KUR'AN-I KERİM

TÜRKÇE MEALİ

A. METİN SARUHAN

BİRİNCİ SÛRE
EL- FÂTİHA SÛRESİ

7 ayettir. Mekke'i Mükerreme'de Vah'y olunmuştur.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- (Her işe) Rahman ve Rahim olan Allahın ismiyle başlanır.

2- Hamd alemlerin Rab'bı olan Allah'a dır.

3- O, Rahman ve Rahim'dir

4- Hesap gününün sahibidir.

5- Ancak sana ibadet edilir, ancak senden yardım istenir.

6- Bize doğru yolu göster.

7- Sapmış bulunanların, gadap olunanların o kimselerin değil; Üzerlerine nimet verdiklerinin yoluna.

İKİNCİ SÛRE
EL- BAKARA SÛRESİ

286 ayettir. Medine'i Münevvere'de Vah'y olunmuştur.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

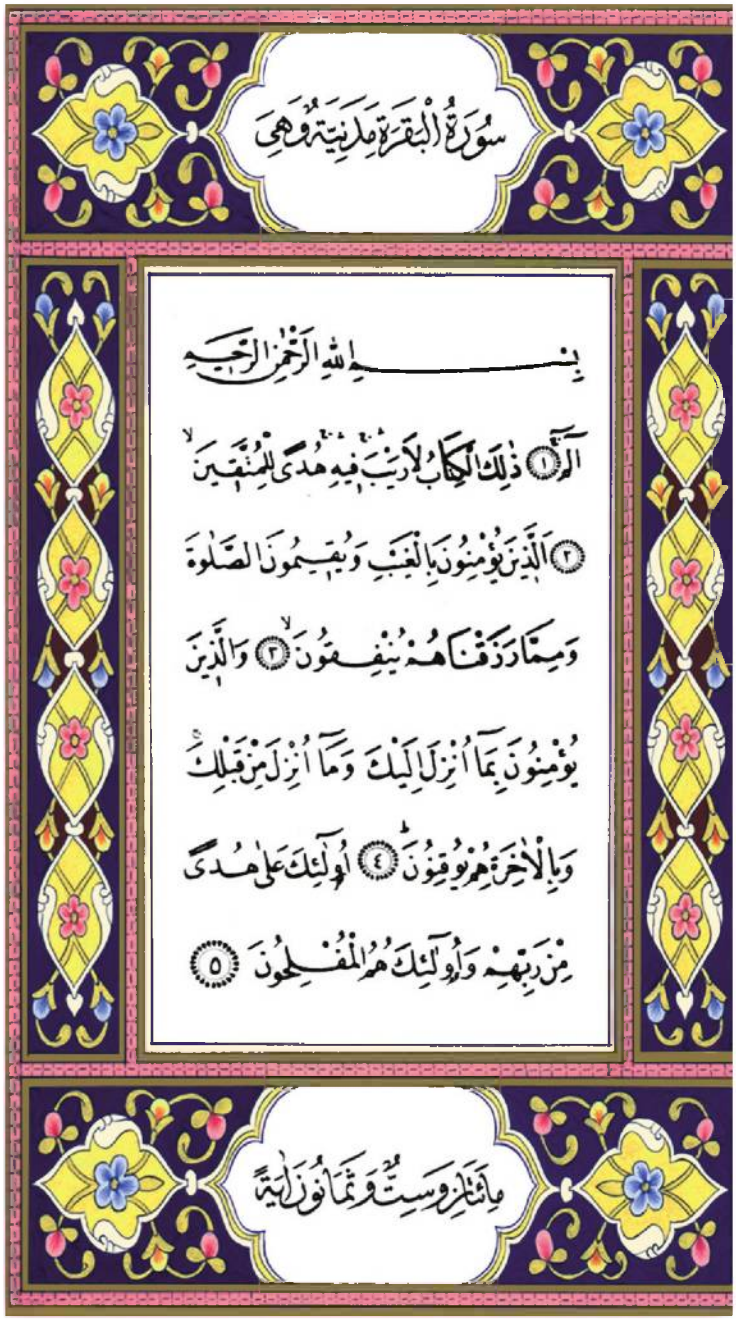

1- Elif-Lam-Mim. (Böyle ayetlere mukatta ayetler denir; Bunların manaları ve neyi kast ettiklerini yalnızca Allah bilir.)

2- Bu o kitaptır ki; kendisinde hiç şüphe yoktur. Muttakiler için hidayettir.

3- O kimselerki gaybe iman ederler, namazı (tâdili erkan üzere) kılarlar, onlara verdiğimiz rızıklardan infak ederler (ihtiyaç sahiplerine verir ve yedirirler).

4- O kimseler ki; sana indirilene senden önce indirilen kitablara iman ederler. Onlar ahiret alemine de yakînen inanırlar.

5- İşte böyle kimseler Rab'leri tarafından gösterilen doğru yol üzeredirler. Kurtuluşa erenler de bunlardır.

6- Muhakkak küfre varanları, onları azap ile korkutsan da, korkutmasan da onlar için birdir, onlar iman etmezler.

7- Allah onların kalplerini ve kulaklarını müherlemiştir. Onların gözlerine de bir çeşit perde gerilmiştir ve onlar için (dünya ve ahiretde) büyük bir azap vardır.

7- (Elesti-bi Rab'bikum hitabında, Allah'ı inkar ettiklerinden) Kalplerini (orada) Allah'a mühürlettirmişlerdir. Kulaklarına ağırlıklar koydurmuş, gözlerinin üzerlerine de perdeler çektirmişlerdir. Onlar için büyük bir azab vardır.

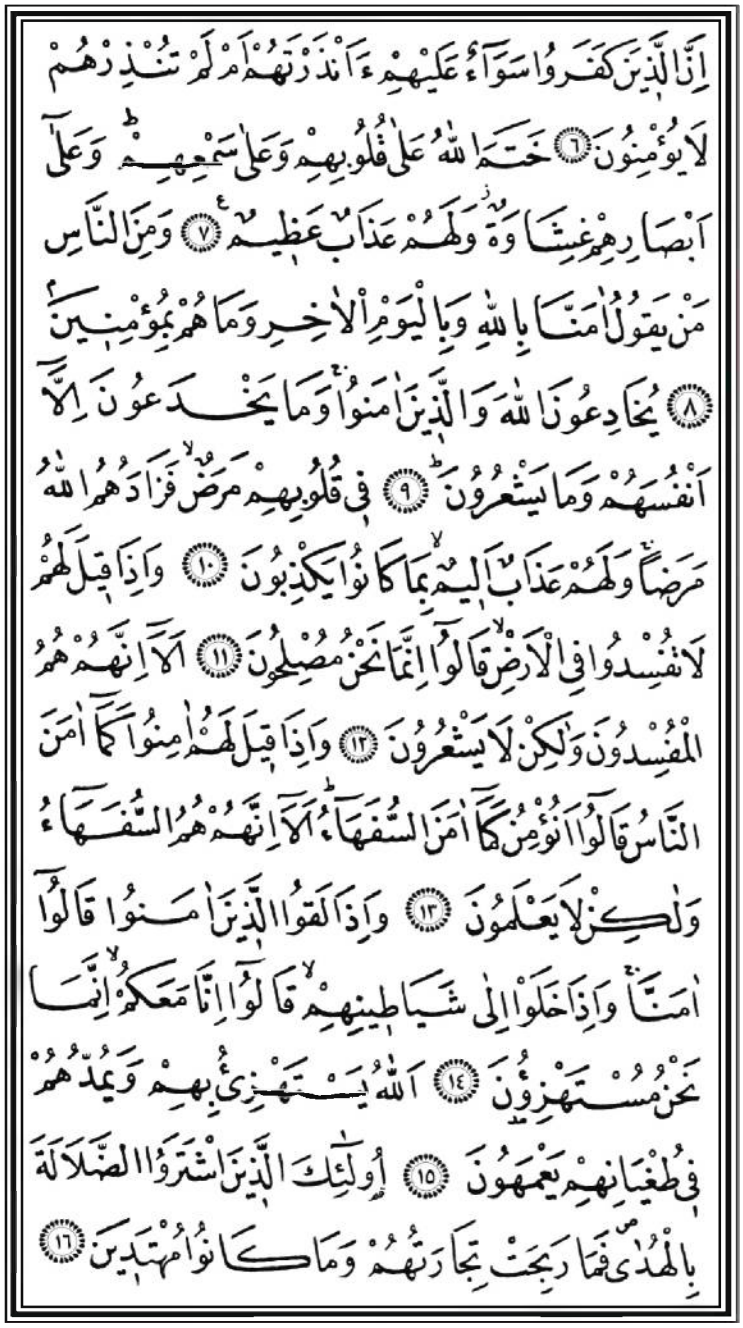

8- İnsanlardan bazıları vardır ki; inanmadıkları halde Allah'a ve ahiret gününe inandık derler.

9-Allah'ı ve iman edenleri aldattıklarını sanırlar. Bilmezler ki ancak kendi nefislerini aldatırlar

10- Onların kalplerinde bir hastalık vardır. Allah da onların hastalığını çoğaltmıştır. Söylemekte oldukları yalanlar sebebiyle de onlar için elim bir azap vardır.

10- Onların kalplerinde nifak, hased, hastalığı vardır. Yalan söylemeleri sebebi ile hastalıkları artmıştır. Onlar için şiddetli bir azap vardır.

11- Onlara; Yeryüzünde fesad çıkarmayın! Denildiği zaman, hemen ancak; Bizim işimiz islah ediciliktir! Derler.

12- İyi bilin ki; onlar ortalığı ifsat edenlerdir. Lakin şuurları yok, farkında değillerdir.

13- İman eden insanlar gibi sizde iman edin denildiği zaman. Akılsız cahillerin iman ettiği gibi biz iman eder miyiz? Derler. Muhakkak ki akılsız sefihler onlardır. Lakin bilmezler.

14- İman edenlerle karşılaştıklarında, derler ki; Bizde iman ettik. Halbuki şeytanlarıyla baş başa kaldıklarında, biz (iman edenlerle) istihza (alay) edicileriz muhakkak ki, biz ancak sizinle beraberiz. İnsanlardan bir kısmı vardır ki; Allah'a ve kıyamet gününe inandık derler. Halbuki onlar iman edenler değillerdir.

15- Gerçekte, Allah onlarla istihza (alay) eder de azgınlıklarında onlara fırsat verir, bu yüzden onlar bir müddet başı boş dolaşırlar.

15- Allah münafıkları ettikleri istihzanın (alayın) cezasıyla cezalandırır ve azgınlıkları içersinde onlara başıboş dolaşmalarına mühlet verir.

16- Bunlar o kimselerdir ki, hidayete karşı delaleti satın almışlardır. Onların ticareti kâr etmemiş ve doğru yoluda bulamamışlardır.

17- Onların (münafıkların) durumu (karanlık gecede) yakan bir ateş misalidir. Ateş etrafını aydınlattığında Allah, hemen onların aydınlığını giderir ve onları karanlıklar içersinde bırakır.

17- Onların (münafıkların) durumu (karanlık gecede) yanan bir ateş misalidir. Ateş etrafını aydınlattığında ateşi söndürenler, kendilerini karanlıklar içersinde bırakırlar. Artık görmezler.

18- Onlar sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Artık onlar o hallerinden dönmezler.

19- Yahut onların hali, gecenin gökte yoğun karanlıkları içersinde boşanan yağmurlar arasında, şimşekler ve gök gürültüsü içersinde kalmış kimselerin hali gibidir. Yıldırımlardan ölüm korkusu ile parmaklarını kulaklarına tıkıyorlar. Allah, ilim ve kudretiyle kâfirleri kuşatandır.

20- Sanki o şimşek gözlerini çekip alıverecek. Etraflarını aydınlattığında ışığı altında yürürler. Etrafları karardığında dikilip kalıverirler. Allah dileseydi; işitmelerini ve görmelerini giderirdi. Şüphesiz ki, Allah herşeye kadirdir.

21- Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rab'binize ibadet ediniz, umulur ki böylece korunmuş olasınız.

21- Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rab'binize ibadet ediniz ki, ta ki ittika takva sahibi olasınız.

22- O, öyle bir Allah'dır ki, yer yüzünü, sizin için bir döşek, semayı bir bina yaptı ve sizin için, gökten bir su indirdi de onunla türlü mahsullerden bir rızık çıkardı. Artık sizlerde bildiğiniz halde, Allah'a eşler koşmayınız.

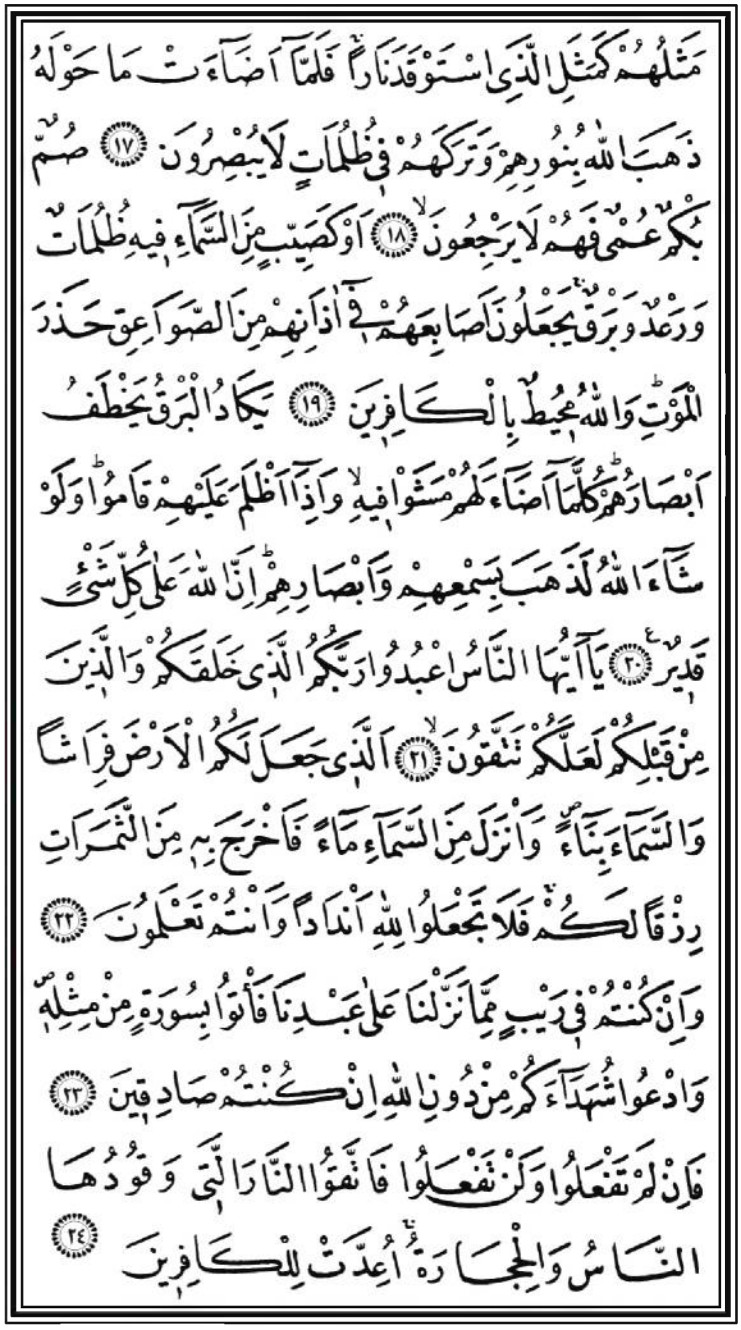

23- Eğer kulumuza indirdiğimiz Kur'an'dan şüphe ediyorsanız, haydi sizde onun benzerinden bir sure getirin ve Allah'dan başka şahitlerinizi de yardıma çağırın, şayet sözünüzde sadık kimselerseniz.

24- Bunu yapamazsınız, elbette yapamayacaksınız. Artık o ateşten sakının ki, tutuşturucusu insanlar ve taşlardır. (O) Kâfirler için hazırlanmıştır.

25- İman edip salih amel edenleri müjdele. Onlar için altından ırmaklar akan cennetler var. Kendilerine ne zaman rızık olarak bir meyve yedirilse; Bu daha önce bizim yediklerimiz şu meyve gibidir! Diyecekler ve o rızık kendilerine benzer olarak sunulacak. Onlar için orada tertemiz zevcelerde var ve onlar, o cennette ebedi olarak kalıcıdırlar.

26- Şüphesiz ki Allah; sivrisinek ve ondan ötesinde bir varlığı misal getirmekden çekinmez iman etmişlere gelince onlar böyle misallerin Rab'lerinden gelen hak ve gerçek olduğunu bilirler. Kâfir olanlara gelince Allah böyle misal vermekle ne murat eder? derler. Allah onunla birçok kimseyi saptırır. Birçoklarını da doğru yola yöneltir. Verdiği misallerle Allah ancak fasıkları saptırır.

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِن ثَمَرَةٍ
رِّزْقًا قَالُوا هَٰذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِن قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ
مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
﴿٢٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَن يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً
فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ
وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا
مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا
الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِن بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾ كَيْفَ تَكْفُرُونَ
بِاللَّهِ وَكُنتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ
ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ
لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ
فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

26- Muhakkak ki Allah; sivrisinek ve ondan büyüğü ile Hak'kı açıklamak için misal getirmeyi terk etmez. Artık iman edenler bunların Rab'lerinden gelen bir hakikat olduğunu bilirler. Amma kâfirler Allah bu misal ile neyi murat etmiştir? derler. Cenabı Allah'ın böyle misalleri ile bir çoğu şaşırır ve yine bir çoğu hidayete erişir. Bunlarla ancak fasıklar şaşırır.

27- Onlar öyle (fasıklar) ki, kesin söz verdikten sonra sözlerinden dönerler Allah'ın ziyaret edilip hal ve hatırının sorulmasını istediği ziyaretten vaz geçerler ve yeryüzünde fitne ve fesat çıkarırlar. Bunlar ziyana uğrayanlardır.

27- O fasıklar ki! Allah'ın emrini dinlemeyecek şekilde ahitleşirler. Allah'ın ziyaret edilip hal ve hatırının sorulmasını istediği ziyaretten vaz geçerler ve yeryüzünde fitne ve fesat çıkarırlar. Bunlar ziyana uğrayanlardır.

28- Allah'ı nasıl inkar ediyorsunuz ki, siz ölü idiniz sizi o diriltdi, sonra yine öldürecek, sizleri tekrar diriltecek, sonra ona döndürüleceksiniz.

29- O yaratıcıdır ki, yeryüzünde ne varsa hepsini sizin için yarattı, sonra semavatı yedi kat üzere düzenledi. O, herşeyi hakkıyla bilendir, alimdir.

30- Hatırla ki Rab'bin meleklere; Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım, dedi. Onlar [melekler] Hamdinle seni tesbih ve takdis edip dururken, yeryüzünde fesat çıkaracak orada kan dökecek halife mi yaratacaksın? Dediler. Allah buyurdu; Sizin bilemediğiniz şeyleri ben bilirim dedi.

31- Allah, Adem'e öğreteceği kadar eşyaların isimlerinin hepsini öğretti. Sonra eşyayı, meleklere göstererek, eğer siz sözünüzde sadıklar iseniz şunların isimlerini bana haber verin dedi.

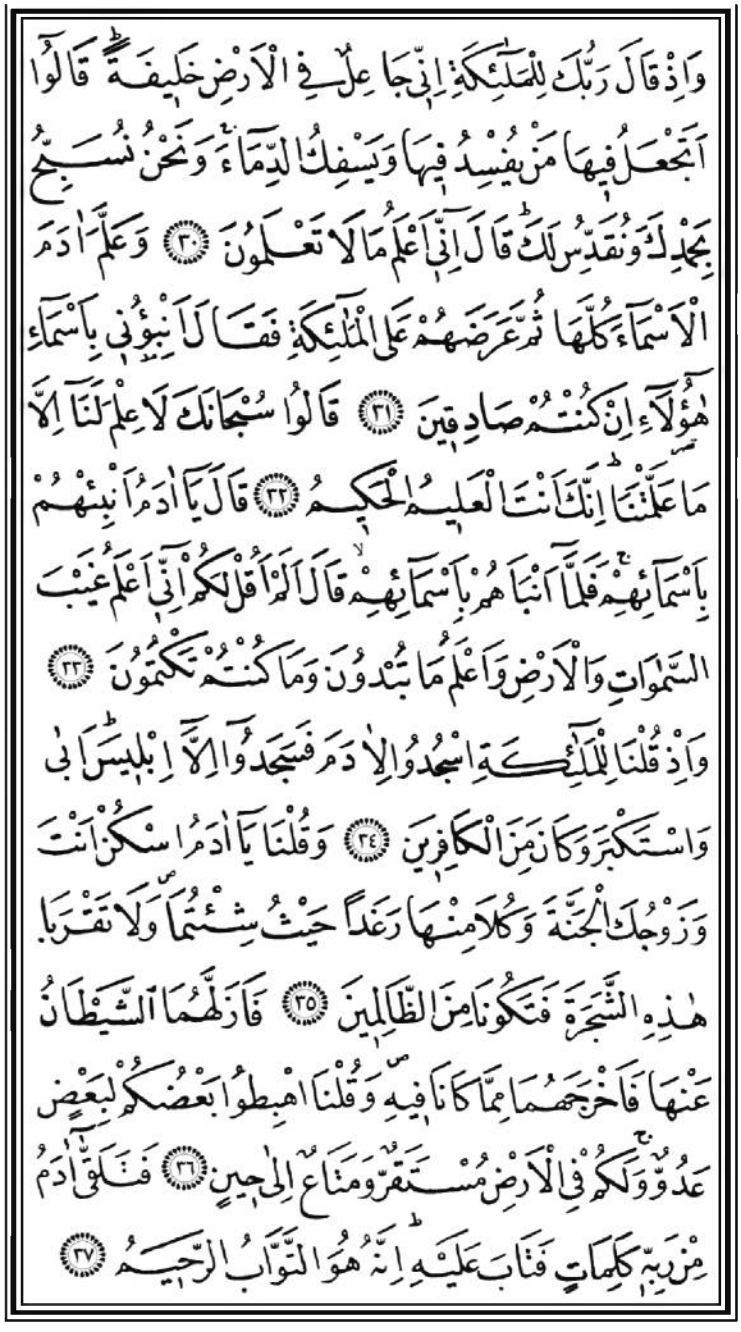
وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۖ قَالُوا
أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ آدَمَ
الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَٰٓئِكَةِ فَقَالَ أَنبِئُونِي بِأَسْمَاءِ
هَٰٓؤُلَآءِ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَآ إِلَّا
مَا عَلَّمْتَنَآ ۖ إِنَّكَ أَنتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يَٰٓـَٔادَمُ أَنۢبِئْهُم
بِأَسْمَآئِهِمْ ۖ فَلَمَّآ أَنۢبَأَهُم بِأَسْمَآئِهِمْ ۙ قَالَ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ إِنِّيٓ أَعْلَمُ غَيْبَ
السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾
وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوٓا إِلَّآ إِبْلِيسَ ۖ أَبَىٰ
وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَٰفِرِينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يَٰٓـَٔادَمُ اسْكُنْ أَنتَ
وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا ۖ وَلَا تَقْرَبَا
هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّٰلِمِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَٰنُ
عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
عَدُوٌّ ۖ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾ فَتَلَقَّىٰٓ آدَمُ
مِن رَّبِّهِ كَلِمَٰتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

32- Melekler dediler! Biz seni tenzih ederiz. Senin bize öğrettiklerinden başka, hiçbir şeyden ilmimiz yoktur. Sen üstün hikmet sahibisin herşeyi hakkıyla bilensin.

33- Allah, Adem'e buyurdu! Eşyanın isimlerini meleklere haber ver. Adem eşyaların isimlerini meleklere haber verince; Allah buyurdu; Ben size demedim mi ki! Göklerin ve yerin gizliliklerini ben bilirim ve gizlediğinizi de açıkladıklarınızı da ben bilirim dememiş mi idim?

34- Hatırla ki meleklere; Adem'e secde edin, demiştik de secde etmişlerdi, sadece İblis secde etmedi. Ancak İblis yüz çevirdi. Kibirlendi de kâfirlerden oldu.

35- Biz dedik ki ey Adem! Sen eşinle beraber cennete yerleşin. İkinizde onun nimetlerinden dilediğiniz yerden bol bol yiyin. Fakat şu ağaca yaklaşmayın, yoksa kendinize zulmedenlerden olursunuz.

36- Nihayet şeytan onları kaydırdı, cennette içinde bulunduğu nimetlerden onları çıkardı. Bizde dedik buradan inin. Sizin için birbirinize düşman olarak yeryüzünde yerleşmek ve bir vakte kadar menfaatlenmek vardır.

37- Derken Adem, Rab'binden birtakım kelimeler aldı (ve tevbede bulundu). O, da tevbesini kabul etdi. O, Rahim'dir tevbeleri kabul edendir.

38- Biz onlara; Hepiniz cennetten inin! Dedik. Biliniz ki benden size bir hidayet gelince, kim benim hidayetime tabi olursa asla onlara korku yoktur ve onlar mahzun da olmazlar.

39- Ayetlerimizi yalanlayan küfre varan kimseler, İşte onlar cehennem ehlidirler. Onlar ebedi olarak o ateşde kalıcıdırlar.

40- Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetlerimi hatırlayın, bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki, bende size vadettiklerimi vereyim. Yalnızca benden korkun.

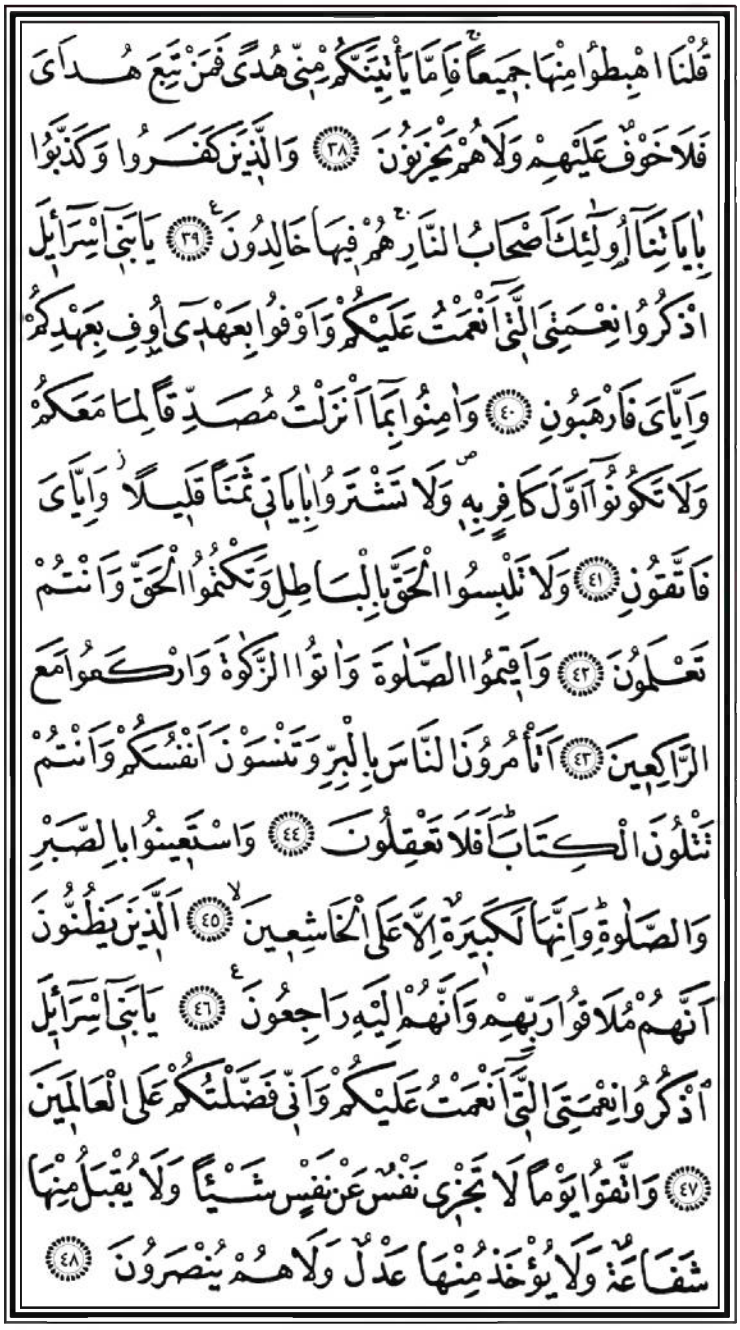

40- Ey İsrailoğulları! Sizlere verdiğim nimetlerimi hatırlayın Ahdime vefa edin ki (emirlerimi dinleyin ki) bende size vadettiklerimi vereyim. Ancak benden korkunuz.

41-Ve beraberinizdeki Tevrat'ı tasdik edici olarak indirdiğimiz Kur'an'a iman edin. Az paraya benim ayetlerimi satmayın, ona inanmayanların ilki olmayın. Benden korkun.

(Bütün bu yaratılanlar Allah'u Teala'nın kelamı karşısında az bir para durumunda olduğundan, Allah'u Teala'nın kelamı dünya nimetleri karşılığında az bir menfaat durumundadır.)

42- Bilerek hakkı batıl ile karıştırmayın, hakkı gizlemeyin.

42- Hakkı batıl ile örtüp gizlemeyin halbuki hakkı bilirsiniz.

43- Namaz kılın ve rüku edenlerle baraber rüku edin. Onlar gibi zekat verin.

44- Nas'a iyilik emreder de kendi nefislerinizi unutur musunuz? Halbuki kitabı okuduğunuz halde düşünmez misiniz?

45- Bir de sabır ve namazla Allah'tan yardım isteyin. Gerçi namaz ağır gelir, ancak huşu sahiplerine değil.

46- O kimseler ki, Rab'lerine kavuşacaklarını ve ona döneceklerini yakınen bilirler.

47- Ey İsrailoğulları! Size ihsan ettiğim bunca nimetlerimi ve alemlere üstün kıldığımı hatırlayın.

(Alemlere üstün kıldım kelamı geniş tafsilatlı olarak asr-ı saadet tefsirinde mevcuttur.)

48- Öyle bir azap gününden sakının ve korkun ki, hiçbir kimse adına hiçbir kimse birşey ödeyemez. İnkarcılara şefaatte edilmez ve ondan hiçbir fidye alınmaz, onlara yardım da yapılmaz.

49- Bir vakit sizi ve atalarınızı, Firavun avanesinden kurtarmıştık, sizi azabın kötüsüne sürüyor, oğullarınızı boğazlıyorlar, kızlarınızı hayatta bırakıyorlardı. Bunda sizin için Rab'biniz tarafından büyük bir imtihan vardı.

50- Ve yine hatırlayın ki, bir vakit sizden ötürü denizi yardık da, hepinizi kurtardık. Firavun avanesini ise, sizler bakıp dururken suda boğduk.

51- Bir vakitte Musa'ya Tur'da vahy için, kırk gece vade vermiştik. O, Tur'a gittikden sonra, siz buzağıyı tanrı edindiniz. Ve bu halinizle zalimlerden oldunuz.

52- O davranışlarınızdan sonra (akıllanıp) şükredersiniz diye sizi affettik.

52- Sonra sizi affetmiştik, ta ki şükredesiniz.

53- Doğru yolu bulasınız diye Musa'ya Kitab'ı ve hak ile batılı ayıran hükümleri verdik.

53- Ve hatırlayın ki, Biz Musa'ya Tevrat'ı verdik. (Bununla içinizden) hakla batılı ayıracak doğru yolu bulacaklar için.

54- Musa, o zaman kavmine demişti ki; Ey kavmim! Siz buzağıya tapmakla kendinize zulmettiniz. Hemen yaratanınıza tevbe edin de nefislerinizi öldürün. İşte bu yaratanınız katında sizin için hayırlıdır. Sizin üzerinizde tövbelerinizi kabul etmişti. Çünkü Allah, Rahim dir tövbeleri çok çok kabul eden O' dur.

55- Bir vakit Ey Musa! Demiştiniz; Biz Allah'ı aşikare görmedikçe asla sana inanmayacağız. Bunun üzerine siz bakınıp dururken sizi o yıldırım yakalayı verdi.

56- Sonra ölümünüzün ardından sizi dirilttik ki şükredesiniz.

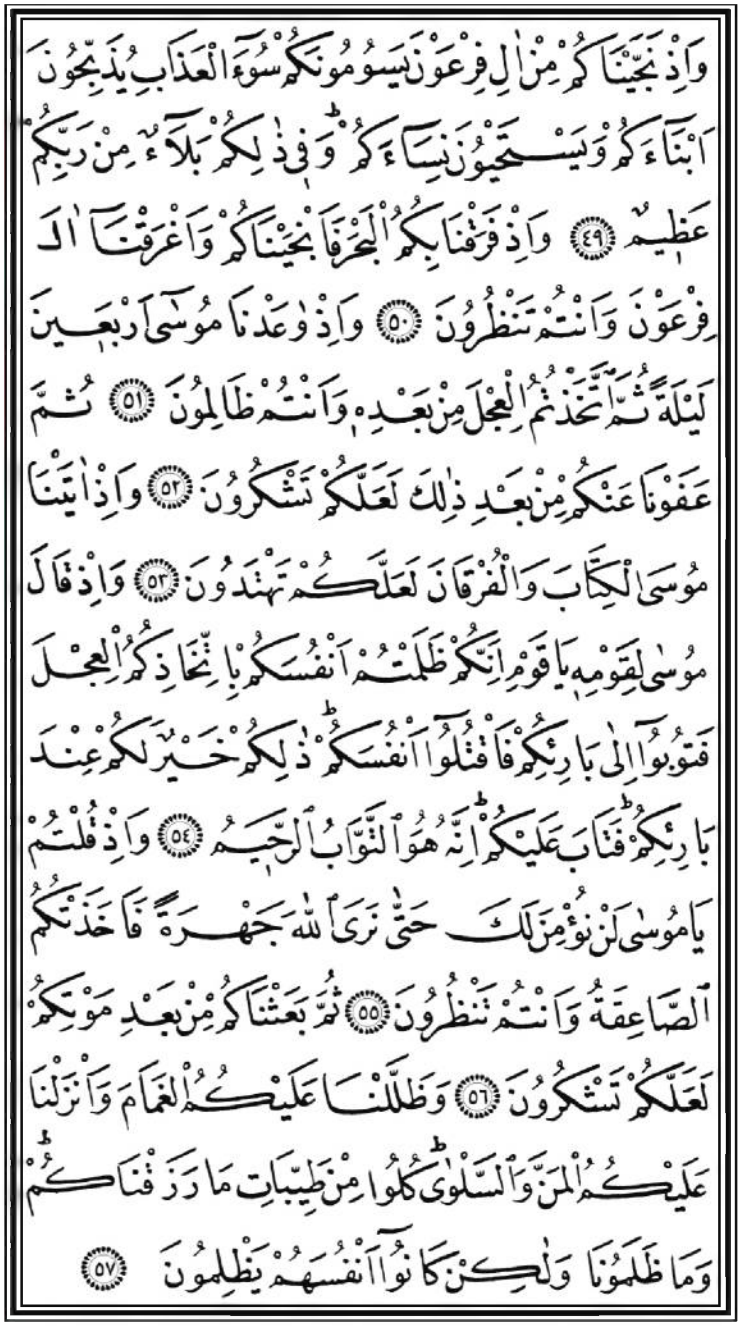

56- Sonra sizi ölümünüzden sonra dirilttik ki. İçinizden şükredecekler için.

57- (Tih Sahrası'nda) Üstünüze bulutla gölge yaptık ve size kudret helvası ile bıldırcın gönderdik ve size verdiğimiz bu helal rızkımızdan yiyin dedik. (Onlar itaat etmemekle) bize zulmetmediler, ancak kendi nefislerine zulmetmişlerdir.

58- Şu kasabaya (Kudüs şehrine) girin de; Dilediğiniz nimetlerinden bol bol yiyin, kapısından secde ederek girin ve hıtta deyin ki, günahlarınızı affedelim. Biz iyilik edenlere sevabı daha da arttıracağız demiştik.

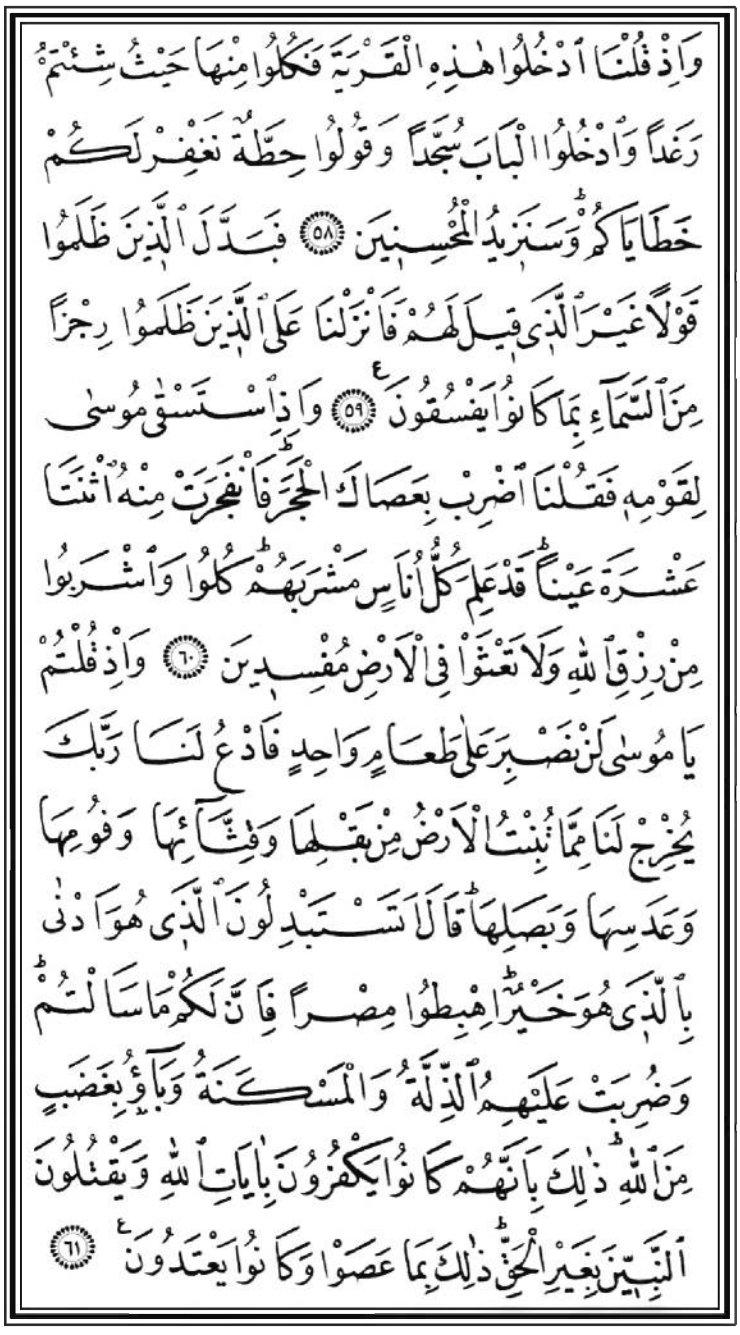

وَإِذْ قُلْنَا ٱدْخُلُوا۟ هَٰذِهِ ٱلْقَرْيَةَ فَكُلُوا۟ مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
رَغَدًا وَٱدْخُلُوا۟ ٱلْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا۟ حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ
خَطَٰيَٰكُمْ ۚ وَسَنَزِيدُ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟
قَوْلًا غَيْرَ ٱلَّذِى قِيلَ لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ رِجْزًا
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُوا۟ يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ ع وَإِذِ ٱسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ
لِقَوْمِهِۦ فَقُلْنَا ٱضْرِب بِّعَصَاكَ ٱلْحَجَرَ ۖ فَٱنۢبَجَسَتْ مِنْهُ ٱثْنَتَا
عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۖ كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟
مِن رِّزْقِ ٱللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا۟ فِى ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ
يَٰمُوسَىٰ لَن نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَٰحِدٍ فَٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ
يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنۢبِتُ ٱلْأَرْضُ مِنۢ بَقْلِهَا وَقِثَّآئِهَا وَفُومِهَا
وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا ۖ قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ ٱلَّذِى هُوَ أَدْنَىٰ
بِٱلَّذِى هُوَ خَيْرٌ ۚ ٱهْبِطُوا۟ مِصْرًا فَإِنَّ لَكُم مَّا سَأَلْتُمْ ۗ
وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ ٱلذِّلَّةُ وَٱلْمَسْكَنَةُ وَبَآءُو بِغَضَبٍ
مِّنَ ٱللَّهِ ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا۟ يَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
ٱلنَّبِيِّـۧنَ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ ۗ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا۟ وَّكَانُوا۟ يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾ ع

59- O zulmedenler, sözün gayrına, emrolundukları sözü değiştirdiler. Bizde o zalimlere, yaptıkları fıskın karşılığı olmak üzere gökten bir azap indirdik.

60- Bir vakit Musa Kavmi için su istemişti, bizde asan ile taşa vur demiştik. Onun üzerine o taştan oniki göze fışkırdı. Her soy, su alacağı kaynağı bildi. Allah'ın size olan rızkından yiyin için, kötülük ederek yeryüzünü fesada vermeyin.

61- Bir vakit; Ey Musa! Dediniz; Bir tür yemeye katlanamayacağız, artık sen, bizim için Rab'bine dua et de, arzın yetiştirdiği şeylerden, sebzesinden, kabağından, sarımsağından mercimeğinden, soğanından çıkarıversin dediniz. Musa'da; O hayırlı olanı, şu aşağı olanla mı değişmek istiyorsunuz? O halde şehre inin! Muhakkak orada sizin istediğiniz şey vardır dedi. Onların üzerine horluk ve yoksulluk yüklendi ve Allah' tan bir gazaba da uğradılar. Bu Allah'ın ayetlerini inkar ettiklerinden ve haksız yere Peygamber'leri öldürdüklerindendir. Evet bu isyan ettiklerinden aşırı gitmelerindendi.

62 - Şüphe yok ki, iman edenler, yani Yahudilerden, Hıristiyanlardan ve Sabilerden Allah'a ve ahiret gününe inanıp salih amel işleyenler için, Rab'leri katında mükafatları vardır. Onlar için bir korku yoktur. Onlar mahzun da olmazlar.

63- Sizden sağlam bir söz almış, Tûr dağının altında, size verdiğimi kuvvetle tutun, onda bulunanları daima hatırlayın, umulur ki, korunursunuz (demiştik de);

63- Bir vakit sizlerle ahitleştik. Tûr'u da üzerinize kaldırdık size verdiğimizi kuvvetle tutunuz ve içindekilerini zikrediniz ki ittika (itaat) etmiş olasınız.

64- Ondan sonra sözünüzden dönmüştünüz. Eğer sizin üzerinizde Allah'ın ihsanı ve rahmeti olmasaydı, muhakkak zarara uğrayanlardan olurdunuz.

64- Sonra (dünya hayatında) yanıldınız. Eğer sizin üstünüzde Allah'ın ihsanı olmasaydı muhakkak ki, zarara uğrayanlardan olurdunuz.

65- Gerçekten siz bilirsiniz ki, kavminiz cumartesi günü balık avından men edilmiş iken, içinizden bu emri çiğneyenlere, aşağılık maymunlar olun dedik.

66- Biz bu hadiseyi orada görenlere ve sonradan gelenlere bir ibret dersi, muttakiler içinde bir öğüt kıldık.

67- Bir vakit Musa kavmine; Allah, bir sığır kesmenizi emrediyor demişti; Bizim ile alay mı ediyorsun? demişlerdi. O da; Ben cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım demişti.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَٱلَّذِينَ هَادُوا۟ وَٱلنَّصَٰرَىٰ وَٱلصَّٰبِـِٔينَ
مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ وَإِذْ
أَخَذْنَا مِيثَٰقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ ٱلطُّورَ خُذُوا۟ مَآ ءَاتَيْنَٰكُم
بِقُوَّةٍ وَٱذْكُرُوا۟ مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُم مِّنۢ
بَعْدِ ذَٰلِكَ ۖ فَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ لَكُنتُم مِّنَ
ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ ٱلَّذِينَ ٱعْتَدَوْا۟ مِنكُمْ فِى ٱلسَّبْتِ
فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا۟ قِرَدَةً خَٰسِـِٔينَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَٰهَا نَكَٰلًا لِّمَا
بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ وَإِذْ قَالَ
مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تَذْبَحُوا۟ بَقَرَةً ۖ قَالُوٓا۟ أَتَتَّخِذُنَا
هُزُوًا ۖ قَالَ أَعُوذُ بِٱللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ ٱلْجَٰهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا۟ ٱدْعُ
لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِىَ ۚ قَالَ إِنَّهُۥ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا
فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ ۖ عَوَانٌۢ بَيْنَ ذَٰلِكَ ۖ فَٱفْعَلُوا۟ مَا تُؤْمَرُونَ
﴿٦٨﴾ قَالُوا۟ ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا لَوْنُهَا ۚ قَالَ إِنَّهُۥ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ ٱلنَّٰظِرِينَ ﴿٦٩﴾

68- Bizim adımıza Rab'bine dua et, bize o sığırın durumunu açıkca bildirsin. Musa; Allah buyuruyor ki; O, ne yaşlı, ne de körpe, ikisi arasında bir dinç sığırdır. Artık emrolunduğunuzu yapın dedi.

69- Rab'bine bizim için dua ette, bize onun rengini açıkça bildirsin. Rab'bim buyuruyor ki, rengi bakanlara ferahlık verecek altın sarısı gibi bir sığırdır.

70- Onlar şöyle dediler; Bizim için Rab'bine dua ette o nasıldır, bize açıklasın. Çünkü bizce sığırlar birbirine benziyor. Allah dilerse muhakkak buluruz, hidayete ereriz.

71 - Musa dedi ki; Allah'u Teâlâ şöyle buyuruyor; O sığır boyunduruğa girmemiş bir sığırdır ki, yer sürmeyen, ekin sulamayan, serbest dolaşan, renginde hiç alacası bulunmayan bir inektir. İşte! Şimdi gerçeği anlattın dediler ve bunun üzerine o ineği boğazladılar. Nerdeyse kesmekten vaz geçeceklerdi.

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا
إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ
تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ
جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ قَتَلْتُمْ
نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾
فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَٰلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَهِيَ
كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ
الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا
لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾
أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا
بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

72- O vakit bir kişiyi öldürmüştünüz de öldürenin kim olduğunu saklayıp suçu üstünüzden birbirinize atmıştınız. Halbuki Allah onun hakkında gizlediklerinizi açığa çıkarıcıdır.

73- Haydi şimdi (öldürülen) adama, (kesilen ineğin) Bir parçasıyla vurun dedik. Böylece Allah ölüleri diriltir ve düşünesiniz diye sizlere ayetlerini gösterir

73- Dedik ki; O sığırın bir parçası ile ölüye vurun! Allah bunun gibi ölüleri diriltir. Ayetlerini sizlere gösterir. Akıllanacaklar için.

حزب ٣

74 - Bu olaydan sonra kalpleriniz yine katılaştı, kalpleriniz taşlar gibi veya ondan daha katı. Çünkü taşların öylesi var ki, içinden nehirler kaynar ve taşar. Öylesi de var ki, çatlar da içlerinden sular fışkırır, taşların bir kısmıda Allah korkusundan yukardan aşağı yuvarlanır. Allah, yapmakta olduklarınızdan gafil değildir.

75- Ey Mü'minler! (Şimdi onların size) inanacaklarını umuyor musunuz? Oysa onlardan bir zümre Hakkı iyice anladıktan sonra bile bile onu değiştirirlerdi.

76 - Yahudilerin münafıkları inananlarla karşılaştıklarında bizde inananlarız derler. Tenhada baş başa kaldıkları vakit; Allah'ın size bildirdiklerini Rab'biniz katında size delil getirmeleri için mi onlara anlatıyorsunuz? Bunları düşünemiyor musunuz? Derler.

77- Onlar bilmezler mi ki, gizlediklerini de açıkça yaptıklarını da Allah bilmektedir.

78- İçlerinde bir takım okuma bilmeyen insanlar vardı ki, kitabı anlamazlardı. Ancak kulaktan dolma zanlarda ve tahminlerde bulunuyorlardı.

79- Artık büyük azap o kimseleredir ki, kendi elleri ile kitap yazarlar, (Tevrat'ın ayetlerini değiştirirler) az bir para karşılığında satarlar. Bu Allah tarafındandır derler, Elleri ile yazdıklarından onlara büyük azap olsun. Kazandıkları günahlar yüzünden yazıklar olsun onlara!

80- O Yahudiler; Sayılı bir kaç günden fazla bize asla cehennem ateşi dokunmaz, dediler. Onlara deki; Siz Allah katından bir söz mü aldınız? Eğer öyle ise, Allah vadinden caymaz. Yoksa Allah'a karşı bilmeyeceğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?

81- Gerçekten bir kimse günah ve küfrü kazanır da, günahları onu her yönden çevrelerse işte böyle kimseler cehennem ehlidirler. Onlar orada ebedi kalıcıdırlar.

82-İman edip ve salih amel işleyen kimseler ise, onlar da cennet ehlidirler. Orada ebedi olarak kalıcıdırlar.

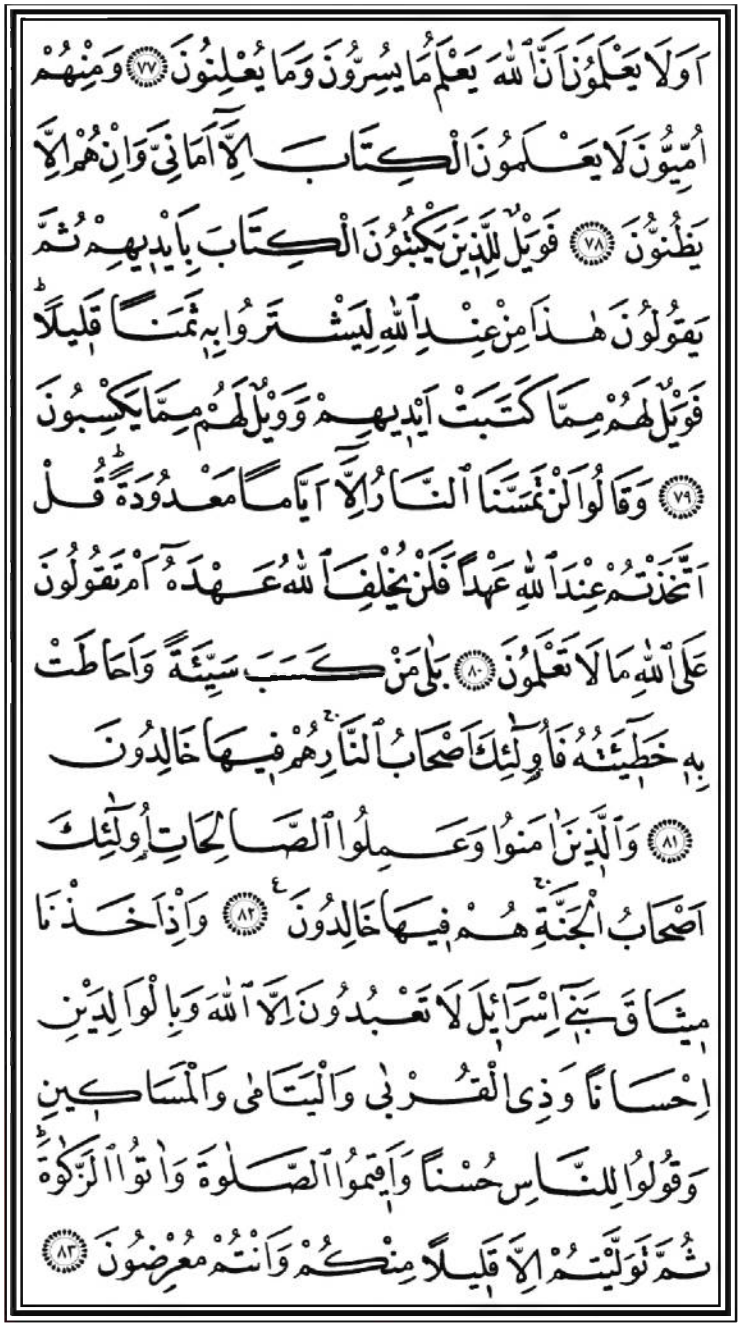

83- Vaktiyle biz İsrailoğullarından; Yalnızca Allah'a kulluk edeceksiniz, ana, babaya, yakın akrabaya, yetim ve yoksullara iyilik edeceksiniz diye söz almış ve insanlara güzellikle söyleyin. namazı kılın, zekatı verin diyede emretmiştik. Sonunda azınız müstesna, yüz çevirerek dönüp gittiniz.

83- Biz İsrailoğullarına şöyle sözde bulunduk; Allah'tan başkasına tapınmayın, ana, baba, akrabaya, yetim ve yoksullara iyilik yapın, insanlara güzellikle söyleyin. Gereği üzere namazı kılın, zekatı verin. Sonra pek azınız müstesna, yüz çevirdiniz ve söylediklerimden dönmekte devamlısınız.

84- (Ey İsrailoğulları!) Birbirinizin kanını dökmeyeceğinize, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayacağınıza dair sizden söz almıştık. Herşeyi görerek sonunda bunları kabul etmiştiniz.

84- Size şöyle söylemiştik; Birbirinizin kanlarını dökmeyin, birbirinizi yurtlarından çıkarmayın, (diye Tevrat'ta söylemiştik) Bunun için geçmişte söylediklerime sizde şahitsiniz.

85- Bu misakı kabul eden sizler (verdiginiz sözün tersine birbirinizi öldürüyor aranızdan bir zümreyi yurtlarından çıkarıyor kötülük ve düşmanlıkta onlara karşı birleşiyorsunuz. Onları yurtlarından çıkarmak sizlere haram olduğu halde (hem çıkarıyor hemde)size esirler olarak geldiklerinde fidye verip onları kurtarıyorsunuz. Yoksa siz kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkar mı ediyorsunuz? Sizden öyle davrananların cezası dünya hayatında ancak rüsvaylık; Kıyamet gününde ise en şiddetli azâba itilmektir. Allah sizin yaptıklarınızdan asla gafil değildir.

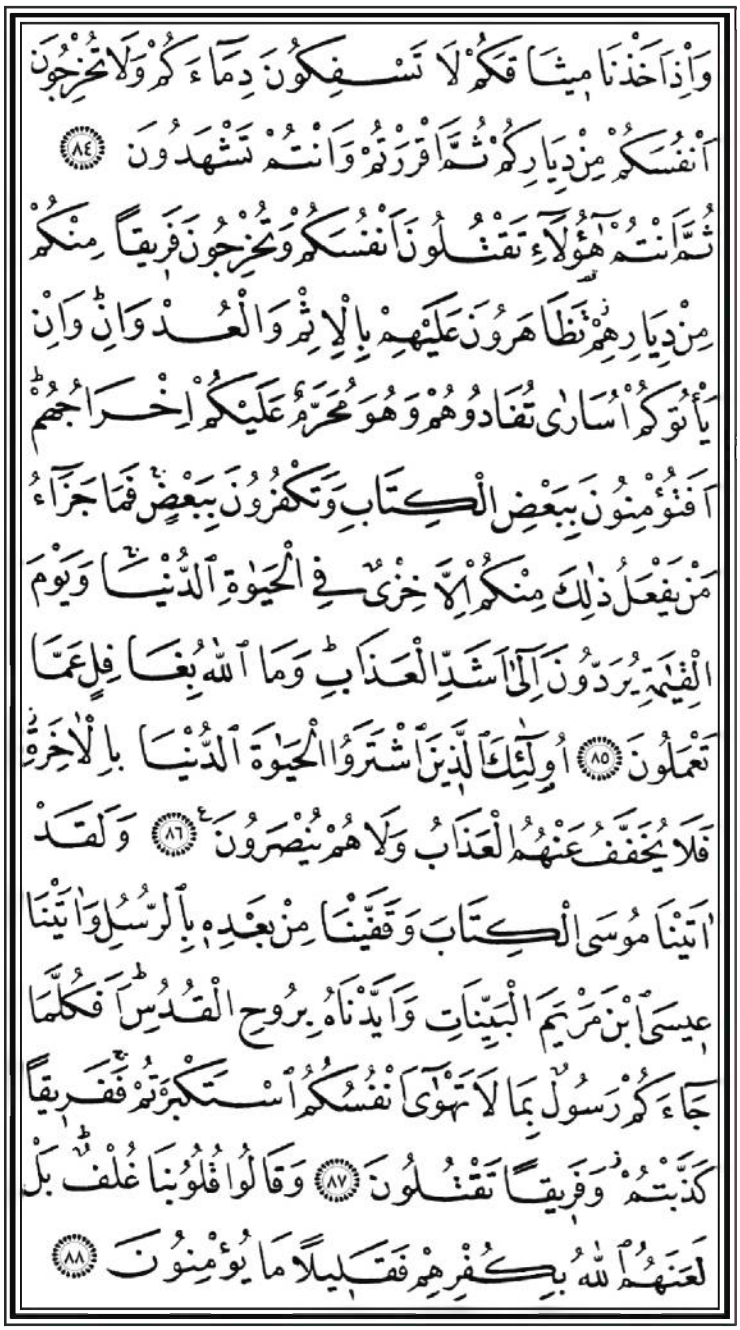

85- Sonra sizler o kimselersiniz ki, kendi insanlarınızı öldürüyorsunuz. İçinizden bir zümreyi yurtlarından çıkarıp aleyhinde zulüm ve düşmanlıkta birleşerek yardımlaşıyorsunuz. Eğer onlar esir olup size gelirlerse fidye karşılığında esir muamelesi yaparsınız da yine onları yurtlarında kalmasına müsaade etmezsiniz. Halbuki onların yurtlarından çıkarılması size haram kılınmıştı, bu durumda siz Tevrat'ın bir kısmına inanıp, bir kısmını inkar ediyorsunuz. Şimdi sizden ahdimi dinlemeyenlerin cezası ancak, dünyada rüsvaylık ve bayağılık, kıyamette en şiddetli azâba atılmaktır. Allah yaptıklarınızdan asla gafil değildir.

86- Bunlar ahireti dünya hayatına satmış kimselerdir. Onun için bunlardan azap hafifletilmez ve kendilerine yardım da edilmez.

87- And olsun biz Musa'ya Kitab'ı verdik. Ondan sonra ard arda Peygamber'ler gönderdik. Meryem oğlu Isa'ya da mucizeler verdikve onu Ruh'ul Kudüs (Cebrail) ile destekledik. (Nevar ki) gönlünüzün arzulamadığı şeyleri söyleyen bir elçi geldikce, ona karşı büyüklük tasladınız. (Size gelen) Peygamber'lerden bir kısmını yalanladınız. Bir kısmını da öldürdünüz.

87- Celal'im hakkı için biz Musa'ya Tevrat'ı verdik ve Musa'dan sonra da, bir biri ardınca Peygamber'ler gönderdik. Meryem'in oğlu Isa'ya (ölüleri diriltmek gibi) açık mucizeler verdik ve onu ruhul kudüsle (Zatımla) kuvvetlendirdim. Ve size nefislerinizin hoşlanmayacağı bir emirle bir Peygamber geldikçe kibirlendiniz ve inat ettiniz, Peygamber'lerden bir kısmını yalanladınız ve bir kısmını da öldürdünüz. (Zekeriyya, Yahya, Şuayp gibi)

88- (Yahudilerin içlerinden bir çoğu) dediler ki; Kelamı anlama hususunda bizim kalplerimiz perdelidir . Oyle değil bilakis Allah onları küfürleri sebebi ile lanetlemiştir. Onun için onlardan az bir kimseler iman ederler.

89- Vaktaki Allah indinde onlara beraberlerindekini tasdik edici kitap geldi. Halbuki kitap gelmeden önce o müşriklere karşı imdat diliyorlardı. İşte o bildikleri (Kur'an'ı kerim) onlara gelince onu inkar ettiler. Artık Allah'ın laneti o kâfirler üzerine olsun.

90- Allah'ın kullarından dilediği (ilk yarattığına) Peygamber'lik ihsan etmesine hased edip, Allah'ın indirdiği Kitab'ı inkar edip, kendilerini harcamaları ne kötü şey. Böylece onlar gazab üstüne gazaba uğradılar. O kâfirler için hor ve zelil edici bir azap vardır.

(Allah'u Teala ilk olarak Peygamber (s.a.v.) efendimizin ruhunu yarattı. Ondanda ilkler olarak Peygamber'lerin ruhlarını yarattı. Peygamber'lerin ruhlarından da kavimlerinin ruhlarını yarattı. Bu bakımdan Allah'ın kullarından ilkler olanlara dilediğine Peygamber'lik vermesidir.)

91- Kendilerine; Allah'ın indirdiğine iman edin denince, biz sadece bize indirilene inanırız, derler, Halbuki bu Kur'an ellerindeki kitabı tasdik edici, hak olarak gelmiştir. Onlara söyle; Şayet siz gerçekten inanıyorsanız, size gelen Peygamber'leri niçin öldürdünüz?

92- And olsun! Musa size doğru haber ve apaçık mucizelerle gelmişti. Sonra onun ardından buzağıya tapındınız da zalimlerden oldunuz.

93- Hatırlayın ki, Tûr dağının altında sizden söz almış; Size verdiklerimi kuvvetlice tutun, söylenenleri anlayın, demiştik. Onlar; İşittik ve isyan ettik, dediler. İnkarları sebebiyle kalplerine buzağı sevgisi dolduruldu. De ki; Eğer inanıyorsanız, imanınız size ne kötü şeyler emrediyor.

وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتَٰبٌ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ
وَكَانُوا۟ مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَلَمَّا جَآءَهُم
مَّا عَرَفُوا۟ كَفَرُوا۟ بِهِۦ ۚ فَلَعْنَةُ ٱللَّهِ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٨٩﴾
بِئْسَمَا ٱشْتَرَوْا۟ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا۟ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ
بَغْيًا أَن يُنَزِّلَ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ ۖ
فَبَآءُو بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ ۚ وَلِلْكَٰفِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩٠﴾
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا۟ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُوا۟ نُؤْمِنُ بِمَآ أُنزِلَ
عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَآءَهُۥ وَهُوَ ٱلْحَقُّ مُصَدِّقًا
لِّمَا مَعَهُمْ ۗ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنۢبِيَآءَ ٱللَّهِ مِن قَبْلُ إِن
كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَآءَكُم مُّوسَىٰ
بِٱلْبَيِّنَٰتِ ثُمَّ ٱتَّخَذْتُمُ ٱلْعِجْلَ مِنۢ بَعْدِهِۦ وَأَنتُمْ ظَٰلِمُونَ
﴿٩٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَٰقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ ٱلطُّورَ ۖ
خُذُوا۟ مَآ ءَاتَيْنَٰكُم بِقُوَّةٍ وَٱسْمَعُوا۟ ۖ قَالُوا۟ سَمِعْنَا
وَعَصَيْنَا ۖ وَأُشْرِبُوا۟ فِى قُلُوبِهِمُ ٱلْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۚ
قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُم بِهِۦٓ إِيمَٰنُكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

93- Bir vakit size verdiğimiz Tevrat'ı, emirlerimi dinleyip gereğince amel edin diye Tûr'u üzerinize kaldırıp size söylemiştik. Onlar kulağımızla işittik kalbimizle isyan ettik demişlerdi. Çünkü küfürleri sebebi ile kalplerine buzağı sevgisi sinmişti. Habibim onlara şöyle de; Şayet siz mü'min olsaydınız, imanınız size buzağıya tapının (Kur'an'ı inkâr edin) diye çirkin şeyleri emretmezdi.

94- (Ey Rasul'üm!) Onlara söyle eğer cennet Allah tarafından diğer insanlara ait olmayıp size mahsus kılınmış ise ve bunda sadıklarsanız ölümü temenni edin.

95- Elleriyle önceden yaptıklarından, elbette onlar ölümü ebedi temenni etmezler. Allah zalimleri iyi bilir.

96- Sen dünya hayatı üzerine insanların en harisi Yahudi ve müşrikleri bulursun. Bu müşriklerden bazısı, bin sene yaşamayı arzu eder. Oysa yaşatılması hiç kimseyi azaptan uzaklaştırmaz. Allah bütün yapılanları eksiksiz olarak görmektedir.

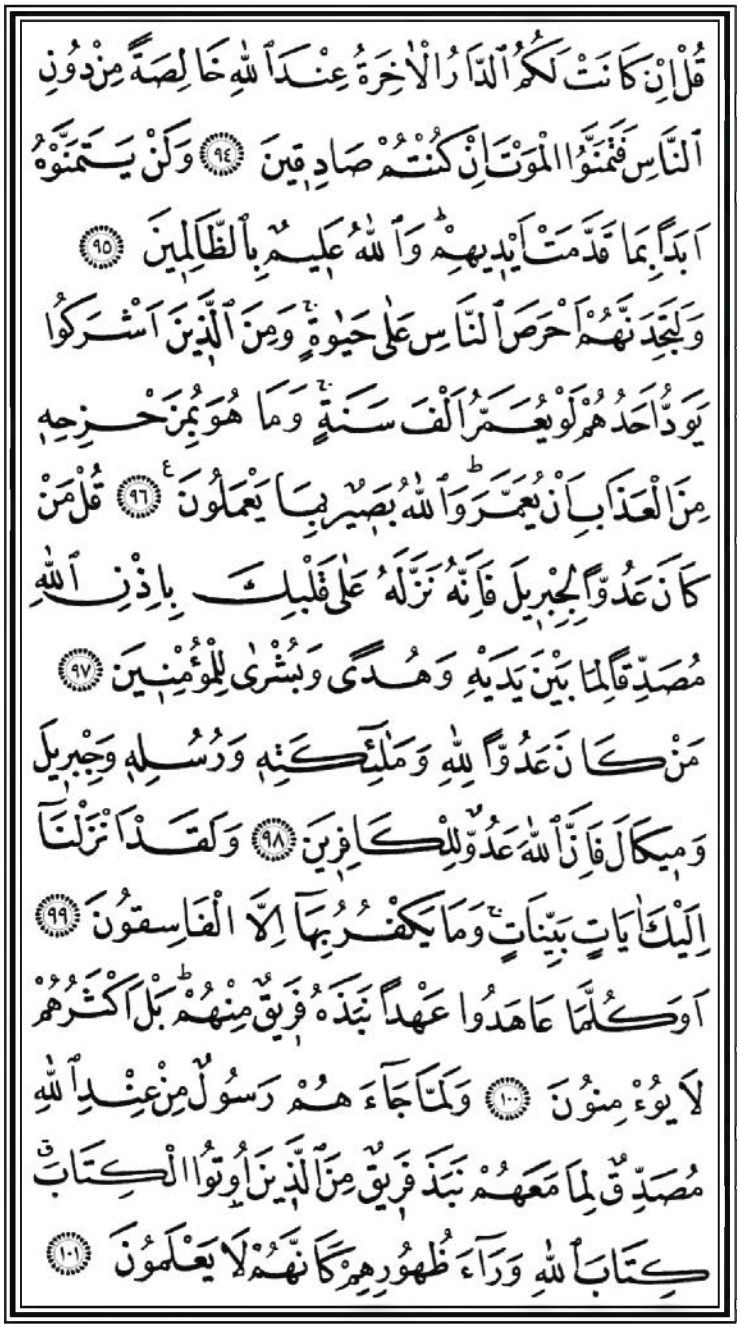

97- Deki; kim Cebrail'e düşman ise, iyi bilsin ki Allah'ın izniyle Kur'an'ı senin kalbine bir hidayet rehberi, önce gelen kitapları doğrulayıcı ve müminler içinde müjdeci olarak o indirmiştir.

97- Deki; kim Cebrail'e düşman ise, senin kalbine indirileni tasdik edici olarak, ellerinin arasındakilerini mü'minlere bir hidayet rehberi ve müjde olarak, muhakkak ki (Allah'ın izni ile) o getirmiştir.

(Cebrail aleyhisselam Kur'an ayetlerini Sidre-i Münteha da Kadir denen yerden alır Peygamber (s.a.v.) Efendimiz'e getirir ve okurdu. okudukları kalbindeki Kur'an ayetleriyle tasdik olurdu.)

98- Kim Allah'a meleklerine, Peygamber'lerine, Cebrail'e ve Mikail'e düşman olursa bilsin ki Allah'da inkarcı kafirlerin düşmanıdır.

98- Kim Allah'a düşmansa; Kafirler Allah'ın, melek'lerine, peygamber'lerine, Cebrail'e ve Mikail'e de düşmandırlar.

99-An dolsun ki; Ahkamı açıklayan apaçık ayetleri biz indirdik. Onları fasıklardan başkaları inkar etmez.

100- O Yahudiler; her ne zaman bir anlaşma yapmışlarsa, içlerinden bir topluluk o ahdi bozup atıvermedi mi? Hayır onların çoğu iman etmezler.

101- Allah tarafından kendilerine, ellerindeki kitabı tasdik edeci bir Peygamber geldiği zaman, ehli kitaptan bir grup, sanki Allah'ın kitabını bilmiyormuş gibi, arkalarına attılar (terketdiler).

102 - Süleyman'ın saltanatı aleyhine şeytanların okudukları şeye tabi oldular. Hazreti Süleyman sihir edip kafir olmadı. Lakin şeytanlar kafir oldular. Babil'deki Harut ile Marut adlı iki meleğe indirilen şeye (sihirlere) sakın sihir yapmayı caiz görüp kafir olmayın biz ancak bir imtihandayız demedikce hiçbir kimseye o iki melek sihir öğretmiyorlardı. Onlar ise hiçbir fayda vermeyecek kendilerini zarara sokacak karı ile koca arasını açacak şeyleri öğreniyorlardı. Ancak Allah'ın izni olmadıkca sihirbazların büyüsü zarar verici değildir. And olsun onlar biliyorlar ki, sihiri satın alan kimse onun için ahiret de bir nasibi yoktur. Onlar kendilerine sihir yapmayı benimsemekle karşılığında kendilerini sattığı şey ne kötüdür. Keşke bunu anlasalardı.

وَٱتَّبَعُوا۟ مَا تَتْلُوا۟ ٱلشَّيَٰطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَٰنَ ۖ وَمَا كَفَرَ
سُلَيْمَٰنُ وَلَٰكِنَّ ٱلشَّيَٰطِينَ كَفَرُوا۟ يُعَلِّمُونَ ٱلنَّاسَ
ٱلسِّحْرَ ۗ وَمَآ أُنزِلَ عَلَى ٱلْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَٰرُوتَ وَمَٰرُوتَ ۚ
وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَآ إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ
فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِۦ بَيْنَ ٱلْمَرْءِ وَزَوْجِهِۦ ۚ
وَمَا هُم بِضَآرِّينَ بِهِۦ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَيَتَعَلَّمُونَ
مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا۟ لَمَنِ ٱشْتَرَىٰهُ
مَا لَهُۥ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنْ خَلَٰقٍ ۚ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا۟ بِهِۦٓ
أَنفُسَهُمْ ۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّقَوْا۟
لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ خَيْرٌ ۚ لَّوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَقُولُوا۟ رَٰعِنَا وَقُولُوا۟ ٱنظُرْنَا
وَٱسْمَعُوا۟ ۗ وَلِلْكَٰفِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾
مَّا يَوَدُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ وَلَا ٱلْمُشْرِكِينَ
أَن يُنَزَّلَ عَلَيْكُم مِّنْ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۚ وَٱللَّهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِۦ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

103 - Eğer iman edip kendilerini kötülükten korusalardı, şüphesiz Allah tarafından verilecek sevap daha hayırlı olacaktı. Keşke bunları anlasalardı.

104 - Ey iman edenler! Raina demeyin. Unzurna deyin (söylenenleri) dinleyin. Kâfirler için elem verici bir azap vardır.

(Peygamber (s.a.v.) Efendimiz müslümanlara birşeyler öğretirken, bizi biraz bekle manasına gelen raina derlerdi. Yahudilerin lisanında da raina sövmek manasına gelirdi. Bu durumda Yahudiler de sövmek manasında raina demeye başladılar. Bu bakımdan Allah'u Teala raina manasına gelen unzurna deyin buyurmuştur.)

105 - (Ey Mü'minler) Ehli kitaptan, kâfirler ve putperestler de Rab'binizden size bir hayır indirilmesini istemezler. Halbuki Allah rahmetini dilediğine verir Allah büyük lütuf sahibidir.

105- Ehli Kitap'tan, kâfirler ve müşrikler. Rab'binizden size bir hayır indirilmesini istemezler. Halbuki Allah rahmetini (yağdırır) dileyen hidayete nail olur. Allah büyük ihsan sahibidir.

106- Biz bir ayetin hükmünü yürürlükten kaldırır veya onu unutturursak (ertelersek) mutlaka daha iyisini veya benzerini getiririz. Bilmezmisin ki Allah herşeye kadirdir.

106- Ayetleri (zamana göre) bir üst manaya sizin anlayacağınız şekilde tebdil ederek, hayrınıza göndeririz. Bilmez misin Allah herşeye kadirdir.

(Bu ayeti kerimeye göre şu ayet şu ayetle nesh edildi derler, halbuki Kur'an'ı Kerim de nesh yoktur.)

مَا نَنسَخْ مِنْ ءَايَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَآ أَوْ مِثْلِهَآ ۗ أَلَمْ تَعْلَمْ
أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ لَهُۥ
مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ
مِن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾ أَمْ تُرِيدُونَ أَن تَسْـَٔلُوا۟ رَسُولَكُمْ
كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِن قَبْلُ ۗ وَمَن يَتَبَدَّلِ ٱلْكُفْرَ بِٱلْإِيمَٰنِ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ
لَوْ يَرُدُّونَكُم مِّنۢ بَعْدِ إِيمَٰنِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ
أَنفُسِهِم مِّنۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلْحَقُّ ۖ فَٱعْفُوا۟ وَٱصْفَحُوا۟ حَتَّىٰ
يَأْتِىَ ٱللَّهُ بِأَمْرِهِۦٓ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾ وَأَقِيمُوا۟
ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا۟ لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ
تَجِدُوهُ عِندَ ٱللَّهِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوا۟
لَن يَدْخُلَ ٱلْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَٰرَىٰ ۗ
تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ۗ قُلْ هَاتُوا۟ بُرْهَٰنَكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ
﴿١١١﴾ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُۥ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُۥٓ أَجْرُهُۥ
عِندَ رَبِّهِۦ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

107- Bilmezmisin ki, göklerin ve yerin saltanatı Allah'ındır. Ve sizin için Allah'dan başka ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.

108- Hazreti Musa'ya sorulan şüpheli sorular gibi, Peygamber'inize de mi sormak istiyorsunuz? İmanı küfre değişen kimse, artık düz yolun ortasında sapıtmıştır.

109- Ehli kitaptan çoğu, hakikat kendilerine apaçık belli olduktan sonra, sırf içlerindeki kıskançlıktan ötürü, sizi imanınızdan vaz geçirip küfre döndürmek istediler. Yine de siz, Allah onlar hakkındaki emrini getirinceye kadar affedip bağışlayın. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir.

110- Namazı kılın, zekatı verin, önceden kendiniz için yaptığınız her iyiliği, Allah katında bulacaksınız. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızı noksansız görür.

111- Yahudiler ve Hıristiyanlar kendileri için cennet bizimdir dediler. Bu onların kuruntularıdır. Sende onlara; Eğer sahiden doğru söylüyorsanız delilinizi getirin de.

112- Hayır kim muhsin (muvahhit-muti-itaatkâr) olarak yüzünü Allah'a döndürürse onlar için bir korku yoktur ve onlar mahzun da olmazlar.

113- Yahudiler Hıristiyanlar için; din işinde birşey üzere değillerdir, Hıristiyanlarda Yahudiler için; din işinde birşey üzere değillerdir dediler. Halbuki hepsi kendilerine indirilen Tevrat ve İncil'i okuyorlar. Kitap ehli olmayan ve okuma yazma bilmiyen arap müşrikleri de, Yahudiler ve Hıristiyanların söyledikleri gibi söylerler. Allah ayrılığa düştükleri şeyde kıyamet günü aralarında hükmünü verecektir.

(Hıristıyan Araplardan oluşan Necran heyeti Peygamber (s.a.v.) Efendimiz'in huzuruna çıkınca Yahudiler onların yanlarına geldiler. Aralarında münakaşa yaptılar. Birbirlerini itham ettiler. Bunun üzerine aşağıdaki ayeti kerimeler geldi).

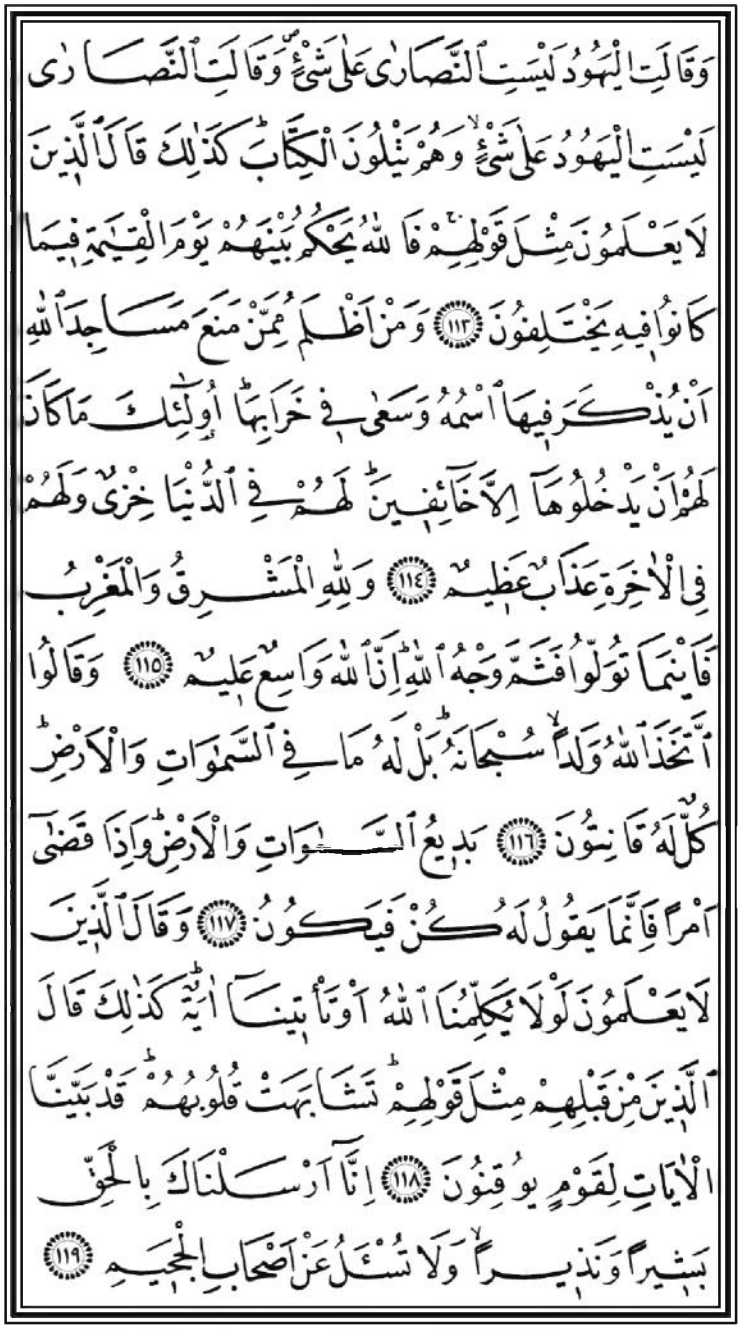

وَقَالَتِ ٱلْيَهُودُ لَيْسَتِ ٱلنَّصَٰرَىٰ عَلَىٰ شَىْءٍ وَقَالَتِ ٱلنَّصَٰرَىٰ
لَيْسَتِ ٱلْيَهُودُ عَلَىٰ شَىْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ ٱلْكِتَٰبَ كَذَٰلِكَ قَالَ ٱلَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَٱللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ فِيمَا
كَانُوا۟ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسَٰجِدَ ٱللَّهِ
أَن يُذْكَرَ فِيهَا ٱسْمُهُۥ وَسَعَىٰ فِى خَرَابِهَآ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ مَا كَانَ
لَهُمْ أَن يَدْخُلُوهَآ إِلَّا خَآئِفِينَ ۚ لَهُمْ فِى ٱلدُّنْيَا خِزْىٌ وَلَهُمْ
فِى ٱلْءَاخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلَّهِ ٱلْمَشْرِقُ وَٱلْمَغْرِبُ
فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا۟ فَثَمَّ وَجْهُ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا۟
ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدًا سُبْحَٰنَهُۥ ۖ بَل لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ
كُلٌّ لَّهُۥ قَٰنِتُونَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَإِذَا قَضَىٰٓ
أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ ٱلَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا ٱللَّهُ أَوْ تَأْتِينَآ ءَايَةٌ ۗ كَذَٰلِكَ قَالَ
ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ۘ تَشَٰبَهَتْ قُلُوبُهُمْ ۗ قَدْ بَيَّنَّا
ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ إِنَّآ أَرْسَلْنَٰكَ بِٱلْحَقِّ
بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۖ وَلَا تُسْـَٔلُ عَنْ أَصْحَٰبِ ٱلْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

114- Allah'ın mescitlerini, içlerinde Allah'ın ismini anılmaktan men eden ve harap olmaları yolunda çalışan kimselerden daha zalim kim vardır? Bunların ancak mescidlere korka korka girme hakları olabilir. O kâfirlere dünyada zillet ve rüsvaylık vardır. Ahirette en büyük azapta onlarındır.

115- Doğu ve batı her yer Cenâb'ı Allah'ındır. (namaz kılmak için kıbleyi araştırdıktan sonra) Hangi tarafa yönelirseniz orası Allah'a ibadet yönüdür. Şüphesiz ki, Allah'ın mağfireti geniştir. O, herşeyi bilicidir.

116- Allah çocuk edindi dediler. Haşa! O bundan münezzehtir. Oysa göklerde ve yerde olanların hepsi O'nundur, hepsi O'na boyun eğmiştir.

117- O göklerin ve yerin eşsiz yaratıcısıdır, bir şeyi dilediğinde ona sadece ol der, o da oluverir.

118- Müşriklerin ve kitap ehlinin cahilleri dediler ki, Allah bizimle konuşmalı yada bize bir ayet gelmeli değil mi idi? Onlardan öncekiler de işte aynı onların dedikleri gibi dedilerdi. Kalpleri nasıl da birbirlerinin benzeridir. Gerçekleri iyice bilmek istiyenlere ayetleri apaçık gösterdik.

119-Şüphe yok ki, biz seni rahmetimizin müjdecisi ve azabımızın habercisi olarak, hak ile (Kur'an) gönderdik. Sen cehennemliklerden sorumlu da değilsin.

120- Sen Yahudi ve Hıristiyan milletine tabi olmadıkça, onlar senden asla razı olmazlar. De ki; Asıl Hüda (Hidayet) Allah'ın hidayetidir. Eğer sana gelen ilimden sonra onların heva ve arzularına uyacak olursan, Allah'ın azabından seni kurtaracak hiç bir dost ve yardımcın yoktur.

121- Kendilerine kitap verdiğimiz kimselerden (bazısı) onun hakkını gözeterek okurlar, Çünkü onlar, ona iman ederler. Onu inkar edenlere gelince, işte gerçekten zarara uğrayanlar onlardır.

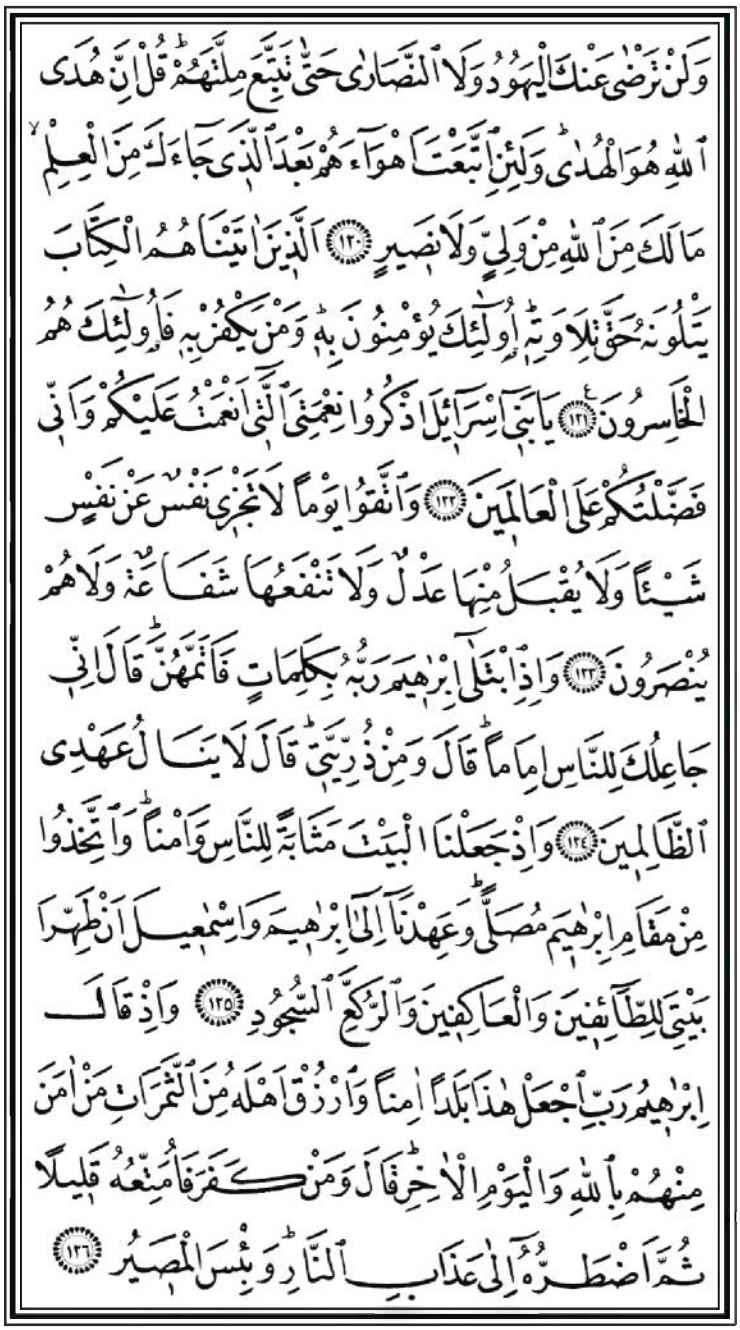

122- Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve sizi (bir zamanlar) cümle aleme üstün kıldığımı hatırlayın.

122- Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetlerimi hatırlayın, (insan olarak yaratılışınızla) alemler üstüne, üstün kıldığımı yad ediniz.

123- Ve o günden sakının ki, kimse kimseye birşey ödeyemez, kimseden fidye kabul edilmez, hiç kimseye şefaat fayda vermez, hiçbir taraftan da yardım olunmazlar.

123- Ve o günden sakının ki, kimse kimseye birşey ödeyemez, kimseden fidye kabul edilmez ve (kafire) şefaat fayda vermez, hiçbir taraftan da yardım olunmazlar.

124- Bir zamanlar Rab'bi Hazreti İbrahim'i bir takım kelimelerle sınamış. O'da bu kelimeleri tamamen yerine getirmişti. Allah, ben seni insanlara imam yapacağım buyurdu. Hazreti İbrahim de; Benim zürriyetimi de imam yap dedi. Hâk Teâlâ; Benim ahdime zalimler nail olamaz dedi.

124- Bir zamanlar Rab'bi Hazreti İbrahim'i bir takım kelimelerle (kendisine şahit tutmak için) imtihan etti. O'da bu kelimeleri tamamen yerine getirmişti. Allah, ben seni insanlara imam yapacağım buyurdu. Hazreti İbrahim de; Benim zürriyetimi de imam yap dedi. Hâk Teâlâ; Benim ahdime zalimler nail olamaz dedi.

125- Ve o vakit; Kabeyi insanlar için bir sevap ve emniyet yeri yapmıştık. Sizde İbrahim'in makamından bir namaz yeri edinin. İbrahim ve İsmail'e emrettik; Evimi tavaf edenlere, ibadet için orada kalanlara, namaz kılanlar için orayı temiz tutun.

126- O vakit Hazreti İbrahim; Ey Rab'bim! Allah'a ve ahiret gününe inananları çeşitli meyvelerle rızıklandır dedi. Allah, Kâfir olan kimseyi de dünyanın az vaktinde rızıklandırırım. Sonra onu cehennem azabına mazhar kılarım. O varılacak ateş gidişçe ne kötü bir yerdir.

127- Bir zamanlar İbrahim, İsmail ile beraber Beytullah'ın temellerini yükseltiyorlar ve şöyle dua ediyorlardı. Ey Rab'bimiz! Bizden bunu kabul buyur, şüphesiz sen işiten ve bilensin.

128- Ey Rab'bimiz! Bizi sana boyun eğenlerden kıl, neslimizden de sana itaat eden bir ümmet çıkar. Bize ibadet usüllerimizi göster, tevbemizi kabul et. Muhakkak ki, sen tevbeleri çokça kabul eden ve çokça merhametli olan da ancak sensin.

129- Ey Rab'bimiz; onların içlerinden senin ayetlerini okuyacak, onlara kitap ve hikmet öğretecek, onları temizleyecek bir Peygamber gönder. Muhakkak ki sen Azizsin, Hakimsin.

130- İbrahim'in dininden kendini bilmeyenlerden başka kim yüz çevirir. And olsun ki biz onu dünyada yücelttik. O, ahirette de salihlerdendir.

131- Rab'bi ona emrime teslim ol dedi, o da alemlerin Rab'bine teslim oldum dedi.

132- İbrahim oğullarına vasiyet ettiği gibi, Yakub'da oğullarına vasiyetle; Allah sizin için dini İslam'ı gönderdi. O halde sadece müslüman olarak ölünüz.

133-Yoksa Yakub'a ölüm geldiği zaman siz orada mı idiniz? O zaman oğullarına; Benden sonra kime kulluk edeceksiniz? demişti. Onlar, senin ve ataların İbrahim, İsmail, ve İshak'ın İlah'ı olan tek Allah'a kulluk edeceğiz. Biz ancak ona teslim olmuş müslimleriz dediler.

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَٰهِيمُ ٱلْقَوَاعِدَ مِنَ ٱلْبَيْتِ وَإِسْمَٰعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّآ ۖ
إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَٱجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ
وَمِن ذُرِّيَّتِنَآ أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ ۖ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَآ ۖ
إِنَّكَ أَنتَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَٱبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا
مِّنْهُمْ يَتْلُوا۟ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ
وَيُزَكِّيهِمْ ۚ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَن يَرْغَبُ عَن مِّلَّةِ
إِبْرَٰهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُۥ ۚ وَلَقَدِ ٱصْطَفَيْنَٰهُ فِى ٱلدُّنْيَا ۖ
وَإِنَّهُۥ فِى ٱلْءَاخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١٣٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُۥ رَبُّهُۥٓ أَسْلِمْ ۖ قَالَ
أَسْلَمْتُ لِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصَّىٰ بِهَآ إِبْرَٰهِيمُ بَنِيهِ
وَيَعْقُوبُ ۚ يَٰبَنِىَّ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصْطَفَىٰ لَكُمُ ٱلدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا
وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمْ كُنتُمْ شُهَدَآءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
ٱلْمَوْتُ ۙ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنۢ بَعْدِى ۖ قَالُوا۟ نَعْبُدُ
إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ ءَابَآئِكَ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ إِلَٰهًا وَٰحِدًا ۖ
وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۖ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ ۖ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

134- İşte o bir ümmetti geldi geçti. Onların kazandıkları kendilerinin, sizinde kazandıklarınız sizindir. Siz onların yaptıklarından sorulmazsınız.

135- Yahudi ve Hıristiyanlar (Müslümanlara) şöyle dediler; Yahudi veya Hıristiyan olun ki doğru yolu bulasınız. Deki; Hayır, biz hanif olan İbrahim'in dinine uyarız. O müşriklerden değildi

(Hanif= hertürlü batıl dinden uzak durup yalnızca hak dine yönelen kişi)

136- Ey iman edenler! Deyiniz ki; Biz Allah'a ve bize indirilene; İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve Esbata indirilene Musa ve İsa'ya verilenlerle Rab'leri tarafından diğer Peygamber'lere verilenlere, onların hiçbiri arasında fark gözetmeksizin inandık ve biz sadece Allah'a teslim olan müslimleriz, deyin.

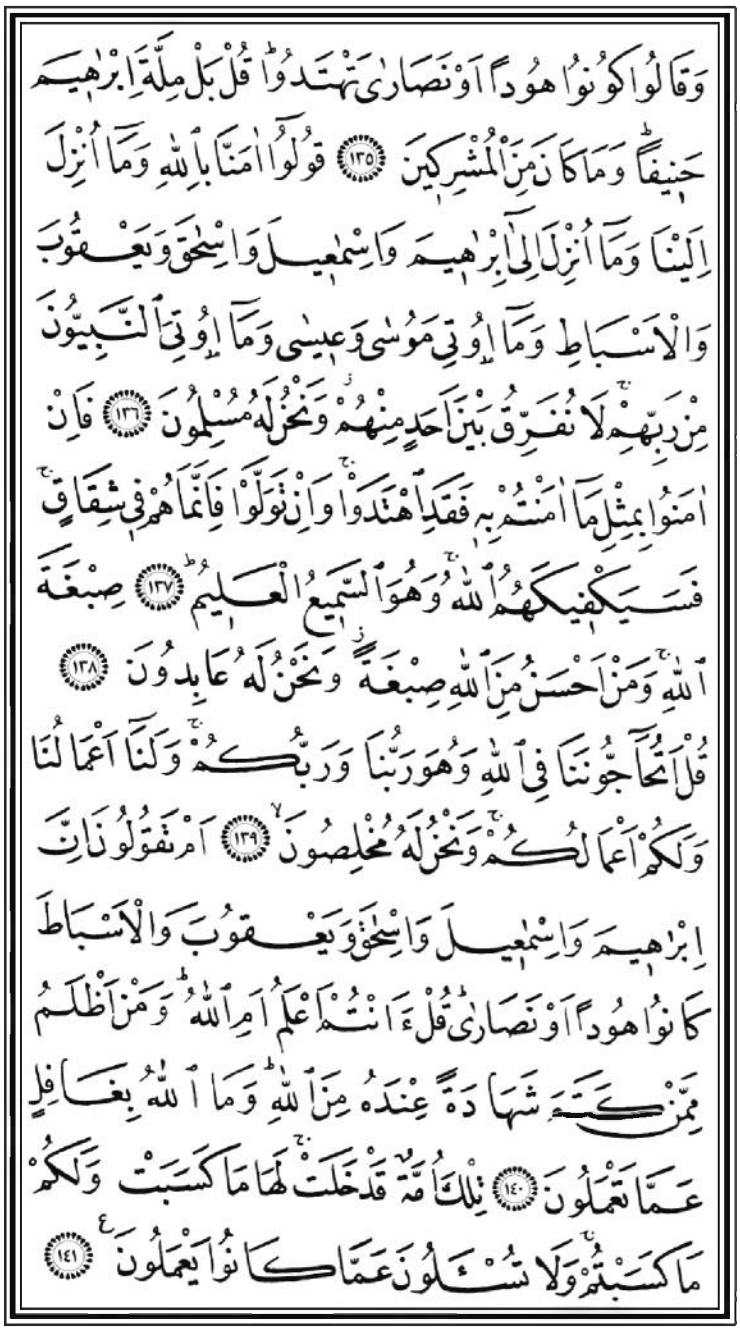

(Esbat= torunlar demektir. Burada Hazreti Yakup'un on iki torunu kast edilmiştir.)

137- Onlar sizin bu imanınız gibi iman ederlerse muhakkak hidayet bulmuşlardır. Eğer yüz çeviririlerse size karşı ayrılık ve düşmanlık üzeredirler. Onların düşmanlığından endişe etme Allah sana kafidir. Allah hakkı ile işiten ve bilendir.

138- Biz Allah'ın verdiği rengin boyası ile boyandık. Allah' dan daha güzel rengi kim verebilir. Biz ona ibadet edenleriz.

(Burda boya Allah'ın dini manasındadır. Biz Allah'ın dinine girdik. Tek olan Allah tarafından güzel olarak gönderilen dinden daha güzel din kimin olabilir.)

139- De ki; Allah bizim de Rab'bimiz, sizinde Rab'biniz olduğu halde onun hakkında bizim ile tartışmaya mı girişiyorsunuz? Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız da size aittir. Biz ona gönülden bağlananlarız.

140- Şüphesiz diyorlar ki; İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve Esbatın Yahudi ve Hıristiyan olduklarını söylüyorlar. De ki, siz mi daha iyi bilirsiniz Allah'mı? Allah tarafından kendisine kitap ile bildirilip de şahitliği gizleyenden daha zalim kim olabilir. Allah yaptıklarınızdan gafil değildir.

141- Onlar bir ümmetti geldi geçti. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız da sizindir. Siz onların yaptıklarından sorulmazsınız.

142- İnsanlardan bir kısım beyinsizler, yönelmekte oldukları kıblelerinden onları çeviren nedir? diyecekler. Deki; Doğu da, batı da Allah'ındır. O dilediğini doğru yola iletir.

142- Doğrusu; İnsanlardan bir kısım beyinsizler, yönelmekte oldukları kıblelerinden onları çeviren nedir? diyecekler. Deki; Doğu da, batı da Allah'ındır. O sizlerden dileyenler doğru yola girerler.

143- İşte böylece sizi seçkin ve şerefli bir ümmet kıldık ki, bütün insanlık üzerine hak şahitleri olasınız. Peygamber de sizlerin üzerine şahit olsun. Yönelmekte olduğun Kabe'yi, ancak Rasul'e uyanlarla geri dönenler arasını ayırt etmek için kıble kıldık. Gerçi bu kıbleyi çeviriş, büyük ve ağır ise de, yalnız o Allah'ın hidayetine nail olmuş kimselere ağır gelmez ve Allah imanınızı zayi etmez. Muhakkak Allah'u Teâlâ insanlara çok merhametlidir, günahlarını bağışlayıcıdır.

144- Yüzünü göğe doğru aranıp durduğunu görüyoruz. Bunun için seni razı olacağın, bir kıbleye çevireceğiz. Şimdi yüzünü Mescid'i Haram tarafına çevir. Siz de nerede olursanız, yüzünüzü namazlarda o mescid tarafına çevirin. Şüphe yok ki kendilerine kitap verilenler, bu kıble çevrilişinin Rab'leri tarafından hak olduğunu bilirler. Allah ise onların inkarlarından ve yapacaklarından gafil değildir.

سَيَقُولُ ٱلسُّفَهَآءُ مِنَ ٱلنَّاسِ مَا وَلَّىٰهُمْ عَن قِبْلَتِهِمُ ٱلَّتِى
كَانُوا۟ عَلَيْهَا ۚ قُل لِّلَّهِ ٱلْمَشْرِقُ وَٱلْمَغْرِبُ ۚ يَهْدِى مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَٰكُمْ أُمَّةً وَسَطًا
لِّتَكُونُوا۟ شُهَدَآءَ عَلَى ٱلنَّاسِ وَيَكُونَ ٱلرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۗ
وَمَا جَعَلْنَا ٱلْقِبْلَةَ ٱلَّتِى كُنتَ عَلَيْهَآ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعُ
ٱلرَّسُولَ مِمَّن يَنقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ ۚ وَإِن كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا
عَلَى ٱلَّذِينَ هَدَى ٱللَّهُ ۗ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَٰنَكُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ
بِٱلنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِى ٱلسَّمَآءِ ۖ
فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَىٰهَا ۚ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ ٱلْمَسْجِدِ
ٱلْحَرَامِ ۚ وَحَيْثُ مَا كُنتُمْ فَوَلُّوا۟ وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُۥ ۗ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ
أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ ۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ أَتَيْتَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ
بِكُلِّ ءَايَةٍ مَّا تَبِعُوا۟ قِبْلَتَكَ ۚ وَمَآ أَنتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ
وَمَا بَعْضُهُم بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ۚ وَلَئِنِ ٱتَّبَعْتَ أَهْوَآءَهُم
مِّنۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ ٱلْعِلْمِ ۙ إِنَّكَ إِذًا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٤٥﴾

145- Yemin olsun ki; sen ehli kitaplılara bütün ayetleri mucize olarak getirsen, yine de onlar senin kıblene dönmezler. Sen de onların kıblesine dönecek değilsin. Onlar da birbirlerinin kıblesine dönmezler. Sana gelen ilimden sonra, eğer onların arzularına dönecek olursan işte o zaman sen zalimlerden olursun.

146- Kendilerine kitap verdiklerimiz, (Hazreti Peygamber'i) oğullarını tanır gibi tanırlardı. Böyle iken içlerinden bir topluluk Hâk ve (hakikatı) bile bile gizlediler.

147- Rab'binden olan herşey hak ve gerçektir. Sakın şüphe edenlerden olma.

148- Herkesin doğrulduğu bir kıblesi vardır. Siz hayır işlerinde yarışın. Nerede olursanız olun, sonunda Allah sizi bir araya toplar. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir.

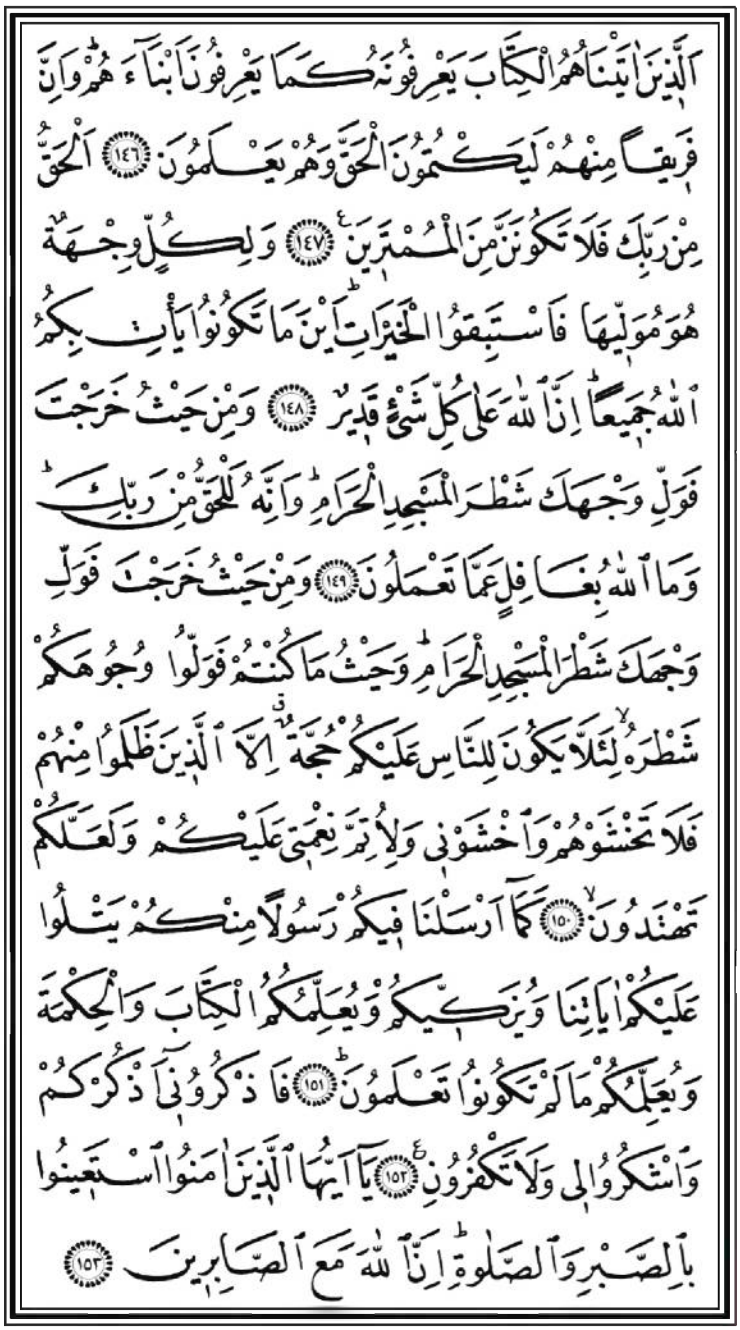

149- Nereden yola çıkarsan (namazda) yüzünü Mescid'i Haram tarafına çevir. Bu yöneliş Rab'binden gelen bir gerçektir. Allah yaptıklarınızdan gafil değildir.

150- Nereden yola çıkarsan (namazda) yüzünüzü Mescid'i Haram tarafına çevir. Nerede olursanız olun yüzünüzü o tarafa çevirin. Onlardan zulmedenler müstesnadır. İnsanların içinde aleyhinizde bir delil olmasın. Onlardan korkmayın, Size olan nimetimi tamamlamam için benden korkun. Böylece hidayete kavuşmuş olabilesiniz.

151- Nitekim sizin içinizden Peygamber gönderdik, size ayetlerimizi okuyor. Sizi günahlardan temizliyor. Size kitabı öğretiyor. Bilmediğiniz şeyleri helal ve haram hükümlerini bildiriyor.

152- Öyle ise siz beni (ibadetle) anın ki bende sizi anayım. Bana şükredin; sakın bana nankörlük etmeyin.

152- Beni anın ki bende sizi mağfiretle anayım. Nimetlerime şükredin. Nankörlük yaparak küfre varmayın.

153- Ey iman edenler! Sabır ve namazla Allah'dan yardım isteyin. Muhakkak Allah sabredenlerle beraberdir.

154- Allah yolunda öldürülenlere; onlar ölülerdir demeyin. Bilakis onlar diridirler. Fakat siz anlayamazsınız.

155- And olsun ki sizi biraz korku ve açlık; mallardan, canlardan ve ürünlerden biraz azaltma (fakirlik) ile deneriz. (Ey Peygamber) Sabredenleri müjdele.

155- And olsun sizi (kendinize şahit tutmak için) imtihan edeceğiz. Biraz korku, biraz açlık, biraz mallardan, canlardan, meyvelerden yana eksiltmekle. Sabredenleri müjdele.

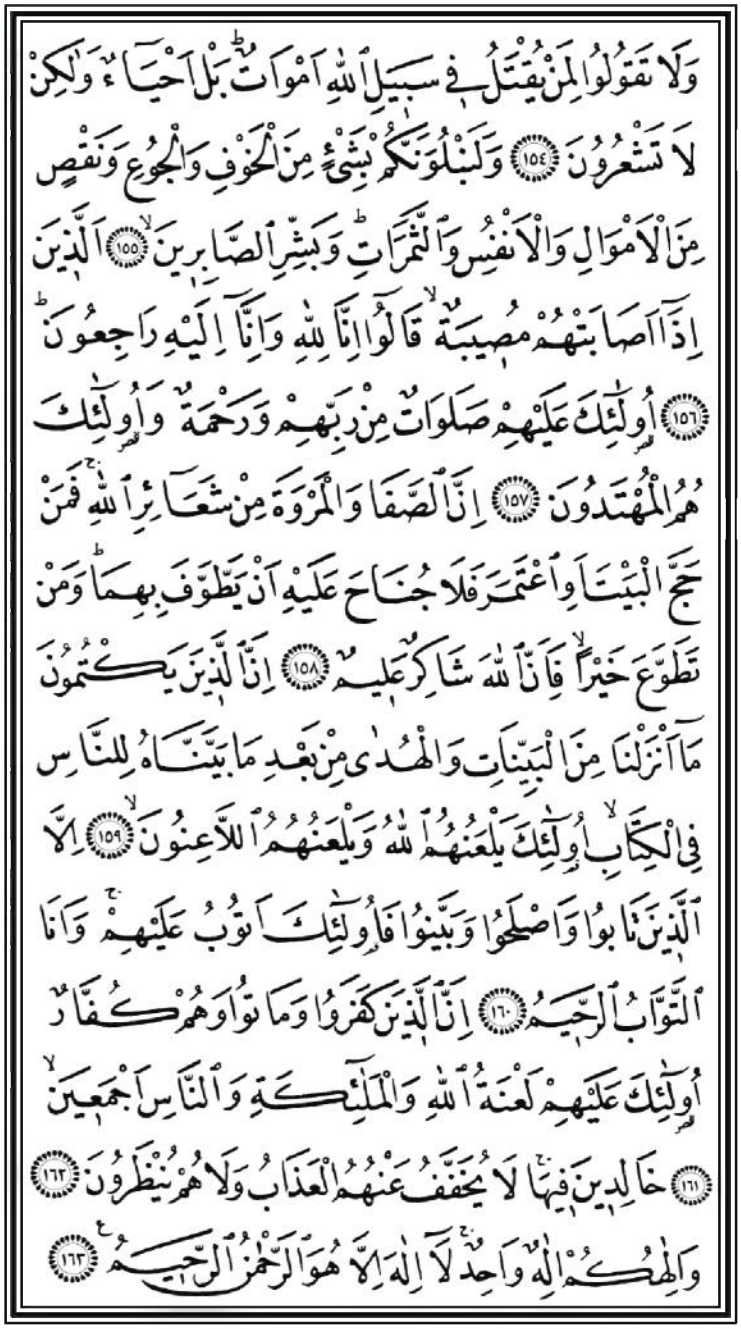

156- Onlar o kimselerdir ki, kendilerine bir bela geldiği zaman (teslimiyet göstererek); Biz Allah'ın kullarıyız ve biz ona döneceğiz derler.

157- Onlar o kimselerdir ki! Rab'lerinden rahmet ve mağfiret onlaradır. İşte onlar hidayete ermiş olanlardır.

158- Gerçekten Safa ile Merve Allah'ın alametlerindendir. Bunun için hac veya umre kasdi yle kim Kabe'yi ziyaret ederse, tavafı yapıp Sefa ile Merve'yi say yapmasında hiç bir günah yoktur. Her kim de bir hayır yaparsa Allah alimdir. Muhakkak şükredenlerin ecrini verir.

159- Apaçık hükümleri kitapta beyan edip insanlara indirdikten sonra onu gizleyenlere, şüphesiz Allah lanet eder ve lanet edebilenler de onlara lanet eder.

160- Ancak tevbe edip durumlarını düzeltenler ve gerçeği açıkça ortaya koyanlar başkadır. Zira ben onların tevbelerini kabul ederim. Ben tevbeyi çokça kabul eden ve çok esirgeyenim.

161- İnkar etmiş ve kafir olarak ölmüşlere gelince, işte Allah'ın, meleklerin ve insanların laneti onların üzerinedir.

162- Orada ebedi bir halde kalacaklardır. Onlardan azap hafifletilmez, ne de onların yüzlerine bakılır.

163- İlah'ınız tek bir İlah'tır. O'ndan başka İlah yoktur. O, Rahman'dır, Rahim'dir.

164- Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün birbiri peşinden gelmesinde, insanlara fayda veren şeylerle yüklü olarak denizde yüzüp giden gemilerde, Allah'ın gökten indirip de ölü haldeki toprağı canlandırdığı suda, yeryüzünde her çeşit canlıyı yaymasında, rüzgarları ve yer ile gök arasında emre hazır bekleyen bulutları yönlendirmesinde düşünen bir toplum için (Allah'ın varlığını ve birliğini ispatlayan) birçok deliller vardır.

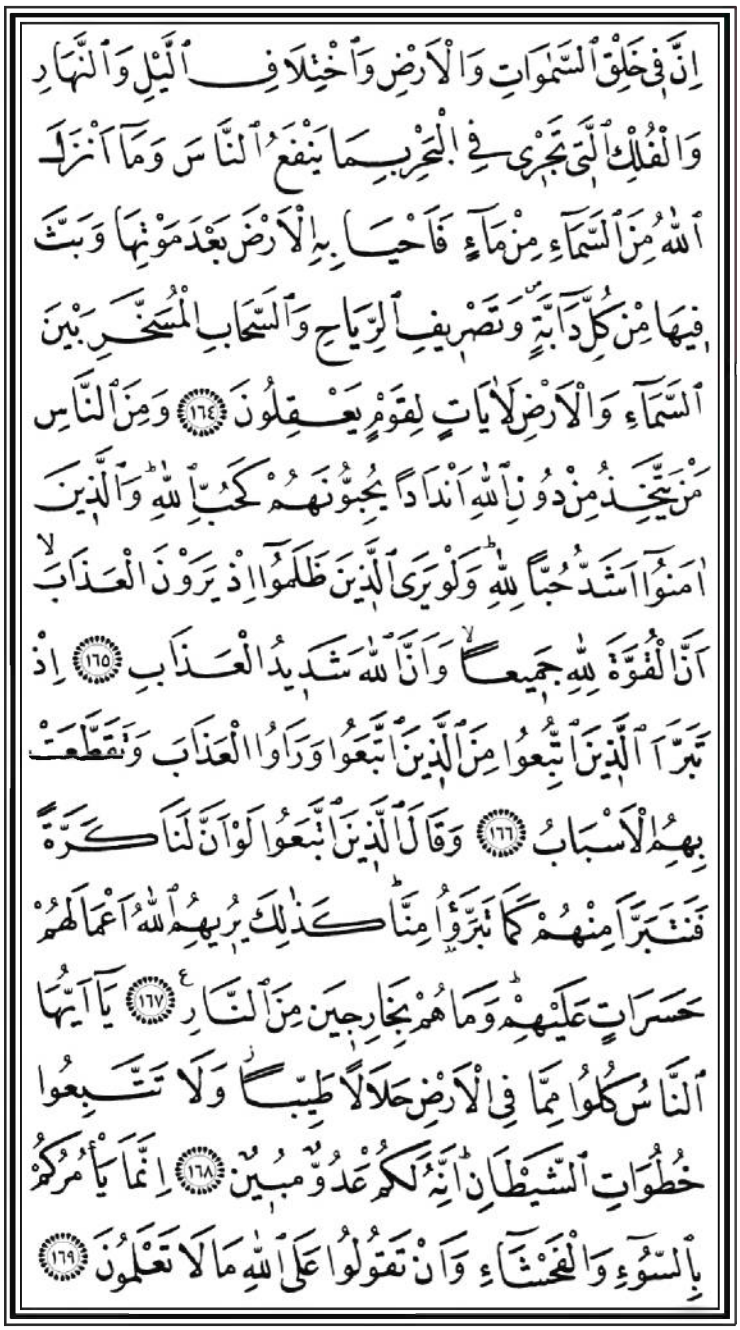

165- İnsanlardan bazıları Allah'tan başkasını Allah'a denk tanrılar edinir de onları allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin Allah'a olan sevgileri ise daha şiddetli ve kuvvetlidir. Keşke zalimler azabı gördükleri zaman bütün kuvvetin Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu önceden anlayabilselerdi.

165- İnsanlardan bazıları Allah'tan başkasını (Allah'ın yarattıklarını) Allah'a eş koşarlar, onları Allah'tan daha çok severler. İman edenlerin Allah'a olan sevgileri ise daha şiddetli ve kuvvetlidir. Keşke zalimler azabı gördükleri zaman bütün kuvvetin Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu anlayabilselerdi.

166- O zaman küfür öncülerinin arkasından gidenler görecekler ki, arkalarına düşüp uydukları kimseler kendilerinden hızla uzaklaşmıştır. Hepsi o azabı görmüştür ve aralarındaki bağlar da parçalanıp kopmuştur.

167- Öncülere tabi olanlarda şöyle demektedirler; Ah! Bizim için dünyaya bir dönüş olaydı da onlar bizden ayrılıp uzaklaştıkları gibi biz de onlardan uzaklaşsaydık. İşte böylece Allah onlara bütün yaptıklarını, hasret ve pişmanlıklar halinde gösterecektir ve onlar ateşten de çıkacak değillerdir.

168- Ey insanlar, yeryüzündeki şeylerden helal ve temiz olmak şartı ile yiyin şeytanın izini takip etmeyin. Çünkü o, hakikaten size apaçık düşmandır.

169- Şeytan, size ancak kötülüğü, hayasızlığı ve Allah'a karşı bilmeyeceğiniz şeyleri söylemenizi emreder.

170- (O müşriklere); Allah'ın indirdiğine inanın ve tabi olun denildiği zaman onlar; biz atalarımızı neyin üzerinde bulduksa ona uyarız dediler. Ya ataları bir şey anlayamaz ve doğruyu seçemez idiyseler de mi?

171- Hakka çağıran kimseyi inkar edenin hali hayvanlara haykıran çobanın hali gibidir. Çobanın sözünü anlamazlar ancak bağırıp çağırışını işitirler. Bu durumda olanlar sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler işitip anlamazlar.

172- Ey iman edenler, size verdiğim rızıkların temiz ve helalından yeyin ve Allah'a şükredin eğer ona ibadet ediyorsanız.

173- Allah (Boğazlanmaksızın) ölmüş olanı, akan kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası için kesilenleri, kesin olarak haram kıldı. Fakat helak olacak derecede darlığa düşen kimse, helal benimsemeyerek ve hududu aşmayarak bu haram şeylerden yiyebilir, ona bir günah yoktur. Şüphesiz Allah çok bağışlayan ve çok merhamet edicidir.

174- Allah'ın indirdiği Kitap'tan Hazreti Peygamber'in vasfını gizleyipte bununla biraz para alanlar var ya, işte onların yiyip de karınlarını doldurdukları, ateşten başka bir şey değildir. Kıyamet günü Allah onlarla ne konuşur, ne de onları temize çıkarır. Onlara yalnız acıklı bir azap vardır.

175- Onlar hak yolu bırakıp sapıklığı, mağfirete karşı azabı satın almış kimselerdir. Onlar ateşe nede sabırlıdırlar.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا
عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۚ أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا
يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ
بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً ۚ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ
﴿١٧٢﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا
أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا
إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ ۚ
فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ۗ
وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾

176- Bu azabın sebebi şudur; Çünkü Allah'ın Hâk olarak gönderdiği kitabın hükmünü gizlediler. Kitap'ta ihtilafa düşenler muhakkak, Hâktan uzak bir ayrılık içindedirler.

177- Yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz hayır ve taat değildir. Fakat hayır ve ibadet, Allah'a, ahirete, meleklere, Allah'ın indirdiği kitaplara ve Peygamber'lere iman edenin ibadetidir. (Allah'ın rızasını gözeterek) yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere ve kölelere sevdiği maldan harcar, namaz kılar, zekat verir, antlaşma yaptığı zaman sözlerini yerine getirir, sıkıntı, hastalık ve savaş zamanlarında sabredenlerin hayırıdır. İşte bu vasıfları taşıyanlar, hakka uyan sadıklardır ve bunlar muttakilerdir. Takva sahipleridir.

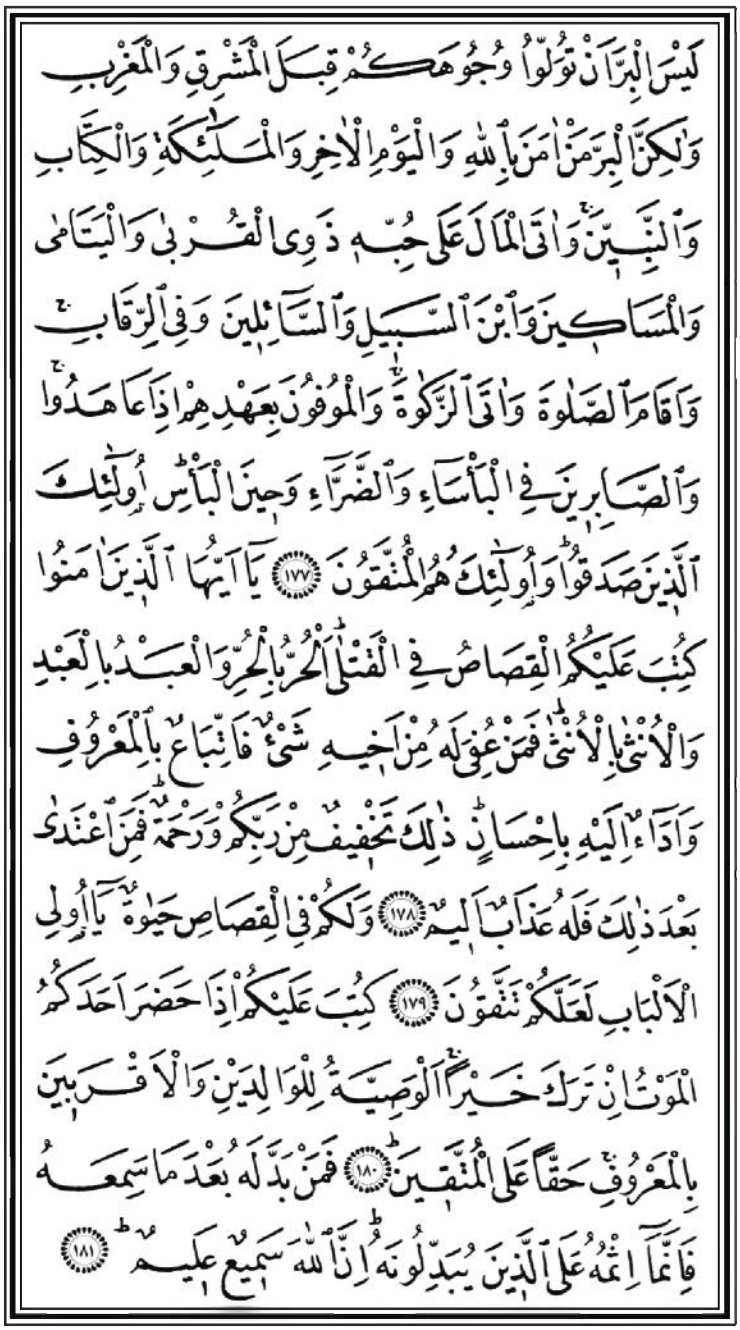
لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ
وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا
وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ
وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ
وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ
بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي
الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ
بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ
فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

178- Ey iman edenler! Kasden öldürülmüşler için size kısas farz kılındı; Hür ile hür, köle ile köle, kadın ile kadın kısas olunur. Öldürülmüş olanın kardeşinden katilin lehine olarak bir miktar bağışlansa da kısas düşürülse, ölünün velisi, hakkından ziyade olmayarak, örfe göre diyet almalıdır. Katilde maktülün velisine, icab eden diyeti güzel bir şekilde ödemelidir. İşte böyle affederek diyet almak, Rab'biniz tarafından size bir hafiflik ve merhamettir. Kim bu bağışlama ve diyet alıştan sonra, katil ile veya katilin akrabasıyla düşmanlık yaparak tecavüzde bulunursa, onun için ahirette çok acıklı bir azap vardır.

179- Ey akıl sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki suç işlemekten sakınasınız.

179- Ey akıl sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır. Ta ki suç işlemekten sakınasınız.

180- Birinize ölüm geldiği zaman, eğer bir hayır bırakacaksa anaya, babaya, yakınlarına uygun bir biçimde vasiyet etmek Allah'tan korkanlar için Hâk oldu.

181- Ölecek kişinin vasiyetini işittikten ve kabüllendikten sonra, vasiyeti değiştirirse günahı onu değiştirenleredir. Şüphesiz Allah işitir ve bilir.

182- Kim vasiyyet edenin bir hata etmesinden veya bir günaha girmesinden endişe ederde iki tarafın arasını düzeltirse, ona hiçbir günah yoktur. Şüphesiz Allah çok bağışlayan çok esirgeyendir.

183- Ey iman edenler! Oruç sizden önce gelmiş geçmiş ümmetlere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki korunursunuz.

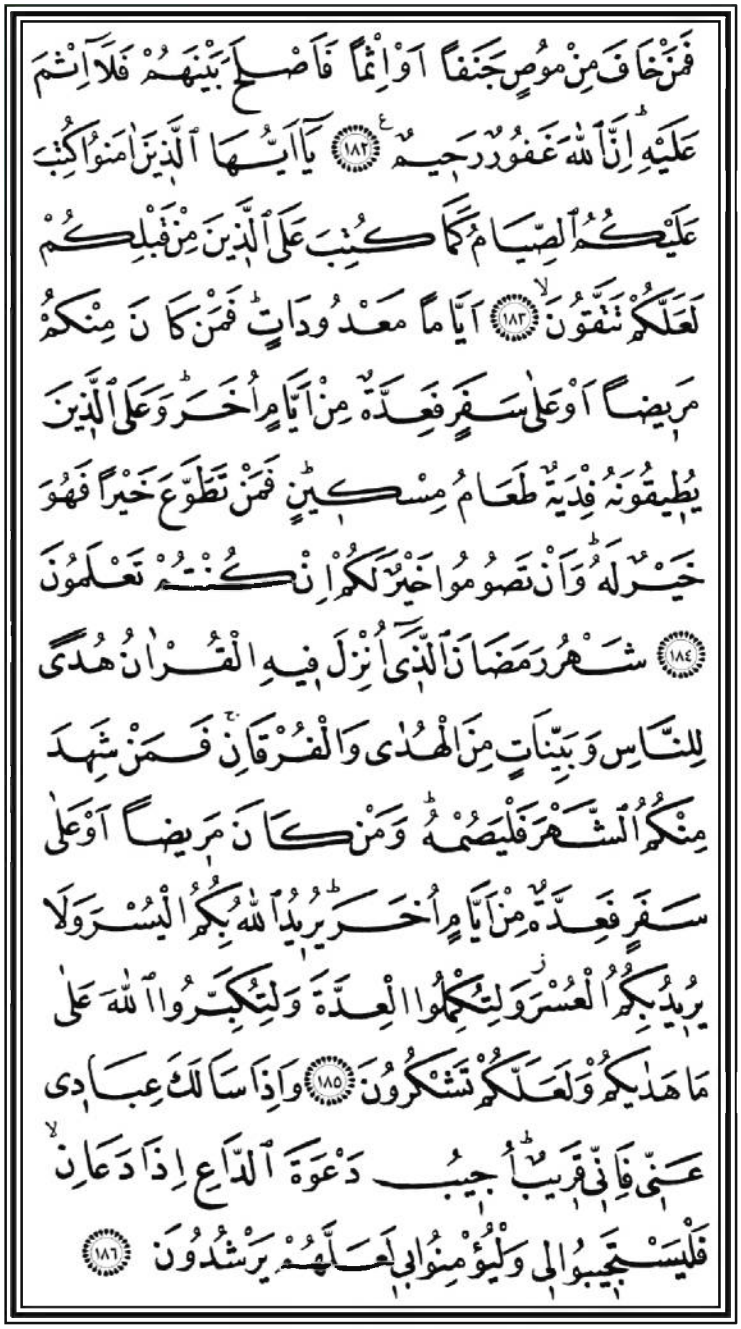

183- Ey iman edenler! Oruç sizden önce gelmiş geçmiş ümmetlere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Ta ki (itaat edecek olanlar sakınırlar).

184- O size farz kılınan oruç sayılı günlerdir. Sizden her kim yolcu veya hasta olursa (tutamadığı günler sayısı kadar) diğer günlerde kaza eder. Oruç tutmaya güçleri yetmeyenlere bir fakir doyumu kadar fidye verilir. Bununla beraber kim gönüllü hayır yaparsa, bu kendisi için daha iyidir. (Güçlüğüne rağmen) Oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır. Eğer bir bilseniz.

185- Ramazan ayı insanlara yol gösterici, doğruyu ve doğruyu eğriden ayırmanın açık delilleri olarak Kur'an'ın indirildiği aydır. Öyle ise sizden ramazan ayını idrak edenler onda oruç tutsun. Kim o anda hasta veya yolcu olursa (tutamadığı günler sayısınca) başka günler kaza etsin. Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez. Bütün bunlar, sayıyı tamamlamanız ve size doğru yolu göstermesine karşılık Allah'ı tazim edip şükretmeniz içindir.

186- Kullarım sana, beni sorduğunda ben onlara çok yakınım. Bana dua ettiği vakit dua edenin dileğine karşılık veririm . O halde benim davetime uysunlar ve bana inansınlar ki doğru yolu bulsunlar.

187- Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar sizin için birer elbise, siz de onlar için birer elbisesiniz. Allah sizin nefislerinize kötülük edeceğinizi bildiği için, tevbelerinizi kabul edip, sizi bağışladı. Ramazan gecelerinde, kadınlarınıza yaklaşın, Allah'ın sizin için takdir ettiklerini isteyin. Sabahın beyaz ipliği, siyah iplikten ayrılıncaya kadar yeyin için, sonra fecirden akşama kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafa çekilmiş olduğunuz zamanlarda, kadınlarla birleşmeyin. Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır. Sakın bu sınırlara yaklaşmayın. İşte böylece Allah ayetlerini insanlara açıklar. umulur ki korunurlar.

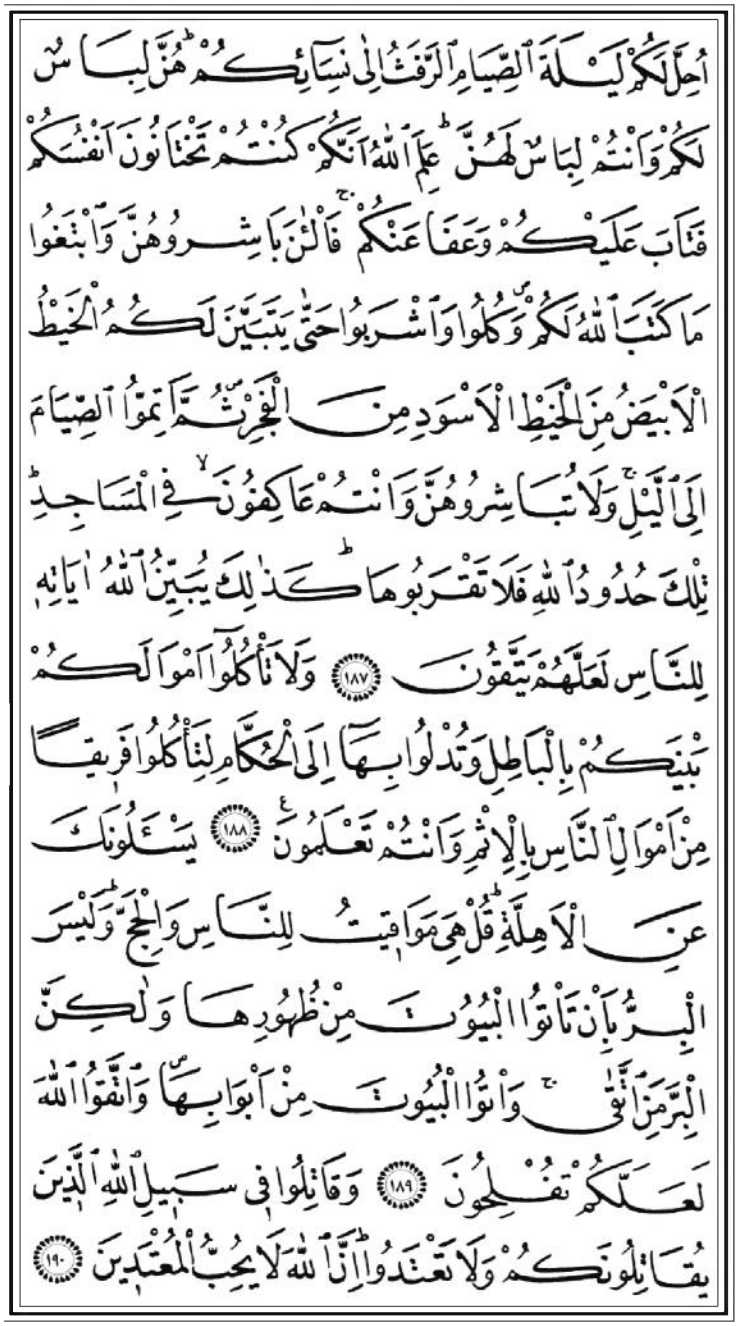

187- Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar sizin için birer elbise, siz de onlar için birer elbisesiniz. Allah sizin nefislerinize kötülük edeceğinizi bildiği için, tevbelerinizi kabul edip, sizi bağışladı. Ramazan gecelerinde, kadınlarınıza yaklaşın, Allah'ın sizin için takdir ettiklerini isteyin. Sabahın beyaz ipliği, siyah iplikten ayrılıncaya kadar yeyin için, sonra fecirden akşama kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafa çekilmiş olduğunuz zamanlarda, kadınlarla birleşmeyin. Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır. Sakın bu sınırlara yaklaşmayın. İşte böylece Allah ayetlerini insanlara açıklar. Ta ki onlar (o iman edenler) sakınırlar.

188- Mallarınızı aranızda haksız sebeplerle yemeyin. Kendiniz bilip dururken, insanların mallarından bir kısmını haram yollardan yemeniz için o malları hakimlere vermeyin.

189- Sana hilallerden soruyorlar de ki; Onlar insanlar ve hac için vakit ölçüleridir. İyi davranış; Asla evlerinize arkalardan gelip gir-meniz değildir. Lakin iyi davranış korunan kimsenin davranışıdır. Evlere kapılarından girin Allah'tan korkun. Umulur ki kurtuluşa erersiniz

189- Sana hilallerden soruyorlar de ki; Onlar insanlar ve hac için vakit ölçüleridir. İyi davranış; Asla evlerinize arkalardan gelip girmeniz değildir. Lakin iyi davranış korunan kimsenin davranışıdır. Evlere kapılarından girin, Allah'tan korkunuz ki felaha eresiniz.

190- Size karşı savaş açanlara, sizde Allah yolunda savaş açın. Çünkü Allah aşırıları sevmez

191- Onları (size karşı savaşanları) yakaladığınız yerde öldürün. Sizi çıkardıkları yerden (Mekke'den) sizde onları çıkarın. Fitne adam öldürmekten daha kötüdür. Mescid'i Haram'da onlar sizle savaşmadıkça, sizde onlarla savaşmayın. Eğer onlar size karşı savaş açarlarsa siz de onları öldürün. İşte kâfirlerin cezası böyledir.

192- Eğer onlar (savaştan) vaz geçerlerse, Allah Gâfur'dur, Rahim'dir.

193- Fitne tamamen yok edilinceye ve din de yalnız Allah için oluncaya kadar onlarla savaşın. Şayet vaz geçerlerse, düşmanlık ancak zalimlere karşıdır.

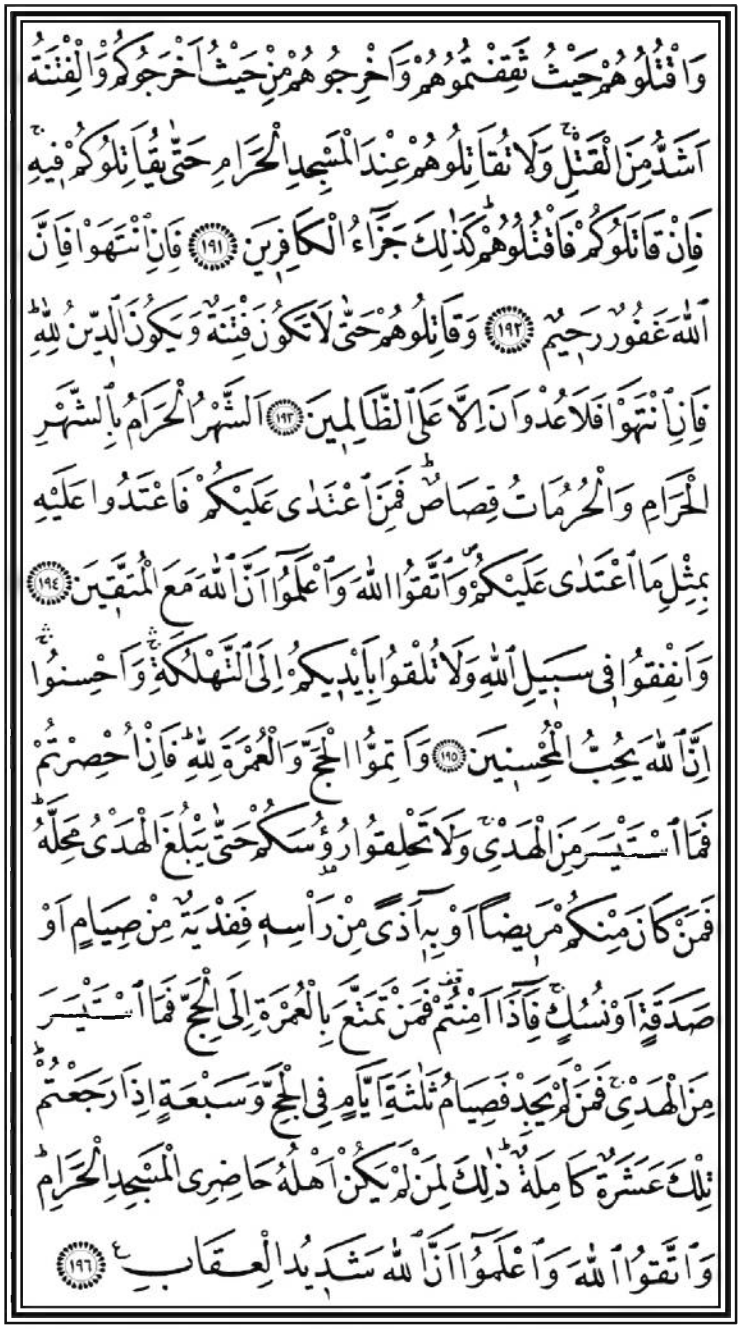

194- Haram ay, haram aya karşılıktır. Hürmetler karşılıklıdır. Kim size saldırırsa siz de ona misilleme olacak kadar saldırın. Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah muttakilerle beraberdir.

195- Allah yolunda mallarınızı harcayın ve elinizle kendinizi tehlikeye atmayın. Siz ihsanda bulunun, Allah dürüstleri sever.

196- Haccı ve umreyi Allah için tam yapın. Herhangi bir sebepten dolayı bunlardan alıkonursanız, kurbandan sizin için hangisi kolayınıza gelirse o sizin için vacip olur. Kurban mahalli olan Mina'ya kadar başlarınızı traş etmeyin. İçinizden hasta veya başından eziyetli olup bundan ötürü traş olan kimseye üçgün oruç, ya altı fakire birer fidye, yahut bir kurban kesmekle fidye vermek vacip olur. Hastalık ve yol tehlikesinden emin olduğunuz vakit, kim hac günlerine kadar, umre ile faydalanmak isterse, kolayına gelen bir kurban kesmesi gerekir. Kurban kesemeyen kimse hac günlerinde üç, memleketine döndüğü vakit yedi olmak üzere tam on gün oruç tutar. Bu söylenenler ailesi Mescid'i Haram civarında oturmayanlar içindir. Allah'tan korkun, biliniz ki Allah'ın vereceği ceza ağırdır.

197- Hac bilinen aylardır. Kim o aylarda hacca niyet ederse, hac esnasında kadına yaklaşmak, günah sayılan davranışlara yönelmek, kavga etmek yoktur. Ne hayır işlerseniz Allah onu bilir. Bilin ki, azığın en hayırlısı takvadır. Ey akıl sahipleri! Benden sakının.

198- Rab'binizden bir rızık talep etmeniz sizin üzerinize bir günah değildir. Arafat'tan geri döndüğünüz zaman Allah'u Tealâ'yı Meş'ari Haram namındaki yerde zikrediniz. O size nasıl hidayet etti ise sizde onu öylece anın. Şüphe yok ki, siz bundan evvel delalette kalmış kimselerden idiniz.

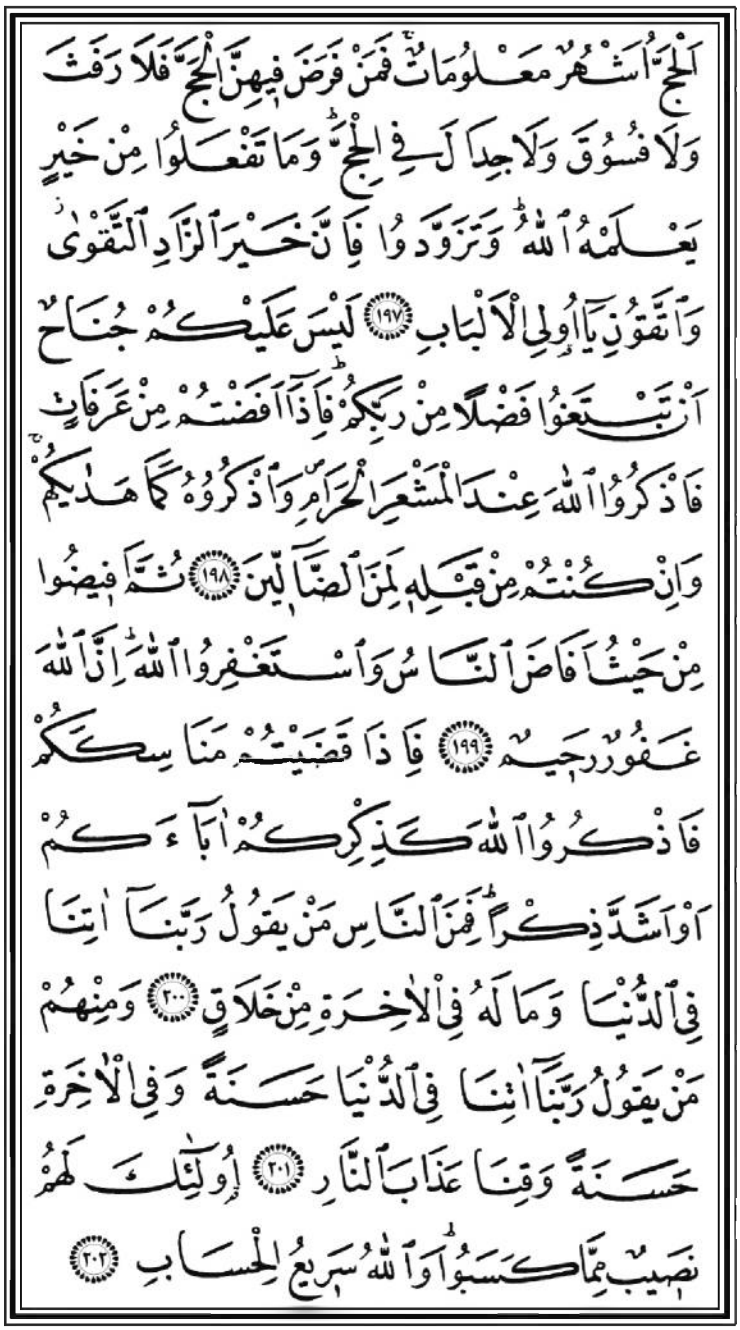

199- Sonra insanların geri döndüğü yerden sizde geri dönünce Allah'ın mağfiretini isteyin. Allah affedici ve esirgeyicidir.

200- Hac ibadetlerinizi bitirince cahiliyyet devrinde toplanıp atalarınızı anıp övündüğünüzden daha kuvvetli, Allah'ı anın. Öyleleri varki, Ey Rab'bimiz! Bize dünyada ver derler. Böyle kimselerin ahirette hiç nasibi yoktur.

201- Onlardan bir kısmı da, Ey Rab'bimiz! Bize dünyada da iyilik ver ahirette de iyilik ver. Bizi cehennem azabından koru derler.

202- Onların kazandıkları hayır ve duadan büyük bir nasib vardır. Allah'ın hesabı çok seridir.

203- Sayılı günler (eyyam'ı teşrik) de Allah'ı anın. Kim iki gün içinde (Kurban bayramının ikinci ve üçüncü günleri) Mina'dan dönmek için acele ederse ona günah yoktur. Mina'da kalanlara da günah yoktur. Bunlar günahtan sakınanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki hepiniz O'nun huzurunda toplanacaksınız.

204- İnsanlardan bir kısmının sözü dünya hayatı hakkında söyledikleri senin hoşuna gider. Hatta kalbinde olana uygundur diye Allah'ı şahit tutar. Halbuki o düşmanların en şiddetlisidir.

205- O koşarak senin huzurundan ayrılıp gittiği zaman, yeryüzünde ifsad (bozgunculuk) çıkarır, ekinleri tahrip edip nesilleri bozmak için çalışır. Allah fesadları sevmez

206- Ona; Allah'tan kork denildiği zaman, benlik ve gurur duygusu kendisini günah işlemeye sevk eder. İşte buna cehennem yeter ve o cehennem ne kötü bir yerdir.

207- İnsanlardan öyleleri de var ki, Allah'ın rızasını almak için kendini ve malını feda eder. Allah'ta kullarına şefkatlidir.

208- Ey iman edenler! Hep birden barışa girin. Sakın şeytanın peşinden gitmeyin. Çünkü o apaçık düşmanınızdır.

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ ۚ فَمَن تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ
فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ لِمَنِ اتَّقَىٰ ۗ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللَّهَ
عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ
فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ
أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ ۚ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ
وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا
فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ
إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾ فَإِن زَلَلْتُم مِّن بَعْدِ
مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
﴿٢٠٩﴾ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا أَن يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ
وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ ۚ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢١٠﴾

209- Size (Kur'an ve sünnet gibi) bunca deliller geldikten sonra eğer yine barıştan saparsanız, Şunu iyi bilin ki, Allah Aziz'dir, Hakim'dir.

210- Onlar ille de buluttan gölgeler içinde Allah'ın ve meleklerin gelmesini beklerler. Halbuki iş bitirilmiştir. Bütün işler yalnızca Allah'a döndürülür.

211- İsrailoğullarına sor ki, kendilerine nice açık mucizeler verdik. Kim mucizeler kendisine geldikten sonra Allah'ın nimetini (ayetlerini) değiştirirse bilsin ki, Allah'ın azabı şiddetlidir.

212- Kafir olanlar için dünya hayatı cazip kılındı, (bu yüzden) onlar iman edenlerle alay ederler. Oysaki (iman edip) inkardan sakınanlar kıyamet gününde onların üstündedir. Allah dilediğine hesapsız rızık verir.

212- Dünya hayatı kafirlere süslü göründü de, iman edenlerle eğleniyorlar. Oysaki (iman eden) takva sahipleri kıyamet gününde onların üstündedir. Allah kendisinden dileyene (kaderleri içersinde) hesapsız rızık verir.

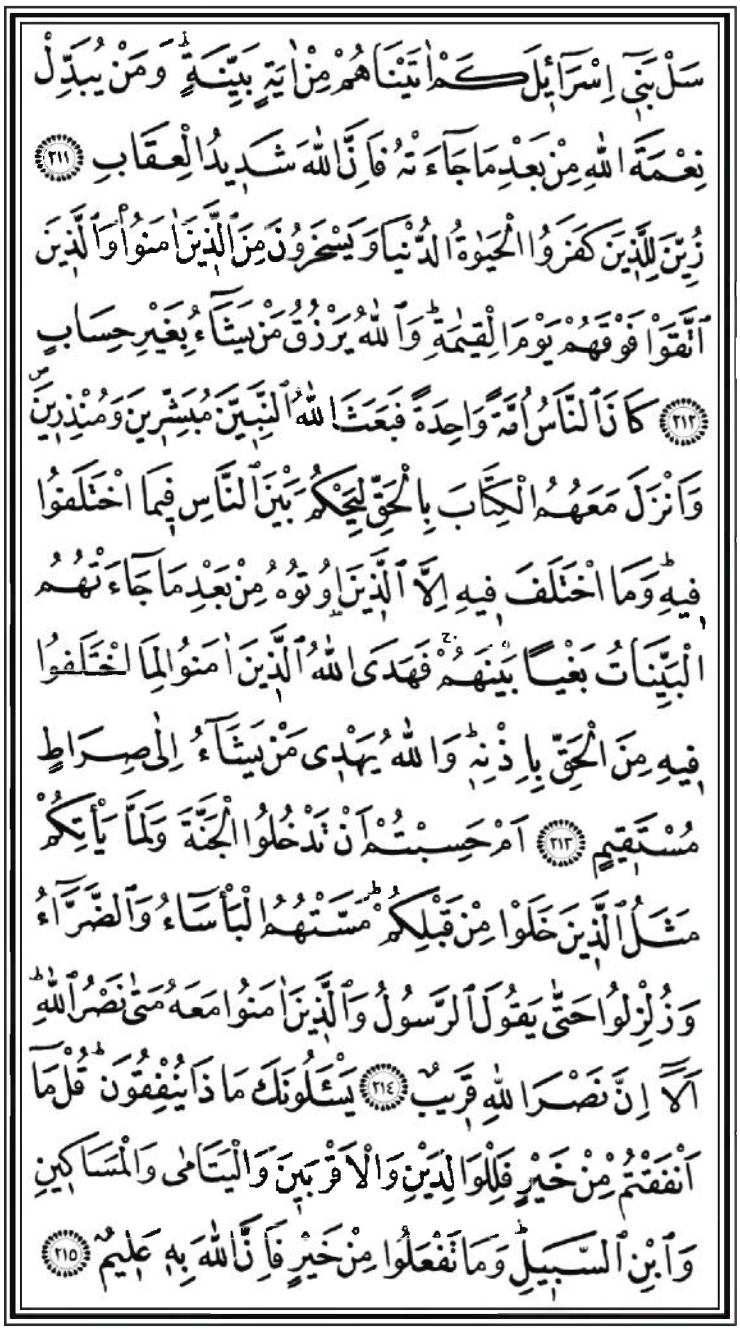

سَلْ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ كَمْ ءَاتَيْنَٰهُم مِّنْ ءَايَةٍۭ بَيِّنَةٍ ۗ وَمَن يُبَدِّلْ
نِعْمَةَ ٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٢١١﴾
زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۘ وَٱلَّذِينَ
ٱتَّقَوْا۟ فَوْقَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ وَٱللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
﴿٢١٢﴾ كَانَ ٱلنَّاسُ أُمَّةً وَٰحِدَةً فَبَعَثَ ٱللَّهُ ٱلنَّبِيِّۦنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۖ
وَأَنزَلَ مَعَهُمُ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ ٱلنَّاسِ فِيمَا ٱخْتَلَفُوا۟
فِيهِ ۚ وَمَا ٱخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ أُوتُوهُ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ
ٱلْبَيِّنَٰتُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۖ فَهَدَى ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لِمَا ٱخْتَلَفُوا۟
فِيهِ مِنَ ٱلْحَقِّ بِإِذْنِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ يَهْدِى مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُم
مَّثَلُ ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟ مِن قَبْلِكُم ۖ مَّسَّتْهُمُ ٱلْبَأْسَآءُ وَٱلضَّرَّآءُ
وَزُلْزِلُوا۟ حَتَّىٰ يَقُولَ ٱلرَّسُولُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ مَتَىٰ نَصْرُ ٱللَّهِ ۗ
أَلَآ إِنَّ نَصْرَ ٱللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ ۖ قُلْ مَآ
أَنفَقْتُم مِّنْ خَيْرٍ فَلِلْوَٰلِدَيْنِ وَٱلْأَقْرَبِينَ وَٱلْيَتَٰمَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينِ
وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا۟ مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

213- İnsanlar bir tek ümmet idi. Sonra Allah, müjdeleyici ve uyarıcı olarak Peygamberleri gönderdi. İnsanlar aralarında anlaşmazlığa düştükleri hususlarda hüküm vermeleri için, onlarla beraber hak yolu gösteren kitaplar da gönderdi. Ancak kendilerine kitap verilenler, apaçık deliller geldikten sonra, aralarında olan ihtirastan dolayı dinde anlaşmazlığa düştüler. Bunun üzerine Allah iman edenlere, üzerinde ihtilafa düştükleri gerçeği, Allah izni ile gösterdi. Allah dilediğini doğru yola iletir.

213- İnsanlar bir tek ümmet idi. Sonra Allah, müjdeleyici ve uyarıcı olarak Peygamber'leri gönderdi. İnsanlar aralarında anlaşmazlığa düştükleri hususlarda hüküm vermeleri için, onlarla beraber hak yolu gösteren kitaplar da gönderdi. Ancak kendilerine kitap verilenler, apaçık deliller geldikten sonra, aralarında olan ihtirastan dolayı dinde ayrılığa düştüler. Bunun üzerine Allah'a iman edenler, üzerinde ihtilafa düştükleri gerçeği, Allah'ın izni ile gördüler. Allah'tan dileyene Allah, doğru yolu gösterir.

214- Yoksa siz, sizden önce gelip geçenlerin başına gelenler size de gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Yoksulluk ve sıkıntı onlara öylesine dokunmuş ve öyle sarsılmışlardı ki, nihayet Peygamber ve beraberindeki mü'minler Allah'ın yardımı ne zaman! Dediler. Bilesiniz ki Allah'ın yardımı yakındır.

214- Yoksa siz, sizden önce gelip geçenlerin başına gelenler size de gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Yoksulluk ve sıkıntı onlara öylesine dokunmuş ve öyle sarsılmışlardı ki, nihayet Peygamber'e beraberindeki iman edenler; Allah'ın yardımı ne zaman! Dediler. Bilesiniz ki Allah'ın yardımı yakındır.

215- Sana (Allah yolunda) ne harcayacaklarını soruyorlar. De ki; Maldan harcadığınız şey, ana, babanın, akrabanın, yetimin, fakirlerin ve yolcunundur. Şüphesiz Allah yapacağınız her hayrı bilir.

216- Hoşunuza gitmediği halde savaş size farz kılındı. Sizin için daha hayırlı olanı sevmemeniz mümkündür. Sizin için daha kötü olanı da sevmeniz mümkündür. Allah bilir siz bilmezsiniz.

217- Haram olan ayda savaşın hükmü nedir diye sana soruyorlar deki; O ayda savaş yapmak büyük günahtır. (İnsanları) Allah yolundan çevirmek, Allah'ı inkar etmek, Mescid'i Haram'ın ziyaretine mani olmak ve halkını oradan çıkarmak ise Allah katında daha büyük günahtır. Fitne de adam öldürmekten daha büyük bir günahtır. Onların eğer güçleri yeterse, sizi dininizden döndürünceye kadar size karşı savaşa devam ederler. Sizden kim dininden döner kafir olarak ölürse, onların yaptıkları iyi işler dünyada da ahirette de boşa gitmiştir. Onlar cehennem ehlidirler ve orada devamlı kalıcıdırlar.

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا
شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ
الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ ۖ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ ۖ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ
أَكْبَرُ عِندَ اللَّهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ وَلَا يَزَالُونَ
يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا ۚ وَمَن
يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ
أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۙ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۖ
قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِن
نَّفْعِهِمَا ۗ وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ ۖ قُلِ الْعَفْوَ ۗ كَذَٰلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

218- İman edenler ve hicret edip Allah yolunda cihat edenler var ya, işte bunlar Allah'ın rahmetini umabilirler. Allah Gâfur'dur ve Rahim'dir.

219- Sana şarap ve kumar hakkında soru sorarlar de ki; Her ikisinde de büyük bir günah ve insanlar için birtakım faydalar vardır. Ancak her ikisinin de günahı faydasından daha büyüktür. Yine sana iyilik yolunda ne harcayacaklarını sorarlar de ki; İhtiyacınızdan fazlasını harcayın. Allah ayetlerini sizlere böylece açıklıyor ki, düşünesiniz.

220- Dünya ve ahiret hakkında (iyi davranışlarda bulunun), sana yetimlerden soruyorlar de ki, onlar için islahta bulunmak hayırlıdır. Eğer onlar ile beraber yaşarsanız onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah müfsid ile islah edeni bilir. Allah dilese idi elbette sizi meşakkete sokardı. Şüphe yok ki Allah, Aziz'dir, Hakim'dir.

221- Putperestler iman edinceye kadar onlar ile evlenmeyiniz. Mü'min olan bir cariye bir putperest kadından hayırlıdır. Velevki putperest sizin hoşunuza gitse bile. Putperest erkekler de iman etmedikce, müslüman kadınları nikah etmeyiniz. Elbette bir mü'min köle bir putperesten hayırlıdır. Velevki putperest sizin hoşunuza gitse bile. Onlar, o putperestler ve putperest kadınlar sizi ateşe davet ederler. Allah'u Tealâ ise kendi izni ile cennet ve mağfirete davet eder ve insanlara ayetlerini açıkça bildirir. Gerek ki, düşünüp ibret alsınlar.

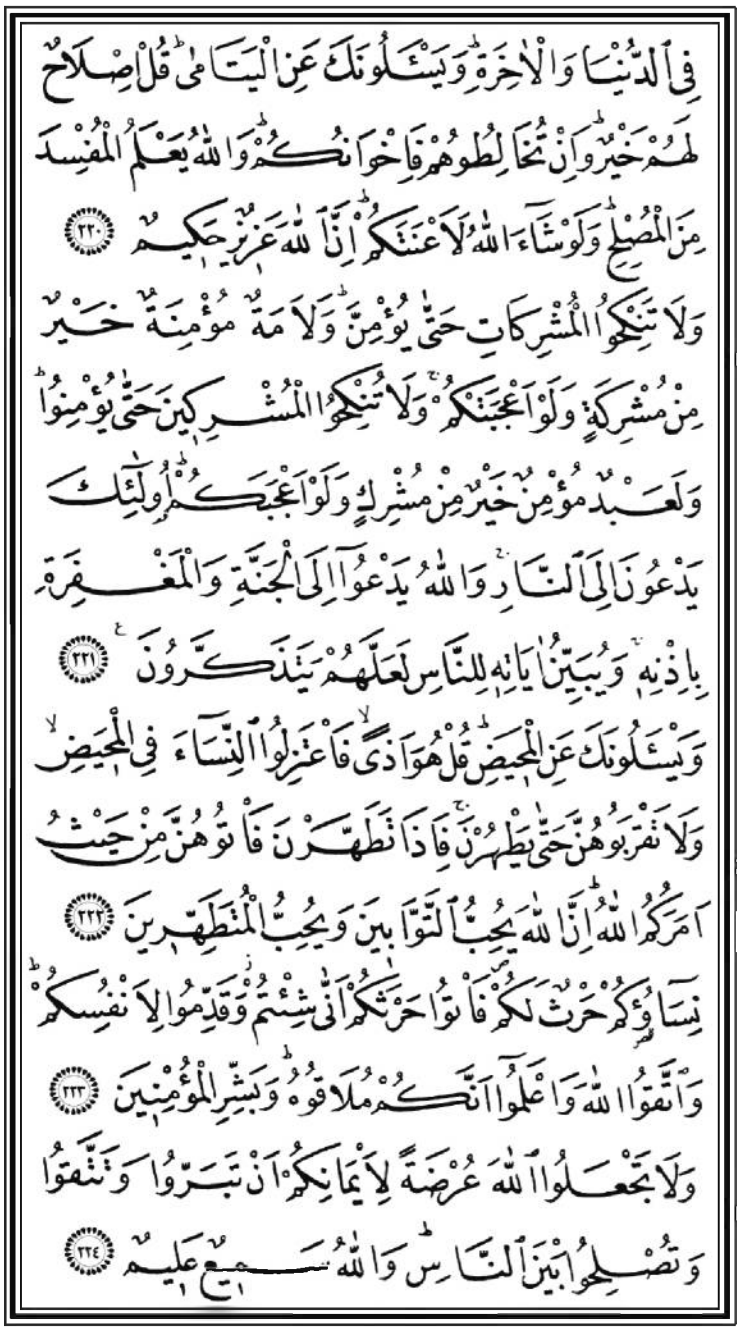

222- Sana kadınların ay halini de soruyorlar de ki; O bir pisliktir. Ay halinde olan kadınlarınızdan ayrı durun. Temizlenene kadar onlara yaklaşmayın. İyice temizlendikleri vakit Allah'ın size emrettiği yerden yaklaşın. Şüphesiz Allah çok tevbe edenleri de sever, çok temizlenenleri de sever.

223- Kadınlarınız çocuk yetiştiren ekin tarlanızdır. Tarlanıza nasıl dilerseniz öyle varın. Kendileriniz için ileriye hazırlık yapın. Önceden iyi ameller gönderin. Allah'tan korkun ve bilin ki onun huzuruna varacaksınız ve mü'minleri müjdele.

224- Sözünüzde durmanız, takva sahibi olmanız ve insanların arasını düzeltmeniz için Allah'ı yeminleriniz ile hedef tutmayın. Allah kemali ile işitici ve bilicidir.

225- Allah sizi yanılmanızdan dolayı yapmış olduğunuz yeminlerinizden sizi sorumlu tutmaz. Lakin bilerek yapmış olduğunuz yeminlerinizden dolayı sizi sorumlu tutar. Allah Gafur'dur, Halim'dir.

226- Kadınlarına yaklaşmamaya yemin edenler dört ay beklerler. Eğer (bu müddet içinde) kadınlarına dönerlerse, şüphesiz Allah çokça bağışlayan ve esirgeyendir.

227- Eğer (bu müddet içinde dönmeyip kadınlarını) boşamaya karar verirlerse (ayrılırlar.) Biliniz ki Allah işitir ve bilir.

228- Boşanmış kadınlar, kendi başlarına (evlenmeden) üç adet hali beklerler. Eğer onlar Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanmışlar ise, rahimlerinde Allah'ın yarattığını gizlemeleri kendilerine helal olmaz. Eğer kocaları barışmak isterlerse, bu durumda boşadıkları kadınları geri almaya daha fazla hak sahibidirler. Erkeklerin kadınlar üzerinde hakları olduğu gibi, kadınlarında erkekler üzerinde belli hakları vardır. Ancak erkekler kadınlara nazaran bir derece üstünlüğe sahiptirler. Allah Aziz'dir, Hakim'dir.

229- Boşama iki defadır. Bundan sonrası ya iyilik ile tutmak, yada güzellik ile salıvermektir. Kadınlara verdiklerinizden (boşanma esnasında) birşey almanız size helal olmaz. Ancak erkek ve kadın Allah'ın sınırlarında kalıp, evlilik haklarını tam tatbik edememekten korkarlarsa bu durum müstesna. (Ey hakimler) Siz de onların Allah'ın hükümlerini yerine getiremeyeceklerinden korkarsanız, kadının fidye vermesinde her iki taraf için sakınca yoktur. Bu söylenilenler Allah'ın koyduğu sınırlardır. Sakın onları aşmayın. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa işte onlar zalimlerdir.

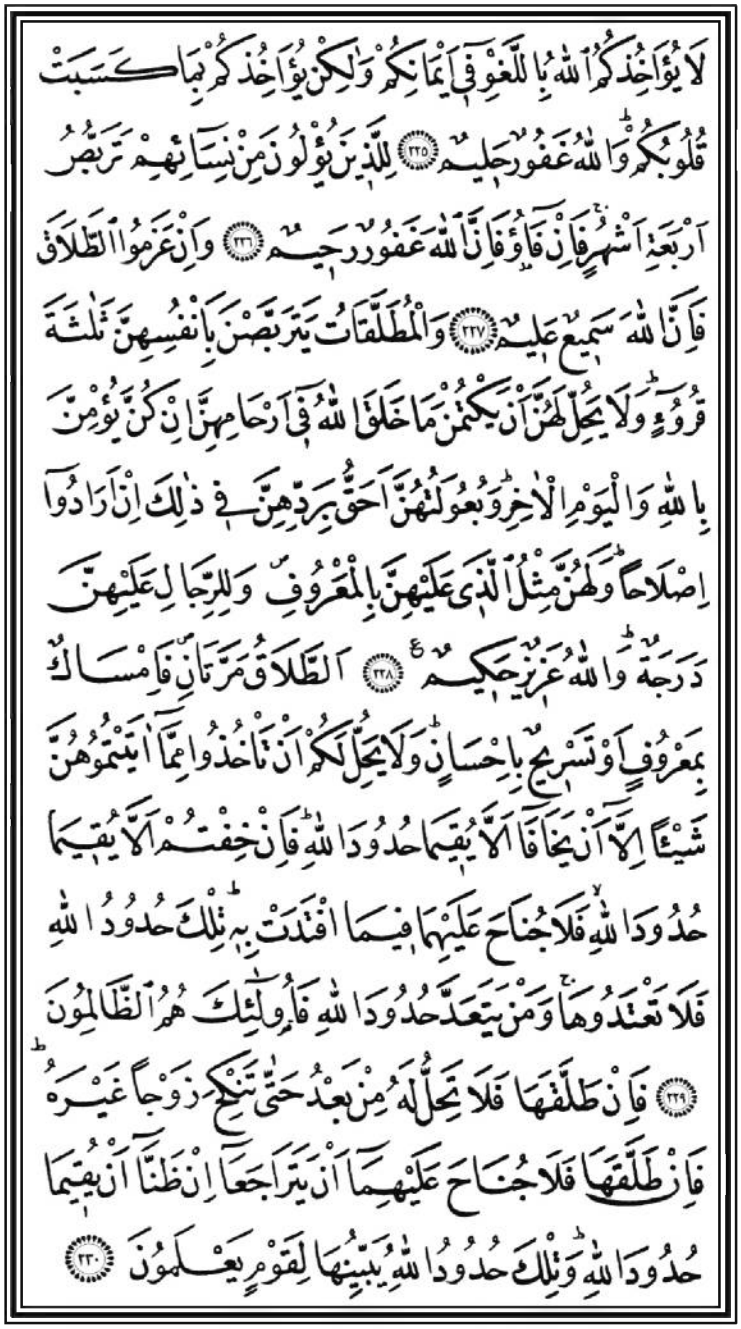

230- Eğer erkek kadını (üçüncü defa) boşarsa ondan sonra kadın bir başka erkek ile evlenmedikçe onu alması kendisine helal olmaz. Eğer bu kişi de onu boşarsa (her iki tarafta) Allah'ın sınırlarını muhafaza edebileceklerine inandıkları takdirde, yeniden evlenmelerinde beis yoktur. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Allah bunları bilmek, öğrenmek isteyenler için açıklar.

231-Sizler kadınları boşadığınız zaman iddetlerini bitirmeye yakın, onları ya iyilikle tutun yada iyilikle boşayın. Yoksa haklarına tecavüz için zararlarına tutmayın. Bunu kim yaparsa nefsine zulmetmiş olur. Sakın Allah'ın ayetlerini şaka yerine tutmayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve size öğüt vermek için indirdiği Kur'an'ı ve ondaki hikmeti düşünün. Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah her şeyi kemali ile bilir.

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَن يَفْعَلْ
ذَٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُم بِهِ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ
فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَن يَنكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُم
بِالْمَعْرُوفِ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ مِنكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾
وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَن يُتِمَّ
الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا
مَوْلُودٌ لَّهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا
عَن تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدتُّمْ
أَن تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُم مَّا آتَيْتُم
بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

232- Kadınları boşadınız da iddetlerini bitirdilermi, aralarında meşru bir şekilde anlaştıkları takdirde, Ey veliler! Artık kendilerini kocalarına nikah etmelerine engel olmayın. Bu anlatılanlar, sizden Allah'a ve ahiret gününe iman etmiş olanlara verilen bir öğüttür. Bu öğüdü tutmanız kendiniz için en iyisi ve en temizidir. Allah sizin menfaatinizi bilir, siz bilemezsiniz.

233- Anneler çocuklarını tam iki yıl emzirsinler. Bu hüküm süt emzirmeyi tamamlamak istiyenler içindir. Annelerin yiyeceği ve giyeceği, orta hal üzere gücü yettiği kadar çocuğun babası üzerinedir. Hiç kimse gücünden ziyade mükellef tutulmaz. Ne bir anne, ne de bir baba çocuğu yüzünden zarara sokulmasın. Babanın ölümü ile mirasçı olanda, yiyecek, giyecek ve zarar hususlarında baba gibidir. Eğer anne ve baba, aralarında danışma ve rıza ile iki sene dolmadan çocuğu memeden kesmeyi arzu ederlerse, ikisine de günah yoktur. Çocuklarınızı süt anneye vermek isterseniz, o süt annelerin razı olacağı ücretini teslim ettiğinizde yine size günah yoktur. Bununla beraber, Allah'dan korkun ve bilin ki, Allah her ne yaparsanız onu kemali ile bilicidir ve görücüdür.

234- Sizden ölenlerin, geride bıraktıkları eşleri, kendi başlarına (evlenmeden) dört ay on gün beklerler. Bekleme müddetlerini bitirdikleri vakit, kendileri hakkında yaptıkları meşru işlerde size bir günah yoktur.

235- (İddet beklemekte olan) kadınlar ile evlenme hususundaki düşüncelerinizi, üstü kapalı biçimde anlatmanızda veya onu içinizde gizli tutmanızda size günah yoktur. Allah bilir ki, siz onları anacaksınız. Lakin, meşru sözleri söylemeniz müstesna, sakın onlara gizlice buluşma sözü vermeyin. Farz olan bekleme müddeti dolmadan, nikah kıymaya kalkışmayın. Bilin ki Allah, gönlünüzdekileri bilir. Bu sebeple Allah'tan sakının. Şunu iyi bilin ki, Allah Gafur'dur, Halim'dir.

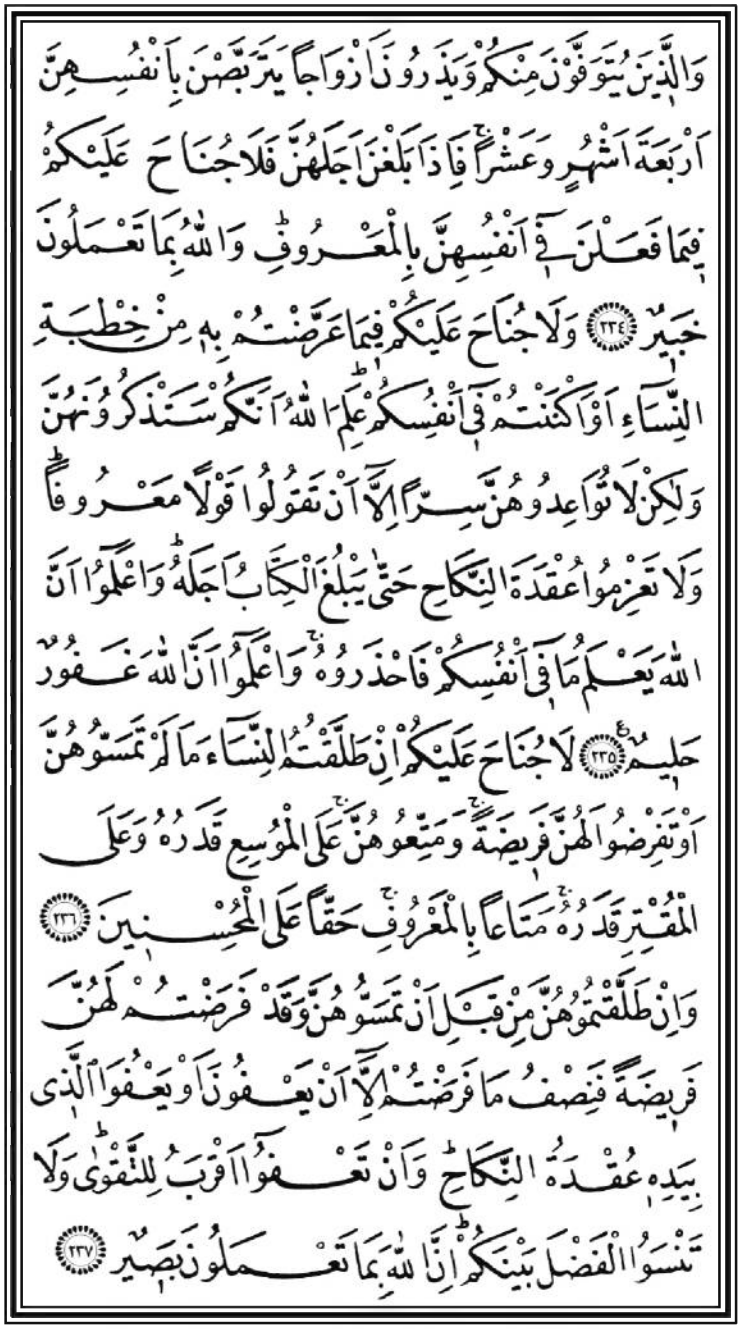

236- Nikahladığınız kadınlara henüz dokunmadan veya onlar için belli bir mehir tayin etmeden onları boşarsanız bunda size mehir zorunluğu yoktur. Bu durumda onlara müt'a (hediye cinsinden birşeyler verin.) Zengin olan durumuna göre, fakirde durumuna göre vermelidir. Münasip bir ihsanda bulunmak iyiler için bir borçtur.

237- Kendilerine mehir tayin ederek nikahladığınız kadınları, onlara dokunmadan boşadı iseniz tayin ettiğiniz mehrin yarısı onlarındır. Ancak kadınların vaz geçmesi veya nikah bağı elinde bulunanın (Velisinin) vaz geçmesi hali müstesna, affetmeniz (mehirden vaz geçmeniz) takvaya daha uygundur. Aranızda iyilik ve ihsanı unutmayın. Şüphesiz Allah yapmakta olduklarınızı hakkı ile görür.

238- Namazlara orta namazına dikkat edin. Allah'a saygı ve bağlılık içersinde namaz kılın.

239- Eğer (herhangi birşeyden) korkarsanız (namazlarınızı) yürüyerek yahut binmiş olduğunuz binek üzerinde (kılın.) Güvene kavuştuğunuz zaman, siz bilmezken Allah'ın size öğrettiği şekilde onu anın (namaz kılın).

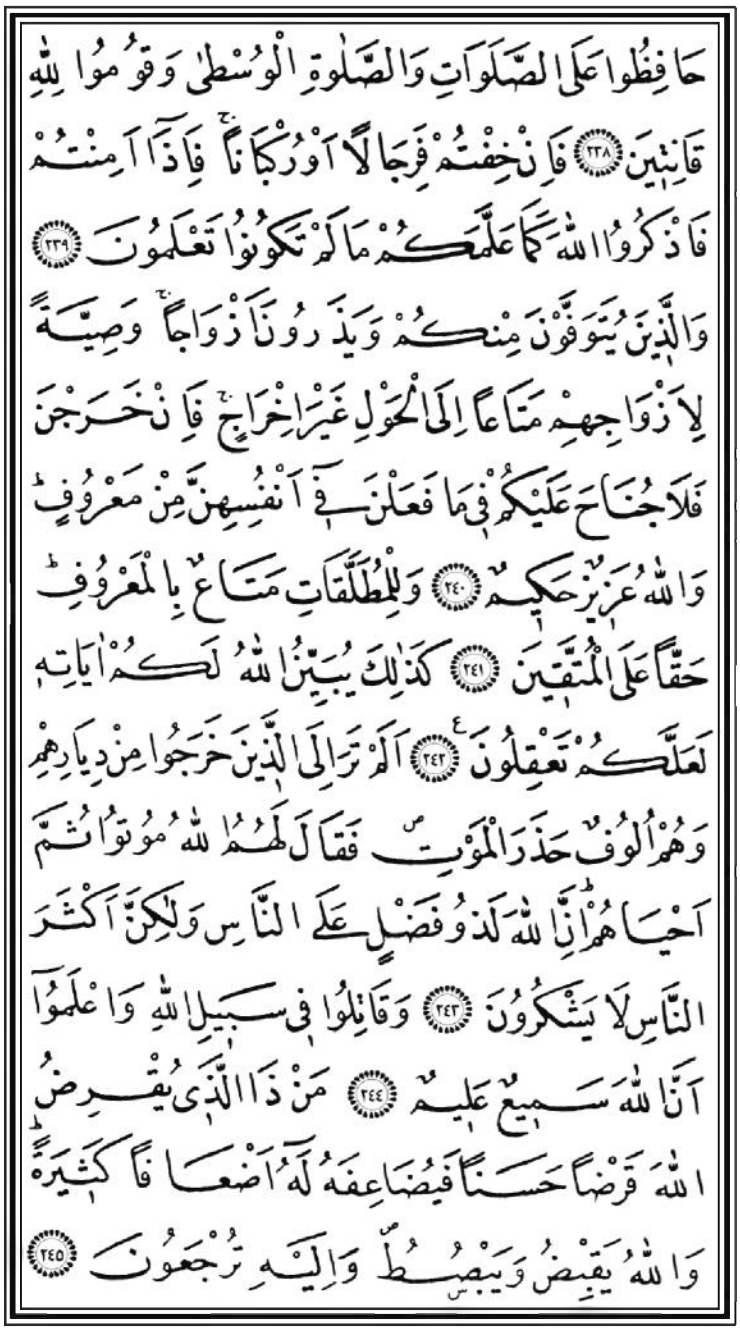
حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى وَقُومُوا لِلّٰهِ
قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا ۖ فَإِذَا أَمِنْتُمْ
فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾
وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا ۖ وَصِيَّةً
لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ ۚ فَإِنْ خَرَجْنَ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ ۗ
وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ ۖ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مُوتُوا ثُمَّ
أَحْيَاهُمْ ۗ إِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوا
أَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ
اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً ۗ
وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ ۖ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

240- Sizden ölüp de (dul) eşler bırakan kimseler, zevcelerinin, evlerinden çıkarılmadan, bir yıla kadar bıraktıkları maldan faydalanmaları hususunda (sağlıklarında) vasiyet etsinler. Eğer o kadınlar (kendiliklerinden) çıkıp giderlerse, kendileri hakkında yaptıkları meşru şeylerden size bir günah yoktur. Allah Aziz'dir Hakim'dir.

241- Boşanmış kadınların hakkaniyet ölçülerinde (kocalarından) menfaat sağlamak haklarıdır. Bu Allah korkusu taşıyanlar üzerine bir borçtur.

242- Allah işte sizlere böylece ayetlerini açıklar ki düşünüp hakikatı anlayasınız.

243- Binlerce oldukları halde, ölüm korkusundan dolayı yurtlarından çıkıp gidenleri görmedin mi? Allah onlara (ölün) dedi (öldüler) sonra onları diriltti. Şüphesiz Allah insanlara karşı lütufkardır. Lakin insanların çoğu şükretmez.

244- Allah yolunda savaşın ve bilin ki, Allah herşeyi işitir ve bilir.

245- Verdiğinin kat kat fazlasını kendisine ödemesi için Allah'a güzel bir borç (istiyene faizsiz ödünç) verecek yok mu? Darlık veren de bolluk veren de Allah'tır. Sadece O'na döndürüleceksiniz.

246- Musa'dan sonra, Benî İsrail'den ileri gelen kimseleri görmedin mi? Kendilerine gönderilmiş bir Peygamber'e; Bize bir hükümdar gönder ki (onun komutasında) Allah yolunda savaşalım demişlerdi. Ya siz savaş yazılırda savaşmazsanız? dedi. Yurtlarımızdan çıkarılmış, çocuklarımızdan uzaklaştırılmış olduğumuz halde Allah yolunda neden savaşmayalım? dediler. Kendilerine savaş yazılınca, içlerinden pek azı hariç, geri dönüp kaçtılar. Allah zalimleri iyi bilir.

247- Peygamber'leri onlara; Bilin ki Allah, Tâlût'u size hükümdar olarak gönderdi, dedi. Bunun üze-rine; Biz hükümdarlığa daha layık olduğumuz halde, kendisine servet ve zenginlik yönünden geniş imkânlar verilmemişken o bize nasıl hükümdar olur? Dediler. Allah sizin üzerinize onu seçti, ilimde ve bedende ona üstünlük verdi. Allah herşeyi ihata eden ve her şeyi bilendir, dedi.

247- Peygamber'leri onlara; Bilin'ki Allah, Tâlût'u size hükümdar olarak gönderdi, dedi. Bunun üze-rine; Biz hükümdarlığa daha layık olduğumuz halde, kendisine servet ve zenginlik yönünden geniş imkânlar verilmemişken o bize nasıl hükümdar olur? Dediler. O sizin üzerinizde seçkin bir kişidir, ilimde ve bedence de sizden üstündür. Allah mülkünü sizlerden dileyene verir. Allah her şeyi ihata eden ve herşeyi bilendir, dedi.

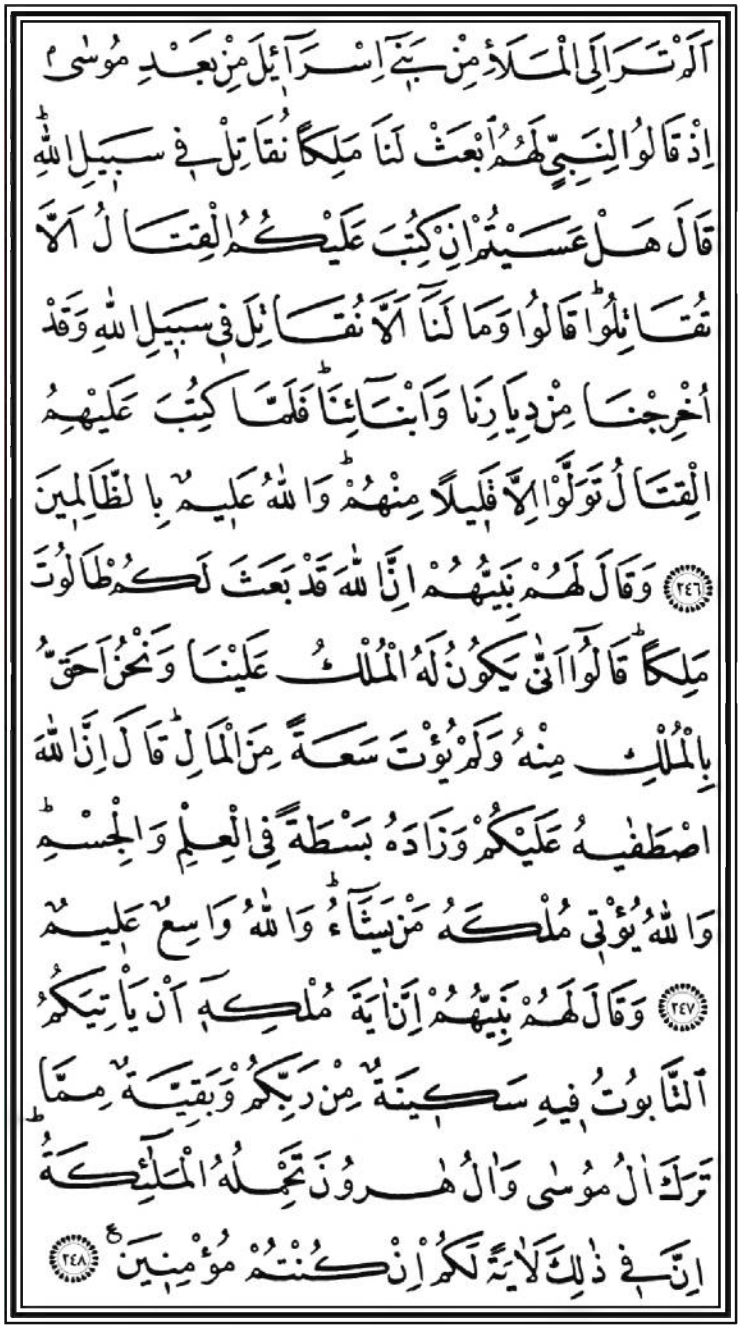

248- Peygamber'leri onlara; Onun hükümdarlığının alâmeti, Tabut'un size gelmesidir. Meleklerin taşıdığı o Tabut'un içinde Rab'binizden size bir ferahlık ve sükûnet, Musa ve Harun hanedanlarının bıraktıklarından bir kalıntı vardır. Eğer inanmış kimseler iseniz sizin için bunda şüphesiz bir alâmet vardır, dedi.

249- Tâlût askerlerle beraber cihad için ayrılınca; Biliniz ki, Allah sizi bir ırmak ile imtihan edecek. Kim ondan içerse benden değildir. Eli ile bir avuç içen müstesna kim ondan içmez ise bendendir dedi. İçlerinden pek azı müstesna, hepsi ırmaktan içtiler. Tâlût ve iman edenler beraberce ırmağı geçince ; (geride kalanlar) bugün bizim Câlût'a ve askerlerine karşı koyacak hiç gücümüz yoktur, dediler. Allah'ın huzuruna varacaklarına inananlar; Nice az sayıda bir birlik, Allah'ın izni ile çok sayıdaki birliği yenmiştir. Allah sabredenlerle beraberdir, dediler.

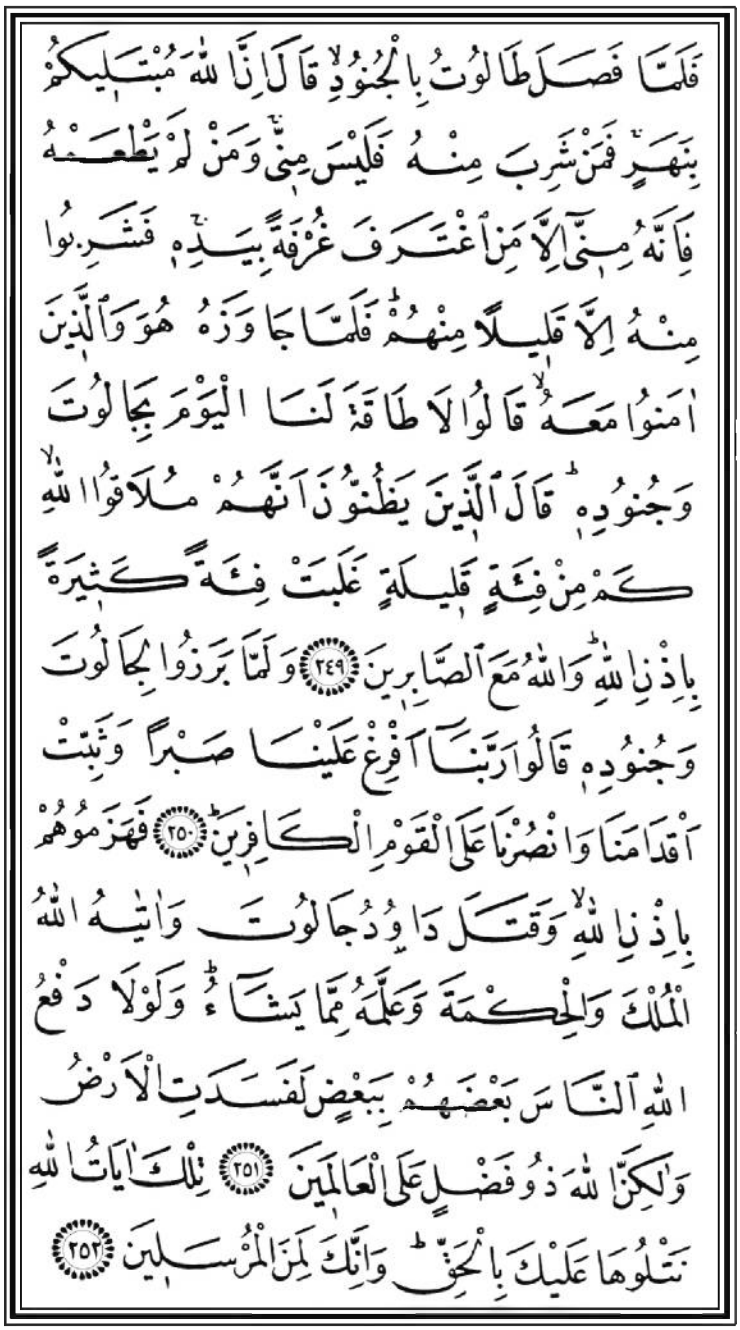
فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ ۙ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ ۖ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي ۖ وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ
فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ ۚ فَشَرِبُوا
مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۗ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ ۙ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ
وَجُنُودِهِ ۗ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو اللَّهِ ۙ
كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً
بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ
وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ
أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ
بِإِذْنِ اللَّهِ ۙ وَقَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ
الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ
اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ
وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ
نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

250- Câlût ve askerleri ile savaşa tutuştuklarında; Ey Rab'bimiz! Üzerimize sabır yağdır. Bize cesaret ver ki tutunalım. Kafir kavme karşı bize yardım et, dediler.

251- Sonunda Allah'ın izni ile onları yendiler. Davud'da, Câlût'u öldürdü. Allah ona (Davud'a) hükümdarlık ve hikmet verdi, dilediği ilimleri ona öğretti. Eğer Allah'ın insanlardan bir kısmının kötülüğünü diğerleri ile savması olmasa idi, elbette yer yüzü alt üst olurdu. Lakin Allah bütün insanlığa karşı lütuf ve kerem sahibidir.

252- İşte bunlar Allah'ın âyetleridir. Biz onları sana doğru olarak anlatıyoruz. Şüphesiz sen, Allah tarafından gönderilmiş Peygamber'lerdensin.

253- O Peygamber'lerin bir kısmını diğerlerinden üstün kıldık. Allah onlardan bir kısmı ile konuşmuş, bazılarını da derece derece yükseltmiştir. Meryem oğlu İsa'ya açık mucizeler verdik ve onu Ruh'ul Kudüs ile güçlendirdik. Allah dilese idi o Peygamber'lerden sonra gelen milletler, kendilerine açık deliller geldikten sonra birbirleri ile savaşmazlardı. Fakat onlar ihtilafa düştüler de içlerinden kimi iman etti, kimi de inkâr etti. Allah dileseydi onlar savaşmazlardı. Lakin Allah dilediğini yapar.

253- Peygamber'lerin bir kısmı bir kısmından üstündür. Allah onlardan bir kısmı ile konuşmuş, bazılarını da derece derece yükseltmiştir. Meryem oğlu İsa'ya açık mucizeler verdik ve onu Ruh'ul Kudüs ile güçlendirdik. Allah dilese idi o Peygamber'lerden sonra gelen milletler, kendilerine açık deliller geldikten sonra birbirleri ile savaşmazlardı. Fakat onlar ihtilafa düştüler de içlerinden kimi iman etti, kimi de inkâr etti. Allah dileseydi onlar savaşmazlardı. Lakin Allah takdir edilenleri yapar.

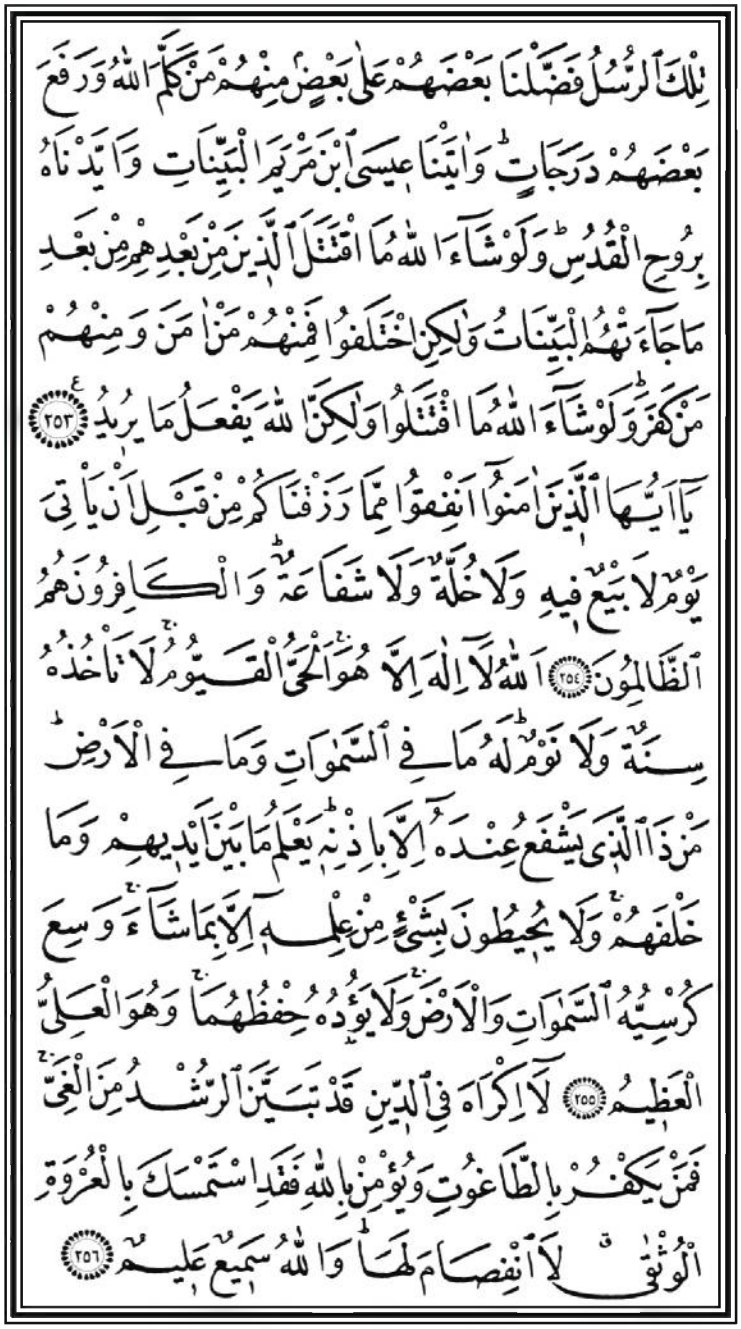
تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّن كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ
بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۚ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ
بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِن بَعْدِهِم مِّن بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَٰكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُم مَّنْ آمَنَ وَمِنْهُم
مَّن كَفَرَ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ ۗ وَالْكَافِرُونَ هُمُ
الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ
سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ
مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِندَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ ۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ
كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ۖ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۖ قَد تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ
فَمَن يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

254- Ey iman edenler! Ne bir alışveriş ne bir dostluğun ve ne de bir şefaatın bulunmadığı bir gün gelmeden önce size verilen rızıktan Allah yolunda harcayın. Kâfirler işte onlar zalimdirler.

255- Allah, O Allah'tır ki, kendinden başka hiçbir İlah yoktur. O, ezelî ve ebedî bizati'hi diridir. O'nu ne bir dalgınlık ne de bir uyku tutmaz. Göklerde ve yerdekilerin hepsi onundur. İzni olmadan O'nun katında kim şefaat edebilir. O, kullarının yaptıklarını ve yapacaklarını bilir. Onlar ise Allah'ın dilediği kadarından başka İlahi ilminden hiçbir şey kavrayamazlar. O'nun kürsüsü gökleri ve yerleri çevrelemiş kaplamıştır. Onları koruyup gözetmek kendisine zor gelmez. O yücedir, büyüktür.

256- Dinde zorlamak yoktur. Artık doğruluk ile eğrilik bir birinden ayrılmıştır. O halde kim tâğutu reddedip, Allah'a inanırsa, kopmayan sağlam kulpa yapışmıştır. Allah işitir ve bilir.

257- Allah inananların dostudur, onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. İnkar edenlere gelince, onların dostları da tâğuttur. Onları aydınlıktan alır karanlığa götürür. İşte bunlar cehennemliklerdir. Onlar orada devamlı kalırlar.

258- Allah kendisine mülk verdiği için şımararak Rab'bi hakkında İbrahim ile tartışmaya gireni görmedin mi? İşte o zaman İbrahim Rab'bim hayat veren ve öldürendir, demişti. O da hayat veren ve öldüren benim demişti. İbrahim; Allah güneşi doğudan getirmektedir, haydi sen de onu batıdan getir, dedi. Bunun üzerine kâfir apışıp kaldı. Allah Zalim kimseleri hidayete erdirmez.

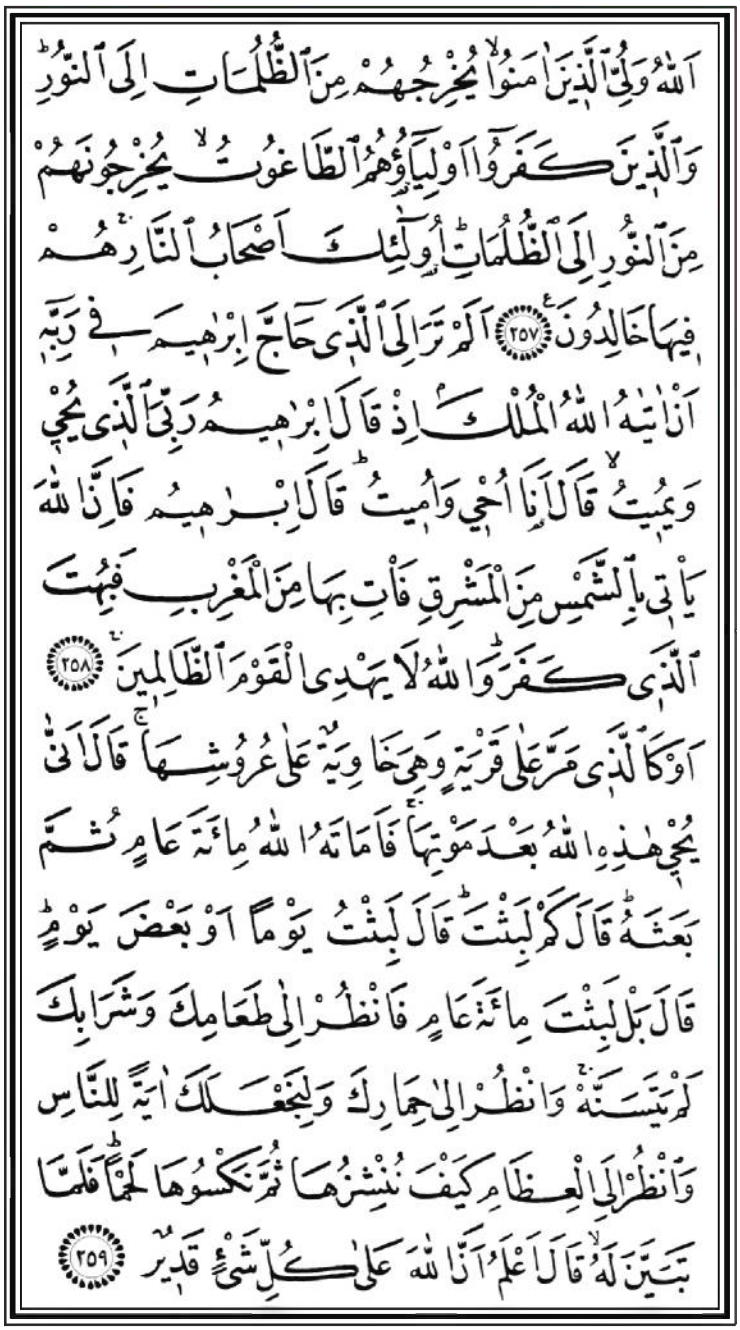
اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۙ يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ؕ
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَوْلِيٰٓـئُهُمُ الطَّاغُوْتُ ۙ يُخْرِجُوْنَهُمْ
مِّنَ النُّوْرِ اِلَى الظُّلُمٰتِ ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ
فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٥٧﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْ حَآجَّ اِبْرٰهٖمَ فِيْ رَبِّهٖٓ
اَنْ اٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ ۘ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّيَ الَّذِيْ يُحْيٖ
وَيُمِيْتُ ۙ قَالَ اَنَا اُحْيٖ وَاُمِيْتُ ؕ قَالَ اِبْرٰهٖمُ فَاِنَّ اللّٰهَ
يَاْتِيْ بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ
الَّذِيْ كَفَرَ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٥٨﴾
اَوْ كَالَّذِيْ مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ وَّهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا ۚ قَالَ اَنّٰى
يُحْيٖ هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ
بَعَثَهٗ ؕ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ؕ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ؕ
قَالَ بَلْ لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ
لَمْ يَتَسَنَّهْ ۚ وَانْظُرْ اِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِّلنَّاسِ ۚ
وَانْظُرْ اِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوْهَا لَحْمًا ؕ فَلَمَّا
تَبَيَّنَ لَهٗ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٥٩﴾

258- Allah'ın mülkünden (dünyalığa) nail olanın, şımararak Rab'bi hakkında İbrahim ile tartışmaya gireni görmedin mi? İşte o zaman İbrahim Rab'bim hayat veren ve öldürendir, demişti. O da; Hayat veren ve öldüren benim demişti. İbrahim; Allah güneşi doğudan getirmektedir, haydi sen de onu batıdan getir, dedi. Bunun üzerine kâfir apışıp kaldı. Zalim kimseler (o hal üzere bulundukça) Allah'ın hidayetini istemezler.

259- Yahut görmedin mi o kimseyi ki, evlerinin duvarları ve çatıları üzerine çökmüş (alt üst olmuş) bir kasabaya uğradı ölümünden sonra Allah bunları nasıl diriltir acaba dedi. Bunun üzerine Allah onu öldürüp yüz sene bıraktı; Sonra tekrar diriltti. Ne kadar kaldın? dendi. Birgün yahut daha az dedi. Allah ona hayır, yüz sene kaldın. Yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamıştır. Eşeğine de bak. Seni insanlara bir ibret kılalım diye (yüzsene ölü tuttuk sonra dirilttik). Şimdi sen kemiklere bak, onları nasıl düzenliyor, sonra ona nasıl et giydiriyoruz, dedi. Durum kendisince anlaşılınca; Şimdi iyice biliyorum ki, Allah herşeye kadirdir, dedi.

260- İbrahim Rab'bine Ey Rab'bim! Ölüyü nasıl dirilttiğini bana göster, demişti. Rab'bi ona. Yoksa inanmadın mı? dedi. İbrahim; Hayır inandım, kalbimin mutmain olması için görmek istedim dedi. Öyle ise dört tane kuş yakala, onları yanına al, sonra (kesip parçala), her dağın başına onlardan bir parça koy. Sonra da onları kendine çağır; koşarak sana gelirler. Bil ki Allah Aziz'dir, Hakîm'dir.

260- İbrahim Rab'bine Ey Rab'bim! Ölüyü nasıl dirilttiğini bana göster, demişti. Rab'bi ona. Dirilmenin nasıl gerçekleştiğini görmeni arzuladığını biliyorum dedi. İbrahim; kalbimin mutmain olması için (görmek istedim) dedi. Öyle ise dört tane kuş yakala, onları yanına al, sonra (kesip parçala), her dağın başına onlardan bir parça koy. Sonrada onları kendine çağır; koşarak sana gelirler. Bil ki Allah Aziz'dir, Hakîm'dir.

261- Allah yolunda mallarını harcayanların örneği, yedi başak bitiren bir tane gibidir ki, her başakta yüz tane vardır. Allah dilediğine kat kat fazlasını verir. Allah'ın lütfu geniştir. O, herşeyi bilir.

261- Allah yolunda mallarını harcayanların örneği, yedi başak bitiren bir tane gibidir ki, her başakta yüz tane vardır. Allah (ihlasına göre sizlerden) dileyene kat kat fazlasını verir. Allah'ın lütfu geniştir. O, herşeyi bilir.

262- Mallarını Allah yolunda harcayıpta arkasından başa kakmayan, fakirlerin gönlünü kırmayan kimseler var ya, onların Allah katında has mükâfatları vardır. Onlara hiçbir korku yoktur ve mahzun da olmayacaklardır.

263- İyi ve güzel bir sözle bir kusur bağışlamak, kendisini bir eziyet takip eden bir sadakadan hayırlıdır. Allah zengindir, Halim'dir.

264- Ey iman edenler! Allah'a ve ahiret gününe inanmadığı halde malını gösteriş için harcayan kimse gibi, başa kakmak ve incitmek sureti ile yaptığınız hayırlarınızı boşa çıkarmayın. Böylesinin durumu, üzerinde biraz toprak bulunan düz kayaya benzer ki, sağanak bir yağmur isabet etmiş de onu çıplak pürüzsüz bir kaya haline getirivermiştir. Bunlar kazandıklarından hiçbir şeye sahip olamazlar. Allah kafirleri doğru yola iletmez.

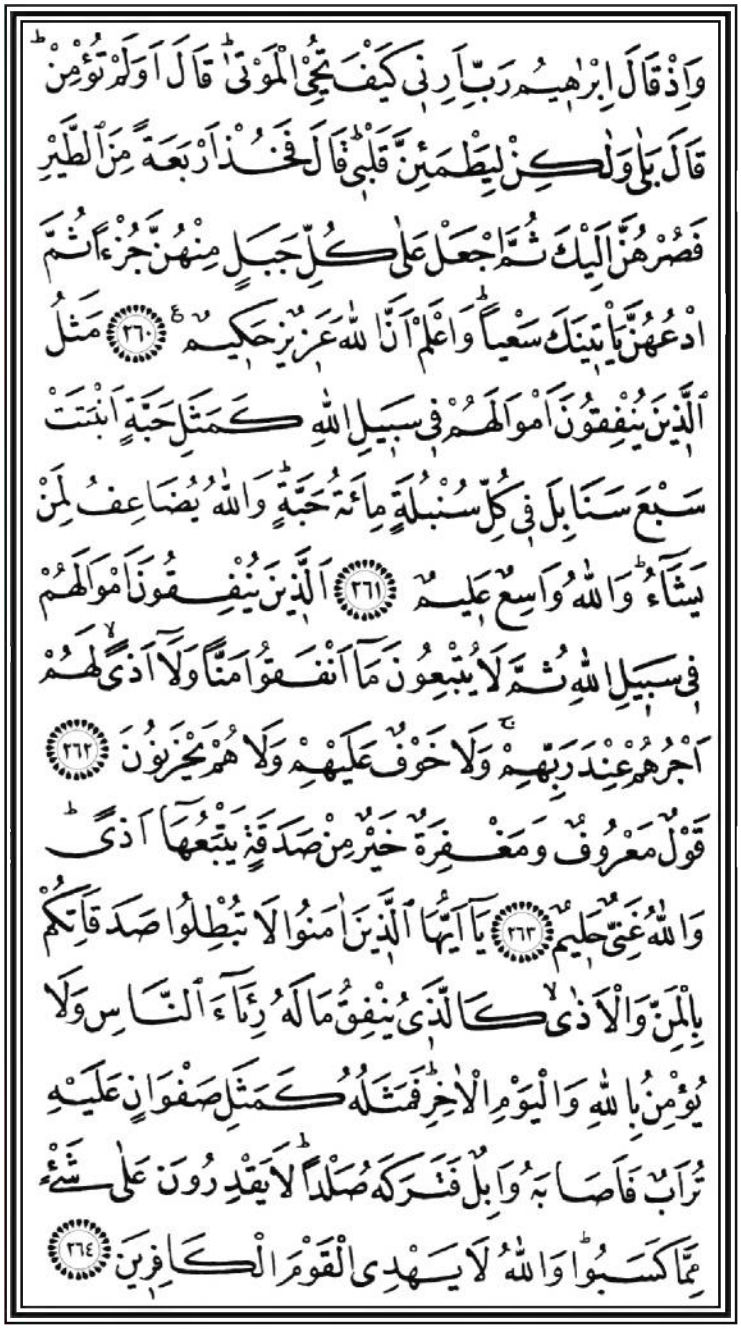

264- Ey iman edenler! Allah'a ve ahiret gününe inanmadığı halde malını gösteriş için harcayan kimse gibi, başa kakmak ve incitmek sureti ile yaptığınız hayırlarınızı boşa çıkarmayın. Böylesinin durumu, üzerinde biraz toprak bulunan düz kayaya benzer ki, sağanak bir yağmur isabet etmiş de onu çıplak pürüzsüz bir kaya haline getirivermiştir. Bunlar kazandıklarından hiçbir şeye sahip olamazlar. Kâfirler (o hal üzere bulundukca) Allah'ın doğru yoluna gelmezler.

265- Allah'ın rızasını kazanmak nefislerini kökleştirip kuvvetlendirmek için, mallarını hayra sarf edenlerin durumu bir tepede kurulmuş güzel bir bahçeye benzer ki, üzerine bol yağmur yağmışda iki kat ürün vermiştir. Bol yağmur yağmasa bile bir çisinti düşer de (yine ürün verir). Allah yaptıklarınızı görmektedir.

266- Sizden biriniz arzu eder mi ki, hurmalardan ve üzümlerden bir bahçesi olsun ağaçların altından ırmaklar aksın ve kendinin her türlü meyveleri orada bulunsun. Derken ihtiyarlık çatsın da bakıma muhtaç yavruları bulunsun. Derken bahçeye ateşli bir bora isabet etsin yaksın kül etsin (elbette bunu kimse arzu etmez). İşte düşünüp anlayasınız diye Allah sizlere ayetleri açıklar.

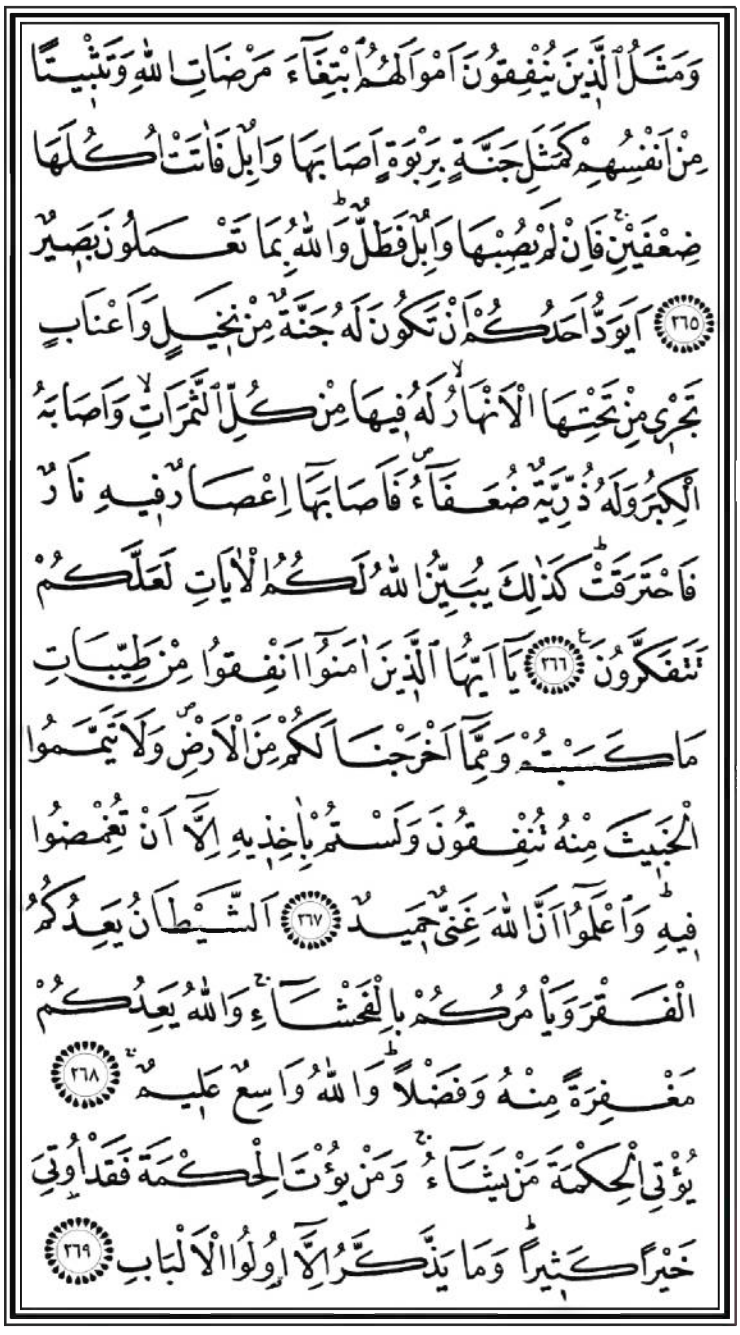

267-Ey iman edenler! Kazandıklarınızın ve sizin için yerden çıkardığımız ürünlerin helal ve iyisinden, Allah yolunda harcayın. Ancak kendinizin göz yumarak alabileceğiniz düşük ve bayağı şeyleri vermeye kalkışmayın. Biliniz ki, Allah vereceğiniz sadakalardan müstağnidir. Allah ganidir, övgüye lâyıktır.

268- Şeytan sizi fakirlikle korkutur ve size cimriliği emreder. Allah ise size katından bir mağfiret ve bir lütuf vaad eder. Allah geniş kudret sahibidir ve herşeyi bilendir.

269- Allah hikmeti dilediğine verir. Kime hikmet verilmiş ise ona pek çok hayır verilmiş demektir. Ancak akıl sahipleri düşünüp ibret alırlar.

269- (Sizlerden) Dileyene Allah hikmet verir. Kime hikmet verilmiş ise muhakkak ona çok hayır verilmiştir. Bunu ancak aklını çalıştıranlar ve o ilmin kapısından girenler bilir.

270- Yaptığınız her harcamayı ve adadığınız her adağı muhakkak Allah bilir. Zalimler için hiç yardımcı yoktur.

271- Eğer sadakaları açıkça yaparsanız o ne iyidir. Eğer onları gizli olarak fakirlere verirseniz o sizin için daha hayırlıdır ve sizin günahlarınızdan bir kısmını örter. Allah'u Tealâ yaptıklarınızdan haberdardır.

272- Onları hidayete erdirmen senin üzerine borç değildir, lakin Allah dilediğini doğru yola iletir. Hayırdan her ne tasadduk ederseniz kendi nefsiniz için vermiş olursunuz. Zaten siz Allah'ın rızası için verirsiniz. Hayır olarak verdiğiniz ne varsa, karşılığı size tam olarak verilir ve siz zulme uğratılmayacaksınız.

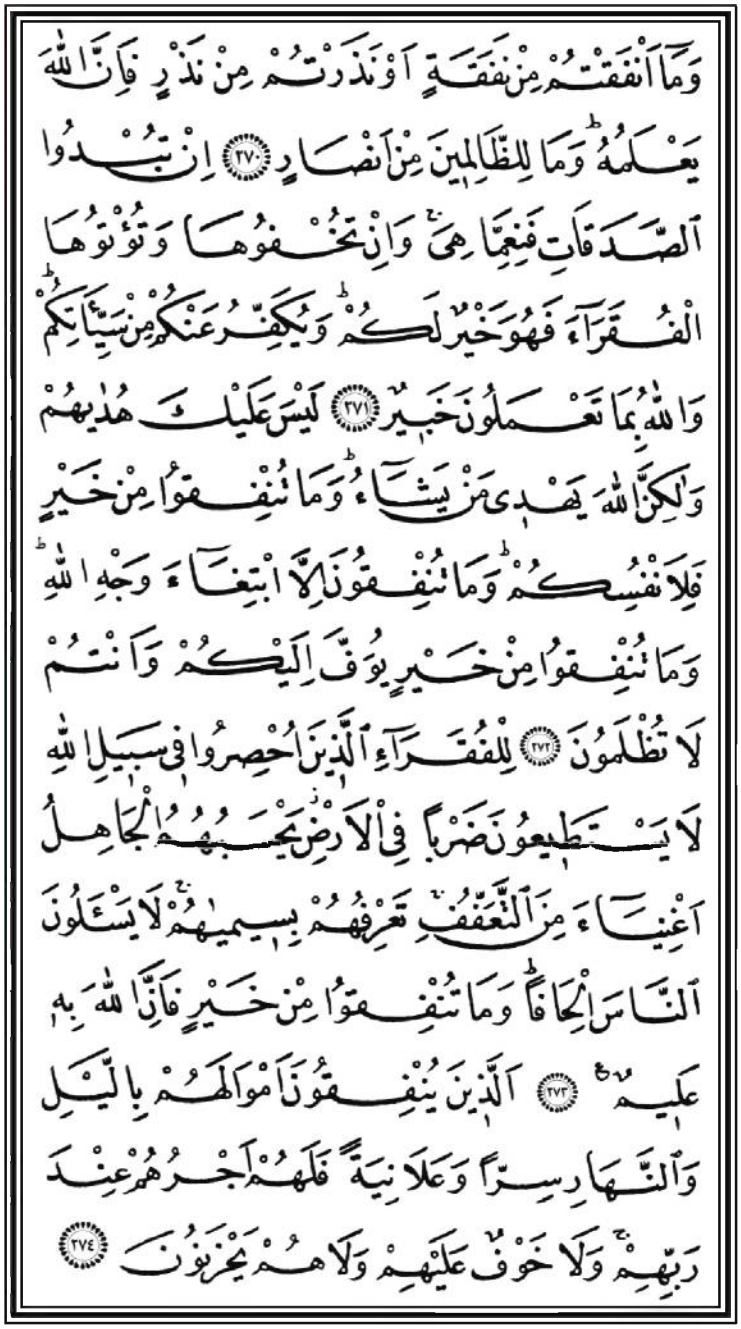

272- Onları hidayete erdirmen senin üzerine borç değildir, lakin Allah'tan dileyene hidayet nasip olur. Hayırdan her ne tasadduk ederseniz kendi nefsiniz için vermiş olursunuz. Zaten siz Allah'ın rızası için verirsiniz. Hayır olarak verdiğiniz ne varsa, karşılığı size tam olarak verilir ve siz zulme uğratılmayacaksınız.

273- (Yapacağınız hayırlar) kendilerini Allah yoluna adamış, bu sebeple yeryüzünde kazanç için dolaşmayan fakirler için olsun. Bilmeyen kimseler, iffetlerinden dolayı onları zengin zanneder. Sen onları simalarından tanırsın. Çünkü onlar yüzsüzlük ederek istemezler. Yaptığınız her hayrı muhakkak Allah bilir.

274- Mallarını gece ve gündüz, gizli ve açık hayra sarfedenler varya, onların mükâfatları Allah katındadır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklardır.

275- Faiz yiyenler (kabirlerinden) şeytan çarpmış kimselerin cinnet nöbetinden kalkdığı gibi kalkarlar. Bu hal onların (alım satım tıpkı faiz gibidir) demeleri yüzündendir. Halbuki Allah alım satımı helal, faizi haram kılmıştır. Bundan sonra kime Rab'binden bir öğüt gelir de faizden vaz geçerse geçmişte olan kendisinindir ve artık onun işi Allah'a kalmıştır. Kim tekrar faize dönerse, işte onlar cehennemliktir, orada devamlı kalırlar.

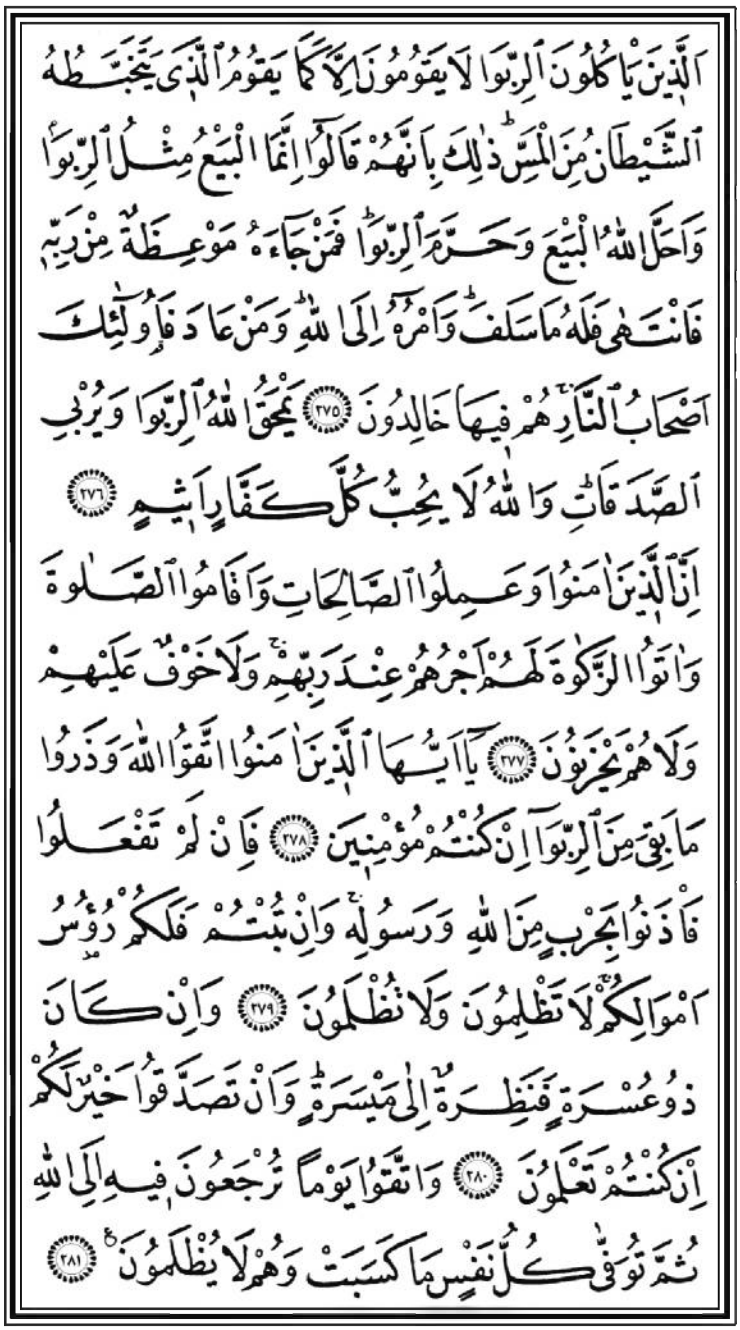

276- Allah faizle geleni mahveder ve sadakaları verilen malı arttırır. Allah küfürde ve günahta ısrar eden hiçbir kimseyi sevmez.

277- İman edip iyi işler yapan, namaz kılan ve zekât verenler var ya, onların mükâfatları Rab'leri katındadır. Onlara korku yoktur, onlar mahzun da olmazlar.

278- Ey iman edenler Allah'tan korkun. Eğer gerçekten inanıyorsanız mevcut faiz alacaklarınızı terk edin.

279- Şayet faizi terketmezseniz Allah ve Rasul'u tarafından (faizcilere karşı) açılan savaştan haberiniz olsun. Eğer tevbe edip vaz geçerseniz, sermayeniz sizindir. Ne haksızlık etmiş, ne de haksızlığa uğramış olursunuz.

280- Eğer (borçlu) darlık içinde ise, eli genişleyinceye kadar ona mühlet vermek gerekir. Eğer gerçekleri anlarsanız bunu sadakaya (veya zekâta) saymak sizin için daha hayırlıdır.

281- Öyle bir günden korkun ve sakının ki, o gün hepiniz Allah'a döndürülüp götürüleceksiniz. Sonra dünyada herkese, kazandığı amellerin karşılığı tamamen verilecek ve onlara asla zulüm yapılmayacaktır.

282- Ey iman edenler! Belirlenmiş bir sure için birbirinize borçlandığınız vakit onu yazın. Bir kâtip onu adalet ile yazsın. Hiçbir kâtip, Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan geri durmasın; (Herşeyi olduğu gibi) yazsın. Üzerinde hak olan kimse (borçlu) da yazdırsın, Rab'binden korksun ve borcunu asla eksik yazdırmasın. Şayet borçlu sefih veya aklı zayıf veya kendisi söyleyip yazdıramayacak durumda ise, velisi adalet ile yazdırsın. Erkeklerinizden iki de şahit bulundurun. Eğer iki erkek bulunamaz ise, rıza göstereceğiniz şahitlerden bir erkek ile biri yanılırsa diğerinin ona hatırlatması için iki kadın (olsun). Çağırıldıkları vakit şahitler gelmemezlik etmesin. Büyük veya küçük, vadesine kadar hiçbir şeyi yazmaktan sakın üşenmeyin. Böyle yapmanız Allah nezdinde daha adaletli, şehadet için daha sağlam, şüpheye düşmemeniz için daha uygundur. Ancak aranızda yapıp bitirdiğiniz peşin bir ticaret olursa, bu durum farklıdır. Bu durumda onu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. (genellikle)

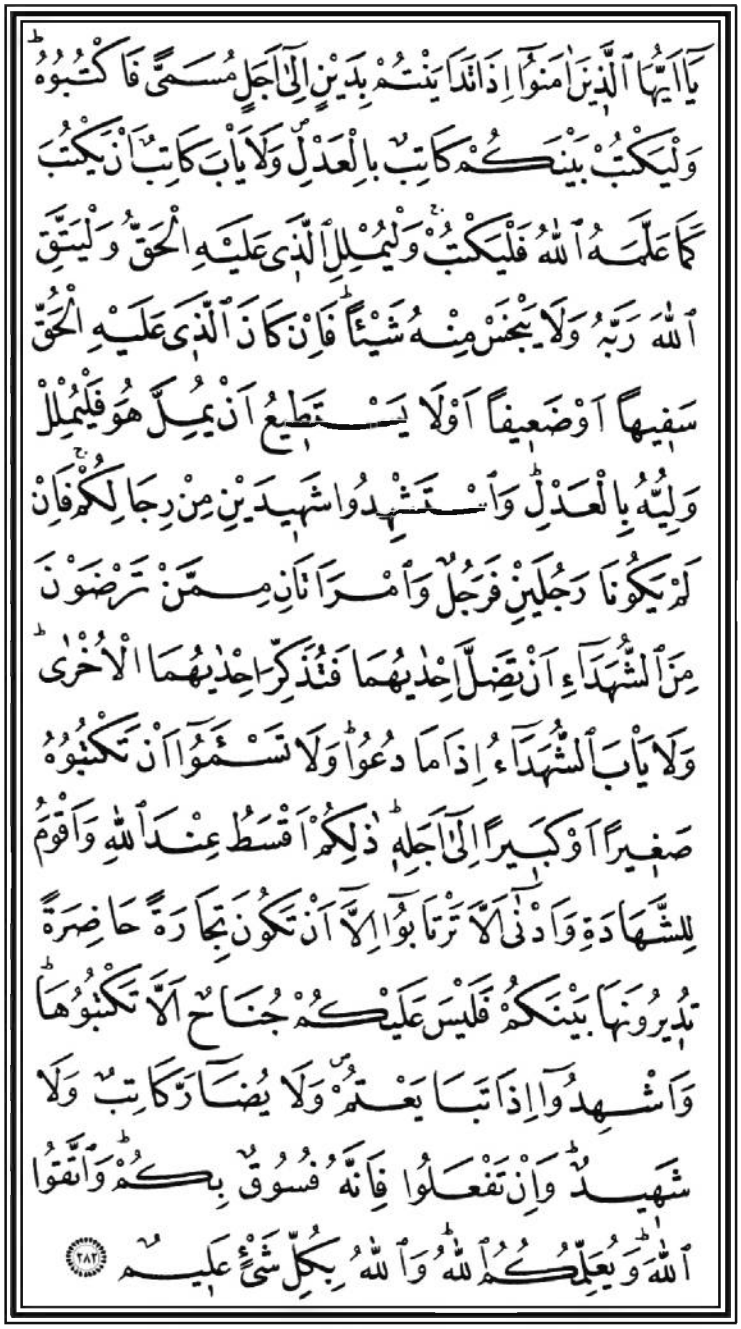

Alışveriş yaptığınızda şahit tutun. Ne yazan, ne de şahit zarara uğratılsın. Eğer bunu yaparsanız (zarar verirseniz) şüphe yok ki, bu sizin yoldan çıkmanız demektir. Allah'tan korkun. Allah size gerekli olanı öğretiyor. Allah herşeyi bilmektedir.

283- Yolculukta olurda yazacak kimse bulamazsanız (borca karşılık) alınmış bir rehinde yeterlidir. Birbirinize bir emanet bırakırsanız, emanet bırakılan kimse emaneti sahibine versin ve Rab'bi olan Allah'tan korksun. Şahitliği, bildiklerinizi gizlemeyin. Kim onu gizlerse, bilsin ki onun kalbi günahkârdır. Allah yapmakta olduklarınızı bilir.

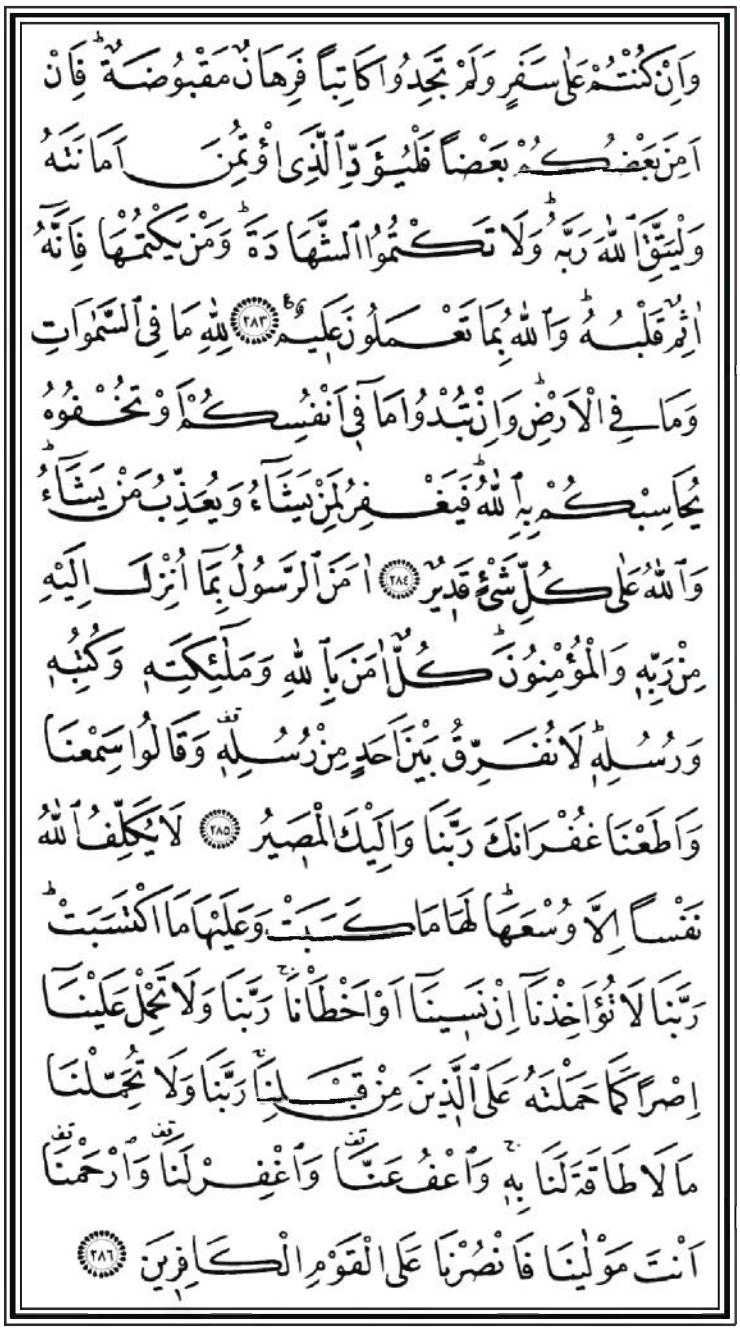

284- Göklerde ve yerdekilerin hepsi Allah'ındır. İçinizdekileri açığa vursanız da gizleseniz de Allah ondan dolayı sizi hesaba çekecektir. Sonra dilediğini affeder, dilediğine de azap eder. Allah herşeye kadirdir.

284- Göklerde ve yerdekilerin hepsi Allah'ındır. Nefsinizdeki gizli ve aşikâre olanları bilir, yaptıklarınızla sizi hesaba çeker. Sizlerden dileyen Allah'ın affına, dileyen azabına nail olur. Allah herşeye kadirdir.

285- Peygamber, Rab'bi tarafından kendisine indirilene iman etti, mü'minlerde (iman ettiler). Her biri Allah'a, meleklerine, kitaplarına, Peygamber'lerine iman ettiler. Allah'ın Peygamber'lerinden hiçbiri arasında ayırım yapmayız. İşittik, itaat ettik. Ey Rab'bimiz! Affına sığındık, dönüş sanadır, derler.

286- Allah her şahsı, ancak gücünün yettiği ölçüde mükellef kılar. Herkesin kazandığı (hayır) kendine, yapacağı (şer) de kendinedir. Rab'bimiz unutursak veya hataya düşersek bizi sorumlu tutma. Ey Rab'bimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır yük yükleme. Ey Rab'bimiz! Bize gücümüzün yetmediği işler de yükleme, bizi affet, bizi bağışla, bize acı, sen bizim Mevlâmızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et.

ÜÇÜNCÜ SÛRE
ÂL-İ İMRÂN SÛRESİ

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Elif. Lâm. Mim.

2- Hayy ve kayyûm olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

3- Allah'u Tealâ Kur'an'ı, önündeki kitapları da tasdik edici hak ile sana indirdi.

4- Daha önce de insanlara doğru yolu göstermek için, Tevrat ile İncil'i ve Furkan'ı indirmiştir. Bilinmeli ki, Allah'ın ayetlerini inkâr edenler için, şiddetli bir azap vardır. Allah, suçlunun hakkından gelen mutlak güç sahibidir.

5- Şüphesiz ki ne yerde ne de gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

6- Rahimlerde dilediği gibi sizi şekillendiren O'dur. O'ndan başka ilâh yoktur. O mutlak güç ve hikmet sahibidir.

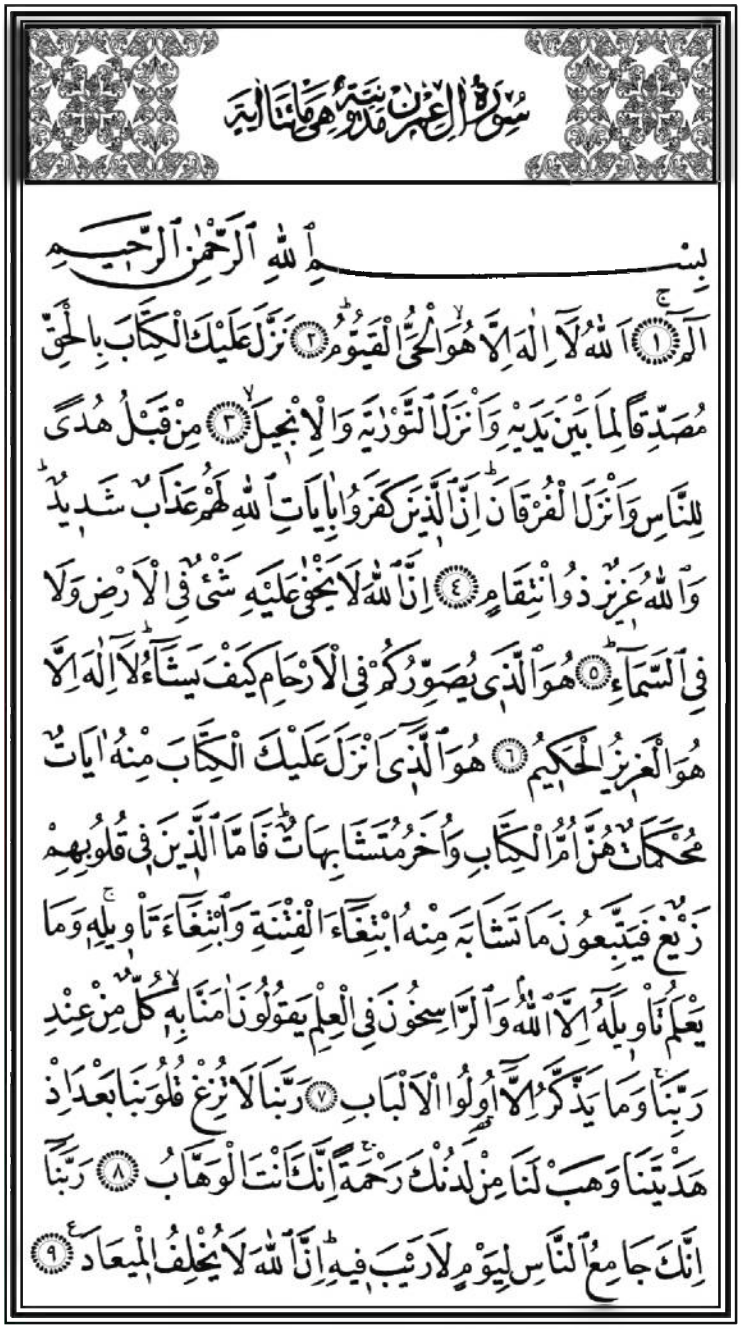

7- Ümmî olana (Rasul'e) Kitab'ı indiren o Allah ki, muhkem olarak (Kitab'ı hiçbir değişikliğe uğratmadan) indiren O'dur. Bunun bir kısım ayetleri Kur'an'ın esasları olarak açık ve kesindir. Bir kısım ayetleri de müteşabihtirler. Kalblerinde şüpheleri bulunanlar, fitne çıkarmak için akıllarınca mana verip, müteşabih ayetlerin teviline uyarlar. Halbuki o müteşebihin tevilini ancak Allah bilir. ilimde yüksek payeye erişenler ise, ona inandık hepsi Rab'bimiz tarafındandır derler. (Bu inceliği) ancak aklı selim sahipleri düşünüp anlar.

7- Ümmî olana (Rasul'e) Kitab'ı indiren o Allah ki, muhkem olarak (Kitab'ı hiçbir değişikliğe uğratmadan) indiren O'dur. Bunun bir kısım ayetleri Kur'an'ın esasları olarak açık ve kesindir. Bir kısım ayetleri de müteşabihtirler. Kalblerinde şüpheleri bulunanlar, fitne çıkarmak için akıllarınca mana verip, müteşabih ayetlerin teviline uyarlar. Halbuki o müteşebihin tevilini yalnızca Allah bilir. Bizim ilmimizle yoğrulmuş kimseler ise, biz ona inandık, açık ve kapalı bütün ayetler, Rab'bimiz tarafındandır derler. Bunları ancak aklını çalıştıranlar ve o ilmin kapısından girenler bilir.

8- (Onlar şöyle yakarırlar) Rab'bimiz! Bizi doğru yola ilettikten sonra kalplerimizi eğriltme. Bize tarafından rahmet bağışla. Lütfu en bol olan sensin.

8- (Onlar şöyle yakarırlar) Rab'bimiz! Biz hidayete erdikten sonra, kalplerimizi pekiştir (onları) eğriltme. Bize tarafından rahmet bağışla. Şüphesiz ki sen ihsan edicisin.

9- Rabbimiz! Gelmesinden şüphe edilmeyen bir günde, insanları mutlaka toplayacak olan sensin. Allah asla sözünden dönmez.

10- Bilinmelidir ki, inkâr edenlerin ne malları ne de evlâtları, Allah huzurunda kendilerine bir fayda sağlayacaklardır. İşte onlar cehennemin çırasıdır.

11- (Onların yolu) Firavun hanedanının ve onlardan öncekilerin tuttuğu yola benzer. Onlar bizim âyetlerimizi yalanladılar, Allah'da kendilerini günahları yüzünden yakaladı. Allah'ın cezası çok şiddetlidir.

12- (Rasûl'üm) inkâr edenlere de ki; Yakında mağlup olacaksınız ve cehenneme sürüleceksiniz. Orası kalınacak ne kötü bir yerdir.

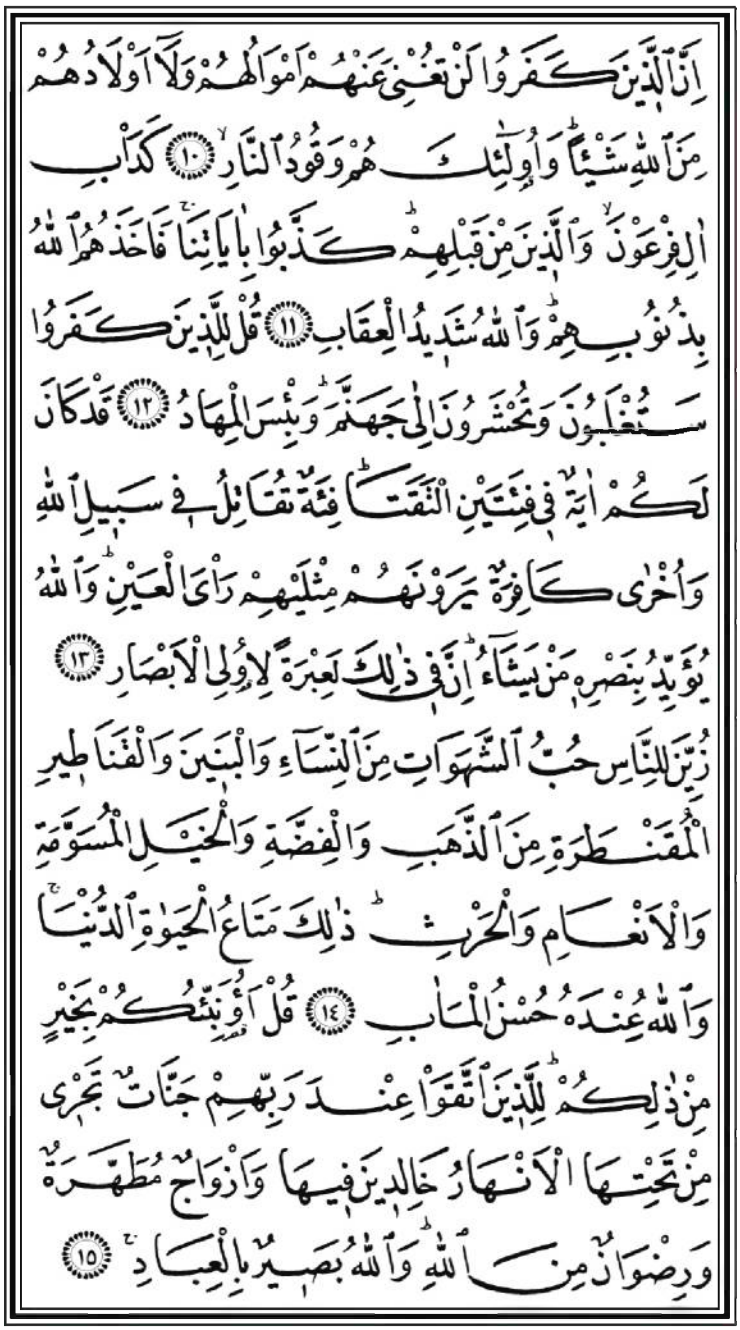

13- (Bedir'de) karşı karşıya gelen şu iki gurubun halinde sizin için büyük bir ibret vardır. Biri Allah yolunda çarpışan bir grup, diğeri ise bunları apaçık kendilerinin iki misli gören kâfir bir gurup. Allah dilediğini yardımıyla destekler. Elbette bunda basiret sahipleri için büyük bir ibret vardır.

13-(Bedir'de) karşı karşıya gelen şu iki gurubun halinde sizin için büyük bir ibret vardır. Biri Allah yolunda çarpışan bir grup, diğeri ise bunları apaçık kendilerinin iki misli gören kâfir bir gurup. Allah sizlerden dileyeni yardımıyla destekler. Elbette bunda basiret sahipleri için büyük bir ibret vardır.

14- Nefsani arzulara (özellikle) kadınlara, oğullara, yığın yığın biriktirilmiş altın ve gümüşe, salma atlara, sağmal hayvanlara ve ekinlere karşı düşkünlük insanlara çekici kılındı. Bunlar, dünya hayatının geçici menfaatleridir. Halbuki varılacak güzel yer, Allah'ın katındadır.

14- Nefsani arzulara (özellikle) kadınlara, oğullara, yığın yığın biriktirilmiş altın ve gümüşe, salma atlara, sağmal hayvanlara ve ekinlere karşı insanlar çekici ve düşkündürler. Bunlar, dünya hayatının geçici menfaatleridir. Halbuki varılacak güzel yer, Allah'ın katındadır.

15- (Rasûl'üm) de ki; Size bunlardan daha iyisini bildireyim mi? Takvâ sahipleri için Rab'leri yanında, içinden ırmaklar akan, ebediyyen kalacakları cennetler, tertemiz eşler ve (hepsinin üstünde) Allah'ın hoşnutluğu vardır. Allah kullarını çok iyi görür.

16- O nimete sahip olanlar; Ey Rab'bimiz! Biz iman ve itaat ettik, bizim günahlarımızı bağışla ve bizi cehennem azabından koru derler.

17- Onlar sabrederler, sadıktırlar, hayra harcarlar ve seher vakitlerinde Allah'dan istiğfarda bulunurlar.

18- Allah'u Tealâ kendisinden başka bir İlâh bulunmadığını, adaletle açıklamıştır. Melekler de ilim sahipleri de şehadette bulunmuşlardır. O aziz ve hakim olandan başka asla bir İlâh yoktur.

19- Şüphe yok ki, Allah indinde din İslâm'dan ibarettir. O kendilerine Kitap verilenler, kendilerine ilim geldikten sonra aralarında kıskançlık yüzünden ayrılığa düştüler. Allah'ın âyetlerini inkâr edenler bilmelidirler ki, Allah'ın hesabı çok çabuktur.

20- Eğer senin ile tartışmaya girerlerse de ki; Ben kendimi Allah'a teslim ettim. Bana uyanlar da (kendilerini Allah'a teslim ettiler). Ehli Kitab'a ve ümmilere de, sizde Allah'a teslim oldunuz mu? de. Eğer teslim oldularsa doğru yolu buldular demektir. Yok eğer yüz çeviririlerse sana düşen, yalnızca duyurmaktır. Allah kullarını çok iyi görmektedir.

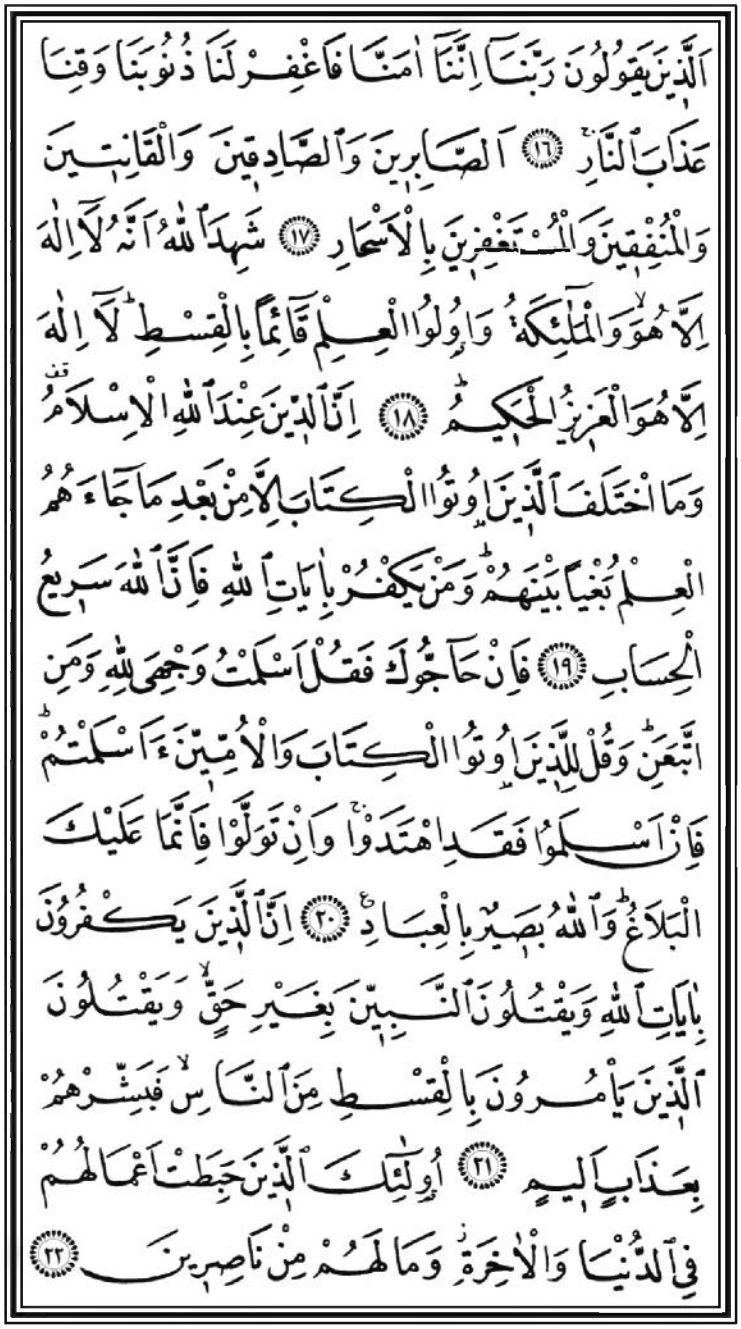
الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ إِنَّنَآ ءَامَنَّا فَٱغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ ٱلنَّارِ ﴿١٦﴾ ٱلصَّٰبِرِينَ وَٱلصَّٰدِقِينَ وَٱلْقَٰنِتِينَ
وَٱلْمُنفِقِينَ وَٱلْمُسْتَغْفِرِينَ بِٱلْأَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ ٱللَّهُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ
إِلَّا هُوَ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَأُو۟لُوا۟ ٱلْعِلْمِ قَآئِمًۢا بِٱلْقِسْطِ ۚ لَآ إِلَٰهَ
إِلَّا هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١٨﴾ إِنَّ ٱلدِّينَ عِندَ ٱللَّهِ ٱلْإِسْلَٰمُ ۗ
وَمَا ٱخْتَلَفَ ٱلَّذِينَ أُو۟تُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ
ٱلْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ
ٱلْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَإِنْ حَآجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِىَ لِلَّهِ وَمَنِ
ٱتَّبَعَنِ ۗ وَقُل لِّلَّذِينَ أُو۟تُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْأُمِّيِّۦنَ ءَأَسْلَمْتُمْ ۚ
فَإِنْ أَسْلَمُوا۟ فَقَدِ ٱهْتَدَوا۟ ۖ وَّإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
ٱلْبَلَٰغُ ۗ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِٱلْعِبَادِ ﴿٢٠﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكْفُرُونَ
بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَيَقْتُلُونَ ٱلنَّبِيِّۦنَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وَيَقْتُلُونَ
ٱلَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِٱلْقِسْطِ مِنَ ٱلنَّاسِ ۙ فَبَشِّرْهُم
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢١﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَٰلُهُمْ
فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ ۖ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ﴿٢٢﴾

21- Allah'ın âyetlerini inkâr edenler, haksız yere Peygamber'lerin canlarına kıyanlar ve adaleti emreden insanları öldürenler (yok mu?), onlara acı bir azabı haber ver.

22- İşte bunlar dünyada da ahirette de çabaları boşa giden kimselerdir. Onların hiçbir yardımcısı da yoktur.

23- Kitap'tan kendilerine bir miktar nasip verilenleri görmez misin ki, aralarında hüküm vermek için Allah'ın kitabına dâvet olunuyorlar da sonra onlardan bir zümre, cayarak geri dönüyor. Onlar böyle hakikatlerden yüz çevirmeyi adet edinenlerdir.

24- Onların bu tutumları; Bize ateş sadece sayılı günlerde dokunacaktır, demelerinin bir sonucudur. Onların vakti ile uydurdukları şeylerde dinleri hakkında kendilerini yanıltmıştır.

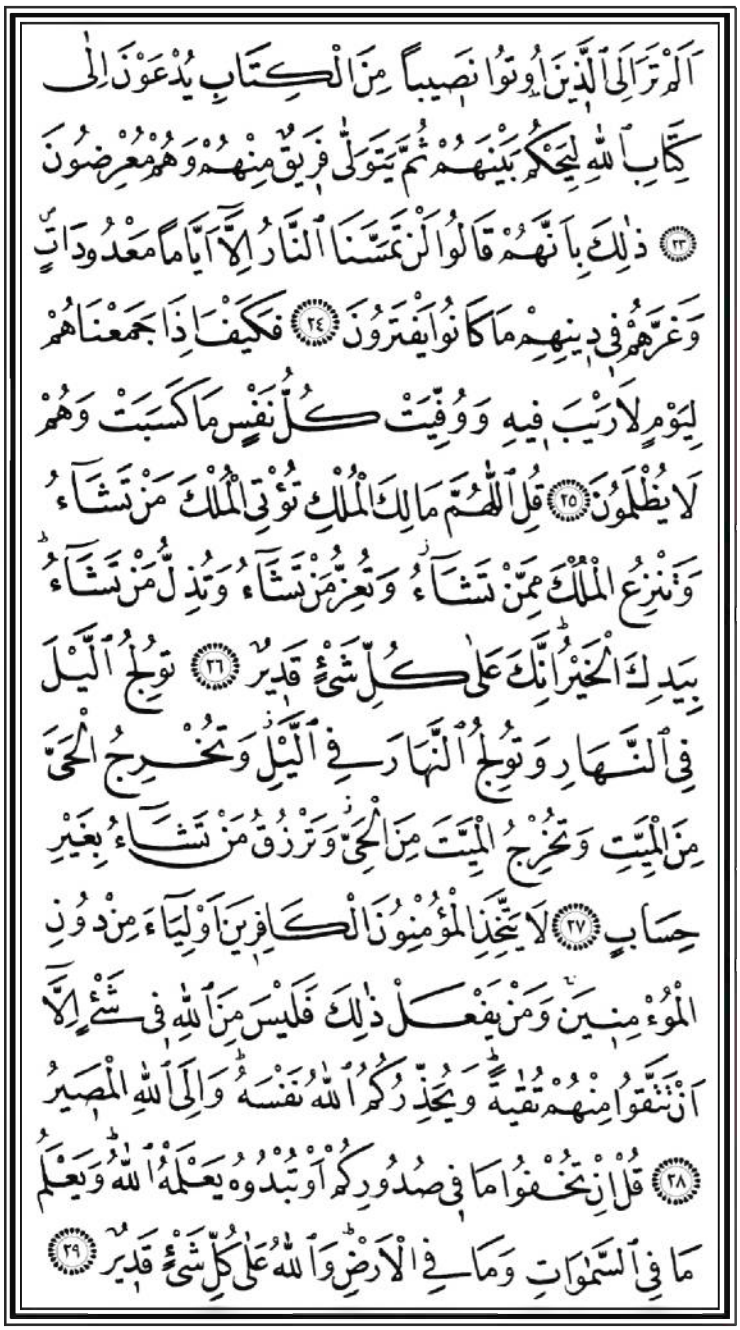

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ
كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُم مُّعْرِضُونَ
﴿٢٣﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ
وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ
لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ
وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ
بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ
فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ
مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ
حِسَابٍ ﴿٢٧﴾ لَّا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا
أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ
﴿٢٨﴾ قُلْ إِن تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ
مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

25- Fakat, onları gelmesinde şüphe edilmeyen bir gün için topladığımız ve hiçbir haksızlığa uğramaksızın herkese kazandığı şeyler tastamam ödendiği zaman halleri nice olur?

26- (Rasul'üm) De ki; Mülkün gerçek sahibi olan Allah'ım! Sen mülkü dilediğine verirsin ve mülkü dilediğinden geri alırsın, dilediğini yüceltir, dilediğini de alçaltırsın. Her türlü iyilik senin elindedir. Gerçekten sen herşeye Kâdirsin.

(İnsanların dilemesi kaderleri içersinde ki imtihanlarıdır.)

26- (Rasul'üm) De ki; Mülkün gerçek sahibi olan Allah'ım! Sen mülkü dileyene verirsin ve mülkü dileyenden geri alırsın, dileyeni yüceltir, dileyeni de alçaltırsın. Her türlü iyilik senin elindedir. Gerçekten sen herşeye Kâdirsin.

27- Geceyi gündüze katar gündüzü de geceye katarsın. Ölüden diriyi çıkarır, diriden de ölüyü çıkarırsın. Dilediğine de sayısız rızık verirsin.

27- Geceyi gündüze katar gündüzü de geceye katarsın. Ölüden diriyi çıkarır, diriden de ölüyü çıkarırsın. Dileyene de (kaderleri içersinde) sayısız rızık verirsin.

28- Mü'min'ler, mü'min'leri bırakıpta kâfirleri dost edinmesin. Kim bunu yaparsa, artık onun, Allah nezdinde hiçbir değeri yoktur. Ancak kâfirlerden gelebilecek bir tehlikeden sakınmanız başkadır. Dönüş yalnız Allah'adır.

29- De ki; İçinizdekileri gizlesenizde açığa vursanızda Allah onu bilir. Göklerde ve yerde olanları da bilir. Allah herşeye Kâdirdir.

30- Herkesin, iyilik olarak yaptıklarını da kötülük olarak yaptıklarını da karşısında hazır bulduğu günde (insan) isteyecek ki kötülükleri ile kendi arasında uzun bir mesafe bulunsun. Allah kendisine karşı (gelmekten) sizi sakındırıyor. Allah kullarına çok şefkatlidir.

31- (Rasûl'üm) de ki; Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyunuz ki, Allah'ta sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah son derece bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

32- De ki; Allah'a ve Rasûl'ü'ne itaat edin. Eğer yüz çeviririlerse bilsinler ki, Allah kâfirleri sevmez.

32- De ki; Allah'a ve Rasûl'ü'ne itaat edin. Eğer yüz çeviririlerse bilsinler ki, Allah kâfirliği sevmez.

33- Şüphesiz Allah Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesi ile İmran ailesini seçip alemlere üstün kıldı.

33- Şüphesiz Allah indinde Adem, Nuh, İbrahim hanedanı ve İmran ailesi, alemler içersinde seçkinlerdendir.

34- (Peygamber'lerin hepsi de) birbirinden gelme tek zürriyettir. Allah Semî'dir (herşeyi işitir), Alim'dir (herşeyi bilir).

35- İmran'ın zevcesi şöyle demişti; Rab'bim! Karnımdakini azatlı bir kul olarak sırf sana adadım. Adağımı kabul buyur. Şüphesiz (niyazımı) hakkı ile işiten ve (niyetimi) bilen sensin.

36- Onu doğurunca, Allah, ne doğurduğunu bilip dururken; Rab'bim! Ben onu kız doğurdum. Oysa erkek, kız gibi değildir. Ona Meryem adını verdim. Kovulmuş şeytana karşı onu ve soyunu senin korumanı diliyorum, dedi.

37- Rab'bi Meryem'e hüsnü kabul gösterdi; onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriyya'yı da onun bakımı ile görevlendirdi. Zekeriyya, onun yanına, mâbede her girişinde orada bir rızık bulur ve ey Meryem! Bu sana nereden geliyor der; O da; bu, Allah tarafındandır. Allah, dilediğine sayısız rızık verir, derdi.

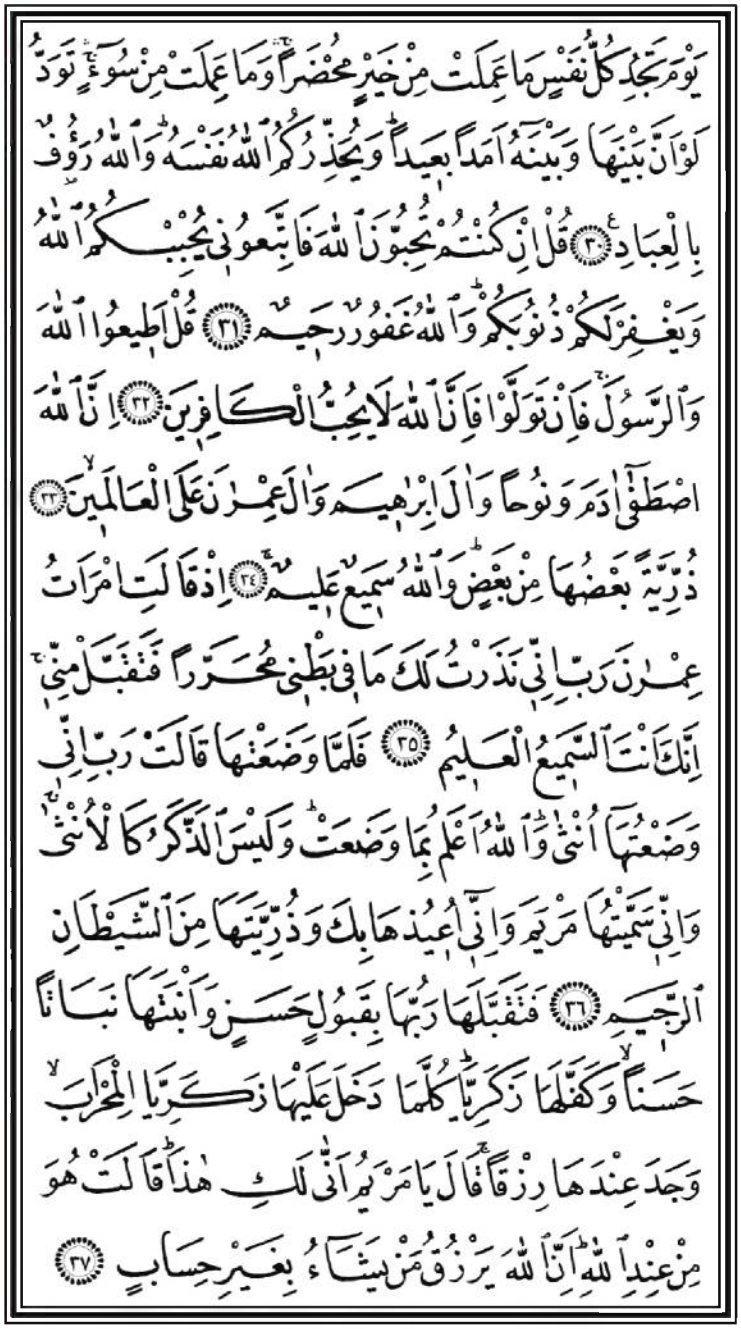

37- (Kaderi içersinde) Rab'bi Meryem'e hüsnü kabul gösterdi; onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriyya'yı da onun bakımı ile görevlendirdi. Zekeriyya, onun yanına, mâbede her girişinde orada bir rızık bulur ve ey Meryem! Bu sana nereden geliyor der; O da; bu, Allah tarafındandır. Allah, (kaderleri içersinde) dileyene sayısız rızık verir, derdi.

38- Orada Zekeriyya, Rab'bine dua etti; Rab'bim bana tarafından hayırlı bir nesil bağışla, şüphesiz sen duayı hakkı ile işitensin, dedi.

39- Zekeriyya mihrapta namaza dururken melekler ona şöyle nida ettiler; Allah sana, kendisi tarafından gelen bir kelimeyi tasdik edici, efendi iffetli ve salihlerden bir Peygamber olarak Yahya'yı müjdeliyor.

39- Zekeriyya mihrapta namaza dururken melekler ona şöyle nida ettiler; Allah sana, kendisi tarafından Yahya adlı çocuğu müjdeliyor, O Allah'tan gelen bir kelimeyi (Hazreti İsa'yı) tasdik edecek, kavminin efendisi olacak, salihlerden bir Peygamber olacaktır.

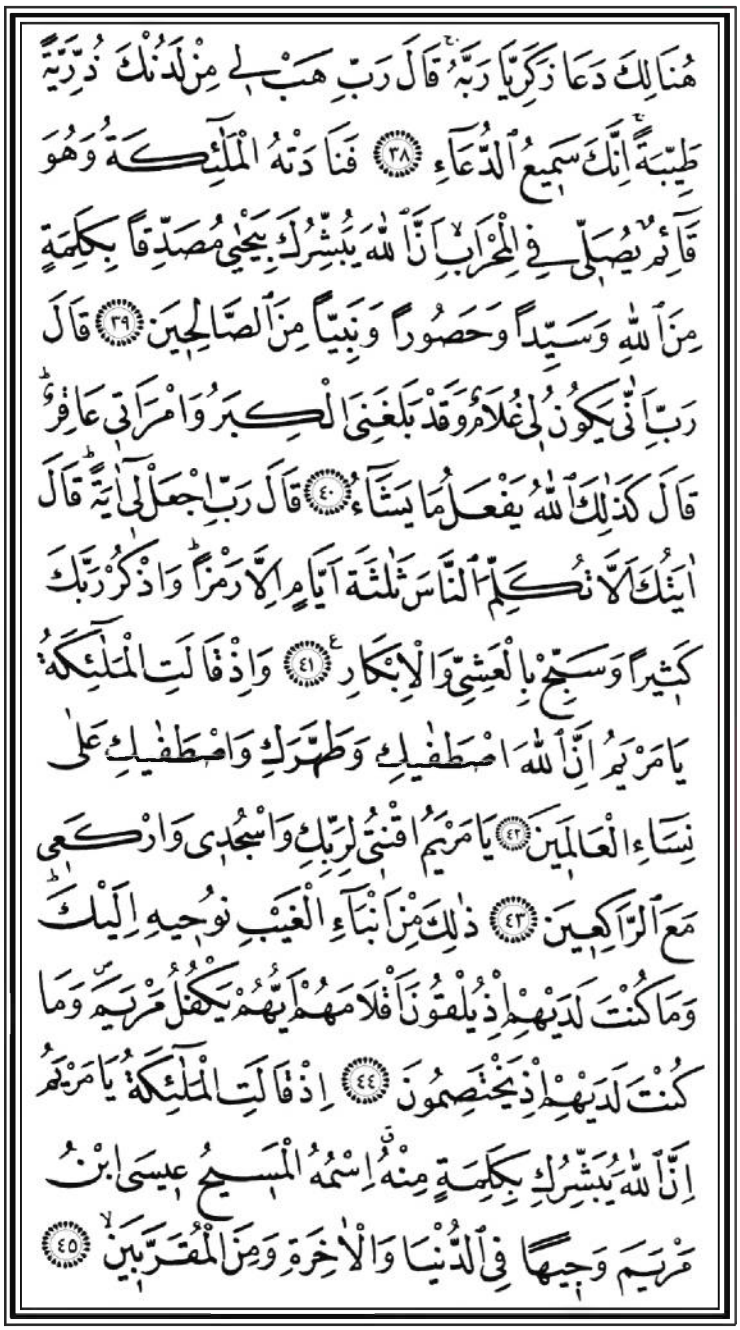

40- Zekeriyya; Rab'bim! dedi, bana ihtiyarlık gelip çattığında, üstelik karım da kısır olduğuna göre benim nasıl oğlum olabilir? Allah şöyle buyurdu; İşte böyledir, Allah dilediğini yapar.

41- Zekeriyya; Rab'bim (oğlum olacağına dair) bana bir alâmet göster, dedi. Allah buyurdu ki senin için alâmet, insanlara, üç gün, işaretten başka söz söylememendir. Ayrıca Rab'bini çok an, sabah akşam tesbih et.

42- Hani melekler demişlerdi; Ey Meryem! Allah seni seçti; Seni tertemiz yarattı ve seni bütün dünya kadınlarına tercih etdi.

42- Hatırla ki, melekler demişler di; Ey Meryem! Allah seni ibadetinle iyilerden kıldı; seni tertemiz yarattı ve seni dünya kadınları arasında ihtiyar buyurdu.

(İhtiyar etti manası); Seçkinler arasına dahil etti, Hazreti Hatice, Hazreti Fatıma, Hazreti Asiye arasına ilhak etti.

43- Ey Meryem! Rab'bine ibadet et; Secdeye kapan, (onun huzurunda) eğilenlerle beraber sende eğil.

44- (Rasûl'üm) Bunlar, bizim sana vahiy yoluyla bildirmekte olduğumuz gayp haberlerindendir. İçlerinden hangisi Meryem'i alacak diye kur'a çekmek üzere kalemlerini atarlarken sen onların yanında değildin; onlar; (bu yüzden) çekişirlerken de yanlarında değildin.

45- Melekler demişlerdi ki; Ey Meryem! Allah sana kendisinden bir kelimeyi müjdeliyor. Adı Meryem oğlu İsa'dır. Mesih'dir; Dünyada da ahirette de itibarlı ve Allah'ın kendisine yakın kıldıklarındandır.

46- O salihlerden olarak beşikte iken ve yetişkinlik halinde insanlara konuşacak.

47- Meryem Rab'bim! dedi. Bana bir erkek eli değmediği halde nasıl çocuğum olur? Allah şöyle buyurdu; İşte böyledir, Allah dilediğini yaratır. Bir işe hükmedince ona sadece ol der, o da oluverir.

48- Allah ona yazmayı, hikmeti, Tevrat'ı, İncil'i öğretecek.

49- O İsrailoğullarına bir elçi olacak, (onlara şöyle diyecek) size Rab'binizden bir mucize getirdim; size çamurdan bir kuş sureti yapar, ona üfler ve Allah'ın izni ile o kuş oluverir. Yine Allah'ın izni ile körü ve alacalıyı iyileştiririm, ölüleri diriltirim. Ayrıca evlerinizde ne yeyip ne biriktirdiğinizi size haber veririm. Eğer inanan kimseler iseniz, bunda sizin için bir ibret vardır.

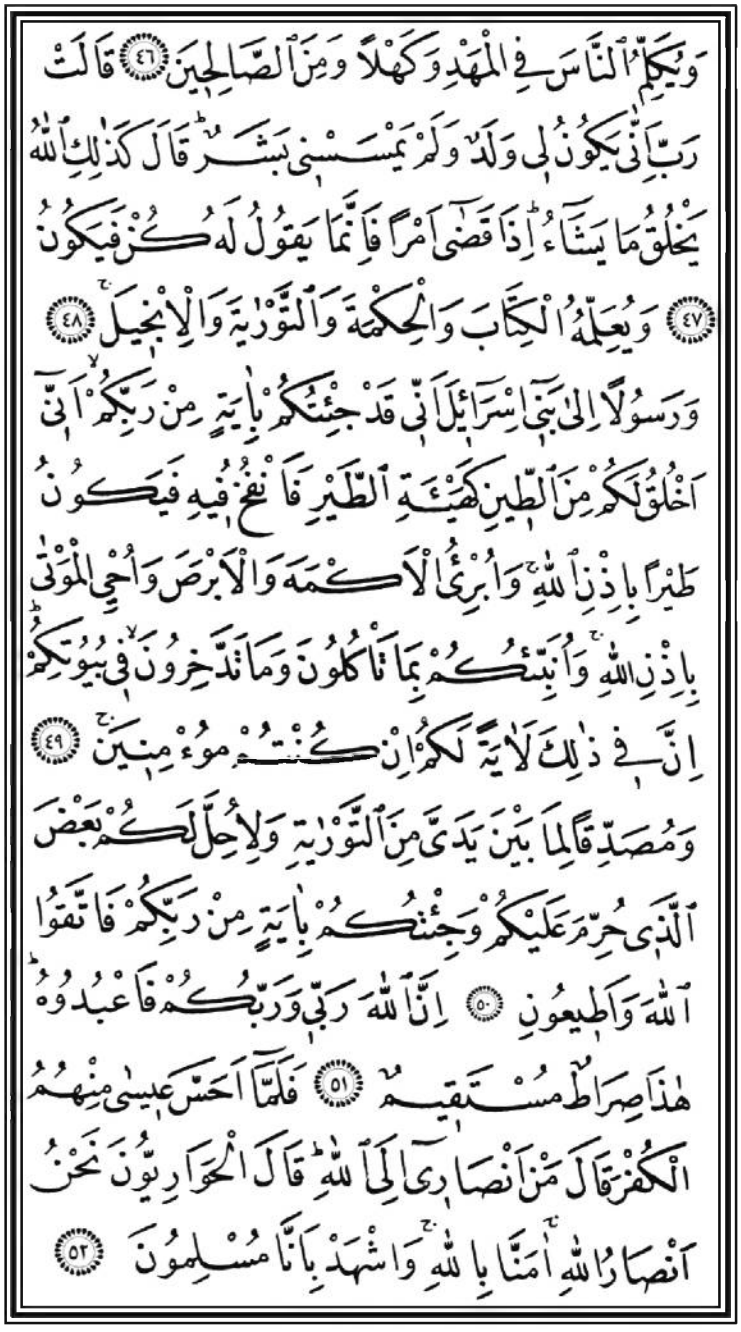

50- Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak ve size haram kılınan bazı şeyleri de helâl kılınması için gönderildim. Size Rab'binizden bir mucize getirdim. O halde Allah'tan korkun, bana da itaat edin.

51- Allah, benim de Rab'bim, sizin de Rab'binizdir. Öyle ise O'na kulluk edin. İşte bu doğru yoldur.

52- İsa, onlardaki inkârcılığı sezince; Allah yolunda bana yardımcı olacaklar kimlerdir? dedi. Havarîler; Biz Allah yolunun yardımcılarıyız; Allah'a inandık, şahit ol ki bizler müslümanlarız, cevabını verdiler.

53- Ey Rab'bimiz! İndirdiğine inandık ve Peygamber'e uyduk. Şimdi bizi (birliğini ve Peygamber'lerini tasdik eden) şahitlerden yaz dediler.

54- (Yahudiler) tuzak kurdular; Allah da onların tuzaklarını bozdu. Allah tuzak kuranların hayırlısıdır.

55- Allah buyurmuştu ki; Ey İsa! Seni vefat ettireceğim, seni nezdime yükselteceğim, seni inkâr edenlerden kurtaracağım ve sana uyanları kıyamete kadar kâfirlerden üstün kılacağım. Sonra dönüşünüz bana olacak. İşte o zaman ayrılığa düştüğünüz şeyler hakkında aranızda ben hükmedeceğim.

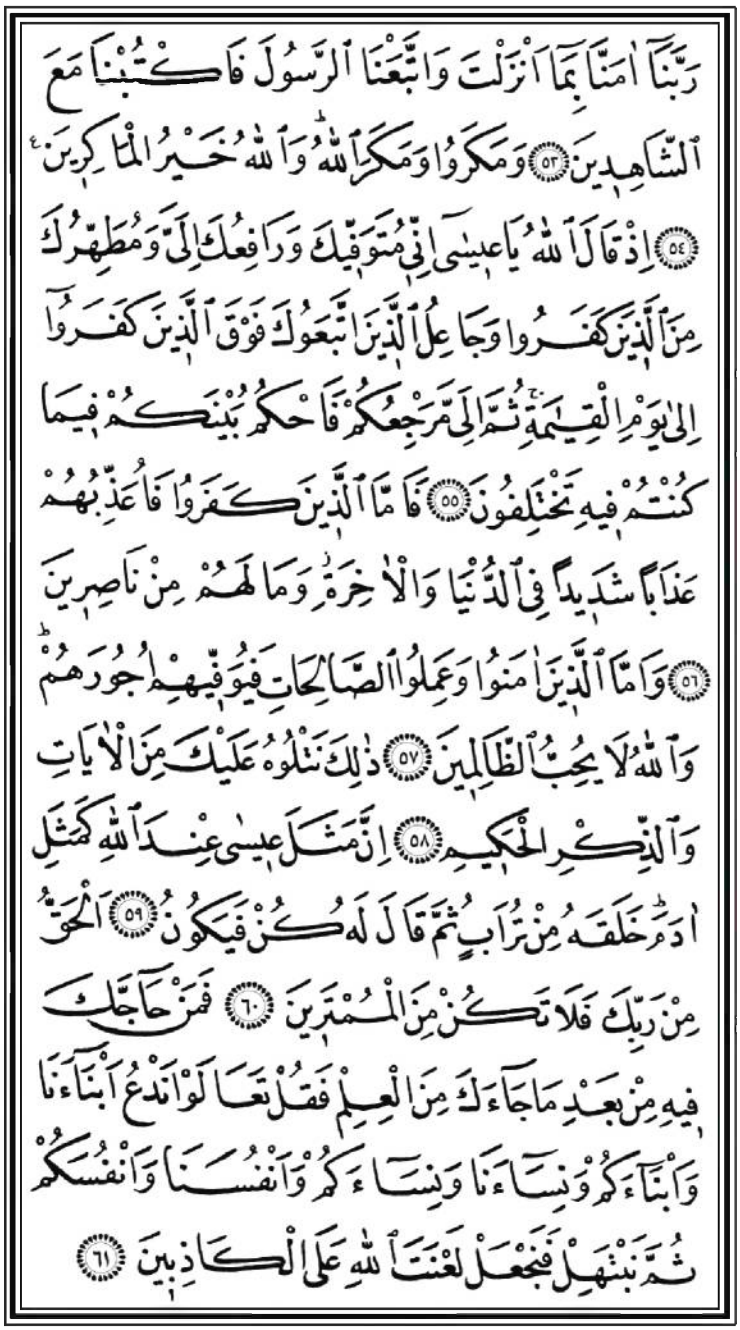

56- İnkâr edenler var ya, onları dünya ve ahirette şiddetli bir azaba çarptıracağım. Onların hiç yardımcıları da olmayacak.

57- İman edip iyi davranışlarda bulunanlara gelince, Allah onların mükâfatlarını eksiksiz verecektir. Allah zalimleri sevmez.

57- İman edip iyi davranışlarda bulunanlara gelince, Allah onların mükâfatlarını eksiksiz verecektir. Allah zalimliğe devam eden kimseleri sevmez.

58- Bu söylenenleri sana ayetlerden ve zikri hâkimden (Kur'an'dan) bildiriyoruz.

58- Bu söylediklerimi (Meleklerin saf ve temiz elleriyle yazdırdığım) ayetlerimizi zikri hâkimden (Kur'an'dan) sana bildiriyoruz.

59- Allah nezdinde İsa'nın durumu Adem'in durumu gibidir. Allah onu topraktan yarattı sonra ona ol dedi ve oluverdi.

60- Hak Rab'bindendir. Öyle ise şüphecilerden olma.

61- Sana bu ilim geldikten sonra senin ile bu konuda çekişenlere de ki; Geliniz, sizler ve bizler de dahil olmak üzere, siz kendi çocuklarınızı, bizde kendi çocuklarımızı, siz kendi kadınlarınızı, bizde kendi kadınlarımızı çağıralım, sonra dua edelim de Allah'ın lâneti yalancıların üzerine olsun.

62- Bu anlatılanlar şüphesiz ki, doğru ve hak olan haberlerdir. Allah'tan başka İlâh yoktur. Muhakkak ki, O Allah herşeye galiptir ve hikmet sahibidir.

63- Eğer yüz çevirirlerse elbette Allah, o fesatçıları hakkı ile bilendir.

64- (Rasûl'üm) de ki; Ey ehli kitap! Sizinle bizim aramızda müşterek olan bir söze geliniz. Allah'tan başkasına tapmayalım, O'na hiçbir şeyi eş tutmayalım ve Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi İlâh'laştırmayalım. Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, işte o zaman, şahit olun ki biz müslümanlarız deyiniz.

65- Ey ehli kitap! İbrahim hakkında niçin çekişirsiniz? Halbuki Tevrat ve İncil, kesinlikle ondan sonra indirildi. Siz hiç düşünmez misiniz?

66- İşte siz böyle kimselersiniz! Haydi, hakkında bilgi sahibi olduğunuz konuda tartıştınız, fakat bilgi sahibi olmadığınız konuda niçin tartışıyorsunuz? Oysa ki Allah, herşeyi bilir, siz ise bilmezsiniz.

67- İbrahim, ne Yahudi, ne de Hıristiyan idi. Fakat o, Allah'ı bir tanıyan dosdoğru bir müslüman idi. Müşriklerden de değildi.

68- İnsanlardan İbrahim'e en yakın olanı, zamanında ona uyanlar, şu Peygamber'e (Hazreti Muhammed Aleyhisselâm) ve ona iman edenlerdir. Allah mü'min'lerin dostudur.

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾
قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا
أُنْزِلَتِ التَّوْرَاةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾
هَا أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ
لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ
يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَٰكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا ۖ وَمَا
كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ وَهَٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا ۗ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ
﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ ۖ وَمَا
يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ
لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

69- Ehli kitaptan bir kısmı istediler ki ne yapıp edip sizi saptırabilsinler. Oysa onlar sadece kendilerini saptırırlar da farkına bile varmazlar.

70- Ey ehli kitap! (Gerçeği) görüp bildiğiniz halde, niçin Allah'ın âyetlerini inkâr edersiniz.

71- Ey ehli Kitap! Neden doğruyu eğriye karıştırıyor ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz.

71- Ey ehli kitap! Hakkı batıl ile örtüp gizlemeyin halbuki hakkı bilirsiniz.

72- Ehli kitaptan bir gurup şöyle dedi; İnananlara indirilmiş olana sabahleyin inanıp, akşamleyin inkâr edin. Belki onlar (böylece dinlerinden) dönerler.

73- Sizin dininize uyanlardan başka hiçbir kimseye inanmayın. (Rasûl'üm) De ki; Doğru yol ancak Allah'ın yoludur. Yine (onlar kendi aralarında şöyle dediler) size verilenin benzerinin başka herhangi bir kimseye verildiğine, yahut Rab'binizin huzurunda onların size karşı deliller getireceklerine de (inanmayın). De ki; Lütuf ve ihsan Allah'ın elindedir. Onu dilediğine verir. Allah'ın rahmeti geniştir ve O herşeyi hakkı ile bilir.

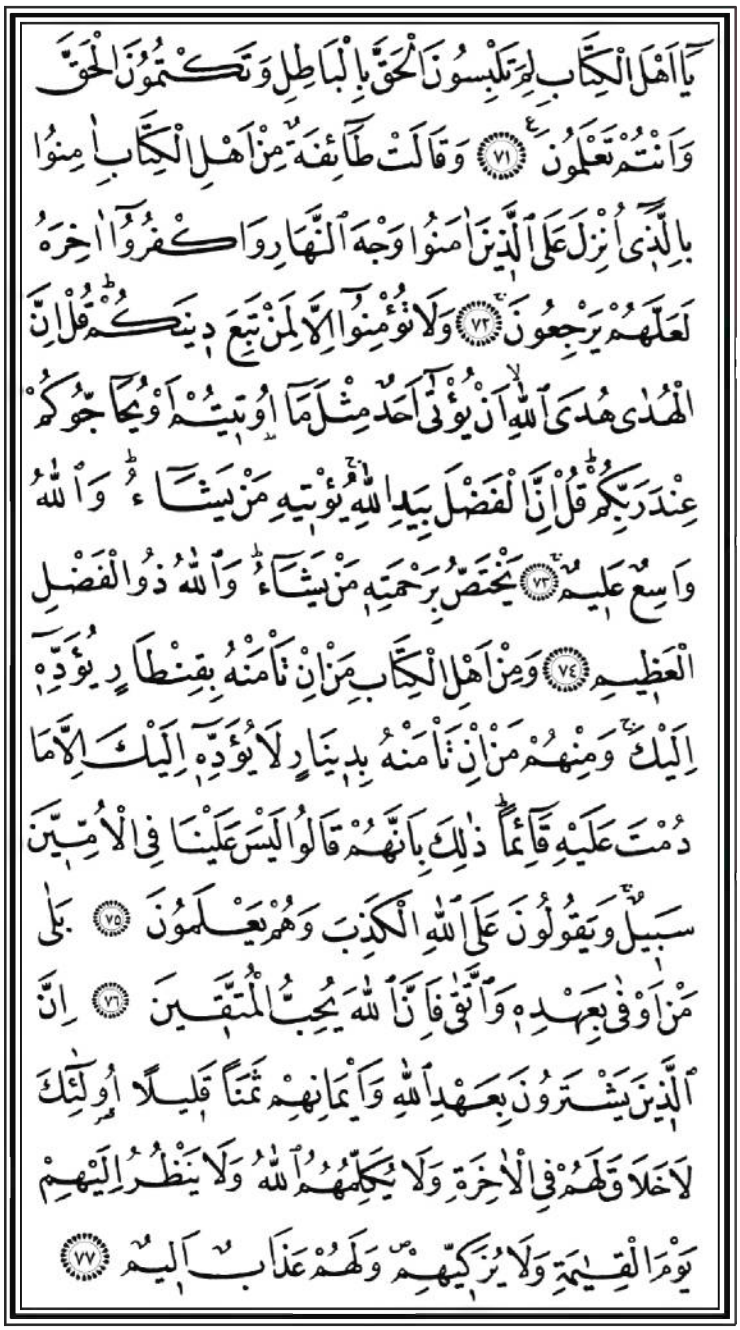

73- Sizin dininize uyanlardan başka hiçbir kimseye inanmayın. (Rasûl'üm) De ki; Doğru yol ancak Allah'ın yoludur. Yine (onlar kendi aralarında şöyle dediler) size ve-rilenin benzerinin başka herhangi bir kimseye verildiğine, yahut Rab'binizin huzurunda onların size karşı deliller getireceklerine de (inanmayın). De ki; Lütuf ve ihsan Allah'ın elindedir. Onu dileyene verir. Allah'ın rahmeti geniştir ve O herşeyi hakkı ile bilir.

74- Rahmetini dilediğine verir Allah üstün lütuf sahibidir.

74- Rahmetini (sizlerden) dileyene verir. Allah çok büyük ihsan sahibidir.

75- Ehli kitaptan öylesi vardır ki, ona yüklerle mal emanet bıraksan, onu sana noksansız iade eder. Fakat onlardan öyleside vardır ki, ona bir dinar emanet bıraksan, tepesine dikilip durmazsan onu sana iade etmez. Bu da onların (ümmilere karşı yaptıklarımızdan dolayı bize vebal yoktur) demelerindendir. Allah adına bile bile yalan söylüyorlar.

76- Hayır (gerçek onların dediği değil) her kim sözünü yerine getirir ve kötülükten sakınırsa, bilsin ki Allah sakınanları sever.

77- Allah'u Teâlâ'nın insanlara ahdi olan (hakkı bulmaları için gösterdiği) doğru yolu ve yeminlerini, bir bedel karşılığı değiştirenlere gelince, işte bunların ahirette bir payı yoktur. Kıyamet günü Allah onlar ile konuşmayacak, onlara bakmayacak ve onları temize çıkarmayacaktır. Onlar için acıklı bir azap vardır.

78- Ehli Kitap'tan bir gurup, okuduklarını Kitap'tan sanasınız diye Kitab'ı okurken dillerini eğip bükerler. Halbuki okudukları Kitap'tan değildir. Söyledikleri Allah katından olmadığı halde; Bu Allah katındandır derler. Onlar bile bile Allah'a iftira ederler.

79- Allah'ın kendisine Kitap, hikmet ve Peygamber'lik vermesinden sonra, hiçbir insan (kalkıp da) insanlara; Allah'ı bırakıp bana kul olun demesi mümkün değildir. Bilâkis okutmakta ve öğretmekte olduğunuz Kitap uyarınca Rab'be halis kullar olunuz derler.

80- Ve size; melekleri ve Peygamber'leri İlâh'lar edinin, diye de emretmez. Siz müslüman olduktan sonra hiç size kâfirliği emreder mi?

81- Hani Allah Peygamber'lerden ben size kitap ve hikmet verdikten sonra nezdinizdekileri tasdik eden bir Peygamber geldiğinde ona mutlaka yardımda bulunacaksınız. Bunu ikrar ettiniz mi? Bu ahdimi yüklendiniz mi? Dediğimde kabul ettik cevabını verdiler. Bunun üzerine Allah o halde şahit olun; bende sizinle birlikte şahitlik edenlerdenim, buyurdu.

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُۥنَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَٰبِ لِتَحْسَبُوهُ
مِنَ الْكِتَٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَٰبِ ۚ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ
وَمَا هُوَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ ۚ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُؤْتِيَهُ ٱللَّهُ ٱلْكِتَٰبَ
وَٱلْحُكْمَ وَٱلنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا۟ عِبَادًا لِّى
مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَٰكِن كُونُوا۟ رَبَّٰنِيِّۧنَ بِمَا كُنتُمْ تُعَلِّمُونَ
ٱلْكِتَٰبَ وَبِمَا كُنتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرَكُمْ أَن تَتَّخِذُوا۟
ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ وَٱلنَّبِيِّۧنَ أَرْبَابًا ۚ أَيَأْمُرُكُم بِٱلْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنتُم
مُّسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾ وَإِذْ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ ٱلنَّبِيِّۧنَ لَمَآ ءَاتَيْتُكُم
مِّن كِتَٰبٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ
لَتُؤْمِنُنَّ بِهِۦ وَلَتَنصُرُنَّهُۥ ۚ قَالَ ءَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ
إِصْرِى ۖ قَالُوٓا۟ أَقْرَرْنَا ۚ قَالَ فَٱشْهَدُوا۟ وَأَنَا۠ مَعَكُم مِّنَ
ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿٨١﴾ فَمَن تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ
ٱلْفَٰسِقُونَ ﴿٨٢﴾ أَفَغَيْرَ دِينِ ٱللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُۥٓ أَسْلَمَ مَن
فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

82- Bundan sonra her kim yüz çevirirse işte onlar fasıkların ta kendileridir.

83- Göklerde ve yerdekiler ister istemez O'na teslim olduğu halde, onlar (ehli Kitap) Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? Halbuki ona döndürüleceklerdir.

84- De ki; Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Ya'kub ve Ya'kub oğullarına indirilenlere, Musa, İsa ve (diğer) Peygamber'lere Rab'leri tarafından verilenlere iman ettik. Onları birbirinden ayırdetmeyiz. Biz ancak O'na teslim oluruz.

85- Kim islâmdan başka bir din ararsa, bilsin ki, kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır.

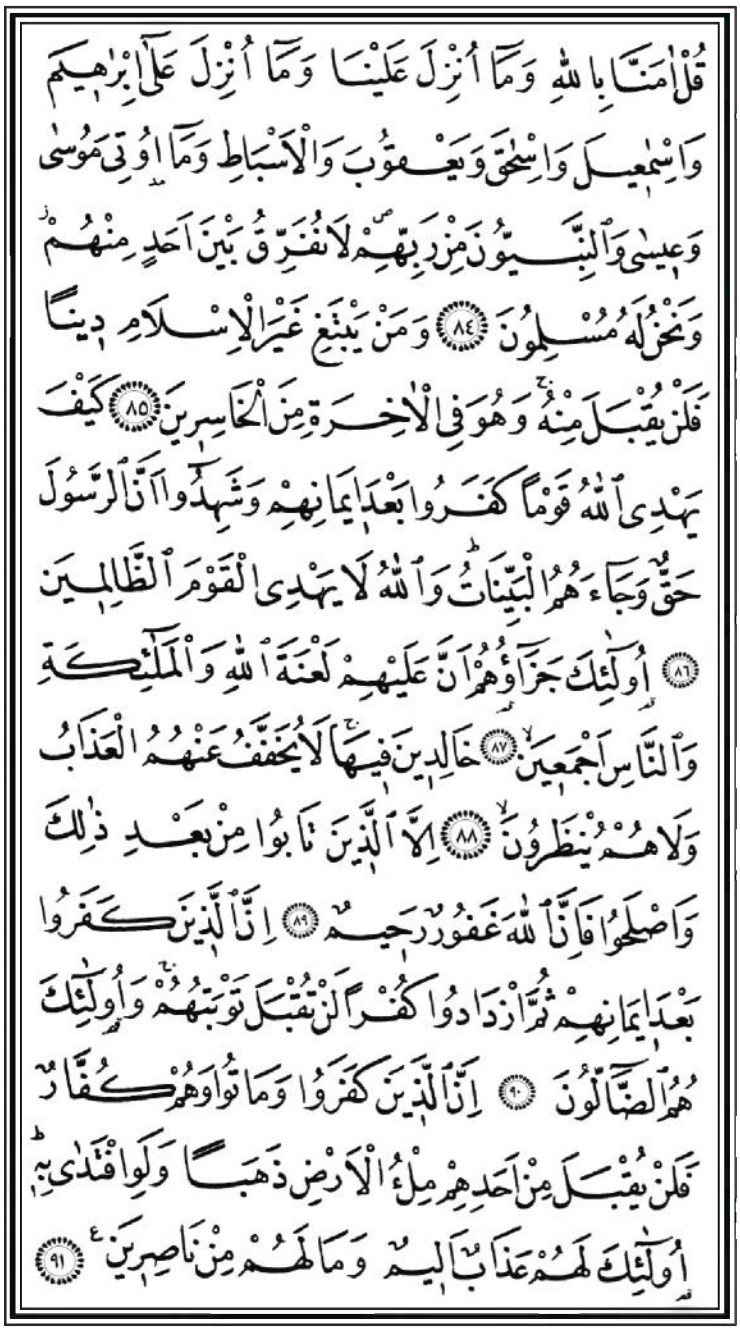

86- İman etmelerinden, Rasûl'ün hak olduğuna şehadet getirmelerinden ve kendilerine apaçık deliller gelmesinden sonra inkârcılığa sapan bir kavime Allah nasıl hidayet nasip eder? Allah zalimler topluluğunu doğru yola iletmez

86- İman etmelerinden, Rasûl'ün hak olduğuna şehadet getirmelerinden ve kendilerine apaçık deliller gelmesinden sonra inkârcılığa sapan bir kavim (o hal üzere iken) Allah'ın hidayetine nasıl erer? Allah zalimliğe (devam eden) kavimlere hidayet etmez.

87- İşte onların cezası, Allah'ın meleklerin ve bütün insanların lânetine uğramalarıdır.

88- Bu lânete ebedî gömülüp gidecekler. Onların azapları hafifletilmez, yüzlerine de bakılmaz.

89- Ancak, bundan sonra tevbe edip yola gelenler başka. Çünkü Allah çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

90- İnandıktan sonra kâfirliğe sapanlar sonra inkârcılıkta daha da ileri gidenlerin tevbeleri asla kabul edilmeyecektir. Ve işte onlar, sapıkların ta kendileridirler.

90- İnandıktan sonra kâfirliğe sapanlar sonra inkârcılıkta daha da ileri gidenler (o hal üzere bulunanlar) asla tevbe etmezler. İşte onlar sapıkların kendileridirler.

91- Gerçekten inkâr edip kâfir olarak ölenler var ya, onların hiçbirinden fidye olarak dünya dolusu altın verecek olsa dahi kabul edilmez. Onlar için acı bir azap vardır, hiç yardımcıları da yoktur.

92- Sevdiğiniz şeylerden (Allah yolunda) harcamadıkça iyiye eremezsiniz. Her ne harcarsanız, Allah onu hakkı ile bilir.

93- Tevrat'ın indirilmesinden önce İsrail'in (Yakub'un) kendi nefsine haram kıldıkları dışında, yiyeceğin her türlüsü İsrailoğullarına helâl idi. De ki; Eğer doğru sözlü iseniz, o zaman Tevrat'ı getirin onu okuyun.

94- Artık bundan sonra her kim Allah'a karşı yalan uydurursa, işte bunlar, zalimlerin ta kendileridirler.

95- De ki; Allah doğruyu söylemiştir. Öyle ise, hakka yönelmiş olarak İbrahim'in dinine uyunuz. O müşriklerden değildi.

96- Şüphesiz âlemlere bereket ve hidayet kaynağı olarak insanlar için kurulan ilk ev (ibadethane) Mekke'deki (Kâbe) dir.

97- Orada apaçık nişâneler (ayrıca) İbrahim'in makamı vardır. Oraya giren emniyette olur. Yoluna gücü yetenlerin o evi haccetmesi, Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse bilmelidir ki, Allah bütün âlemlerden müstağnidir.

98- De ki; Ey ehli kitap! Allah yaptıklarınızı görüp dururken niçin Allah'ın âyetlerini inkâr edersiniz?

99- De ki; Ey ehli kitap (gerçeği) görüp bildiğiniz halde niçin Allah'ın yolunu eğri göstermeye yeltenerek iman edenleri Allah yolundan çevirmeye kalkışıyorsunuz? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.

100- Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden bir guruba uyarsanız imanınızdan sonra sizi yeniden inkârcılığa sevk ederler.

لَن تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّىٰ تُنفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ وَمَا تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ
فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا
مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَىٰ نَفْسِهِ مِن قَبْلِ أَن تُنَزَّلَ التَّوْرَاةُ ۗ قُلْ فَأْتُوا
بِالتَّوْرَاةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٣﴾ فَمَنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾
قُلْ صَدَقَ اللَّهُ ۗ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ
مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٦﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ ۖ
وَمَن دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ۗ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾
قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ
مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنتُمْ شُهَدَاءُ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تُطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾

101- Size Allah'ın âyetleri okunurken, üstelik Allah Rasûl'ü de aranızda iken nasıl inkâra saparsınız? Her kim Allah'a bağlanırsa kesinlikle doğru yola iletilmiştir.

101- Size Allah'ın âyetleri okunurken, üstelik Allah Rasûl'ü de aranızda iken nasıl inkâra saparsınız? Her kim Allah'a bağlanırsa kesinlikle doğru yola girmiş olur.

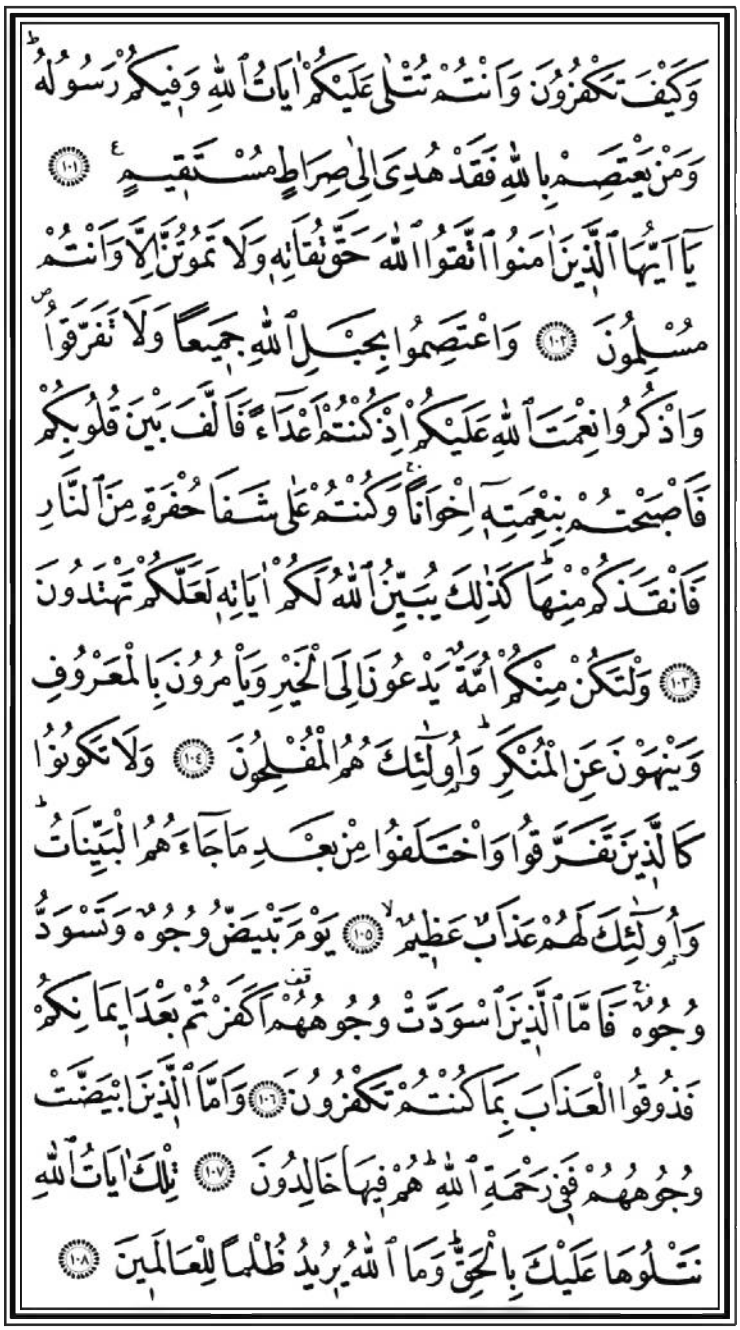

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۗ
وَمَن يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم
مُّسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ
وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
فَأَصْبَحْتُم بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ
فَأَنقَذَكُم مِّنْهَا ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ
﴿١٠٣﴾ وَلْتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ
وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ
وُجُوهٌ ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ
وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ
نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

102- Ey iman edenler! Allah'tan O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak müslümanlar olarak can verin.

103- Hep birlikte Allah'ın ipine (İslâma) sımsıkı yapışın, parçalanmayın. Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani siz birbirinize düşman kişilerdiniz de O, gönüllerinizi birleştirmişti ve onun nimeti sayesinde kardeş kimseler olmuştunuz. Yine siz bir ateş çukurunun tam kenarında iken, oradan da sizi o kurtarmıştı. İşte Allah size âyetlerini böyle açıklar ki doğru yolu bulasınız.

104- Sizden hayıra çağıran, iyiliği emredip, kötülüğü men eden bir topluluk bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerdir.

105- Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın. İşte bunlar için büyük bir azap vardır.

106- Nice yüzlerin ağardığı, nice yüzlerinde karardığı günü (düşün). Şimdi, yüzleri kararanlara, inanmanızdan sonra kâfir mi oldunuz? Öyle ise inkâr etmiş olmanız yüzünden tadın azabı! (denilir).

107- Yüzleri ağaranlara gelince, onlar Allah'ın rahmeti içindedirler, orada ebedî kalacaklardır.

108- İşte bunlar, Allah'ın sana hak olarak okuduğu âyetleridir. Allah hiçbir kimseye haksızlık etmek istemez.

109- Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. İşler dönüp dolaşıp Allah'a varır.

110- Siz, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder kötülükden men eder ve Allah'a inanırsınız. Ehli Kitap'da inansaydı, elbet bu, kendileri için çok iyi olurdu. Gerçi içlerinden iman edenler var, fakat çoğu yoldan çıkmışlardır.

110- Siz, insanların iyiliği için ortaya çıkmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder kötülükden men eder ve Allah'a inanırsınız. Ehli Kitap'da inansaydı, elbet bu, kendileri için çok iyi olurdu. Gerçi içlerinden iman edenler var, fakat çoğu yoldan çıkmışlardır.

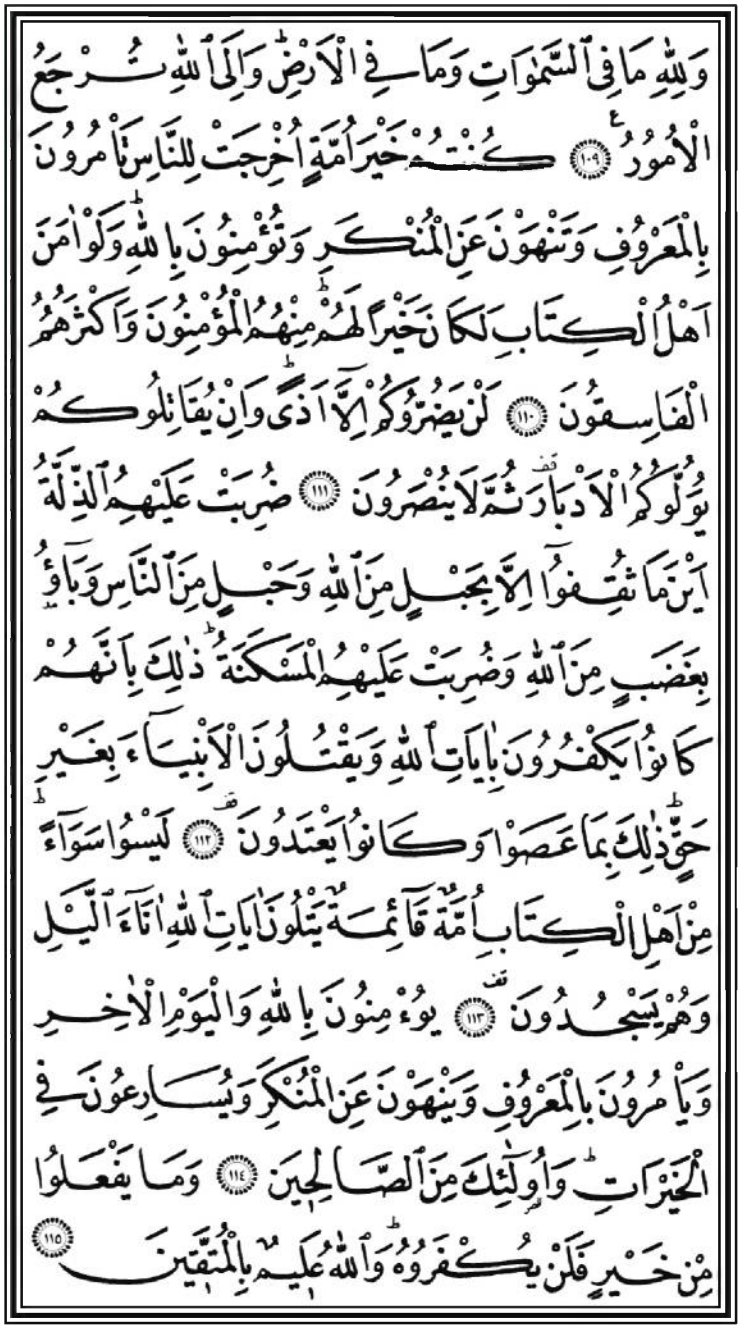

111- Onlar (ehli Kitap) size, incitmekten başka bir zarar veremezler. Sizinle savaşa girecek olsalar, size arkalarını döner kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da edilmez.

112- Onlar (Yahudiler) nerede bulunurlarsa bulunsunlar, Allah'ın ahdine ve insanların (mü'min'lerin) himayesine sığınmadıkça kendilerine zillet (damgası) vurulmuştur. Allah'ın hışmına uğramışlar ve miskinliğe mahkûm edilmişlerdir. Çünkü onlar, Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar ve haksız yere Peygamber'leri öldürüyorlardı. Bu da onların isyan etmiş ve haddi aşmış bulunmalarındandır.

113- Hepsi bir değildir. Ehli kitap içinde istikamet sahibi bir topluluk vardır ki, gece saatlerinde secdeye kapanarak Allah'ın âyetlerini okurlar.

114- Onlar, Allah'a ve ahiret gününe inanırlar, iyiliği emreder, kötülükten men ederler. Hayırlı işlere koşuşurlar. İşte bunlar salihlerdendir.

115- Onların yaptıkları hiçbir hayır karşılıksız bırakılmayacaktır. Allah takva sahiplerini çok iyi bilir.

116- İnkâr edenler varya, onların malları da, evlâtları da, Allah'a karşı kendilerine hiçbir fayda sağlamayacaktır. İşte onlar cehennemliklerdir. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

117- Onların bu dünya hayatında yapmakta oldukları harcamaların durumu, kendilerine zulmetmiş bir kavimin ekinlerini vurupta mahveden kavurucu bir rüzgârın durumu gibidir. Onlara, Allah zulmetmedi, fakat onlar kendilerine zulmediyorlar.

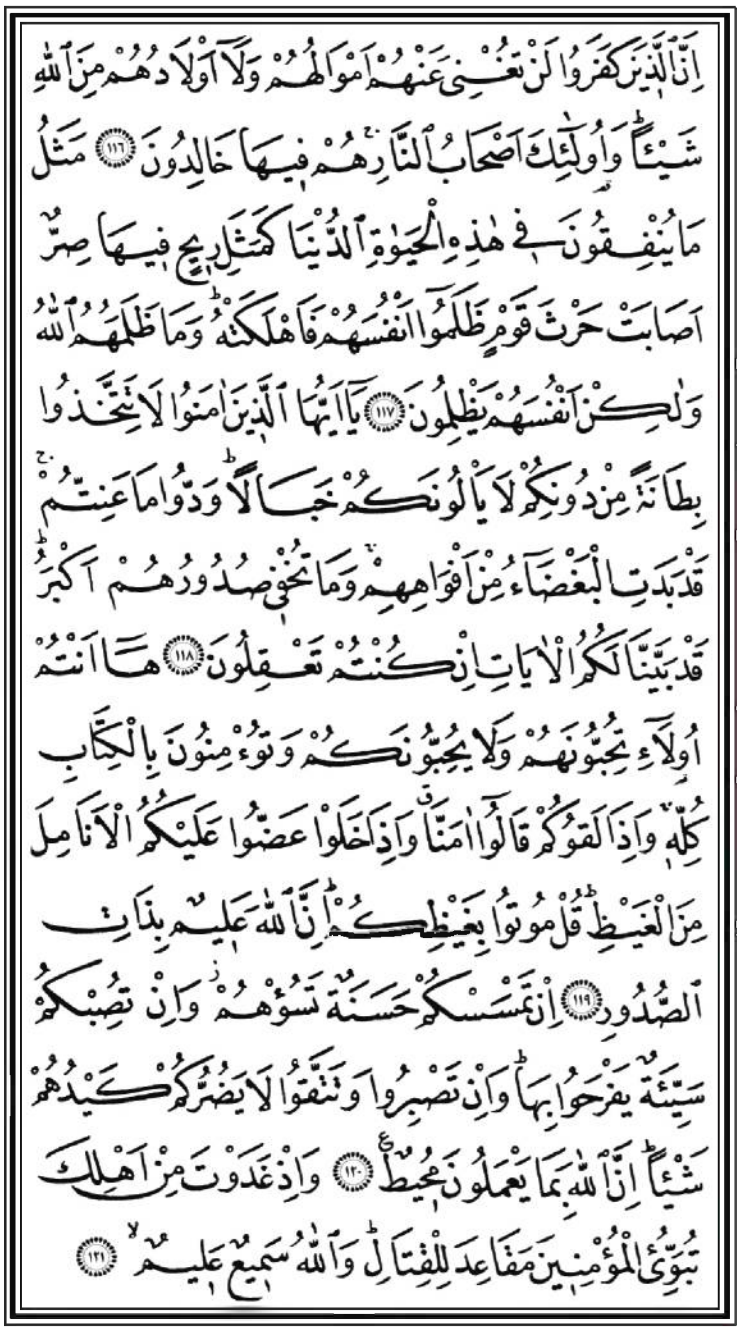

118- Ey iman edenler! Kendi dışınızdakileri sırdaş edinmeyin. Çünkü onlar size fenalık etmekten asla geri durmazlar, hep sıkıntıya düşmenizi isterler. Gerçekten, kin ve düşmanlıkları ağızlarından (dökülen sözlerinden) belli olmaktadır. Kalplerinde sakladıkları (düşmanlıkları) ise daha büyüktür. Eğer düşünüp anlıyorsanız, âyetlerimizi size açıklamış bulunuyoruz.

119- İşte siz öyle kimselersiniz ki onlar sizi sevmedikleri halde siz onları seversiniz. Siz, bütün Kitap'lara inanırsınız, onlar ise, sizinle karşılaştıklarında (inandık) derler, kendi başlarına kaldıklarında da, size olan kinlerinden dolayı parmaklarının uçlarını ısırırlar. De ki; Kininizden (kahrolup) ölün. Şüphesiz Allah sinelerinizdekilerini hakkıyla bilmektedir.

119- İşte siz öyle kimselersiniz ki onlar sizi sevmedikleri halde siz onları seversiniz. Siz, bütün Kitap'lara inanırsınız, onlar ise, sizinle karşılaştıklarında (inandık) derler, kendi başlarına kaldıklarında da, size olan kinlerinden dolayı parmaklarının uçlarını ısırırlar. De ki; Kininiz (sizi kahredip) öldürmektedir. Şüphesiz Allah sinelerinizdekilerini hakkıyla bilmektedir.

120- Size bir iyilik dokunsa, bu onları tasalandırır, başınıza bir musibet gelse, buna da sevinirler. Eğer sabreder ve korunursanız, onların hilesi size hiçbir zarar vermez. Şüphesiz Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır.

121- Hani sen, sabah erkenden mü'minleri savaş mevzilerine yerleştirmek için ailenden ayrılmıştın. (sözlerinizi) Allah hakkı ile işiten ve bilendir.

122- O zaman içinizden iki bölük bozulmaya yüz tutmuştu. Halbuki Allah onların yardımcısı idi. Mü'minler, yalnız Allah'a dayansın güvensinler.

123- Andolsun sizler güçsüz olduğunuz halde Allah, Bedir'de de size yardım etmişti. Öyle ise, Allah'dan sakının ki, O'na şükretmiş olasınız.

124- O zaman sen mü'minlere şöyle diyordun; İndirilen üçbin melek ile Rab'binizin sizi takviye etmesi, sizin için yeterli değil midir?

125- Evet, siz sabır gösterir ve Allah'dan sakınırsanız, onlar (düşmanlarınız) hemen şu anda üzerinize gelseler, Rab'biniz, nişanlı beşbin melekle size takviye eder.

126- Allah, bunu size sırf bir müjde olsun ve kalpleriniz bu sayede rahatlasın diye yaptı. Zafer, yalnızca mutlak güç ve hikmet sahibi Allah katındandır.

127- Böylece Allah o kâfirlerin bir kısmının kökünü kessin ve onları perişan etsin, böylece bozulmuş bir halde dönüp gitsinler.

127- Böylece o kâfirlerin bir kısmının kökü kesilsin ve onlar perişan olarak, böylece bozulmuş bir halde dönüp gitsinler.

128- Bu işte senin yapacağın bir şey yoktur yahut (müslüman olsunlarda) tevbelerini kabul etsin, ya da (küfürde ısrar ederlerse) onlara azap etsin diye (Allah Bedir'de sizlere yardım etti) çünkü onlar zalimlerdi.

129- Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Dilediğini bağışlar. Dilediğinede azap eder. Allah, çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.

129- Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. (Sizlerden) Dileyeni bağışlar, dileyene de azap eder. Allah, çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.

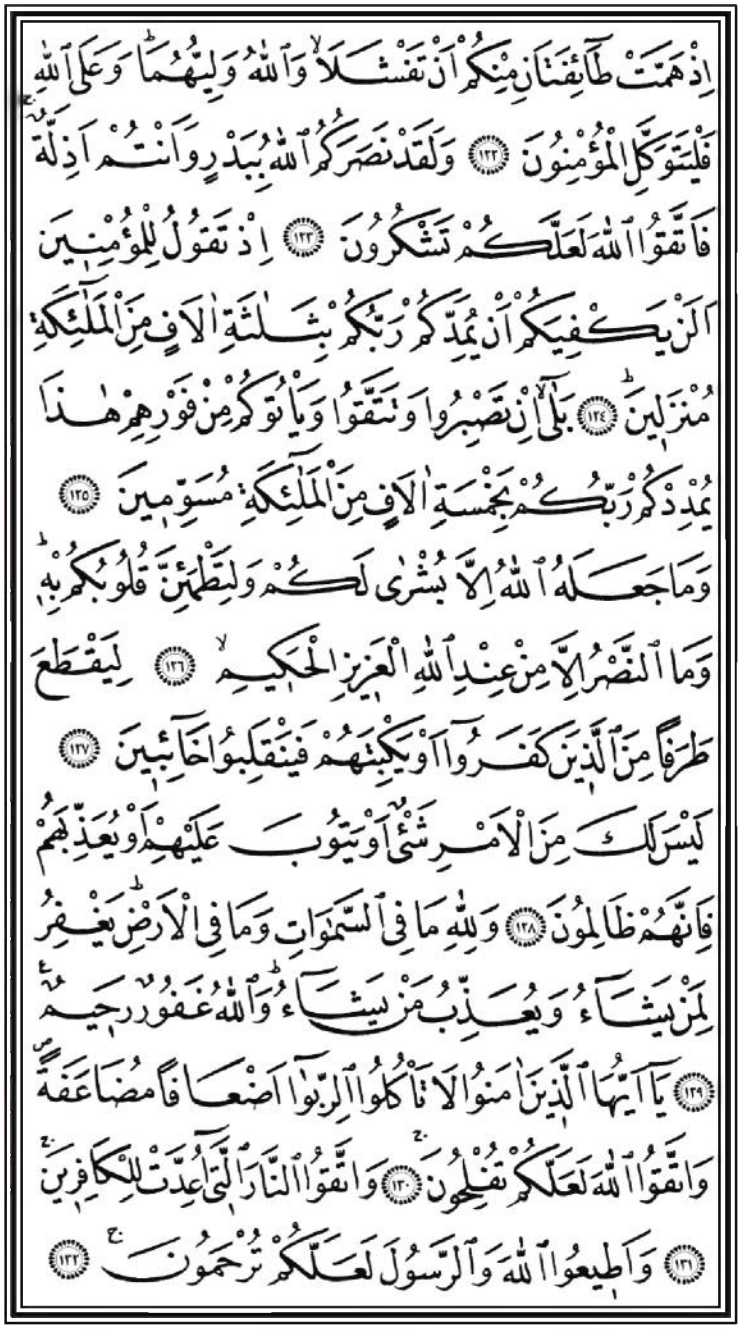

130- Ey iman edenler! Kat kat arttırılmış faiz yemeyin. Allah'dan sakının ki kurtuluşa eresiniz.

131- Kâfirler için hazırlanmış ateşten sakının.

132- Allah'a ve Rasûl'üne itaat edin ki rahmete kavuşturulasınız.

133- Rab'binizin bağışına ve takva sahipleri için hazırlanmış olup genişliği gökler ve yer kadar olan cennete koşun.

134- O takva sahipleri ki, bollukta da darlıkta da Allah için harcarlar, öfkelerini yutarlar ve insanları affederler. Allah'da güzel davranışta bulunanları sever.

135- Yine onlar ki, bir kötülük yaptıklarında,

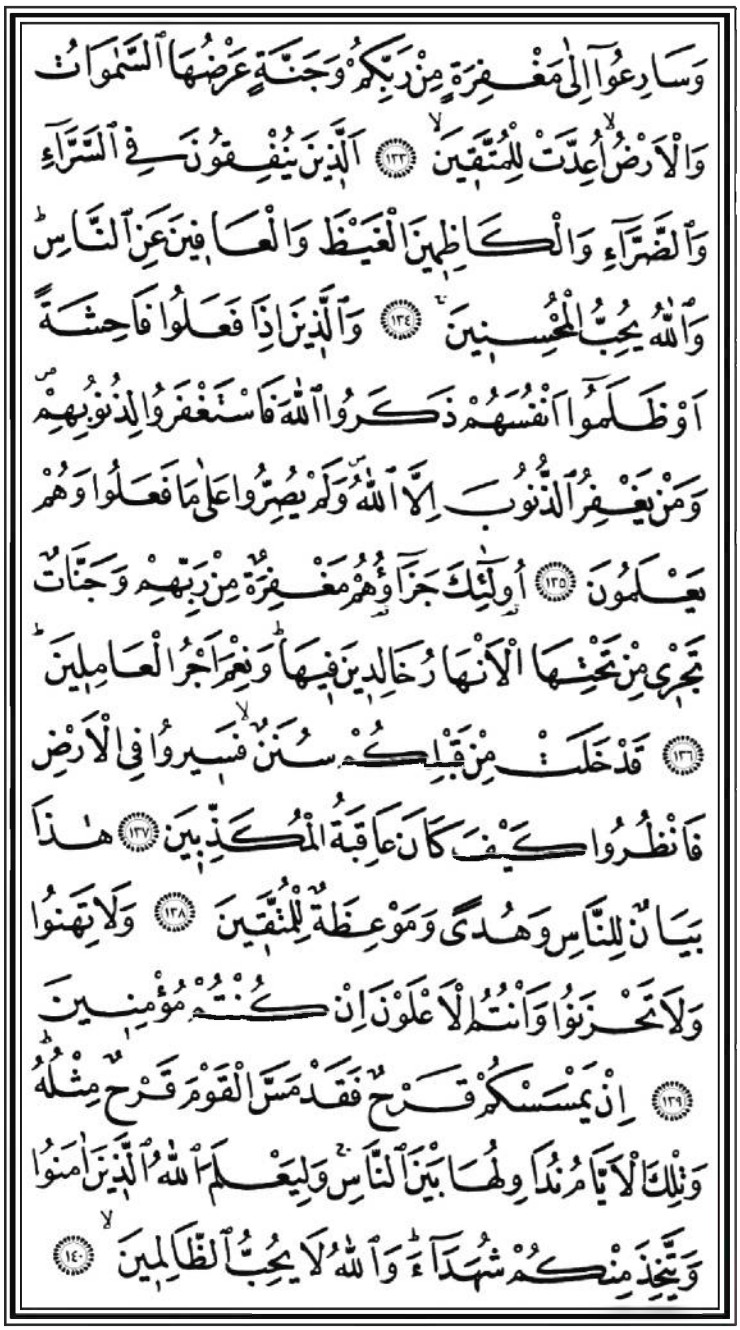

yada kendilerine zulmettiklerinde Allah'ı hatırlayıp günahlarından dolayı hemen tevbe istiğfar ederler. Zaten günahları Allah'dan başka kim bağışlıyabilir ki. Birde onlar, işledikleri kötülüklerde bile bile ısrar etmezler.

136- İşte onların mükâfatı, Rab'leri tarafından bağışlanma ve altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlerdir. Böyle amel edenlerin mükâfatı ne güzeldir.

137- Sizden önce nice (milletler hakkında) İlâh'i kanunlar gelip geçmiştir. Onun için, yeryüzünde gezin dolaşın da (Allah'ın âyetlerini) yalan sayanların akıbeti ne olmuştur, görün.

138- Bu (Kur'an) bütün insanlığa bir açıklamadır. Takva sahipleri içinde bir hidayet ve bir öğüttür.

139- Gevşeklik göstermeyin, üzüntüye kapılmayın. Eğer inanmışsanız, üstün gelecek olan sizsiniz.

140- Eğer siz (Uhud'da) bir acıya uğradınızsa (Bedir'de düşmanınız olan) o kavimde benzer bir acıya uğramıştır. O günleri biz insanlar arasında döndürür dururuz. Ta ki Allah iman edenleri ortaya çıkarsın ve aranızdan şehitler edinsin. Allah zalimleri sevmez.

140- Eğer siz (Uhud'da) bir acıya uğradınızsa (Bedir'de düşmanınız olan) o kavimde benzer bir acıya uğramıştır. O günleri biz insanlar arasında döndürür dururuz. Ta ki Allah iman edenleri ortaya çıkarsın ve aranızdan şehitler edinsin. Allah zalimleri (zalimliğe devam edenleri) sevmez.

141- Birde (böylece) Allah, iman edenleri günahlarından temize çıkarmak, kâfirleri de helak etmek ister.

141- Birde (böylece) Allah, iman edenleri günahlarından temize çıkarır, kâfirler de (yaptıkları zulümlarından dolayı) bihakkın cezalandırılır.

142- Yoksa Allah içinizden cihad edenleri belli etmeden, sabredenleri ortaya çıkarmadan cennete gireceğinizi mi sandınız?

143- Andolsun ki siz, ölümle yüz yüze gelmezden önce onu temenni ederdiniz. İşte şimdi onu karşınızda gördünüz.

144- Muhammed ancak bir Peygamber'dir. Ondan öncede Peygamber'ler gelmiş geçmiştir. Şimdi o ölür veya öldürülürse, gerisin geriye dönüverecek misiniz? Kim geri dönerse, Allah'a hiçbir şekilde zarar veremez. Allah şükredenlere mükâfat verecektir.

145- Hiçbir kimse yok ki, ölümü Allah'ın iznine bağlı olmasın. (Ölüm) belli bir süreye göre yazılmıştır. Her kim, dünya nimetini isterse kendisine ondan veririz. Kimde ahiret sevabını isterse, ona da bundan veririz. Biz şükredenleri mükâfatlandıracağız.

146- Nice Peygamber'ler vardı ki, beraberlerinde birçok Allah erleri bulunduğu halde savaştılar da, Allah yolunda başlarına gelenlerden dolayı gevşeklik ve zaaf göstermediler. Allah sabredenleri sever.

147- Onların sözleri, sadece şöyle demekten ibarettir; Ey Rab'bimiz! Günahlarımızı ve işimizdeki taşkınlığımızı bağışla; Ayaklarımızı (yolunda) sabit kıl; Kâfirler topluluğuna karşı bizi muzaffer kıl!

148- Allah'ta onlara dünya nimetini ve (daha da önemlisi) ahiret sevabının güzelliğini verdi. Allah, iyi davrananları sever.

149- Ey iman edenler! Eğer kâfirlere uyarsanız, gerisin geriye (eski batıl inancınıza) döndürülürde, hüsrana uğrayanların durumuna düşersiniz.

150- Oysa sizin Mevlâ'nız Allah'dır ve O, yardımcıların en hayırlısıdır.

151- Allah, hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri O'na ortak koşmaları sebebiyle, kâfirlerin kalplerine yakında korku salacağız. Gidecekleri yerde cehennemdir. Zalimlerin varacağı yer ne kötüdür.

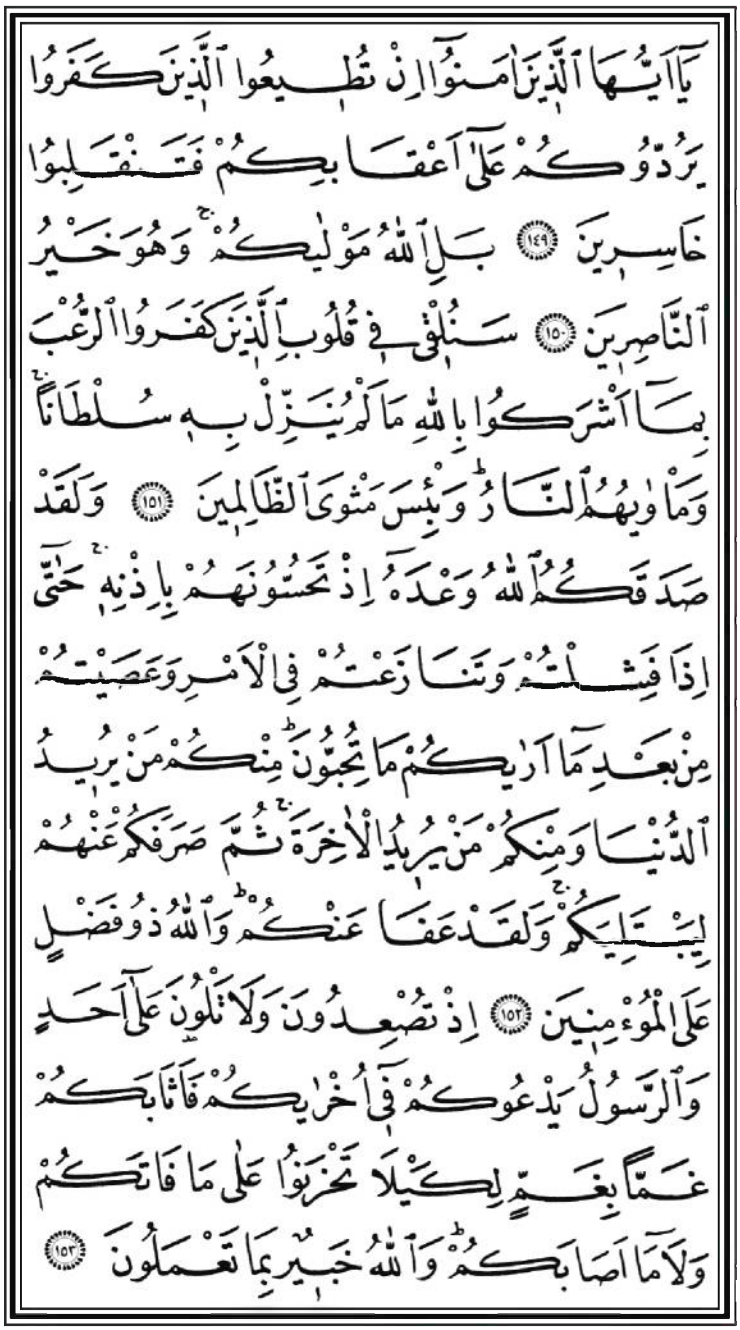
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِن تُطِيعُوا۟ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟
يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَٰبِكُمْ فَتَنقَلِبُوا۟
خَٰسِرِينَ ﴿١٤٩﴾ بَلِ ٱللَّهُ مَوْلَىٰكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ
ٱلنَّٰصِرِينَ ﴿١٥٠﴾ سَنُلْقِى فِى قُلُوبِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلرُّعْبَ
بِمَآ أَشْرَكُوا۟ بِٱللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِۦ سُلْطَٰنًا ۖ
وَمَأْوَىٰهُمُ ٱلنَّارُ ۖ وَبِئْسَ مَثْوَى ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ
صَدَقَكُمُ ٱللَّهُ وَعْدَهُۥٓ إِذْ تَحُسُّونَهُم بِإِذْنِهِۦ ۖ حَتَّىٰٓ
إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَٰزَعْتُمْ فِى ٱلْأَمْرِ وَعَصَيْتُم
مِّنۢ بَعْدِ مَآ أَرَىٰكُم مَّا تُحِبُّونَ ۚ مِنكُم مَّن يُرِيدُ
ٱلدُّنْيَا وَمِنكُم مَّن يُرِيدُ ٱلْءَاخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَبْتَلِيَكُمْ ۖ وَلَقَدْ عَفَا عَنكُمْ ۗ وَٱللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾ إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُۥنَ عَلَىٰٓ أَحَدٍ
وَٱلرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِىٓ أُخْرَىٰكُمْ فَأَثَٰبَكُمْ
غَمًّۢا بِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا۟ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ
وَلَا مَآ أَصَابَكُمْ ۗ وَٱللَّهُ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

151- Allah, hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri O'na ortak koşmaları sebebiyle, kâfirlerin kalpleri korkularla doludur. Gidecekleri yerde cehennemdir. Zalimlerin varacağı yer ne kötüdür.

152- Siz Allah'ın izni ile düşmanlarınızı öldürürken, Allah size olan vadini yerine getirmiştir. Nihayet, öyle bir an geldi ki, Allah arzuladığınızı (galibiyeti) size gösterdikden sonra zaafa düştünüz. (Peygamber'in verdiği) emir konusunda tartışmaya kalkıştınız ve âsi oldunuz. Dünyayı isteyeniniz de vardı, ahireti isteyeninizde vardı. Sonra Allah, denemek için sizi onlardan (onlarımağlup etmekten) alıkoydu. Ve andolsun sizi bağışladı. Zaten Allah, mü'minlere karşı çok lütufkârdır.

152- Siz Allah'ın izni ile düşmanlarınızı öldürürken, Allah size olan vadini yerine getirmiştir. Nihayet, öyle bir an geldi ki, Allah arzuladığınızı (galibiyeti) size gösterdikden sonra zaafa düştünüz. (Peygamber'in verdiği) emir konusunda tartışmaya kalkıştınız ve âsi oldunuz. Dünyayı isteyeniniz de vardı, ahireti isteyeninizde vardı. Sonra Allah, sizin nasıl kimseler olduğunu kendinize şahit tutması için (onları mağlup etmekten) alıkoydu ve andolsun sizi bağışladı. Zaten Allah, mü'minlere karşı çok lütufkârdır.

153- O zaman Peygamber arkanızdan sizi çağırdığı halde siz, durmadan (savaş alanından) uzaklaşıyor, hiç kimseye dönüp bakmıyordunuz. (Allah) size keder üstüne keder verdi ki, bundan dolayı gerek elinizden gidene, gerekse başınıza gelenlere üzülmeyesiniz. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

154- Sonra o kederin arkasından Allah size bir güven indirdi ki, (bu güvenin yol açtığı) uyuklama hali bir kısmınızı kaplıyordu. Kendi canlarının kaygısına düşmüş bir gurup da, Allah'a karşı haksız yere Cahiliye devrindekine benzer düşüncelere kapılıyorlar. Bu işten bize ne diyorlardı. De ki! İş (zafer ve yardım herşeyin karar ve buyruğu) tamamen Allah'a aittir. Onlar, sana açıklayamadıklarını içlerinde gizliyorlar. Bu işten bize birşey olsa idi burada öldürülmezdik diyorlar. Şöyle de; Evlerinizde kalmış olsaydınız bile öldürülmesi takdir edilmiş olanlar, öldürülüp düşecekleri yerlere kendiliklerinden çıkıp giderlerdi. Allah, içinizdekileri yoklamak kalplerinizdekileri temizlemek için (böyle yaptı) Allah içinizde ne varsa hepsini bilir.

154- Sonra o kederin arkasından Allah size bir güven indirdi ki, (bu güvenin yol açtığı) uyuklama hali bir kısmınızı kaplıyordu. Kendi canlarının kaygısına düşmüş bir gurup da, Allah'a karşı haksız yere Cahiliye devrindekine benzer düşüncelere kapılıyorlar. Bu işten bize ne diyorlardı. De ki! İş (zafer ve yardım herşeyin karar ve buyruğu) tamamen Allah'a aittir. Onlar, sana açıklayamadıklarını içlerinde gizliyorlar. Bu işten bize birşey olsa idi burada öldürülmezdik diyorlar. Şöyle de; Evlerinizde kalmış olsaydınız bile öldürülmesi takdir edilmiş olanlar, öldürülüp düşecekleri yerlere kendiliklerinden çıkıp giderlerdi. Allah, içinizdekileri bildiğinden kalplerinizdekilerini temizlemek için (böyle yaptı) Allah içinizde ne varsa hepsini bilir.

155- (Uhud'da) iki ordu karşılaştığı gün, sizi bırakıp gidenleri, sırf işledikleri bazı hatalar yüzünden şeytan (yerlerinden) kaydırmıştı. Yine de Allah onları affetti. Çünkü Allah, çok bağışlayıcıdır, halimdir.

156- Ey İman edenler! Sizler, yeryüzünde sefere çıkan veya savaşan kardeşleri hakkında, inkâr edenler ve bizim yanımızda kalsalardı ölmezler, öldürülmezlerdi diyenler gibi olmayın. Allah bu kanaati onların kalplerine (kaybettikleri yakınları için onulmaz) bir hasret (yarası) olarak koydu. Canı verende alanda Allah'dır. Allah yaptıklarınızı hakkı ile görür.

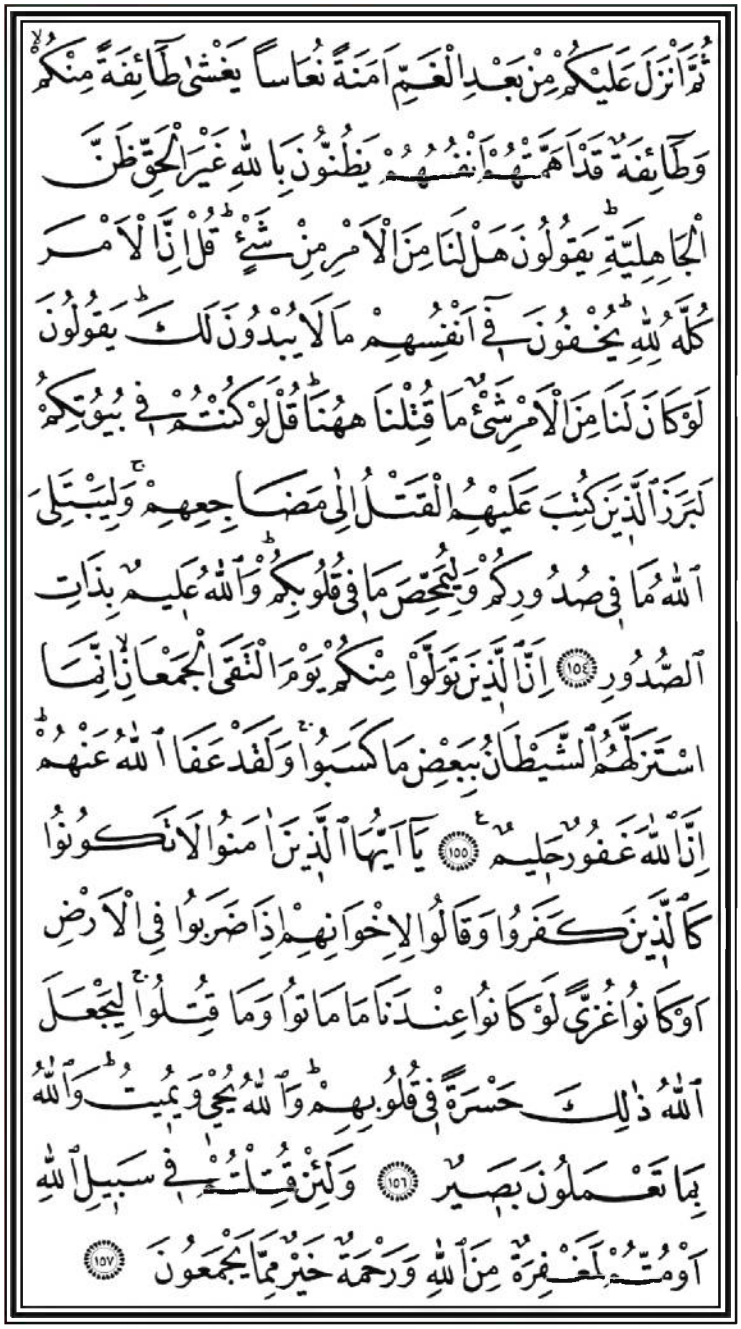

156- Ey İman edenler! Sizler, yeryüzünde sefere çıkan veya savaşan kardeşleriniz hakkında, inkâr edenler ve bizim yanımızda kalsalardı ölmezler, öldürülmezlerdi diyenler gibi olmayın. Onlar bu düşünceleriyle kalplerine (kaybettikleri yakınları için onulmaz) bir hasret (yarası) koydular. Canı verende alanda Allah'dır. Allah yaptıklarınızı hakkı ile görür.

157- Eğer Allah yolunda öldürülür yada ölürseniz, şunu bilin ki Allah'ın mağfireti ve rahmeti onların topladıkları bütün şeylerden daha hayırlıdır.

158- Andolsun ölseniz de öldürülseniz de Allah'ın huzurunda toplanacaksınız.

159- O zaman Allah'dan bir rahmet ile onlara yumuşak davrandın. Şayet sen kaba, katı yürekli olsa idin, hiç şüphesiz, etrafından dağılıp giderlerdi. Şu halde onları affet; Bağışlanmaları için dua et; İş hakkında onlara danış. Kararını verdiğin zaman da artık Allah'a dayanıp güven. Çünkü Allah, kendisine dayanıp güvenenleri sever.

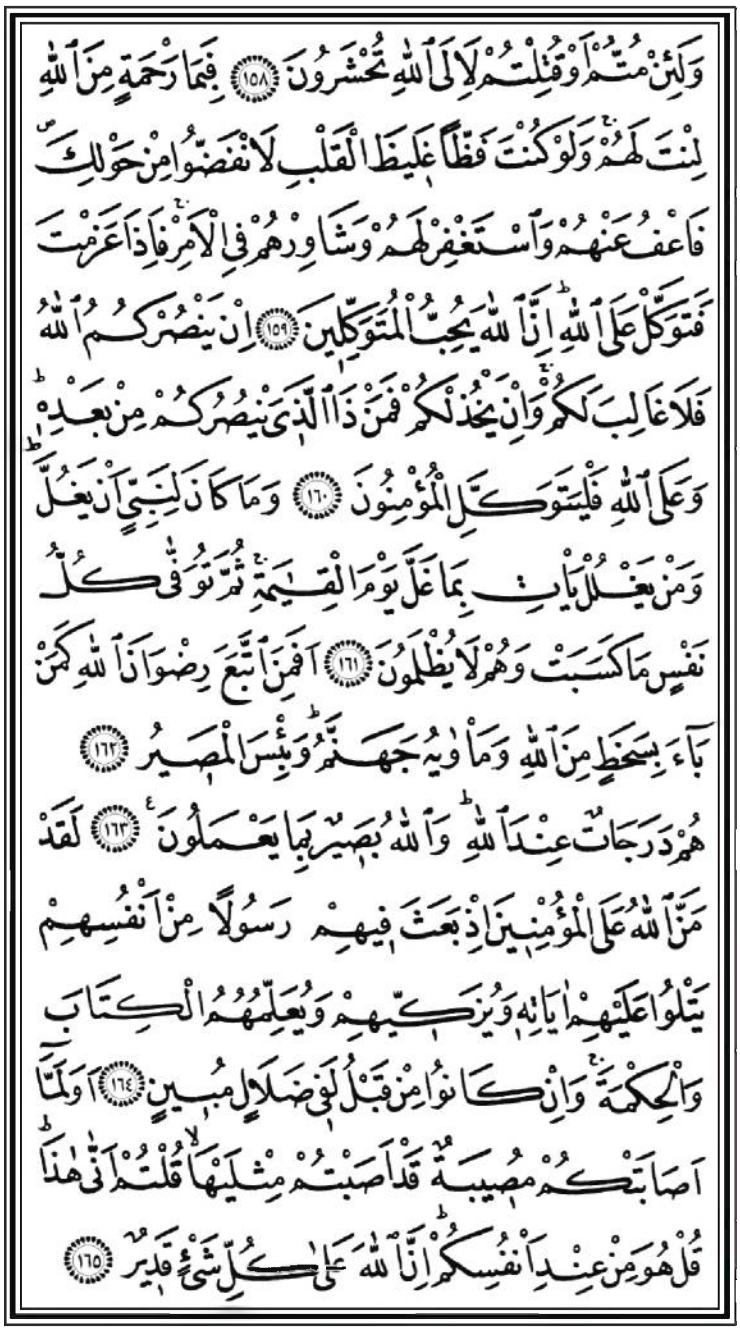

160- Allah size yardım ederse, artık size üstün gelecek hiçbirkimse yoktur. Eğer sizi bırakıverirse, ondan sonra size kim yardım eder? Mü'minler ancak Allah'a güvenip dayanmalıdırlar.

161- Bir Peygamber'e, emanete hıyanet yaraşmaz. Kim emanete (devlet malına) hıyanet ederse, kıyamet günü, hainlik ettiği şeyin günahı boynuna asılı olarak gelir. Sonra herkese asla haksızlığa uğratılmaksızın kazandığı tastamam verilir.

162- Allah'ın hoşnutluğunu gözetenle. Allah'ın hışmına uğrayacak olanlar, hiç bir olur mu? Berikisinin yeri cehennemdir. Cehennem ise ne kötü bir varış noktasıdır.

163- Onlar Allah katında derece derecedirler. Allah onların yaptıklarını görmektedir.

164- And olsun ki, içlerinden kendilerine Allah'ın âyetlerini okuyan (kötülüklerden ve inkârdan) kendilerini temizleyen, kendilerine Kitap ve hikmeti öğreten bir Peygamber göndermekle Allah, mü'minlere büyük bir lutüfta bulunmuştur. Halbuki daha önce onlar apaçık bir sapıklık içinde idiler.

164- And olsun ki, içlerinden Allah'ın âyetlerini okuyan (kötülüklerden ve inkârdan) kendilerini temizleyen, kendilerine Kitap ve hikmeti öğreten bir Peygamber göndermekle (inanıp) mü'min olanlar Allah'ın, büyük lutfuna nail olmuşlardır. Halbuki daha önce onlar apaçık bir sapıklık içinde idiler.

165- (Bedir'de) iki katını (düşmanınızın) başına getirdiğiniz bir musibet, (Uhud'da) kendi başınıza geldiği için mi bu nasıl oluyor dediniz? De ki; O kendi kusurunuzdandır. Şüphesiz Allah'ın herşeye gücü yeter.

166- İki ordunun karşılaştığı gün size isabet eden, Allah'u Teâlâ'nın izni ile idi mü'minleri temize çıkarması içindi.

167- Birde münafıklık edenleri açığa vurması içindi. Bunlara gelin Allah yolunda çarpışın, ya da savunma yapın denildiği zaman, harbetmeyi bilseydik, elbette sizin peşinizden gelirdik dediler. Onlar o gün, imandan çok kâfirliğe yakın idiler. Ağızları ile kalplerinde olmayanları söylüyorlardı. Halbuki Allah onların içlerinde gizlediklerini daha iyi bilir.

168- (Evlerinde) Oturup da kardeşleri hakkında, bize uysalardı öldürülmezdi diyenlere, eğer doğru sözlü insanlar iseniz, canlarınızı ölümden kurtarın bakalım de.

169- Allah yolunda öldürülenleri sakın ölü sanmayın. Bilâkis onlar diridirler. Onlar Rab'leri tarafından rızıklanırlar.

170- Allah'ın kendilerine verdiği ihsandan neşeli haldedirler. Ancak arkalarından daha katılmamış (şehit olacak) o kimseleri ki müjdelemek isterler. Onlar üzerlerine korku yoktur mahzunda olmayacaklardır.

171- Allah'tan, nimet ve ihsan ile müjdelenirler. Allah muhakkak mü'minlerin mükafatını zayi etmez.

172- Yara aldıktan sonra yine Allah'ın ve Peygamber'in çağrısına uyanlar (özellikle) bunların içlerinden iyilik yapanlar ve takva sahibi olanlar için pek büyük bir mükâfat vardır.

وَمَآ أَصَٰبَكُمْ يَوْمَ ٱلْتَقَى ٱلْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ ٱللَّهِ وَلِيَعْلَمَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾
وَلِيَعْلَمَ ٱلَّذِينَ نَافَقُوا۟ ۖ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا۟ قَٰتِلُوا۟ فِى سَبِيلِ
ٱللَّهِ أَوِ ٱدْفَعُوا۟ ۖ قَالُوا۟ لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّا ٱتَّبَعْنَٰكُمْ ۗ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ
أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَٰنِ ۚ يَقُولُونَ بِأَفْوَٰهِهِم مَّا لَيْسَ فِى
قُلُوبِهِمْ ۗ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾ ٱلَّذِينَ قَالُوا۟ لِإِخْوَٰنِهِمْ
وَقَعَدُوا۟ لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا۟ ۗ قُلْ فَٱدْرَءُوا۟ عَنْ أَنفُسِكُمُ ٱلْمَوْتَ
إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿١٦٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ قُتِلُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ
أَمْوَٰتًۢا ۚ بَلْ أَحْيَآءٌ عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾ فَرِحِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ
مِن فَضْلِهِۦ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِٱلَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا۟ بِهِم مِّنْ خَلْفِهِمْ
أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ
مِّنَ ٱللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ ٱلَّذِينَ
ٱسْتَجَابُوا۟ لِلَّهِ وَٱلرَّسُولِ مِنۢ بَعْدِ مَآ أَصَابَهُمُ ٱلْقَرْحُ ۚ لِلَّذِينَ
أَحْسَنُوا۟ مِنْهُمْ وَٱتَّقَوْا۟ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾ ٱلَّذِينَ قَالَ لَهُمُ
ٱلنَّاسُ إِنَّ ٱلنَّاسَ قَدْ جَمَعُوا۟ لَكُمْ فَٱخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ
إِيمَٰنًا وَقَالُوا۟ حَسْبُنَا ٱللَّهُ وَنِعْمَ ٱلْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

173- Bir kısım insanlar, mü'minlere, düşmanlarınız olan insanlar size karşı asker topladılar, aman sakının onlardan dediklerinde, onların imanlarını birkat daha arttırdı ve Allah bize yeter. O, ne güzel vekildir dediler.

174- Bunun üzerine, kendilerine hiçbir fenalık dokunmadan, Allah'ın nimet ve keremi ile geri geldiler. Böylece Allah'ın rızasına uymuş oldular. Allah büyük kerem sahibidir.

175- İşte o şeytan ancak kendi dostlarını korkutur. Şu halde, eğer iman etmiş kimseler iseniz onlardan korkmayın benden korkun.

176- (Rasûl'üm) İnkârda yarışanlar sana kaygı vermesin. Çünkü onlar Allah'a hiçbir zarar veremezler. Allah onlara ahiretten yana bir nasip vermemek istiyor. Onlar için çok büyük azap vardır.

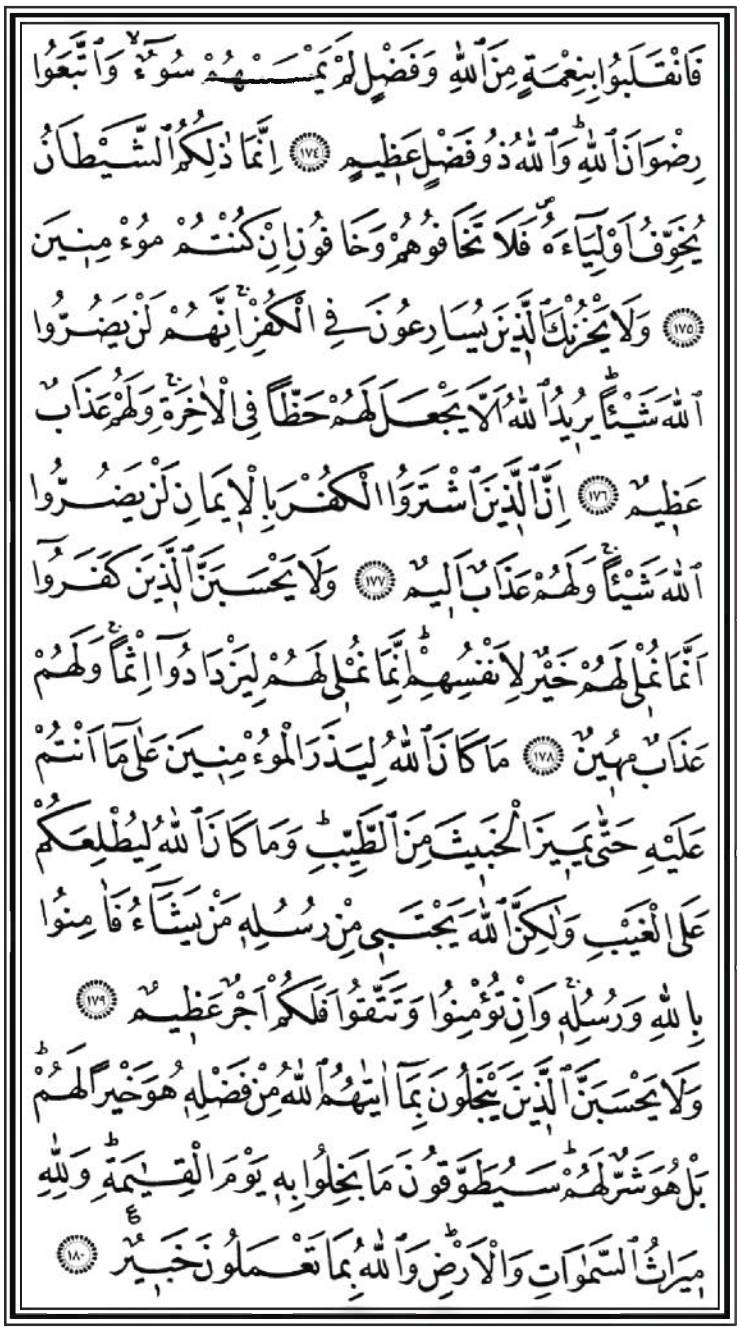

فَانقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا
رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ
يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ
﴿١٧٥﴾ وَلَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوا
اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُّوا
اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾ مَّا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنتُمْ
عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِن رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ فَآمِنُوا
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾
وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُم
بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ
مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾

176- (Rasûl'üm) İnkârda yarışanlar sana kaygı vermesin. Çünkü onlar Allah'a hiçbir zarar veremezler. İnkârcıların Allah indinde ahirette bir nasipleri yoktur. Onlar için elim bir azap vardır.

177- O kimseler ki imana karşı küfrü satın alanlar, Allah'a birşeyle zarar veremezler. Onlar için elem verici azap vardır.

178- İnkâr edenler sanmasınlar ki, kendilerine mühlet vermemiz, onlar için daha hayırlıdır. Onlara ancak günahlarını arttırmak için fırsat veriyoruz. Onlar için elim bir azap vardır.

178- İnkâr edenler sanmasınlar ki, kendilerine mühlet vermemiz, onlar için daha hayırlıdır. (Ömürleri içersinde) onlar ancak günahlarını arttırırlar. (kendilerinin nasıl bir insan olduklarını ıspatlarlar) Onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

179- Allah mü'minleri (şu) bulunduğunuz durumda terkedecek değildir, sonunda murdarı temizden ayıracaktır. Bununla beraber Allah size gaybı da bildirecek değildir. Fakat Allah elçilerinden dilediğini ayırt eder. O halde Allah'a ve Peygamber'lerine iman edin. Takva sahibi mü'minlere çok büyük bir ecir vardır.

179- Allah mü'minleri (şu) bulunduğunuz durumda terkedecek değildir, sonunda murdarı temizden ayıracaktır. Bununla beraber Allah size gaybı da bildirecek değildir. Fakat Allah Peygamber'lerine dilediği kadarını bildirir. O halde Allah'a ve Peygamber'lerine iman edin. Takva sahibi mü'minlere çok büyük bir ecir vardır.

180- Allah'ın kereminden kendilerine verdiklerini (İnfakta) cimrilik gösterenler, sanmasınlar ki o, kendileri için hayırlıdır. Tersine bu onlar için pek fenadır. Cimrilik ettikleri şeyde kıyamet günün de boyunlarına dolanacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

181- Gerçekten Allah fakir, biz ise zenginiz diyenlerin sözünü andolsun ki Allah işitmiştir. Onların dediklerini, haksız yere Peygamber'leri öldürmeleri ile birlikte yazacağız ve diyeceğiz ki; Tadın o yakıcı azabı.

182- Bu dünyada iken kendi ellerinizle yapmış olduğunuzun karşılığıdır. Yoksa Allah kullarına zulmetmez.

183- Doğrusu Allah bize, ateşin yiyeceği (yakıp kor edeceği) bir kurban gelmedikce hiçbir Peygamber'e inanmamamızı emretti diyenlere şöyle de; Size benden önce mucizelerle nice Peygamber'ler geldi. Eğer doğru insanlar iseniz, ya onları niçin öldürdünüz.

184- (Rasûl'üm) Eğer seni yalancılıkla itham ettilerse (yadırgama) gerçekten, senden önce apaçık mucizeler, sahifeler ve aydınlatıcı Kitap getiren nice Peygamber'lerde yalancılıkla itham edildi.

185- Her canlı ölümü tadacaktır. Ve ancak kıyamet günü yaptıklarınızın karşılığı size tas tamam verilecektir. Kim cehennemden uzaklaştırılıp cennete konursa o, gerçekten kurtuluşa ermiştir. Bu dünya hayatı ise aldatıcı menfaatten başka birşey değildir.

لَقَدْ سَمِعَ ٱللَّهُ قَوْلَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ
أَغْنِيَآءُ ۘ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا۟ وَقَتْلَهُمُ ٱلْأَنۢبِيَآءَ بِغَيْرِ
حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّٰمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟
إِنَّ ٱللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَآ أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا
بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ ٱلنَّارُ ۗ قُلْ قَدْ جَآءَكُمْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِى
بِٱلْبَيِّنَٰتِ وَبِٱلَّذِى قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنتُمْ
صَٰدِقِينَ ﴿١٨٣﴾ فَإِن كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ
جَآءُو بِٱلْبَيِّنَٰتِ وَٱلزُّبُرِ وَٱلْكِتَٰبِ ٱلْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ
ذَآئِقَةُ ٱلْمَوْتِ ۗ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۖ
فَمَن زُحْزِحَ عَنِ ٱلنَّارِ وَأُدْخِلَ ٱلْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ ۗ وَمَا
ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَآ إِلَّا مَتَٰعُ ٱلْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ لَتُبْلَوُنَّ
فِىٓ أَمْوَٰلِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟
ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُوٓا۟ أَذًى كَثِيرًا ۚ وَإِن
تَصْبِرُوا۟ وَتَتَّقُوا۟ فَإِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ ٱلْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

186- Andolsun ki mallarınız ve canlarınız konusunda imtihana çekileceksiniz. Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve müşriklerden birçok üzücü sözler işiteceksiniz. Eğer sabreder ve takva gösterirseniz; Muhakkak ki bu, (yapılacak) işlerin en değerlisidir.

187- Allah, kendilerine Kitap verilenlerden, (Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız onu gizlemeyeceksiniz) diyerek söz almıştı. Onlar ise bunu kulak ardı ettiler, onu az bir dünyalığa değiştiler. Yaptıkları alış veriş ne kadar kötüdür.

187- Allah kendilerine Kitap verilenlere, onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, onu gizlemeyeceksiniz, demişti. Onlar ise bunu kulak ardı ettiler, onu az bir dünyalığa değiştirdiler. Yaptıkları alış veriş ne kadar kötüdür.

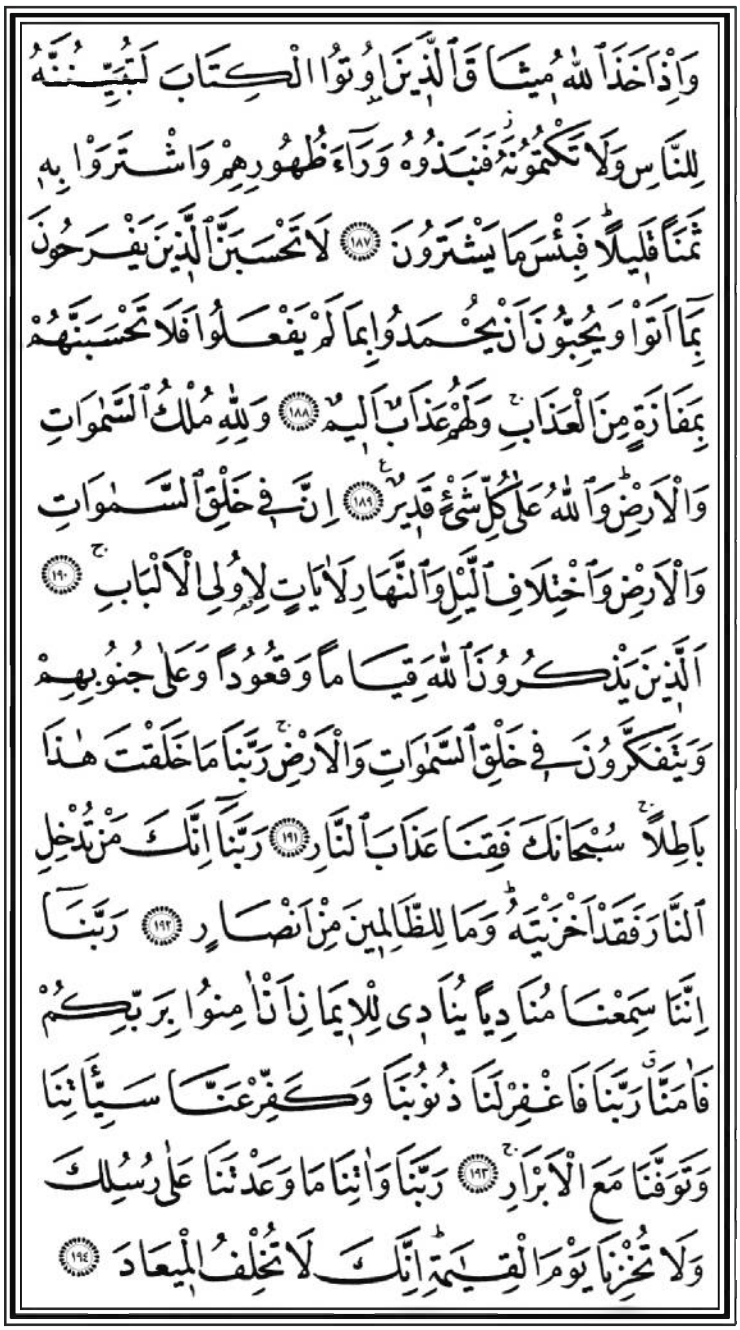

188- Sanma ki ettiklerine sevinen, yapmadıkları ile övülmek isteyenler, evet, sanma ki onlar azaptan kurtulacaklardır. Onlar için elem verici bir azap vardır.

189- Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. Allah'ın herşeye gücü yeter.

190- Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelip gidişinde aklıselim sahipleri için gerçekten açık ibretler vardır.

191- Onlar, ayakta dururken, otururken, yanları üzerine yatarken (her vakit) Allah'ı anarlar. Göklerin ve yerin yaratılışı hakkında derin derin düşünürler (ve şöyle derler) Rab'bimiz! Sen bunu boşuna yaratmadın. Seni tesbih ederiz. Bizi cehennem azabından koru.

192- Ey Rab'bimiz! Doğrusu, kim cehenneme girmişse, sen artık onu rüsvay etmişsindir. Zalimlerin hiç yardımcıları yoktur.

193- Ey Rab'bimiz! Gerçek şu ki biz Rab'binize inanın diye imana çağıran bir davetciyi (Peygamber'i ve Kur'an'ı) işittik, hemen iman ettik. Artık bizim günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört, bizi salih kullarla beraber eyle, ey Rab'bimiz!

194- Rab'bimiz! Bize Peygamber'lerin vasıtasıyla vaad ettiklerini de ikram et ve kıyamet günü bizi rezil, rüsvay etme. Şüpesiz sen vaadinden caymazsın.

195- Bunun üzerine Rab'leri, onların dualarını kabul etti. (De ki) Ben, erkek olsun kadın olsun ki; hep birbirinizdensiniz, içinizden çalışan hiçbir kimsenin yaptığını boşa çıkarmayacağım. Onlar ki hicret ettiler, yurtlarından çıkarıldılar, benim yolumda eziyete uğradılar, çarpıştılar ve öldürüldüler. Andolsun ben de onların kötülüklerini örteceğim ve onları altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacağım. Bu mükâfat, Allah tarafındandır. Karşılığın güzeli O'nun katındadır.

196- İnkârcıların (refah içinde) diyar diyar dolaşmaları sakın seni aldatmasın.

197- Azıcık bir menfaattir. Sonra onların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü varış yeridir.

198- Fakat Rab'lerine karşı gelmekten sakınanlar için, Allah tarafından bir ikram olarak, altlarından ırmaklar akan, ebedi olarak kalacakları cennetler vardır. İyi kişiler için Allah katında ki (nimetler) daha hayırlıdır.

199- Ehli Kitap'tan öyleleri var ki, Allah'a hem size indirilene, hem de kendilerine indirilene tam bir samimiyetle ve Allah'a boyun eğerek iman ederler. Allah'ın âyetlerini az bir paraya satmazlar. (Dünya karşılığı değiştirmezler) İşte onlar için Rab'leri katında ecirleri vardır. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk olandır.

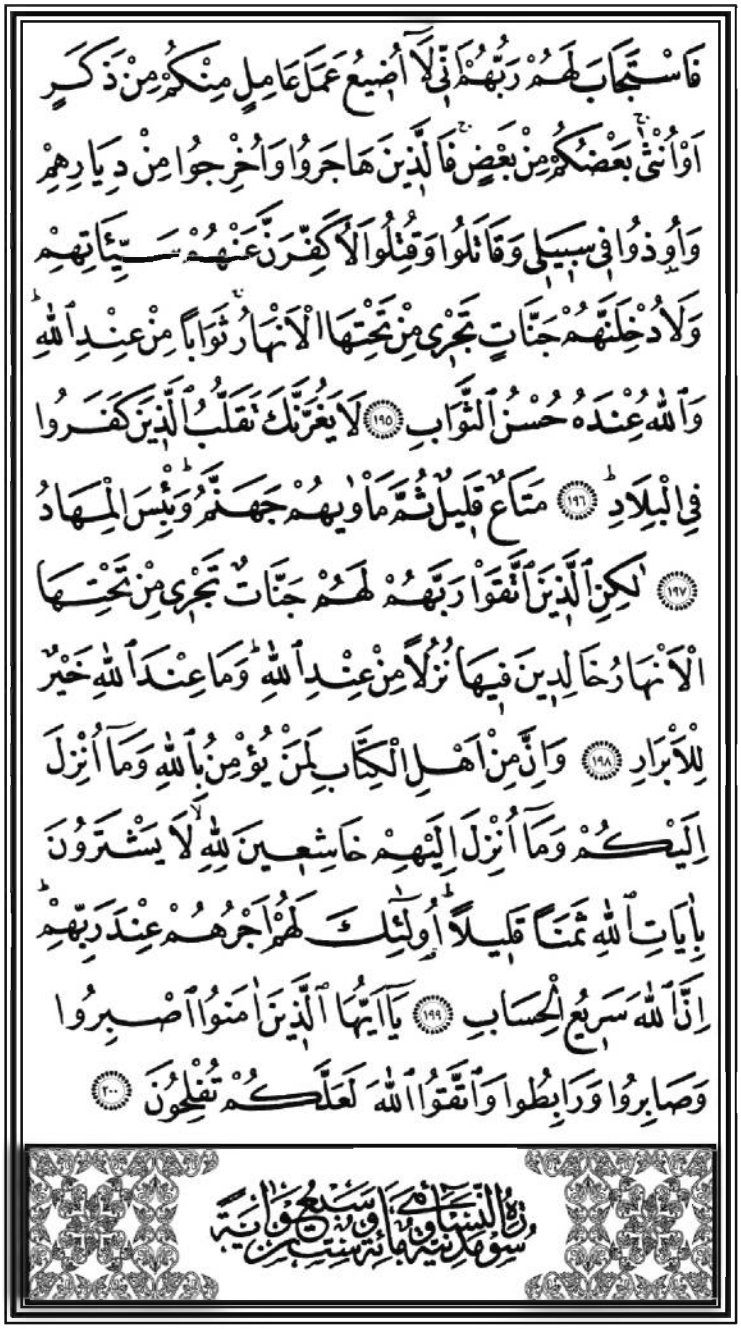

200- Ey iman edenler! Sabredin; sabırda yarışın, nöbetleşe bekleyin Allah'dan korkun ki felah bulabilesiniz.

DÖRTÜNCÜ SÛRE
EN-NİSÂ SÛRESİ

Hicretten sonra Medine'de nazil olmuştur 176 ayettir.

Nisa kadınlar demektir. En-Nisa suresinde daha çok kadınlardan bahsedilip bunların cemiyet içersinde hukuki ve içtimai yerleri ve değerlerinden bahsedildiğinden bu sureye bu ad verilmiştir.

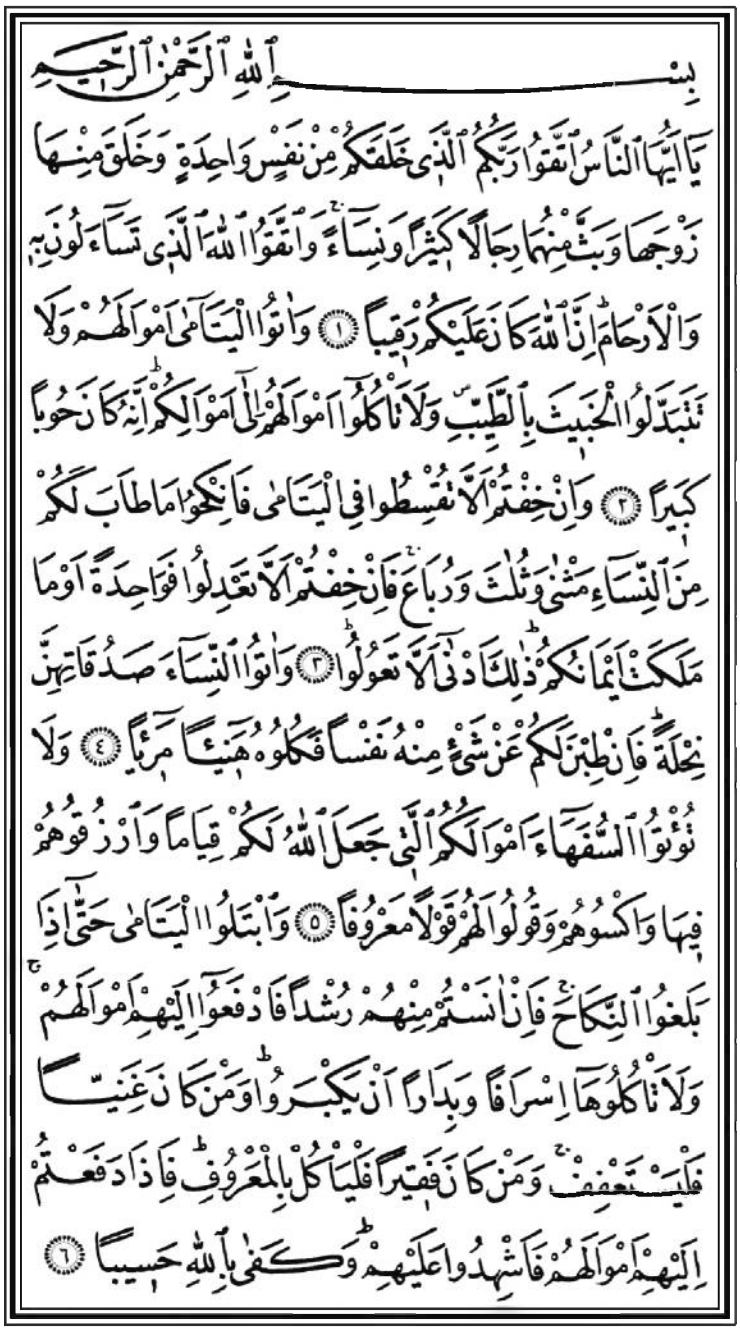
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ
وَالْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾ وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ ۖ وَلَا
تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ ۖ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا
كَبِيرًا ﴿٢﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ
مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ ۖ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ﴿٣﴾ وَآتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ
نِحْلَةً ۚ فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا ﴿٤﴾ وَلَا
تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ
فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٥﴾ وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا
بَلَغُوا النِّكَاحَ ۖ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ۖ
وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا ۚ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا
فَلْيَسْتَعْفِفْ ۖ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا دَفَعْتُمْ
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden bir çok erkekler, kadınlar üreten Rab'binizden sakının. (Allah) adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının. Şüphesiz Allah sizin üzerinizde gözetleyicidir.

2- Yetimlerin mallarını verin. Temizi pis olanla değiştirmeyin, onların mallarını kendi mallarınıza katarak (kendi malınızmış gibi) yemeyin. Çünkü bu büyük bir günahtır.

3- Eğer yetim kızların haklarını gözetemeyeceğinizden korkarsanız beğendiğiniz (veya size helal olan) kadınlardan ikişer, üçer, dörder alın. Haksızlık yapmaktan korkarsanız bir tane alın. Yahut da sahip olduğunuz (cariyeler) ile yetinin. Bu adaletten sapmamanıza daha yakındır.

4- Kadınlara mehirlerini gönül rızası ile verin. Eğer gönül hoşluğu ile o mehrin bir kısmını size bağışlarlarsa onu da afiyetle yeyin.

5- Allah'ın geçiminize dayanak kıldığı mallarınızı aklı ermezlere (reşit olmayanlara) vermeyin. O mallarla onları besleyin, giydirin ve onlara güzel söz söyleyin.

6- Evlilik çağına gelinceye kadar yetimleri (gözetip) deneyin. Eğer onlar da akılca bir olgunlaşma görürseniz hemen mallarını kendilerine verin. Büyüyecekler de (geri alacaklar) diye o malları israf ile tezelden yemeyin. Zengin olan (veli) iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da (ihtiyaç ve emeğine) uygun olarak yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman yanlarında şahit bulundurun. Hesap sorucu olarak da Allah yeter.

7- Ana, babanın ve yakınların bıraktıklarından erkeklere bir pay vardır. Ana, babanın ve yakınlarının bıraktıklarından kadınlara da bir pay vardır. Gerek azından, gerek çoğundan belli bir hisse ayrılmıştır.

8- (Mirastan payı olmayan) yakınlar, yetimler ve yoksullar, miras taksiminde hazır bulunurlarsa bundan, onları da rızıklandırın ve onlara güzel söz söyleyin.

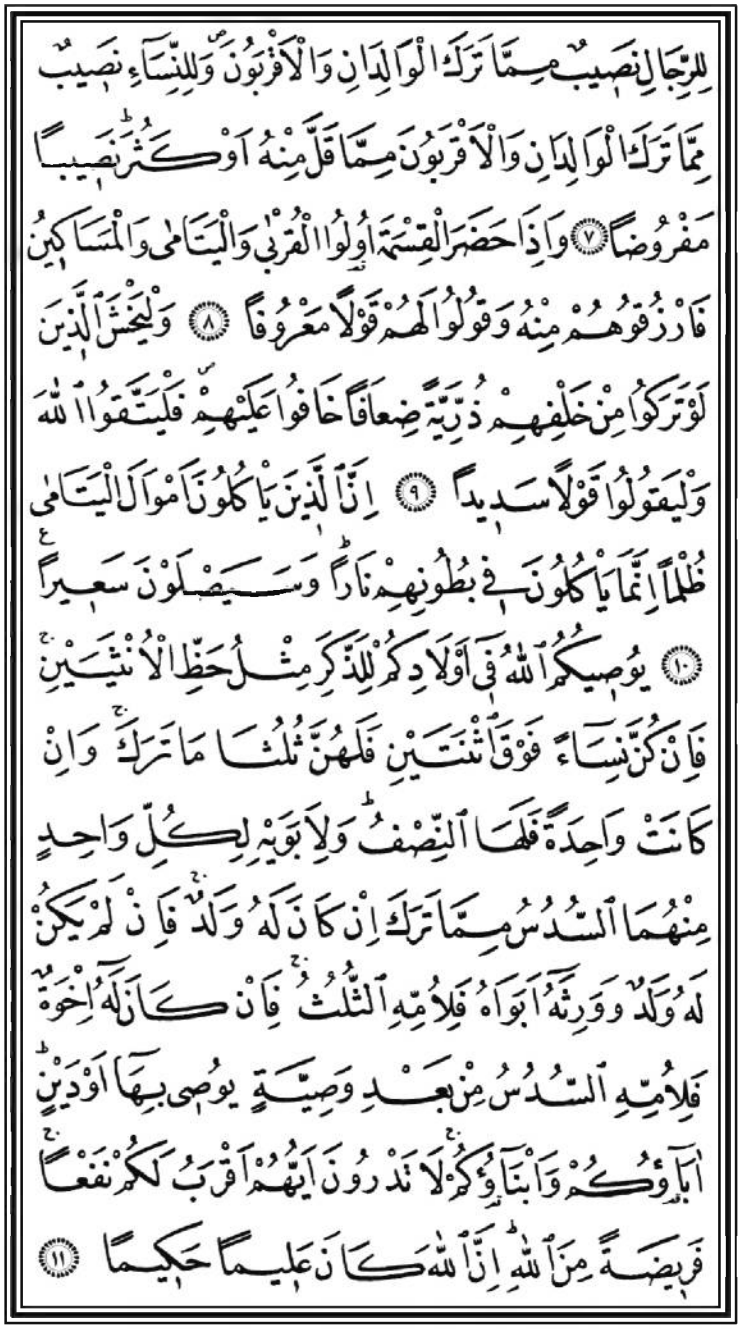

9- Geriye eli ermez, gücü yetmez çocuklar bıraktıkları taktirde (halleri ne olur) diye korkacak olanlar (yetimlere haksızlık etmekten) korkup titresinler. Allah'tan sakınsınlar ve doğru söz söylesinler.

10- Haksızlıkla yetimlerin mallarını yiyenler şüphesiz karınlarına ancak ateş tıkınmış olurlar. Zaten onlar alevlenmiş ateşe gireceklerdir.

11- Allah size, çocuklarınız hakkında, erkeğe, kadının payının iki misli (miras vermenizi) emreder. (Çocuklar) İkiden fazla kadın iseler, ölünün bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer yalnız bir kadın ise yarısı onundur. Ölenin çocuğu varsa, ana, babasından her birinin mirastan altıda bir hissesi vardır. Eğer çocuğu yok da ana, babası ona varis olmuş ise, anasına üçte bir (düşer). Eğer ölenin kardeşleri varsa, anasına altıda bir (düşer. Bütün bu paylar ölenin) yapacağı vasiyetten ve borçtan sonradır. Babalarınız ve oğullarınızdan hangisinin size, fayda bakımından daha yakın olduğunu bilemezsiniz. Bunlar Allah tarafından konmuş farzlardır (paylardır). Şüphesiz Allah ilim ve hikmet sahibidir.

12- Yapacakları vasiyetten ve borçtan sonra eşlerinizin, eğer çocukları yoksa, bıraktıklarının yarısı sizindir. Çocukları varsa bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Çocuğunuz yoksa, sizinde, yapacağınız vasiyetten ve borçtan sonra, bıraktığınızın dörtte biri onlarındır (zevcelerinizindir). Çocuğunuz varsa, bıraktığınızın sekizde biri onlarındır. Eğer bir erkek veya kadının, ana, babası ve çocukları bulunmadığı halde (kelale şeklinde) malı mirasçılara kalırsa ve bir erkek yahut bir kız kardeşi varsa, herbirine altıda bir düşer. Bundan fazla iseler üçte bire ortaktırlar. (Bu taksim) yapılacak vasiyetten ve borçtan sonra, kimse zarara uğramaksızın (yapılacak) tır. Bunlar Allah'tan size vasiyettir. Allah herşeyi hakkı ile bilendir, halimdir.

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ ۚ فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ
مِمَّا تَرَكْنَ مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۚ
وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّكُمْ
وَلَدٌ ۚ فَإِن كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا
تَرَكْتُم مِّن بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ
وَإِن كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ
أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ ۚ فَإِن كَانُوا
أَكْثَرَ مِن ذَٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِن بَعْدِ
وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۙ غَيْرَ مُضَارٍّ ۚ وَصِيَّةً
مِّنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ
وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
﴿١٣﴾ وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ
يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٤﴾

13- Bunlar, Allah'ın (koyduğu) sınırlarıdır. Kim Allah'a ve Peygamber'ine itaat ederse Allah onu, zemininden ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Orada devamlı kalıcıdırlar. İşte büyük kurtuluş budur.

14- Kim Allah'a ve Peygamber'ine karşı isyan eder ve sınırlarını aşarsa Allah onu, devamlı kalacağı bir ateşe sokar ve onun için alçaltıcı bir azap vardır.

15- Kadınlarınızdan fuhuş yapanlara karşı aranızdan dört şahit getirin. Eğer şahitlik ederlerse, o kadınları ölüm alıp götürünceye, yahut Allah onlara bir yol açıncaya kadar evlerde hapsedin.

16- İçinizden fuhuş yapan her iki tarafa ceza verin. Eğer tevbe eder, uslanırlarsa artık onlara ceza verip eziyet etmekten vazgeçin. Çünkü Allah tevbeleri çok kabul eden ve çok esirgeyendir.

17- Allah'ın kabul edeceği tevbe, ancak bilmeden kötülük edip de sonra tez elden tevbe edenlerin tevbesidir. İşte Allah bunların tevbesini kabul eder. Allah herşeyi bilendir, hikmet sahibidir.

(Ömürleri içersinde ölüm gelip çatmadan can boğaza dayanmadan tevbe kapısı kapanmadan yaptıkları tövbeler kabul edilir)

18- Yoksa kötülükleri yapıp yapıp da içlerinden birine ölüm gelip çatınca (ben şimdi tevbe ettim) diyenler ile kafir olarak ölenler için (kabul edilecek) tevbe yoktur. Onlar için acı bir azap hazırlanmıştır.

19- Ey iman edenler! Kadınlara zorla varis olmanız size helal değildir. Apaçık bir edepsizlik yapmadıkça, onlara verdiğinizin bir kısmını ele geçirmeniz içinde kadınları sıkıştırmayın. Onlarla iyi geçinin. Eğer onlardan hoşlanmazsanız (biliniz ki) Allah'ın hakkınızda çok hayırlı kılacağı birşeyden de hoşlanmamış olabilirsiniz.

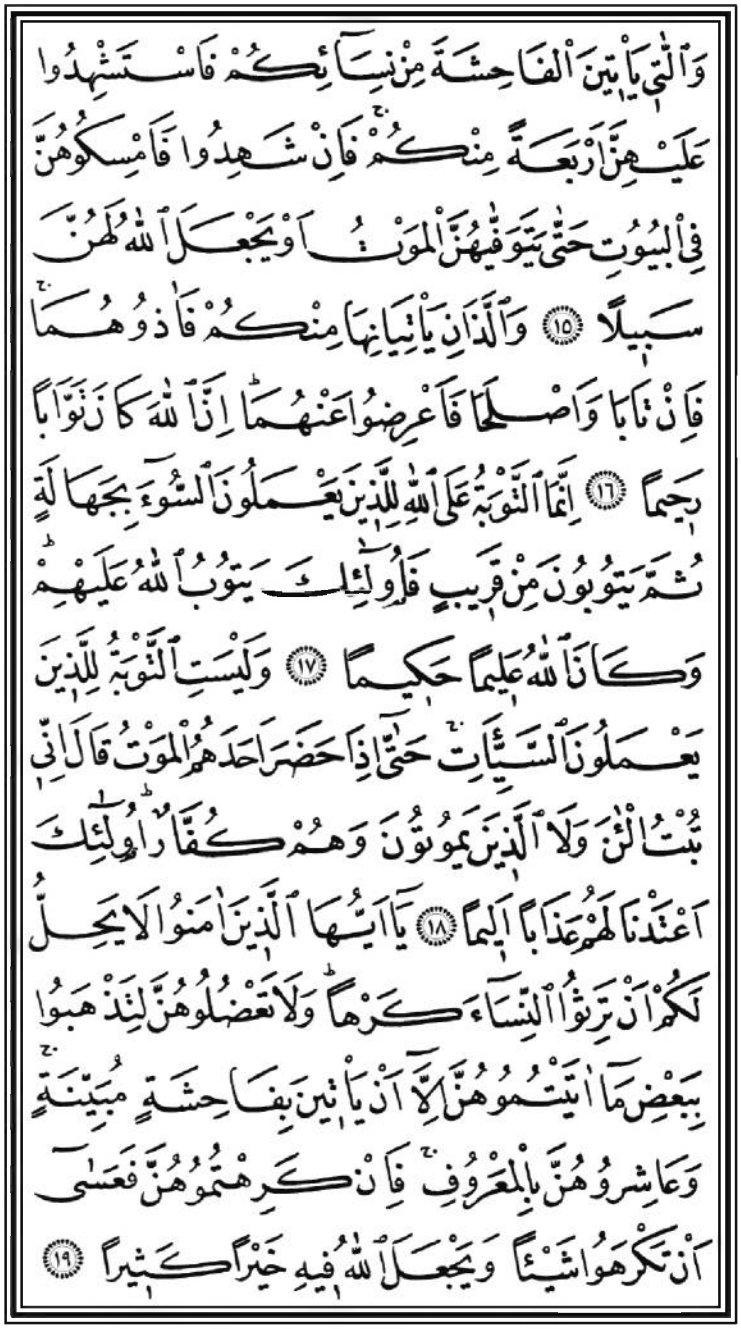

20- Eğer bir eşi bırakıpta yerine başka bir eş almak isterseniz, onlardan birine yüklerle mehir vermiş olsanız dahi, ondan hiçbir şeyi geri almayın. Siz iftira ederek ve apaçık günah işleyerek onu geri alır mısınız?

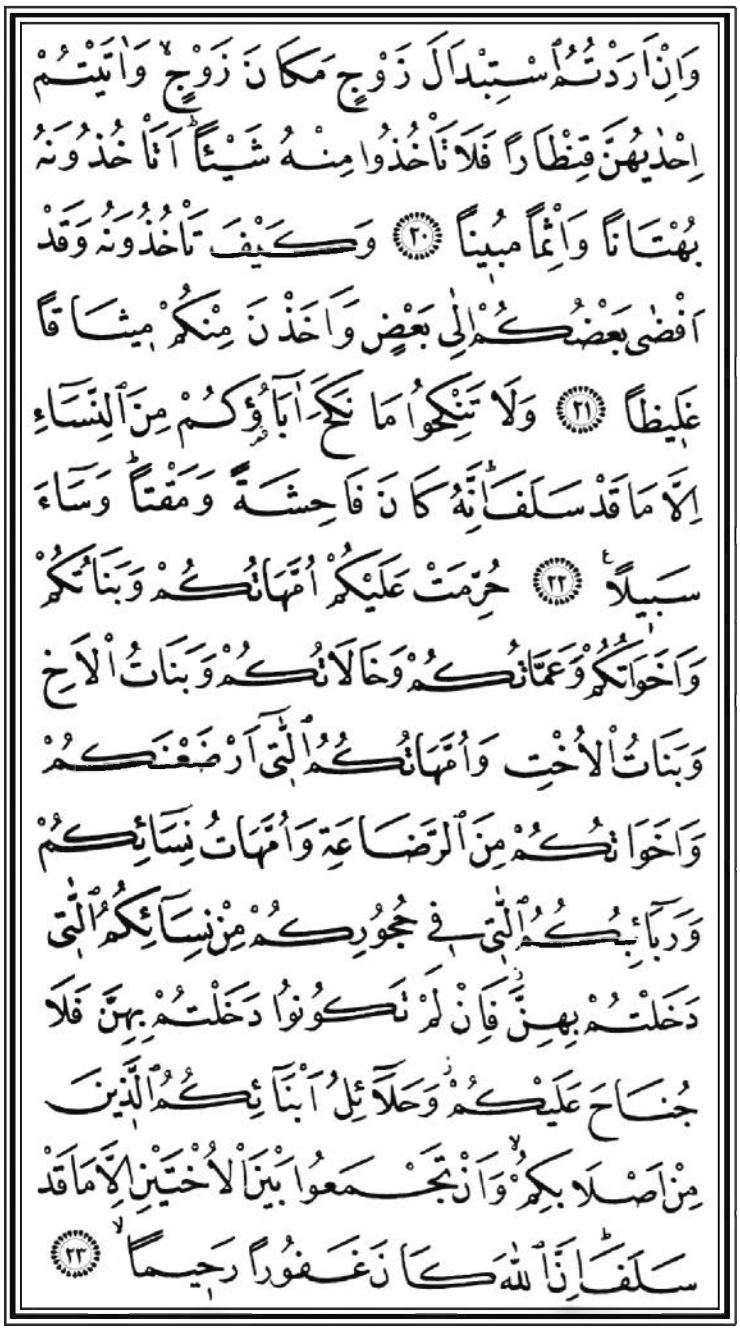

وَإِنْ أَرَدْتُمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ
إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا ۚ أَتَأْخُذُونَهُ
بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ
أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنكُم مِّيثَاقًا
غَلِيظًا ﴿٢١﴾ وَلَا تَنكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُم مِّنَ النِّسَاءِ
إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۚ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ
سَبِيلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ
وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ
وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ
وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ
وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي
دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ
مِنْ أَصْلَابِكُمْ ۙ وَأَن تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٣﴾

21- Vaktiyle siz birbiriniz ile haşir neşir olduğunuz ve onlar sizden sağlam bir teminat almış olduğu halde onu nasıl geri alırsınız!

22- Geçmişte olanlar bir yana, babalarınızın evlendiği kadınlarla evlenmeyin. Çünkü bu bir hayasızlıktır. İğrenç bir şeydir ve kötü bir yoldur.

23- Analarınız, kızlarınız, kızkardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, kardeş kızları, kızkardeş kızları, sizi emziren analarınız, süt bacılarınız, eşlerinizin anaları, kendileri ile birleştiğiniz eşlerinizden olup evlerinizde bulunan üvey kızlarınız size haram kılındı. Eğer onlarla (nikahlanıpta) henüz birleşmemişseniz kızlarını almada size bir mahzur yoktur. Kendi sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi birden almak da size haram kılındı. Ancak geçen geçmiştir. Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

24- (Harp esiri olarak) Sahip olduğunuz cariyeler müstesna, evli kadınlar da size haram kılındı. Allah'ın size emri budur. Bunlardan başkasını, namuslu olmak ve zina etmemek üzere mallarınızla (mehirlerini vererek) istemeniz size helal kılındı. Onlardan faydalanmanıza karşılık kararlaştırılmış olan mehirlerini verin. Mehir kesiminden sonra (Bir miktar indirim için) karşılıklı anlaşmanızda size günah yoktur. Şüphesiz Allah ilim ve hikmet sahibidir.

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۖ كِتَابَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۚ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ أَنْ تَبْتَغُوا
بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ ۚ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ
فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا
تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا
﴿٢٤﴾ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ۚ
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ ۚ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ ۚ فَانْكِحُوهُنَّ
بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ ۚ فَإِذَا
أُحْصِنَّ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى
الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ ۚ
وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٥﴾
يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾

25- İçinizden, mü'min hür kadınlarla evlenmeye gücü yetmeyen kimselere, ellerinizin altında bulunan imanlı genç cariyelerinizden verin. Allah sizin imanınızı daha iyi bilmektedir. Hep aynı köktensiniz (insanlık bakımından aranızda fark yoktur). Öyle ise iffetli yaşamaları, zina etmemeleri ve gizli dost da tutmamaları şartı ve sahiplerinin izni ile onları (cariyeleri) nikahlayıp alın, mehirlerini de normal miktarda verin. Evlendikten sonra bir fuhuş yaparlarsa onlara, hür kadınların cezasının yarısı (uygulanır). Bu (cariye ile evlenme izni), içinizden günaha düşmekten korkanlar içindir. Sabretmeniz ise sizin için daha hayırlıdır. Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

26- Allah size (bilmediklerinizi) açıklamak ve size, sizden önceki iyilerin yollarını göstererek (o yolda) sizin günahlarınızı bağışlamak istiyor. Allah hakkı ile bilicidir, yegane hikmet sahibidir.

27- Allah sizin tevbenizi kabul etmek ister. Şehvetlerine uyanlar (kötü arzuların esiri olanlar) ise büsbütün yoldan çıkmanızı isterler.

28- Allah sizden (yükünüzü) hafifletmek ister. Çünkü insan zayıf yaratılmıştır.

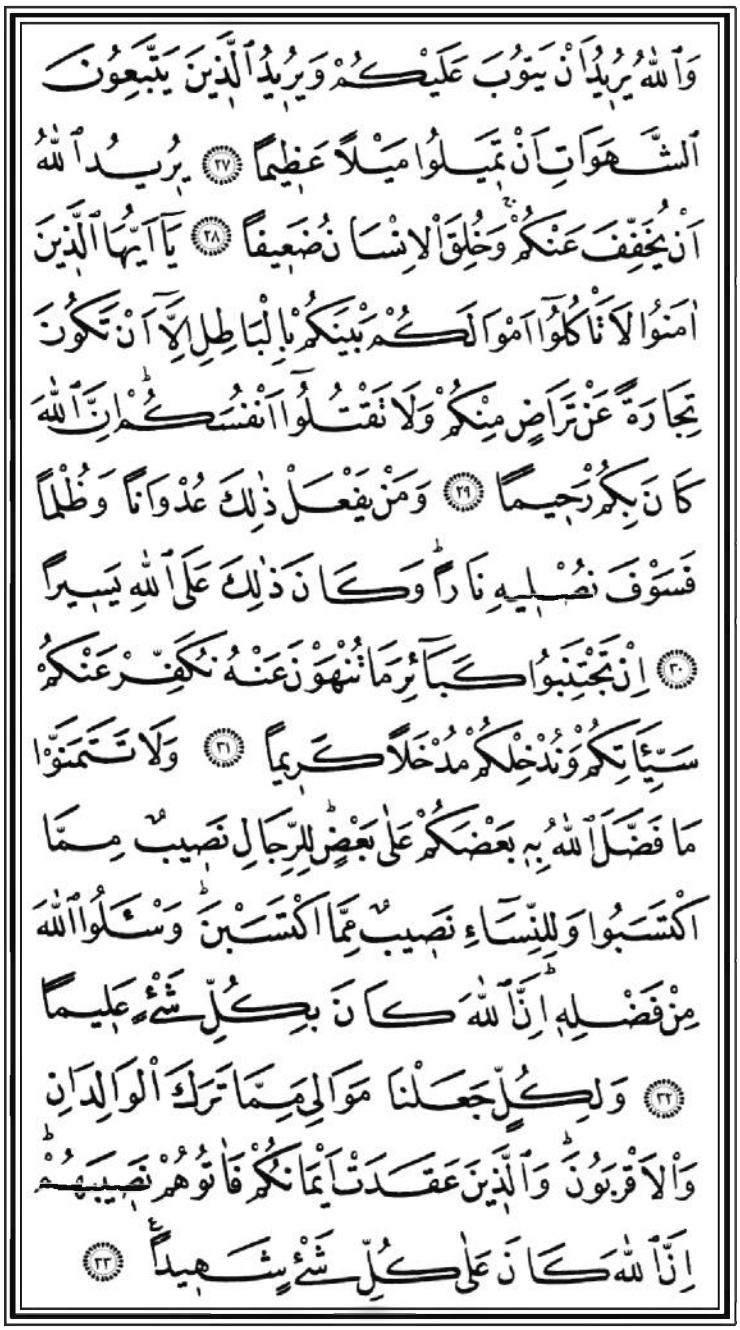

وَٱللَّهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
ٱلشَّهَوَٰتِ أَن تَمِيلُوا۟ مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ ٱللَّهُ
أَن يُخَفِّفَ عَنكُمْ ۚ وَخُلِقَ ٱلْإِنسَٰنُ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ لَا تَأْكُلُوٓا۟ أَمْوَٰلَكُم بَيْنَكُم بِٱلْبَٰطِلِ إِلَّآ أَن تَكُونَ
تِجَٰرَةً عَن تَرَاضٍ مِّنكُمْ ۚ وَلَا تَقْتُلُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ
كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ عُدْوَٰنًا وَظُلْمًا
فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا
﴿٣٠﴾ إِن تَجْتَنِبُوا۟ كَبَآئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنكُمْ
سَيِّـَٔاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُم مُّدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَتَمَنَّوْا۟
مَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بِهِۦ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا
ٱكْتَسَبُوا۟ ۖ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٌ مِّمَّا ٱكْتَسَبْنَ ۚ وَسْـَٔلُوا۟ ٱللَّهَ
مِن فَضْلِهِۦٓ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا
﴿٣٢﴾ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَٰلِىَ مِمَّا تَرَكَ ٱلْوَٰلِدَانِ
وَٱلْأَقْرَبُونَ ۚ وَٱلَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَٰنُكُمْ فَـَٔاتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ ۚ
إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

29- Ey iman edenler! Karşılıklı rızaya dayanan ticaret olması hali müstesna, mallarınızı, batıl (haksız ve haram yollar) ile aranızda (alıp vererek) yemeyin ve kendinizi öldürmeyin. Şüphesiz Allah sizi esirgeyecektir.

30- Kim düşmanlık ve haksızlık ile bunu (haram yemeyi veya öldürmeyi) yaparsa (bilsin ki) onu ateşe koyacağız. Bu ise Allah'a çok kolaydır.

31- Eğer yasaklandığınız büyük günahlardan kaçınırsanız, sizin küçük günahlarınızı örteriz ve sizi şerefli bir yere sokarız.

32- Allah'ın sizi, birbirinizden üstün kıldığı şeyleri (başkasında olupta sizde olmayanı) hasretle arzu etmeyin. Erkeklerin de kazandıklarından nasipleri var, kadınların da kazandıklarından nasipleri var. Allah'tan lütfunu isteyin. Şüphesiz Allah herşeyi bilmektedir.

33- (Erkek ve kadından) Herbiri için, ana, baba ve akrabanın bıraktığından (hisselerini alacak olan) varisler kıldık. Yeminlerinizin bağladığı kimselere de paylarını verin. Çünkü Allah herşeyi görmektedir.

34- Erkekler kadınlar üzerine idareci ve hakimdirler. Çünkü Allah birini diğerinden üstün yaratmıştır. Birde erkekler mallarından harcamaktadırlar. İyi kadınlar, itaatkardırlar ve Allah'tan çekindikleri müddetçe, kocalarının gıyabında ırz ve mallarını muhafaza ederler. Fenalık ve geçimsizliklerinden korktuğunuz kadınlara gelince; önce kendilerine öğüt verin. Sonra uslanmazlarsa, kendilerini yataklarda yalnız bırakın. Yine dinlemezlerse (hafifçe) dövün. Size itaat ettikleri taktirde kendilerini incitmeye bir bahane aramayın. Çünkü Allah çok yücedir, çok büyüktür.

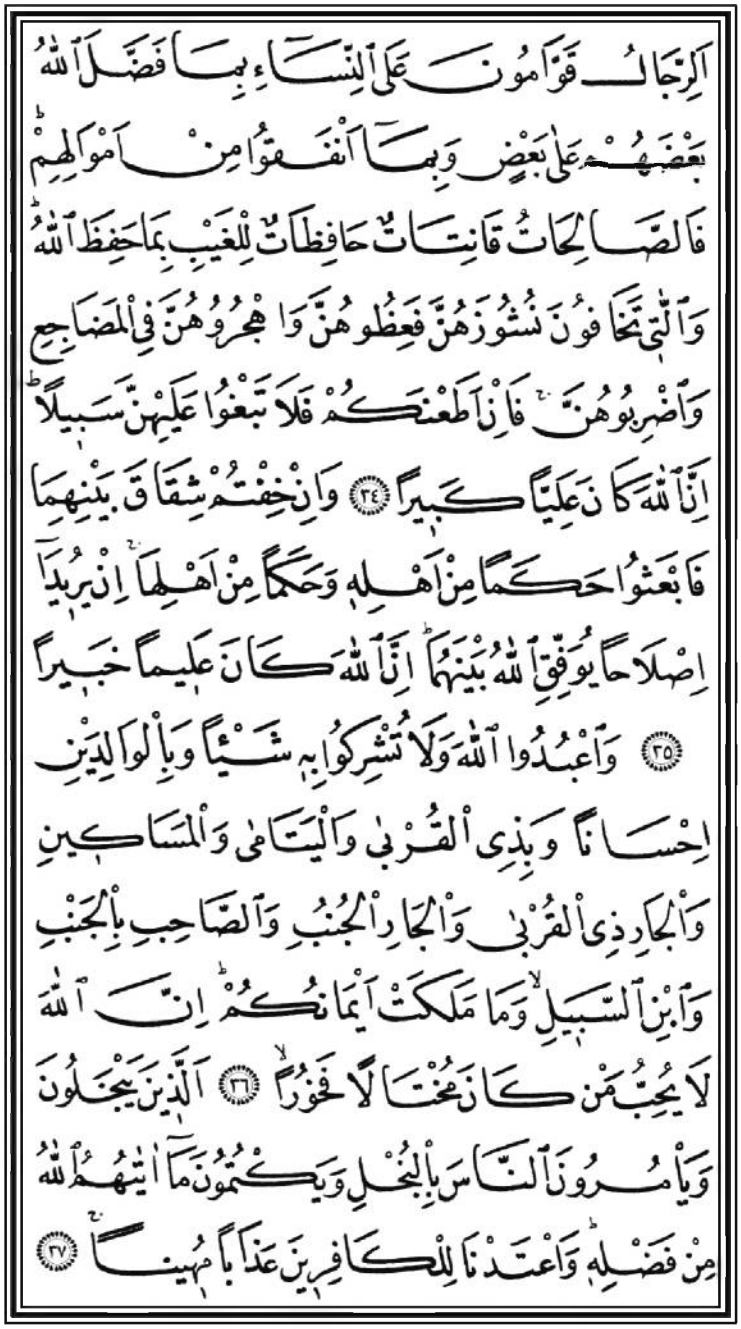

35- Eğer karı kocanın aralarının açılmasından korkarsanız erkeğin ailesinden bir hakem ve kadının ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar barıştırmak isterlerse, Allah aralarını bulur; şüphesiz Allah herşeyi bilen, herşeyden haberdar olandır.

36- Allah'a ibadet edin ve ona hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana, babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yakın arkadaşa, yolcuya ellerinizin altında bulunanlara (köle, cariye, hizmetçi ve benzerlerine) iyi davranın. Allah kendini beğenen ve daima böbürlenip duran kimseyi sevmez.

37- Bunlar cimrilik eden ve insanlara da cimriliği tavsiye eden Allah'ın kendilerine lütfundan verdiğini gizleyen kimselerdir. Biz kafirler için alçaltıcı bir azap hazırladık.

38- Allah'a ve ahiret gününe inanmadıkları halde mallarını, insanlara gösteriş için sarf edenler de (ahirette azaba düçar olurlar.) Şeytan bir kimseye arkadaş olursa, ne kötü arkadaştır o.

39- Allah'a ve ahiret gününe iman edipte, Allah'ın kendilerine verdiğinden (O'nun yolunda) harcasalardı ne olurdu sanki! Allah onların durumunu hakkı ile bilmektedir.

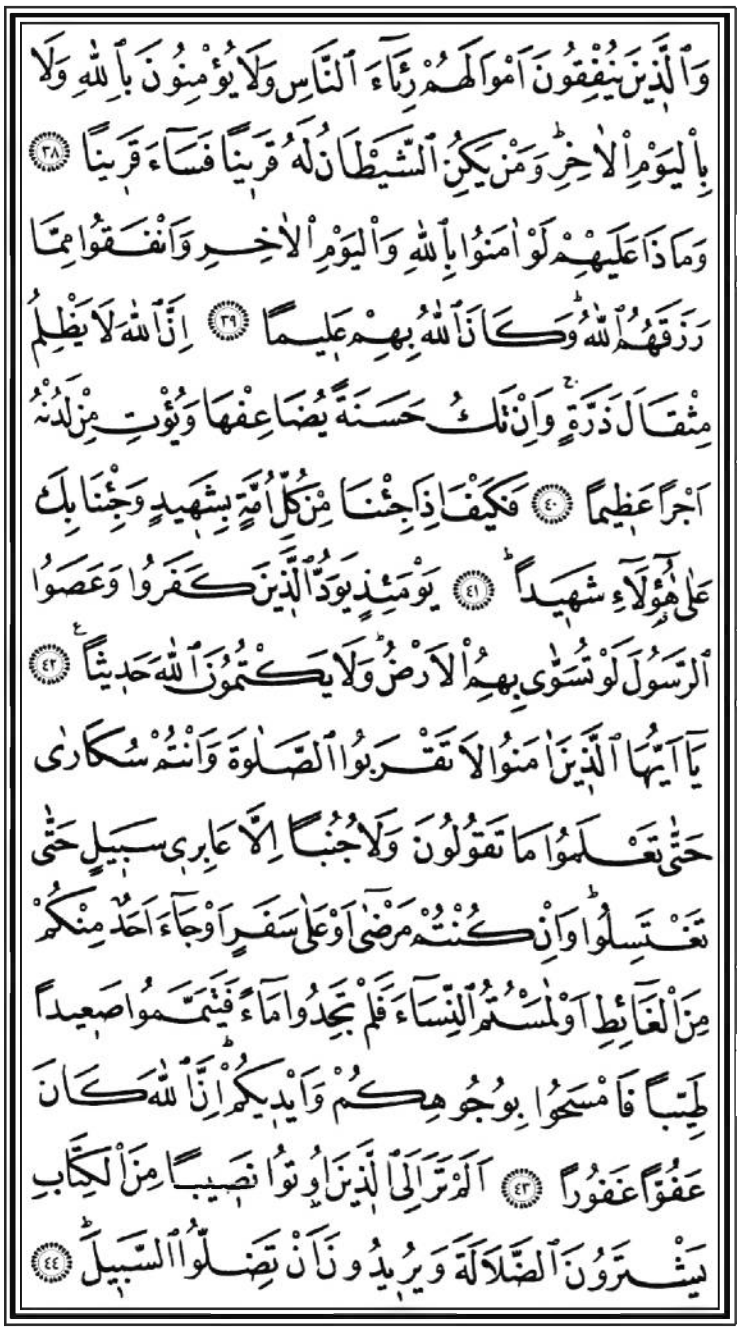

40- Şüphe yok ki Allah zerre kadar haksızlık etmez. (Kulun yaptığı iş, eğer bir kötülük ise, onun cezasını adaletle verir.) İyilik olursa onu katlar (kat kat artırır), kendinden de büyük mükafat verir.

41- Her bir ümmetten bir şahit getirdiğimiz ve seni de onlara şahit olarak gösterdiğimiz zaman halleri nice olacak!

42- Küfür yoluna sapıp Peygamber'i dinlemeyenler o gün yerin dibine batırılmayı temenni ederler ve Allah'tan hiçbir haberi gizleyemezler.

43- Ey iman edenler! Siz sarhoş iken ne söylediğinizi bilinceye kadar, cünüp iken de yolcu olan müstesna, gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta olur veya bir yolculuk üzerinde bulunursanız, yahut sizden biriniz ayak yolundan gelirse, yahut kadınlara dokunup da (bu durumlarda) su bulamamışsanız o zaman temiz bir toprakla teyemmüm edin. Yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz Allah çok affedici ve bağışlayıcıdır.

44- Kendilerine Kitap'tan nasip verilenlere baksana! Sizin de yoldan çıkmanızı istiyorlar.

45- Allah, düşmanlarınızı sizden daha iyi bilir. Gerçek bir dost olarak da Allah kafidir.

46- Yahudilerden bir kısmı kelimeleri yerlerinden değiştirirler, dillerini eğerek, bükerek ve dine saldırarak (Peygamber'e karşı) işittik ve karşı geldik (dinle dinlemez olası) Raina derler. Eğer onlar (işittik, itaat ettik dinle ve bizi gözet) deselerdi şüpesiz kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olacaktı. Fakat küfürleri (gerçeği kabul etmemeleri) sebebiyle Allah onları lanetlemiştir. Artık pek azı inanırlar.

47- Ey Ehli kitap! Biz, birtakım yüzleri silip dümdüz ederek arkalarına çevirmeden yahut onları, cumartesi adamları gibi lanetlemeden önce (davranarak), size gelenleri doğrulamak üzere indirdiğimize (kitaba) iman edin. Allah'ın emri mutlaka yerine gelecektir.

48- Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz. Bundan başkasını (günahları) dilediği kimse için bağışlar. Allah'a ortak koşan kimse büyük bir günah ile iftira etmiş olur.

48- Allah, kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz. Bunlardan (günahları yüzünden) affını istiyenler müstesna. Allah'a ortak koşan kimse büyük bir günah ile iftira etmiş olur.

49- Kendilerini temize çıkaranlara ne dersin! Hayır Allah dilediğini temize çıkarır ve hiç kimse kıl payı kadar haksızlık görmez.

49- Kendilerini temize çıkaranlara ne dersin! Allah (kendisinden) bağışlanmasını isteyeni temize çıkarır ve hiç kimse kıl payı kadar haksızlık görmez.

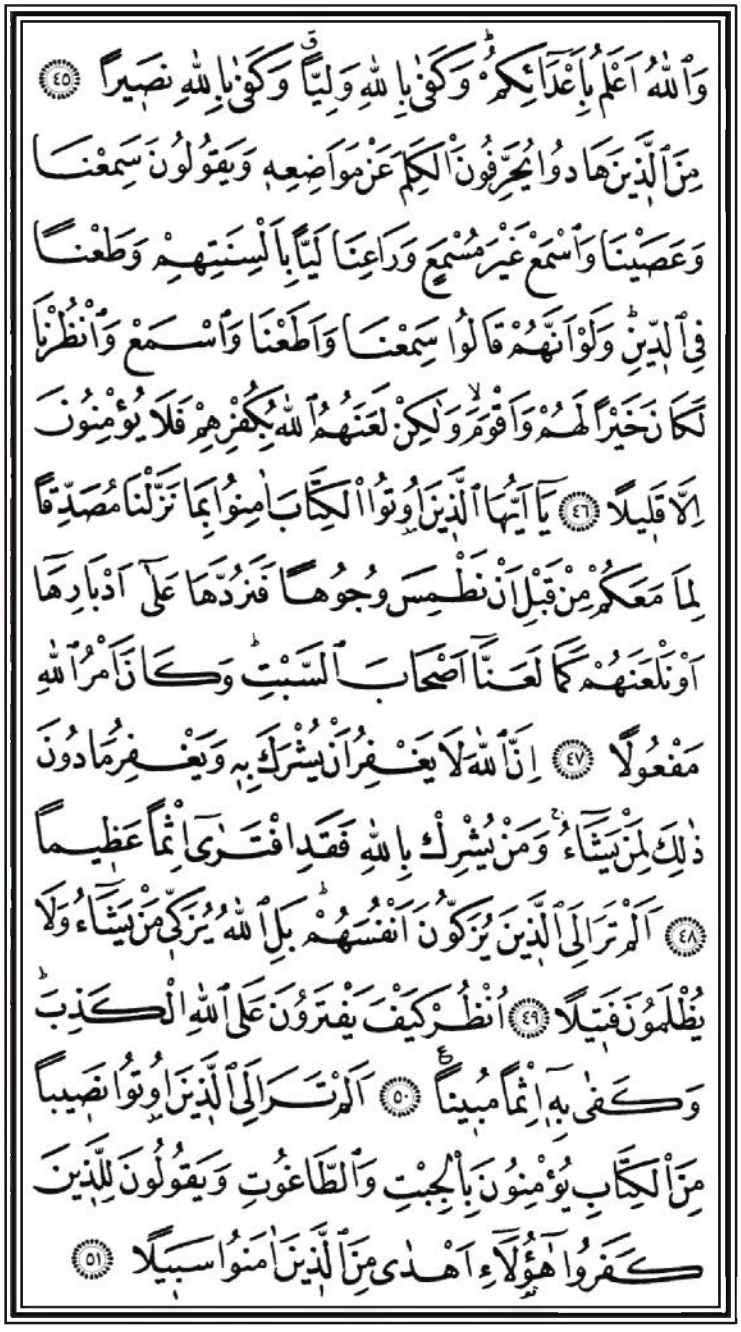

50- Bak, Allah üzerine yalan uyduruyorlar, apaçık bir günah olarak bu (onlara) yeter.

51- Kendilerine kitaptan nasip verilenleri görmedin mi? Putlara ve batıla (uydurduklarına) inanıyorlar, sonra da kafirler için; (bunlar Allah'a iman edenlerden daha doğru yoldadır) diyorlar.

52- Bunlar, Allah'ın lanetlediği kimselerdir. Allah'ın rahmetinden uzaklaşan (lanetli) kimseye gerçek bir yardımcı bulamazsın.

53- Yoksa onların mülkten, bir nasipleri mi var (yani bir zerre mi yaratmaya muktedirler)? Öyle olsaydı insanlara çekirdek filizi (kadar bile birşey) verilmezdi.

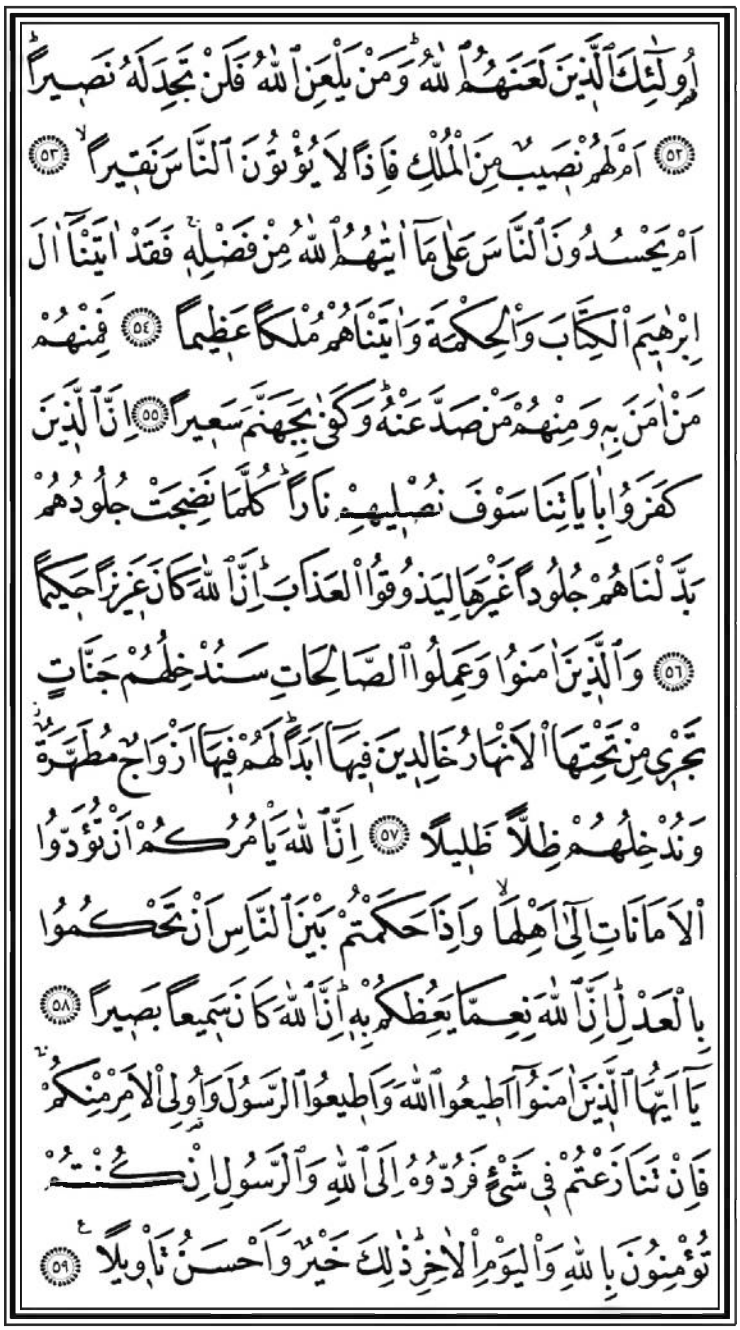

54- Yoksa onlar, Allah'ın lütfundan verdiği şeyler için insanlara hased mi ediyorlar? Oysa, İbrahim'in soyuna kitabı ve hikmeti verdik ve onlara büyük bir hükümranlık bahşettik.

55- Onlardan bir kısmı İbrahim'e inandı, kimi de ondan yüz çevirdi. (Onlara) Kavurucu bir ateş olarak cehennem yeter.

56- Şüphesiz ayetlerimizi inkar edenleri, gün gelecek bir ateşe sokacağız. Onların derileri pişip acı duymaz bir hale geldikçe derilerini başka derilerle değiştiririz ki acıyı duysunlar! Allah daima üstün ve hakimdir.

57- İnanıp, iyi işleri yapanları da içinde ebediyyen kalmak üzere girecekleri zemininden ırmaklar akan cennetlere sokacağız. Orada onlar için tertemiz şeyler vardır ve onları koyu (tatlı) bir gölgeye koyarız.

58- Allah size mutlaka emanetleri ehli olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder. Allah size ne kadar güzel öğütler veriyor! Şüphesiz Allah her şeyi işitici, her şeyi görücüdür.

59- Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygamber'e ve sizden olma ulülemre (idarecilere) de itaat edin. Eğer bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz, Allah'a ve ahirete gerçekten inanıyorsanız, onu Allah'a ve Rasul'e götürün bu hem hayırlı, hem de netice bakımından daha güzeldir.

60- Sana indirilene ve senden önce indirilenlere inandıklarını ileri sürenleri görmedin mi? Tagut'a inanmamaları kendilerine emrolunduğu halde, tagutun önünde muhakemeleşmek istiyorlar. Halbuki şeytan onları büsbütün sapıtmak istiyor.

61- Onlara; Allah'ın indirdiğine (kitaba) ve Rasul'üne gelin (onlara başvuralım) denildiği zaman, münafıkların senden iyice uzaklaştıklarını görürsün.

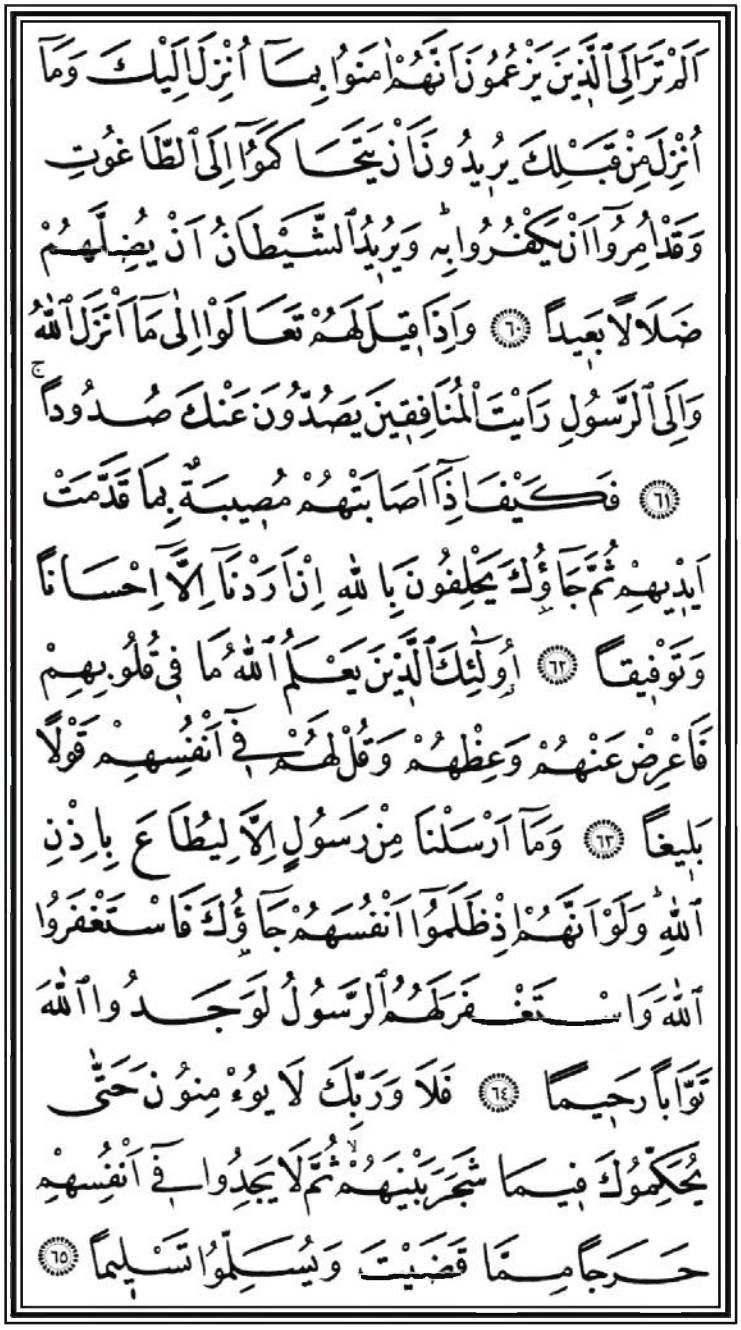

62- Elleri ile yaptıkları yüzünden başlarına bir felaket gelince hemen, biz yalnızca iyilik etmek ve arayı bulmak istedik diye yemin ederek sana nasıl gelirler?

63- Onlar, Allah'ın kalplerindekini bildiği kimselerdir. Onlara aldırma, kendilerine öğüt ver ve onlara, kendileri hakkında tesirli söz söyle.

63- Allah kalplerdekini bilir. Onlara aldırma, kendilerine öğüt ver ve onlara, kendileri hakkında tesirli söz söyle.

64- Biz her Peygamber'i Allah'ın izni ile ancak kendisine itaat edilmesi için gönderdik. Eğer onlar kendilerine zulmettikleri zaman sana gelseler de Allah'tan bağışlanmayı dileseler, Rasul de onlar için istiğfar etseydi, Allah'ı ziyadesiyle affedici, esirgeyici bulurlardı.

65- Hayır, Rab'bine ant olsun ki aralarında çıkan anlaşmazlık hususunda seni hakem kılıp sonra da verdiğin hükümden içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın (onu) tam manasıyla kabullenmedikçe iman etmiş olmazlar.

66- Eğer onlara, kendinizi öldürün yahut yurtlarınızdan çıkın diye emretmiş olsaydık, içlerinden pek azı müstesna, bunu yapmazlardı. Eğer kendilerine verilen öğüdü yerine getirselerdi, onlar için hem daha hayırlı hem de (imanlarını) daha pekiştirici olurdu.

67- O zaman elbette kendilerine nezdimizden büyük mükafat verirdik.

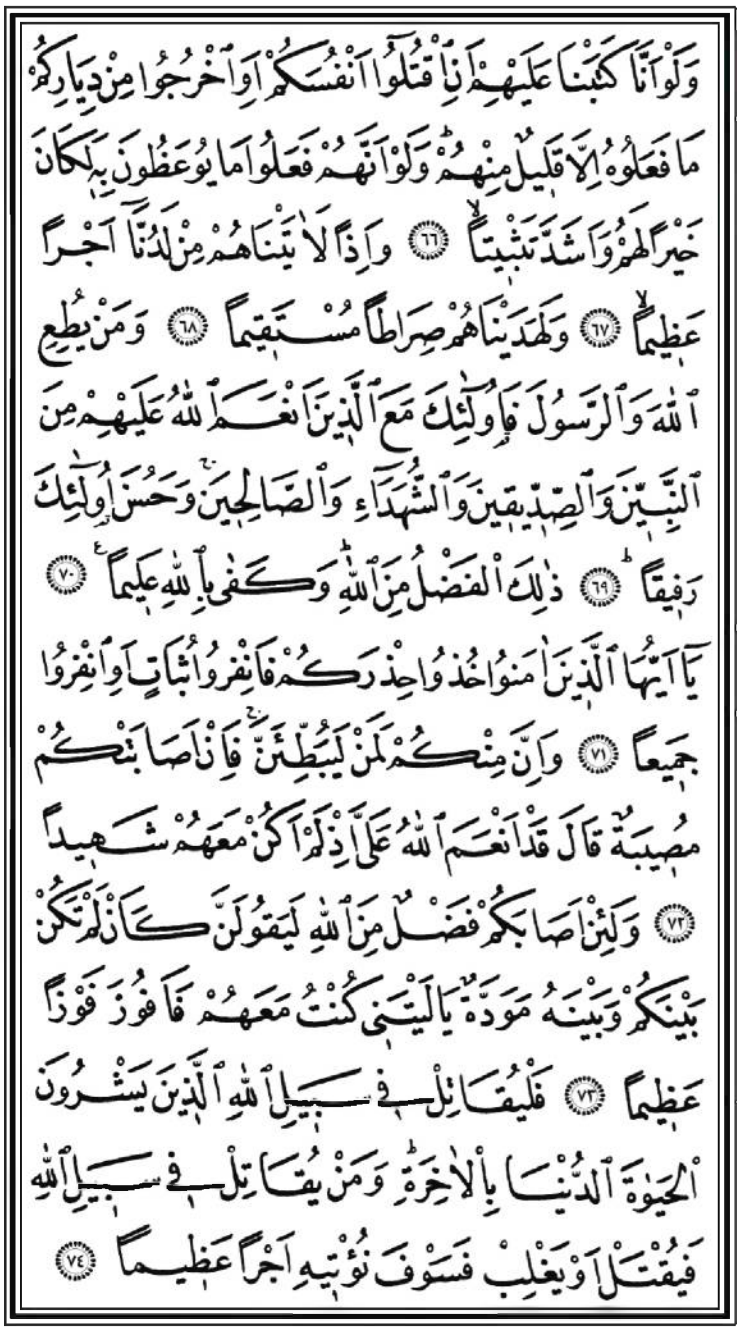
وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُوا مِن دِيَارِكُم
مَّا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ ۖ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ
خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا ﴿٦٦﴾ وَإِذًا لَّآتَيْنَاهُم مِّن لَّدُنَّا أَجْرًا
عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾ وَمَن يُطِعِ
اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِم مِّنَ
النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ ۚ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ
رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوِ انفِرُوا
جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَإِنَّ مِنكُمْ لَمَن لَّيُبَطِّئَنَّ ۖ فَإِنْ أَصَابَتْكُم
مُّصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُن مَّعَهُمْ شَهِيدًا
﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنۢ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا
عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۚ وَمَن يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

68- Ve onları dosdoğru bir yola iletirdik.

68- Ve onlar da doğru bir yol üzerinde olmuş olurlardı.

69- Kim Allah'a ve Rasul'e itaat ederse işte onlar, Allah'ın kendilerine lütuflarda bulunduğu Peygamber'ler, sıddıklar, şehidler ve salih kişilerle beraberdir. Bunlar ne güzel arkadaştır.

70- Bu lütuf Allah'tandır. Bilen olarak Allah yeter.

71- Ey iman edenler! Tedbirinizi alın, bölük bölük savaşa çıkın (yahut gerektiğinde) topyekün savaşın.

72- İçinizden bazıları vardır ki (cihad konusunda) pek ağırdan alırlar. Eğer size bir felaket erişirse Allah bana lütfetti de onlarla beraber bulunmadım der.

73- Eğer Allah'tan size bir lütuf erişirse sanki sizinle onun arasında (zahiri) bir dostluk yokmuş gibi keşke onlarla beraber olsaydım da bende büyük bir başarı kazansaydım der.

74- O halde, dünya hayatını ahiret karşılığında satanlar, Allah yolunda savaşsınlar. Kim Allah yolunda savaşır da öldürülür veya galip gelirse, biz ona yakında büyük bir mükafat vereceğiz.

75- Size ne oldu da Allah yolunda ve Rab'bimiz! Bizi halkı zalim olan bu şehirden çıkar, bize tarafından bir sahip gönder, bize katından bir yardımcı yolla diyen zavallı erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaş mıyorsunuz?

76- İman edenler Allah yolunda savaşırlar, inanmayanlar ise tagut (batıl davalar ve şeytan) yolunda savaşırlar. O halde şeytanın dostlarına karşı savaşın. Şüphe yok ki şeytanın kurduğu düzen zayıftır.

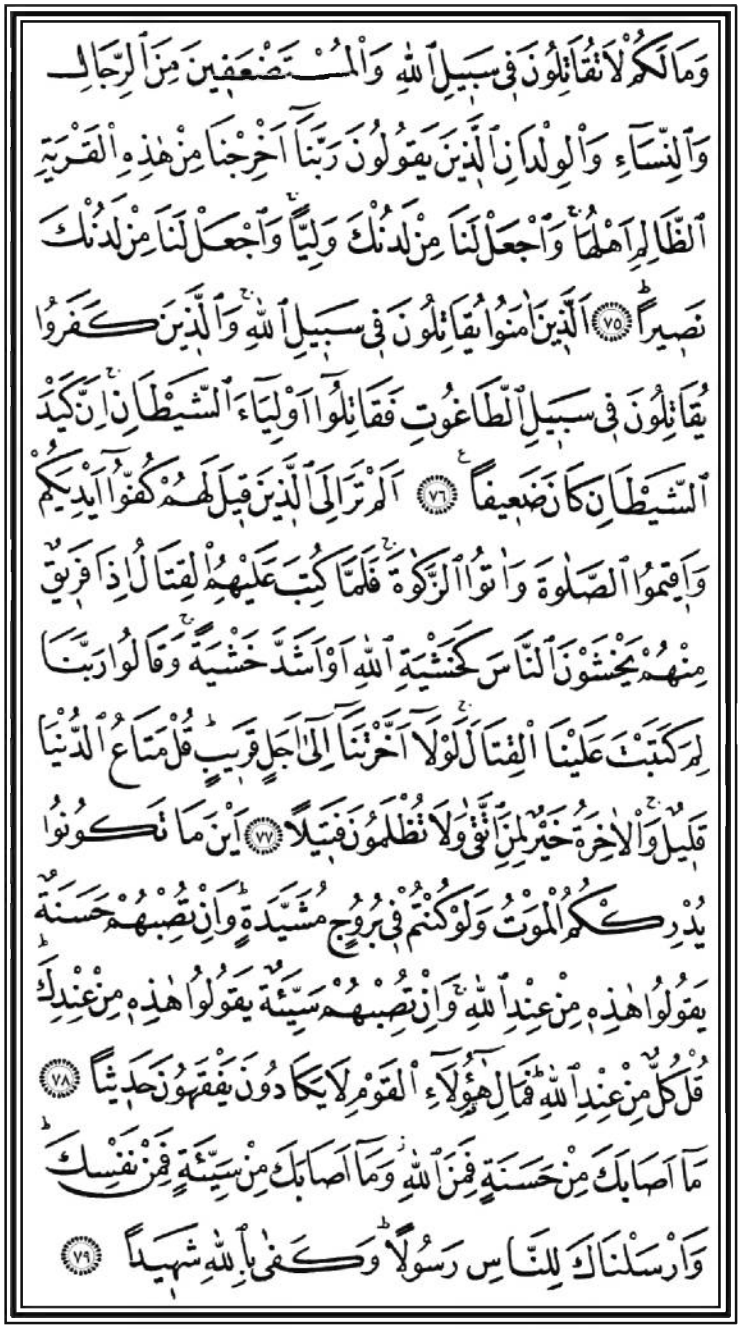

77- Kendilerine, ellerinizi savaştan çekin, namazı kılın ve zekatı verin, denilen kimseleri görmedin mi? Sonra onlara savaş farz kılınınca, içlerinden bir grup hemen Allah'tan korkar gibi, hatta daha fazla bir korku ile insanlardan korkmaya başladılar da Rab'bimiz savaşı bize niçin yazdın! Bizi yakın bir süreye kadar ertelesen (daha bir müddet savaşı farz kılmasan) olmaz mıydı? Dediler. Onlara de ki, dünya menfaatı önemsizdir, Allah'tan korkanlar için, ahiret daha hayırlıdır ve size kıl payı kadar haksızlık edilmez.

78- Nerede olursanız olun ölüm size ulaşır. Sarp ve sağlam kalelerde olsanız bile. Kendilerine bir iyilik dokunsa bu Allah'tan derler, başlarına bir şer gelince, de bu senden derler. Hepsi Allah'tandır de. Bu adamlara ne oluyor ki bir türlü laf anlamıyorlar.

79- Sana gelen iyilik Allah'tandır. Başına gelen kötülük ise nefsindendir. Seni insanlara elçi gönderdik. Şahit olarak da Allah yeter.

80- Kim Rasul'e itaat ederse Allah'a itaat etmiş olur. Yüz çevirene gelince, seni onların başına bekçi göndermedik.

81- (Başüstüne) Derler, ama yanından ayrılınca onlardan bir kısmı, senin dediğinden başkasını gizlice kurar. Allah'ta onların gizlice kurduklarını yazar. Sen onlara aldırma ve Allah'a dayan; sana vekil olarak Allah yeter.

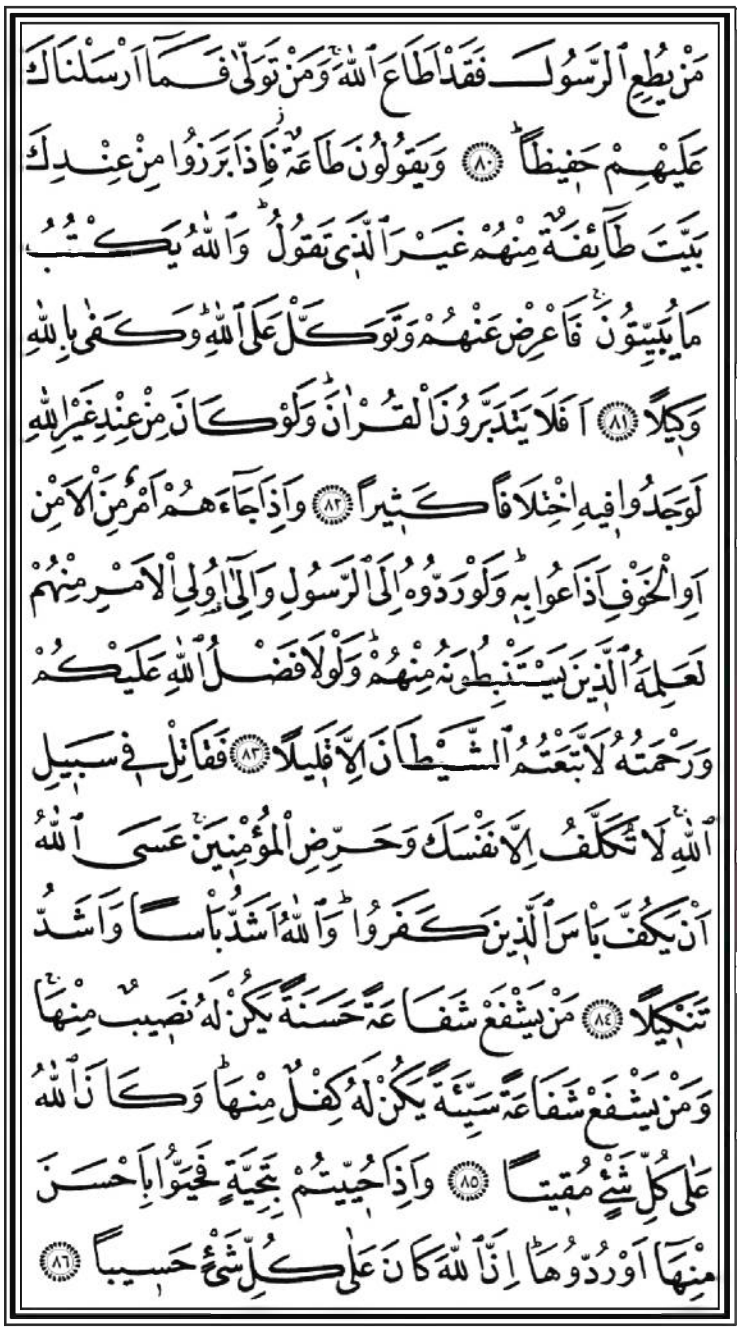
مَّن يُطِعِ ٱلرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ ٱللَّهَ ۖ وَمَن تَوَلَّىٰ فَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ
عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا۟ مِنْ عِندِكَ
بَيَّتَ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ ٱلَّذِى تَقُولُ ۖ وَٱللَّهُ يَكْتُبُ
مَا يُبَيِّتُونَ ۖ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ
وَكِيلًا ﴿٨١﴾ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلْقُرْءَانَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ غَيْرِ ٱللَّهِ
لَوَجَدُوا۟ فِيهِ ٱخْتِلَٰفًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا جَآءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ ٱلْأَمْنِ
أَوِ ٱلْخَوْفِ أَذَاعُوا۟ بِهِۦ ۖ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى ٱلرَّسُولِ وَإِلَىٰٓ أُو۟لِى ٱلْأَمْرِ مِنْهُمْ
لَعَلِمَهُ ٱلَّذِينَ يَسْتَنۢبِطُونَهُۥ مِنْهُمْ ۗ وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُۥ لَٱتَّبَعْتُمُ ٱلشَّيْطَٰنَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾ فَقَٰتِلْ فِى سَبِيلِ
ٱللَّهِ ۚ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ ۚ وَحَرِّضِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۖ عَسَى ٱللَّهُ
أَن يَكُفَّ بَأْسَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۚ وَٱللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ
تَنكِيلًا ﴿٨٤﴾ مَّن يَشْفَعْ شَفَٰعَةً حَسَنَةً يَكُن لَّهُۥ نَصِيبٌ مِّنْهَا ۖ
وَمَن يَشْفَعْ شَفَٰعَةً سَيِّئَةً يَكُن لَّهُۥ كِفْلٌ مِّنْهَا ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ مُّقِيتًا ﴿٨٥﴾ وَإِذَا حُيِّيتُم بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا۟ بِأَحْسَنَ
مِنْهَآ أَوْ رُدُّوهَا ۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

82- Hâlâ Kur'an üzerinde gereği gibi düşünmeyecekler mi? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından gelmiş olsa idi onda birbirini tutmayan birçok tutarsızlık bulurlardı.

83- Onlara güven veya korkuya dair bir haber gelince hemen onu yayarlar; Halbuki onu, Rasul'e veya aralarında yetki sahibi kimselere götürselerdi, onların arasından işin iç yüzünü anlayanlar, onun ne olduğunu bilirlerdi. Allah'ın size lütuf ve rahmeti olmasaydı, pek azınız müstesna, şeytana uyup giderdiniz.

84- Artık Allah yolunda savaş. Sen, kendinden başkası (sebebiyle) sorumlu tutulmazsın. Mü'minleri de teşvik et. Umulur ki Allah kafirlerin gücünü kırar (güçleri ile size zarar vermelerini önler) Allah'ın gücü daha çetin ve cezası daha şiddetlidir.

84- Artık Allah yolunda savaş. Sen, kendinden başkası (sebebiyle) sorumlu tutulmazsın. Mü'minleri de teşvik et. Bu durumda Allah kafirlerin gücünü kırar (güçleri ile size zarar vermelerini önler) Allah'ın gücü daha çetin ve cezası daha şiddetlidir.

85- Kim iyi bir işe aracılık ederse onunda o işten bir nasibi olur. Kim kötü bir işe aracılık ederse onunda ondan bir payı olur. Allah her şeyin karşılığını vericidir.

86- Bir selam ile selamlandığınız zaman siz de ondan daha güzeli ile selamlayın, yahut aynı ile karşılık verin. Şüphesiz Allah, her şeyin hesabını sorandır.

87- Allah ki ondan başka hiçbir İlah yoktur. Elbette sizi kıyamet günü toplayacaktır, bunda asla şüphe yoktur. Söz bakımından Allah'tan daha doğru kim vardır?

88- Size ne oldu da münafıklar hakkında iki guruba ayrıldınız? Halbuki Allah onları kendi ettikleri yüzünden baş aşağı etmiştir. (küfürlerine döndürmüştür) Allah'ın saptırdığını doğru yola getirmek mi istiyorsunuz? Allah'ın saptırdığı kimse için asla (doğruya) yol bulamazsın.

88- Size ne oldu da münafıklar hakkında iki guruba ayrıldınız? Halbuki onlar kendi ettikleri yüzünden baş aşağı olmuşlardır. (küfürlerine dönmüşlerdir) Allah'tan sapanları doğru yola getirmek mi istiyorsunuz? Allah'tan sapıklığı isteyenler (o hal üzere devam edenler) doğru yolu bulamazlar.

89- Sizin de kendileri gibi inkar etmenizi istediler ki, onlarla eşit olasınız. O halde Allah yolunda göç edinceye kadar, onlardan hiçbirini dost edinmeyin. Eğer yüz çevirirlerse onları yakalayın, bulduğunuz yerde öldürün ve hiçbirini dost ve yardımcı edinmeyin.

90- Ancak kendileri ile aranızda antlaşma bulunan bir topluma sığınanlar yahut ne sizinle ne de kendi toplumlarıyla savaşmak (istemediklerinden) yürekleri sıkılarak size gelenler müstesna. Allah dileseydi onları başınıza bela ederdi de sizinle savaşırlardı. Artık onlar sizi bırakıp bir tarafa çekilir de sizinle savaşmazlar ve size barış teklif ederlerse bu durumda Allah size, onların aleyhinde bir yola girme hakkı vermemiştir.

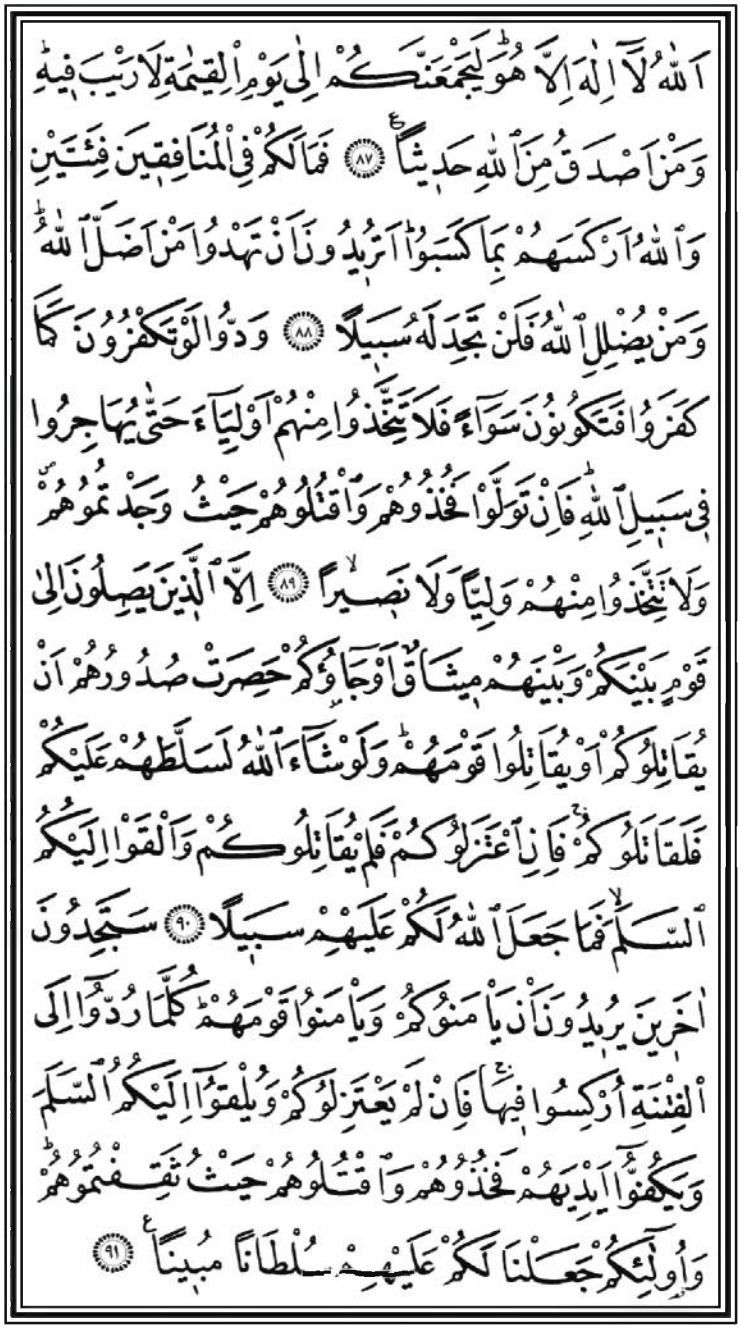

91- Hem sizden hem de kendi toplumlarından emin olmak isteyen başkalarını da bulacaksınız. Bunlar her ne zaman fitneye götürülseler ona baş aşağı daldırılırlar. Eğer sizden uzak durmaz, sulh teklif etmez ve ellerini çekmezlerse onları yakalayın, rastladığınız yerde öldürün. İşte onlar üzerine sizin için apaçık yetki verdik.

92- Yanlışlıkla olması dışında bir mü'minin bir mü'mini öldürmeye hakkı olamaz. Yanlışlıkla bir mü'mini öldüren kimsenin, mü'min bir köle azat etmesi ve ölenin ailesine teslim edilecek bir diyet vermesi gereklidir. Meğer ki ölünün ailesi o diyeti bağışlamış ola (bu takdirde diyet verilmez) Eğer öldürülen mü'min olduğu halde, size düşman olan bir toplumdan ise mü'min bir köle azat etmesi lazımdır. Eğer kendileri ile aranızda anlaşma bulunan bir toplumdan ise ailesine teslim edilecek bir diyet ve bir mü'min köleyi azat etmek gerekir. Bunları bulamayan kimsenin, Allah tarafından tevbesinin kabulu için iki ay peş peşe oruç tutması lazımdır. Allah herşeyi bilendir, hikmet sahibidir.

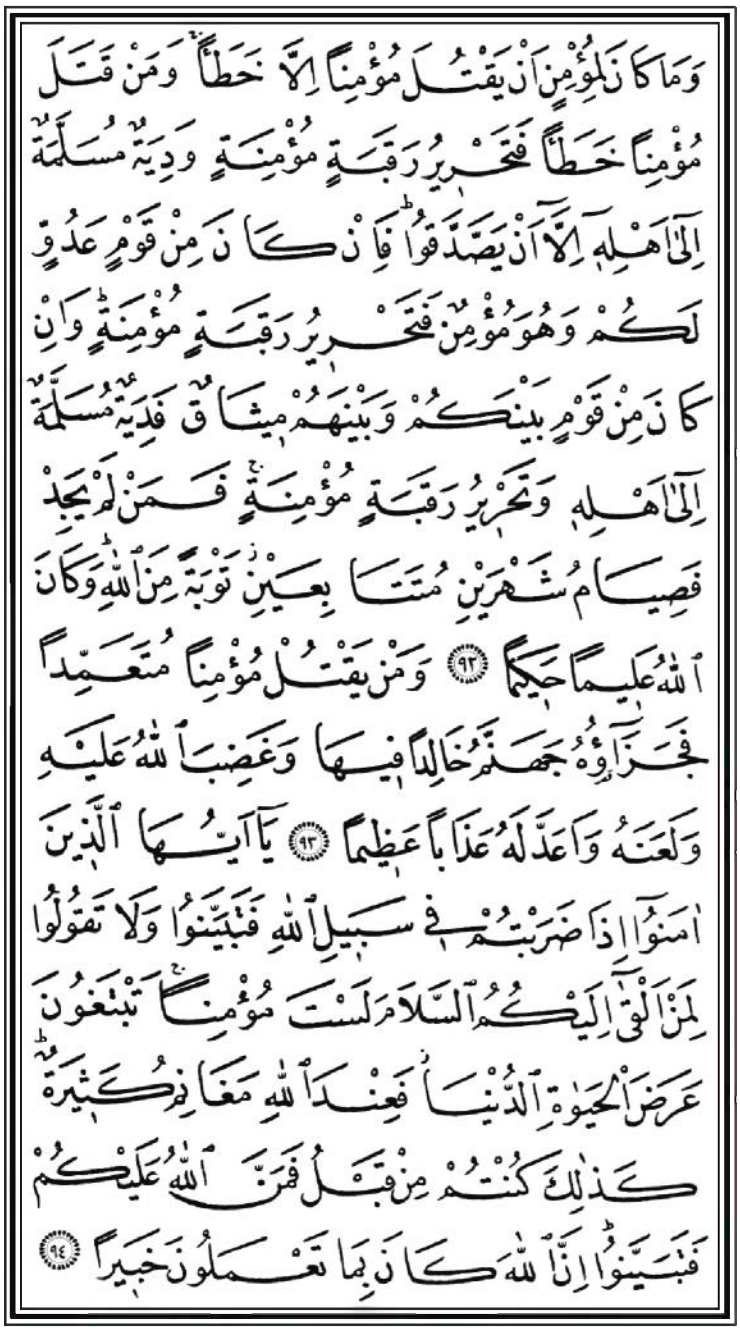
وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَن يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً ۚ وَمَن قَتَلَ
مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ
إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَن يَصَّدَّقُوا ۚ فَإِن كَانَ مِن قَوْمٍ عَدُوٍّ
لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۖ وَإِن
كَانَ مِن قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ
إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۖ فَمَن لَّمْ يَجِدْ
فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ ۗ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾ وَمَن يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا
فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا
لِمَنْ أَلْقَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ۚ تَبْتَغُونَ
عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِندَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ ۚ
كَذَٰلِكَ كُنتُم مِّن قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
فَتَبَيَّنُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

93- Kim bir mü'mini kasten öldürürse cezası, içinde ebediyen kalacağı cehennemdir. Allah ona gazap eder, onu lanetler ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.

94- Ey iman edenler! Allah yolunda savaşa çıktığınız zaman iyi anlayıp dinleyin. Size selam verene dünya hayatının geçici menfaatine göz dikerek (sen mü'min değilsin) demeyin. Çünkü Allah'ın nezdinde sayısız ganimetler vardır. Önceden siz de böyle iken Allah size lütfetti; o halde iyi anlayın dinleyin. Şüpesiz Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

94- Ey iman edenler! Allah yolunda savaşa çıktığınız zaman iyi anlayıp dinleyin. Size selam verene dünya hayatının geçici menfaatine göz dikerek (sen mü'min değilsin) demeyin. Çünkü Allah'ın nezdinde sayısız ganimetler vardır. Önceden siz de böyle iken (sonradan) Allah'ın lütfuna nail oldunuz. O halde iyi anlayın dinleyin. Şüpesiz Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

95- Mü'minlerden özür sahibi olanlar dışında, oturanlarla malları ve canları ile Allah yolunda cihad edenler bir olmaz. Allah malları ve canları ile cihad edenleri, derece bakımından oturanlardan üstün kıldı. Gerçi Allah hepsine de güzellik (cennet) vadetmiştir. Ama mücahidleri, oturanlardan çok büyük bir ecirle üstün kılmıştır.

96- Kendinden dereceler, bağışlama ve rahmet vermiştir. Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

97 Kendilerine yazık edenlere melekler, canlarını alırken, ne işte idiniz! Derler. Bunlar; Biz yeryüzünde çaresizdik diye cevap verirler. Melekler de; Allah'ın yeri geniş değil miydi? Hicret etseydiniz ya! Derler. İşte onların barınağı cehennemdir. Orası ne kötü bir gidiş yeridir.

98- Erkekler, kadınlar ve çocuklardan (gerçekten) aciz olup hiçbir çareye gücü yetmeyenler, hiçbir yol bulamayanlar müstesnadır.

99- İşte bunları, umulur ki Allah affeder. Allah çok affedici çok bağışlayıcıdır.

99- İşte bunları da taki (içlerinde samimi olanları, niyetlerine göre) Allah affeder. Allah çok affedici çok bağışlayıcıdır.

100- Allah yolunda hicret eden kimse yeryüzünde gidecek birçok güzel yer ve bolluk (imkan) bulur. Kim Allah ve Rasul'ü uğrunda hicret ederek evinden çıkar da sonra kendisine ölüm yetişirse artık onun mükafatı Allah'a düşer. Allah da çok bagışlayıcı ve esirgeyicidir.

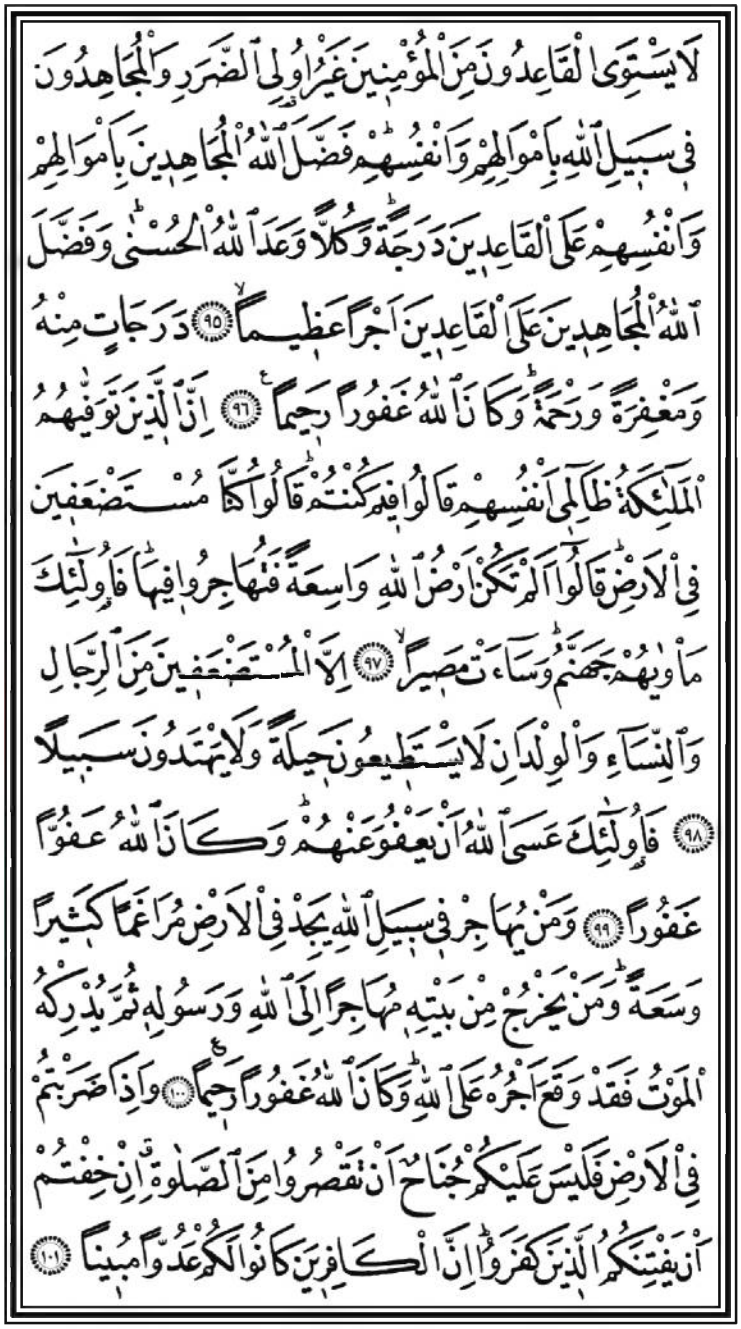

101- Yeryüzünde sefere çıktığınız zaman kâfirlerin size kötülük etmelerinden endişe ederseniz, namazı kısaltmanızda size bir günah yoktur. Şüphesiz kâfirler, sizin apaçık düşmanınızdır.

102-Sen de içlerinde bulunup onlara namaz kıldırdığın zaman, onlardan bir kısmı seninle beraber namaza dursunlar, silahlarını (yanlarına) alsınlar, böylece (namazı kılıp) secde ettiklerinde (diğerleri) arkanızda olsunlar. Sonra henüz namazını kılmamış olan (bu) diğer gurup gelip seninle beraber namazlarını kılsınlar ve onlarda ihtiyat tedbirlerini ve silahlarını alsınlar. O kafirler arzu ederler ki siz silahlarınızdan ve eşyanızdan gafil olasınız da üstünüze birden baskın yapsınlar. Eğer size yağmurdan bir eziyet olur yahut hasta bulunursanız silahlarınızı bırakmanızda size günah yoktur. Yine de tedbirinizi alın. Şüphesiz Allah, kafirler için alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

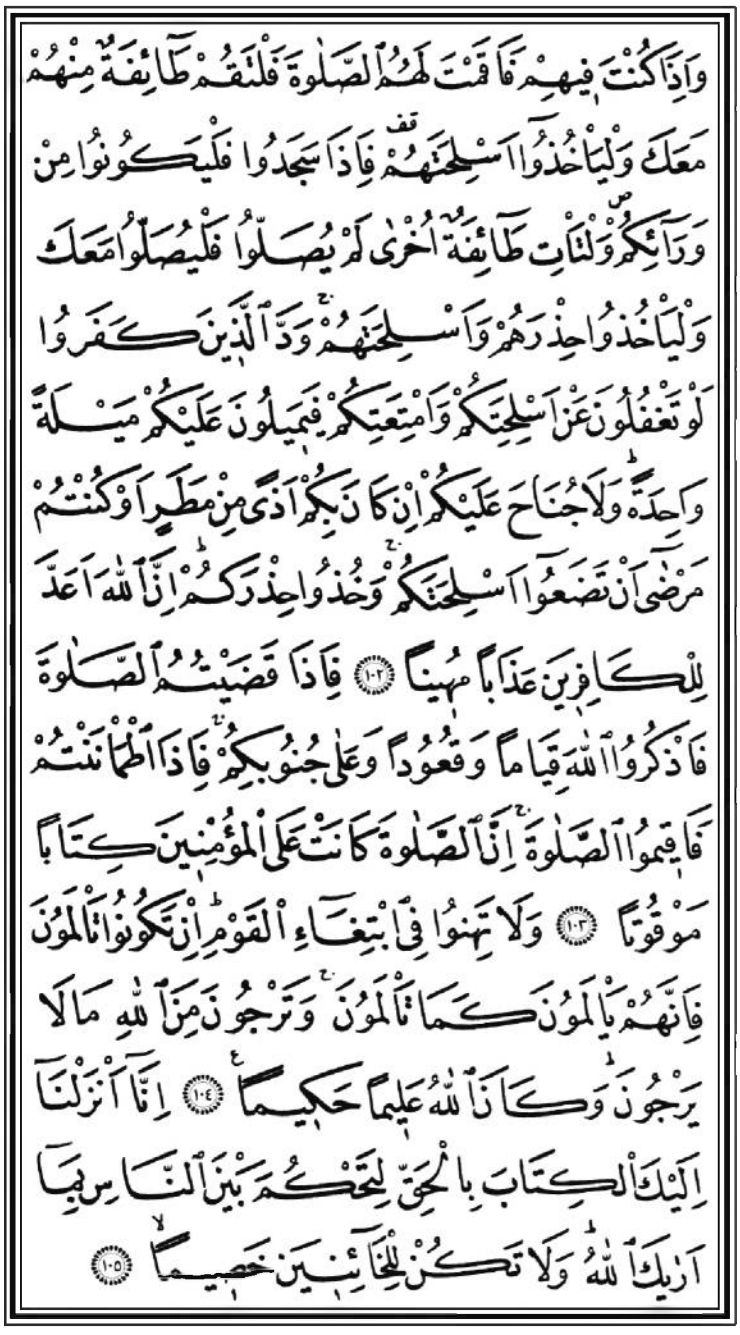
وَإِذَا كُنتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَوٰةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُم
مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُوٓا۟ أَسْلِحَتَهُمْ ۖ فَإِذَا سَجَدُوا۟ فَلْيَكُونُوا۟ مِن
وَرَآئِكُمْ وَلْتَأْتِ طَآئِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا۟ فَلْيُصَلُّوا۟ مَعَكَ
وَلْيَأْخُذُوا۟ حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۗ وَدَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟
لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُم مَّيْلَةً
وَٰحِدَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّن مَّطَرٍ أَوْ كُنتُم
مَّرْضَىٰٓ أَن تَضَعُوٓا۟ أَسْلِحَتَكُمْ ۖ وَخُذُوا۟ حِذْرَكُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ أَعَدَّ
لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٠٢﴾ فَإِذَا قَضَيْتُمُ ٱلصَّلَوٰةَ
فَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ قِيَٰمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا ٱطْمَأْنَنتُمْ
فَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ ۚ إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ كَانَتْ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ كِتَٰبًا
مَّوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُوا۟ فِى ٱبْتِغَآءِ ٱلْقَوْمِ ۖ إِن تَكُونُوا۟ تَأْلَمُونَ
فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ ۖ وَتَرْجُونَ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا
يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾ إِنَّآ أَنزَلْنَآ
إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ ٱلنَّاسِ بِمَآ
أَرَىٰكَ ٱللَّهُ ۚ وَلَا تَكُن لِّلْخَآئِنِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾

103- Namazı bitirince de ayakta, otururken ve yanınız üzerinde yatarken (daima) Allah'ı anın huzura kavuşunca da namazı dosdoğru kılın. Çünkü namaz mü'minler üzerine vakitleri belli bir farzdır.

104- O (düşman) topluluğu takip etmekte gevşeklik göstermeyin. Eğer siz acı çekiyorsanız onlar da, sizin çektiğiniz gibi acı çekmektedirler. Üstelik siz, Allah'tan onların ümit etmedikleri şeyi umuyorsunuz. Allah ilim ve hikmet sahibidir.

105- Allah'ın sana gösterdiği şekilde insanlar arasında hükmedesin diye Kitab'ı hak ile indirdik. Hainlerden taraf olma.

106- Ve Allah'tan mağfiret iste, çünkü Allah çok yarlığayıcı ve ziyadesi ile esirgeyicidir.

107- Kendilerine hıyanet edenleri savunma, çünkü Allah hainliği meslek edinmiş günahkarları sevmez.

108- İnsanlardan gizlerler de Allah'tan gizleyemezler. Halbuki geceleyin O'nun (Allah'ın) razı olmadığını düzüp kurarlarken O onlarla beraber idi. Allah yaptıklarını kuşatıcıdır.

109 Halbuki dünya hayatında onlara taraf çıkıp savundunuz ve kıyamet günü Allah'a karşı onları kim savunacak, yahut kim vekil olacak.

110- Kim bir kötülük yapar yahut nefsine zulmeder de sonra Allah'tan mağfiret dilerse, Allah'ı çok yarlığayıcı ve esirgeyici bulacaktır.

111- Kim bir günah kazanırsa onu ancak kendi aleyhine kazanmış olur. Allah her şeyi bilicidir, büyük hikmet sahibidir.

112- Kim kasıtlı veya kasıtsız bir günah kazanır da sonra onu bir suçsuzun üstüne atarsa muhakkak ki büyük bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmiş olur.

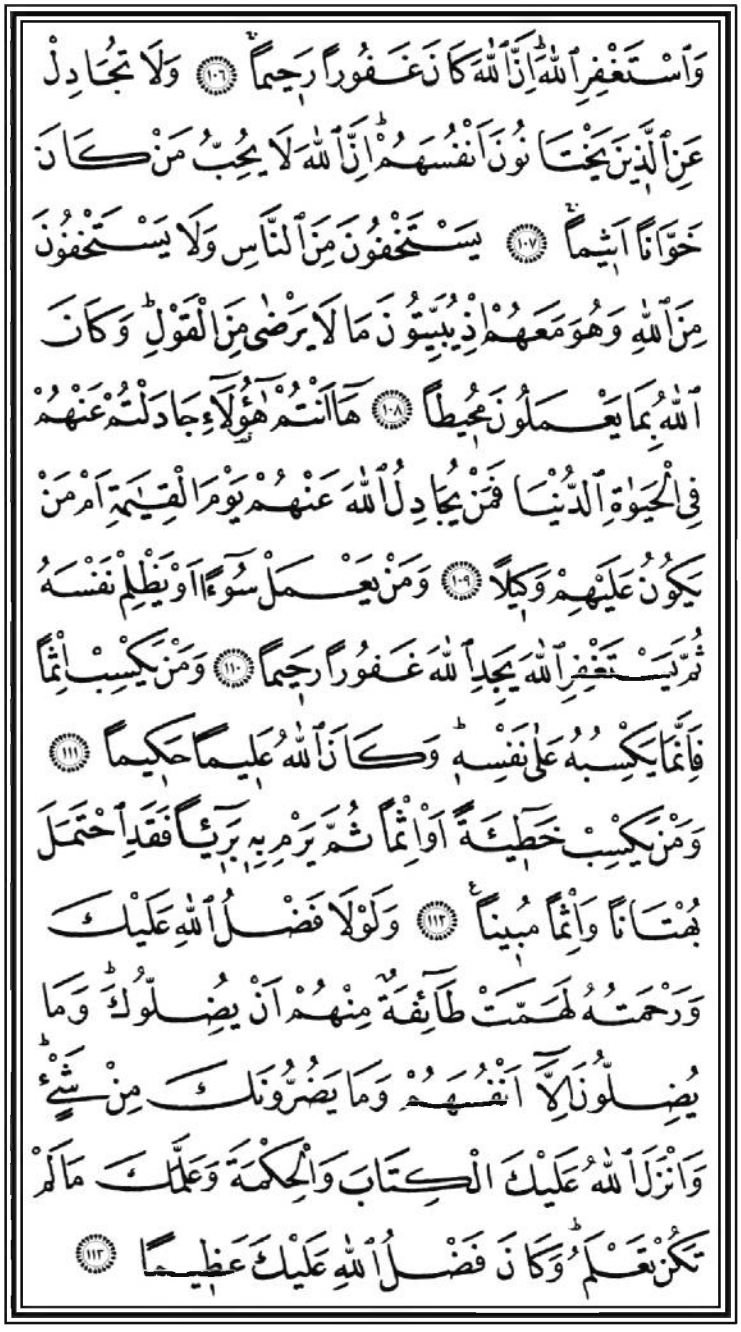

113- Allah'ın sana lütfu ve esirgemesi olmasaydı onlardan bir grup seni saptırmaya yeltenmişti. Onlar yalnızca kendilerini saptırırlar, sana hiçbir zarar veremezler. Allah sana Kitab'ı ve hikmeti indirmiş ve sana bilmediğini öğretmiştir. Allah'ın lütfu sana gerçekten büyük olmuştur.

114- Onların fısıldaşmalarının birçoğunda hayır yoktur. Ancak bir sadaka yahut bir iyilik yahut da insanların arasını düzeltmeyi isteyenin (fısıldaşması) müstesna. Kim Allah'ın rızasını elde etmek için bunu yaparsa, biz ona yakında büyük bir mükafat vereceğiz.

115- Kendisi için doğru yol belli olduktan sonra, kim Peygamber'e karşı çıkar ve mü'minlerin yolundan başka bir yola giderse onu o yönde bırakırız ve cehenneme sokarız. O ne kötü bir yerdir.

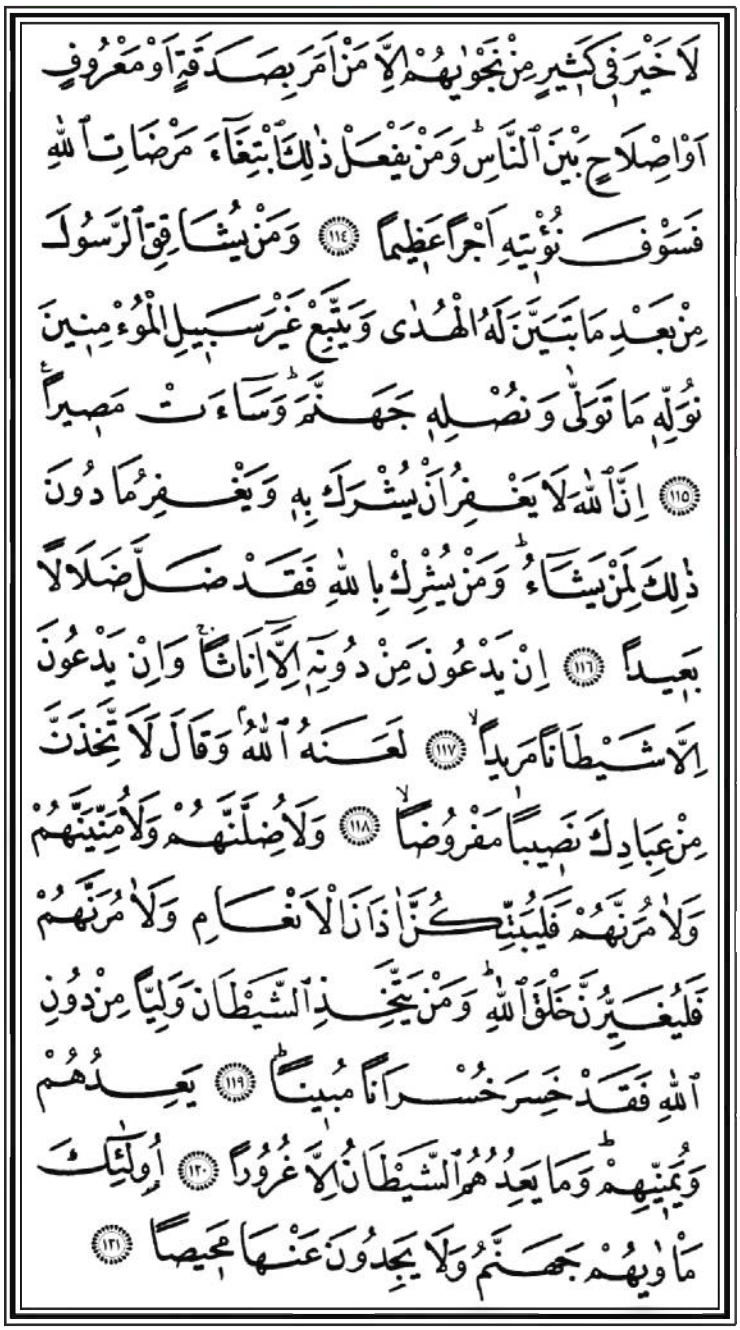

115- Kendisi için doğru yol belli olduktan sonra, kim Peygamber'e karşı çıkar ve mü'minlerin yolundan başka bir yola giderse o, (o yöne devam etdiğinden dolayı) cehenneme girer. O ne kötü bir yerdir.

116- Allah kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz; ondan başka günahları dilediği kimse için bağışlar. Kim Allah'a ortak koşarsa büsbütün sapıtmıştır.

116- Allah kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz; Bunlardan (günahları yüzünden) affını istiyenler müstesna. Kim Allah'a ortak koşmuşsa büsbütün sapıtmıştır.

117- Onlar (müşrikler) O'nu bırakıp, yalnızca bir takım dişilerden (dişi isimli tanrılardan) istiyorlar, ancak inatçı şeytandan dilekte bulunuyorlar.

118- Allah onu (şeytanı) lanetlemiş; o da yemin ederim ki kullarından belli bir pay edineceğim demiştir.

119- Onları mutlaka saptıracağım, muhakkak onları boş kuruntulara boğacağım, kesinlikle onlara emredeceğim de hayvanların kulaklarını yaracaklar (putlar için nişanlayacaklar) şüphesiz onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler (dedi). Kim Allah'ı bırakır şeytanı dost edinirse elbette apaçık ziyana düşmüştür.

120- (Şeytan) Onlara söz verir ve onları ümitlendirir, halbuki şeytanın onlara söz vermesi aldatmacadan başka birşey değildir.

121- İşte onların yeri cehennemdir. Ondan kaçıp kurtulacak bir yer de bulamayacaklardır.

122- İman eden ve iyi işler yapanları, içinde ebedi kalmak üzere, zemininden ırmaklar akan cennetlere koyacağız. Allah, (bu söylenenleri) hak bir söz olarak vaad etti. Söz verme ve onu tutma bakımından kim Allah'tan daha doğru olabilir?

123- Ne sizin kuruntularınız ne de ehli kitabın kuruntuları (gerçektir). Kim bir kötülük yaparsa onun cezasını görür ve kendisi için Allah'tan başka dost da, yardımcı da bulamaz.

124- Erkek olsun, kadın olsun, her kim de mü'min olarak iyi işler yaparsa, işte onlar cennete girerler ve zerre kadar haksızlığa uğratılmazlar.

125- İşlerinde doğru olarak kendini Allah'a veren ve İbrahim'in, Allah'ı bir tanıyan dinine tabi olan kimseden dince daha güzel kim vardır? Allah İbrahim'i dost edinmiştir.

126- Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır ve Allah her şeyi kuşatmıştır. (Hiçbir şey onun ilim ve kudretinin dışında kalamaz.)

127- Senden kadınlar hakkında fetva istiyorlar. De ki: Onlara ait hükmü size Allah açıklıyor. Kitap'ta kendileri için yazılmış (miras) vermeyip nikahlamak istediğiniz yetim kadınlar, çaresiz çocuklar ve yetimlere karşı adil davranmanız hakkında size okunan ayetler (Allah'ın hükmünü apaçık ortaya koymaktadır). Hayırdan ne yaparsanız şüphesiz Allah onu bilmektedir.

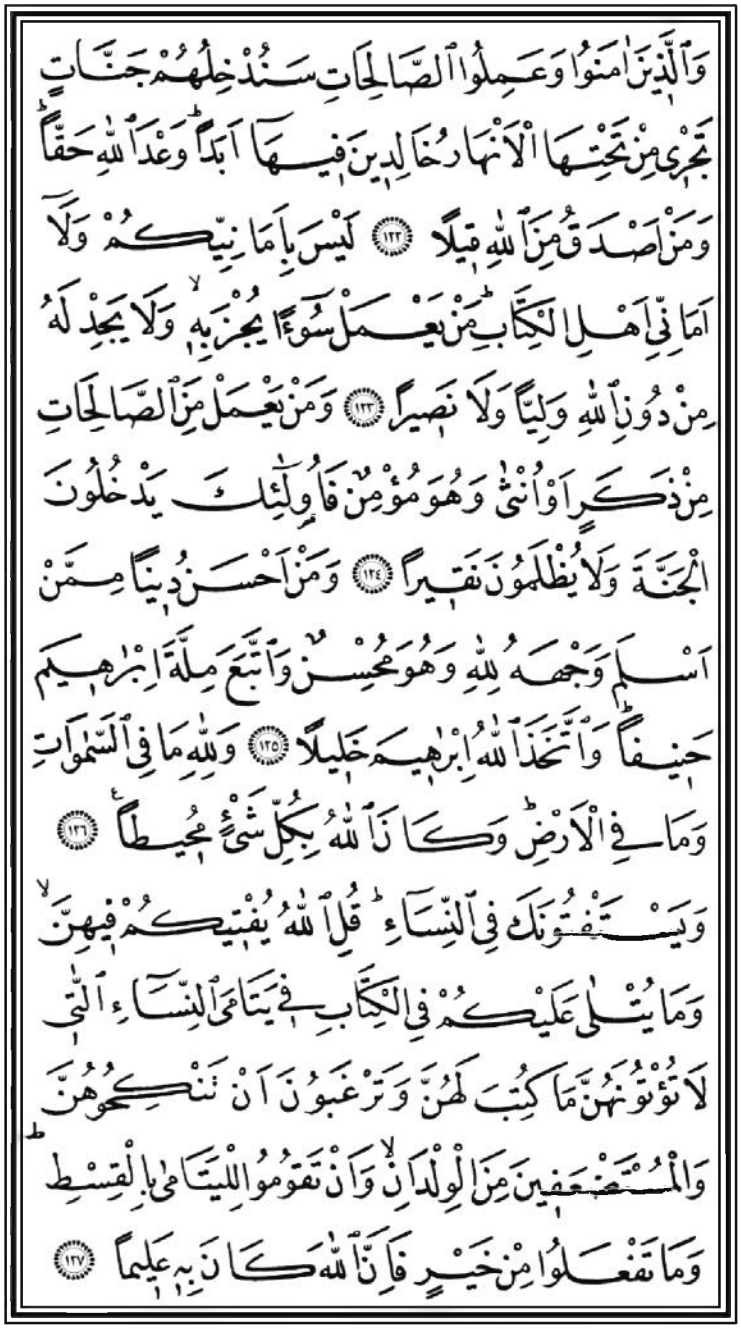

128- Eğer bir kadın kocasının geçimsizliğinden yahut kendisinden yüz çevirmesinden endişe ederse, aralarında bir sulh yapmalarında onlara günah yoktur. Sulh (daima) hayırlıdır. Zaten nefisler kıskançlığa hazırdır. Eğer iyi geçinir ve Allah'tan korkarsanız şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

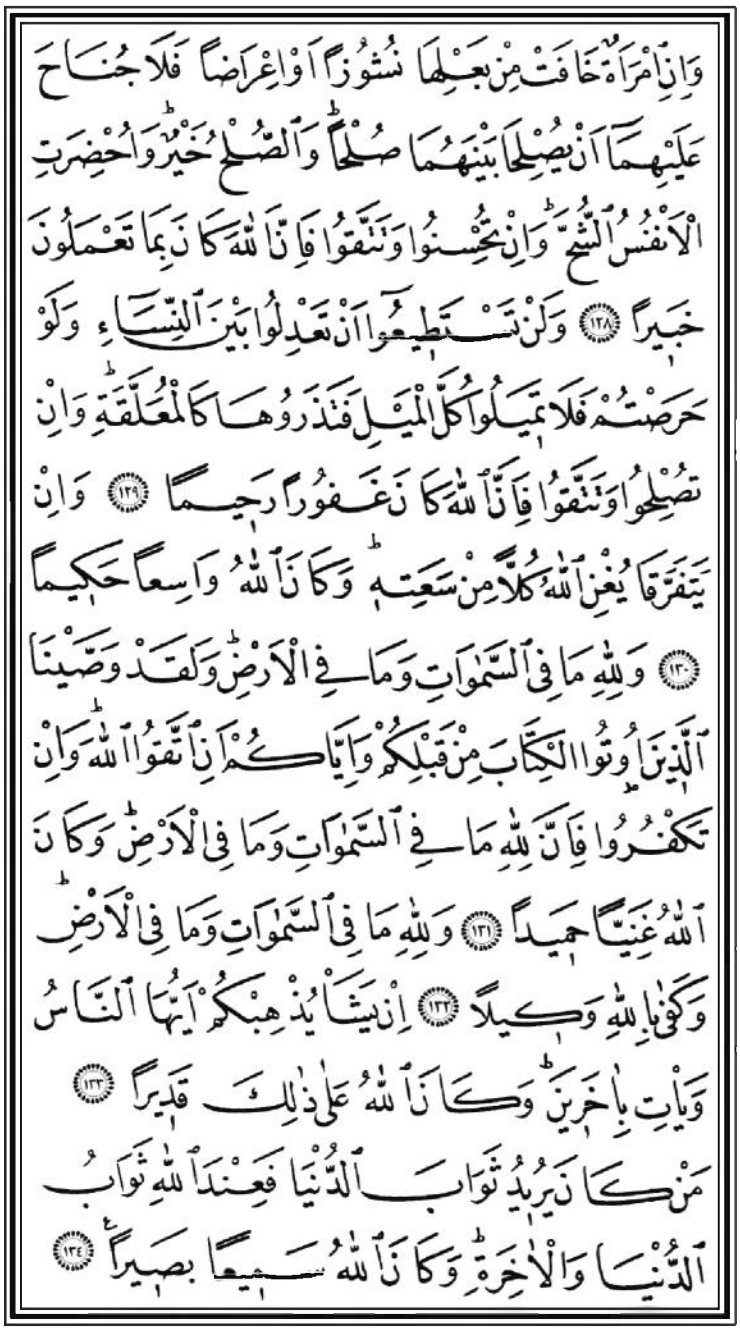

129- Üzerine düşüp uğraşsanızda kadınlar arasında adil davranmaya güç yetiremezsiniz; bari birisine tamamen kapılıpta diğerini askıya alınmış gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir, günahtan sakınırsanız, Allah şüphesiz çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

130- Eğer (eşler) birbirinden ayrılırsa Allah, herbirini kendi kudreti ile ihtiyaçtan beri kılar. Allah'ın ihsanı geniştir. O hükmünde hikmet sahibidir.

131- Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Sizden önce kendilerine kitap verilenlere ve size (Allah'tan korkun) diye emrettik. Eğer inkar ederseniz biliniz ki göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Allah hudutsuz zengindir, ziyadesi ile övgüye layıktır.

132- Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Vekil olarak Allah yeter.

133- Ey insanlar! Allah dilerse sizi yokluğa gönderip başkalarını getirir. Allah buna kadirdir.

134- Kim dünya mükafatını isterse, (bilsin ki) dünyanın da ahiretin de mükafatı Allah katındadır. Allah her şeyi işiten ve her şeyi görendir.

135- Ey iman edenler! Adaleti titizlikle ayakta tutun, kendiniz, ana, babanız ve akrabanız aleyhinde de olsa, Allah için şahitlik eden kimseler olun. (Haklarında şahitlik ettikleriniz) zengin olsunlar, fakir olsunlar, Allah onlara (sizden) daha yakındır. Hislerinize uyup adaletten sapmayın (şahitliği) eğer, büker (doğru şahitlik etmez) yahut şahitlik etmekten kaçınırsanız (biliniz ki) Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

136- Ey iman edenler! Allah'a Peygamber'ine, Peygamber'ine indirdiği Kitab'a ve daha önce indirdiği Kitab'a iman (da sebat) ediniz. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, Peygamber'lerini ve kıyamet gününü inkar ederse, tam manası ile sapıtmıştır.

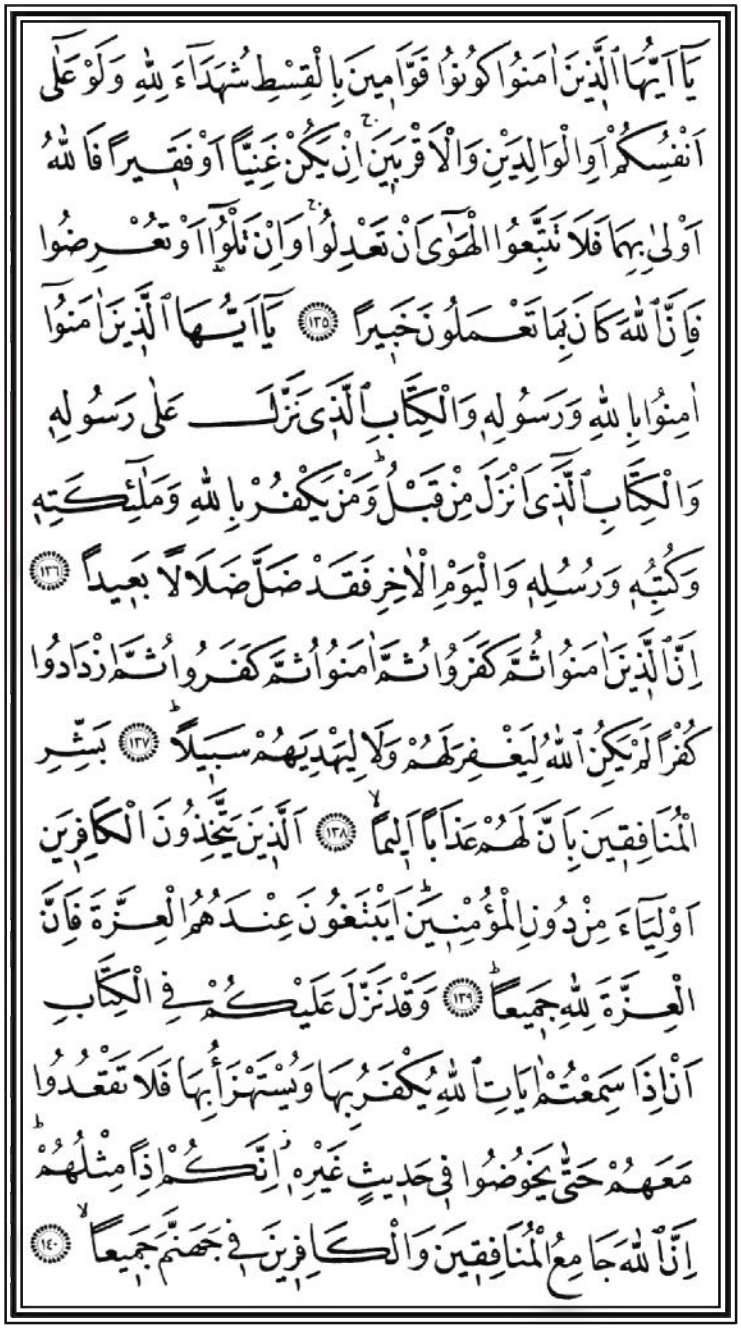

137- İman edip sonra inkar edenler, sonra yine iman edip tekrar inkar edenleri, sonra da inkarlarını arttıranları Allah ne bağışlayacak, ne de onları doğru yola iletecektir.

137- İman edip sonra inkar edenler, sonra yine iman edip tekrar inkar edenleri, sonra da inkarlarını arttıranlar (o hal üzere oldukları müddetçe) onlar doğru yola gelmezler, (o durumda olanlarıda) Allah bağışlayacak değildir.

138- Münafıklara, kendileri için acı bir azap olduğunu müjdele.

139- Mü'minleri bırakıp da kafirleri dost edinenler, onların yanında izzet (güç ve şeref) mi arıyorlar? Bilsinler ki bütün izzet yalnızca Allah'a aittir.

140- O (Allah) kitapta size şöyle indirmiştir ki; Allah'ın ayetlerinin inkar edildiğini yahut onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, onlar bundan başka bir söze dalıncaya (konuyu geçinceye) kadar kafirlerle beraber oturmayın. Yoksa siz de onlar gibi olursunuz. Elbette Allah, münafıkları ve kâfirleri cehennemde bir araya getirecektir.

141- Sizi gözetleyip duranlar, eğer size Allah'tan bir zafer (nasip) olursa, sizinle beraber değil miydik? Derler. Kafirlerin zaferden bir nasipleri olursa (bu seferde onlara) sizi yenip (öldürebileceğimiz halde öldürmeyip) mü'minlerden korumadık mı? derler. Artık Allah kıyamet gününde aranızda hükmedecektir ve kâfirler mü'minler aleyhine asla bir yol bulamayacaktır.

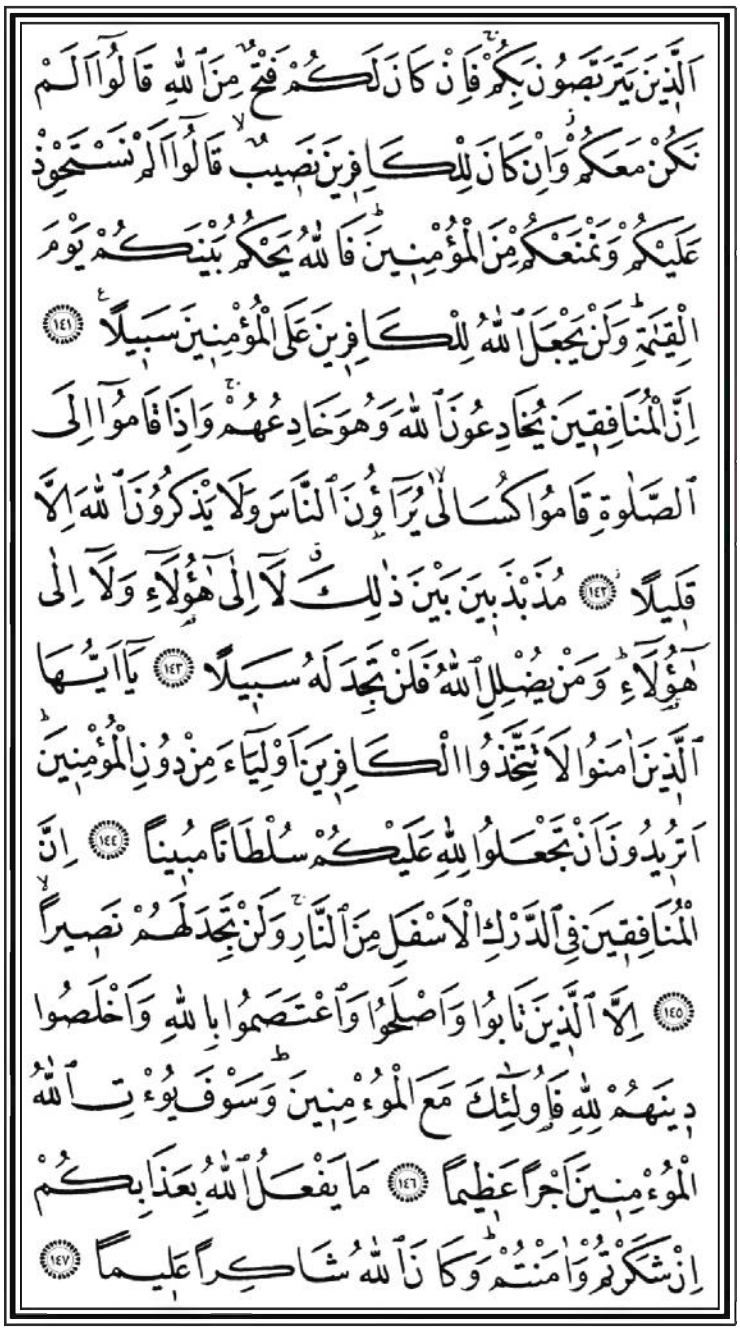

142- Şüphesiz münafıklar Allah'a oyun etmeye kalkışıyorlar. Halbuki Allah onların oyunlarını başlarına çevirmektedir. Onlar namaza kalktıkları zaman üşenerek kalkarlar, insanlara gösteriş yaparlar, Allah'ı da pek az hatıra getirirler.

143- Bunların arasında bocalayıp durmaktadırlar. Ne onlara (bağlanıyorlar) ne bunlara. Allah'ın şaşırttığı kimseye asla bir (çıkar) yol bulamazsın.

143- Bunların arasında bocalayıp durmaktadırlar. Ne onlara (bağlanıyorlar) ne bunlara. Allah'tan şaşan (doğru yola gelmek istemeyen) kimseye asla bir (çıkar) yol bulamazsın.

144- Ey iman edenler! Mü'minleri bırakıp da kafirleri dost edinmeyin. (Bunu yaparak) Allah'a aleyhinizde apaçık bir delil mi vermek istiyorsunuz?

145- Şüphe yok ki münafıklar cehennemin en alt katındadırlar. Artık onlara asla bir yardımcı bulamazsın.

146- Ancak tevbe edip hallerini düzeltenler, Allah'a sımsıkı sarılıp dinlerini (ibadetlerini) yalnız onun için yapanlar başkadır. İşte bunlar (gerçekte) mü'minlerle beraberdirler. Ve Allah mü'minlere yakında büyük mükafat verecektir.

147- Eğer siz iman eder ve şükrederseniz, Allah size neden azap etsin. Allah şükre karşılık veren ve herşeyi bilendir.

148- Allah kötü sözün açıkça söylenmesini sevmez, ancak haksızlığa uğrayan başka, Allah her şeyi işitici ve bilicidir.

149- Bir iyiliği açıklar veya gizlerseniz, ya da bir kötülüğü (açıklamayıp) affederseniz, şüphesiz Allah da ziyadesi ile affedici ve Kadir'dir.

150- Allah'ı ve Peygamber'lerini inkar edenler ve (inanma hususunda) Allah ile Peygamber'lerini bir birinden ayırmak isteyip bir kısmına iman ederiz ama bir kısmına inanmayız diyenler ve bunlar (iman ile küfür) arasında bir yol tutmak istiyenler yok mu?

151- İşte gerçekten kafirler bunlardır. Ve biz kafirlere alçaltıcı azap hazırlamışızdır.

152- Allah'a ve Peygamber'lerine iman eden ve onlardan hiçbirini diğerlerinden ayırmayanlara, (gelince) işte Allah onlara bir gün mükafatlarını verecektir. Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

153- Ehli Kitap senden kendilerine gökten bir Kitap indirmeni istiyor. Onlar Musa'dan bunun daha büyüğünü istemişlerde bize Allah'ı apaçık göster demişlerdi. Zulümleri sebebi ile onları hemen yıldırım çarptı. Daha sonra kendilerine açık deliller geldikten sonra buzağıyı (tanrı) edindiler. Biz bunu da affettik ve Musa'ya apaçık delil (ve yetki) verdik.

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظُلِمَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا
عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾ إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ
بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾
أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُهِينًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ
أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ
غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ
كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ ۚ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَٰلِكَ فَقَالُوا
أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ ثُمَّ اتَّخَذُوا
الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَٰلِكَ ۚ
وَآتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ
الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ
لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

154- Söz vermelerini (takviye) için Tur'u başlarına diktik de, onlara baş eğerek kapıdan girin dedik. Cumartesi günü sınırı aşmayın dedik, kendilerinden sağlam söz aldık.

154- Sözlerimi tutmaları ve boyun eğmeleri için Tur'u başlarına diktik de, secde eder olduğunuz halde, o kapıdan girin dedik. Cumartesi günü sınırı aşmayın dedik, vaadde bulunduk.

155- Sözlerinden dönmeleri, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri, haksız yere Peygamber'leri öldürmeleri ve kalplerimiz kılıflanmıştır demeleri sebebi ile (onları lanetledik, türlü belalar verdik, onların kalpleri kılıflı değildir.) Tam aksine küfürleri sebebi ile Allah o kalpler üzerine mühür vurmuştur) pek azı müstesna artık iman etmezler.

155- (Allah'ı) inkar ederek ahit vermeleri, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri, haksız yere Peygamber'leri öldürmeleri ve kalplerimiz kılıflanmıştır demeleri sebebi ile (onları lanetledik, (bu durumda) türlü belalara uğradılar, onların kalpleri kılıflı değildir.) Tam aksine küfürleri sebebi ile Allah'a kalplerinin üzerlerine mühür vurdurtmuşlardır. (Bunların içerisinde güzel ahit verenler) pek azı müstesna artık iman etmezler.

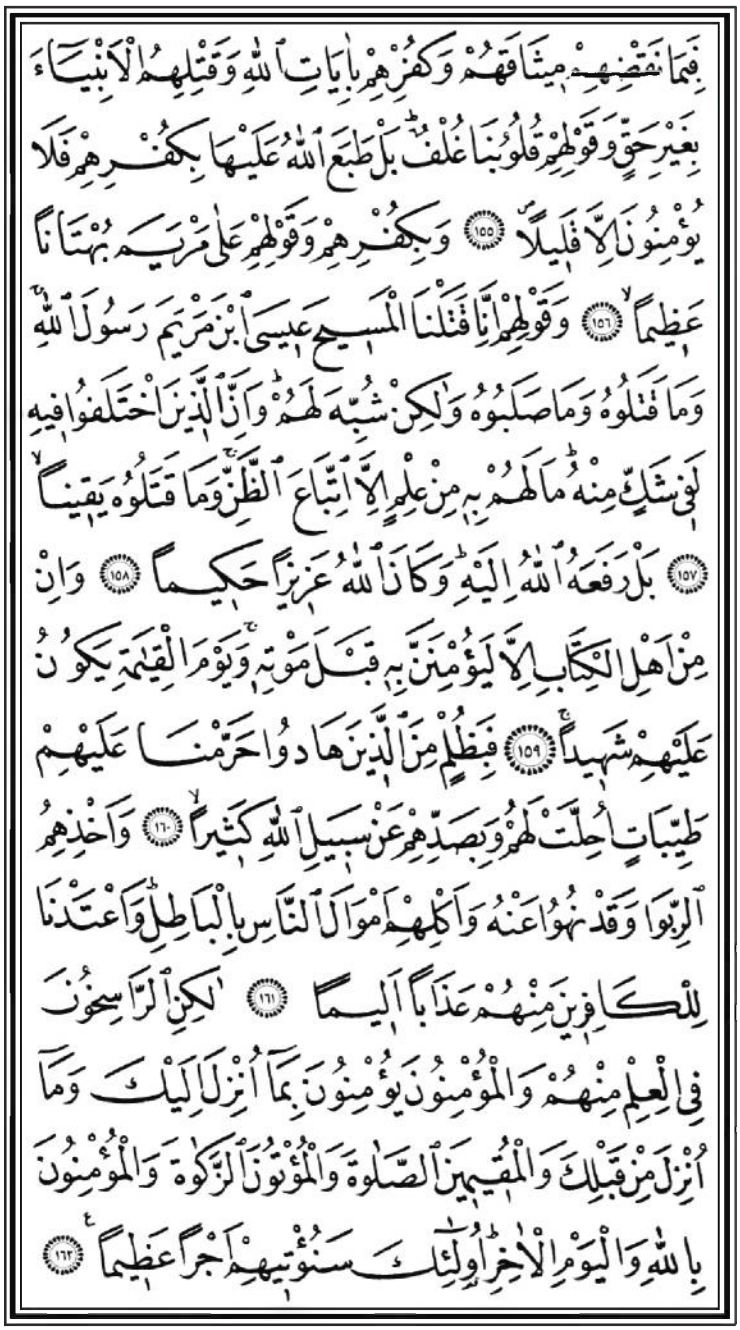

156- Bir de inkar etmelerinden ve Meryem'in üzerine, büyük bir iftira atmalarından.

157- Ve Allah elçisi Meryem oğlu İsa'yı öldürdük demeleri yüzünden (onları lanetledik.) Halbuki onu ne öldürdüler, ne de astılar. Fakat (öldürdükleri) onlara İsa gibi gösterildi. Onun hakkında ihtilafa düşenler, bundan dolayı tam bir kararsızlık içindedirler. Bu hususta zanna uymak dışında hiçbir (sağlam) bilgileri yoktur ve kesin olarak onu öldürmediler.

158- Bilakis Allah onu (İsa'yı) kendi nezdine kaldırmıştır. Allah izzet ve hikmet sahibidir.

159- Ehli Kitap'tan her biri ölümünden önce ona muhakkak iman edecektir. Kıyamet gününde de o onların aleyhlerine şahit olacaktır.

160-Yahudilerin zulümleri, bir çoklarını Allah yolundan menetmeleri sebebiyle, onlara helal kılınmış olan temiz şeyleri, üzerlerine haram kıldık

161-Faizden nehy edilmiş oldukları halde onu almaları, insanların mallarını haksız yere yemeleri sebebiyle, onlardan kafir olanlara elim bir azap hazırladık.

162- Fakat içlerinde ilimde derinleşmiş olanlar ve mü'minler, sana indirilene ve senden önce indirilene iman edenler, namazı kılanlar, zekat verenler, Allah'a ve ahiret gününe inananlar var ya; işte onlara pek yakında büyük mükafat vereceğiz.

163- Biz Nuh'a ve ondan sonra ki Peygamber'lere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. Ve (nitekim) İbrahim'e, İsmail'e İshak'a, Yakup'a, Esbat'a (torunlara), İsa'ya, Eyyüb'e, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a vahyettik. Davud'a da Zebur'u verdik.

164- Bir kısım Peygamber'leri sana daha önce anlattık, bir kısmını ise sana anlatmadık. Ve Allah Musa ile gerçekten konuştu.

165- (Yerine göre) Müjdeleyici ve sakındırıcı olarak Peygamber'ler gönderdik ki insanların Peygamber'lerden sonra Allah'a karşı bir bahaneleri olmasın. Allah izzet ve hikmet sahibidir.

166- Fakat Allah sana indirdiğine şahitlik eder, onu kendi ilmi ile indirdi. Melekler de (buna) şahitlik ederler. Ve şahit olarak Allah kafidir.

167- İnkar eden ve (başkalarını da) Allah yolundan alıkoyanlar, şüphesiz doğru yoldan çok uzaklaşmışlardır.

168- İnkar edip zulmedenleri Allah asla bağışlıyacak değildir. Onları (başka) bir yola iletecek de değildir.

168- Kafir olup zulmedenleri (o hal üzere bulundukları müddetçe) Allah onları bağışlayacak değildir, Bunlar kötü bir yoldadırlar.

169- Ancak orada ebedi kalmak üzere cehennem onları yoluna (iletecektir). Bu da Allah'a çok kolaydır.

169- O yol ise cehennem yoludur. Orada ebedi kalıcıdırlar. Bu ise Allah'a çok kolaydır.

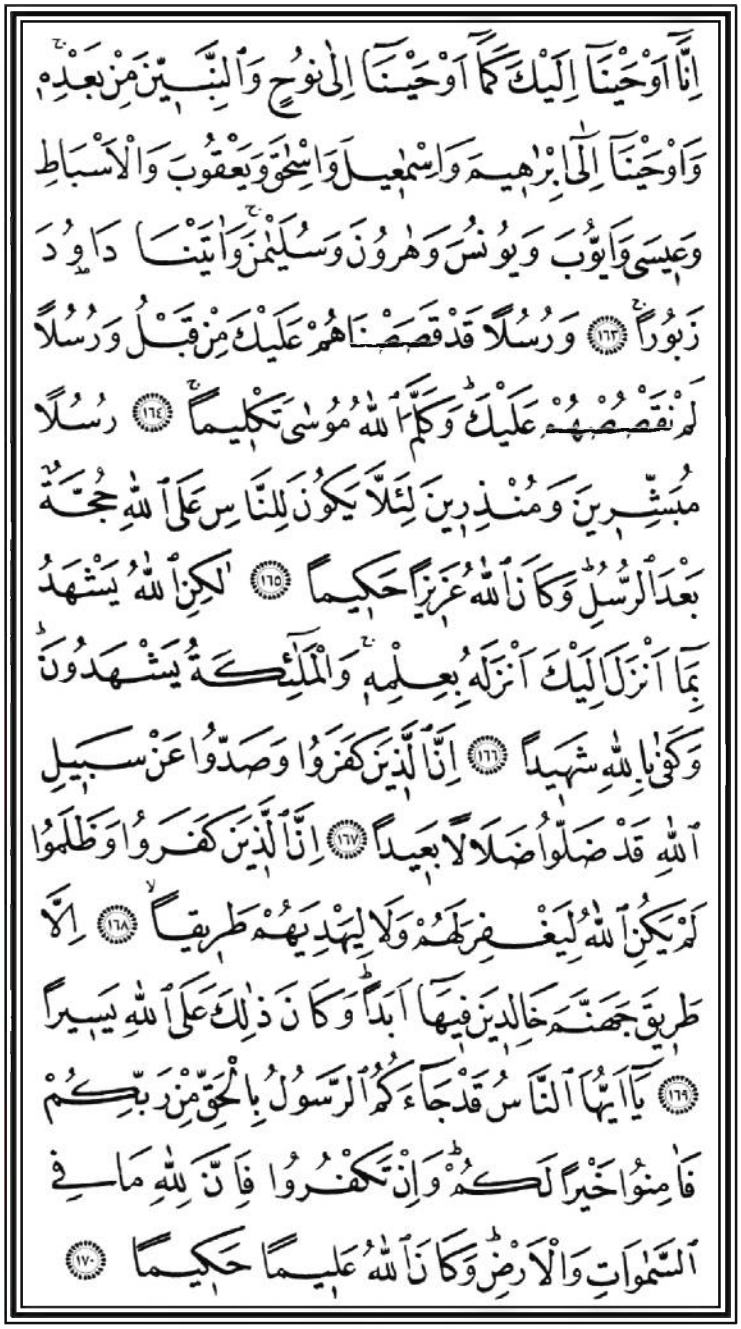

170- Ey insanlar! Rasul size Rab'binizden gerçeği getirdi (bunda şüphe yoktur), şu halde kendi iyiliğinize olarak (ona) iman edin. Eğer inkar ederseniz, göklerde ve yerde ne varsa şüphesiz hepsi Allah'ındır. (Onun sizin inanmanıza ihtiyacı yoktur). Allah alim ve hakimdir.

171- Ey Ehli Kitap! Dininizde aşırı gitmeyin ve Allah hakkında, gerçekten başkasını söylemeyin, Meryem oğlu İsa Mesih, ancak Allah'ın Rasul'üdür. (O) Allah'ın Meryem'e ulaştırdığı kün (ol) kelimesi (nin eseri) dir. O'ndan bir ruhtur. Şu halde Allah'a ve peygamberlerine iman edin. Tanrı üçtür demeyin. Sizin için hayırlı olmak üzere bundan vazgeçin. Allah ancak bir tek Allah'tır. O çoçuğu olmaktan münezzehtir. Göklerde ve yerlerde ne varsa hepsi onundur. Vekil olarak Allah yeter.

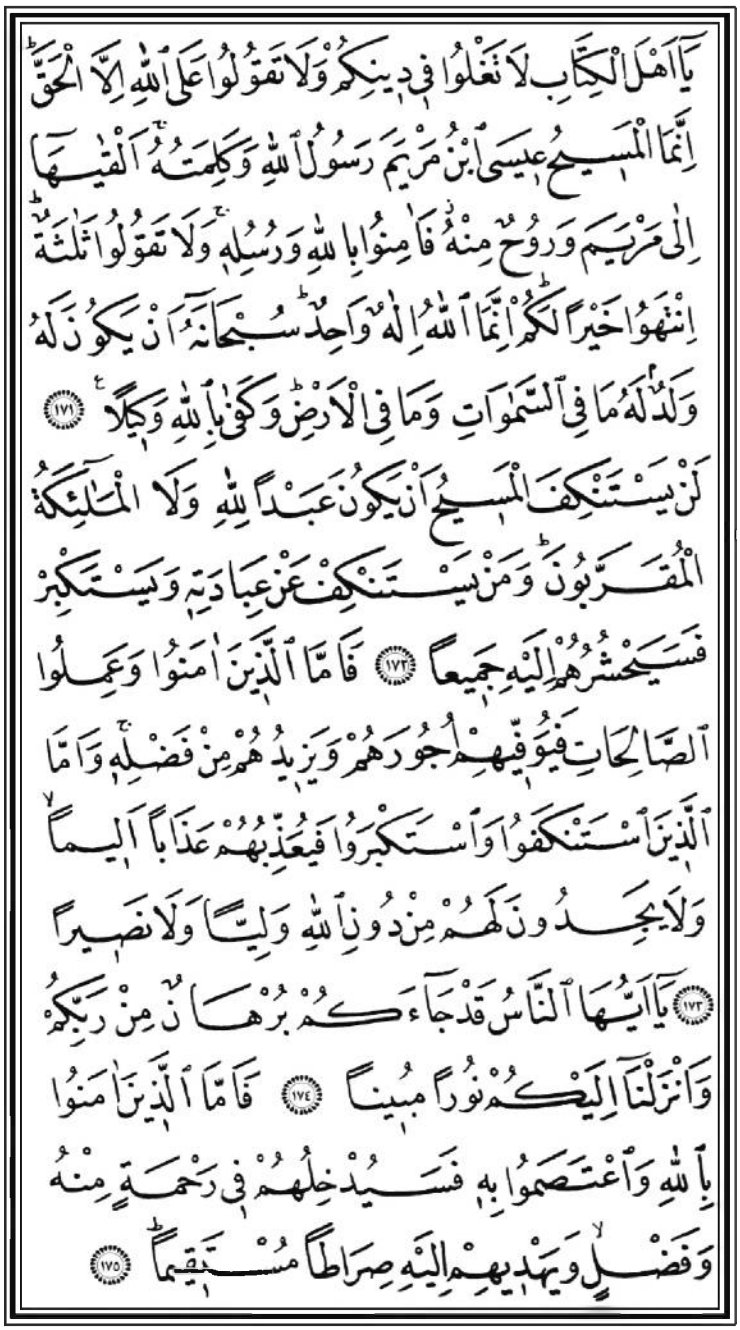

172- Ne Mesih ve ne de Allah'a yakın melekler, Allah'ın kulu olmaktan geri dururlar. O'na kulluktan geri durup büyüklenen kimselerin hepsini (Allah) yakında huzuruna toplayacaktır.

173- İman edip iyi işler yapanlara (Allah) ecirlerini tam olarak verecek ve onlara lütfundan daha fazlasını da ihsan edecektir. Kulluğundan yüz çeviren ve kibirlenenlere gelince onlara acı bir şekilde azap edecektir. Onlar, kendileri için Allah'tan başka ne bir dost ve ne de bir yardımcı bulurlar.

174- Ey insanlar! Şühpesiz size Rab'binizden kesin bir delil geldi ve size apaçık bir nur indirdik.

175- Allah'a iman edip O'na sımsıkı sarılanlara gelince, Allah onları kendinden bir rahmet ve lütuf (deryası) içine daldıracak ve onları kendine doğru bir yola götürecektir.

176- Senden fetva isterler. De ki; Allah babası ve çocuğu olmayan kimsenin mirası hakkında hükmü şöyle açıklıyor. Eğer çocuğu olmayan bir kimse ölür de onun bir kızkardeşi bulunursa, bıraktığının yarısı bunundur. Kız kardeş ölüp çocuğu olmazsa erkek kardeş de ona varis olur. Kız kardeşler iki tane olursa (erkek kardeşlerin) bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer erkekli ve kadınlı daha fazla kardeş mevcut ise erkeğin hakkı, iki kadın payı kadardır. Şaşırmamanız için Allah size açıklama yapıyor. Allah her şeyi bilmektedir.

BEŞİNCİ SÛRE

EL-MÂİDE SÛRESİ

Üçüncü ayetin dışında surenin bütünü Medine'de nazil olmuştur. Yüz yirmi ayettir. Buhari ve Müslim'de; Hazreti Ömer'den rivayet edildiğine göre bugün sizin dininizi ikmal ettim ifadesi Mekke'de Veda Haccı'nda, cuma günü arefe akşamı nazil olmuştur.

Maide sofra demektir 112 ve 114 ayetlerde Hazreti İsa zamanında gökten indirilmesi istenen bir sofradan bahsedildiği için sureye bu isim verilmiştir.

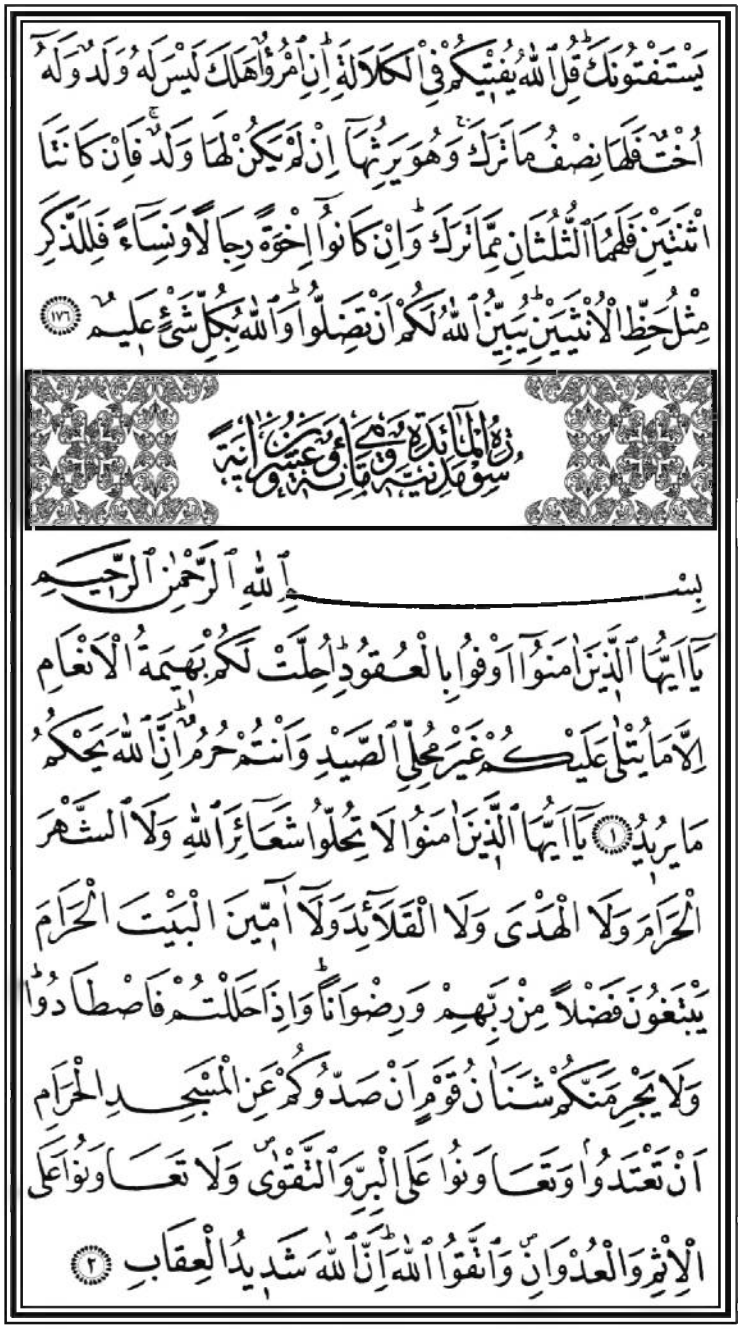

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Ey iman edenler! Akitlerin (gereğini) yerine getiriniz. İhramlı iken avlanmayı helal saymamak üzere (aşağıda) size okunacaklar dışında kalan hayvanlar sizin için, helal kılındı. Allah ne dilerse, onu hükmeder.

2- Ey iman edenler; Allah'ın (koyduğu dini) işaretlerine, haram aya, (Allah'a hediye edilmiş) kurbana, (ondaki) gerdanlıklara, Rab'lerinin lütuf ve rızasını arayarak Beyt'i Harem'e yönelmiş kimselere (tecavüz ve) saygısızlık etmeyin. İhramdan çıkınca avlanabilirsiniz. Mescid-i Harem'e girmenizi önledikleri için bir topluma karşı beslediğiniz kin sizi tecavüze sevketmesin. İyilik ve (Allah'ın yasaklarından) sakınma üzerinde yardımlaşın, Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın cezası çetindir.

3- Leş, kan, domuz eti Allah'tan başkası adına boğazlanan, boğulmuş, (taş ağaç vb. ile) vurulup öldürülmüş, boynuzlanıp ölmüş (hayvanlar ile) canavarın yediği hayvanlar, ölmeden yetişip kestikleriniz müstesna, dikili taşlar(putlar) üzerine boğazlanmış hayvanlar ve fal okları ile kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar yoldan çıkmaktır. Bugün kafirler, sizin dininizden (onu yok etmekten) ümit kesmişlerdir. Artık onlardan korkmayın, benden korkun. Bugün size dininizi ikmal ettim, üzerinize nimetimi tamamladım ve İslam ismini ben size verdim. Kim gönülden günaha yönelmiş olmamak üzere açlık halinde dara düşerse, (haram olanlardan yiyebilir) çünkü Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

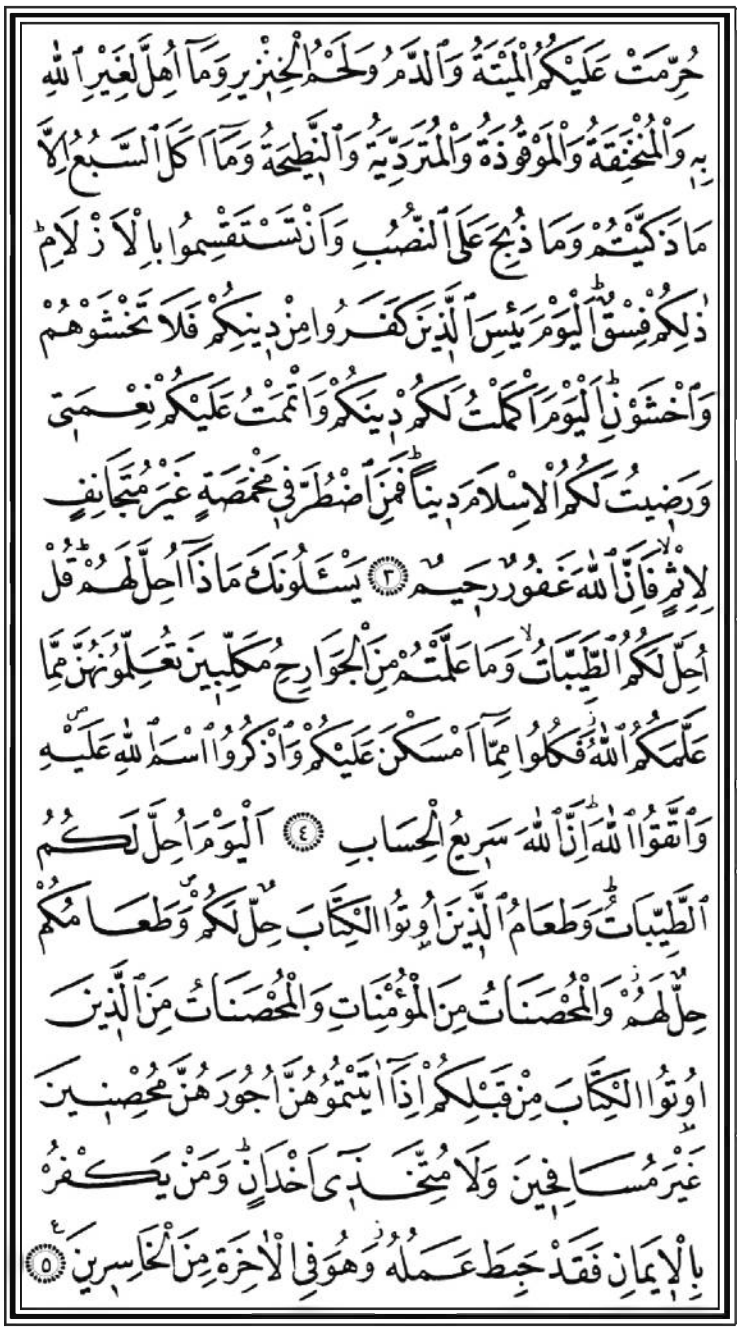

4- Kendileri için nelerin helal kılındığını sana soruyorlar, de ki: Bütün iyi ve temiz şeyler size helal kılınmıştır. Allah'ın size öğrettiğinden öğretip avcı hale getirdiğiniz hayvanların sizin için yakaladıklarından da yeyin ve üzerine Allah'ın adını anın (Bismillah Allahu ekber deyin) Allah'tan korkun. Allah'ın hesabı pek çabuktur

5- Bugün size temiz ve iyi şeyler helal kılınmıştır. Kendilerine Kitap verilenlerin (Yahudi, Hıristiyan vb.nin) yiyeceği size helaldır. Sizin yiyeceğinizde onlara helaldır. Mü'min kadınlardan hür olanlar ile daha önce kendilerine Kitap verilenlerden hür kadınlara da mehirlerini vermeniz şartıyla, namuslu olmak, zina etmemek ve gizli dost tutmamak üzere size helaldır. Kim (İslami hükümlere) inanmayı kabul etmezse, onun ameli boşa gitmiştir. O ahirette de ziyana uğrayanlardandır.

6- Ey iman edenler! Namazı kılmaya kalktığınız zaman yüzlerinizi, ellerinizle dirseklerinize kadar, başlarınızı da meshedip, topuklara kadar ayaklarınızı yıkayın. Eğer cünüp oldunuz ise, boy abdesti alın. Hasta, yahut yolculuk halinde bulunursanız, yahut biriniz tuvaletten gelirse, yahut da kadınlara dokunmuşsanız ve bu hallerde su bulamamışsanız temiz toprakla teyemmüm edin de yüzünüzü ve (dirseklere kadar) ellerinizi onunla meshedin. Allah size herhangi bir güçlük çıkarmak istemez. Fakat sizi tertemiz kılmak ve size (ihsan ettiği) nimetini tamamlamak ister. umulur ki şükredersiniz

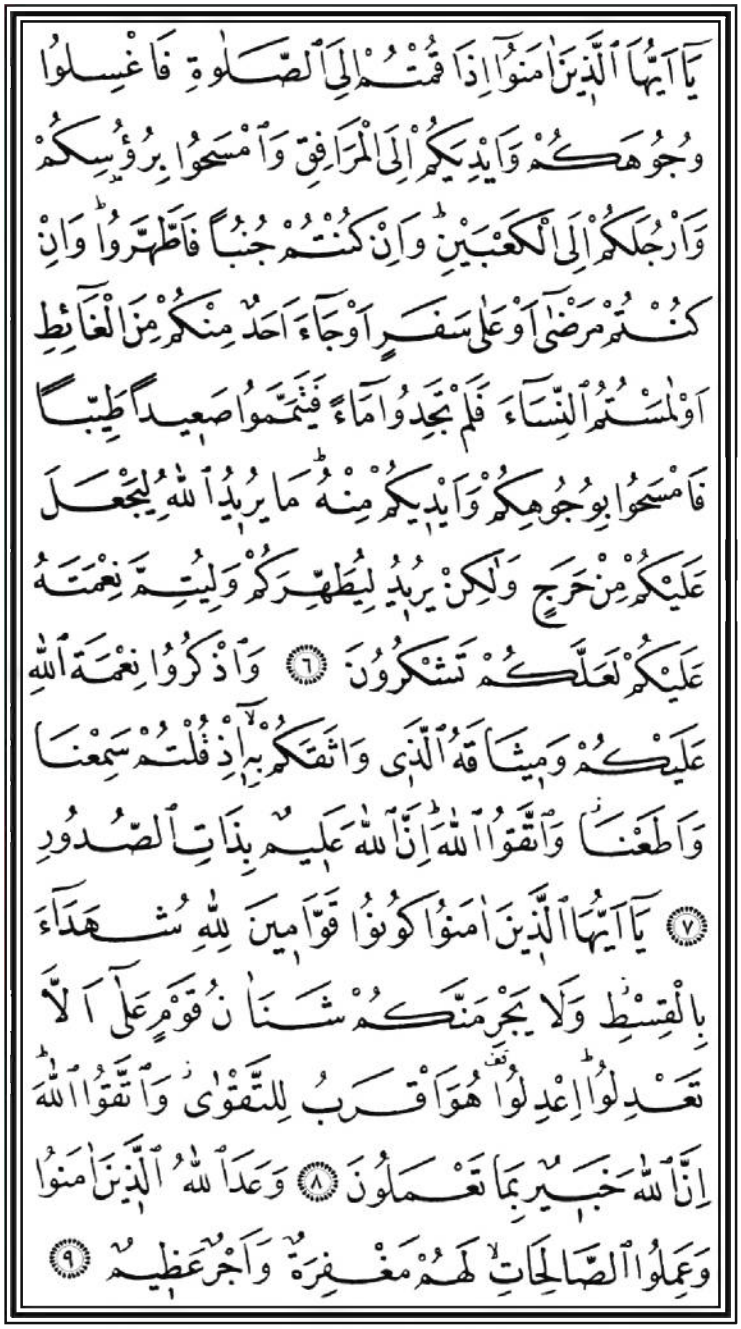
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا ۚ وَإِنْ
كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ
أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ ۚ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ
عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾ وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
﴿٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ
بِالْقِسْطِ ۖ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا
تَعْدِلُوا ۚ اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ
إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾

6- Ey iman edenler! Namazı kılmaya kalktığınız zaman yüzlerinizi, ellerinizle dirseklerinize kadar, başlarınızı da meshedip, topuklara kadar ayaklarınızı yıkayın. Eğer cünüp oldunuz ise, boy abdesti alın. Hasta, yahut yolculuk halinde bulunursanız, yahut biriniz tuvaletten gelirse, yahut da kadınlara dokunmuşsanız ve bu hallerde su bulamamışsanız temiz toprakla teyemmüm edin de yüzünüzü ve (dirseklere kadar) ellerinizi onunla meshedin. Allah size herhangi bir güçlük çıkarmak istemez. Fakat sizi tertemiz kılmak ve size (ihsan ettiği) nimetini tamamlamak ister. (Ta ki) onlar, anlarda şükrederler.

7- Allah'ın size olan nimetini duyduk ve kabul ettik dediğiniz zaman sizi bununla bağladığı (O'na verdiğiniz) sözü hatırlayın ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, kalplerin içindekini bilmektedir.

7- Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini, hatırlayın. Allah'ın ahdini (emrini) dinleyin ve itaat edin. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, bütün kalplerin esrarını bilmektedir.

8- Ey iman edenler! Allah için hakkı ayakta tutun, adaletle şahitlik eden kimseler olun. Bir topluluğa duyduğunuz kin, sizi adil davranmamaya itmesin. Adaletli olun. Bu Allah korkusu ile takva ehline daha çok yakışan (bir davranış) tır. Allah yaptıklarınızı hakkı ile bilmektedir.

9- Allah iman eden ve iyi şeyler yapanlara söz vermiştir. Onlara bağışlama ve büyük mükafat vardır.

10- İnkar eden ve ayetlerimizi yalanlayanlara gelince onlar cehennemliklerdir.

11- Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini unutmayın. Hani bir topluluk size el uzatmaya yeltenmişti de, Allah onların ellerini sizden çekmişti. Allah'tan korkun ve mü'minler yalnızca Allah'a güvensinler.

12- And olsun ki Allah İsrailoğullarından söz almıştı (kefil olarak) içlerinden on iki de başkan göndermişti. Allah onlara şöyle demişti; Ben sizinle beraberim. Eğer namazı dosdoğru kılar, zekatı verir, Peygamber'lerine inanır, onları desteklerseniz ve Allah'a güzel borç verirseniz (ihtiyacı olanlara Allah rızası için faizsiz borç verirseniz) andolsun ki sizin günahlarınızı örterim ve sizi zemininden ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar yolunu tutarsa doğru yoldan sapmış olur.

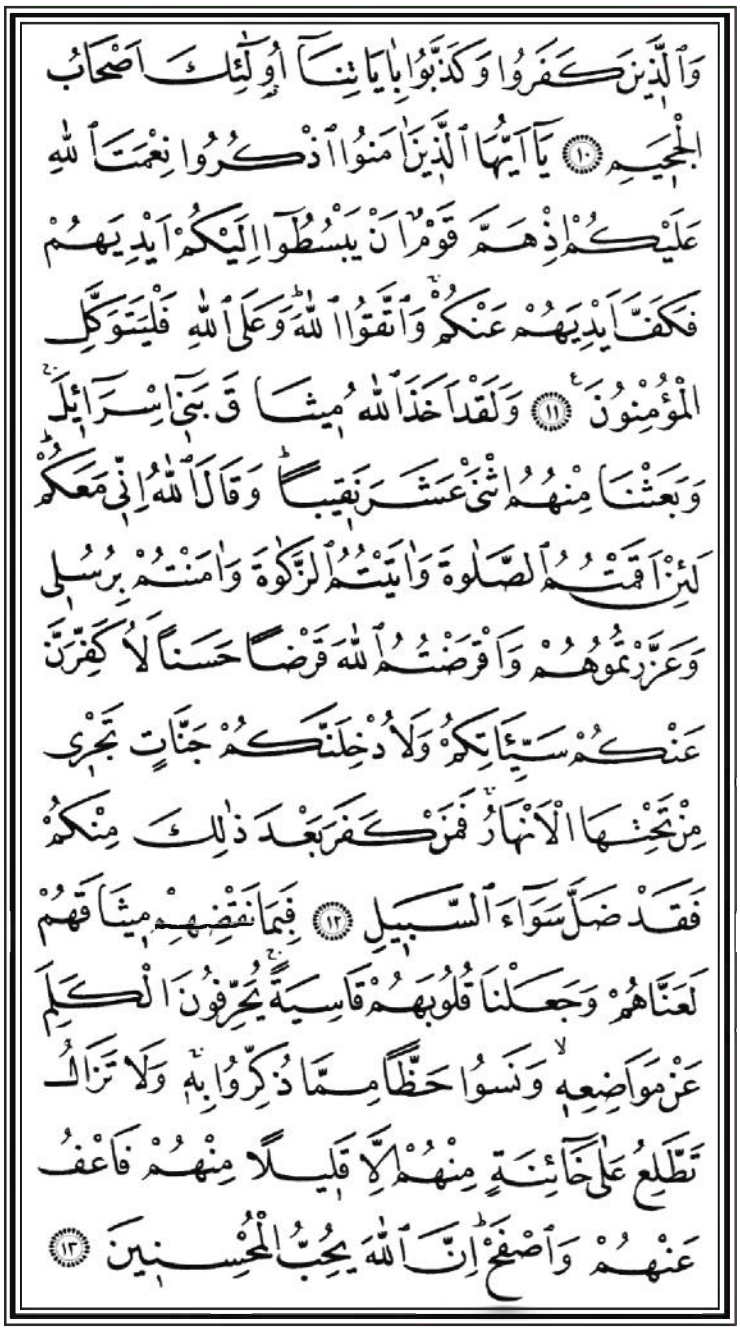

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَآ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ
ٱلْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوٓا۟ إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ
فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنكُمْ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ۖ
وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ ٱثْنَىْ عَشَرَ نَقِيبًا ۖ وَقَالَ ٱللَّهُ إِنِّى مَعَكُمْ ۖ
لَئِنْ أَقَمْتُمُ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَيْتُمُ ٱلزَّكَوٰةَ وَءَامَنتُم بِرُسُلِى
وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّأُكَفِّرَنَّ
عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى
مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ۚ فَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ مِنكُمْ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ﴿١٢﴾ فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَٰقَهُمْ
لَعَنَّٰهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَٰسِيَةً ۖ يُحَرِّفُونَ ٱلْكَلِمَ
عَن مَّوَاضِعِهِۦ ۙ وَنَسُوا۟ حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوا۟ بِهِۦ ۚ وَلَا تَزَالُ
تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَآئِنَةٍ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۖ فَٱعْفُ
عَنْهُمْ وَٱصْفَحْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

12- And olsun ki Allah İsrailoğullarıyla da ahitleşti, içlerinden on iki de başkan göndermişti. Allah onlara şöyle demişti; Ben sizinle beraberim. Eğer namazı dosdoğru kılar, zekatı verir, Peygamber'lerine inanır, onları desteklerseniz ve Allah'a güzel borç verirseniz (ihtiyacı olanlara Allah rızası için faizsiz borç verirseniz) andolsun ki sizin günahlarınızı örterim ve sizi zemininden ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar yolunu tutarsa doğru yoldan sapmış olur.

13- sözlerini bozmaları sebebiyle onları lanetledik ve kalplerini katılaştırdık. Onlar kelimelerin yerlerini değiştirirler (Kitap'larını tahrif ederler) kendilerine öğretilen ahkamın (Tevrat'ın) önemli bir bölümünü de unuttular. İçlerinden pek azı hariç, onlardan daima bir hainlik görürsün. Yine de sen onları affet ve aldırış etme. Şüphesiz Allah iyilik edenleri sever.

13- Sözlerimi tutmamaları sebebi ile kalpleri katılaşmıştır. (Bu durumda) Onları lanetledik. Onlar kelimelerin yerlerini değiştirirler (Kitap'larını tahrif ederler) kendilerine öğretilen ahkamın (Tevrat'ın) önemli bir bölümünü de unuttular. İçlerinden pek azı hariç, onlardan daima bir hainlik görürsün. Yine de sen onları affet ve aldırış etme. Şüphesiz Allah iyilik edenleri sever.

14- Biz Hıristiyanlarız diyenlerden de kesin sözlerini almıştık, ama onlarda kendilerine zikredilen (verilen öğütlerin veya Kitab'ın) önemli bir bölümünü unuttular. Bu sebeple kıyamete kadar aralarına düşmanlık ve kin saldık. Yakında Allah onlara yaptıklarını haber verecektir.

14- Biz Hıristiyanlarız diyenlerle de ahitleştik, onlara da söyledik, ama onlarda kendilerine verilen zikrin (Kitab'ın) önemli bir bölümünü terkettiler. Bu sebeple kıyamete kadar aralarında düşmanlık ve kin vardır. Yakında Allah onlara yaptıklarını haber verecektir.

15- Ey ehli kitap! Rasul'ümüz size kitaptan gizlemekte olduğunuz birçok şeyi açıklamak üzere geldi. Birçok (kusurunuzu) da affediyor. Gerçekten size Allah'tan bir nur, apaçık bir Kitap geldi.

16- Rızasını arayanı Allah onunla kurtuluş yollarına götürür ve onları iradesiyle karanlıklardan aydınlığa çıkarır, dosdoğru bir yola iletir.

16- Rızasını arayana Allah onunla (Kur'an'la) kurtuluş yollarını gösterir ve onlar (insanlar kendi) iradeleriyle karanlıklardan aydınlığa çıkarlar, dosdoğru bir yola girerler.

وَمِنَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّا نَصَٰرَىٰٓ أَخَذْنَا مِيثَٰقَهُمْ
فَنَسُوا۟ حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوا۟ بِهِۦ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ
ٱلْعَدَٰوَةَ وَٱلْبَغْضَآءَ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ وَسَوْفَ
يُنَبِّئُهُمُ ٱللَّهُ بِمَا كَانُوا۟ يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ
قَدْ جَآءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا
كُنتُمْ تُخْفُونَ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَيَعْفُوا۟ عَن
كَثِيرٍ ۗ قَدْ جَآءَكُم مِّنَ ٱللَّهِ نُورٌ وَكِتَٰبٌ مُّبِينٌ ۙ
﴿١٥﴾ يَهْدِى بِهِ ٱللَّهُ مَنِ ٱتَّبَعَ رِضْوَٰنَهُۥ سُبُلَ ٱلسَّلَٰمِ
وَيُخْرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذْنِهِۦ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَّقَدْ
كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ مَرْيَمَ
قُلْ فَمَن يَمْلِكُ مِنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا إِنْ أَرَادَ أَن يُهْلِكَ
ٱلْمَسِيحَ ٱبْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُۥ وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا ۗ
وَلِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ يَخْلُقُ
مَا يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

17- Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir diyenler, andolsun ki kafir olmuşlardır. De ki; Öyle ise Allah, Meryem oğlu Mesih'i anasını ve yeryüzündekilerin hepsini imha etmek isterse Allah'a kim birşey yapabilecektir. Göklerde, yerde ve ikisi arasında ne varsa hepsinin mülkiyeti Allah'a aittir. O dilediğini yaratır ve Allah herşeye tam manası ile kadirdir.

18- Yahudiler ve Hıristiyanlar biz Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz dediler. De ki; Öyleyse günahlarınızdan dolayı size niçin azap ediyor? Doğrusu sizde O'nun yarattığı insanlardansınız. O dilediğini bağışlar dilediğine de azap eder. Göklerde yerde ve ikisinin arasında ne varsa mülkiyeti Allah'a aittir. Sonunda dönüş de ancak O'nadır.

18- Yahudiler ve Hıristiyanlar biz Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz dediler. De ki; Öyleyse günahlarınızdan dolayı size niçin azap ediyor? Doğrusu sizde O'nun yarattığı insanlardansınız. O sizlerden dileyeni bağışlar dileyene de azap eder. Göklerde yerde ve ikisinin arasında ne varsa mülkiyeti Allah'a aittir. Sonunda dönüş de ancak O'nadır.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ ۚ
قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُم ۖ بَلْ أَنتُم بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ۚ يَغْفِرُ لِمَن
يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۚ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ
رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَن تَقُولُوا مَا جَاءَنَا
مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ ۖ فَقَدْ جَاءَكُم بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنبِيَاءَ وَجَعَلَكُم مُّلُوكًا وَآتَاكُم
مَّا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ
الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ
فَتَنقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ ۖ
وَإِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا ۖ فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا
دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ
عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۚ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ
غَالِبُونَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

19- Ey ehli Kitap! Peygamber'lerin arası kesildiği bir sırada size elçimiz geldi. Gerçekleri size açıklıyor ki (kıyamette) bize bir müjdeleyici ve uyarıcı gelmedi demeyesiniz. İşte size müjdeleyici ve uyarıcı gelmiştir. Allah herşeye hakkı ile kadirdir.

20- Bir zamanlar Musa, kavmine şöyle demişti; Ey kavmim! Allah'ın size (lütfettiği) nimetini hatırlayın. Zira o içinizden Peygamber'ler çıkardı ve sizi hükümdarlar kıldı. Alemlerde hiçbir kimseye vermediğini size verdi.

20- Bir zamanlar Musa, kavmine şöyle demişti; Ey kavmim! Allah'ın size (lütfettiği) nimetini hatırlayın. Zira o içinizden Peygamber'ler çıkardı (insanları yarattıkları üzerine) hükümdarlar kıldı. Alemlerde hiçbir kimseye vermediğini insanlara verdi.

21- Ey kavmim! Allah size (vatan olarak) gösterdiği mukaddes toprağa girin ve arkanıza dönmeyin, yoksa kaybederek dönmüş olursunuz.

22- Onlar şu cevabı verdiler; ya Musa! Orada zorba bir toplum var. Onlar oradan çıkmadıkça biz oraya asla girmeyeceğiz. Eğer oradan çıkarlarsa biz de hemen gireriz.

23- Korkanların içinden Allah'ın kendilerine lutufda bulunduğu iki kişi şöyle dedi; Onların üzerine kapıdan girin. Oraya bir girdiniz mi artık siz zaferi kazanmışsınızdır. Eğer mü'minler iseniz ancak Allah'a güvenin.

23- Korkanların içinden Allah'ın lütufuna nail olan iki kişi şöyle dedi; Onların üzerine kapıdan girin. Oraya bir girdiniz mi artık siz zaferi kazanmışsınızdır. Eğer mü'minler iseniz ancak Allah'a güvenin.

24- Ey Musa! Onlar orada bulundukları müddetçe biz oraya asla girmeyiz. Şu halde sen ve Rab'bin gidin savaşın. Biz burada oturacağız dediler.

25- Musa; Rab'bim! Ben kendimden ve kardeşimden başkasına hakim olamıyorum; bizimle, bu yoldan çıkmış toplumun arasını ayır dedi.

26- Allah öyle ise orası (Arzı Mukaddes) onlara kırk yıl yasaklanmıştır. (Bu müddet içinde) Yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşacaklar. Artık sen, yoldan çıkmış toplum için üzülme dedi.

27- Onlara Adem'in iki oğlunun haberini gerçek olarak anlat. Hani birer kurban takdim etmişlerdi de birisinden kabul edilmiş, diğerinden ise kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen kardeş kıskançlık yüzünden) And olsun seni öldüreceğim dedi. Diğeri de Allah ancak takva sahiplerinden kabul eder dedi (ve ekledi).

28- Andolsun ki sen, öldürmek için bana elini uzatsan (bile) ben sana, öldürmek için el uzatacak değilim. Ben alemlerin Rab'bi olan Allah'tan korkarım.

29- Ben istiyorum ki, sen hem benim günahımı, hem de kendi günahını yüklenip ateşe atılacaklardan olasın; Zalimlerin cezası işte budur.

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا أَبَدًا مَّا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ
أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ
رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً
يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ
عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا
وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ
مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِن بَسَطتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ
يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾
إِنِّي أُرِيدُ أَن تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ
وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ
أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا
يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْأَةَ أَخِيهِ
قَالَ يَا وَيْلَتَىٰ أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَٰذَا الْغُرَابِ
فَأُوَارِيَ سَوْأَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

30- Nihayet nefsi onu, kardeşini öldürmeye itti ve onu öldürdü. Bu yüzden de kaybedenlerden oldu.

31- Derken Allah kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini ona göstermek için yeri eşeleyen bir karga gönderdi. (Katil kardeş) Yazıklar olsun bana, şu karga kadar da olamadım mı ki kardeşimin cesedini gömeyim dedi ve ettiğine yananlardan oldu.

32- İşte bu yüzdendir ki İsrailoğullarına şöyle yazmıştık; Kim bir cana veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya karşılık olmaksızın (haksız yere) bir cana kıyarsa bütün insanları öldürmüş gibi olur. Her kim bir canı kurtarırsa bütün insanları kurtarmış gibi olur. Peygamber'imiz onlara apaçık deliller getirdiler, ama bundan sonra da onların çoğu yine yeryüzünde aşırı gitmektedirler.

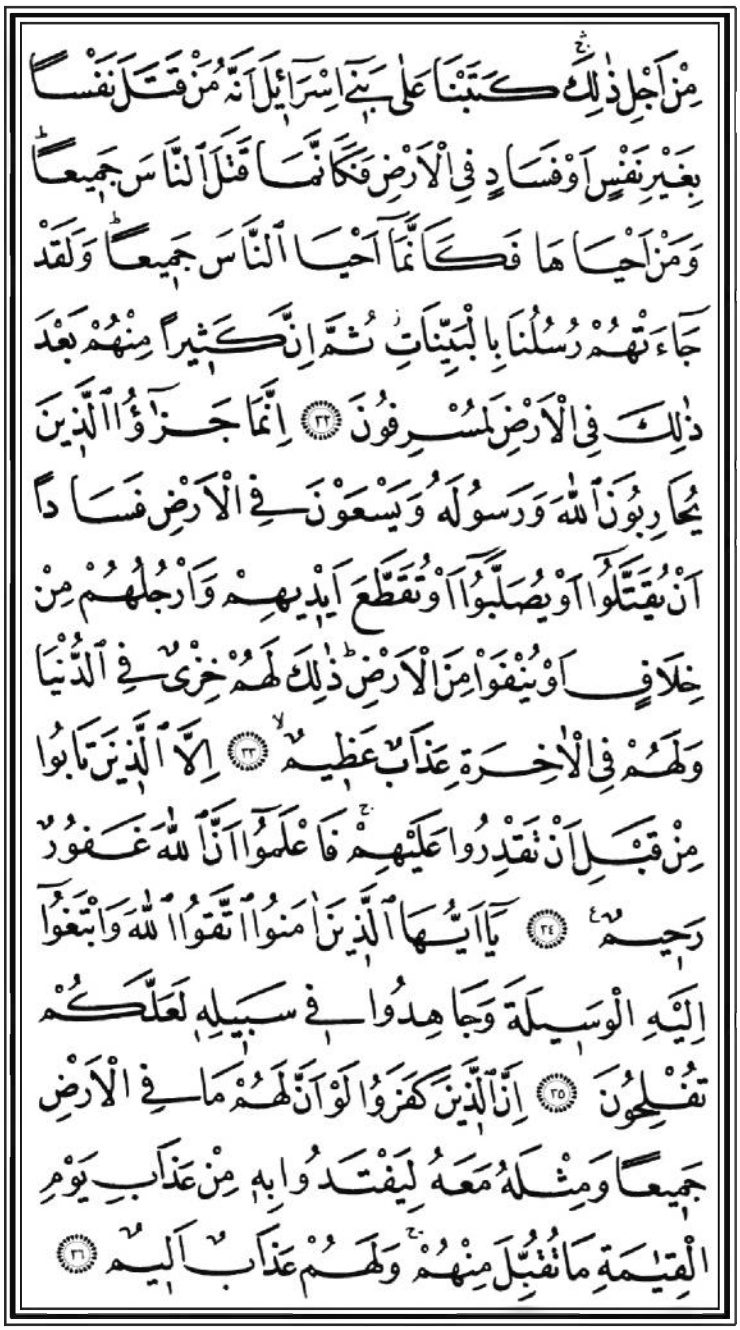
مِنْ أَجْلِ ذٰلِكَ ۚ كَتَبْنَا عَلٰى بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ أَنَّهُۥ مَن قَتَلَ نَفْسًۢا
بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِى ٱلْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ ٱلنَّاسَ جَمِيعًا ۚ
وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَآ أَحْيَا ٱلنَّاسَ جَمِيعًا ۚ وَلَقَدْ
جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِٱلْبَيِّنَٰتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم بَعْدَ
ذٰلِكَ فِى ٱلْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّمَا جَزَٰٓؤُا۟ ٱلَّذِينَ
يُحَارِبُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَسْعَوْنَ فِى ٱلْأَرْضِ فَسَادًا
أَن يُقَتَّلُوٓا۟ أَوْ يُصَلَّبُوٓا۟ أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُم مِّنْ
خِلَٰفٍ أَوْ يُنفَوْا۟ مِنَ ٱلْأَرْضِ ۚ ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْىٌ فِى ٱلدُّنْيَا
وَلَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا۟
مِن قَبْلِ أَن تَقْدِرُوا۟ عَلَيْهِمْ ۖ فَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٣٤﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَٱبْتَغُوٓا۟
إِلَيْهِ ٱلْوَسِيلَةَ وَجَٰهِدُوا۟ فِى سَبِيلِهِۦ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَوْ أَنَّ لَهُم مَّا فِى ٱلْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُۥ مَعَهُۥ لِيَفْتَدُوا۟ بِهِۦ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ
ٱلْقِيَٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

33- Allah ve Rasul'üne karşı savaşanların ve yeryüzünde (hak) düzeni bozmaya çalışanların cezası ancak ya (acımadan) öldürülmeleri, ya asılmaları, yahut el ve ayaklarının çaprazlama kesilmeleri, yahut da bulundukları yerden sürülmeleridir. Onlar için ahirette de büyük azap vardır.

34- Ancak, siz kendilerini yenip ele geçirmeden önce tevbe edenler müstesna. (Kalben tevbe etmeyip korkularından tevbe edenlerin tevbeleri kabul olunmaz). Biliniz ki Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

35- Ey iman edenler! Allah'tan korkun, O'na yaklaşmaya yol arayın ve yolunda cihad edin ki kurtuluşa eresiniz.

36- Şüphe yok ki kafir olanlar, yeryüzündeki her şey ve bunun yanında da bir o kadarı kendilerinin olsa da kıyamet gününün azabından kurtulmak için onu fidye verseler onlardan asla kabul edilmez. Onlar için acı bir azap vardır.

37- Ateşten çıkmak isterler, fakat onlar oradan çıkacak değillerdir. Onlar için devamlı bir azap vardır.

38- Hırsızlık eden erkek ve kadının, yaptıklarına karşılık bir ceza ve Allah'tan bir ibret olmak üzere ellerini kesin. Allah izzet ve hikmet sahibidir.

39- Kim, (bu) haksız davranışından sonra tevbe eder ve durumunu düzeltirse, şüphesiz Allah onun tevbesini kabul eder. Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

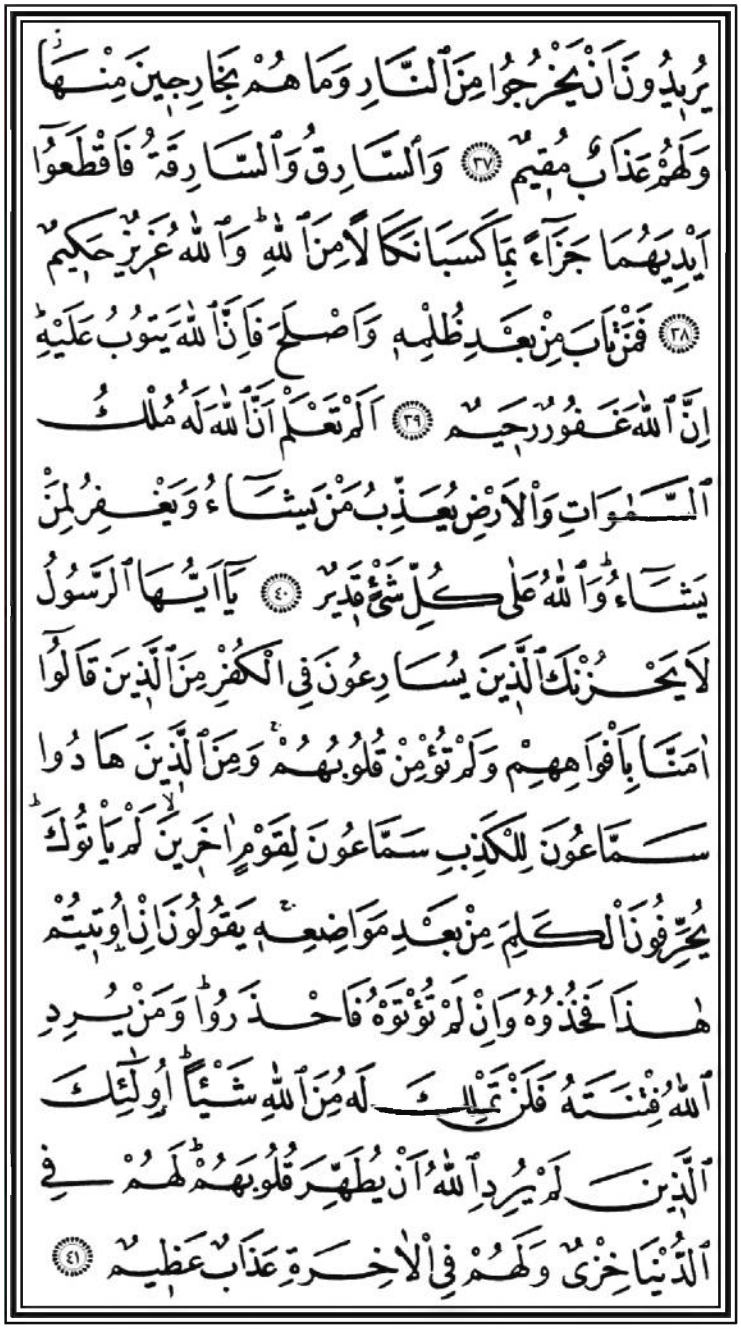

40- Bilmez misin ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsinin mülkiyeti Allah'a aittir, dilediğine azap eder ve dilediğini bağışlar. ve Allah her şeye hakkı ile kadirdir.

40- Bilmez misin ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsinin mülkiyeti Allah'a aittir, O sizlerden dileyeni bağışlar. Dileyene de azap eder ve Allah her şeye hakkı ile kadirdir.

41- Ey Rasul! Kalpleri iman etmediği halde ağızları ile (inandık) diyen kimselerden ve Yahudilerden küfür içinde koşuşanlarının (hali) seni üzmesin. Onlar durmadan yalana kulak verirler ve sana gelmeyen (bazı) kimselere kulak verirler, kelimeleri yerlerinden kaydırıp değiştirirler. Eğer size şu verilirse hemen alın, o verilmezse sakının derler. Allah bir kimseyi şaşkınlığa (fitneye) düşürmek isterse. sen Allah'a karşı onun lehinde hiçbirşey yapamazsın Onlar Allah'ın kalplerini temizlemek istemediği kimselerdir. Onlar için dünyada rezillik vardır ve ahirette onlara mahsus büyük bir azap vardır.

41- Ey Rasul! Kalpleri iman etmediği halde ağızları ile (inandık) diyen kimselerden ve Yahudilerden küfür içinde koşuşanların (hali) seni üzmesin. Onlar durmadan yalana kulak verirler ve sana gelmeyen (bazı) kimselere kulak verirler, kelimeleri yerlerinden kaydırıp değiştirirler. Eğer size şu verilirse hemen alın, o verilmezse sakının derler. Bir kimse Allah'tan, şaşkınlığa ve (fitneye) düşmek isterse, sen Allah'a karşı onun lehinde hiçbir şey yapamazsın. Onlar, Allah'a kalplerini temizletmek istemediği kimselerdir. Onlar için dünyada rezillik vardır ve ahirette onlara mahsus büyük bir azap vardır.

42- Hep yalana kulak verir, durmadan haram yerler. Sana gelirlerse, ister aralarında hüküm ver ister onlardan yüz çevir. Eğer onlardan yüz çevirirsen sana hiçbir zarar veremezler. Ve eğer hüküm verirsen, aralarında adaletle hükmet. Allah adil olanları sever.

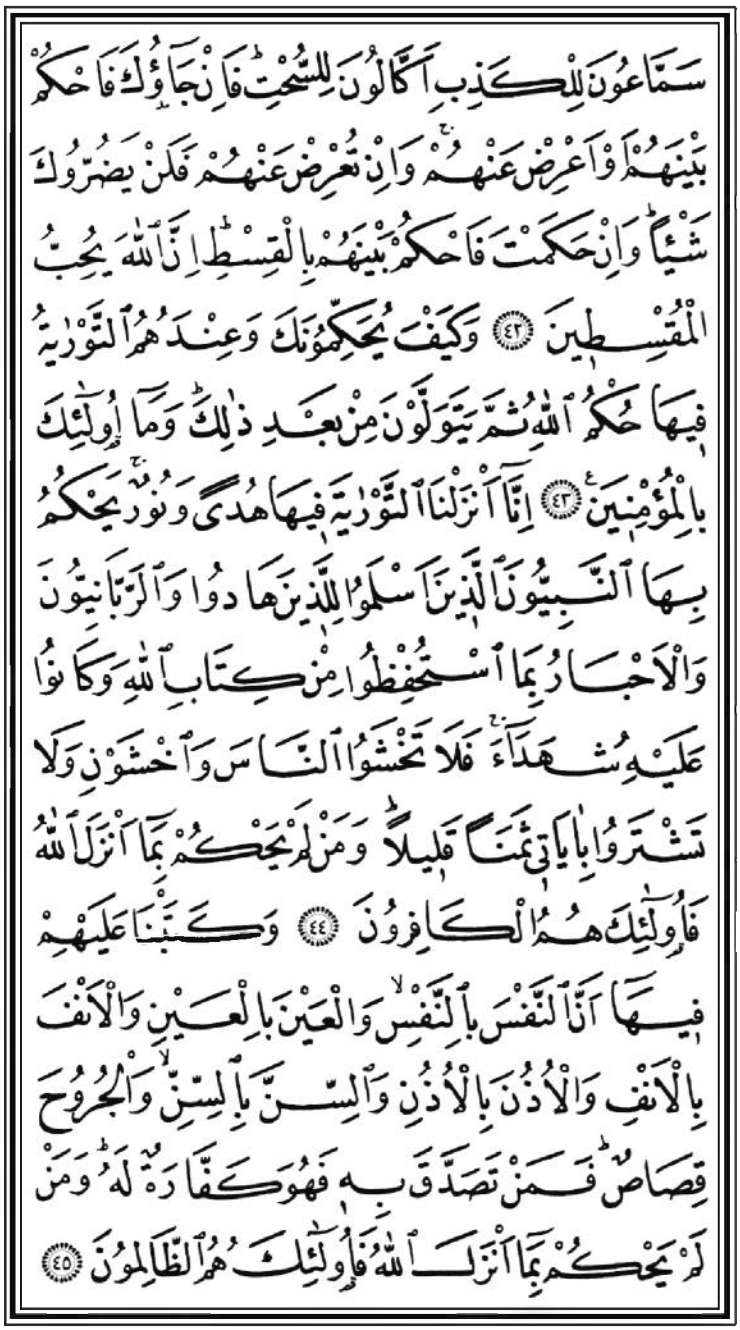

سَمَّٰعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّٰلُونَ لِلسُّحْتِ ۚ فَإِن جَآءُوكَ فَٱحْكُم
بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ ۖ وَإِن تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَن يَضُرُّوكَ
شَيْـًٔا ۖ وَإِنْ حَكَمْتَ فَٱحْكُم بَيْنَهُم بِٱلْقِسْطِ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ
ٱلْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِندَهُمُ ٱلتَّوْرَىٰةُ
فِيهَا حُكْمُ ٱللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ ۚ وَمَآ أُو۟لَٰٓئِكَ
بِٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ إِنَّآ أَنزَلْنَا ٱلتَّوْرَىٰةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ ۚ يَحْكُمُ
بِهَا ٱلنَّبِيُّونَ ٱلَّذِينَ أَسْلَمُوا۟ لِلَّذِينَ هَادُوا۟ وَٱلرَّبَّٰنِيُّونَ
وَٱلْأَحْبَارُ بِمَا ٱسْتُحْفِظُوا۟ مِن كِتَٰبِ ٱللَّهِ وَكَانُوا۟
عَلَيْهِ شُهَدَآءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا۟ ٱلنَّاسَ وَٱخْشَوْنِ وَلَا
تَشْتَرُوا۟ بِـَٔايَٰتِى ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ
فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ
فِيهَآ أَنَّ ٱلنَّفْسَ بِٱلنَّفْسِ وَٱلْعَيْنَ بِٱلْعَيْنِ وَٱلْأَنفَ
بِٱلْأَنفِ وَٱلْأُذُنَ بِٱلْأُذُنِ وَٱلسِّنَّ بِٱلسِّنِّ وَٱلْجُرُوحَ
قِصَاصٌ ۚ فَمَن تَصَدَّقَ بِهِۦ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُۥ ۚ وَمَن
لَّمْ يَحْكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٤٥﴾

43- İçinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat yanlarında olduğu halde nasıl seni hakem kılıyorlar da sonra, bunun arkasından yüz çevirip gidiyorlar? Onlar inanmış kimseler değildir.

44- Biz, içinde doğruya rehberlik ve nur olduğu halde Tevrat'ı indirdik. Kendilerini (Allah'a) vermiş Peygamber'ler, onunla Yahudilere hükmederlerdi. Allah'ın Kitab'ını korumaları kendilerinden istendiği için Rab'lerine teslim olmuş zahitler ve bilginlerde (onunla hükmederlerdi.) Hepsi ona (hak olduğuna) şahitlerdi. Şu halde (ey Yahudiler ve hakimler!) İnsanlardan korkmayın benden korkun. Ayetlerimi az bir bedel karşılığında satmayın. Kim Allah'ın indirdiği (hükümler) ile hükümlenmezse işte onlar kafirlerin ta kendileridir.

45- Tevrat'ta onlara şöyle yazdık; Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş (karşılık ve cezadır.) Yaralar da kısastır. (Her yaralanma misli ile cezalandırılır.) Kim bunu (kısası) bağışlarsa kendisi için kefaret olur. Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar zalimlerdir.

46- Kendinden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Peygamber'lerin izleri üzerine, Meryem oğlu Isa'yı arkalarından gönderdik. Ve ona, içinde doğruya rehberlik ve nur bulunmak, önündeki Tevrat'ı tasdik etmek, sakınanlara bir hidayet ve öğüt olmak üzere İncil'i verdik.

47- İncil'e inananlar, Allah'ın onda indirdiği (hükümler) ile hükmetsinler. Kim Alah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar fasıklardır.

48- Sana da, daha önceki Kitab'ı doğrulamak ve onu korumak üzere hak olarak Kitab'ı (Kur'anı) gönderdik. Artık aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet. Sana gelen gerçeği bırakıp da onların arzularına uyma. Her birinize bir şeriat ve bir yol verdik. Allah dileseydi sizleri bir tek ümmet yapardı. Fakat size verdiğinde (yol ve şeriatlerde) sizi denemek için (böyle yaptı) Oyleyse iyi işlerde birbirinizle yarışın. Hepinizin dönüşü Allah'adır. Artık size, üzerinde ayrılığa düştüğünüz şeylerin (gerçek tarafını) O haber verecektir.

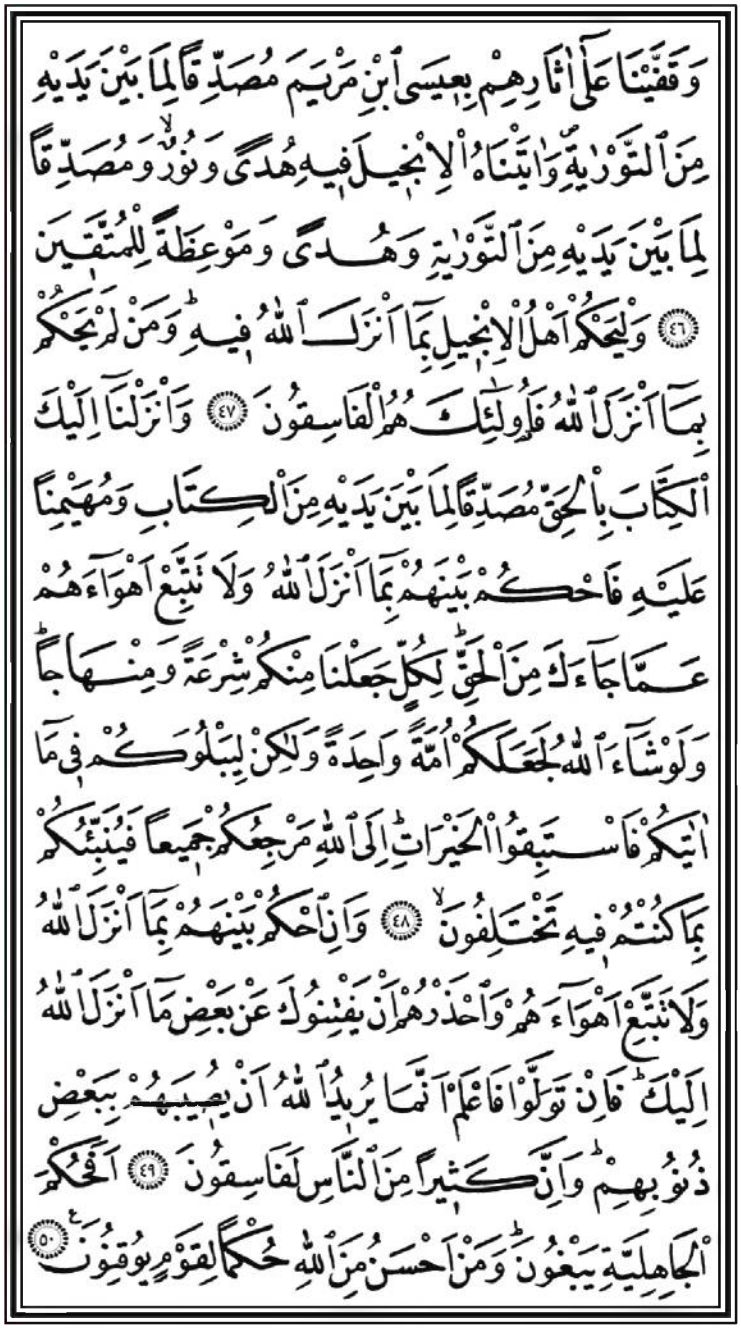

48- Sana da, daha önceki Kitab'ı doğrulamak ve onu korumak üzere hak olarak Kitab'ı (Kur'anı) gönderdik. Artık aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet. Sana gelen gerçeği bırakıp da onların arzularına uyma. Her birinize bir şeriat ve bir yol verdik. Allah dileseydi sizleri bir tek ümmet yapardı. Fakat size verdiğimizde (yol ve şeriatlerde kendinizin nasıl bir insan olduğunu kendinize ıspatlamanız için böyle yaptık) Oyleyse iyi işlerde birbirinizle yarışın. Hepinizin dönüşü Allah'adır. Artık size, üzerinde ayrılığa düştüğünüz şeylerin (gerçek tarafını) O haber verecektir.

49- Aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet ve onların arzularına uyma. Allah'ın sana indirdiği hükümlerin bir kısmından seni saptırmamalarına dikkat et. Eğer (hükümden) yüz çevirirlerse bil ki (bununla) Allah ancak günahlarının bir kısmını onların başına bela etmek ister. İnsanların birçoğu da zaten yoldan çıkmışlardır.

49- Aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet ve onların arzularına uyma. Allah'ın sana indirdiği hükümlerin bir kısmından seni saptırmamalarına dikkat et. Eğer (hükümden) yüz çevirirlerse bil ki (bununla) günahlarının bir kısmı onların başlarına beladır. İnsanların birçoğu da zaten yoldan çıkmışlardır.

50- Yoksa onlar (İslam öncesi) Cahiliye idaresini mi arıyorlar? İyi anlayan bir topluma göre, Allah'u Teâlâ'dan daha güzel hükmeden kim vardır?

51- Ey iman edenler! Yahudileri ve Hıristiyanları dost edinmeyin. Zira onlar birbirinin dostudurlar. İçinizden onları dost tutanlar, onlardandır. Şüphesiz Allah zalimler topluluğuna yol göstermez.

51- Ey iman edenler! Yahudileri ve Hıristiyanları dost edinmeyin. Zira onlar birbirinin dostudurlar. İçinizden onları dost tutanlar, onlardandır. Şüphesiz zalimliğe devam eden toplululuklar Allah'ın hidayet yoluna giremek istemezler.

52- Kalplerinde hastalık bulunanların; başımıza bir felaketin gelmesinden korkuyoruz diyerek, onların arasına koşuştuklarını

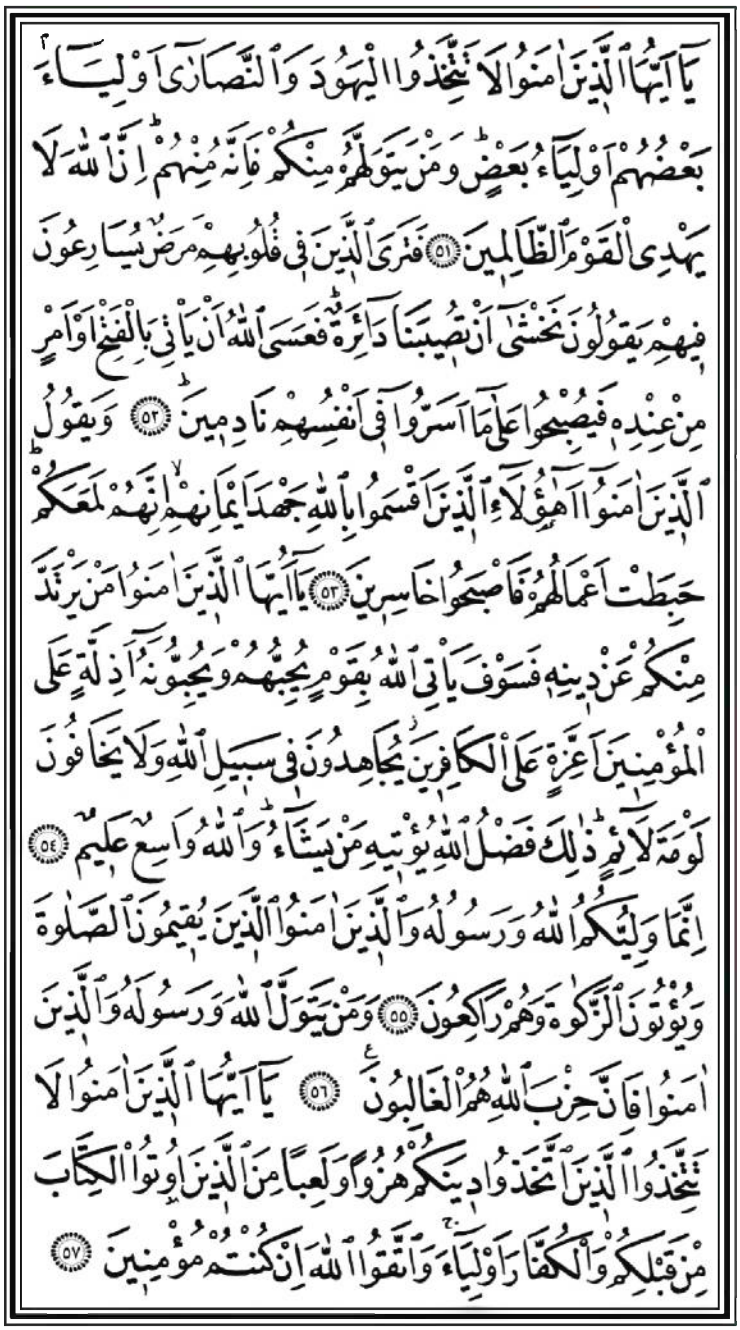

görürsün. Umulur ki; Allah bir fetih, yahut katından bir emir getirecek de onlar, içlerindeki gizledikleri şeyden dolayı pişman olacaklardır.

52- Kalplerinde hastalık bulunanların; başımıza bir felaketin gelmesinden korkuyoruz diyerek, onların arasına koşuştuklarını görürsün. Ta ki; Allah bir fetih, yahut katından bir emir getirdiğinde onlar, içlerindeki gizledikleri şeyden dolayı pişman olacaklardır.

53- (O zaman) iman edenler. Bunlar mıdır sizinle beraber olduklarına bütün güçleri ile yemin edenler? diyeceklerdir. Onların bütün yaptıkları boşa gitmiştir de kaybedenlerden olmuşlardır.

54- Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse (bilsin ki) Allah sevdiği ve kendisini seven mü'minlere karşı alçak gönüllü (şefkatli) kafirlere karşı onurlu ve zorlu bir toplum getirecektir. (Bunlar) Allah yolunda cihad ederler ve hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar. Bu Allah'ın dilediğine verdiği lütuftur. Allah'ın lütfu ve ilmi geniştir.

54- Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse (bilsin ki) Allah sevdiği ve kendisini seven mü'minlere karşı alçak gönüllü (şefkatli) kafirlere karşı onurlu ve zorlu bir toplum getirecektir. (Bunlar) Allah yolunda cihad ederler ve hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar. Bu Allah'tan dileyene verdiği lütuftur. Allah'ın lütfu ve ilmi geniştir.

55- Sizin dostunuz (veliniz) ancak Allah'tır, Rasul'üdür, iman edenlerdir. Onlar ki Allah'ın emirlerine boyun eğerek namazı kılar, zekatı verirler.

56- Kim Allah'ı, Rasul'ünü ve iman edenleri dost edinirse (bilsin ki) üstün gelecek olanlar şüphesiz Allah'ın tarafını tutanlardır.

57- Ey İman edenler! Sizden önce kendilerine Kitap verilenlerden dininizi alay ve oyun konusu edinenleri ve kafirleri dost edinmeyin. Allah'tan korkun, eğer mü'minlerseniz.

58- Namaza çağırdığınız zaman onu alay ve eğlence konusu yaparlar. Bu davranış, onların düşünmeyen bir toplum olmalarındandır.

59- (Onlara) Şöyle de; Ey Kitap ehli! Yalnızca Allah'a, bize indirilene ve daha önce indirilene inandığımız için mi bizden hoşlanmıyorsunuz? Oysa çoğunuz yoldan çıkmış fasıklarsınız.

60- De ki; Allah katında yeri bundan daha kötü olanı size haber vereyim mi? Allah'ın lanetlediği ve gazap ettiği, aralarından maymunlar, domuzlar ve taguta tapanların, çıkardığı kimselerdir. İşte bunlar, yeri (durumu) daha kötü olan ve doğru yoldan daha ziyade sapmış bulunanlardır.

60- De ki; Allah katında yeri bundan daha kötü olanı size haber vereyim mi? (Kendilerini) Allah'a lanetletdiren, aralarında maymunlar, domuzlar ve taguta tapanlar, çıkarak kendilerine gazap ettiren, kimselerdir. İşte bunlar, yeri (durumu) daha kötü olan ve doğru yoldan daha ziyade sapmış bulunanlardır.

61- Yanınıza inkarla girip yine inkarla çıktıkları halde size geldiklerinde inandık derler. Allah gizlediklerini daha iyi bilmektedir.

62- Onlardan bir çoğunun günah, düşmanlık ve haram yemede yarıştıklarını görürsün. Yaptıkları ne kadar kötüdür.

63- Din adamları ve alimleri onları, günah olan sözleri söylemekten ve haram yemekten menetselerdi ya! İşledikleri (fiiller) ne kötüdür.

63- Din adamları ve alimleri onlara, günah olan sözleri söylememeyi ve haram yemenin günah olduğunu söyleselerdi ya! İşledikleri (fiiller) ne kötüdür.

64- Yahudiler Allah'ın eli bağlıdır (sıkıdır) dediler. Hay dedikleri yüzünden elleri bağlanası ve lanet olasılar! Bilakis, Allah'ın elleri açıktır. Dilediği gibi verir. Andolsun ki sana Rab'binden indirilen, onlardan bir çoğunun azgınlığını ve küfrünü arttıracaktır. Aralarına kıyamete kadar (sürecek) düşmanlık ve kin soktuk Ne zaman savaş için bir ateş yakmışlarsa (fitneyi uyandırmışlarsa) Allah onu söndürmüştür. Onlar yeryüzünde bozgunculuğa koşarlar; Allah ise bozguncuları sevmez.

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَوٰةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَّا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ
وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ هَلْ
أُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكَ مَثُوبَةً عِندَ اللَّهِ مَن لَّعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ
وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ
مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا
وَقَد دَّخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ
﴿٦١﴾ وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ
السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ
عَن قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾
وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ
يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّا
أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِّلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا
اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

64- Yahudiler Allah'ın eli bağlıdır (sıkıdır) dediler. Hay dedikleri yüzünden elleri bağlanası ve lanet olasılar! Bilakis, Allah'ın elleri açıktır. (Sizlerden kaderleri içersinde) dileyene verir. Andolsun ki sana Rab'binden indirilen, onlardan bir çoğunun azgınlığını ve küfrünü arttıracaktır. Aralarında kıyamete kadar (sürecek) düşmanlık ve kin vardır. Ne zaman savaş için bir ateş yakmışlarsa (fitneyi uyandırmışlarsa) Allah onu söndürmüştür. Onlar yeryüzünde bozgunculuğa koşarlar; Allah ise bozguncuları sevmez.

65- Eğer Ehli Kitap iman edip (kötülüklerden) sakınsalardı, her halde (geçmiş) kötülüklerini örter ve onları nimeti bol cennetlere sokardık.

66- Eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve Rab'lerinden onlara indirileni (Kur'anı) doğru dürüst uygulasalardı, şüphesiz hem üstlerinden, hem de ayaklarının altlarından yerlerdi (Yer altı ve yer üstü servetlerinden istifade ederek refah içinde yaşarlardı) Onlardan aşırılığa kaçmayan (iktisatlı mutedil) bir zümre vardır. Fakat çoğunun yaptıkları ne kötüdür.

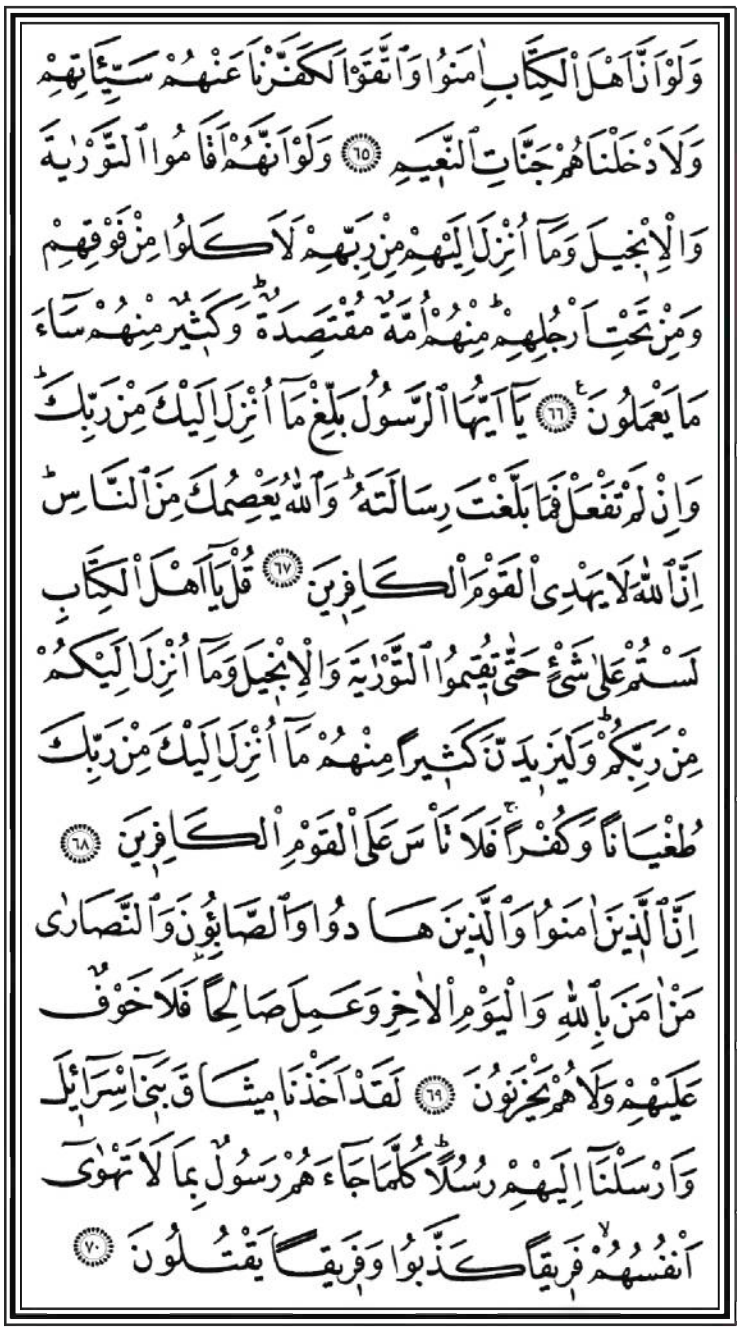

67- Ey Rasul! Rab'binden sana indirileni tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan onun elçiliğini yapmamış olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Doğrusu Allah, kafirler topluluğuna rehberlik etmez

67- Ey Rasul! Rab'binden sana indirileni tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan onun elçiliğini yapmamış olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Doğrusu kafirler topluluğu, (o hal üzere devam ettiklerinde) Allah'ın rehberliğini kabul etmezler.

68- Ey Kitap ehli! Siz Tevrat'ı İncil'i ve Rab'binizden size indirileni hakkıyla uygulamadıkça (doğru) bir şey (yol) üzerinde değilsinizdir de. Rab'binden sana indirilen, onlardan çoğunun küfür ve azgınlığını elbette artıracaktır. Kafirler topluluğuna üzülme!

69- İman edenler ile Yahudiler, Sabiiler ve Hıristiyanlardan Allah'a ve ahiret gününe (gerçekten) inanıp iyi amel işleyenler üzerine asla korku yoktur. Onlar üzülecek de değillerdir.

70- And olsun ki! İsrailoğullarının sağlam sözünü aldık ve onlara Peygamber'ler gönderdik. Ne zaman bir Peygamber onlara nefislerinin arzu etmediğini (İlahi hükümleri) getirdi ise bir kısmını yalanladılar, bir kısmını da öldürdüler.

70- And olsun ki! İsrailoğullarıyla da ahitleştik ve onlara Peygamber'ler gönderdik. Ne zaman bir Peygamber onlara nefislerinin arzu etmediğini (İlahi hükümleri) getirdi ise bir kısmını yalanladılar, bir kısmını da öldürdüler.

71- Bir bela olmayacak zannettiler de kör ve sağır kesildiler. Sonra Allah tevbelerini kabul etti. Sonra içlerinden çoğu kör ve sağır oldu. Allah onların yaptıklarını görmektedir.

72- And olsun ki (Allah kesinlikle Meryem oğlu Mesih'tir) diyenler kafir olmuşlardır. Halbuki Mesih! Ey İsrailoğulları! Rab'bim ve Rab'biniz olan Allah'a kulluk ediniz. Biliniz ki kim Allah'a ortak koşarsa muhakkak Allah ona cenneti haram kılar. Artık onun yeri ateştir ve zalimler için yardımcılar yoktur demişti.

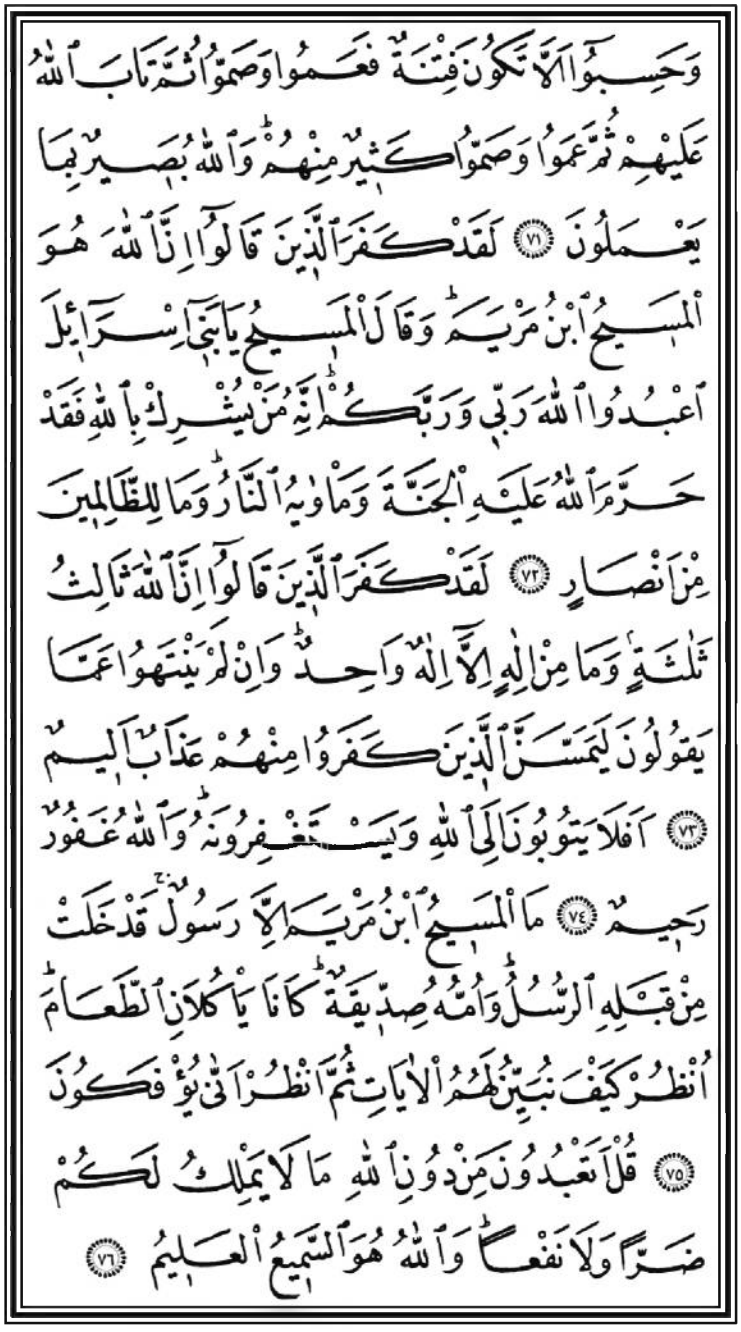

73- And olsun Allah üçün üçüncüsüdür diyenler de kafir olmuşlardır. Halbuki bir tek Allah'tan başka hiçbir İlah yoktur. Eğer diye geldiklerinden vaz geçmezlerse içlerinden kafir olanlara acı bir azap isabet edecektir.

74- Hâlâ Allah'a tevbe edip O'ndan bağışlanmayı dilemeyecekler mi? Allah çok yarlığayıcı, çok esirgeyicidir.

75- Meryem oğlu Mesih ancak bir Rasul'dür. Ondan önce de (birçok) Rasul'ler gelip geçmiştir. Anası da çok doğru bir kadındır. Her ikisi de yemek yerlerdi. Bak onlara delilleri nasıl açıklıyoruz. Sonra bak nasıl (Hak'tan) yüz çeviriyorlar?

76- De ki; Allah'ı bırakıp da sizin için fayda ve zarara gücü yetmeyen şeylere mi tapıyorsunuz? Hakkıyla işiten ve bilen yalnız Allah'tır.

77- De ki; Ey Kitap ehli! Dininizde haksız yere haddi aşmayın. Daha önceden sapan, birçoklarını saptıran ve yolun doğrusundan uzaklaştıran bir topluma uymayın.

78- İsrailoğullarından kafir olanlar, Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lanetlenmişlerdir. Bunun sebebi; söz dinlememeleri ve sınırı aşmalarıdır.

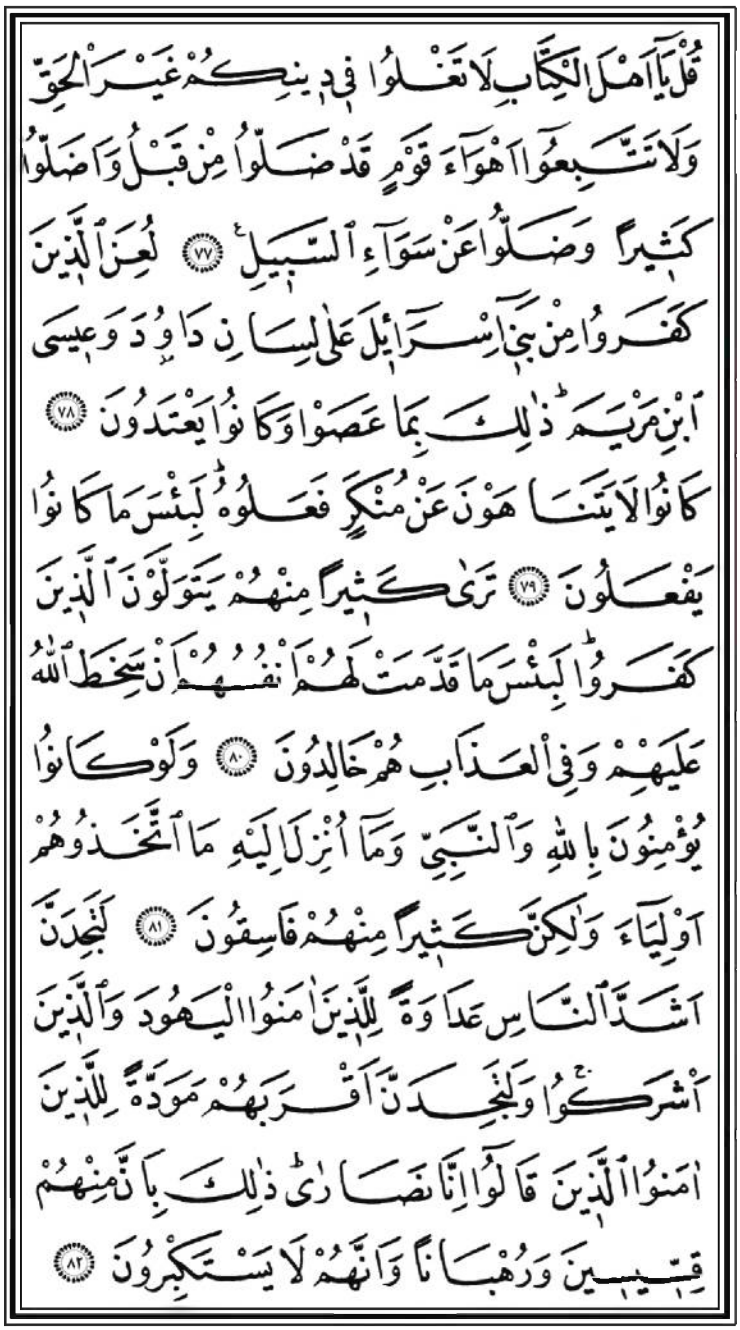
قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَا تَغْلُوا۟ فِى دِينِكُمْ غَيْرَ ٱلْحَقِّ
وَلَا تَتَّبِعُوٓا۟ أَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا۟ مِن قَبْلُ وَأَضَلُّوا۟
كَثِيرًا وَضَلُّوا۟ عَن سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ ٱلَّذِينَ
كَفَرُوا۟ مِنۢ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُۥدَ وَعِيسَى
ٱبْنِ مَرْيَمَ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا۟ وَّكَانُوا۟ يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾
كَانُوا۟ لَا يَتَنَاهَوْنَ عَن مُّنكَرٍ فَعَلُوهُ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا۟
يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ ٱلَّذِينَ
كَفَرُوا۟ ۚ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ ٱللَّهُ
عَلَيْهِمْ وَفِى ٱلْعَذَابِ هُمْ خَٰلِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا۟
يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلنَّبِىِّ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا ٱتَّخَذُوهُمْ
أَوْلِيَآءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٨١﴾ لَتَجِدَنَّ
أَشَدَّ ٱلنَّاسِ عَدَٰوَةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱلْيَهُودَ وَٱلَّذِينَ
أَشْرَكُوا۟ ۖ وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِّلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّا نَصَٰرَىٰ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ
قِسِّيسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾

79- Onlar, işledikleri kötülüklerden, birbirlerini vaz geçirmeye çalışmazlardı. Andolsun yaptıkları ne kötüdür.

80- Onlardan çoğunun, inkar edenlerle dostluk ettiklerini görürsün. Nefislerinin onlar için, (ahiret hayatları için) önceden hazırladığı şey ne kötüdür? Allah onlara gazap etmiştir. Ve Onlar azap içinde devamlı kalıcıdırlar.

80- Onlardan çoğunun, inkar edenlerle dostluk ettiklerini görürsün. Nefislerinin onlar için, (ahiret hayatları için) önceden hazırladığı şey ne kötüdür? Allah onlara (yaptıklarının karşılığında) gazap edecektir! Onlar azap içinde devamlı kalacaklardır.

81- Eğer onlar Allah'a Peygamber'e ve ona indirilene iman etmiş olsalardı, onları (müşrikleri) dost edinmezlerdi. Fakat onların çoğu yoldan çıkmışlardır.

82- İnsanlar içerisinde iman edenlere düşmanlık bakımından en şiddetli olarak, Yahudiler ile şirk koşanları bulacaksın. Onlar içinde iman edenler, sevgi bakımından en yakın olarak da biz Hıristiyanlarız diyenleri bulacaksın. Çünkü onların içinde keşişler ve rahipler vardır ve onlar büyüklük taslamazlar.

83- Rasul'e indirileni duydukları zaman, tanış çıktıkları gerçekten dolayı gözlerinden yaşlar boşandığını görürsün. Derler ki; Rab'bimiz! İman ettik, bizi (hakka) şahit olanlarla beraber yaz.

84- Rab'bimizin bizi iyiler arasına katmasını umup dururken niçin Allah'a ve bize gelen gerçeğe iman etmeyelim?

85- Söyledikleri (bu) sözden dolayı Allah onlara, içinde devamlı kalmak üzere, zemininden ırmaklar akan cennetleri mükafat olarak verecektir. İyi hareket edenlerin mükafatı işte budur.

86- İnkar eden ve ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar cehennemliklerdir.

87- Ey iman edenler! Allah'ın size helal kıldığı iyi ve temiz şeyleri (siz kendinize) haram kılmayın ve sınırı aşmayın. Allah sınırı aşanları sevmez.

88- Allah'ın size verdiği temiz ve helal rızıklardan yeyin ve kendisine iman etmiş olduğunuz Allah'tan korkun

89- Allah, kasıtsız olarak ağzınızdan çıkıveren yeminlerinizden dolayı sizi sorumlu tutmaz. Fakat bilerek yaptığınız yeminlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Bununda keffareti, ailenize yedirdiğiniz yemeğin orta hallisinden on fakire yedirmek, yahut onları giydirmek, yahut da bir köle azat etmektir. Bunları bulamayan üç gün oruç tutmalıdır. Yemin ettiğiniz taktirde yeminlerinizin keffareti işte budur. Yeminlerinizi koruyun. (onlara riayet edin) Allah size ayetlerini açıklıyor. Umulur ki şükredersiniz.

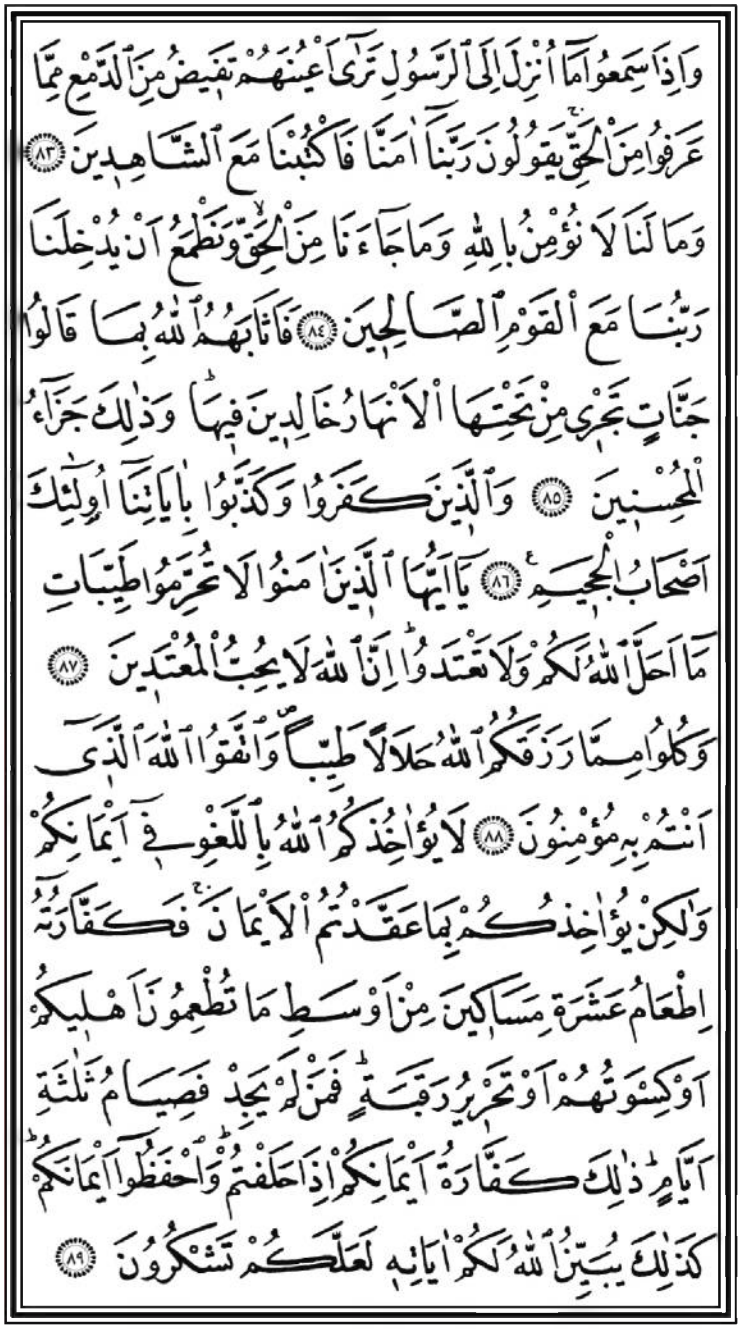

89- Allah, kasıtsız olarak ağzınızdan çıkıveren yeminlerinizden dolayı sizi sorumlu tutmaz. Fakat bilerek yaptığınız yeminlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Bununda keffareti, ailenize yedirdiğiniz yemeğin orta hallisinden on fakire yedirmek, yahut onları giydirmek, yahut da bir köle azat etmektir. Bunları bulamayan üç gün oruç tutmalıdır. Yemin ettiğiniz taktirde yeminlerinizin keffareti işte budur. Yeminlerinizi koruyun. (onlara riayet edin) Allah size ayetlerini açıklıyor. Ta ki (içinizden doğruya gelecekler) şükrederler.

90- Ey iman edenler! Şarap, kumar, dikili taşlar (putlar) fal ve şans okları birer şeytan işi pisliktir. Bunlardan uzak durun ki kurtuluşa eresiniz.

91- Şeytan, içki ve kumar yoluyla ancak aranıza düşmanlık ve kin sokmak, sizi Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık (bunlardan) vaz geçtiniz değil mi?

91- Şeytan, içki ve kumar yoluyla ancak aranıza düşmanlık ve kin sokmak, sizi Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık bunlardan vaz geçiniz.

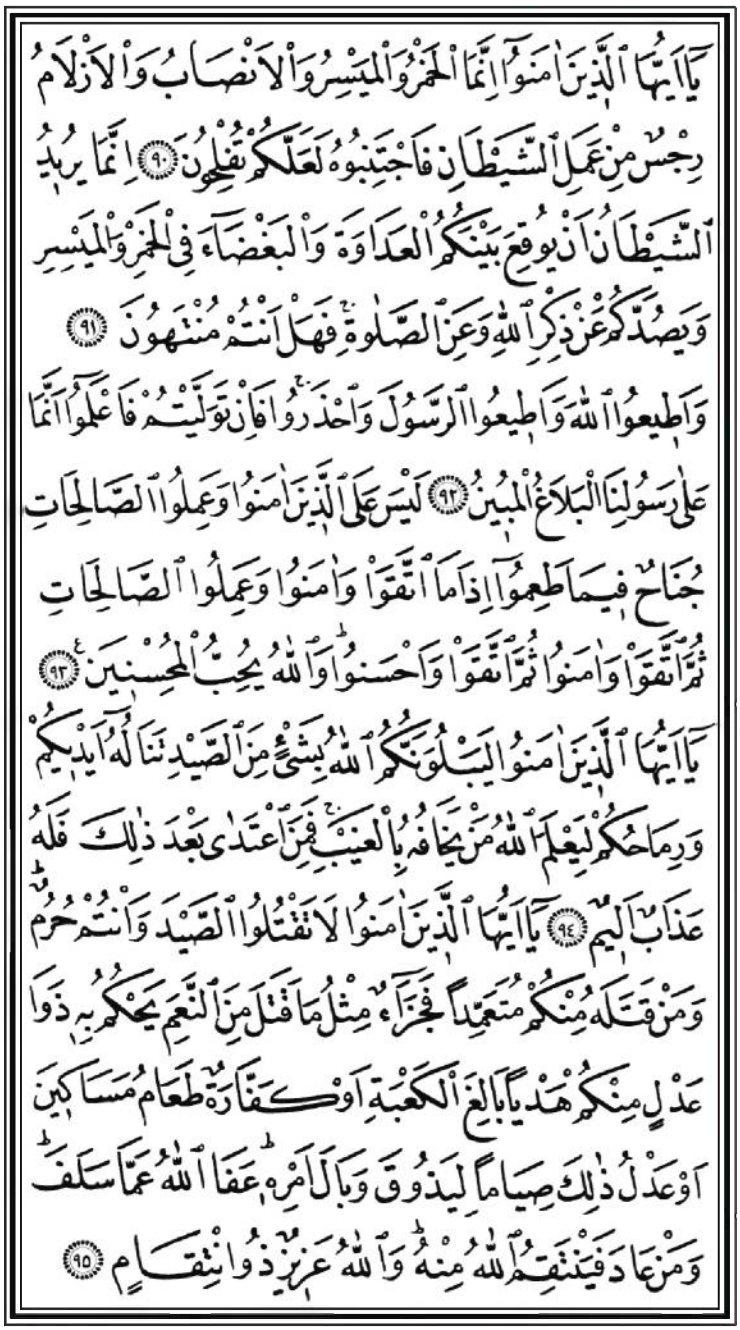

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِنَّمَا ٱلْخَمْرُ وَٱلْمَيْسِرُ وَٱلْأَنصَابُ وَٱلْأَزْلَٰمُ
رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ ٱلشَّيْطَٰنِ فَٱجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ
ٱلشَّيْطَٰنُ أَن يُوقِعَ بَيْنَكُمُ ٱلْعَدَٰوَةَ وَٱلْبَغْضَآءَ فِى ٱلْخَمْرِ وَٱلْمَيْسِرِ
وَيَصُدَّكُمْ عَن ذِكْرِ ٱللَّهِ وَعَنِ ٱلصَّلَوٰةِ ۖ فَهَلْ أَنتُم مُّنتَهُونَ ﴿٩١﴾
وَأَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُوا۟ ٱلرَّسُولَ وَٱحْذَرُوا۟ ۚ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّمَا
عَلَىٰ رَسُولِنَا ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوٓا۟ إِذَا مَا ٱتَّقَوا۟ وَّءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
ثُمَّ ٱتَّقَوا۟ وَّءَامَنُوا۟ ثُمَّ ٱتَّقَوا۟ وَّأَحْسَنُوا۟ ۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٩٣﴾
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَيَبْلُوَنَّكُمُ ٱللَّهُ بِشَىْءٍ مِّنَ ٱلصَّيْدِ تَنَالُهُۥٓ أَيْدِيكُمْ
وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ ٱللَّهُ مَن يَخَافُهُۥ بِٱلْغَيْبِ ۚ فَمَنِ ٱعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُۥ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَقْتُلُوا۟ ٱلصَّيْدَ وَأَنتُمْ حُرُمٌ ۗ
وَمَن قَتَلَهُۥ مِنكُم مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ ٱلنَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِۦ ذَوَا
عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًۢا بَٰلِغَ ٱلْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّٰرَةٌ طَعَامُ مَسَٰكِينَ
أَوْ عَدْلُ ذَٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِۦ ۗ عَفَا ٱللَّهُ عَمَّا سَلَفَ ۚ
وَمَنْ عَادَ فَيَنتَقِمُ ٱللَّهُ مِنْهُ ۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ ذُو ٱنتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

92- Allah'a itaat edin, Rasul'e de itaat edin ve (kötülüklerden) sakının. Eğer (itaatten) yüz çevirirseniz bilin ki Rasul'ümüzün vazifesi apaçık duyurmak ve bildirmektir.

93- İman edip salih ameller işleyenler üzerine, sakındıkları ve güzel işlere devam ettikleri, sonra takva ve imanlarında kökleştikleri, daha sonra bu güzel işlerle meşgul oldukları taktirde, önceden tattıkları şeyler üzerinde bir günah yoktur. Allah iyilik yapanları sever.

94- Ey iman edenler! Allah sizin ellerinizin ve mızraklarınızın erişeceği bir avlanma ile (onu yasak ederek) dener ki gizlide (kimsenin görmediği yerlerde gerçekten) kendisinden kimin korktuğu ortaya çıksın. Kim bundan sonra sınırı aşarsa, onun için acı bir azap vardır.

94- Ey iman edenler! Allah sizin ellerinizin ve mızraklarınızın erişeceği bir avlanmayı yasak ederek ki (sizi kendinize şahit tutarki) gizlide (kimsenin görmediği yerlerde gerçekten) kendisinden kimin korktuğu ortaya çıksın. Kim bundan sonra sınırı aşarsa, onun için acı bir azap vardır.

95- Ey iman edenler! İhramlı iken avı öldürmeyin. Içinizden kim onu kasten öldürürse öldürdüğü hayvanın dengi (ona) cezadır. (Buna) Kabe'ye varacak bir kurban olmak üzere, içinizden adalet sahibi iki kişi hükmeder. (Öldürülen avın dengini takdir eder) Yahut (avlanma cezası) fakirleri doyurmaktan ibaret bir keffarettir, yahut onun dengi oruç tutmaktır. Ta ki (yasak av yapan) işinin cezasını tatmış olsun. Allah geçmişi affetmiştir. Kim bu suçu tekrar işlerse, Allah'ta ondan karşılığını alır. Allah daima galiptir, öç alandır.

95- Ey iman edenler! İhramlı iken avı öldürmeyin. İçinizden kim onu kasten öldürürse öldürdüğü hayvanın dengi (ona) cezadır. (Buna) Kabe'ye varacak bir kurban olmak üzere, içinizden adalet sahibi iki kişi hükmeder. (Öldürülen avın dengini takdir eder) Yahut (avlanma cezası) fakirleri doyurmaktan ibaret bir keffarettir, yahut onun dengi oruç tutmaktır. Ta ki (yasak av yapan) işinin cezasını tatmış olsun. Allah geçmişi affetmiştir. Kim bu suçu tekrar işlerse, Allah'ta ondan karşılığını alır. Allah daima galiptir, suçların karşılığını verendir.

96- Hem size hem de yolculara fayda olmak üzere, deniz avı yapmak ve onu yemek size helal kılındı. İhramlı olduğunuz müddetçe kara avı size haram kılındı. Huzuruna toplanacağınız Allah'tan korkun.

97- Allah, Kabe'yi o saygıya layık evi, haram ayı, hac kurbanını ve (kurbanın boynuna asılan) gerdanlıkları (maddi ve manevi yönlerden) insanların belini doğrultmaya sebep kıldı. Bu da Allah'ın göklerde ve yerde ne varsa hepsini bildiğini ve Allah'ın her şeyi bilici olduğunu (sizinde anlayıp) bilmeniz içindir.

98- Biliniz ki Allah'ın cezalandırması çetindir ve yine Allah'ın bağışlaması ve esirgemesi sınırsızdır.

99- Rasul'e düşen (vazife) ancak duyurmakdır. Allah açıkladığınızı da gizlediğinizi de bilir.

100- De ki; Pis ve kötü ile, temiz ve iyi bir değildir. Pis ve kötünün çokluğu tuhafına (hoşuna) gitse de (bu böyledir). Öyle ise ey akıl sahipleri! Allah'tan korkunuz ki kurtuluşa eresiniz.

101- Ey iman edenler! Açıklanırsa hoşunuza gitmeyecek olan şeyleri sormayın. Eğer Kur'an indirilirken onları sorarsanız, size açıklanır. Allah onları affetmiştir. (Siz sorupta başınıza iş çıkarmayın) Allah çok bağışlayıcıdır, aceleci değildir.

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۖ وَحُرِّمَ
عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا
لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ۚ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُل لَّا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ
كَثْرَةُ الْخَبِيثِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِن تُبْدَ
لَكُمْ تَسُؤْكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ
لَكُمْ ۚ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَأَلَهَا
قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ
مِن بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ ۙ وَلَٰكِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۖ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

102- Sizden önce bir toplum onları sormuş, sonrada bunları inkar eder olmuştu.

103- Allah Bahira, Saibe, Vasile, ve Hâm diye bir şey (meşru) kılmamıştır. Fakat kafirler, yalan yere Allah'a iftira etmektedirler ve onların çoğunun da kafaları çalışmaz.

104- Onlara Allah'ın indirdiğine ve Rasul'e gelin denildiği vakit, babalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol) bize yeter derler. Ataları hiçbir şey bilmiyor ve doğru yol üzerinde bulunmuyor iseler de mi?

105- Ey iman edenler! Siz kendinize bakın. Siz doğru yolda olunca sapan kimse size zarar veremez. Hepinizin dönüşü Allah'adır. Artık O, size yaptıklarınızı bildirecektir.

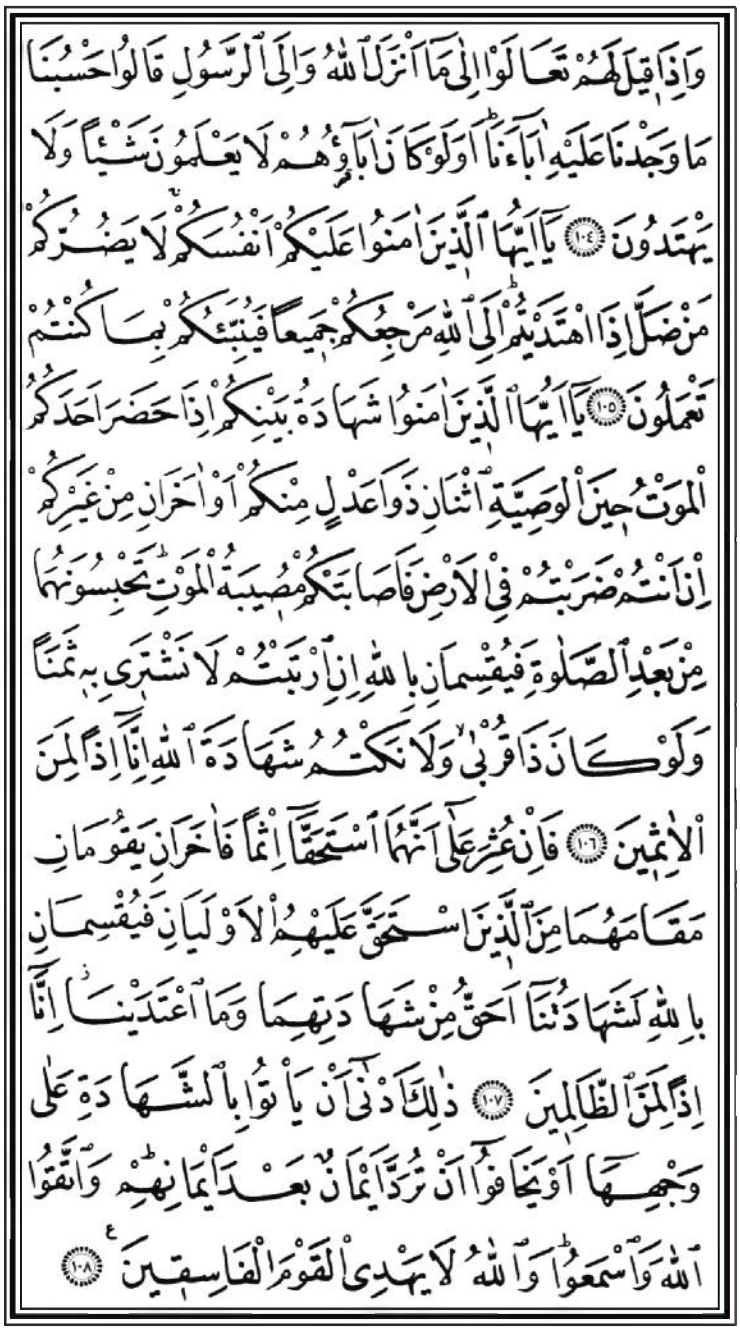

106- Ey iman edenler! Birinize ölüm gelip çatınca vasiyet esnasında içinizden iki adalet sahibi kişi aranızda şahitlik etsin. Yahut seferde iken başınıza ölüm musibeti gelmiş ise sizden olmayan başka iki kişi (şahit olsun.) Eğer şüpheye düşerseniz o iki şahidi namazdan sonra alıkor bu vasiyet karşılığında hiçbir şeyi satın almayacağız akraba (menfaatına da) olsa Allah (için yaptığımız) şahitliği gizlemeyeceğiz, (aksini yaparsak) bu takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz diye Allah üzerine yemin ettirirsiniz.

107- Bu şahitlerin (sonradan yalan söyleyerek) bir günah kazandıkları anlaşılırsa (şahitlerin) haklarına tecavüz ettiği ölüye daha yakın olan (mirascılardan) iki kişi onların yerini alır ve andolsun ki bizim şahitliğimiz onların şahitliğinden daha gerçektir ve biz (kimsenin hakkına) tecavüz etmedik, aksi taktirde biz, elbette zalimlerden oluruz diye Allah'a yemin ederler.

108- Bu (usul) şahitliği gerektiği şekilde yapmaya, yahut yeminlerinden sonra, yeminlerin (mirasçılar tarafından) reddedilmesinden korkmalarına (çekinmelerine çare olarak) daha uygundur. Allah'tan korkun ve (O'nu) dinleyin. Allah, yoldan çıkmışlar topluluğuna rehberlik etmez.

108- Bu (usul) şahitliği gerektiği şekilde yapmaya, yahut yeminlerinden sonra, yeminlerin (mirasçılar tarafından) reddedilmesinden korkmalarına (çekinmelerine çare olarak) daha uygundur. Allah'tan korkun ve (O'nu) dinleyin. Yoldan çıkmış topluluklar (o hal üzere devam ettiklerinde) Allah'ın rehberliğini kabul etmezler.

109- Allah'ın Peygamber'leri toplayıp da, size ne cevap verildi dediği gün, Bizim hiçbir bilgimiz yok, şüphesiz gizlilikleri hakkı ile bilen ancak sensin diyeceklerdir.

110- Allah o zaman şöyle diyecek, ey Meryem oğlu İsa! Sana ve annene verdiğim nimetimi hatırla, hani seni Mukaddes Ruh ile desteklemiştim. (Bu sayede) sen beşikte iken de yetişkin çağında da insanlarla konuşuyordun. Sana Kitab'ı (okuyup yazmayı) hikmeti, Tevrat ve İncil'i öğretmiştim. Benim iznimle çamurdan, kuş şeklinde birşey yapıyordun da ona üflüyordun, hemen benim iznimle o bir kuş oluyordu. Yine benim iznimle anadan doğma körü ve alacalıyı iyileştiriyordun. Ölüleri benim iznimle (hayata) çıkarıyordun. Hani İsrailoğullarını (seni öldürmekten) engellemiştim. Kendilerine apaçık deliller (mucizeler) getirdiğin zaman içlerinden inkar edenler, bu apaçık bir sihirden başka bir şey değildir demişlerdi.

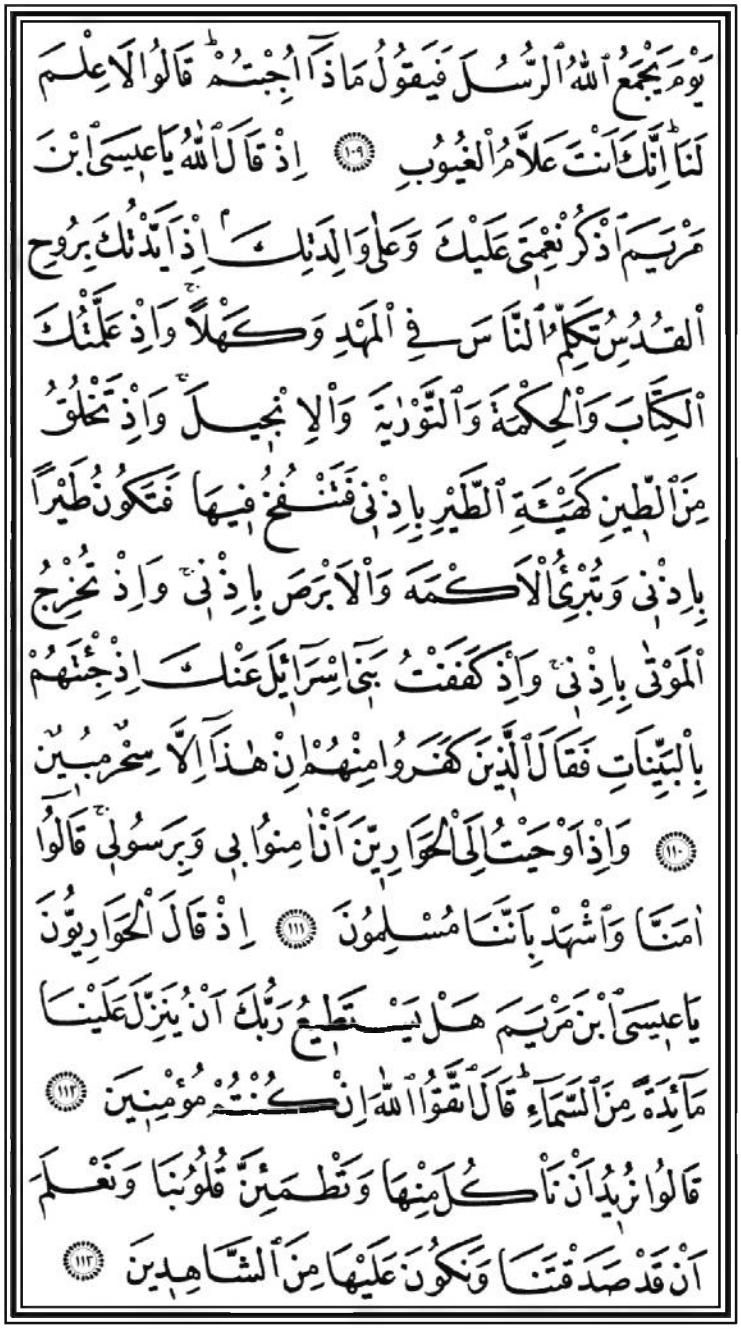

111- Hani havarilere, bana ve Peygamber'ime iman edin diye ilham etmiştim. Onlar (da) iman ettik, bizim Allah'a teslim olmuş kimseler (Müslümanlar) olduğumuza sende şahit ol demişlerdi.

112- Hani havariler, ey Meryem oğlu İsa! Rab'bin bize gökten, donatılmış bir sofra indirebilir mi? Demişlerdi. O, iman etmiş kimseler iseniz Allah'tan korkun cevabını vermişti.

113- Onlar ondan yiyelim, kalplerimiz mutmain olsun, bize doğru söylediğini (kesin olarak) bilelim ve ona gözleri ile görmüş şahitler olalım istiyoruz demişlerdi.

114 Meryem oğlu İsa şöyle dedi; Ey Rab'bimiz! Bize gökten bir sofra indir ki, bizim için, geçmiş ve geleceklerimiz için bayram ve senden bir ayet (mucize) olsun. Bizi rızıklandır, zaten sen, rızık verenlerin en hayırlısısın.

115- Allah'da şöyle buyurdu; Ben onu size şüphesiz indireceğim, ama bundan sonra içinizden kim inkar ederse, kainatta hiçbir kimseye etmediğim azabı ona edeceğim.

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا
عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾
قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا
لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ
سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ
عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ
الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ
أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾
إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللَّهُ هَٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾ لِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

116- Allah; Ey Meryem oğlu İsa! İnsanlara beni ve anamı, Allah'tan başka iki tanrı bilin diye sen mi dedin, buyurduğu zaman O, haşa seni tenzih ederim; Hakkım olmayan şeyi söylemek bana yakışmaz. Hem ben söyleseydim sen onu şüphesiz bilirdin. Sen benim içimdekini bilirsin, halbuki ben senin Zat'ında olanı bilmem. Gizlilikleri eksiksiz bilen yalnızca sensin.

117- Ben onlara, ancak bana emrettiğini söyledim. Benim de Rab'bim, sizinde Rab'biniz olan Allah'a kulluk edin dedim. İçlerinde bulunduğum müddetçe onlar üzerine kontrolcu idim. Beni vefat ettirince artık onlar üzerine gözetleyici yalnız sen oldun. Sen herşeyi hakkı ile görensin.

118- Eğer kendilerine azap edersen şüpesiz onlar senin kullarındır. Eğer onları bağışlarsan şüphesiz sen izzet ve hikmet sahibisin. (diyecektir)

119- (Bu konuşmadan sonra) Allah şöyle buyuracaktır; Bu, doğrulara, doğruluklarının fayda vereceği gündür. Onlara, içinde ebedi kalacakları, zemininden ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan razı olmuştur, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte büyük kurtuluş ve kazanç budur.

120- Göklerin, yerin ve içlerindeki her şeyin mülkiyeti Allah'ındır, O, herşeye hakkı ile kadirdir.

ALTINCI SÛRE

EL-EN'ÂM SÛRESİ

En'am suresi 165 ayettir. 91,92,93,ve 151,152,153 ayetler Medine'de diğer ayetler Mekke'de inmiştir. Surenin bazı ayetlerine Arapların kurban edilen hayvanlarla ilgili bir takım gelenekleri kınadığı için sureye En'am suresi denmiştir. En'am; Koyun, keçi, deve sığır ve manda cinslerini bir arada ifade eden bir kelimedir.

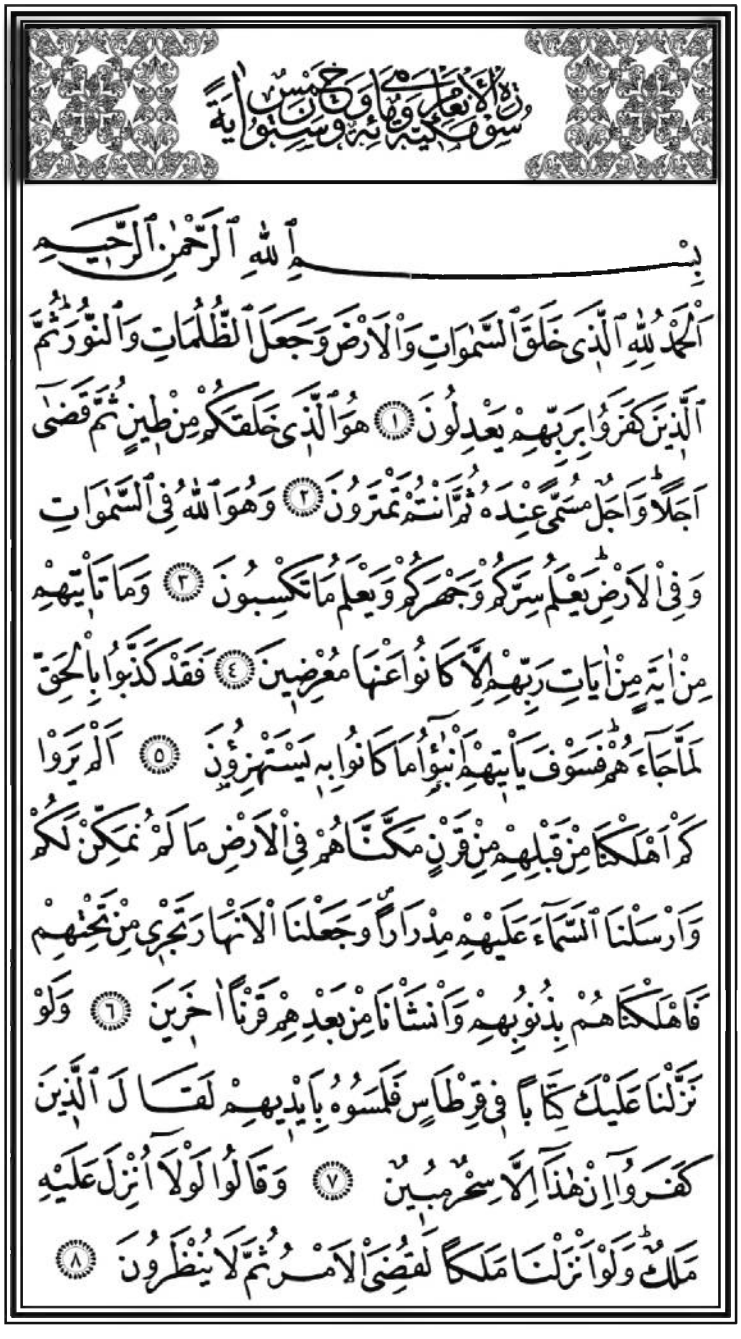

BİSMİLLAHİRRAHMANİR RAHİM

1- Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a mahsustur. (Bunca ayet ve delillerden) Sonra kafir olanlar (hala putları) Rab'leri ile denk tutuyorlar.

2- Sizi bir çamurdan yaratan sonra zamanında sizi öldüren ancak O'dur. Bir de O'nun katında muayyen bir ecel (kıyamet günü) vardır. Siz (hala) şüphe ediyorsunuz.

3- O, göklerde ve yerde tek olan Allah'tır. Gizlinizi, açığınızı bilir. Ne kazanacağınızı da bilir.

4- Rab'lerinin ayetlerinden onlara (kafirlere) bir ayet gelmeye dursun, o ayetlerden illa da yüz çevirirler.

5- Gerçekten onlar, kendilerine hak geldiğinde onu yalanlamışlardı. Fakat yakında onlara, alay ettikleri şeyin haberleri gelecektir.

6- Görmediler mi ki, onlardan önce yeryüzünde size verdiğimiz bütün imkanları kendilerine verdiğimiz, gökten üzerlerine bol bol yağmurlar indirip evlerinin altından ırmaklar akıttığımız nice nesilleri günahları yüzünden helak ettik ve onların ardından başka nesiller yarattık?

7- Eğer sana kağıt üzerine yazılmış bir kitap indirseydik de onlar elleri ile onu tutmuş olsalardı, yine de inkar ediciler; bu, apaçık büyüden başka birşey değildir derlerdi.

8- Muhammed'e (görebileceğimiz) bir melek indirilseydi ya! Dediler. Eğer biz öyle bir melek indirseydik elbette iş bitirilmiş olur, artık kendilerine göz bile açtırılmazdı.

9- Eğer Peygamber'i bir melek kılsaydık, muhakkak ki onu insan suretine sokar onları yine düşmekte oldukları kuşkuya düşürürdük.

9- Eğer Peygamber'i bir melek kılsaydık, muhakkak ki onu insan suretine sokardık. Onlar yine düşmekte oldukları kuşkuya düşerlerdi.

10- Senden önceki Peygamber'lerle de alay edilmiş, bu yüzden onlarla alay edenleri alay ettikleri şey (azap) kuşatıvermişti.

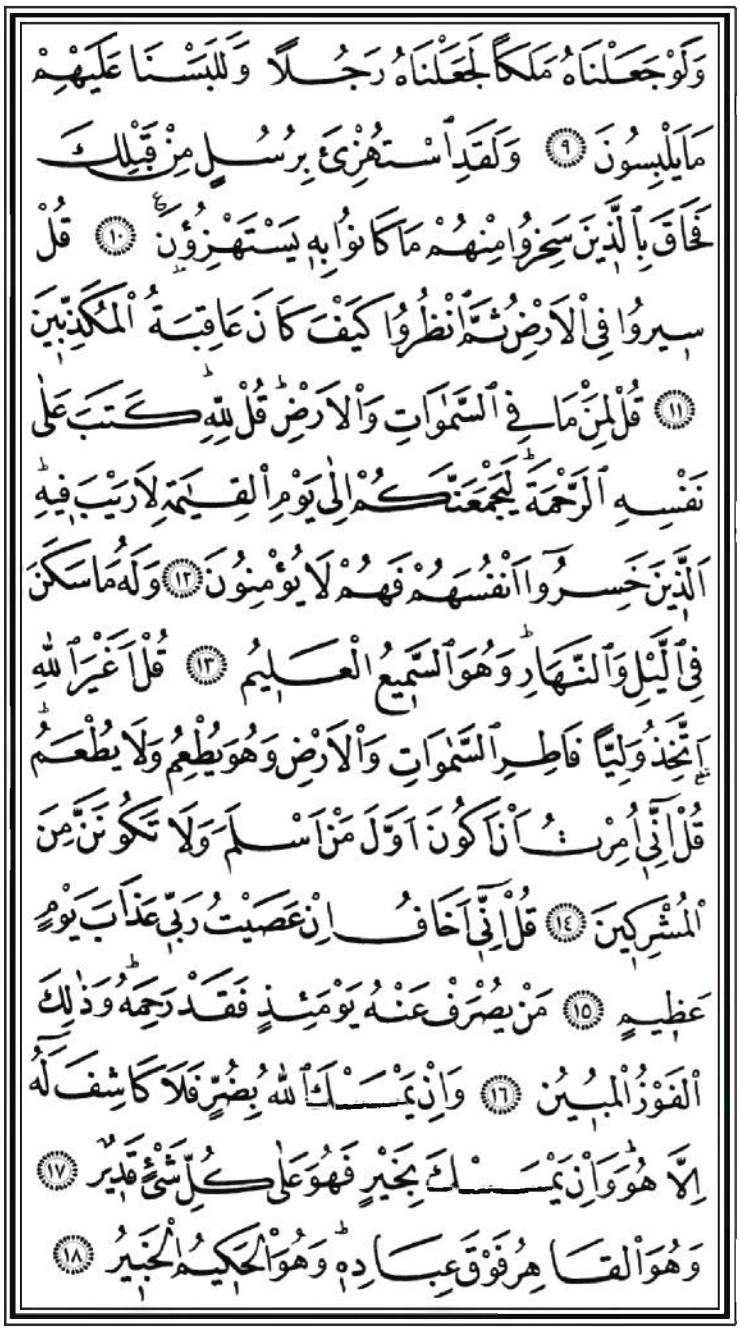

11- De ki; Yeryüzünde dolaşın, sonra (Peygamber'leri) yalanlayanların sonunun nasıl olduğuna bakın.

12- (Onlara) göklerde ve yerde olanlar kimindir? diye sor. Allah'ındır de, O merhamet etmeyi kendi Zat'ına farz kıldı. Sizi, varlığında şüphe olmayan kıyamet gününde elbette toplayacaktır. Kendilerini ziyana sokanlar var ya, işte onlar inanmazlar.

13- Gecede ve gündüzde barınan her şey O'nundur. O, her şeyi işitendir, bilendir.

14- De ki: Gökleri ve yeri yoktan var eden, yedirdiği halde yedirilmeyen Allah'tan başkasını mı dost edineceğim. De ki; Bana Müslüman olanların ilki olmam emredildi ve sakın müşriklerden olma (denildi).

15- De ki; Ben Rab'bime isyan edersem gerçekten büyük bir günün (kıyametin) azabından korkarım.

16- O gün kim azaptan kurtarılırsa, gerçekten Allah onu esirgemiştir. İşte apaçık kurtuluş budur.

16- O gün kim azaptan kurtulmuşsa, gerçekten Allah'ın rahmetine ermiştir. İşte apaçık kurtuluş budur.

17- Eğer sana bir zarar dokunursa onu Allah'tan başka giderecek yoktur. Eğer sana bir hayır verirse (bunu da geri alacak) yoktur. Şüphesiz o herşeye kadirdir.

18- O, kulları üzerinde her türlü tasarrufa sahiptir. O, hüküm ve hikmet sahibidir. Her şeyden haberdardır.

18- O, kulları üzerinde her türlü hallerine vakıftır. O, hüküm ve hikmet sahibidir. Her şeyden haberdardır.

19- De ki; Hangi şey şehadetçe daha büyüktür? De ki; (Hak Peygamber olduğuma dair) Benimle sizin aranızda Allah şahittir. Bu Kur'an bana, kendisi ile sizi ve ulaştığı herkesi uyarmam için vahyolundu. Yoksa siz, Allah ile beraber başka tanrılar olduğuna şahitlik mi ediyorsunuz? De ki; Ben buna şahitlik etmem. O ancak bir tek Allah'tır, ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden kesinlikle uzağım de.

20- Kendilerine kitap verdiklerimiz onun (Rasul'ullah'ı) kendi oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Kendilerine ziyan edenler var ya, işte onlar inanmazlar.

21- Yalan sözlerle, Allah'a iftira edenden veya ayetleri yalanlayanlardan daha zalim kimdir! Şüphe yok ki, zalimler kurtuluşa ermezler .

21- Yalan sözlerle, Allah'a iftira edenden veya ayetleri yalanlayanlardan daha zalim kimdir! Şüphe yok ki, zalimliğe devam edenler kurtuluşa eremezler.

22- Unutma o günü ki, onları hep birden toplayacağız; sonra da, Allah'a ortak koşanlara; Nerede boş yere davasını güttüğünüz ortaklarınız? Diyeceğiz.

23- Sonra onların mazeretleri, Rab'bimiz Allah hakkı için biz ortak koşanlar olmadık demekten başka birşey olmadı.

23- Sonra onların mazeretleri, Rab'bimiz Allah hakkı için biz ortak koşanlar olmadık demekten başka birşey söyleyemeyeceklerdir.

24- Gör ki, kendi aleyhlerine nasıl yalan söylediler ve (tanrı diye) uydurdukları şeyler kendilerinden nasıl kaybolup gtdi!

24- Gör ki, kendi aleyhlerine nasıl yalan söyleyecekler ve (tanrı diye) uydurdukları şeyler kendilerinden nasıl kaybolup gidecekler!

25- Onlardan senin (okuduğun Kur'anı) dinleyenlerde vardı, fakat onu anlamalarına engel olmak için kalplerinin üstüne perdeler, kulaklarına da ağırlık verdik. Onlar her türlü mucizeyi görseler bile yine de ona inanmazlar. Hatta o kafirler sana geldiklerinde; bu Kur'an eskilerin masallarından başka birşey değildir diyerek seninle tartışırlar.

25- Onlardan senin (okuduğun Kur'anı) dinleyenlerde vardı. Fakat (Isyanlarından dolayı) kalplerinin üstlerine perdeler, kulaklarına ağırlıklar koyduranlar da vardı. Onlar her türlü mucizeyi görseler bile yine de (bu durumda) ona inanmazlar. Hatta o kafirler sana geldiklerinde; bu Kur'an eskilerin masallarından başka birşey değildir diyerek seninle tartışırlar.

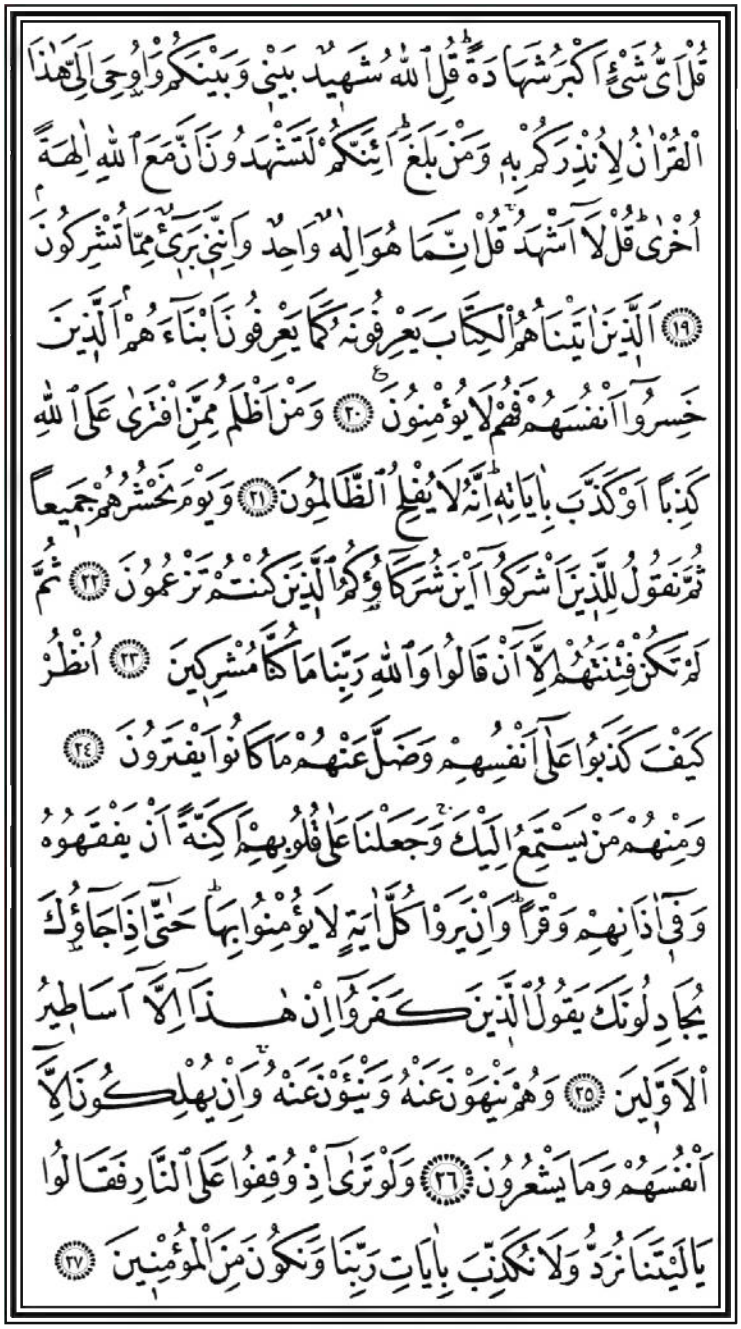

26- Onlar, hem insanları Peygamber'e yaklaşmaktan vaz geçirmeye çalışırlar, hem de kendileri ondan uzaklaşırlar. Oysa onlar farkında olmadan ancak kendilerini helak ederler.

27- Onlar, ateşin karşısında durdurulduklarında, ah keşke dünyaya geri gönderilsekte bir daha Rab'bimizin ayetlerini yalanlamasak ve inananlardan olsak dediklerini bir görsen!

28- Hayır! Daha önce gizlemekte oldukları şeyler (günahlar), kendilerine göründü. Eğer (dünyaya) geri gönderilseler yine kendilerine yasak edilen şeylere döneceklerdir. Zira onlar gerçekten yalancıdırlar.

29- Onlar, hayat ancak bu dünyadaki hayatımızdan ibarettir; Biz, bir daha da diriltilecek değiliz, demişlerdir.

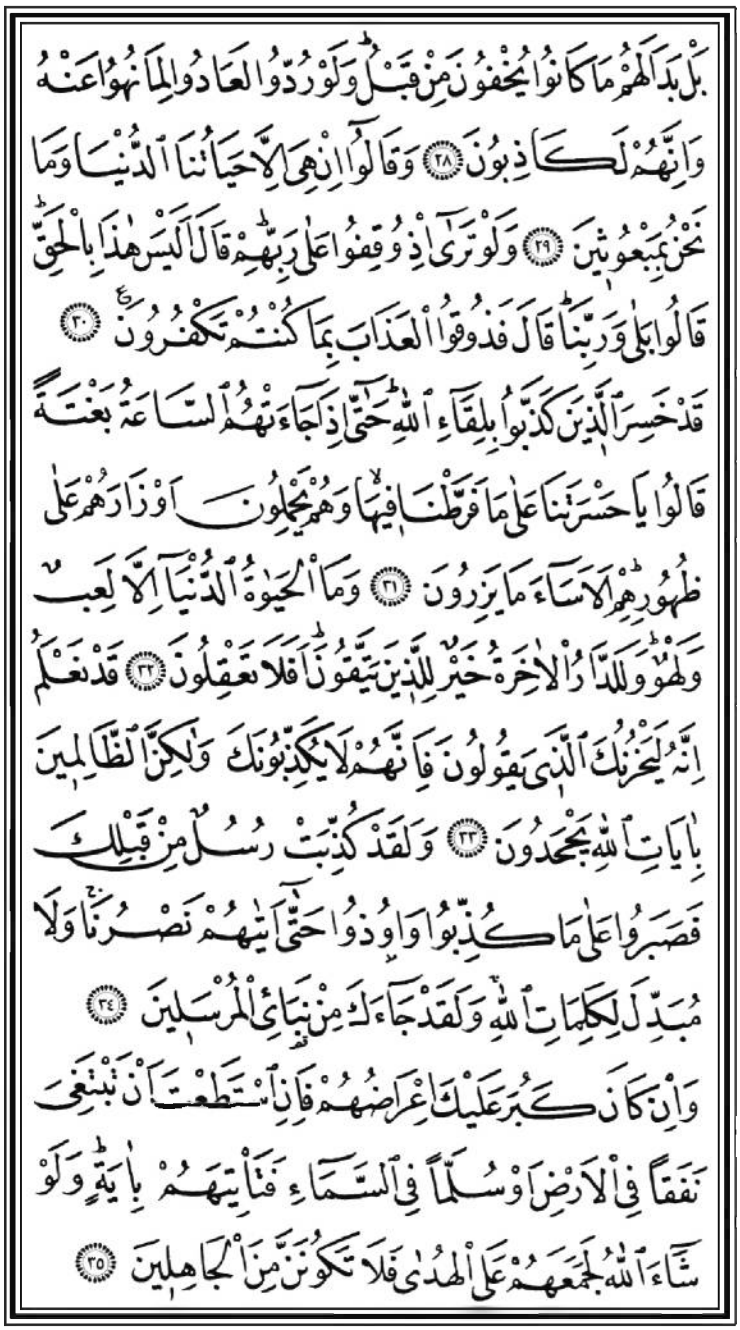

بَلْ بَدَا لَهُم مَّا كَانُوا يُخْفُونَ مِن قَبْلُ ۖ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ
وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا
نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ ۗ
قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾
قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً
قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ
ظُهُورِهِمْ ۚ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ
وَلَهْوٌ ۖ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ
إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ
بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ
فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا
مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبَإِي الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾
وَإِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَن تَبْتَغِيَ
نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُم بِآيَةٍ ۚ وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ ۚ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

30- Rab'lerinin huzuruna götürüldükleri zaman sen onları bir görsen! Allah; bu (yeniden dirilme olayı) hak değil miymiş diyecek? Onlar da Rab'bimize and olsun ki evet! Diyecekler. Allah'da, öyle ise inkar ettiğinizden dolayı azabı tadın! Diyecek.

31- Allah'ın huzuruna çıkmayı yalanlayanlar gerçekten ziyana uğramıştır. Nihayet onlara kıyamet vakti ansızın gelip çatınca onlar, günahlarını sırtlarına yüklenerek diyecekler ki; Dünyada iyi amelleri terk etmemizden dolayı vah bize! Dikkat edin, yüklendikleri şey ne kötüdür!

32- Dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Muttaki olanlar için ahiret yurdu muhakkak ki daha hayırlıdır. Hâlâ akıl erdiremiyor musunuz?

33- Onların söylediklerinin hakikaten seni üzmekte olduğunu biliyoruz. Aslında onlar seni yalanlamıyorlar, fakat o zalimler açıkca Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlar.

34- And olsun ki senden önceki Peygamber'ler de yalanlanmıştı. Onlar, yalanlanmalarına ve eziyet edilmelerine rağmen sabrettiler, sonunda yardımımız onlara yetişti. Allah'ın kelimelerini değiştirebilecek hiçbir kimse yoktur. Muhakkak ki Peygamber'lerin haberlerinden bazısı sana da geldi.

35- Eğer onların yüz çevirmesi sana ağır geldi ise, yapabilirsen yerin içine girebileceğin bir tünel ya da göğe çıkabileceğin bir merdiven ara ki onlara bir mucize getiresin! Allah dileseydi, elbette onları hidayet üzerinde toplayıp birleştirirdi, o halde sakın cahillerden olma!

36- Senin davetini samimiyet ve can kulağı ile dinleyenler ancak kabul eder. Ölüleri ise Allah kıyamette diriltir. Sonra ona döndürülürler.

37- Şöyle dediler; O Peygamber'e Rab'binden bir başka mucize indirilse ya! De ki: Allah onların istediği bir şekilde bir mucize indirmeye kadirdir. Fakat onların çoğu böyle bir mucize geldiği zaman başlarına felaket geleceğini bilmezler.

38- Yerde yürüyen hayvan ve iki kanadı ile uçan kuşlardan hepsi, ancak sizin gibi ümmetlerdir. Biz o Kitap'ta hiçbir şeyi noksan bırakmadık. Sonra ancak Rab'lerine toplanıp getirilirler.

39- Ayetlerimizi yalanlayanlar cehalet ve küfür karanlığında kalmış birtakım sağırlar ve dilsizlerdir. Allah kimi dilerse onu şaşırtır, dilediği kimseyi de doğru yola iletir.

39- Ayetlerimizi yalanlayanlar cehalet ve küfür karanlığında kalmış birtakım sağırlar ve dilsizlerdir. Allah'tan dileyen sapıklık üzerine, dileyen de doğru yol üzerinde bulunur.

40- De ki, bana haber verirmisiniz, eğer Allah'ın azabı, yahut kıyamet başınıza gelirse, Allah'tan başkasına mı yalvarırsınız? Eğer siz doğru sözlü kimseler iseniz (söyleyin bakalım).

41- Doğrusu ancak Allah'a dua edersiniz. O da kendisine niyazda bulunduğunuz şeyi dilerse (kaderleriniz içerisindeyse) kaldırır. O vakit ortak koştuğunuz putları unutursunuz.

42- And olsun ki senden önceki ümmetlere de elçiler gönderdik, ardından boyun eğsinler diye onları darlık ve hastalıklara uğrattık.

42- And olsun ki senden evvel de gelen ümmetlere Peygamber'ler gönderdik, sonra o ümmetleri bir takım şiddetler ve zorluklar ile yakaladık ki yalvarsınlar diye.

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ ٱلَّذِينَ يَسْمَعُونَ ۘ وَٱلْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ ٱللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا۟ لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۚ قُلْ إِنَّ ٱللَّهَ قَادِرٌ
عَلَىٰٓ أَن يُنَزِّلَ ءَايَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا مِن دَآبَّةٍ
فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا طَٰٓئِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّآ أُمَمٌ أَمْثَالُكُم ۚ
مَّا فَرَّطْنَا فِى ٱلْكِتَٰبِ مِن شَىْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾ وَٱلَّذِينَ
كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِى ٱلظُّلُمَٰتِ ۗ مَن يَشَإِ ٱللَّهُ يُضْلِلْهُ
وَمَن يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَءَيْتَكُمْ
إِنْ أَتَىٰكُمْ عَذَابُ ٱللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ ٱلسَّاعَةُ أَغَيْرَ ٱللَّهِ تَدْعُونَ ۖ
إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ
إِلَيْهِ إِن شَآءَ وَتَنسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰٓ أُمَمٍ
مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَٰهُم بِٱلْبَأْسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ
﴿٤٢﴾ فَلَوْلَآ إِذْ جَآءَهُم بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا۟ وَلَٰكِن قَسَتْ
قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا نَسُوا۟
مَا ذُكِّرُوا۟ بِهِۦ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَٰبَ كُلِّ شَىْءٍ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا فَرِحُوا۟
بِمَآ أُوتُوٓا۟ أَخَذْنَٰهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُم مُّبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

43- Hiç olmazsa böyle şiddet onlara geldiği zaman yalvarsaydılar. Lakin kalpleri katılaşmış, şeytan da yaptıklarını kendilerine süslü göstermişti.

44- Böylece ne zaman ki yapılan ihtarları unuttular, üzerlerine nimet ve zevkten her şeyin kapılarını açtık. Nihayet kendilerine verilen bu genişlik ve serbestlik ile tam ferahlandıkları sırada onları ansızın yakaladık. Artık o anda bütün ümitlerinden mahrum kaldılar.

45- Böylece, o zulmeden kavmin kökü kesilmişti. Hamd, alemlerin Rab'bi olan Allah'adır.

46- De ki; Bana haber veriniz bakayım! Eğer Allah kulaklarınızı sağır, gözlerinizi kör eder ve kalplerinizi mühürleyiverirse, Allah'tan başka onları size getirecek İlah kimdir. Bak ayetlerimizi nasıl tekrar edip beyan ediyoruz. Sonra onlar yine ayetlerimizden yüz çeviriyorlar.

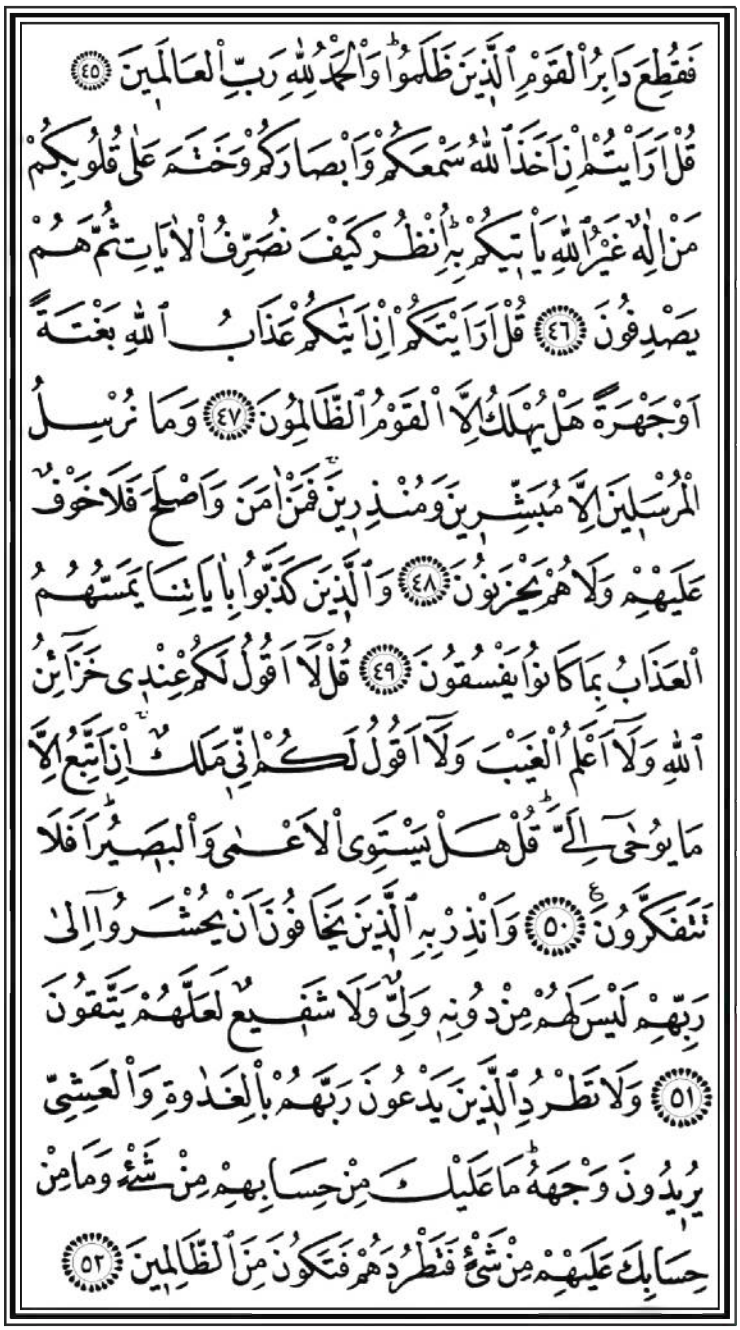

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ
مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ ۗ انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ
يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً
أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرْسِلُ
الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ۖ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ
الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ
اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا
مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۚ أَفَلَا
تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ
رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
﴿٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۚ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ
حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

47- De ki; Bana haber verin bakayım! Eğer Allah'ın azabı ansızın, yahut göz göre göre başınıza gelse, zalimler gurubundan başkası mı helak olur?

48- Biz Peygamber'leri ancak müjdeleyici ve korkutucu olarak göndeririz. O halde kim iman eder halini düzeltirse onlara korku yoktur ve onlar, mahzunda olmazlar.

49- Ayetlerimizi yalanlayanlara gelince; Onlara, yapmış oldukları fisk sebebiyle azap dokunacaktır.

50- De ki; Ben, Allah'ın hazineleri yanımdadır, diye size söylemiyorum, gaybı da bilmem. Size meleğim de demiyorum. Ben, ancak bana vahyolunan Kur'ana uyarım. De ki; Gözü kör olanla gören, bir olur mu? Artık düşünmez misiniz?

51- Rab'leri huzurunda toplanacaklarından korkanları, sen Kur'an'la korkut ki onların, Rab'lerinden başka ne bir dostu, ne de bir şefaatcısı yoktur. Belki sakınırlar

51- Rab'leri huzurunda toplanacaklarından korkanları, sen Kur'an'la korkut ki onların, Rab'lerinden başka ne bir dostu, ne de bir şefaatcısı yoktur. Ta ki, (içlerindekiler doğruya gelecekler) sakınırlar.

52- Rab'lerinin rızasını dileyerek sabah ve akşam O'na dua edenleri, (fakirlerle bir arada bulunmak istemeyen inkarcıların arzusuna uyarak onları yanından) kovma. Onların hesabından sana hiçbir şey gerekmez ve senin hesabından da onlara birşey yoktur. Onları kovarsan zulmedenlerden olursun.

53- İnsanların bir kısmını, diğer bir kısmı ile imtihan ettik ki, onlar hevalarından şöyle dediler. Allah'ın aramızda kendilerine iman ihsan ettiği şunlar mı? Allah şükredenleri daha iyi bilen değil mi?

53- (kendilerinin nasıl bir insan olduklarını kendilerine beyan etmemiz için) bir kısım insanlar diğer bir kısmı insanlarla imtihan olundular. Onlardan bir kısmı hevalarından şöyle dediler. Allah'ın aramızda kendilerine iman ihsan ettiği şunlar mı? Allah şükredenleri daha iyi bilen değil mi?

54- Ayetlerimize iman edenler sana geldiğinde şöyle de; Allah'ın selameti üzerinize olsun. Rab'biniz size, rahmet ve merhamet vaad buyurdu. Öyle ki, içinizden kim bilmeyerek bir fenalık yapmış da arkasından tevbe etmiş ise muhakkak ki Allah Gafur'dur Rahim'dir.

55- Günahkarların yolu seçilip sana belli olsun diye ayetlerimizi böylece açıklarız.

56- De ki; Allah'ı bırakıp da tapmakta olduğunuz putlara ibadet etmekten ben men edildim. De ki; Ben sizin arzularınıza uymam. O taktirde gerçekten şaşırmışım demektir ve doğru yola erenlerden olmamış bulunurum.

57- De ki; Ben Rab'bimden açık bir hüccet üzereyim. Siz ise, onu yalanladınız. Acele istediğiniz azap benim elimde değil. Azabı çabuklaştırma veya geciktirme hususunda hüküm ancak Allah'ındır. O, hakkı anlatır ve O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır.

وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوٓا۟ أَهَٰٓؤُلَآءِ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَيْهِم
مِّنۢ بَيْنِنَآ ۗ أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِأَعْلَمَ بِٱلشَّٰكِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَإِذَا جَآءَكَ
ٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِـَٔايَٰتِنَا فَقُلْ سَلَٰمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ
نَفْسِهِ ٱلرَّحْمَةَ ۖ أَنَّهُۥ مَنْ عَمِلَ مِنكُمْ سُوٓءًۢا بِجَهَٰلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنۢ بَعْدِهِۦ
وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُۥ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلْـَٔايَٰتِ
وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾ قُلْ إِنِّى نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ ٱلَّذِينَ
تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ ۖ قُل لَّآ أَتَّبِعُ أَهْوَآءَكُمْ ۙ قَدْ ضَلَلْتُ
إِذًا وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ قُلْ إِنِّى عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّى
وَكَذَّبْتُم بِهِۦ ۚ مَا عِندِى مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِۦٓ ۚ إِنِ ٱلْحُكْمُ إِلَّا
لِلَّهِ ۖ يَقُصُّ ٱلْحَقَّ ۖ وَهُوَ خَيْرُ ٱلْفَٰصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُل لَّوْ أَنَّ
عِندِى مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِۦ لَقُضِىَ ٱلْأَمْرُ بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ ۗ
وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٥٨﴾ وَعِندَهُۥ مَفَاتِحُ ٱلْغَيْبِ
لَا يَعْلَمُهَآ إِلَّا هُوَ ۚ وَيَعْلَمُ مَا فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ ۚ وَمَا تَسْقُطُ
مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِى ظُلُمَٰتِ ٱلْأَرْضِ
وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِى كِتَٰبٍ مُّبِينٍ ﴿٥٩﴾

58- De ki; Eğer, o acele istediğiniz şey elimde olsaydı, sizinle aramızdaki iş çoktan olup bitivermişti. Allah zalimlerin azap vaktini çok iyi bilendir.

59- Gaybın anahtarları, Allah'ın katındadır. Onları ancak Allah bilir. Karada ve denizde ne varsa hepsini O bilir. O'nun ilmi dışında bir yaprak dahi düşmez. Yerin karanlıkları içindeki tek tane, yaş ve kuru her şey Allah'ın ilmindedir.

60- O'dur ki sizleri geceleri uyutarak ölü gibi yapıyor, gündüz de yaptığınız işleri biliyor. Sonra takdir edilen ecel tamamlansın diye sizi gündüz uyandırıyor. Nihayet dönüşünüz onadır. Sonra o dünyada yapmış olduğunuz işleri size haber verecektir.

61- O, kullarının üzerinde yegâne kudret ve tasarrufa sahiptir. Size koruyucular gönderir. Nihayet birinize ölüm geldi mi, elçilerimiz (görevli melekler) onun canını alırlar onlar vazifede kusur etmezler.

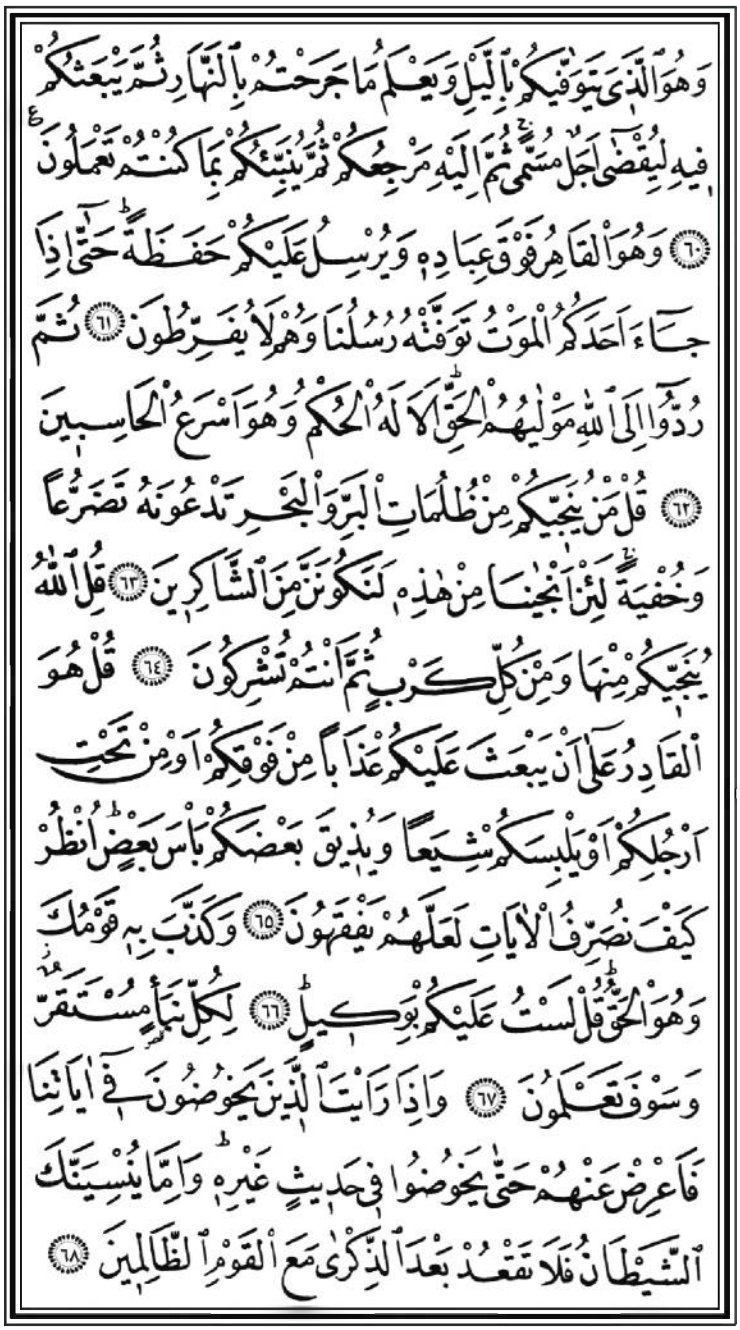

61- Kulların üstünde galip O'dur ve üzerinize amellerinizi yazan hafaza melekleri gönderir. Sonunda sizden birinize ölüm geldiği vakit, gönderdiğimiz melekler onun ruhunu alırlar ve onlar görevlerinde noksanlık etmezler.

62- Öldükten sonra insanlar hak olan Mevlâları Allah'a çevrilip teslim edilirler. Dikkat edin! Hüküm (o gün) yalnız O'nundur ve O hesaba çekenlerin en çabuk olanıdır.

63- De ki; Karada ve denizde olan karanlıklardan sizi kim kurtarır. O halde iken gizli ve aşikar Allah'a şöyle dua edersiniz. And olsun! Eğer bizi bu tehlikeden kurtarırsan muhakkak şükredenlerden olacağız.

64- De ki; Allah sizi o tehlikelerden ve bütün kederlerden kurtarır, sonra yine siz O'na eş koşarsınız.

65- De ki; Allah size üstünüzden veya ayaklarınızın altından bir azap göndermeye yahut sizi birbirinize karıştırıp bazısına diğerlerinin acısını da tattırmaya kadirdir. Bak onlar anlasınlar diye ayetlerimizi nasıl açıklıyoruz.

66- Bazı kavimler hakkı yalanladılar. Onlara şöyle de; Ben sizin üzerinize gönderilmiş vekil değilim.

67- Her haberin tahakkuk edeceği bir zamanı var. Artık yakında öğrenirsiniz.

68- Ayetlerimiz hakkında alay yollu söz edenleri gördüğün zaman, kendilerinden yüz çevir, yanlarında oturma. Ta ki, başka bir söze dalarlar. Eğer onlardan yüz çevirme işini şeytan sana unutturursa, hatırladıktan sonra hemen kalk da o zalimler kavmi ile beraber oturma.

69- Gerçi Allah'tan korkanlara, o alay edenlerin hesabından birşey düşmez. Fakat mü'minler üzerine, onlara kötü işlerini hatırlatmak ve nasihat etmek vardır. Olur ki sakınırlar.

70- O dinlerini bir oyuncak ve eğlence edinip de, dünya hayatı kendilerini aldatmış bulunan kimselere, onunla öğüt ver ki, hiçbir kimse kazandığı şey sebebi ile helake düşmesin. Onun için Allah'tan başka ne bir dost ve ne de bir şefaatçı yoktur. Azabı kaldırmak için ne kadar fidye verse alınmaz. Onlar kazandıkları günahlar yüzünden helake düşmüşlerdir. Yaptıkları küfür sebebiyle onlara kaynar su ve acıklı bir azap vardır.

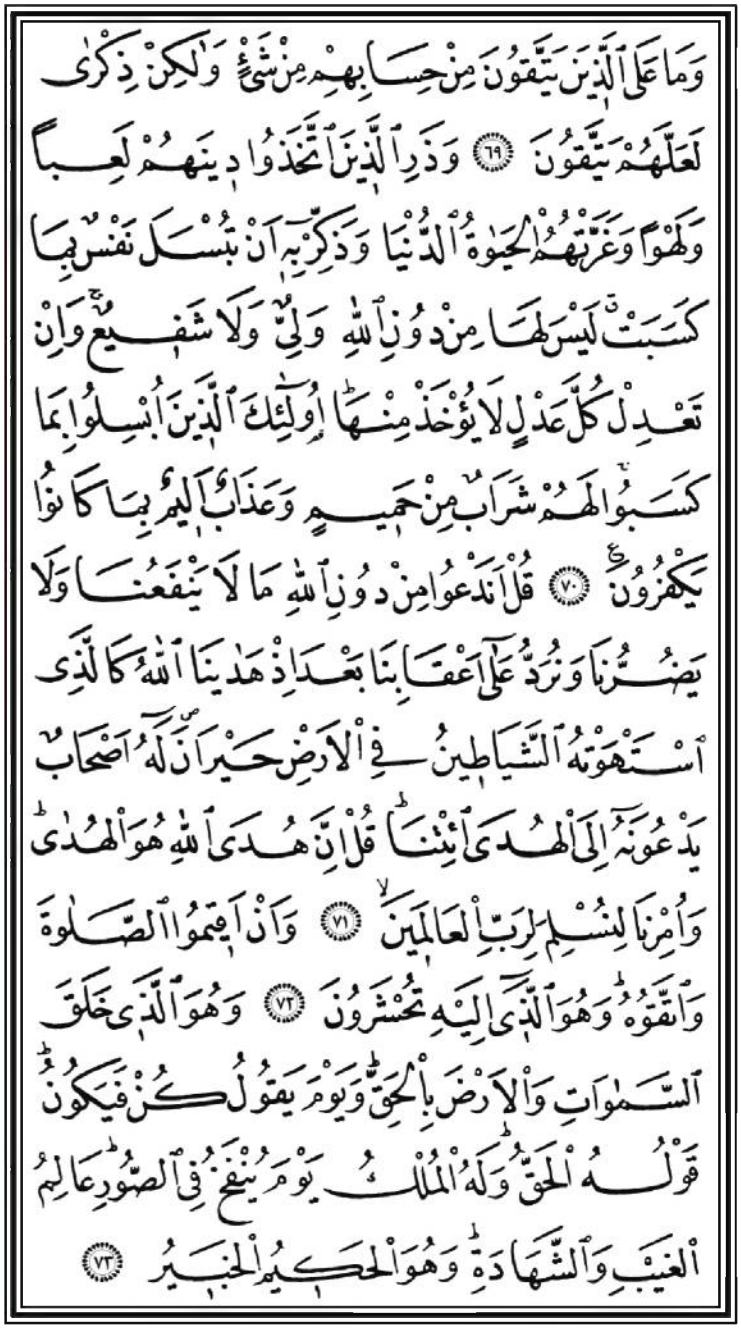

71- De ki; Biz Allah'ı bırakır da, bize ne fayda, ne de zarar yapamayacak şeylere yalvarıp ibadet eder miyiz ve Allah bizi hidayete eriştirmişken ardımıza dönermiyiz? O kimse gibi ki, arzda şaşkın şaşkın dolaşırken kendini şeytanlar yoldan çıkarıp uçuruma çekmekte, beride ise arkadaşları var. Bize gel diye onu doğru yola cağırıyorlar. De ki; Allah'ın hidayeti, İslam dinidir. İşte doğru yolda budur. Biz alemlerin Rab'bine öz müslim olalım diye emrolunduk.

71- De ki; Biz Allah'ı bırakır da, bize ne fayda, ne de zarar yapamayacak şeylere yalvarıp ibadet eder miyiz ve biz Allah'ın hidayetine ermişken ardımıza dönermiyiz? O kimse gibi ki, arzda şaşkın şaşkın dolaşırken kendini şeytanlar yoldan çıkarıp uçuruma çekmekte, beride ise arkadaşları var. Bize gel diye onu doğru yola cağırıyorlar. De ki; Allah'ın hidayeti, İslam dinidir. İşte doğru yolda budur. Bizler (bütün insanlar İrade-i cüziyeleri elinde olanlar) alemlerin Rab'bine teslim olalım diye emrolunduk.

72- Yine (bütün insanlar) namaza devamla Allah'tan korkun diye emrolunmuşuz. O'nun huzuruna varıp toplanacaksınız.

73- O gökleri ve yeri hak ile yaratandır. O'nun ol diyeceği gün herşey oluverir, hak O'nun dediğidir. Sur üfürüleceği günde mülk onundur. Görünmeyeni ve görüneni bilen de O'dur. O, yegane hikmet sahibidir. Herşeyden hakkı ile haberdar olandır.

74- Vaktaki İbrahim atası Azer'e sen putları kendine tanrılar mı ediniyorsun? Gerçekten ben seni ve kavmini açık bir sapıklık içinde görüyorum demişti.

75- Biz İbrahim'e atasının ve kavminin sapıklığını gösterdiğimiz gibi, göklerin ve yerin melekutunu gösteriyorduk ki, yakınen bilip inananlardan olsun.

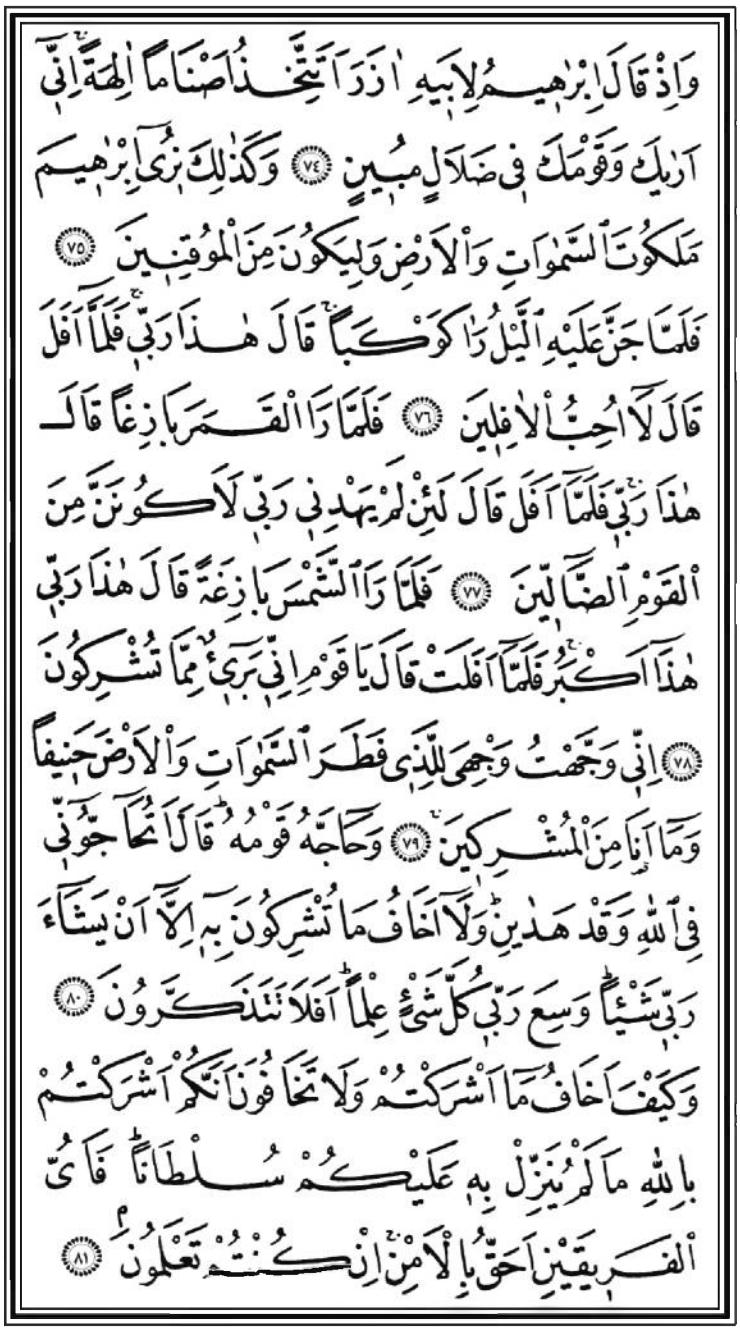

76- Vaktaki İbrahim'in üzerini gece bürüdü, bir yıldız gördü, bu mu benim Rab'bim dedi? Yıldız batıverince, ben öyle batanları sevmem dedi.

77- Vaktaki ayı doğarken gördü, Rab'bim bu mudur? Dedi. Fakat o batıp kaybolunca, and olsun ki Rab'bim bana hidayet etmemiş olsaydı elbette ben dalalete düşenler topluluğundan olurdum demişti.

78- Vaktaki güneşi doğar halde gördü. Rab'bim bu mudur? Bu gördüklerimden daha büyük ve parlak demiş ve batınca da; Ey kavmim! Bu gördükleriniz hep yok olan varlıklardır, ben sizin Allah'a ortak koştuğunuz şeylerden katiyyen beriyim diye söylemişti.

79- Şüpesiz ben sadece hak dine boyun eğip yüzümü, gökleri ve yeri yaratmış olan Allah'a çevirdim. Ben O'na ortak koşanlardan değilim.

80- Kavmi de kendisine karşı mücadeleye kalkıştı. O şöyle dedi; Allah beni doğru yola iletmişken siz, O'nun hakkında, benimle çekişmeye mi kalkıyorsunuz? Ben, O'na ortak koştuğunuz şeylerden asla korkmam. Rab'bim dilemedikçe, onlar bana hiçbir şey yapamaz. Rab'bim herşeyi ilmi ile çevrelemiştir. Artık düşünüp öğüt almayacak mısınız?

81- Hem Allah'ın size haklarında hiçbir delil indirmediği şeyleri siz kendisine eş tanıdığınızdan korkmazken ben, o eş tanıdığınız putlardan nasıl korkarım? Şu halde korkudan emin olmaya hangi taraf daha layıktır? Eğer biliyorsanız.

82- İman edip de imanlarını zulüme bulaştırmayanlar, işte korkudan emin olmak onların hakkıdır ve hidayete erenler de onlardır.

83- İşte bu kavmine karşı İbrahim'e verdiğimiz delillerimizdir. Biz dilediğimiz kimselerin derecelerini yükseltiriz. Şüphesiz ki senin Rab'bin hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir.

83- İşte bu bizim hüccetimizdir ki, onları kavmine karşı İbrahim'e verdik. Bizden dileyeni derecelerle yükseltiriz. Muhakkak ki Rab'bin hakimdir, alimdir.

84- Biz O'na İshak ve (İsahak'ın oğlu) Yakub'u da armağan etdik; hepsini de doğru yola iletdik. Daha öncede Nuh ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyüb'ü, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u Doğru yola iletmiştik. Biz iyi davrananları işte böyle mükafatlandırırız.

84- Biz İbrahim'e oğlu İshak'ı ve (İsahak'ın oğlu)Yakub'u ihsan ettik ve herbiri hidayete erenlerdendi. Daha öncede Nuh ve onun neslinden Davud, Süleyman, Eyyüb, Yusuf, Musa ve Harun' da hidayete kavuşanlardandı. İşte biz iyilik yapanları böyle mükafatlandırırız.

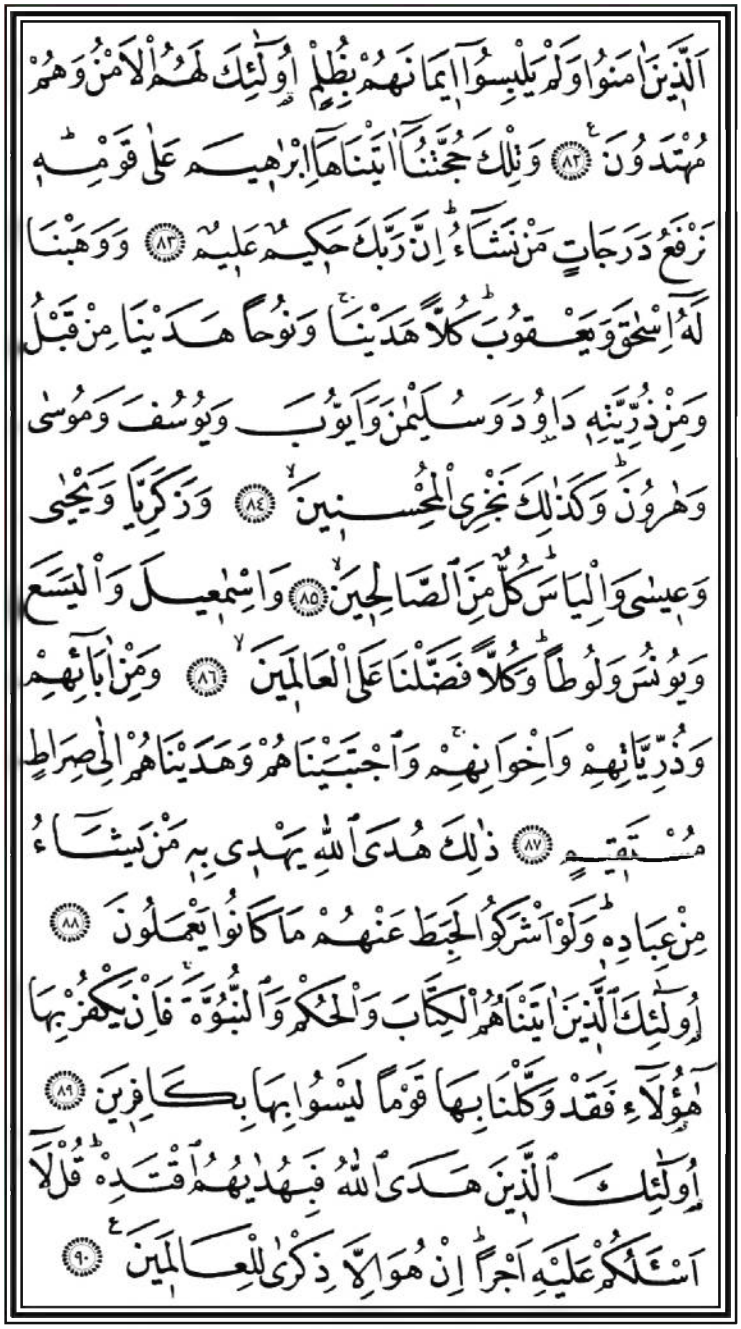

85- Zekeriyya, Yahya, İsa ve İlyas'da hepsi salihlerdendi.

86- İsmail, Elyesa, Yunus, ve Lut'da (hidayete erdirdik). Hepsini alemlere üstün kıldık

86- İsmail, Elyesa, Yunus, ve Lut'da (hidayete erenlerdendi). Hepsi de alemler üzerinde üstünlerdendi.

87- Onların babalarından, çocuklarından ve kardeşlerinden bazılarına da (üstün meziyetler verdik) onları seçkin kıldık ve doğru yola ilettik.

87- Babalarından, nesillerinden ve kardeşlerinden bir kısmı da iyilerdendi, (onlara da) doğru yolu gösterdik.

88- İşte bu Allah'ın hidayetidir. Kullarından dilediğini ona iletir. Eğer onlar da Allah'a ortak koşsalardı yaptıkları ameller elbette boşa giderdi.

88- İşte o yol, Allah'ın hidayet yoludur ki O, bunu kullarından dileyene nasip eder. Eğer onlar da Allah'a ortak koşsalardı yaptıkları bütün ameller elbette boşa çıkmış, gitmişti.

89- İşte onlar, kendilerine Kitap, hikmet ve Peygamber'lik verdiğimiz kimselerdir. Şimdi şu kavimler buna nankörlük ediyorsa biz onların yerine, Peygamber'leri ve Kitap'ları inkar etmeyecek bir kavim getiririz

90- İşte o Peygamber'ler Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir. Sende onların yoluna uy. De ki; Ben bana (Peygamber'lik görevime) karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Bu (Kur'an) alemler için ancak bir öğüttür.

90- İşte o Peygamber'ler Allah'ın hidayetine erdiği kimselerdir. Sende onların yoluna uy. De ki; Ben bana (Peygamber'lik görevime) karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Ancak bütün alemler Zat'ı ile kaim olan Allah'ı zikreder.

91- (Yahudiler) Allah'ı gereği gibi tanımadılar. Çünkü Allah hiçbir beşere birşey indirmedi dediler. De ki; öyle ise Musa'nın insanlara bir nur ve hidayet olarak getirdiği kitabı kim indirdi? Siz onu kağıtlara yazıp (istediğinizi) açıklıyor, çoğunu da gizliyorsunuz. Sizin de atalarınızın da bilmediği şeyler (Kur'an'da) size öğretilmiştir. (Rasul'üm) sen Allah de, sonra onları bırak, daldıkları bataklıklarda oynaya dursunlar!

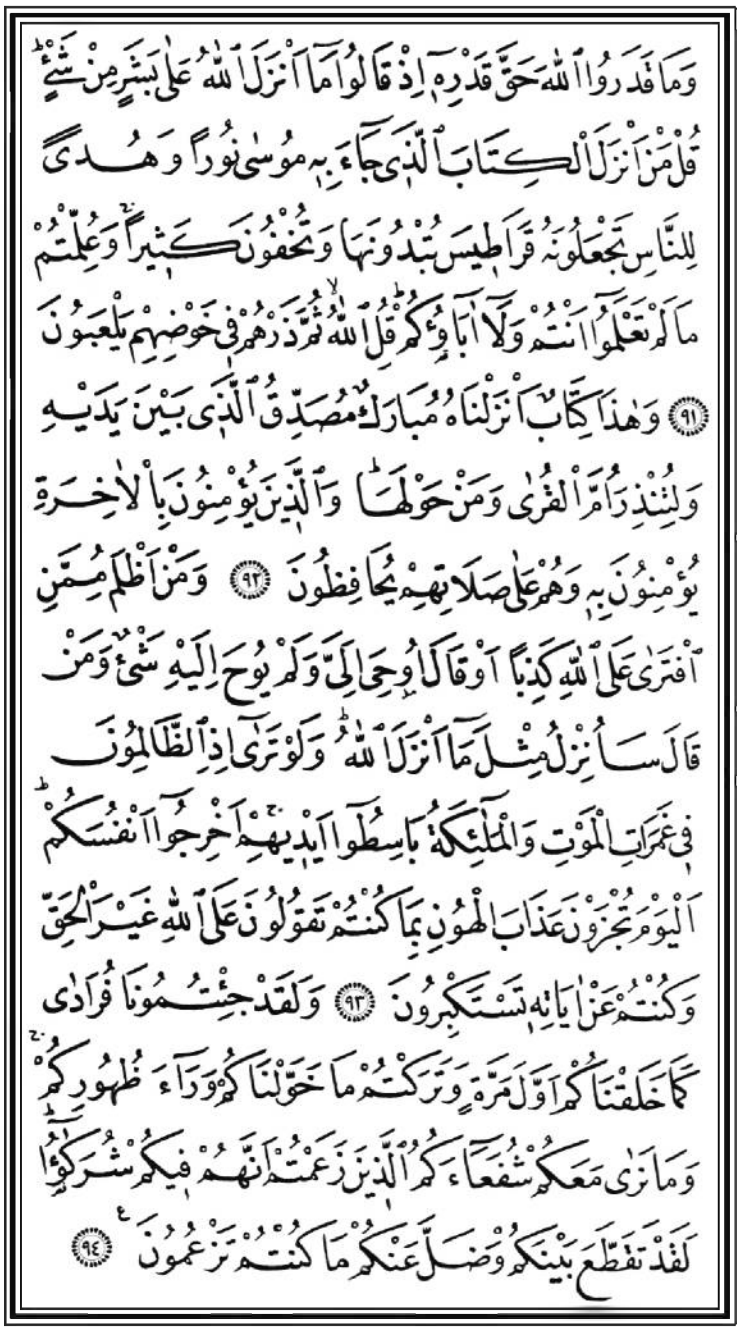

وَمَا قَدَرُوا۟ ٱللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِۦٓ إِذْ قَالُوا۟ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَىْءٍ ۗ
قُلْ مَنْ أَنزَلَ ٱلْكِتَٰبَ ٱلَّذِى جَآءَ بِهِۦ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى
لِّلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُۥ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا ۚ وَعُلِّمْتُم
مَّا لَمْ تَعْلَمُوٓا۟ أَنتُمْ وَلَآ ءَابَآؤُكُمْ ۖ قُلِ ٱللَّهُ ۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِى خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ
﴿٩١﴾ وَهَٰذَا كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ ٱلَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ
وَلِتُنذِرَ أُمَّ ٱلْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا ۚ وَٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ
يُؤْمِنُونَ بِهِۦ ۖ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ
ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِىَ إِلَىَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَىْءٌ وَمَن
قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ ۗ وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلظَّٰلِمُونَ
فِى غَمَرَٰتِ ٱلْمَوْتِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ بَاسِطُوٓا۟ أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوٓا۟ أَنفُسَكُمُ ۖ
ٱلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ ٱلْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ غَيْرَ ٱلْحَقِّ
وَكُنتُمْ عَنْ ءَايَٰتِهِۦ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَٰدَىٰ
كَمَا خَلَقْنَٰكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُم مَّا خَوَّلْنَٰكُمْ وَرَآءَ ظُهُورِكُمْ ۖ
وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَآءَكُمُ ٱلَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَٰٓؤُا۟ ۚ
لَقَد تَّقَطَّع بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنكُم مَّا كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

92- Bu (Kur'an), Ümmül-kura (Mekke) ve çevresindekileri uyarman için sana indirdiğimiz ve kendinden öncekileri doğrulayıcı mübarek bir Kitap'tır. Ahirete iman edenler buna da iman ederler ve onlar namazlarını hakkıyla kılmaya devam ederler.

93- Allah'a karşı yalan uydurandan, yahut kendisine hiçbir şey vahyedilmemişken bana da vahyolundu diyenden ve ben de, Allah'ın indirdiği ayetlerin benzerini indireceğim diyenden daha zalim kim vardır. O zalimler ölümün (boğucu) dalgaları içinde, melekler de pençelerini uzatmış, onlara; Haydi canlarınızı kurtarın! Allah'a karşı gerçek olmayanı söylemenizden ve O'nun ayetlerine karşı kibirlilik taslamış olmanızdan ötürü, bugün alçaklık azabı ile cezalandırılacaksınız! Derken onların halini bir görsen.

94- And olsun ki, sizi ilk defa yarattığımız gibi teker teker bize geleceksiniz ve (dünyada) size verdiğimiz şeyleri arkanızda bırakacaksınız. Yaratılışınızda ortaklar sandığınız şefaatçılarınızı da yanınızda göremeyeceğiz. And olsun, aranız açılmış ve (İlah) sandığınız şeyler sizden kaybolup gitmiştir.

95- Şüphesiz Allah, tohumu ve çekirdeği çatlatandır. Ölüden diriyi çıkaran, diriden de ölüyü çıkarandır. İşte Allah budur. O halde (haktan) nasıl dönersiniz.

96- O, sabahı aydınlatandır. O, geceyi dinlenme zamanı, güneş ve ayı (vakitlerin tayini için) birer hesap ölçüsü kılmıştır. İşte bu, aziz olan (ve her şeyi) pek iyi bilen Allah'ın takdiridir.

97- O, kara ve denizin karanlıklarında, kendileri ile yol bulasınız diye, sizin için yıldızları yaratandır. Gerçekten biz, bilen bir toplum için ayetleri geniş geniş açıkladık.

98- O, sizi bir tek nefisten yaratandır. (Sizin için) Bir kalma yeri, bir de emanet olarak konulacağınız yer vardır. Anlayan bir toplum için ayetleri ayrıntılı bir şekilde açıkladık.

99- O, gökten su indirendir. İşte biz her çeşit bitkiyi onunla bitirdik. O bitkiden de kendisinde üst üste binmiş taneler bitireceğimiz bir yeşillik; Hurmanın tomurcuğundan sarkan salkımlar; Üzüm bağları; Bir kısmı birbirine benzeyen, bir kısmı da benzemeyen zeytin ve nar bahçeleri meydana getirdik. Meyve verirken ve olgunlaştığı zaman her birinin meyvesine bakın! Kuşkusuz bütün bunlarda inanan bir toplum için ibretler vardır.

إِنَّ ٱللَّهَ فَالِقُ ٱلْحَبِّ وَٱلنَّوَىٰ ۖ يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ ٱلْمَيِّتِ
مِنَ ٱلْحَىِّ ۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ ٱلْإِصْبَاحِ ۚ وَجَعَلَ ٱلَّيْلَ
سَكَنًا وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ حُسْبَانًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ ٱلْعَزِيزِ ٱلْعَلِيمِ
﴿٩٦﴾ وَهُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلنُّجُومَ لِتَهْتَدُوا۟ بِهَا فِى ظُلُمَٰتِ
ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾ وَهُوَ ٱلَّذِىٓ
أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَٰحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا
ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً
فَأَخْرَجْنَا بِهِۦ نَبَاتَ كُلِّ شَىْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ
حَبًّا مُّتَرَاكِبًا ۖ وَمِنَ ٱلنَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
وَجَنَّٰتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَٱلزَّيْتُونَ وَٱلرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ
مُتَشَٰبِهٍ ۗ ٱنظُرُوٓا۟ إِلَىٰ ثَمَرِهِۦٓ إِذَآ أَثْمَرَ وَيَنْعِهِۦٓ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكُمْ لَءَايَٰتٍ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوا۟ لِلَّهِ شُرَكَآءَ ٱلْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ
وَخَرَقُوا۟ لَهُۥ بَنِينَ وَبَنَٰتٍۭ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٠٠﴾ بَدِيعُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُۥ وَلَدٌ وَلَمْ
تَكُن لَّهُۥ صَٰحِبَةٌ ۖ وَخَلَقَ كُلَّ شَىْءٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

100- Cinleri Allah'a ortak koştular. Oysa ki onları da Allah yaratmıştır. Bilgisizce O'na oğullar ve kızlar yakıştırdılar. Haşa! O, onların ileri sürdüğü vasıflardan uzak ve yücedir.

101- O, göklerin ve yerin eşsiz yaratıcısıdır. O'nun eşi olmadığı halde nasıl çocuğu olabilir! Her şeyi O yaratmıştır ve her şeyi hakkı ile bilen O'dur.

102- İşte Rab'biniz Allah O'dur. O'ndan başka İlah yoktur. O, herşeyin yaratıcısıdır. Öyle ise O'na kulluk edin, O her şeye vekildir.

103- Gözler O'nu göremez; halbuki O, gözleri görür. O, eşyayı pek iyi bilen, her şeyden haberdar olandır.

103- Gözler onu ihata (görür) ve idrak edemez, halbuki o bütün gözleri görür ve ihata eder. O, eşyayı pek iyi bilen, her şeyden haberdar olandır.

(Allah'u Teala eksik sıfatlardan münezzeh olduğundan Allah'u Teâlâ'ya eksiklik atfedilemez. Onun için yok yoktur. Allah'u Teâlâ insanları gayp bir aleme gönderdiğinden Allah'u Teala görünse bile onun Allah olduğunu insanlar bilemez ve kavrayamaz. İşte gayp alem de budur. Gaybın manası budur. Geniş tafsilat asr-isaadet tefsirindedir.)

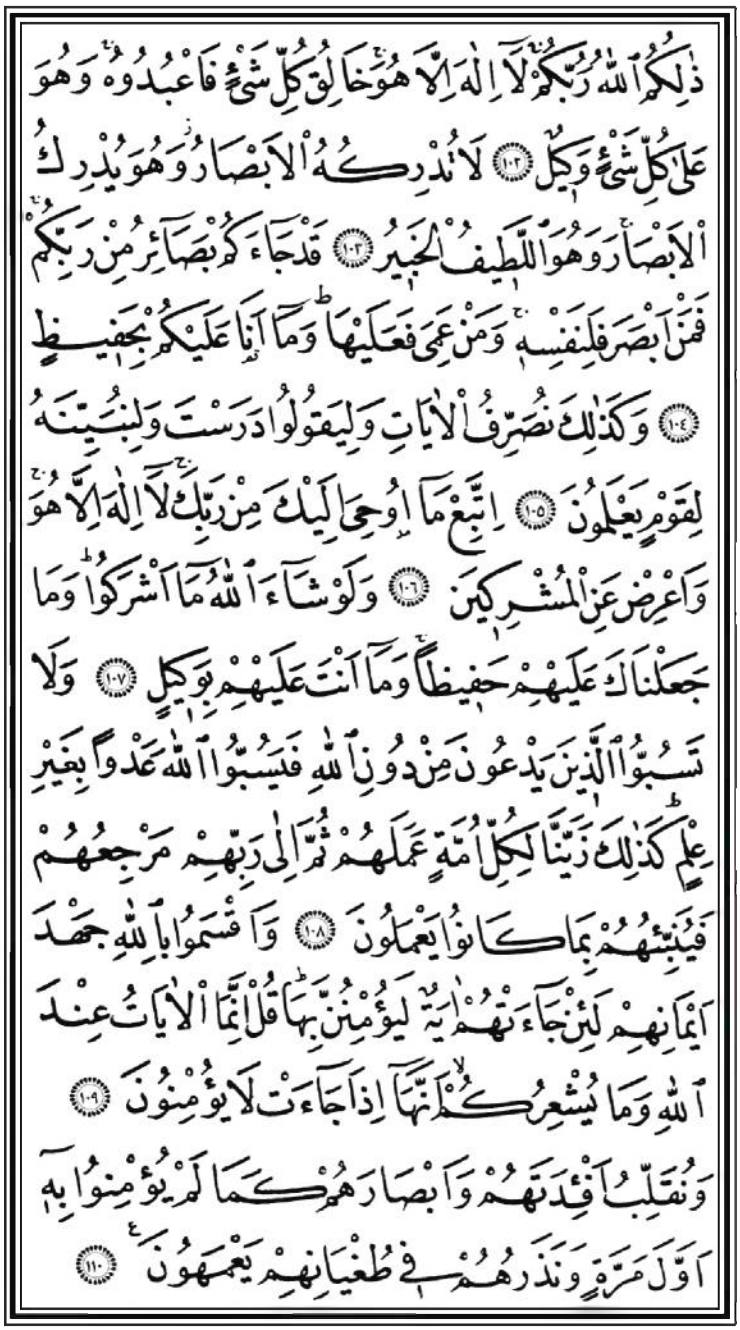

104- Size Rab'biniz tarafından basiretler verilmiştir. Artık kim hakkı görürse faydası kendisine, kim de kör olursa zararı kendinedir. Yaptıklarınızdan sorumlu değilim.

105- Böylece biz ayetleri geniş geniş açıklıyoruz ki, sen ders almışsın desinler de, biz de anlayan toplum için Kur'an'ı iyice açıklayalım.

106- Rab'binden sana vahyolunana uy. O'ndan başka ilah yoktur. Müşriklerden yüz çevir.

107- Allah dileseydi, onlar ortak koşmazlardı. Biz seni onların üzerine bir bekçi kılmadık. sen onların vekili de değilsin.

108- Allah'tan başkasına tapanlara sövmeyin; Sonra onlar da bilmeyerek, Allah'a söverler. Böylece biz her ümmete kendi işlerini cazip gösterdik. Sonunda dönüşleri Rab'lerinedir. Artık O, ne yaptıklarını kendilerine bildirecektir.

108- Allah'tan başkasına tapanlara sövmeyin; Sonra onlar da bilmeyerek, Allah'a söverler. Böylece her ümmete yapacağı işleri cazip görünür. Sonunda dönüşleri Rab'lerinedir. Artık O, ne yaptıklarını kendilerine bildirecektir.

109- Kendilerine bir mucize gelirse ona mutlaka inanacaklarına dair kuvvetli bir şekilde Allah'a and içtiler. De ki; Mucizeler ancak Allah katındandır. Ama mucize geldiğinde de inanmayacaklarının farkında mısınız?

110- Yine O'na iman etmedikleri ilk durumdaki gibi onların gönüllerini ve gözlerini ters çevirririz. Ve onları şaşkın olarak azgınlıkları içerisinde bırakırız.

110- Yine O'na iman etmedikleri ilk durumdaki gibi onlar gönülleri ve gözlerini tersine çevirirler. Ve onlar şaşkın olarak azgınlıkları içerisinde kalırlar.

111- Eğer biz onlara melekleri indirseydik, ölüler de onlarla konuşsaydı ve her şeyi toplayıp karşılarına getirseydik, Allah dilemedikce yine de inanacak değillerdi. Fakat çokları bunu bilmezler.

111- Eğer biz onlara melekleri indirseydik, ölüler de onlarla konuşsaydı ve her şeyi toplayıp karşılarına getirseydik, yine de (onlar) dilemedikçe, Allah'a inanacak değillerdi. Fakat çokları bunu bilmezler.

112- Böylece her Peygamber'e, insan ve cin şeytanlarını düşman kıldık (bunlar) Aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler fısıldaşırlar. Rab'bin dileseydi onu da yapamazlardı. Artık onları uydurdukları şeylerle baş başa bırak.

112- Böylece her Peygamber'e, insan ve cin şeytanları düşmandırlar. (bunlar) Aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler fısıldaşırlar. Rab'bin dileseydi onu da yapamazlardı. Artık onları uydurdukları şeylerle baş başa bırak.

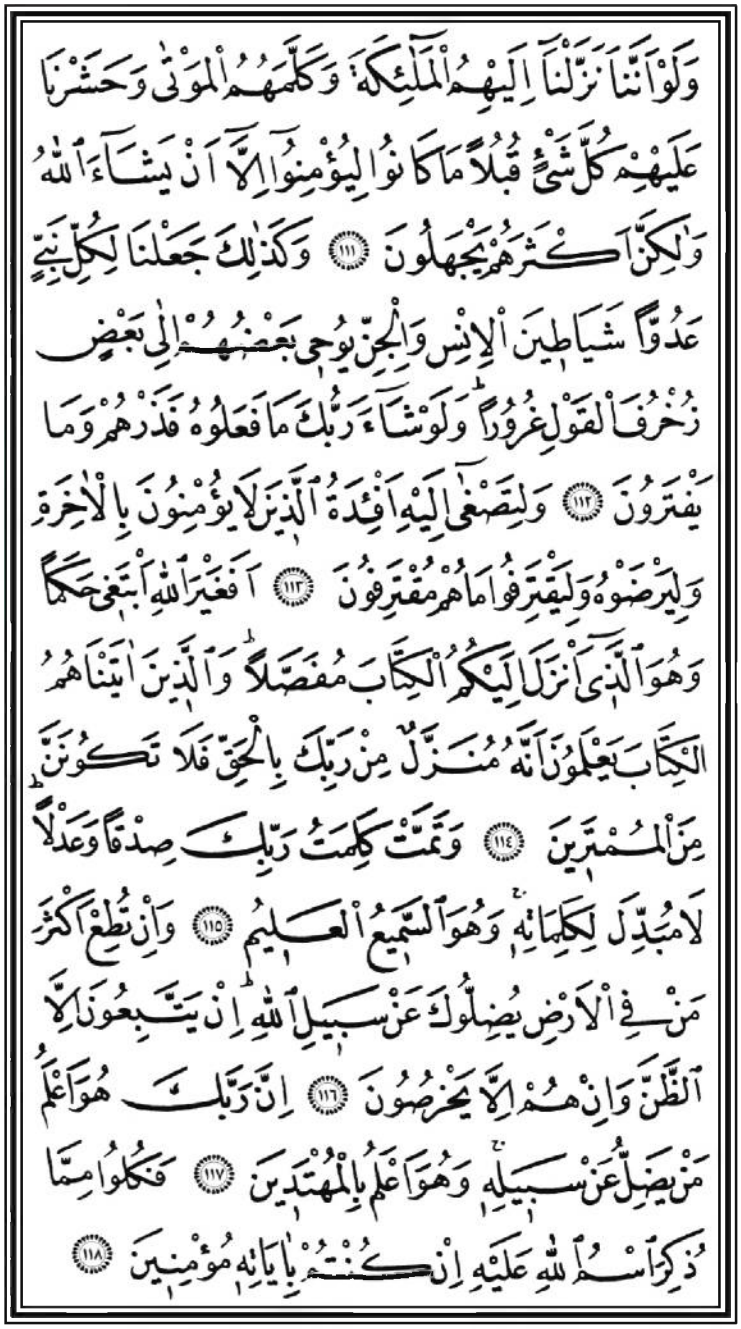

113- Ahirete inanmayanların kalpleri ona (yaldızlı söze) kanar, ondan hoşlanırlar ve işledikleri suçu işlemeye devam ederler.

114- (De ki;) Allah'tan başka bir hakem mi arayacağım? Halbuki size Kitab'ı açık olarak indiren O'dur. Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler, Kur'an'ın gerçekten Rab'bin tarafından indirilmiş olduğunu bilirler. Sakın şüpheye düşenlerden olma.

115- Rab'binin sözü, doğruluk ve adalet bakımından tamamlanmıştır. O'nun sözlerini değiştirecek kimse yoktur. O işitendir, bilendir.

116- Yeryüzünde bulunanların çoğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan sapıtırlar. Onlar zandan başka bir şeye tabi olmaz, yalandan başka sözde söylemezler.

117- Muhakkak ki senin Rab'bin, evet O, kendi yolundan sapanı en iyi bilendir. O, doğru yolda gidenleri de iyi bilendir.

118- Allah'ın ayetlerine inanıyorsanız, üzerine O'nun adı anılarak kesilenlerden yeyin.

119- Üzerine Allah'ın adı anılıp kesilenden yememenize sebep ne? Oysa Allah, çaresiz yemek zorunda kaldığınız haram kıldığı şeyleri size açıklamıştır. Doğrusu bir çokları bilgisizce kendi kötü arzularına uyarak saptırıyorlar. Muhakkak ki Rab'bin haddi aşanları çok iyi bilir.

120- Günahın açığını da gizlisini de bırakın. Çünkü günah işleyenler, yaptıklarının cezasını mutlaka çekeceklerdir.

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا
حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ
بِأَهْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾ وَذَرُوا
ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ
بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ
عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ
لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾ أَوَمَنْ
كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي
النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا
كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذَٰلِكَ
جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ
إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا
لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ
حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ
عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

121- Üzerine Allah'ın adı anılmadan kesilen hayvanlardan yemeyin. Kuşkusuz bu büyük günahtır. Gerçekten şeytanlar dostlarına, sizinle mücadele etmeleri için telkinde bulunurlar. Eğer onlara uyarsanız şüphesiz siz de Allah'a ortak koşanlar olursunuz.

122- Ölü iken dirilttiğimiz ve kendisine insanlar arasında yürüyebileceği bir ışık verdiğimiz kimse, karanlıklar içinde kalıp ondan hiç çıkamayacak durumdaki kimse gibi olur mu? İşte kafirlere yaptıkları böyle süslü gösterilmiştir.

122- Ölü iken dirilen ve kendisine insanlar arasında yürüyebileceği bir ışıktan alan kimse, karanlıklar içinde kalıp ondan hiç çıkamayacak durumdaki kimse gibi olur mu? İşte kafirler yaptıklarını böyle süslü görürler.

123- Böylece biz, her kasabada, oralarda bozgunculuk yapmaları için günahkarlarını liderler yaptık. Onlar yalnız kendilerini aldatırlar, ama farkında olmazlar.

123- Böylece, her kasabada, oralarda bozgunculuk yapmaları için günahkarları liderlik yaparlar. Onlar yalnız kendilerini aldatırlar, ama farkında olmazlar.

124- Onlara bir ayet geldiğinde, Allah'ın elçilerine verilenin benzeri bize de verilmedikçe kesinlikle inanmayız, dediler. Allah, Peygamber'liğini kime vereceğini daha iyi bilir. Suç işleyenlere, yapmakta oldukları hilelere karşılık, Allah tarafından aşağılık ve çetin bir azap erişecektir.

125- Allah kimi doğru yola iletmek isterse, onun kalbini İslam'a açar. Kimi de saptırmak isterse, göğe çıkıyormuş gibi kalbini iyice daraltır. Allah'a inanmayanlar üstlerine işte böyle murdarlık verir.

125- Kim Allah'ın doğru yoluna girmek isterse, onun kalbi İslam'a açılır. Kim de sapıklığı isterse, göğe çıkıyormuş gibi kalbi iyice daralır. Allah'a inanmayanlar üstlerine böylece murdarlık (pislik) alırlar.

126- Bu (din) Rab'bi'nin dosdoğru yoludur. Biz, öğüt alacak bir kavim için ayetleri ayrıntılı olarak açıkladık.

127- Rab'leri katında onlara esenlik yurdu (cennet) vardır. Ve yapmakta oldukları (güzel) işler sebebi ile Allah onların dostudur.

128- Allah onların hepsini bir araya topladığı gün, Ey cinler (şeytanlar) topluluğu! Siz insanlarla çok uğraştınız der. Onların, insanlardan olan dostları ise ey Rab'bimiz! (biz) Birbirimizden yararlandık bize verdiğin sürenin sonuna ulaştık derler. Allah'da buyurur ki; Allah'ın dilediği hariç, içinde kalacağınız yer ebedi ateştir. Şüphesiz Rab'bin hikmet sahibidir, bilendir.

128- Allah onların hepsini bir araya topladığı gün, Ey cinler (şeytanlar) topluluğu! Siz insanlarla çok uğraştınız der. Onların, insanlardan olan dostları ise ey Rab'bimiz! (biz) Birbirimizden yararlandık bize verdiğin sürenin sonuna ulaştık derler. Allah'da buyurur ki; Allah'dan dileyenler hariç, içinde kalacağınız yer ebedi ateştir. Şüphesiz Rab'bin hikmet sahibidir, bilendir.

129- İşte böylece işledikleri günahlardan ötürü zalimlerin bir kısmını, diğer bir kısmının peşine takarız.

129- İşte böylece işledikleri günahlardan ötürü zalimlerin bir kısmı, diğer bir kısmının peşine takılırlar.

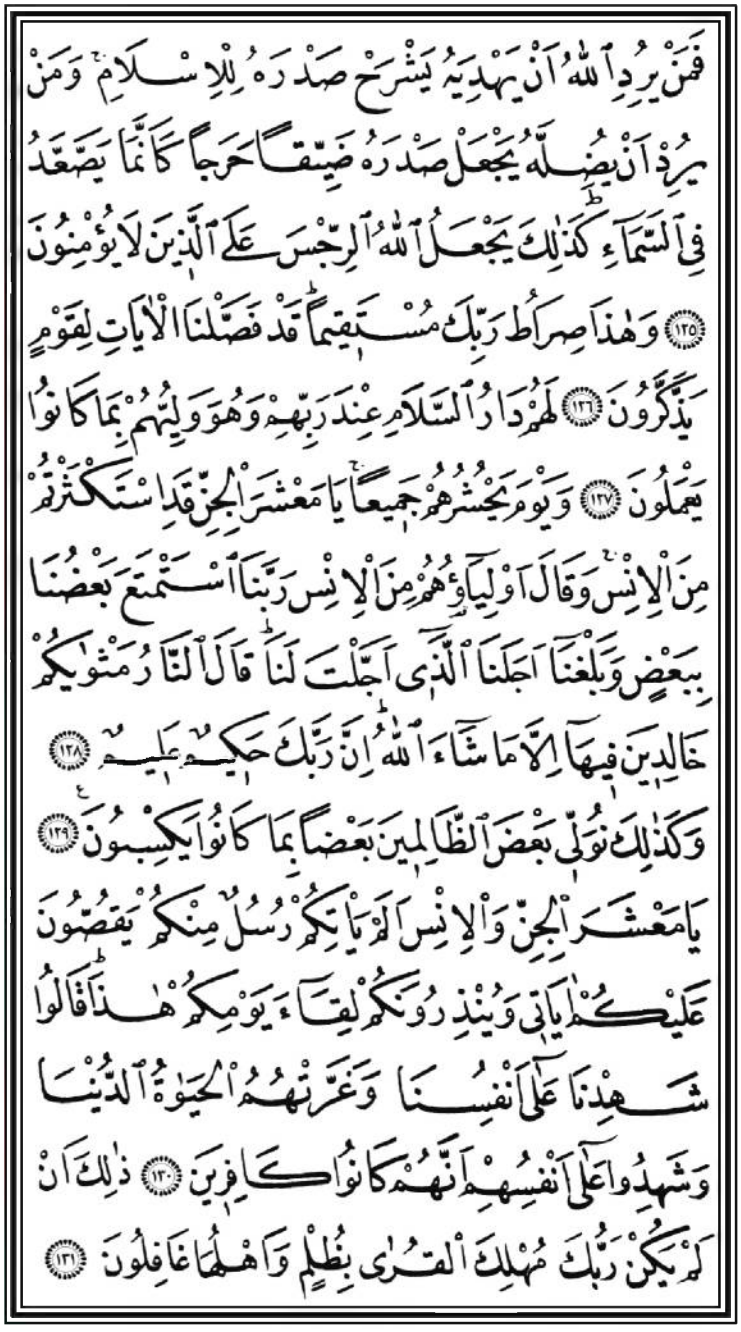

130- Ey cin ve insan topluluğu! İçinizden size ayetlerimi anlatan ve bu günle karşılaşacağınıza dair sizi uyaran Peygamber'ler gelmedi mi? Derler ki; Kendi aleyhimize şahitlik ederiz. Dünya hayatı onları aldattı ve kafir olduklarına dair kendi aleyhlerine şahitlik ettiler.

131- Gerçek şu ki; Halkı habersizken, Rab'bin haksızlık ile ülkeleri helak edici değildir.

132- Herkesin yaptıkları işlere göre dereceleri vardır. Rab'bin onların yaptıklarından habersiz değildir.

133- Rab'bin zengindir, rahmet sahibidir. Dilerse sizi yok eder ve sizi başka bir kavmin zürriyetinden yarattığı gibi, sizden sonra yerinize dilediği bir kavmi yaratır.

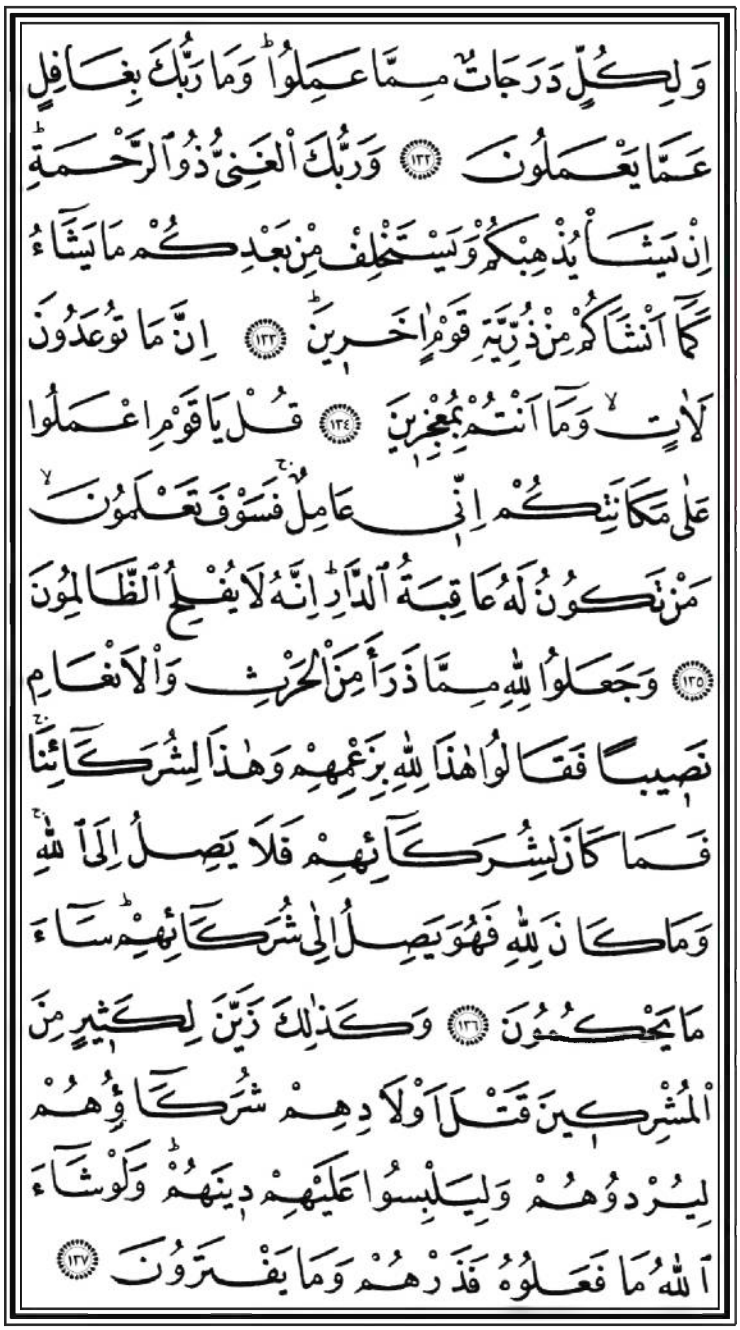

134- Size vaad edilen mutlaka gelecektir, siz bunu önleyemezsiniz.

135- De ki; Ey kavmim! Elinizden geleni yapın. Ben de yapacağım. Yurdun (dünyanın) sonunun kimin lehine olduğunu yakında bileceksiniz. Gerçek şu ki, zalimler iflah olmazlar.

135- De ki; Ey kavmim! Elinizden geleni yapın. Ben de yapacağım. Yurdun (dünyanın) sonunun kimin lehine olduğunu yakında bileceksiniz. Gerçek şu ki, zalimliğe devam edenler (o hal üzere iken) iflah olmazlar.

136- Allah'ın yarattığı ekinlerle hayvanlardan, Allah'a pay ayırıp zanlarınca, bu Allah'a bu da ortaklarımıza (putlarımıza) dediler. Ortakları için ayrılan Allah'a ulaşmıyor, fakat Allah için ayrılan ortaklarına ulaşıyor. Ne kötü hüküm veriyorlar.

137- Bunun gibi ortakları, müşriklerden çoğuna çocuklarını (kızlarını) öldürmeyi hoş gösterdi ki, hem kendilerini mahvetsinler, hem de dinlerini karıştırıp bozsunlar. Allah dileseydi bunu yapamazlardı . Öyle ise onları uydurdukları ile baş başa bırak.

138- Onlar saçma düşüncelerine göre dediler ki: Bu (tanrılar için ayrılan) hayvanlara ekinler haramdır. Bunları bizim dilediğimizden başkası yiyemez. Bunlar da binilmesi yasaklanmış hayvanlardır. Bir takım hayvanlar da vardır ki, (Allah böyle emrediyor diye) O'na iftira ederek üzerlerine, Allah'ın adını anmazlar. Yapmakta oldukları iftiraları yüzünden Allah onları cezalandıracaktır.

139- Dediler ki; Şu hayvanların karınlarında olanlar yalnız erkeklerimize aittir, kadınlarımıza ise haram kılınmıştır. Şayet (yavru) ölü doğarsa, o zaman (kadın erkek) hepsi onda ortaktır. Allah bu değerlendirmelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz ki O, hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir.

140- Bilgisizlikleri yüzünden beyinsizce çocuklarını öldürenler ve Allah'ın kendilerine verdiği rızkı, Allah'a iftira ederek (kadınlara) haram kılanlar, muhakkak ki ziyana uğramışlardır. Onlar gerçekten sapmışlardır ve doğru yolu bulacak da değillerdir.

141- Çardaklı ve çardaksız (üzüm) bahçeleri, ürünleri çeşit çeşit hurmaları, ekinleri, birbirine benzer ve benzemez biçimde zeytin ve narları yaratan O'dur. Her biri meyve verdiği zaman meyvesinden yeyin. Devşirilip toplandığı gün de hakkını (Zekat ve sadakasını) verin, fakat israf etmeyin. Çünkü Allah israf edenleri sevmez.

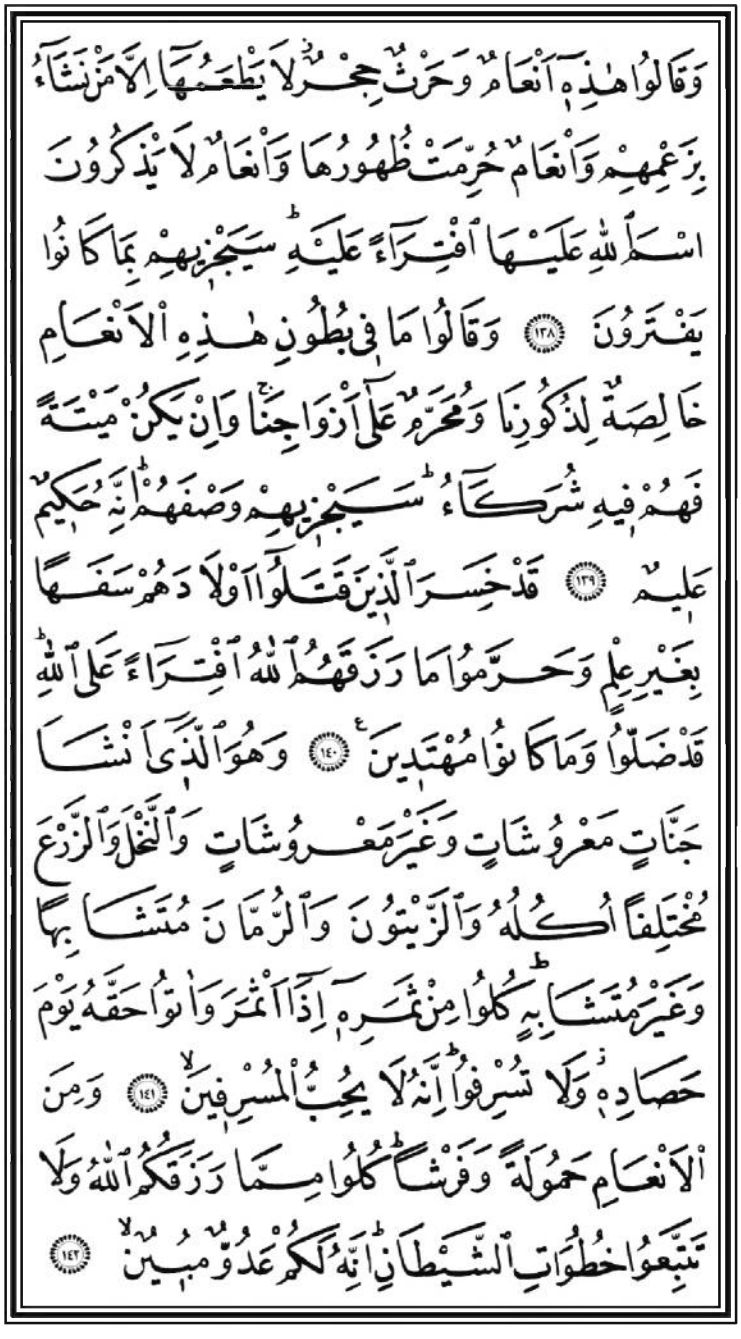

142- Hayvanlardan yük taşıyanı ve tüyünden döşek yapılanları yaratan O'dur. Allah'ın size verdiği rızıktan yeyin, şeytanın ardına düşmeyin. Şüphesiz o sizin için apaçık bir düşmandır.

143- (Dişi ve erkek olarak) Sekiz eş yarattı; Koyundan iki, keçiden iki, de ki; O bunların erkeklerini mi, dişilerini mi, yoksa bu iki dişinin rahimlerinde bulunan yavruları mı haram etti? Eğer doğru iseniz bana ilimle söyleyin.

144- Deveden de iki, sığırdan da iki (yarattı) De ki; O bunların erkeklerini mi, yoksa bu iki dişinin rahimlerinde bulunan yavruları mı haram kıldı? Yoksa Allah'ın size böyle vasiyet ettiğine şahit mi oldunuz? Bilgisizce insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurandan, kim daha zalimdir? Şüphesiz Allah o zalimler topluluğunu doğru yola iletmez..

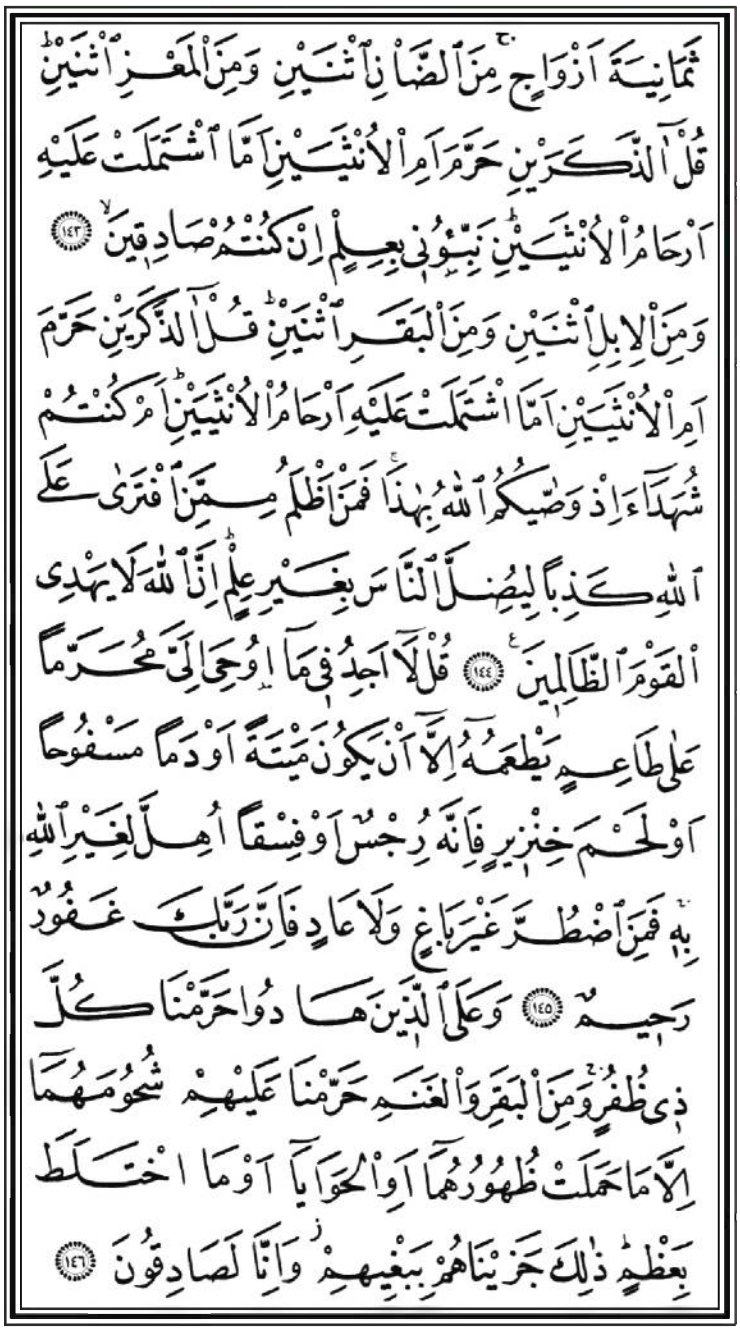

144- Deveden de iki, sığırdan da iki (yarattı) De ki; O bunların erkeklerini mi, yoksa bu iki dişinin rahimlerinde bulunan yavruları mı haram kıldı? Yoksa Allah'ın size böyle vasiyet ettiğine şahit mi oldunuz? Bilgisizce insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurandan, daha zalim kimdir? Şüphesiz (zalimliğe devam eden topluluklar) Allah'ın doğru yoluna gelmezler.

145- De ki; Bana vahyolunanda, leş veya akıtılmış kan, yahut domuz eti ki pisliğin kendisidir. Ya da günah işlenerek, Allah'tan başkası adına kesilmiş bir hayvandan, haram kılınmış bu yiyeceklerden başka bulamayanlar, başkasına zarar vermemek ve sınırı aşmamak üzere kim (bunlardan) yemek zorunda kalırsa bilsin ki Rab'bin bağışlayan ve esirgeyendir.

146- Yahudilere bütün tırnaklı hayvanları haram kıldık. Sırtlarında veya bağırsaklarında taşıdıkları ya da kemiğe karışan yağlar hariç olmak üzere sığır ve koyunun iç yağlarını da onlara haram kıldık. Bu zulümleri yüzünden onlara verdiğimiz cezadır. Biz elbette doğru söyleyeniz.

147- Eğer seni yalanlarlarsa de ki; Rab'biniz geniş bir rahmet sahibidir. Bununla beraber O'nun azabı, suçlular topluluğundan uzaklaştırılmaz.

148- Putperestler diyecekler ki; Allah dileseydi, ne biz ortak koşardık ne de atalarımız. Hiçbir şeyi de haram kılmazdık. Onlardan öncekilerde aynı şekilde (Peygamber'leri) yalanladılar ve sonunda azabımızı tattılar. De ki; Yanınızda bize açıklayacağınız bir bilgi var mı? Siz zandan başka bir şeye uymuyorsunuz ve siz sadece yalan söylüyorsunuz.

149- De ki: Kesin delil, ancak Allah'ındır. Allah dileseydi, elbette hepinizi doğru yola iletirdi.

150- De ki: Allah şunu yasak etti diye, şehadet edecek şahitlerinizi getirin. Eğer onlar şahitlik ederlerse, sen onlarla beraber şahitlik etme. Ayetlerimizi yalanlayanların ve ahiret gününe inanmayanların arzularına uyma. Onlar Rab'lerine eş tutuyorlar.

151- De ki: Gelin size Rab'binizin neleri haram kıldığını okuyayım. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, ana babaya iyilik edin. Fakirlik korkusu ile çocuklarınızı öldürmeyin. Sizin de onların da rızkını biz veririz. Kötülüklerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın ve Allah'ın yasakladığı cana haksız yere kıymayın. İşte bunlar Allah'ın size emrettikleridir. Umulur ki düşünüp anlarsınız

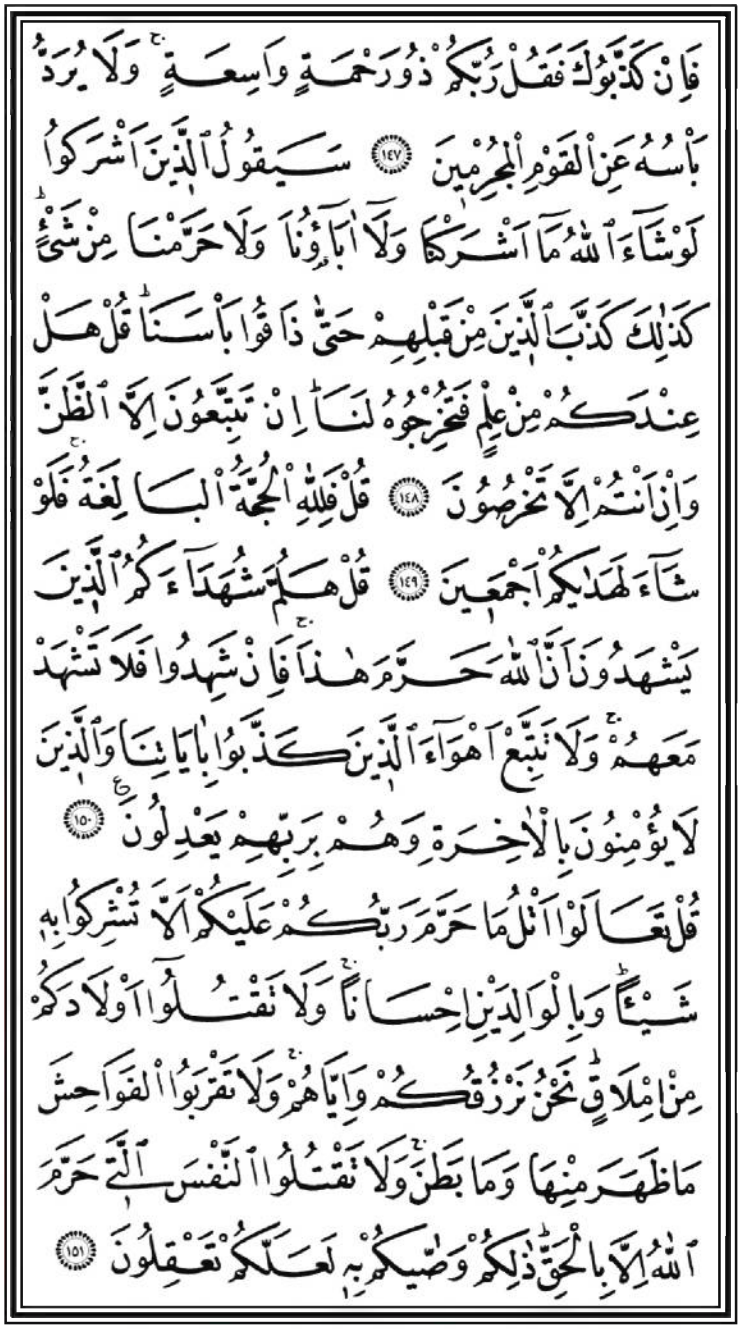

151- De ki: Gelin size Rab'binizin neleri haram kıldığını okuyayım. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, ana babaya iyilik edin. Fakirlik korkusu ile çocuklarınızı öldürmeyin. Sizin de onların da rızkını biz veririz. Kötülüklerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın ve Allah'ın yasakladığı cana haksız yere kıymayın. İşte bunlar Allah'ın size emrettikleridir. Ta ki (hakka dönecek olanlar) düşünür de anlarlar.

152- Rüşt çağına erişinceye kadar, yetimin malına, sadece en iyi tutumla yaklaşın. Ölçü ve tartıyı adaletle yapın. Biz herkese ancak gücünün yettiği kadarını yükleriz. Söz söylediğiniz zaman, yakınlarınız dahi olsa adaletli olun, Allah'a verdiğiniz sözü tutun. İşte Allah size iyice düşünesiniz diye bunları emreder.

152- Rüşt çağına erişinceye kadar, yetimin malına, sadece en iyi tutumla yaklaşın. Ölçü ve tartıyı adaletle yapın. Biz herkese ancak gücünün yettiği kadarını yükleriz. Söz söylediğiniz zaman, yakınlarınız dahi olsa adaletli olun, Allah'ın ahdini (sözünü) yerine getirin. İşte Allah size iyice düşünesiniz diye bunları emreder.

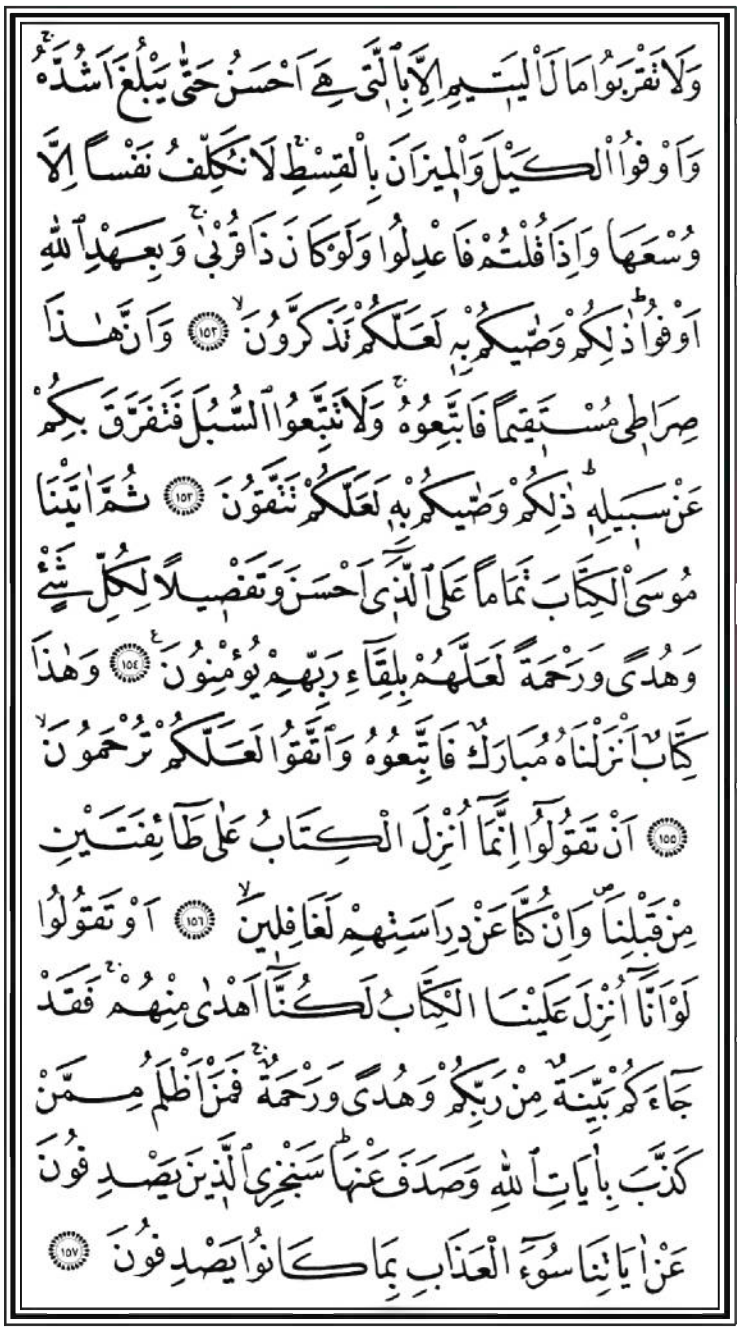

153- Şüphesiz bu benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun. (Başka) Yollara uymayın. Zira o yollar sizi Allah'ın yolundan ayırır. İşte sakınmanız için Allah sizlere bunları emretti.

154- Sonra iyilik edenlere nimetimizi tamamlamak, her şeyi açıklamak, hidayete erdirmek ve rahmet etmek maksadıyla Musa'ya da Kitab'ı (Tevrat'ı) verdik. Umulur ki, Rab'lerinin huzuruna varacaklarına iman ederler.

154- Sonra iyilik edenlere nimetimizi tamamlamak, her şeyi açıklamak, hidayete erdirmek ve rahmet etmek maksadıyla Musa'ya da Kitab'ı (Tevrat'ı) verdik. Ta ki, (hakka dönecek olanlar) Rab'lerinin huzuruna varacaklarına iman etsinler.

155- İşte bu Kur'an bizim indirdiğimiz mubarek bir Kitap'tır. Buna uyun ve Allah'tan korkun ki, size merhamet edilsin.

156- Kitap, yalnız bizden önce iki topluluğa (Hıristiyanlara ve Yahudilere) indirildi, biz ise onların okumasından gerçekten habersizdik, demeyesiniz diye.

157- Yahut bize de Kitap indirilseydi, biz onlardan daha çok doğru yolda olurduk demeyesiniz diye (Kur'an'ı indirdik). İşte size de Rab'binizden açık bir delil, hidayet ve rahmet geldi. Kim, Allah'ın ayetlerini yalanlayıp onlardan yüz çevirenden daha zalimdir! Ayetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirmelerinden ötürü, azabın en kötüsüyle cezalandıracağız.

158- Onlar ancak kendilerine meleklerin gelmesini veya Rab'binin gelmesini yahut Rab'binin bazı alametlerinin gelmesini bekliyorlar. Rab'binin bazı alametleri geldiği gün, önceden inanmamış ya da imanında bir hayır kazanmamış olan kimseye artık imanı bir fayda sağlamaz. De ki; Bekleyin, şüphesiz biz de beklemekteyiz.

159- Dinlerini parça parça edip guruplara ayrılanlar var ya, senin onlarla hiçbir ilişkin yoktur. Onların işi ancak Allah'a kalmıştır. Sonra Allah onlara yaptıklarını bildirecektir.

160- Kim (Allah'ın huzuruna) iyilikle gelirse, ona getirdiğinin on katı vardır. Kim de kötülükle gelirse, o sadece getirdiğinin dengi ile cezalandırılır. Onlar haksızlığa uğratılmazlar.

161- De ki; Şüphesiz Rab'bim beni doğru yola, dosdoğru dine, iletti. Allah'ı birleyen İbrahim'de bu din üzere idi. O, ortak koşanlardan değildi.

162- De ki; Şüphesiz benim namazım, ibadetim, hayatım ve ölümüm hepsi alemlerin Rab'bi Allah içindir.

163- O'nun ortağı yoktur. Bana sadece bu emrolundu ve ben müslümanların ilkiyim.

164- De ki; Allah her şeyin Rab'bi iken ben ondan başka Rab mı arayacağım? Herkesin kazanacağı yalnız kendisine aittir. Hiçbir suçlu başkasının suçunu yüklenmez. Sonunda dönüşünüz Rab'binizedir. Ve O, uyuşmazlığa düştüğünüz gerçeği, size haber verecektir.

165- Sizi yeryüzünün halifeleri kılan; Size verdiği (nimetler) hususunda sizi denemek için kiminizi kiminizden derecelerle üstün kılan O'dur. Şüphesiz Rab'bin cezası çabuk olandır ve gerçekten O, bağışlayan merhamet edendir.

165- Sizi yeryüzünün halifeleri kıldı. Size verdiği (nimetler) hususunda kiminiz kiminizden dereceler bakımından üstündür. (Bu durumda) Birbirinizle denenirsiniz. Şüphesiz Rab'bin cezası çabuk olandır ve gerçekten O, bağışlayan merhamet edendir.

YEDİNCİ SÛRE
EL- A'RAF SÛRESİ

A'raf suresi Mekke'de inmiş olup iki yüz altı ayettir. kırk altı ve kırk sekizinci ayetlerde A'raf'ta yani cennet ve cehennem arasındaki bir alanda bulunan insanlardan söz edildiği için sureye bu ad verilmiştir.

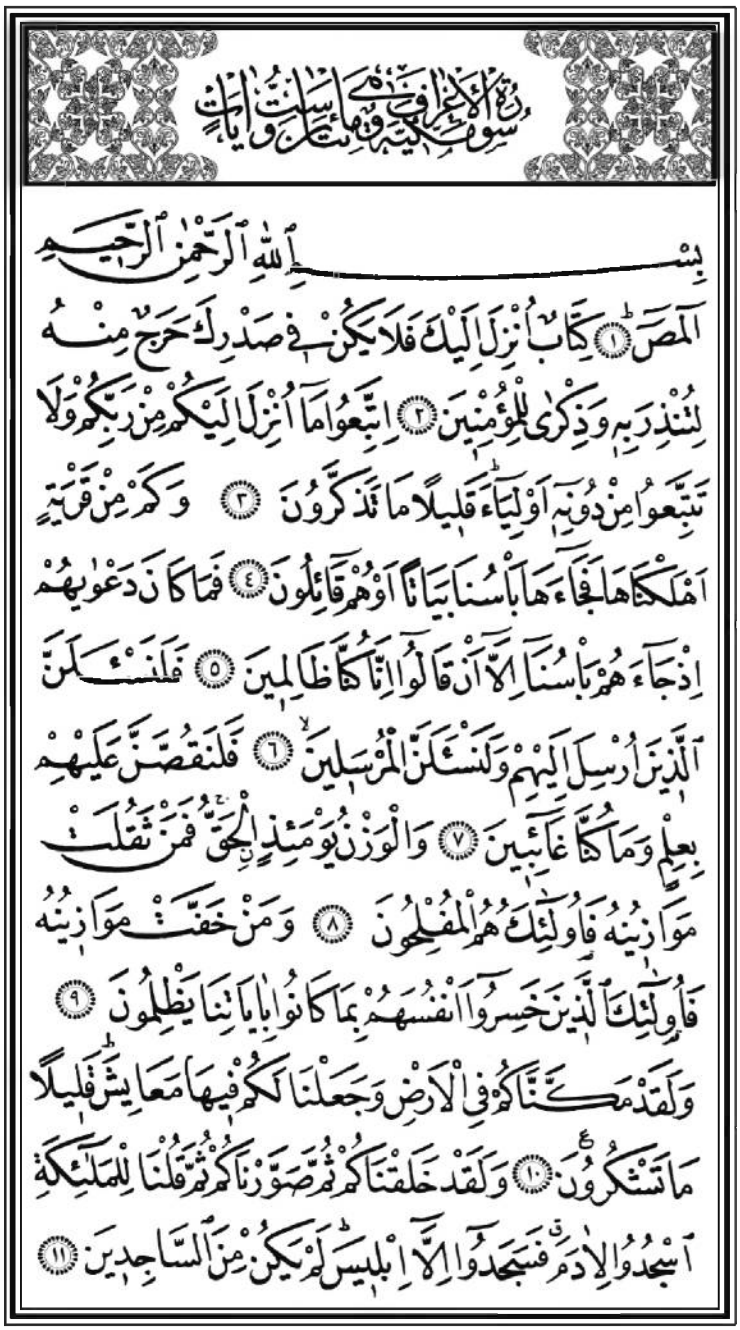

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Elif. Lam. Mim. Sad.

2- (Bu) kendisiyle insanları uyarman, inananlara öğüt vermen için sana indirilen bir kitaptır. Artık bu hususta kalbinde bir şüphe olmasın.

3- Rab'binizden size indirilene (Kur'an'a) uyun. O'nu bırakıp da başka dostların peşlerinden gitmeyin. Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz.

4- Nice memleketler var ki, biz onları helak ettik. Azabımız onlara geceleyin yahut gündüz istirahat ederlerken geldi.

5- Azabımız onlara geldiğinde çağırışları, biz gerçekten zalim kişilermişiz demelerinden başka birşey olmadı.

6- Elbette kendilerine Peygamber gönderilen kimseleri de, gönderilen Peygamber'leri de mutlaka sorguya çekeceğiz.

7- Ve onlara (olup bitenleri) tam bir bilgi ile mutlaka anlatacağız. Biz, onlardan uzak değiliz.

8- O gün tartı haktır. Kimin (sevap) tartıları ağır gelirse, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

9- Kimin de tartıları hafif gelirse, işte onlar, ayetlerimize karşı haksızlık ettiklerinden dolayı kendilerini ziyana sokanlardır.

10- Doğrusu biz sizi yer yüzüne yerleştirdik ve orada size geçim vasıtaları verdik. Ne kadar da az şükrediyorsunuz?

11- And olsun sizi yarattık, sonra size şekil verdik, sonra da meleklere, Adem'e secde edin! Diye emrettik. İblis'in dışındakiler secde ettiler. O secde edenlerden olmadı.

12- Allah buyurdu; Ben sana emretmişken seni secde etmekten alıkoyan nedir? (İblis) Ben ondan daha üstünüm. Çünkü beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın dedi.

13- Allah; Öyle ise (in oradan), orada büyüklük taslamak senin haddin değildir. Çık! Çünkü sen aşağılıklardansın buyurdu.

14- İblis; Bana (insanların) tekrar dirilecekleri güne kadar mühlet ver dedi.

15- Allah; Haydi sen mühlet verilenlerdensin, buyurdu.

16- İblis dedi ki; Öyle ise beni azdırmana karşılık, and içerim ki, ben de onları saptırmak için senin doğru yolunun üstüne oturacağım.

16- İblis dedi ki; Öyle ise azmama (isyanıma) karşılık, and içerim ki, ben de onları saptırmak için senin doğru yolunun üstüne oturacağım.

17- Sonra elbette onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından sokulacağım ve sen, onların çoklarını şükredenlerden bulamayacaksın dedi.

18- Allah buyurdu; Haydi, yerilmiş ve kovulmuş olarak çık. And olsun ki, onlardan kim sana uyarsa, sizin hepinizi cehenneme doldıracağım.

19- (Allah buyurdu ki) Ey Adem! Sen ve eşin cennette yerleşip, dilediğiniz yerden yeyin. Ancak şu ağaca yaklaşmayın! Sonra zalimlerden olursunuz.

20- Derken şeytan, birbirine kapalı ayıp yerlerini kendilerine göstermek için onlara vesvese verdi ve Rab'biniz size bu ağacı sırf melek olursunuz veya ebedi kalanlardan olursunuz diye yasakladı dedi.

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۖ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ
وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَن تَتَكَبَّرَ فِيهَا
فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ أَنظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾
قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ
الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَآتِيَنَّهُم مِّن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ
أَيْمَانِهِمْ وَعَن شَمَائِلِهِمْ ۖ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا
مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ۖ لَّمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾
وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا
تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ
لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِن سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا
عَنْ هَٰذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَن تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ
﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾ فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ ۚ
فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ
عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ الْجَنَّةِ ۚ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَن تِلْكُمَا
الشَّجَرَةِ وَأَقُل لَّكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٢﴾

21- Ve onlara; Ben gerçekten size öğüt verenlerdenim, diye yemin etti.

22- Böylece, onları hile ile aldattı. Ağacın meyvesini tattıklarında ayıp yerleri kendilerine göründü. Ve cennet yapraklarından üzerlerini örtmeye başladılar. Rab'leri onlara; Ben size o ağacı yasaklamadım mı ve şeytan size apaçık bir düşmandır, demedim mi? diye nida etti.

23- (Adem ile eşi) Dediler ki; Ey Rab'bimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka ziyan edenlerden oluruz.

24- Allah; Birbirinize düşman olarak inin! Sizin için yeryüzünde bir süreye kadar yerleşme ve faydalanma vardır, buyurdu.

25- Orada yaşayacaksınız, orada öleceksiniz ve sonra oradan çıkartılacaksınız dedi.

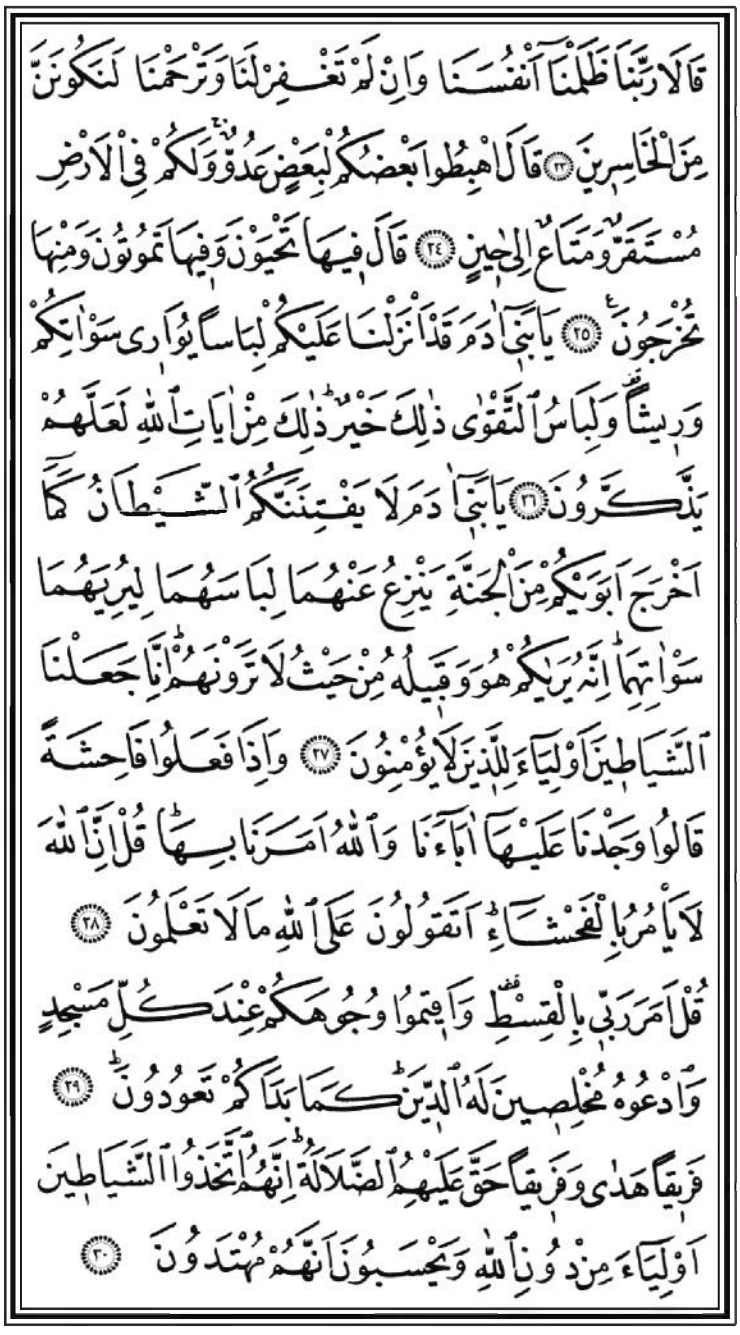

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا
تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْآتِكُمْ
وَرِيشًا ۖ وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ
يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا
أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
سَوْآتِهِمَا ۗ إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ إِنَّا جَعَلْنَا
الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً
قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا ۗ قُلْ إِنَّ اللَّهَ
لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ ۖ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾
قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ ۖ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾
فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ ۚ إِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ
أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

26- Ey Adem oğulları! Size ayıp yerlerinizi örtecek giysi, süslenecek elbise yarattık. Takva elbisesi... İşte o daha hayırlıdır. Bunlar Allah'ın ayetlerindendir. Belki düşünüp öğüt alırlar (diye onları indirdi.)

27- Ey Adem oğulları! Şeytan ana, babanızı, ayıp yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi sizi de aldatmasın. Çünkü o ve yandaşları, sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Şüphesiz biz şeytanları inanmayanların dostları kıldık.

27- Ey Adem oğulları! Şeytan ana, babanızı, ayıp yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi sizi de aldatmasın. Çünkü o ve yandaşları, sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Şüphesiz şeytanlar bize (Allah'a) inanmayanların dostlarıdır.

28- Onlar bir kötülük yaptıkları zaman babalarımızı bu yolda bulduk, Allah'ta bize bunu emretti derler. De ki; Allah kötülüğü emretmez. Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?

29- De ki; Rab'bim adaleti emretti. Her secde ettiğinizde yüzlerinizi O'na çevirin ve dini yalnız Allah'a has kılarak O'na yalvarın. İlkin sizi yarattığı gibi (yine ona) döneceksiniz.

30- O bir gurubu doğru yola iletti, bir guruba da sapıklık müstahak oldu. Çünkü onlar Allah'ı bırakıp şeytanları kendilerine dost edindiler. Böyle iken kendilerinin doğru yolda olduklarını sanıyorlar.

30- O bir grup doğru yolu buldu, bir grup da sapıklığa devam etti. Çünkü onlar Allah'ı bırakıp şeytanları kendilerine dost edindiler. Böyle iken kendilerinin doğru yolda olduklarını sanıyorlar.

31- Ey Adem oğulları! Her secde edişinizde güzel elbiselerinizi giyin; yeyin için fakat israf etmeyin. Çünkü Allah israf edenleri sevmez.

32- De ki; Allah'ın kulları için yarattığı süsü ve temiz rızıkları kim haram kıldı? De ki; Onlar, dünya hayatında, özellikle kıyamet gününde mü'minlerindir. İşte bilen bir topluluk için ayetleri böyle açıklıyoruz.

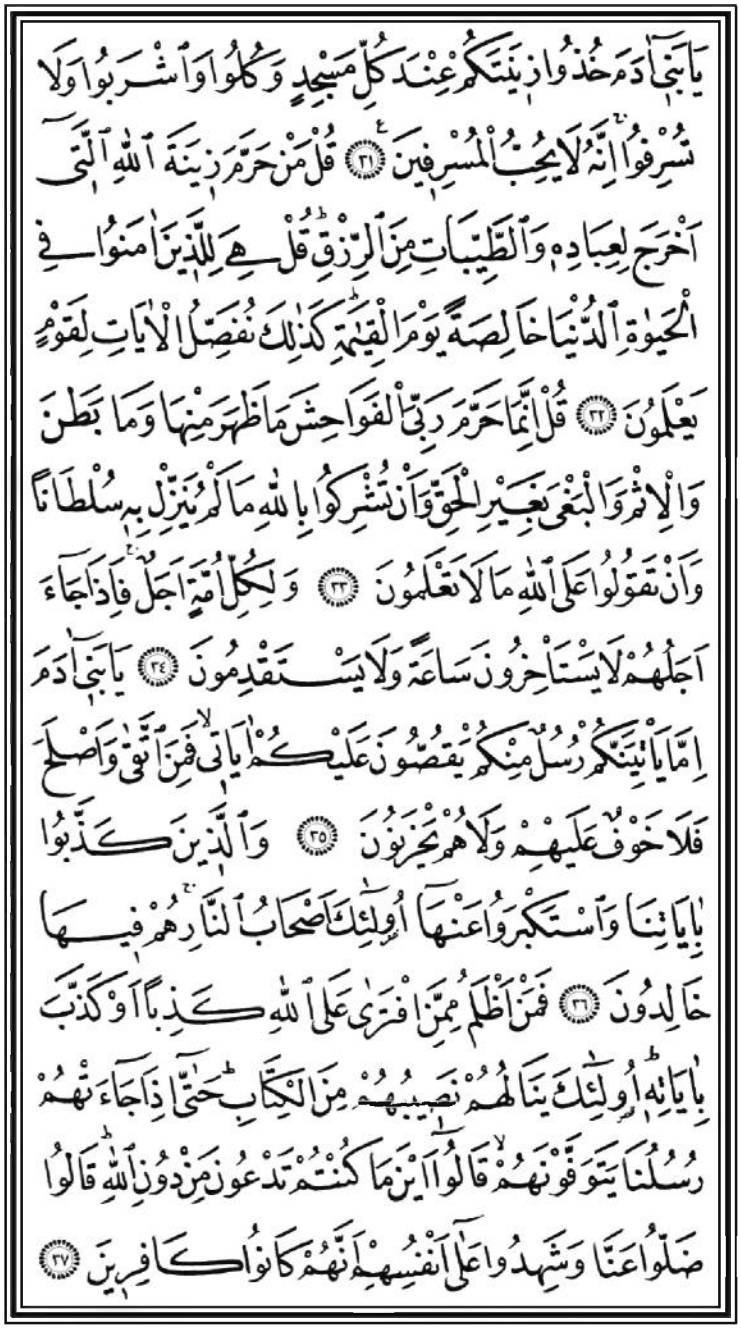
يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ خُذُواْ زِينَتَكُمۡ عِندَ كُلِّ مَسۡجِدٖ وَكُلُواْ وَٱشۡرَبُواْ وَلَا
تُسۡرِفُوٓاْۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُسۡرِفِينَ ٣١ قُلۡ مَنۡ حَرَّمَ زِينَةَ ٱللَّهِ ٱلَّتِيٓ
أَخۡرَجَ لِعِبَادِهِۦ وَٱلطَّيِّبَٰتِ مِنَ ٱلرِّزۡقِۚ قُلۡ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ فِي
ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا خَالِصَةٗ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ
يَعۡلَمُونَ ٣٢ قُلۡ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ ٱلۡفَوَٰحِشَ مَا ظَهَرَ مِنۡهَا وَمَا بَطَنَ
وَٱلۡإِثۡمَ وَٱلۡبَغۡيَ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ وَأَن تُشۡرِكُواْ بِٱللَّهِ مَا لَمۡ يُنَزِّلۡ بِهِۦ سُلۡطَٰنٗا
وَأَن تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٣٣ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٞۖ فَإِذَا جَآءَ
أَجَلُهُمۡ لَا يَسۡتَأۡخِرُونَ سَاعَةٗ وَلَا يَسۡتَقۡدِمُونَ ٣٤ يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ
إِمَّا يَأۡتِيَنَّكُمۡ رُسُلٞ مِّنكُمۡ يَقُصُّونَ عَلَيۡكُمۡ ءَايَاتِي فَمَنِ ٱتَّقَىٰ وَأَصۡلَحَ
فَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٣٥ وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ
بِـَٔايَٰتِنَا وَٱسۡتَكۡبَرُواْ عَنۡهَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا
خَٰلِدُونَ ٣٦ فَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوۡ كَذَّبَ
بِـَٔايَٰتِهِۦٓۚ أُوْلَٰٓئِكَ يَنَالُهُمۡ نَصِيبُهُم مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَتۡهُمۡ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوۡنَهُمۡ قَالُوٓاْ أَيۡنَ مَا كُنتُمۡ تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِۖ قَالُواْ
ضَلُّواْ عَنَّا وَشَهِدُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡ أَنَّهُمۡ كَانُواْ كَٰفِرِينَ ٣٧

33- De ki; Rab'bim ancak açık ve gizli kötülükleri, günahı ve haksız yere sınırı aşmayı, hakkında hiç bir delil indirmediği bir şeyi, Allah'a ortak koşmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır.

34- Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri gelince ne bir an geri kalırlar ne de ileri gidebilirler.

35- Ey Adem oğulları! Size kendi içinizden ayetlerimi anlatacak Peygamber'ler gelir de kim (onlara karşı gelmekten) sakınır ve kendini ıslah ederse, onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

36- Ayetlerimizi yalanlayanlar ve büyüklenip onlardan yüz çevirenler var ya, işte onlar ateş ehlidir. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

37- Allah'a iftira eden ya da O'nun ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kimdir? Onların Kitap'taki nasipleri kendilerine erişecektir. Sonunda (elçilerimiz) gelip canlarını alırken Allah'ı bırakıp da tapmakta olduğunuz tanrılar nerede? Derler. (Onlar da) Bizden sıvışıp gittiler derler. Ve kafir olduklarına dair kendi aleyhlerine şahitlik ederler.

38- Allah buyuracak ki; Sizden önce geçmiş cin ve insan toplulukları arasında sizde ateşe girin. Her ümmet girdikçe yoldaşlarına lanet edecekler. Hepsi birbiri ardından orada (cehennemde) toplanınca, sonrakiler öncekiler için ey Rab'bimiz! Bizi işte bunlar saptırdılar, onun için onlara ateşten bir kat daha azap ver diyecekler. Allah'ta zaten herkes için bir kat daha azap vardır, fakat siz bilmezsiniz diyecektir.

38- Allah buyuracak ki; Sizden önce geçmiş cin ve insan toplulukları arasında sizde ateşe girin. Her ümmet girdikçe yoldaşlarına lanet edecekler. Hepsi birbiri ardından orada (cehennemde) toplanınca, sonrakiler öncekiler için ey Rab'bimiz! Bizi işte bunlar saptırdılar, onun için onlara ateşten bir kat daha azap ver diyecekler. Allah'ta zaten herkes için (yaptığına karşılık) azapları toplanacaktır, fakat siz bilmezsiniz diyecektir.

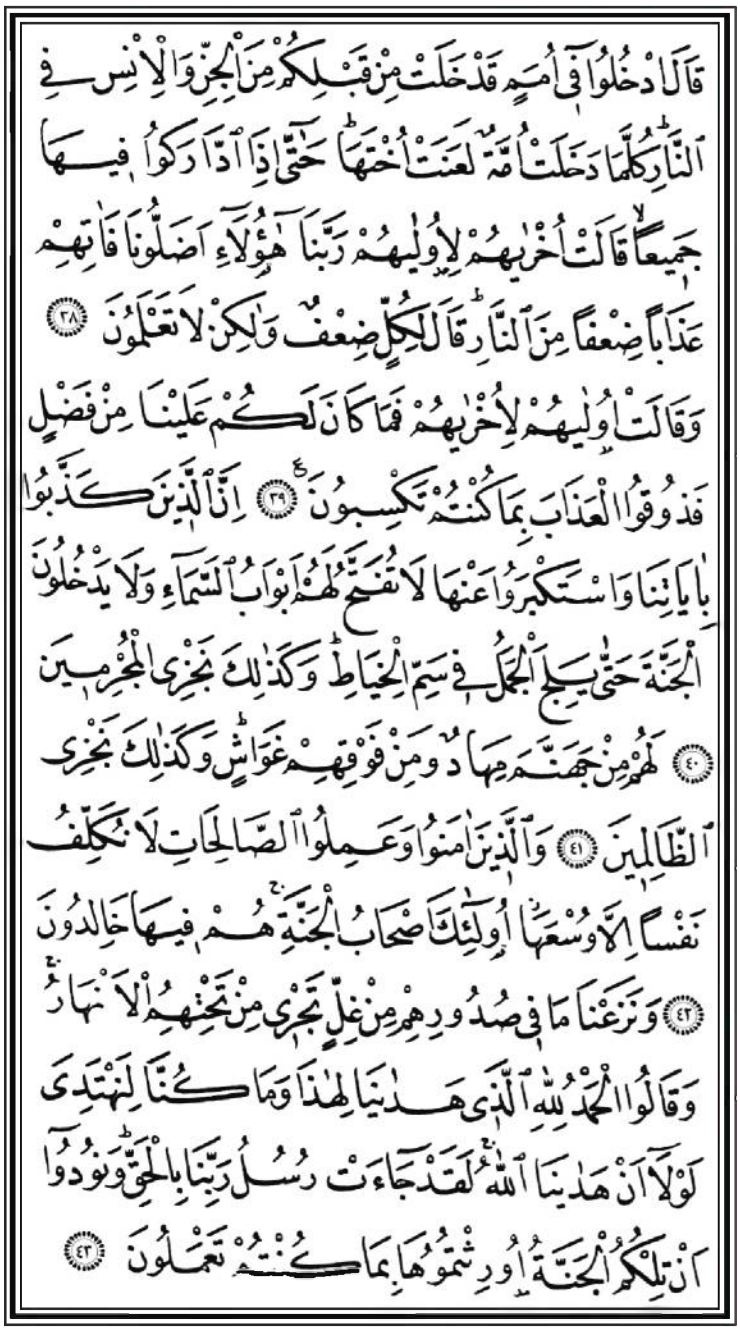

39- Öncekiler de sonrakiler de derler ki; Sizin bize bir üstünlüğünüz yok. O halde siz de yaptıklarınıza karşı azabı tadın.

40- Bizim ayetlerimizi yalanlayıp da onlara karşı kibirlenmek isteyenler var ya, işte onlara gök kapıları açılmayacak ve onlar deve iğne deliğine girinceye kadar cennete giremeyeceklerdir. Suçluları işte böyle cezalandırırız.

41- Onlar için cehennem ateşinden döşekler, üstlerine de örtüler vardır. İşte zalimleri böyle cezalandırırız.

42- İnanıp da iyi işler yapanlara gelince ki, hiç kimseye gücünün üstünde bir vazife yüklemeyiz, işte onlar, cennet ehlidir. Orada onlar ebedi kalacaklardır.

43- (Cennette) Onların altlarından ırmaklar akarken, kalplerinde kinden ne varsa hepsini çıkarıp atarız. Ve onlar derler ki; Hidayeti ile bizi (bu nimete) kavuşturan Allah'a hamdolsun. Allah bizi doğru yola iletmeseydi, kendiliğimizden doğru yolu bulacak değildik. Hakikaten Rab'bimizin elçileri gerçeği getirmişler. Onlara; İşte size cennet. Yapmış olduğunuz iyi amellere karşılık ona varis kılındınız diye seslenilir.

43- (Cennette) Onların altlarından ırmaklar akarken, kalplerinde kinden ne varsa hepsini çıkarıp atarız. Ve onlar derler ki; Hidayeti ile bizi (bu nimete) kavuşturan Allah'a hamdolsun. Allah bize doğru yolu göstermeseydi, kendiliğimizden doğru yolu bulacak değildik. Hakikaten Rab'bimizin elçileri gerçeği getirmişler. Onlara; İşte size cennet. Yapmış olduğunuz iyi amellere karşılık ona varis kılındınız diye seslenilir.

44- Cennet ehli cehennem ehline; Biz Rab'bimizin bize vaadettiğini gerçek bulduk, siz de Rab'binizin size vaad ettiğini gerçek buldunuz mu? Diye seslenir. Evet derler. Ve aralarında bir çağırıcı, Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun diye bağırır.

45- Onlar, Allah yolundan alıkoyan ve onu eğip bükmek isteyen zalimlerdir. Onlar ahireti de inkar edenlerdir.

46- İki taraf (cennetlik ve cehennemlikler) arasında bir perde ve A'raf üzerinde de herkesi simalarından tanıyan adamlar vardır ki, bunlar henüz cennete girmedikleri halde (girmeyi) umarak cennet ehline selam diye seslenirler.

47- Gözleri cehennem ehli tarafına döndürülünce de; Ey Rab'bimiz! Bizi zalimler topluluğu ile beraber bulundurma derler.

48- (Yine) A'raf ehli simalarından tanıdıkları birtakım adamlara seslenerek derler ki; Ne çokluğunuz ne de taslamakta olduğunuz büyüklük size hiçbir yarar sağlamadı.

49- Allah'ın kendilerini hiçbir rahmete erdiremeyeceğine dair yemin ettiğiniz kimseler bunlar mı? (ve cennet ehline dönerek) Girin cennete; Artık size korku yoktur ve siz üzülecekte değilsiniz (derler).

50- Cehennem ehli, cennet ehline; Suyunuzdan veya Allah'ın size verdiği rızıktan biraz da bize verin! Diye seslenirler. Onlar da; Allah bunları kafirlere haram kılmıştır, derler.

51- O kafirler ki, dinlerini bir eğlence ve oyun edindiler de dünya hayatı onları aldattı. Onlar, bu günleri ile karşılaşacaklarını unuttukları ve ayetlerimizi bile bile inkar ettikleri gibi, biz de bugün onları unuturuz.

وَنَادَىٰٓ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ أَصْحَٰبَ ٱلنَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا
حَقًّا فَهَلْ وَجَدتُّم مَّا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ۖ قَالُوا نَعَمْ ۚ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌۢ
بَيْنَهُمْ أَن لَّعْنَةُ ٱللَّهِ عَلَى ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٤﴾ ٱلَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن
سَبِيلِ ٱللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُم بِٱلْءَاخِرَةِ كَٰفِرُونَ ﴿٤٥﴾
وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ ۚ وَعَلَى ٱلْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّۢا بِسِيمَىٰهُمْ ۚ
وَنَادَوْا۟ أَصْحَٰبَ ٱلْجَنَّةِ أَن سَلَٰمٌ عَلَيْكُمْ ۖ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ
يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَٰرُهُمْ تِلْقَآءَ أَصْحَٰبِ ٱلنَّارِ ۖ قَالُوا۟ رَبَّنَا
لَا تَجْعَلْنَا مَعَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادَىٰٓ أَصْحَٰبُ ٱلْأَعْرَافِ رِجَالًا
يَعْرِفُونَهُم بِسِيمَىٰهُمْ قَالُوا۟ مَآ أَغْنَىٰ عَنكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ
﴿٤٨﴾ أَهَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ ٱللَّهُ بِرَحْمَةٍ ۚ ٱدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ
عَلَيْكُمْ وَلَآ أَنتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾ وَنَادَىٰٓ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ أَصْحَٰبَ
ٱلْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا۟ عَلَيْنَا مِنَ ٱلْمَآءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ ۚ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ
حَرَّمَهُمَا عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٥٠﴾ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ دِينَهُمْ لَهْوًا
وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا ۚ فَٱلْيَوْمَ نَنسَىٰهُمْ كَمَا نَسُوا۟ لِقَآءَ
يَوْمِهِمْ هَٰذَا وَمَا كَانُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

52- Gerçekten onlara, inanan bir toplum için yol gösterici ve rahmet olarak, ilim üzere açıkladığımız bir Kitap getirdik.

53- (Fakat onlar) Onun tevilinden başka bir şey beklemiyorlar. Tevili geldiği (haber verdiği şeyler ortaya çıktığı) gün önceden onu unutmuş olanlar derler ki; Doğrusu Rab'bimizin elçileri gerçeği getirmiştir. Şimdi bizim şefaatçılarımız var mı ki bize şefaat etsinler ve (dünyaya) geri döndürülmemiz mümkün mü ki, yapmış olduğumuz amellerden başkasını yapalım? Onlar cidden kendilerine yazık ettiler ve uydurdukları şeyler (putlar da) kendilerinden kaybolup gidecek.

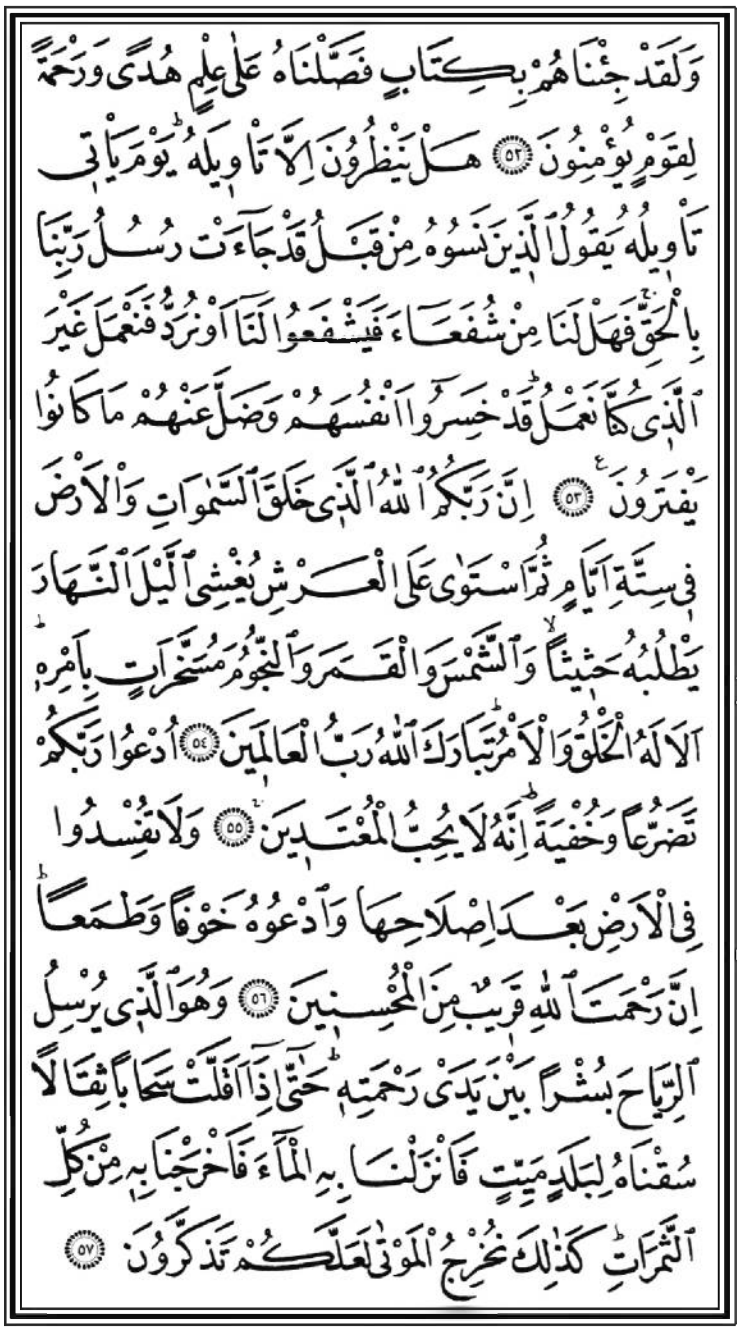

54- Şüphesiz ki Rab'biniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra Arş'tan da istiva eden, gündüzü durmadan kovalayan, geceyi bürüyüp örten; Güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyun eğmiş durumda yaratan Allah'tır. Bilesiniz ki, yaratmak da emretmekte O'na mahsustur. Alemlerin Rab'bi Allah ne yücedir.

55- Rab'binize yalvara yakara ve gizlice dua edin. Bilesiniz ki O, haddi aşanları sevmez.

56- İslah edilmesinden sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın. Allah'a korkarak ve (rahmetini) umarak dua edin. Muhakkak ki iyilik edenlere Allah'ın rahmeti çok yakındır.

57- Rüzgarları rahmetinin önünde müjdeci olarak gönderen O'dur. Sonunda onlar (o rüzgarlar) ağır bulutları yüklenince onu ölü bir memlekete sevkederiz. Orada suyu indirir ve onunla türlü türlü meyveler çıkarırız. İşte ölüleri de böyle çıkaracağız. Her halde bundan ibret alırsınız.

58- Rab'binizin izniyle güzel memleketin bitkisi (güzel) çıkar. Kötü olandan ise faydasız bitkiden başka bir şey çıkmaz. İşte biz şükreden bir kavim için ayetleri böyle açıklıyoruz.

59- And olsun ki, Nuh'u elçi olarak kavmine gönderdik. Dedi ki; Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka İlahınız yoktur. Doğrusu ben, üstünüze gelecek büyük bir günün azabından korkuyorum.

60- Kavminden ileri gelenler dediler ki; Biz seni gerçekten apaçık bir sapıklık içinde görüyoruz.

61- Dedi ki; Ey kavmim! Bende herhangi bir sapıklık yoktur. Fakat ben, alemlerin Rab'bi tarafından gönderilmiş bir elçiyim.

62- Size Rab'bimin vahyettiklerini duyuruyorum, size öğüt veriyorum ve ben sizin bilmediklerinizi Allah'tan (gelen vahiy ile) biliyorum.

63- (Allah'ın azabından) Sakınıp da rahmete nail olmanız ümidiyle, içinizden sizi uyaracak bir adam vasıtasıyla size bir zat gelmesine şaştınız mı?

64- Onu yalanladılar, biz de onu ve onunla gemide bulunanları kurtardık, ayetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Çünkü onlar kör bir kavim idiler.

65- Ad Kavmi'ne de kardeşleri Hud'u (gönderdik.) O dedi ki; Ey kavmim! Allah'a kulluk edin; Sizin O'ndan başka İlahınız yoktur. Hala sakınmayacak mısınız?

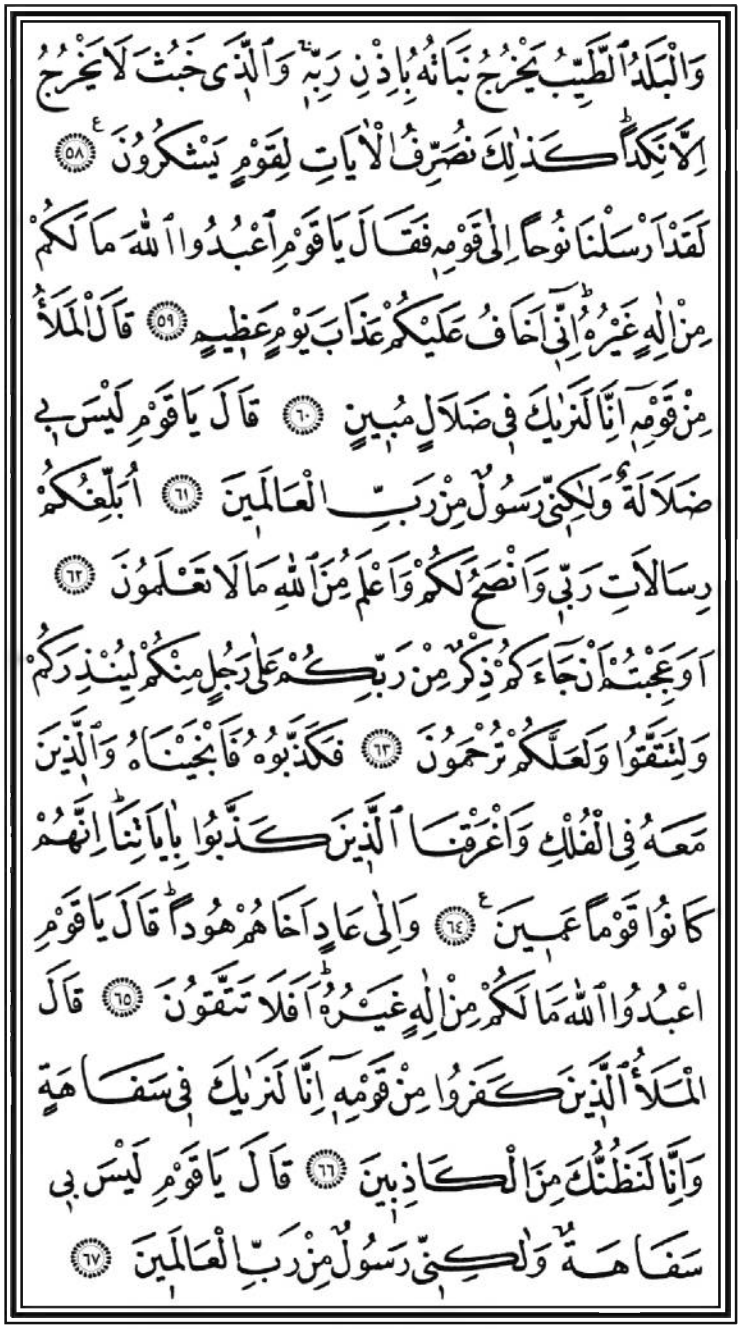

66- Kavminden ileri gelen kafirler dediler ki; Biz seni kesinlikle bir beyinsizlik içinde görüyoruz ve gerçekten seni yalancılardan sanıyoruz.

67- Ey kavmim! Dedi; Ben beyinsiz değilim; fakat ben alemlerin Rab'binin gönderdiği bir elçiyim.

68- Size Rab'bimin vahyettiklerini duyuruyorum ve ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm.

69- Sizi uyarmak için içinizden bir adam vasıtasıyla, Rab'binizden size bir zikir için gelene şaşırdınız mı? Düşünün ki O sizi, Nuh Kavmi'nden sonra onların yerine getirdi ve yaratılışta sizi onlardan üstün kıldı. O halde, Allah'ın nimetlerini hatırlayın ki kurtuluşa eresiniz.

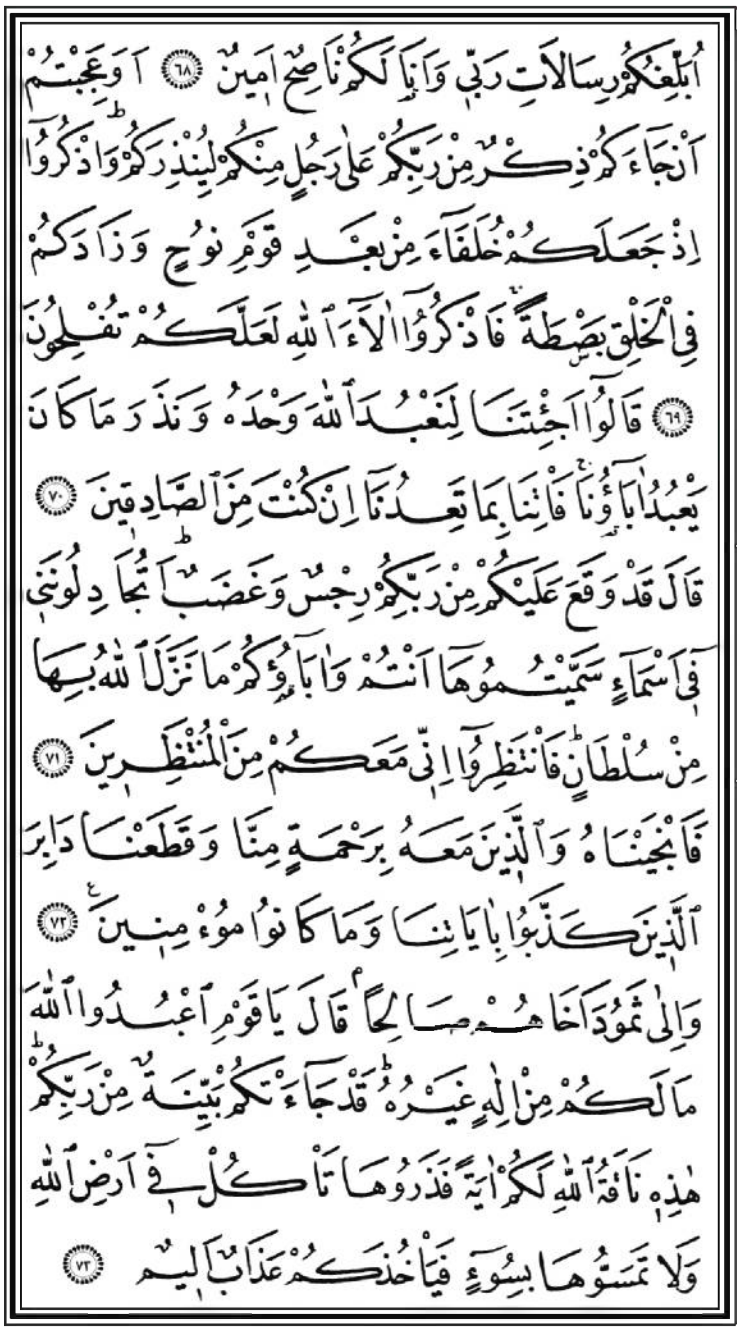

69- Sizi uyarmak için içinizden bir adam vasıtasıyla, Rab'binizden size bir ihtar geldiğinde inanmayıp da hayret mi ediyorsunuz? Düşünün ki sizi, Nuh Kavmi'nden sonra halifeler yaptı. Yaratılış bakımından ziyadesiyle boy ve güç verdi. Allah'ın nimetlerini düşünün, olur ki kurtuluşa erersiniz

70- Dediler ki; Sen bize tek Allah'a kulluk etmemiz ve atalarımızın tapmakta olduklarını bırakmamız için mi geldin? Eğer doğrulardan isen, bizi tehdit ettiğin azabı (bize) getir.

71- (Hud) Dedi ki; Üzerinize Rab'binizden bir azap ve bir hışım inmiştir. Haklarında Allah'ın hiçbir delil indirmediği, sadece sizin ve atalarınızın taktığı kuru isimler hususunda benimle tartışıyor musunuz? Bekleyin öyleyse, şüphesiz ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.

72- Onu ve onunla beraber olanları rahmetimizle kurtardık ve ayetlerimizi yalanlayıp da iman etmeyenlerin kökünü kestik.

73- Semud Kavmi'ne de kardeşleri Salih'i (gönderdik) Dedi ki; Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka İlahınız yoktur. Size Rab'binizden açık bir delil gelmiştir. O da, size bir mucize olarak Allah'ın şu devesidir. Onu bırakın, Allah'ın arzında yesin (içsin) ona kötülük etmeyin. Sonra sizi elem verici bir azap yakalar.

74- Düşünün ki (Allah) Ad Kavmi'nden sonra yerlerine sizi getirdi. Ve yeryüzünde sizi yerleştirdi. O'nun düzlüklerinde saraylar yapıyorsunuz, dağlarında evler yontuyorsunuz. Artık Allah'ın nimetlerini hatırlayın da yeryüzünde fesatçılar olarak karışıklık çıkarmayın.

75- Kavminin ileri gelenlerinden büyüklük taslayanlar, içlerinden zayıf görünen insanlara dediler ki; Siz Salih'in Rab'bi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz? Onlar da şüphesiz biz onunla ne gönderilmişse ona inananlarız, dediler.

76- Büyüklük taslayanlar dediler ki; Biz de sizin inandığınızı inkar edenleriz.

77- Derken o dişi deveyi ayaklarını keserek öldürdüler ve Rab'lerinin emrinden dışarı çıktılar da ey Salih! Eğer sen gerçekten Peygamber'lerdensen bizi tehdit ettiğin azabı, bize getir, dediler.

78- Bunun üzerine onları o (gürültülü) sarsıntı yakaladı da yurtlarında diz üstü dona kaldılar.

79- Salih o zaman onlardan yüz çevirdi ve şöyle dedi; Ey kavmim! And olsun ki ben size Rab'bimin vahyettiklerini tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Fakat siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz.

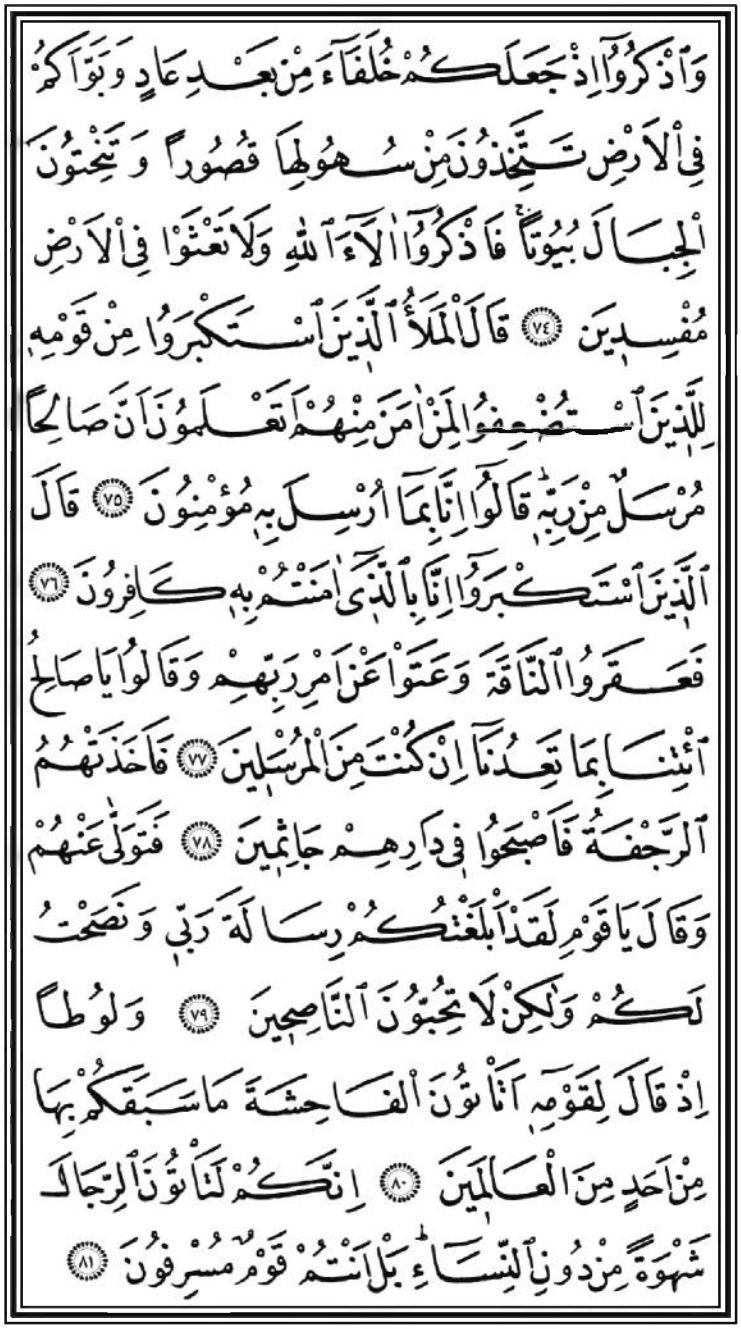

80- Lut'u da (Peygamber gönderdik.) Kavmine dedi ki; Sizden önceki milletlerden hiçbirinin yapmadığı fuhuşu mu yapıyorsunuz?

81- Çünkü siz, şehveti tatmin için kadınları bırakıpta şehvetle erkeklere yanaşıyorsunuz. Doğrusu siz taşkın bir milletsiniz.

82- Kavminin cevabı; Onları (Lut'u ve taraftarlarını) memleketimizden çıkarın. Çünkü onlar fazla temizlenen insanlarmış, demelerinden başka birşey olmadı.

83- Biz de onu ve karısından başka aile efradını kurtardık. Çünkü karısı geride kalanlardan (kafirlerden) idi.

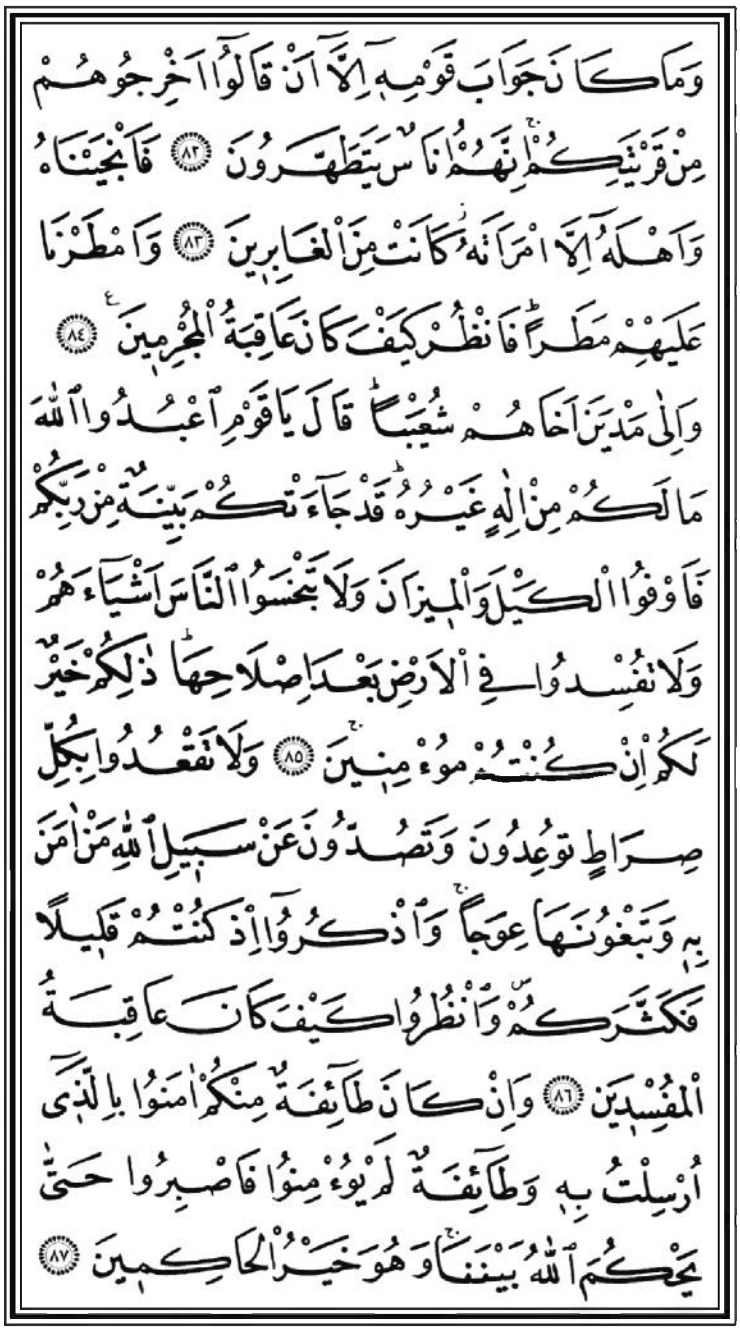

84- Ve üzerine (taş) yağmuru yağdırdık. Bak ki günahkarların sonu nasıl oldu.

85- Medyen'e de kardeşi Şuayb'ı (gönderdik.) Dedi ki; Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, Sizin ondan başka İlahınız yoktur. Size Rab'binizden açık bir delil gelmiştir. Artık ölçüyü, tartıyı tam yapın. İnsanların eşyalarını eksik vermeyin. Düzeltilmesinden sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın. Eğer inananlar iseniz bunlar sizin için daha hayırlıdır.

86- Tehdit ederek, inananları Allah yolundan alıkoyarak ve o yolu eğip bükmek isteyerek öyle her yolun başında oturmayın. Düşünün ki siz az idiniz de O, sizi çoğalttı. Bakın ki, bozguncuların sonu nasıl olmuştur.

87- Eğer içinizden bir gurup benimle gönderilene inanır, bir gurupta inanmazsa, Allah aranızda hükmedinceye kadar bekleyin. O, Hakimlerin en iyisidir.

88- Kavminden ileri gelen kibirliler dediler ki; Ey Şuayb! Seni ve seninle baraber inananları memleketimizden kesinlikle çıkaracağız veya dinimize döneceksiniz. (Şuayb): İstemesekte mi? Dedi.

89- Doğrusu Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, tekrar sizin dininize dönersek Allah'a karşı yalan uydurmuş oluruz. Rab'bimiz Allah'ın dilemesi müstesna. Yoksa ona (putlara) geri dönmemiz bizim için olacak şey değildir. Rab'bimizin ilmi her şeyi kuşatmıştır. Biz sadece Allah'a dayanırız. Rab'bimiz! Bizimle kavmimiz arasında adaletle hükmet. Sen hükmedenlerin en hayırlısısın.

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا
كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ
إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا
افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾
وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ
إِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿٩٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جَاثِمِينَ ﴿٩١﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ
كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ
لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَى
عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا
أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا
مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا
الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

90- Kavminden ileri gelen kafirler dediler ki; Eğer Şuayb'e uyarsanız o takdirde siz mutlaka ziyana uğrarsınız.

91- Derken o şiddetli deprem onları yakalayıverdi de yurtlarında diz üstü donakaldılar.

92- Şuayb'ı yalanlayanlar sanki yurtlarında hiç oturmamış gibiydiler. Asıl ziyana uğrayanların Şuayb'ı yalanlayanların kendileridir.

93- (Şuayb) Onlardan yüz çevirdi ve (içinden) dedi ki; Ey kavmim! Ben size Rab'bimin gönderdiği gerçekleri duyurdum ve size öğüt verdim. Artık kafir bir kavme nasıl acırım.

94- Biz hangi ülkeye bir Peygamber gönderdiysek, ora halkını (Peygamber'e baş kaldırdıklarından ötürü bize) yalvarıp yakarsınlar diye mutlaka yoksulluk ve darlıkla sıkmışızdır.

95- Sonra kötülüğü (darlığı) değiştirip, yerine iyilik (bolluk) getirdik. Nihayet çoğaldılar ve atalarımız da böyle sıkıntı ve sevinç yaşamışlardı dediler. Biz de onları, kendileri farkına varmadan ansızın yakaladık.

96- (O Peygamber'lerin gönderildiği) Ülkelerin halkı inansalar ve (günahtan) sakınsalardı, elbette onların üstüne gökten ve yerden nice bereket kapıları açardık. Fakat yalanladılar. Biz de ettikleri yüzünden onları yakalayıverdik.

97- Yoksa o ülkelerin halkı geceleyin uyurlarken kendilerine azabımızın gelmeyeceğinden emin mi oldular?

98- Ya da o ülkelerin halkı kuşluk vakti eğlenirlerken kendilerine azabımızın gelmeyeceğinden emin mi oldular?

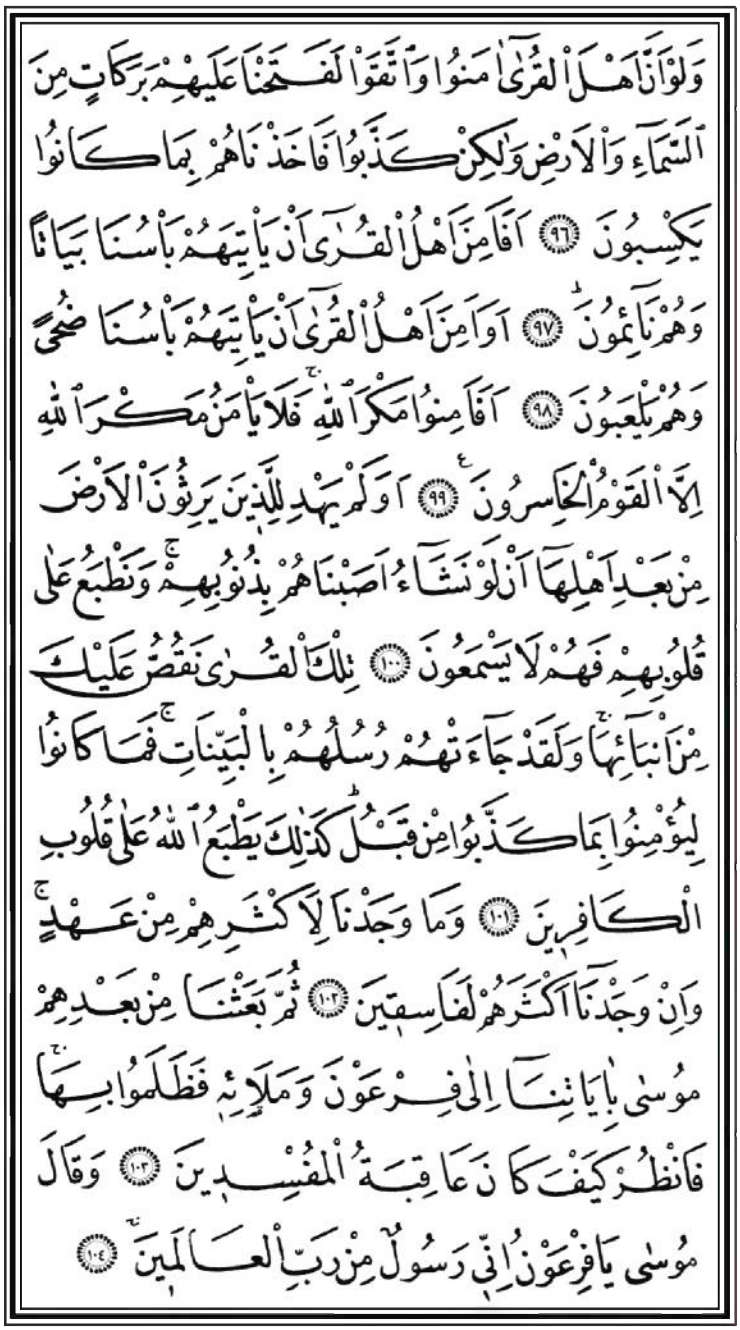

99- Allah'ın azabından emin mi oldular? Fakat ziyana uğrayan topluluktan başkası, Allah'ın (böyle) mühlet vermesinden emin olamaz.

100- Önceki sahiplerinden sonra yeryüzüne varis olanlara hâlâ şu gerçek belli olmadı mı ki; Eğer biz dileseydik onları da günahlarından dolayı musibetlere uğratırdık. Biz onların kalplerini mühürleriz de onlar (gerçekleri) işitmezler.

100- Önceki sahiplerinden sonra yeryüzüne varis olanlara hâlâ şu gerçek belli olmadı mı ki; Eğer biz dileseydik onları da günahlarından dolayı musibetlere uğratırdık. (Gerçekleri) Duymamak için onlar bize kalplerini mühürlettirirler de işitmek istemezler.

101- İşte o ülkeler... Onların haberlerinden bir kısmını sana anlatıyoruz. And olsun ki Peygamber'leri onlara apaçık deliller getirmişlerdi. Fakat önceden yalanladıkları gerçeklere iman edecek değillerdi. İşte kafirlerin kalplerini Allah böyle mühürler

101- İşte o ülkeler... Onların haberlerinden bir kısmını sana anlatıyoruz. And olsun ki Peygamber'leri onlara apaçık deliller getirmişlerdi. Fakat önceden yalanladıkları gerçeklere iman edecek değillerdi. İşte kafirler kalplerini Allah'a böyle mühürlettirirler.

102- Onların çoğunda sözünde durma diye birşey bulamadık. Gerçek şu ki; Onların çoğunu yoldan çıkmış bulduk.

102- Onların çokları (Elesti-bi Rab'bikum hitabında Rab'lerini inkar ederek ahitleştiklerinden yalancıdırlar) sözlerinde durmazlar. Gerçek şu ki; Onların çoğu fasık kimselerdir.

103- Sonra onların ardından Musa'yı mucizelerimizle Firavun ve kavmine gönderdik de o mucizeleri inkar ettiler. Ama, bak ki, fesatçıların sonu ne oldu.

104- Musa dedi ki; Ey Firavun! Ben alemlerin Rab'bi tarafından gönderilmiş bir Peygamber'im.

105- Allah hakkında gerçekten başkasını söylememek, benim üzerime borçtur. Size Rab'binizden açık bir delil getirdim, artık İsrailoğullarını benimle bırak.

106- (Firavun) Dedi ki; Eğer bir mucize getirdiysen ve gerçekten doğru söylüyorsan onu göster bakalım.

107- Bunun üzerine Musa asasını yere attı, o hemen apaçık bir ejderha oluverdi.

108- Ve elini (cebinden) çıkardı. Birdenbire orada seyredenlere bembeyaz görünüverdi.

109- Firavun'un Kavmi'nden ileri gelenler: Şüphe yok ki bu çok bilen bir sihirbazdır dediler.

110- Sizi yerinizden çıkarmak istiyor, o halde siz ne emredersiniz.

111- Dediler ki; Onu ve kardeşini alıkoy ve şehirlere toplayıcılar yolla.

112- Her bilgin büyücüyü sana getirsinler.

113- Sihirbazlar Firavun'a geldi; eğer üstün gelen biz olursak, bize kesin bir mükafat var mı? Dediler.

114- (Firavun) Evet hem de siz mutlaka yakınlarımdan olacaksınız dedi.

115- (Sihirbazlar) Ey Musa! Sen mi önce atacaksın yoksa atanlar biz mi olalım? Dediler.

116- Siz atın dedi. Onlar atınca, insanların gözlerini büyülediler, onları korkuttular ve büyük bir sihir gösterdiler.

117- Biz de Musa'ya, asanı at! diye vahyettik. Bir de baktılar ki bu, onların uydurduklarını yakalayıp yutuyor.

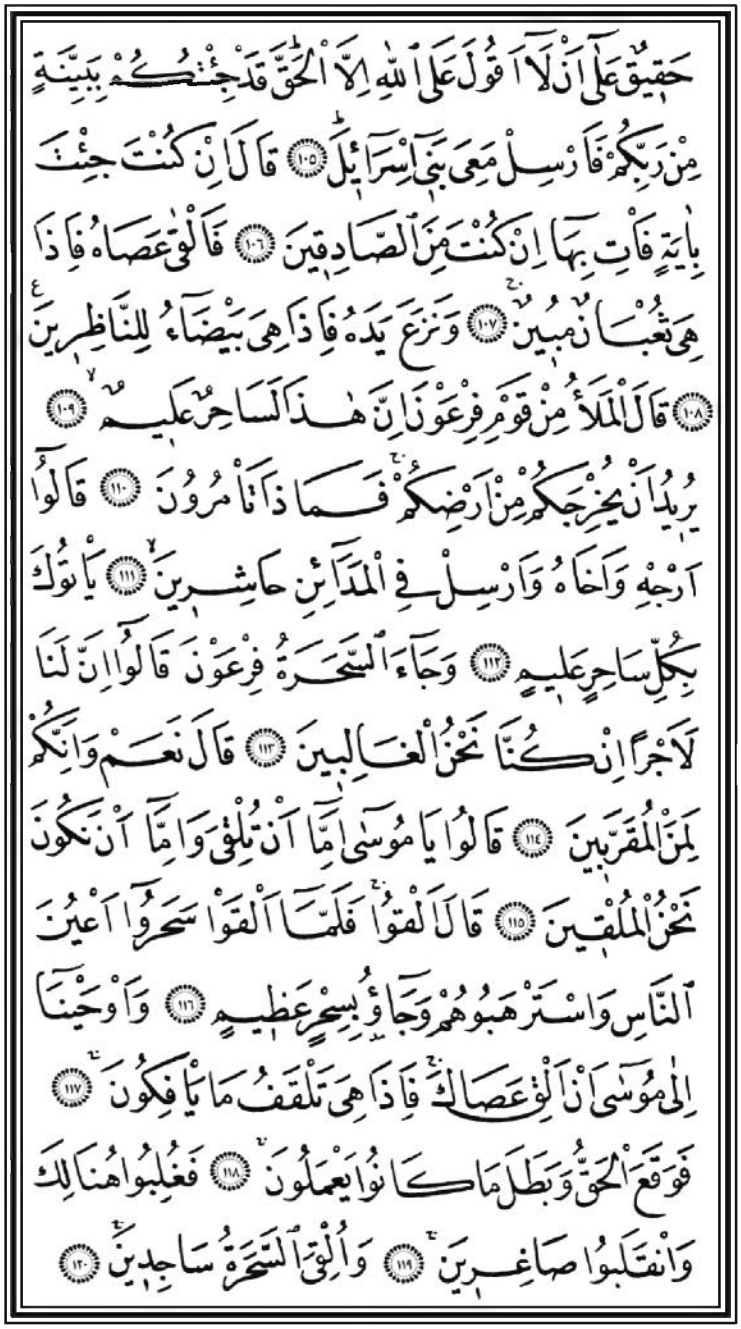

118- Böylece gerçek ortaya çıktı. Ve onların yapmakta oldukları yok olup gitti.

119- İşte Firavun ve kavmi, orada yenildi ve küçük düşerek geri döndüler.

120- Sihirbazlar ise secdeye kapandılar.

121- Ve dediler ki Alemlerin Rab'bine iman ettik.

122- Musa ile Harun'un Rab'bine.

123- Firavun dedi ki; Ben size izin vermeden ona iman mı ettiniz? Bu, hiç şüphesiz şehirde, halkını oradan çıkarmak için kurduğunuz bir tuzaktır. Ama yakında (başınıza gelecekleri) göreceksiniz.

124- Mutlaka ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim, sonra da hepinizi asacağım.

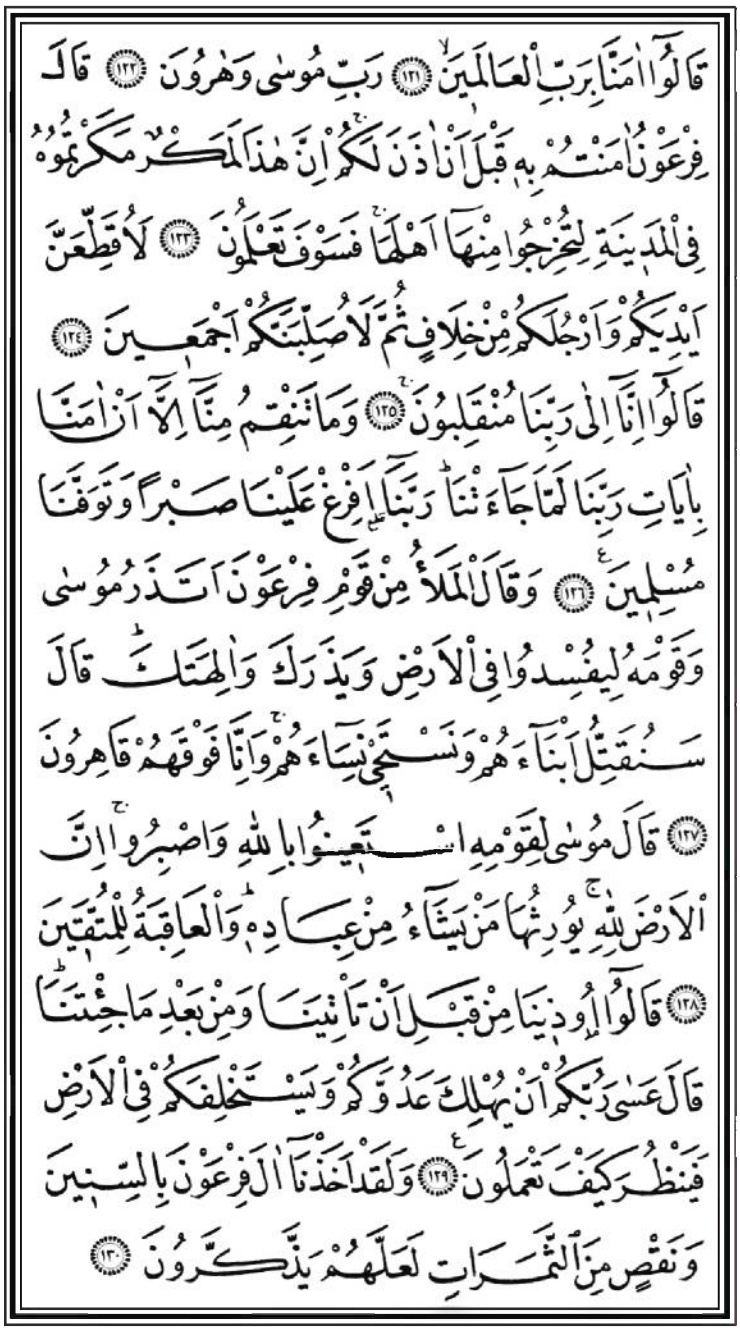

125- Dediler ki; Biz zaten Rab'bimize döneceğiz.

126- Sen sadece Rab'bimizin ayetleri bize geldiğinde onlara inandığımız için bizden intikam alıyorsun. Ey Rab'bimiz! Bize bol bol sabır ver. Müslüman olarak canımızı al dediler.

127- Firavun'un Kavmi'nden ileri gelenler dediler ki; Musa'yı ve Kavmini, seni ve tanrılarını bırakıp yeryüzünde bozgunculuk çıkarsınlar diye mi bırakacaksınız? (Firavun) Biz onların oğullarını öldürüp, kadınlarını sağ bırakacağız. Elbette biz onları ezecek üstünlükteyiz dediler.

128- Musa Kavmi'ne dedi ki; Allah'tan yardım isteyin ve sabredin. Şüpesiz ki yeryüzü Allah'ındır. Kullarından dilediğini ona varis kılar. Sonuç (Allah'tan korkup günahtan) sakınanlarındır.

128- Musa Kavmi'ne dedi ki; Allah'tan yardım isteyin ve sabredin. Şüpesiz ki yeryüzü Allah'ındır. Kullarından dilediğini ona varis kılar. Sonuç (Allah'tan korkup günahtan) sakınanlarındır.

129- Onlar da, sen bize (Peygamber olarak) gelmeden önce de geldikten sonra da bize işkence edildi, dediler. (Musa) Umulur ki Rab'biniz düşmanınızı helak eder ve onların yerine sizi yeryüzüne hakim kılar da nasıl hareket edeceğinize bakar dedi.

129- Onlar da, sen bize (Peygamber olarak) gelmeden önce de geldikten sonra da bize işkence edildi, dediler. (Musa) ta ki Rab'biniz düşmanınızı helak eder ve onların yerine sizi yeryüzüne hakim kılar da nasıl davranacağınızı kendinize beyan eder.

130- And olsun ki; Biz de Firavun'a uyanları ders alsınlar diye yıllarca kuraklık ve mahsul kıtlığı ile cezalandırdık.

131- Onlara bir iyilik (bolluk) gelince; Bu bizim hakkımızıdır derler. Eğer kendilerine bir fenalık gelirse, Musa ve onunla beraber olanları uğursuz sayarlardı. Bilesiniz ki onlara gelen uğursuzluk, Allah'ın katındandır. Fakat onların çoğu bunu bilmezler.

132- Ve dediler ki: Bizi sihirlemek için ne mucize getirirsen getir, biz sana inanacak değiliz.

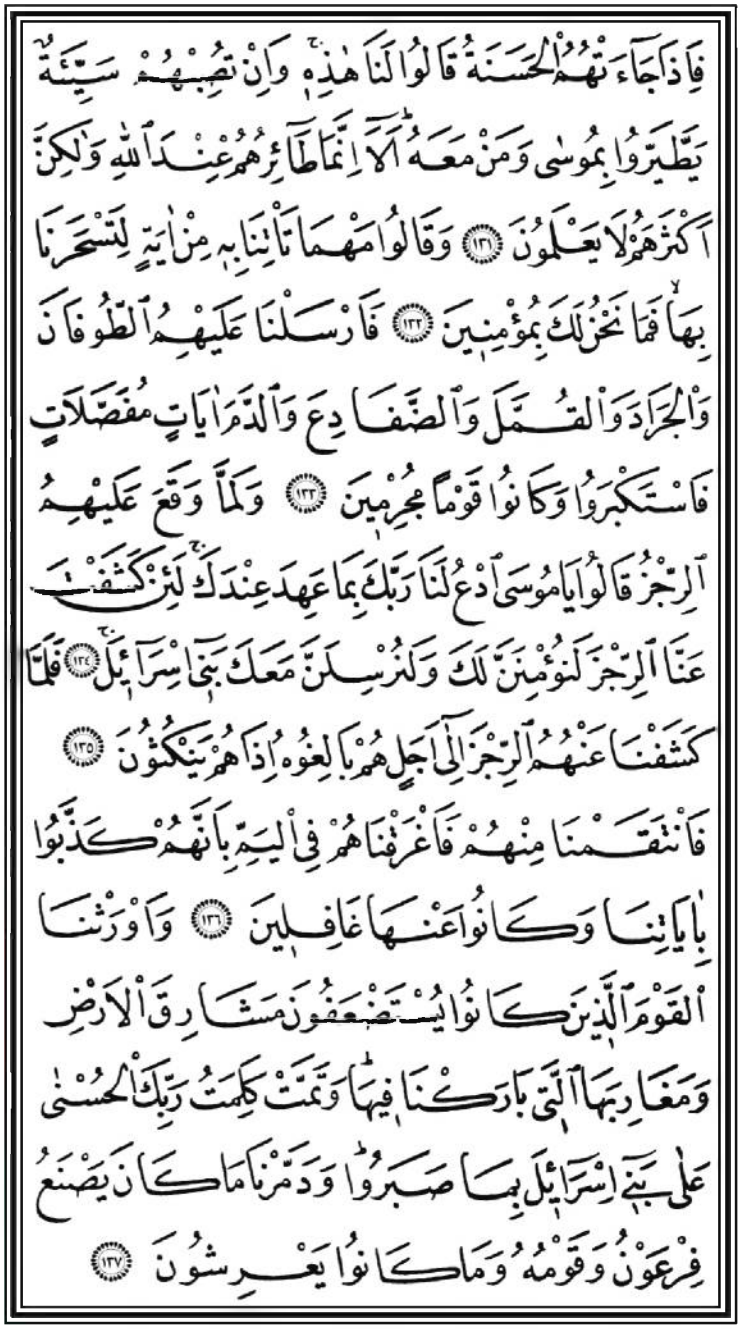

133- Biz de ayrı ayrı mucizeler olarak onların üzerine tufan, çekirge, haşere, kurbağalar ve kan gönderdik. Yine de büyüklük tasladılar ve günahkar bir kavim oldular.

134- Azap üzerlerine çökünce, ey Musa! Sana verdiği söz hürmetine, bizim için Rab'bine dua et, eğer bizden azabı kaldırttırırsan, mutlaka sana inanacağız ve muhakkak İsrailoğullarını seninle göndereceğiz dediler.

135- Biz, ulaşacakları bir müddete kadar onlardan azabı kaldırınca, hemen sözlerinden dönüverdiler.

136- Biz de ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil kalmaları sebebiyle, kendilerinden) intikam aldık ve onları denizde boğduk.

136- Ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil kalmaları sebebiyle, onlarda kendi (nefislerinden) intikam aldılar ve denizde boğuldular.

137- Hor görülüp ezilmekte olan o kavmi (Yahudileri) de, içini bereketle doldurduğumuz yerin doğu taraflarına ve batı taraflarına mirasçı kıldık. Sabırlarına karşılık Rab'binin İsrailoğullarına verdiği güzel söz yerine geldi. Firavun ve kavminin yapmakta olduklarını ve yetişdirdikleri bahçeleri helak ettik.

138- İsrailoğullarını denizden geçirdik, orada kendilerine mahsus bir takım putlara tapan bir kavme rastladılar. Bunun üzerine: Ey Musa! Onların tanrıları olduğu gibi, sen de bizim için bir tanrı yap dediler. Musa: Gerçekten siz cahil bir toplumsunuz dedi.

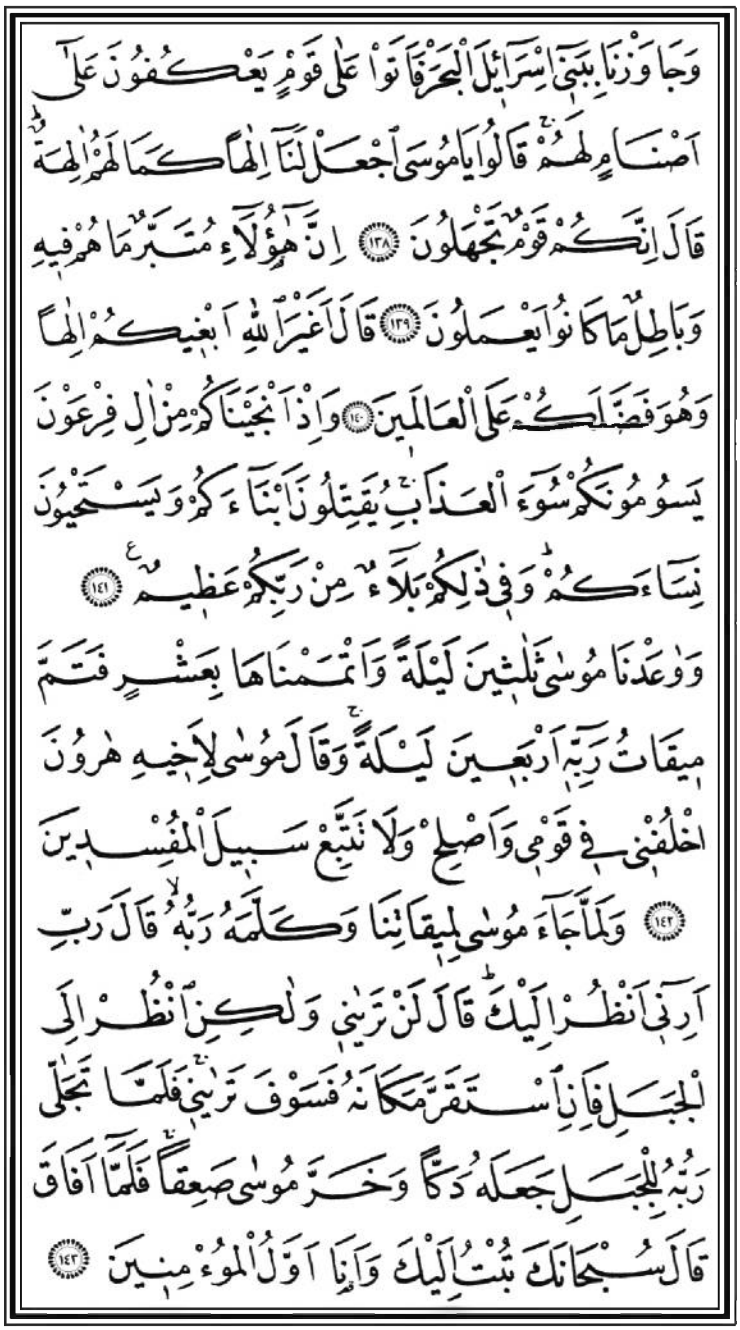
وَجَٰوَزْنَا بِبَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْبَحْرَ فَأَتَوْا۟ عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰٓ
أَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوا۟ يَٰمُوسَى ٱجْعَل لَّنَآ إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ ءَالِهَةٌ ۚ
قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيهِ
وَبَٰطِلٌ مَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ ٱللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا
وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَإِذْ أَنجَيْنَٰكُم مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ
يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ يُقَتِّلُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ
نِسَآءَكُمْ ۚ وَفِى ذَٰلِكُم بَلَآءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾
وَوَٰعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَٰثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَٰهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ
مِيقَٰتُ رَبِّهِۦٓ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۚ وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَٰرُونَ
ٱخْلُفْنِى فِى قَوْمِى وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ ٱلْمُفْسِدِينَ
﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَآءَ مُوسَىٰ لِمِيقَٰتِنَا وَكَلَّمَهُۥ رَبُّهُۥ ۚ قَالَ رَبِّ
أَرِنِىٓ أَنظُرْ إِلَيْكَ ۚ قَالَ لَن تَرَىٰنِى وَلَٰكِنِ ٱنظُرْ إِلَى
ٱلْجَبَلِ فَإِنِ ٱسْتَقَرَّ مَكَانَهُۥ فَسَوْفَ تَرَىٰنِى ۚ فَلَمَّا تَجَلَّىٰ
رَبُّهُۥ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُۥ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا ۚ فَلَمَّآ أَفَاقَ
قَالَ سُبْحَٰنَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

139- Şüphesiz bunların içinde bulundukları (din) yıkılmıştır. Yapmakta oldukları da batıldır.

140- Musa dedi ki: Allah sizi (insan olarak) alemlere üstün kılmışken ben size Allah'tan başka bir tanrı mı arayayım.

141- Hatırlayın ki, size işkencenin en kötüsünü yapan Firavun'un adamlarından sizi kurtardık. Onlar oğullarınızı öldürüyorlar, kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı. İşte bunda size Rab'biniz tarafından büyük bir imtihan vardır.

142- (Bana ibadet etmesi için) Musa'ya otuz gece vade verdik ve ona on gece daha ilave ettik. Böylece Rab'binin tayin ettiği vakit kırk geceyi buldu. Musa kardeşi Harun'a dedi ki: Kavmimin içinde benim yerime geç, onları ıslah et, bozguncuların yoluna uyma.

143- Musa tayin ettiğimiz vakitte (Tûr'a) gelip de Rab'bi onunla konuşunca Rab'bim bana (kendini) göster, seni göreyim dedi. (Rab'bi), sen beni burada göremezsin. Fakat şu dağa bak, eğer o yerinde durabilirse sen de beni göreceksin! Buyurdu. Rab'bi o dağa tecelli edince onu paramparça etti. Musa da baygın düştü. Ayılınca dedi ki: Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim, sana tevbe ettim. Ben inananların ilkiyim.

144- (Allah) Ey Musa! Dedi, ben risaletlerimle (sana verdiğim görevlerle) ve sözlerimle seni insanlarının başına seçtim. Sana verdiğimi al ve şükredenlerden ol.

144- (Allah) Ey Musa! Dedi, ben risaletlerimle (sana verdiğim görevlerle) ve sözlerimle seni (zamanın) insanlarının başına ihtiyar ettim. Sana verdiğimi al ve şükredenlerden ol.

145- Levhalardaki yazıların nasihat ve hepsinin açıklamasını Musa için yazdık. (Ve dedik ki): Bunları kuvvetle tut, kavmine de, onu en güzel ile almalarını emret. Yakında size, yoldan çıkmışların yurdunu göstereceğiz.

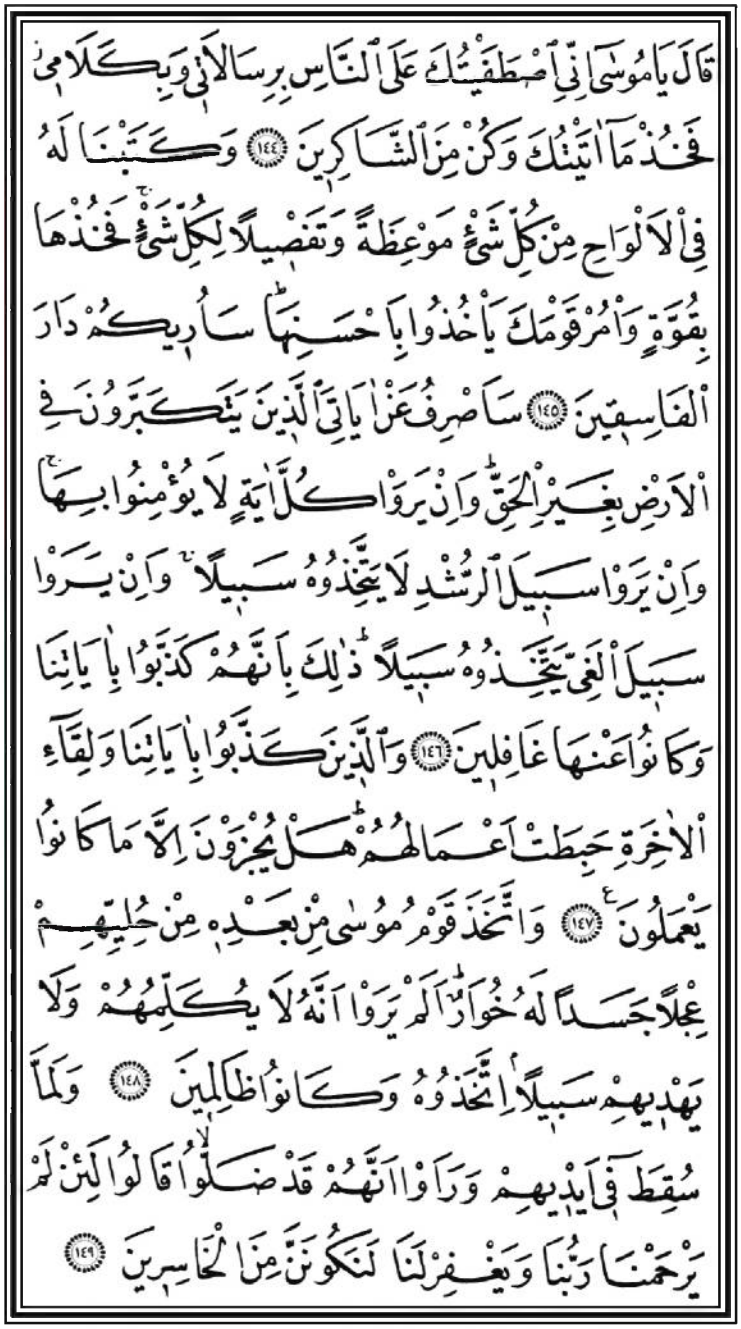
قَالَ يَٰمُوسَىٰٓ إِنِّى ٱصْطَفَيْتُكَ عَلَى ٱلنَّاسِ بِرِسَٰلَٰتِى وَبِكَلَٰمِى
فَخُذْ مَآ ءَاتَيْتُكَ وَكُنْ مِّنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا لَهُۥ
فِى ٱلْأَلْوَاحِ مِن كُلِّ شَىْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَىْءٍ فَخُذْهَا
بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا۟ بِأَحْسَنِهَا سَأُورِيكُمْ دَارَ
ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ ءَايَٰتِىَ ٱلَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِى
ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَإِن يَرَوْا۟ كُلَّ ءَايَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا۟ بِهَا
وَإِن يَرَوْا۟ سَبِيلَ ٱلرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا۟
سَبِيلَ ٱلْغَىِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا
وَكَانُوا۟ عَنْهَا غَٰفِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا وَلِقَآءِ
ٱلْءَاخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَٰلُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا۟
يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَٱتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنۢ بَعْدِهِۦ مِنْ حُلِيِّهِمْ
عِجْلًا جَسَدًا لَّهُۥ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّهُۥ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا
يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا ٱتَّخَذُوهُ وَكَانُوا۟ ظَٰلِمِينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا
سُقِطَ فِىٓ أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا۟ أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا۟ قَالُوا۟ لَئِن لَّمْ
يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

146- Yeryüzünde haksız yere böbürlenenleri ayetlerimizden uzaklaştıracağım. Onlar bütün mucizeleri görseler de iman etmezler. Doğru yolu görseler onu yol edinmezler. Fakat azgınlık yolunu görürlerse, hemen ona saparlar. Bu durum, onlar ayetlerimizi yalanlamalarından ve onlardan gafil olmalarından ileri gelmektedir.

146- Yeryüzünde haksız yere böbürlenenler ayetlerimizden uzaklaşanlardır. Onlar bütün mucizeleri görseler de iman etmezler. Doğru yolu görseler onu yol edinmezler. Fakat azgınlık yolunu görürlerse, hemen ona saparlar. Bu durum, onlar ayetlerimizi yalanlamalarından ve onlardan gafil olmalarından ileri gelmektedir.

147- Halbuki ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanların amelleri boşa çıkmıştır. Onlar, yapmakta oldukları amellerden başka bir şey için mi cezalandırılırlar?

148- (Tûr'a giden) Musa'nın arkasından kavmi, zinet takımlarından, böğürebilen bir buzağı heykelini (tanrı) edindiler. Görmediler mi ki o, onlarla ne konuşuyor ne de onlara yol gösteriyor? Onu (tanrı olarak) benimsediler ve zalimler oldular.

149- Pişman olup da kendilerinin gerçekten sapmış olduklarını görünce dediler ki: Eğer Rab'bimiz bize acımaz ve bizi bağışlamazsa, mutlaka ziyana uğrayanlardan oluruz.

150- Musa, kızgın ve üzgün bir halde kavmine dönünce: Benden sonra arkamdan ne kötü işler yapmışsınız. Rab'binizin emrini (beklemeyip) acele mi ettiniz? Dedi. Tevrat Levhalarını bıraktı ve kardeşinin (Harun'un) başını tutup kendine doğru çekmeye başladı. (Kardeşi) Anamoğlu bu kavim beni cidden zayıf gördüler ve nerede ise beni öldüreceklerdi. Sen de düşmanları bana güldürme ve beni bu zalim kavimle beraber tutma dedi.

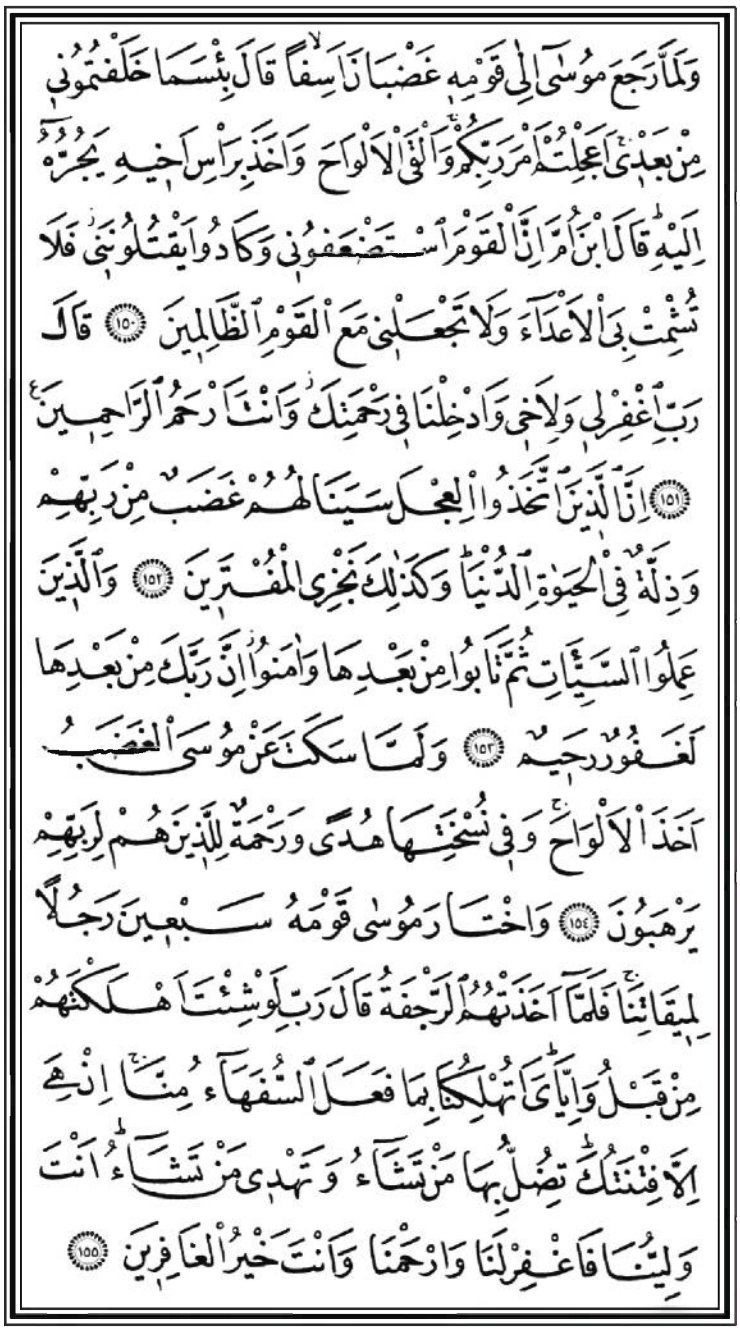

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰٓ إِلَىٰ قَوْمِهِۦ غَضْبَٰنَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِى
مِنۢ بَعْدِىٓ ۖ أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَأَلْقَى ٱلْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُۥٓ
إِلَيْهِ ۚ قَالَ ٱبْنَ أُمَّ إِنَّ ٱلْقَوْمَ ٱسْتَضْعَفُونِى وَكَادُوا۟ يَقْتُلُونَنِى فَلَا
تُشْمِتْ بِىَ ٱلْأَعْدَآءَ وَلَا تَجْعَلْنِى مَعَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ
رَبِّ ٱغْفِرْ لِى وَلِأَخِى وَأَدْخِلْنَا فِى رَحْمَتِكَ ۖ وَأَنتَ أَرْحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ
﴿١٥١﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ ٱلْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ
وَذِلَّةٌ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾ وَٱلَّذِينَ
عَمِلُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ ثُمَّ تَابُوا۟ مِنۢ بَعْدِهَا وَءَامَنُوٓا۟ إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٣﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى ٱلْغَضَبُ
أَخَذَ ٱلْأَلْوَاحَ ۖ وَفِى نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ
يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾ وَٱخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُۥ سَبْعِينَ رَجُلًا
لِّمِيقَٰتِنَا ۖ فَلَمَّآ أَخَذَتْهُمُ ٱلرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم
مِّن قَبْلُ وَإِيَّاىَ ۖ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ ٱلسُّفَهَآءُ مِنَّآ ۖ إِنْ هِىَ
إِلَّا فِتْنَتُكَ ۖ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَآءُ وَتَهْدِى مَن تَشَآءُ ۖ أَنتَ
وَلِيُّنَا فَٱغْفِرْ لَنَا وَٱرْحَمْنَا ۖ وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْغَٰفِرِينَ ﴿١٥٥﴾

151- (Musa da) Ey Rabbim, beni ve kardeşimi bağışla, bizi rahmetine kabul et. Zira sen merhametlilerin en merhametlisisin dedi.

152- Buzağıyı (tanrı) edinenler var ya, işte onlara mutlaka Rab'lerinden bir gazap ve dünya hayatında bir alçaklık erişecektir. Biz iftiracıları böyle cezalandırırız.

153- Kötülükler yaptıktan sonra ardından tevbe edip de iman edenlere gelince, şüphesiz ki o tevbe ve imandan sonra Rab'bin elbette bağışlayan ve esirgeyendir.

154- Musa'nın öfkesi dinince Levhaları aldı. Onlardaki yazıda Rab'lerinden korkanlar için hidayet ve rahmet (haberi) vardır.

155- Musa tayin ettiğimiz vakitte kavminden yetmiş adam seçti. Onları o müthiş deprem yakalayınca Musa dedi ki: Ey Rab'bim! Dileseydin onları da beni de daha önce helak ederdin. İçimizden bir takım beyinsizlerin işlediği (günah) yüzünden hepimizi helak edecek misin? Bu iş, senin imtihanından başka bir şey değildir. Onunla dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletirsin. Sen bizim sahibimizsin, bizi bağışla ve bize acı. Sen bağışlayanların en iyisisin.

155- Musa tayin ettiğimiz vakitte kavminden yetmiş adam seçti. Onları o müthiş deprem yakalayınca Musa dedi ki: Ey Rab'bim! İçimizden bir takım beyinsizlerin işlemiş olduğu (günah) yüzünden, dileseydin onları da beni de daha önce yok ederdin. Bu iş, senin imtihanından başka bir şey değildir. Onunla (bizlerden) dileyen sapar, dileyen de doğru yolu bulur. Sen bizim sahibimizsin, bizi bağışla ve bize acı. Sen bağışlayanların en iyisisin.

156- Bize, bu dünyada da iyilik yaz ahirette de. Şüphesiz biz sana döndük. Allah buyurdu ki: Kimi dilersem onu azaba uğratırım. Rahmetim ise her şeyi kuşatır. Onu, sakınanlara, zekatı verenlere ve ayetlerimize inananlara yazacağım.

156- Bize, bu dünyada da iyilik yaz ahirette de. Şüphesiz biz sana döndük. Allah buyurdu ki: Kim (benden) musibet dilerse onu azaba uğratırım. Rahmetim ise her şeyi kuşatır. Onu, sakınanlara, zekatı verenlere ve ayetlerimize inananlara yazacağım.

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا
إِلَيْكَ ۚ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ ۖ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ
كُلَّ شَيْءٍ ۚ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ
النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي
التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ
وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ
فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ
الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا
النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ فَآمِنُوا
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنْ
قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

157- Yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılı bulduklarını o elçiye, O, ümmi Peygamber'e uyanlar (var ya) işte O Peygamber onlara iyiliği emreder, onları kötülükten meneder, onlara temiz şeyleri helal, pis şeyleri haram kılar. Ağırlıklarını ve üzerlerindeki zincirleri indirir. O Peygamber'e inanıp ona saygı gösteren, ona yardım eden ve onunla birlikte gönderilen Nur'a (Kur'an'a) uyanlar var ya, işte kurtuluşa erenler onlardır.

158- De ki: Ey insanlar! Gerçekten ben sizin hepinize göklerin ve yerin sahibi olan Allah'ın elçisiyim. O'ndan başka İlah yoktur. O diriltir ve öldürür. Öyle ise Allah'a ve ümmi Peygamber olan Rasul'üne ve onun sözlerine inanıp, iman edin ve O'na uyun ki doğru yolu bulasınız.

159- Musa'nın kavminden hak ile doğru yolu bulan ve onun sayesinde adil davranan bir topluluk vardır.

160- Biz İsrailoğullarını oymaklar halinde on iki kabileye ayırdık. Kavmi kendisinden su isteyince, Musa'ya asanı taşa vur diye vahyettik. Derhal ondan on iki pınar fışkırdı. Her kabile içeceği yeri belledi. Sonra üzerlerine bulutla gölge yaptık, onlara kudret helvası ve bıldırcın eti indirdik. (Onlara dedik ki) Size verdiğimiz rızıkların temizlerinden yeyin. Ama onlar (emirlerimizi dinlememekle) bize değil kendilerine zulmediyorlardı.

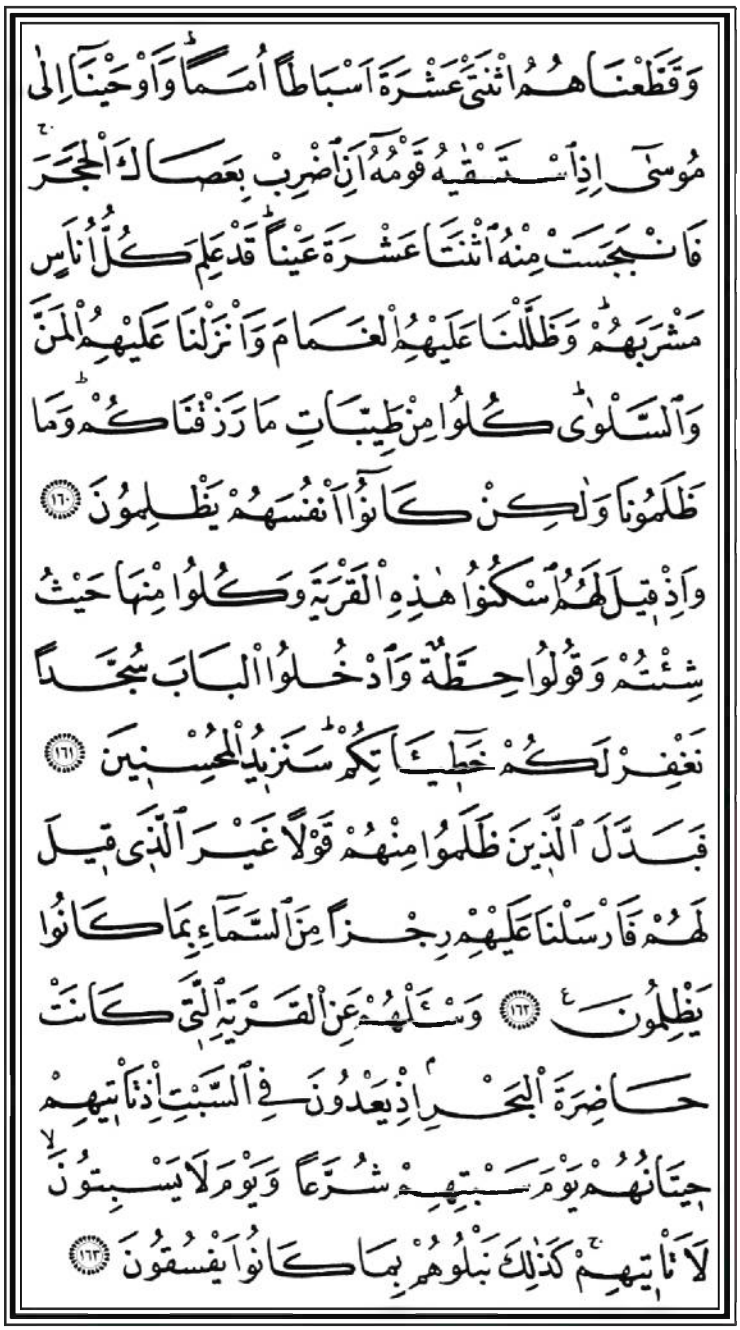

161- Onlara denildi ki: Şu şehirde (Kudüs'te) yerleşin, ondan (nimetlerinden) dilediğiniz gibi yeyin, bağışlanmak istiyoruz deyin. Ve kapıdan eğilerek girin ki hatalarınızı bağışlayalım. İyilik yapanlara ileride ihsanımızı daha da artıracağız.

162- Fakat onlardan zalim olanlar sözü, kendilerine söylenenden başkasıyla değiştirdiler. Biz de zulmetmelerinden ötürü üzerlerine gökten bir azap gönderdik.

163- Onlara, deniz kıyısında bulunan şehir halkının durumunu sor. Hani! Onlar cumartesi gününe saygısızlık gösterip haddi aşıyorlardı. Çünkü cumartesi tatili yaptıkları gün, balıklar meydana çıkarak akın akın onlara gelirdi. Cumartesi tatili yapmadıkları gün de gelmezlerdi. İşte böylece biz, yoldan çıkmalarından dolayı onları imtihan ediyorduk.

163- Onlara, deniz kıyısında bulunan şehir halkının durumunu sor. Hani! Onlar cumartesi gününe saygısızlık gösterip haddi aşıyorlardı. Çünkü cumartesi tatili yaptıkları gün, balıklar meydana çıkarak akın akın onlara gelirdi. Cumartesi tatili yapmadıkları gün de gelmezlerdi. Onların yoldan çıkmalarından dolayı (kendilerinin nasıl bir insan olduklarını kendilerine şahit tutmak için) imtihandan geçiyorlardı.

164- İçlerinden bir topluluk: Allah'ın helak edeceği yahut şiddetli bir şekilde azap edeceği bir kavme ne diye öğüt veriyorsunuz? Dedi. (Öğüt verenler) Dediler ki: Rab'bimize mazeret beyan edelim diye bir de sakınırlar ümidiyle (öğüt veriyoruz).

165- Onlar kendilerine yapılan uyarıları unutunca, biz de kötülükten men edenleri kurtardık. Zulmedenleri de yapmakta oldukları kötülüklerden ötürü şiddetli bir azap ile yakaladık.

166- Kibirlenip de kendilerine yasak edilen şeylerden vaz geçmeyince onlara; Aşağılık maymunlar olun! Dedik.

167- Rab'bin, elbette kıyamet gününe kadar onlara en kötü eziyeti yapacak kimseler göndereceğini ilan etti. Şüphesiz Rab'bin cezayı çabuk verendir. Ve O çok bağışlayan, pek esirgeyendir.

168- Onları (Yahudileri) grup grup yeryüzüne dağıttık. Onlardan iyi kimseler de vardır, yine onlardan bundan aşağı olanlar da vardır. (kötülüklerden) bel ki dönerler diye onları iyilik ve kötülüklerle imtihan ettik

168- Onları (Yahudiler) grup grup yeryüzüne dağıldılar. Onlardan iyi kimseler de vardır, yine onlardan bundan aşağı olanlar da vardır. (Kendilerinin nasıl bir insan olduklarını kendilerine şahit tutmak için) onlar iyilik ve kötülüklerle denendiler

169- Onların ardından da (ayetleri tahrif karşılığında) şu değersiz dünya malını alıp, nasıl olsa bağışlanacağız, diyerek Kitab'a varis olan bir takım kötü kimseler geldi. Onlara, ona benzer bir menfaat daha gelse onu da alırlar. Peki Kitap'ta Allah hakkında gerçekten başka birşey söylemeyeceklerine dair onlardan söz almamışmıydı ve onlar Kitap'takini okumamışlar mıydı? Ahiret yurdu sakınanlar için daha hayırlıdır. Hâlâ aklınız ermiyor mu?

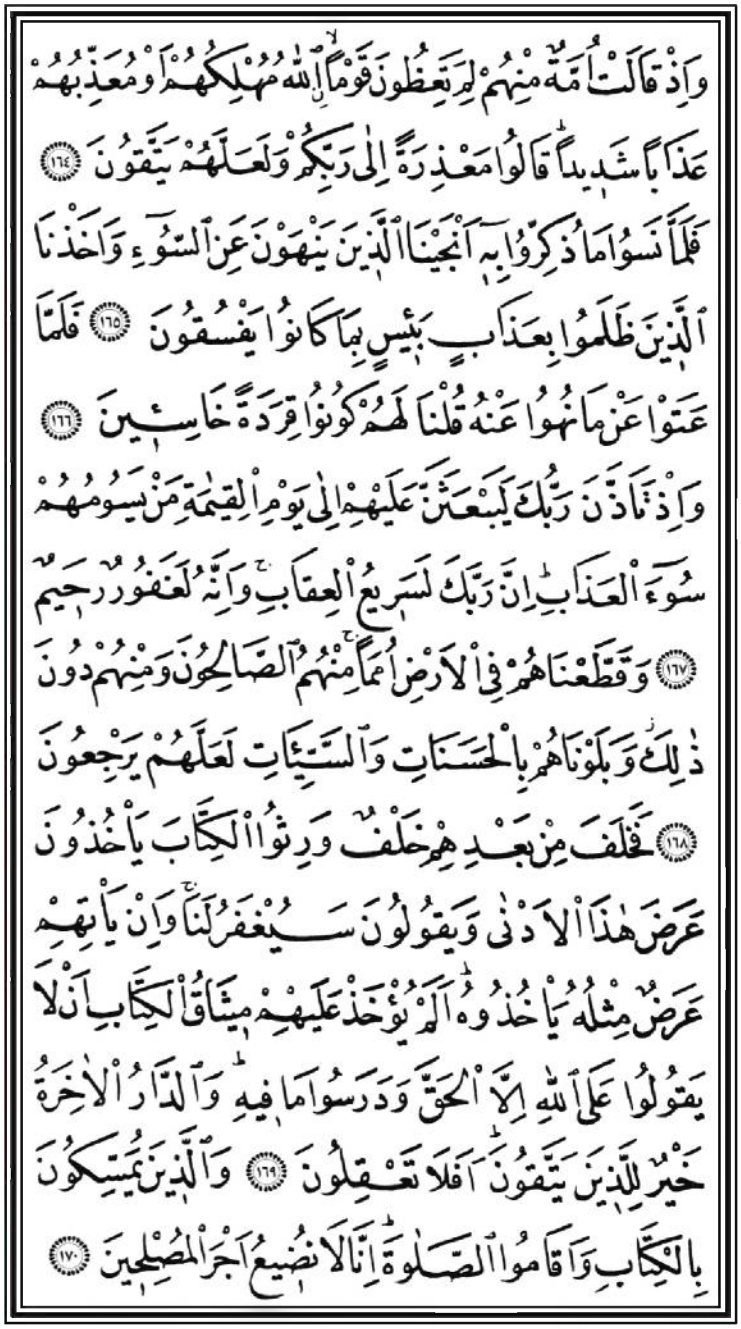

169- Onların ardından da (ayetleri tahrif karşılığında) şu değersiz dünya malını alıp, nasıl olsa bağışlanacağız, diyerek Kitab'a varis olan bir takım kötü kimseler geldi. Onlara, ona benzer bir menfaat daha gelse onu da alırlar. Allah Kitap'ta, sizlere söylememiş miydi? Hak'tan gayrı konuşmamanızı, içinizdeki Rasul'ün hak olduğunu onlar okumamışlar mıydı? Ahiret yurdu sakınanlar için daha hayırlıdır. Hâlâ aklınız ermiyor mu?

170- Kitab'a sımsıkı sarılıp namazı dosdoğru kılanlar var ya, işte biz böyle iyiliğe çalışanların ecrini zayi etmeyiz!

171- Bir zamanlar dağı İsrailoğullarının üzerine gölge gibi kaldırdık da üstlerine düşecek sandılar. Size verdiğimiz Kitab'ı kuvvetle tutun ve içinde olanı hatırlayın ki korunasınız dedik.

172- Kıyamet gününde, biz bundan habersiziz demeyesiniz diye Rab'bin, Ademoğullarından onların bellerinden zürriyetlerini çıkardı, onları kendilerine şahit tuttu ve dedi ki; Ben sizin Rab'biniz değil miyim? (Onlarda), Evet (buna) şahit olduk, dediler.

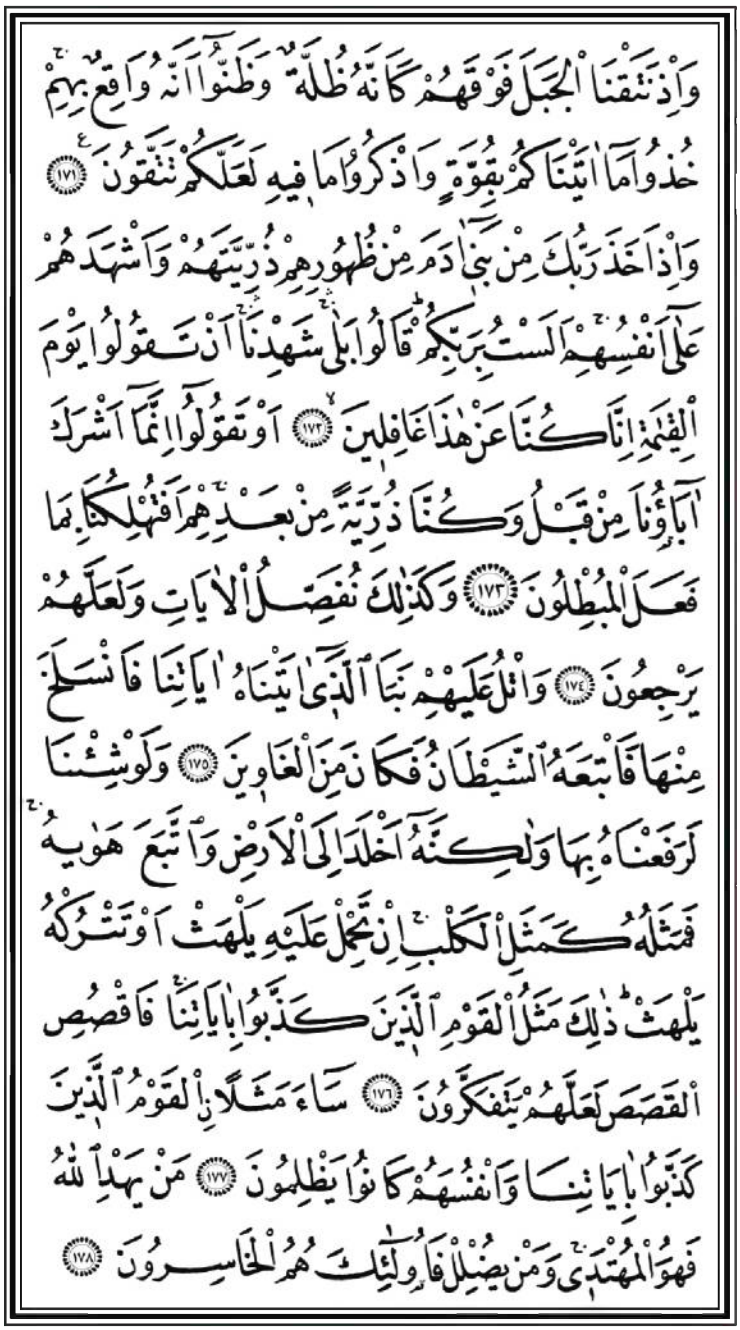

172- Kıyamet gününde, biz bundan habersiziz demeyesiniz diye Ademoğullarından zuhur edecek zürriyetlerini kendilerine şahit tuttu ve dedi ki: Ben sizin Rabbinizim. (Onlarda) evet (buna) şahit olduk dediler.

173- Yahut daha önce babalarımız Allah'a ortak koştu, biz de onlardan sonra gelen bir nesildik (onların izinden gittik) batıl işleyenlerin yüzünden, bizi helak edecek misin? dememeniz için (böyle yaptık).

174- Belki inkardan dönerler diye ayetleri böyle ayrıntılı bir şekilde açıklıyoruz.

174- Ta ki ayetleri inkar edenlere ve herkese açıklarız ki, ayan olsun (iyi bilinsinler) diye.

175- Onlara (Yahudilere) kendisine ayetlerimizden verdiğimiz ve fakat onlardan sıyrılıp çıkan o yüzden de şeytanın takibine uğrayan ve sonunda azgınlardan olan kimsenin haberini oku.

176- Dileseydik elbette onu bu ayetler sayesinde yükseltirdik. Fakat o dünyaya saplandı ve hevesinin peşine düştü. Onun durumu tıpkı köpeğin durumuna benzer. Üstüne varsan da dilini çıkarıp solur, bıraksan da dilini sarkıtıp solur. İşte ayetlerimizi yalanlayan kavmin durumu böyledir. Kıssayı anlat, belki düşünürler.

176- (Onlar) Dileseydi elbette bu ayetler sayesinde yükselirlerdi. Fakat o dünyaya saplandı ve hevesinin peşine düştü. Onun durumu tıpkı köpeğin durumuna benzer. Üstüne varsan da dilini çıkarıp solur, bıraksan da dilini sarkıtıp solur. İşte ayetlerimizi yalanlayan kavmin durumu böyledir. Kıssayı anlat, ta ki düşünürler.

177- Ayetlerimizi yalanlayan ve kendilerine zulmetmiş olan kavmin durumu ne kötüdür!

178- Allah kimi hidayete erdirirse, doğru yolu bulan odur. Kimi de şaşırtırsa işte asıl ziyana uğrayanlar onlardır.

178- Allah'tan kim hidayet dilerse, doğru yolu bulan odur. Kim de şaşırırsa işte asıl ziyana uğrayanlar da onlardır.

179- And olsun biz cinler ve insanlardan bir çoğunu cehennem için yaratmışızdır. Onların kalpleri vardır onlarla kavramazlar, gözleri vardır, onlarla görmezler, kulakları vardır, onlarla işitmezler. İşte onlar hayvanlar gibidir; hatta gidişçe daha da şaşkındırlar. İşte asıl gafiller onlardır.

179- And olsun biz cehennemi cinler ve insanların birçoğu için yarattık. Onların kalpleri vardır onlarla kavramazlar, gözleri vardır, onlarla görmezler, kulakları vardır, onlarla işitmezler. İşte onlar hayvanlar gibidir; hatta gidişçe daha da şaşkındırlar. İşte asıl gafiller onlardır.

180- En güzel isimler (Esmaül Hüsna) Allah'ındır. O halde O'na o güzel isimlerle dua edin. O'nun isimleri hakkında eğri yola gidenleri bırakın. Onlar yapmakta olduklarının cezasına çarptırılacaklardır.

181-Yarattıklarımızdan, daima hakka ileten ve adaleti hak ile yerine getiren bir millet bulunur.

182- Ayetlerimizi yalanlayanları, hiç bilmeyecekleri yerden yavaş yavaş helake götüreceğiz.

183- Onlara mühlet veririm; (ama) benim cezam çetindir.

184- Düşünmediler mi ki, arkadaşlarında (Muhammed'de) delilik yoktur. O ancak apaçık bir uyarıcıdır.

185- Göklerin ve yerin hükümranlığına, Allah'ın yarattığı her şeye ve ecellerinin yaklaşmış olabileceğine bakmadılar mı? O halde Kur'an'dan sonra hangi söze inanacaklar.

186- Allah kimi şaşırtırsa, artık onun için yol gösteren yoktur. Ve onları azgınlıkları içinde şaşkın olarak bırakır.

186- Kim Allah yolundan şaşarsa artık onun için yol göstereni göremezler. Ve onlar azgınlıkları içinde şaşkın olarak kalırlar.

187- Sana kıyameti, ne zaman gelip çatacağını soruyorlar. De ki: Onun ilmi ancak Rab'bimin katındadır. Onun vaktini ondan başkası açıklayamaz. O göklere de yere de ağır gelmiştir. O size ansızın gelecektir. Sanki sen onu biliyormuşsun gibi sana soruyorlar. De ki: Onun bilgisi ancak Allah'ın katındadır. Ama insanların çoğu bilmezler.

188- De ki: Ben Allah'ın dilediğinden başka kendime herhangi bir fayda veya zarar verecek güce sahip değilim. Eğer ben gaybı bilseydim elbette daha çok hayır yapmak isterdim ve bana hiçbir fenalık getirmezdi. Ben sadece inanan bir kavim için bir uyarıcı ve müjdeleyiciyim.

189- Sizi bir tek nefisten yaratan, ondanda sükun bulsun diye eşini yaratan O'dur. Eşi ile (birleşince) eşi hafif bir yük yüklendi (hamile kaldı). Onu bir müddet taşıdı. Hamileliği ağırlaşınca Rab'leri Allah'a: And olsun bize kusursuz bir çocuk verirsen muhakkak şükredenlerden olacağız diye dua ettiler.

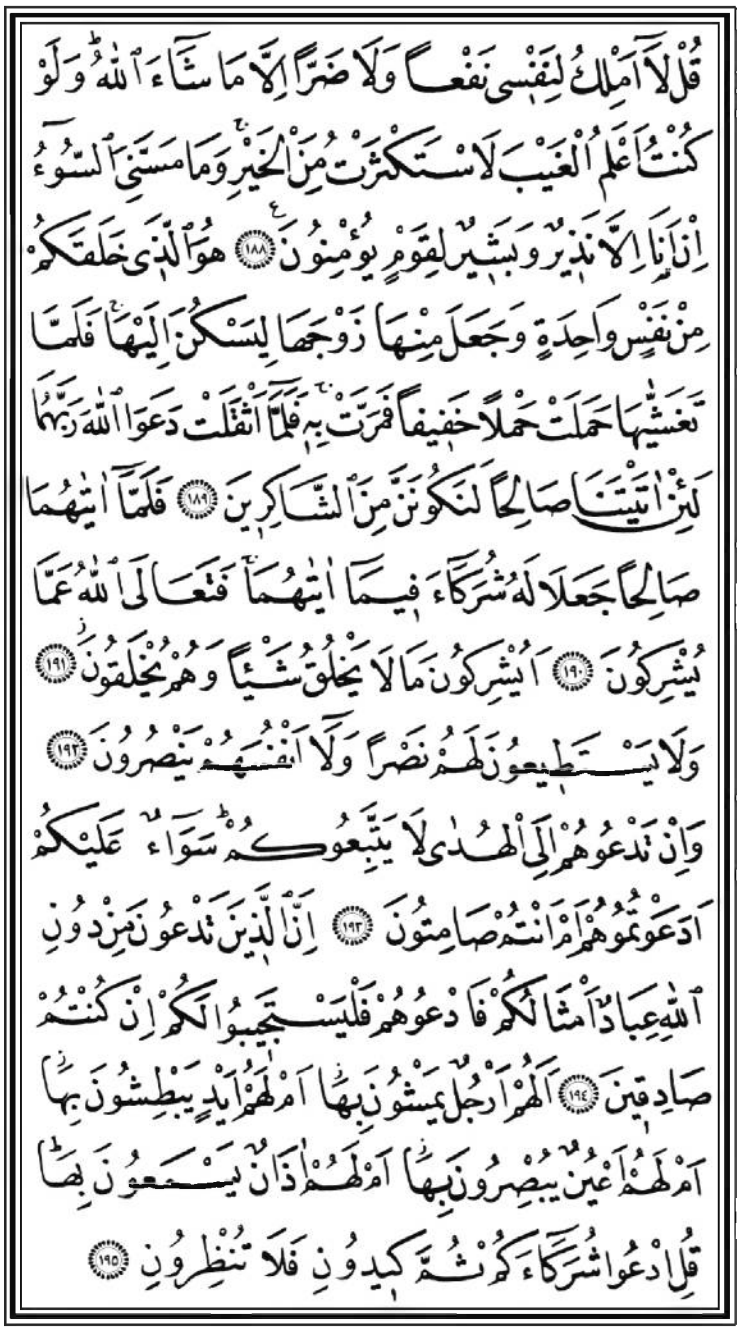

190- Fakat (Allah) onlara salih evlat verince, kendilerine verdiği şeyde Allah'a ortaklar koşmaya başladılar. Allah ise onların ortak koştuğu şeylerden yücedir.

191- Kendileri yaratıldığı halde hiçbir şey yaratamayan varlıkları (Allah'a) ortak mı koşuyorlar?

192- Halbuki (putlar) ne onlara bir yardım edebilirler ne de kendilerine bir yardımları olur.

193- Onları doğru yola cağırsanız size uymazlar; Onları çağırsanız da sükut etseniz de sizin için birdir.

194- (Ey kafirler!) Allah'ı bırakıp da taptıklarınız sizler gibi kullardır (onların tanrılığı hakkında iddianızda) doğru iseniz onları çağırında size cevap versinler.

195- Onların yürüyecekleri ayakları mı var, yoksa tutacakları elleri mi var, veya görecekleri gözleri mi var, yahut işitecekleri kulakları mı var (Neleri var)? De ki: Ortaklarınızı çağırın sonra bana (istediğiniz) tuzağı kurun ve bana göz bile açtırmayın.

196- Şüphesiz ki, benim koruyanım Kitab'ı indiren Allah'tır. Ve O bütün salih kullarını görüp gözetir.

197- Allah'ın dışında taptıklarınızın ne size yardıma güçleri yeter, ne de kendilerine yardım edebilirler.

198- Onları doğru yola çağırmış olsanız işitmezler. Ve onları sana bakar görürsün, oysa onlar görmezler.

199- (Rasul'üm) Sen af yolunu tut, iyiliği emret ve cahillerden yüz çevir.

200- Eğer şeytanın fitlemesi seni dürterse hemen Allah'a sığın. Çünkü O işitendir, bilendir.

201- Takvaya erenler var ya, onlara şeytan tarafından bir vesvese dokunduğunda (Allah'ın emir ve yasaklarını) hatırlayıp hemen gerçeği görürler.

202- (Şeytanların) Dostlarına gelince, şeytanlar onları azgınlığa sürüklerler. Sonra da yakalarını bırakmazlar.

203- Onlara bir mucize getirmediğin zaman (ötekiler gibi) onu da derleyip getirseydin ya derler. De ki: Ben ancak Rab'bimden bana vahyolunana uyarım. Bu (Kur'an) Rab'binizden gelen basiretlerdir. (Kalp gözlerini açan beyanlardır) İnanan bir kavim için hidayet ve rahmettir.

204- Kur'an okunduğu zaman onu dinleyin ve susun ki size merhamet edilsin.

إِنَّ وَلِيِّيَ ٱللَّهُ ٱلَّذِي نَزَّلَ ٱلْكِتَٰبَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١٩٦﴾
وَٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَآ
أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ ﴿١٩٧﴾ وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى ٱلْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا۟ ۖ
وَتَرَىٰهُمْ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾ خُذِ ٱلْعَفْوَ
وَأْمُرْ بِٱلْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ ٱلْجَٰهِلِينَ ﴿١٩٩﴾ وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ
مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ نَزْغٌ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ ۚ إِنَّهُۥ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾ إِنَّ
ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ إِذَا مَسَّهُمْ طَٰٓئِفٌ مِّنَ ٱلشَّيْطَٰنِ تَذَكَّرُوا۟ فَإِذَا هُم
مُّبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ وَإِخْوَٰنُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِى ٱلْغَىِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾
وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِم بِـَٔايَةٍ قَالُوا۟ لَوْلَا ٱجْتَبَيْتَهَا ۚ قُلْ إِنَّمَآ أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰٓ
إِلَىَّ مِن رَّبِّى ۚ هَٰذَا بَصَآئِرُ مِن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَإِذَا قُرِئَ ٱلْقُرْءَانُ فَٱسْتَمِعُوا۟ لَهُۥ وَأَنصِتُوا۟
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾ وَٱذْكُر رَّبَّكَ فِى نَفْسِكَ
تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ ٱلْجَهْرِ مِنَ ٱلْقَوْلِ بِٱلْغُدُوِّ
وَٱلْـَٔاصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ ٱلْغَٰفِلِينَ ﴿٢٠٥﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَيُسَبِّحُونَهُۥ وَلَهُۥ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾

سجدة

205- Kendi kendine, yalvararak ve ürpererek, yüksek olmayan bir sesle sabah akşam Rab'bini an, gafillerden olma!

(secde) 206- Kuşkusuz Rab'bin katındakiler, O'na kulluk etmekten kibirlenmezler. O'nu tesbih eder ve yalnız O'na secde ederler.

SEKİZİNCİ SÛRE
EL - ENFÂL SÛRESİ

Enfal suresi 75 ayettir. 30 ila 36' ncı ayetler Mekke'de, diğerleri Medine'de inmiştir. Enfal, ziyade manasına gelen (nefl) kelimesinin çoğuludur. İslam dinini savunmak için yapılan savaşlarda elde edilen sevaba ek olarak alınan ganimet malına da nefl denmiştir. Surenin birinci ayetinde savaştan elde edilen ganimetlerin Allah ve Rasul'üne ait olduğu ifade edildiği için sureye bu ad verilmiştir.

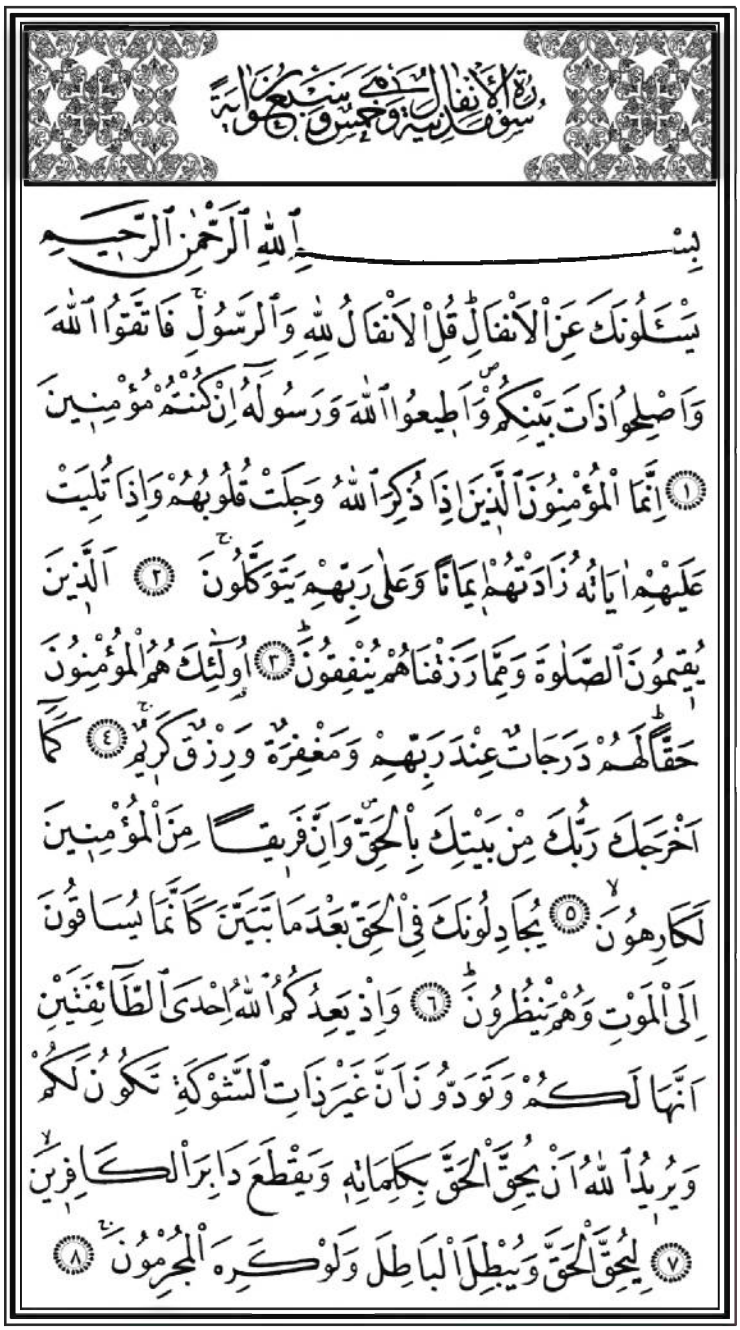

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Sana savaş ganimetlerini soruyorlar. De ki: Ganimetler Allah ve Peygamber'e aittir. O halde siz mü'minler iseniz Allah'tan korkun, aranızı düzeltin, Allah ve Rasul'üne itaat edin.

2- Mü'minler ancak, Allah anıldığı zaman yürekleri titreyen, kendilerine Allah'ın ayetleri okunduğunda imanlarını artıran ve yalnız Rab'lerine dayanıp güvenen kimselerdir.

3- Onlar namazlarını dosdoğru kılan ve kendilerine rızık olarak verdiğimizden (Allah yolunda) harcayan kimselerdir.

4- İşte onlar hak üzere olan mü'minlerdir. Onlar için Rab'leri katında nice dereceler, bağışlanma ve tükenmez bir rızık vardır.

5- Rab'binin seni evinden hak uğruna çıkarmasını mü'minlerden bir grup istememişti.

6- Hak ortaya çıktıktan sonra sanki gözleri göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi (cihad hususunda) seninle tartışıyorlardı.

7- Hatırlayın ki, Allah size, iki taifeden (kervan veya Kureyş ordusundan) birinin sizin olduğunu vadediyordu. Siz de kuvvetsiz olanın (kervanın) sizin olmasını istiyordunuz. Oysa Allah sözleri ile hakkı gerçekleştirmek ve (Kureyş ordusunu yok ederek) kafirlerin ardını kesmek istiyordu.

7- Hatırlayın ki, Allah size, iki taifeden biri olan (Kureyş ordusunun yok edilmesini) vadediyordu. Siz de kuvvetsiz olanın (kervanın) sizin olmasını istiyordunuz. Oysa Allah sözleri ile hakkı gerçekleştirmek ve (Kureyş ordusunu yok ederek) kafirlerin ardını kesmek istiyordu.

8- (Bunlar) Günahkarlar istemese de hakkı gerçekleştirmek ve batılı ortadan kaldırmak içindi.

9- Hatırlayınız ki siz Rab'binizden yardım istiyordunuz. O da, ben peşpeşe gelen bin melek ile size yardım edeceğim, diyerek duanızı kabul buyurdu.

10- Allah bunu (meleklerle yardımı) sadece müjde olsun ve onunla kalbiniz yatışsın diye yapmıştı. Zaten yardım yalnız Allah tarafındandır. Çünkü Allah mutlak galiptir, yegane hüküm ve hikmet sahibidir.

11- O zaman katından bir güven olmak üzere sizi hafif bir uykuya daldırıyordu. Sizi temizlemek, şeytanın pisliğini (verdiği vesveseyi) sizden gidermek, kalplerinizi birbirine bağlamak ve savaşta sebat ettirmek için üzerinize gökten bir su (yağmur) indiriyordu.

12- Hani! Rab'bin meleklere: Muhakkak ben sizinle beraberim, haydi iman edenlere destek olun; ben kafirlerin yüreğine korku salacağım, vurun boyunlarına! Vurun onların bütün parmaklarına! Diye vahyediyordu.

13- Bu söylenenler, onların Allah'a ve Rasul'üne karşı gelmelerinden ötürüdür. Kim Allah ve Rasul'üne karşı gelirse, bilsin ki Allah, azabı şiddetli olandır.

14- İşte bu yenilgi size Allah'ın azabı, şimdilik onu tadın! Kafirlere bir de cehennem ateşinin azabı vardır.

15- Ey iman edenler! Toplu halde kâfirlerle karşılaştığınız zaman onlara arkanızı dönmeyin (korkup kaçmayın).

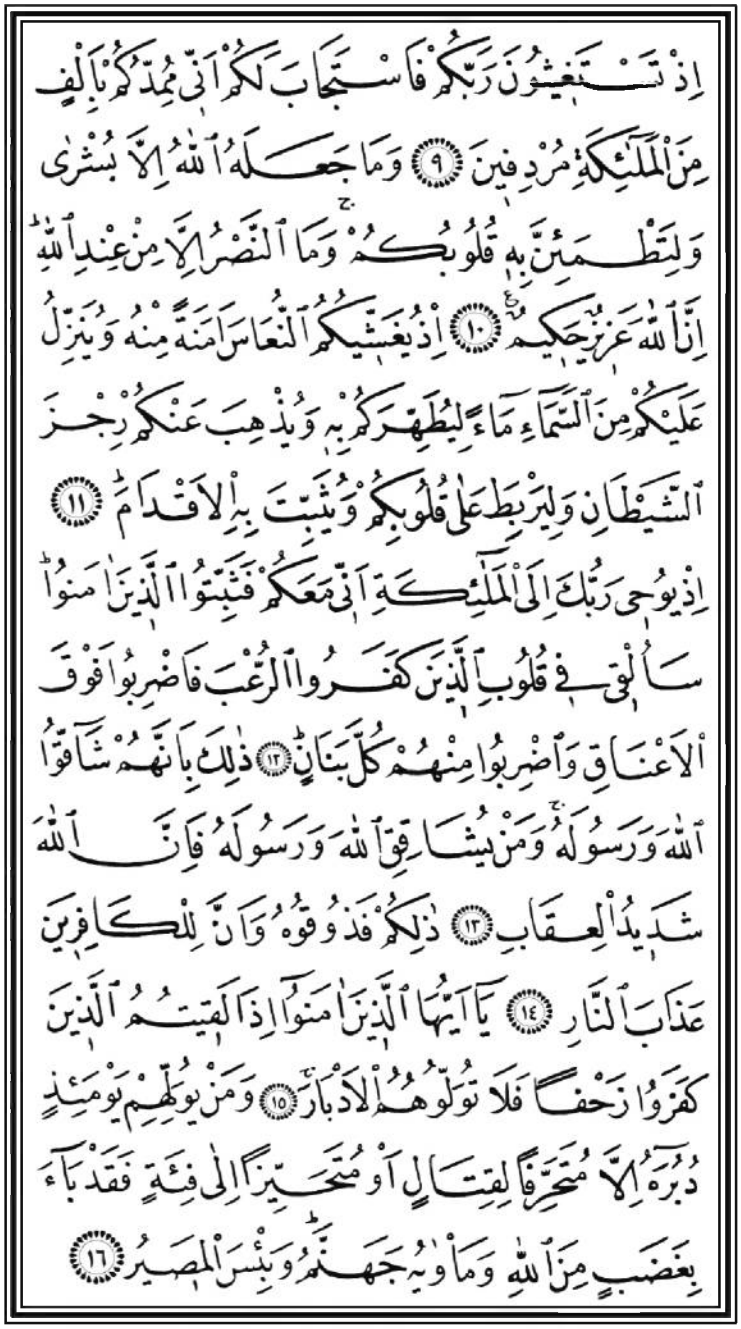

16- Tekrar savaşmak için bir tarafa çekilme veya diğer bölüğe ulaşıp mevzi tutma durumu dışında, kim öyle bir günde onlara arka çevirirse muhakkak ki o, Allah'ın gazabını hak etmiş olarak döner. Onun yeri de cehennemdir. Orası varılacak ne kötü yerdir!

17- (Savaşta) Onları siz öldürmediniz. Fakat Allah öldürdü onları. Attığın zaman da sen atmadın, fakat Allah attı (onu). Ve bunu, mü'minleri güzel bir imtihanla denemek için (kendilerini kendilerine şahit tutmak için yaptı). Şüphesiz Allah işitendir, bilendir.

18- Bu böyledir. Şüphesiz Allah, kafirlerin tuzağını bozar.

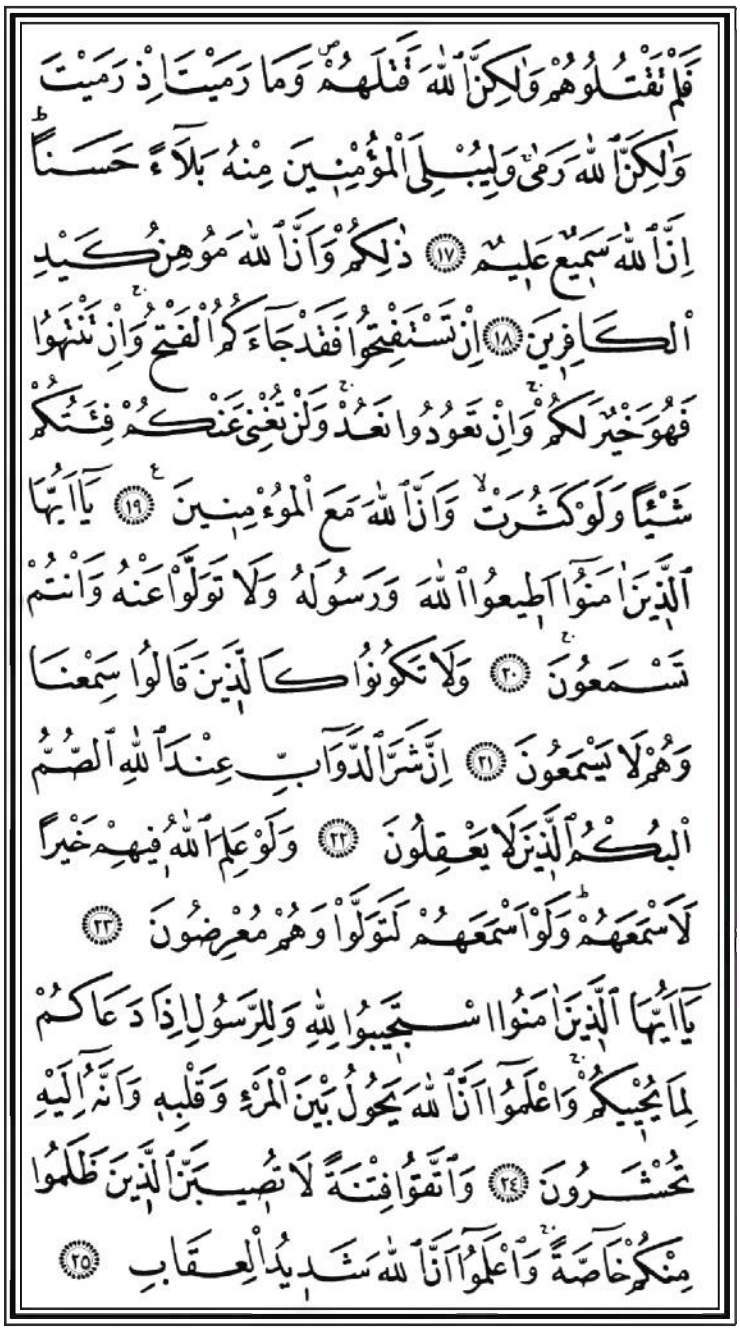

19- (Ey kafirler!) Eğer siz fetih istiyorsanız, işte size fetih geldi. Ve eğer (inkardan) vaz geçerseniz bu sizin için daha iyidir. Yine (Peygamber'e düşmanlığa) dönerseniz, biz de (ona) yardıma döneriz. Topluluğunuz çok bile olsa, sizden hiçbir şeyi savamaz. Çünkü Allah mü'minlerle beraberdir.

20- Ey iman edenler! Allah'a ve Rasul'üne itaat edin, işittiğiniz halde O'ndan yüz çevirmeyin.

21- İşitmedikleri halde işittik diyenler gibi olmayın.

22- Düşünmeyen sağırlar ve dilsizler şüphesiz Allah katında hayvanlardan daha kötü durumdadırlar.

23- Allah onlarda bir hayır görseydi elbette onlara işittirirdi. Fakat işittirseydi bile yine onlar yüz çevirerek dönerlerdi.

23- Onlar Allah'ın hayrına dönseydi işitirlerdi. Yine de (Allah) işittirmesine rağmen yüz çevirip dönerler.

24- Ey iman edenler! Hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah ve Rasul'üne uyun. Ve bilin ki, Allah kişi ile onun kalbi arasına girer ve siz mutlaka onun huzurunda toplanacaksınız.

25- Bir de öyle bir fitneden sakının ki o, içinizden sadece zulmedenlere erişmekle kalmaz (umuma sirayet ve hepsini perişan eder). Biliniz ki, Allah'ın azabı şiddetlidir.

26- Hatırlayın ki bir zaman siz yeryüzünde aciz tanınan az (bir toplum) idiniz. İnsanların sizi kapıp götürmesinden korkuyordunuz da şükredesiniz diye Allah size yer, yurt verdi. Yardımıyla sizi destekledi ve size temizinden rızıklar verdi.

27- Ey iman edenler! Allah'a ve Peygamber'e hainlik etmeyin. (Sonra) Bile bile kendi emanetlerinize hainlik etmiş olursunuz.

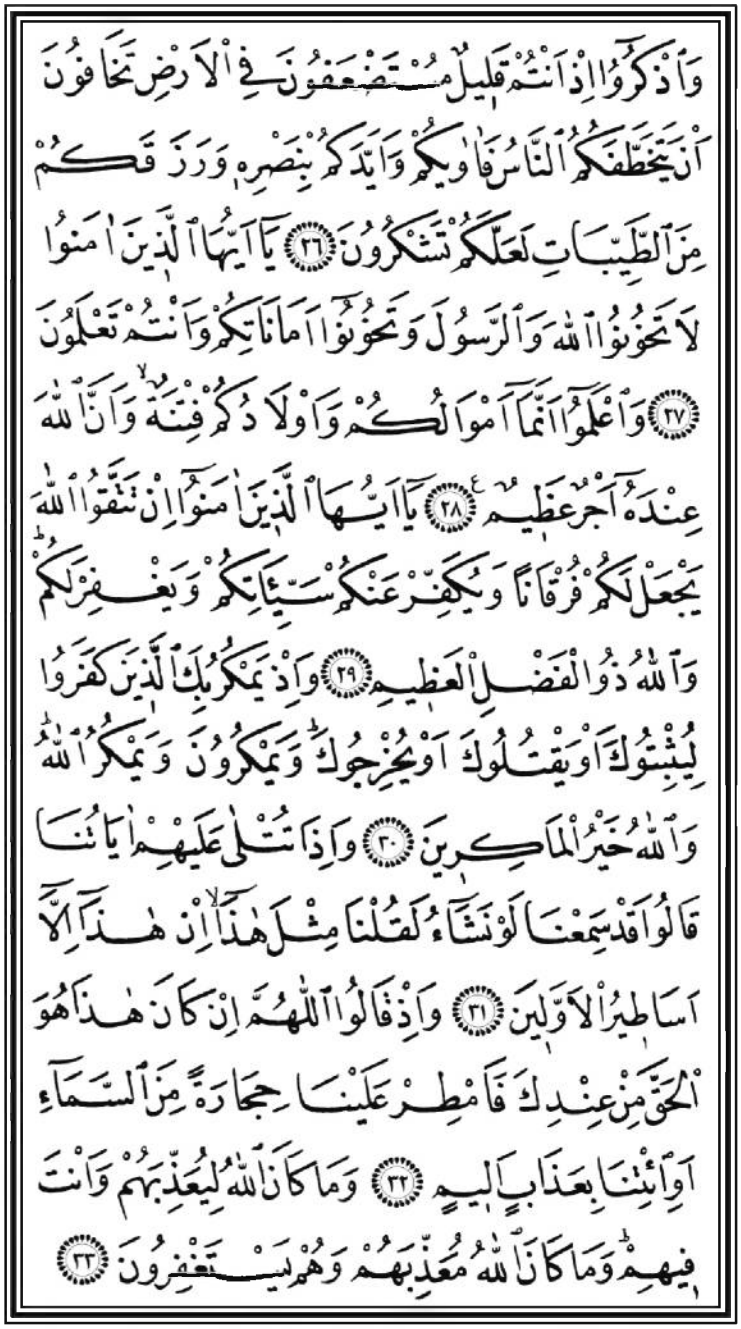

28- Biliniz ki malınız ve çocuklarınız sizlere birer fitnedir. Büyük mükafat Allah'ın katındadır.

29- Ey iman edenler! Eğer Allah'tan korkarsanız O, size iyi ile kötüyü ayırt edecek bir anlayış verir, suçlarınızı örter ve sizi bağışlar. Çünkü Allah büyük lütuf sahibidir.

30- Hatırla ki! Kafirler seni tutup bağlamaları veya öldürmeleri yahut seni (yurdundan) çıkarmaları için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar (sana) tuzak kurarlarken Allah da (onlara) tuzak kuruyordu. Çünkü Allah tuzak kuranların en iyisidir.

31- Onlara ayetlerimiz okunduğu zaman dediler ki: (Evet) İşittik, istesek biz de bunun benzerini elbette söyleyebiliriz. Bu öncekilerin masallarından başka bir şey değildir.

32- Hani (o kafirler) bir zaman da: Ey Allah'ım! Eğer bu Kitap senin katından gelmiş bir gerçekse üzerimize gökten taş yağdır, yahut bize elem verici bir azap getir, demişlerdi.

33- Halbuki sen onların içinde iken Allah, onlara azap edecek değildir. Ve onlar mağfiret dilerlerken de Allah onlara azap edici değildir.

34- Onlar Mescidi Haram'ın mütevellileri olmadıkları halde, (mü'minleri) oradan geri çevirirlerken Allah onlara ne diye azap etmeyecek. Oranın mütevellileri takva sahiplerinden başkaları değildir. Fakat onların çoğu bunu bilmez.

35- Onların Beytullah yanındaki duaları da ıslık çalmak ve el çırpmaktan başka birşey değildir. (Ey kafirler) İnkar etmekte olduğunuz şeylerden ötürü şimdi azabı tadın.

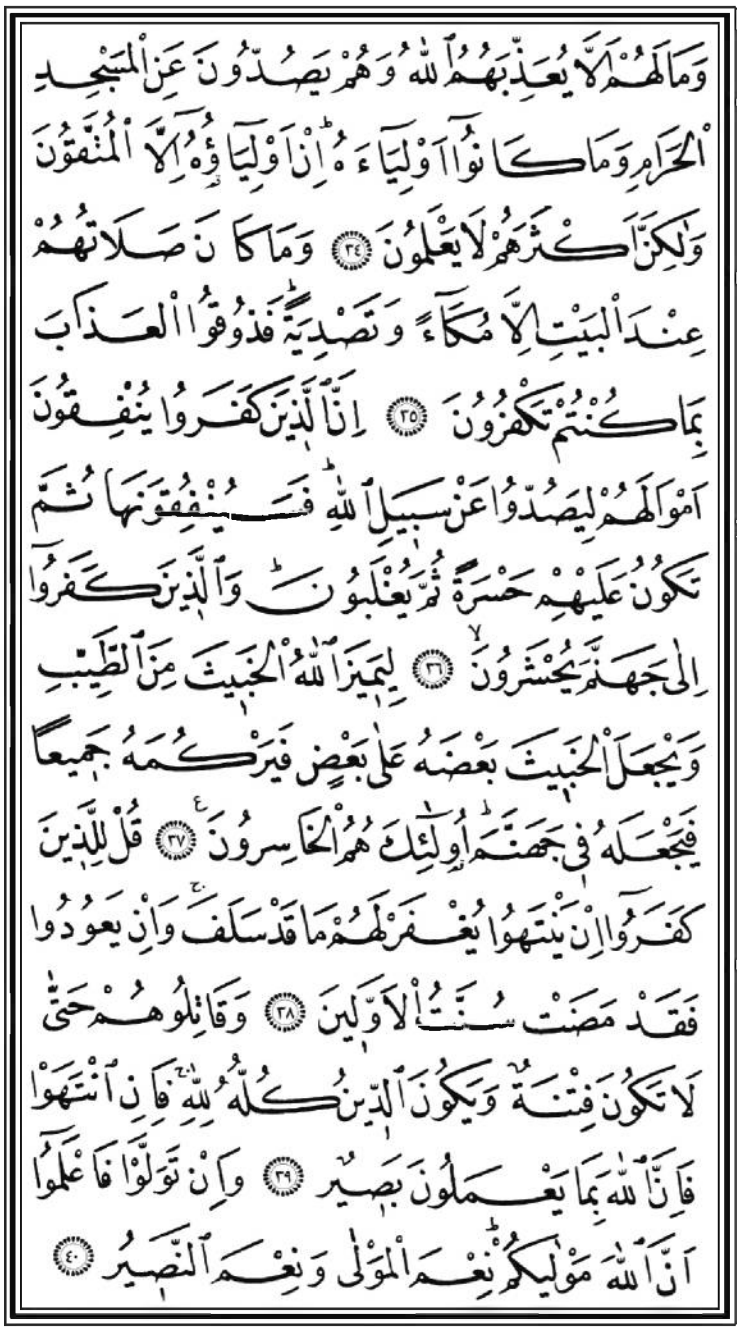

36- Şüphesiz ki inkar edenler mallarını (insanları) Allah yolundan alıkoymak için harcıyorlar daha da harcayacaklar. Ama sonunda bu onlara yürek acısı olacak ve en sonunda mağlup olacaklardır. Kafirlikte ısrar edenler ise cehennemde toplanacaklardır.

37- (Bu toplama) Allah'ın murdarı temizden ayıklaması (mü'mini kâfirden ayırması) ve bütün murdarların bir kısmını diğer bir kısmının üstüne koyup hepsini yığarak cehenneme atması içindir. İşte onlar ziyana uğrayanların kendileridir.

38- İnkar edenlere, (sana düşmanlıktan) vazgeçerlerse geçmiş günahlarının bağışlanacağını söyle. Yok geri dönerlerse kendilerinden öncekilerin hali gözlerinin önündedir.

39- Fitne ortadan kalkıncaya ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. (İnkara) Son verirlerse şüphesiz ki Allah onların yaptıklarını çok iyi görür.

40- Eğer (imandan) yüz çeviririlerse bilin ki, Allah sizin sahibinizdir. O ne güzel sahip ve ne güzel yardımcıdır!

41- Eğer Allah'a ve hak ile batılın ayrıldığı gün, iki ordunun birbiriyle karşılaştığı gün (Bedir savaşında) kulumuza indirdiğimize inanmışsanız, bilin ki, ganimet olarak aldığınız herhangi bir şeyin beşte biri Allah'a, Resul'üne, onun akrabalarına, yetimlere, yoksullara ve yolcuya aittir. Allah her şeye hakkı ile kadirdir.

42- Hatırlayın ki (Bedir savaşında) siz vadinin yakın kenarında (Medine tarafında) idiniz. Onlarda uzak kenarında (Mekke tarafında) idiler. Kervan da sizden daha aşağıda (deniz sahilinde) idi. Eğer (savaş için) sözleşmiş olsaydınız, sözleştiğiniz vakit hususunda ihtilafa düşerdiniz. Fakat Allah, gerekli olan emri yerine getirmesi, helak olanın açık bir delille (gözüyle gördükten sonra) helak olması, yaşayanında açık bir delille yaşaması için (böyle yaptı). Çünkü Allah hakkı ile işitendir, bilendir.

وَاعْلَمُوٓا۟ أَنَّمَا غَنِمْتُم مِّن شَىْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُۥ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينِ وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ
إِن كُنتُمْ ءَامَنتُم بِٱللَّهِ وَمَآ أَنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ ٱلْفُرْقَانِ
يَوْمَ ٱلْتَقَى ٱلْجَمْعَانِ ۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ إِذْ أَنتُم
بِٱلْعُدْوَةِ ٱلدُّنْيَا وَهُم بِٱلْعُدْوَةِ ٱلْقُصْوَىٰ وَٱلرَّكْبُ
أَسْفَلَ مِنكُمْ ۚ وَلَوْ تَوَاعَدتُّمْ لَٱخْتَلَفْتُمْ فِى ٱلْمِيعَٰدِ ۙ وَلَٰكِن
لِّيَقْضِىَ ٱللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۙ لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ
عَنۢ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَىَّ عَنۢ بَيِّنَةٍ ۗ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَسَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ إِذْ يُرِيكَهُمُ ٱللَّهُ فِى مَنَامِكَ قَلِيلًا ۖ وَلَوْ
أَرَىٰكَهُمْ كَثِيرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَٰزَعْتُمْ فِى ٱلْأَمْرِ
وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ سَلَّمَ ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٤٣﴾
وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ ٱلْتَقَيْتُمْ فِىٓ أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ
فِىٓ أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِىَ ٱللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرْجَعُ
ٱلْأُمُورُ ﴿٤٤﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَٱثْبُتُوا۟
وَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

43- Hatırla ki, Allah, uykunda sana onları az gösterdi. Eğer onları sana çok gösterseydi, elbette çekinecek ve bu iş hakkında münakaşaya girişecektiniz. Fakat Allah (sizi bundan) kurtardı. Şüphesiz O, kalplerin özünü bilir.

44- Allah, olacak bir işi yerine getirmek için (savaş alanında) karşılaştığınız zaman onları sizin gözlerinizde az gösteriyor, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Bütün işler Allah'a döner.

45- Ey iman edenler! Herhangi bir topluluk ile karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah'ı çok anın ki başarıya erişesiniz.

46- Allah ve Rasul'üne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin, sonra korkuya kapılırsınız da kuvvetiniz gider. Bir de sabredin. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.

47- Çalım satmak insanlara gösteriş yapmak ve insanları Allah yolundan alıkoymak için yurtlarından çıkanlar (kafirler) gibi olmayın. Allah onların yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır.

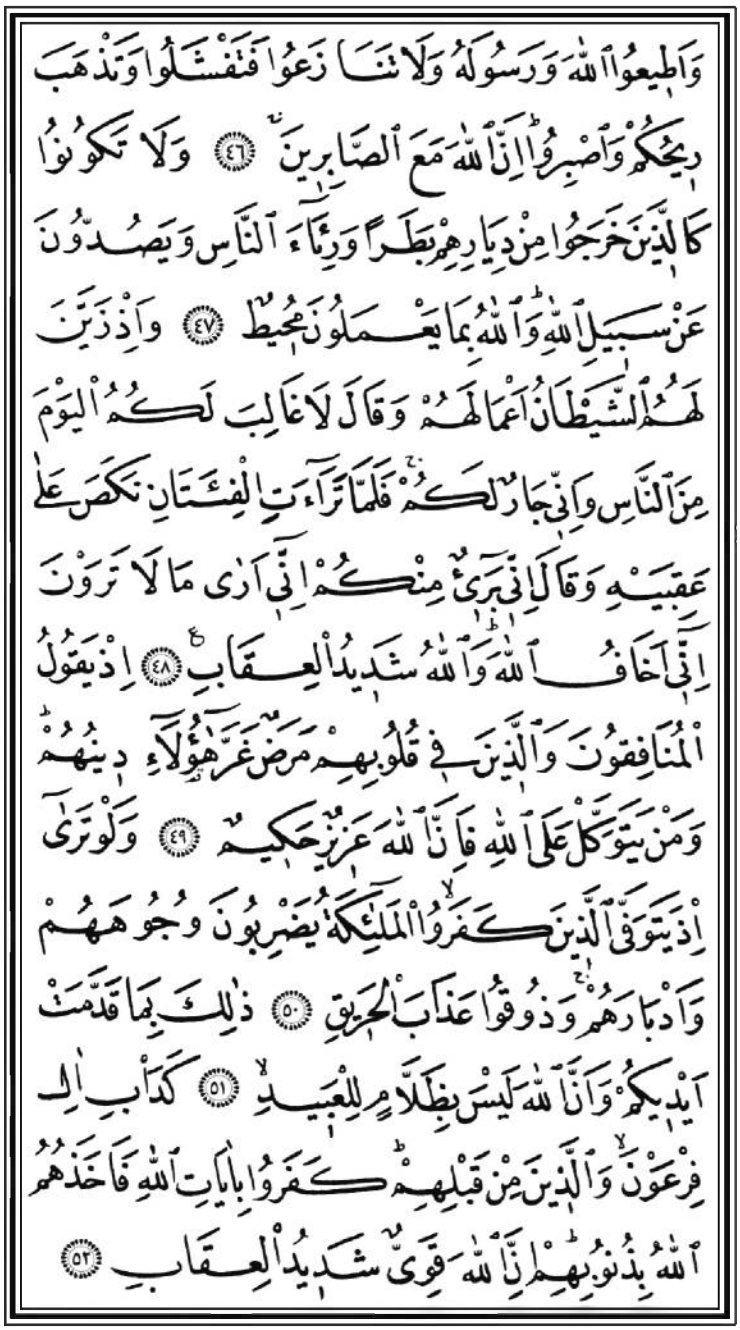

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِم بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ
عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَإِذْ زَيَّنَ
لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ
مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَىٰ
عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ يَقُولُ
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَٰؤُلَاءِ دِينُهُمْ
وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ
إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾ كَدَأْبِ آلِ
فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ
اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

48- Hani şeytan onlara yaptıklarını güzel gösterdi de, bugün insanlardan size galip gelecek kimse yoktur, şüphesiz ben de sizin yardımcınızım, dedi. Fakat iki ordu birbirini görünce ardına döndü ve ben sizden uzağım, ben sizin görmediklerinizi (melekleri) görüyorum, ben Allah'tan korkuyorum. Allah'ın azabı şiddetlidir dedi.

49- O zaman münafıklarla kalplerinde hastalık bulunanlar, (sizin için) bunları dinleri aldatmış diyorlardı. Halbuki kim Allah'a dayanırsa, bilsin ki Allah mutlak galiptir, hikmet sahibidir. (Kendisine güveneni üstün ve galip kılacak O'dur, yoksa orduların sayı ve teçhizat üstünlüğü değildir)

50- Melekler yüzlerine ve arkalarına vurarak ve tadın yakıcı cehennem azabını (diyerek) o kafirlerin canlarını alırken onları bir görseydin!

51- İşte bu ellerinizle yaptığınız yüzündendir. Yoksa Allah kullara zulmedici değildir.

52- (Bunların gidişatı) Tıpkı Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin gidişatı gibidir. (Onlar da) Allah'ın ayetlerini inkar etmişlerdi de Allah onları günahları sebebiyle yakalamıştı. Allah güçlüdür. O'nun cezası şiddetlidir.

53- Bu da, bir millet kendilerinde bulunanı (güzel ahlak ve meziyetleri) değiştirinceye kadar, Allah'ın onlara verdiği nimeti değiştirmeyeceğinden dolayıdır. Gerçekten Allah işitendir, bilendir.

54- (Evet bunların durumu), Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin durumuna benzer. Onlar Rab'lerinin ayetlerini yalanlamışlardı. Biz de onları günahlarından ötürü helak etmiştik ve Firavun ailesini (denizde) boğmuştuk. Hepsi de zalimler idiler.

55- Allah katında, yürüyen canlıların en kötüsü kafir olanlardır. Çünkü onlar iman etmezler.

56- Onlar, kendileriyle antlaşma yaptığın, sonra her defasında hiç çekinmeden ahidlerini bozan kimselerdir.

57- Eğer savaşta onları yakalarsan, ibret almaları için onlar ile (onlara vereceğin ceza ile) arkalarında bulunan kimseleri de dağıt.

58- (Antlaşma yaptığın) Bir kavmin hainlik yapmasından korkarsan, sen de (onlarla yaptığın ahdi) aynı şekilde bozduğunu kendilerine bildir. Çünkü Allah hainleri sevmez.

59- İnkar edenler yakayı kurtardıklarını sanmasınlar. Çünkü onlar (bizi) aciz bırakamazlar.

60- Onlara (düşmanlara) karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve cihad için bağlanıp beslenen atlar hazırlayın. Onunla Allah'ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve onlardan başka sizin bilmediğiniz, Allah'ın bildiği (düşman) kimseleri korkutursunuz. Allah yolunda ne harcarsanız size eksiksiz ödenir, siz asla haksızlığa uğratılmazsınız.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ
يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ ۙ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾ كَدَأْبِ آلِ
فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُم
بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾
إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝
﴿٥٥﴾ الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ
مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ
بِهِم مَّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ
خِيَانَةً فَانبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ﴿٥٨﴾
وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾
وَأَعِدُّوا لَهُم مَّا اسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ وَمِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ
بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِن دُونِهِمْ ۖ لَا تَعْلَمُونَهُمُ
اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ
إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِن جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا
وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

60- Onlara (düşmanlara) karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve cihad için bağlanıp beslenen atlar hazırlayın. Onunla Allah'a düşman olanları, sizin düşmanınızı ve onlardan başka sizin bilmediğiniz, Allah'ın bildiği (düşman) kimseleri korkutursunuz. Allah yolunda ne harcarsanız size eksiksiz ödenir, siz asla haksızlığa uğratılmazsınız.

61- Eğer onlar barışa yanaşırlarsa sen de ona yanaş ve Allah'a tevekkül et, çünkü O işitendir, bilendir.

62- Eğer sana hile yapmak isterlerse, şunu bil ki, Allah sana kafidir. O, seni yardımıyla ve mü'minlerle destekleyendir.

63- Ve (Allah), onların kalplerini birleştirmiştir. Sen yeryüzünde bulunan her şeyi verseydin, yine onların gönüllerini birleştiremezdin, fakat Allah onların aralarını bulup kaynaştırdı. Çünkü O, mutlak galiptir, hikmet sahibidir.

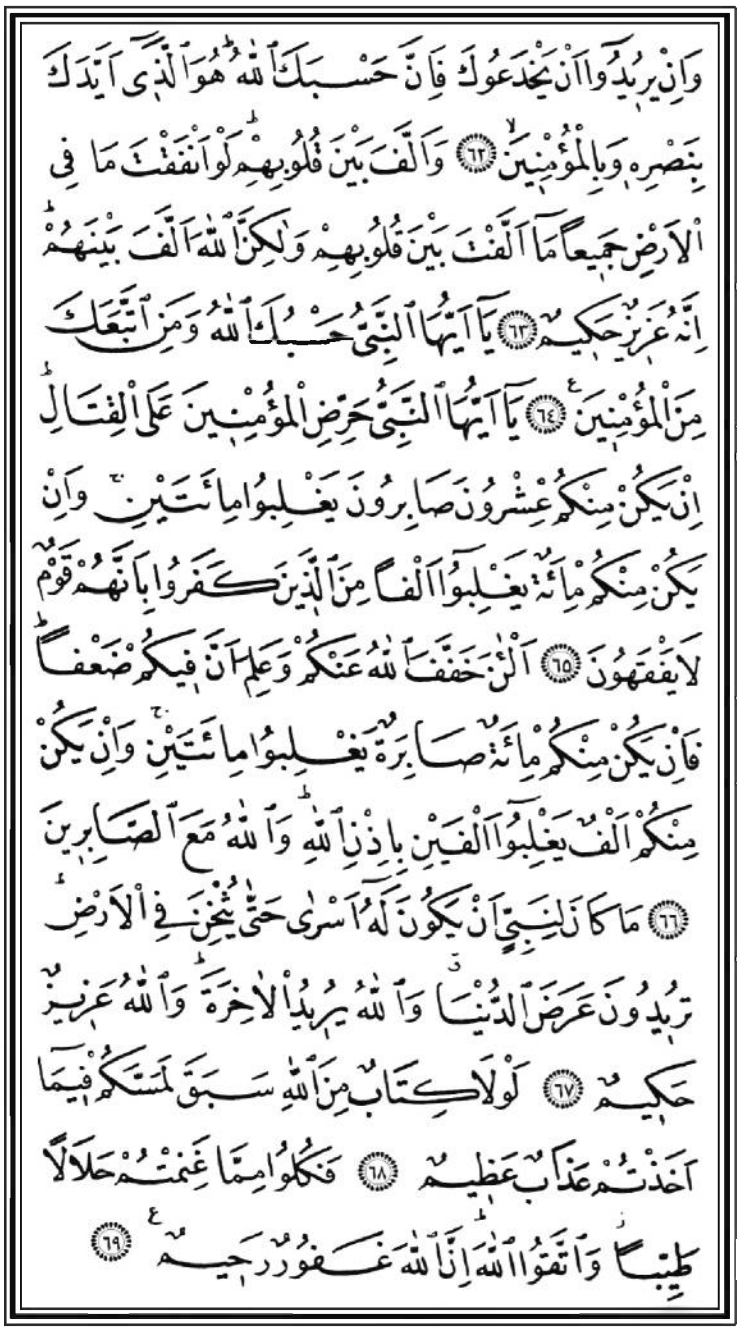

64- Ey Peygamber! Sana ve sana uyan mü'minlere Allah yeter.

65- Ey Peygamber! Mü'minleri savaşa teşvik et. Eğer sizden sabırlı yirmi kişi bulunursa, iki yüze (kafire) galip gelirler. Eğer sizden yüz kişi olursa, kafir olanlardan bin kişiye galip gelirler. Çünkü onlar anlamayan bir topluluktur.

66- Şimdi Allah, yükünüzü hafifletti, sizde zayıflık olduğunu bildi. O halde sizden sabırlı yüz kişi bulunursa (onlardan) iki yüz kişiye galip gelir ve eğer sizden bin kişi olursa, Allah'ın izniyle (onlardan) iki bin kişiye galip gelirler. Allah sabredenlerle beraberdir.

67- Yeryüzünde ağır basıncaya (Küfrün belini kırıncaya) kadar, hiçbir Peygamber'e esirleri bulunması yaraşmaz. Siz geçici dünya malını istiyorsunuz, halbuki Allah (sizin için) ahireti istiyor. Allah güçlüdür, hikmet sahibidir.

68- Allah tarafından önceden verilmiş bir hüküm olmasaydı, aldığınız fidyeden ötürü size mutlaka büyük bir azap dokunurdu.

69- Artık elde ettiğiniz ganimetten helal ve temiz olarak yiyin ve Allah'tan korkun. Şüphesiz ki Allah bağışlayan merhamet edendir.

70- Ey Peygamber! Elinizde ki esirlere de ki; Eğer Allah kalplerinizde hayır olduğunu bilirse, sizden alınandan (fidyeden) daha hayırlısını sizi verir ve sizi bağışlar. Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

70- Ey Peygamber! Elinizde ki esirlere de ki; Allah sizlerin kalplerinde hayrın olup olmadığını bilir. Eğer hayıra dönerseniz sizden alınandan daha hayırlısını size verir ve sizi bağışlar. Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

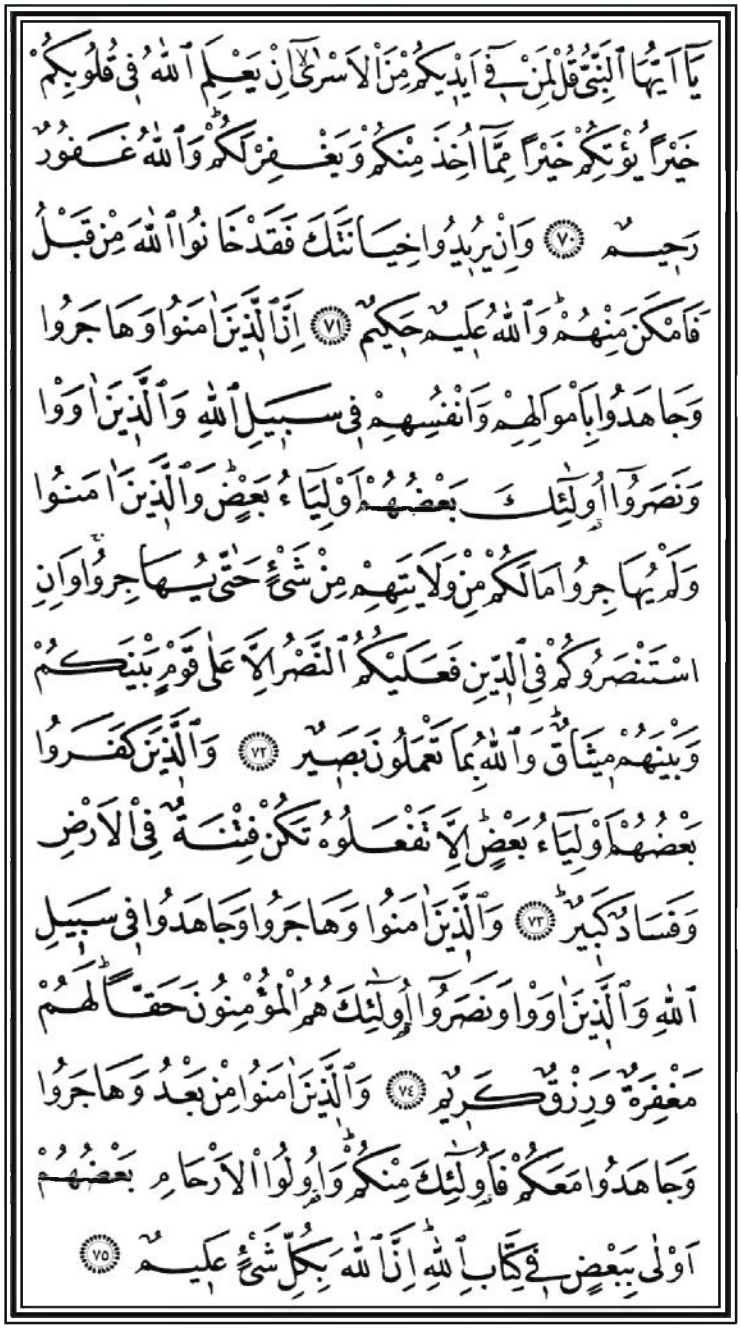

71- Eğer sana hainlik etmek isterlerse (üzülme, çünkü) daha önce, Allah'a da hainlik etmişlerdi, Allah onlara karşı sana imkan ve kudret verdi. Allah bilendir hikmet sahibidir.

72- İman edip de hicret edenler, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler ve barındırıp yardım edenler var ya, işte onların bir kısmı diğer bir kısmının dostlarıdır. İman edip de hicret etmeyenlere gelince, onlar hicret edinceye kadar size onların mirasından hiçbir pay yoktur. Eğer onlar din hususunda sizden yardım isterlerse, sizinle aralarında sözleşme bulunan bir kavim aleyhine olmaksızın (o Müslümanlara) yardım etmek üzerinize borçtur. Allah yapacaklarınızı hakkıyla görmektedir.

73- Kafir olanlar da birbirlerinin yardımcılarıdır. Eğer siz onu (Allah'ın emirlerini) yerine getirmezseniz, yeryüzünde bir fitne ve büyük bir fesat olur.

74- İman edip de Allah yolunda hicret ve cihad edenleri barındıran ve yardım edenler var ya, işte mü'minler onlardır. Onlar için mağfiret ve bol rızık vardır.

75- Sonra iman eden ve hicret edip de sizinle beraber cihad edenler de sizdendir. Allah'ın Kitab'ına göre yakın akrabalar birbirine (varis olmaya) daha uygundur. Şüphesiz ki Allah, her şeyi bilendir.

DOKUZUNCU SÛRE
Et- TEVBE SÛRESİ

Tevbe suresi 129 ayettir. 128 ve 129 ayetler Mekke'de diğer ayetler Medine'de nazil olmuştur. 104. Ayet-i kerime tevbe ile ilgili olduğundan bu sureye bu ad verilmiştir. Bu surenin bundan başka birçok adları da mevcuttur. Bu surede münafıkların feci halleri beyan edildiğinden (Sureti-l Feziha) denmiştir. Yine bir kısım küfür ve nifak erbabının birçok azaplara mazhar kalacaklarını bildirdiğinden (Suretil-Azap) da denmiştir. Ayrıca ehli imanın küfür ve nifak, sahiplerinden ayrılmaları dolayısı ile (Sureti-l Beraat) da denmiştir. Suretit Tevbe'nin başında besmele yoktur. Denilir ki Allah'u Teâlâ Peygamber (s.a.v.) Efendimize vahiy ile bu surenin başına besmele konulmamasını bildirmiş olup, Peygamber (s.a.v.) Efendimiz de emrederek bu surenin başına besmele-i şerifi koydurmamıştır. Besmele-i şerifte Allah'u Teâlâ Rahman sıfatı zikredilmektedir. Allah'ın Rahman sıfatı kainata hayat vermektedir. Bu surede ise savaştan sonra anlaşmalarını bozan küfür ve nifak ehline aman verilmemektedir. Bu bakımdan besmele bu surenin başına konulmamıştır denilmektedir. Aynı zamanda da bu surede cihattan bahsedildiğinden Enfal Suresinin devamı olarak gösterilmektedir.

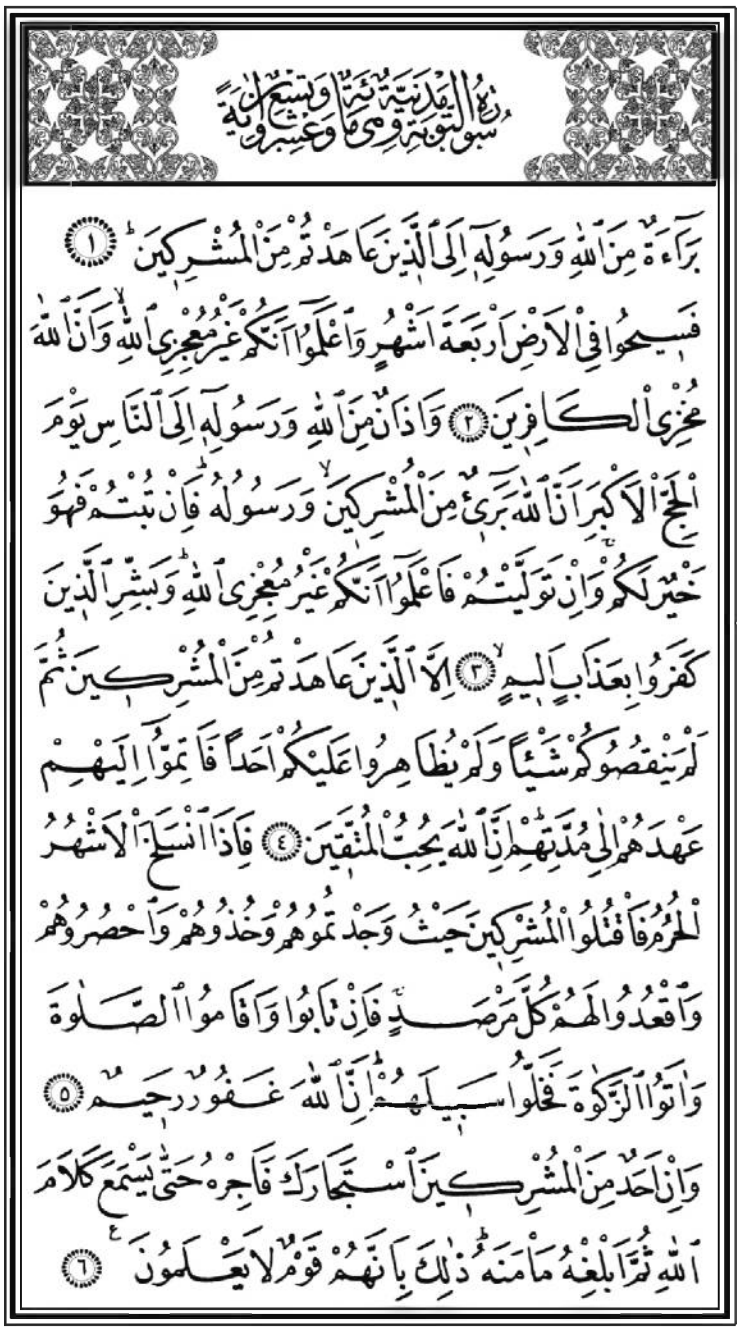

1- Allah ve Rasul'ünden kendileri ile anlaşma yapmış olduğunuz müşriklere bir ihtar!

2- Ey müşrikler! Yeryüzünde dört ay daha dolaşın. İyi bilin ki siz Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. Allah ise kafirleri rezil (ve perişan) edecektir.

3- Hacc-ı ekber (en büyük hac) gününde, Allah ve Rasul'ünden insanlara bir bildiridir. Allah ve Rasul'ü müşriklerden uzaktır. Eğer tevbe ederseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. Ve eğer yüz çevirirseniz bilin ki siz Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. (Ey Muhammed!) O kafirlere elem verici bir azabı müjdele.

4- Ancak kendileriyle antlaşma yaptığınız müşriklerden (anlaşma şartlarına uyan) hiçbir şeyi size eksik bırakmayan ve sizin aleyhinize herhangi bir kimseye arka çıkmayanlar (bu hükmün) dışındadır. Onların anlaşmalarını, süreleri bitinceye kadar tamamlayınız. Allah (haksızlıktan) sakınanları sever.

5- Haram aylar çıkınca müşriklerin nefislerinde sakladıklarını katledin. Onları yakalayın, onları hapsedin ve onları her gözetleme yerinde oturup bekleyin. Eğer tevbe eder, namazı dosdoğru kılar, zekatı da verirlerse artık yollarını serbest bırakın. Allah yarlığayan, esirgeyendir.

6- Ve eğer müşriklerden biri senden aman dilerse, Allah'ın kelamını işitip dinleyinceye kadar ona aman ver, sonra (müslüman olmazsa) onu güven içinde bulunacağı bir yere ulaştır. İşte bu (müsamaha) onların, bilmeyen bir kavim olmalarından dolayıdır.

7- Mescid-i Haram'ın yanında kendileriyle anlaşma yaptıklarınızın dışında müşriklerin Allah ve Rasul'ü yanında nasıl (muteber) bir ahdi olabilir? Onlar size karşı dürüst davrandıkları müddetçe siz de onlara dürüst davranın. Çünkü Allah (ahdi bozmaktan) sakınanları sever.

8- Nasıl olabilir ki onlar size galip gelselerdi, sizin hakkınızda ne ahit, ne de anlaşma gözetirlerdi. Onlar ağızlarıyla sizi razı ediyorlar, halbuki kalpleri (buna) karşı çıkıyor. Çünkü onların çoğu yoldan çıkmışlardır.

9- Allah'ın ayetlerine karşılık az bir değeri (dünya malını ve nefsinin isteklerini) satın aldılar da (insanları) O'nun yolundan alıkoydular. Gerçekten onların yapmakta oldukları şeyler ne kötüdür!

10- Bir mü'min hakkında ne ahit tanırlar ne de antlaşma. Çünkü onlar saldırganların kendileridir.

11- Fakat tevbe eder, namaz kılar ve zekat verirlerse, artık onlar dinde kardeşlerinizdir. Biz, bilen bir kavme ayetlerimizi böyle açıklıyoruz.

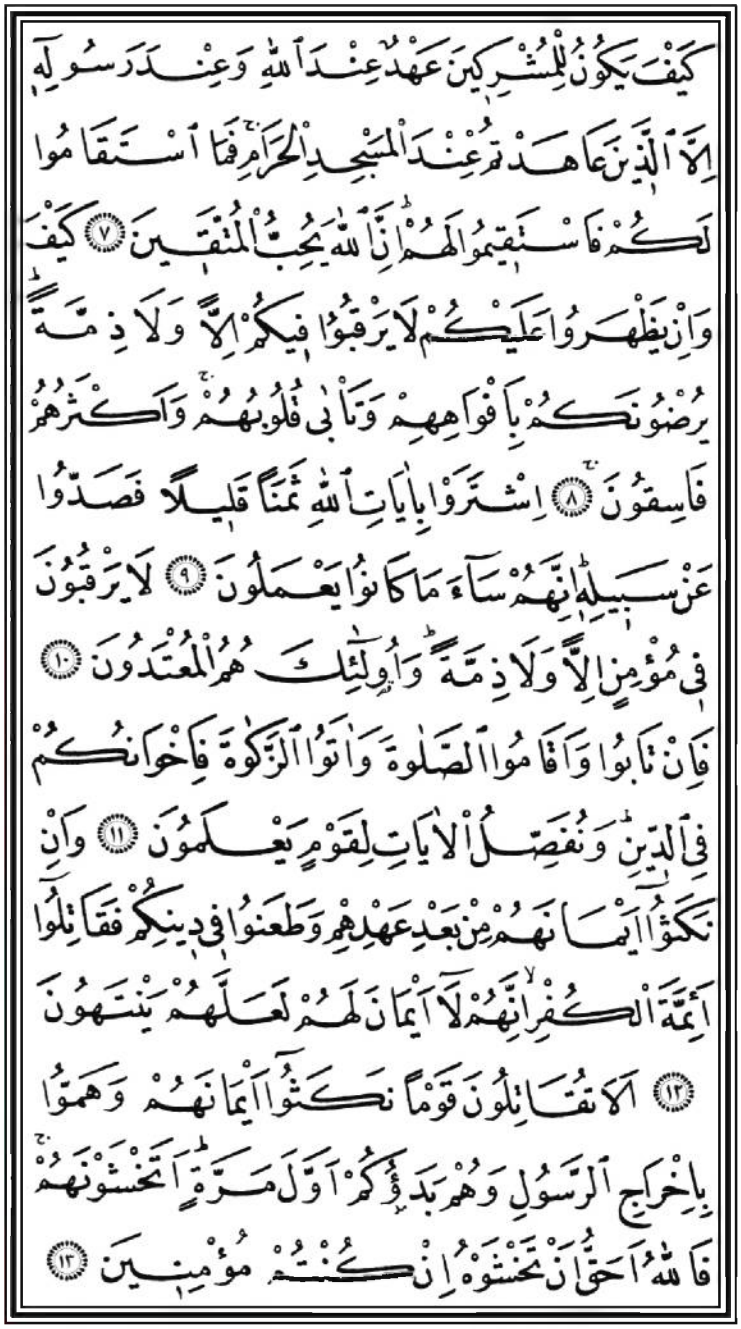

12- Eğer anlaşmalarından sonra yeminlerini bozarlar ve dininize saldırırlarsa, küfrün önderlerini öldürün. Çünkü onlar yeminleri olmayan adamlardır. (Onlara karşı savaşırsanız) umulur ki küfre son verirler.

12- Eğer anlaşmalarından sonra yeminlerini bozarlar ve dininize saldırırlarsa, küfrün önderlerini öldürün. Çünkü onlar yeminleri olmayan adamlardır. (Onlara karşı savaşırsanız) ta ki (içindekilerden dönecek olanlar) küfre son verirler.

13- (Ey mü'minler!) Verdikleri sözü bozan, Peygamber'i (yurdundan) çıkarmaya kalkışan ve ilk önce size karşı savaşa başlamış olan bir kavme karşı savaşmayacak mısınız? Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Eğer (gerçek) mü'minler iseniz, bilin ki Allah kendisinden korkmanıza daha layıktır.

13- (Ey iman edenler!) Verdikleri sözü bozan, Peygamber'i (yurdundan) çıkarmaya kalkışan ve ilk önce size karşı savaşa başlamış olan bir kavme karşı savaşmayacak mısınız? Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Kendisinden korkmanıza layık olan Allah'tır. Mü'min kimseler bunu böyle bilirler.

14- Onlarla savaşın ki, Allah sizin ellerinizle onları cezalandırsın. Onları rezil etsin. Sizi onlara galip kılsın ve mü'min toplumun kalplerini ferahlatsın.

15- Ve onların (mü'minlerin) kalplerinden öfkeyi gidersin. Allah, dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah bilendir, hikmet sahibidir.

15- Ve onların (mü'minlerin) kalplerinden öfkeyi gidersin. Allah, dileyenin tevbesini kabul eder. Allah bilendir, hikmet sahibidir.

16- Yoksa, Allah sizden cihad edip Allah, Peygamber ve mü'minlerden başkasını kendilerine sırdaş edinmeyenleri ortaya çıkarmadan bırakılacağınızı mı sandınız? Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

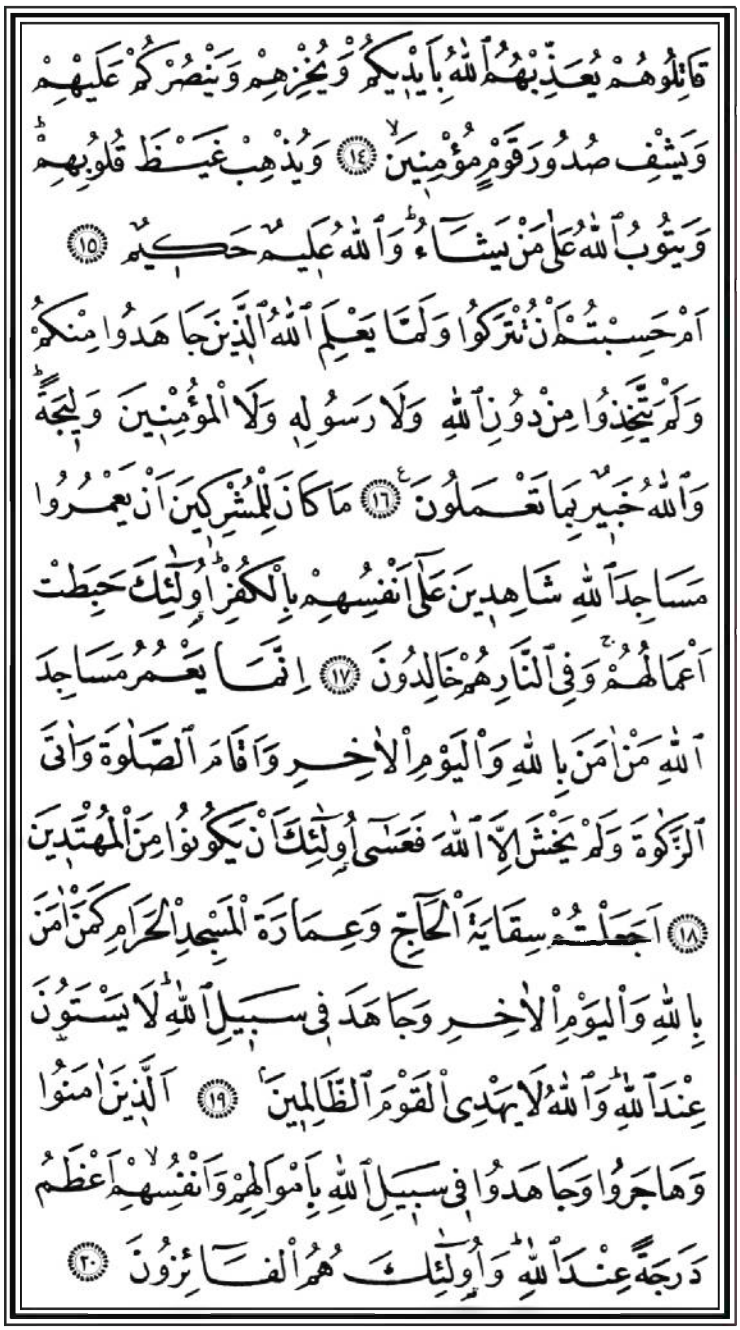

17- Allah'a ortak koşanlar, kendilerinin kafirliğine bizzat kendileri şahitlik ederlerken, Allah'ın mescitlerini imar etme selahiyetleri yoktur. Onların bütün işleri boşa gitmiştir. Ve onlar ateşte ebedi kalacaklardır.

17- Allah'a ortak koşanlar, kendilerinin kafirliğine bizzat kendileri şahitlik ederlerken, Allah'ın mescitlerini imar edecekler de değillerdir. Onların bütün işleri boşa gitmiştir. Ve onlar ateşte ebedi kalacaklardır.

18- Allah'ın mescitlerini ancak Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder. İşte doğru yola ermişlerden olmaları umulanlar bunlardır.

18- Allah'ın mescitlerini ancak Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder. Ta ki doğru yola ermiş olanlar da bunlardır.

19- (Ey müşrikler!) Siz hacılara su vermeyi ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman edip de, Allah yolunda cihad edenlerin imanı ile kendinizi bir mi tutuyorsunuz? Halbuki onlar Allah katında eşit değillerdir. Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

19- (Ey müşrikler!) Siz hacılara su vermeyi ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman edip de, Allah yolunda cihad edenlerin imanı ile kendinizi bir mi tutuyorsunuz? Halbuki onlar Allah katında eşit değillerdir. Zalimliklerine devam eden topluluklar, Allah'ın hidayetine eremezler.

20- İman edip de hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler, rütbe bakımından Allah katında daha üstündürler. Kurtuluşa erenler de işte onlardır.

21- Rab'leri onlara, tarafından bir rahmet ve hoşnutluk ile kendileri için, içinde tükenmez nimetler bulunan cennetler müjdeler.

22- Onlar orada ebedi kalacaklardır. Şüphesiz ki Allah katında büyük mükafat vardır.

23- Ey iman edenler! Eğer küfrü imana tercih ediyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi (bile) veli edinmeyin. Sizden kim onları dost edinirse işte onlar zalimlerin kendileridir.

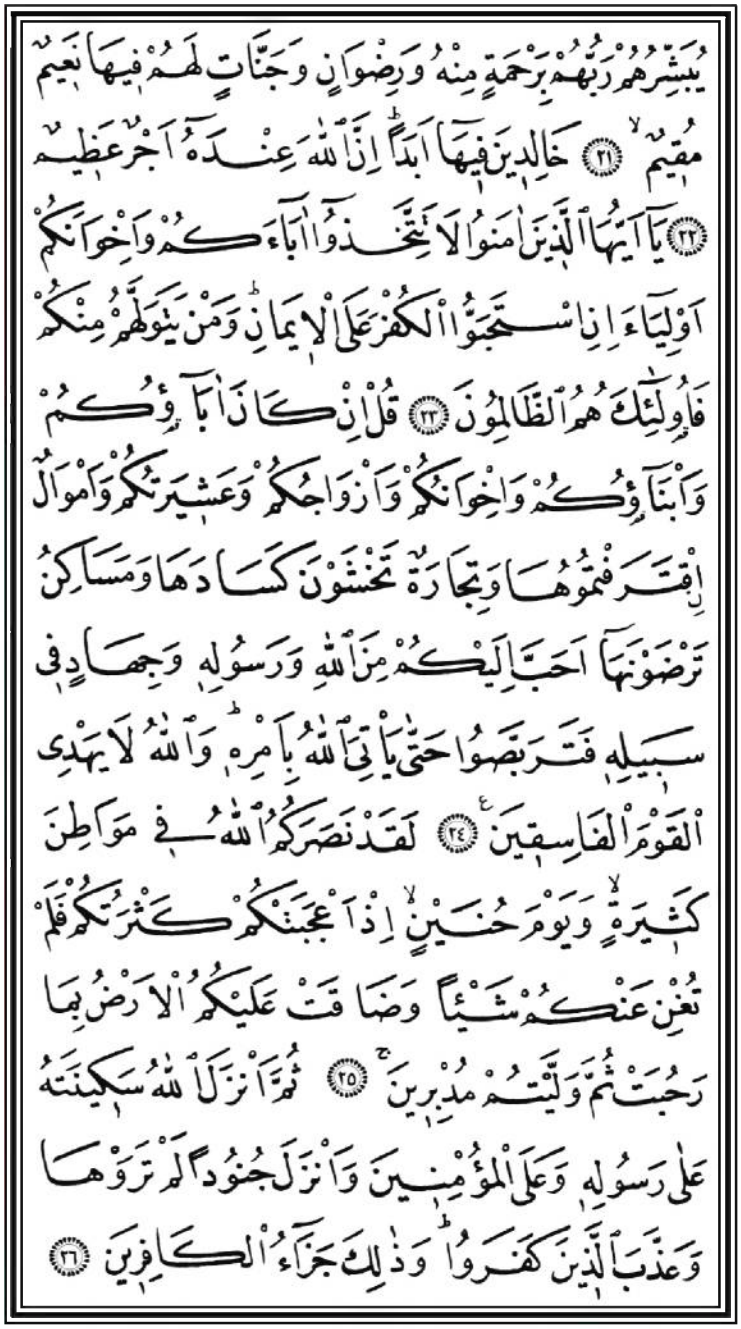

24- De ki: Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım akrabanız kazandığınız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız meskenler size Allah'tan, Rasul'ünden ve Allah yolunda cihat etmekten daha sevgili ise, Allah emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez.

24- De ki: Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım akrabanız kazandığınız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız meskenler size Allah'tan, Rasul'ünden ve Allah yolunda cihat etmekten daha sevgili ise, Allah emrini getirinceye kadar bekleyin. Fasıklığa devam eden topluluklar Allah'ın hidayetine eremezler.

25- And olsun ki Allah, birçok yerlerde (savaş alanlarında) ve Hüneyn savaşında size yardım etmişti. Hani çokluğunuz size kendinizi beğendirmiş, fakat sizi hezimete uğramaktan kurtaramamıştı. Yeryüzü bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti, sonunda (bozularak) gerisin geri dönmüştünüz.

25- And olsun ki Allah, birçok yerlerde sizlere yardımda bulundu. Huneyn gününde ise çokluğunuz size kendinizi beğendirmiş, fakat sizi hezimete uğramaktan kurtaramamıştı. Yeryüzü bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti, sonunda gerisin geri dönmüştünüz.

26- Sonra Allah, Rasul'ü ile mü'minler üzerine sükunetini (sükunet ve huzur duygusu) indirdi, sizin görmediğiniz ordular indirdi ve kafirlere azap etti. İşte bu o kafirlerin cezasıdır.

27- Sonra Allah bunun ardından yine dilediğinin tevbesini kabul eder. Zira Allah bağışlayan, esirgeyendir.

27- Sonra Allah bunun ardından yine dileyenin tevbesini kabul eder. Zira Allah bağışlayan, esirgeyendir.

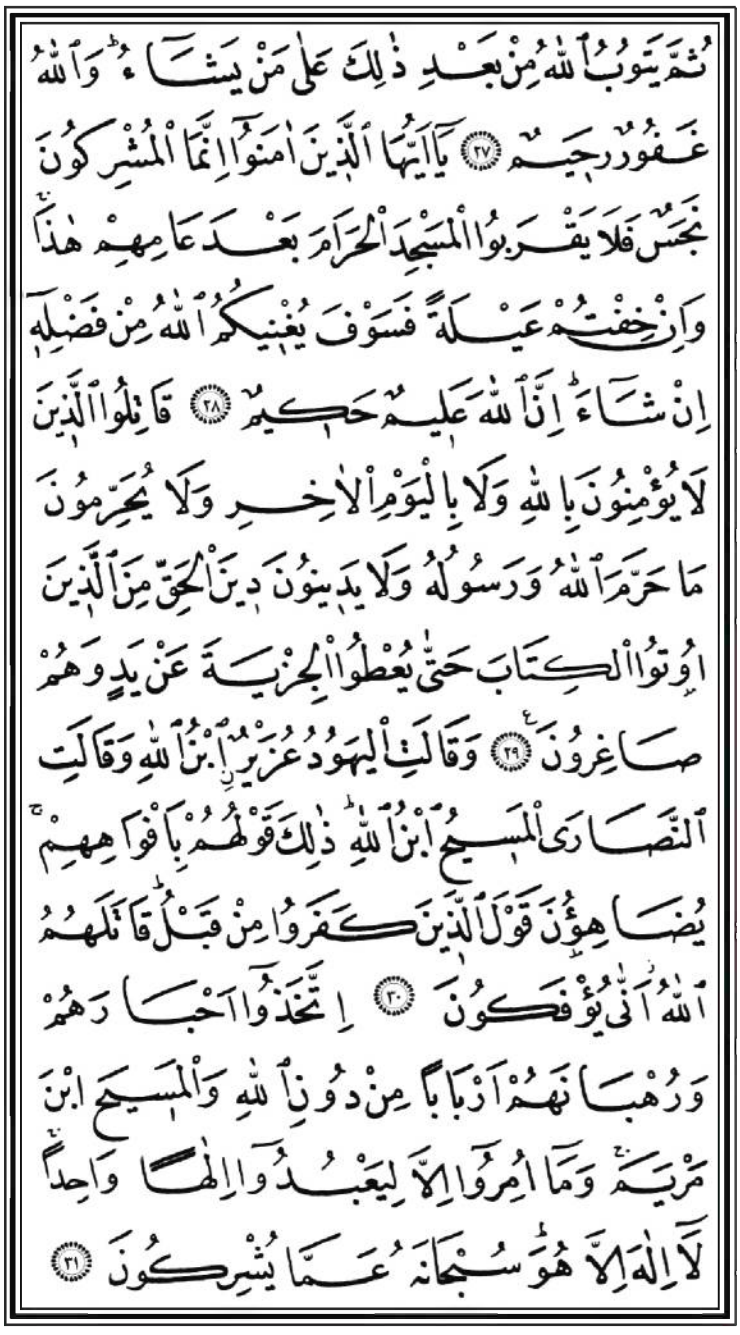

28- Ey iman edenler! Müşrikler ancak bir pisliktir. Onun için bu yıllarından sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer yoksulluktan korkarsanız (bilin ki) Allah dilerse kendi lütfundan zengin edecektir. Şüphesiz Allah iyi bilendir, hikmet sahibidir.

29- Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah ve Rasul'ünün haram kıldığını haram saymayan ve hak dini kendine din edinmeyen kimselerle, küçülerek elleriyle cizye verene kadar savaşın.

30- Yahudiler, Üzeyr Allah'ın oğludur dediler. Hıristiyanlar da Mesih (İsa) Allah'ın oğludur dediler. Bu onların ağızlarıyla geveledikleri sözlerdir. (Sözlerini) Daha önce kafir olmuş kimselerin sözlerine benzetiyorlar. Allah onları kahretsin! Nasıl da (haktan batıla) döndürülüyorlar?

30- Yahudiler, Üzeyr Allah'ın oğludur dediler. Hıristiyanlar da Mesih (İsa) Allah'ın oğludur dediler. Bu onların ağızlarıyla geveledikleri sözlerdir. (Kafirler sözlerini) Daha önce kafir olan kimselerin sözlerine nasıl da benzetiyorlar. Allah onları kahretsin! Nasıl da (haktan batıla) dönüyorlar?

31- (Yahudiler) Allah'ı bırakıp bilginlerini (hahamlarını); (Hıristiyanlar) da rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i (İsa'yı) Rab'ler edindiler. Halbuki onlara (Peygamber'ler) ancak tek İlaha kulluk etmeleri emrolundu. O'ndan başka tanrı yoktur. O, bunların ortak koştukları şeylerden uzaktır.

32- Allah'ın nurunu ağızlarıyla (üfleyip) söndürmek istiyorlar. Halbuki kafirler hoşlanmasalar da Allah nurunu tamamlamaktan asla vazgeçmez.

33- O (Allah), müşrikler hoşlanmasalar da (kendi) dinini bütün dinlere üstün kılmak için Rasul'ünü hidayet ve hak din ile gönderendir.

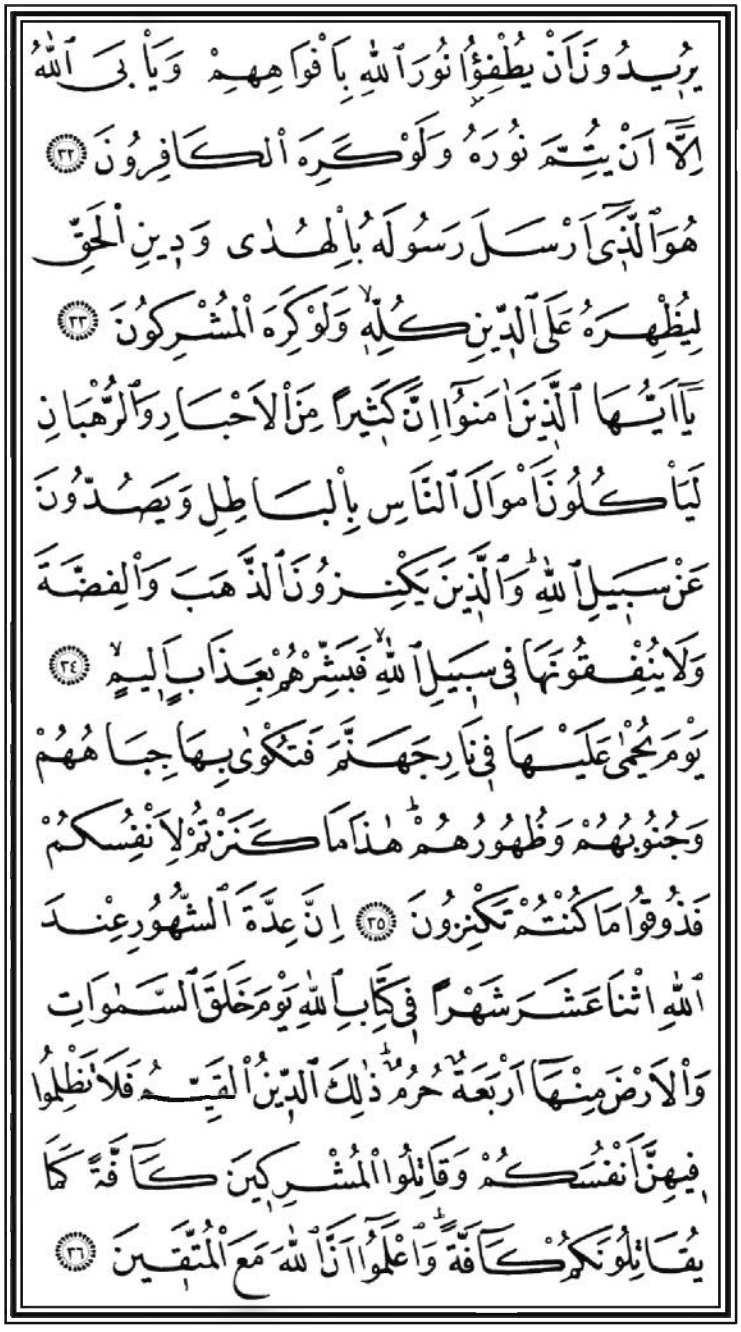
يُرِيدُونَ أَن يُطْفِـُٔوا۟ نُورَ ٱللَّهِ بِأَفْوَٰهِهِمْ وَيَأْبَى ٱللَّهُ
إِلَّآ أَن يُتِمَّ نُورَهُۥ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿٣٢﴾
هُوَ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلْهُدَىٰ وَدِينِ ٱلْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ ٱلْأَحْبَارِ وَٱلرُّهْبَانِ
لَيَأْكُلُونَ أَمْوَٰلَ ٱلنَّاسِ بِٱلْبَٰطِلِ وَيَصُدُّونَ
عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۗ وَٱلَّذِينَ يَكْنِزُونَ ٱلذَّهَبَ وَٱلْفِضَّةَ
وَلَا يُنفِقُونَهَا فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۙ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾
يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِى نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ ۖ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ
فَذُوقُوا۟ مَا كُنتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ عِدَّةَ ٱلشُّهُورِ عِندَ
ٱللَّهِ ٱثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِى كِتَٰبِ ٱللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضَ مِنْهَآ أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلْقَيِّمُ ۙ فَلَا تَظْلِمُوا۟
فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ ۚ وَقَٰتِلُوا۟ ٱلْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً كَمَا
يُقَٰتِلُونَكُمْ كَآفَّةً ۚ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

34- Ey iman edenler! (Biliniz ki) Hahamlardan ve rahiplerden birçoğu insanların mallarını haksız yollardan yerler ve (insanları) Allah yolundan engellerler. Altın ve gümüşü yığıp da onları Allah yolunda harcamayanlar yok mu? İşte onlara elem verici bir azabı müjdele.

35- (Bu paralar), Cehennem ateşinde kızdırılıp bunlarla onların alınları, yanları ve sırtları dağlanacağı gün (onlara denilir ki) işte bu kendiniz için biriktirdiğiniz servettir. Artık yığmakta olduğunuz şeylerin (azabını) tadın.

36- Gökleri ve yeri yarattığı günde, Allah'ın yazısına göre, Allah katında ayların sayısı on iki olup bunlardan dördü haram aylardır. İşte bu doğru hesaptır. O aylar içinde (Allah'ın koyduğu yasağı çiğneyerek) kendinize zulmetmeyin ve müşrikler nasıl sizinle topyekün savaşıyorlarsa siz de onlara karşı topyekün savaşın ve bilin ki! Allah (kötülükten) sakınanlarla beraberdir.

37- (Haram ayları) Ertelemek, sadece kafirlikte ileri gitmektir. Çünkü onunla, kafir olanlar saptırılır. Allah'ın haram kıldığının sayısını bozmak ve O'nun haram kıldığını helal kılmak için (haram ayını) bir yıl helal sayarlar, bir yılda haram sayarlar. (Böylece) Onların kötü işler kendilerine güzel gösterilmiştir. Kâfirler topluluğu Allah'ın hidayetine eremez.

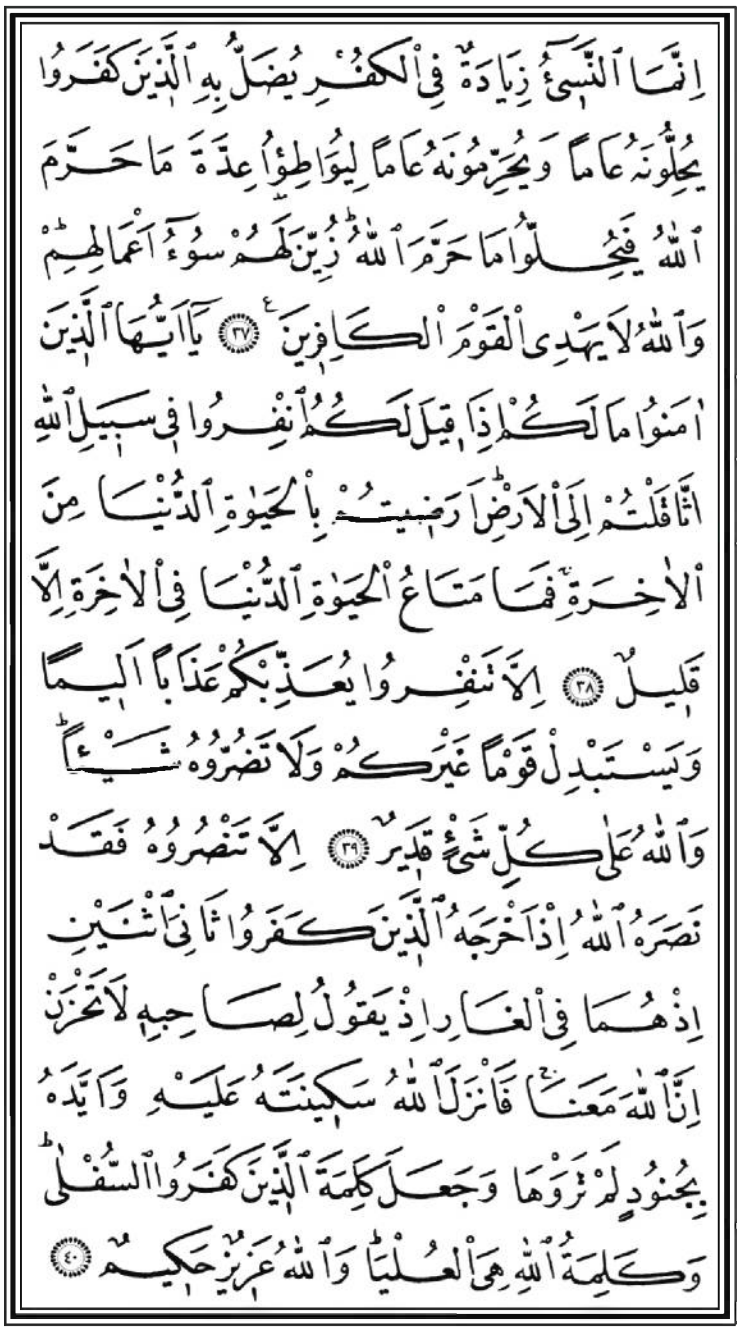

37- (Haram ayları) Ertelemek, sadece kafirlikte ileri gitmektir. Çünkü onunla, kafir olanlar saparlar. Allah'ın haram kıldığının sayısını bozmak ve O'nun haram kıldığını helal kılmak için (haram ayını) bir yıl helal sayarlar, bir yılda haram sayarlar. (Böylece) Kötü işler kendilerine güzel görünür. Kafirler topluluğu (o hal üzereyken) Allah'ın hidayetine eremezler.

38- Ey iman edenler! Size ne oldu ki, Allah yolunda savaşa çıkın denildiği zaman yere çakılıp kalıyorsunuz? Dünya hayatını ahirete tercih mi ediyorsunuz? Fakat dünya hayatının faydası ahiretin yanında pek azdır.

39- Eğer (gerektiğinde savaşa) çıkmazsanız, (Allah) sizi pek elem verici bir azap ile cezalandırır ve yerinize sizden başka bir kavim getirir. Siz (savaşa çıkmamakla) O'na hiçbir zarar veremezsiniz. Allah her şeye kadirdir.

40- Eğer siz O'na yardım etmezseniz (bu önemli değil) ona Allah yardım etmiştir. Hani kafirler onu iki kişiden biri olarak (Ebubekir ile Mekke'den) çıkarmışlardı, hani onlar mağaradaydı, O, arkadaşına üzülme! Çünkü Allah bizimle beraberdir, diyordu. Bunun üzerine Allah O'na (sükünet sağlayan) emniyetini indirdi. O'nu sizin görmediğiniz bir ordu ile destekledi ve kafir olanların sözünü alçalttı. Allah'ın sözü ise zaten yücedir. Çünkü Allah üstündür hikmet sahibidir.

41- Gerek hafif, gerek ağır olarak savaşa çıkın. Mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edin. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

42- Eğer yakın bir dünya malı ve kolay bir yolculuk olsaydı (o münafıklar) mutlaka sana uyup peşinden gelirlerdi. Fakat meşakkatli yol onlara uzak geldi. Gerçi onlar (gücümüz yetseydi mutlaka sizinle beraber çıkardık) diye kendilerini helak edercesine Allah'a yemin edecekler. Halbuki Allah onların mutlaka yalancı olduklarını biliyor.

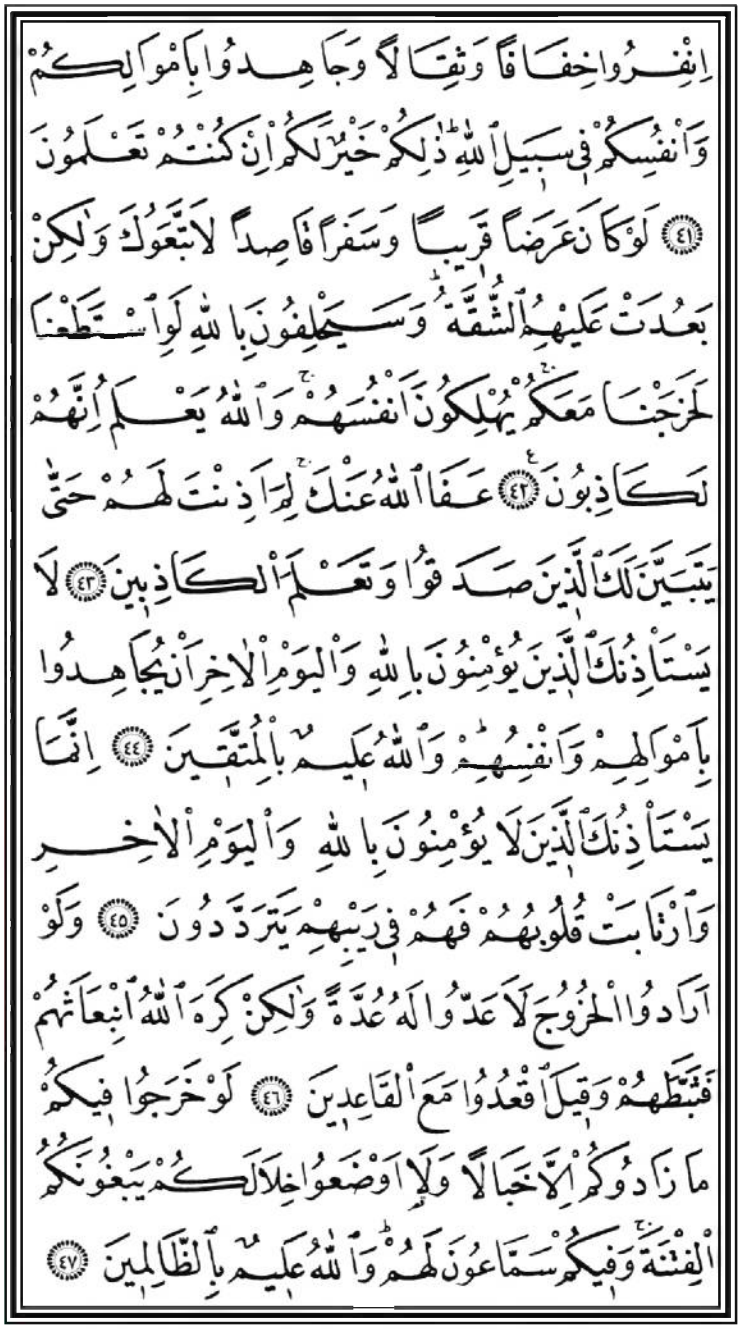
اِنْفِرُوا خِفَافًا وَّثِقَالًا وَّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِكُمْ
وَاَنْفُسِكُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ
(٤١) لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيْبًا وَّسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوْكَ وَلٰكِنْ
بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ۭ وَسَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا
لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ ۚ يُهْلِكُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ
لَكٰذِبُوْنَ (٤٢) عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ ۚ لِمَ اَذِنْتَ لَهُمْ حَتّٰى
يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِيْنَ (٤٣) لَا
يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اَنْ يُّجَاهِدُوْا
بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالْمُتَّقِيْنَ (٤٤) اِنَّمَا
يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَارْتَابَتْ قُلُوْبُهُمْ فَهُمْ فِيْ رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُوْنَ (٤٥) وَلَوْ
اَرَادُوا الْخُرُوْجَ لَاَعَدُّوْا لَهٗ عُدَّةً وَّلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ انْۢبِعَاثَهُمْ
فَثَبَّطَهُمْ وَقِيْلَ اقْعُدُوْا مَعَ الْقٰعِدِيْنَ (٤٦) لَوْ خَرَجُوْا فِيْكُمْ
مَّا زَادُوْكُمْ اِلَّا خَبَالًا وَّلَاَوْضَعُوْا خِلٰلَكُمْ يَبْغُوْنَكُمُ
الْفِتْنَةَ ۚ وَفِيْكُمْ سَمّٰعُوْنَ لَهُمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ (٤٧)

43- Allah seni affetti. Fakat doğru söyleyenler sana iyice belli olup, sen yalancıları bilinceye kadar onlara niçin izin verdin?

44- Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla canlarıyla savaşmaktan (geri kalmamak için) senden izin istemezler. Allah takva sahiplerini pek iyi bilir.

45- Ancak Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kalpleri şüpheye düşüp, kuşkuları içinde bocalayanlar senden izin isterler.

46- Eğer onlar (savaşa) çıkmak isteselerdi elbette bunun için bir hazırlık yaparlardı. Fakat Allah onların davranışlarını çirkin gördü ve onları geri koydu. Onlara oturanlarla (kadın ve çocuklarla) beraber oturun denildi.

46- Eğer onlar (savaşa) çıkmak isteselerdi elbette bunun için bir hazırlık yaparlardı. Fakat onlar Allah'a karşı çirkin davranışlar içindeydiler. Onlar oturanlarla (kadın ve çocuklarla) beraber oturanlardan oldular.

47- Eğer içinizde (onlarda savaşa) çıksalardı, size bozgunculuktan başka bir katkıları olmazdı ve mutlaka fitne çıkarmak istiyerek aranızda koşarlardı. İçinizde, onlara iyice kulak verecekler de vardır. Allah zalimleri gayet iyi bilir.

48- And olsun, onlar önceden de fitne çıkarmak istemişler ve sana nice işler çevirmişlerdi. Nihayet hak geldi ve onlar istemedikleri halde, Allah'ın emri yerini buldu.

49- Onlardan öylesi de var ki, (bana izin ver, beni fitneye düşürme) der. Bilesiniz ki onlar zaten fitneye düşmüşlerdir. Cehennem, kafirleri mutlaka kuşatacaktır.

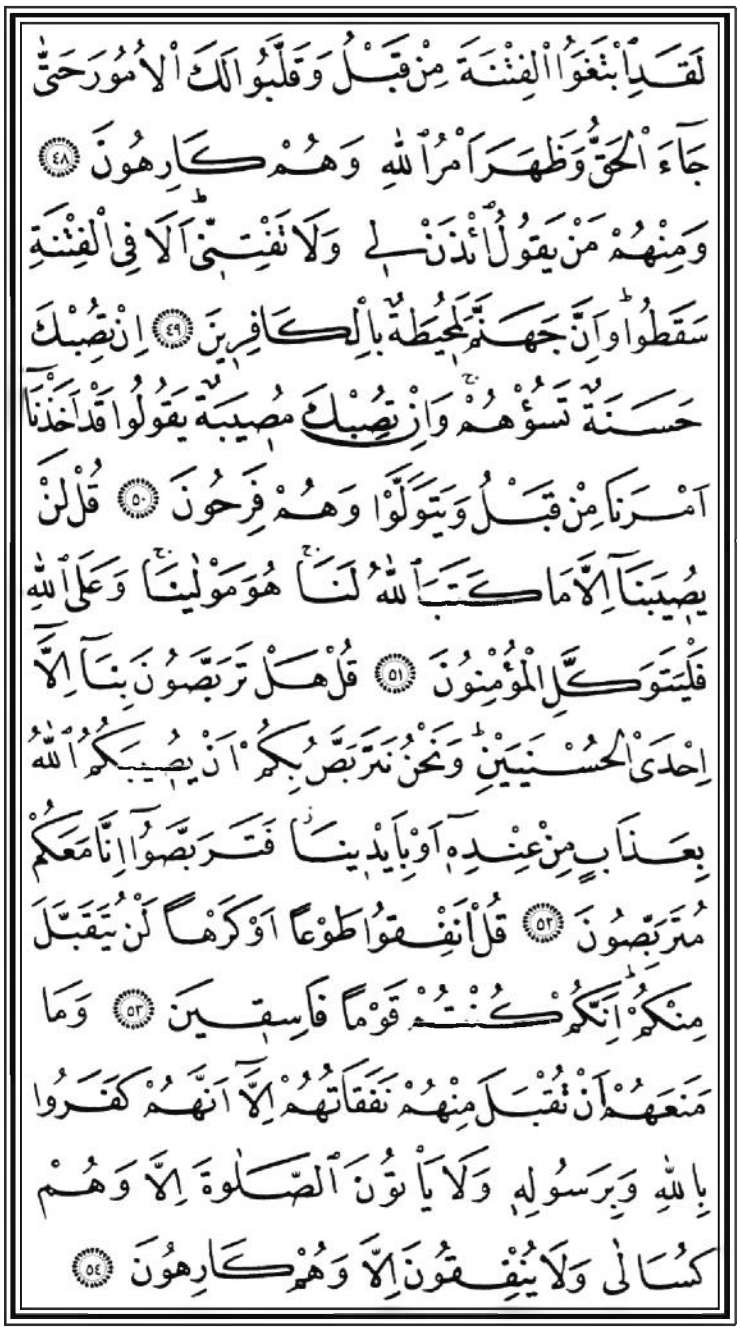

50- Eğer sana bir iyilik erişirse, bu onları üzer. Ve eğer başına bir musibet gelirse (iyiki biz daha önce tedbirimizi almışız) derler ve böbürlenerek dönüp giderler.

51- De ki: Allah'ın bizim için yazdığından başkası bize asla erişmez. O, bizim Mevlâ'mızdır. Onun için mü'minler yalnızca Allah'a dayanıp güvensinler.

52- De ki: Siz bizim için ancak iki iyilikten birini beklemektesiniz. Biz de, Allah'ın ya kendi katından veya bizim elimizle size bir azap vermesini bekliyoruz. Haydi bekleyin! Şüphesiz biz de sizinle beraber beklemekteyiz.

53- De ki: İster gönüllü verin ister gönülsüz, sizden (sadaka) asla kabul olunmayacaktır. Çünkü siz yoldan çıkan bir topluluk oldunuz.

54- Onların harcamalarının kabul edilmesini engelleyen, onların Allah ve Rasul'ünü inkar etmeleri, namaza ancak üşenerek gelmeleri ve istemeyerek harcamalarından başka bir şey değildir.

55- (Ey Muhammed!) Onların malları ve çocukları seni imrendirmesin. Çünkü Allah bunlarla, ancak dünya hayatında onların azaplarını çoğaltmayı ve onların kafir olarak canlarının çıkmasını istiyor.

55- (Ey Muhammed!) Onların malları ve çocukları seni imrendirmesin. Çünkü bunlarla, ancak dünya hayatında kendilerinin azaplarını çoğaltırlar ve onlar nefislerinin işledikleriyle kafir olarak giderler.

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَٰلُهُمْ وَلَآ أَوْلَٰدُهُمْ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُعَذِّبَهُم بِهَا
فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَٰفِرُونَ ﴿٥٥﴾
وَيَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ ۖ وَمَا هُم مِّنكُمْ وَلَٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ
يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَـًٔا أَوْ مَغَٰرَٰتٍ أَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا
إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُم مَّن يَلْمِزُكَ فِى ٱلصَّدَقَٰتِ
فَإِنْ أُعْطُوا۟ مِنْهَا رَضُوا۟ وَإِن لَّمْ يُعْطَوْا۟ مِنْهَآ إِذَا هُمْ
يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا۟ مَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ
وَقَالُوا۟ حَسْبُنَا ٱللَّهُ سَيُؤْتِينَا ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ وَرَسُولُهُۥٓ
إِنَّآ إِلَى ٱللَّهِ رَٰغِبُونَ ﴿٥٩﴾ إِنَّمَا ٱلصَّدَقَٰتُ لِلْفُقَرَآءِ وَٱلْمَسَٰكِينِ
وَٱلْعَٰمِلِينَ عَلَيْهَا وَٱلْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِى ٱلرِّقَابِ
وَٱلْغَٰرِمِينَ وَفِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ ۖ فَرِيضَةً مِّنَ
ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمُ ٱلَّذِينَ يُؤْذُونَ
ٱلنَّبِىَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ ۚ قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ
بِٱللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنكُمْ ۚ
وَٱلَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ ٱللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

56- (O münafıklar) Mutlaka sizden olduklarına dair Allah'a yemin ederler. Halbuki onlar sizden değillerdir, fakat onlar (kılınçlarınızdan) korkan bir toplumdur.

57- Eğer sığınacak bir yer yahut (barınabilecek) mağaralar veya (sokulabilecek) bir delik bulsalardı, koşarak o tarafa yönelip giderlerdi.

58- Onlardan sadakaların (taksimi) hususunda seni ayıplayanlarda vardır. Sadakalarda onlara da (bir pay) verilirse razı olurlar, şayet onlara sadakalardan verilmezse hemen kızarlar.

59- Eğer onlar Allah ve Rasul'ünün kendilerine verdiğine razı olup, (Allah bize yeter, yakında bize Allah da lütfundan verecek, Rasul'ü de. Biz yalnız Allah'a rağbet edenleriz) deselerdi (daha iyi olurdu).

حزب ٤

60- Sadakalar (zekatlar); Allah'tan bir farz olarak ancak yoksullara, düşkünlere, (zekat toplayan) memurlara, gönülleri (İslam'a) ısındırılacak olanlara, (hürriyetlerini satın almaya çalışan) kölelere, borçlulara, Allah yolunda çalışıp cihad edenlere, yolcuya mahsustur. Allah pek iyi bilendir, hikmet sahibidir.

61- (Yine o münafıklardan;) O (Peygamber her söyleneni dinleyen) bir kulaktır, diyerek Peygamber'i incitenler de vardır. De ki: O, sizin için bir hayır kulağıdır. Çünkü O, Allah'a inanır, mü'minlere güvenir ve o, sizden iman edenler için de bir rahmettir. Allah'ın Rasul'üne eziyet edenler için mutlaka elem verici bir azap vardır.

62- Rızanızı almak için size (gelip) Allah'a and içerler. Eğer mü'min iseler Allah ve Rasul'ünü razı etmeleri daha doğrudur.

63- (Hala) Bilmedilermi ki, kim Allah ve Rasul'üne karşı koyarsa elbette onun için, içinde ebedi kalacağı cehennem ateşi vardır. İşte bu büyük rüsvaylıktır.

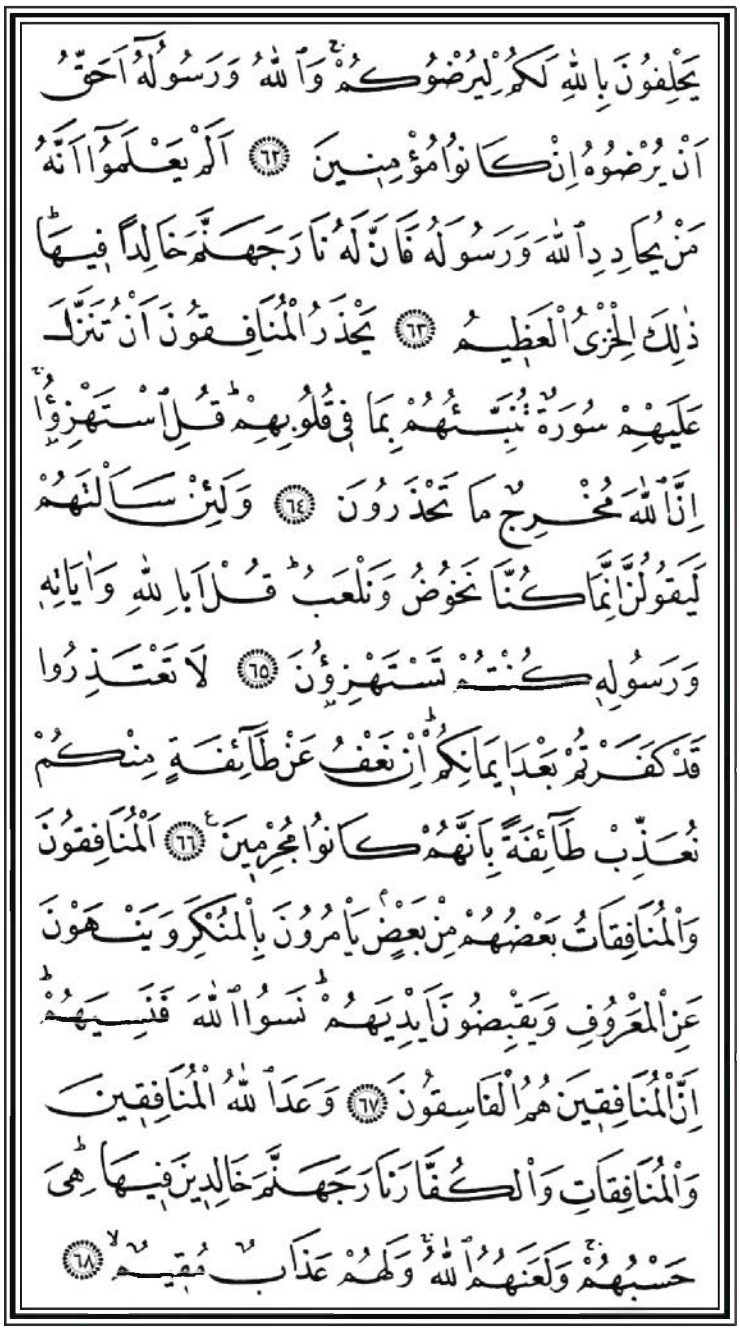

64- Münafıklar, kalplerinde olanı kendilerine haber verecek bir surenin mü'minlere indirilmesinden çekinirler. De ki: Siz alay edin! Allah o çekindiğiniz şeyi ortaya çıkaracaktır.

65- Eğer onlara, (niçin alay ettiklerini) sorarsan, elbette, biz sadece lafa dalmış şakalaşıyorduk, derler. De ki: Allah ile O'nun ayetleriyle ve O'nun Peygamber'i ile mi alay ediyordunuz?

66- (Boşuna) Özür dilemeyin. Çünkü siz iman ettikten sonra tekrar kafir oldunuz. Sizden (tevbe eden) bir gurubu bağışlasak bile, bir guruba da suçlu olduklarından dolayı azap edeceğiz.

66- (Boşuna) Özür dilemeyin. Çünkü siz iman ettikten sonra tekrar kafir oldunuz. Sizden (tevbe eden) bir gurubu bağışladık, (tevbe etmeyen) diğer guruba da suçlu olduklarından dolayı azap edeceğiz.

67- Münafık erkekler ve münafık kadınlar (sizden değil) birbirlerindendir. Onlar kötülüğü emreder, iyilikten alıkor ve cimrilik ederler. Onlar Allah'ı unuttular. Allah'ta onları unuttu. Çünkü münafıklar fasıkların kendileridir.

67- Münafık erkekler ve münafık kadınlar (sizden değil) birbirlerindendir. Onlar kötülüğü emreder, iyilikten alıkor ve cimrilik ederler. Onlar Allah'ı unuttular. Allah'ta onları unutacak. Çünkü münafıklar fasıkların kendileridir.

68- Allah, erkek münafıklara da kadın münafıklara da kâfirlere de içinde ebedi kalacakları cehennem ateşini vadetti. O, onlara yeter. Allah onlara lânet etmiştir. Onlar için devamlı bir azap vardır.

69- (Ey münafıklar! Siz de) Sizden öncekiler gibi (yaptınız). Onlar sizden kuvvetçe daha üstün, mal ve evlatça daha çok idiler. Onlar, (dünya malından) paylarına düşenden faydalandılar. İşte sizden öncekiler nasıl paylarına düşenden faydalandıysalar, siz de payınıza düşenden faydalandınız ve (batıla) dalanlar gibi siz de daldınız. İşte onların amelleri dünyada da ahirette de boşa gitmiştir. Ve onlar ziyana uğrayanların kendileridir.

كَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ كَانُوٓا۟ أَشَدَّ مِنكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَٰلًا
وَأَوْلَٰدًا فَٱسْتَمْتَعُوا۟ بِخَلَٰقِهِمْ فَٱسْتَمْتَعْتُم بِخَلَٰقِكُمْ كَمَا
ٱسْتَمْتَعَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُم بِخَلَٰقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَٱلَّذِى
خَاضُوٓا۟ أُو۟لَٰٓئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَٰلُهُمْ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ وَأُو۟لَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَؤُا۟ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَٰهِيمَ وَأَصْحَٰبِ مَدْيَنَ
وَٱلْمُؤْتَفِكَٰتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَمَا كَانَ
ٱللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾
وَٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ
وَيُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَيُطِيعُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ أُو۟لَٰٓئِكَ
سَيَرْحَمُهُمُ ٱللَّهُ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ وَعَدَ ٱللَّهُ
ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ
خَٰلِدِينَ فِيهَا وَمَسَٰكِنَ طَيِّبَةً فِى جَنَّٰتِ عَدْنٍ
وَرِضْوَٰنٌ مِّنَ ٱللَّهِ أَكْبَرُ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

70- Onlara kendilerinden evvelkilerin, Nuh, Ad ve Semud kavimlerinin, İbrahim kavminin, Medyen halkının ve alt üst olan şehirlerin haberi ulaşmadı mı? Peygamber'leri onlara apaçık mucizeler getirmişti. Demek ki, Allah onlara zulmedecek değildi, fakat onlar kendi kendilerine zulmetmekte idiler.

71- Mü'min erkeklerle, mü'min kadınlar da birbirlerinin velileridir. Onlar iyiliği emreder, kötülükten alıkorlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler, Allah ve Rasul'üne itaat ederler. İşte onlara Allah rahmet edecektir. Şüphesiz Allah azizdir, hikmet sahibidir.

72- Allah, mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara, içinde ebedi kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vadetti. Allah'ın rızası ise hepsinden büyüktür. İşte büyük kurtuluş da budur.

73- Ey Peygamber! Kafirlere ve münafıklara karşı cihad et, onlara karşı sert davran. (Yani onların doğru olmayan sözlerine karşı taviz verme). Onların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü bir varış yeridir!

74- (Ey Muhammed! O sözleri) Söylemediklerine dair Allah'a yemin ediyorlar. Halbuki o küfür sözünü elbette söylediler ve müslüman olduktan sonra kafir oldular. Başaramadıkları bir şeye (Peygamber'e suikast yapmaya) da yeltendiler. Ve sırf Allah ve Rasul'ü kendi lütuflarından onları zenginleştirdiği için öç almaya kalkıştılar. Eğer tevbe ederlerse onlar için daha hayırlı olur. Yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da ahirette de elem verici bir azaba çarptıracaktır. Yeryüzünde onların ne dostu ne de yardımcısı vardır.

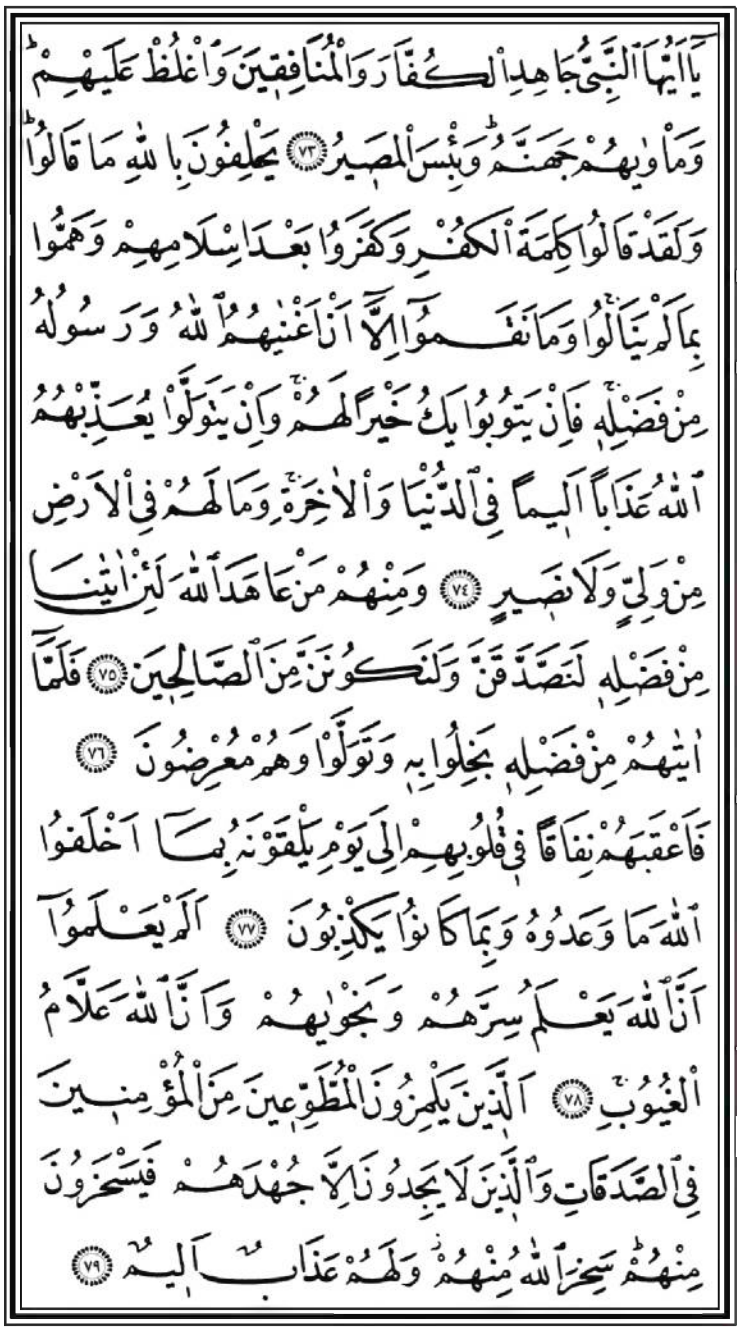

75- Onlardan kimi de, eğer Allah lütuf ve kereminden bize verirse, mutlaka sadaka vereceğiz ve elbette biz salihlerden olacağız, diye Allah'a and içti.

76- Fakat Allah lütfundan onlara (zenginlik) verince, onda cimrilik edip (Allah'ın emrinden) yüz çevirerek sözlerinden döndüler.

76- Ne zaman ki kereminden onlara verdi cimrilik edip yüz çevirdiler. Zaten onlar yan çizip duruyorlardı.

77- Nihayet Allah'a verdikleri sözden döndüklerinden ve yalan söylediklerinden dolayı Allah, kendisiyle karşılaşacakları güne kadar onların kalplerine nifak (ikiyüzlülük) soktu.

77- Allah'ı inkar ederek söz verdiklerinden, yalan söylemelerinden dolayı, kendilerinin Allah ile karşılaşacakları güne kadar onların kalplerinde nifak (iki yüzlülük tohumları) vardır.

78- (Münafıklar) Allah'ın, onların sırrını da, fısıltılarını da bildiğini ve gaypları (gizli şeyleri) çok iyi bilen olduğunu hâlâ anlamadılar mı?

79- Sadakalar hususunda, mü'minlerden gönüllü verenleri ve güçlerinin yettiğinden başkasını bulamayanları çekiştirip, onlarla alay edenler var ya, Allah işte onları maskaraya çevirmiştir. Ve onlar için elem verici azap vardır.

80- (Ey muhammed) Onlar için ister af dile ister dileme; onlar için yetmiş kez af dilesen de Allah onları asla affetmeyecek. Bu, onların Allah ve Rasul'ünü inkar etmelerinden ötürüdür. Allah fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez.

80- (Ey muhammed) Onlar için ister af dile ister dileme; onlar için yetmiş kez af dilesen de Allah onları asla affetmeyecek. Bu, onların Allah ve Rasul'ünü inkar etmelerinden ötürüdür. Fasıklığa devam eden topluluklar Allah'ın hidayetine eremez.

81- Allah'ın Rasul'üne muhalefet etmek için geri kalanlar (sefere çıkmayıp) oturmaları ile sevindiler. Mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda cihad etmeyi çirkin gördüler. Bu sıcakta sefere çıkmayın dediler. De ki: Cehennem ateşi daha sıcaktır. Keşke anlasalardı!

82- Artık kazanmakta olduklarının cezası olarak az gülsünler, çok ağlasınlar.

83- Eğer, Allah seni onlardan bir grubun yanına döndürür de (Tebük seferinden Medine'ye döner de başka bir savaşa seninle beraber) çıkmak için senden izin isterlerse, de ki: Benimle beraber asla çıkamayacaksınız ve düşmana karşı benimle beraber asla savaşmayacaksınız. Çünkü siz birinci defa (Tebük seferinde) yerinizde kalmaya razı oldunuz. Şimdi de geri kalanlarla (kadın ve çocuklarla) beraber oturun.

84- Onlardan ölmüş olan hiçbirine asla namaz kılma. Onun mezarı başında da durma. Çünkü onlar Allah ve Rasul'ünü inkar ettiler ve fasık olarak öldüler.

85- Onların malları ve çocukları seni imrendirmesin. Çünkü Allah, bunlarla ancak dünyada onların azaplarını çoğaltmayı ve onların kafir olarak canlarının güçlükle çıkmasını istiyor.

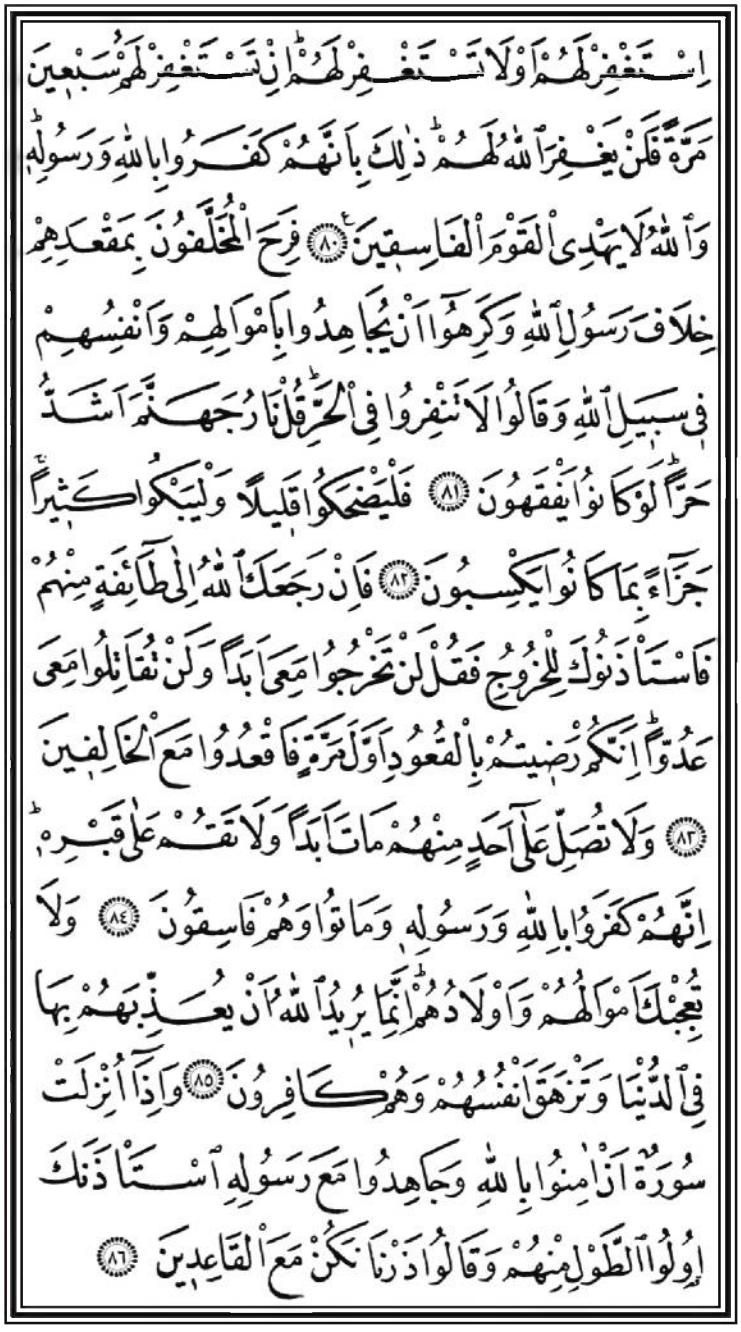

85- Onların malları ve çocukları seni imrendirmesin. Çünkü bunlarla, dünyada onların ancak azapları çoğalır, kafir olduklarından, canları güçlükle çıkar.

86- Allah'a inanın, Rasul'ü ile beraber cihad edin, diye bir sure indirildiği zaman, onlardan servet sahibi olanlar, senden izin istediler ve bizi bırak, (evlerinde) oturanlarla beraber olalım, dediler.

87- Geride kalan kadınlarla beraber olmaya razı oldular, onların kalplerine mühür vuruldu. Bu yüzden onlar anlamazlar.

87- Geride kalan kadınlarla beraber olmaya razı oldular, bu halleriyle kalplerini (evvelde Elesti-bi Rab'biküm hitabında) mühürlettirdiler. Bu yüzden onlar anlamazlar.

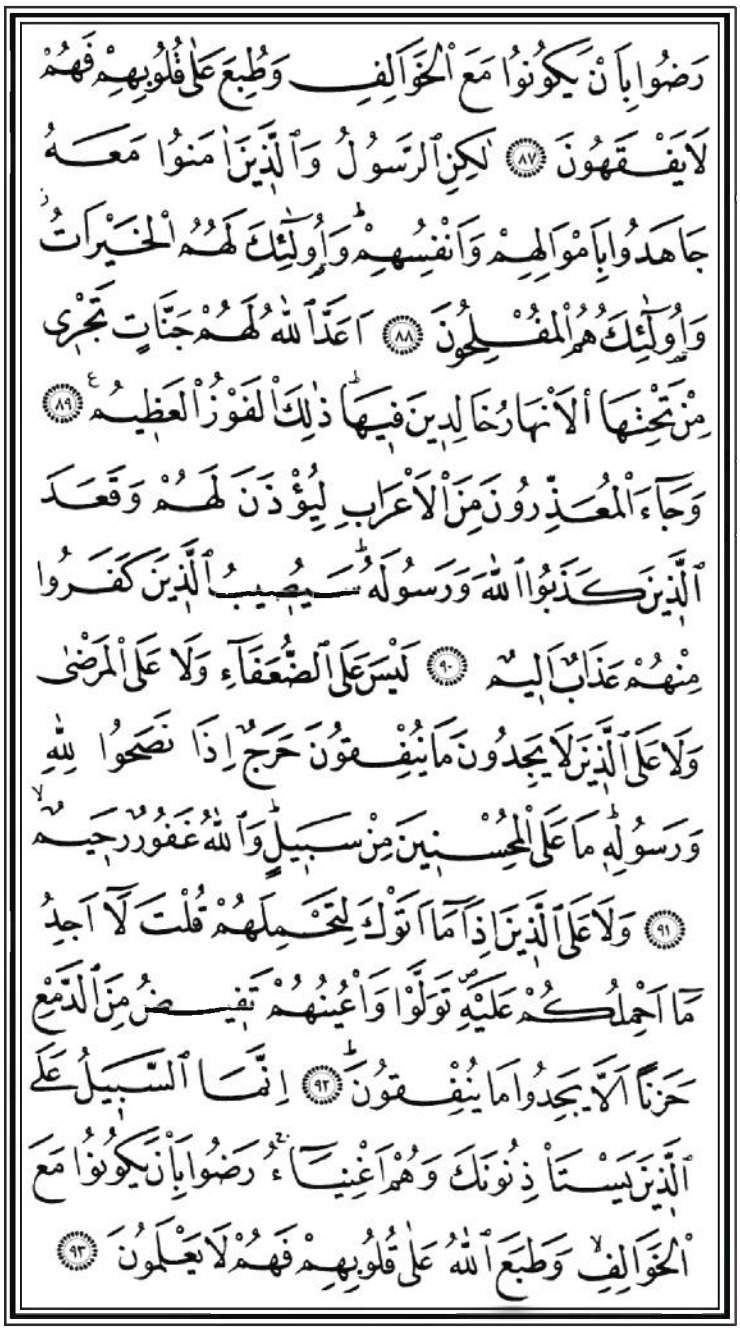

رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ ۖ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾
وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ
الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَّيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَىٰ
وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ
وَرَسُولِهِ ۚ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِن سَبِيلٍ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
﴿٩١﴾ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ
مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوا وَّأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ
حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنفِقُونَ ﴿٩٢﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ ۚ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ
الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

88- Fakat Peygamber ve onunla beraber inananlar, mallarıyla, canlarıyla cihat ettiler. İşte bütün hayırlar onlarındır ve onlar kurtuluşa erenlerin kendileridir.

89- Allah onlara içinde ebedi kalacakları ve zemininden ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük kazanç budur.

90- Bedevilerden (mazeretleri olduğunu) iddia edenler, kendilerine izin verilsin diye geldiler. Allah ve Rasul'üne yalan söyleyenler de oturup kaldılar. Onlardan kafir olanlara elem verici bir azap erişecektir.

91- Allah ve Rasul'ü için (insanlara) öğüt verdikleri takdirde, zayıflara, hastalara ve (savaşta) harcayacak bir şey bulamayanlara günah yoktur. Zira iyilik edenlerin aleyhine bir yol (sorumluluk) yoktur. Allah çok bağışlayan ve çok esirgeyendir.

92- Kendilerine binek sağlaman için sana geldiklerinde; sizi bindirecek bir binek bulamıyorum deyince, harcayacak bir şey bulamadıklarından dolayı üzüntüden gözleri yaş dökerek dönen kimselere de (sorumluluk yoktur).

93- Sorumluluk ancak, zengin oldukları halde senden izin isteyenleredir. Çünkü onlar geri kalan kadınlarla beraber olmaya razı oldular. Allah'ta onların kalplerini mühürledi. Artık onlar (neyin doğru olduğunu) bilemezler.

93- Sorumluluk ancak, zengin oldukları halde senden izin isteyenleredir. Çünkü onlar geri kalan kadınlarla beraber olmaya razı oldular. (Evvelde Elesti-bi Rab'biküm hitabında) Bu karekterleriyle Allah'a kalplerini mühürlettirenler, artık onlar (neyin doğru olduğunu) bilemezler.

94- (Seferden) Onlara döndüğünüz zaman size özür beyan edecekler. De ki: (Boşuna) Özür dilemeyin. Size asla inanmayız. Çünkü Allah, haberlerinizi bize bildirmiştir. (Bundan sonra ki) Amelinizi Allah'ta görecektir, Rasul'ü de. Sonra görüleni ve görülmeyeni bilene döndürüleceksiniz de yapmakta olduklarınızı size haber verecektir.

95- Onların yanına döndüğünüz zaman size, kendilerinden (onları cezalandırmaktan) vaz geçmeniz için Allah adına and içecekler. Artık onlardan yüz çevirin. Çünkü onlar murdardır. Kazanmakta olduklarına (kötü işlerine) karşılık ceza olarak varacakları yer cehennemdir.

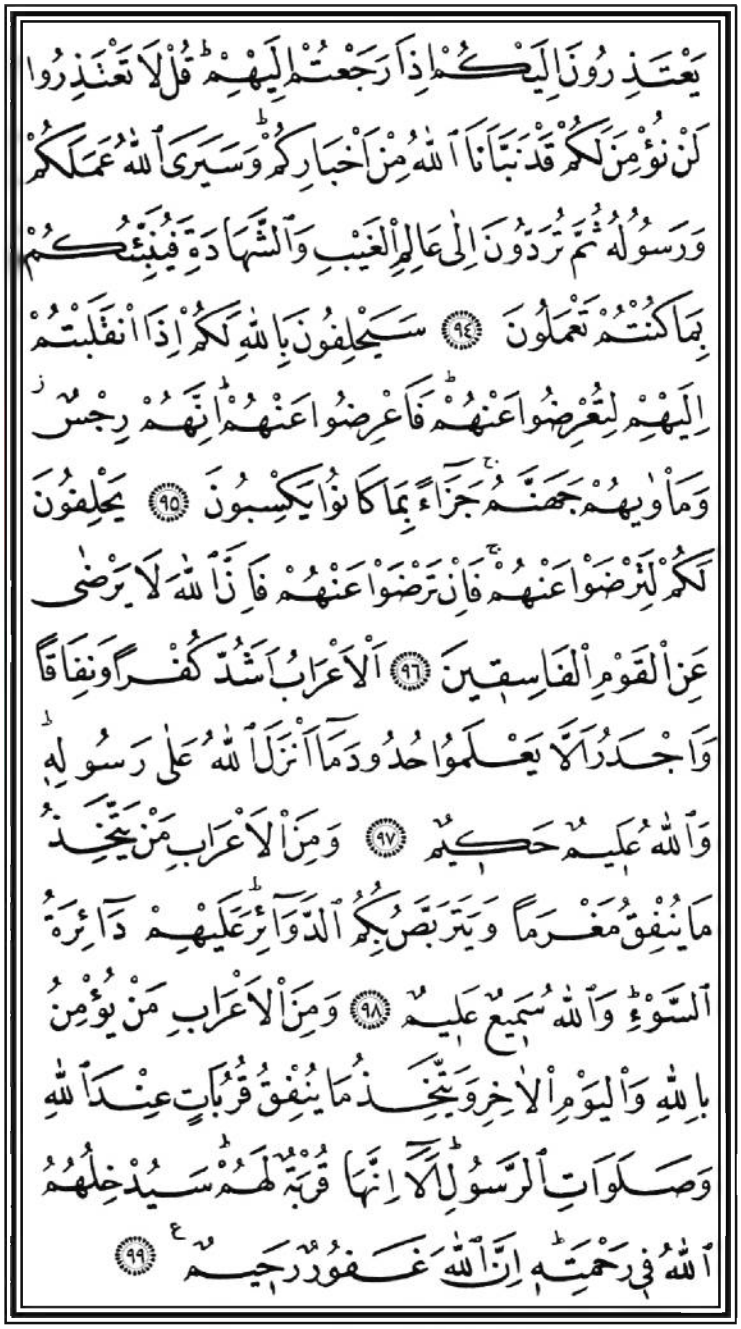

96- Onlardan razı olasınız diye size yemin edecekler. Fakat siz onlardan razı olsanız bile Allah fasıklar topluluğundan asla razı olmaz.

96- Onlardan razı olasınız diye size yemin edecekler. Fakat siz onlardan razı olsanız bile Allah (o hal üzere olan) fasıklar topluluğundan asla razı olmaz.

97- Bedeviler, kafirlik ve münafıklık bakımından hem daha beter hem de Allah'ın Rasul'üne indirdiği kanunları tanımamaya daha yatkındırlar. Allah çok iyi bilendir, hikmet sahibidir.

98- Bedevilerden öylesi vardır ki (Allah yolunda) harcayacağını angarya sayar ve sizin başınıza belalar gelmesini bekler. (Bekledikleri) O kötü bela kendi başlarına gelmiştir. Allah pek iyi işiten, çok iyi bilendir.

99- Bedevilerden öylesi de vardır ki, Allah'a ve ahiret gününe inanır, (hayır için) harcayacağını Allah katında yakınlığa ve Peygamber'in dualarını almaya vesile edinir. Bilesiniz ki o (harcadıkları mal, Allah katında) Onlar için bir yakınlıktır. Allah onları rahmetine (cennetine) koyacaktır. Şüphesiz Allah bağışlayan, esirgeyendir.

100- (İslam dinine girme hususunda) Öne geçen ilk muhacirler ve ensar ile onlara güzellikle tabi olanlar varya, işte Allah onlardan razı olmuştur, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. Allah onlara, içinde ebedi kalacakları, zemininden ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte bu büyük kurtuluştur.

101- Çevrenizdeki bedevi Araplardan ve Medine halkından birtakım münafıklar vardır ki, münafıklıkta maharet kazanmışlardır. Sen onları bilmezsin, biz biliriz onları. Onlara iki kez azap edeceğiz, sonra da onlar büyük bir azaba itileceklerdir.

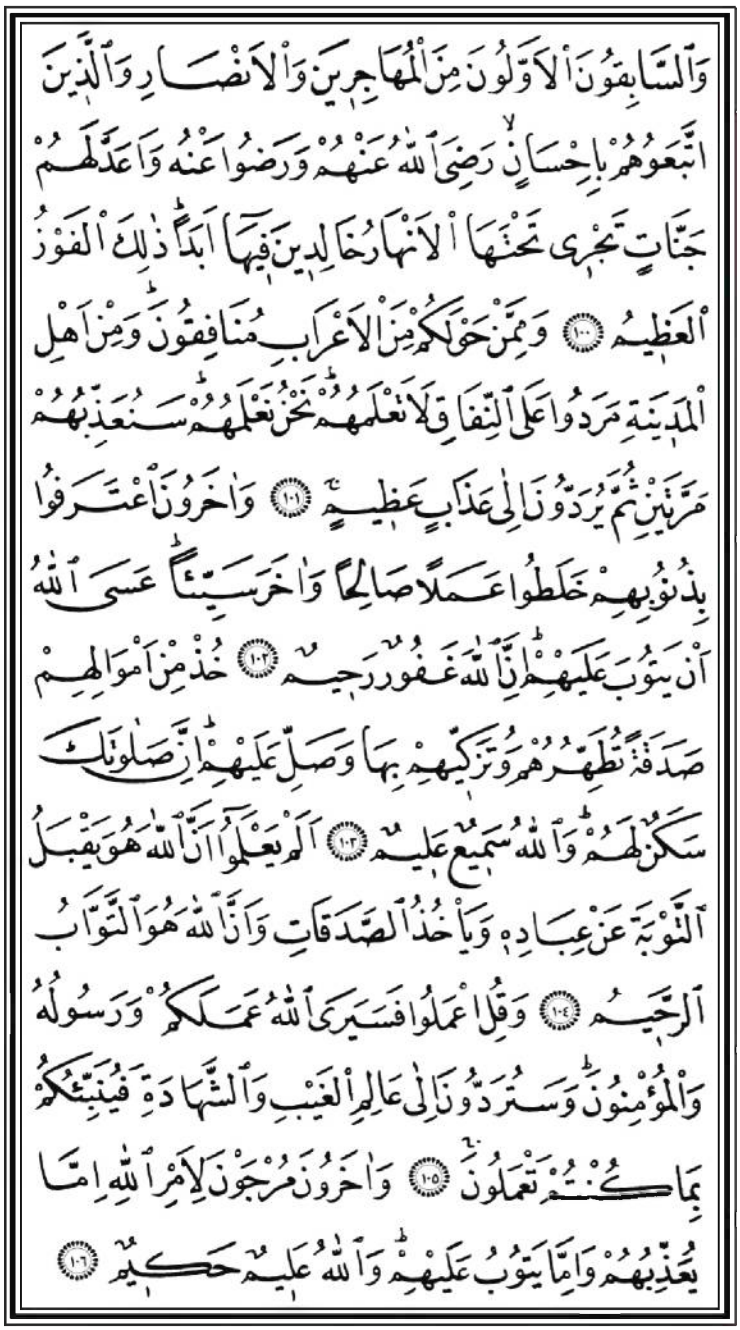

102- Diğerleri ise günahlarını itiraf ettiler, iyi bir ameli diğer kötü bir amelle karıştırdılar. (Tevbe ederlerse) umulur ki Allah onların tevbesini kabul eder. Çünkü Allah çok bağışlayan, pek esirgeyendir.

102- Diğerleri ise günahlarını itiraf ettiler, iyi bir ameli diğer kötü bir amelle karıştırdılar. (Tevbe ederlerse) Ta ki Allah (içlerinde iman edecek olanların tevbelerini kabul etsin). Çünkü Allah çok bağışlayan, pek esirgeyendir.

103- Onların mallarından sadaka al. Bununla onları (günahlardan) temizlersin, onları arıtıp yüceltirsin. Ve onlar için dua et. Çünkü senin duan onlar için sükunettir (onları yatıştırır). Allah işitendir, bilendir.

104- Allah'ın kullarının tevbesini kabul edeceğini, sadakaları geri çevirmeyeceğini ve Allah'ın tevbeyi çok kabul eden ve pek esirgeyen olduğunu hala bilmezler mi?

105- De ki: (Yapacağınızı) yapın! Amelinizi Allah'ta Rasul'ü de mü'minler de görecektir. Sonra görüleni ve görülmeyeni bilen Allah'a döndürüleceksiniz de O size yapmakta olduklarınızı haber verecektir.

106- (Sefere katılmayanlardan) Diğer bir gurup da, Allah'ın emrine bırakılmışlardır. O, bunlara ya azap eder veya tevbelerini kabul eder. Allah çok bilendir hikmet sahibidir.

106- (Sefere katılmayanlardan) Diğer bir gurup da, Allah'ın emrine bırakılmışlardır. Tevbe edeceklerle azaba uğrayacaklar, Allah'a beyandır. Allah çok bilendir, hikmet sahibidir.

107- (Münafıklar arasında) Bir de (mü'minlere) zarar vermek, (hakkı) inkar etmek, mü'minlerin arasına ayrılık sokmak ve daha önce Allah ve Rasul'üne karşı savaşmış olan adamı beklemek için bir mescid kuranlar ve (Bununla) iyilikten başka bir şey istemedik, diye mutlaka yemin edecek olanlar da vardır. Halbuki Allah onların kesinlikle yalancı olduklarına şahitlik eder.

108- Onun içinde asla namaz kılma. O gün takva üzerine kurulan mescit (Kuba Mescidi) içinde namaz kılman elbette daha doğrudur. Onda temizlenmeyi seven adamlar vardır. Allah'da çok temizlenenleri sever.

109- Binasını Allah korkusu ve rızası üzerine kuran kimse mi daha hayırlıdır, yoksa yapısını yıkılacak bir yarın kenarına kurup, onunla beraber kendisi de çöküp cehennem ateşine giden kimse mi? Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

109- Binasını Allah korkusu ve rızası üzerine kuran kimse mi daha hayırlıdır, yoksa yapısını yıkılacak bir yarın kenarına kurup, onunla beraber kendisi de çöküp cehennem ateşine giden kimse mi? Zalimliğe (devam eden) topluluklar Allah'ın hidayetine eremezler.

110- Yaptıkları bina, (ölüp de) kalpleri parçalanıncaya kadar yüreklerine devamlı olarak bir kuşku (sebebi) olacaktır. Allah çok iyi bilendir, hikmet sahibidir.

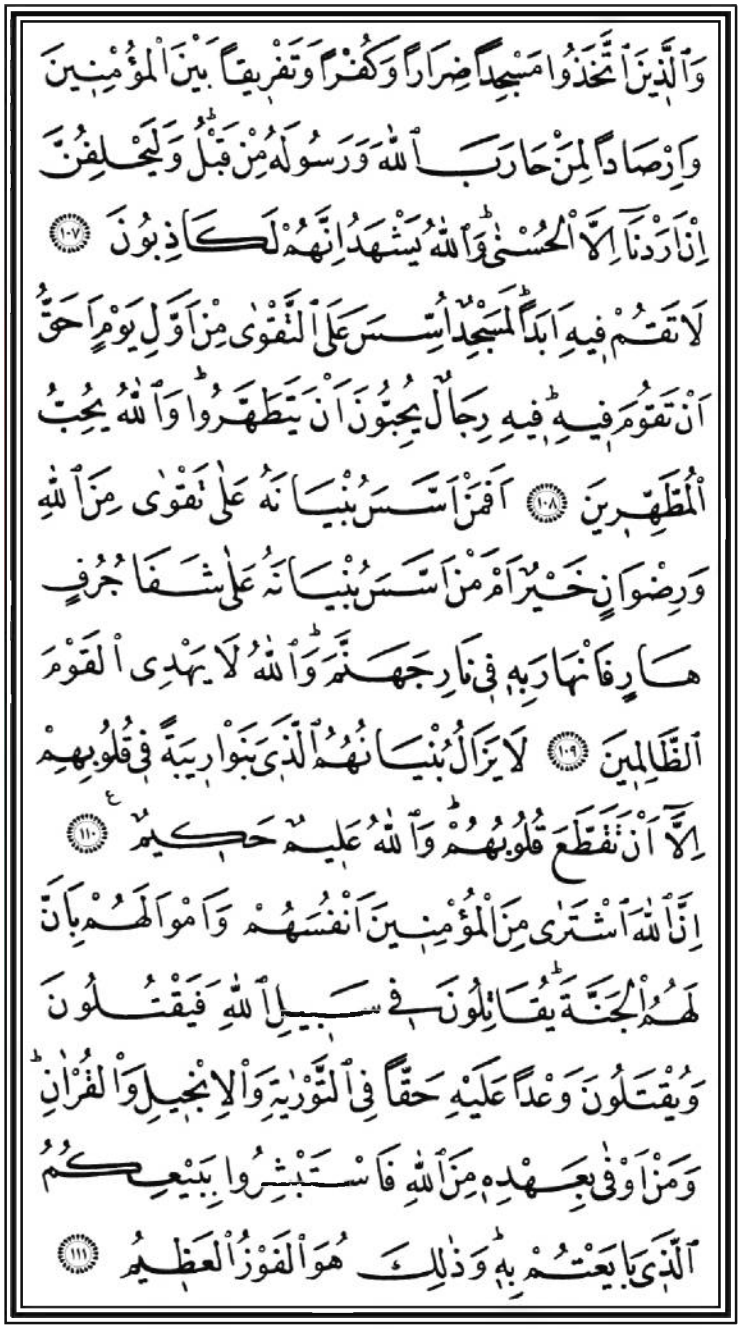
وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ
وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ
إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾
لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ
أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُطَّهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾ أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ
وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ
هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾
إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ
لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ
وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ
وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ
الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

111- Allah mü'minlerden, mallarını ve canlarını, kendilerine (verilecek) cennet karşılığında satın almıştır. Çünkü onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler, ölürler. (Bu) Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da Allah üzerine hak bir vaaddir. Allah'tan daha çok sözünü yerine getiren kim vardır? O halde O'nunla yapmış olduğunuz bu alışverişinizden dolayı sevinin. İşte bu, (gerçekten) büyük kazançtır.

112- (Bu alışverişi yapanlar,) Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, oruç tutanlar, ruku edenler, secde edenler, iyiliği emredip kötülükten alıkoyanlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlardır. O mü'minleri müjdele.

113- (Kafir olarak ölüp) Cehennem ehli oldukları onlara açıkça belli olduktan sonra, akraba dahi olsalar, (Allah'a) ortak koşanlar için af dilemek ne Peygamber'e yaraşır ne de inananlara.

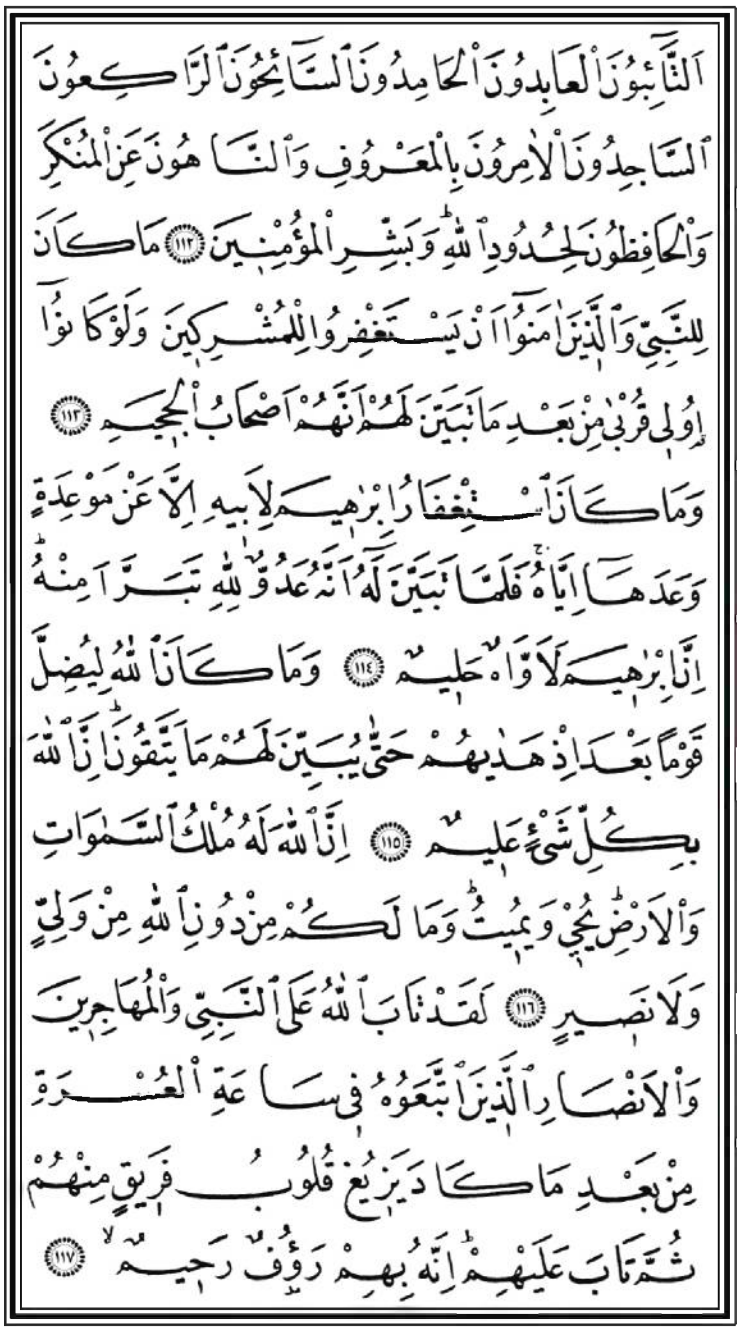

114- İbrahim'in babası için af dilemesi, sadece ona verdiği sözden dolayı idi. Ne var ki, onun Allah'a düşman olduğu kendisine belli olunca, ondan uzaklaştı. Şüphesiz ki İbrahim çok yumuşak huylu ve pek sabırlı idi.

115- Allah bir topluluğu doğru yola ilettikten sonra sakınacakları şeyleri kendilerine açıklayıncaya kadar onları saptıracak değildir. Allah her şeyi çok iyi bilendir.

115- Bir topluluk doğru yola geldikten sonra Allah sakınacakları şeyleri kendilerine açıklayıncaya kadar onları sorumlu tutacak değildir. Allah her şeyi çok iyi bilendir.

116- Göklerin ve yerin mülkü yalnız Allah'ındır. O diriltir ve öldürür. Sizin için Allah'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.

117- And olsun ki Allah, müslümanlardan bir gurubun kalpleri eğrilmeye yüz tuttuktan sonra, Peygamber'i ve güçlük zamanında ona uyan muhacirleri ve ensarları affetti. Sonra da onların tevbelerini kabul etti. Çünkü O, onlara karşı çok şefkatli, pek merhametlidir.

118- Ve (seferden) geri bırakılan üç kişinin de (tevbelerini kabul etti). Yer yüzü, genişliğine rağmen onlara dar gelmiş, vijdanları kendilerini sıktıkça sıkmıştı. Nihayet Allah'tan (O'nun azabından) yine Allah'a sığınmaktan başka çare olmadığını anlamışlardı. Sonra onlar (eski hallerine) dönmeleri ile Allah onların tevbelerini kabul etti. Çünkü Allah tevbeyi çok kabul eden, pek esirgeyendir.

119- Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğrularla beraber olun.

120- Medine halkına ve onların çevresinde bulunan bedevi Araplara Allah'ın Rasul'ünden geri kalmaları ve onun canından önce kendi canlarını düşünmek yakışmaz. İşte onların (İtaat edenlerin) Allah yolunda bir susuzluğa, bir yorgunluğa ve bir açlığa duçar olmaları, kafirleri öfkelendirecek bir yere (ayak) basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları, ancak bunların karşılığında kendilerine salih bir amel yazdırmaları içindir. Çünkü Allah iyilik yapanların mükafatını zayi etmez.

121- Allah onları, yapmakta olduklarının en güzeli ile mükafatlandırmak için küçük büyük yaptıkları her masraf, geçtikleri her vadi mutlaka onların lehine yazılır.

122- Mü'minlerin hepsinin toptan sefere çıkmaları doğru değildir. Onların her kesiminden bir grup dinde (dini ilimlerde) geniş bilgi elde etmek ve kavimleri (savaştan) döndüklerinde onları ikaz etmek için geride kalmalıdır. Umulur ki sakınırlar.

وَعَلَى ٱلثَّلَٰثَةِ ٱلَّذِينَ خُلِّفُوا۟ حَتَّىٰٓ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ ٱلْأَرْضُ
بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوٓا۟ أَن لَّا مَلْجَأَ
مِنَ ٱللَّهِ إِلَّآ إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوٓا۟ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ
ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَكُونُوا۟
مَعَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ ٱلْمَدِينَةِ وَمَنْ
حَوْلَهُم مِّنَ ٱلْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا۟ عَن رَّسُولِ ٱللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا۟
بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِۦ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا
نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا يَطَـُٔونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ
ٱلْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِۦ عَمَلٌ
صَٰلِحٌ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنفِقُونَ
نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا
كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ ٱللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾
وَمَا كَانَ ٱلْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا۟ كَآفَّةً ۚ فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ
فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَآئِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا۟ فِى ٱلدِّينِ وَلِيُنذِرُوا۟
قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوٓا۟ إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

122- Mü'minlerin hepsinin toptan sefere çıkmaları doğru değildir. Onların her kesiminden bir grup dinde (dini ilimlerde) geniş bilgi elde etmek ve kavimleri (savaştan) döndüklerinde onlara dini ilim anlatmak için geride kalmalıdır. Ta ki (içlerindekiler) sakınırlar.

123- Ey iman edenler! Kafirlerden yakınınızda olanlara karşı savaşın ve onlar sizde bir sertlik bulsunlar. Bilin ki, Allah sakınanlarla beraberdir.

124- Herhangi bir sure indirildiği zaman onlardan bir kısmı der ki: Bu sizin hanginizin imanını artırdı? İman edenlere gelince (bu sure) onların imanlarını artırır ve onlar sevinirler.

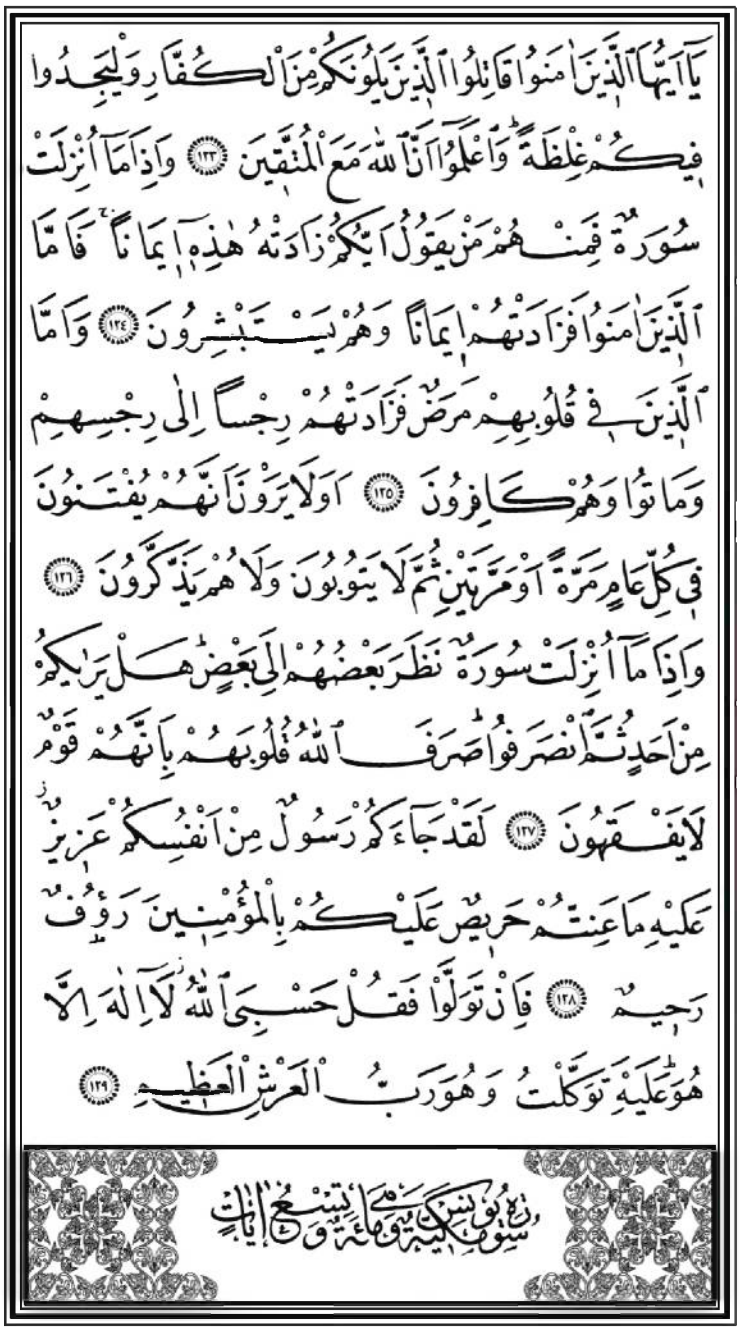
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قَٰتِلُواْ ٱلَّذِينَ يَلُونَكُم مِّنَ ٱلۡكُفَّارِ وَلۡيَجِدُواْ
فِيكُمۡ غِلۡظَةٗۚ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلۡمُتَّقِينَ ١٢٣ وَإِذَا مَآ أُنزِلَتۡ
سُورَةٞ فَمِنۡهُم مَّن يَقُولُ أَيُّكُمۡ زَادَتۡهُ هَٰذِهِۦٓ إِيمَٰنٗاۚ فَأَمَّا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ فَزَادَتۡهُمۡ إِيمَٰنٗا وَهُمۡ يَسۡتَبۡشِرُونَ ١٢٤ وَأَمَّا
ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ فَزَادَتۡهُمۡ رِجۡسًا إِلَىٰ رِجۡسِهِمۡ
وَمَاتُواْ وَهُمۡ كَٰفِرُونَ ١٢٥ أَوَلَا يَرَوۡنَ أَنَّهُمۡ يُفۡتَنُونَ
فِي كُلِّ عَامٖ مَّرَّةً أَوۡ مَرَّتَيۡنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمۡ يَذَّكَّرُونَ ١٢٦
وَإِذَا مَآ أُنزِلَتۡ سُورَةٞ نَّظَرَ بَعۡضُهُمۡ إِلَىٰ بَعۡضٍ هَلۡ يَرَىٰكُم
مِّنۡ أَحَدٖ ثُمَّ ٱنصَرَفُواْۚ صَرَفَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُم بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ
لَّا يَفۡقَهُونَ ١٢٧ لَقَدۡ جَآءَكُمۡ رَسُولٞ مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ عَزِيزٌ
عَلَيۡهِ مَا عَنِتُّمۡ حَرِيصٌ عَلَيۡكُم بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ رَءُوفٞ
رَّحِيمٞ ١٢٨ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَقُلۡ حَسۡبِيَ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا
هُوَۖ عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُۖ وَهُوَ رَبُّ ٱلۡعَرۡشِ ٱلۡعَظِيمِ ١٢٩

125- Kalplerinde hastalık (nifak ve münafıklık) olanlara gelince, onlarında inkarlarını büsbütün artırır ve artık onlar kafir olarak ölürler.

126- Onlar, her yıl bir veya iki kez (çeşitli belalarla) imtihan edildiklerini görmüyorlar mı? Sonra da ne tevbe ediyorlar ne de ibret alıyorlar.

127- Bir sure indirildiği zaman (göz kırpıp alay ederek) birbirlerine bakar (ve) (Çevreden) sizi birisi görüyor mu? Diye sorarlar, sonra da (sıvışıp) giderler. Anlamayan bir kavim oldukları için Allah onların kalplerini (imandan) çevirmiştir.

127- Bir sure indirildiği zaman (göz kırpıp alay ederek) birbirlerine bakar (ve); (Çevreden) sizi birisi görüyor mu? Diye sorarlar, sonra da (sıvışıp) giderler. Anlamayan bir kavim oldukları için onlar kalplerini Allah'tan ve imandan çevirmişlerdir.

128- An dolsun size kendinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, mü'minlere karşı çok şefkatlidir,

129- (Ey Muhammed!) Yüz çevirirlerse de ki: Allah bana yeter. O'ndan başka ilah yoktur. Ben sadece O'na güvenip dayanırım. O yüce arşın sahibidir.

ONUNCU SÛRE
YÛNUS SÛRESİ

Yunus suresi 109 ayet olup 40,94,95ve 96 ayetler Medine'de, diğerleri Mekke'de inmiştir. 98. ayette Hazreti Yunus'un Kavmi'nden bahsedildiği için sureye bu ad verilmiştir. Mekke halkı kendi içlerinden bir adamın Peygamber olabileceğine inanmıyorlar ve "Allah, Ebu Talib'in yetimi Muhammed'den başka bir Peygamber bulamadı mı?" diyorlardı. Hiç olmazsa hatırı sayılır, zengin ve makam sahibi birisinin peygamber olmasını daha uygun görüyorlardı. İşte bunun üzerine bu sure inmiştir.

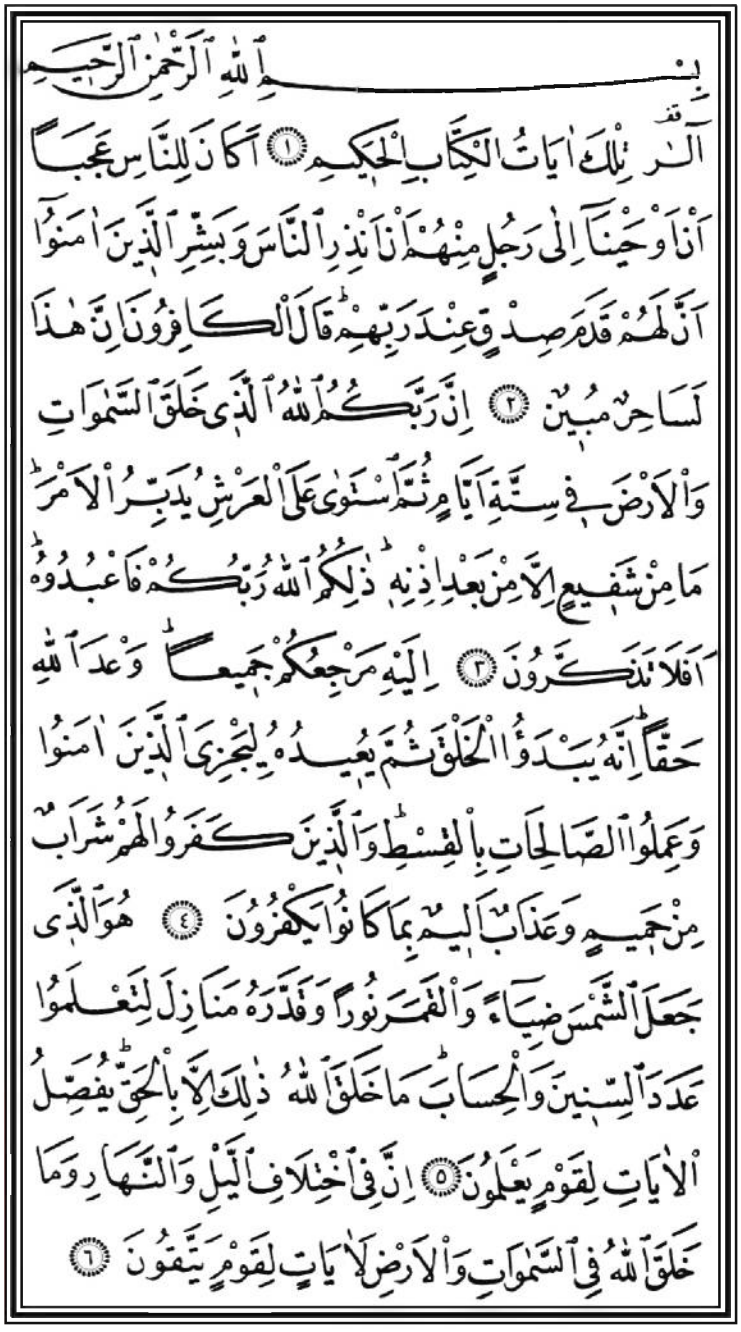
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا
أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَٰذَا
لَسَاحِرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ
مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ۚ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا ۖ وَعْدَ اللَّهِ
حَقًّا ۚ إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ
مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذِي
جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا
عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۚ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ ۚ يُفَصِّلُ
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا
خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Elif. Lam. Ra. İşte bunlar hikmet dolu Kitab'ın ayetleridir.

2- İçlerinden bir adama, İnsanları uyar ve iman edenlere, Rab'leri katında onlar için yüksek bir doğruluk makamı olduğunu müjdele, diye vahyetmemiz, insanlar için şaşılacak birşey mi oldu ki, o kafirler; Bu elbette apacık bir sihirbazdır dediler.

3- Şüphesiz ki Rab'biniz gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra da işleri yerli yerinde idare ederek arştan istiva eden Allah'tır. O'nun izni olmadan hiç kimse şefaatçı olamaz. İşte O Rab'biniz Allah'tır.O halde O'na kulluk edin. Hâlâ düşünmüyor musunuz?

4- Allah'ın gerçek bir vadi olarak hepinizin dönüşü ancak O'nadır. Çünkü O, mahlukatı önce (yoktan) yaratır, sonra da iman edip iyi işler yapanlara adaletle mükafat vermek için (onları huzuruna) geri çevirir. Kafir olanlara gelince, inkar etmekte oldukları şeylerden ötürü onlar için kaynar sudan bir içki ve elem verici bir azap vardır.

5- Güneşi ışıklı, ayı da parlak kılan, yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona (aya) birtakım menziller takdir eden O'dur. Allah bunları, ancak bir gerçeğe (ve hikmete) binaen yaratmıştır. O, bilen bir kavme ayetlerini açıklamaktadır.

5- Güneşi ışıklı, ayı da parlak kılan, yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona (aya) birtakım menziller takdir eden O'dur. Allah bunları, ancak bir gerçeğe (ve hikmete) binaen yaratmıştır. (Bütün insanlara ve) hakka inananlara apaçık ayetlerdir.

6- Gece ve gündüzün değişmesinde (uzayıp kısalmasında) Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde, (onu inkar etmekten) sakınan bir kavim için elbette nice deliller vardır.

7- O kimseler ki bize kavuşacaklarını ümit etmezler ve dünya hayatına razı olarak onunla mutmain olmuşlardır. İşte onlar bizim ayetlerimizden gafillerdir.

8- İşte onların varacakları yer, kendi kazandıkları günahları yüzünden ateşdir.

9- İman edip güzel işler yapanlara gelince, imanları sebebiyle Rab'leri onları nimet dolu cennetlerde, alt tarafından ırmaklar akan (saraylara) erdirir.

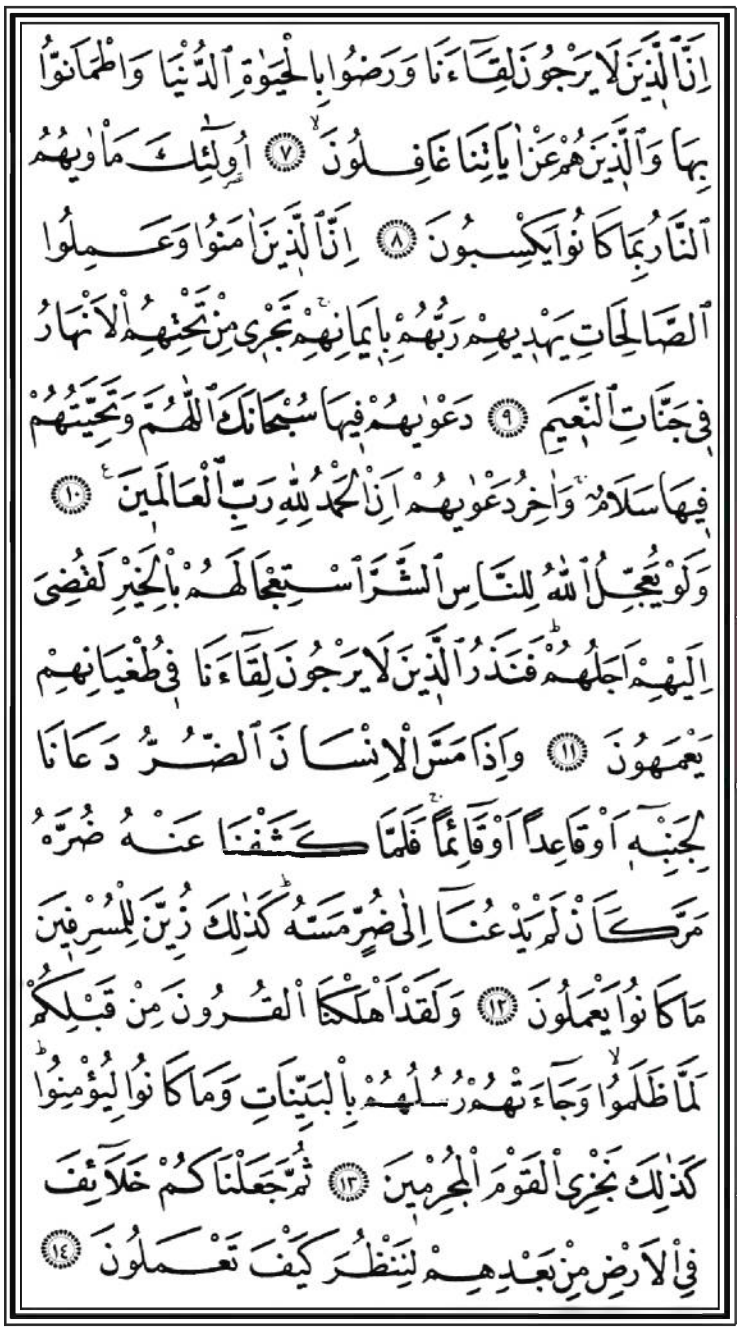

10- Onların oradaki duası: Allah'ım! Seni noksan sıfatlardan tenzih ederiz (sözleridir). Orada birbirleriyle karşılaştıkça söyledikleri ise selamdır. Onların dualarının sonu da şudur: Hamd, alemlerin Rab'bi Allah'a mahsustur.

11- Eğer Allah insanlara, hayrı çarçabuk istedikleri gibi şerri de acele verseydi, elbette onların ecelleri bitirilmiş olurdu. Fakat bize kavuşmayı beklemeyenleri biz, azgınlıkları içinde bocalar bir halde (kendi başlarına) bırakırız.

12- İnsana bir zarar geldiği zaman, yan yatarak, oturarak veya ayakta durarak (o zararın giderilmesi için) bize dua eder, fakat biz ondan sıkıntısını kaldırınca, sanki kendisine dokunan bir sıkıntıdan ötürü bize dua etmemiş gibi geçip gider. Haddi aşanlara yapmakta oldukları şeyler güzel gösterildi.

12- İnsana bir zarar geldiği zaman, yan yatarak, oturarak veya ayakta durarak (o zararın giderilmesi için) bize dua eder, fakat biz ondan sıkıntısını kaldırınca, sanki kendisine dokunan bir sıkıntıdan ötürü bize dua etmemiş gibi geçip gider. Haddi aşanlara yapmakta oldukları şeyler güzel görünmektedir.

13- And olsun ki sizden önce, Peygamber'i kendilerine mucizeler getirdiği halde (yalanlayıp) zulmettiklerinden dolayı nice milletleri helak ettik. Zaten onlar iman edecek değillerdi. İşte biz suçlu kavimleri böyle cezalandırırız.

14- Nasıl amel işlediklerinizi görmemiz için. Sonra onların ardından sizi yeryüzünde halifeler kıldık.

14- Nasıl amel işlediklerinizi görmeniz (kendinizi kendinize şahit tutmanız) için Sonra onların ardından sizi yeryüzünde halifeler kıldık.

15- Onlara ayetlerimiz açık açık okunduğu zaman (öldükten sonra) bize kavuşmayı beklemeyenler: Ya bundan başka bir Kur'an getir veya bunu değiştir dediler. De ki: Onu kendiliğimden değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben, bana vahyolunandan başkasına uymam. Çünkü Rab'bime isyan edersem elbette büyük günün azabından korkarım.

16- De ki: Eğer Allah dileseydi onu size okumazdım, Allah da onu size bildirmezdi. Ben ondan önce bir ömür boyu içinizde durmuştum. Hala akıl erdiremiyor musunuz?

17- Öyleyse kim Allah'a karşı yalan uydurandan veya onun ayetlerini yalanlayandan daha zalimdir. Şüphe yok Bilesiniz ki suçlular asla onmazlar.

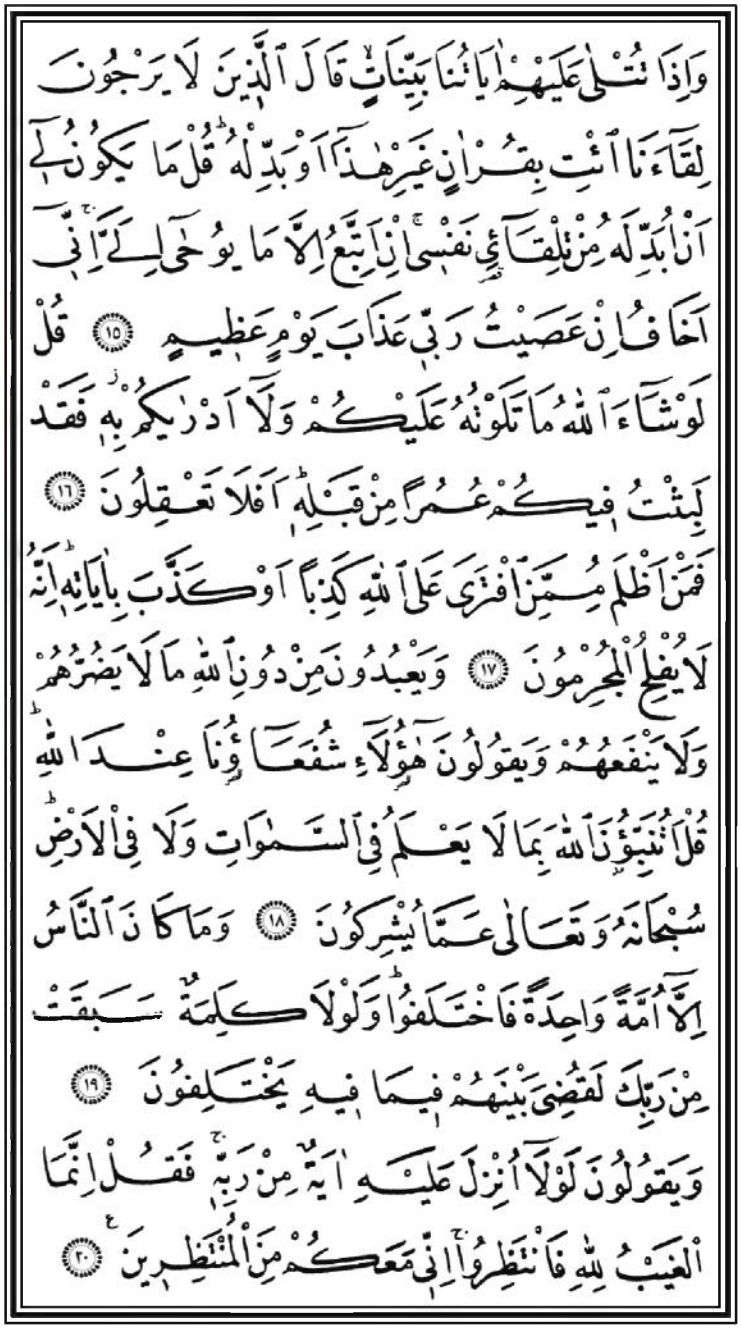

17- Öyleyse kim Allah'a karşı yalan uydurandan veya onun ayetlerini yalanlayandan daha zalimdir. Şüphe yok ki mücrimler (o hal üzereyken) felaha ermezler.

18- Onlar Allah'ı bırakıp kendilerine ne zarar ne de fayda verebilecek şeylere tapıyorlar ve bunlar, Allah katında bizim şefaatçılarımızdır, diyorlar. De ki: Siz Allah'a göklerde ve yerde bilemeyeceği bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Haşa! O, onların ortak koştuklarından uzak ve yücedir.

19- İnsanlar sadece bir tek ümmetti, sonradan ayrılığa düştüler. Eğer (azabın ertelenmesi ile ilgili) Rab'binden bir söz (ezeli bir takdir) geçmemiş olsaydı, ayrılığa düştükleri konuda hemen aralarında hüküm verilirdi (derhal azap iner ve işleri bitirilirdi).

20- O'na (Muhammed'e) Rab'binden bir mucize indirilse ya diyorlar. De ki: Gayb ancak Allah'ındır. Bekleyin (bakalım) ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.

21- Kendilerine dokunan (kıtlık ve hastalık gibi) bir sıkıntıdan sonra insanlara bir rahmet (esenlik) tattırdığımız zaman, bir de bakarsın ki, ayetlerimiz hakkında onların bir tuzağı vardır. De ki: Allah'ın tuzağı daha süratlidir. Şüphesiz elçilerimiz kurduğunuz tuzakları yazıyorlar.

22- Sizi karada ve denizde gezdiren O'dur. Hatta siz gemilerde bulunduğunuz, o gemilerde içindekileri tatlı bir rüzgarla alıp götürdükleri ve (yolcular) bu yüzden neşelendikleri zaman, o gemiye şiddetli bir fırtına gelip çatar, her yerden onlara dalgalar hücum eder ve onlar çepeçevre kuşatıldıklarını anlarlar da dini yalnız Allah'a halis kılarak; And olsun eğer bizi bundan kurtarırsan mutlaka şükredenlerden olacağız diye Allah'a yalvarırlar.

وَإِذَآ أَذَقْنَا ٱلنَّاسَ رَحْمَةً مِّنۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُم مَّكْرٌ فِىٓ ءَايَاتِنَا
قُلِ ٱللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا ۚ إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾
هُوَ ٱلَّذِى يُسَيِّرُكُمْ فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا كُنتُمْ فِى ٱلْفُلْكِ
وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا۟ بِهَا جَآءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَآءَهُمُ
ٱلْمَوْجُ مِن كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ ۙ دَعَوُا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ ٱلدِّينَ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَٰذِهِۦ لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿٢٢﴾
فَلَمَّآ أَنجَىٰهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ ۗ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّمَا
بَغْيُكُمْ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُم ۖ مَّتَٰعَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ
فَنُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾ إِنَّمَا مَثَلُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا كَمَآءٍ
أَنزَلْنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَٱخْتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ ٱلنَّاسُ
وَٱلْأَنْعَٰمُ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذَتِ ٱلْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَٱزَّيَّنَتْ
وَظَنَّ أَهْلُهَآ أَنَّهُمْ قَٰدِرُونَ عَلَيْهَآ ۖ أَتَىٰهَآ أَمْرُنَا لَيْلًا
أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَٰهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَ بِٱلْأَمْسِ ۚ كَذَٰلِكَ
نُفَصِّلُ ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَٱللَّهُ يَدْعُوٓا۟ إِلَىٰ
دَارِ ٱلسَّلَٰمِ ۖ وَيَهْدِى مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

23- Fakat Allah onları kurtarınca bir de bakarsın ki onlar, yine haksız yere taşkınlık ediyorlar. Ey insanlar! Sizin taşkınlığınız ancak kendi aleyhinizedir, (bununla) sadece fani dünya hayatının menfaatini elde edersiniz. Sonunda dönüşünüz yine bizedir. O zaman yapmakta olduklarınızı size haber vereceğiz.

24- Dünya hayatının durumu, gökten indirdiğimiz bir su gibidir ki, insanların ve hayvanların yiyeceklerinden olan yeryüzü bitkileri o su sayesinde gürleşip birbirine girer. Nihayet yeryüzü zineti takınıp, (rengarenk) süslendiği ve sahipleri de onun üzerinde kudret sahibi olduklarını sandıkları bir sırada, bir gece veya gündüz ona emrimiz (afetimiz) gelir de onu sanki dün yerinde yokmuş gibi kökünden koparılarak biçilmiş bir hale getiririz. İşte iyi düşünecek kavimler için ayetlerimizi böyle açıklıyoruz.

25- Allah kullarını esenlik yurduna çağırıyor ve O, dilediğini doğru yola iletir.

25- Allah kullarını esenlik yurduna çağırıyor ve dileyen O'nun doğru yoluna girer.

26- Güzel davrananlara daha güzel karşılık, bir de fazlası vardır. Onların yüzlerine ne bir toz (kara leke) bulaşır, ne de bir horluk (gelir). İşte onlar cennet ehlidirler. Ve onlar orada ebedi kalacaklardır.

27- Kötülük yapanlara gelince, kötülüğün cezası misli iledir. Onları zillet kaplayacaktır. Onları Allah'a karşı koruyacak hiç kimse yoktur. Onların yüzleri sanki karanlık geceden bir parçaya bürünmüştür. İşte onlar da cehennem ehlidir. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

28- Onların hepsini bir araya toplayacağımız, sonra da Allah'a ortak koşanlara, siz ve koştuğunuz ortaklar yerinizde bekleyin, diyeceğimiz gün artık onların (putlarıyla) aralarını tamamen ayırmışızdır. Ve onların ortakları (putları) derler ki: Siz bize ibadet etmiyordunuz.

29- Bu yüzden bizimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Şüphesiz ki biz sizin (bize) tapmanızdan tamamen habersizdik.

30- Orada herkes geçmişte yaptıklarını karşısında bulur. Artık onlar gerçek sahipleri olan Allah'a döndürülmüşlerdir. Uydurmakta oldukları şeyler (batıl tanrıları) da onları terkedip kaybolmuştur.

31- (Rasul'üm) De ki: Size gökten ve yerden kim rızık veriyor? Ya da kulaklara ve gözlere kim malik (ve hakim) bulunuyor? Ölüden diriyi kim çıkarıyor, diriden ölüyü kim çıkarıyor? (Her türlü) İşi kim idare ediyor? Allah diyecekler. De ki: Öyle ise (O'na asi olmaktan) sakınmıyor musunuz?

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا
ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ كَسَبُوا
السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ عَاصِمٍ ۖ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۚ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ
لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاؤُكُمْ ۚ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ ۖ وَقَالَ
شُرَكَاؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾ هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ
مَا أَسْلَفَتْ ۚ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۖ أَمَّنْ يَمْلِكُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ ۖ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ
مِنَ الْحَيِّ ۖ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۚ فَقُلْ أَفَلَا
تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ فَذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۖ فَمَاذَا بَعْدَ
الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ۖ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَٰلِكَ حَقَّتْ
كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

32- İşte O, sizin gerçek Rab'biniz olan Allah'tır. Artık haktan (ayrıldıktan) sonra sapıklıktan başka ne kalır? O halde nasıl (sapıklığa) dönüyorsunuz?

33- İşte böylece Rab'binin yolundan çıkanlar hakkında, onlar inanmazlar sözü gerçekleşmiş oldu.

34- (Rasul'üm) De ki: (Allah'a) Ortak koştuklarınız arasında, (herhangi birşey yokken) ilk defa yaratacak, arkasından onu (ölümünden sonra hayata) yeniden döndürecek biri var mı? De ki: Allah ilk defa yaratıp (ölümden sonra) onu yeniden (hayata) döndürür. O halde nasıl sapıtırsınız?

35- De ki: Ortak koştuklarınızdan hakka iletecek olan var mı? De ki: Hakka Allah iletir. Öyleyse hakka ileten mi uyulmaya daha layıktır, yoksa hidayet verilmedikçe kendi kendine doğru yolu bulamayan mı? Size ne oluyor? Nasıl (böyle yanlış) hükmediyorsunuz?

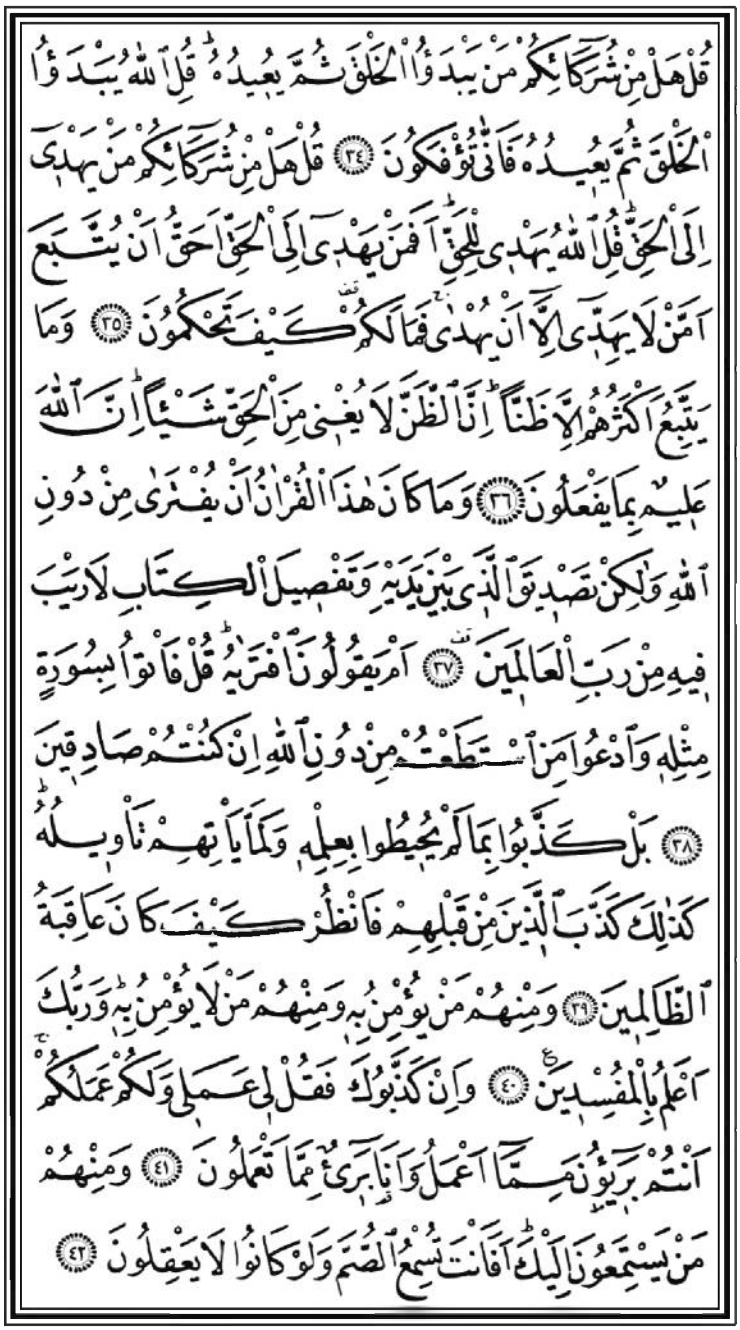

36- Onların çoğu zandan başka bir şeye uymaz. Şüphesiz zan, haktan (ilimden) hiçbir şeyin yerini tutmaz. Allah onların yapmakta olduklarını pek iyi bilendir.

37- Bu Kur'an Allah'tan başka (bir ilah daha) olmayan (Zatı) tarafından gönderilmiş bir kelamdır. Ancak kendinden öncekini doğrulayan ve o kitabı açıklayandır. Onda şüphe yoktur, o alemlerin Rab'bindendir.

38- Yoksa, onu (Muhammed) uydurdu mu diyorlar? De ki: Eğer sizler doğru iseniz Allah'tan başka, gücünüzün yettiklerini çağırın da (hep beraber) onun benzeri bir sure getirin.

39- Bilakis, onlar ilmini kavrayamadıkları ve yorumu kendilerine asla gelmemiş olan (Kur'an'ı) yalanladılar. Onlardan öncekilerde böyle yalanlamışlardı. Şimdi bak, zalimlerin sonu nasıl oldu.

40- İçlerinde öylesi var ki, ona (Kur'an'a) inanır yine onlardan öylesi de var ki ona inanmaz. Rab'bin bozguncuları en iyi bilendir.

41- (Rasul'üm!) Onlar seni yalanlarlarsa de ki: Benim işim bana, sizin işiniz de size aittir. Siz benim yaptığımdan uzaksınız, ben de sizin yaptığınızdan uzağım.

42- Onlardan seni dinleyenler vardır. Fakat sağırlara, üstelik akılları ermeyenlere sen mi duyuracaksın?

42- Onlardan seni dinleyenler vardır. Fakat sağırlara, üstelik akıllarını kullanmayanlara sen mi duyuracaksın?

43- Onlardan sana bakan da vardır. Fakat hele (gerçeği) görmiyorlarsa körleri sen mi doğru yola getireceksin?

43- Onlardan sana bakan da vardır. Fakat hele (gerçeği) görmek istemiyorlarsa körleri sen mi doğru yola getireceksin?

44- Şüphesiz ki Allah insanlara hiçbir şekilde zulmetmez, fakat insanlar kendilerine zulmederler.

45- Allah'ın onları, sanki günün ancak bir saati kadar kaldıklarını zanneder vaziyette yeniden diriltip toplayacağı gün, aralarında birbirleriyle tanışırlar. Allah'ın huzuruna varmayı yalanlayanlar, elbette zarara uğramışlardır. Zira onlar doğru yolda gitmemişlerdir.

46- Eğer onları tehdit ettiğimiz (azabın) bir kısmını sana (dünyada iken) gösterirsek (ne ala) yok eğer (göstermeden) seni vefat ettirirsek, nihayet onların dönüşü de bizedir. (O zaman onlara ne olacağını göreceksin). Sonra Allah onların yapmakta olduklarına da şahittir.

47- Her ümmetin bir Peygamber'i vardır. Peygamber'leri geldiği zaman, aralarında adaletle hükmedilir ve onlara asla zulmedilmez.

48- Doğru iseniz bu vaad (azap) ne zamandır? Diyorlar.

49- De ki: Ben kendime bile Allah'ın dilediğinden başka ne bir zarar ne de bir menfaat verme gücüne sahibim. Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri geldiği zaman artık ne bir saat geri kalırlar ne de ileri giderler.

50- De ki: (Ey müşrikler!) Ne dersiniz? Allah'ın azabı size geceleyin veya gündüzün gelirse, (ne yaparsınız?) Suçlular ondan hangisini istemekte acele ediyorlar?

51- Başınıza bela geldikten sonra mı O'na iman edeceksiniz, şimdi mi? (Çok geç) Halbuki onu (azabın gelmesini) istemekte acele ediyordunuz.

52- Sonra o (kendilerine) zulmedenlere ebedi azabı tadın denilecek. Kazanmakta olduğunuzdan başkasının karşılığını mı bulacaksınız?

53- O (azap) bir gerçek midir? Diye senden haber istiyorlar. De ki: Evet, Rab'bime and olsun ki o şüphesiz gerçektir ve siz aciz bırakacak değilsiniz.

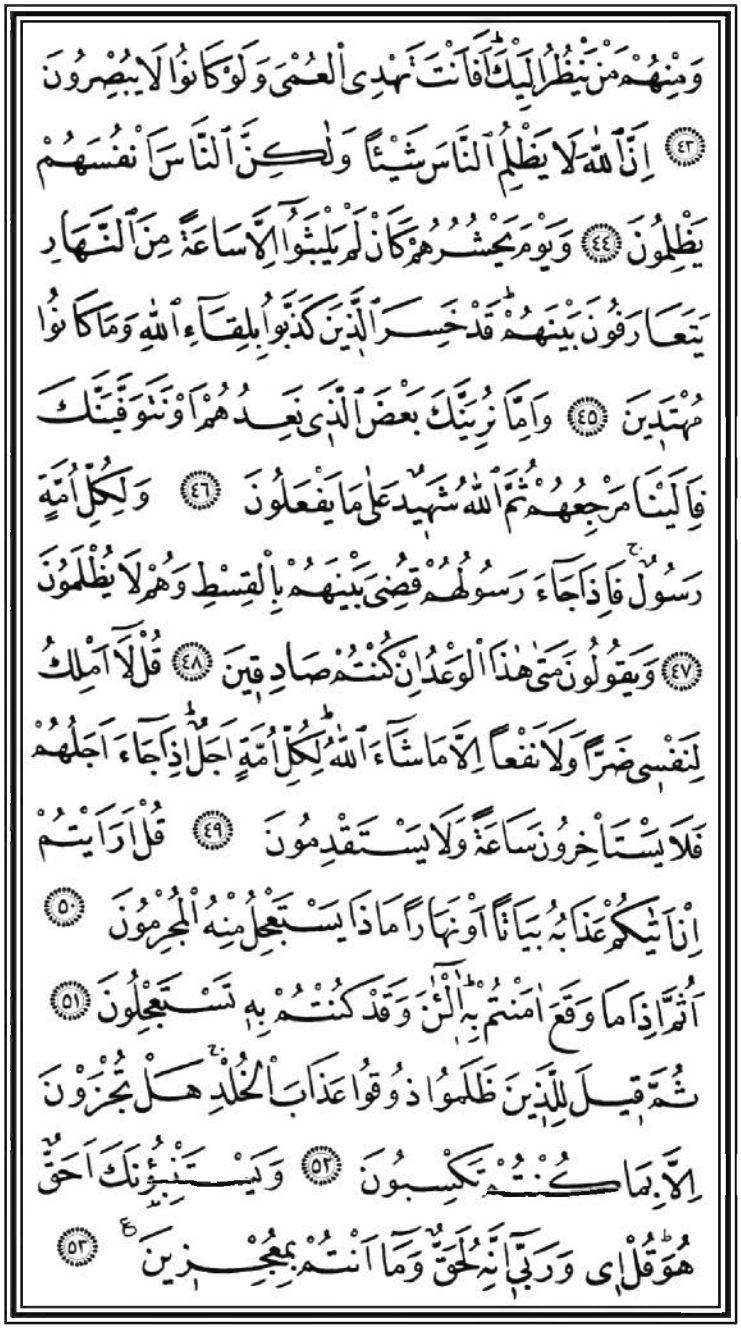

54- (O zaman) Zulmeden herkes yeryüzündeki bütün servete sahip olsa (azaptan kurtulmak için) elbette onu feda eder. Ve azabı gördükleri zaman için için yanarlar. Aralarında adaletle hüküm olunur ve onlara zulmedilmez.

55- Bilesiniz ki, göklerde ve yerde olan her şey Allah'ındır. Yine bilesiniz ki, Allah'ın vaadi haktır, fakat onların çoğu bilmezler.

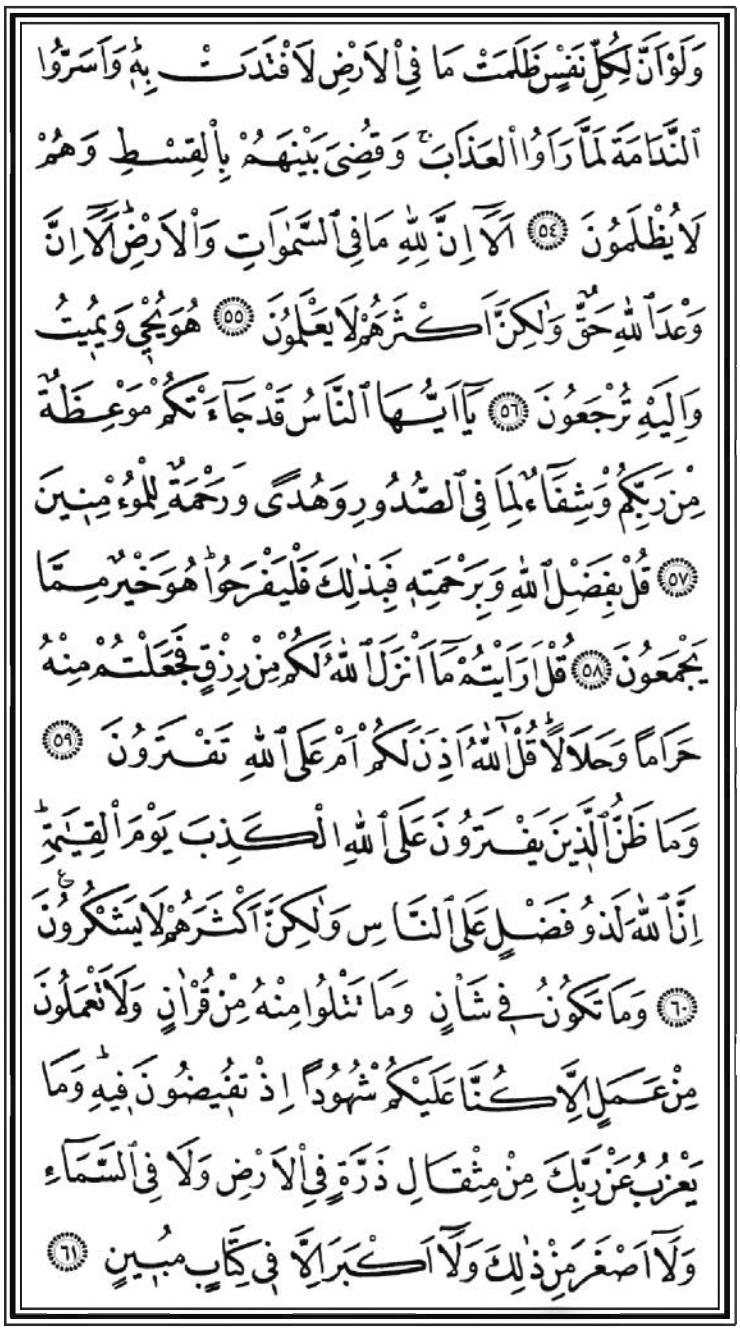

56- O, hem diriltir hem de öldürür ve yalnız O'na döndürüleceksiniz.

57- Ey insanlar! Size Rab'binizden bir öğüt, gönüllerdekine bir şifa, mü'minler için bir hidayet ve rahmet gelmiştir.

58- De ki: Ancak Allah'ın lütfu ve rahmetiyle, işte bunlarla sevinsinler. Bu, onların (dünya malı olarak) topladıklarından daha hayırlıdır.

59- De ki: Allah'ın size indirdiği rızıktan bir kısmını helal, bir kısmını da haram bulmanıza ne dersiniz? De ki: Allah mı size izin verdi, yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?

60- Allah'a karşı yalan uyduranların kıyamet günü (akıbetleri) hakkındaki kanaatleri nedir? Şüphesiz Allah insanlara karşı lütuf sahibidir. Fakat onların çoğu şükretmezler.

61- Ne zaman sen bir işte bulunsan, ne zaman Kur'an'dan birşey okusan ve siz ne zaman bir iş yaparsanız, o işe daldığınız zaman biz mutlaka üstünüze şahitiz dir. Ne yerde ne gökte zerre ağırlığınca bir şey Rab'binden uzak (ve gizli) kalmaz. Bundan daha küçüğü ve daha büyüğü yoktur ki apaçık Kitap'ta (Levh-i Mahfuz da) bulunmasın.

62- Bilesiniz ki Allah'ın dostlarına korku yoktur; onlar üzülmeyecekler de.

63- Onlar, iman edip de takvaya ermiş olanlardır.

64- Dünya hayatında da ahirette de onlara müjde vardır. Allah'ın sözlerinde asla değişme yoktur. İşte bu, büyük kurtuluşun kendisidir.

65- (Rasul'üm) Onların (inkarcıların) sözleri seni üzmesin. Çünkü bütün izzet (ve üstünlük) Allah'ındır. O, işitendir, bilendir.

66- İyi bilin ki, göklerde ve yerde ne varsa yalnız Allah'ındır. (O halde) Allah'tan başka ortaklara tapanlar, neyin ardına düşüyorlar. Doğrusu onlar, zandan başka bir şeyin ardına düşmüyorlar ve onlar sadece yalan söylüyorlar.

67- O (Allah), geceyi içerisinde dinlenesiniz diye sizin için yaratan (çalışıp kazanmanız için de) gündüzü aydınlık kılandır. Şüphesiz bunda dinleyen bir toplum için ibretler vardır.

68- (Müşrikler) Allah çocuk edindi dediler. Haşa! O bundan münezzehtir. O'nun (çocuğa) ihtiyacı yoktur. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Bu hususta yanınızda herhangi bir delil yoktur. Allah hakkında bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?

69- De ki: Allah hakkında yalan uyduranlar, asla kurtuluşa eremezler.

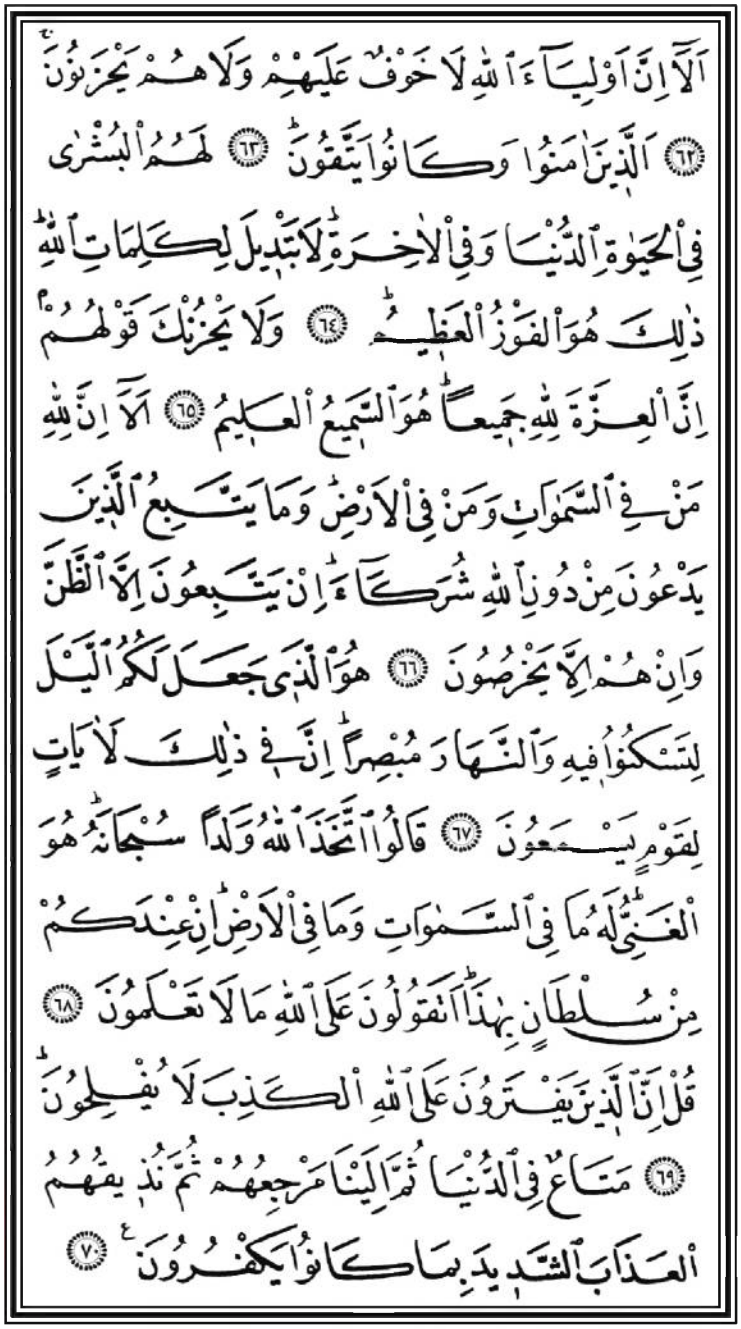

69- De ki: Allah hakkında yalan uydurmaya devam edenler, (ve o hal üzerinde bulunduk ca) asla kurtuluşa eremezler.

70- Dünyada bir miktar geçim (sağlarlar), sonra dönüşleri bizedir; sonra da inkar etmekte oldukları şeylerden ötürü, onlara şiddetli azabı tattırırız.

71- Onlara Nuh'un haberini oku; hani o kavmine demişti ki: Ey kavmim! Eğer benim (aranızda) durmam ve Allah'ın ayetlerini hatırlatmam size ağır geldi ise, ben yalnız Allah'a dayanıp güvenirim. Sizde ortaklarınızla beraber toplanıp yapacağınızı kararlaştırın. Sonra işiniz başınıza dert olmasın. Bundan sonra (vereceğiniz) hükmü, bana uygulayın ve bana mühlet de vermeyin.

72- Eğer yüz çeviriyorsanız, zaten ben sizden bir ücret istemedim. Benim ecrim Allah'tan başkasına ait değildir ve bana Müslümanlardan olmam emrolundu.

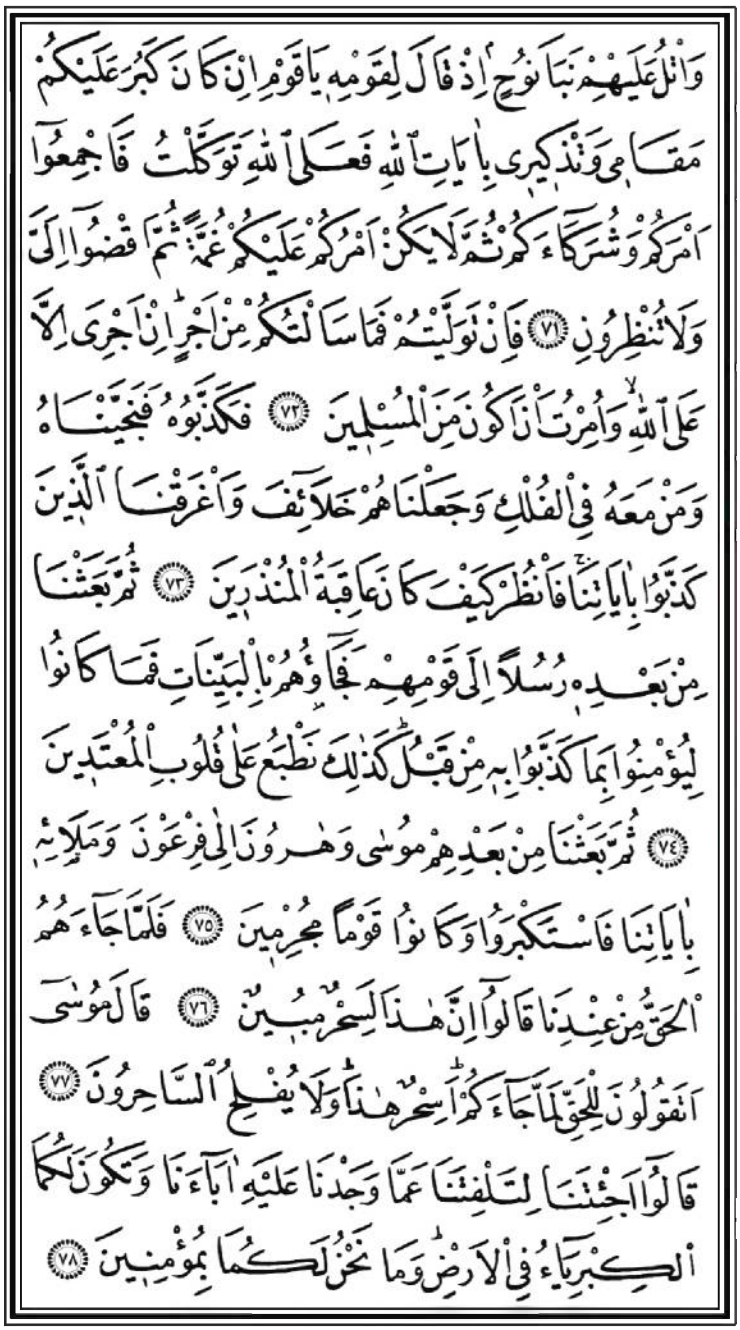

73- Yine de onu yalanladılar, biz de hem onu hem de onunla beraber gemide bulunanları kurtardık ve onları (yeryüzünde) halifeler kıldık; ayetlerimizi yalanlayanları da (denizde) boğduk. Bak ki uyarılanların (inanmayanların) sonu nasıl oldu?

74- Sonra onun arkasından birçok Peygamber'i kendi toplumlarına gönderdik. Onlar mucizeler getirdiler. Fakat onlar daha önce yalanladıkları şeye inanacak değillerdi. İşte haddi aşanların kalplerini biz böyle mühürleriz.

74- Sonra onun arkasından birçok Peygamber'i kendi toplumlarına gönderdik. Onlar mucizeler getirdiler. Fakat onlar daha önce yalanladıkları şeye inanacak değillerdi. İşte haddi aşanlar, kalplerini böylece mühürlettirirler.

75- Sonra onların ardından da Firavun ve toplumuna Musa ile Harun'u mucizelerimizle gönderdik. Fakat onlar kibirlendiler ve günahkar bir toplum oldular.

76- Katımızdan onlara hak (mucize) gelince bu elbette apaçık bir sihirdir dediler.

77- Musa: Size hak geldiğinde onun için (hep böyle) mi dersiniz? Bu bir sihir midir? Halbuki sihirbazlar iflah olmazlar dedi.

78- Onlar dediler ki: Babalarımızı üzerinde bulduğumuz (dinden) bizi döndüresin ve yeryüzünde ululuk sizin ikinizin olsun diye mi bize geldin? Halbuki biz size inanacak değiliz.

79- Firavun dedi ki: Bilgili bütün sihirbazları bana getirin.

80- Sihirbazlar gelince Musa onlara: Atacağınızı atın dedi,

81- Onlar (iplerini) atınca, Musa dedi ki: Sizin getirdiğiniz sihirdir. Allah onu boşa çıkaracaktır. Çünkü Allah bozguncuların işini düzeltmez.

82- Suçluların hoşuna gitmese de Allah, sözleriyle gerçeği açığa çıkaracaktır.

83- Firavun ve kavminin kendilerine işkence etmesinden korkuya düştükleri için kavminden bir gurup gençten başka kimse Musa'ya iman etmedi. Çünkü Firavun yeryüzünde ululuk taslayan ve haddi aşanlardan idi.

84- Musa dedi ki: Ey kavmim! Eğer Allah'a inandıysanız ve O'na teslim olduysanız sadece O'na güvenip dayanın.

85- Onlarda dediler ki: Allah'a dayandık. Ey Rab'bimiz! Bizi o zalimler topluluğu içinde deneme konusu kılma.

86- Ve bizi rahmetinle o kafirler topluluğundan kurtar.

87- Biz de Musa ve kardeşine: Kavminiz için Mısır'da evler hazırlayın ve evlerinizi namaz kılınacak yerler yapın, namazlarınızı da dosdoğru kılın. (Ey Musa) Mü' minleri müjdele diye vahyettik.

88- Musa dedi ki: Ey Rab'bimiz! Gerçekten sen Firavun ve kavmine dünya hayatında ziynet ve nice mallar verdin. Ey Rab'bimiz! (Onlara bu nimetleri) İnsanları senin yolundan saptırsınlar ve elem verici cezayı görünceye kadar iman etmesinler, diye mi (verdin)? Ey Rab'bimiz! Onların mallarını yok et, kalplerine sıkıntı ver.

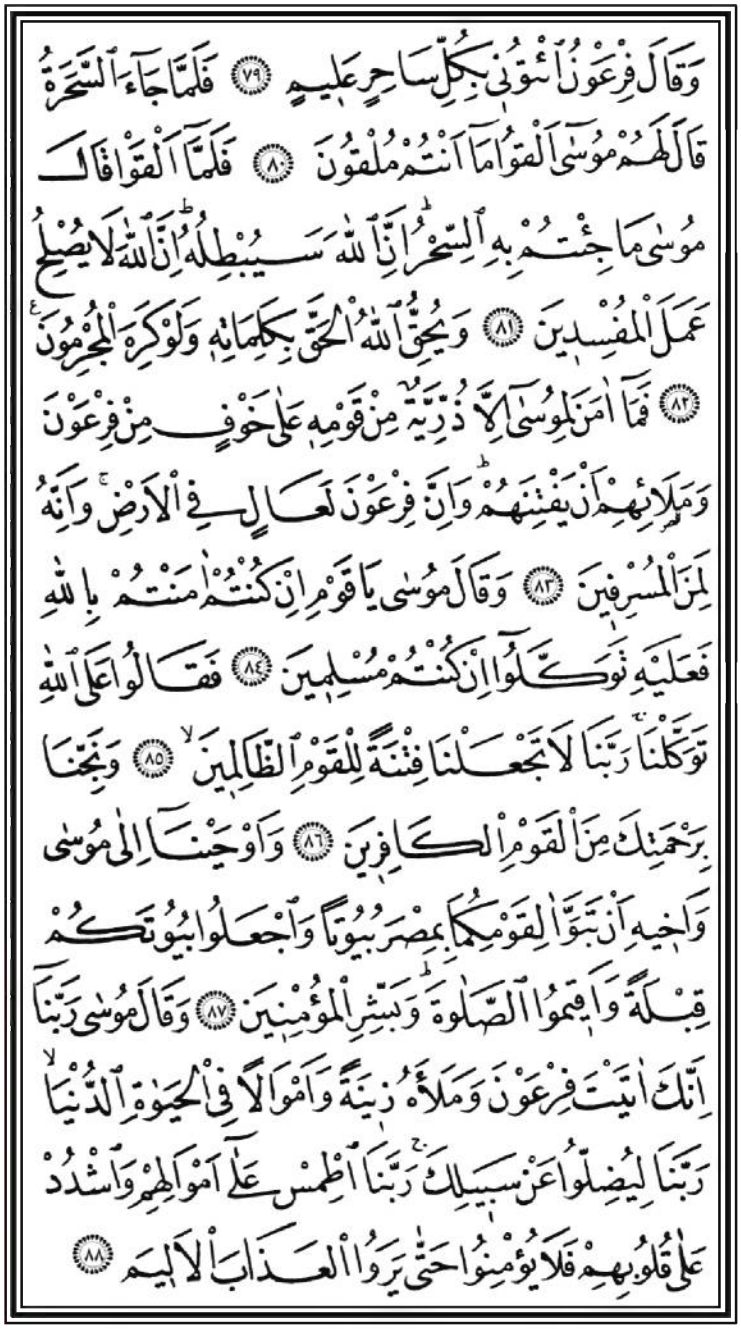

88- Musa dedi ki: Ey Rab'bimiz! Gerçekten sen Firavun ve kavmine dünya hayatında ziynet ve nice mallar verdin. Ey Rab'bimiz! (Onlar bu nimetlerle) İnsanları senin yolundan saptırıyorlar. Elem verici cezayı görseler de ta ki (içlerindeki hakkı bulacak olanlardan başkası) iman etmezler. Ey Rab'bimiz! Onların mallarını yok et, kalplerine sıkıntı ver.

89- (Allah) İkinizinde duası kabul olunmuştur. O halde siz doğruluğa devam edin ve sakın o bilmezlerin yoluna gitmeyin dedi

90- Biz İsrailoğullarını denizden geçirdik. Ama Firavun ve askerleri zulmetmek ve saldırmak üzere onları takip etti. Nihayet (denizde) boğulma haline gelince (Firavun) gerçekten, İsrailoğullarının inandığı Tanrı'dan başka tanrı olmadığına ben de iman ettim. Ben de Müslümanlardanım dedi.

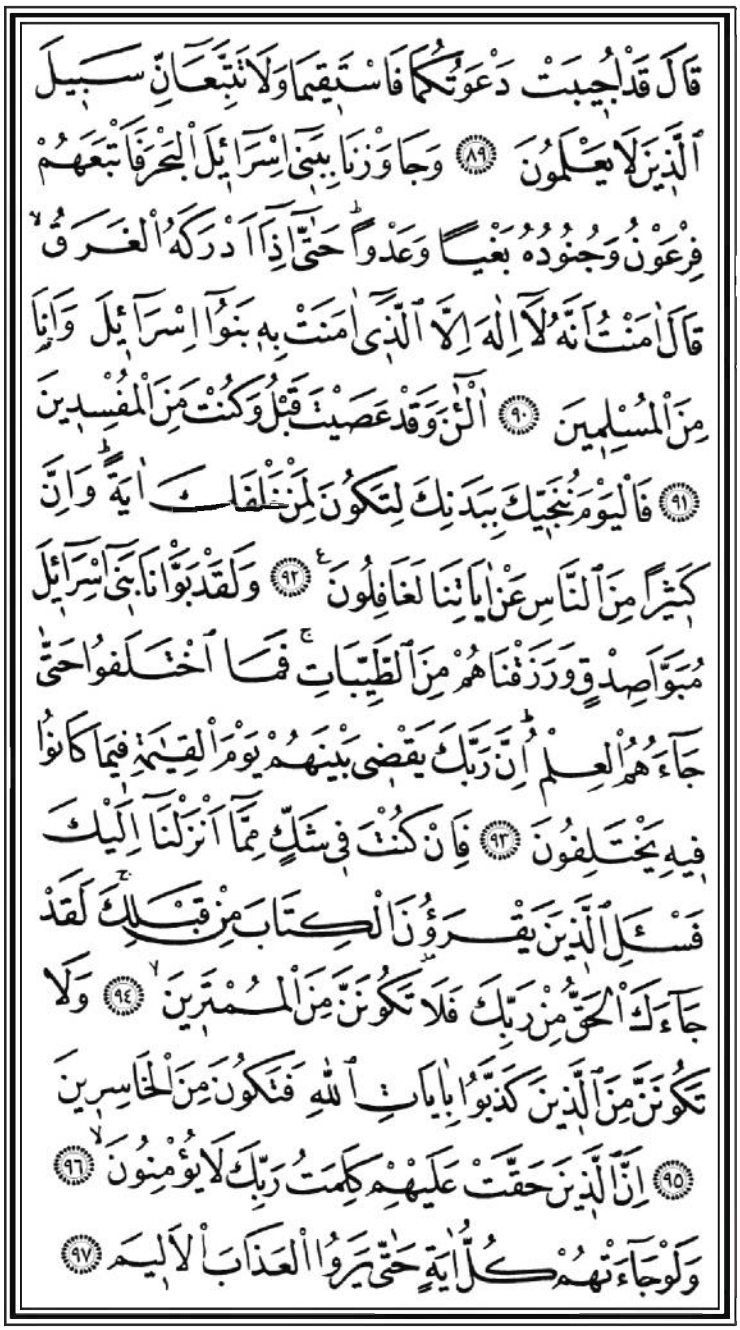
قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَّعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ
ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجَٰوَزْنَا بِبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ
فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُۥ بَغْيًا وَعَدْوًا ۖ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَدْرَكَهُ ٱلْغَرَقُ ۙ
قَالَ ءَامَنتُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱلَّذِىٓ ءَامَنَتْ بِهِۦ بَنُوٓا۟ إِسْرَٰٓءِيلَ وَأَنَا
مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ ءَآلْـَٰٔنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنتَ مِنَ ٱلْمُفْسِدِينَ
﴿٩١﴾ فَٱلْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ ءَايَةً ۚ وَإِنَّ
كَثِيرًا مِّنَ ٱلنَّاسِ عَنْ ءَايَٰتِنَا لَغَٰفِلُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ
مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ ۖ فَمَا ٱخْتَلَفُوا۟ حَتَّىٰ
جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِى بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُوا۟
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِن كُنتَ فِى شَكٍّ مِّمَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ
فَسْـَٔلِ ٱلَّذِينَ يَقْرَءُونَ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلِكَ ۚ لَقَدْ
جَآءَكَ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ
﴿٩٥﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾
وَلَوْ جَآءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُا۟ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

91- Şimdi mi? (İman ettin sen inkarcılardansın) Halbuki daha önce de isyan etmiş ve bozgunculardan olmuştun.

92- (Ey Firavun!) Senden sonra geleceklere ibret olman için bugün senin bedenini (cansız olarak) kurtaracağız. İşte insanlardan bir çoğu, hakikaten ayetlerimizden gafildirler.

93- And olsun biz İsrailoğullarını güzel bir yurda yerleştirdik ve onlara temiz nimetlerden rızık verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar ayrılığa düşmediler. Şüphesiz ki Rab'bin, kıyamet günü onların, aralarında ihtilaf etmekte oldukları şeyler hakkında hükmedecektir.

94- (Rasul'üm) Eğer sana indirdiğimizden (bu anlattığımız olaylardan) kuşkuda isen, senden önce kitabı Tevrat'ı okuyanlara sor. And olsun ki, Rab'binden sana hak gelmiştir. Sakın şüphecilerden olma!

95- Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan da olma sonra ziyana uğrayanlardan olursun.

96- Gerçekten haklarında Rab'inin sözü tahakkuk etmiştir. İman etmezler.

96- Gerçekten (insanların kendi arzu ve istekleriyle) iman etmeyecekler hakkında Rab'binin sözü (hükmü) tahakkuk etmiştir.

97- Bütün Mucizeler gelmiş olsa bile elem verici azabı görünceye kadar inanmayacaklardır.

97- Bütün mucizeler gelmiş olsa bile, elem verici azabı görseler de inanmayacaklardır.

98- Yunus'un kavmi müstesna, (halkını yok ettiğimiz ülkelerden) herhangi bir ülke halkı, keşke (kendilerine azap gelmeden) iman etse de bu imanları kendilerine fayda verseydi. Yunus'un kavmi iman edince, kendilerinden dünya hayatındaki rüsvaylık azabını kaldırdık ve onları bir süre (dünya nimetlerinden) faydalandırdık.

99- (Rasul'üm): Eğer Rab'bin dileseydi, yeryüzündekilerin hepsi elbette iman ederlerdi. O halde sen, inanmaları için insanları zorlayacak mısın?

100- Allah'ın izni olmadan hiç kimse inanmaz. O, akıllarını kullanmayanları murdar (inkarcı) kılar.

100- Hiç bir nefis yok ki Allah'ın iznine bağlı olmasın. (Elesti-bi Rab'bikum hitabında Allah'u Teâlâ ile ahitleşen hernefis Allah'ın izni olmadıkca kaderini değiştiremez). O, akıllarını kullanmayanlar murdar (inkarcı) dırlar.

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ اٰمَنَتْ فَنَفَعَهَآ اِيْمَانُهَآ اِلَّا قَوْمَ يُوْنُسَ لَمَّآ
اٰمَنُوْا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَمَتَّعْنٰهُمْ اِلٰى حِيْنٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَاٰمَنَ مَنْ فِى الْاَرْضِ
كُلُّهُمْ جَمِيْعًا اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتّٰى يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٩٩﴾
وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تُؤْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ
عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿١٠٠﴾ قُلِ انْظُرُوْا مَاذَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَمَا تُغْنِى الْاٰيٰتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ
يَنْتَظِرُوْنَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوْٓا
اِنِّىْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّىْ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
كَذٰلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٣﴾ قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ
اِنْ كُنْتُمْ فِىْ شَكٍّ مِّنْ دِيْنِىْ فَلَآ اَعْبُدُ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِىْ يَتَوَفّٰىكُمْ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ
مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٤﴾ وَاَنْ اَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا وَلَا تَكُوْنَنَّ
مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ
وَلَا يَضُرُّكَ فَاِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذًا مِّنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠٦﴾

101- De ki: Göklerde ve yerde neler var, bakın (da ibret alın) fakat inanmayan bir topluma deliller ve uyarılar fayda sağlamaz.

102- Onlar, kendilerinden önce gelip geçmiş toplumların (acıklı) günlerinin benzerlerinden başkasını mı bekliyorlar? De ki: Haydi bekleyin! Şüphesiz ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.

103- Biz, sonra Peygamber'lerimizi ve aynı şekilde iman edenleri kurtarırız. Mü'minleri üzerimize bir borç olarak kurtaracağız.

104- De ki: Ey insanlar! Benim dinimden şüphede iseniz, (bilin ki) ben Allah'ı bırakıp da sizin taptıklarınıza tapmam, fakat ancak sizi öldürecek olan Allah'a kulluk ederim. Bana mü'minlerden olmam emrolundu.

105- Ve (bana) hanif (Allah'ın birliğini tanıyıcı) olarak yüzünü dine çevir, sakın müşriklerden olma, diye (emredildi).

106- Allah'ı bırakıp da sana fayda veya zarar vermeyecek şeylere tapma. Eğer bunu yaparsan, o takdirde sen mutlaka zalimlerden olursun.

107- Eğer Allah sana bir zarar dokundururs a, onu yine O'ndan başka giderecek yoktur. Eğer sana bir hayır dilerse, O'nun keremini geri çevirecek de yoktur. O hayrını kullarından dilediğine eriştirir. Ve O bağışlayandır, esirgeyendir.

107- Eğer Allah sana bir zarar dokundururs a, onu yine O'ndan başka giderecek yoktur. Eğer sana bir hayır dilerse, O'nun keremini geri çevirecek de yoktur. O hayrını kullarından dileyene eriştirir. Ve O bağışlayandır, esirgeyendir.

108- De ki: Ey insanlar! Size Rab'binizden hak (Kur'an) gelmiştir. Artık kim doğru yola gelirse, ancak kendisi için gelecektir. Kim de saparsa, o da ancak kendi aleyhine sapacaktır. Ben sizin üzerinize vekil değilim. (sadece tebliğ etmekle memurum).

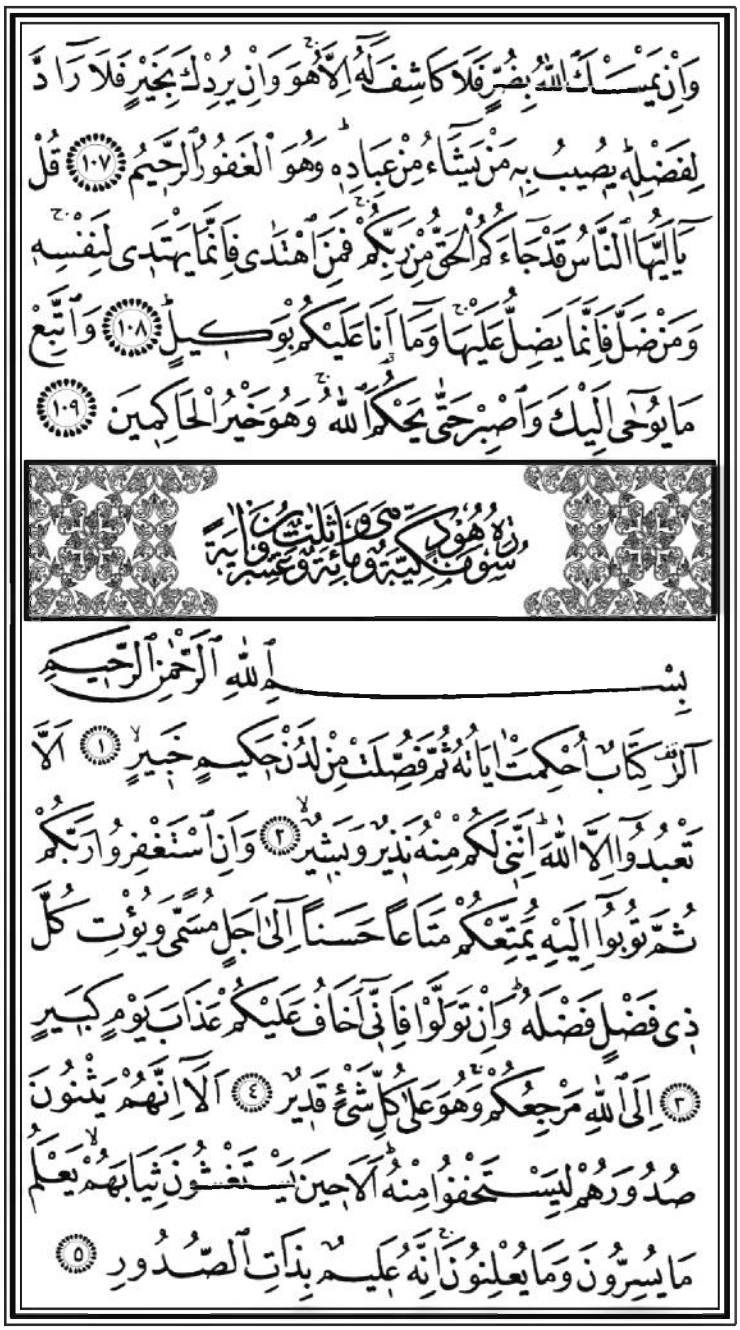

109- (Rasul'üm) Sen, sana vahyolunana uy ve Allah hükmedinceye kadar sabret. O hakimlerin en hayırlısıdır.

ONBİRİNCİ SÛRE
HÛD SÛRESİ

Hud suresi, 123 ayet olup 12, 17 ve 114 ayetler Medine'de diğerleri Mekke'de inmiştir. 50-60 ayetlerde Arabistan halkına gönderilmiş Peygamber'lerden biri olan Hud (a.s.)un hayatından bahsedildiği için sureye bu isim verilmiştir. Yunus suresinden sonra inmiş olup onun devamı niteliğindedir. İtikada ait esasları Kur'an'ın mucize oluşunu, ahiretle ilgili meseleleri, sevap ve cezayı ve Hazreti Hud'dan başka Nuh, Salih, İbrahim, Lut, Şuayb ve Musa (a.s.) gibi Peygamber'lerin kıssalarını ihtiva etmektedir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Elif. Lam. Ra. (Bu sana indirilen) Hikmet sahibi (ve) her şeyden haberdar olan (Allah) tarafından ayetleri sağlamlaştırılmış, sonra da açıklanmış bir Kitap'tır.

2- (De ki: Bu Kitap) Allah'tan başkasına ibadet etmemeniz için (indirildi). Şüphesiz ki ben, O'nun tarafından size (gönderilmiş) bir uyarıcı ve müjdeleyiciyim.

3- Ve Rab'binizden mağfiret dilemeniz, sonra da ona tevbe etmeniz için (indirildi. Eğer bu emrolunanları yaparsanız) Allah sizi, tayin edilmiş bir sureye kadar güzel bir şekilde yaşatır. Fazlasını yapan herkese de iyiliğinin karşılığını verir. Eğer yüz çevirirseniz, ben sizin başınıza gelecek büyük bir günün azabından korkarım.

4- Dönüşünüz yalnız Allah'adır. O, herşeye kadirdir.

5- Bilesiniz ki onlar Peygamber'den, (düşmanlıklarını) gizlemeleri için göğüslerini çevirirler (gönüllerinden geçeni gizlerler). İyi bilin ki onlar elbiselerine büründükleri zaman dahi Allah onların gizlediklerini de, açığa çıkardıklarını da bilir. Çünkü O kalplerin özünü bilendir.

6- Yeryüzünde yürüyen her canlının rızkı, yalnızca Allah'ın üzerinedir. Allah o canlının durduğu yeri sonunda bırakılacağı mekanı bilir. (Bunların) Hepsi açık bir Kitap'ta (Lev-hi Mahfuz'da) dır.

7- O, hanginizin amelinin daha güzel olacağı hususunda sizi imtihan etmek için arşı su üzerinde iken, gökleri ve yeri altı günde yaratandır. Yemin ederim ki (Rasul'üm) ölümden sonra muhakkak diriltileceksiniz desen kafir olanlar derhal bu açık bir büyüden başka birşey değildir derler.

7- O, hanginizin amelinin daha güzel olacağı hususunda sizi (kendinize şahit tutturmak) için arşı su üzerinde iken, gökleri ve yeri altı günde yaratandır. Yemin ederim ki (Rasul'üm) ölümden sonra muhakkak diriltileceksiniz desen kafir olanlar derhal bu açık bir büyüden başka birşey değildir derler.

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ
لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِن قُلْتَ إِنَّكُم مَّبْعُوثُونَ
مِن بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ
﴿٧﴾ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَّيَقُولُنَّ
مَا يَحْبِسُهُ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِم
مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنسَانَ مِنَّا
رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ ﴿٩﴾ وَلَئِنْ
أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ
السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾
فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ
أَن يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ
إِنَّمَا أَنتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

8- And'olsun, eğer biz onlardan azabı sayılı bir süreye kadar ertelesek, mutlaka onun gelmesini engelleyen nedir? derler. Bilesiniz ki, kendilerine azap geldiği gün, bir daha onlardan uzaklaştırılacak değildir. Ve alay etmekte oldukları şey, onları çepeçevre kuşatacaktır.

9- Eğer insana tarafımızdan bir rahmet (nimet) tattırır da sonra bunu ondan çekip alırsak, tamamen ümitsiz ve nankör olur.

10- Eğer kendisine dokunan bir zarardan sonra ona bir nimet tattırırsak, elbette kötülükler benden gitti der. Çünkü o (bunu derken) şımarıktır, kibirlidir.

11- Ancak (musibetlere) sabredip güzel iş yapanlar böyle değildir. İşte onlar için bir bağış ve bir büyük mükafat vardır.

12- Belki de sen (müşriklerin) ona (gökten) bir hazine indirilseydi veya onunla beraber bir melek gelseydi demelerinden ötürü sana vahyolunan ayetlerin bir kısmını (duyurmayı) terk edeceksin ve bu yüzden ruhun daralacaktır. (İyi bil ki) Sen ancak bir uyarıcısın. Allah herşeye vekildir.

13- Yoksa onu (Kur'an'ı) kendi uydurdu mu diyorlar. De ki: Eğer doğru iseniz Allah'tan başka çağırabildiklerinizi (yardıma) çağırın da siz de onun gibi uydurulmuş on sure getirin.

14- Eğer (onlar) size cevap veremiyorlarsa, bilin ki, o ancak Allah'ın ilmiyle indirilmiştir ve O'ndan başka tanrı yoktur. Artık siz Müslüman oluyor musunuz?

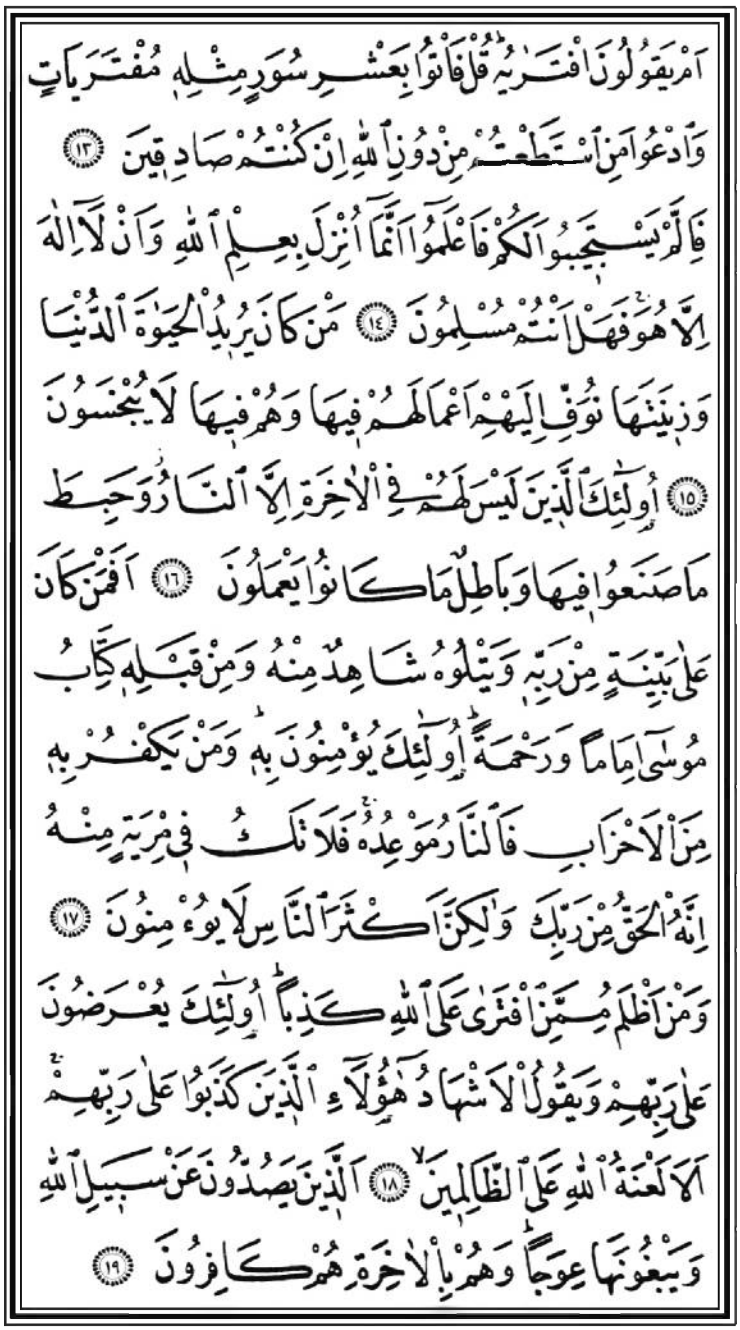

15- Kim (yalnız) dünya hayatını ve ziynetini istemekte ise işlerinin karşılığını orada onlara tam olarak veririz ve orada onlar hiçbir zarara uğratılmazlar.

16- İşte onlar, ahirette kendileri için ateşten başka hiçbir şeyleri olmayan kimselerdir. (Dünyada) Yaptıkları da boşa gitmiştir. Yapmakta oldukları şeyler (zaten) boşdur.

17- Rab'bin tarafından (gelmiş) açık bir delile dayanan ve kendisini Rab'binden bir şahidin izlediği, ayrıca kendisinden önce, bir önder ve bir rahmet olarak Musa'nın Kitab'ı (elinde) bulunan kimse (inkarcılar gibi) midir? Çünkü bunlar ona (Kur'an'a) inanırlar. Zümrelerden hangisi onu inkar ederse, işte cehennem ateşi onun varacağı yerdir. Bundan şüphen olmasın. Zira bu, senin Rab'bin tarafından bildirilmiş gerçektir. Fakat insanların çoğu inanmazlar.

18- Kim Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim olabilir? Onlar (kıyamet gününde) Rab'lerine arz edilecekler, şahitler de; İşte bunlar Rab'lerine karşı yalan söyleyenlerdir, diyecekler. Bilin ki, Allah'ın laneti za-limlerin üzerinedir.

19- Onlar, (insanları) Allah'ın yolundan alıkoyan ve onu eğri göstermek isteyenlerdir. Ahireti inkar edenler de onlardır.

20- Onlar yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değillerdir, onların Allah'tan başka (yardım isteyecekleri) dostları da yoktur. Onların azabı kat kat olacaktır. Çünkü onlar (gerçekleri) ne görebiliyorlar ne de kulak veriyorlardı.

20- Onlar yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değillerdir, onların Allah'tan başka (yardım isteyecekleri) dostları da yoktur. Onlar (yapmakta oldukları isyanlar karşılığında günahlarını arttırarak ahiret de) azaplarını çoğaltacaklardır. Çünkü onlar (gerçekleri) ne görmek istiyorlar ne de kulak veriyorlardı.

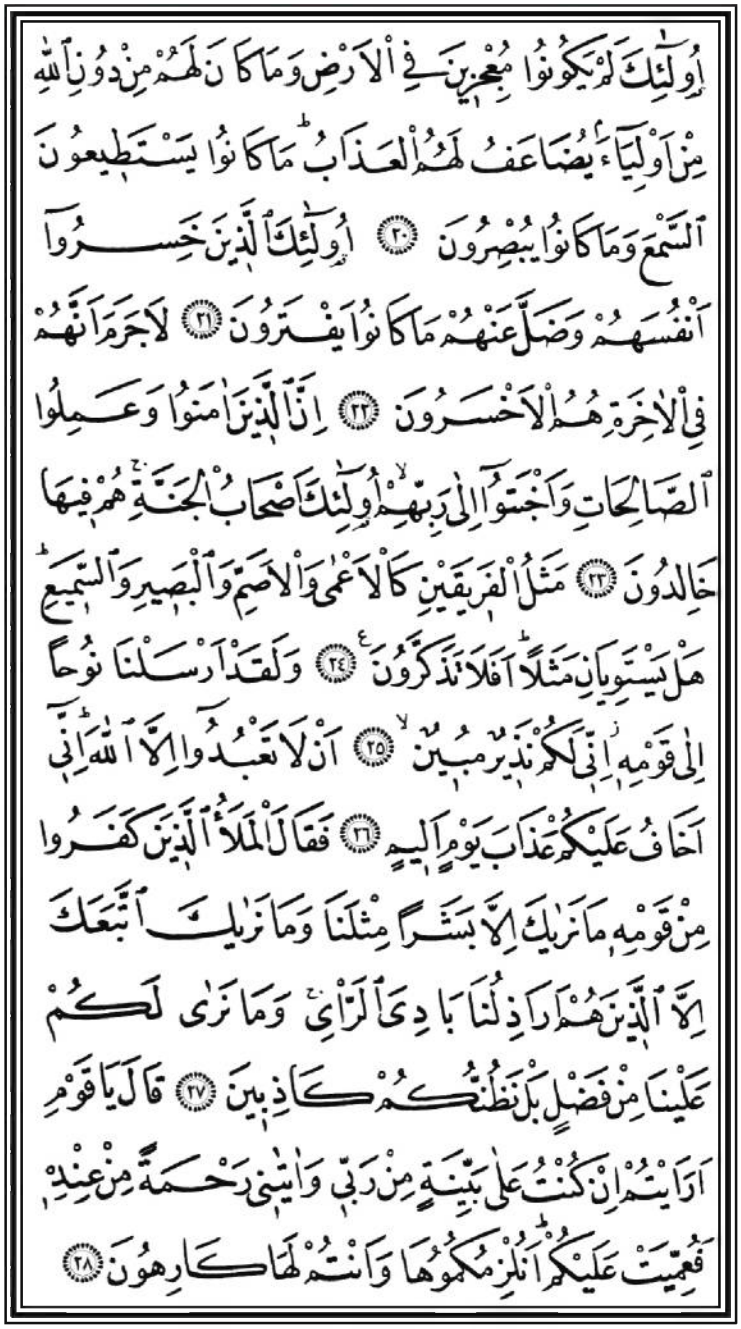
أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ
مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۚ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ
فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ ۙ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۚ
هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا
إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِن قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ
إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ ۖ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ
عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ
أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِّنْ عِندِهِ
فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ ۚ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٨﴾

21- İşte onlar kendilerini ziyana uğrattılar. Uydurmakta oldukları şeylerde kendilerinden kaybolup gitti.

22- Şüphesiz onlar, ahirette en çok ziyana uğrayanlardır.

23- İnanıp da güzel işler yapan ve Rab'lerine gönülden boyun eğenlere gelince, işte onlar cennet ehlidirler. Onlar orada ebedi kalırlar.

24- Bu iki zümrenin (iman ehli ile kafirlerin) durumu, kör ve sağır ile gören ve işiten kimseler gibidir. Bunların hali hiç eşit olur mu? Hala ibret almıyor musunuz?

25- And olsun, biz Nuh'u kavmine elçi gönderdik. Onlara ben (dedi) sizin için apaçık bir uyarıcıyım.

26- Allah'tan başkasına tapmayın! Ben, size (gelecek) elem verici bir günün azabından korkuyorum.

27- Kavminden ileri gelen kâfirler dediler ki; Biz seni sadece bizim gibi bir insan olarak görüyoruz. Bizden, basit görüşle hareket eden alt tabakamızdan başkasının sana uyduğunu görmüyoruz. Ve sizin bize karşı bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Bilakis sizin yalancılar olduğununuzu düşünüyoruz.

28- (Nuh) dedi ki; Ey kavmim! Eğer ben Rab'bim tarafından (bildirilen) açık bir delil üzerine isem ve o bana kendi katından bir rahmet vermiş de bu size gizli tutulmuşsa, buna ne dersiniz? Siz O'nu istemediğiniz halde, biz sizi O'na zorlayacak mıyız?

29- Ey kavmim! Allah'ın emirlerini bildirmeye karşılık sizden herhangi bir mal istemiyorum. Benim mükafatım ancak Allah'a aittir. Ben iman edenleri kovacak değilim; çünkü onlar Rab'lerine kavuşacaklardır. Fakat ben sizi, bilgisizce davranan bir topluluk olarak görüyorum.

30- Ey kavmim! Ben onları kovarsam, beni Allah'tan (onun azabından) kim korur? Düşünmüyor musunuz?

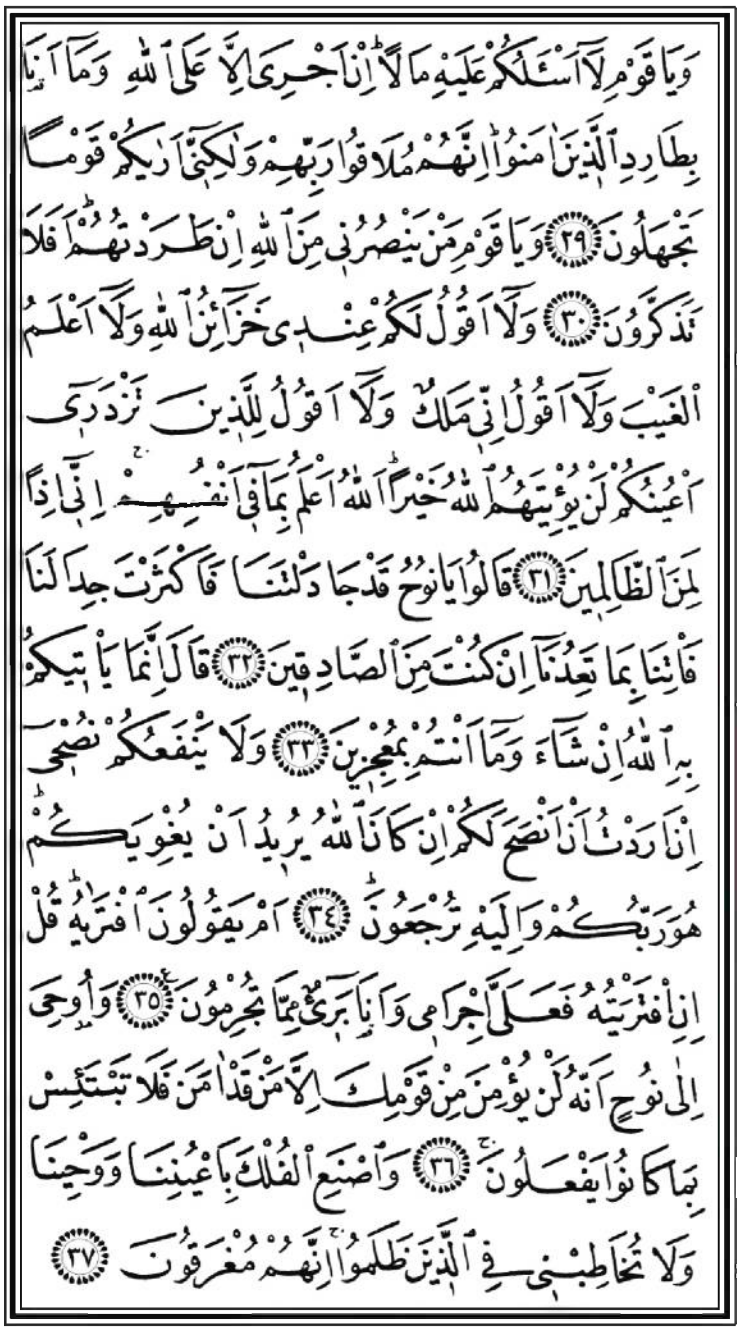

31- Ben size Allah'ın hazineleri benim yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmem. Ben bir meleğim de demiyorum. Sizin gözlerinizin hor gördüğü kimseler için Allah onlara asla bir hayır vermeyecektir diyemem. Onların kalplerinde olanı, Allah daha iyi bilir. Onları kovduğum takdirde ben gerçekten zalimlerden olurum.

32- Dediler ki; Ey Nuh! Bizimle mücadele ettin ve bize karşı mücadelede çok ileri gittin. Eğer doğrulardan isen kendisiyle bizi tehdit ettiğin (azabı) bize getir.

33- (Nuh) Dedi ki: Onu size dilerse ancak Allah getirir. Ve siz (Allah'ı) aciz bırakacak değilsiniz.

34- Eğer Allah sizi azdırmak istiyorsa, ben size öğüt vermek istesem de, öğüdüm size fayda vermez. (Çünkü) O sizin Rab'binizdir. Ve (nihayet) O'na döndürüleceksiniz.

34- Eğer siz Allah'a (sırtınızı dönüyorsanız) azmak istiyorsanız, ben size öğüt vermek istesem de, öğüdüm size fayda vermez. (Çünkü) O sizin Rab'binizdir. Ve (nihayet) O'na döndürüleceksiniz.

35- (Rasul'üm) Yoksa bunu uydurdu mu diyorlar? De ki: Eğer onu uydurduysam günahım bana aittir. Fakat ben sizin işlediğiniz günahtan uzağım.

36- Nuh'a vahyolundu ki: Kavminden iman etmiş olanlardan başkası artık (sana) asla inanmayacak. Öyle ise onların işlemekte olduklarından (günahlardan) dolayı üzülme.

37- Gözlerimizin önünde ve vahyimiz (emrimiz) uyarınca gemiyi yap ve zulmedenler hakkında bana (bir şey) söyleme! Onlar mutlaka boğulacaklardır.

38- Nuh gemiyi yapıyor, kavminden ileri gelenler ise, yanına her uğradıkça onunla alay ediyorlardı. De ki: Bizimle alay ediyorsanız, iyi bilin ki siz nasıl alay ediyorsanız biz de sizinle alay edeceğiz.

39- Kendisini rezil edecek azabın kime geleceğini ve sürekli bir azabın kimin başına ineceğini yakında bileceksiniz.

40- Nihayet emrimiz gelip de sular coşup yükselmeye başlayınca Nuh'a dedik ki; (Canlı çeşitlerinin) Her birinden iki eş ile (boğulacağına dair) aleyhinde söz geçmiş olanlar dışında aileni ve iman edenleri gemiye yükle. Zaten onunla beraber pek azı iman etmişti.

41- (Nuh) Dedi ki: Gemiye binin. Onun yüzüp gitmesi de, durması da Allah'ın adıyladır. Şüphesiz ki Rab'bim çok bağışlayan, pek esirgeyendir.

42- Gemi dağlar gibi dalgalar arasında onları götürüyordu. Nuh gemide uzakta bulunan oğluna; Yavrucuğum, (sen de) bizimle beraber bin, kafirlerle beraber olma, diye seslendi.

43- Oğlu: Beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım, dedi. (Nuh): Bugün Allah'ın emrinden (azabından) merhamet sahibi Allah'tan başka koruyacak kimse yoktur, dedi. Aralarına dalga girdi, böylece o da boğulanlardan oldu.

44- (Nihayet) Ey yer suyunu yut! Ve ey gök (suyunu) tut denildi. Su çekildi; iş bitirildi. (Gemi de) Cudi (dağının) üzerine yerleşti. Ve o zalimler topluluğunun canı cehenneme denildi.

45- Nuh Rab'bine dua edip dedi ki: Ey Rab'bim! Şüphesiz oğlumda ailemdendir. Senin vadin ise elbette haktır. Sen hakimlerin hakimisin.

46- Allah buyur du ki: Ey Nuh! O asla senin ailenden değildir. Çünkü onun yaptığı kötü bir iştir. O halde hakkında bilgin olmayan bir şeyi benden isteme. Ben sana cahillerden olmamanı tavsiye ederim.

47- Nuh dedi ki: Ey Rab'bim! Ben senden hakkında bilgim olmayan şeyi istemekten sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz ve esirgemezsen, ben ziyana uğrayanlardan olurum.

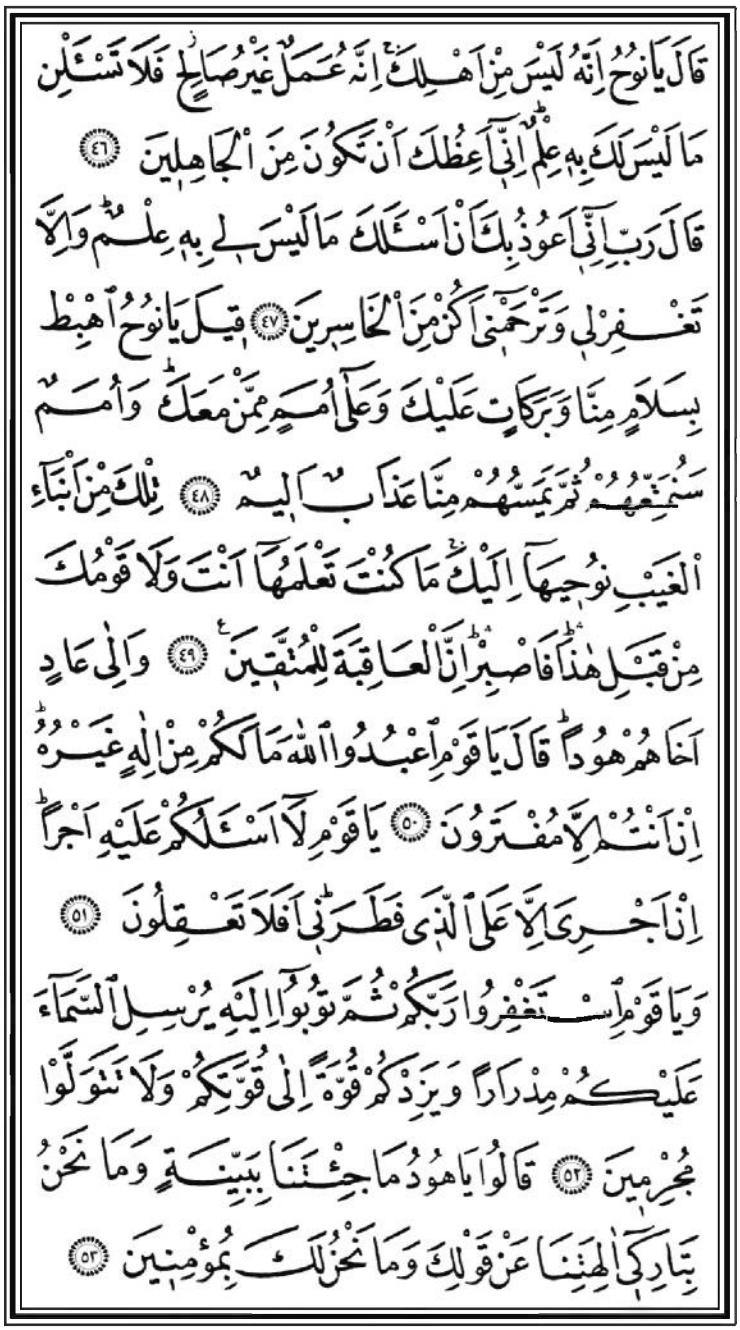
قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ ۖ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ ۖ فَلَا تَسْأَلْنِ
مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۖ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾
قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ ۖ وَإِلَّا
تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾ قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ
بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ ۚ وَأُمَمٌ
سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ
الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ ۖ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ
مِنْ قَبْلِ هَٰذَا ۖ فَاصْبِرْ ۖ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِلَىٰ عَادٍ
أَخَاهُمْ هُودًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ
إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾
وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

48- Denildi ki: Ey Nuh! Sana ve seninle beraber olan ümmetlere bizden selam ve bereketlerle (gemiden in). Kendilerini (dünyada) faydalandıracağımız, sonrada bizden kendilerine elem verici bir azabın dokunacağı ümmetlerde olacaktır.

49- (Rasul'üm) İşte bunlar sana vahyettiğimiz gayp haberlerindendir. Bundan önce onları ne sen biliyordun ne de kavmin. O halde sabret. Çünkü iyi sonuç (sabredip) sakınanlarındır.

50- Ad Kavmi'ne de kardeşleri Hud'u (gönderdik). Dedi ki: Ey Kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka İlahınız yoktur. Siz yalan uyduranlardan başkası değilsiniz.

51- Ey kavmim! Ben, ona (Peygamber'liğe) karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni yaratandan başkasına ait değildir. Hâlâ aklınızı kullanmıyormusunuz?

52- Ey kavmim! Rab'binizden bağış dileyin; sonra da O'na tevbe edin ki, üzerinize göğü (yağmuru) bol bol göndersin ve kuvvetinize kuvvet katsın. Günah işleyerek (Allah'tan) yüz çevirmeyin.

53- Dediler ki: Ey Hud! Sen bize açık bir mucize getirmedin, biz de senin sözünle tanrılarımızı bırakacak değiliz ve biz sana iman edecek de değiliz.

54- Biz "tanrılarımızdan biri seni fena çarpmış" demekten başka bir söz söylemeyiz. (Hud) Dedi ki: Ben Allah'ı şahit tutuyorum; siz de şahit olun ki ben sizin ortak koştuklarınızdan uzağım.

55- O'ndan başka (taptıklarınızın hepsinden uzağım) haydi hepiniz bana tuzak kurun, sonra da bana mühlet vermeyin.

56- Ben, benim de Rab'bim, sizin de Rab'biniz olan Allah'a dayandım. Çünkü yürüyen hiçbir varlık yoktur ki O, onun perçeminden tutmuş olmasın, şüphesiz Rab'bim dosdoğru yoldadır.

56- Ben, benim de Rab'bim, sizin de Rab'biniz olan Allah'a dayandım. Çünkü yürüyen hiçbir varlık yoktur ki O, onun perçeminden tutmuş olmasın, şüphesiz Rab'bimin (gösterdiği) yol dosdoğru bir yoldur.

إِن نَّقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ ۗ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ
وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِن دُونِهِ ۖ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ
لَا تُنظِرُونِ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُم ۚ مَّا مِن دَابَّةٍ إِلَّا
هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ۚ إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾ فَإِن
تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُم مَّا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ ۚ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا
غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا ۚ إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٧﴾
وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا
وَنَجَّيْنَاهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ وَأُتْبِعُوا فِي هَٰذِهِ
الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بُعْدًا
لِّعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا
فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ ۚ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ﴿٦١﴾ قَالُوا يَا صَالِحُ
قَدْ كُنتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَٰذَا ۖ أَتَنْهَانَا أَن نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ
آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾

57- Eğer yüz çevirirseniz, şüphesiz ki benimle size gönderileni size bildirdim. Rab'bim (dilerse) sizden başka bir kavmi yerinize getirir de O'na hiçbir zarar veremezsiniz. Çünkü benim Rab'bim her şeyi gözetendir.

58- Emrimiz gelince, Hud'u ve onunla beraber iman edenleri tarafımızdan bir rahmetle kurtardık, onları ağır bir azaptan kurtuluşa erdirdik.

59- İşte Ad (kavmi) Rab'lerinin ayetlerini inkar ettiler, O'nun Peygamber'lerine asi oldular ve inatçı her zorbanın emrine uydular.

60- Onlar hem bu dünyada hem de kıyamet gününde lanete tabi tutuldular. Biliniz ki, Ad (kavmi) Rab'lerini inkar ettiler. (Şunu da) Bilin ki Hud'un kavmi Ad, Allah'ın rahmetinden uzak kılındı.

61- Semud Kavmine de kardeşleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka tanrınız yoktur. O sizin (bedeninizi) yerden (topraktan) yarattı. Ve sizi orada yaşatıyor. O halde O'ndan mağfiret isteyin. Sonra da ona tevbe edin. Çünkü Rab'bim (kullarına) çok yakındır. (Dualarını) Kabul edendir.

62- Dediler ki: Ey Salih! Sen bundan önce ümit beslenen birisiydin. (Şimdi) Babalarımızın taptıklarına tapmaktan bizi engelliyor musun? Doğrusu biz, bizi kendisine (kulluğa) çağırdığın şeyden ciddi bir şüphe içindeyiz.

63- (Salih) Dedi ki; Ey Kavmim! Eğer ben Rab'bimden (verilen) apaçık bir delil üzerinde isem ve O bana kendinden bir rahmet (Peygamber'lik) vermişse, buna ne dersiniz? Bu durum karşısında O'na asi olursam beni Allah'tan (O'nun azabından) kim korur? O zaman siz de bana ziyan vermekten fazla birşey yapamazsınız.

64- Ey kavmim! İşte size mucize olarak Allah'ın devesi. Onu bırakın, Allah'ın arzında yesin (içsin). Ona kötülük dokundurmayın. Sonra sizi yakın bir azap yakalar.

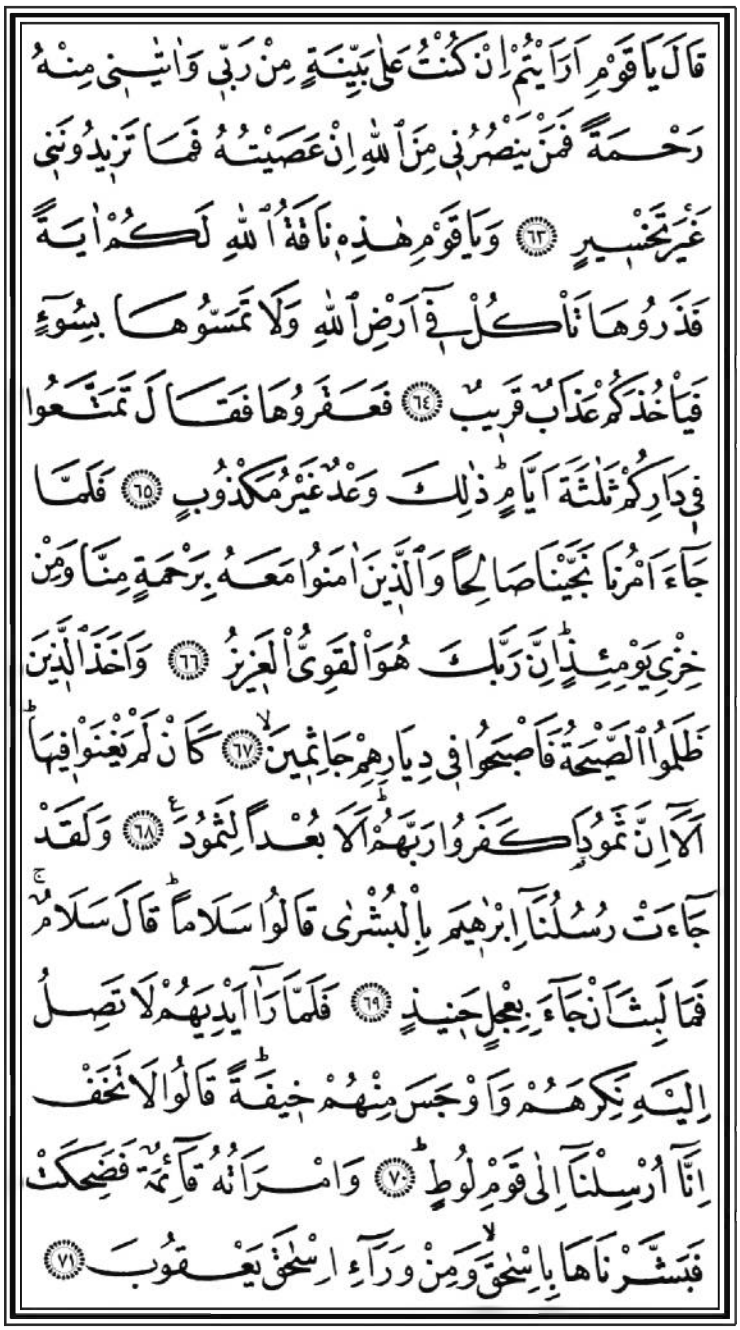

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي مِنْهُ
رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي
غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَا قَوْمِ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً
فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ
فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا
فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا
جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ
خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾ وَأَخَذَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٦٧﴾ كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا
أَلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ
جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ
فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ
إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ
إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ
فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

65- Fakat Semut Kavmi o deveyi, ayaklarını keserek öldürdüler. Salih dedi ki; Yurdunuzda üç gün daha yaşayın (sonra helak olacaksınız). Bu söz yalanlanamayan bir tehdit idi.

66- Emrimiz gelince, Salih'i ve onunla beraber iman edenleri, bizden bir rahmet olarak (azaptan) ve o günün zilletinden kurtardık. Şüphesiz Rab'bin kuvvetlidir, (her şeye) galip gelendir.

67- Zulmedenleri de o korkunç ses yakaladı ve yurtlarında diz üstü çöke kaldılar.

68- Sanki orada hiç oturmamışlardı. Bilin ki Semud Kavmi gerçekten Rab'lerini inkar ettiler. Yine bilesiniz ki Semud Kavmi (Allah'ın rahmetinden) uzak kılındı.

69- And olsun ki elçilerimiz (melekler) İbrahim'e müjde getirdiler ve selam (sana) dediler. O da (size de) selam dedi ve hemen kızartılmış bir buzağı getirdi.

70- Ellerini yemeğe uzatmadıklarını görünce, onları yadırgadı ve onlardan dolayı içine bir korku düştü. Dediler ki: Korkma (biz melekleriz) Lut Kavmi'ne gönderildik.

71- Ona da İshak'ı İshak'ın ardından da Ya'kub'u müjdeledik. O esnada hanımı ayakta idi ve (bu sözleri duyunca) güldü.

72- (İbrahim'in karısı) Olacak şey değil! Ben bir kocakarı, bu kocamda bir ihtiyar iken çocuk mu doğuracağım? Bu gerçekten şaşılacak bir şey! Dedi.

73- (Melekler) Dediler ki: Allah'ın emrine şaşıyor musun? Ey ev halkı! Allah'ın rahmeti ve bereketleri sizin üzerinizdedir. Şüphesiz ki O, övülmeye layıktır, iyiliği boldur.

74- İbrahim'den korku gidip kendisine müjde gelince, Lut Kavmi hakkında (adeta) bizimle mücadeleye başladı.

75- İbrahim cidden yumuşak huylu, bağrı yanık, kendisini Allah'a vermiş biriydi.

76- (Melekler dediler ki): Ey İbrahim! Bundan vaz geç. Çünkü Rab'binin (Azap) emri gelmiştir. Ve onlardan, geri çevrilmez bu azap mutlaka gelecektir

77- Elçilerimiz Lut'a gelince (Lut) onların yüzünden üzüldü ve onlardan dolayı içi daraldı da bu çetin bir gündür dedi.

78- Lut'un kavmi, koşarak onun yanına geldiler. Daha önce de o kötü işleri yapmaktaydılar. (Lut): Ey kavmim! İşte şunlar kızlarımdır, onlarla evlenin; sizin için onlar daha temizdir. Allah'tan korkun ve misafirlerimin önünde beni rezil etmeyin. İçinizde aklı başında bir adam yok mu? dedi.

79- Dediler ki: Senin kızlarında bizim bir hakkımız olmadığını biliyorsun. Ve sen bizim ne istediğimizi elbette bilirsin.

قَالَتْ يَٰوَيْلَتَىٰٓ ءَأَلِدُ وَأَنَا۠ عَجُوزٌ وَهَٰذَا بَعْلِى شَيْخًا ۖ إِنَّ هَٰذَا
لَشَىْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوٓا۟ أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ ٱللَّهِ ۖ رَحْمَتُ ٱللَّهِ وَبَرَكَٰتُهُۥ
عَلَيْكُمْ أَهْلَ ٱلْبَيْتِ ۚ إِنَّهُۥ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَٰهِيمَ
ٱلرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ ٱلْبُشْرَىٰ يُجَٰدِلُنَا فِى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ إِبْرَٰهِيمَ لَحَلِيمٌ
أَوَّٰهٌ مُّنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يَٰٓإِبْرَٰهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَٰذَآ ۖ إِنَّهُۥ قَدْ جَآءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ
وَإِنَّهُمْ ءَاتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾ وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا
لُوطًا سِىٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَٰذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ
﴿٧٧﴾ وَجَآءَهُۥ قَوْمُهُۥ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِن قَبْلُ كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ
ٱلسَّيِّـَٔاتِ ۚ قَالَ يَٰقَوْمِ هَٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِى هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ ۖ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ
وَلَا تُخْزُونِ فِى ضَيْفِىٓ ۖ أَلَيْسَ مِنكُمْ رَجُلٌ رَّشِيدٌ ﴿٧٨﴾ قَالُوا۟ لَقَدْ
عَلِمْتَ مَا لَنَا فِى بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ ۖ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٧٩﴾ قَالَ
لَوْ أَنَّ لِى بِكُمْ قُوَّةً أَوْ ءَاوِىٓ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوا۟ يَٰلُوطُ
إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَن يَصِلُوٓا۟ إِلَيْكَ ۖ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ
مِّنَ ٱلَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنكُمْ أَحَدٌ إِلَّا ٱمْرَأَتَكَ ۖ إِنَّهُۥ مُصِيبُهَا
مَآ أَصَابَهُمْ ۚ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ ٱلصُّبْحُ ۚ أَلَيْسَ ٱلصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

80- (Lut): Keşke benim size karşı (koyacak) bir gücüm olsaydı veya güçlü bir kaleye sığınabilseydim dedi.

81- (Melekler) Dediler ki; Ey Lut; Biz Rab'binin elçileriyiz. Onlar sana asla dokunamazlar. Sen gecenin bir kısmında ailenle (yola çıkıp) yürü. Karından başka sizden hiçbiri geride kalmasın. Çünkü onlara gelecek olan (azap) şüphesiz ona da isabet edecektir. Onlara vaad olunan (helak) zamanı, sabah vaktidir. Sabah yakın değil mi?

82- Emrimiz gelince, oranın altını üstüne getirdik ve üzerlerine (balçıktan) pişirilmiş istif edilmiş taşlar yağdırdık

83- (O taşlar) Rab'bin katında işaretlenerek (yağdırılmıştır). Onlar zalimlerden uzak değildir.

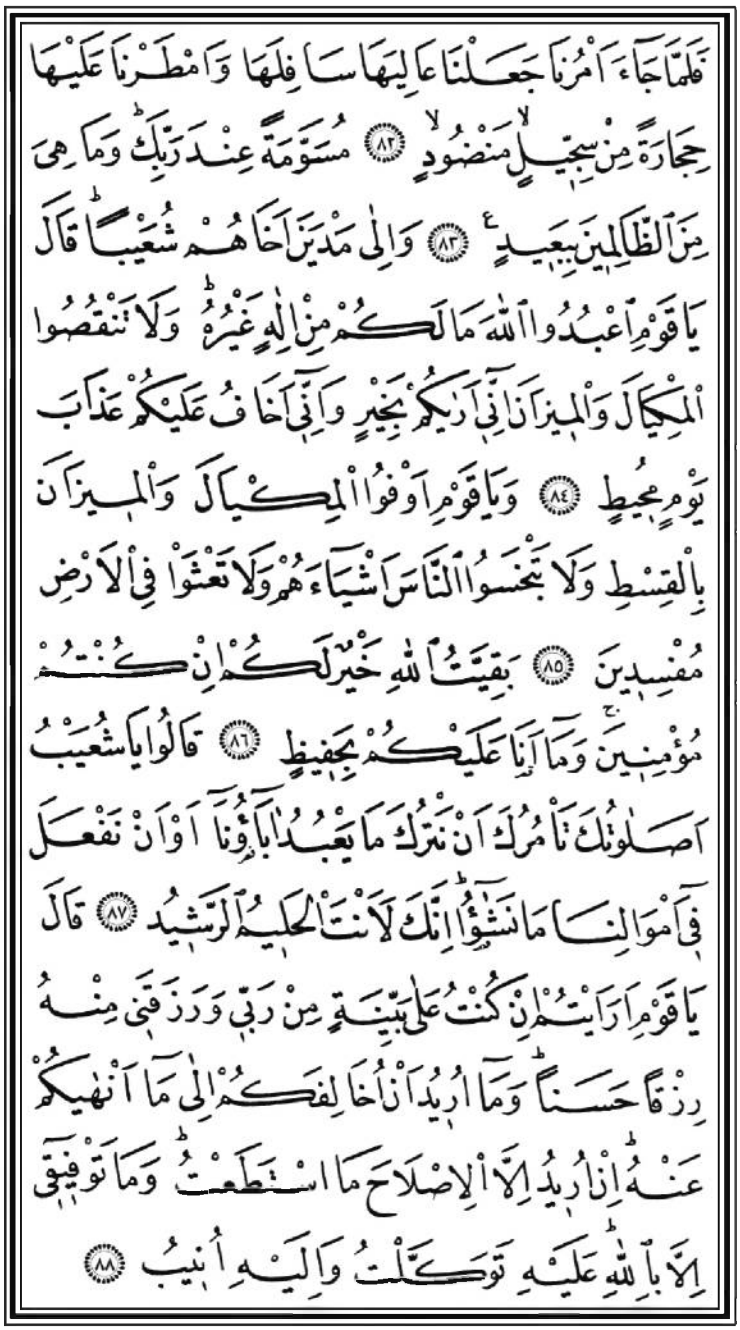

84- Medyen'e kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin için ondan başka tanrı yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik yapmayın. Zira ben sizin hayır (ve bolluk) içinde görüyorum. Ve ben, gerçekten sizin için kuşatıcı bir günün azabından korkuyorum.

85- Ve ey kavmim! Ölçüyü ve tartıyı adaletle yapın. İnsanlara eşyalarını eksik vermeyin, yeryüzünde bozguncular olarak dolaşmayın.

86- Eğer mü'min iseniz Allah'ın (helalinden) bıraktığı (kâr) sizin için daha hayırlıdır. Ben üzerinize bir bekçi değilim.

87- Dediler ki: Ey Şuayb! Babalarımızın taptıklarını (putları) yahut mallarımız hususunda dilediğimizi yapmayı terketmemizi sana namazın mı emrediyor? Oysa sen yumuşak huylu ve çok akıllısın.

88- Dedi ki: Ey Kavmim! Eğer benim, Rab'bim tarafından (verilmiş) apaçık bir delilim varsa ve O bana tarafından güzel bir rızık vermişse buna ne dersiniz? Size yasak ettiğim şeylerin aksini yaparak size aykırı davranmak istemiyorum. Ben sadece gücümün yettiği kadar ıslah etmek istiyorum. Fakat başarmam ancak Allah'ın yardımı iledir. Yalnız O'na dayandım ve yalnız O'na döneceğim.

89- Ey Kavmim! Sakın bana karşı düşmanlığınız, Nuh Kavmi'nin veya Hud Kavmi'nin, yahut Salih Kavmi'nin başlarına gelenler gibi size de bir musibet getirmesin. Lut Kavmi de sizden uzak değildir.

90- Rab'binizden bağışlanma dileyin. Sonra O'na tevbe edin. Muhakkak ki Rab'bim çok merhametlidir. Tevbekar kullarını çok sever.

91- Dediler ki: Ey Şuayb! Söylediklerinin çoğunu anlamıyoruz ve içimizde seni cidden zayıf (aciz) görüyoruz. Eğer kabilen olmasa, seni mutlaka taşlayarak öldürürüz. Sen bizden üstün değilsin.

92- (Şuayb): Ey kavmim dedi, size göre benim kabilem Allah'tan daha mı güçlü ve değerli ki onu (Allah'ın emirlerini) arkanıza atıp unuttunuz. Şüphesiz ki Rab'bim yapmakta olduklarınızı çepeçevre kuşatıcıdır.

93- Ey kavmim! Elinizden geleni yapın. Ben de yapacağım. Kendisini rezil edecek azabın geleceği şahsın ve yalancının kim olduğunu yakında öğreneceksiniz. Bekleyin. Ben de sizinle beraber beklemekteyim.

94- Emrimiz gelince, Şuayb'ı ve onunla beraber iman edenleri tarafımızdan bir rahmetle kurtardık. Zulmedenleri ise korkunç bir gürültü yakaladı da yurtlarında diz üstü çöke kaldılar.

95- Sanki orada hiç barınmamışlardı. Biliniz ki Semud kavmi (Allah'ın rahmetinden) uzak olduğu gibi Medyen kavmi de uzak oldu.

وَيَٰقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِيٓ أَن يُصِيبَكُم مِّثْلُ مَآ أَصَابَ قَوْمَ
نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَٰلِحٍ ۚ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنكُم بِبَعِيدٍ
﴿٨٩﴾ وَٱسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا۟ إِلَيْهِ ۚ إِنَّ رَبِّى رَحِيمٌ
وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا۟ يَٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا
لَنَرَىٰكَ فِينَا ضَعِيفًا ۖ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَٰكَ ۖ وَمَآ أَنتَ عَلَيْنَا
بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَٰقَوْمِ أَرَهْطِىٓ أَعَزُّ عَلَيْكُم مِّنَ ٱللَّهِ ۖ وَٱتَّخَذْتُمُوهُ
وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا ۖ إِنَّ رَبِّى بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾
وَيَٰقَوْمِ ٱعْمَلُوا۟ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّى عَٰمِلٌ ۖ سَوْفَ تَعْلَمُونَ
مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَٰذِبٌ ۖ وَٱرْتَقِبُوٓا۟
إِنِّى مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَأَخَذَتِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ٱلصَّيْحَةُ
فَأَصْبَحُوا۟ فِى دِيَٰرِهِمْ جَٰثِمِينَ ﴿٩٤﴾ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا۟ فِيهَا ۗ أَلَا
بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَا وَسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِ
فَٱتَّبَعُوٓا۟ أَمْرَ فِرْعَوْنَ ۖ وَمَآ أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

96- Ve And olsun ki Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık bir hüccetle gönderdik.

97- Firavun'a ve onun ileri gelenlerine gönderdik. Onlar ise Firavun'un emrine uydular. Halbu ki Firavun'un emri doğru değildi.

98- Firavun, kıyamet gününde kavminin önüne düşecek ve onları (çekip) ateşe götürecek. Varacakları yer ne kötü yerdir!

99- Onlar burada da, kıyamet gününde de lanete uğratıldılar. (Onlara) Verilen bu armağan ne kötü bir armağandır.

100- (Ey Muhammed) İşte bu, (halkı helak olmuş) memleketlerin haberlerindendir. Biz onu sana anlatıyoruz. Onlardan (bugüne kadar izleri) kalanda vardır, biçilmiş ekin (gibi yok olan) da vardır.

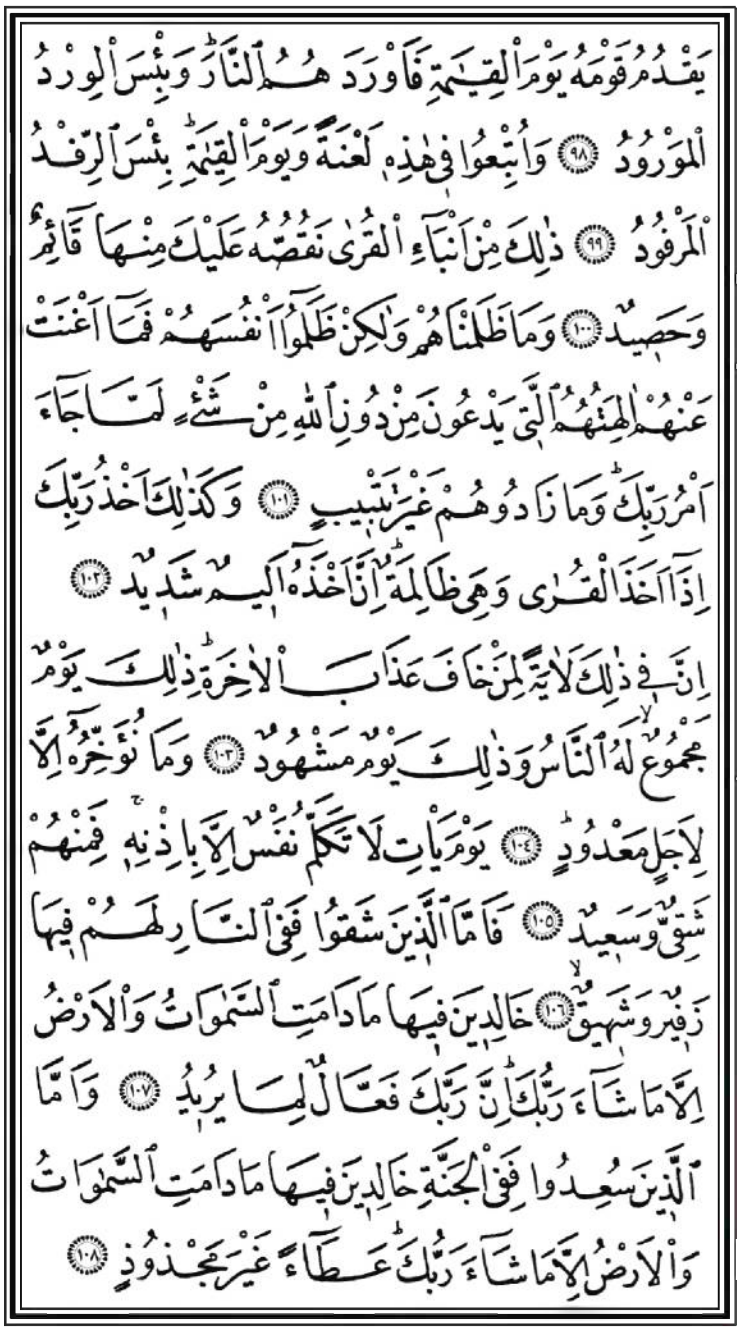

101- Onlara biz zulmetmedik; fakat onlar kendilerine zulmettiler. Rab'binin (azap) emri geldiğinde, Allah'ı bırakıp da taptıkları tanrıları, onlara hiçbir şey sağlamadı, ziyanlarını arttırmaktan başka bir şeye yaramadı.

102- Rab'bin haksızlık eden memleketleri (onların halkını) yakaladığında, onun yakalayışı işte böyle (şiddetlidir). Şüphesiz onun yakalaması pek elem vericidir, pek çetindir.

103- İşte bunda, ahiret azabından korkanlar için elbette bir ibret vardır. O gün bütün insanların bir araya toplandığı bir gündür ve o gün (bütün mahlukatın) hazır bulunduğu bir gündür.

104- Biz onu (kıyamet gününü) sadece sayılı bir müddete kadar bekletiriz.

105- O geldiği gün Allah'ın izni olmadan hiç kimse konuşamaz. Onlardan kimi bedbahttır, kimi mutlu.

106- Bedbaht olanlar ateştedirler. Orada onların (öyle feci) nefes alıp vermeleri vardır ki.

107- Rab'binin dilediği hariç (öbürleri) gökler ve yer durdukça o ateşte ebedi kalacaklardır. Çünkü Rab'bin istediğini hakkıyla yapandır.

107- Rab'lerinden dileyenler hariç, (öbürleri) gökler ve yer durdukça o ateşte ebedi kalacaklardır. Çünkü Rab'bin istediğini hakkıyla yapandır.

108- Mutlu olanlara gelince, onlar da cennettedirler. Rab'inin dilediği hariç, gökler ve yer durdukça onlarda orada ebedi kalacaklardır. Bu (nimetler) bitmez tükenmez bir lütuftur.

108- Mutlu olanlara gelince, onlar da cennettedirler. Rab'lerinden dileyenler de, gökler ve yer durdukça onlarda orada ebedi kalacaklardır. Bu (nimetler) bitmez tükenmez bir lütuftur.

109- O halde onların tapmakta oldukları şeylerden (bu şeylerin onları azaba götürdüğünden) şüphen olmasın. Çünkü onlar ancak daha önce babalarının taptığı gibi tapıyorlar. Biz onların (azaptan) nasiplerini mutlaka eksiksiz olarak vereceğiz.

110- And olsun biz Musa'ya Kitab'ı verdik. Fakat onda ihtilaf edildi. Eğer Rab'binden bir söz geçmemiş olsaydı, elbette onların arasında hüküm verilmişti ve (işleri de bitirilmişti). Şüphesiz ki onlar (Mekke'liler) de Kur'an hakkında derin bir şüphe içindedirler.

111- Şüphesiz Rab'bin, onların her birinin amellerinin karşılığını onlara tam olarak verecektir. Çünkü Rab'bin, onların yapmakta olduklarından haberdardır.

112- O halde seninle beraber tevbe edenlerle birlikte emrolunduğun gibi dosdoğru ol! Aşırı da gitmeyin. Çünkü O, sizin yaptıklarınızı çok iyi görendir.

113- Zulmedenlere meyletmeyin. Sonra size ateş dokunur (cehennemde yanarsınız). Sizin Allah'tan başka dostlarınız yoktur. Sonra (O'ndan da) yardım göremezsiniz.

114- Gündüzün iki ucunda, gecenin de ilk saatlerinde namaz kıl. Çünkü iyilikler kötülükleri (günahları) giderir. Bu, öğüt almak isteyenlere bir hatırlatmadır.

115- (Ey Muhammed!) Sabırlı ol, çünkü Allah güzel iş yapanların mükafatını zayi etmez.

116- Sizden önceki asırlarda yeryüzünde (insanları) bozgunculuktan alıkoyacak faziletli kimseler bulunsaydı ya! Fakat onlardan, kurtuluşa erdirdiğimiz az bir kısmı müstesnadır (bunlar görevlerini yaptılar). Zulmedenler ise, kendilerine verilen refahın peşine düştüler. Zaten günahkar idiler.

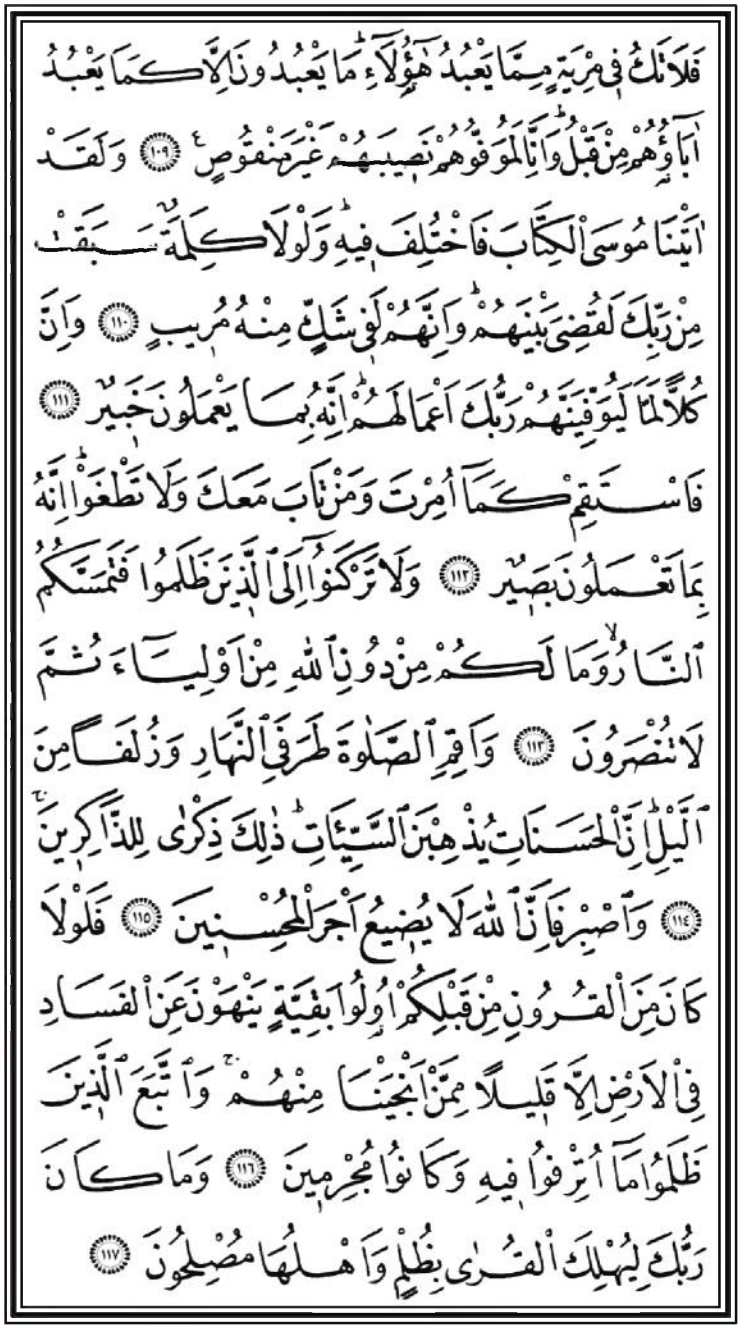

116- Sizden önceki asırlarda yeryüzünde (insanları) bozgunculuktan alıkoyacak faziletli kimseler bulunsaydı ya! Fakat onlardan, kurtuluşa erenlerden az bir kısmı müstesnadır (bunlar görevlerini yaptılar). Zulmedenler ise, kendilerine verilen refahın peşine düştüler. Zaten günahkar idiler.

117- Halkı iyi olduğu halde Rab'bin, haksızlıkla memleketleri helak etmez.

118- Rab'bin dileseydi bütün insanları bir tek millet yapardı. (Fakat) Onlar ihtilafa düşmeye devam edecekler.

119- Ancak Rab'binin merhamet ettikleri müstesnadır. Zaten Rab'bin onları (insanları) bunun için yarattı. Rab'binin and olsun ki cehennemi tümüyle insanlar ve cinlerle dolduracağım sözü de yerini buldu.

119- Ancak Rab'binin merhametine sığınanlar müstesnadır. Zaten Rab'bin onları (insanları) bunun için yarattı. Rab'bine and olsun ki cehennemi, (günahkarlırın) tümüyle insanlar ve cinlerle dolduracağım sözü de yerini buldu.

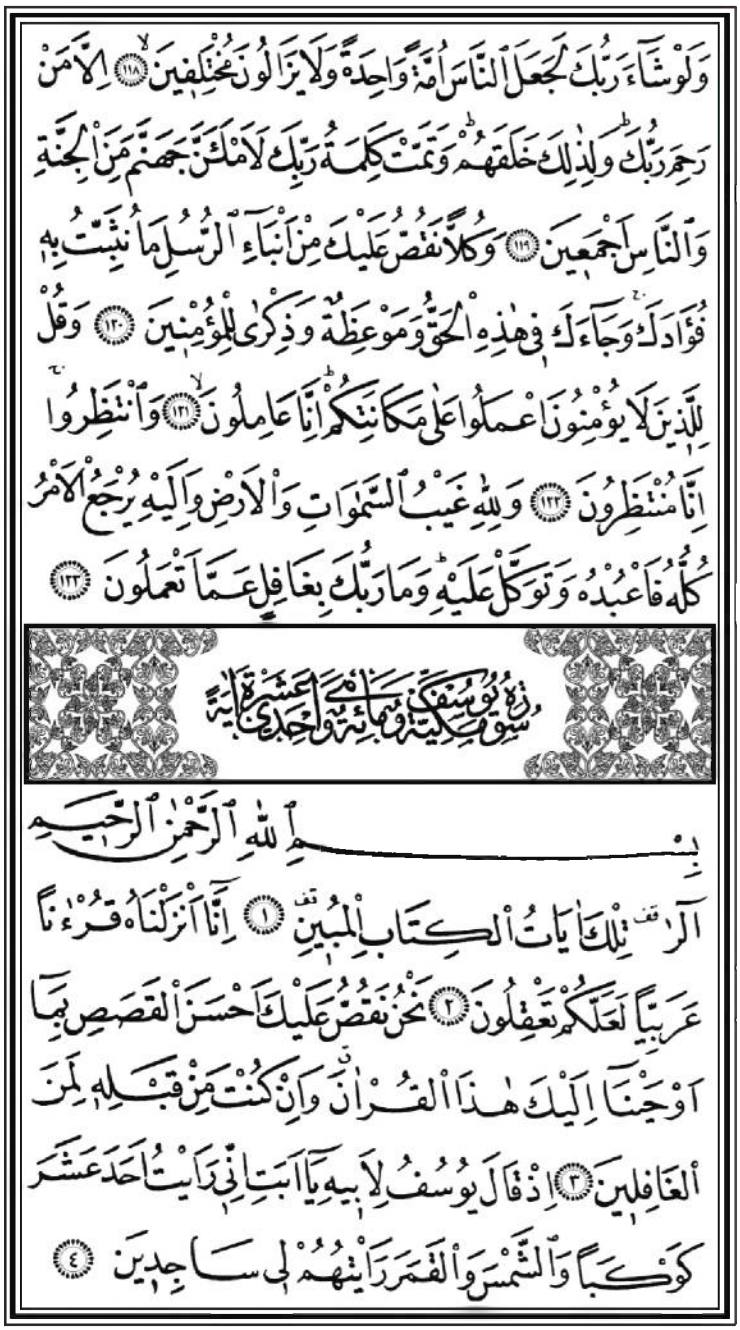
وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ ٱلنَّاسَ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾ إِلَّا مَن
رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ ٱلْجِنَّةِ
وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ ٱلرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِۦ
فُؤَادَكَ وَجَآءَكَ فِى هَٰذِهِ ٱلْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَقُل
لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ٱعْمَلُوا۟ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَٰمِلُونَ ﴿١٢١﴾ وَٱنتَظِرُوٓا۟
إِنَّا مُنتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ ٱلْأَمْرُ
كُلُّهُۥ فَٱعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

سُورَةُ يُوسُفَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَإِحْدَىٰ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
الٓرَ ۚ تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱلْكِتَٰبِ ٱلْمُبِينِ ﴿١﴾ إِنَّآ أَنزَلْنَٰهُ قُرْءَٰنًا
عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ ٱلْقَصَصِ بِمَآ
أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ وَإِن كُنتَ مِن قَبْلِهِۦ لَمِنَ
ٱلْغَٰفِلِينَ ﴿٣﴾ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَٰٓأَبَتِ إِنِّى رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ
كَوْكَبًا وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِى سَٰجِدِينَ ﴿٤﴾

120- Peygamber'lerin haberlerinden senin kalbini (tatmin ve) teskin edeceğimiz her haberi sana anlatıyoruz. Bunda sana gerçeğin bilgisi, mü'minlere de bir öğüt ve bir uyarı gelmiştir.

121- İman etmeyenlere de ki: Elinizden geleni yapın! Biz de (gerekeni) yapmaktayız.

122- Bekleyin! Şüphesiz biz de beklemekteyiz.

123- Göklerin ve yerin gaybı (sırrı) yalnız Allah'a aittir. Her iş O'na döndürülür. Öyle ise O'na kulluk et ve O'na dayan. Rab'bin yaptıklarınızdan gafil değildir.

ONİKİNCİ SÛRE
YÛSUF SÛRESİ

Yusuf suresi 111 ayet olup bir, iki ve üçüncü ayetler Medine'de, diğerleri Mekke'de inmiştir. Surenin başından sonuna kadar Yusuf Peygamber'den bahsedildiği için bu adı almıştır

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Elif. Lam. Ra. Bunlar apaçık Kitab'ın ayetleridir.

2- Anlayasınız diye biz onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik.

3- (Ey Muhammed!) Biz, sana bu Kur'an'ı vahyetmekle geçmiş milletlerin haberlerini sana en güzel bir şekilde anlatıyoruz. Gerçek şu ki, sen bundan önce (bu haberleri) elbette bilmeyenlerden idin.

4- Bir zamanlar Yusuf, babasına (Yakub'a) demişti ki: Babacığım! Ben (rüyamda) onbir yıldızla güneşi ve ayı gördüm; onları bana secde ederlerken gördüm.

5- (Babası) Yavrucuğum dedi: Rüyanı sakın kardeşlerine anlatma, sonra sana bir tuzak kurarlar. Çünkü şeytan insana apaçık bir düşmandır.

6- İşte böylece Rab'bin seni seçecek, sana (rüyada görülen) olayların yorumunu öğretecek ve daha önce iki atan İbrahim ve İshak'ın nimetini tamamladığı gibi sana ve Yakub soyuna da nimetini tamamlayacaktır. Çünkü Rab'bin çok iyi bilendir, hikmet sahibidir.

6- İşte böylece (sen) Rab'bin indinde yükseleçek, sana (rüyada görülen) olayların yorumunu öğretecek ve daha önce iki atan İbrahim ve İshak'ın nimetini tamamladığı gibi sana ve Yakub soyuna da nimetini tamamlayacaktır. Çünkü Rab'bin çok iyi bilendir, hikmet sahibidir.

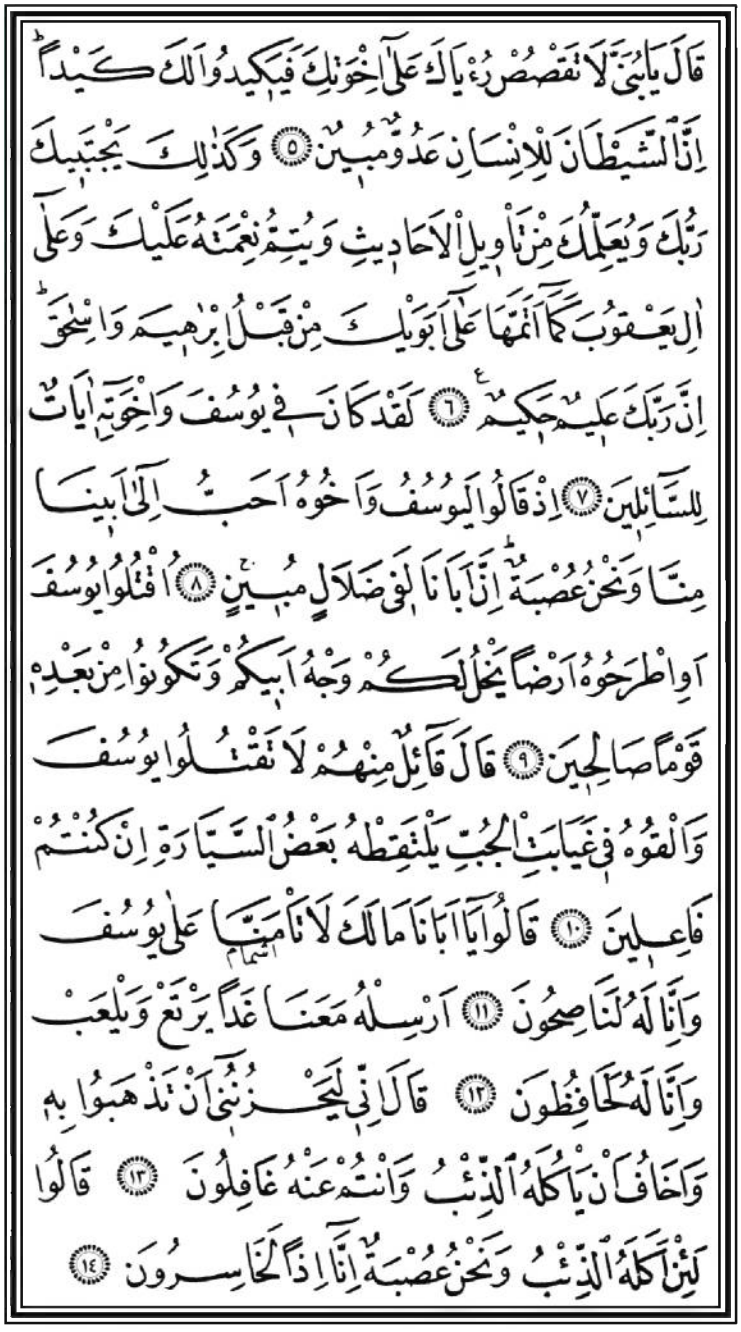

7- And olsun ki Yusuf ve kardeşlerinde, (almak) isteyenler için ibretler vardır.

8- (Kardeşleri) Dediler ki: Yusuf'la kardeşi (Bünyamin) babamıza bizden daha sevgilidir. Halbuki biz kalabalık bir cemaatiz. Şüphesiz ki babamız apaçık bir yanlışlık içindedir.

9- (Aralarında dediler ki): Yusuf'u öldürün veya onu (uzak) bir yere atın ki babanızın teveccühü yalnız size kalsın. Ondan sonra da (tevbe ederek) salih kimseler olursunuz.

10- Onlardan biri Yusuf'u öldürmeyin, eğer mutlaka yapacaksanız onu kuyunun dibine atın da geçen kervanlardan biri onu alsın (götürsün) dedi.

11- Dediler ki: Ey babamız! Sana ne oluyor da Yusuf hakkında bize güvenmiyorsun? Oysa ki biz onun iyiliğini istemekteyiz.

12- Yarın onu bizimle beraber (kıra) gönder de bol bol yesin (içsin) oynasın. Biz onu mutlaka koruruz.

13- (Babaları) Dedi ki: Onu götürmeniz beni mutlaka üzer. Siz ondan habersizken onu bir kurdun yemesinden korkarım.

14- Dediler ki: Hakikaten biz (kuvvetli) bir topluluk olduğumuz halde, eğer onu kurt yerse, o zaman biz gerçekten aciz kimseler sayılırız.

15- Onu götürüp de kuyunun dibine atmaya ittifakla karar verdikleri zaman, biz Yusuf'a and olsun ki sen onların bu işlerini onlar (işin) farkına varmadan, kendilerine haber vereceksin, diye vahyettik.

16- Akşamleyin ağlayarak babalarına geldiler.

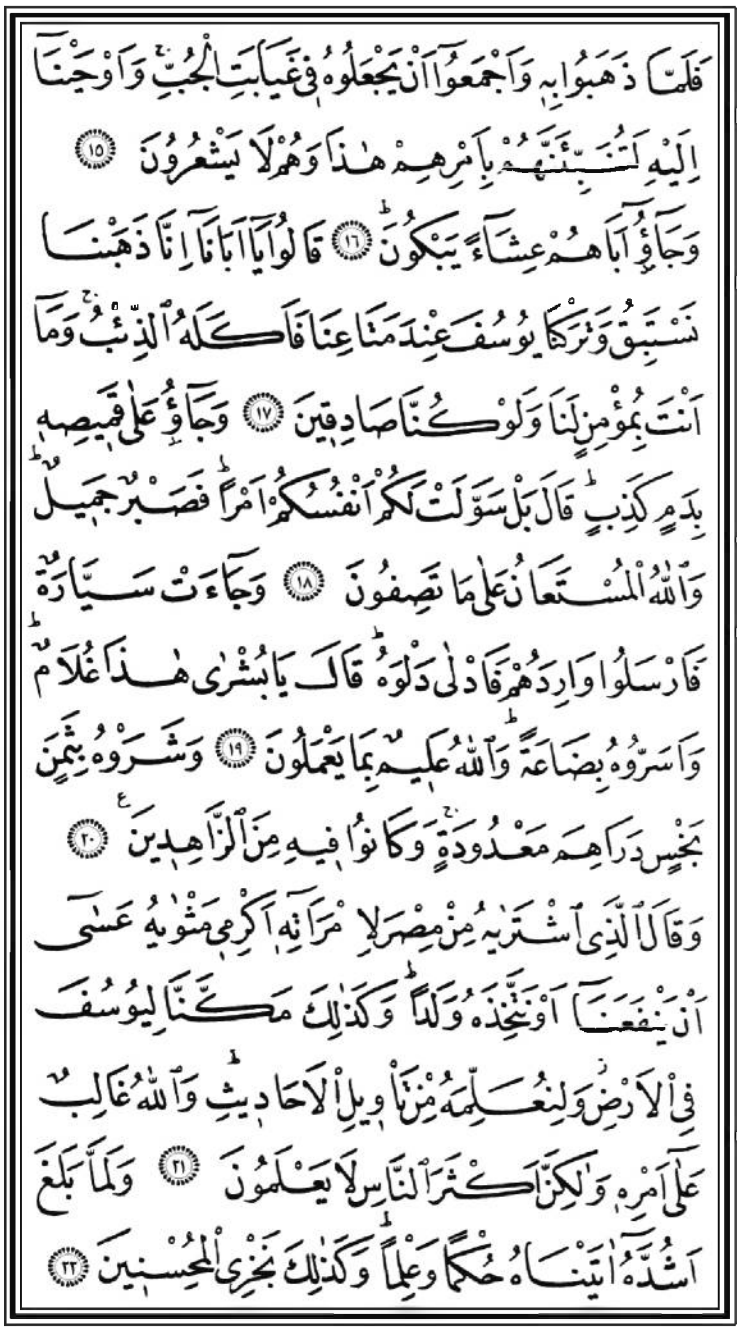

17- Ey babamız! Dediler, biz yarışmak üzere uzaklaştık, Yusuf'u eşyamızın yanına bırakmıştık. (Ne yazık ki) Onu kurt yemiş. Fakat biz doğru söyleyenler de olsak, sen bize inanmazsın.

18- Gömleğinin üstünde sahte bir kan ile geldiler. (Yakub) Dedi ki: Bilakis nefisleriniz size (kötü) bir işi güzel gösterdi. Artık (bana düşen) hakkıyla sabretmektir. Anlattığınız karşısında (bana) yardım edecek olan, ancak Allah'tır.

19- Bir kervan geldi ve sucularını (kuyuya) gönderdiler, o da (gidip) kovasını saldı, (Yusuf'u görünce) Müjde! İşte bir oğlan dedi. Onu bir ticaret malı olarak sakladılar. Allah onların yaptıklarını çok iyi bilir.

20- (Kafile Mısır'a vardığında) Onu değersiz bir pahaya, sayılı birkaç dirheme sattılar. Onlar zaten ona değer vermemişlerdi.

21- Mısır'da onu satın alan adam, karısına dedi ki: Ona değer ver ve güzel bak. Umulur ki bize faydası olur. Veya onu evlat ediniriz. İşte böylece (Mısır'da adaletle hükmetmesi) ve kendisine (rüyadaki) olayların yorumunu öğretmemiz için Yusuf'u o yere yerleştirdik. Allah, emrini yerine getirmeye kadirdir. Fakat insanların çoğu (bunu) bilmezler.

22- (Yusuf) Ergenlik çağına erişince, ona (isabetle) hükmetme (yeteneği) ve ilim verdik. İşte güzel davrananları biz böyle mükafatlandırırız.

23- Evinde bulunduğu kadın, onun nefsinden murat almak istedi, kapıları iyice kapattı ve haydi gel dedi. O da (haşa!) Allah'a sığınırım. Zira kocanız benim velinimetimdir, bana güzel davrandı. Gerçek şu ki, zalimler iflah olmaz dedi.

24- And olsun ki, kadın ona meyletti. Eğer Rab'binin işaret ve ikazını görmeseydi oda kadına meylederdi. İşte böylece biz, kötülük ve fuhşu ondan uzaklaştırmak için (delilimizi gösterdik). Şüphesiz o ihlaslı kullarımızdandı.

25- İkisi de kapıya doğru koştular. Kadın onun gömleğini arkadan yırttı. Kapının yanında onun kocasına rastladılar. Kadın dedi ki: Senin ailene kötülük etmek isteyenin cezası, zindana atılmaktan veya elem verici bir işkenceden başka ne olabilir.

26- Yusuf: Asıl kendisi benim nefsimden murat almak istedi dedi. Kadının akrabasından biri şöyle şahitlik etti. Eğer gömleği önden yırtılmışsa, kadın doğru söylemiştir, bu ise yalancılardan dır.

27- Eğer gömleği arkadan yırtılmışsa, kadın yalan söylemiştir. Bu ise doğru söyleyenlerdendir.

28- (Kocası Yusuf'un gömleğinin) Arkadan yırtılmış olduğunu görünce, (kadına): Şüphesiz dedi; Bu sizin tuzağınızdır. Sizin tuzağınız gerçekten büyüktür.

29- Ey Yusuf! Sen bundan (onları söylemekten) vaz geç. (Ey kadın) Sende günahının affını dile. Çünkü sen günahkarlardan oldun.

وَرَٰوَدَتْهُ ٱلَّتِى هُوَ فِى بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهِۦ وَغَلَّقَتِ ٱلْأَبْوَٰبَ
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ۚ قَالَ مَعَاذَ ٱللَّهِ ۖ إِنَّهُۥ رَبِّىٓ أَحْسَنَ مَثْوَاىَ ۖ
إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِۦ ۖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَآ
أَن رَّءَا بُرْهَٰنَ رَبِّهِۦ ۚ كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ ٱلسُّوٓءَ وَٱلْفَحْشَآءَ ۚ
إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَٱسْتَبَقَا ٱلْبَابَ وَقَدَّتْ
قَمِيصَهُۥ مِن دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا ٱلْبَابِ ۚ قَالَتْ مَا جَزَآءُ
مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوٓءًا إِلَّآ أَن يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ
هِىَ رَٰوَدَتْنِى عَن نَّفْسِى ۚ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَآ ۖ إِن كَانَ
قَمِيصُهُۥ قُدَّ مِن قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ ﴿٢٦﴾
وَإِن كَانَ قَمِيصُهُۥ قُدَّ مِن دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ۖ
﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِيصَهُۥ قُدَّ مِن دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُۥ مِن كَيْدِكُنَّ ۖ
إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَٰذَا ۚ
وَٱسْتَغْفِرِى لِذَنۢبِكِ ۖ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ ٱلْخَاطِـِٔينَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ
نِسْوَةٌ فِى ٱلْمَدِينَةِ ٱمْرَأَتُ ٱلْعَزِيزِ تُرَٰوِدُ فَتَىٰهَا عَن نَّفْسِهِۦ ۖ
قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۖ إِنَّا لَنَرَىٰهَا فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

30- Şehirdeki bazı kadınlar dediler ki: Azizin karısı, delikanlısının nefsinden murat almak istiyormuş; Yusuf'un sevdası onun kalbine işlemiş. Biz onu gerçekten açık bir sapıklık içinde görüyoruz.

31- Kadın, onların dedikodusunu duyunca, onlara davetci gönderdi. Onlar için dayanacak yastıklar hazırladı, her birine bir bıçak verdi. (Kadınlar meyveleri soyarken Yusuf'a) Çık karşılarına dedi. Kadınlar onu görünce, onun büyüklüğünü anladılar. (Şaşkınlıklarından) Ellerini kestiler ve dediler ki: Haşa Rab'bimiz! Bu bir beşer değil, bu ancak üstün bir melektir.

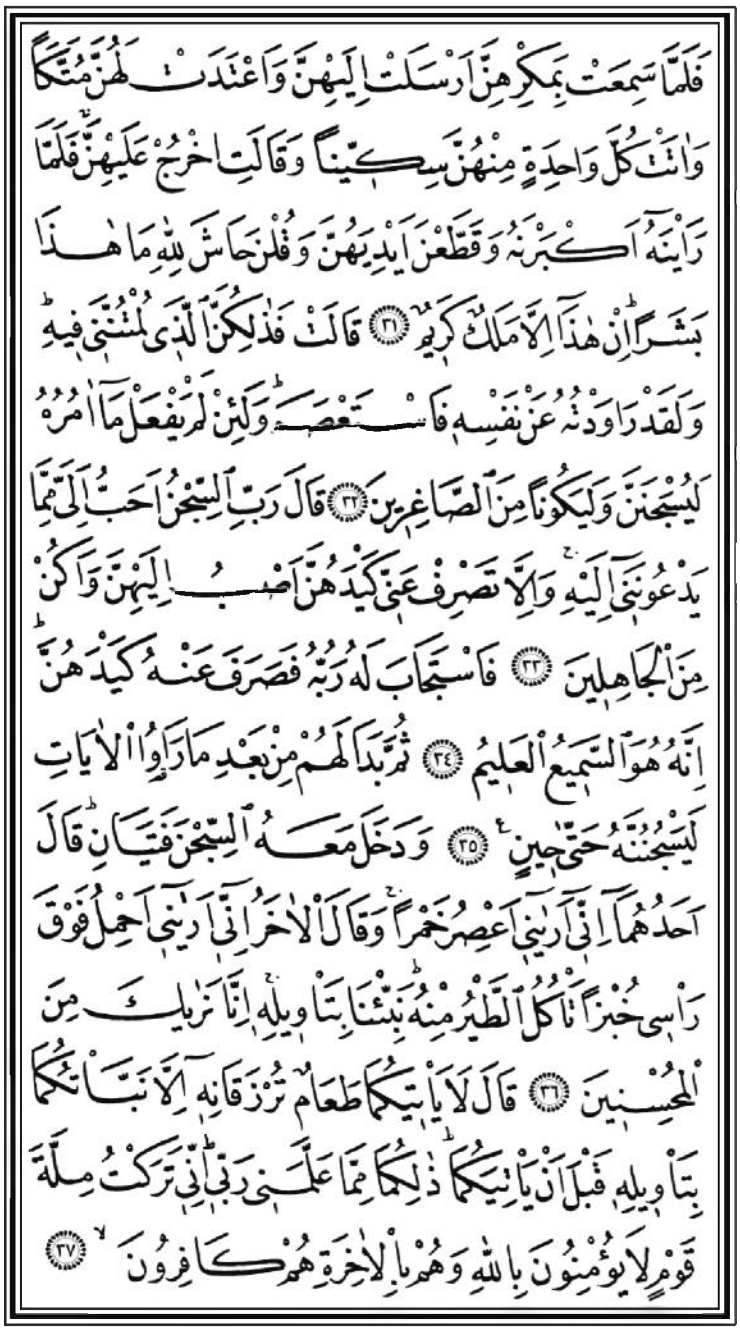

32- Kadın dedi ki: İşte hakkında beni kınadığınız şahıs budur. Ben onun nefsinden murat almak istedim. Fakat o (bundan) şiddetle sakındı. And olsun, eğer o kendisine emredeceğimi yapmazsa mutlaka zindana atılacak ve elbette sürünenlerden olacaktır.

33- (Yusuf) Rab'bim! Bana zindan, bunların benden istediklerinden daha iyidir. Eğer onların hilelerini benden çevirmezsen, onlara meyleder cahillerden olurum, dedi.

34- Rab'bi onun duasını kabul etti ve onların hilesini uzaklaştırdı. Çünkü O çok iyi işiten, pek iyi bilendir.

35- Sonunda (Aziz ve arkadaşları) kesin delilleri görmelerine rağmen (halkın dedikodusunu kesmek için yine de) onu bir zamana kadar mutlaka zindana atmaları kendilerine uygun göründü.

36- Onunla birlikte zindana iki delikanlı daha girdi. Onlardan biri dedi ki: Ben (rüyada) şarap sıktığımı gördüm. Diğeri de: Ben de başımın üstünde kuşların yemekte olduğu bir ekmek taşıdığımı gördüm. Bunun yorumunu bize haber ver. Çünkü biz seni güzel davrananlardan görüyoruz, dedi.

37- (Yusuf) Dedi ki: Size yedirilecek yemek gelmeden önce onun yorumunu size mutlaka haber vereceğim. Bu, Rab'bimin bana öğrettiklerindendir. Şüphesiz ben Allah'a inanmayan bir kavmin dininden uzaklaştım. Onlar ahireti inkar edenlerin kendileridir.

38- Atalarım İbrahim, İshak ve Yakub'un dinine uydum. Allah'a herhangi bir şeyi ortak koşmamız bize yaraşmaz. Bu Allah'ın bize ve insanlara olan lütfundandır. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

39- Ey zindan arkadaşlarım! Çeşitli tanrılar mı daha iyi, yoksa gücüne karşı durulmaz olan bir tek Allah mı?

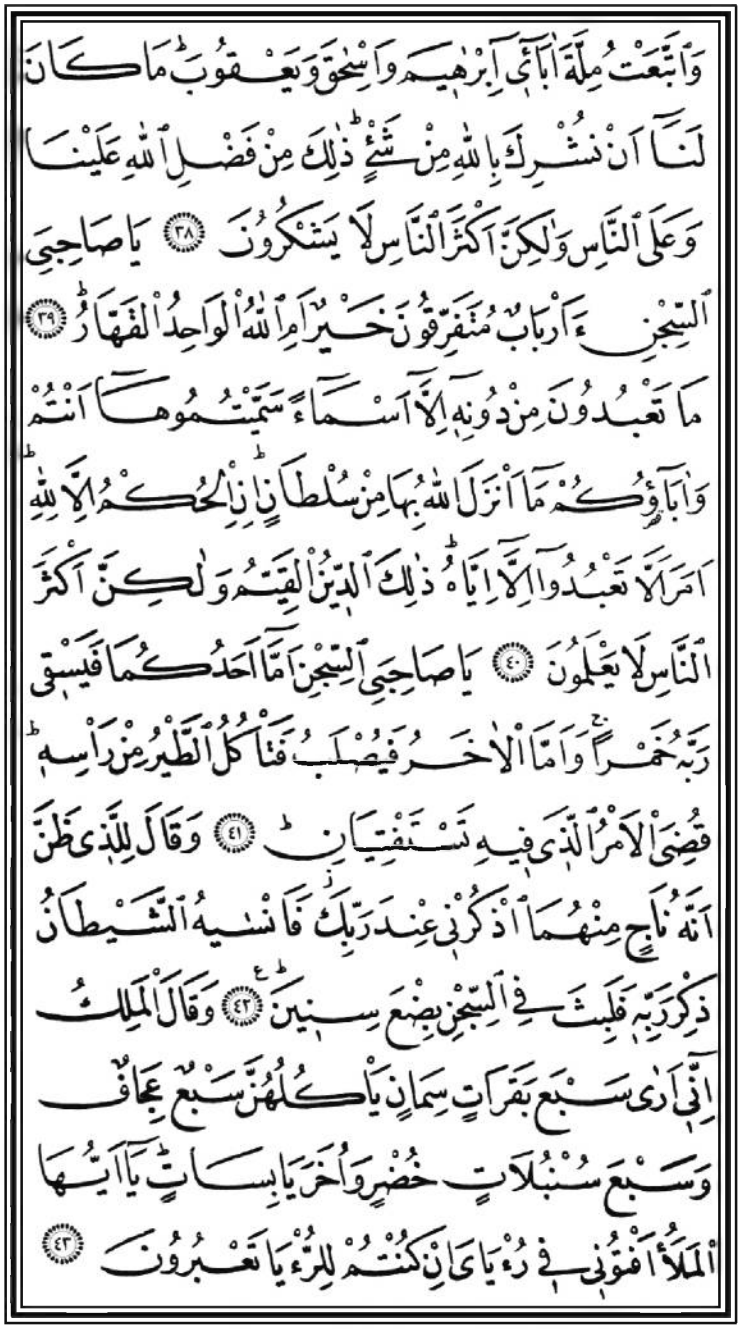

40- Allah'ı bırakıp da taptıklarınız, sizin ve atalarınızın taktığı bir takım isimlerden başka bir şey değildir. Allah onlar hakkında herhangi bir delil indirmemiştir. Hüküm sadece Allah'a aittir. O size kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler.

41- Ey zindan arkadaşlarım! (Rüyalarınıza gelince) Biriniz (daha önce olduğu gibi) efendisine şarap içirecek, diğeri ise asılacak ve kuşlar onun başından (beynini) yiyecekler. Yorumunu sorduğunuz iş (bu şekilde) kesinleşmiştir.

42- Onlardan, kurtulacağını bildiği kimseye dedi ki: Beni efendinin yanında an, (umulur ki beni çıkarır). Fakat şeytan ona, efendisine anmayı unutturdu. Dolayısıyla (Yusuf) birkaç sene daha zindanda kaldı.

43- Kral dedi ki: Ben (rüyamda) yedi arık ineğin yediği yedi semiz inek gördüm. Ayrıca, yedi yeşil başak ve diğerlerini de kuru gördüm. Ey ileri gelenler! Eğer rüya yorumluyorsanız, benim rüyamı da bana yorumlayınız.

44- (Yorumcular) Dediler ki: Bunlar karmakarışık düşlerdir. Biz böyle düşlerin yorumunu bilenlerden değiliz.

45- (Zindandaki) İki kişiden kurtulmuş olan, uzun bir zaman sonra (Yusuf'u) hatırlayarak dedi ki: Ben size onun yorumunu haber veririm, beni hemen (zindana) gönderin.

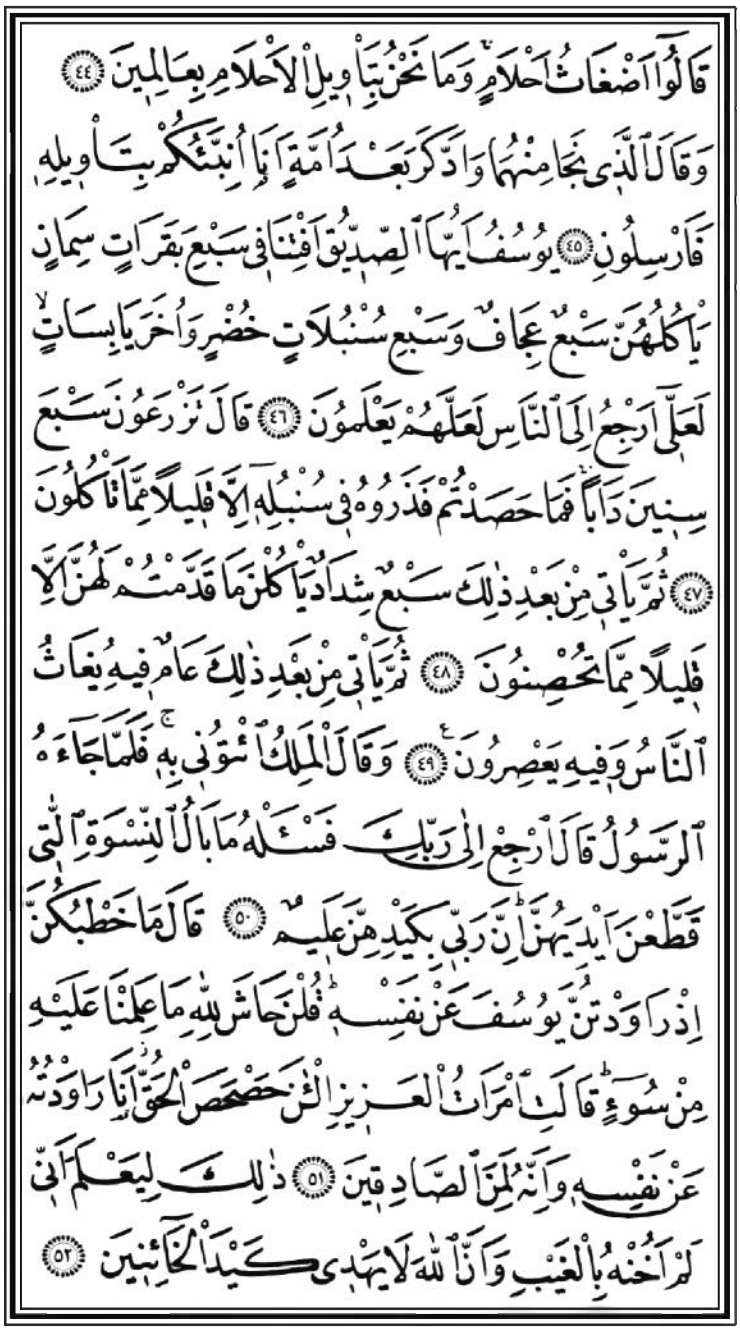

46- (Yusuf'un yanına gelerek dedi ki:) Ey Yusuf, ey doğru sözlü kişi! (Rüyada görülen) yedi arık ineğin yediği yedi semiz inek ile yedi yeşil başak ve diğerleri de kuru olan (başaklar) hakkında bize yorum yap. Ümit ederim ki, insanlara (isabetli yorumunla) dönerim de belki onlar da doğruyu öğrenirler.

47- Yusuf dedi ki: Yedi sene adetiniz üzere ekin ekersiniz. Sonra da yiyeceklerinizden az bir miktar hariç, biçtiklerinizi başağında (stok edip) bırakınız.

48- Sonra bunun ardından, saklayacaklarınızdan az bir miktar (tohumluk) hariç, o yıllar için biriktirdiklerinizi yeyip bitirecek yedi kıtlık yılı gelecektir.

49- Sonra bunun ardındandan bir yıl gelecek ki, o yılda insanlara (Allah tarafından) yardım olunacak ve o yılda (meyve suyu ve yağ) sıkacaklar.

50- (Adam bu yorumu getirince) kral dedi ki: Onu bana getirin. Elçi, Yusuf'a geldiği zaman, (Yusuf) dedi ki: Efendine dönde ona: Ellerini kesen o kadınların zoru neydi? diye sor. Şüphesiz benim Rab'bim onların hilesini çok iyi bilir.

51- (Kral kadınlara) dedi ki: Yusuf'un nefsinden murat almak istediğiniz zaman durumunuz neydi? Kadınlar, Haşa! Allah için biz ondan hiçbir kötülük görmedik, dediler. Azizin karısı da dedi ki: Şimdi gerçek ortaya çıktı. Ben onun nefsinden murat almak istemiştim. Şüphesiz ki o doğru söyleyenlerdendir.

52- (Yusuf dedi ki): Bu, Azizin yokluğunda ona hainlik etmediğimi ve Allah'ın hainlerin hilesini başarıya ulaştırmayacağını (herkesin) bilmesi içindir.

53- (Bununla beraber) nefsimi temize çıkarmıyorum. Çünkü nefis aşırı şekilde kötülüğü emreder, Rab'bim acımış koruyup başka. Şüphesiz Rab'bim çok bağışlayan, pek esirgeyendir.

54- Kral dedi ki: Onu bana getirin, onu kendime özel danışman edineyim. Onunla konuşunca: Bugün sen yanımızda yüksek makam sahibi ve güvenilir birisin dedi.

55- Beni ülkenin hazinelerine tayin et. Çünkü ben (onları) çok iyi korurum ve bu işi bilirim dedi.

56- Ve böylece Yusuf'a orada dilediği gibi hareket etmek üzere ülke içinde yetki verdik. Biz dilediğiimiz kimseye rahmetimizi eriştiririz. Ve güzel davrananların mükafatını zayi etmeyiz.

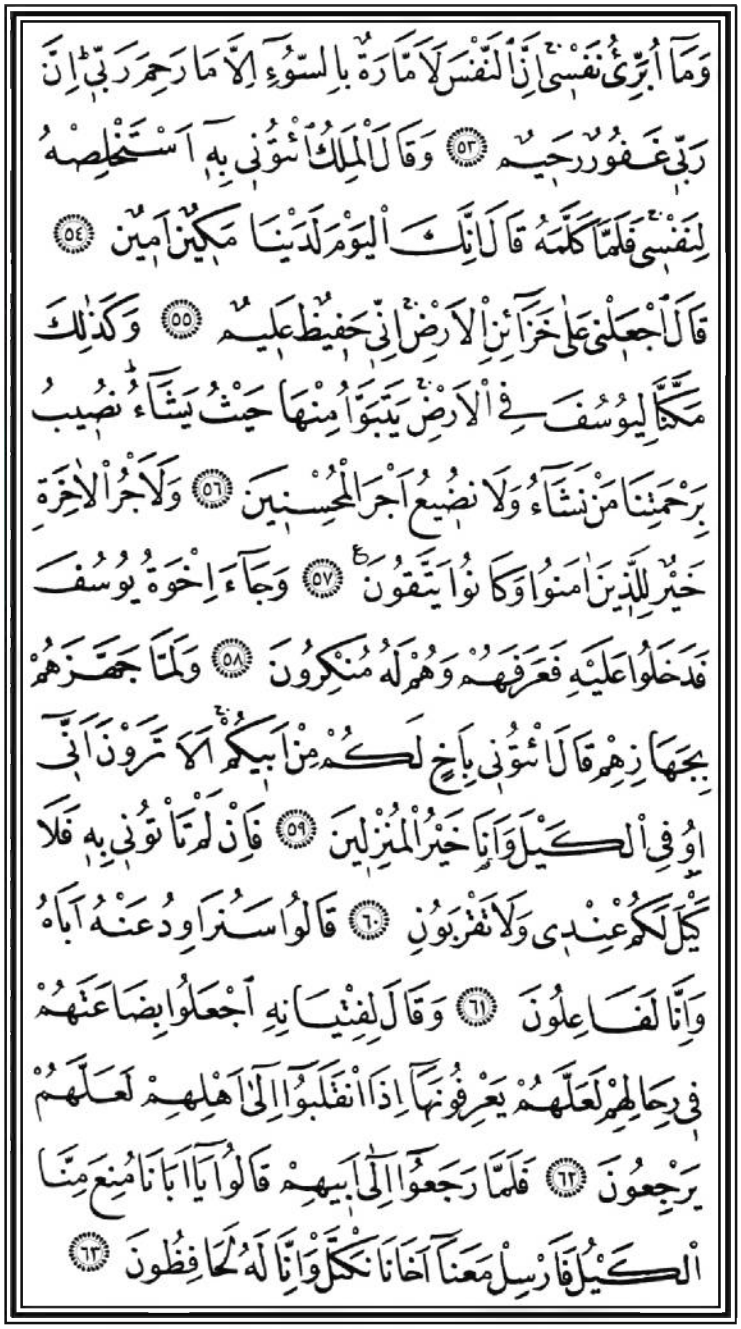

وَمَآ أُبَرِّئُ نَفْسِىٓ ۚ إِنَّ ٱلنَّفْسَ لَأَمَّارَةٌۢ بِٱلسُّوٓءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّىٓ ۚ إِنَّ
رَبِّى غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ ٱلْمَلِكُ ٱئْتُونِى بِهِۦٓ أَسْتَخْلِصْهُ
لِنَفْسِى ۖ فَلَمَّا كَلَّمَهُۥ قَالَ إِنَّكَ ٱلْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾
قَالَ ٱجْعَلْنِى عَلَىٰ خَزَآئِنِ ٱلْأَرْضِ ۖ إِنِّى حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾ وَكَذَٰلِكَ
مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِى ٱلْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَآءُ ۚ نُصِيبُ
بِرَحْمَتِنَا مَن نَّشَآءُ ۖ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَأَجْرُ ٱلْءَاخِرَةِ
خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَكَانُوا۟ يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾ وَجَآءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ
فَدَخَلُوا۟ عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُۥ مُنكِرُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا جَهَّزَهُم
بِجَهَازِهِمْ قَالَ ٱئْتُونِى بِأَخٍ لَّكُم مِّنْ أَبِيكُمْ ۚ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّىٓ
أُوفِى ٱلْكَيْلَ وَأَنَا۠ خَيْرُ ٱلْمُنزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِن لَّمْ تَأْتُونِى بِهِۦ فَلَا
كَيْلَ لَكُمْ عِندِى وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا۟ سَنُرَٰوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ
وَإِنَّا لَفَٰعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفِتْيَٰنِهِ ٱجْعَلُوا۟ بِضَٰعَتَهُمْ
فِى رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَآ إِذَا ٱنقَلَبُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَبِيهِمْ قَالُوا۟ يَٰٓأَبَانَا مُنِعَ مِنَّا
ٱلْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَآ أَخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ﴿٦٣﴾

57- İman edip de (kötülüklerden) sakınanlar için ahiret mükafatı daha hayırlıdır.

58- Yusuf'un kardeşleri gelip onun huzuruna girdiler, (Yusuf) onları tanıdı, onlar onu tanımıyorlardı.

59- (Yusuf) Onların yüklerini hazırlayınca dedi ki: Sizin bababir kardeşinizi de bana getirin. Görmüyor musunuz, ben ölçeği tam dolduruyorum ve ben misafirperverlerin en iyisiyim.

60- Eğer onu bana getirmezseniz, artık benim yanımda size verilecek bir ölçek (erzak) yoktur, bana hiç yaklaşmayın.

61- Dediler ki: Onu babasından istemeye çalışacağız, kuşkusuz bunu yapacağız.

62- (Yusuf) Emrindeki gençlere dedi ki: Sermayelerini yüklerinin içine koyun. Olur ki ailelerine döndüklerinde bunun farkına varırlarda belki geri gelirler.

63- Babalarına döndüklerinde dediler ki: Ey babamız! Erzak bize yasaklandı. Kardeşimizi (Bünyamin'i) bizimle beraber gönder de (onun sayesinde) ölçüp alalım. Biz onu mutlaka koruyacağız.

64- Yakub dedi ki: Daha önce kardeşi (Yusuf) hakkında size ne kadar güvendiysem, bunun hakkında da size ancak o kadar güvenirim. (Ben onu sadece Allah'a emanet ediyorum) Allah en hayırlı koruyucudur. O, acıyanların en merhametlisidir.

65- Eşyalarını açtıklarında sermayelerinin kendilerine geri verildiğini gördüler. Dediler ki: Ey babamız! Daha ne istiyoruz. İşte sermayemiz de bize geri verilmiş. (Onunla yine) Ailemize yiyecek getiririz, kardeşimizi koruruz ve bir deve yükü de fazla alırız. Çünkü bu (seferki aldığımız) az bir miktardır.

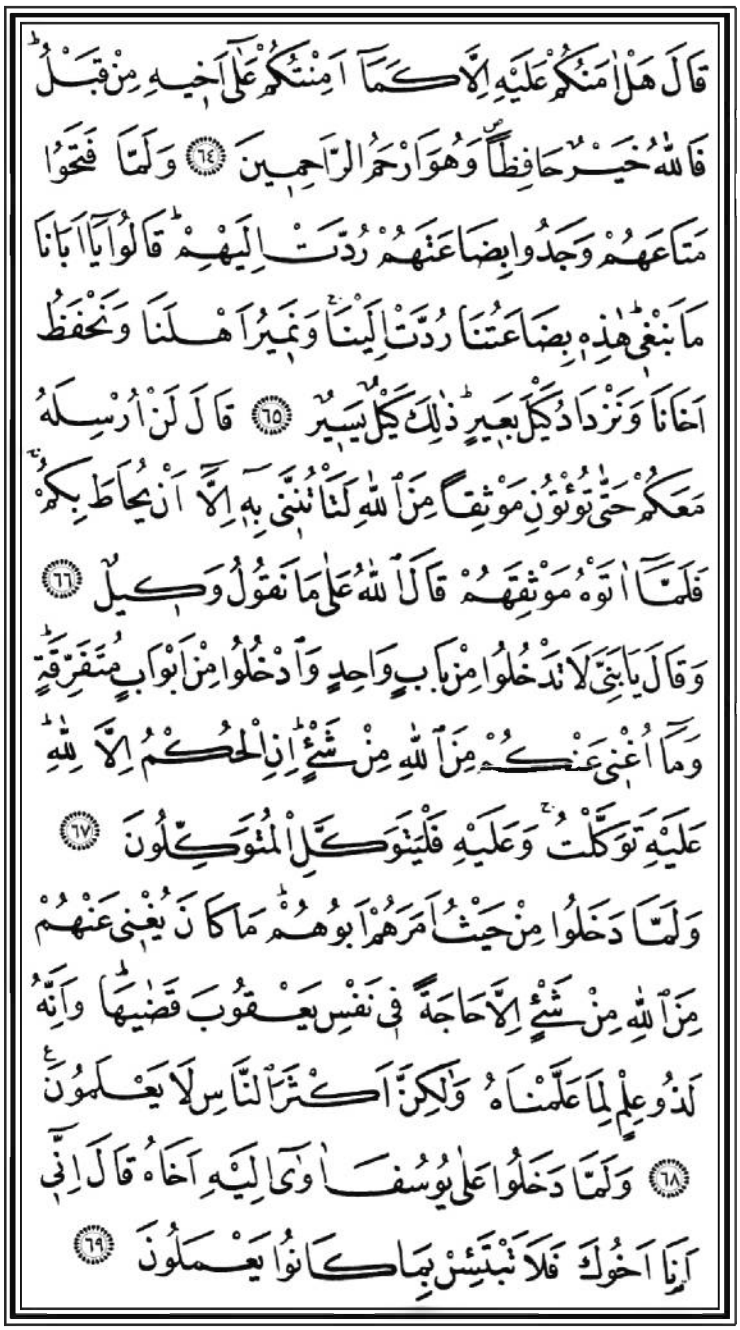
قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ ۖ
فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا ۖ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا
مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ ۖ قَالُوا يَا أَبَانَا
مَا نَبْغِي ۖ هَٰذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا ۖ وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ
أَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ۖ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ
مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ ۖ
فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾
وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ ۖ
وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۖ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۖ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾
وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ ۖ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ
مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا ۚ وَإِنَّهُ
لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾
وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي
أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

66- (Yakub) Dedi ki: Kuşatılmanız (ve çaresiz kalma durumunuz) hariç, onu bana mutlaka getireceğinize dair Allah adına bana sağlam bir söz vermediğiniz takdirde onu sizinle beraber göndermem. Ona (istediği şekilde) teminatlarını verdiklerinde dedi ki: Söylediklerimize Allah şahittir.

67- Sonra şöyle dedi: Oğullarım! (Şehre) Hepiniz bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ama Allah'tan (gelecek) hiçbir şeyi sizden savamam. Hüküm Allah'tan başkasının değildir. (Onun için) Ben yalnız O'na dayandım. Tevekkül edenler yalnız O'na dayansınlar.

68- Babalarının kendilerine emrettiği yerden (çeşitli kapılardan) girdiklerinde (onun emrini yerine getirdiler fakat bu tedbir) Allah'tan gelecek hiçbir şeyi onlardan savamazdı; Ancak Yakub içindeki bir dileği açığa vurmuş oldu. Şüphesiz o ilim sahibiydi, çünkü ona biz öğretmiştik. Fakat insanların çoğu bilmezler.

69- Yusuf'un yanına girdiklerinde öz kardeşini yanına aldı ve bilesin ki ben senin kardeşinim, onların yaptıklarına üzülme! Dedi.

70- (Yusuf) Onların yükünü hazırladığı zaman maşrabayı kardeşinin yükü içine koydu. (Kafile hareket ettikten) Sonra bir tellal: Ey kafile! Siz hırsızsınız! Diye seslendi.

71- (Yusuf'un kardeşleri) onlara dönerek: Ne arıyorsunuz? dediler.

72- Kralın su kabını arıyoruz; Onu getirene bir deve yükü (bahşiş) var dediler. (İçlerinden biri) Ben buna kefilim, dedi.

73- Allah'a and'olsun ki, bizim yeryüzünde fesat çıkarmak için gelmediğimizi siz de biliyorsunuz. Biz hırsız da değiliz dediler.

74- (Yusuf'un adamları) Dediler ki: Peki, siz yalancıysanız bunun cezası nedir?

75- Onun cezası, kayıp eşya, kimin yükünde bulunursa işte o (şahsa el koymak) onun cezasıdır. Biz zalimleri böyle cezalandırırız, dediler.

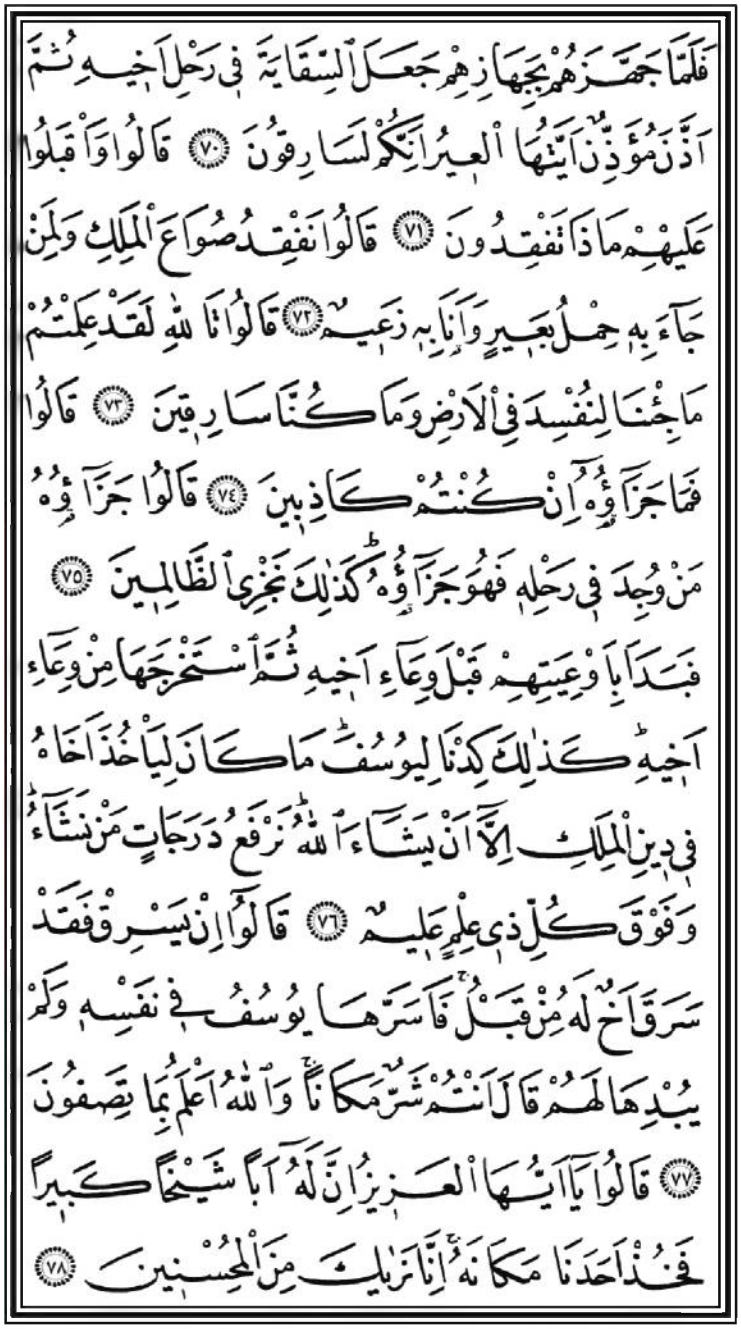

76- Bunun üzerine Yusuf, kardeşinin yükünden önce onların yüklerini (aramaya) başladı. Sonra da onu, kardeşinin yükünden çıkarttı. İşte biz Yusuf'a böyle bir tedbir öğrettik. Yoksa kralın kanununa göre kardeşini tutamayacaktı. Ancak Allah'ın dilemesi hariç. Biz kimi dilersek onu derecelerle yükseltiriz. Zira her ilim sahibinin üstünde daha iyi bilen birisi vardır.

76- Bunun üzerine Yusuf, kardeşinin yükünden önce onların yüklerini (aramaya) başladı. Sonra da onu, kardeşinin yükünden çıkarttı. İşte biz Yusuf'a böyle bir tedbir öğrettik. Yoksa kralın kanununa göre kardeşini tutamayacaktı. Ancak Allah'ın dilemesi hariç. Bizden kim dilerse onu derecelerle yükseltiriz. Zira her ilim sahibinin üstünde daha iyi bilen birisi vardır.

77- (Kardeşleri) Dediler ki: Eğer o çaldıysa, daha önce onun bir kardeşi de çalmıştı. Yusuf bunu içinde sakladı, onlara açmadı. (Kendi kendine) Dedi ki: Siz daha kötü durumdasınız. Allah, sizin anlattığınızı çok iyi bilir.

78- Dediler ki: Ey aziz! Gerçekten onun çok yaşlı bir babası var. Onun yerine bizim birimizi alıkoy. Zira biz seni, iyilik edenlerden görüyoruz.

79- Dedi ki: Eşyamızı yanında bulduğumuz kimseden başkasını yakalamaktan Allah'a sığınırız, o takdirde biz gerçekten zalimler oluruz.

80- Ondan ümitlerini kesince, (meseleyi) gizli görüşmek üzere ayrılıp ((bir kenara) çekildiler. Büyükleri dedi ki: Babanızın sizden Allah adına söz aldığını, daha önce de Yusuf hakkında işlediğiniz kusuru bilmiyor musunuz? Babam bana izin verinceye veya benim için Allah hükmedinceye kadar bu yerden asla ayrılmayacağım. O hükmedenlerin en hayırlısıdır.

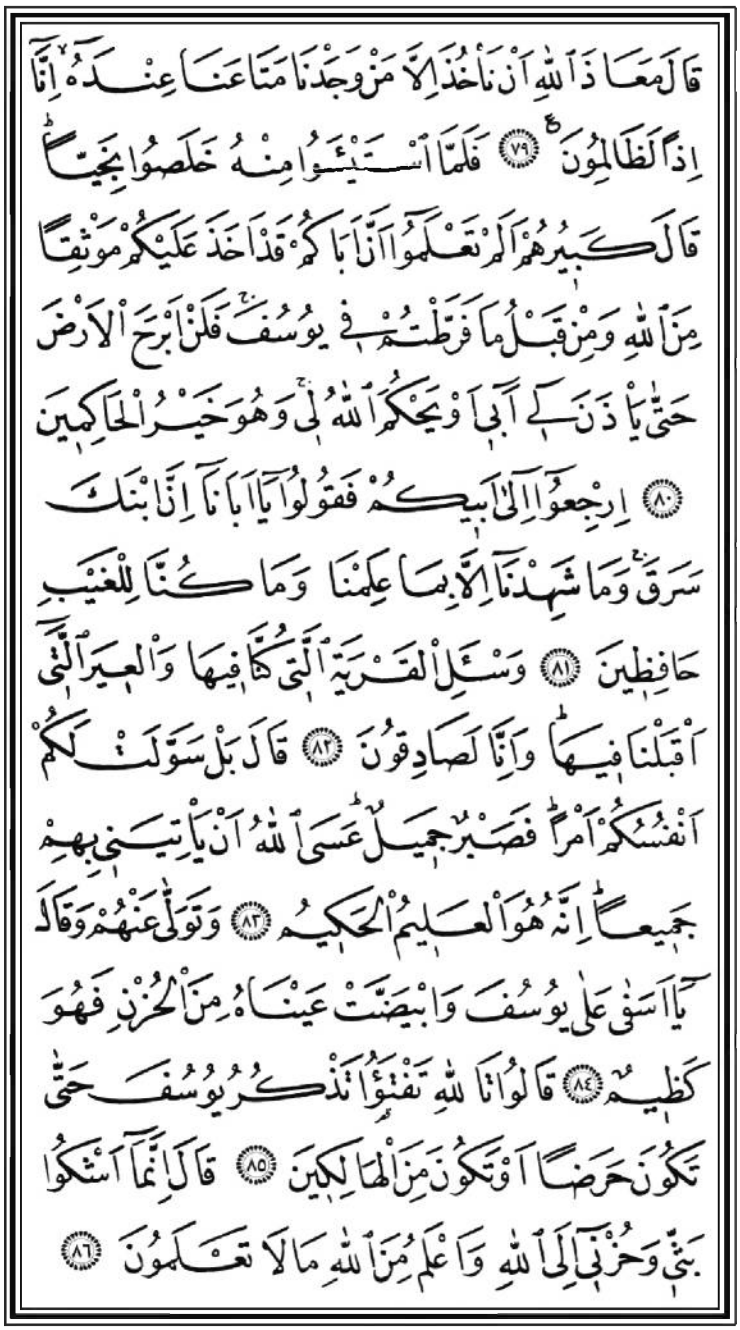

81- Babanıza dönün ve deyin ki: Ey babamız! Şüphesiz oğlun hırsızlık etti. Biz, bildiğimizden başkasına şahitlik etmedik. Biz gaybın bekçileri değiliz.

82- (İstersen) İçinde bulunduğumuz şehire (Mısır halkına) ve aralarında geldiğimiz kafileye de sor. Biz gerçekten doğru söylüyoruz.

83- (Babaları) Dedi ki: Hayır nefisleriniz sizi (böyle) bir işe sürükledi. (Bana düşen) Artık, güzel bir sabırdır. Umulur ki, Allah onların hepsini bana getirir. Çünkü O çok iyi bilendir, hikmet sahibidir.

84- Onlardan yüz çevirdi, Ah Yusuf'um ah! Diye sızlandı ve kederini içine gömmesi yüzünden gözlerine boz geldi.

85- (Oğulları) Allah'a andolsun ki sen hâlâ Yusuf'u anıyorsun. Sonunda ya hasta olacaksın ya da büsbütün helak olacaksın dediler.

86- (Yakub) Ben sadece gam ve kederimi Allah'a arzediyorum. Ve ben sizin bilmeyeceğiniz şeyleri Allah tarafından (vahiy ile) biliyorum dedi.

87- Ey oğullarım! Gidin de Yusuf'u ve kardeşini iyice araştırın, Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Çünkü kafirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden ümit kesmez.

88- Yusuf'un yanına girdiklerinde dediler ki; Ey aziz! Bizi ve ailemizi kıtlık bastı ve biz değersiz bir sermaye ile geldik. Hakkımızı tam ölçerek ver. Ayrıca bize bağışta da bulun. Şüphesiz Allah sadaka verenleri mükafatlandırır.

89- Yusuf dedi ki: Siz, cahilliğiniz yüzünden Yusuf ve kardeşine yaptıklarınızı biliyor musunuz?

90- Yoksa sen, gerçekten Yusuf musun? dediler. O da (evet) Ben Yusuf'um, bu da kardeşim. (Birbirimize kavuşmayı) Allah bize lütfetti. Çünkü kim (Allah'tan) korkar ve sabrederse, şüphesiz Allah güzel davrananların mükafatını zayi etmez dedi.

91- (Kardeşleri) Dediler ki: Allah'a and olsun, hakikaten Allah seni bize üstün kılmış. Gerçekten biz hataya düşmüşüz.

92- (Yusuf) Dedi ki: Bugün sizi kınamak yok, Allah sizi affetsin! O, merhametlilerin en merhametlisidir

93- Şu benim gömleğimi götürün de onu babamın yüzüne koyun, (gözleri) görecek duruma gelir. Ve bütün ailenizi bana getirin.

يَٰبَنِيَّ ٱذْهَبُوا۟ فَتَحَسَّسُوا۟ مِن يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَا۟يْـَٔسُوا۟
مِن رَّوْحِ ٱللَّهِ ۖ إِنَّهُۥ لَا يَا۟يْـَٔسُ مِن رَّوْحِ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْقَوْمُ ٱلْكَٰفِرُونَ
﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا۟ عَلَيْهِ قَالُوا۟ يَٰٓأَيُّهَا ٱلْعَزِيزُ مَسَّنَا
وَأَهْلَنَا ٱلضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَٰعَةٍ مُّزْجَىٰةٍ فَأَوْفِ لَنَا
ٱلْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ۖ إِنَّ ٱللَّهَ يَجْزِى ٱلْمُتَصَدِّقِينَ
﴿٨٨﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُم مَّا فَعَلْتُم بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنتُمْ
جَٰهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُوٓا۟ أَءِنَّكَ لَأَنتَ يُوسُفُ ۖ قَالَ أَنَا۠ يُوسُفُ
وَهَٰذَآ أَخِى ۖ قَدْ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَيْنَا ۖ إِنَّهُۥ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ
ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾ قَالُوا۟ تَٱللَّهِ لَقَدْ ءَاثَرَكَ
ٱللَّهُ عَلَيْنَا وَإِن كُنَّا لَخَٰطِـِٔينَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَثْرِيبَ
عَلَيْكُمُ ٱلْيَوْمَ ۖ يَغْفِرُ ٱللَّهُ لَكُمْ ۖ وَهُوَ أَرْحَمُ
ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿٩٢﴾ ٱذْهَبُوا۟ بِقَمِيصِى هَٰذَا فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِى
يَأْتِ بَصِيرًا ۖ وَأْتُونِى بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ
ٱلْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّى لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ ۖ لَوْلَآ أَن
تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾ قَالُوا۟ تَٱللَّهِ إِنَّكَ لَفِى ضَلَٰلِكَ ٱلْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

94- Kafile (Mısır'dan) ayrılınca, babaları (yanındakilere): Eğer bana bunamış demezseniz inanın ben Yusuf'un kokusunu alıyorum dedi.

95- (Onlar da) Vallahi sen hâlâ eski şaşkınlığındasın dediler.

96- Müjdeci gelince, gömleği onun yüzüne koyar koymaz (Yakub) görür oldu. Ben size Allah tarafından (vahiyle) sizin bilemeyeceğiniz şeyleri bilirim demedim mi dedi.

97- (Oğulları) Dediler ki: Ey babamız! (Allah'tan) Bizim için günahlarımızın affını dile. Çünkü biz gerçekten günahkarlar idik.

98- (Yakub) Sizin için Rab'bimden af dileyeceğim. Çünkü O çok bağışlayan, pek esirgeyendir, dedi.

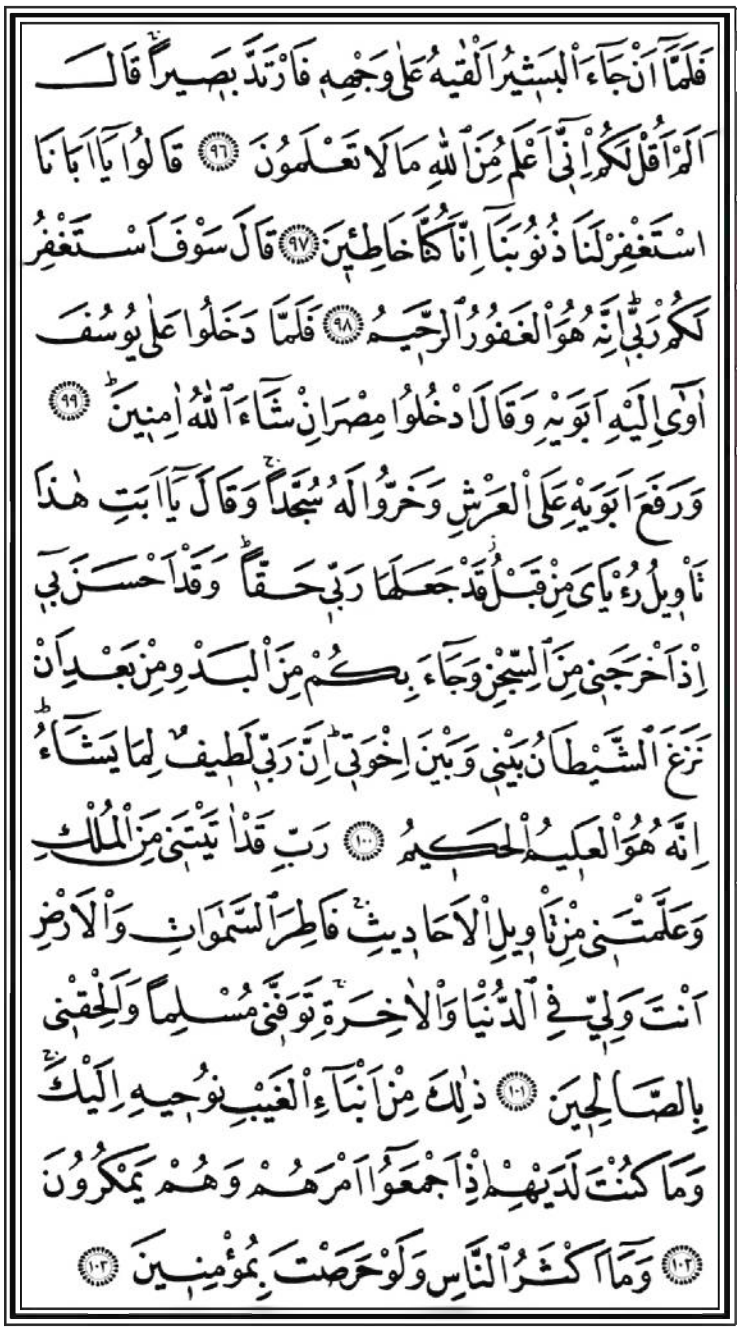

99- (Hep beraber Mısır'a gidip) Yusuf'un yanına girdikleri zaman, ana, babasını kucakladı, Güven içinde Allah'ın iradesiyle Mısır'a girin dedi.

100- Ana ve babasını tahtının üzerine çıkartıp oturttu ve hepsi onun için (ona kavuştukları için) secdeye kapandılar. (Yusuf) Dedi ki: Ey babacığım! İşte bu daha önce (gördüğüm) rüyanın yorumudur. Rab'bim onu gerçekleştirdi. Doğrusu Rab'bim bana (çok şey) lütfetti. Çünkü beni zindandan çıkardı şeytan benim ve kardeşlerimle aramı bozduktan sonra Rab'bim sizi çölden getirdi. Şüphesiz ki Rab'bim dilediğine lütfedicidir. Kuşkusuz O çok iyi bilendir. Hikmet sahibidir.

100- Ana ve babasını tahtının üzerine çıkartıp oturttu ve hepsi onun için (ona kavuştukları için) secdeye kapandılar. (Yusuf) Dedi ki: Ey babacığım! İşte bu daha önce (gördüğüm) rüyanın yorumudur. Rab'bim onu gerçekleştirdi. Doğrusu Rab'bim bana (çok şey) lütfetti. Çünkü beni zindandan çıkardı şeytan benim ve kardeşlerimle aramı bozduktan sonra Rab'bim sizi çölden getirdi. Şüphesiz ki Rab'bim dileyene lütfedicidir. Kuşkusuz O çok iyi bilendir. Hikmet sahibidir.

101- Ey Rab'bim! Mülkten bana (nasibimi) verdin ve bana (rüyada görülen) olayların yorumunu da öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan! Sen dünyada da ahirette de benim sahibimsin. Beni Müslüman olarak öldür ve beni salihler arasına kat.

102- İşte bu (Yusuf kıssası) gayb haberlerindendir. Onu sana vahyediyoruz. Onlar hile yaparak işlerine karar verdikleri zaman sen onların yanında değildin (ki bunları bilesin).

103- Sen ne kadar üstüne düşsen de insanların çoğu iman edecek değillerdir.

104- Halbuki sen bunun için (Peygamber'lik görevini ifa için) onlardan bir ücret istemiyorsun. Kur'an, alemler için ancak bir öğüttür.

105- Göklerde ve yerde nice deliller vardır ki, onlar bu delillerden yüzlerini çevirip geçerler.

106- Onların çoğu, ancak ortak koşarak Allah'a iman ederler.

107- Allah tarafından kuşatıcı bir felaket gelmesi veya farkında olmadan kıyametin ansızın kopması karşısında kendilerini emin mi gördüler?

108- (Rasul'üm!) De ki: İşte bu benim yolumdur. Ben Allah'a çağırıyorum, ben ve bana uyanlar aydınlık bir yol üzerindeyiz. Allah'ı (ortaklardan) tenzih ederim. Ve ben ortak koşanlardan değilim.

109- Senden önce de, şehirler halkından kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başkasını Peygamber göndermedik. (Kafirler) Yeryüzünde hiç gezmediler mi ki, kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görsünler. Sakınanlar için ahiret yurdu elbette daha iyidir. Hala aklınızı kullanmıyor musunuz?

110- Nihayet Peygamber'ler ümitlerini yitirip de kendilerinin yalana çıkarıldıklarını sandıkları sırada onlara yardımımız gelir ve dilediğimiz kimse kurtuluşa erdirilir. (Fakat) Suçlular topluluğundan azabımız asla geri çevrilmez.

110- Nihayet Peygamber'ler ümitlerini yitirip de kendilerinin yalana çıkarıldıklarını sandıkları sırada onlara yardımımız gelir ve dileyen kimse kurtuluşa erdirilir. (Fakat) Suçlular topluluğundan azabımız asla geri çevrilmez.

وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾
وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ
عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِاللَّهِ إِلَّا وَهُم
مُّشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ
أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هَٰذِهِ
سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ ۚ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَانَ
اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ
إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِم مِّنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۗ أَفَلَمْ يَسِيرُوا
فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۗ
وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ حَتَّىٰ
إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ
نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَن نَّشَاءُ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ
﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ
حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ
كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

111- And olsun onların (geçmiş Peygamber'ler ve ümmetlerinin) kıssalarında akıl sahipleri için pek çok ibretler vardır. (Bu Kur'an) uydurulabilecek bir söz değildir. Fakat o, kendinden öncekileri tasdik eden, her şeyi açıklayan (bir Kitap'dır). İman eden toplum için bir rahmet ve bir hidayettir.

ONÜÇÜNCÜ SÛRE
er- RA'D SÛRESİ

Ra'd suresi 43 ayet olup Mekke'de mi Medine'de mi indiği hakkında ihtilaf vardır. Surenin muhtevası göz önüne alınırsa Mekke'de indiğini söyleyenlerin görüşü biraz daha ağırlık kazanır.

Surenin onüçüncü ayetinde gök gürültüsü manasına gelen (er-Ra'd) kelimesi zikredildiği için sureye bu ad verilmiştir.

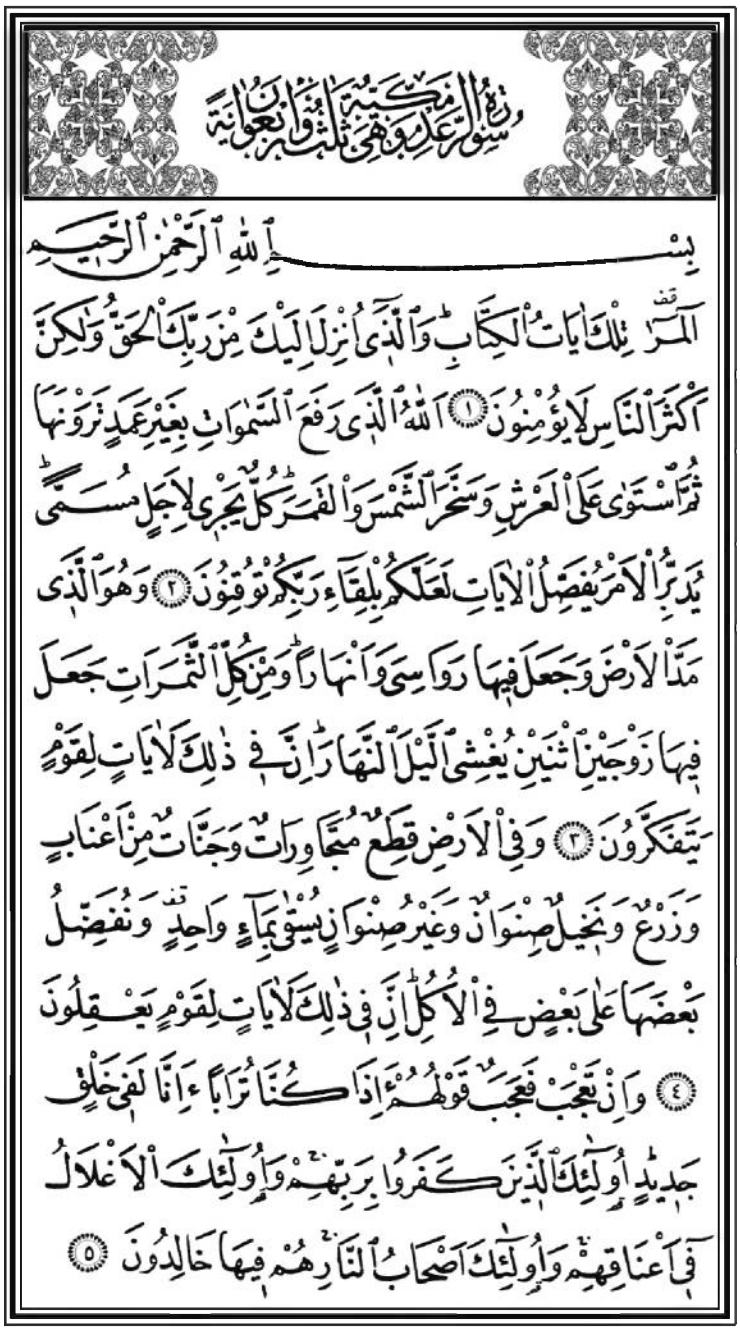

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Elif. Lam. Mim. Ra. Bunlar, Kitab'ın ayetlerindendir. Sana Rab'binden indirilen haktır, fakat insanların çoğu inanmazlar.

2- Görmekte olduğunuz gökleri direksiz olarak yükselten, sonra arştan istiva eden, güneşi ve ayı emrine boyun eğdiren Allah'tır. (Bunların) Herbiri muayyen bir vakte kadar akıp gitmektedir. O, Rab'binize kavuşacağınıza kesin olarak inanmanız için her işi düzenleyip ayetleri açıklamaktadır.

3- Yeri döşeyen, onda oturaklı dağlar ve ırmaklar yaratan ve orada bütün meyvelerden çifter çifter yaratan O'dur. Geceyi de gündüzün üzerine o örtüyor. Şüphesiz bütün bunlarda düşünen bir toplum için ibretler vardır.

4- Yer yüzünde birbirine komşu kıtalar, üzüm bağları, ekinler, bir kökten ve çeşitli köklerden dallanmış hurma ağaçları vardır. Bunların hepsi bir su ile sulanır. (Böyle iken) Yemişlerinde onların bir kısmını, bir kısmına üstün kılarız. İşte bunlarda akıllarını kullanan bir toplum için ibretler vardır.

5- (Rasul'üm kafirlerin seni yalanlamalarına) Şaşıyorsan, asıl şaşılacak şey onların: Biz toprak olduğumuz zaman yeniden mi yaratılacağız? demeleridir. İşte onlar, Rab'lerini inkar edenlerdir. İşte onlar (kıyamet gününde) boyunlarında tasmalar bulunanlardır. Ve onlar ateş ehlidir. Onlar, orada ebedi kalacaklardır.

6- (Müşrikler) Senden iyilikten önce kötülüğü çabuk istiyorlar. Halbuki onlardan önce ibret alınacak nice azap örnekleri gelip geçmiştir. Doğrusu insanlar kötülük ettikleri halde Rab'bin onlar için mağfiret sahibidir. (Bununla beraber) Rab'binin azabı da çok şiddetlidir.

7- Kafirler diyorlar ki: Ona Rab'binden bir mucize indirilseydi ya! (Halbuki) sen ancak bir uyarıcısın ve her toplumun bir rehberi vardır.

8- Her dişinin neye gebe kalacağını, rahimlerin neyi eksik, neyi ziyade edeceğini Allah bilir. O'nun katında her şey ölçü iledir.

9- O, görüleni de görülmeyeni de bilir. Çok büyüktür, yücedir.

10- Sizden, sözü gizleyenle onu açığa vuran, geceleyin gizlenenle gündüzün yürüyen (onun ilminde) eşittir.

11- O'nun önünde ve arkasında Allah'ın emriyle onu koruyan takipçiler (melekler) vardır. Bir toplum kendindeki özellikleri değiştirinceye kadar Allah, onlarda bulunanı değiştirmez. Allah bir topluma kötülük diledi mi, artık onun için geri çevrilme diye bir şey yoktur. Onların Allah'tan başka yardımcıları da yoktur.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِمُ
الْمَثُلَاتُ ۗ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ ۖ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۗ إِنَّمَا أَنتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٧﴾
اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ ۖ
وَكُلُّ شَيْءٍ عِندَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَاءٌ مِّنكُم مَّنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَن جَهَرَ بِهِ
وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهُ
مُعَقِّبَاتٌ مِّن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ۗ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ ۗ وَإِذَا
أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ ۚ وَمَا لَهُم مِّن دُونِهِ
مِن وَالٍ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ
وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ ۖ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
مَن يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ﴿١٣﴾

11- (Her bir insan için) Onun önünde ve arkasında Allah'ın emriyle onu koruyan takipçiler (melekler) vardır. Bir toplum kendindeki özellikleri değiştirinceye kadar Allah, onlarda bulunanı değiştirmez. Allah'tan bir toplum kötülük diledi mi, (Allah'ın emri çıktığında) artık onun için geri çevrilme diye bir şey yoktur. Onların Allah'tan başka yardımcıları da yoktur.

12- O, size korku ve ümit içinde şimşeği gösteren ve (yağmur dolu) ağır bulutları meydana getirendir.

13- Gök gürültüsü Allah'ı hamd ile tesbih eder. Melekler de onun heybetinden dolayı tesbih ederler. Onlar, Allah hakkında mücadele edip dururken O, yıldırımlar gönderip onlarla dilediğini çarpar. Ve O azabı pek şiddetli olandır.

13- Gök gürültüsü Allah'ı hamd ile tesbih eder. Melekler de onun heybetinden dolayı tesbih ederler. Onlar, Allah hakkında mücadele edip dururken O, yıldırımlar gönderip onlarla dileyeni (buna müstahak olanları) çarpar. Ve O, azabı pek şiddetli olandır.

14- El açıp yalvarılmaya layık olan ancak O'dur. O'nun dışında el açıp dua ettikleri, onların isteklerini hiçbir şeyle karşılayamazlar. Onlar ancak ağzına gelsin diye suya doğru iki avucunu açan kimse gibidir. Halbuki (suya ağzını götürmedikçe) su onun ağzına girecek değildir. Kafirlerin duası kuşkusuz hedefini şaşırmıştır.

(Secde) 15- Göklerde ve yerde bulunanlar da, onların gölgeleri de sabah akşam ister istemez sadece Allah'a secde ederler.

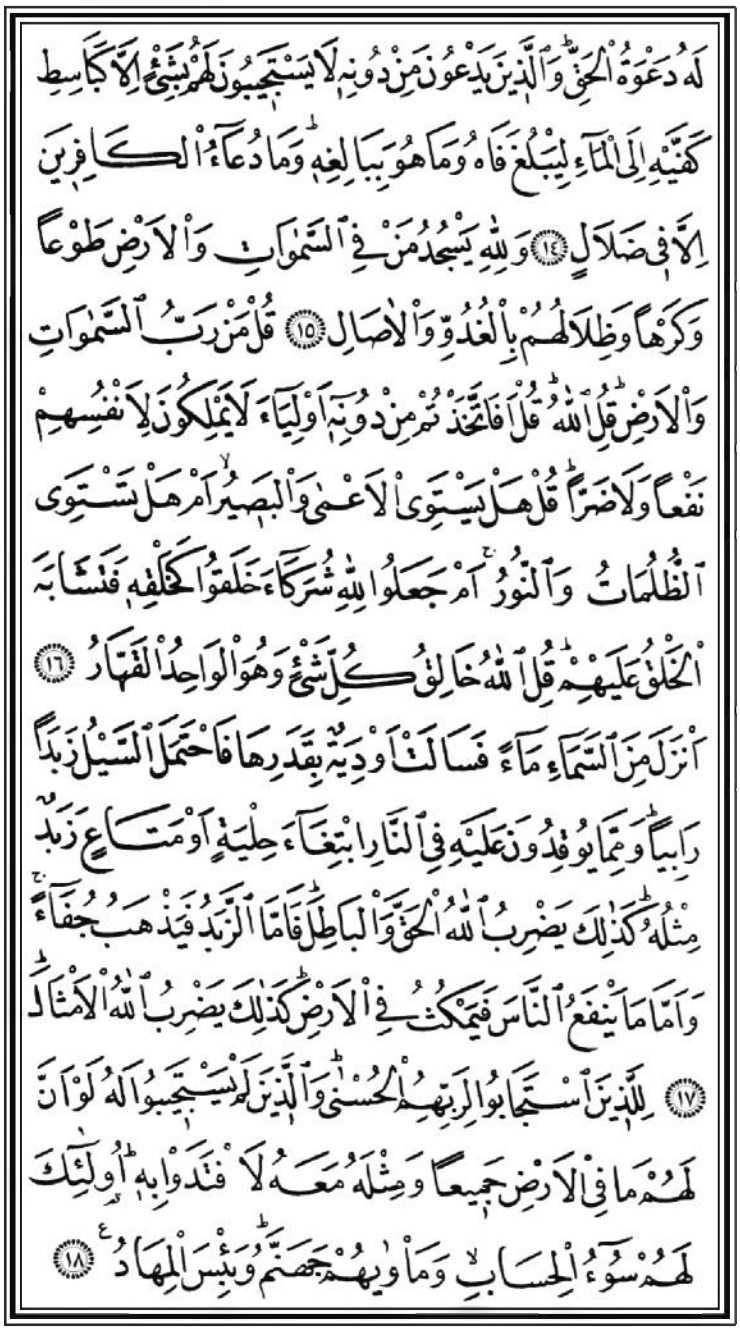

16- (Rasul'um!) De ki: Göklerin ve yerin Rab'bi kimdir? Derler ki: Allah'tır. O halde de ki: O'nu bırakıp da kendilerine fayda ya da zarar verme gücüne sahip olmayan dostlar mı edindiniz? De ki: Körle gören bir olur mu hiç? Ya da karanlıklarla aydınlık eşit olur mu? Yoksa O'nun yarattığı gibi yaratan ortaklar buldularda bu yaratma onlarca birbirine benzer mi göründü? De ki: Allah her şeyi yaratandır. Ve O birdir, karşı durulmaz güç sahibidir.

17- O, gökten su indirdi de vadiler kendi hacimlerince sel olup aktı. Bu sel, üste çıkan bir köpüğü yüklenip götürdü. Süs veya (diğer) eşya yapmak istiyerek ateşte erittikleri şeylerden de buna benzer köpük olur. İşte Allah hak ile batıla böyle misal verir. Köpük atılıp gider. İnsanlara fayda veren şeye gelince, o yeryüzünde kalır. İşte Allah böyle misaller getirir.

18- İşte Rab'lerinin emrine uyanlar için en güzel (mükafat) vardır. O'na uymayanlara gelince, eğer yeryüzünde olanların tümü ile bunun yanında bir misli daha kendilerinin olsa, (kurtulmak için) onu mutlaka feda ederler. İşte onlar var ya, hesabın en kötüsü onlaradır. Varacakları yer de cehennemdir. O ne kötü yatakdır.

19- Rab'binden sana indirilenin hak olduğunu bilen kimse, (inkar eden) kör kimse gibi olur mu? (Fakat bunu) Ancak akıl sahipleri anlar.

20- Onlar Allah'ın ahdini yerine getirenler ve verdikleri sözü bozmayanlardır.

20- Onlar ki (Elesti-bi Rab'bikum hitabında) Allah'a güzel bir ahit verirler, (böyle insanlar) sözlerine sadakat gösterirler.

21- Onlar Allah'ın gözetilmesini emrettiği şeyleri gözeten, Rab'lerinden sakınan ve kötü hesaptan korkan kimselerdir.

22- Yine onlar, Rab'lerinin rızasını isteyerek sabreden, namazı dosdoğru kılan, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ve açık olarak (Allah yolunda) harcayan ve kötülüğü iyilikle savan kimselerdir. İşte onlar varya, dünya yurdunun (güzel) sonu sadece onlarındır.

23- (O yurt) Adn cennetleridir; Oraya babalarından, eşlerinden, ve çocuklarından, salih olanlarla beraber girecekler, meleklerde her kapıdan onların yanlarına varacaklardır.

24- (Melekler;) Sabrettiğinize karşılık size selam olsun! Dünya yurdunun sonu (cennet) ne güzeldir (derler).

25- Allah'a verdikleri sözü kuvvetle pekiştirdikten sonra bozanlar, Allah'ın riayet edilmesini emrettiği şeyleri (akrabalık bağlarını) terk edenler ve yer yüzünde fesat çıkaranlar, işte lanet onlar içindir. Ve kötü yurt (cehennem) onlarındır.

25- Allah'ı bilmelerine rağmen (inkar edip) kötü ahit verenler, Allah'ın bitiştirilmesini emrettiği şeyleri (akrabalık bağlarını) terk edenler ve yer yüzünde fesat çıkaranlar, işte lanet onlar içindir. Ve kötü yurt (cehennem) onlarındır

26- Allah dilediğine rızkını bollaştırır da daraltır da. Onlar dünya hayatıyla şımardılar. Oysa ahiretin yanında dünya hayatı, geçici bir faydadan başka birşey değildir.

26- Allah dileyenin rızkını bollaştırır da daraltır da. Onlar dünya hayatıyla şımardılar. Oysa ahiretin yanında dünya hayatı, geçici bir faydadan başka birşey değildir.

27- Kafir olanlar diyorlar ki; Ona Rab'binden bir mucize indirilmeli değilmiydi? De ki; Kuşkuşuz Allah dilediğini saptırır, kendisine yöneleni de hidayete erdirir.

27- Kafir olanlar diyorlar ki; Ona Rab'binden bir mucize indirilmeli değilmiydi? De ki; Kuşkuşuz Allahtan dileyen sapar, kendisine yönelen de hidayete erer.

28- Bunlar, iman edenler ve gönülleri Allah'ın zikriyle sükunete erenlerdir. Bilesiniz ki, kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur.

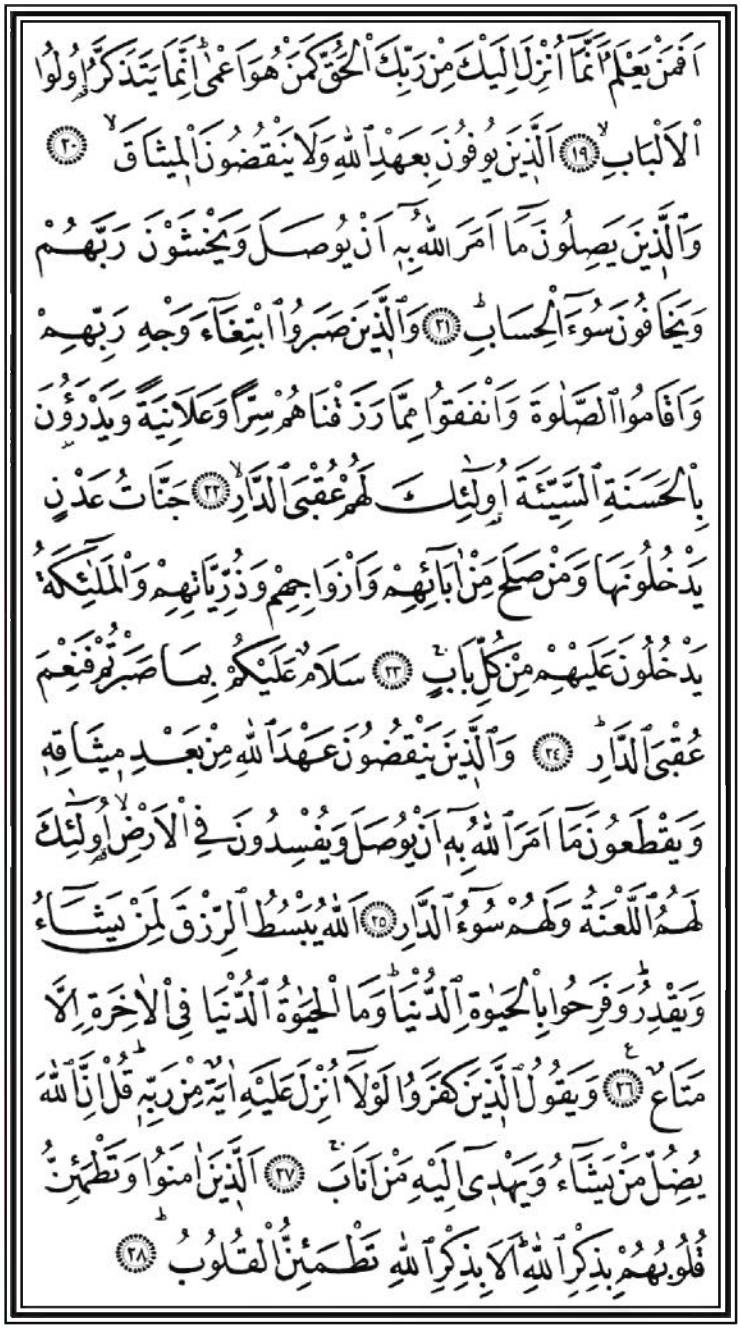

29- İman edip iyi işler yapanlara ne mutlu. Varılacak güzel yurt da onlar içindir.

30- (Ey Muhammed!) Böylece seni, kendilerinden önce nice ümmetlerin gelip geçtiği bir ümmete gönderdik ki, sana vahyettiğimizi onlara okuyasın. Onlar Rahman'ı inkar ediyorlar. De ki; O benim Rab'bimdir. O'ndan başka ilah yoktur. Sadece O'na tevekkül ettim ve dönüş sadece O'nadır.

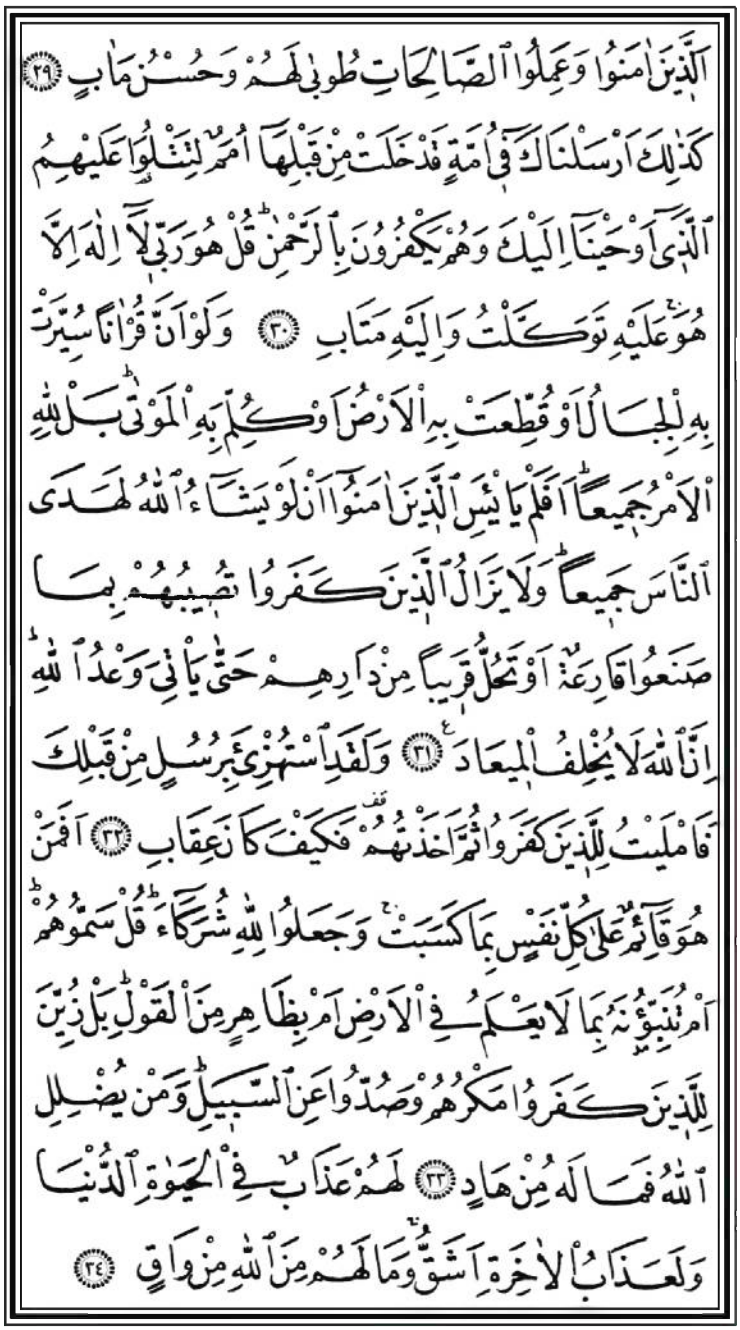

31- Eğer okunan bir Kitap'la dağlar yürütülseydi veya onunla yer parçalansaydı, onunla ölüler konuşturulsaydı (o kitap yine bu Kur'an olacaktı). Fakat bütün işler Allah'a aittir. İman edenler hala bilmediler mi ki, Allah dileseydi bütün insanları hidayete erdirirdi? Allah'ın vadi gelinceye kadar inkar edenlere, yaptıklarından dolayı ya ansızın büyük bir bela gelmeye devam edecek veya o bela evlerinin yakınına inecek. Allah vadinden asla dönmez.

32- And olsun, senden önceki Peygamber'lerle de alay edildi de ben inkar edenlere mühlet verdim, sonrada onları yakaladım. (Görseydin ki) Azabım nasılmış.

33- Herkesin kazandığını gözetleyip muhafaza eden, (hiç böyle yapmayan gibi olur mu?) Onlar Allah'a ortaklar koştular. De ki; Onlara ad verin (onlar necidir). Yoksa siz Allah'a yeryüzünde bilmeyeceği birşeyi mi haber veriyorsunuz? Yahut boş laf mı ediyorsunuz? Doğrusu inkar edenlere hileleri süslü gösterildi ve onlar doğru yoldan alıkonuldular Allah kimi saptırırsa artık onu doğru yola iletecek yoktur.

33- Herkesin kazandığını gözetleyip muhafaza eden, (hiç böyle yapmayan gibi olur mu?) Onlar Allah'a ortaklar koştular. De ki; Onlara ad verin (onlar necidir). Yoksa siz Allah'a yeryüzünde bilmeyeceği birşeyi mi haber veriyorsunuz? Yahut boş laf mı ediyorsunuz? Doğrusu inkar edenlere hileleri süslü görüldü de onlar doğru yoldan sapıttılar. Allah'tan kim saparsa artık onu doğru yola iletecek yoktur.

34- Dünya hayatında onlara sadece bir azap vardır. Ahiret azabı ise daha şiddetlidir. Onları Allah'tan (onun azabından) koruyacak kimse de yoktur.

35- Takva sahiplerine vaad olunan cennetin özelliği (şudur): Onun zemininden ırmaklar akar. Yemişleri ve gölgesi süreklidir. İşte bu, (kötülüklerden) sakınanların (mutlu) sonudur. Kafirlerin sonu ise ateştir.

36- Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler, sana indirilene (Kur'an'a) sevinirler. Fakat (senin aleyhinde birleşen) gruplardan onun bir kısmını inkar eden de vardır. De ki: Bana sadece Allah'a kulluk etmem ve O'na ortak koşmamam emrolundu. Ben yalnız O'na çağırıyorum ve dönüş de yalnız O'nadır.

37- Ve böylece biz onu Arapça bir hüküm (hikmetli bir söz) olarak indirdik. Eğer sana gelen bu ilmi bildirdikten sonra, hevalarına uyar, bu ilimden yüz çevirirlerse, onların ne bir velisi, ne de bir yardımcıları vardır.

38- And olsun senden önce de Peygamber'ler gönderdik ve onlara da eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmadan hiçbir Peygamber için mucize getirme izni yoktur. Her ömrün müddeti Kitap'ta (yazılı) dır.

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۖ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ أُكُلُهَا دَائِمٌ
وَظِلُّهَا ۚ تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوا ۖ وَّعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٥﴾
وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ ۖ وَمِنَ
الْأَحْزَابِ مَن يُنكِرُ بَعْضَهُ ۚ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ
بِهِ ۚ إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَآبِ ﴿٣٦﴾ وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ۚ
وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُم بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ
مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ
وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ۚ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأْتِيَ بِآيَةٍ
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾ يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ ۖ
وَعِندَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾ وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ
أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾
أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۚ وَاللَّهُ يَحْكُمُ
لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾ وَقَدْ
مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا ۖ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ ۗ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾

39- Allah dilediğini siler. (Dilediğini de) Sabit bırakır. Bütün Kitap'ların aslı onun yanındadır.

39- Allah'ın (Kitab'ını) dileyen siler. (Dileyen) Sabit bırakır. Ana Kitap (bütün kitapların aslı) onun yanındadır.

40- Biz onlara vadettiğimizin (azabın) bir kısmını sana göstersek de veya (ondan önce) seni öldürsek de sana ait olan ancak tebliğdir. Bize ait olan da hesaba çekmektir.

41- Bizim, yeryüzüne gelip, onun uçlarından eksilttiğimizi görmediler mi? Allah (dilediği gibi) hükmeder. O'nun hükmünü bozacak kimse yoktur. Ve O hesabı çabuk görendir.

42- Onlardan öncekilerde (Peygamber'lerine) tuzaklar kurmuşlardı. Halbuki bütün tuzaklar Allah'a aittir. Çünkü O, herkesin ne kazanacağını bilir. Bu yurdun (dünyanın) sonunun ahiretin kimin olduğunu yakında kafirler bileceklerdir.

42- Onlardan öncekilerde (Peygamber'lerine) tuzaklar kurmuşlardı. Halbuki bütün tuzakların cezasını vermek Allah'a aittir. Çünkü O, herkesin ne kazanacağını bilir. Bu yurdun (dünyanın) sonunda, ahiretin kimin olduğunu yakında kafirler bileceklerdir.

43- Kâfir olanlar; Sen Rasul olarak gönderilmiş bir kimse değilsin, derler. De ki; Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah ve yanında Kitab'ın bilgisi olan (Peygamber) yeter.

ON DÖRDÜNCÜ SÛRE
İBRÂHİM SÛRESİ

İbrahim Suresi, 52 ayet olup, 28 ve 29. ayetler Medine'de diğerleri Mekke'de inmiştir. 35-41. ayetler Hazreti İbrahim aleyhisselamın duasını ihtiva ettiği için sureye bu ad verilmiştir.

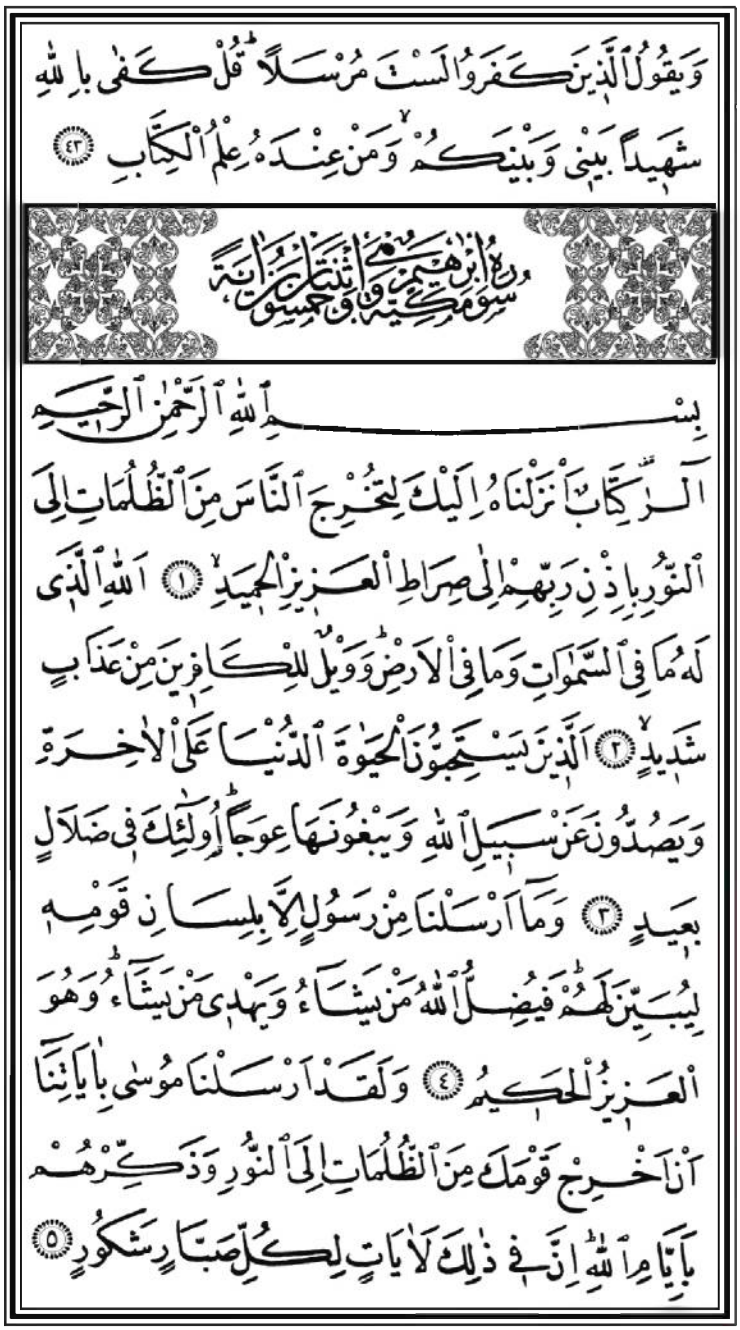
وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَسْتَ مُرْسَلًا ۚ قُلْ كَفَىٰ بِٱللَّهِ
شَهِيدًۢا بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِندَهُۥ عِلْمُ ٱلْكِتَٰبِ ﴿٤٣﴾
سورة إبراهيم مكية وهي اثنتان وخمسون آية
بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
الٓر ۚ كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ ٱلنَّاسَ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى
ٱلنُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَمِيدِ ﴿١﴾ ٱللَّهِ ٱلَّذِى
لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْكَٰفِرِينَ مِنْ عَذَابٍ
شَدِيدٍ ﴿٢﴾ ٱلَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا عَلَى ٱلْءَاخِرَةِ
وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ فِى ضَلَٰلٍۭ
بَعِيدٍ ﴿٣﴾ وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِۦ
لِيُبَيِّنَ لَهُمْ ۖ فَيُضِلُّ ٱللَّهُ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِى مَن يَشَآءُ ۚ وَهُوَ
ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ
أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ وَذَكِّرْهُم
بِأَيَّىٰمِ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Elif. Lam. Ra. (Bu Kur'an), Rab'lerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa, yani her şeye galip (ve) övgüye layık olan Allah'ın yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz bir Kitap'tır.

2- O Allah ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Şiddetli azaptan dolayı kafirlerin vay haline!

3- Dünya hayatını ahirete tercih edenler, Allah yolundan alıkoyanlar ve onun eğriliğini isteyenler var ya, işte onlar (Hak'tan) uzak bir sapıklık içindedirler.

4- (Allah'ın emirlerini) Onlara iyice açıklasın diye her Peygamber'i yalnız kendi kavminin diliyle gönderdik. Artık Allah dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletir. Çünkü O, güç ve hikmet sahibidir.

4- (Allah'ın emirlerini) Onlara iyice açıklasın diye her Peygamber'i yalnız kendi kavminin diliyle gönderdik. Artık Allah'tan dileyen sapar, dileyen de doğru yola girer. Çünkü O, güç ve hikmet sahibidir.

5- And olsun ki Musa'yı da; Kavmini karanlıklardan aydınlığa çıkar ve onlara Allah'ın (geçmiş kavimlerin başına getirdiği felaket) günlerini hatırlat, diye mucizelerimizle gönderdik. Şüphesiz ki bunda çok sabırlı, çok şükreden herkes için ibretler vardır.

6- Hani Musa kavmine demişti ki; Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Çünkü O, sizi işkencenin en kötüsüne sürmekte ve oğullarınızı kesip, kadınlarınızı (kızlarınızı) bırakmakta olan Firavun ailesinden kurtardı. İşte bu size anlatılanlarda, Rab'binizden büyük bir imtihan vardır.

7- Hatırlayın ki Rab'biniz size; Eğer şükrederseniz, elbette size (nimetimi) artıracağım ve eğer nankörlük ederseniz hiç şüphesiz azabım çok şiddetlidir, diye bildirmişti.

8- Musa dedi ki; Eğer siz ve yeryüzünde olanların hepsi nankörlük etseniz, bilin ki Allah gerçekten zengindir. Hamdedilmeye layıktır.

9- Sizden öncekilerin, Nuh, Ad ve Semud kavimlerinin ve onlardan sonrakilerin haberleri size gelmedi mi? Onları Allah'tan başkası bilmez. Peygamber'leri kendilerine mucizeler getirdi de onlar, ellerini Peygamber'lerinin ağızlarına bastılar ve dediler ki; Biz, size gönderileni inkar ettik ve bizi kendisine çağırdığınız şeye karşı derin bir kuşku içindeyiz.

10- Peygamber'leri dedi ki; Gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında şüphe mi var? Halbuki O, sizin günahlarınızdan bir kısmını bağışlamak ve sizi muayyen bir vakte kadar yaşatmak için sizi (hak dine) çağırıyor. Onlar dediler ki; Siz de bizim gibi bir insandan başka bir şey değilsiniz. Siz bizi atalarımızın tapmış olduğu şeylerden döndürmek istiyorsunuz. Öyleyse bize, apaçık bir delil getirin.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنجَاكُم
مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ
أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۚ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَاءٌ
مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ
لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾ وَقَالَ
مُوسَىٰ إِن تَكْفُرُوا أَنتُمْ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ
لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ
قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۛ وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ ۛ لَا يَعْلَمُهُمْ
إِلَّا اللَّهُ ۚ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ
فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُم بِهِ وَإِنَّا
لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٩﴾ قَالَتْ رُسُلُهُمْ
أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ
لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ قَالُوا
إِنْ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾

11- Peygamber'leri onlara dediler ki; (Evet) Biz sizin gibi bir insandan başkası değiliz. Fakat Allah nimetini kullarından dilediğine lutfeder. Allah'ın izni olmadan bizim size bir delil getirmemize imkan yoktur. Mü'minler ancak Allah'a dayansınlar.

11- Peygamber'leri onlara dediler ki; (Evet) Biz sizin gibi bir insandan başkası değiliz. Fakat Allah nimetini kullarından dileyene lutfeder. Allah'ın izni olmadan bizim size bir delil getirmemize imkan yoktur. Mü'minler ancak Allah'a dayansınlar.

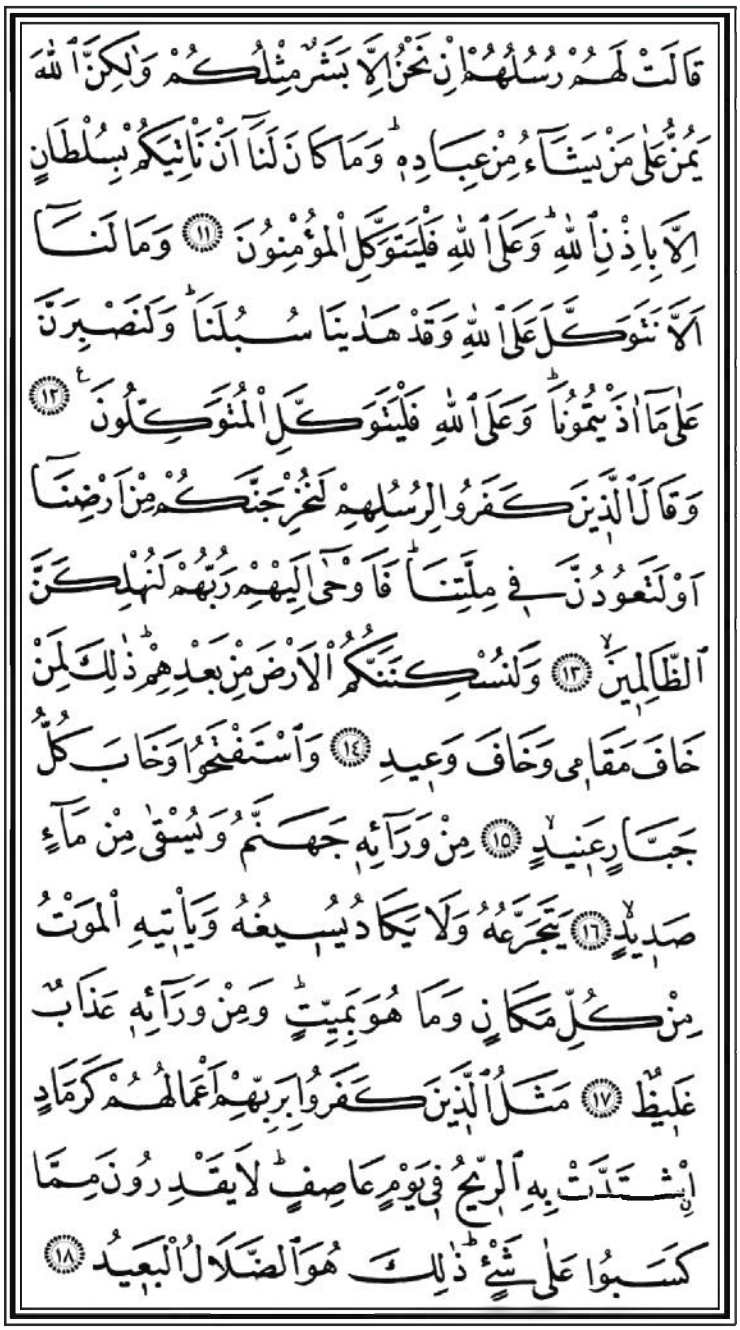
قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ
يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا أَن نَّأْتِيَكُم بِسُلْطَانٍ
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَمَا لَنَا
أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا ۚ وَلَنَصْبِرَنَّ
عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُم مِّنْ أَرْضِنَا
أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا ۖ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ
الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْأَرْضَ مِن بَعْدِهِمْ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ
خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ
جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِّن وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِن مَّاءٍ
صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ
مِن كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۖ وَمِن وَرَائِهِ عَذَابٌ
غَلِيظٌ ﴿١٧﴾ مَّثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ
اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ۖ لَّا يَقْدِرُونَ مِمَّا
كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

حزب ٤

12- Hem, bize yollarımızı göstermiş olduğu halde ne diye biz, Allah'a dayanıp güvenmeyelim? Sizin bize verdiğiniz eziyete elbette katlanacağız. Tevekkül edenler yalnız Allah'a tevekkülde sebat etsinler.

13- Kâfir olanlar Peygamber'lerine dediler ki; Elbette sizi ya yurdumuzdan çıkaracağız ya da mutlaka dinimize döneceksiniz. Rab'leri de onlara, (Peygamber'lere). Zalimleri mutlaka helak edeceğiz diye vahyetti.

14- Ve (ey inananlar!) Onlardan sonra sizi mutlaka o yerde yerleştireceğiz. İşte bu, makamımdan korkan ve tehdidimden sakınan kimselere mahsustur.

15- (Peygamber'ler) Fetih istediler (Allah da verdi). Her inatçı zorba da hüsrana uğradı.

16- Ardından da (o inatçı zorbaya) cehennem vardır, kendisine irinli su içirilecektir.

17- Onu yudumlamaya çalışacak, fakat boğazından geçiremeyecek ve her yandan ölümü isteyecek, oysa o ölecek değildir (ki azaptan kurtulsun). Bundan öte de şiddetli bir azap da vardır.

18- Rab'lerini inkar edenlerin durumu (şudur). Onların amelleri fırtınalı bir günde rüzgarın şiddetle savurduğu küle benzer. Kazandıklarından hiçbir şeyi elde edemezler. İyiden iyiye sapıtma işte budur.

19- Allah'ın gökleri ve yeri hak ile yarattığını görmedin mi? O dilerse sizi ortadan kaldırıp yepyeni bir halk getirir.

20- Bu Allah'a güç değildir.

21- (Kıyamet gününde) Hepsi Allah'ın huzuruna çıkacak ve zayıflar o büyüklük taslayanlara diyecekler ki; Biz sizin tabilerinizdik. Şimdi siz, Allah'ın azabından herhangi bir şeyi bizden savabilir misiniz? Onlar da diyecekler ki? (Ne yapalım) Allah'ın hidayetine erebilseydik, biz de sizi doğru yola iletirdik. Şimdi sızlansak da sabretsek de birdir. Çünkü bizim için sığınacak bir yer yoktur.

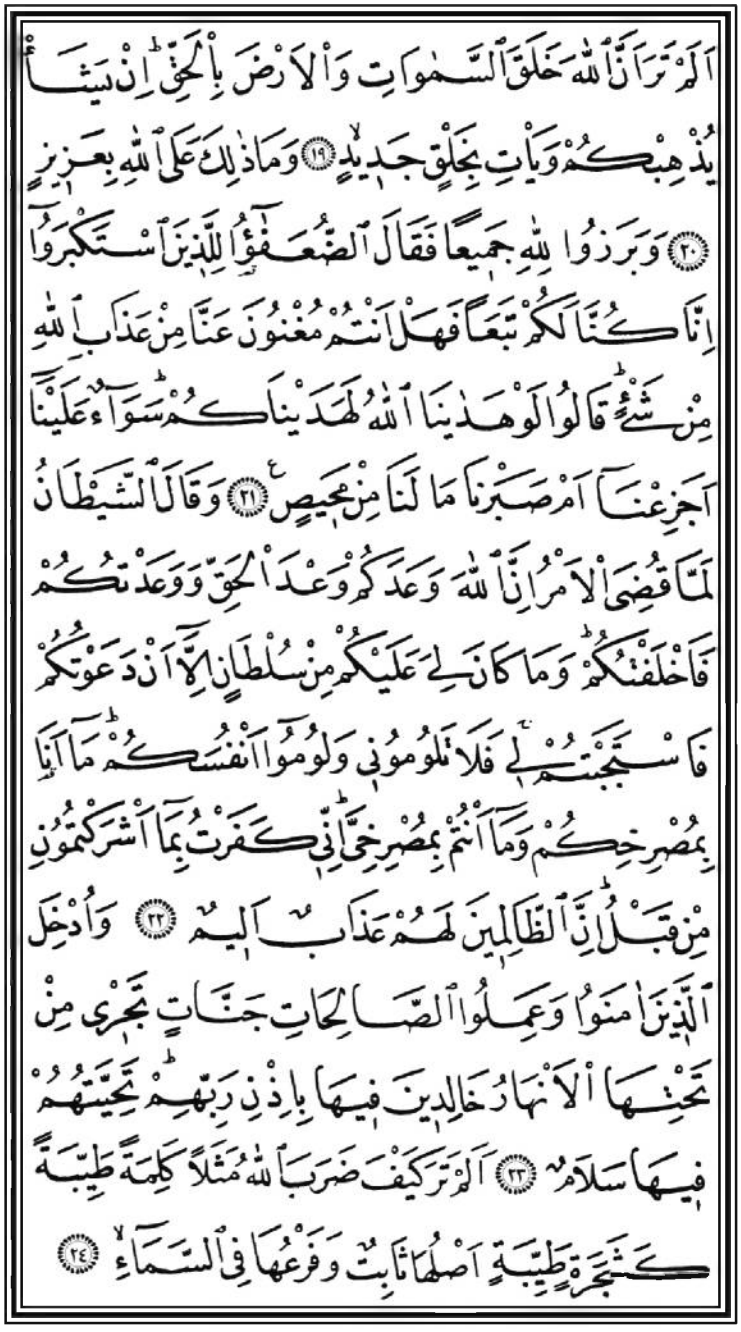
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ
يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ
﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
أَجَزِعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الشَّيْطَانُ
لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ
فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ
فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا
بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ
مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾ وَأُدْخِلَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ
فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾

22- (Hesapları görülüp) İş bitirilince, şeytan diyecek ki; Şüphesiz Allah size gerçek olanı vaadetti, ben de size vaadettim ama, size yalancı çıktım. Zaten benim size karşı bir gücüm yoktu. Ben sadece sizi (inkara) çağırdım, siz de benim davetime hemen koştunuz. O halde beni yermeyin, kendinizi yerin. Ne ben sizi kurtarabilirim, ne de siz beni kurtarabilirsiniz. Kuşkusuz daha önce ben, beni (Allah'a) ortak koşmanızı reddettim. Şüphesiz zalimler için elim bir azap vardır.

23- İman edip de iyi işler yapanlar, Rab'lerinin izniyle içinde ebedi kalacakları ve zemininden ırmaklar akan cennetlere sokulacaklardır. Orada (birbirleriyle) karşılaştıkça söyledikleri selamdır.

24- Görmedin mi Allah nasıl bir misal getirdi; Güzel bir sözü, kökü (yerde) sabit, dalları gökte olan güzel bir ağaca (benzetti).

25- (O ağaç) Rab'binin izniyle her zaman yemişini verir. Öğüt alsınlar diye Allah insanlara misaller getirir.

26- Kötü bir sözün misali, gövdesi yerden koparılmış, o yüzden ayakta durma imkanı olmayan (kötü) bir ağaca benzer.

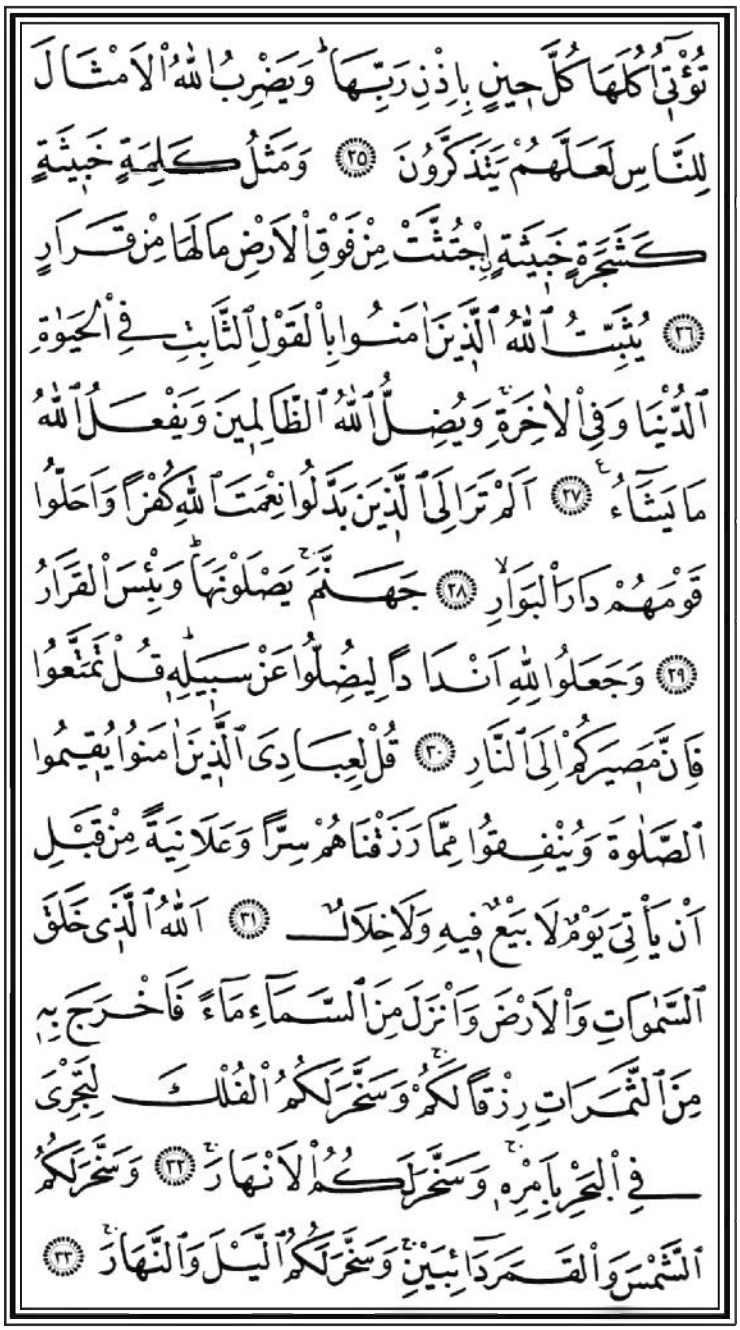

27- Allah'a güzel bir sözle iman edenleri, hem dünya hayatında hem de ahirette sapasağlam tutar. Zalimleri ise Allah saptırır. Allah dilediğini yerine getirir.

27- Allah'a güzel bir sözle iman edenleri, hem dünya hayatında hem de ahirette sapasağlam tutar. Ancak zalimler Allah'tan saparlar. Allah dilediğini yerine getirir.

28- Allah'ın nimetine nankörlükle karşılık veren ve sonunda kavimlerini helak yurduna sürükleyenleri görmedin mi?

29- Onlar cehenneme girecekler. O ne kötü karargahtır.

30- (İnsanları) Allah yolundan saptırmak için O'na ortak koştular. De ki; (İstediğiniz gibi) Yaşayın! Çünkü dönüşünüz ateşedir.

31- İman eden kullarıma söyle; Namazlarını dosdoğru kılsınlar, kendisinde ne alışveriş, ne de dostluk bulunan bir gün gelmeden önce, kendilerine verdiğimiz rızıklardan (Allah için) gizli açık harcasınlar.

32- (O öyle lütufkar) Allah'tır ki, gökleri ve yeri yarattı, gökten suyu indirip onunla rızık olarak size türlü meyveler çıkardı. İzni ile denizde yüzüp gitmeleri için gemileri emrinize verdi. Nehirleri de sizin (yararlanmanız) için akıttı.

33- Düzenli seyreden güneşi ve ayı size faydalı kıldı. Geceyi ve gündüzü de istifadenize verdi.

34- O size istediğiniz her şeyden verdi. Allah'ın nimetini sayacak olsanız, sayamazsınız. Doğrusu insan çok zalim, çok nankördür.

34- O size istediğiniz her şeyden verdi. Allah'ın nimetini sayacak olsanız, sayamazsınız. Doğrusu insanların (bir çoğu) çok zalim, çok nankördür.

35- Hatırla ki İbrahim şöyle demişti; Rab'bim! Bu şehri (Mekke'yi) emniyetli kıl, beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak tut.

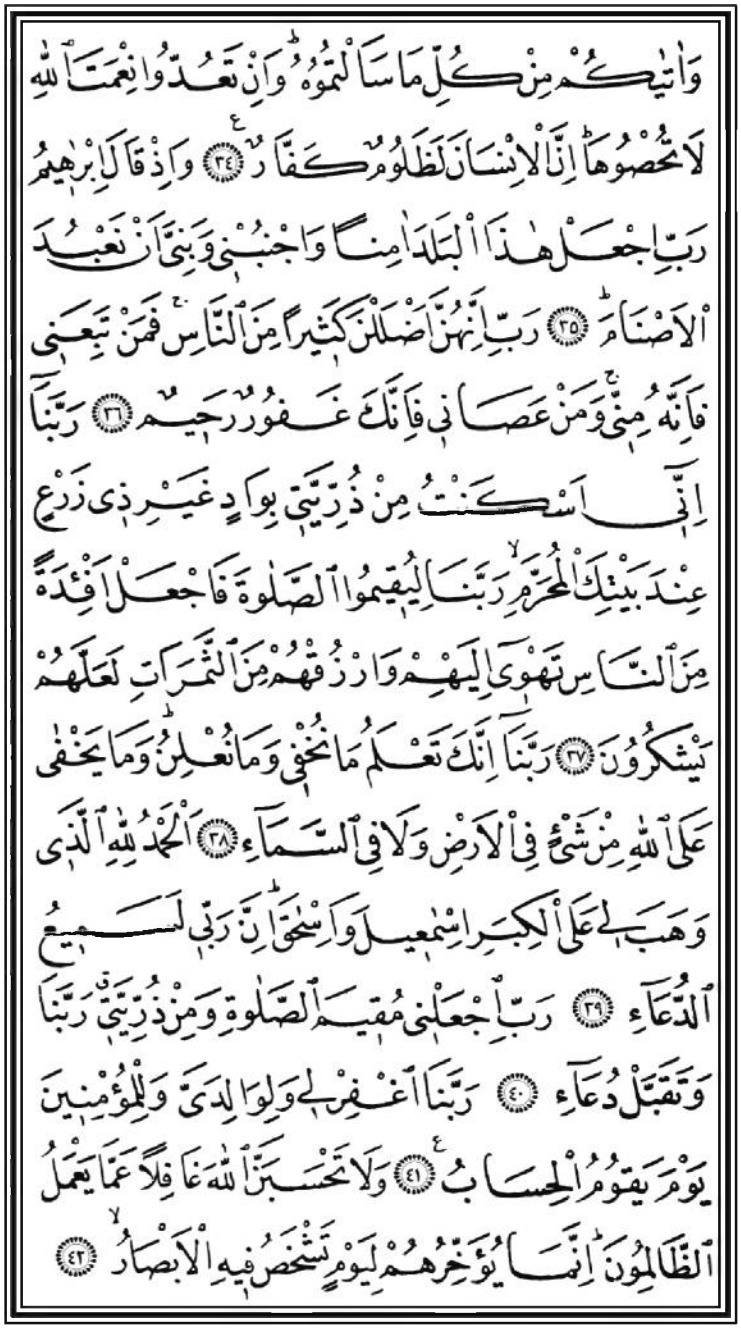

36- Çünkü, onlar (putperestler) insanlardan birçoğunun sapmasına sebep oldular, Rab'bim! Şimdi kim bana uyarsa o bendendir. Kim de bana karşı gelirse, artık sen gerçekten çok bağışlayan, pek esirgeyensin.

37- Ey Rab'bimiz! Ey sahibimiz! Namazı dosdoğru kılmaları için ben, neslimden bir kısmını senin Beyt-i Harem'inin (Kabe'nin) yanında, ziraat yapılmayan bir vadiye yerleştirdim. Artık sen de insanlardan bir kısmının gönüllerini onlara meyledici kıl ve meyvelerden bunlara rızık ver. Umulur ki bu nimetlere şükrederler.

38- Ey Rab'bim! Şüphesiz ki sen bizim gizleyeceğimizi de açıklayacağımızı da bilirsin. Çünkü ne yerde ne de gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

39- İhtiyar halimde bana İsmail'i ve İshak'ı lütfeden Allah'a hamdolsun! Şüphesiz Rab'bim duayı işitendir.

40- Ey Rab'bim! Beni ve soyumdan gelecekleri namazı devamlı kılanlardan eyle; Ey Rab'bimiz! Duamı kabul et.

41- Ey Rab'bimiz! (Amellerin) Hesap olunacağı gün beni, ana, babamı ve mü'minleri bağışla.

42- Allah'ın zalimlerin yaptıklarından habersiz olduğunu zannetme. Ancak Allah onları (cezalandırmayı) korkudan gözleri dışarı fırlayacağı bir güne erteliyor.

43- Zihinleri bomboş olarak kendilerine bile dönüp bakmaz durumda, gözleri göğe dikilmiş bir vaziyette koşarlar.

44- Kendilerine azabın geleceği, bir gün için korkut. Bu yüzden zalimlerin; Ey Rab'bimiz! Yakın bir müddete kadar bize süre ver de senin davetine uyalım ve Peygamber'lerine tabi olalım, diyecekleri gün, (Onlara denilir ki); Daha önce sizin için bir zeval olmadığına, yemin etmemiş miydiniz.

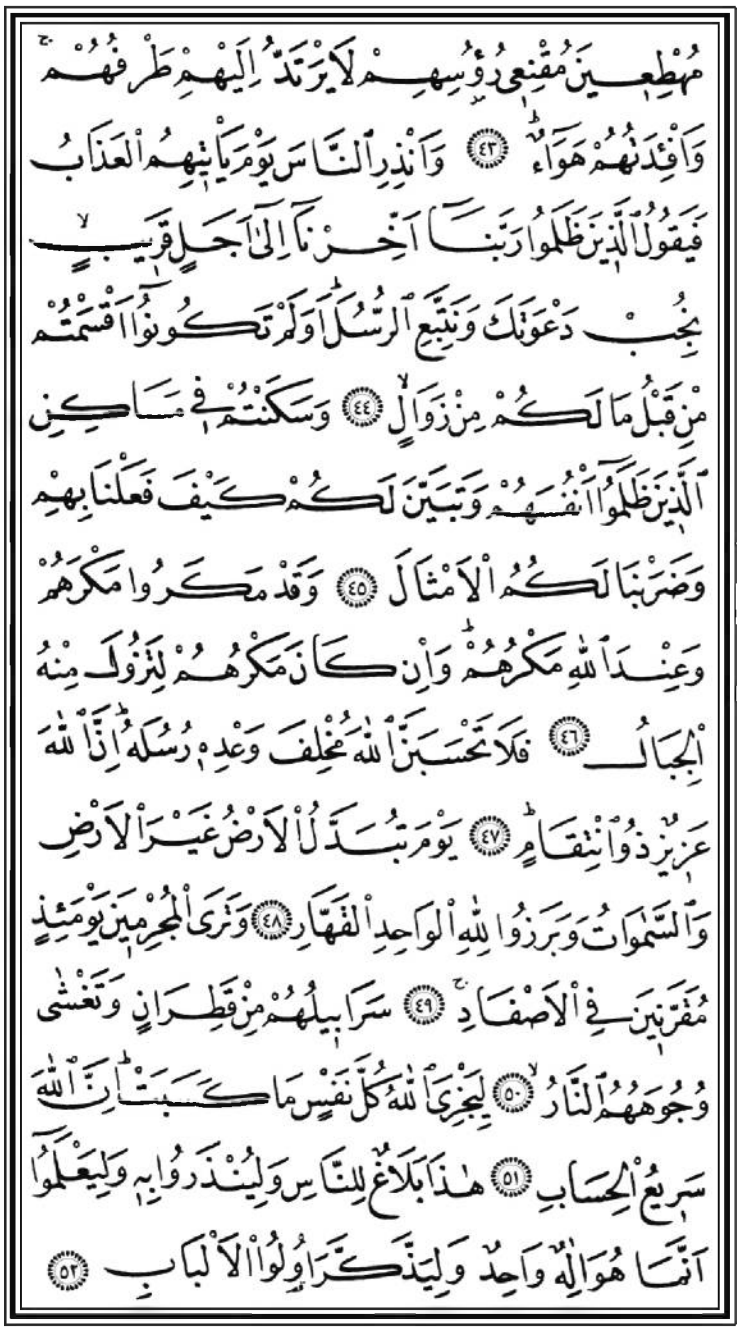

45- (Sizden önce) Kendilerinize zulmedenlerin yurtlarında oturdunuz. Onlara nasıl muamele ettiğimiz size apaçık belli oldu. Ve size misaller de verdik.

46- Hilelerinin cezası Allah katında (malum) iken onlar, tuzaklarını kurmuşlardı. Halbuki onların hileleriyle dağlar yerinden gidecek değildi.

47- O halde sakın, Allah'ın Peygamber'lerine verdiği sözden cayacağını sanma. Çünkü Allah mutlak üstündür. Kimsenin yaptığını yanına bırakmaz.

48- Yer başka bir yer, gökler de (başka gökler) haline getirildiği (insanlar) bir ve gücüne karşı durulmaz olan Allah'ın huzuruna çıktıkları gün (Allah bütün zalimlerin cezasını verecektir).

49- O gün, günahkarların zincire vurulmuş olduğunu görürsün.

50- Onların gömlekleri katrandandır, yüzlerini de ateş bürümektedir.

51- Allah herkese kazandığının karşılığını vermek için (onları diriltecektir). Kuşkusuz Allah, hesabı çabuk görendir.

52- İşte bu (Kur'an), kendisiyle uyarılsınlar, Allah'ın ancak bir tek İlah olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri iyice düşünüp öğüt alsınlar diye insanlara (gönderilmiş) bir bildiridir.

ON BEŞİNCİ SÛRE
el- HİCR SÛRESİ

Hicir Suresi doksan dokuz ayet olup seksen yedisi Medine'de diğer ayetler ise Mekke'de inmiştir. Hicr, bir yer adıdır. Seksen ve seksen dördüncü ayetlerde Hicr'den bahsedildiği için sureye bu ad verilmiştir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

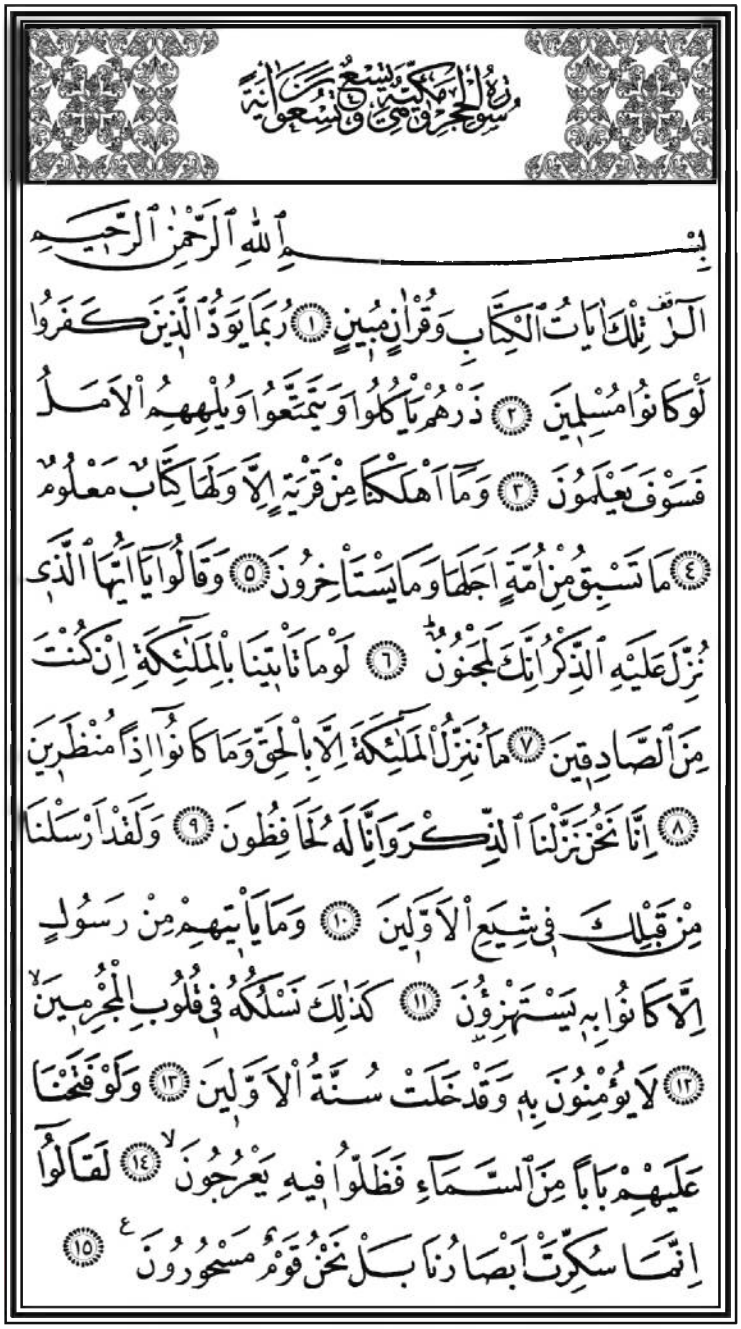

1- Elif. Lam. Ra. Bunlar Kitab'ın ve apaçık Kuran'ın ayetleridir.

2- İnkar edenler zaman zaman, keşke biz de Müslüman olsaydık diye arzu ederler.

3- Onları bırak yesinler, eğlensinler ve boş ümit onları oyalaya dursun. (Kötü sonucu) Yakında bilecekler.

4- Helak ettiğimiz hiçbir ülke yoktur ki hakkında (bizce) bilinen bir yazgı olmasın.

5- Hiçbir millet, ecelinin önüne geçemez ve onu geciktiremez.

6- Dediler ki; Ey kendisine Kur'an indirilen (Muhammed)! Sen mutlaka bir mecnunsun.

7- Eğer doğru söyleyenlerden idiysen, bize melekleri getirmeliydin.

8- Biz melekleri ancak hak ile indiririz. O zaman onlara mühlet verilmez.

9- Kur'an'ı kesinlikle biz indirdik, elbette onu yine biz koruyacağız.

10- And olsun, senden önceki milletler arasında da elçiler gönderdik.

11- Onlara bir Peygamber gelmeye dursun, hemen onunla alay ederler.

12- İşte böylece biz onu, (inkarcılığı) suçluların kalplerine sokarız.

12- İşte böyledir. Suçluların kalplerinde inkarcılık vardır.

13- Öncekilerin başlarına gelenlerden ders almaları gerekirken, onlar hala buna (Kur'an'a) inanmıyorlar.

14- Ve eğer onların üzerine gökten bir kapı açsak da oradan yukarıya çıkacak olsalar.

15- Elbette diyeceklerdir ki; muhakkak gözlerimiz döndürülmüştür, belki de biz büyülenmiş bir cemaatiz.

16- And olsun, biz gökte bir takım burçlar yarattık ve seyredenler için onu süsledik.

17- Onları, taşlanmış (kovulmuş) her şeytandan koruduk.

18- Ancak kulak hırsızlığı eden müstesna. Onun da peşine açık bir alev sütunu düşmüştür.

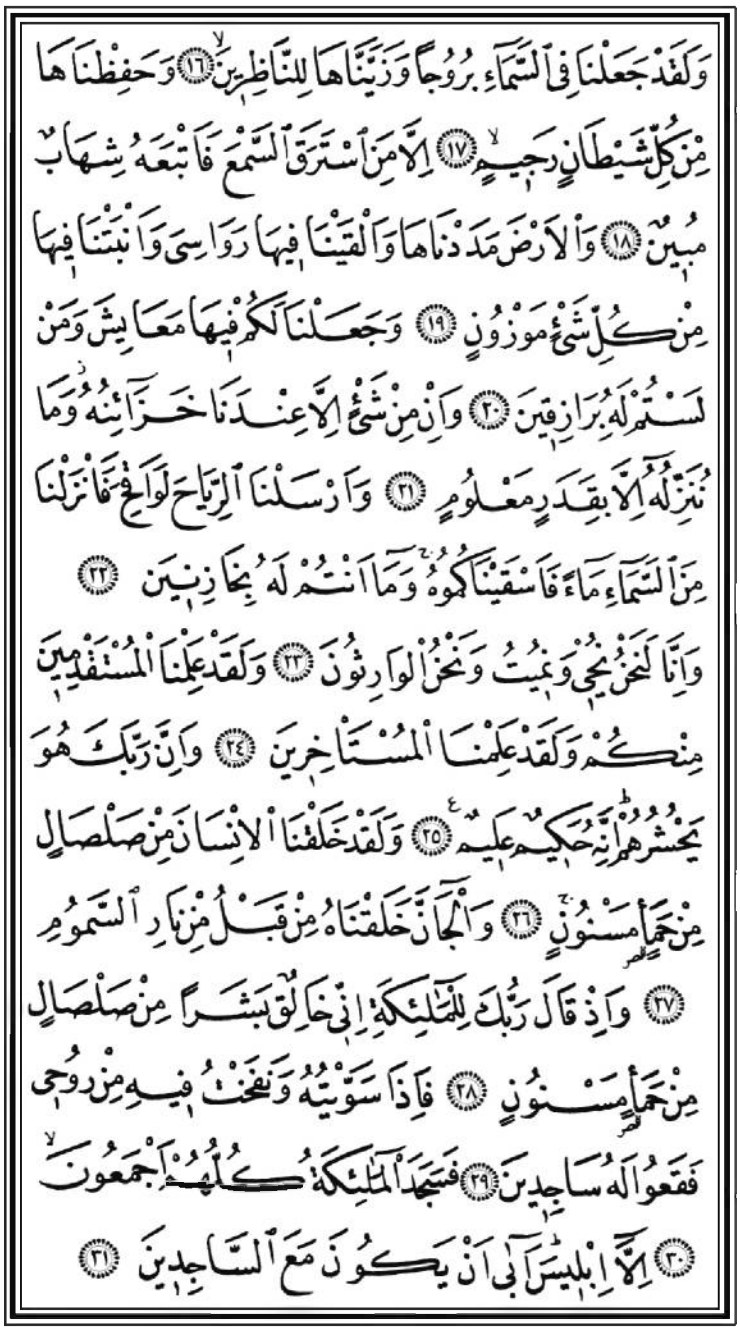

19- Yeri uzatıp yaydık, orada sabit dağlar yerleştirdik, yine orada miktarı ve ölçüsü belirli olan şeyler bitirdik.

20- Orada hem sizin için hem de rızıkları size ait olmayanlar için (gerekli) geçim vasıtaları yarattık.

21- Her şeyin hazineleri yalnız bizim yanımızdadır. Biz onu ancak belli bir ölçüyle indiririz.

22- Biz, rüzgarları aşılayıcı olarak gönderdik ve gökten bir su indirdik de onunla su ihtiyacınızı karşıladık. (Biz bunları yapmasaydık) siz onu (yeterli) suyu depolayamazdınız.

23- Şüphesiz biz diriltir ve biz öldürürüz. Ve her şeye biz varis oluruz.

24- And olsun biz, sizden önce gelip geçenleri de biliriz geri kalanları da biliriz

25- Şüphesiz Rab'bin onları, (kıyamette) toplayacaktır. Çünkü O, hakimdir alimdir.

26- And olsun biz insanı, (pişmiş) kuru bir çamurdan, şekillendirdiğimiz kara balçıktan yarattık.

27- Cinleri de daha önce dumansız bir ateşten yaratmıştık.

28- Hani Rab'bin meleklere demişti ki; Ben kupkuru bir çamurdan, şekillendireceğim kara balçıktan bir insan yaratacağım.

29- Ona şekil verdiğim ve ona ruhumdan üflediğim zaman, siz hemen onun için secdeye kapanın.

30- Meleklerin hepsi de hemen secde ettiler.

31- Fakat İblis hariç! O, secde edenlerle beraber olmaktan kaçındı.

32- (Allah;) Ey İblis! Secde edenlerle beraber olmayışının sebebi nedir? Dedi.

33- (İblis;) Ben kuru bir çamurdan, şekillendirdiğin kara balçıktan yarattığın bir insana secde edecek değilim, dedi.

34- Allah şöyle buyurdu; Öyle ise oradan çık! Artık kovuldun.

35- Muhakkak ki kıyamet gününe kadar lanet senin üzerine olacaktır.

36- (İblis;) Rab'bim! Öyle ise (varlıkların) tekrar dirileceği güne kadar bana mühlet ver dedi.

37- Allah'u Teala da buyurdu ki; Artık şüphe yok, sen mühlet verilmişlerdensin.

38- Mâlum olan bir vakte kadar.

39- (İblis) Dedi ki; Rab'bim! Beni azdırmana karşılık yeryüzünde onlara (günahları) süsleyeceğim ve onların hepsini mutlaka azdıracağım.

39- (İblis) Dedi ki; Rab'bim! Ben de azmama (isyanıma) karşılık yeryüzünde onlara (günahları) süsleyeceğim ve onların hepsini mutlaka azdıracağım.

40- Ancak onlardan ihlaslı kulların müstesna.

41- (Allah) Şöyle buyurdu; İşte bana varan dosdoğru yol budur.

42- Şüphesiz kullarım üzerinde senin bir hakimiyetin yoktur. Ancak azgınlardan sana uyanlar müstesna.

43- Muhakkak cehennem onların hepsine vaad olunan yerdir.

44- Cehennemin yedi kapısı vardır. Onlardan her kapı için birer gurup ayrılmıştır.

45- (Allah'ın azabından korkup rahmetine sığınan) Takva sahipleri, mutlaka cennetlerde ve pınar başlarında olacaklar.

46- Oraya emniyet ve selametle girin (denilir onlara).

47- Biz, onların gönüllerindeki kini söküp atacağız. Onlar artık köşkler üzerinde karşı karşıya oturan kardeşler olacaklar.

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ أَكُنْ
لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾
قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَىٰ
يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ
مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾ إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا
أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾
إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هَٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ
مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا
مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾
لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٤﴾
إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ
آمِنِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ
مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ
﴿٤٨﴾ نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي
هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾

48- Onlara orada hiçbir yorgunluk gelmeyecek ve onlar, oradan çıkarılmayacaklardır.

49- (Rasul'üm) Kullarıma; Benim, çok bağışlayıcı ve pek esirgeyici olduğumu haber ver.

50- Benim azabımın elem verici bir azap olduğunu da bildir.

51- Onlara İbrahim'in misafirlerinden (meleklerden) de haber ver.

52- Onun yanına girdikleri zaman, selam dediler. (İbrahim) Biz sizden çekiniyoruz dedi.

53- Dediler ki; Korkma; Biz sana bilgin bir oğul müjdeliyoruz.

54- (İbrahim) Bana ihtiyarlık çökmesine rağmen beni müjdeliyor musunuz? dedi.

55- Sana gerçeği müjdeledik, sakın ümitsizliğe düşenlerden olma! Dediler.

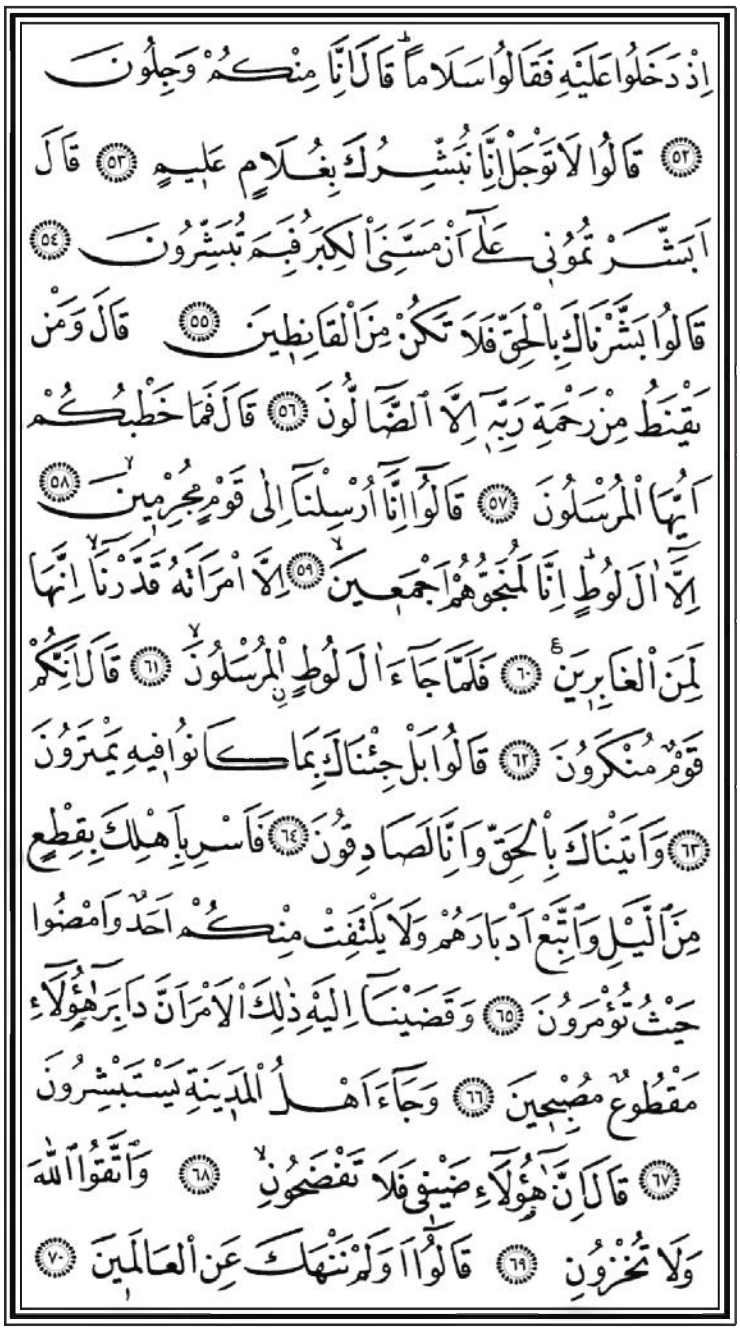

56- (İbrahim) Dedi ki; Rab'bimin rahmetinden, sapıklardan başka kim ümit keser?

57- Ey elçiler! (Başka) Ne işiniz var dedi.

58- Dediler ki; Biz, suçlu bir topluma (onları helak etmeye) gönderildik.

59- Ancak Lut Ailesi hariç. Onlardan hepsini kurtaracağız.

60- (Fakat Lut'un) karısı müstesna. Biz onu geri kalanlardan olmasını takdir etdik.

60- (Fakat Lut'un) Karısı müstesna. O takdir edilmişlerden, geri kalanlardandır.

61- Vaktaki gönderilmiş olanlar Lut'un evine geldiler.

62- Lut aleyhisselam dedi ki; Muhakkak siz meçhul bir taifesiniz.

63- Dediler ki; Bilakis, biz sana, onların şüphe etmekte oldukları şeyi (azabı ve helakı) getirdik.

64- Sana gerçeği getirdik. Biz, hakikaten doğru söyleyenleriz.

65- Gecenin bir bölümünde aile fertlerini yola çıkar, sen de arkalarından yürü. Sizden hiç kimse sakın dönüp ardına bakmasın, istenen yere gidin.

66- Ona (Lut'a) şu hükmümüzü vahyettik. Sabaha çıkarlarken mutlaka onların ardı kesilmiş olacaktır.

67- Şehir halkı, birbirlerini kutlayarak (meleklerin yanına) geldiler.

68- Lut dedi ki; Şüphe yok ki onlar benim misafirlerimdir. Artık beni rüsvay etmeyin.

69- Ve Allah'tan korkun beni utandırmayın.

70- Biz seni, elalemin işine karışmaktan men etmemiş miydik? dediler.

71- (Lut;) İşte kızlarım (düşündüğünüzü) yapacaksanız (helal olanla evlenin) dedi.

72- (Rasul'um!) Hayatın hakkı için onlar, sarhoşlukları içinde bocalıyorlardı.

73- Güneş doğarken onları o korkunç ses yakaladı.

74- Böylece ülkelerinin üstünü altına getirdik. Üzerlerine de balçıktan pişirilmiş taşlar yağdırdık.

75- İşte bunda ibret alanlar için işaretler vardır.

76- Onlar hâlâ gözler önünde duran bir yol üzerindedirler.

77- Hakikaten bunda iman edenler için bir ibret vardır.

78- Eyke halkı da gerçekten zalim idiler.

79- Biz onlardanda intikam aldık İkisi de (Eyke ve Medyen) açık bir yol üzerindedir.

79- (Onlarda kendi nefislerinden) İntikam aldılar. İkisi de (Eyke ve Medyen) açık bir yol üzerindedir.

80- And olsun Hicr halkı da Peygamber'leri yalanlamıştı.

81- Biz onlara mucizelerimizi vermiştik. Fakat onlardan yüz çevirmişlerdi.

82- Onlar, dağlardan emniyet içersinde kalacakları evler oyarlardı.

83- Onları da sabaha çıkarlarken o korkunç ses yakaladı.

84- Kazanmakta oldukları şeyler onlardan hiçbir zararı savmadı.

85- Biz gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri ancak hak ile yarattık. O saat (kıyamet) mutlaka gelecektir. Şimdilik onlara güzel muamele et.

86- Şüphesiz Rab'bin hakkıyla yaratan, pek iyi bilendir.

87- And olsun ki, biz sana tekrarlanan yedi ayeti ve yüce Kur'an'ı verdik.

88- Sakın onlardan bazı sınıflara verdiğimiz dünya malına ümmetin için göz dikme. Onlarda olanlardan dolayı üzülme ve mü'minlere alçak gönüllü ol.

89- De ki; şüphesiz ben apaçık bir uyarıcıyım.

90- Nitekim biz, (Kur'an'ı) kısımlara ayıranlara azabı indirmişizdir.

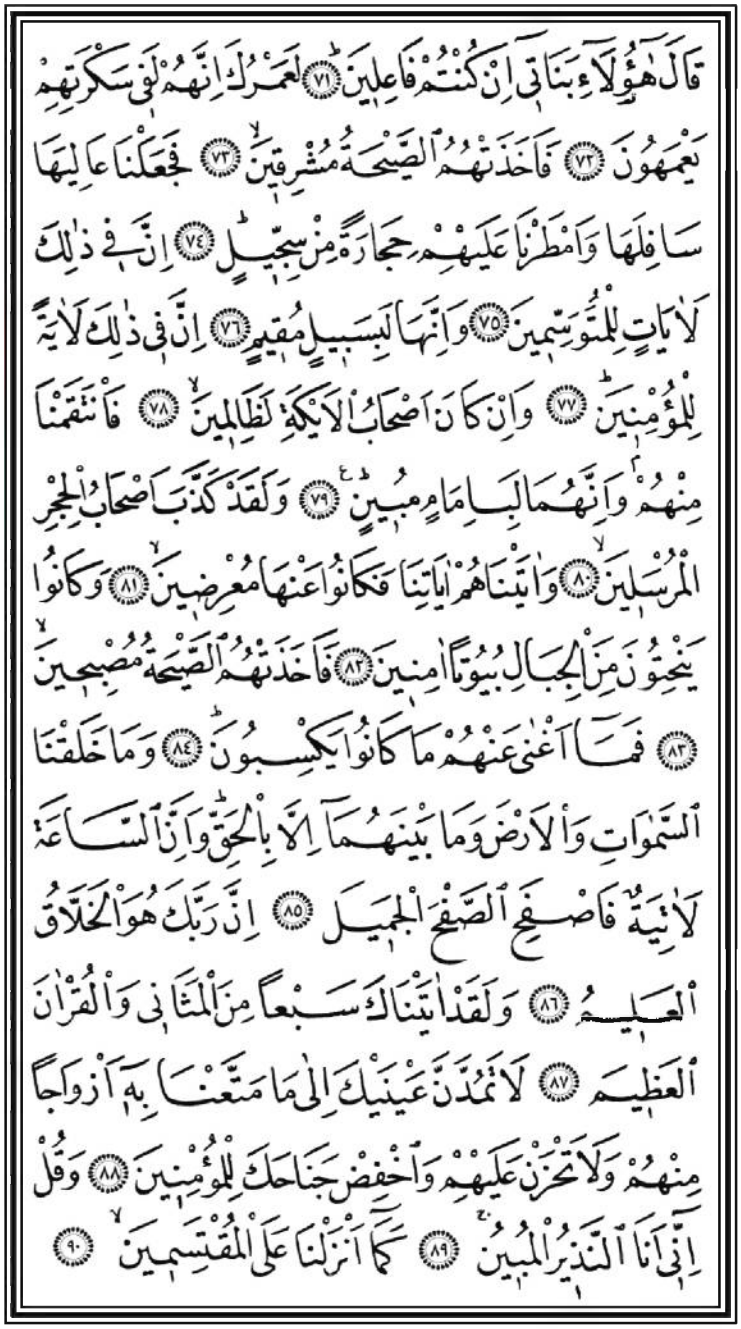
قَالَ هَٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِيٓ إِن كُنتُمۡ فَٰعِلِينَ ٧١ لَعَمۡرُكَ إِنَّهُمۡ لَفِي سَكۡرَتِهِمۡ
يَعۡمَهُونَ ٧٢ فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلصَّيۡحَةُ مُشۡرِقِينَ ٧٣ فَجَعَلۡنَا عَٰلِيَهَا
سَافِلَهَا وَأَمۡطَرۡنَا عَلَيۡهِمۡ حِجَارَةٗ مِّن سِجِّيلٍ ٧٤ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَأٓيَٰتٖ لِّلۡمُتَوَسِّمِينَ ٧٥ وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٖ مُّقِيمٍ ٧٦ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ
لِّلۡمُؤۡمِنِينَ ٧٧ وَإِن كَانَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡأَيۡكَةِ لَظَٰلِمِينَ ٧٨ فَٱنتَقَمۡنَا
مِنۡهُمۡ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٖ مُّبِينٖ ٧٩ وَلَقَدۡ كَذَّبَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡحِجۡرِ
ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٨٠ وَءَاتَيۡنَٰهُمۡ ءَايَٰتِنَا فَكَانُواْ عَنۡهَا مُعۡرِضِينَ ٨١ وَكَانُواْ
يَنۡحِتُونَ مِنَ ٱلۡجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِنِينَ ٨٢ فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلصَّيۡحَةُ مُصۡبِحِينَ
٨٣ فَمَآ أَغۡنَىٰ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ٨٤ وَمَا خَلَقۡنَا
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَآ إِلَّا بِٱلۡحَقِّ وَإِنَّ ٱلسَّاعَةَ
لَأٓتِيَةٞ فَٱصۡفَحِ ٱلصَّفۡحَ ٱلۡجَمِيلَ ٨٥ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ ٱلۡخَلَّٰقُ
ٱلۡعَلِيمُ ٨٦ وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَٰكَ سَبۡعٗا مِّنَ ٱلۡمَثَانِي وَٱلۡقُرۡءَانَ
ٱلۡعَظِيمَ ٨٧ لَا تَمُدَّنَّ عَيۡنَيۡكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعۡنَا بِهِۦٓ أَزۡوَٰجٗا
مِّنۡهُمۡ وَلَا تَحۡزَنۡ عَلَيۡهِمۡ وَٱخۡفِضۡ جَنَاحَكَ لِلۡمُؤۡمِنِينَ ٨٨ وَقُلۡ
إِنِّيٓ أَنَا ٱلنَّذِيرُ ٱلۡمُبِينُ ٨٩ كَمَآ أَنزَلۡنَا عَلَى ٱلۡمُقۡتَسِمِينَ ٩٠

91- Onlar Kur'an'ı bölüp ayıranlardır.

92- Rab'bine and olsunki, elbette onlara, hepsine soracağız.

93- Bütün yapar olduklarından.

94- Sana emrolunanı açıkça söyle ve ortak koşanlardan yüz çevir.

95- (Seninle) Alay edenlere karşı biz sana yeteriz.

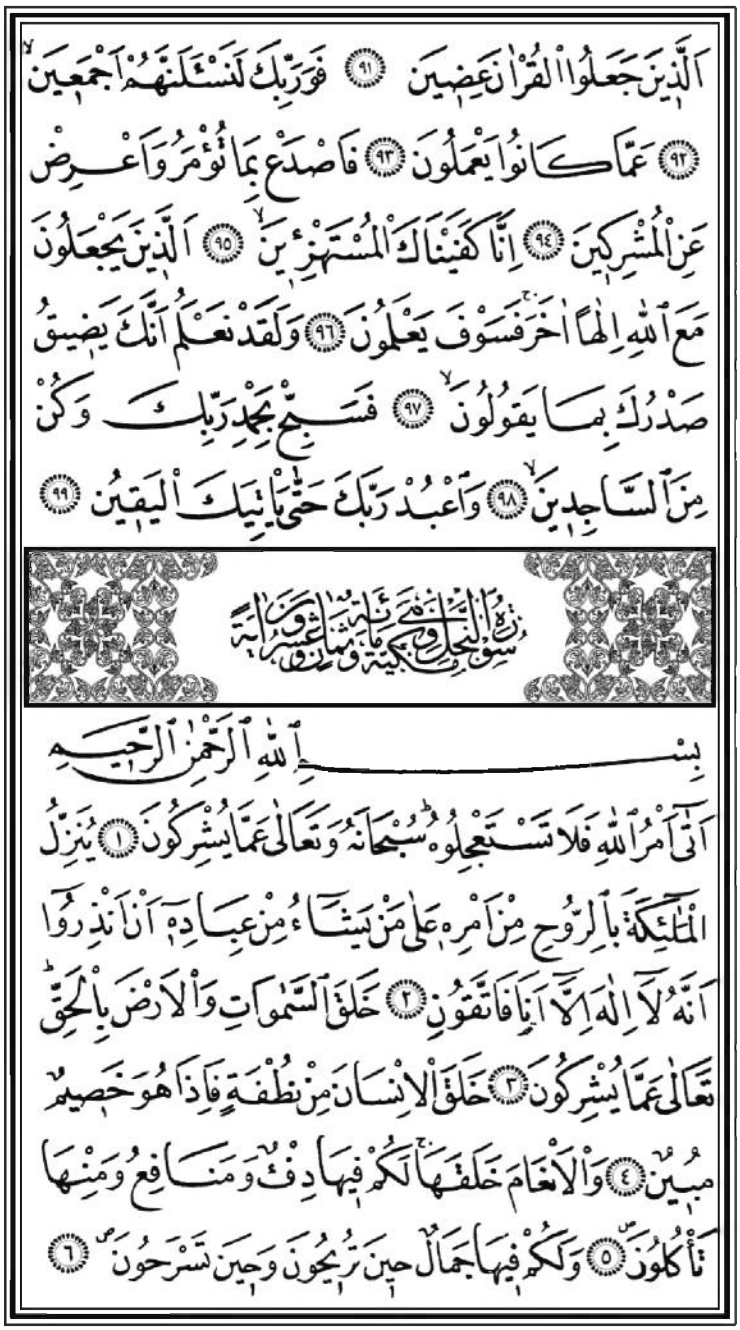

96- Onlar Allah ile beraber başka bir tanrı edinenlerdir. (Kimin doğru olduğunu) Yakında bilecekler.

97- Onların söyledikleri şeyler yüzünden senin canının sıkıldığını and olsun biliyoruz.

98- Sen şimdi Rab'bini hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol.

99- Ve sana yakın (ölüm) gelinceye kadar Rab'bine ibadet et.

ON ALTINCI SÛRE
en-NAHL SÛRESİ

Nahl Suresi 128 ayet olup, son üç ayeti Medine'de, diğerleri Mekke'de inmiştir. 68. ayette bal arısından söz edildiği için sureye bu ad verilmiştir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİR-RAHİM

1- Allah'ın emri gelmiştir. Artık onu istemekte acele etmeyin. Allah, onların koştukları ortaklardan uzak ve yücedir.

2- Allah kendi emriyle melekleri, kullarından dilediği kimseye indirir. Benden başka tanrı olmadığına dair (kullarımı) uyarın ve benden korkun diye gönderir.

3- (Allah) Gökleri ve yeri hak ile yarattı. O, koştukları ortaklardan münezzehtir.

4- O, insanı bir damla sudan yarattı. Fakat bakarsın ki (insan) Rab'bine apaçık bir hasım oluvermiştir.

5- Hayvanları da O yarattı. Onlarda sizin için ısıtıcı (şeyler) ve birçok faydalar vardır. Onlardan bir kısmını da yersiniz.

6- Sizin için onlardan ayrıca akşamleyin getirirken, sabahleyin salıverirken bir güzellik (bir zevk) vardır.

7- Bu hayvanlar sizin ağırlıklarınızı, ancak güçlüklere katlanarak varabileceğiniz bir memlekete taşırlar. Şüphesiz Rab'biniz çok şefkatli, pek merhametlidir.

8- Atları, katırları ve eşekleri binmeniz ve (gözlere) ziynet olsun diye (yarattı) Allah şu anda bilemeyeceğiniz daha nice (nakil vasıtaları) yarattı.

9- Yolun doğrusu Allah'ındır. Yolun eğrisi de vardır. Allah dileseydi hepinizi doğru yola iletirdi.

10- Gökten suyu indiren O'dur. O'ndan hem size içecek vardır, hem de hayvanlarınızı otlatacağınız bitkiler.

11- (Allah) Su sayesinde sizin için ekinler, zeytinler, hurmalar, üzümler ve diğer meyvelerin hepsinden bitirir. İşte bunlarda düşünen bir toplum için büyük bir ibret vardır.

12- O, geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı sizin hizmetinize verdi. Yıldızlar da Allah'ın emriyle hareket ederler. Şüphesiz ki bunlarda aklını kullananlar için pek çok deliller vardır.

13-Yeryüzünde sizin için rengarenk yarattıklarında da öğüt alan bir toplum için gerçek bir ibret vardır.

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَٰلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ
ٱلْأَنفُسِ ۚ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾ وَٱلْخَيْلَ وَٱلْبِغَالَ
وَٱلْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً ۚ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ وَعَلَى ٱللَّهِ
قَصْدُ ٱلسَّبِيلِ وَمِنْهَا جَآئِرٌ ۚ وَلَوْ شَآءَ لَهَدَىٰكُمْ أَجْمَعِينَ ۝
﴿٩﴾ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً لَّكُم مِّنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ
شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُنۢبِتُ لَكُم بِهِ ٱلزَّرْعَ وَٱلزَّيْتُونَ
وَٱلنَّخِيلَ وَٱلْأَعْنَابَ وَمِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ
لَءَايَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ
وَٱلنَّهَارَ ۙ وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ ۖ وَٱلنُّجُومُ مُسَخَّرَٰتٌۢ
بِأَمْرِهِۦٓ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۙ ﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَأَ
لَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَٰنُهُۥ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً
لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾ وَهُوَ ٱلَّذِى سَخَّرَ ٱلْبَحْرَ
لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً
تَلْبَسُونَهَا ۖ وَتَرَى ٱلْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا
مِن فَضْلِهِۦ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

14- İçinde taze et (balık) yemeniz ve takacağınız bir süs (eşyası) çıkarmanız için denizi emrinize veren O'dur. Gemilerin denizde (suları) yara yara gittiklerini de görüyorsun. (Bütün bunlar) Onun lütfunu aramanız ve nimetine şükretmeniz içindir.

15- Sizi sarsmaması için yeryüzüne sağlam dağlar, yolunuzu bulmanız için ırmakları ve yolları yarattı.

16- Daha nice (alametler) yarattı. Onlar, yıldızlarla da yollarını doğrulturlar.

17- O halde, yaratan (Allah), yaratmayan (putlar) gibi olur mu? Hala düşünmüyor musunuz?

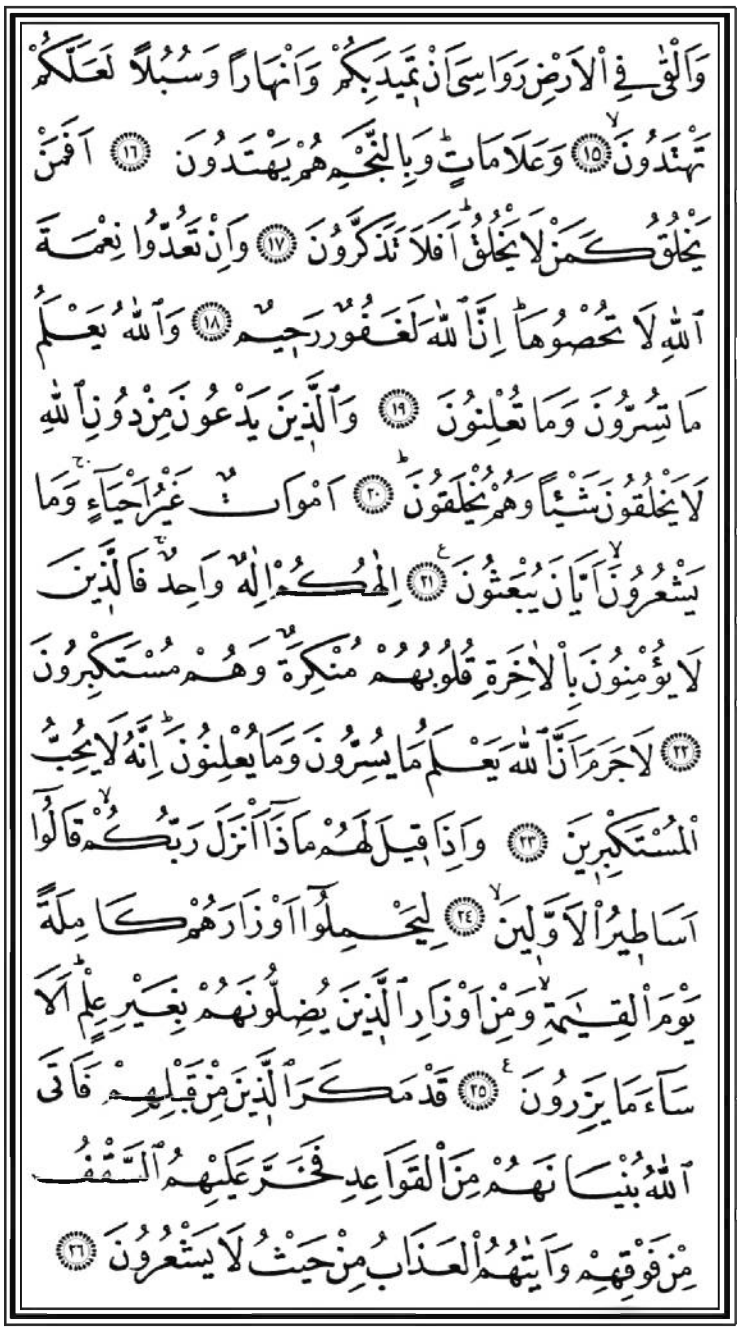

18- Allah'ın nimetini saymaya kalksanız, onu sayamazsınız. Hakikaten Allah çok bağışlayan pek esirgeyendir.

19- Allah, gizlediğinizi de açıkladığınızı da bilir.

20- Allah'ı bırakıp da taptıkları (putlar), hiçbir şey yaratamazlar. Çünkü onlar kendileri yaratılmışlardır.

21- Onlar diriler değil, ölülerdir. Ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.

22- İlah'ınız bir tek İlah'dır. Fakat ahirete inanmayanlar var ya, onların kalpleri inkarcı, kendileri de böbürlenen kimselerdir.

23- Hiç şüphesiz Allah, onların gizleyeceklerini de açıklayacaklarını da bilir. O, büyüklük taslayanları asla sevmez.

24- Onlara Rab'biniz ne indirdi? Denildiği zaman (inkarcılar) öncekilerin masallarını derler.

25- Kıyamet gününde kendi günahlarını tam olarak taşımaları ve bilgisizce saptırmakta oldukları kimselerin günahlarından da bir kısmını yüklenmeleri için (öyle derler). Bak ki yüklenecekleri şey ne kötüdür.

26- Onlardan öncekiler de Peygamber'lere hile yapmışlardı. Sonunda Allah da onların binalarını temellerinden söktü, üstlerindeki tavan da tepelerine çöktü. Bu azap onlara, fark edemedikleri bir yerden gelmişti.

27- Sonra kıyamet gününde (Allah) onları rezil eder ve der ki; Kendileri hakkında (mü'minlere) düşman kesildiğiniz ortaklarım nerede? Kendilerine ilim verilmiş olanlar derler ki; Şüphesiz bugün rezillik ve kötülük kafirleredir.

28- Kendilerine haksızlık ederlerken meleklerin canlarını aldıkları kimseler; Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk, diyerek teslim olurlar. (Melekler onlara şöyle der) Hayır, Allah, sizin yaptıklarınızı elbette çok iyi bilendir.

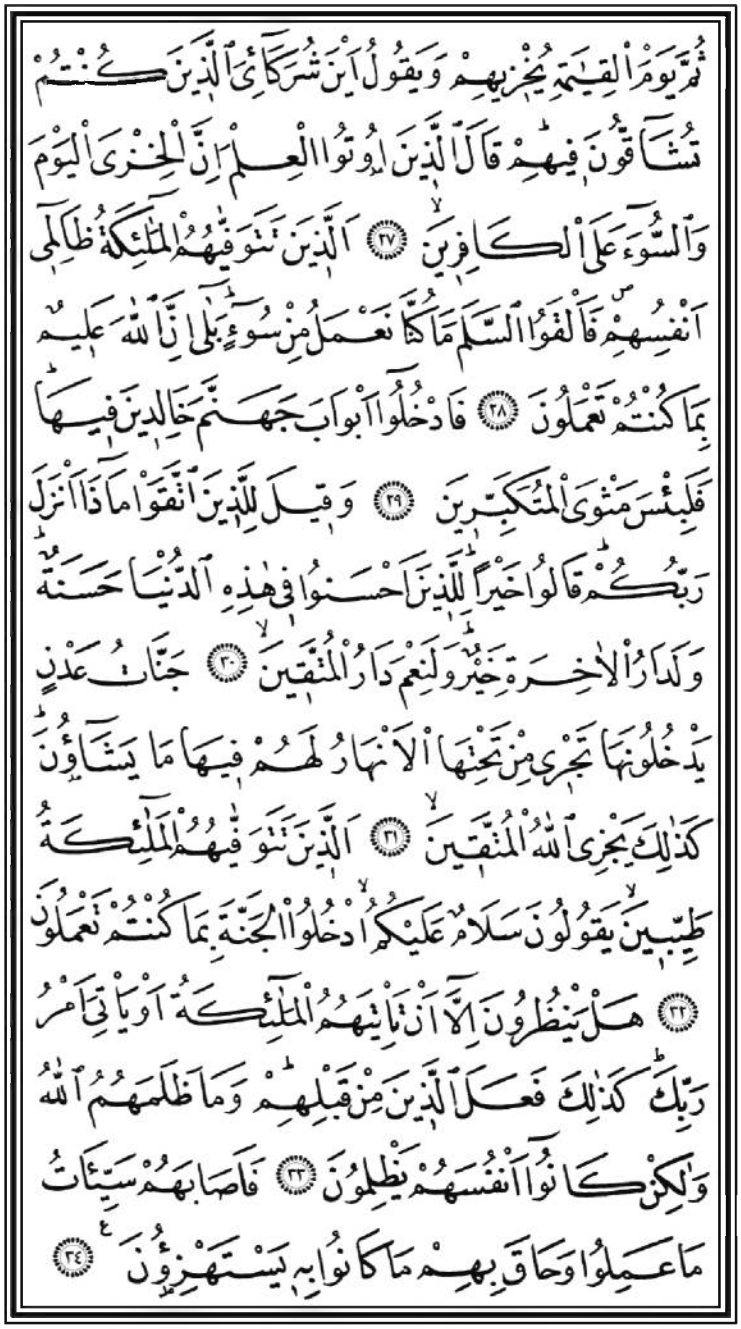

29- O halde, içinde ebedi kalacağınız cehennemin kapılarından girin. Kibirlenenlerin yeri ne kötüdür.

30- (Kötülüklerden) Sakınanlara; Rab'biniz ne indirdi? denildiğinde, hayır (indirdi) derler. Bu dünyada güzel davrananlara, güzel mükafat vardır. Ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu gerçekten güzeldir.

31- (O yurt) Girecekleri, zemininden ırmaklar akan Adn cennetleridir. Onlar için orada kendilerine diledikleri her şey vardır. İşte Allah, takva sahiplerini böyle mükafatlandırır.

32- (Onlar) Meleklerin size selam olsun. Yapmış olduğunuz (iyi) işlere karşılık cennete girin diyerek tertemiz olarak canlarını aldıkları kimselerdir.

33- (Kâfirler) Kendilerine meleklerin gelmesinden veya Rab'lerinin emrinin gelmesinden başka bir şey mi bekliyorlar? Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı. Allah onlara zulmetmedi, fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

34- Sonunda yaptıklarının cezası onlara ulaştı ve alay etmekte oldukları şey onları çepe çevre kuşatıverdi.

35- Ortak koşanlar dediler ki; Allah dileseydi ne biz ne de babalarımız ondan başkasına tapardık. O'nun emri olmadan hiçbir şeyi de haram kılmazdık. Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı. Peygamber'lerin üzerine açık seçik tebliğden başka bir şey düşer mi.

36- And olsun ki biz, Allah'a kulluk edin ve Tagut'tan sakının diye (emretmeleri için) her ümmete bir Peygamber gönderdik. Allah onlardan bir kısmını doğru yola iletti. Onlardan bir kısmı da sapıklığı hak etti. Yer yüzünde gezin de görün, inkar edenlerin sonu nasıl olmuştur.

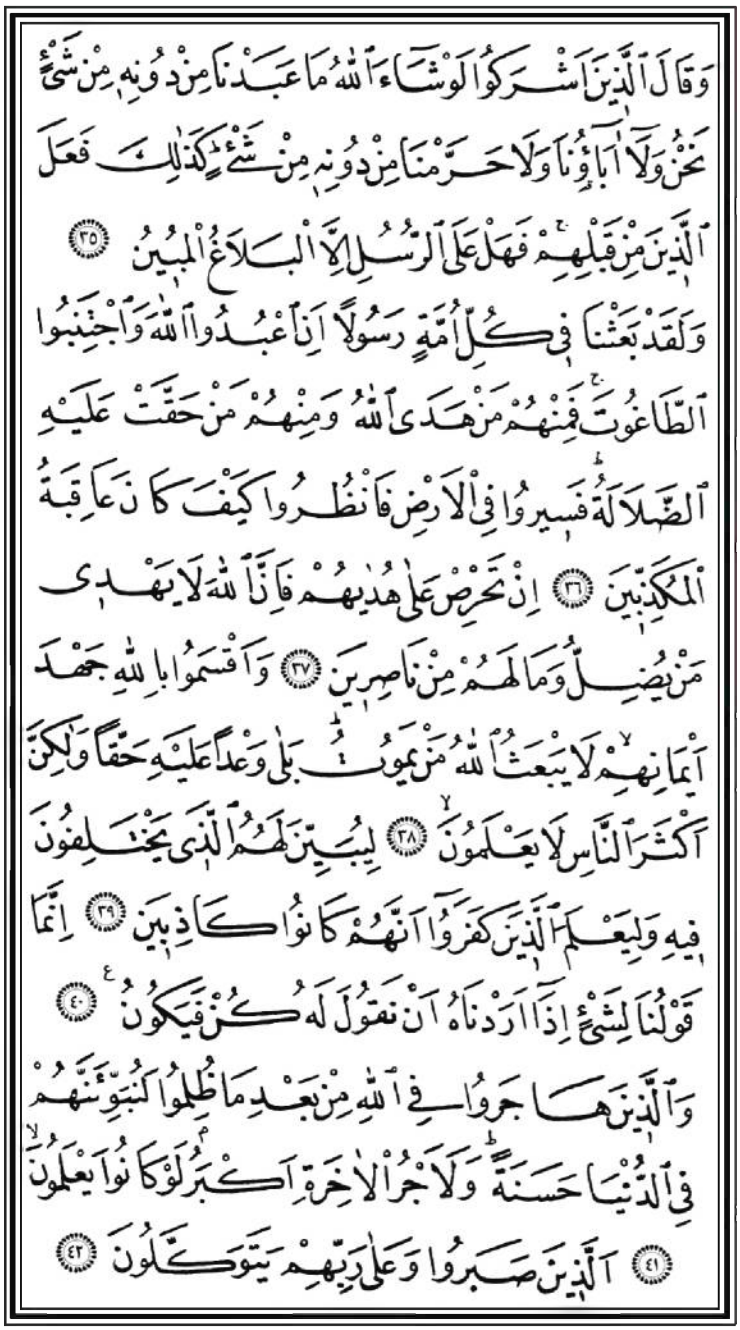

36- And olsun ki biz, Allah'a kulluk edin ve Tagut'tan sakının diye (emretmeleri için) her ümmete bir Peygamber gönderdik. Onların bir kısmı Allah'ın doğru yoluna geldiler. Onlardan bir kısmı da sapıklığı seçtiler. Yer yüzünde gezin de görün, inkar edenlerin sonu nasıl olmuştur.

37- (Rasul'üm) Sen, onların hidayete ermelerine çok düşkünlük göstersen de bil ki, Allah, saptırdığı kimseyi (dilemezse) hidayete erdirmez. Onların yardımcıları da yoktur.

37- (Rasul'üm) Sen, onların hidayete ermelerine çok düşkünlük göstersen de bil ki, Allah'tan sapan kimse (o hal üzere) hidayete eremez. Onların yardımcıları da yoktur.

38- Onlar; Allah ölen bir kimseyi diriltmez diye olanca güçleriyle Allah'a and içtiler. Aksine, bu O'nun bizzat kendisinin ettiği gerçek bir vaadidir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

39- Hakkında ihtilaf ettikleri şeyi onlara açıklaması ve kafir olanların da kendilerinin yalancılar olduklarını bilmeleri için (Allah onları diriltecek).

40- Biz, bir şeyin olmasını istediğimiz zaman ona sözümüz sadece ol dememizdir. Hemen oluverir.

41- Zulme uğradıktan sonra Allah yolunda hicret edenlere gelince, onları dünyada güzel bir şekilde yerleştireceğiz. Eğer bilirlerse ahiretin mükafatı elbette daha büyüktür.

42- (Onlar) Sadece Rab'lerine tevekkül ederek sabredenlerdir.

43- Senden önce de, kendilerine vahyettiğimiz kişilerden başkasını Peygamber olarak göndermedik, eğer bilmiyorsanız bilenlere sorun.

44- Apaçık mucizeler ve kitaplarla (gönderildiler). İnsanlara, kendilerine indirileni açıklaman için ve düşünüp anlasınlar diye sana da bu Kur'an'ı indirdik

45- Kötülükleriyle hilede bulunanlar, Allah'ın onları yere geçireceğinden veya anlamaz oldukları bir cihetten kendilerine azabın gelmesinden emin mi oldular?

46- Veya onları dönüp dolaşırlarken, Allah'ın kendilerini yakalamasından emin mi oldular? Halbuki onlar, Allah'ı aciz bırakacak değildirler.

47- Yoksa Allah'ın kendilerini yavaş yavaş tüketerek cezalandırmayacağından (emin mi oldular)? Kuşkusuz Rab'bin çok şefkatli, pek merhametlidir.

48- Allah'ın yarattığı herhangi bir şeyi görmediler mi? Onun gölgeleri, küçülerek ve Allah'a secde ederek sağa sola döner.

(Secde) 49- Göklerde bulunanlar, yerdeki canlılar ve bütün melekler, büyüklük taslamadan Allah'a secde ederler.

50- Onlar, üstlerindeki Rab'lerinden korkarlar ve kendilerine ne emrolunursa onu yaparlar.

51- Allah buyurdu ki; İki İlah edinmeyin. O ancak bir İlah'dır. O halde yalnız benden korkun.

52- Göklerde ve yerde ne varsa, O'nundur, din de yalnız O'nundur. O halde Allah'tan başkasından mı korkuyorsunuz?

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِيٓ إِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوٓا۟ أَهْلَ
ٱلذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ بِٱلْبَيِّنَٰتِ وَٱلزُّبُرِ ۗ وَأَنزَلْنَآ
إِلَيْكَ ٱلذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
﴿٤٤﴾ أَفَأَمِنَ ٱلَّذِينَ مَكَرُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن يَخْسِفَ ٱللَّهُ بِهِمُ ٱلْأَرْضَ
أَوْ يَأْتِيَهُمُ ٱلْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ
فِى تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ ۖ فَإِنَّ
رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٧﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا۟ إِلَىٰ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ مِن شَىْءٍ
يَتَفَيَّؤُا۟ ظِلَٰلُهُۥ عَنِ ٱلْيَمِينِ وَٱلشَّمَآئِلِ سُجَّدًا لِّلَّهِ وَهُمْ دَٰخِرُونَ
﴿٤٨﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ مِن دَآبَّةٍ
وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُم مِّن فَوْقِهِمْ
وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ ٱللَّهُ لَا تَتَّخِذُوٓا۟ إِلَٰهَيْنِ ٱثْنَيْنِ
إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ فَإِيَّٰىَ فَٱرْهَبُونِ ﴿٥١﴾ وَلَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضِ وَلَهُ ٱلدِّينُ وَاصِبًا ۚ أَفَغَيْرَ ٱللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُم مِّن نِّعْمَةٍ
فَمِنَ ٱللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْـَٔرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ إِذَا كَشَفَ
ٱلضُّرَّ عَنكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنكُم بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

53- Nimet olarak size ulaşan ne varsa, Allah'tandır. Sonra size bir zarar dokunduğu zaman da yalnız O'na yalvarırsınız.

54- Sonra da sizden o zararı giderdiğinde, içinizden bir zümre, hemen Rab'lerine ortak koşarlar.

55- Kendilerine verdiklerimize karşılık nankörlük etmeleri için (öyle yaparlar). O halde bir süre daha faydalanın. Fakat yakında hakikatı bileceksiniz.

56- Bir de kendilerine rızık olarak verdiklerimizden, mahiyetini bilmedikleri şeylere (putlara) pay ayırıyorlar. Allah'a and olsun ki, iftira etmekte olduğunuz şeylerden mutlaka sorguya çekileceksiniz.

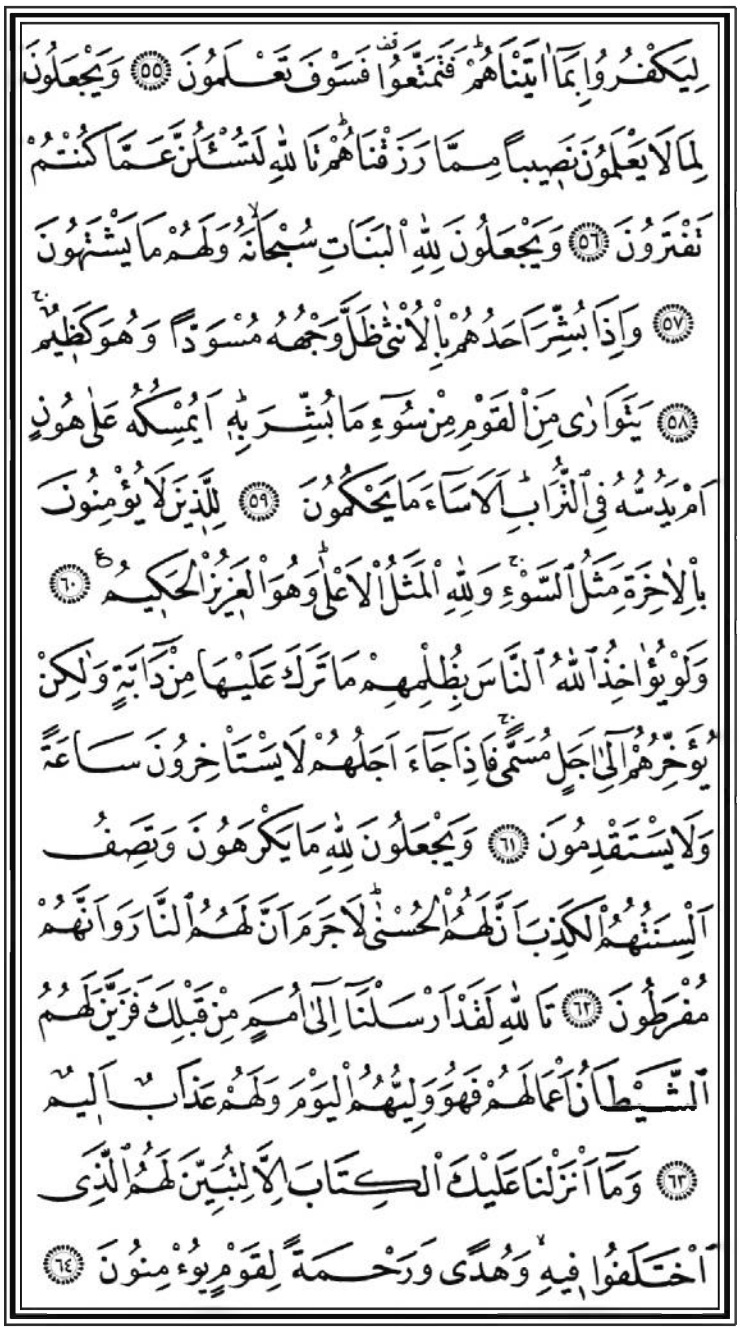

57- Onlar, kızların Allah'a ait olduğunu iddia ediyorlar. Haşa! Allah bundan münezzehtir. Beğendikleri de (erkek çocuklar) kendilerinin oluyor.

58- Onlardan birine kız müjdelendiği zaman öfkelenmiş olarak yüzü kapkara kesilir.

59- Kendisine verilen müjdenin kötülüğünden dolayı kavminden gizlenir. Onu, aşağılık duygusu içinde yanında mı tutsun, yoksa toprağa mı gömsün? Bakın ki, verdikleri hüküm ne kadar kötüdür!

60- Kötü sıfat, ahirete inanmayanlar içindir. En yüce sıfatlar ise Allah'a aittir. Çünkü O, her şeyden üstün ve hikmet sahibidir.

61- Eğer Allah, insanları zulümleri yüzünden hemen cezalandıracak olsaydı, yeryüzünde hiçbir canlı bırakmazdı. Fakat onları takdir edilen bir müddete kadar erteliyor. Ecelleri geldiği zaman onlar ne bir saat geri kalabilirler ne de öne geçebilirler.

62- Kendilerinin hoşlarına gitmeyen şeyleri Allah'a isnad ediyorlar. En güzel sonucun kendilerinin olduğunu anlatan dilleri de yalanın örneğini veriyor. Hiç şüpesiz onlar için sadece ateş vardır ve onlar, (ateşe) terkolunacaklar,

63- Allah'a and olsun, senden önceki ümmetlere de (Peygamber'ler) göndermişizdir. Fakat şeytan onlara işlerini süslü gösterdi de (iman etmediler). İşte o, bugün onların velisidir. Ve onlar için elem verici bir azap vardır.

64- Biz bu Kitab'ı sana sırf hakkında ihtilafa düştükleri şeyi insanlara açıklayasın ve iman eden bir topluma da hidayet ve rahmet olsun diye indirdik.

65- Allah gökten bir su indirdi ve onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltti. Şüphesiz ki bunda dinleyen toplum için bir ibret vardır.

66- Kuşkusuz sizin için hayvanlarda da büyük bir ibret vardır. Zira size, onların karınlarındaki fışkı ile kan arasından (gelen) içenlerin boğazından kolayca geçen halis bir süt içiriyoruz.

67- Hurma ve üzüm gibi meyvelerden hem müskir (kötü rızık) hem de güzel gıdalar edinirsiniz. İşte bunlarda da aklını kullanan kimseler için büyük bir ibret vardır.

68- Rab'bin bal arısına ilham etmiştir ki dağlardan ve ağaçlardan ve çardaklardan evler (kovanlar) edin.

69- Sonra meyvelerin hepsinden ye de Rab'binin sana kolaylaştırdığı yaylım yollarına gir (bal) çıkar ki onda insanlar için şifa vardır. Elbette bunda düşünen bir kavim için büyük bir ibret vardır.

70- Sizi Allah yarattı; Sonra sizi vefat ettirecek. Daha önce bilgili iken hiçbir şeyi bilmez hale gelsin diye, sizden bazı kimselere kötü bir ömür çağı yaşatılacak. Şüphesiz ki Allah bilgilidir, kudretlidir.

71- Allah kiminize kiminizden daha bol rızık verdi. Bol rızık verilenlere, rızıklarını ellerinin altındakilere verip de bu hususta kendilerini onlara eşit kılmazlar. Durum böyle iken Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar?

وَاللَّهُ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نُّسْقِيكُم
مِّمَّا فِي بُطُونِهِ مِن بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِّلشَّارِبِينَ
﴿٦٦﴾ وَمِن ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا
حَسَنًا ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ
أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِي
مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ۚ يَخْرُجُ مِن بُطُونِهَا
شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ ۖ وَمِنكُم مَّن
يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ
﴿٧٠﴾ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ ۚ فَمَا الَّذِينَ
فُضِّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ
سَوَاءٌ ۚ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ أَزْوَاجِكُم بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُم مِّنَ
الطَّيِّبَاتِ ۚ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

71- (Verdikleri ahitlere göre) Kiminiz kiminize karşı daha bol rızıklıdır. Bol rızık verilenlere, rızıklarını ellerinin altındakilere verip de bu hususta kendilerini onlara eşit kılmazlar. Durum böyle iken Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar?

72- Allah size kendi nefislerinizden eşler yarattı, eşlerinizden de sizin için oğullar ve torunlar yarattı ve sizi temiz gıdalarla rızıklandırdı. Onlar hala batıla inanıp Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?

73- (Müşrikler) Allah'ı bırakıp da kendilerine göklerde ve yerde onlara rızıktan hiçbir şey veremeyen ve buna asla güçleri yetmeyen şeylere (putlara) tapıyorlar.

74- Allah'a birtakım benzerler icad etmeyin. Çünkü Allah (her şeyi) bilir, siz ise bilemezsiniz.

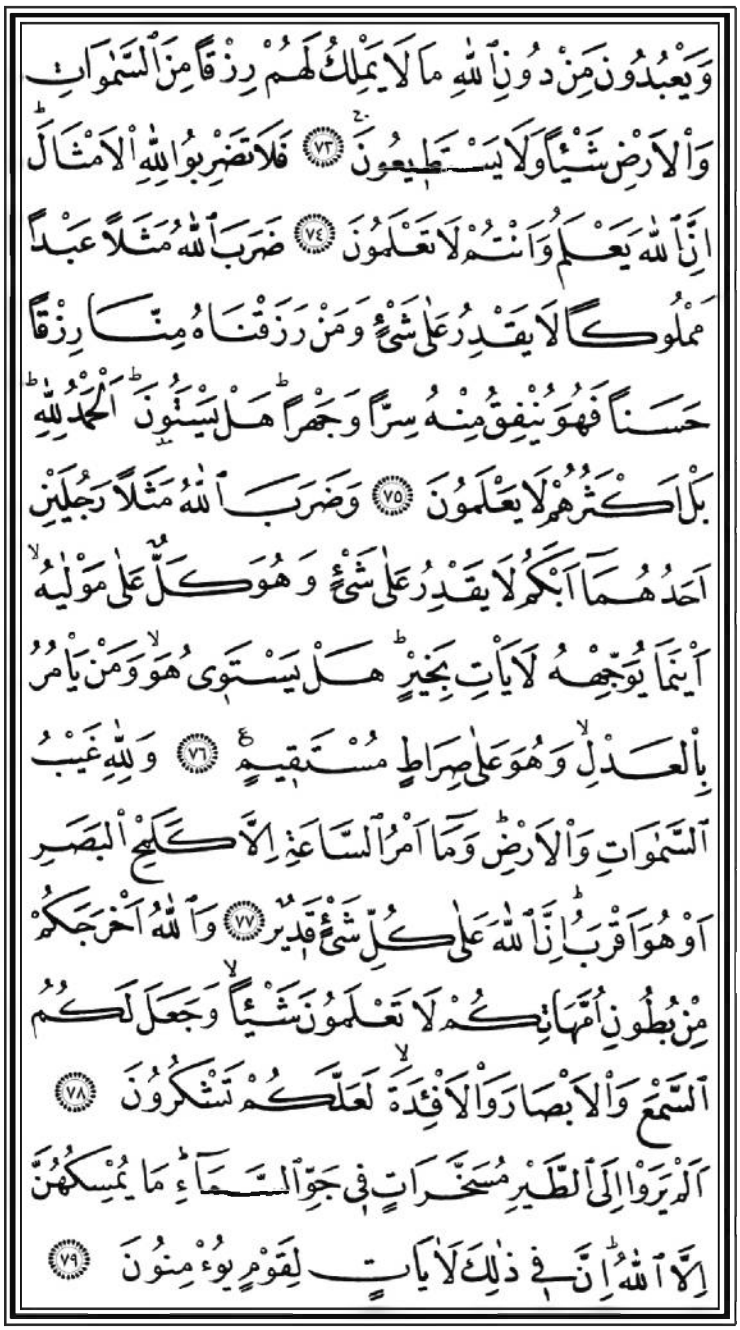

75- Allah, hiçbir şeye gücü yetmeyen, başkasının malı olmuş bir köle ile katımızdan kendisine verdiğimiz güzel rızıktan gizli ve açık olarak harcayan (Hür) bir kimseyi misal verir. Bunlar hiç eşit olur mu? Doğrusu hamd Allah'a mahsustur. Fakat onların çoğu (bunu) bilmezler.

76- Allah, şu iki kişiyi de misal verir. Onlardan biri dilsizdir, hiçbir şey beceremez ve efendisinin üzerine bir yüktür. Onu nereye gönderse bir hayır getiremez. Şimdi, bu adamla, doğru yolda yürüyerek adaleti emreden kimse eşit olur mu?

77- Göklerin ve yerin gaybı Allah'a aittir. Kıyametin kopması ise, göz açıp kapama gibi veya daha az bir zamandan ibarettir. Şüphesiz Allah, her şeye kadirdir.

78- Siz, hiçbir şey bilmezken Allah, sizi analarınızın karnından çıkardı. Şükredesiniz diye size kulaklar, gözler ve kalpler verdi.

79- Göğün boşluğunda emre boyun eğdirilmiş olarak uçuşan kuşları görmediler mi? Onları orada Allah'tan başkası tutamaz. Kuşkusuz bunda inanan bir toplum için ibretler vardır.

80- Allah, evlerinizi sizin için bir huzur ve sukun yeri yaptı ve sizin için davar derilerinden gerek göç gününüzde, gerekse konaklama gününüzde, kolayca taşıyacağınız evler, yünlerinden, yapağılarından ve kıllarından bir süreye kadar (faydalanacağınız) bir ev eşyası ve bir ticaret malı meydana getirdi.

81- Allah, yarattıklarından sizin için gölgeler yaptı. Dağlarda da sizin için barınaklar yarattı. Sizi sıcaktan koruyacak elbiseler ve savaşta sizi koruyacak zırhlar yarattı. İşte böylece Allah, Müslüman olmanız için üzerinize nimetini tamamlıyor.

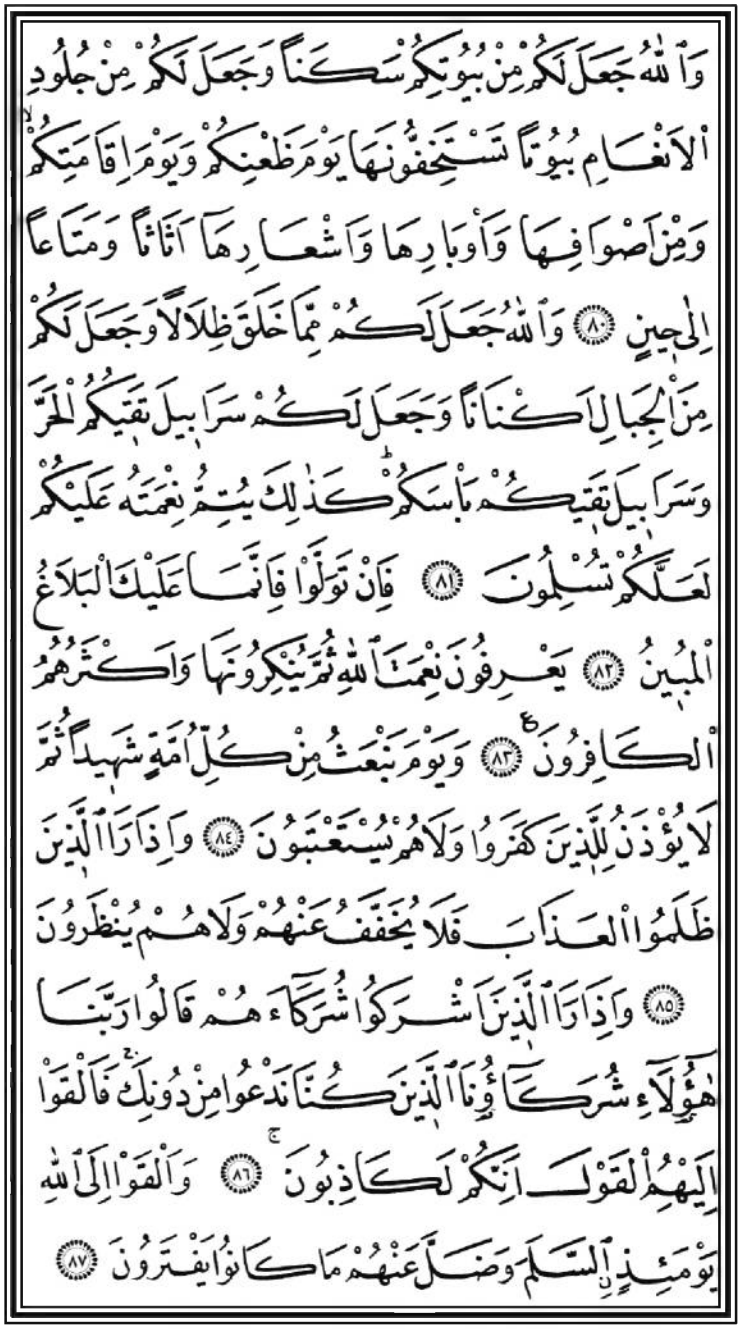

82- (Ey Rasul'üm!) Yine de yüz çevirirlerse, artık sana düşen ancak açık bir tebliğden ibarettir.

83- Onlar Allah'ın nimetini bilirler (itiraf ederler). Sonra da onu inkar ederler. Onların çoğu kafirdir.

84- Her ümmetten bir şahit göndereceğimiz gün, artık ne kafir olanlara (özür dilemelerine) izin verilir ne de onların özür dilemeleri istenir.

85- O zulmedenler azabı gördüklerinde, artık onlardan azap hafifletilmez, onlara mühlet de verilmez.

86- (Allah'a) Ortak koşanlar, ortak koştukları şeyleri gördükleri zaman derler ki; Rab'bimiz! İşte bunlar, seni bırakıp da tapmış olduğumuz ortaklarımızdır. Onlar da bunlara; Siz mutlaka yalancılarsınız diye söz atarlar.

87- O gün Allah'a teslim (bayrağını) çekerler ve uydurmakta oldukları şeyler onlardan kaybolup gider.

88- İnkar edip de (insanları) Allah yolundan alıkoyanlar var ya, işte onlara, yapmakta oldukları bozgunculuklar sebebiyle, günahlarını (toplayarak) cezalandıracağız.

89- O gün her ümmetin içinden kendilerine birer şahit göndereceğiz. Seni de hepsinin üzerine şahit olarak getireceğiz. Ayrıca bu Kitab'ı da sana, her şey için bir açıklama, bir hidayet ve rahmet kaynağı ve Müslümanlar için bir müjde olarak indirdik.

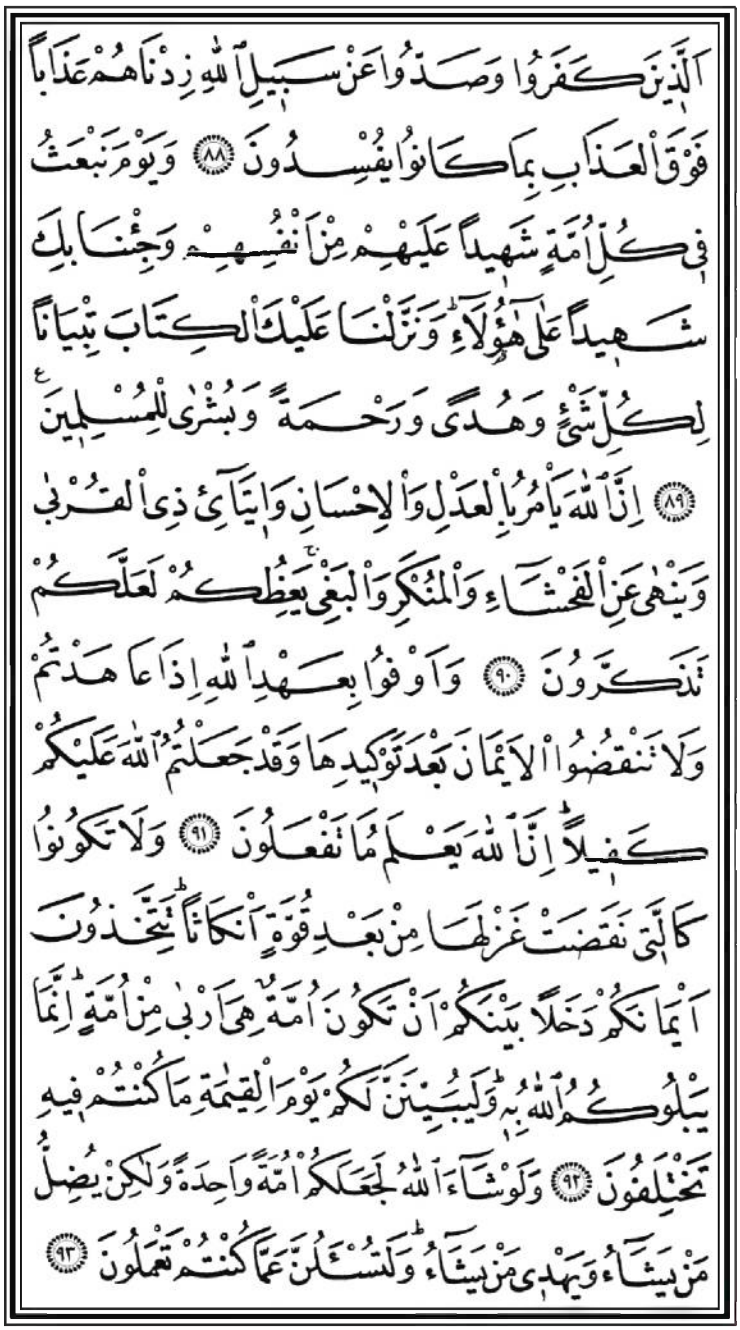

90- Muhakkak ki Allah, adaleti, iyiliği, akrabaya yardım etmeyi emreder, çirkin işleri, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor.

91- Anlaşma yaptığınız zaman, Allah'ın ahdini yerine getirin ve Allah'ı üzerinize şahit tutarak, pekiştirdikten sonra yeminleri bozmayın. Şüphesiz Allah, yapacağınız şeyleri pek iyi bilir.

92- Bir toplum diğer toplumdan (sayıca ve malca) daha çok olduğu için yeminlerinizi, aranızda bir fesat aracı edinerek ipliğini sağlamca büktükten sonra, çözüp bozan (kadın) gibi olmayın. Allah, bununla sizi imtihan etmektedir. Hakkında ihtilafa düşmekte olduğunuz şeyi kıyamet gününde mutlaka size açıklayacaktır.

93- Allah dileseydi hepinizi bir tek ümmet kılardı; Fakat O' dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletir. Yaptıklarınızdan mutlaka sorumlu tutulacaksınız.

93- Allah dileseydi hepinizi bir tek ümmet kılardı; Fakat O'ndan dileyen sapar, dileyen de doğru yola girer. Yaptıklarınızdan mutlaka sorumlu tutulacaksınız.

94- Yeminlerinizi aranızda fesada araç edinmeyin, aksi halde (İslam'da) sebat etmişken ayağınız kayar da insanları Allah yolundan alıkoymanız sebebiyle (dünyada) kötülüğü tadarsınız. Sizin için (ahirette de) büyük bir azap vardır.

95- Allah'ın ahdinin (yanında bütün bu dünya nimetleri az bir karşılık durumunda olduğundan Allah'ın) sözünü az bir dünya nimetleri karşısında değişmeyin. Şayet anlayan kimseler iseniz, şüphesiz Allah katında olan (sevap) sizin için daha hayırlıdır.

96- Sizin yanınızdaki (dünya malı) tükenir, Allah katındakiler ise bakidir. Elbette sabırlı davrananlara yapmakta olduklarının en güzeliyle mükafatlarını vereceğiz.

97- Erkek veya kadın, mü'min olarak kim iyi amel işlerse, onu mutlaka güzel bir hayat ile yaşatırız. Ve mükafatlarını, elbette yapmakta olduklarının en güzeli ile veririz.

98- Kur'an okuduğun zaman o kovulmuş şeytandan Allah'a sığınır.

99- Gerçek şu ki; İman edip de yalnız Rab'lerine tevekkül edenler üzerinde onun (şeytanın) bir hakimiyeti yoktur.

100- Onun hakimiyeti, ancak onu dost edinenlere ve onu Allah'a ortak koşanlaradır.

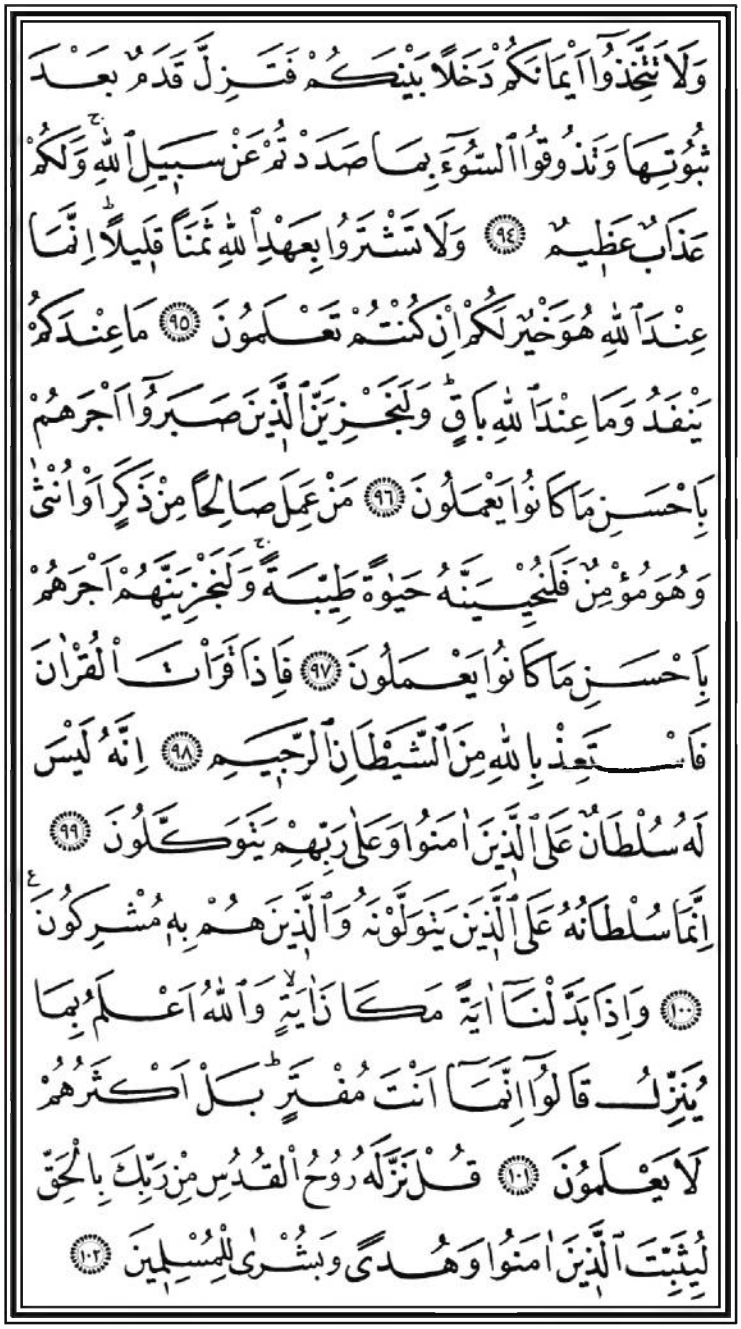

101- Biz bir ayetin yerine başka bir ayeti getirdiğimiz zaman ki Allah, neyi indireceğini çok iyi bilir. Sen ancak bir iftiracısın dediler. Hayır onların çoğu bilmezler.

101- Biz bir ayeti başka bir ayetle takviye ettiğimiz zaman ki Allah, neyi indireceğini çok iyi bilir. Sen ancak bir iftiracısın dediler. Hayır onların çoğu bilmezler.

102- De ki; Onu, Mukaddes Ruh (Cebrail), İman edenlere sebat vermek, Müslümanları doğru yola iletmek ve onlara müjde vermek için, Rab'bin katından hak olarak indirdi.

102- De ki; Onu, (Kur'an'ı) Müslüman olmaları ve doğru yolu bularak müjdelenmeleri için, Mukaddes Ruh olan Rab'bin, kendi katından hak olarak indirdi.

103- Şüphesiz biz onların; Kur'an'ı ona ancak bir insan öğretiyor dediklerini biliyoruz. Kendisine nisbet ettikleri şahsın dili yabancıdır. Halbuki bu (Kur'an) apaçık bir Arapça'dır.

104- Allah'ın ayetlerine inanmayanlar yok mu, kuşkusuz Allah onları doğru yola iletmez ve onlar için elem verici bir azap vardır.

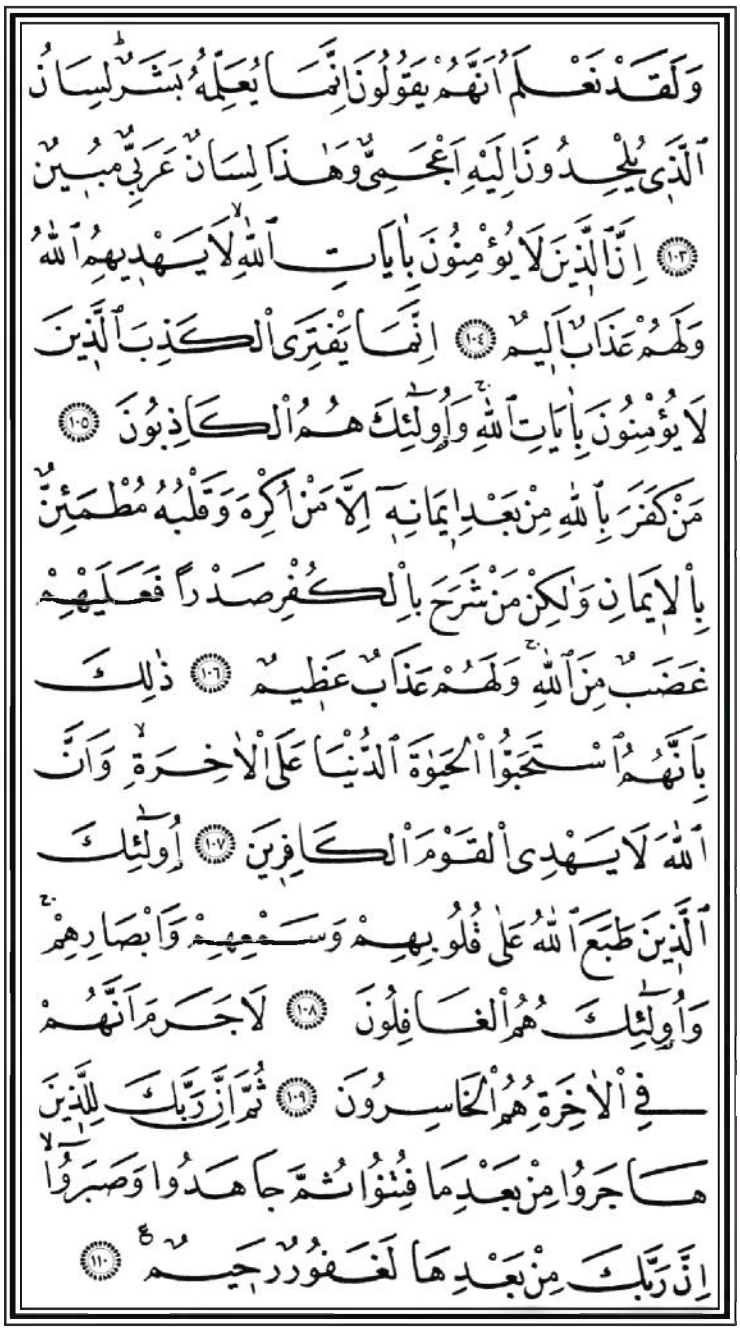

104- Allah'ın ayetlerine inanmayanlar yok mu, (o hal üzere bulundukları müddetce) kuşkusuz bunlar doğru yolu bulamazlar. Bunlar için elem verici bir azap vardır.

105- Allah'ın ayetlerine inanmayanlar, ancak yalan uydurur. İşte onlar, yalancıların kendileridir.

106- Kim iman ettikten sonra Allah'ı inkar ederse, kalbi iman ile dolu olduğu halde (inkara) zorlanan başka, fakat kim kalbini kafirliğe açarsa, işte Allah'ın gazabı bunlaradır. Onlar için büyük bir azap vardır.

107- Bu (azap), onların dünya hayatını ahirete tercih etmelerinden ve Allah'ın kafirler topluluğunu hidayete erdirmemesinden ötürüdür.

107- Bu (azap), onların dünya hayatını ahirete tercih etmelerinden ve kafirler topluluğunun, Allah'ın hidayetini istememelerindendir.

108- İşte onlar Allah'ın kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. Ve onlar gafillerin kendileridir.

108- İşte onlar, Allah'a kulaklarını, gözlerini ve kalplerini mühürlettiren kimselerdir. Ve onlar gafillerin kendileridir.

109- Hiç şüphesiz onlar ahirette ziyana uğrayanların ta kendileridir.

110- Sonra şüphesiz Rab'bin, eziyet edildikten sonra hicret edip, ardından da sabrederek cihad edenlerin yardımcısıdır. Bütün bunlardan sonra Rab'bin elbette çok bağışlayan, pek esirgeyendir.

111- O gün, herkes gelip kendi canını kurtarmak için uğraşır ve herkese yaptığının karşılığı eksiksiz ödenir. Onlara asla zulmedilmez.

112- Allah (ibret için) bir ülkeyi örnek verdi; Bir ülke güvenli, huzurlu idi; Ona rızkı her yerden bol bol gelirdi. Sonra onlar Allah'ın nimetlerine karşı nankörlük ettiler. Allah da onlara yaptıklarından ötürü açlık ve korku sıkıntısını tattırdı.

113- And olsun ki, onlara kendilerinden Peygamber geldi de onu yalanladılar. Onlar zulmederlerken azap onları yakalayıverdi.

114- Artık, Allah'ın size verdiği rızıktan helal ve temiz olarak yeyin. Eğer (gerçekten) yalnız Allah'a ibadet ediyorsanız, onun nimetine şükredin.

115- (Allah) Size, sadece ölü hayvanı, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilen hayvanı haram kıldı. Ancak kim mecbur kalırsa (başkalarının haklarına) saldırmaksızın, sınırı da aşmadan (bunlardan yiyebilir). Çünkü Allah çok bağışlayan, pek esirgeyendir.

116- Dillerinizin uydurduğu yalana dayanarak bu helaldır, şu da haramdır demeyin, çünkü Allah'a karşı yalan uydurmuş oluyorsunuz. Kuşkusuz Allah'a karşı yalan uyduranlar kurtuluşa eremezler.

117- (Kazandıkları) Pek az bir menfeattır. Halbuki onlar için elem verici bir azap vardır.

118- Sana anlattıklarımızı, daha önce, Yahudi olanlara da haram kılmıştık, fakat, onlar kendilerine haksızlık ediyorlardı.

119- Sonra şüphesiz Rab'bin, cahillik sebebiyle kötülük yapan, sonra da bunun ardından tevbe edip durumunu düzeltenleri (bağışlayacaktır). Çünkü onlar tevbe ettikten sonra, Rab'bin elbet çok bağışlayan, pek esirgeyendir.

120- İbrahim, gerçekten Hak'ka yönelen, Allah'a itaat eden bir önder idi. Allah'a ortak koşanlardan değildi.

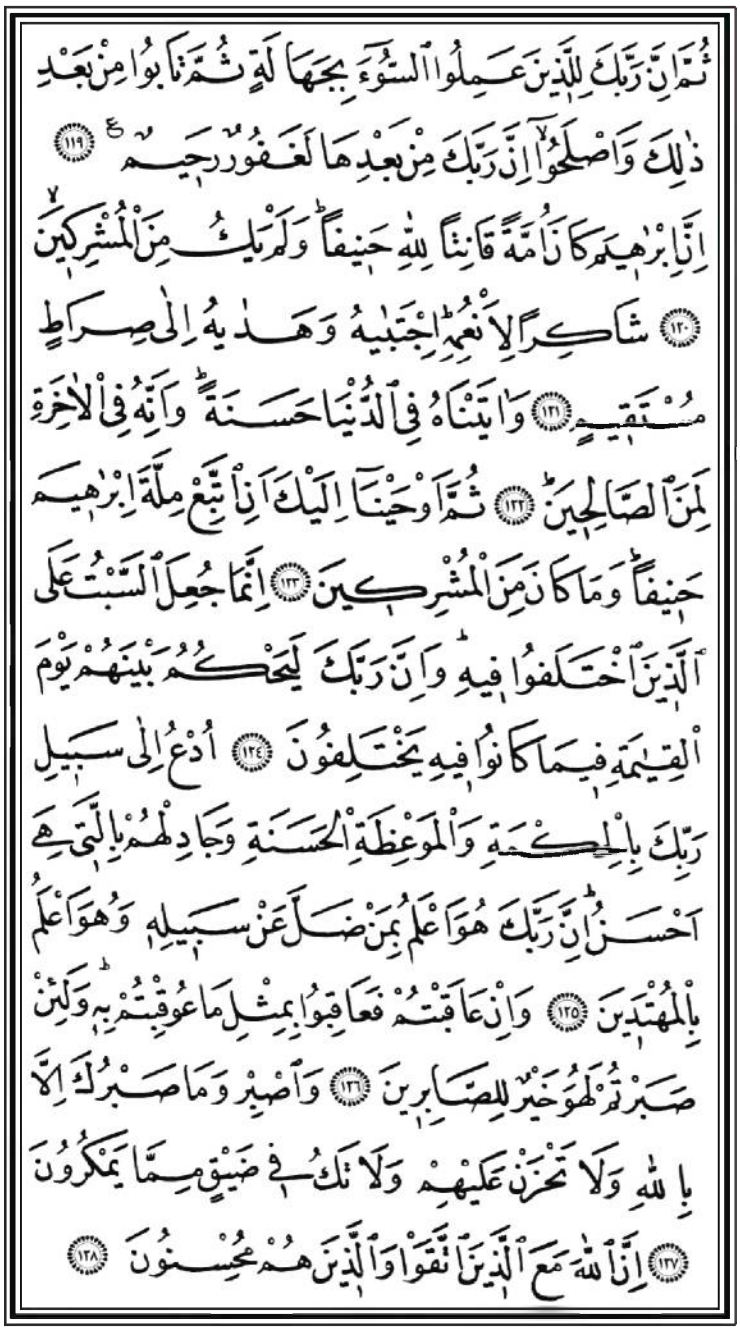

121- Allah'ın nimetlerine şükrediciydi. Çünkü Allah, onu seçmiş ve doğru yola iletmişti.

121- Allah'ın nimetlerine şükrediciydi. Çünkü o üstün bir kişi ve Allah'ın doğru yolunda idi.

122- Ona dünyada güzellik verdik. Muhakkak ki o ahirette de salihlerdendir.

123- Sonra da sana vahyettik ki İbrahim'in milletine uy. O müşriklerden değildi.

124- Cumartesi tatili, ancak onda ihtilaf edenlere (farz) kılınmıştı. Kıyamet günü Rab'bin, muhakkak onların ihtilafa düştükleri şey hakkında aralarında hüküm verecektir.

125- (Rasul'um!) Sen, Rab'binin yoluna hikmet ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel şekilde mücadele et. Rab'bin kendi yolundan sapanları en iyi bilendir ve O, hidayete erenleri de çok iyi bilendir.

126- Eğer ceza verecekseniz, size yapılan işkencenin misliyle ceza verin. Ama sabrederseniz, elbette o, sabredenler için daha hayırlıdır.

127- Sabret! Senin sabrın da ancak Allah'ın yardımı iledir. Onlardan dolayı kederlenme. Kurmakta oldukları tuzaklardan kaygı duyma.

128- Çünkü Allah, (kötülükten) sakınanlarla ve güzel amel edenlerle beraberdir.

ON YEDİNCİ SÛRE
el- İSRÂ SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur 26,32,33,57,73,80 ayetler Medine'de indiği rivayet edilmektedir. 111 ayettir. İsra ayeti geceleyin yürüme manasına gelir. Peygamber (s.a.v.) Efendimizin Mi'rac mucizesinin Mekke'den Kudüs'e kadar olan kısmı bu surede anlatıldığından sure İsra adını almıştır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

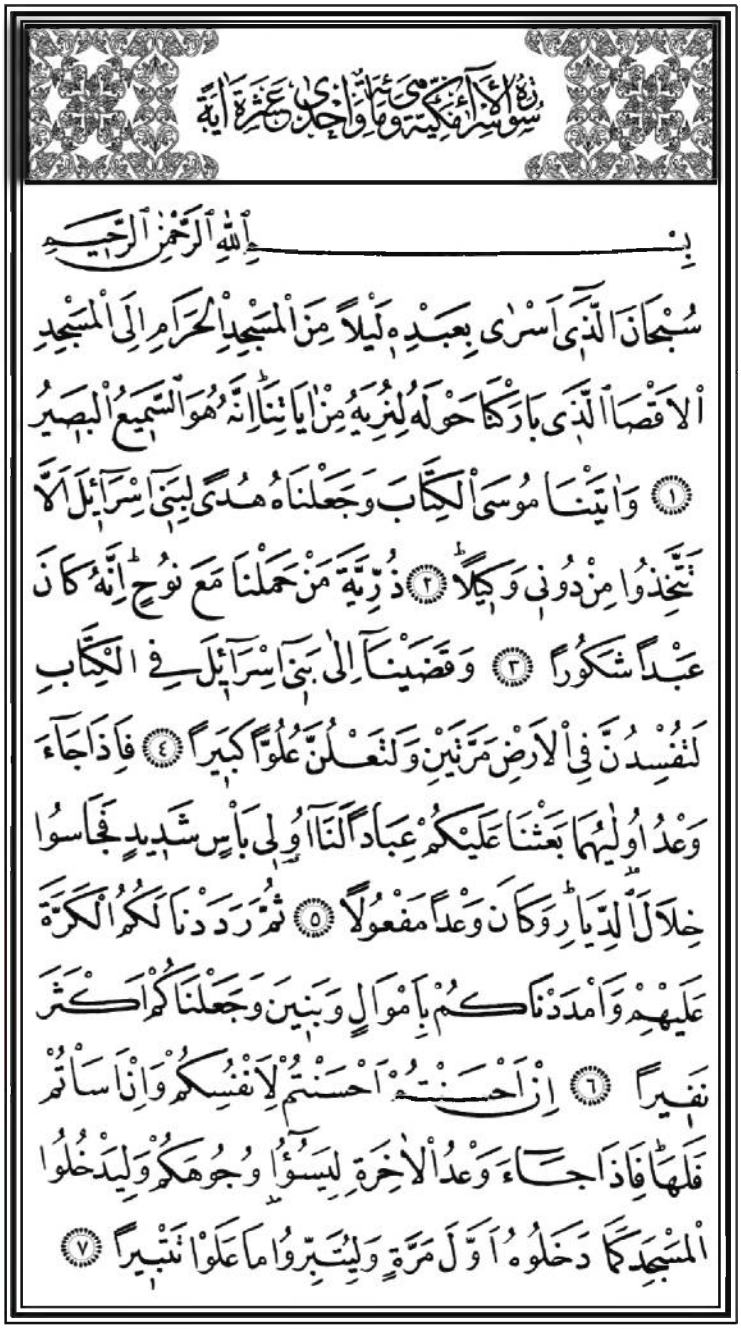

1- Bir gece, kendisine ayetlerimizden bir kısmını gösterelim diye (Muhammed) kulunu Mescid-i Haram'dan çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya götüren Allah noksan sıfatlardan münezzehtir. O, gerçekten işitendir, görendir.

2- Biz Musa'ya Kitab'ı verdik ve İsrail oğullarına; Benden başkasını dayanılıp güvenilen bir Rab edinmeyin diyerek bu Kitab'ı bir hidayet rehberi kıldık.

3- (Ey) Nuh ile birlikte (gemide) taşıdığımız kimselerin nesli! Şunu bilin ki Nuh, çok şükreden bir kul idi.

4- Biz Kitab'da İsrailoğullarına; Sizler yer yüzünde azgınlık derecesinde bir kibre kapılarak iki defa fesat çıkaracaksınız

5-Bunlardan ilkinin zamanı gelince, Üzerinize güçlü kuvvetli kullarımızı gönderdik. Bunlar, evlerin arasında dolaşarak (sizi) aradılar. Bu, yerine getirilmiş bir vaad idi.

5-Bunlardan ilkinin zamanı gelince, Üzerinize güçlü kuvvetli kullarımız geldi. Bunlar, evlerin arasında dolaşarak (sizi) aradılar. (Azgınlığınız karşılığında) Bu, yerine getirilecek bir vaad idi.

6- Sonra onlara karşı size tekrar (galibiyet ve zafer) verdik. Servet ve oğullarla gücünüzü artırdık. Sayınızı daha da çoğalttık.

7- Eğer iyilik ederseniz kendinize etmiş, kötülük ederseniz yine kendinize etmiş olursunuz. Artık diğer cezalandırma zamanı gelince, yüzünüzü kara etsinler, daha önce girdikleri gibi yine Mescid'e (Süleyman Mabedi'ne) girecekler ve ellerine geçirdikleri her şeyi büsbütün tahrip edecekler (başınıza musallat olacaklar).

8- Belki Rab'biniz size merhamet eder. Fakat siz yine eğer fesatçılığa dönerseniz, biz de sizi yine cezalandırırız. Biz cehennemi kafirler için bir hapishane yaptık.

9- Şüphesiz ki bu Kur'an en doğru yola iletir. İyi davranışlarda bulunan mü'minlere, kendileri için büyük mükafat olduğunu müjdeler.

10- Ahirete inanmayanlara gelince, onlar için de elemli bir azap hazırlamışızdır.

11- İnsanlar hayrı istediği kadar şerri de isterler. İnsanlar pek acelecidirler

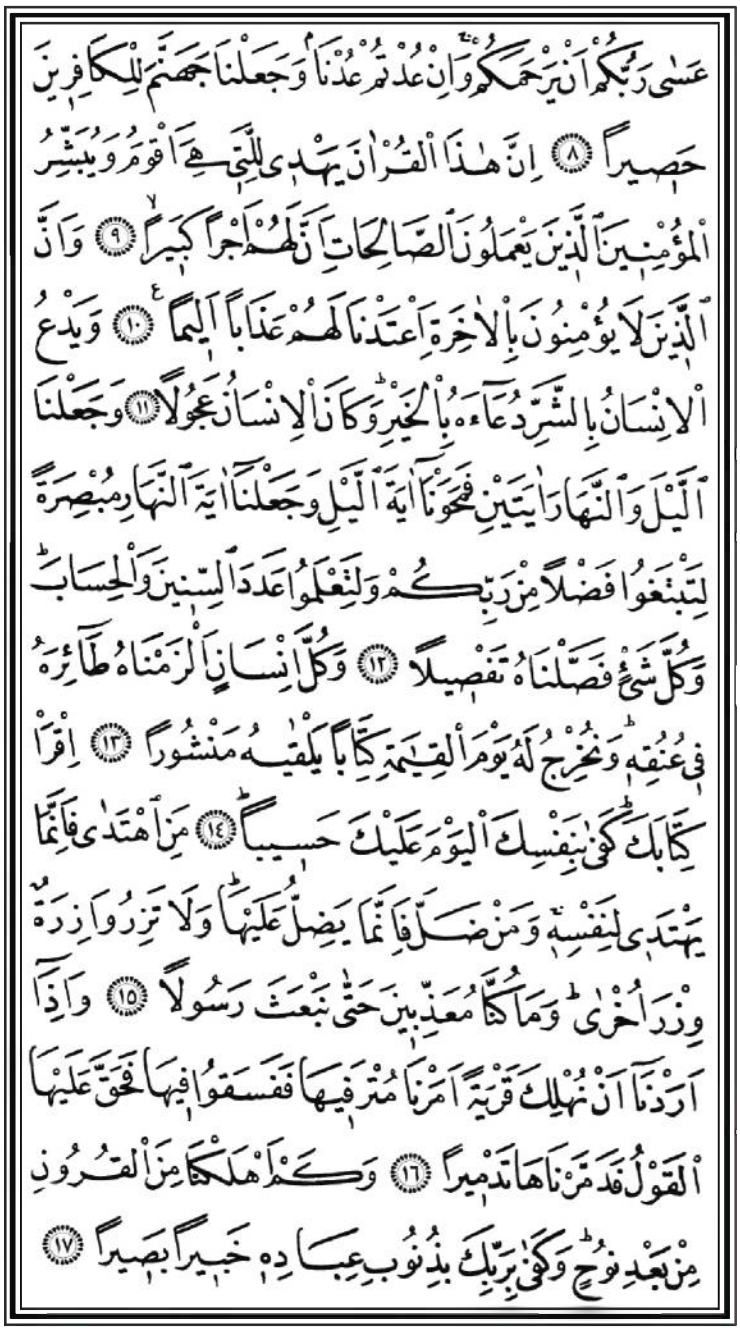

11- (Birçok) İnsanlar hayrı istediği kadar şerri de isterler. (Böyle) İnsanlar pek acelecidirler.

12- Biz, geceyi ve gündüzü birer ayet olarak yarattık. Nitekim, Rab'binizin nimetlerini araştırmanız, ayrıca, yılların sayı ve hesabını bilmeniz için gecenin karanlığını kaldırıp (yerine, eşyayı) aydınlatan gündüzün aydınlığını getirdik. İşte biz, her şeyi açık açık anlattık.

13- Her insanın amelini (veya kaderini) boynuna bağladık. İnsan için kıyamet gününde, açılmış olarak önüne konacak bir Kitap çıkarırız.

14- Kitab'ını oku! Bu gün sana hesap sorucu olarak kendi nefsin yeter.

15- Kim hidayet yolunu seçerse, bunu ancak kendi iyiliği için seçmiş olur. Kim de doğruluktan saparsa, kendi zararına sapmış olur. Hiçbir günahkar, başkasının günah yükünü üstlenmez. Biz bir Peygamber göndermedikçe (kimseye) azap edecek değiliz.

16- Bir ülkeyi helak etmek istediğimizde, o ülkenin zenginlik sebebiyle şımarmış elebaşlarına (iyilikleri) emrederiz. Buna rağmen onlar orada kötülük işlerler. Böylece o ülke helaka mustahak olur. Biz de orayı darmadağın ederiz.

16- Bir ülke helaka layık olduğunda, (oyolda devam ettiğinde) o ülkenin zenginlik sebebiyle şımarmış elebaşlarına (iyilikleri) emrederiz. Buna rağmen onlar orada kötülük işlerler. Böylece o ülke helaka mustahak olur. Biz de orayı darmadağın ederiz.

17- Nuh'tan sonraki nesillerden nicelerini helak ettik. Kullarının günahlarını bilen ve gören olarak Rab'bin yeterlidir.

18- Her kim bu çarçabuk geçen dünyayı dilerse ona, yani dilediğimiz kimseye dilediğimiz kadarını dünyada hemen verir, sonra da onu kınanmış ve kovulmuş olarak gireceği cehenneme sokarız.

18- Her kim bu çarçabuk geçen dünyayı dilerse ona, yani dileyen kimseye (kaderi içersindeki) dilediği kadarını dünyada hemen verir, sonra da onu kınanmış ve kovulmuş olarak gireceği cehenneme sokarız.

19- Kim de ahireti diler ve bir mü'min olarak ona yaraşır bir çaba ile çalışırsa, işte bunların çalışmaları makbuldür.

20- Hepsine, onlara da bunlara da (dünyayı isteyenlere de ahireti isteyenlere de) Rab'binin ihsanından (istediklerini) veririz. Rab'binin ihsanı kısıtlanmış değildir

21- Baksana, biz insanların kimini kiminden nasıl üstün kılmışızdır. Elbette ki ahiret, derece ve üstünlük farkları bakımından daha büyüktür.

21- Baksana, insanların kimi kiminden nasıl üstündür. Elbette ki ahiret, derece ve üstünlük farkları bakımından daha büyüktür.

22- Allah ile birlikte bir İlah daha tanıma. Sonra kınanmış ve kendi başına terk edilmiş olarak kalırsın.

23- Rab'bin sadece kendisine kulluk etmenizi, ana babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa kendilerine öf bile deme. Onları azarlama. İkisine de güzel söz söyle.

24- Onları esirgeyerek alçak gönüllülükle üzerlerine kanat ger ve Rab'bim küçüklüğümde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse, şimdi de sen onlara (öyle) rahmet et diyerek dua et.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ
ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ
أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ
سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كُلًّا نُمِدُّ هَٰؤُلَاءِ وَهَٰؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ
رَبِّكَ ۚ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ انْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا
بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَلَلْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا
﴿٢١﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا
﴿٢٢﴾ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۚ
إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَاخْفِضْ لَهُمَا
جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ۚ
﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ۚ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ
لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾ وَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ
وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا
إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ ۖ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

25- Rab'biniz sizin kalplerinizdekini çok iyi bilir. Eğer siz iyi olursanız, şunu bilin ki Allah, kötülükten yüz çevirerek tevbeye yönelenleri son derece bağışlayıcıdır.

26- Bir de akrabaya, yoksula, yolcuya hakkını ver. Gereksiz yere de saçıp savurma.

27- Zira böylesine saçıp savuranlar, şeytanların dostlarıdırlar. Şeytan ise Rab'bine karşı çok nankördür.

28- Eğer Rab'binden umduğun (beklemek durumunda olduğun) bir rahmet için onların yüzlerine bakamıyorsan, hiç olmazsa kendilerine gönül alıcı bir söz söyle.

29- Eli sıkı olma, büsbütün eli açık da olma. Sonra kınanır, (kaybettiklerinin) hasretini çeker durursun.

30- Rab'bin rızkı dilediğine bol verir, dilediğine de daraltır. Şüphesiz ki O, kullarından haberdardır. (Onları) Çok iyi görür.

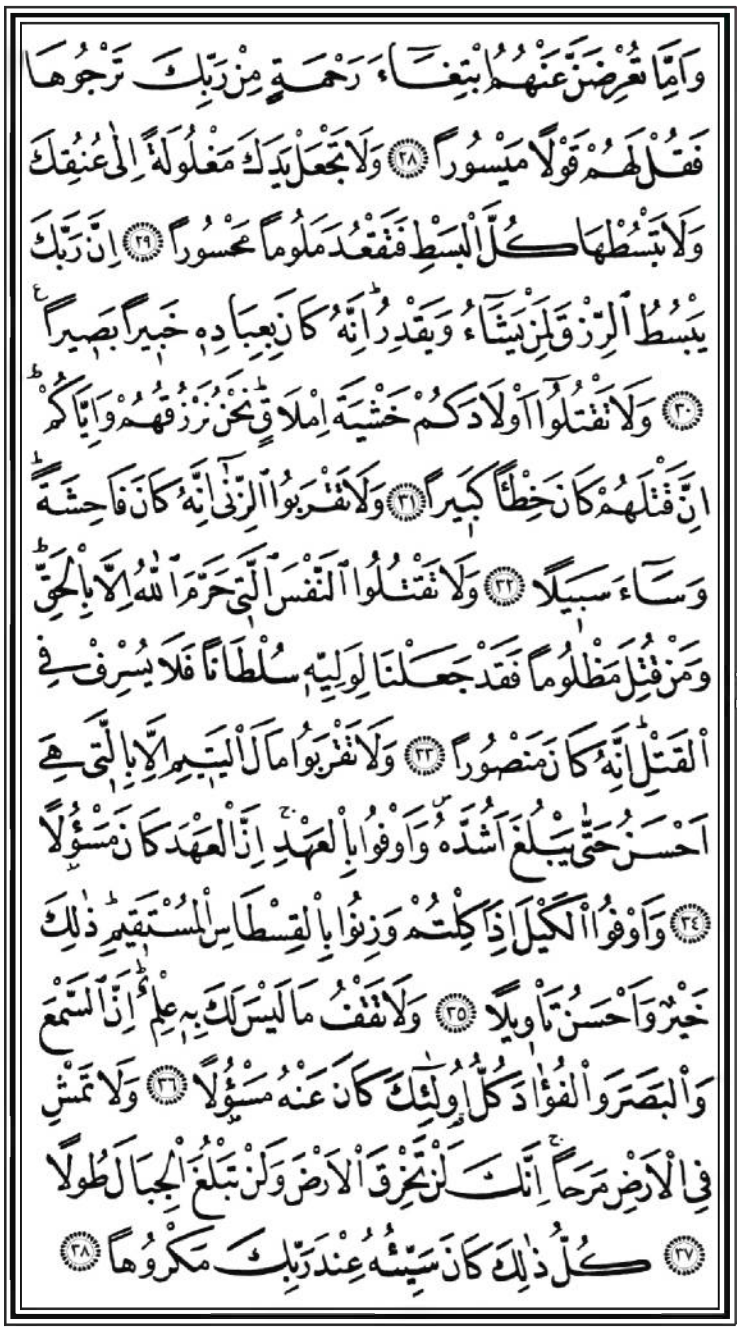

30- Rab'bin (kaderleri içersinde) rızkı dileyene bol verir, dileyene de daraltır. Şüphesiz ki O, kullarından haberdardır. (Onları) Çok iyi görür.

31- Geçim endişesiyle çocuklarınızın canına kıymayın. Biz, onların da sizin de rızkını veririz. Onları öldürmek gerçekten büyük bir suçtur.

32- Zinaya yaklaşmayın. Zira o bir hayasızlıktır ve çok kötü bir yoldur.

33- Haklı bir sebep olmadıkça Allah'ın muhterem kıldığı cana kıymayın. Bir kimse zulmen öldürülürse, onun velisine (hakkını alması için) yetki verdik. Ancak bu veli de kısasta ileri gitmesin. Zaten (kendisine bu yetki verilmekle) o, alacağını almıştır.

34- Yetimin malına, rüştüne erinceye kadar, ancak en güzel bir niyetle yaklaşın. Verdiğiniz sözü de yerine getirin. Çünkü verilen söz, sorumluluğu gerektirir.

35- Ölçtüğünüz zaman tas tamam ölçün ve doğru terazi ile tartın. Bu hem daha iyidir hem de neticesi bakımından daha güzeldir.

36- Hakkında bilgin bulunmayan şeyin ardına düşme. Çünkü kulak, göz ve gönül, bunların hepsi ondan sorumludur.

37- Yeryüzünde böbürlenerek dolaşma. Çünkü sen (ağırlık ve azametinle) ne yeri yarabilir ne de dağlarla ululuk yarışına girebilirsin.

38- Bütün bu sayılanların kötü olanları, Rab'binin nezdinde sevimsizdir.

39- İşte bunlar, Rab'binin sana vahyettiği hikmetlerdir. Allah ile birlikte başka İlah edinme sonra kınanmış ve (Allah'ın rahmetinden) uzaklaştırılmış olarak cehenneme atılırsın.

40- (Ey müşrikler) Rab'biniz erkek çocukları sizin için ayırdı da kendisi meleklerden kız çocuklar mı edindi? Gerçekten siz (vebali) çok büyük bir söz söylüyorsunuz.

41- Biz onların akıllarını başlarına toplamaları için bu Kur'an'da (çeşitli ikaz ve ihtarları) türlü şekillerde tekrar ettik. Fakat bu onlara daha da kaçıp uzaklaşmaktan başka bir şey sağlamıyor.

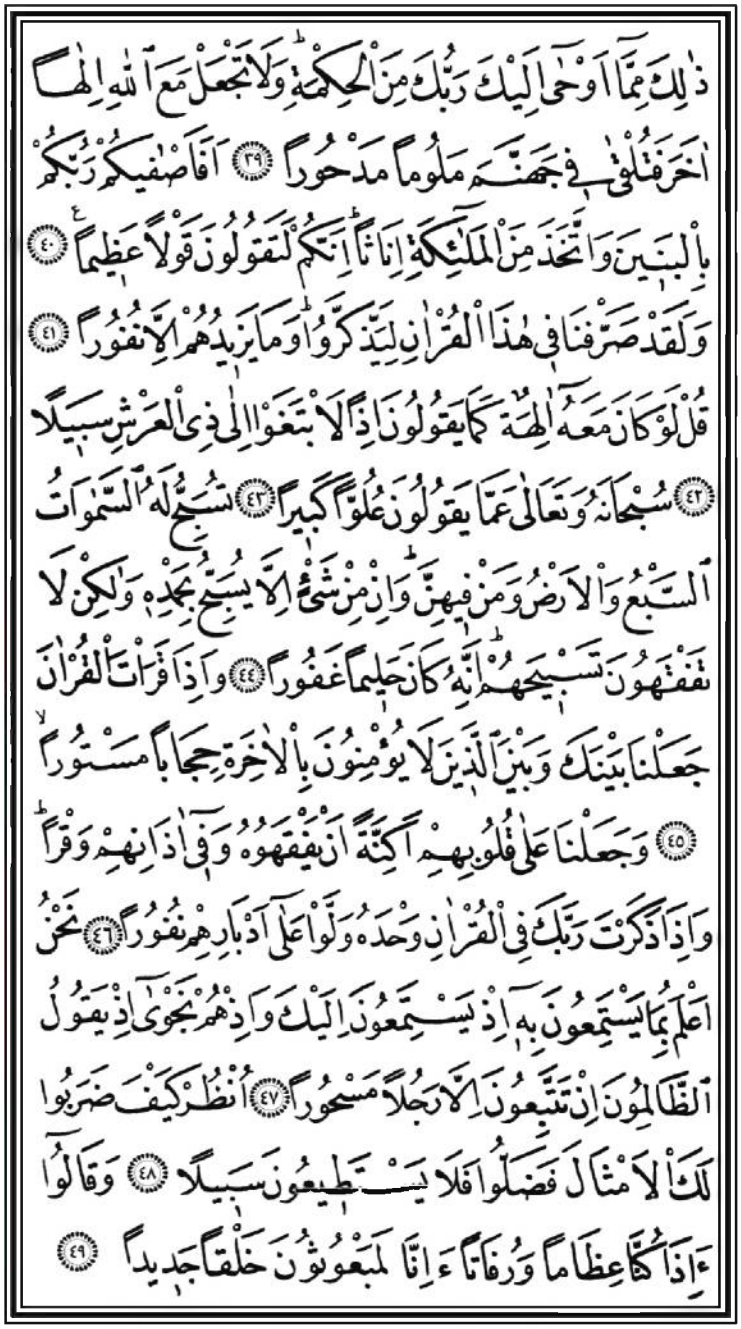

42- De ki; Eğer söyledikleri gibi Allah ile beraber başka ilahlar bulunsaydı o takdirde bu ilahlar arşın sahibi olan Allah'a ulaşmak için çareler arayacaklardı.

43- Allah onların söyledikleri şeylerden münezzehtir. Son derece yücedir ve uludur.

44- Yedi gök, yer ve bunlarda bulunan her şey onu tesbih eder. Onu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Ne var ki siz onların tesbihini anlamazsınız. O halimdir, bağışlayıcıdır.

45- Biz Kur'an okuduğun zaman seninle ahirete inanmayanların arasına gizleyici bir örtü çekeriz

45- Kur'an okuduğun zaman (Kur'an'a arkalarını dönenler için) seninle ahirete inanmayanların arasına gizleyici bir örtü çekilir.

46- Ayrıca, onu anlamamaları için, kalplerine bir kapalılık ve kulaklarına bir ağırlık veririz. Sen, Kur'an'da Rab'binin birliğini yadettiğinde onlar, canları sıkılmış bir vaziyette gerisin geri dönüp giderler.

46- Ayrıca, onu anlamamaları için, kalpleri kapalı ve kulaklarında ise ağırlıklar vardır. Sen, Kur'an'da Rab'binin birliğini yadettiğinde onlar, canları sıkılmış bir vaziyette gerisin geri dönüp giderler.

47- Biz, onların seni dinlerken ne maksatla dinlediklerini, kendi aralarında fısıldaşırlarken de o zalimlerin; Siz büyülenmiş bir adamdan başkasına uymuyorsunuz dediklerini çok iyi biliriz.

48- Baksana; Senin için ne türlü benzetmeler yaptılar! Bu yüzden (öyle bir) saptılar ki (o hal üzereyken) artık (doğru) yolu bulamayacaklardır.

49- Bir de onlar dediler ki; Sahi biz bir kemik yığını ve kokuşmuş bir toprak olmuş iken yepyeni bir hilkatte diriltileceğiz öyle mi?

50- De ki; Siz bil farz taş veya demir olunuz.

51- Veya aklınıza (yeniden dirilmesi) imkansız gibi görünen herhangi bir yaratık (Bunlar, Allah'ın yeniden sizi diriltmesini güçleştirmez). Diyecekler ki bizi tekrar (hayata) kim döndürecek? De ki; Sizi ilk kez yaratan. Bunun üzerine onlar sana alaylı bir tarzda başlarını sallayacak ve ne zamanmış o? diyecekler. De ki; Yakın olsa gerek.

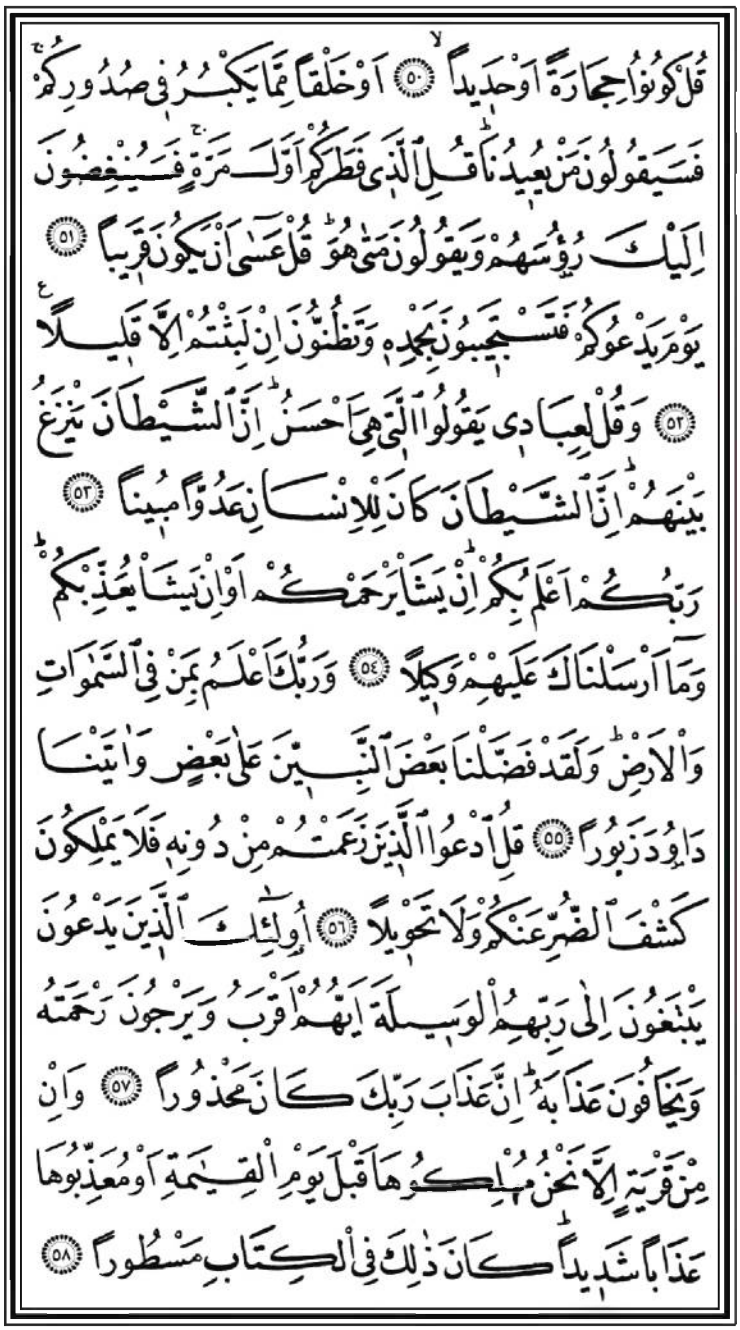
قُلْ كُونُوا۟ حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِى صُدُورِكُمْ
فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا ۖ قُلِ ٱلَّذِى فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنغِضُونَ
إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ ۖ قُلْ عَسَىٰٓ أَن يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾
يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِۦ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾
وَقُل لِّعِبَادِى يَقُولُوا۟ ٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ يَنزَغُ
بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ كَانَ لِلْإِنسَٰنِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٣﴾
رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِن يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ ۚ
وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ ٱلنَّبِيِّۦنَ عَلَىٰ بَعْضٍ وَءَاتَيْنَا
دَاوُۥدَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ٱدْعُوا۟ ٱلَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِهِۦ فَلَا يَمْلِكُونَ
كَشْفَ ٱلضُّرِّ عَنكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ
يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ ٱلْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُۥ
وَيَخَافُونَ عَذَابَهُۥٓ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾ وَإِن
مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا
عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِى ٱلْكِتَٰبِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

52- Allah sizi çağıracağı gün, kendisine hamd-ederek çağrısına uyarsınız ve çok az kaldığınızı sanırsınız.

53- Kullarıma söyle, sözün en güzelini söylesinler. Sonra şeytan aralarını bozar. Çünkü şeytan, insanın apaçık düşmanıdır.

54- Rab'biniz, sizi en iyi bilendir. Dilerse size merhamet eder. Dilerse sizi cezalandırır. Biz seni onların üzerine bir vekil olarak göndermedik.

54- Rab'biniz, sizi en iyi bilendir. Sizlerden dileyene merhamet eder. Dilediğiniz de sizi cezalandırır. Biz seni onların üzerine bir vekil olarak göndermedik.

55- Rab'bin göklerde ve yerde olan herkesi en iyi bilendir. Gerçekten biz Peygamber'lerin kimini kiminden üstün kıldık. Davud'a da Zebur'u verdik.

55- Rab'bin göklerde ve yerde olan herkesi en iyi bilendir. Gerçekten Peygamber'lerin de kimi kiminden üstündür. Davud'a da Zebur'u verdik.

56- (Rasul'üm) De ki; Allah'ı bırakıp da (İlah olduğunu) ileri sürdüklerinize yalvarın. Ne var ki onlar, sizin sıkıntınızı ne uzaklaştırabilir, ne de değiştirebilirler.

57- Onların yalvardıkları bu varlıklar Rab'lerine hangisi daha yakın olacak diye vesile ararlar. O'nun rahmetini umarlar ve azabından korkarlar. Çünkü Rab'binin azabı, sakınılacak bir azaptır.

58- Ne kadar ülke varsa hepsini kıyamet gününden önce ya helak edecek veya en çetin bir şekilde azaplandıracağız. Bu kitap da (Levh-i Mahfuzda) yazılıdır.

59- Bizi ayetler (mucizeler) göndermekten alıkoyan tek şey, öncekilerin bu ayetleri yalanlamış olmasıdır. Nitekim Semud Kavmi'ne, açık bir mucize olmak üzere bir dişi deve vermiştik. Onlar ise, (bu deveyi boğazladılar ve) bu yüzden zalim oldular. Oysa biz ayetleri ancak korkutmak için göndeririz.

60- Hani sana; Rab'bin, insanları çepeçevre kuşatmıştır, demiştik. Sana gösterdiğimiz o görüntüleri ve Kur'an'da lanetlenen ağacı, ancak insanları sınamak için meydana getirdik. Biz onları korkuturuz da, bu onlara, büyük bir azgınlıktan başka bir şey sağlamaz.

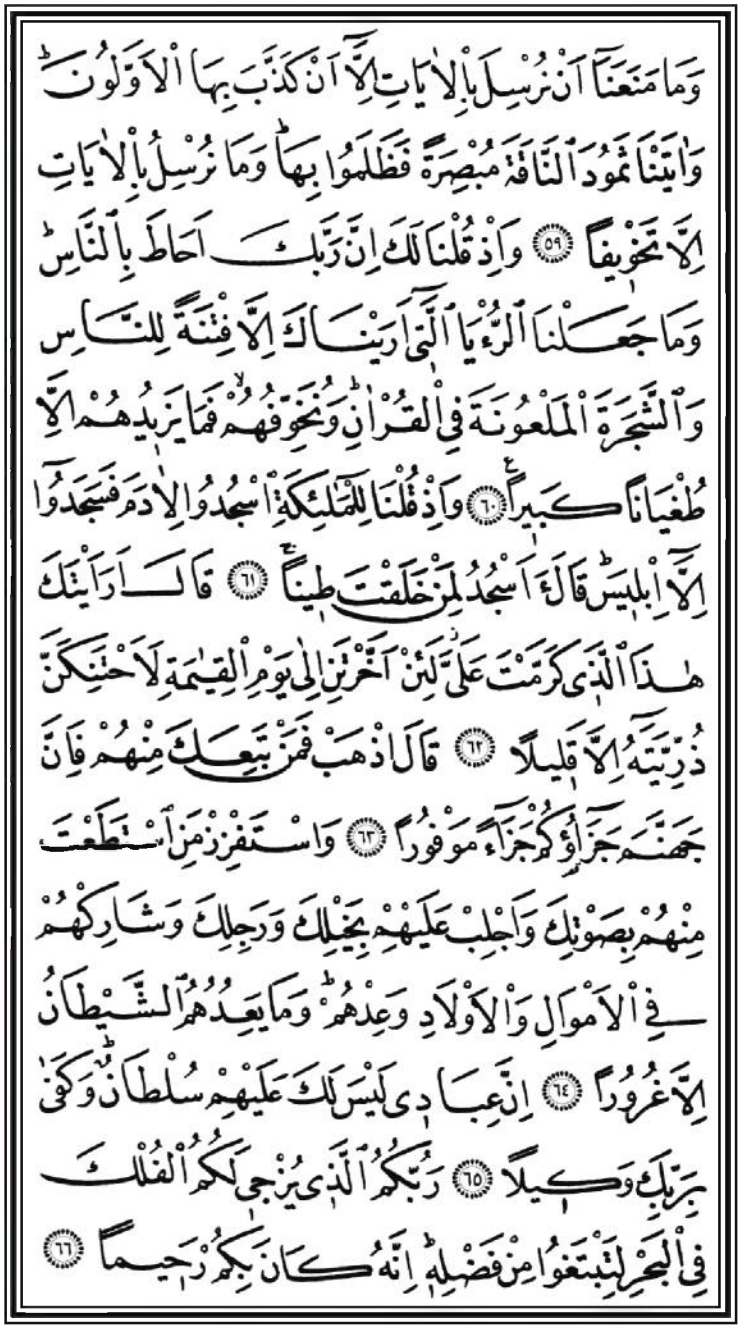
وَمَا مَنَعَنَآ أَن نُّرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّآ أَن كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ ۚ
وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا ۚ وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ ۚ
وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ
وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ ۚ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا
طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَكَ
هَٰذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ
ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اذْهَبْ فَمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ
جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَّوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ
مِنْهُم بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ
فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ۚ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ
إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ ۚ وَكَفَىٰ
بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾ رَّبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ
فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

60- Hani sana; Rab'bin, insanları çepeçevre kuşatmıştır, demiştik. Sana gösterdiğimiz o görüntüleri ve Kur'an'da lanetlenen ağacı, ancak insanları (kendilerine) şahit tutmak için meydana getirdik. Biz onları korkuturuz da, bu onlara, büyük bir azgınlıktan başka bir şey sağlamaz.

61- Meleklere; Adem'e secde edin! Demiştik, İblis'in dışında hepsi secde ettiler. İblis; Ben, dedi, çamurdan yarattığın bir kimseye secde mi ederim!

62- Dedi ki; Şu benden üstün kıldığına da bir bak! Yemin ederim ki, eğer beni kıyamete kadar yaşatırsan, pek azı dışında, onun neslini kendime bağlayacağım,

63- Allah buyurdu: Git! Onlardan kim sana uyarsa, iyi bilin ki hepinizin cezası cehennemdir. Tam bir ceza!

64- Onlardan gücünün yettiği kimseleri davetinle şaşırt; Süvarilerinle, yayalarınla onları yaygaraya boğ. Mallarına, evlatlarına ortak ol, kendilerine vaadlerde bulun. Şeytan, insanlara, aldatmadan başka bir şey vaad edemez.

64- Onlardan gücünün yettiği kimseleri davetiyle şaşırtır. Süvarileriyle, yayalarıyla onları yaygaraya boğar. Mallarına, evlatlarına ortak olur, kendilerine vaadlerde bulunur. Şeytan, insanlara, aldatmadan başka bir şey vaad edemez.

65- Şurası muhakkak ki, benim (ihlaslı) kullarım üzerinde senin hiçbir ağırlığın olmayacaktır. (Onları) Koruyucu olarak Rab'bin yeter.

66- (Kullarım) Rab'biniz, lütfuna nail olmanız için denizde gemileri sizin için yüzdürendir. Doğrusu O, sizin için çok merhametlidir.

67- Denizde başınıza bir musibet geldiğinde, O'ndan başka bütün yalvardıklarınız kaybolup gider. O sizi kurtarıp karaya çıkardığında, (yine eski halinize) dönersiniz. İnsanoğlu çok nankördür.

67- Denizde başınıza bir musibet geldiğinde, O'ndan başka bütün yalvardıklarınız kaybolup gider. O sizi kurtarıp karaya çıkardığında, (yine eski halinize) dönersiniz. (Böyle) İnsanlar çok nankördürler.

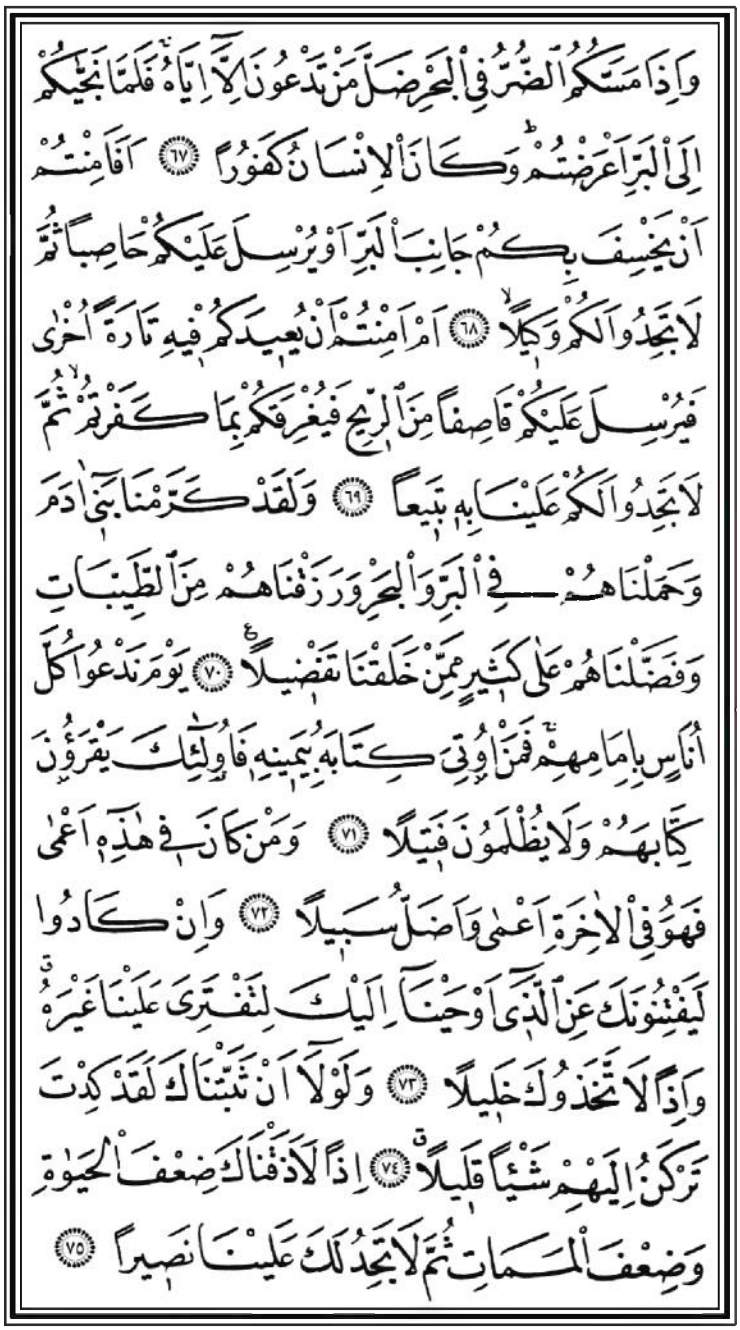

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَن تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ
إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنتُمْ
أَن يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ
لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ
فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ
لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ
وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ
أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ ۖ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ
كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَن كَانَ فِي هَٰذِهِ أَعْمَىٰ
فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِن كَادُوا
لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۖ
وَإِذًا لَّاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَن ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدتَّ
تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذًا لَّأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ
وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

68- O'nun sizi kara tarafından yerin dibine geçirmeyeceğinden, yahut başınıza taş yağdırmayacağından emin misiniz? Sonra kendinize bir koruyucu da bulamazsınız.

69- Yahut O'nun, sizi bir kez daha oraya (denize) gönderip üzerinize bir kasırga yollayarak, inkar etmiş olmanız sebebiyle sizi boğmayacağından emin misiniz? Sonra bundan dolayı kendinize (intikamınızı almak için) bizi arayıp soracak bir destekçi de bulamazsınız.

70- Biz, hakikaten Adem oğlunu şan ve şeref sahibi kıldık. Onları, (çeşitli nakil vasıtaları ile) karada ve denizde taşıdık. Kendilerine güzel güzel rızıklar verdik. Yine onları, yarattıklarımızın bir çoğundan cidden üstün kıldık.

70- Biz, hakikaten Adem oğlunu şan ve şeref sahibi kıldık. Onları, (çeşitli nakil vasıtaları ile) karada ve denizde taşıdık. Kendilerine güzel güzel rızıklar verdik. Yine onlar yarattığımız (insanlardan) bir kısmı, bir çoğundan cidden üstündürler.

71- Her insan topluluğunu önderleri ile birlikte çağıracağımız o günde kimilerin amel defterleri sağdan verilecektir. Onlar en küçük bir haksızlığa uğramamış olarak amel defterlerini okuyacaklar.

72- Bu dünyada kör olan kimse ahirette de kördür. Üstelik iyice yolunu şaşırmıştır.

73- Müşrikler, sana vahyettiğimizden başka bir şeyi yalan yere bize isnat etmen için seni, neredeyse, sana vahyettiğimizden saptıracaklar ve ancak o takdirde seni candan dost kabul edeceklerdi.

74- Eğer sen sebatkar olmasaydın, gerçekten, onlara birazcık meylederdin.

75- O zaman, hiç şüphesiz sana hayatın ve ölümün sıkıntıları kat kat tattırılırdı. Sonra bize karşı kendin için bir yardımcı da bulamazdın.

76- Yine onlar seni yurdundan çıkarmak için nerdeyse dünyayı başına dar getirecekler. O takdirde, senin ardından kendileri de fazla kalamazlar.

77- Senden önce göndermiş olduğumuz Peygamber'ler hakkındaki kanun (da budur). Bizim kanunumuzda hiçbir değişiklik bulamazsın.

78- Gündüzün güneş dönüp gecenin karanlığı bastırıncaya kadar (belli vakitlerde) namaz kıl. Bir de sabah namazını. Çünkü sabah namazı şahitlidir.

79- Gecenin bir kısmında uyanarak, sana mahsus bir nafile olmak üzere namaz kıl. (Böylece) Rab'binin seni, övgüye değer bir makama göndereceğini umabilirsin.

80- Ve şöyle niyaz et; Rab'bim! Gireceğim yere dürüstlükle girmemi sağla, çıkacağım yerden de dürüstlükle çıkmamı sağla. Bana tarafından, hakkıyla yardım edici bir kuvvet ver.

81- Yine de ki; Hak geldi, batıl yıkılıp gitti. Zaten batıl yıkılmaya mahkumdur.

82- Biz, Kur'an'dan öyle bir şey indiriyoruz ki o, mü'minler için şifa ve rahmettir. Zalimlerin ise yalnızca ziyanını artırır.

83- İnsana nimet verdiğimiz zaman yüz çevirip yan çizer. Ona bir de zarar ziyan dokunacak olsa iyice karamsarlığa düşer.

83- İnsana nimet verdiğimiz zaman (birçokları bizden) yüz çevirip yan çizer. Ona bir de zarar ziyan dokunacak olsa (yine birçokları) iyice karamsarlığa düşer.

84- De ki; Herkes kendi mizaç ve meşrebine göre iş yapar. Bu durumda kimin doğru bir yol tuttuğunu Rab'biniz en iyi bilendir.

85- Sana ruh hakkında soru sorarlar. De ki; Ruh Rab'bimin emrindendir. Size ancak az bir bilgi verilmiştir.

86- Hakikaten, biz dilersek sana vahyettiğimizi ortadan kaldırırız. Sonra bu durumda sen de bize karşı hiçbir koruyucu bulamazsın.

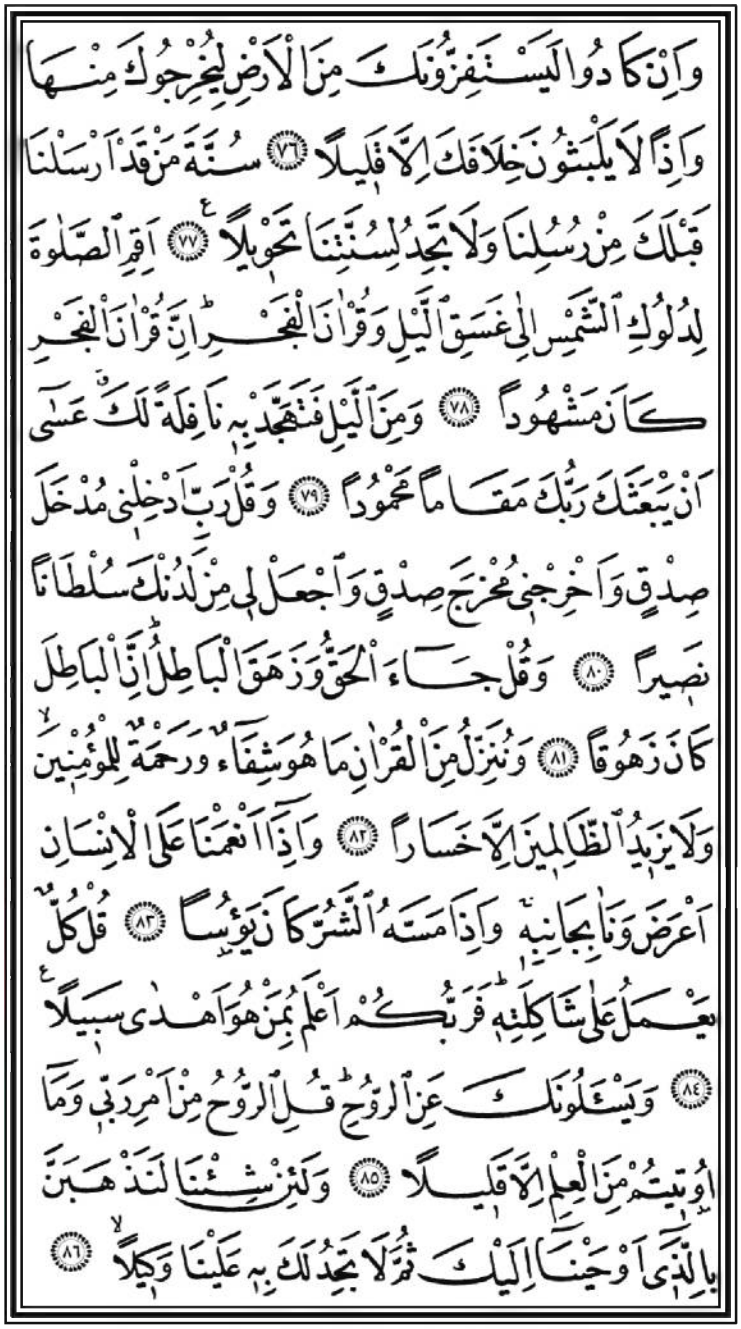

87- Ancak Rab'binin rahmeti (sayesinde Kur'an baki kalmıştır) Çünkü onun sana lütufkarlığı çok büyüktür.

88- De ki; And olsun, bu Kur'an'ın bir benzerini ortaya koymak üzere insü cin bir araya gelseler, birbirlerine destek de olsalar, onun benzerini ortaya getiremezler.

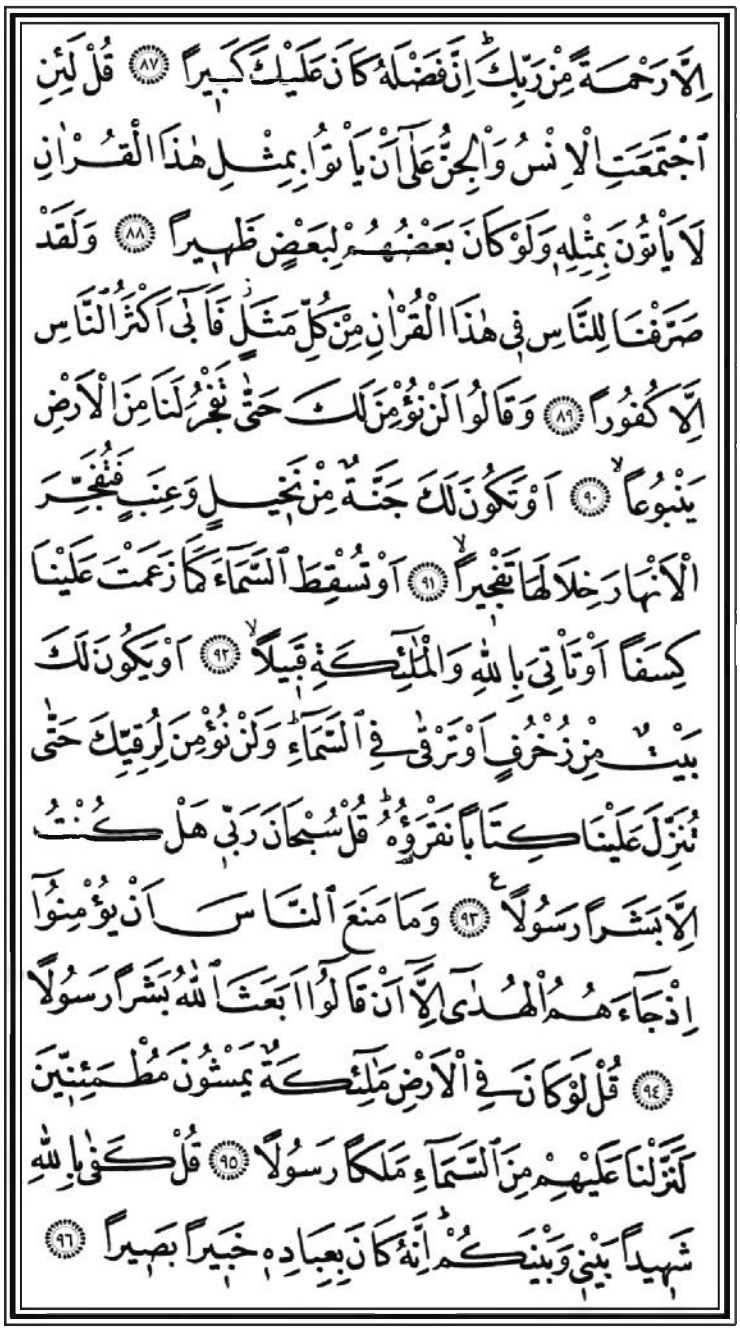
إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُۥ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُل لَّئِنِ
ٱجْتَمَعَتِ ٱلْإِنسُ وَٱلْجِنُّ عَلَىٰٓ أَن يَأْتُوا۟ بِمِثْلِ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ
لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِۦ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ
صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِى هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٍ ۖ فَأَبَىٰٓ أَكْثَرُ ٱلنَّاسِ
إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا۟ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ ٱلْأَرْضِ
يَنۢبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ
ٱلْأَنْهَٰرَ خِلَٰلَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ ٱلسَّمَآءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا
كِسَفًا أَوْ تَأْتِىَ بِٱللَّهِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ
بَيْتٌ مِّن زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِى ٱلسَّمَآءِ ۖ وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ
تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَٰبًا نَّقْرَؤُهُۥ ۗ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّى هَلْ كُنتُ
إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ ٱلنَّاسَ أَن يُؤْمِنُوٓا۟
إِذْ جَآءَهُمُ ٱلْهُدَىٰٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓا۟ أَبَعَثَ ٱللَّهُ بَشَرًا رَّسُولًا
﴿٩٤﴾ قُل لَّوْ كَانَ فِى ٱلْأَرْضِ مَلَٰٓئِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ
لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَلَكًا رَّسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِٱللَّهِ
شَهِيدًۢا بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرًۢا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

89- Muhakkak ki biz, bu Kur'an'da insanlara her türlü misali çeşitli şekillerde anlattık. Yine de insanların çoğu inkarcılıktan başkasını kabullenmediler.

90- Onlar, Sen, dediler, bizim için yerden bir kaynak fışkırtmadıkça sana asla inanmayacağız.

91- Veya senin bir hurma bahçen ve üzüm bağın olmalı. Öyle ki, içlerinden gürül gürül ırmaklar akıtmalısın.

92- Yahut iddia ettiğin gibi, üzerimize gökten parçalar yağdırmalısın veya Allah'ı ve melekleri gözümüzün önüne getirmelisin.

93- Yahut da altından bir evin olmalı, ya da göğe çıkmalısın. Bize okuyacağımız bir Kitap indirmediğin sürece (göğe) çıktığına da asla inanmayız. De ki; Rab'bimi tenzih ederim. Ben, sadece beşer bir elçiyim.

94- Zaten kendilerine hidayet rehberi geldiğinde, insanların (buna) inanmalarını sırf, Allah, Peygamber olarak bir beşeri mi gönderdi? demeleri engellemiştir.

95- Şunu söyle; Eğer yeryüzünde yerleşmiş gezip dolaşan melekler olsaydı, elbette onlara gökten, Peygamber olarak bir melek gönderirdik.

96- De ki; Benimle sizin aranızda gerçek şahit olarak Allah kafidir. Zira O kullarını hakikaten bilip görmektedir.

97- Allah kime hidayet verirse işte doğru yolu bulan odur, kimi de hidayetten uzak tutarsa artık onlara Allah'tan başka dostlar bulamazsın. Kıyamet gününde onları kör, dilsiz ve sağır bir halde yüzükoyun haşrederiz. Onların varacağı ve kalacağı yer cehennemdir ki, ateşi yavaşladıkça onun alevini artırırız.

97- Kim Allah'tan hidayet isterse, işte doğru yolu bulan odur, kim de hidayetten uzaklaşırsa (o yol üzere devam ederse) artık onlar Allah'ın dostluğunu bulamazlar. Kıyamet gününde onları kör, dilsiz ve sağır bir halde yüzükoyun haşrederiz. Onların varacağı ve kalacağı yer cehennemdir ki, ateşi yavaşladıkça onun alevini artırırız.

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ
مِنْ دُونِهِ ۖ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا
وَصُمًّا ۖ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾ ذَٰلِكَ
جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا
أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ
أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ ۖ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾ قُلْ لَوْ أَنْتُمْ
تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ ۚ
وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ
بَيِّنَاتٍ فَاسْأَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي
لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَٰؤُلَاءِ
إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ ۖ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ
مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ
وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا
الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

98- Cezaları işte budur. Çünkü onlar, ayetlerimizi inkar etmişler ve sahi bizler, bir kemik yığını ve kokuşmuş toprak olduktan sonra yeni bir yaratılışla dirilmiş mi olacağız? demişlerdir.

99- Düşünmediler mi ki, gökleri ve yeri yaratmış olan Allah, kendilerinin benzerini de yaratmaya kadirdir. Allah onlar için bir vade takdir etti. Bunda şüphe yoktur. Ama zalimler, inkarcılıktan başkasını kabullenmediler.

100- Rab'bimin rahmet hazinesine eğer siz sahip olsaydınız, harcanır korkusuyla kıstıkça kısardınız. İnsanoğluda pek eli sıkıdır.

100- Allah'ın yaratmış olduğu hazinelerine, rahmeti içinde sahip olmuş olsaydınız. Harcanır korkusuyla (birçok insanlar) kıstıkça kısarlardı. Böyle insanların elleri pek sıkıdır.

حزب ٣

101- And olsun biz, Musa'ya açık açık dokuz ayet verdik. Haydi İsrailoğulları'na sor. Musa onlara geldiğinde Firavun ona; Ey Musa! dedi, senin büyülenmiş olduğunu sanıyorum.

102- (Musa Firavun'a) Pekala biliyorsun ki dedi, bunları birer ibret olmak üzere ancak göklerin ve yerin Rab'bi indirdi. Ey Firavun! Ben de senin hakikaten mahvolduğunu sanıyorum.

103- Derken, Firavun onları ülkeden çıkarmak istedi. Bu yüzden biz onu ve maiyetindekilerin hepsini (denizde) boğduk.

104- Arkasından da İsrailoğullarına; O topraklarda oturun. Ahiret vaadi tahakkuk edince hepinizi toplayıp bir araya getireceğiz dedik.

105- Biz Kur'an'ı hak olarak indirdik. O da Hak'kı getirdi. Seni de ancak uyarıcı ve müjdeleyici olarak gönderdik.

106- Biz onu, Kur'an olarak, insanlara dura dura okuyasın diyerek (ayet ayet, sure sure) ayırdık. Ve onu peyderpey indirdik.

107- De ki; Siz ona ister inanın, ister inanmayın; Şu bir gerçek ki, bundan önce kendilerine ilim verilen kimselere o (Kur'an) okununca, derhal yüz üstü secdeye kapanırlar.

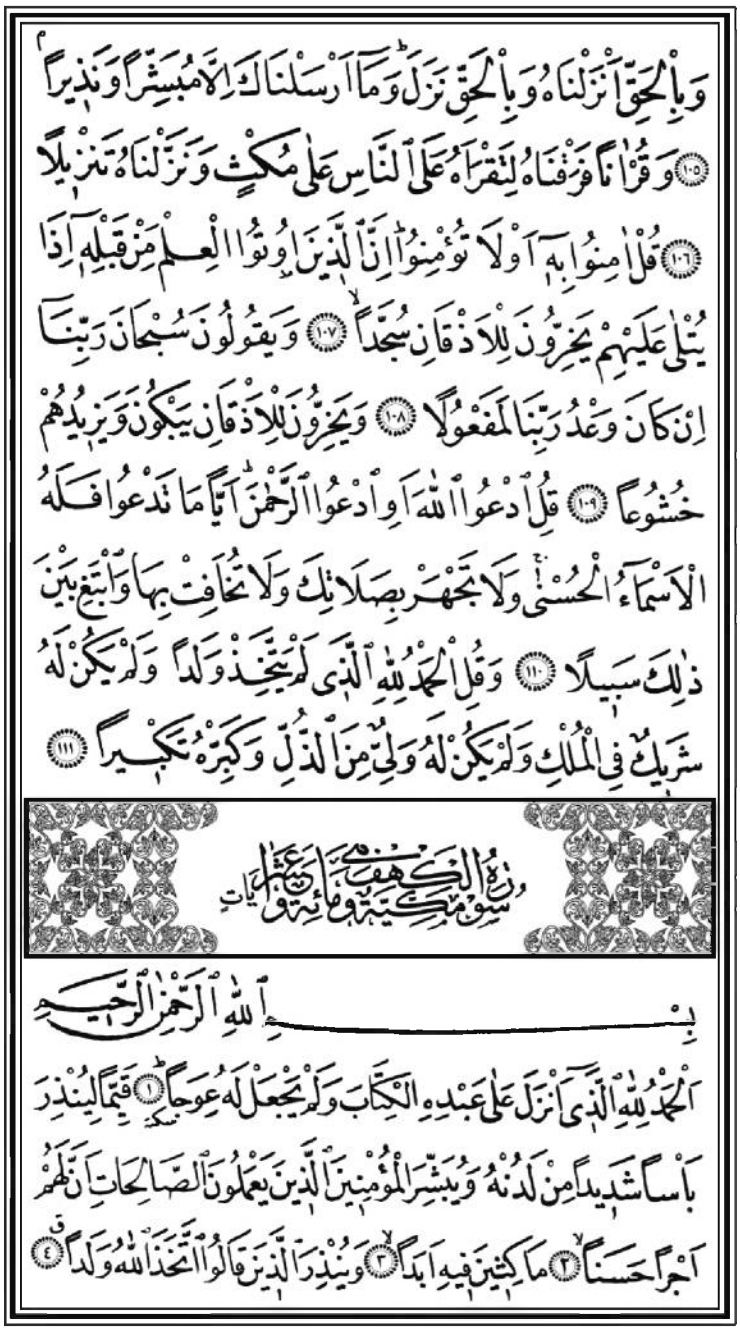

108- Ve derlerdi ki; Rab'bimizi tesbih ederiz. Rab'bimizin vaadi mutlaka yerine getirilir.

(Secde) 109- Ağlayarak yüz üstü yere kapanırlar. (Kur'an okumak) onların saygısını arttırır.

110- De ki; İster Allah deyin, ister Rahman deyin. Hangisini derseniz olur. Çünkü en güzel isimler O'na hastır. Namazında yüksek sesle okuma; onda sesini fazla da kısma. Ikisinin arası bir yol tut.

111- Çocuk edinmeyen, hakimiyette ortağı bulunmayan, acizlikten ötürü bir dosta da ihtiyacı olmayan Allah'a hamd ederim de ve tekbir getirerek O'nun şanını yücelt.

ON SEKİZİNCİ SURE

el- KEHF SURESİ

Kehf Suresi 110 ayettir. Mekke'de nazil olmuştur. Ancak 28. ayetin Medine'de nazil olduğu rivayeti de vardır. Sure bu adı, içinde söz konusu edilen ve mağara arkadaşları demek olan Ashab'ı Kehf'den almıştır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Hamd olsun Allah'a ki, kulunun üzerine Kitab'ı indirdi ve onun için bir ihtilaf ve bir eğrilik yapmadı.

2- Mustakim olarak indirdik ki tarafından sadır olan bir şiddetli azap ile kafirleri korkutasın ve salih amellerde bulunan mü'minleri de müjdeleyesin. Onlar için şüphe yok ki güzel mükafatlar vardır.

3- Orada o mü'minler ebediyyen ikamette bulunacaklardır.

4- Ve Allah kendisi için evlat edindi diyenleri de korkutsun diye o Kitab'ı indirdi.

5- Ne onların (Allah evlat edindi diyenlerin) ne de atalarının bu konuda hiçbir bilgisi yoktur. Ağızlarından çıkan bu söz ne büyük oldu. Yalandan başka bir şey söylemiyorlar.

6- Bu yeni Kitab'a inanmazlarsa (ve bu yüzden helak olurlarsa) arkalarından üzüntüyle neredeyse kendini harap edeceksin.

7- Biz, insanların hangisinin daha güzel amel edeceğini deneyelim diye yeryüzündeki her şeyi dünyayı kendine mahsus bir ziynet yaptık.

7- Biz, insanların (kendi arzu ve istekleri içersinde) kendilerini ıspatlamaları için yeryüzündeki her şeyi dünyayı kendine mahsus bir ziynet yaptık.

8- (Bununla beraber) Biz mutlaka oradaki her şeyi kupkuru bir toprak yapacağız.

9- (Rasul'üm) Yoksa sen, bizim ayetlerimizden (sadece) Kehf ve Rakım sahiplerinin ibrete şayan olduklarını mı sandın?

10- O (yiğit) gençler mağaraya sığınmışlar ve Rab'bimiz! Bize tarafından rahmet ver ve bize, (şu) durumumuzdan bir kurtuluş yolu hazırla, demişlerdi.

11- Bunun üzerine biz de o mağarada onların kulaklarına nice yıllar perde koyduk (uykuya daldırdık.)

12- Sonra da iki gruptan (Ashab-ı Kehf ile hasımlarından) hangisinin kaldıkları müddeti daha iyi hesap edeceklerini görelim diye onları uyandırdık.

12- Sonra da iki gruptan (Ashab-ı Kehf ile hasımlarından) hangisinin kaldıkları müddeti daha iyi hesap edeceklerini görsünler diye onları uyandırdık.

13- Biz sana onların başından geçenleri gerçek olarak anlatıyoruz. Hakikaten onlar, Rab'lerine inanmış gençlerdi. Biz de onların hidayetini artırdık.

مَا لَهُمْ بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِءَابَآئِهِمْ ۚ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ
مِنْ أَفْوَٰهِهِمْ ۚ إِن يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَعَلَّكَ بَٰخِعٌ نَّفْسَكَ
عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِمْ إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا۟ بِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٦﴾ إِنَّا جَعَلْنَا
مَا عَلَى ٱلْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾
وَإِنَّا لَجَٰعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾ أَمْ حَسِبْتَ
أَنَّ أَصْحَٰبَ ٱلْكَهْفِ وَٱلرَّقِيمِ كَانُوا۟ مِنْ ءَايَٰتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾
إِذْ أَوَى ٱلْفِتْيَةُ إِلَى ٱلْكَهْفِ فَقَالُوا۟ رَبَّنَآ ءَاتِنَا مِن لَّدُنكَ
رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلَىٰٓ ءَاذَانِهِمْ
فِى ٱلْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَٰهُمْ لِنَعْلَمَ أَىُّ ٱلْحِزْبَيْنِ
أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوٓا۟ أَمَدًا ﴿١٢﴾ نَّحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِٱلْحَقِّ ۚ
إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ ءَامَنُوا۟ بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَٰهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾ وَرَبَطْنَا
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا۟ فَقَالُوا۟ رَبُّنَا رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضِ لَن نَّدْعُوَا۟ مِن دُونِهِۦٓ إِلَٰهًا ۖ لَّقَدْ قُلْنَآ إِذًا شَطَطًا ﴿١٤﴾
هَٰٓؤُلَآءِ قَوْمُنَا ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً ۖ لَّوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم
بِسُلْطَٰنٍۭ بَيِّنٍ ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

14- Onların kalplerini metin kıldık. O yiğitler (o yerin hükümdarı karşısında) ayağa kalkarak dediler ki; Bizim Rab'bimiz, göklerin ve yerin Rab'bidir. Biz, O'ndan başkasına tanrı demeyiz. Yoksa saçma sapan konuşmuş oluruz.

15- Şu bizim kavmimiz Allah'tan başka tanrılar edindiler. Bari bu tanrılar konusunda açık bir delil getirseler. (Ne mümkün!) Öyle ise Allah hakkında yalan uydurandan daha zalimi var mı?

16- (İçlerinden biri şöyle demişti) Madem ki siz de onlardan ve onların Allah'ın dışında tapmakta oldukları varlıklardan uzaklaştınız, o halde mağaraya sığınalım ki, Rab'bimiz bize rahmetini yaysın ve işimizde bizim için fayda ve kolaylık sağlasın.

17- (Rasul'üm! Orada bulunsaydın) Güneşi görürdün; Doğduğu zaman mağaralarının sağına meyleder; batarken de sol taraftan onlara isabet etmeden geçerdi. (Böylece) Onlar (güneş ışığından rahatsız olmaksızın) mağaranın bir köşesinde (uyurlardı). İşte bu, Allah'ın ayetlerindendir. Allah kime hidayet ederse işte o, Hak'ka ulaşmıştır. Kimi de hidayetten mahrum ederse artık onu doğruya yöneltecek bir dost bulamazsın.

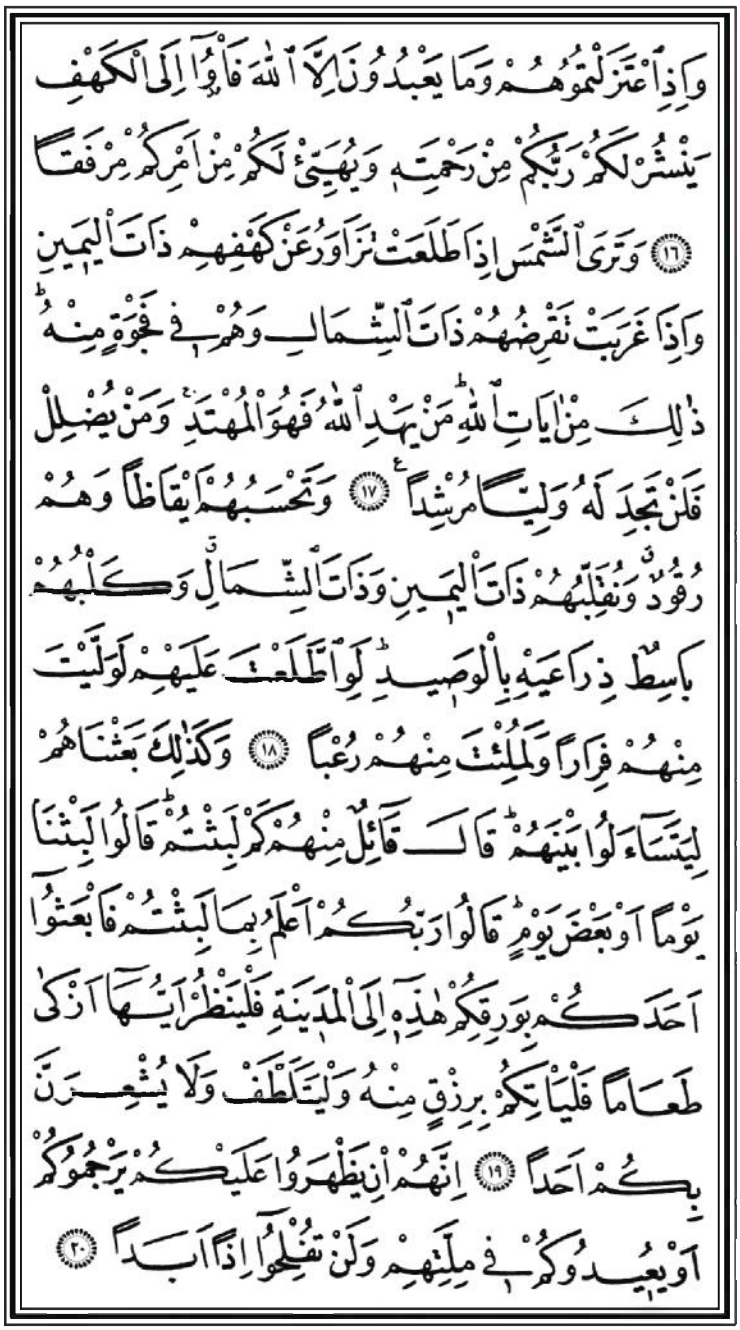

17- (Rasul'üm! Orada bulunsaydın) Güneşi görürdün; Doğduğu zaman mağaralarının sağına meyleder; batarken de sol taraftan onlara isabet etmeden geçerdi. (Böylece) Onlar (güneş ışığından rahatsız olmaksızın) mağaranın bir köşesinde (uyurlardı). İşte bu, Allah'ın ayetlerindendir. Allah'tan kim hidayet dilerse işte o, Hak'ka ulaşmıştır. Kim de hidayet dilemezse, artık onu doğruya yöneltecek bir dost bulamazsın.

18- Kendileri uykuda oldukları halde sen onları uyanık sanırdın. Onları sağa sola çevirirdik. Köpekleri de mağaranın girişinde ön ayaklarını uzatmış yatmakta idi. Eğer onların durumlarına muttali olsa idin dönüp onlardan kaçardın ve gördüklerin yüzünden için korku ile dolardı.

19- Böylece biz, aralarında birbirlerine sormaları için onları uyandırdık. İçlerinden biri ne kadar kaldınız? dedi. (Kimi) Bir gün ya da günün bir parçası kadar kaldık dediler. (Kimi de) Şöyle dediler Rab'biniz kaldığınız müddeti daha iyi bilir. Şimdi siz içinizden birini şu gümüş paranızla şehre gönderin de, baksın (şehrin) hangi yiyeceği daha temiz ise size ondan erzak getirsin. Ayrıca nazik davransın (gizli hareket etsin) ve sakın sizi kimseye sezdirmesin.

20- Çünkü eğer onlar size muttali olurlarsa, ya sizi taşlayarak öldürürler veya kendi dinlerine çevirirler ki, o zaman ebediyyen iflah olmazsınız.

21- Böylece (insanları) onlardan haberdar ettik ki, Allah'ın vaadinin hak olduğunu, kıyametin şüphe götürmez olduğunu bilsinler. Hani onlar aralarında Ashab'ı Kehf'in durumunu tartışıyorlardı. Dediler ki; Üzerlerine bir bina yapın. Rab'leri onları daha iyi bilir. Onların durumuna vakıf olanlar ise, bizler kesinlikle onların yanı başlarına bir mescit yapacağız dediler.

22- (İnsanların kimi) Onlar üç kişidir, dördüncüsü de köpekleridir diyecekler. Yine beş kişidir, altıncıları köpekleridir diyecekler. (Bunlar) Bilinmeyen hakkında tahmin yürütmektir. (Kimileri de) Onlar yedi kişidir sekizincisi de köpekleridir derler. De ki; Onların sayılarını Rab'bim daha iyi bilir. Onlar hakkında bilgisi olan çok azdır. Öyle ise Ashab-ı Kehf hakkında, delillerin açık olması haricinde bir münakaşaya girişme ve onlar hakkında (ileri geri konuşma) kimselerin hiçbirinden malumat isteme.

وَكَذَٰلِكَ أَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ ٱلسَّاعَةَ
لَا رَيْبَ فِيهَآ ۚ إِذْ يَتَنَٰزَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ ۖ فَقَالُوا۟ ٱبْنُوا۟
عَلَيْهِم بُنْيَٰنًا ۖ رَّبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ ۗ قَالَ ٱلَّذِينَ غَلَبُوا۟ عَلَىٰٓ أَمْرِهِمْ
لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلَٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ
كَلْبُهُمْ ۖ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ ۖ رَجْمًۢا بِٱلْغَيْبِ ۖ
وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ قُل رَّبِّىٓ أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِم
مَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ ۗ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَآءً ظَٰهِرًا ۖ وَلَا
تَسْتَفْتِ فِيهِم مِّنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَاْىْءٍ إِنِّى
فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ ۚ وَٱذْكُر رَّبَّكَ إِذَا
نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰٓ أَن يَهْدِيَنِ رَبِّى لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا
﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوا۟ فِى كَهْفِهِمْ ثَلَٰثَ مِاْئَةٍ سِنِينَ وَٱزْدَادُوا۟ تِسْعًا
﴿٢٥﴾ قُلِ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا۟ ۖ لَهُۥ غَيْبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ
أَبْصِرْ بِهِۦ وَأَسْمِعْ ۚ مَا لَهُم مِّن دُونِهِۦ مِن وَلِىٍّ وَلَا يُشْرِكُ
فِى حُكْمِهِۦٓ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَٱتْلُ مَآ أُوحِىَ إِلَيْكَ مِن كِتَابِ رَبِّكَ ۖ
لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِهِۦ ۚ وَلَن تَجِدَ مِن دُونِهِۦ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

23- Ve bir şey hakkında; Ben bunu elbette ki yarın yapacağım deme.

24- Allah'ın dilemesine bağlamadıkca (inşallah demedikçe) Hiçbir şey için bunu yarın yapacağım deme. Bunu unttuğun takdirde Allah'ı an ve umarım Rab'bim beni doğruya bundan daha yakın bir yola iletir de

24- Ancak Allah'u Teala'dan bir şey dilediğinde (İnşallah) yapacağım de. Unuttuğun vakit Rab'bini zikret ve deki; Umulur ki Rab'bim beni bundan daha yakın bir dosdoğru hayra bir muvaffakıyete eriştirir de.

25- Onlar mağaralarında üçyüz yıl ve buna ilaveten dokuz yıl kalmışlardır.

26- De ki; Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gizli bilgisi O'na aittir. O'nun görmesi de, işitmesi de şayanı hayrettir. Onların (göklerde ve yerde olanların) O'ndan başka bir yöneticisi yoktur. O, kendi hükümranlığına kimseyi ortak etmez.

27- Rab'binin Kitab'ından sana vahyedileni oku. O'nun kelimelerini değiştirebilecek yoktur. O'ndan başka bir sığınak da bulamazsın.

28- Sabah akşam Rab'lerine, O'nun rızasını dileyerek dua edenlerle birlikte candan sebat et. Dünya hayatının süsünü isteyerek gözlerini onlardan çevirme. Kalbleri bizi anmaktan gafil olanların kötü arzularına uyma ve işi gücü aşırılık olan kimseye boyun eğme.

28- Sabah akşam Rab'lerine, O'nun rızasını dileyerek dua edenlerle birlikte candan sebat et. Dünya hayatının süsünü isteyerek gözlerini onlara çevirme. Kalbleri bizi anmaktan gafil olanların kötü arzularına uyma ve işi gücü aşırılık olan kimseye boyun eğme.

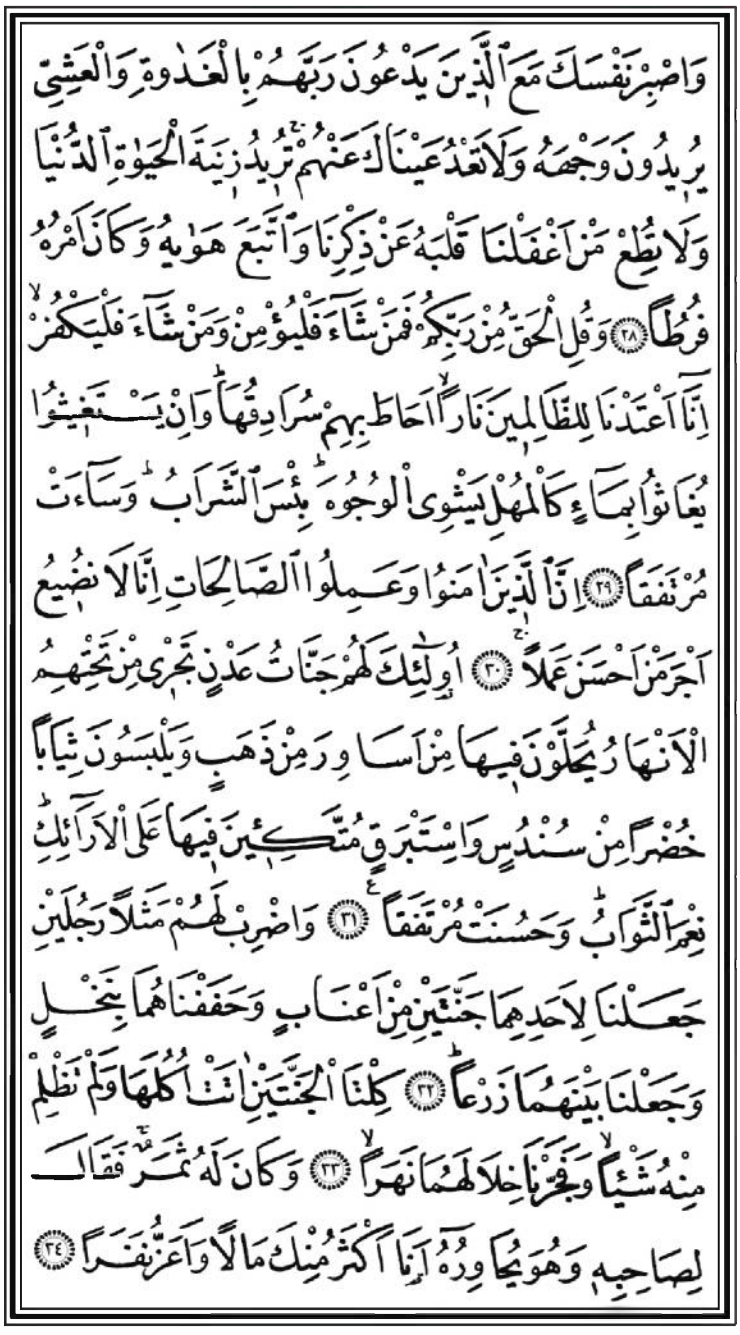

29- Ve de ki; Hak, Rab'inizdendir. Öyle ise dileyen iman etsin. Biz, zalimlere öyle bir cehennem hazırladık ki, onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. (Susuzluktan) İmdat dileyecek olsalar imdatlarına, eri-miş maden gibi yüzleri haşlayan bir su ile cevap verilir. Ne fena bir içecek ve ne kötü bir kalma yeri!

30- İman edip de güzel davranışlarda bulunanlar (bilmelidirler ki) biz, güzel işler yapanların ecrini zayi etmeyiz.

31- İşte onlara, alt taraflarından ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Onlar Adn cennetlerinde tahtlar üzerine kurularak orada altın bileziklerle bezenecekler. İnce ve kalın dibadan yeşil elbiseler giyecekler. Ne güzel karşılık ve ne güzel kalma yeri!

حزب ٤

32- Onlara, şu iki adamı misal olarak anlat; Bunlardan birine iki üzüm bağı vermiş, her ikisinin de etrafını hurmalarla donatmış, aralarında da ekinler bitirmiştik.

33- İki bağın ikisi de yemişlerini vermiş, hiçbirini eksik bırakmamıştı. İkisinin arasında bir de ırmak fışkırtmıştık.

34- Bu adamın başka geliri de vardı. Bu yüzden arkadaşıyla konuşurken ona şöyle dedi; Ben servetçe senden daha zenginim; İnsan sayısı bakımından da senden daha güçlüyüm.

35- (Böyle gurur ve kibirle) Kendisine zulmederek bağına girdi. Şöyle dedi; Bunun hiçbir zaman yok olacağını sanmam.

36- Kıyametin kopacağını da sanmıyorum. Şayet Rab'bimin huzuruna götürülürsem, hiç şüphem yok ki (orada) bundan daha hayırlı bir akıbet bulurum.

37- Karşılıklı konuşan arkadaşı ona hitaben; Sen, dedi, seni topraktan, sonra nutfeden (spermadan) yaratan, daha sonra seni bir adam biçimine sokan Allah'ı inkar mı ettin?

38- Fakat O Allah benim Rab'bimdir ve ben Rab'bime hiçbir şeyi ortak koşmam.

39- Bağına girdiğinde; Maşaallah! Kuvvet yalnız Allah'ındır, deseydin ya! Eğer malca ve evlatça beni kendinden güçsüz görüyorsan (şunu bil ki).

40- Belki Rab'bim bana, senin bağından daha iyisini verir. Senin bağına ise gökten yıldırımlar gönderir de bağ kupkuru bir toprak haline gelir.

41- Yahut, bağının suyu dibe çekilir de bir daha onu arayıp bulamazsın.

42- Derken onun serveti kuşatılıp yok edildi. Böylece, bağı uğruna yaptığı masraflardan ötürü ellerini oğuşturup kaldı. Bağın çardakları yere çökmüştü. Ah diyordu, keşke ben Rab'bime hiçbir ortak koşmamış olsaydım.

43- Kendisine Allah'tan başka yardım edecek destekçileri olmadığı gibi kendi kendini de kurtaracak güçte değildi.

44- İşte burada yardım ve dostluk, Hak olan Allah'a mahsustur. Mükafatı en iyi olan O, en güzel akıbeti veren yine O'dur.

وَدَخَلَ جَنَّتَهُۥ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِۦ قَالَ مَآ أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَٰذِهِۦٓ
أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةً وَلَئِن رُّدِدتُّ إِلَىٰ رَبِّى
لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُۥ صَاحِبُهُۥ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ
أَكَفَرْتَ بِٱلَّذِى خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّىٰكَ رَجُلًا
﴿٣٧﴾ لَّٰكِنَّا۠ هُوَ ٱللَّهُ رَبِّى وَلَآ أُشْرِكُ بِرَبِّىٓ أَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَآ إِذْ دَخَلْتَ
جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَآءَ ٱللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِٱللَّهِ إِن تَرَنِ أَنَا۠ أَقَلَّ مِنكَ
مَالًا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾ فَعَسَىٰ رَبِّىٓ أَن يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّن جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ
مَآؤُهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُۥ طَلَبًا ﴿٤١﴾ وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِۦ
فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَآ أَنفَقَ فِيهَا وَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا
وَيَقُولُ يَٰلَيْتَنِى لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّىٓ أَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُن لَّهُۥ فِئَةٌ يَنصُرُونَهُۥ
مِن دُونِ ٱللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ ٱلْوَلَٰيَةُ لِلَّهِ ٱلْحَقِّ
هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ وَٱضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا
كَمَآءٍ أَنزَلْنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَٱخْتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلْأَرْضِ فَأَصْبَحَ
هَشِيمًا تَذْرُوهُ ٱلرِّيَاحُ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

45- Onlara şunu da misal göster. Dünya hayatı, gökten indirdiğimiz bir su gibidir ki, bu su sayesinde yeryüzünün bitkisi (önce gelişip) birbirine karışmış; Arkasından rüzgarın savurduğu çer çöp haline gelmiştir. Allah, her şey üzerinde iktidar sahibidir.

46- Servet ve oğullar, dünya hayatının süsüdür. Ölümsüz olan iyi işler ise Rab'binin nezdinde hem sevapça daha hayırlı, hem de ümit bağlamaya daha layıktır.

47- (Düşün) O gün ki, dağları yerinden götürürüz ve yeryüzünün çırılçıplak olduğunu görürsün. Hiçbirini bırakmaksızın onları (tüm ölüleri) mahşerde toplamış olacağız.

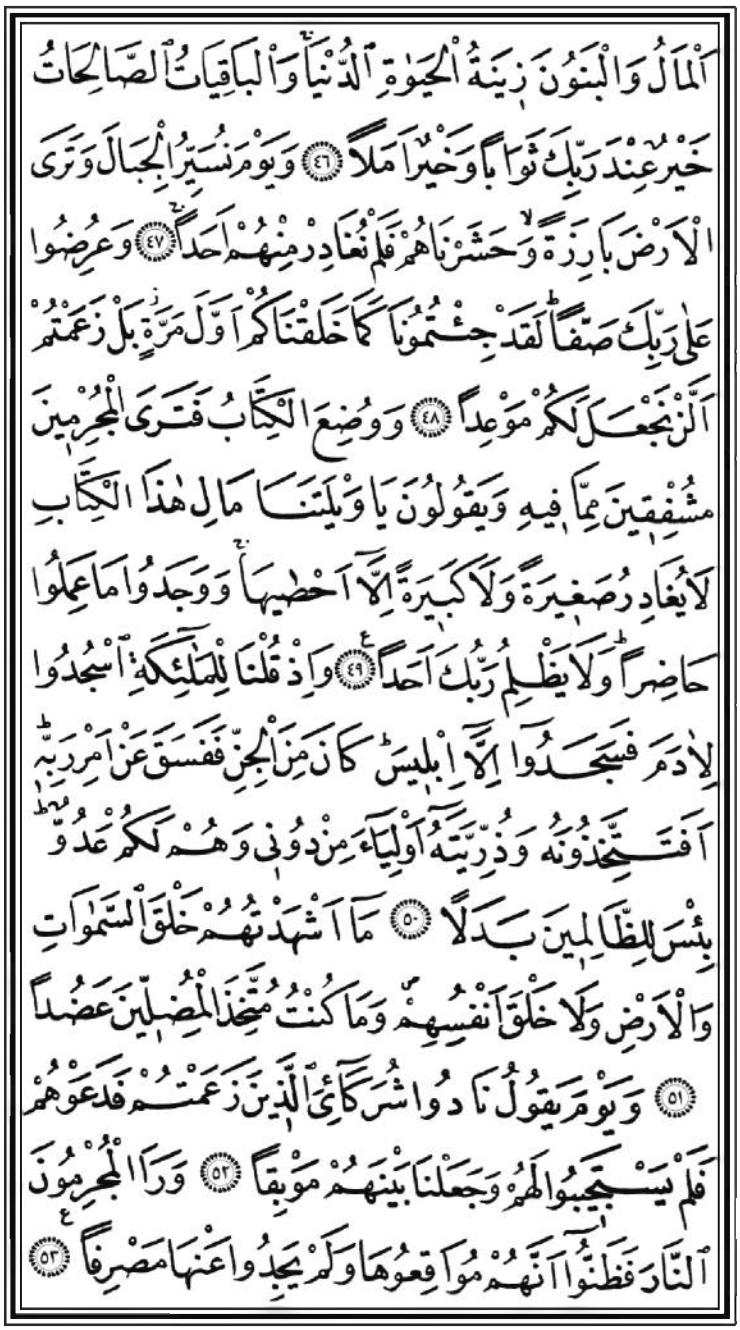

48- Ve hepsi sıra sıra Rab'binin huzuruna çıkarılmışlardır. And olsun ki sizi ilk defasında yarattığımız şekilde bize geldiniz. Oysa size vaadedilenlerin tahakkuk edeceği bir zaman tayin etmediğimizi sanmıştınız değil mi?

49- Kitap ortaya konmuştur. Suçluların, onda yazılı olanlardan korkmuş olduklarını görürsün. Vay halimize! derler. Bu nasıl kitapmış küçük büyük hiçbir şey bırakmaksızın (yaptıklarımızın) hepsini sayıp dökmüş. Böylece yaptıklarını karşılarında bulmuşlardır. Senin Rab'bin hiç kimseye zulmetmez.

50- Hani biz meleklere Adem'e secde edin demiştik. İblis hariç olmak üzere, onlar hemen secde ettiler. İblis cinlerdendi. Rab'binin emrinden dışarı çıktı. Şimdi siz, beni bırakıp da onu ve onun soyunu mu dost ediniyorsunuz? Oysa onlar sizin düşmanınızdır. Zalimler için bu ne fena bir değişmedir!

51- Ben onları (İblis ve soyunu) ne göklerin ve yerin yaratılışına, ne de bizzat kendilerinin yaratılışına şahit tuttum. Ben yoldan çıkaranları yardımcı edinecek değilim.

52- Yine o gün (düşünün ki, Allah, kafirlere) Benim ortaklarım olduklarını ileri sürdüğünüz şeyleri çağırın buyurur. Çağırmışlardır onları; Fakat kendilerine cevap vermemişlerdir. Biz onların arasına tehlikeli bir uçurum koyduk.

53- Suçlular ateşi görür görmez, orayı boylayacaklarını iyice anladılar, ondan kurtuluş yolu da bulamadılar.

54-Hakikaten biz bu Kur'an'da insanlar için her türlü misali sayıp dökmüşüzdür. Fakat tartışmaya en çok düşkün varlık insandır.

55- Kendilerine hüda (Kitap) geldiğinde insanları iman etmekten ve Rab'lerinden mağfiret talep etmekten alıkoyan şey, sadece, öncekilerin başına gelenlerin kendi başlarına da gelmesini, yahut azabın göz göre göre kendilerine gelmesini beklemeleridir.

56- Biz Rasul'leri, sadece müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kafir olanlar ise, Hak'kı batıla dayanarak ortadan kaldırmak için batıl yolla mücadele verirler. Onlar ayetlerimizi ve uyarıldıkları şeyleri alaya almışlardır.

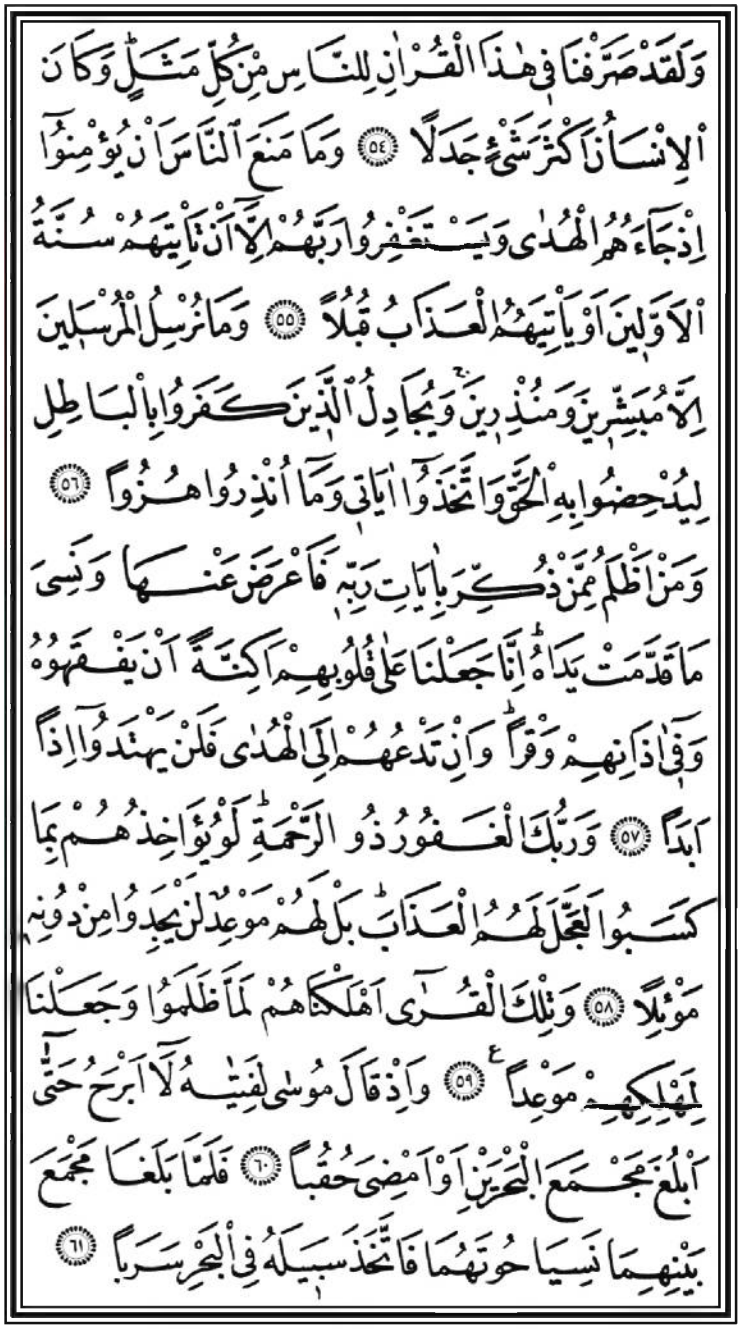

57- Kendisine Rab'binin ayetleri hatırlatılıp da ona sırt çevirenden, kendi elleriyle yaptığını unutandan daha zalim kim vardır. Biz onlar kalplerine bunu anlamalarına engel olan bir ağırlık, kulaklarına da sağırlık verdik. Sen onları hidayete çağırsan da artık ebediyyen hidayete gelmezler.

57- Kendisine Rab'binin ayetleri hatırlatılıp da ona sırt çevirenden, kendi ellerine takdim edilen şeyleri unutandan daha zalim kim vardır. Onlar kalplerinde bunu anlamalarına engel olan bir ağırlık, kulaklarına da sağırlık koydurtmuşlardır. Sen onları hidayete çağırsan da artık ebediyyen hidayete gelmezler.

58- Senin; Bağışı bol olan Rab'bin, merhamet sahibidir. Şayet yaptıkları yüzünden onları (hemen) muahaze edecek olsaydı, onlara azabı çarçabuk verirdi. Fakat kendilerine tanınmış belli bir süre vardır ki, artık bundan kaçıp kurtulacakları bir sığınak bulamayacaklardır.

59- İşte şu ülkeler; Zulmettikleri zaman onları helak ettik. Onları helak etmek için de belli bir zaman tayin etmiştik.

60- Bir vakit Musa genç adamına demişti ki; Durup dinlenmeyeceğim; Ta ki denizin birleştiği yere kadar varacağım, yahut senelerce yürüyeceğim.

61- Her ikisi de denizin birleştiği yere varınca balıklarını unuttular. Balık denizde bir yol tutup gitmişti.

62- (Buluşma yerlerini) geçip gittiklerinde Musa genç adamına; Kuşluk yemeğimizi getir bize. Hakikaten şu yolculuğumuz yüzünden başımıza (epeyce) sıkıntı geldi dedi.

63- (Genç adam;) Gördün mü! dedi, kayaya sığındığımız sırada balığı unuttum. Onu hatırlamamı bana şeytandan başkası unutturmadı. O, şaşılacak bir şekilde denizde yolunu tutup gitmişti.

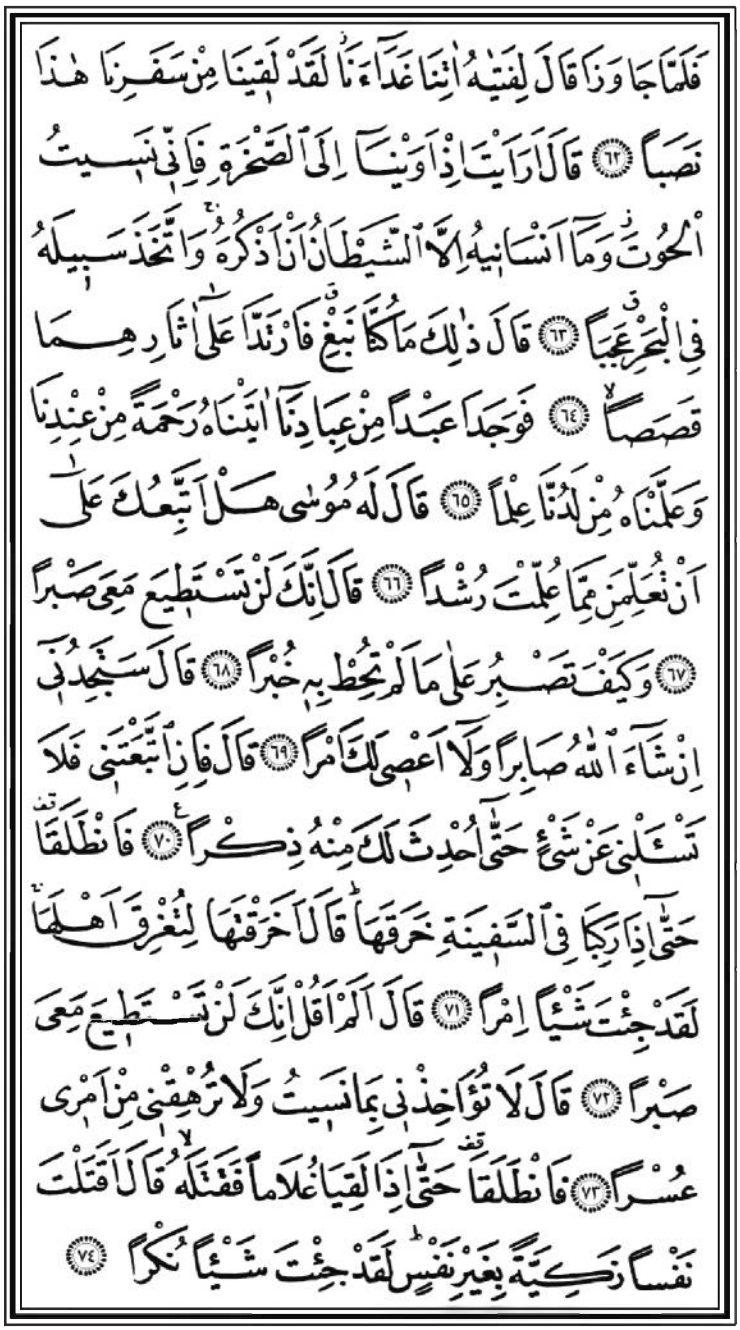

64- Musa; İşte aradığımız o idi, dedi. Hemen izlerinin üzerine geri döndüler.

65- Derken, kullarımızdan bir kul buldular ki, ona katımızdan bir rahmet vermiş, yine ona tarafımızdan Ledünnü ilmini öğretmiştik.

66- Musa ona; Sana öğretilenden, bana, doğruyu bulmama yardım edecek bir bilgi öğretmen için sana tabi olayım mı? dedi.

67- Dedi ki; Doğrusu sen benimle beraberliğe sabredemezsin.

68- (İçyüzünü) Kavrayamadığın bir bilgiye nasıl sabredersin.

69- Musa; İnşallah, dedi, sen beni sabreder bulacaksın. Senin emrine de karşı gelmem.

70- (O kul) Eğer bana tabi olursan, sana o konuda bilgi verinceye kadar hiçbir şey hakkında bana soru sorma! dedi.

71- Bunun üzerine yürüdüler. Nihayet gemiye bindikleri zaman O (Hızır) gemiyi deldi. Musa; Halkını boğmak için mi onu deldin? Gerçekten sen (ziyanı) büyük bir iş yaptın! dedi.

72- (Hızır;) Ben sana benimle beraberliğe sabredemezsin, demedim mi? dedi.

73- Musa; Unuttuğum şeyden dolayı beni muaheze etme; bana bundan dolayı güçlük çıkarma, dedi.

74- Yine yürüdüler. Nihayet bir erkek çocuğa rastladıklarında (Hızır) hemen onu öldürdü. Musa dedi ki; Tertemiz bir canı, bir can karşılığı olmaksızın (kimseyi öldürmediği halde) katlettin ha! Gerçekten sen fena bir şey yaptın.

75- (Hızır;) Ben sana, benimle beraber (olacaklara) sabredemezsin, demedim mi? dedi.

76- Musa; Eğer, dedi, bundan sonra sana bir şey sorarsam artık bana arkadaşlık etme. Hakikaten benim tarafımdan (ileri sürebilecek) mazeretin sonuna ulaştın.

77- Yine yürüdüler. Nihayet bir köy halkına varıp onlardan yiyecek istediler. Ancak köy halkı onları misafir etmekten kaçındılar. Derken orada yıkılmak üzere bulunan bir duvarla karşılaştılar. (Hızır) Hemen onu doğrulttu. Musa; Dileseydin, elbette buna karşı bir ücret alırdın dedi.

78- (Hızır) Şöyle dedi; İşte bu, benimle senin aramızın ayrılmasıdır. Şimdi sana, sabredemediğin şeylerin içyüzünü haber vereceğim.

79- Gemi var ya, o, denizde çalışan yoksul kimselerindi. Onun kusurlu yapılması ise; onların arkasında, her (sağlam) gemiyi gasb etmekte olan bir kral vardı.

80- Erkek çocuğa gelince, onun ana babası, mü'min kimselerdi. Bunun için (çocuk ise) azgın ve küfür ehli kimse idi.

81- (Devam etti) Böylece istedi ki Rab'leri onun yerine kendilerine, ondan daha temiz ve daha merhametlisini versin.

82- Duvara gelince, şehirde iki yetim çocuğun idi. Altında da onlara ait bir hazine vardı. Babaları ise iyi bir kimse idi. Rab'bin istedi ki, o iki çocuk güçlü çağlarına erişsinler ve Rab'binden bir rahmet olarak hazinelerini çıkarsınlar. Ben bunu da kendiliğimden yapmadım. İşte, hakkında sabredemediğin şeylerin içyüzü budur.

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ إِن سَأَلْتُكَ
عَن شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِن لَّدُنِّي عُذْرًا ﴿٧٦﴾
فَانطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا
أَن يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَن يَنقَضَّ فَأَقَامَهُ ۖ قَالَ
لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ۚ
سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِع عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ أَمَّا السَّفِينَةُ
فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدتُّ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ
وَرَاءَهُم مَّلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَأَمَّا الْغُلَامُ
فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَن يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا
وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾ فَأَرَدْنَا أَن يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ
رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ
وَكَانَ تَحْتَهُ كَنزٌ لَّهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَن يَبْلُغَا
أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهُ
عَنْ أَمْرِي ۚ ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِع عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾
وَيَسْأَلُونَكَ عَن ذِي الْقَرْنَيْنِ ۖ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُم مِّنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

83- (Rasul'üm!) Sana Zulkarneyn hakkında soru sorarlar. De ki; Size ondan bir hatıra okuyacağım.

84- Gerçekten biz onu yeryüzünde iktidar ve kudret sahibi kıldık. Ona (muhtaç olduğu) her şey için bir sebep (bir vasıta ve yol) verdik.

85- O da bir yol tutup gitti.

86- Nihayet güneşin battığı yere varınca, onu kara bir balçıkta batar buldu. Onun yanında (orada) bir kavme rastladı. Bunun üzerine biz; Ey Zulkarneyn! Onlara ya azap edecek veya haklarında iyilik etme yolunu seçeceksin, dedik.

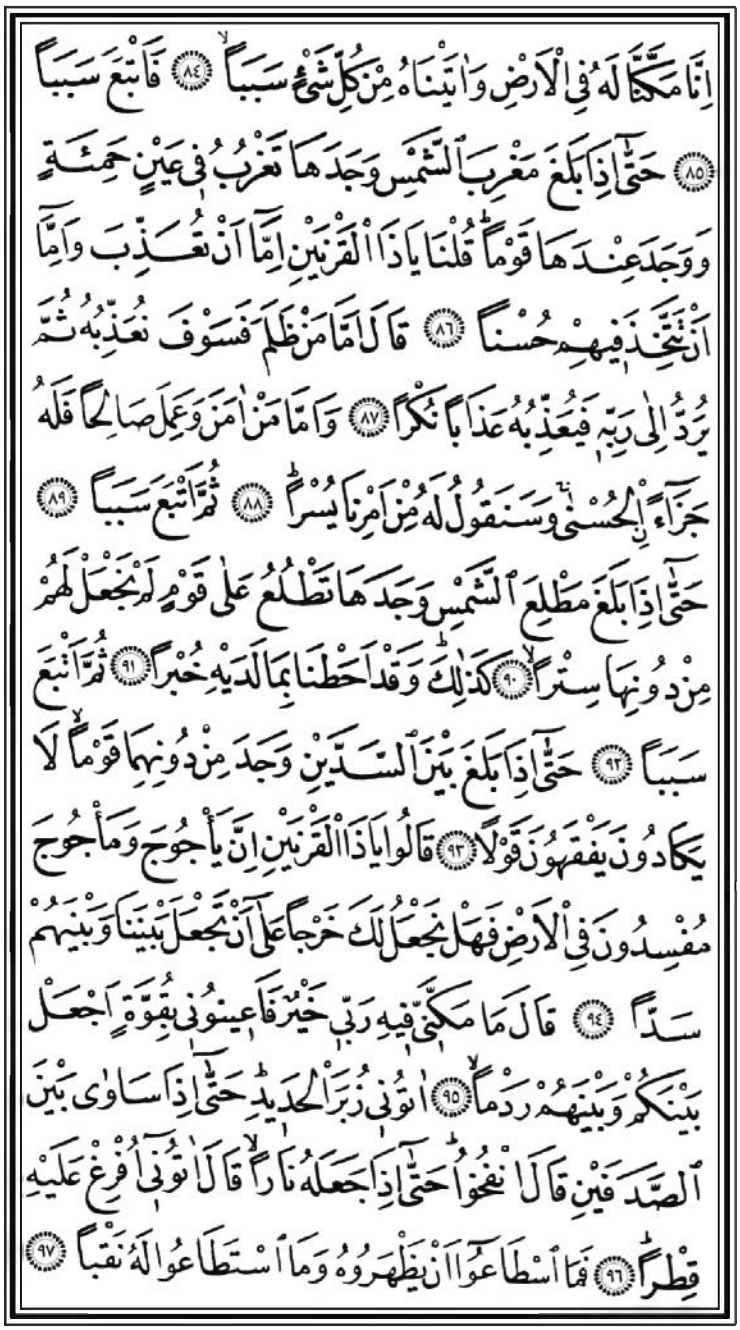

87- O şöyle dedi; Haksızlık edeni cezalandıracağız. Sonra o, Rab'bine gönderilecek. Sonra Allah da ona korkunç bir azap uygulayacak.

88- İman edip de iyi davranan kimseye gelince, onun için de en güzel bir karşılık vardır. Ve buyruğumuzdan, ona kolay olanı söyleyeceğiz.

89- Sonra yine bir yol tuttu.

90- Nihayet güneşin doğduğu yere ulaşınca, onu öyle bir kavim üzerine doğar buldu ki, onlar için güneşe karşı bir örtü yapmamıştık.

91- İşte böylece onunla ilgili her şeyden haberdardık.

92- Sonra yine bir yol tuttu.

93- Nihayet iki dağ arasına ulaştığında onların önünde, hemen hiçbir sözü anlamayan bir kavim buldu.

94- Dediler ki; Ey Zulkarneyn! Bu memlekette Ye'cüc ve Me'cüc bozgunculuk yapmaktadırlar. Bizimle onlar arasında bir set yapman için sana bir vergi verelim mi?

95- Dedi ki; Rab'bimin beni içinde bulundurduğu nimet ve kudret daha hayırlıdır. Siz bana kuvvetinizle destek olun da, sizinle onlar arasına aşılmaz bir engel yapayım.

96- Bana, demir kütleleri getirin. Nihayet dağın iki yanı arasını aynı seviyeye getirince (vadiyi doldurunca) üfleyin (körükleyin) dedi. Artık onu kor haline sokunca, getirin bana, üzerine bir miktar erimiş bakır dökeyim dedi.

97- Bu sebeple onu ne aşmaya muktedir oldular ne de onu delebildiler.

98- Zülkarneyn; Bu Rab'bimden bir rahmettir. Fakat Rab'bimin vaadi gelince, O, bunu yerle bir eder. Rab'bimin vaadi haktır dedi.

99- O gün (kıyamet gününde bakarsın ki) biz onları, birbirine çarparak çalkalanır bir halde bırakmışızdır. Sur'a da üfürülmüş, böylece onları bütünüyle bir araya getirmişizdir.

100- Ve o gün cehennemi kafirlerle yüz yüze getirmişizdir.

101- Onlar ki, gözleri benim zikrimden bir perdede idi işitmeye de tahammül edemezlerdi.

102- Kâfirler; beni bırakıp da kullarımı dostlar edineceklerini mi sandılar? Biz cehennemi kâfirlere bir konak olarak hazırladık.

102- Kullarım beni bırakıp da kâfirleri dostlar mı edineceklerini sanıyorlar? Biz cehennemi kâfirlere bir konak olarak hazırladık.

103- De ki; Size, (yaptıkları) işler bakımından en çok ziyana uğrayanları bildirelim mi?

104- (Bunlar) iyi işler yaptıklarını sandıkları halde, dünya hayatında çabaları boşa giden kimselerdir.

105- İşte onlar, Rab'lerinin ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar eden, bu yüzden amelleri boşa giden kimselerdir ki, biz onlar için kıyamet gününde (hayırdan yana) hiçbir ölçü tutmayacağız.

106- İşte, inkar ettikleri, ayetlerimi ve Rasul'lerimi alaya aldıkları için onların cezası cehennemdir.

107- İman edip iyi davranışlarda bulunanlara gelince, onlar için makam olarak Firdevs cennetleri vardır.

108- Orada ebedi kalacaklardır. Oradan hiç ayrılmak istemezler.

قَالَ هَٰذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي ۖ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ ۖ وَكَانَ وَعْدُ
رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾
الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ
سَمْعًا ﴿١٠١﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن دُونِي أَوْلِيَاءَ ۚ
إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ
أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ
فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾ ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ
جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ
فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُل لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ
رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا
﴿١٠٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ فَمَن كَانَ
يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

109- De ki; Rab'bimin sözleri için derya mürekkep olsa ve bir o kadar da ilave getirsek dahi, Rab'bimin sözleri bitmeden önce denizler tükenecektir.

110- De ki; Ben, yalnızca sizin gibi bir beşerim. (Şu var ki) Bana, İlah'ınızın, sadece bir İlah olduğu vahyolunuyor. Artık her kim Rab'bine kavuşmayı umuyorsa, iyi iş yapsın ve Rab'bine ibadette hiçbir şeyi ortak koşmasın.

ON DOKUZUNCU SÛRE
MERYEM SÛRESİ

Meryem Suresi, 98 ayet olup Mekke'de nazil olmuştur. Bazı tefsirlere göre 58. ayet, bazılarına göre de 71. ayet, Medine'de nazil olmuştur. Bu sure, diğer bahisler yanında, özellikle Hz. Meryem'den ve onun Hz. İsa'yı dünyaya getirmesinden bahsetmesi sebebiyle (Meryem Suresi) adını almıştır.

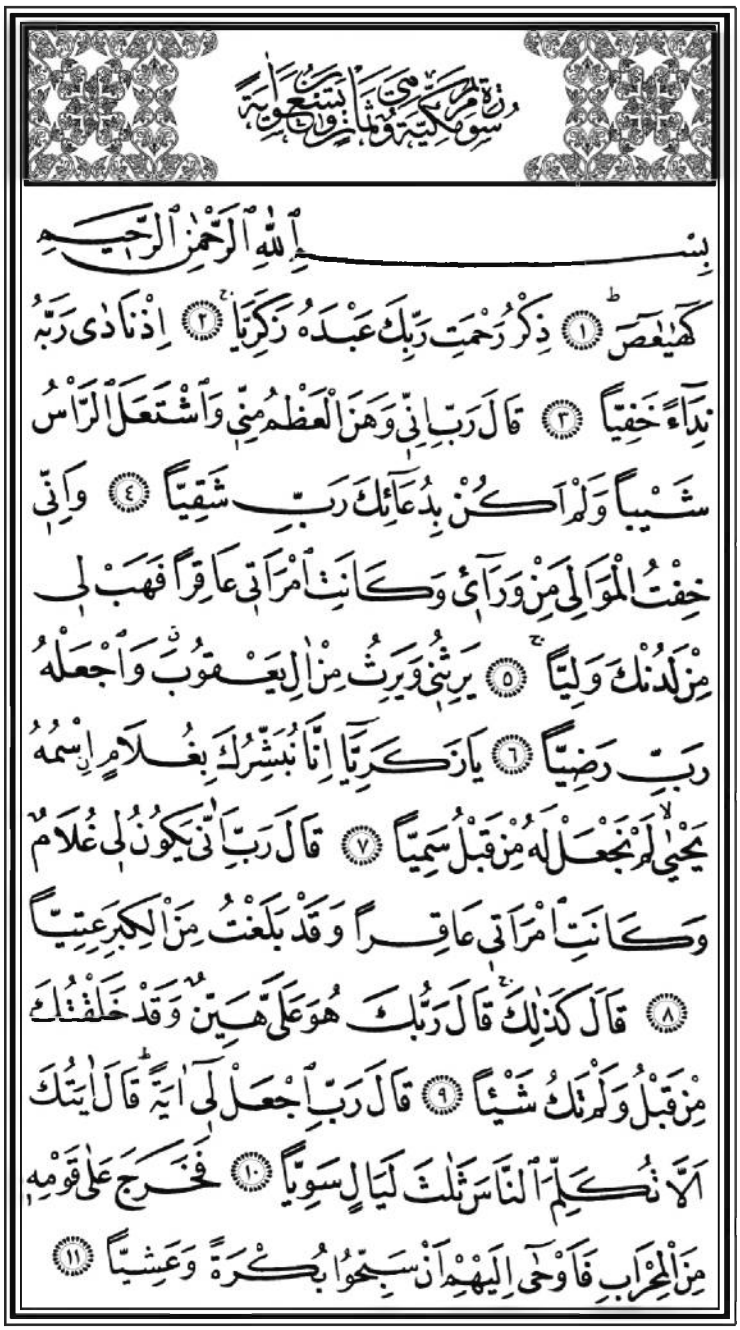

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Kef. Hâ. Yâ. Ayn. Sâd.

2- (Bu) Rab'binin, Zekeriyya kuluna rahmetinin anılmasıdır.

3- Hani o, gizli bir sesle Rab'bine niyaz etmişti.

4- Rab'bim dedi, benden (vücudumdan) kemiklerim zayıfladı, saçım başım ağardı. Ve ben, Rab'bim, sana (ettiğim) dua sayesinde hiç bedbaht olmadım.

5- Doğrusu ben, arkamdan iş başına geçecek olan yakınlarımdan endişe ediyorum. Karım da kısırdır. Tarafından bana bir veli (oğul) ver.

6- Ki o bana varis olsun. Ya'kub Hanedanı'na da varis olsun. Rab'bim, onu rızana layık kıl.

7- (Allah şöyle buyurdu) Ey Zekeriyya! Biz sana bir oğul müjdeleriz ki, onun adı Yahya'dır. Daha önce ona kimseyi adaş yapmadık.

8- Zekeriyya; Rab'bim dedi, karım kısır olduğu, ben de ihtiyarlığın son sınırına vardığım halde, benim nasıl oğlum olabilir.

9- Allah; Öyledir dedi. Rab'bin; O bana kolaydır. Daha önce, sen hiçbir şey değilken seni de yaratmıştım, buyurdu.

10- O; Rab'bim dedi. (Çocuğum olacağına dair) Bana bir işaret ver. Allah; Sana işaret, sapasağlam olduğun halde üç gün insanlarla konuşamamandır, buyurdu.

11- Sonra mescitten kavminin karşısına çıktı da gündüzlerin evvellerinde ve sonralarında tesbihte bulununuz diye onlara işaret eyledi.

12- Ey Yahya! Kitab'a (Tevrat'a) vargücünle sarıl (dedik) ve henüz sabi iken ona (ilim ve) hikmet verdik.

13- Tarafımızdan ona kalp yumuşaklığı ve temizlik de (verdik). O, çok sakınan bir kimse idi.

13- O çok takva sahibi ve günahlardan sakınan idi. Kalbi yumuşak ve merhamet sahibi idi.

14- Ana, babasına çok iyi davranırdı. O isyankar bir zorba değildi.

15- Doğduğu gün, öleceği gün ve diri olarak kabirden kaldırılacağı gün ona selam olsun.

16- (Rasul'um) Kitab'da Meryem'i de an. Hani o, ailesinden ayrılarak doğu tarafında bir yere çekilmişti.

17- Meryem onlarla kendi arasına bir perde çekmişti. Derken biz ona ruhumuzu gönderdik de o, kendisine tastamam insan şeklinde göründü.

18- Meryem dedi ki; Senden, çok esirgeyici olan Allah'a sığınırım. Eğer Allah'tan sakınan bir kimse isen (bana dokunma).

19- Melek; Ben yalnızca sana tertemiz bir erkek çocuğu bağışlamam için Rab'binin bir elçisiyim dedi.

19- Ruh; Ben yalnızca sana tertemiz bir erkek çocuğu bağışlamam için Rab'binin bir elçisiyim dedi.

20- Meryem; Bana bir insan eli değmediği, iffetsiz de olmadığım halde benim nasıl çocuğum olabilir? dedi.

21- Melek; Öyledir dedi; Rab'bin buyurdu ki; Bu bana kolaydır. Çünkü biz, onu insanlara bir delil ve kendimizden bir rahmet kılacağız. Bu hüküm ve karara bağlanmış (ezelde olup bitmiş) bir iş idi.

21- Ruh; Öyledir dedi; Rab'bin buyurdu ki; Bu bana kolaydır. Çünkü biz, onu insanlara bir delil ve kendimizden bir rahmet kılacağız. Bu hüküm ve karara bağlanmış (ezelde olup bitmiş) bir iş idi.

يَٰيَحۡيَىٰ خُذِ ٱلۡكِتَٰبَ بِقُوَّةٖۖ وَءَاتَيۡنَٰهُ ٱلۡحُكۡمَ صَبِيّٗا ١٢ وَحَنَانٗا
مِّن لَّدُنَّا وَزَكَوٰةٗۖ وَكَانَ تَقِيّٗا ١٣ وَبَرَّۢا بِوَٰلِدَيۡهِ وَلَمۡ يَكُن
جَبَّارًا عَصِيّٗا ١٤ وَسَلَٰمٌ عَلَيۡهِ يَوۡمَ وُلِدَ وَيَوۡمَ يَمُوتُ وَيَوۡمَ
يُبۡعَثُ حَيّٗا ١٥ وَٱذۡكُرۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ مَرۡيَمَ إِذِ ٱنتَبَذَتۡ
مِنۡ أَهۡلِهَا مَكَانٗا شَرۡقِيّٗا ١٦ فَٱتَّخَذَتۡ مِن دُونِهِمۡ حِجَابٗا
فَأَرۡسَلۡنَآ إِلَيۡهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرٗا سَوِيّٗا ١٧ قَالَتۡ إِنِّيٓ
أَعُوذُ بِٱلرَّحۡمَٰنِ مِنكَ إِن كُنتَ تَقِيّٗا ١٨ قَالَ إِنَّمَآ أَنَا۠ رَسُولُ
رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَٰمٗا زَكِيّٗا ١٩ قَالَتۡ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي
غُلَٰمٞ وَلَمۡ يَمۡسَسۡنِي بَشَرٞ وَلَمۡ أَكُ بَغِيّٗا ٢٠ قَالَ كَذَٰلِكِ قَالَ
رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٞ وَلِنَجۡعَلَهُۥٓ ءَايَةٗ لِّلنَّاسِ وَرَحۡمَةٗ مِّنَّا
وَكَانَ أَمۡرٗا مَّقۡضِيّٗا ٢١ فَحَمَلَتۡهُ فَٱنتَبَذَتۡ بِهِۦ مَكَانٗا
قَصِيّٗا ٢٢ فَأَجَآءَهَا ٱلۡمَخَاضُ إِلَىٰ جِذۡعِ ٱلنَّخۡلَةِ قَالَتۡ يَٰلَيۡتَنِي
مِتُّ قَبۡلَ هَٰذَا وَكُنتُ نَسۡيٗا مَّنسِيّٗا ٢٣ فَنَادَىٰهَا مِن تَحۡتِهَآ
أَلَّا تَحۡزَنِي قَدۡ جَعَلَ رَبُّكِ تَحۡتَكِ سَرِيّٗا ٢٤ وَهُزِّيٓ
إِلَيۡكِ بِجِذۡعِ ٱلنَّخۡلَةِ تُسَٰقِطۡ عَلَيۡكِ رُطَبٗا جَنِيّٗا ٢٥

22- Meryem ona hamile kaldı. Bunun üzerine onunla (karnındaki çocukla) uzak bir yere çekildi.

23- Doğum sancısı onu bir hurma ağacına (dayanmaya) sevketti. Keşke, dedi, bundan önce ölseydim de unutulup gitseydim.

24- Aşağısından ona şöyle seslenildi; Tasalanma! Rab'bin senin alt yanında bir su arkı vücuda getirmiştir.

25- Hurma dalını kendine doğru silkele ki, üzerine taze, olgun hurma dökülsün.

26- Ye, iç. Gözün aydın olsun. Eğer insanlardan birini görürsen de ki; Ben, çok merhametli olan Allah'a oruç adadım. Artık bugün hiçbir insanla konuşmayacağım.

27- Nihayet onu (kucağında) taşıyarak kavmine getirdi. Dediler ki; Ey Meryem! Hakikaten sen iğrenç bir şey yaptın.

28- Ey Harun'un kız kardeşi! Senin baban kötü bir insan değildi. Annen de iffetsiz değildi.

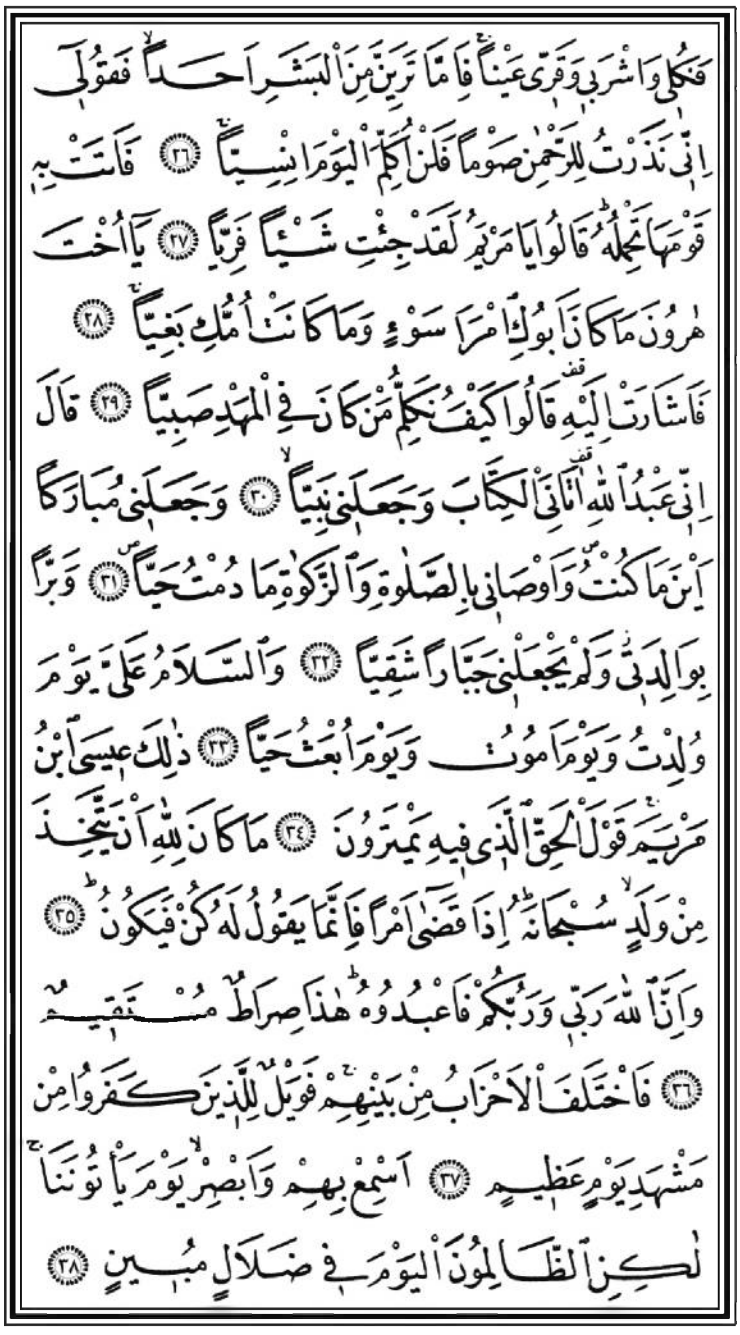

29- Bunun üzerine Meryem çocuğu gösterdi. Biz dediler beşikteki bir sabi ile nasıl konuşuruz?

30- Çocuk şöyle dedi; Ben Allah'ın kuluyum. O, bana Kitab'ı verdi ve beni Peygamber yaptı.

31- Nerede olursam olayım, O beni mubarek kıldı; Yaşadığım sürece bana namazı ve zekatı emretti.

32- Beni anneme saygılı kıldı. Beni bedbaht bir zorba yapmadı.

33- Doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak kabirden kaldırılacağım gün esenlik banadır.

34- İşte, hakkında şüphe ettikleri Meryem oğlu İsa hak söz olarak budur.

35- Allah'ın bir evlat edinmesi, olur şey değildir. O, bundan münezzehtir. Bir işe hükmettiği zaman, ona sadece ol der ve olur.

36- (İsa şunu da söyledi) Muhakkak ki Allah, benim de Rab'bim, sizin de Rab'binizdir. Öyle ise ona kulluk ediniz. İşte doğru yol budur.

37- Sonra guruplar kendi aralarında ayrılığa düştüler. Büyük güne şahit olunduğu zamanda vay o kafirlerin haline.

38- Onlar, bizim huzurumuza çıkacakları gün (başlarına gelecek olanları) ne iyi duyarlar ve ne iyi görürler (bir görsen). Fakat o zalimler bugün açık bir sapıklık içindedirler.

39- (Rasul'üm) Sen onları pişmanlık ve üzüntü günü hakkında uyar. Çünkü onlar bir gafletin içine dalmış oldukları halde ve henüz iman etmemişken (bakarsın) iş olup bitmiştir.

40- Yeryüzüne ve onun üzerindekilere ancak biz varis oluruz ve onlar ancak bize döndürülürler.

41- Kitap'ta İbrahim'i an. Zira o, sıdkı bütün bir Peygamber'di.

42- Bir zaman o babasına dedi ki; Babacığım! Duymayan, görmeyen ve sana hiçbir fayda sağlamayan bir şeye niçin taparsın.

43- Babacığım! Hakikaten sana gelmeyen bir ilim bana geldi. Öyle ise bana uy ki, seni düz yola çıkarayım.

44- Babacığım! Şeytana kulluk etme! Çünkü şeytan, çok merhametli olan Allah'a asi oldu.

45- Babacığım! Allah tarafından sana azap dokunup da şeytanın yakını olmandan korkuyorum.

46- (Babası;) Ey İbrahim; dedi, sen benim tanrılarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer vaz geçmezsen, and olsun seni taşlarım. Uzun bir zaman benden uzak dur.

47- İbrahim; Selam sana (esen kal) dedi, Rab'bimden senin için mağfiret dileyeceğim. Çünkü o bana karşı çok lütufkardır.

48- Sizden de, Allah'ın dışından da taptığınız şeylerden uzaklaşıyor ve Rab'bime yalvarıyorum. Umulur ki (senin için) Rab'bime dua etmemle bedbaht (emeği boşa gitmiş) olmam.

49- Nihayet İbrahim onlardan ve Allah'tan başka taptıkları şeylerden uzaklaşıp bir tarafa çekildiği zaman biz ona İshak ve Yakup'u bağışladık ve her birini Peygamber yaptık.

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ
﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ﴿٤١﴾
إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي
عَنكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ
إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَن يَمَسَّكَ
عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ أَرَاغِبٌ أَنتَ
عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾
قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾
وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُو رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ
بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ وَوَهَبْنَا
لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾ وَاذْكُرْ
فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥١﴾

50- Onlara rahmetimizden bağışta bulunduk. Kendilerine haklı ve yüksek bir şöhret nasip ettik.

50- Onlar rahmetimize nail oldular. Kendileri haklı ve yüksek bir şöhrete erdiler.

51-(Rasul'üm!) Kitap'ta Musa'yı da an. Gerçekten o ihlas sahibi idi ve hem Rasul hem de nebi idi.

52- Ona Tûr'ûn sağ tarafından seslendik ve onu, fısıldaşan kimse kadar (kendimize) yaklaştırdık.

53- Rahmetimizin bir sonucu olarak ona kardeşi Harun'u bir Peygamber olarak armağan ettik.

54- (Rasul'üm!) Kitap'ta İsmail'i de an. Gerçekten o, sözüne sadıktı, Rasul ve nebi idi.

55- Halkına namazı ve zekatı emrederdi. Rab'bi nezdinde de hoşnutluk kazanmış bir kimse idi.

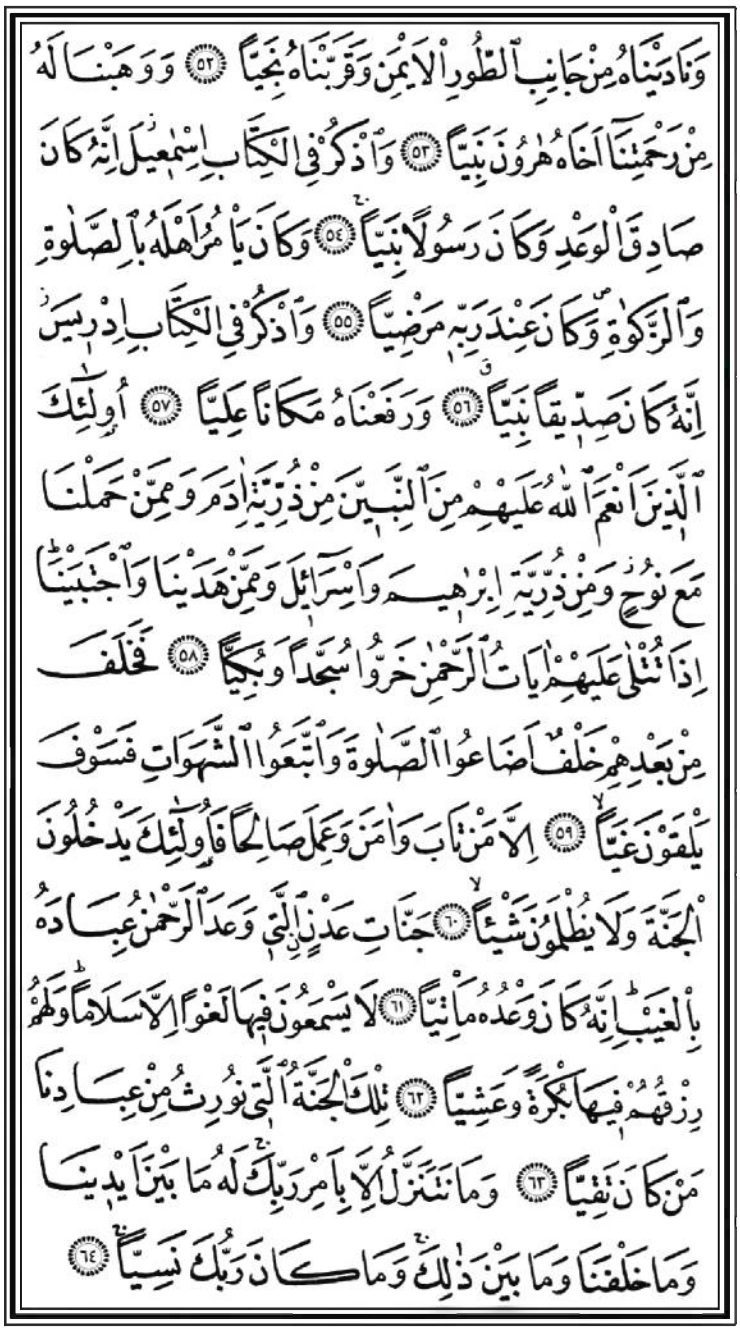

56- Kitap'ta İdris'i de an, bir Peygamber'di.

57- Onu üstün bir makama yücelttik.

(Secde) 58- İşte bunlar, Allah'ın kendilerine nimetler verdiği Peygamber'lerden, Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte (gemide) taşıdıklarımızdan, Ibrahim ve Israil (Yakub'un) soyundan, doğruya ulaştırdığımız ve seçkin kıldığımız kimselerden dir. Onlara çok merhametli olan Allah'ın ayetleri okunduğunda ağlayarak secdeye kapanırlardı.

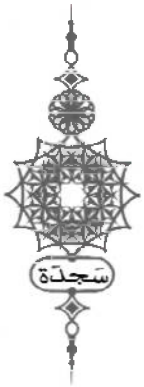

58- İşte bunlar, Allah'ın kendilerine nimetler verdiği Peygamber'lerden, Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte (gemide) taşıdıklarımızdan, Ibrahim ve Israil (Yakub'un) soyundan, doğruya ulaşan ve yükselen kimselerdir. Onlara çok merhametli olan Allah'ın ayetleri okunduğunda ağlayarak secdeye kapanırlardı.

59- Nihayet onların peşinden öyle bir nesil geldi ki, bunlar namazı bıraktılar, nefislerinin arzularına uydular. Bu yüzden ileride sapıklıklarının cezasını çekecekler.

60- Ancak tevbekar olan ve iman eden ve salih amelde bulunan kimseler müstesna. Çünkü onlar cennete girerler ve bir şey ile zulme uğratılmış olmazlar.

61- Adn cennetleri ki Rahman kullarına gayp olarak vaad buyurmuştur. Şüphe yok ki onun vaadi yerini bulacaktır.

62- Orada boş söz değil, hoş söz duyarlar. Ve orada, sabah, akşam kendilerine ait rızıkları vardır.

63- Kullarımızdan, takva sahibi kimselere verdiğimiz cennet işte budur.

64- Biz ancak Rab'binin emri ile ineriz. Önümüzde, arkamızda ve bunlar arasında olan her şey O'na aittir. Senin Rab'bin unutkan değildir.

64- Rab'binin emri iner. Önünüzde, arkanızda ve bunlar arasında olan her şey O'na aittir. Senin Rab'bin unutkan değildir.

65- O göklerin, yerin ve ikisi arasındaki şeylerin Rab'bidir. Şu halde O'na kulluk et. O'na kulluk etmek için sabırlı ve metanetli ol. O'nun bir adaşı (benzeri) olduğunu biliyor musun? (Asla benzeri yoktur.)

66- İnsan der ki; Öldüğüm zaman sahi diri olarak (kabirden) çıkarılacak mıyım?

67- İnsan düşünmez mi ki, daha önce o hiçbir şey olmadığı halde biz kendisini yaratmışızdır.

68- Öyle ise, Rab'bine ando lsun ki, muhakkak surette onları şeytanlarla birlikte mahşerde toplayacağız. Sonra onları diz üstü çökmüş vaziyette cehennemin çevresinde hazır bulunduracağız.

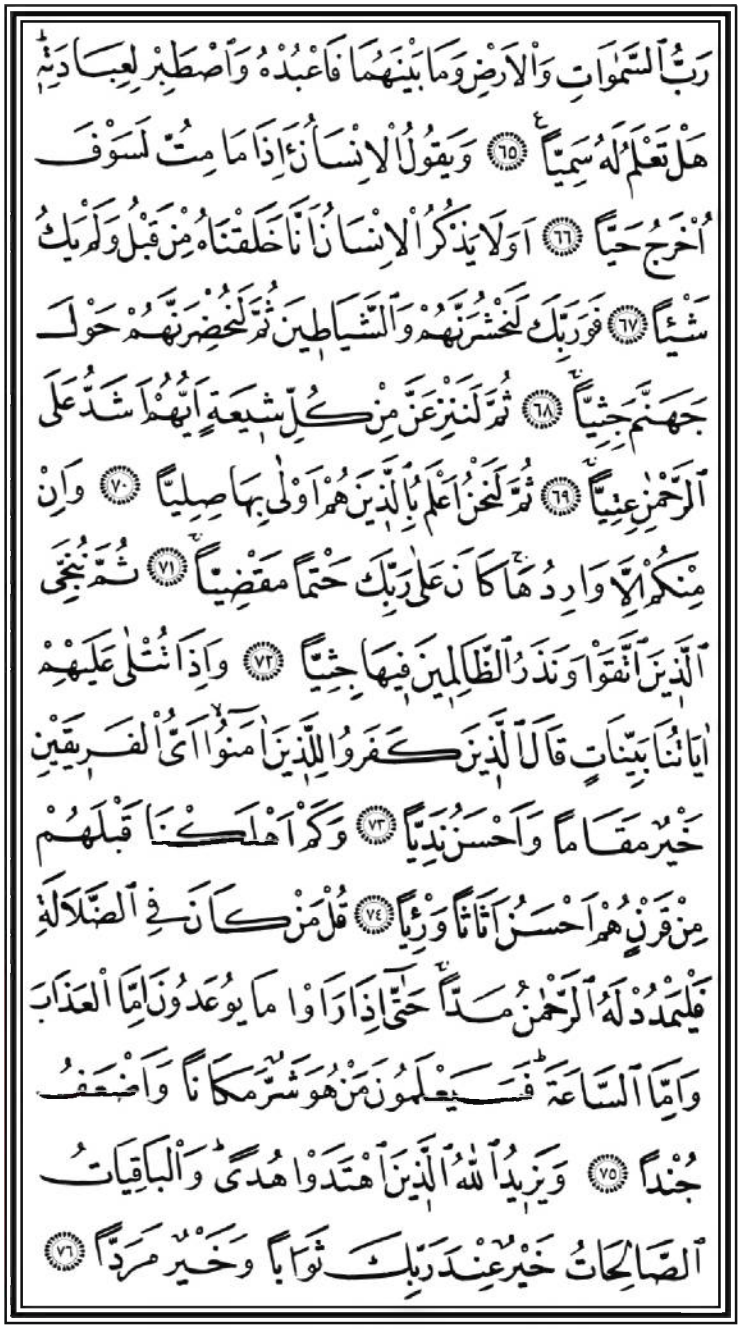

69- Sonra her milletten, Rahman olan Allah'a en çok asi olanlar hangileri ise çekip ayıracağız.

70- Sonra orayı boylamaya daha çok müstehak olanları elbette biz daha iyi biliriz.

71- İçinizden oraya uğramayacak hiçbir kimse yoktur. Bu Rab'bin için kesinleşmiş bir hükümdür.

72- Sonra biz, Allah'tan sakınanları kurtarırız. Zalimleri de diz üstü çökmüş olarak orada bırakırız.

73- Kendilerine ayetlerimiz ayan beyan okunduğu zaman inkar edenler, iman edenlere; İki topluluktan hangisinin (hangimizin) mevki ve makamı daha iyi, meclis ve topluluğu daha güzeldir? derler.

74- Onlardan önce de, eşya ve görünüş bakımından daha güzel nice nesiller helak ettik.

75- De ki; Kim sapıklıkta ise, çok merhametli olan Allah ona mühlet versin. Nihayet kendilerine vaad olunan şeyi, ya azabı (mü'minler karşısında yenilgiyi) veya kıyameti gördükleri zaman, mevki ve makamı daha kötü ve askeri daha zayıf olanın kim olduğunu öğreneceklerdir.

75- De ki; Kim sapıklıkta ise, çok merhametli olan Allah ona (insanlara ömrü içersinde) mühlet verir. Nihayet kendilerine vaad olunan şeyi, azabı veya kıyameti gördükleri zaman, mevki ve makamı daha kötü ve askeri daha zayıf olanın kim olduğunu öğreneceklerdir.

76- Allah, doğru yola gidenlerin hidayetini artırır. Sürekli kalan iyi işler, Rab'binin nezdinde hem mükafat bakımından daha hayırlı, hem de akıbetçe daha iyidir.

77- (Rasul'üm!) Ayetlerimizi inkar eden ve muhakkak surette bana mal ve evlat verilecek diyen adamı gördün mü?

78- O gaybı mı bildi, yoksa Allah'ın katından bir söz mü aldı?

79- Kesinlikle hayır! Biz onun söylediğini yazacağız ve azabını uzattıkça uzatacağız.

80- Onun dediğine biz varis oluruz. (Malı ve evladı bize kalır) Kendisi de bize yapayalnız gelir.

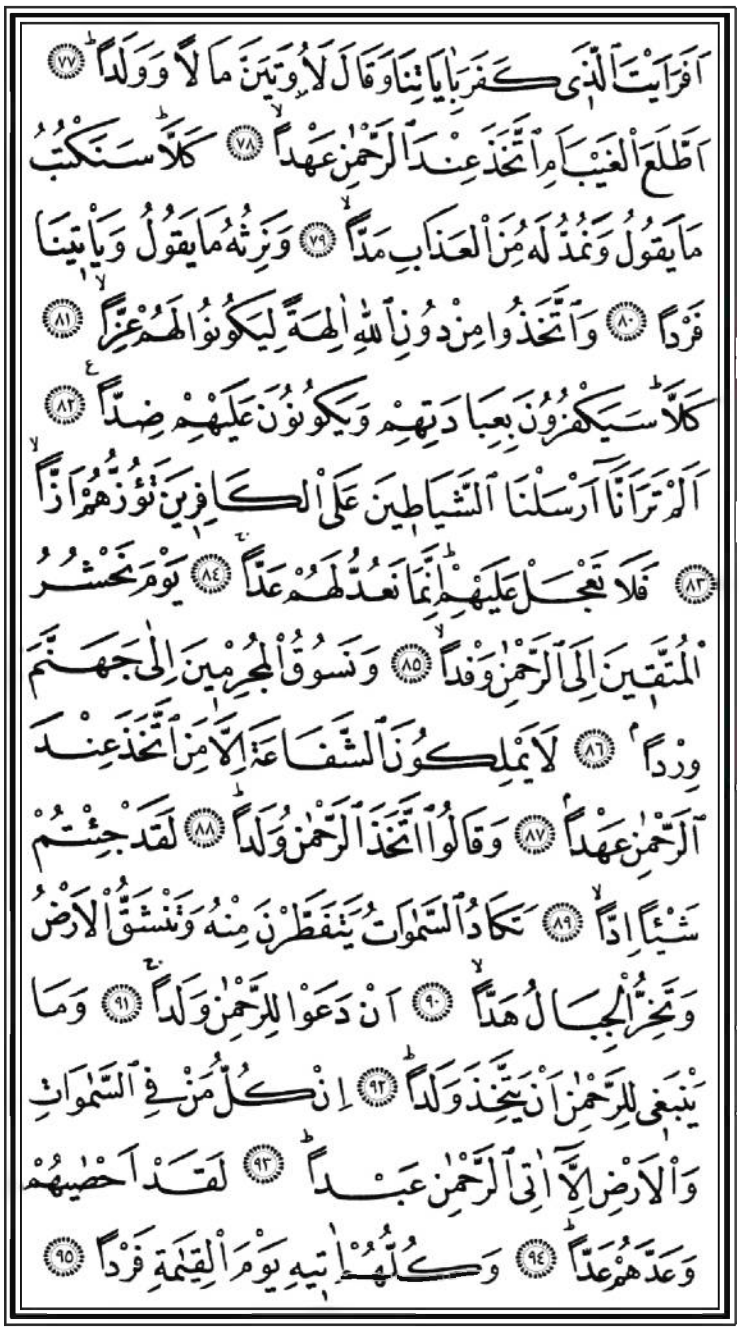

81- Onlar, kendilerine bir itibar ve kuvvet (vesilesi) olsun diye Allah'tan başka tanrılar edindiler.

82- Hayır, hayır! (Taptıkları) Onların ibadetlerini tanımayacaklar ve onlara hasım olacaklar.

83- (Rasul'üm!) Görmedin mi? Biz kafirlerin üzerine Kendilerini iyice (isyankarlığa) sevkeden şeytanları gönderdik.

83- (Rasul'üm!) Görmedin mi? Kafirleri; Kendilerini iyice (isyankarlığa) sevkeden şeytanlarla beraber oluşunu.

84- Öyle ise onlar hakkında acele etme. Biz onlar için (günlerini) teker teker sayıyoruz.

85- Takva sahiplerini heyet halinde çok merhametli olan Allah'ın huzurunda topladığımız.

85- Elçiler gibi takva sahiplerini Rahman'ın huzurunda toplıyacağımız gün.

86- Ve günahkarları da cehenneme susamış olarak sevkedeceğiz.

87- Rahman'ın nezdinde söz ve izin alandan başkalarının şefaata güçleri yetmeyecektir.

88- Rahman'a çocuk edindi dediler.

89- Hakikaten siz, pek çirkin bir şey ortaya attınız.

90- Bundan dolayı neredeyse gökler çatlayacak, yer yarılacak, dağlar yıkılıp düşecekti.

91- Rahman'a çocuk isnadında bulunmaları yüzünden.

92- Halbuki çocuk edinmek Rahman'ın şanına yakışmaz.

93- Göklerde ve yerde olan herkes istisnasız, kul olarak Rahman'a geleceklerdir.

94- O, bunların hepsini kuşatmış ve sayılarını tesbit etmiştir.

95- Bunların hepsi de kıyamet gününde O'nun huzuruna tek başına (yapayalnız) gelecektir.

96- İman edip de iyi davranışlarda bulunanlara gelince, onlar için çok merhametli olan Allah, (gönüllerde) bir sevgi yaratacaktır.

97- (Rasul'üm!) Biz Kur'an'ı sadece onunla Allah'tan sakınanları müjdeleyesin ve şiddetle karşı çıkan bir topluluğu uyarasın diye senin dilinle (indirilip okutarak) kolaylaştırdık.

98- Biz onlardan önce nice nesilleri helak ettik. Sen, onlardan herhangi birinden (bir varlık emaresi) hissediyor veya onlara ait cılız bir sesi işitiyor musun?

YİRMİNCİ SÛRE

TÂ-HÂ SÛRESİ

135 ayet olup Mekke'de nazil olmuştur. Sure ismini, başındaki TÂ-HÂ harflerinden almıştır.

Hz, Ömer'in bu sure vesilesiyle Müslüman oluşu, İslam tarihinin önemli bir hatıra sayfasıdır. Olay kısaca şöyledir; İslam'ın yaman bir düşmanı olan Hattab oğlu Ömer, Rasulullah'ı öldürme vazifesini üstlenmiş ve bu iş için yola çıkmıştı. Ancak yolda kız kardeşi Fatıma ile eniştesi Said'in Müslüman olduğunu öğrenince, önce onların işini bitirmeye karar verdi. TÂ-HÂ Suresi'ni okumakta olan karı koca, Ömer'in geldiğini görünce Kur'an sayfalarını sakladılarsa da, Ömer onları duymuştu. Okuduklarını görmek istediğini söyledi. İnkar etmeleri üzerine Said'e saldırdı. Kendisine mani olmak isteyen Fatıma'yı tokatladı. Yüzlerinden kanlar akan Fatıma, cesarete gelerek Müslüman olduklarını açıkça söyledi. Kardeşinin haline acıyan Ömer, bu sefer yumuşak bir sesle okuduklarını tekrar istedi TÂ-HÂ Suresi'nin yazılı bulunduğu sayfaları okuyunca, Kur'an'ın mucizevi tesirinden nasibini alarak Resulullah'ın huzuruna gitti ve Müslüman oldu.

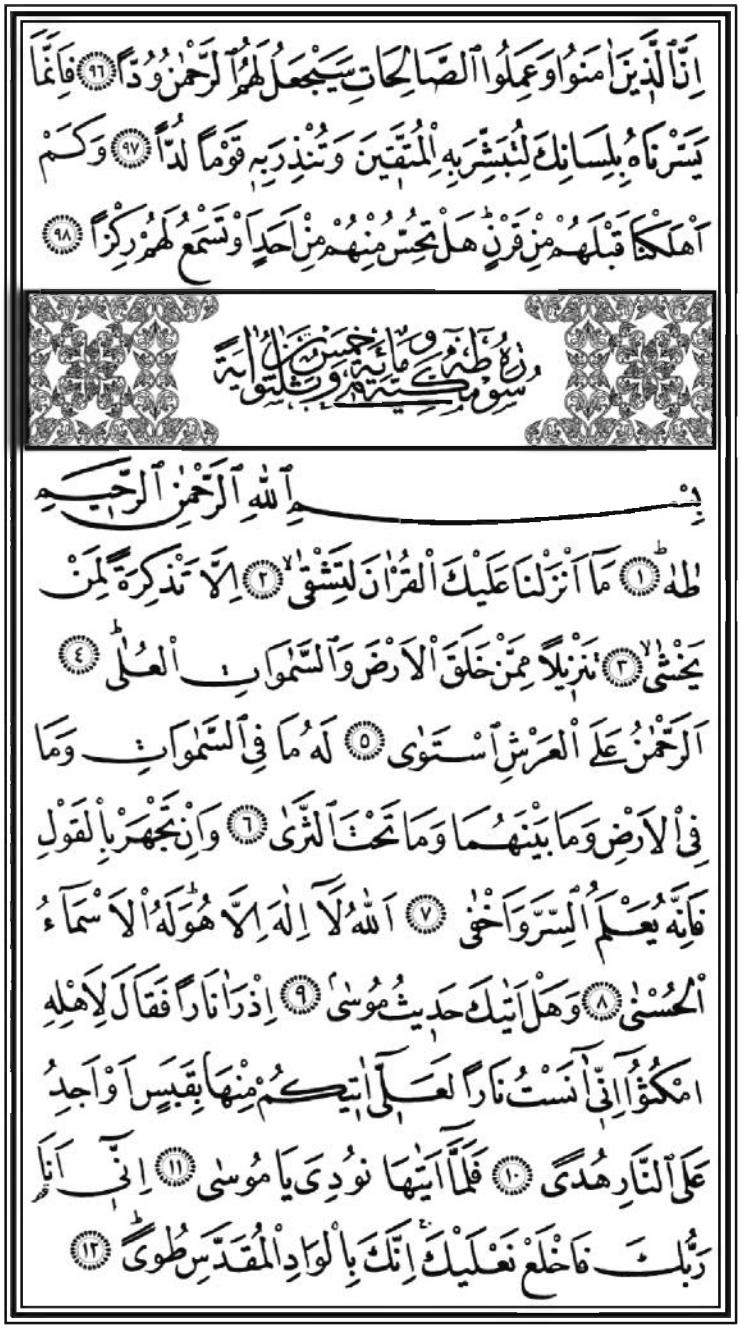

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- TÂ-HÂ

2- Biz Kur'an'ı sana güçlük çekesin diye değil.

3- Ancak korkanlara bir öğüt olsun diye indirdik.

4- (Kur'an) Yeri ve yüce gökleri yaratan Allah tarafından peyder pey indirilmiştir.

5- Rahman Arş'tan istiva etmiştir.

6- Göklerde, yerde ve ikisi arasında bulunan şeyler ile toprağın altında olanlar hep O'nundur.

7- Eğer sen sözü açıktan söylersen, bilesin ki O, gizliyi de, gizlinin gizlisini de bilir.

8- Allah kendisinden başka ilah olmayandır. En güzel isimler O'na mahsustur.

9- (Rasul'üm!) Musa (olayının) haberi sana ulaştı mı?

10- Hani o bir ateş görmüş ve ailesine; Bekleyin! Eminim ki bir ateş gördüm. Belki size ondan bir meşale getiririm veya ateşin yanında bir rehber bulurum demişti.

11- Oraya vardığında kendisine (tarafımızdan) Ey Musa! diye seslenildi.

12- Muhakkak ki ben, evet ben senin Rab'binim! Hemen pabuçlarını çıkar! Çünkü sen kutsal vadi Tuva'dasın.

13- Ben seni seçtim şimdi vahyedilene kulak ver.
13- Ben seni ihtiyar ettim vahyedilene kulak ver.
14- Muhakkak ki ben, yalnızca ben Allah'ım. Benden başka İlah yoktur. Bana kulluk et. Beni anmak için namaz kıl.
15- Kıyamet günü mutlaka gelecektir. Herkes peşinde koştuğu şeyin karşılığını bulsun diye neredeyse onu gizleyeceğim.

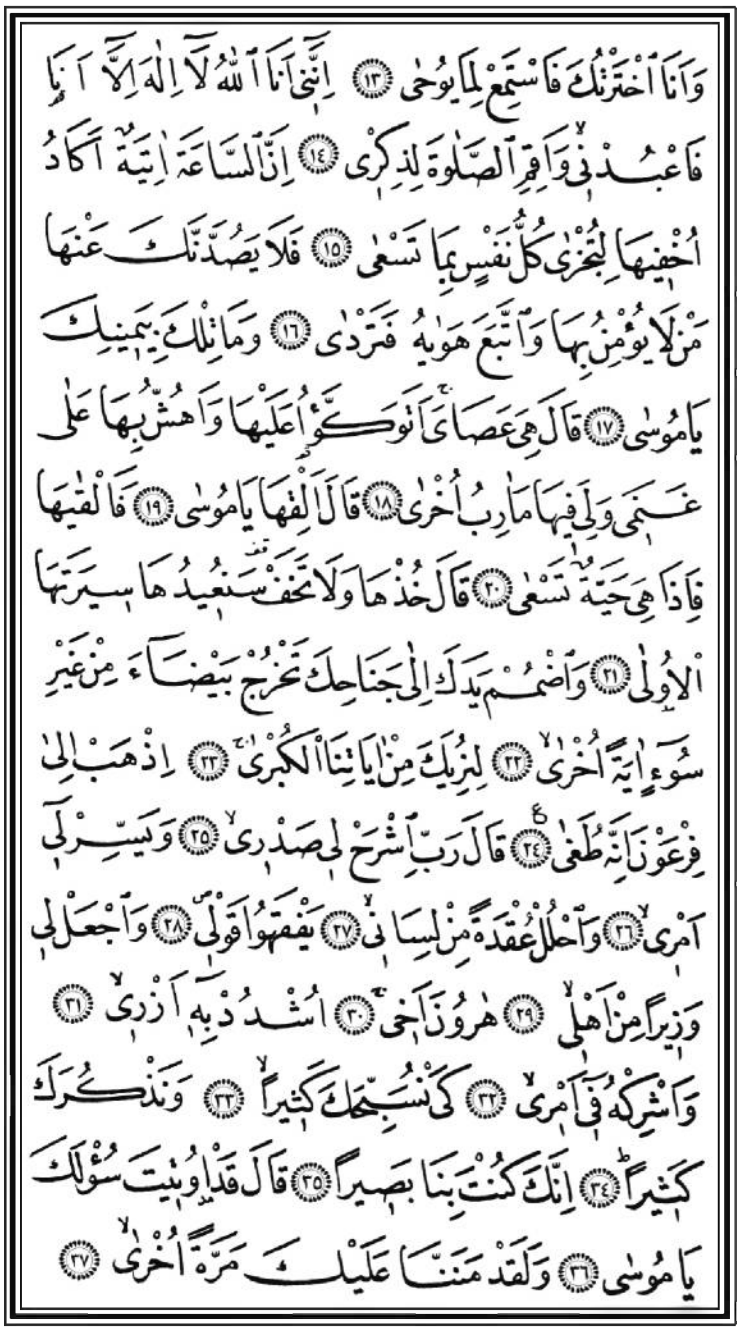

16- Ona inanmayan ve nefsinin arzularına uyan kimseler sakın seni O'ndan alıkoymasın. Sonra mahvolursun.
17- Şu sağ elindeki nedir, ey Musa?
18- O benim asamdır, dedi. Ona dayanırım, onunla davarlarıma yaprak silkelerim; Benim ona başkaca ihtiyaçlarım da vardır.
19- Allah yere at onu, ey Musa! Dedi.
20- Onu hemen yere attı. Bir de ne görsün, hızla sürünen bir yılan değil mi!
21- Allah buyurdu; Al onu! Korkma! Biz onu şimdi ilk haline sokacağız.
22- Bir de elini koltuğunun altına sok ki, bir başka mucize olmak üzere o, kusursuz ve lekesiz beyazlıkta çıksın.
23- Ta ki, sana, (böylece) en büyük ayetlerimizden bazılarını gösterelim.
24- Firavun'a git. Çünkü o iyice azdı.
25- Musa; Rab'bim! Dedi, yüreğime genişlik ver.
26- İşimi bana kolaylaştır.
27- Dilimden (şu) bağı çöz
28- Ki sözümü anlasınlar.
29- Bana ailemden bir de vezir (yardımcı) ver
30- Kardeşim Harun'u
31- Onun sayesinde arkamı kuvvetlendir.
32- Ve onu işime ortak kıl.
33- Böylece seni bol bol tesbih edelim.
34- Ve çok çok analım seni.
35- Şüphesiz sen bizi görmektesin.
36- Allah; Ey Musa! dedi, istediğin sana verildi.
37- Ando lsun biz sana bir defa daha lütufta bulunmuştuk.

38- Bir zaman vahyedilecek şeyi annene (şöyle) vahyettik.

39- Musa'yı sandığa koy; Sonra onu denize (Nil'e) bırak. Deniz onu kıyıya atsın da benim düşmanım ve onun düşmanı olan biri onu alsın. (Ey Musa! Sevilmen) Ve benim nezaretimde yetiştirilmen için sana kendimden sevgi verdim.

39- Musa'yı sandığa koy; Sonra onu denize (Nil'e) bırak. Deniz onu kıyıya atsın da bana düşman ve ona (Hz.Musa'ya) düşman olan biri onu alsın. (Ey Musa! Sevilmen) Ve benim nezaretimde yetiştirilmen için sana kendimden sevgi verdim.

40- Hani kız kardeşin gidip ona bakacak birini size bulayım mı diyordu. Böylece seni, gözü gönlü mutluluk dolsun ve üzülmesin diye annene geri verdik. Ve sen, birini öldürdün de seni endişeden kurtardık. Seni iyiden iyiye denemeden geçirdik Bunun için yıllarca Medyen halkı arasında kaldın. Sonra takdire göre (bu makama) geldin ey Musa!

40- Hani kız kardeşin gidip ona bakacak birini size bulayım mı diyordu. Böylece seni, gözü gönlü mutluluk dolsun ve üzülmesin diye annene geri verdik. Ve sen, birini öldürdün de seni endişeden kurtardık. Seni fitneden fitneye (musibetten musibete) uğrattık. Bunun için yıllarca Medyen halkı arasında kaldın. Sonra kaderine göre (bu makama) geldin ey Musa!

41- Seni kendim için elçi seçtim.

41- Ve seni ihtiyar ettim. (Elçi kıldım).

42- Sen ve kardeşin birlikte ayetlerimi götürün. Beni anmayı ihmal etmeyin.

43- Firavun'a gidin. Çünkü o iyiden iyiye azdı.

44- Ona yumuşak söz söyleyin. Belki o aklını başına alır veya korkar.

44- Ona yumuşak söz söyleyin. Öğüt verin ve korkutun.

45- Dediler ki; Rab'bimiz! Doğrusu biz, onu bize aşırı derecede kötü davranmasından yahut iyice azmasından endişe ediyoruz.

46- Buyurdu ki; Korkmayın, çünkü ben sizinle beraberim. İşitir ve görürüm.

47- Haydi, ona gidin de deyin ki; Biz senin Rab'binin elçileriyiz. İsrailoğulları'nı hemen bizimle birlikte gönder. Onlara eziyet etme! Biz, senin Rab'binden bir ayet getirdik. Kurtuluş, hidayete uyanlarındır.

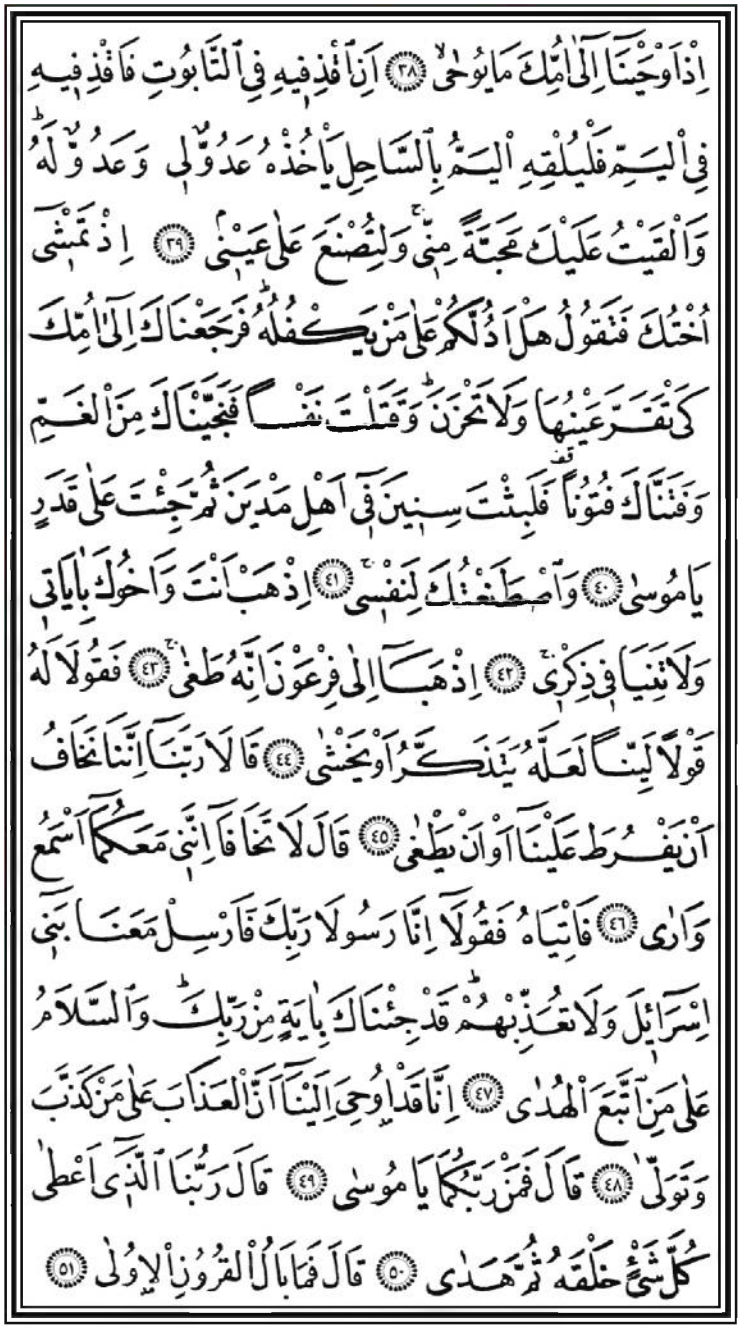

48- Hakikaten bize vahyolundu ki; (Peygamber'leri) Yalanlayan ve yüz çevirenlere azap edilecektir.

49- Firavun; Rab'biniz de kimmiş, ey Musa? Dedi.

50- O da; Bizim Rab'bimiz, her şeye hilkatını (varlık ve özelliğini) veren, sonra da doğru yolu gösterendir, dedi.

51- Firavun; Öyle ise, önceki milletlerin hali ne olacak? Dedi.

52- Musa; Onlar hakkında bilgi, Rab'bimin yanında bir Kitap'ta bulunur. Rab'bim ne yanılır ne de unutur dedi.

53- O, yeri size beşik yapan ve onda size yollar açan, gökten de su indirendir. Onunla biz çeşitli bitkilerden çiftler çıkardık.

54- Yeyiniz; hayvanlarınızı otlatınız. Şüphesiz bunda akıl sahipleri için (Allah'ın kudretine) işaretler vardır.

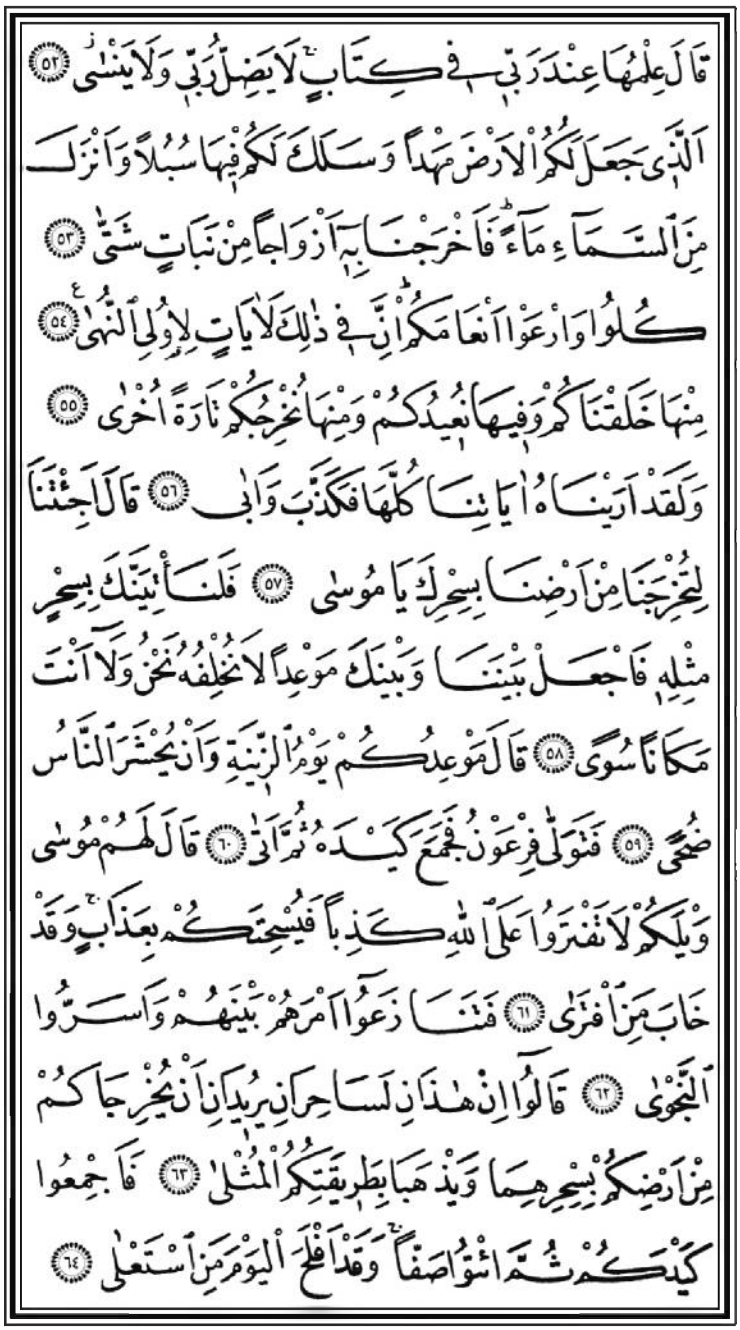

55- Sizi ondan (topraktan) yarattık. Yine sizi oraya döndereceğiz ve bir kez daha sizi ondan çıkaracağız.

56- And olsun biz ona (Firavun'a) bütün (bu) delillerimizi gösterdik. Yine de yalanladı ve diretti.

57- Dedi ki; Bizi, yaptığın büyü ile yurdumuzdan çıkarasın diye mi geldin, ey Musa?

58- Öyle ise, muhakkak surette biz de sana, aynen onun gibi bir büyü getireceğiz. Şimdi sen, seninle bizim aramızda, ne senin, ne de bizim muhalefet etmeyeceğimiz uygun bir yerde buluşma zamanı ayarla.

59- Musa; Buluşma zamanınız bayram günü, kuşluk vaktinde insanların toplanma zamanı olsun, dedi.

60- Bunun üzerine Firavun dönüp gitti. Hilesini (sihirbazlarını) topladı; sonra geri geldi.

61- Musa onlara; Yazık size! Dedi. Allah hakkında yalan uydurmayın. Sonra O, bir azap ile kökünüzü keser. İftira eden muhakkak perişan olur.

62- Bunun üzerine onlar, durumlarını aralarında tartıştılar; Gizli gizli fısıldaştılar.

63- Şöyle dediler; Bu ikisi muhakkak ki, sihirleriyle sizi yurdunuzdan çıkarmak ve sizin örnek yolunuzu ortadan kaldırmak isteyen sadece iki sihirbazdırlar.

64- Öyle ise hilenizi kurun; Sonra sıra halinde gelin! Muhakkak ki bugün, üstün gelen kazanmıştır.

65- Dediler ki; Ey Musa! Ya sen at veya önce atan biz olalım.

66- Hayır, siz atın dedi. Bir de baktı ki, büyüleri sayesinde ipleri ve sopaları, kendisine gerçekten koşuyor gibi görünüyor.

67- Musa, içinde birden bir korku duydu.

68- Korkma dedik. Üstün gelecek olan kesinlikle sensin.

69- Sağ elindekini at da, onların yaptıklarını yutsun. Yaptıkları sadece, bir büyücü hilesidir. Büyücü ise, nereye varsa (ne yapsa) iflah olmaz.

70- Bunun üzerine sihirbazlar secdeye kapandılar. Harun'un ve Musa'nın Rab'bine iman ettik dediler.

71- (Firavun) Şöyle dedi; Ben size izin vermeden önce ona inandınız öyle mi! Hakikat şu ki; O, size büyü öğreten ulunuzdur. Şimdi elleriniz ile ayaklarınızı tereddüt etmeden çaprazlama keseceğim ve sizi hurma dallarına asacağım. Böylece hangimizin azabının daha şiddetli ve sürekli olduğunu iyice anlayacaksınız.

72- Dediler ki; Seni, bize gelen açık açık mucizelere ve bizi yaratana tercih edemeyiz. Öyle ise yapacağını yap. Sen, ancak bu dünya hayatında hükmünü geçirebilirsin.

73- Biz, hatalarımızı ve senin bize zorla yaptırdığın büyüyü bağışlaması için Rab'bimize iman ettik. Allah, (mükafatı) en hayırlı ve (cezası) en sürekli olandır.

74- Şurası muhakkak ki, kim Rab'bine günahkar olarak varırsa, cehennem sırf onun içindir. O ise orada ne ölür ne de yaşar.

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَن تُلْقِيَ وَإِمَّا أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴿٦٥﴾
قَالَ بَلْ أَلْقُوا ۖ فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِن سِحْرِهِمْ أَنَّهَا
تَسْعَىٰ ﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ
أَنتَ الْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا ۖ إِنَّمَا صَنَعُوا
كَيْدُ سَاحِرٍ ۖ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا
قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ ﴿٧٠﴾ قَالَ آمَنتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ ۖ
إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۖ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم
مِّنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ ۖ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا
وَأَبْقَىٰ ﴿٧١﴾ قَالُوا لَن نُّؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي
فَطَرَنَا ۖ فَاقْضِ مَا أَنتَ قَاضٍ ۖ إِنَّمَا تَقْضِي هَٰذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ إِنَّا
آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ۗ
وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿٧٣﴾ إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ ۖ
لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٤﴾ وَمَن يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ
فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿٧٥﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَن تَزَكَّىٰ ﴿٧٦﴾

75- Kim de iyi davranışlarda bulunmuş bir mü'min olarak O'na varırsa, üstün dereceler işte sırf bunlar içindir.

76- İçinde ebedi kalacaklar, zemininden ırmaklar akan Adn cennetleri! İşte arınanların mükafatı budur.

77- And olsun ki biz Musa'ya; Kullarımla birlikte geceleyin yola çık da (size) yetişilmesinden korkmaksızın ve (boğulmaktan) endişe etmeksizin onlara denizde kuru bir yol aç, diye vahyetmiştik.

78- Bunun üzerine o, askerleri ile birlikte onların peşine düştü. Deniz onları gömüp boğuverdi.

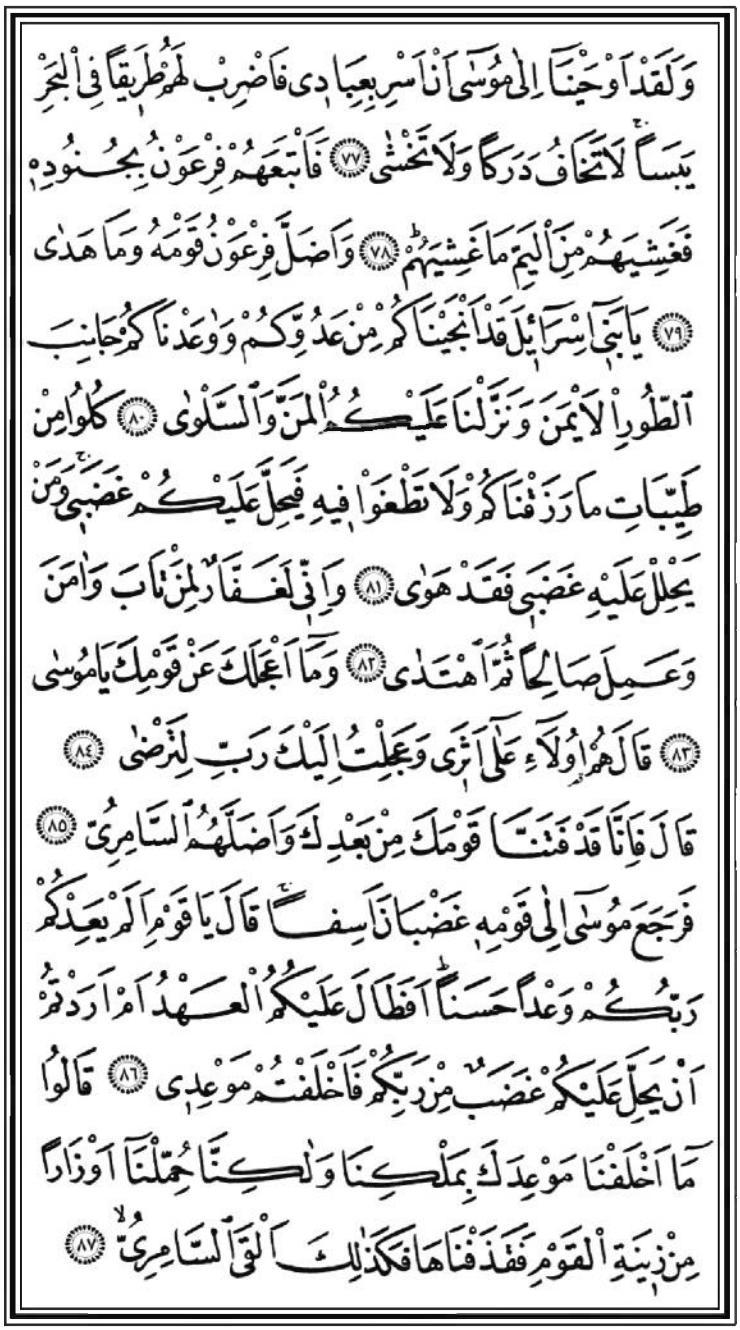
وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ
يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ ﴿٧٧﴾ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ
فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ
﴿٧٩﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ
الطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ ﴿٨٠﴾ كُلُوا مِنْ
طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ
يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨١﴾ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ
وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾ وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ
﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٤﴾
قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾
فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ
رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ
أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي ﴿٨٦﴾ قَالُوا
مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلَٰكِنَّا حُمِّلْنَا أَوْزَارًا
مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَٰلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾

79- Firavun, kavmini saptırdı, doğru yola sevketmedi.

80- Ey İsrailoğulları! Sizi düşmanınızdan kurtardık. Tûr'ûn sağ tarafına gelmeniz için size vade tanıdık ve size kudret helvası ile bıldırcın eti lütfettik.

81- Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yeyiniz, bu hususta taşkınlık ve nankörlük de etmeyiniz. Sonra sizi gazabım çarpar. Her kim ki kendisini gazabım çarparsa, hakikaten o yıkılıp gitmiştir.

82- Şu da muhakkak ki ben, tevbe eden, inanan ve yararlı iş yapan, sonra (böylece) doğru yolda giden kimseyi bağışlarım.

83- Seni acele ile kavminden ayrılmaya sevkeden nedir? Ey Musa!

84- İşte; dedi, Onlar da benim peşimdeler. Ben memnun olasın diye sana acele ile geldim Rab'bim.

85- Allah buyurdu; Senden sonra biz kavmini (Harun ile kalan İsrailoğulları'nı) imtihan ettik ve Samiri onları yoldan çıkardı.

86- Bunun üzerine Musa, öfkeli ve üzüntülü olarak kavmine döndü. Ey kavmim! Dedi, Rab'biniz size güzel bir vaadde bulunmamış mıydı? Şu halde size zaman mı çok uzun geldi, yoksa üstünüze Rab'binizin gazabının inmesini mi istediniz ki, bana olan vaadinizden döndünüz.

87- Dediler ki; Biz sana olan vaadimizden, kendi kudret ve irademizle dönmedik. Fakat biz, o kavmin (Mısır'lıların) ziynet eşyasından birtakım ağırlıklar yüklenmiş, sonra da onları atmıştık. Aynı şekilde Samiri de atmıştı.

88- Bu adam, onlar için, böğürebilen bir buzağı heykeli icad etti. Bunun üzerine; İşte, dediler, bu sizin de, Musa'nın da tanrısıdır. Fakat onu unuttu.

89- O şeyin, kendilerine hiçbir sözle mukabele edemeyeceğini, kendilerine ne bir zarar ne de bir fayda verme gücünde olmadığını görmezler mi?

90- Hakikaten Harun onlara daha önce; Ey kavmim! Demişti, siz bunun yüzünden sadece fitneye uğradınız. Sizin Rab'biniz şüphesiz çok merhametli olan Allah'tır. Şu halde bana uyunuz ve emrime itaat ediniz.

91- Onlar; Biz, dediler, Musa aramıza dönünceye kadar buna tapmaktan asla vaz geçmeyeceğiz.

92- Dedi ki Ey Harun! Onların delalete düştüklerini gördüğün zaman seni ne men etti;

93- Ki benim ardımca gelmedin? Emrime isyan mı ettin.

94- (Harun) Ey annemin oğlu! Dedi, saçımı sakalımı yolma. Ben senin; İsrailoğulları'nın arasına ayrılık düşürdün, sözümü tutmadın, demenden korktum.

95- Musa; Ya senin zorun nedir? Ey Samiri! Dedi.

96- O da; Ben, onların görmediklerini gördüm. Zira, o elçinin izinden bir avuç (toprak) alıp onu (erimiş mücevheratın içine) attım. Bunu böyle bana nefsim hoş gösterdi, dedi.

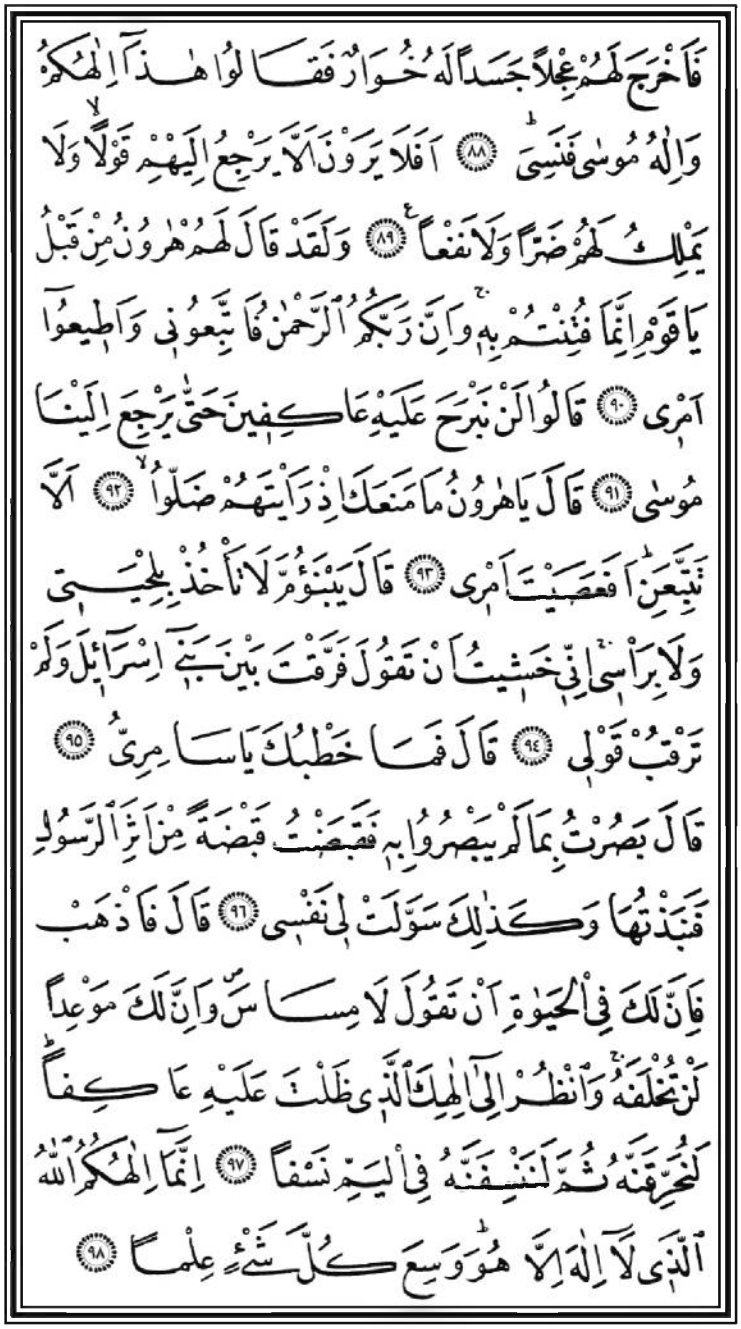

97- Musa; Defol! Dedi. Artık hayatın boyunca sen; Bana dokunmayın! Diyeceksin. Ayrıca senin için, kurtulamayacağın bir ceza günü var. Tapmakta olduğun tanrına da bak. Yemin ederim biz onu yakacağız. Sonra da onu parça parça edip denize savuracağız.

98- Sizin ilahınız, yalnızca, kendisinden başka İlah olmayan Allah'tır. O'nun ilmi her şeyi kuşatmıştır.

99- (Rasul'üm) İşte böylece geçmiştekilerin haberlerinden bir kısmını sana anlatıyoruz. Şüphesiz ki, tarafımızdan sana bir zikir verdik.

100- Kim ondan yüz çevirirse, şüphesiz ki, kıyamet gününde o, ağır bir günah yükünü yüklenecektir.

101- Bu kimseler, onda ebedi kalırlar. Onlar için kıyamet gününde bu ne kötü bir yüktür.

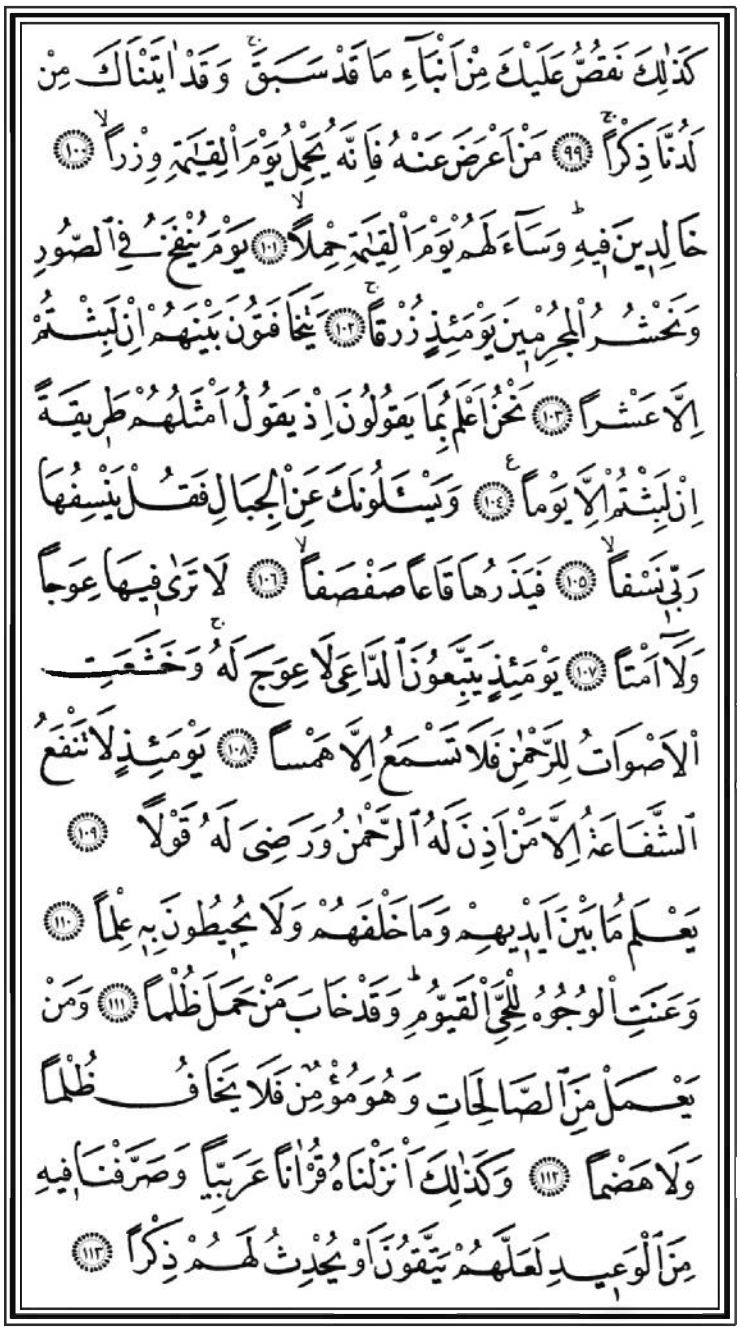

102- O günde Sur'a üflenir ve biz o zaman günahkarları, gözleri (korkudan) gömgök bir halde mahşerde toplarız.

103- Aralarında birbirlerine gizli gizli şöyle derler. Dünyada sadece on gün kaldınız.

104- Aralarında konuştukları konuyu biz daha iyi biliriz. Onların en olgun ve akıllı olanı o zaman, bir günden fazla kalmadınız der.

105- (Rasul'üm) Sana dağlar hakkında sorarlar. De ki; Rab'bim onları ufalayıp savuracak.

106- Böylece yerlerini dümdüz, bomboş bırakacaktır.

107- Orada ne bir iniş ne de bir yokuş görebileceksin.

108- O gün insanlar davetçiye (İsrafil'e) uyacaklar. Ona karşı yan çizmek yoktur. Artık, çok esirgeyici Allah hürmetine sesler kısılmıştır. Bu yüzden fısıltıdan başka bir ses işitemezsin.

109- O gün, Rahman'ın izin verdiği ve sözünden hoşlandığından başkasının şefaati fayda vermez.

110- O, insanların gelecekleri-ni de geçmişlerini de bilir. Onların ilmi ise bunu kapsayamaz.

111- Bütün yüzler (insanlar) diri ve her şeye hakim olan Allah için eğilip boyun bükmüştür. Zulüm yüklenen ise, gerçekten perişan olmuştur.

112- Her kim, mü'min olarak iyi olan işlerden yaparsa, artık o, ne zulümden ne de hakkının çiğnenmesinden korkar.

113- (Rasul'üm) Biz onu böylece Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda ikazları tekrar tekrar açıkladık. Umulur ki onlar (bu sayede günahtan) korunurlar yahut da o (Kur'an) kendileri için bir ibret ortaya koyar.

113- (Rasul'üm) Biz onu böylece Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda ikazları tekrar tekrar açıkladık. Ta ki (içlerindeki hidayete erecek olanlar günahtan) korunurlar. Yahut da o (Kur'an) kendileri için bir ibret ortaya koyar.

114- Gerçek hükümdar olan Allah, yücedir. Sana O'nun vahyi tamamlanmazdan önce Kur'an'ı (okumakta) acele etme ve (Rab'bim, benim ilmimi artır) de.

115- And olsun biz, daha önce de Adem'e (öğüt) vermiştik. Ne var ki o, (öğütü) unuttu. Onda azimde bulmadık.

116- Bir zaman biz meleklere; Adem'e secde edin! Demiştik. Onlar hemen secde ettiler; Yalnız İblis hariç. O diretti.

117- Bunun üzerine; Ey Adem! Dedik, bu, hem senin için hem de eşin için büyük bir düşmandır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın; Sonra yorulur, sıkıntı çekersin!

118- Şimdi burada senin için ne acıkmak vardır, ne de çıplak kalma.

119- Yine burada sen, susuzluk çekmeyecek, sıcaktan da bunalmayacaksın.

120- Derken şeytan onun aklını karıştırıp (Ey Adem! dedi, sana ebedilik ağacını ve sonu gelmez bir saltanatı göstereyim mi?)

121- Nihayet ondan yediler. Bunun üzerine kendilerine ayıp yerleri göründü. Üstlerini cennet yaprağı ile örtmeye çalıştılar (Bu surette) Rab'bine asi olup yolunu şaşırdı.

122- Sonra Rab'bi onu seçkin kıldı; tevbesini kabul etti ve doğru yola iletti.

122- Sonra doğru yolu buldu; Rab'bi tevbesini kabul etti. O (Rab'bi) indinde yüceldi.

123- Buyurdu ki; Birbirinize düşman olarak hepiniz oradan (cennetten) inin! Artık benden size hidayet geldiğinde kim benim hidayetime uyarsa o sapmaz ve bedbaht olmaz.

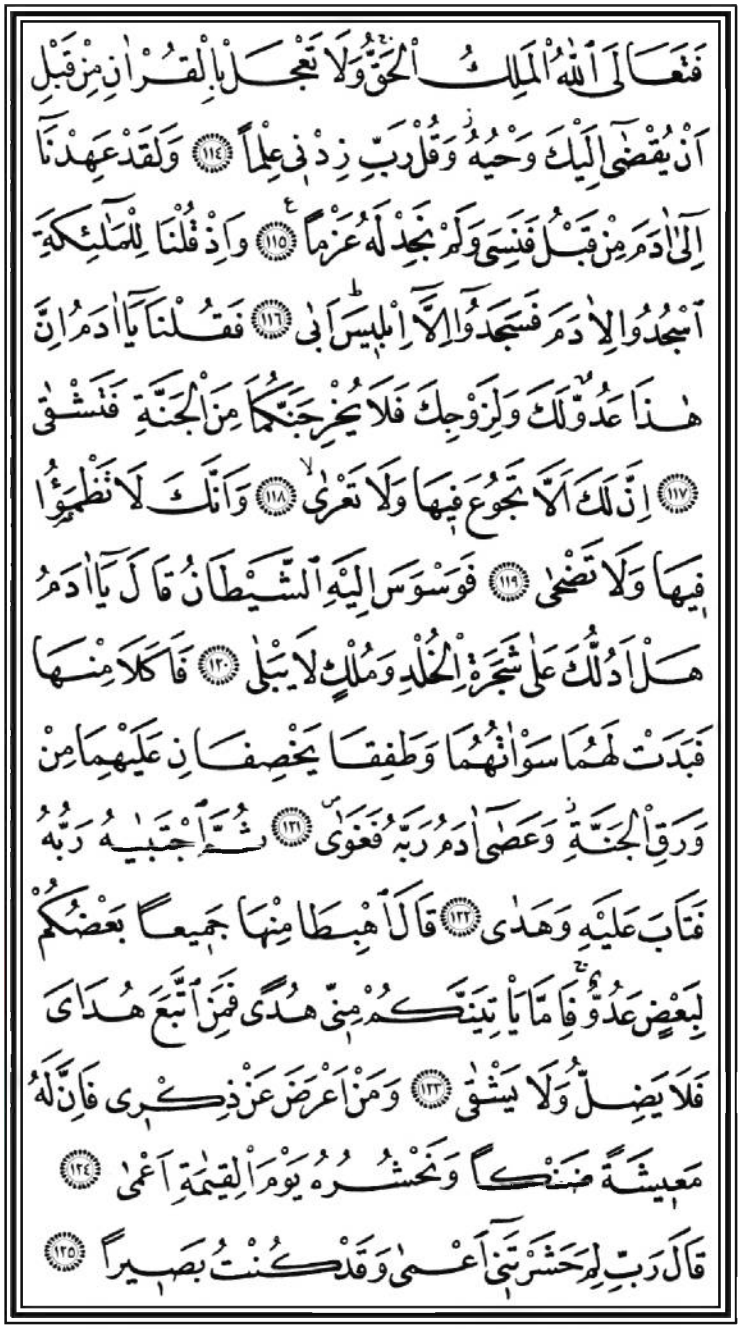

124- Kim de beni anmaktan yüz çevirirse şüphesiz onun sıkıntılı bir hayatı olacak ve biz onu kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz.

125- O; Rab'bim! Beni niçin kör olarak haşrettin? Oysa ben hakikaten görür idim! Der.

126- (Allah) Buyurur ki; İşte böyle. Çünkü sana ayetlerimiz geldi, ama sen onları yalanladın. Bugün bu senin yalanladığının karşılığıdır.

127- Doğru yoldan sapanı ve Rab'binin ayetlerine inanmayanı, işte böyle cezalandırırız. Ahiret azabı, elbette daha şiddetli ve daha süreklidir.

128- Bizim, onlardan önce nice nesilleri helak etmiş olmamız kendilerini yola getirmedi mi? Halbuki onların yurtlarında gezip dolaşırlar. Bunda, elbetteki akıl sahipleri için nice ibretler vardır.

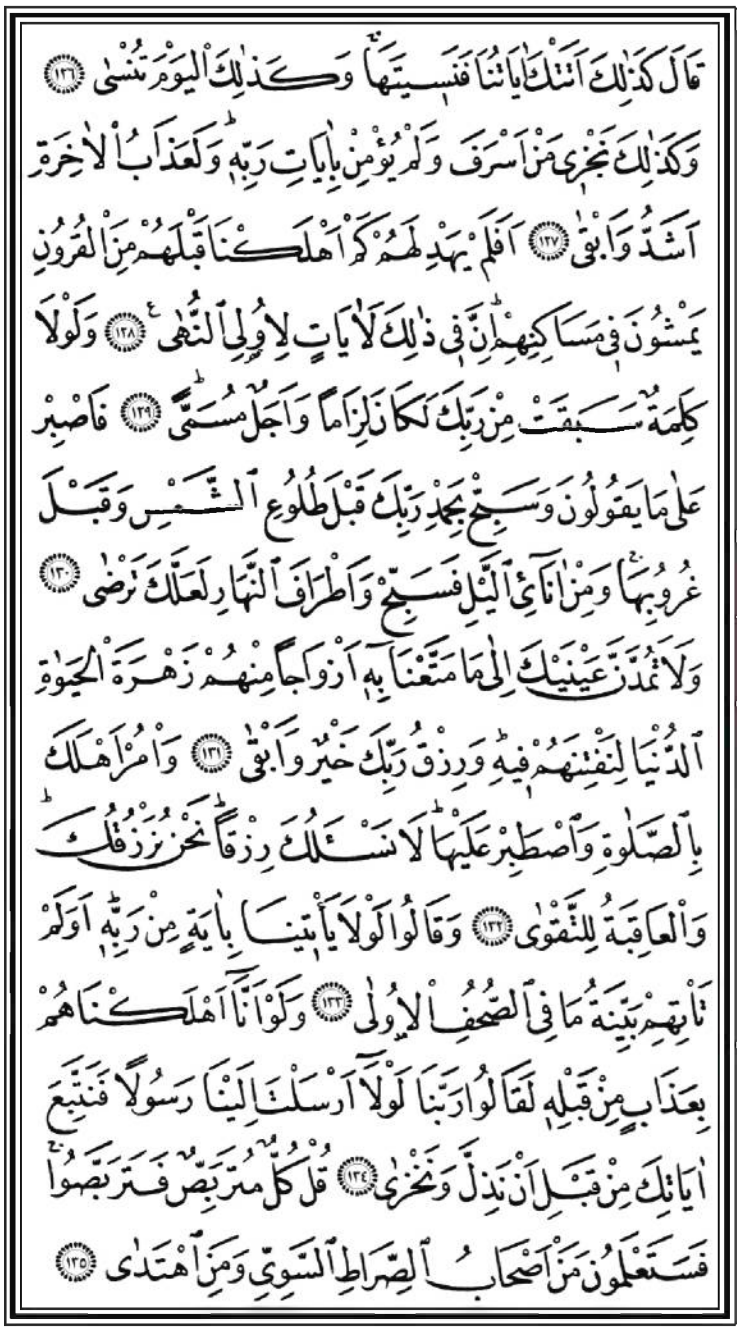

129- Eğer Rab'binden, daha önce sadır olmuş bir söz ve tayin edilmiş bir vade olmasaydı, (ceza onlar için de dünyada) kaçınılmaz olurdu.

130- (Rasul'um) Sen onların söylediklerine sabret. Güneşin doğmasından önce de batmasından önce de Rab'bini övgü ile tesbih et. Gecenin bir kısım saatleri ile gündüzün etrafında (iki ucunda) da tesbih et ki, sen, Allah'tan hoşnut olasın.

131- Sakın kendilerini denemek için onlardan bir kesimi faydalandırdığımız dünya hayatının çekiciliğine gözlerini dikme. Rab'binin nimeti hem daha hayırlı, hem de daha süreklidir.

131- Sakın kendilerinin (nasıl bir insan olduklarını) ispatlamaları için onlardan bir kesimin dünya hayatının çekiciliğine gözlerini dikerek faydalandığı gibi . (Onlara) gözlerini dikme Rab'binin nimeti hem daha hayırlı, hem de daha süreklidir.

132- Ailene namazı emret. Kendin de ona sabırla devam et. Senden rızık istemiyoruz. (Aksine) Biz seni rızıklandırıyoruz. Güzel sonuç takva iledir.

133- Onlar; (Muhammed) bize Rab'binden bir mucize getirmeli değil miydi? Dediler. Önce gelen kitaplardakinin apaçık delili (Kur'an) onlara gelmedi mi?

134- Eğer biz bundan (Kur'an'dan) önce onları bir azapla helak etseydik, muhakkak ki şöyle diyeceklerdi; Ya Rab'bi! Bize bir elçi gönderseydin de, şu aşağılığa ve rüsvaylığa düşmeden önce ayetlerine uysaydık.

135- De ki; Herkes beklemektedir. Öyle ise siz de bekleyin. Yakında anlayacaksınız. Doğru düzgün yolun yolcuları kimmiş ve hidayette olan kimmiş.

YİRMİ BİRİNCİ SÛRE
el-ENBİYÂ SÛRESİ

Enbiya Suresi 112 ayettir ve Mekke'de nazil olmuştur. Başka konular yanında bilhassa bazı Peygamber'ler ve onların kavimleriyle olan münasebetlerinden bahsettiği için Enbiya (Peygamber'ler) Suresi adını almıştır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

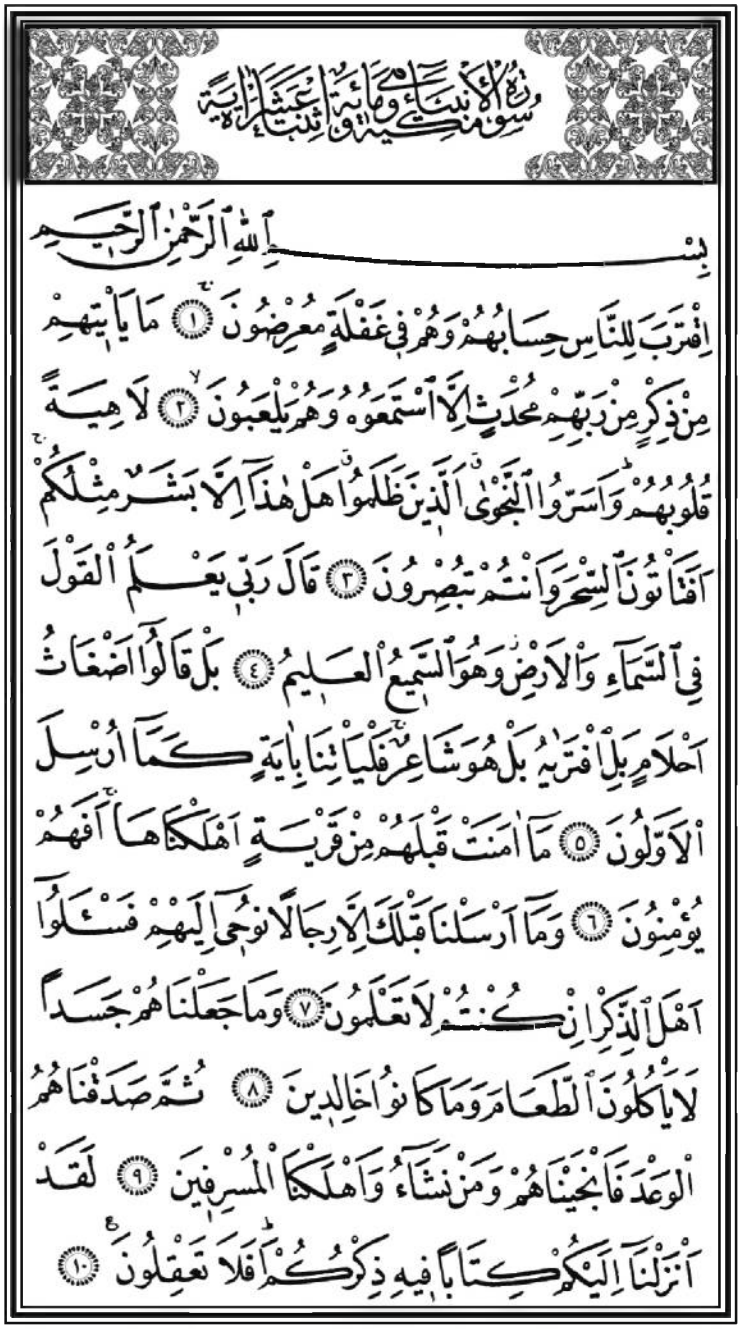

1- İnsanların hesaba çekilecekleri (gün) yaklaştı. Hal böyle iken onlar, gaflet içinde yüz çevirdiler.

2- Rab'lerinden kendilerine ne zaman yeni bir ihtar gelse onlar bunu hep alaya alarak dinlerler.

3- Kalpleri oyun eğlenceye dalarak dinlemişlerdir. O zalimler şöyle fısıldaştılar; Bu (Muhammed) sizin gibi bir beşer olmaktan başka nedir ki! Siz şimdi gözünüz göre göre büyüye mi kapılıyorsunuz.

4- (Peygamber) Dedi ki; Rab'bim, yerde ve gökte (söylenmiş) her sözü bilir. O, hakkıyla işiten ve bilendir.

5- Hayır dediler, (bunlar) saçma sapan rüyalardır. Bilakis onu kendisi uydurmuştur. Belki de o şairdir. (Eğer öyle değilse) Bize hemen, öncekilere gönderilenin benzeri bir ayet getirsin.

6- Bunlardan önce helak ettiğimiz hiçbir belde iman etmemişti. Şimdi bunlar mı iman edecekler?

7- Biz senden önce de, kendilerine vahiy verdiğimiz kişilerden başkasını Peygamber olarak göndermedik. Eğer bilmiyorsanız bilenlerden sorunuz.

8- Biz onları (Peygamber'leri) yemek yemez birer (cansız) ceset olarak yaratmadık. Onlar (bu dünyada) ebedi de değillerdir.

9- Sonra onlara (verdiğimiz) sözü yerine getirdik. Böylece, hem onları hem de dilediğimiz (başka) kimseleri kurtuluşa erdirdik. Müsrifler de helak oldular.

9- Sonra onlara (verdiğimiz) sözü yerine getirdik. Böylece, hem onlar hem de dileyen (başka) kimseler kurtuluşa erdiler. Müsrifler de helak oldular.

10- And olsun, size içinde sizin için öğüt bulunan bir Kitap indirdik. Hala akıllanmaz mısınız?

11- Zalim olan nice beldeyi kırıp geçirdik. Arkasından da nice başka topluluklar vücuda getirdik.

12- Azabımızı hissettiklerinde bir de bakarsın ki oralardan (azap bölgesinden) kaçıyorlar.

13- Kaçmayın! İçinde bulunduğunuz refaha ve yurtlarınıza dönün. Çünkü size sorular sorulacak.

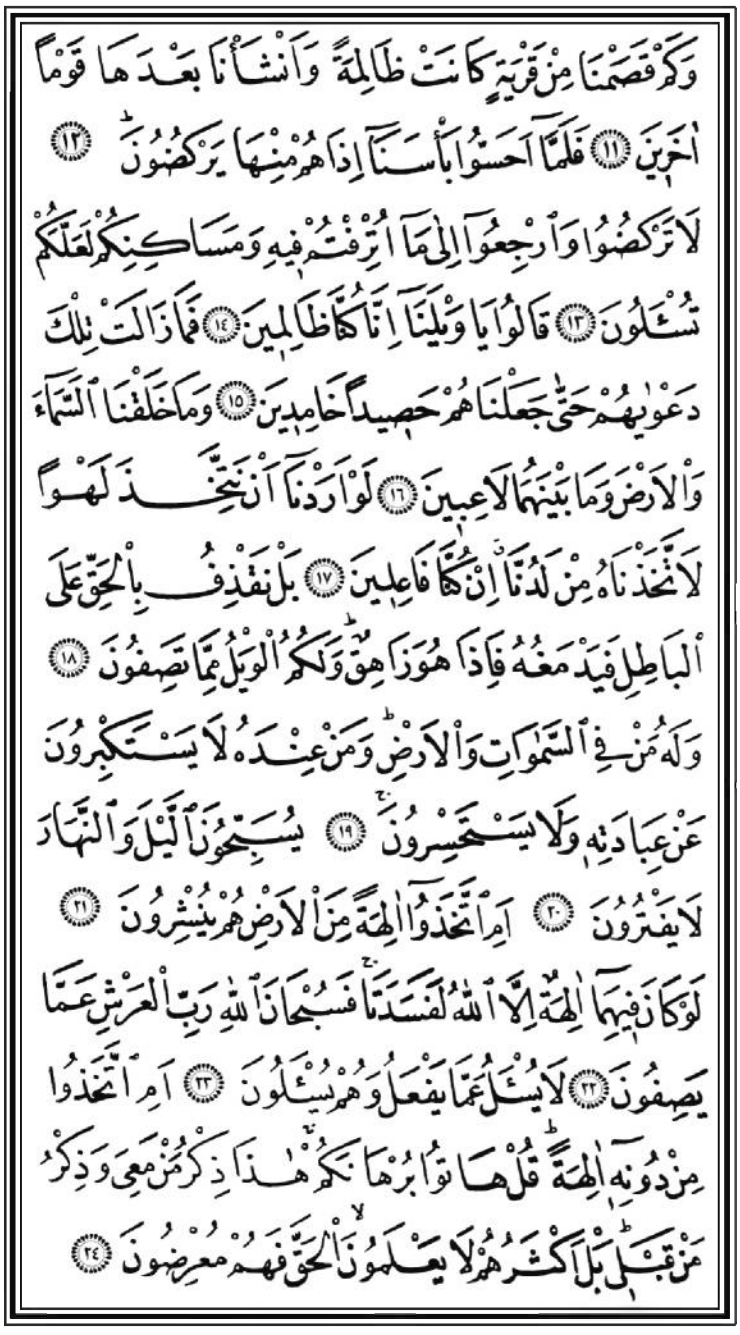

14- Vay başımıza gelenlere! dediler. Gerçekten biz zalim insanlarmışız.

15- Biz kendilerini, kuruyup biçilmiş ekine, sönmüş ateşe çevirinceye kadar bu feryatları sürüp gider.

16- Biz, göğü, yeri ve bunlar arasındakileri oyuncular (işi, eğlencesi) olarak yaratmadık.

17- Eğer bir eğlence edinmek isteseydik, onu kendi tarafımızdan edinirdik. Biz bunu yapanlardan değiliz.

18- Bilakis biz, hakkı batılın tepesine bindiririz de o, batılın işini bitirir. Bir de bakarsınız ki, batıl yok olup gitmiştir. (Allah'a) Yakıştırdığınız (kötü) sıfatlardan dolayı yazıklar olsun size.

19- Göklerde ve yerde kimler varsa O'na aittir. O'nun huzurunda bulunanlar, O'na ibadet hususunda kibirlenmezler ve yorulmazlar.

20- Onlar, bıkıp usanmaksızın gece gündüz (Allah'ı) tesbih ederler.

21- Yoksa (o müşrikler) yerden bir takım tanrılar edindiler de (ölüleri) onlar mı diriltecek?

22- Eğer yerde ve gökte Allah'tan başka tanrılar bulunsaydı, yer ve gök (bunların nizamı) kesinlikle bozulup gitmişti. Demek ki arşın Rab'bi olan Allah, onların yakıştırdıkları sıfatlardan münezzehtir.

23- Allah, yaptığından sorumlu tutulamaz; Onlar ise sorguya çekileceklerdir.

24- Yoksa O'ndan başka bir takım tanrılar mı edindiler? De ki; Haydi delillerinizi getirin. İşte benimle beraber olanların Kitab'ı ve benden öncekilerin Kitab'ı. Hayır! Onların çoğu Hak'kı bilmezler; Bu yüzden de yüz çevirirler.

25- Senden önce hiçbir Rasul göndermedik ki ona; Benden başka İlah yoktur; Şu halde bana kulluk edin, diye vahyetmiş olmayalım.

26- Rahman (olan Allah, melekleri) evlat edindi dediler. Haşa! O bundan münezzehtir. Bilakis (melekler) lütuf ve ihsana mazhar olmuş kullardır.

27- O'ndan (emir almazdan) önce konuşmazlar, onlar sadece, O'nun emri ile hareket ederler.

28- Allah onların önlerindekini de, arkalarındakini de (yaptıklarını da yapacaklarını da) bilir. Allah rızasına ulaşmış olanlardan başkasına şefaat (dua) etmezler. Onlar, Allah korkusundan titrerler.

29- Onlardan her kim tanrı O değil, benim derse biz onu cehennemle cezalandırırız. İşte biz, zalimlere böyle ceza veririz.

30- İnkar edenler, göklerle yer bitişik bir halde iken bizim, onları birbirinden kopardığımızı ve her canlı şeyi sudan yarattığımızı görüp düşünmediler mi? Yine de inanmazlar mı?

31- Onları sarsmasın diye yeryüzünde birtakım dağlar diktik. Orada geniş geniş yollar açtık. Ta ki maksatlarına ulaşsınlar.

32- Biz gökyüzünü korunmuş bir tavan gibi yaptık. Onlar ise, gökyüzünün ayetlerinden yüz çevirirler.

33- O, geceyi gündüzü, güneşi, ayı yaratandır. Herbiri bir yörüngede yüzmektedirler.

34- Biz, senden önce de hiçbir beşere, ebedilik vermedik. Şimdi sen ölürsen, sanki onlar ebedi mi kalacaklar?

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِيٓ إِلَيْهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠
فَٱعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا۟ ٱتَّخَذَ ٱلرَّحْمَٰنُ وَلَدًا سُبْحَٰنَهُۥ ۚ
بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُۥ بِٱلْقَوْلِ وَهُم بِأَمْرِهِۦ يَعْمَلُونَ
﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ ۚ إِلَّا
لِمَنِ ٱرْتَضَىٰ وَهُم مِّنْ خَشْيَتِهِۦ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَن يَقُلْ مِنْهُمْ
إِنِّىٓ إِلَٰهٌ مِّن دُونِهِۦ فَذَٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلظَّٰلِمِينَ
﴿٢٩﴾ أَوَلَمْ يَرَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَنَّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا
فَفَتَقْنَٰهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ ٱلْمَآءِ كُلَّ شَىْءٍ حَىٍّ ۖ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ
﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِى ٱلْأَرْضِ رَوَٰسِىَ أَن تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا
فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا ٱلسَّمَآءَ
سَقْفًا مَّحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ ءَايَٰتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ
ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ ۖ كُلٌّ
فِى فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ ٱلْخُلْدَ ۖ
أَفَإِن مِّتَّ فَهُمُ ٱلْخَٰلِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ ٱلْمَوْتِ ۗ
وَنَبْلُوكُم بِٱلشَّرِّ وَٱلْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

35- Her canlı, ölümü tadar. Bir deneme olarak sizi hayırla da, şerle de imtihan ederiz. Ve siz, ancak bize döndürüleceksiniz.

35- Her canlı, ölümü tadar. (Kendinizin nasıl bir insan olduğunu kendinize şahit tutmanız için) Sizler hayırla da, şerle de imtihan olunursunuz. Ve sizler, ancak bize döndürüleceksiniz.

36- (Rasul'üm!) Kafirler seni gördükleri zaman; Sizin İlahlarınızı diline dolayan bu mu? diyerek seni hep alaya alırlar. Halbuki onlar, çok esirgeyici Allah'ın Kitab'ını inkar edenlerin ta kendileridir.

37- İnsan, aceleci (bir tabiatta) yaratılmıştır. Size ayetlerimi göstereceğim; Benden acele istemeyin.

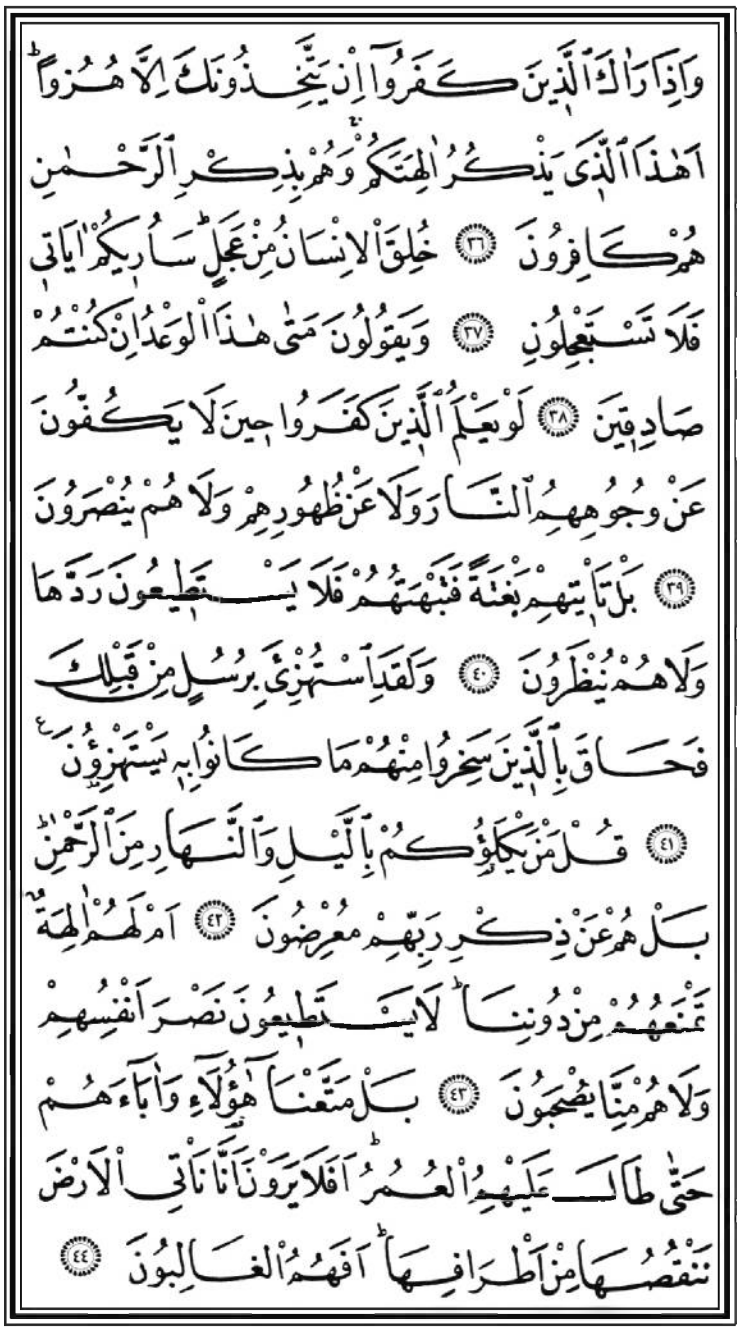

وَإِذَا رَآكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا
أَهَٰذَا ٱلَّذِى يَذْكُرُ ءَالِهَتَكُمْ وَهُم بِذِكْرِ ٱلرَّحْمَٰنِ
هُمْ كَٰفِرُونَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ ٱلْإِنسَٰنُ مِنْ عَجَلٍ ۚ سَأُو۟رِيكُمْ ءَايَٰتِى
فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ
صَٰدِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ حِينَ لَا يَكُفُّونَ
عَن وُجُوهِهِمُ ٱلنَّارَ وَلَا عَن ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ
﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِم بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدِ ٱسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ
فَحَاقَ بِٱلَّذِينَ سَخِرُوا۟ مِنْهُم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤١﴾
قُلْ مَن يَكْلَؤُكُم بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ مِنَ ٱلرَّحْمَٰنِ ۚ
بَلْ هُمْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِم مُّعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ لَهُمْ ءَالِهَةٌ
تَمْنَعُهُم مِّن دُونِنَا ۚ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ
وَلَا هُم مِّنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هَٰٓؤُلَآءِ وَءَابَآءَهُمْ
حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ ٱلْعُمُرُ ۗ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِى ٱلْأَرْضَ
نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۚ أَفَهُمُ ٱلْغَٰلِبُونَ ﴿٤٤﴾

38- Eğer diyorlar. Doğru iseniz, ne zaman (gerçekleşecek) bu tehdit?

39- İnkar edenler, yüzlerinden ve sırtlarından (saran) ateşi savamayacakları, kendilerine yardım dahi edilmeyeceği zamanı bir bilselerdi.

40- Bilakis kendilerine o (kıyamet) öyle ani gelir ki, onları şaşırtır. Artık, ne reddedebilirler onu, ne de kendilerine mühlet verilir.

41- And olsun, senden önceki Peygamber'lerle de alay edildi. Ama onları alaya alanları, o alay konusu ettikleri şey kuşatıverdi.

42- De ki; Allah'a karşı sizi gece gündüz kim koruyacak. Buna rağmen onlar Rab'lerini anmaktan yüz çevirirler.

43- Yoksa kendilerini bize karşı savunacak birtakım İlahları mı var? (O İlah dedikleri şeyler) Kendilerine bile yardım edecek güçte değildirler. Onlar bizden de alaka ve destek görmezler.

44- Evet, onları da, atalarını da barındırdık. Nihayet ömür kendilerine (hiç bitmeyecek gibi) uzun geldi. Oysa onlar, bizim galip gelip (kafirlere ait) araziyi çevresinden eksilteceğimizi görmezler mi? Şu halde, üstün gelen onlar mı?

45- De ki; Ben, sadece, vahiy ile sizi ikaz ediyorum. Fakat, sağır olanlar, ikaz edildikleri zaman bu çağrıyı duymazlar.

46- And olsun, onlara Rab'binin azabından ufak bir esinti dokunsa, hiç şüphesiz vah bize! Hakikaten biz zalim kimselermişiz derler.

47- Biz kıyamet günü için adalet terazileri kurarız. Artık kimseye, hiçbir şekilde haksızlık edilmez. (Yapılan iş) Bir hardal tanesi kadar dahi olsa, onu (adalet terazisine) getiririz. Hesap gören olarak biz (herkese) yeteriz.

48- And olsun biz, Musa ve Harun'a, takva sahipleri için bir ışık, bir öğüt ve Furkan'ı verdik

48- And olsun biz, Musa ve Harun'a, Furkan'ı verdik. (Aynı zamanda o) Takva sahipleri için bir ışık ve bir öğüttür.

49- (O takva sahipleri ki) Onlar, görmedikleri halde Rab'bine candan saygı gösterirler. Yine onlar, kıyametten korkan kimselerdir.

50- İşte bu (Kur'an) da, bizim indirdiğimiz hayırlı ve faydalı bir öğüttür. Şimdi onu inkar mı ediyorsunuz?

51- And olsun biz İbrahim'e daha önce rüştünü vermiştik. Biz onu iyi tanırdık.

51- And olsun biz İbrahim'e daha önce rüştünü vermiştik. O, bizi iyi tanırdı.

52- O, babasına ve kavmine; Şu karşısına geçip tapmakta olduğunuz heykeller de ne oluyor? Demişti.

53- Dediler ki; Biz, babalarımızı bunlara tapar kimseler bulduk.

54- Doğrusu, siz de, babalarınız da açık bir sapıklık içindesiniz, dedi.

قُلْ إِنَّمَآ أُنذِرُكُم بِٱلْوَحْىِ ۖ وَلَا يَسْمَعُ ٱلصُّمُّ ٱلدُّعَآءَ إِذَا
مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِن مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ
لَيَقُولُنَّ يَٰوَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ ٱلْمَوَٰزِينَ ٱلْقِسْطَ
لِيَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا ۖ وَإِن كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ
مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا ۗ وَكَفَىٰ بِنَا حَٰسِبِينَ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا
مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ٱلْفُرْقَانَ وَضِيَآءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾
ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِٱلْغَيْبِ وَهُم مِّنَ ٱلسَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾
وَهَٰذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَٰهُ ۚ أَفَأَنتُمْ لَهُۥ مُنكِرُونَ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ
ءَاتَيْنَآ إِبْرَٰهِيمَ رُشْدَهُۥ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِۦ عَٰلِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ
لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ مَا هَٰذِهِ ٱلتَّمَاثِيلُ ٱلَّتِىٓ أَنتُمْ لَهَا عَٰكِفُونَ ﴿٥٢﴾
قَالُوا۟ وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا لَهَا عَٰبِدِينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنتُمْ أَنتُمْ
وَءَابَآؤُكُمْ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوٓا۟ أَجِئْتَنَا بِٱلْحَقِّ أَمْ أَنتَ
مِنَ ٱللَّٰعِبِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَل رَّبُّكُمْ رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ
ٱلَّذِى فَطَرَهُنَّ وَأَنَا۠ عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿٥٦﴾ وَتَٱللَّهِ
لَأَكِيدَنَّ أَصْنَٰمَكُم بَعْدَ أَن تُوَلُّوا۟ مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾

55- Dediler ki; Bize gerçeği mi getirdin, yoksa sen oyunbazlardan biri misin?

56- Hayır! Dedi. Sizin Rab'biniz, yarattığı göklerin ve yerin de Rab'bidir ve ben buna şahitlik edenlerdenim.

57- Allah'a yemin ederim ki, siz ayrılıp gittikten sonra putlarınıza bir oyun oynayacağım.

58- Sonunda İbrahim onları paramparça etti. Yalnız onların büyüğünü bıraktı. Belki ona müracaat ederler diye.

59- Bunu tanrılarımıza kim yaptı? Muhakkak o zalimlerden biridir, dediler.

60- (Bir kısmı) Bunları diline dolayan bir genç duyduk. Kendisine İbrahim denilirmiş, dediler.

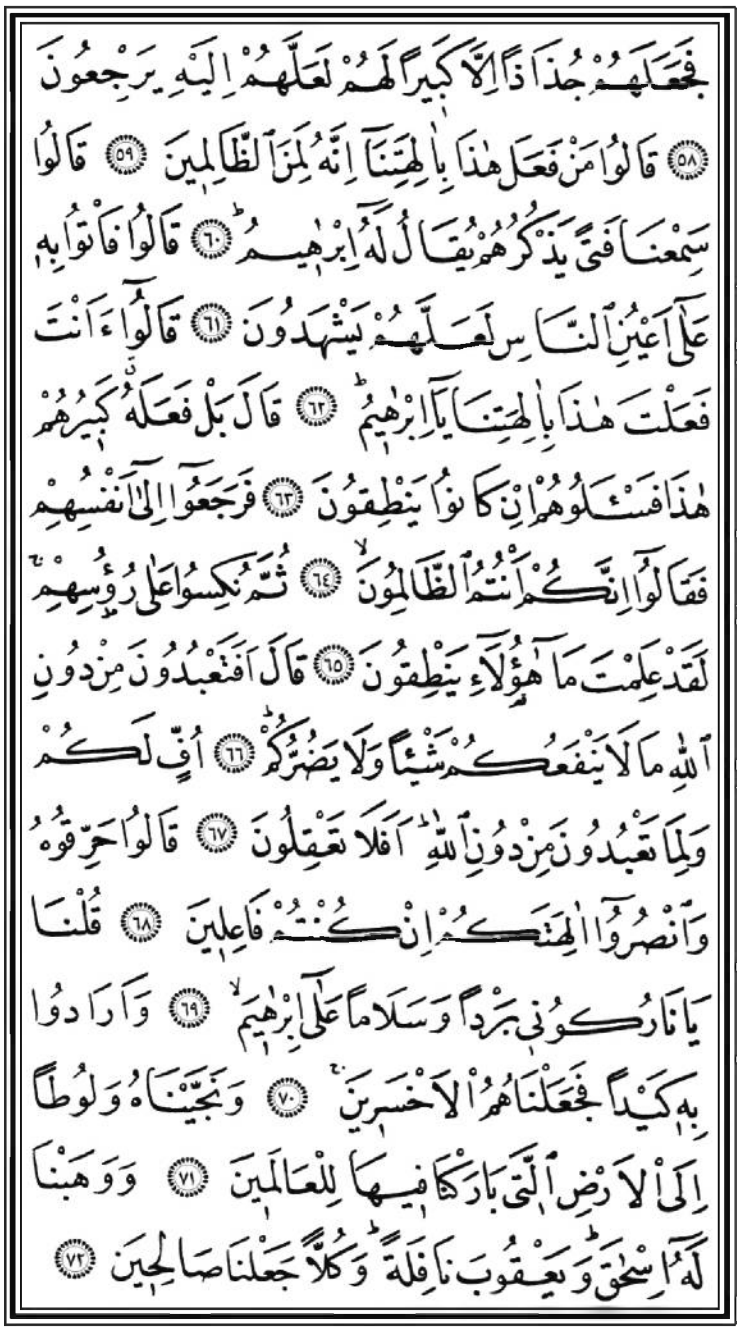

61- O halde, dediler, onu hemen insanların gözü önüne getirin. Belki şahitlik ederler.

62- Bunu ilahlarımıza sen mi yaptın ey İbrahim? dediler.

63- Belki de bu işi şu büyükleri yapmıştır. Hadi onlara sorun. Eğer konuşuyorlarsa dedi.

64- Bunun üzerine, kendi vicdanlarına dönüp (kendi kendilerine) zalimler sizlersiniz, sizler dediler.

65- Sonra tekrar eski inanç ve tartışmalarına döndüler. Sen bunların konuşmadığını pekala biliyorsun dediler.

66- İbrahim; Öyleyse, dedi, Allah'ı bırakıp da, size hiçbir fayda ve zarar vermeyen bir şeye hala tapacak mısınız?

67- Size de, Allah'ı bırakıp tapmakta olduğunuz şeylere de yuh olsun! Siz akıllanmaz mısınız?

68- (Bir kısmı) Eğer iş yapacaksanız, yakın onu da tanrılarımıza yardım edin dediler.

69- Ey ateş! İbrahim için serinlik ve esenlik ol dedik.

70- Böylece ona bir tuzak kurmak istediler, fakat biz onları, daha çok hüsrana uğrayanlar durumuna soktuk.

71- Biz onu ve Lut'u kurtararak içinde cümle aleme bereketler verdiğimiz ülkeye ulaştırdık.

72- Ona (İbrahim'e) İshak'ı ve fazladan bir bağış olmak üzere Yakub'u lütfettik. Hepsi salihlerdendi.

73- Onları, emrimiz uyarınca doğru yolu gösteren önderler yaptık. Kendilerine hayırlı işler yapmayı, namaz kılmayı, zekat vermeyi vahyettik. Onlar daima bize ibadet eden kimselerdi.

73- Onlar, (Allah'ın) emrine uyan doğru yolu gösteren önderlerdi. Kendilerine hayırlı işler yapmayı, namaz kılmayı, zekat vermeyi vahyettik. Onlar daima bize ibadet eden kimselerdi.

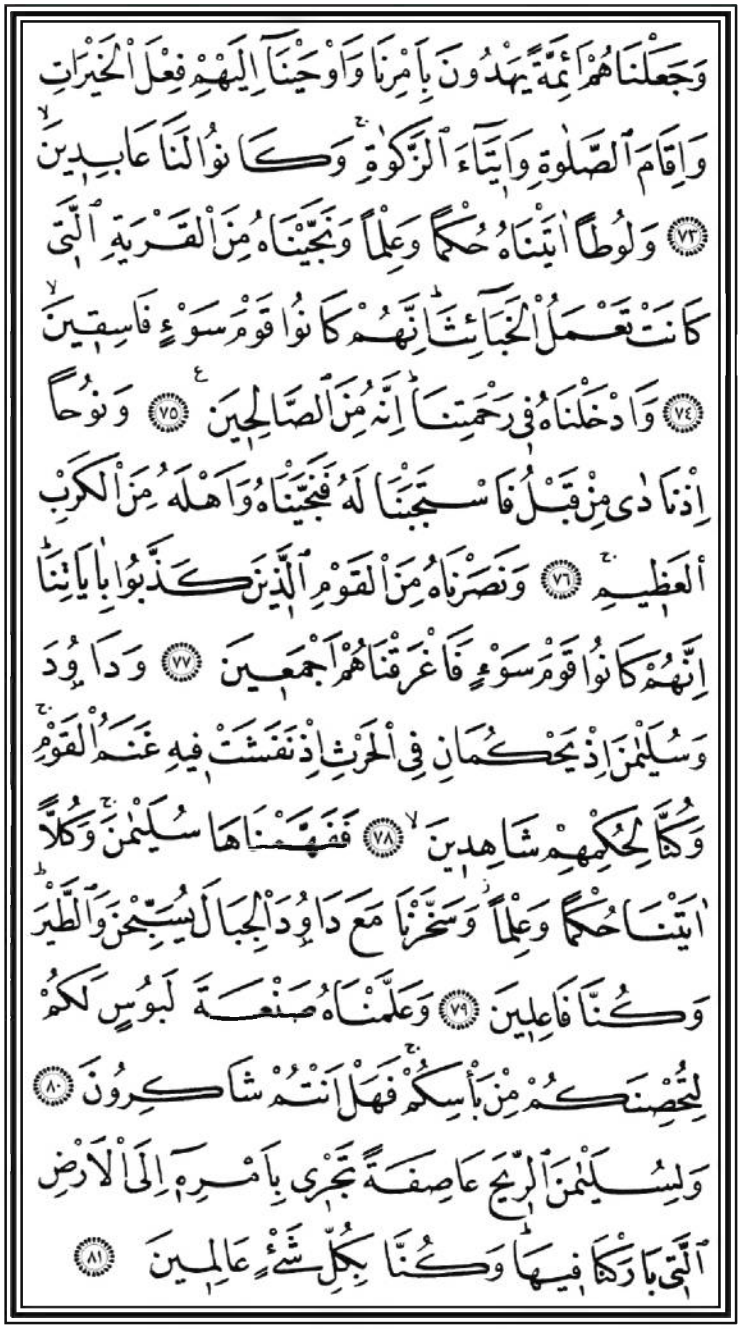

74- Lut'a gelince, ona da hüküm (hakimlik, Peygamber'lik, hükümdarlık) ve ilim verdik. Onu çirkin işler yapmakta olan memleketten kurtardık. Zira onlar (o memleketin halkı) gerçekten fena işler yapan kötü bir kavimdi.

75- Onu (Lut'u) rahmetimize kabul ettik. Çünkü o salihlerden idi.

76- Daha önce Nuh da dua etmiş, biz onun duasını kabul etmiştik. Böylece kendisini ve (iman eden) yakınlarını büyük sıkıntıdan kurtarmıştık.

77- Onu, ayetlerimizi inkar eden kavimden koruduk. Gerçekten onlar, fena bir kavim idi. Bu yüzden topunu birden (suya) gömdük.

78- Davud ve Süleyman'ı da an. Bir zaman, bir ekin konusunda hüküm veriyorlardı. Bir grup insanın koyun sürüsü, geceleyin başı boş bir vaziyette bu ekinin içine dağılıp ziyan vermişti. Biz onların hükmünü görüp bilmekte idik.

79- Böylece bunu (bu fetvayı) Süleyman'a biz anlatmıştık. Biz onların herbirine hüküm (hükümdarlık, Peygamber'lik) ve ilim verdik. Kuşları ve tesbih eden dağları da Davud'a boyun eğdirdik. (Bunları) Biz yapmaktayız.

80- Ona, savaş sıkıntılarınızdan sizi koruması için zırh yapmayı öğrettik. Artık şükredecek misiniz?

81- Süleyman'ın emrine de kasırga (gibi esen) rüzgarı verdik. Onun emriyle içinde bereketler yarattığımız yere doğru eserdi. Biz her şeyi biliriz.

82- Şeytanlar arasından da, onun için dalgıçlık eden (ve inciler çıkaran) ve bundan başka işler görenler vardı. Biz onları gözetim altında tutuyorduk.

83- Eyyub'u da (an). Hani Rab'bine; Başıma bu dert geldi. Sen, merhametlilerin en merhametlisisin diye niyaz etmişti.

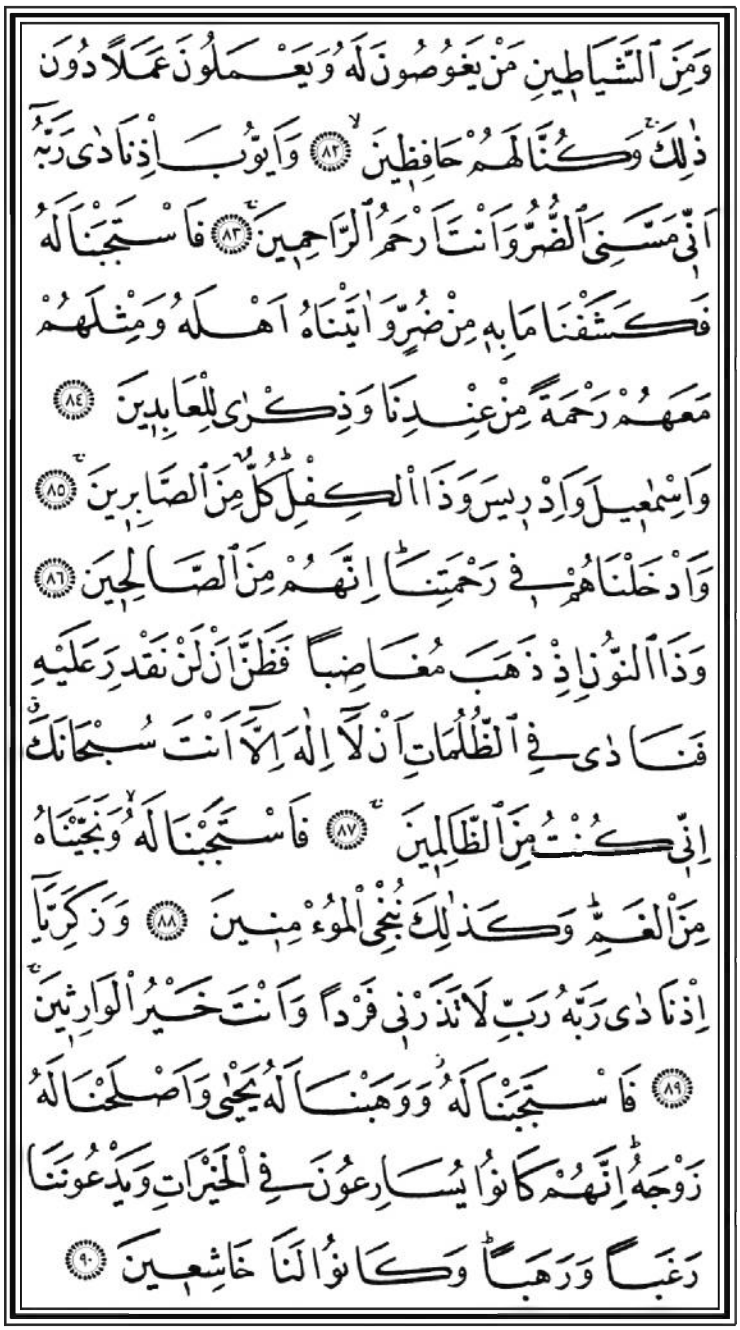
وَمِنَ ٱلشَّيَٰطِينِ مَن يَغُوصُونَ لَهُۥ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ
ذَٰلِكَ ۖ وَكُنَّا لَهُمْ حَٰفِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ
أَنِّى مَسَّنِىَ ٱلضُّرُّ وَأَنتَ أَرْحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿٨٣﴾ فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ
فَكَشَفْنَا مَا بِهِۦ مِن ضُرٍّ ۖ وَءَاتَيْنَٰهُ أَهْلَهُۥ وَمِثْلَهُم
مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَٰبِدِينَ ﴿٨٤﴾
وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا ٱلْكِفْلِ ۖ كُلٌّ مِّنَ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿٨٥﴾
وَأَدْخَلْنَٰهُمْ فِى رَحْمَتِنَآ ۖ إِنَّهُم مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٨٦﴾
وَذَا ٱلنُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغَٰضِبًا فَظَنَّ أَن لَّن نَّقْدِرَ عَلَيْهِ
فَنَادَىٰ فِى ٱلظُّلُمَٰتِ أَن لَّآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنتَ سُبْحَٰنَكَ
إِنِّى كُنتُ مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ وَنَجَّيْنَٰهُ
مِنَ ٱلْغَمِّ ۚ وَكَذَٰلِكَ نُنجِى ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّآ
إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥ رَبِّ لَا تَذَرْنِى فَرْدًا وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْوَٰرِثِينَ
﴿٨٩﴾ فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ وَوَهَبْنَا لَهُۥ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُۥ
زَوْجَهُۥٓ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ وَيَدْعُونَنَا
رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا۟ لَنَا خَٰشِعِينَ ﴿٩٠﴾

84- Bunun üzerine biz, tarafımızdan bir rahmet ve kulluk edenler için bir hatıra olmak üzere onun duasını kabul ettik. Kendisinde dert ve sıkıntı olarak ne varsa giderdik ve ona aile efradını, ayrıca bunlarla birlikte bir mislini daha verdik.

85- İsmail'i, İdris'i ve Zülküf'ü de (yadet). Hepsi de sabreden kimselerdendi.

86- Onları rahmetimize kabul ettik. Onlar hakikaten iyi kimselerdendi.

87- Zünnun'u da (Yunus'u da zikret). O öfkeli bir halde geçip gitmişti. Bizim kendisini asla sıkıştırmayacağımızı zannetmişti. Nihayet karanlıklar içinde senden başka hiçbir İlah yoktur. Seni tenzih ederim. Gerçekten ben zalimlerden oldum diye niyaz etti.

88- Bunun üzerine onun duasını kabul ettik ve onu kederden kurtardık. İşte biz mü'minleri böyle kurtarırız.

89- Zekeriyya'yı da (an). Hani o Rab'bine şöyle niyaz etmişti; Rab'bim! Beni yalnız bırakma! Sen, varislerin en hayırlısısın,

90- Biz onun da duasını kabul ettik ve ona Yahya'yı verdik; Eşini de kendisi için (çocuk doğurmaya) elverişli kıldık. Onlar (bütün bu Peygamber'ler) hayır işlerinde koşuşurlar, umarak ve korkarak bize yalvarırlardı. Onlar, bize karşı derin saygı içindeydiler.

91- Irzını iffetini korumuş olan (Meryem'i de an). Biz ona ruhumuzdan üfledik. Onu ve oğlunu cümle alem için bir ibret kıldık.

92- Hakikaten bu bir tek ümmet olarak sizin ümmetinizdir. Ben de sizin Rab'binizim. Öyle ise bana kulluk edin.

93- (İnsanlar) Kendi aralarında (din ve devlet) işlerinin birliğini bozdular. Halbuki hepsi bize dönecektir.

94- Bu durumda her kim mü'min olarak iyi davranışlar yaparsa onun çabasını görmezlikten gelmek olmaz. Zira biz onu yazmaktayız.

95- Helak ettiğimiz bir belde için artık (yeniden mamur olmak) imkansızdır. Çünkü onlar geri dönemeyeceklerdir.

96- Nihayet Ye'cüc ve Me'cüc (sedleri) açıldığı ve onlar her tepeden akın ettiği zaman!

97- Ve gerçek vaad (ölüm kıyamet) yaklaşınca birden inkar edenlerin gözleri donakalır. Yazıklar olsun bize (derler.) Gerçekten biz, bu durumdan habersizmişiz. Hatta biz zalim kimselermişiz.

98- Siz ve Allah'ın dışında taptığınız şeyler cehennem yakıtısınız. Siz oraya gireceksiniz.

99- Eğer onlar birer tanrı olsalardı, oraya (cehenneme) girmezlerdi. Halbuki hepsi (tapanlar da tapılanlar da) orada ebedi kalacaklardır.

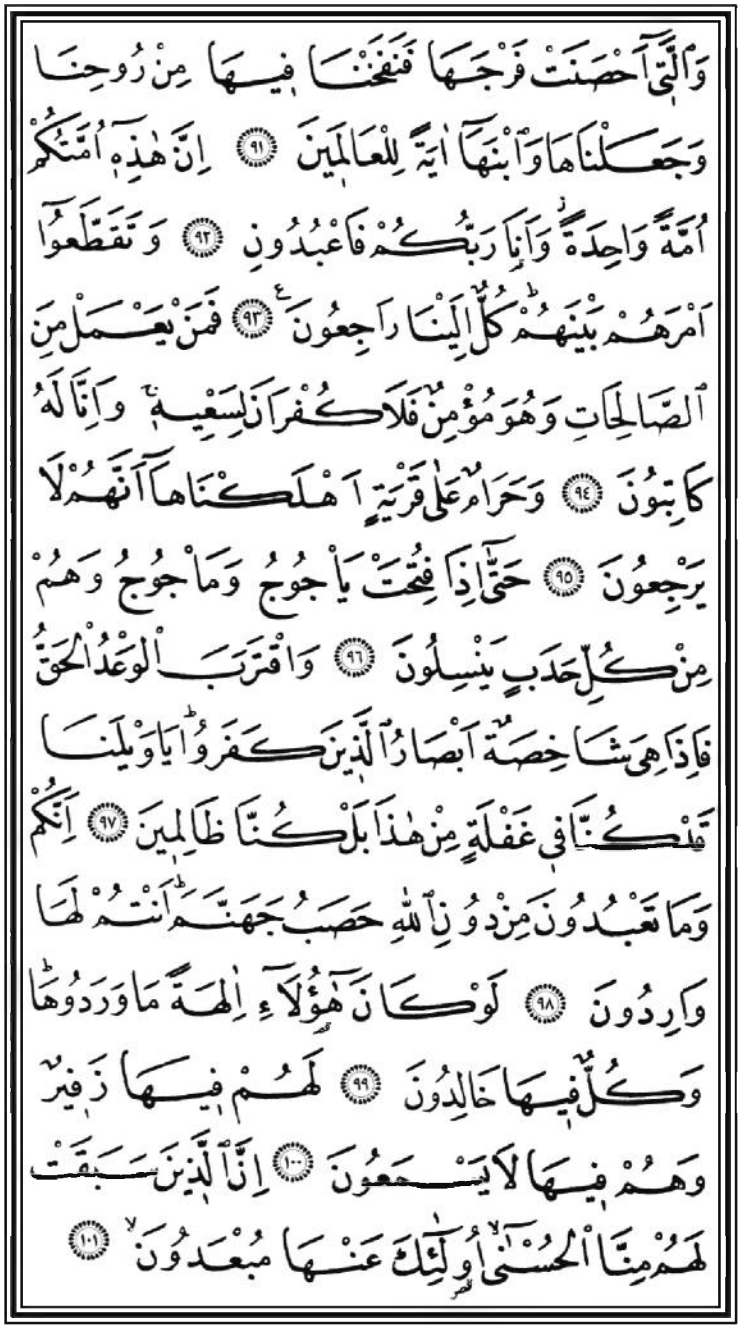

100- Orada onlara inim inim inlemek düşer. Yine onlar orada (hiçbir iyi haber) duymazlar.

101- Tarafımızdan kendilerine güzel akıbet takdir edilmiş olanlara gelince, işte bunlar cehennemden uzak tutulurlar.

102- Bunlar onun uğultusunu duymazlar; Gönüllerinin dilediği nimetler içersinde ebedi kalırlar.

103- En büyük dehşet dahi onları tasalandırmaz. Melekler kendilerini şöyle karşılarlar; İşte bu size vaat edilmiş olan (mutlu) gününüzdür.

104- (Düşün o) Günü ki, yazılı kağıtların tomarını dürer gibi göğü toplayıp düreriz. Tıpkı ilk yaratmaya başladığımız gibi onu tekrar o hale getiririz. (Bu) Üzerimize aldığımız bir vaat oldu. Biz, (vaat ettiğimizi) yaparız.

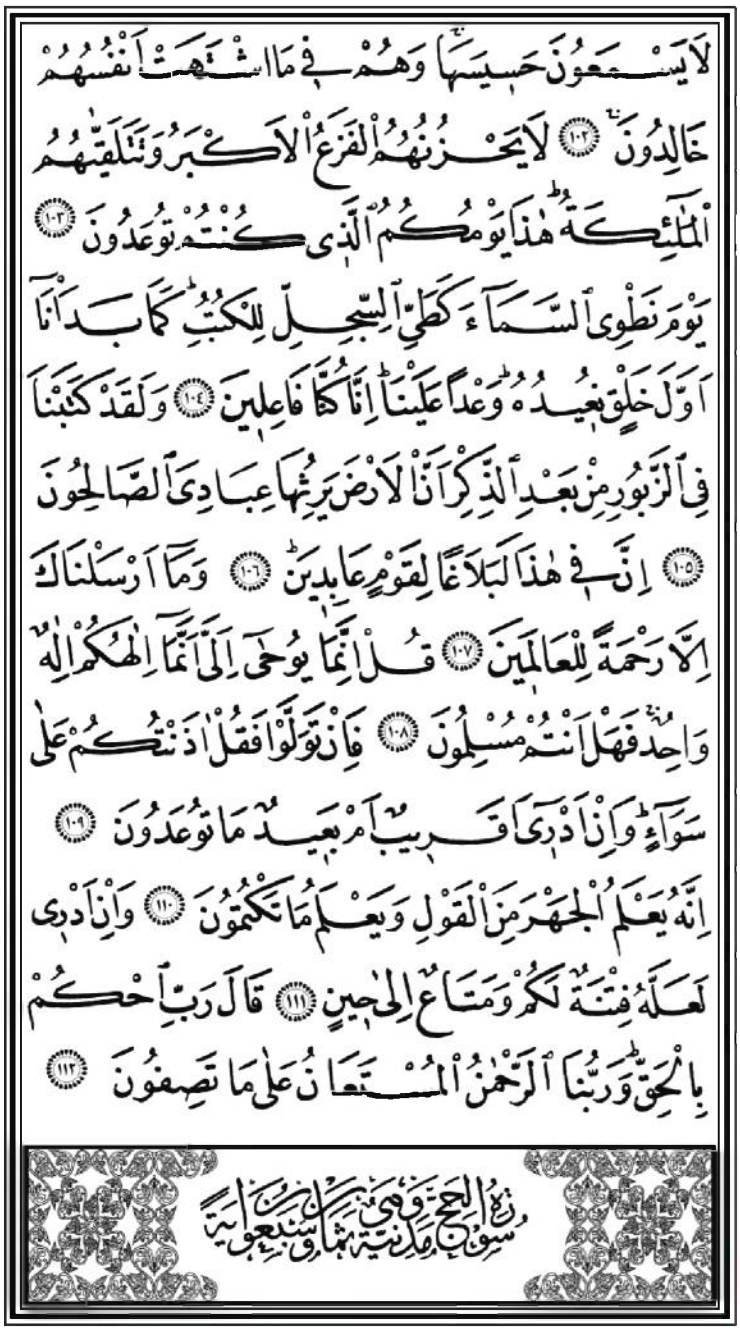

105- And olsun Zikir'den sonra Zebur'da da; Yeryüzüne iyi kullarım varis olacaktır.

106- İşte bunda, bize kulluk eden bir kavim için bir mesaj vardır.

107- (Rasul'üm) Biz seni ancak alemlere rahmet olarak gönderdik.

108- De ki; Bana sadece, sizin İlahınızın ancak bir tek Allah olduğu vahyedildi. Hala Müslüman olmayacak mısınız?

109- Eğer yüz çeviririlerse de ki; (Bana emir olunanı) Hepinize açıkladım. Artık size vaat edilen şey (mahşerde toplanma zamanınız) yakın mı, uzak mı bilmiyorum.

110- Şüphesiz Allah sözün açığını da bilir, gizli tuttuklarınızı da bilir.

111- Bilmiyorum, belki de o (azabın ertelenmesi) sizi denemek ve bir zamana kadar sizi (imkanlardan) faydalandırmak içindir.

111- Bilmem vadinizin uzaması, (azabın ertelenmesi) belki sizin için bu ceza; bir beladır veya bir zamana kadar faydalanmadır.

112- (Muhammed) Rab'bim; (Onlar hakkında) Adaletinle hükmünü ver. Bizim Rab'bimiz Rahman'dır. Sizin anlattıklarınıza karşı yardım umulandır, dedi.

YİRMİ İKİNCİ SÛRE
el- HAC SÛRESİ

Sure 78 ayettir. Müfessirlerin çoğunluğuna göre 19. ayetten itibaren 6 ayet Medine'de, diğerleri Mekke'de nazil olmuştur.

Bu surede hac farizasının daha önce Hazreti İbrahim tarafından başlatıldığından ve Hazreti Muhammed (s.a.v.) tarafından da devam ettirildiğinden bahsedildiği için sureye Hac Suresi denilmiştir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

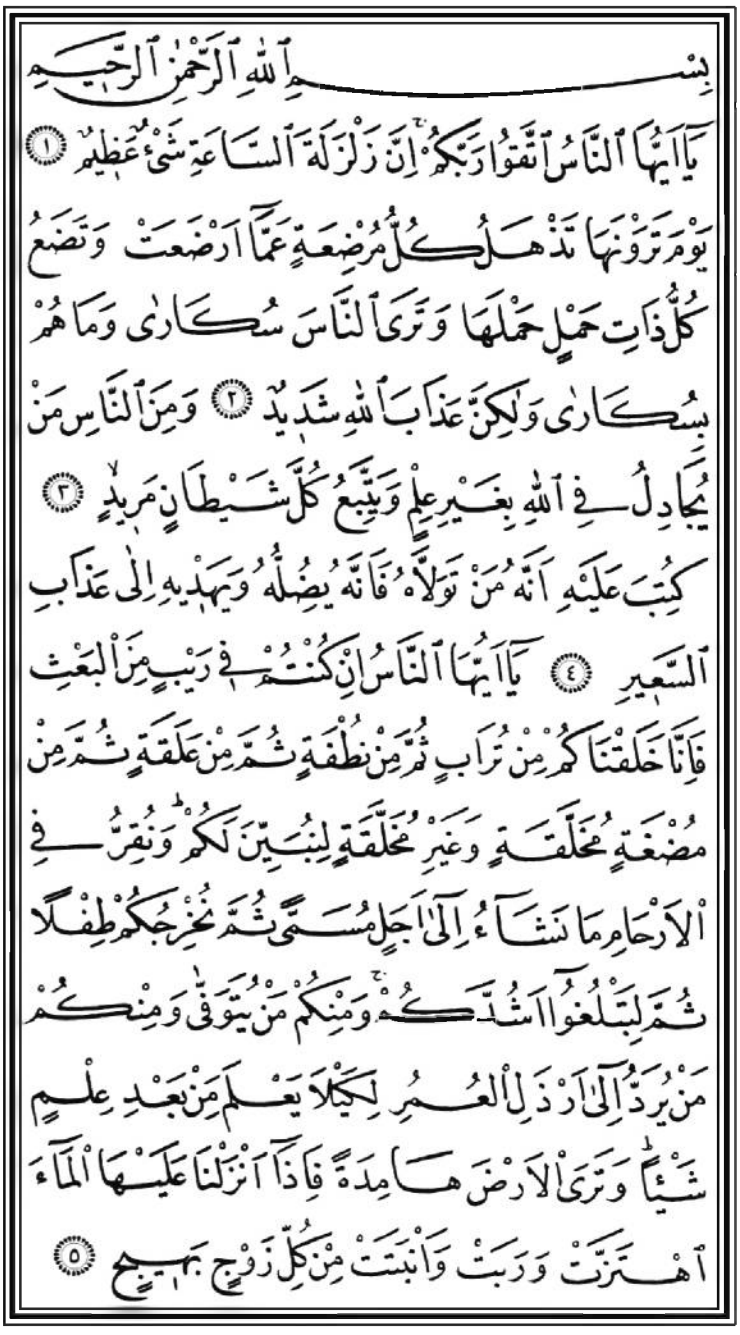
بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُوا۟ رَبَّكُمْ ۚ إِنَّ زَلْزَلَةَ ٱلسَّاعَةِ شَىْءٌ عَظِيمٌ ①
يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّآ أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ
كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى ٱلنَّاسَ سُكَٰرَىٰ وَمَا هُم
بِسُكَٰرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ ٱللَّهِ شَدِيدٌ ② وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن
يُجَٰدِلُ فِى ٱللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَٰنٍ مَّرِيدٍ ③
كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُۥ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُۥ يُضِلُّهُۥ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ
ٱلسَّعِيرِ ④ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِن كُنتُمْ فِى رَيْبٍ مِّنَ ٱلْبَعْثِ
فَإِنَّا خَلَقْنَٰكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِن
مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ ۚ وَنُقِرُّ فِى
ٱلْأَرْحَامِ مَا نَشَآءُ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا
ثُمَّ لِتَبْلُغُوٓا۟ أَشُدَّكُمْ ۖ وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنكُم
مَّن يُرَدُّ إِلَىٰٓ أَرْذَلِ ٱلْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنۢ بَعْدِ عِلْمٍ
شَيْـًٔا ۚ وَتَرَى ٱلْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَآ أَنزَلْنَا عَلَيْهَا ٱلْمَآءَ
ٱهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنۢبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍۭ بَهِيجٍ ⑤

1- Ey insanlar! Rab'binizden korkun. Çünkü kıyamet vaktinin depremi müthiş bir şeydir.

2- Onu gördüğünüz gün, her emzikli kadın emzirdiği çocuğu unutur. Her gebe kadın çocuğunu düşürür. İnsanları da sarhoş bir halde görürsün. Oysa onlar sarhoş değillerdir. Fakat Allah'ın azabı çok dehşetlidir.

3- İnsanlarda, bilgisi olmaksızın Allah hakkında tartışmaya giren ve her inatçı şeytana uyan bir takım kimseler vardır.

4- Onun (şeytan) hakkında şöyle yazılmıştır; Kim onu yoldaş edinirse bilsin ki, (şeytan) kendisini saptıracak ve alevli ateşin azabına sürükleyecektir.

5- Ey insanlar! Eğer yeniden dirilmekte şüphede iseniz, şunu bilin ki, biz sizi topraktan, sonra nütfeden, sonra alakadan (aşılanmış yumurtadan) sonra uzuvları (önce) belirsiz, (sonra) belirlenmiş canlı et parçasından (uzuvları zamanla oluşan ceninden) yarattık ki size (kudretimizi) gösterelim. Ve dilediğimizi, belirlenmiş bir süreye kadar rahimlerde bekletiriz. Sonra sizi bir bebek olarak dışarı çıkarırız. Sonra güçlü çağınıza ulaşmanız için (sizi büyütürüz). İçinizden kimi vefat eder; Yine içinizden kimi de ömrün en verimsiz çağına kadar götürülür; Ta ki bilen bir kimse olduktan sonra bir şey bilmez hale gelsin. Sen, yeryüzünü de kupkuru ve ölü bir halde görürsün; Fakat biz, üzerine yağmur indirdiğimizde o, kıpırdanır, kabarır ve her çeşitten (veya çiftten) iç açıcı bitkiler verir.

6- Çünkü Allah hakkın ta kendisidir. O ölüleri diriltir. Yine O her şeye hakkı ile Kadir'dir.

7- Kıyamet vakti de gelecektir. Bunda şüphe yoktur. Ve Allah ölüleri diriltip kaldıracaktır.

8- Ve insanlardan öylesi de vardır ki, ne bir ilme ve ne bir rehbere ve ne de aydınlatan bir Kitab'a sahip olmaksızın, Allah hakkında mücadelede bulunur.

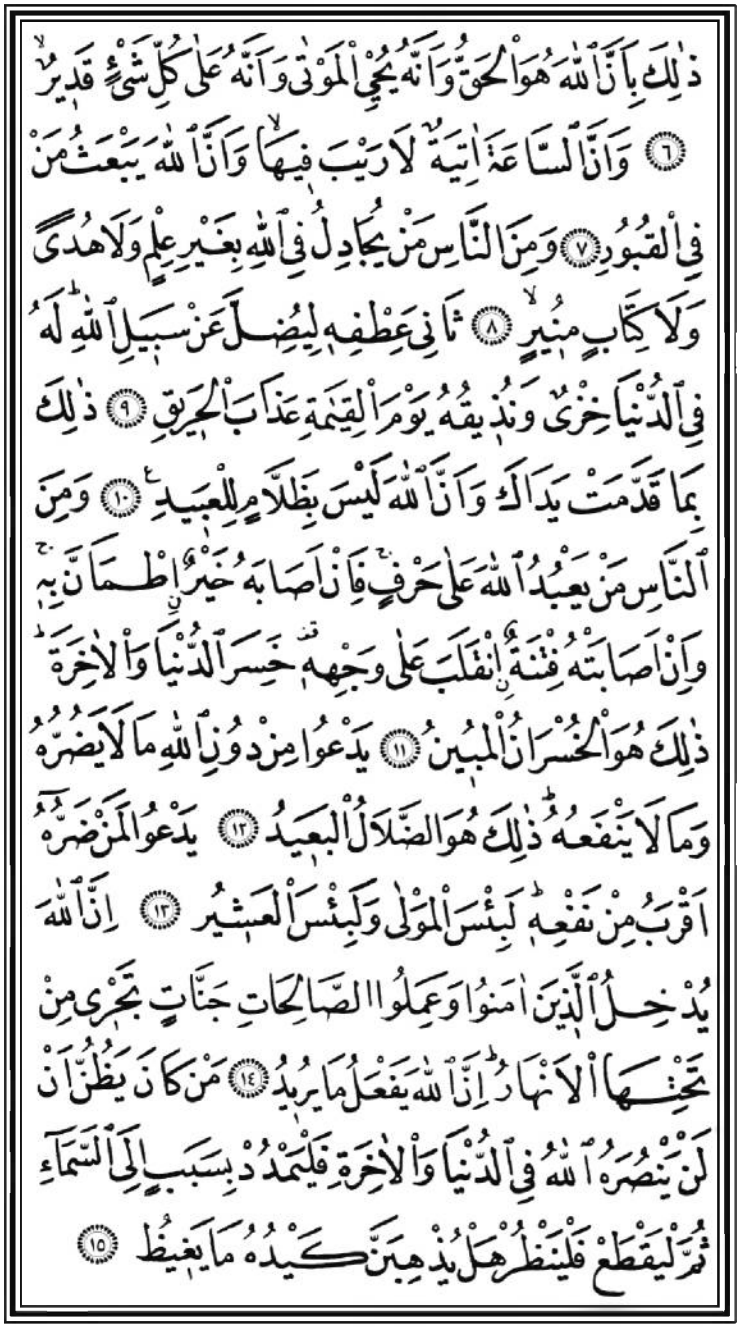
ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْحَقُّ وَأَنَّهُۥ يُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ۙ ٦ وَأَنَّ ٱلسَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ ٱللَّهَ يَبْعَثُ مَن فِى ٱلْقُبُورِ ٧ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُجَٰدِلُ فِى ٱللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَٰبٍ مُّنِيرٍ ۙ ٨ ثَانِىَ عِطْفِهِۦ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۖ لَهُۥ فِى ٱلدُّنْيَا خِزْىٌ وَنُذِيقُهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ ٩ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّٰمٍ لِّلْعَبِيدِ ١٠ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَعْبُدُ ٱللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ ۖ فَإِنْ أَصَابَهُۥ خَيْرٌ ٱطْمَأَنَّ بِهِۦ ۖ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ ٱنقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِۦ ۚ خَسِرَ ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْخُسْرَانُ ٱلْمُبِينُ ١١ يَدْعُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُۥ وَمَا لَا يَنفَعُهُۥ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلضَّلَٰلُ ٱلْبَعِيدُ ١٢ يَدْعُوا۟ لَمَن ضَرُّهُۥٓ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِۦ ۚ لَبِئْسَ ٱلْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ ٱلْعَشِيرُ ١٣ إِنَّ ٱللَّهَ يُدْخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ١٤ مَن كَانَ يَظُنُّ أَن لَّن يَنصُرَهُ ٱللَّهُ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى ٱلسَّمَآءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُۥ مَا يَغِيظُ ١٥

9- Boynunu böbürlenip bükerek, Allah yolundan şaşırtmak için öyle mücadelede bulunur. Onun için dünyada zillet vardır ve kıyamet gününde ona yakıcı azabı tattırırız.

10- (İşte bu önceden yapıp ettiklerin yüzündendir denilir). Elbette Allah kullarına haksızlık edici değildir.

11- İnsanlardan kimi Allah'a yalnız bir yönden kulluk eder. Şöyle ki; Kendisine bir iyilik dokunursa buna pek memnun olur, bir de müsibete uğrarsa çehresi değişir. (Dinden yüz çevirir) O dünyasını da, ahiretini de kaybetmiştir. İşte bu apaçık ziyanın ta kendisidir.

12- O Allah'ı bırakıp, kendisine ne faydası, ne de zararı dokunacak olan şeylere yalvarır. Bu (Hak'tan) büsbütün uzak olan sapıklığın ta kendisidir.

13- O, zararı faydasından daha yakın olan bir varlığa (putlara) yalvarır. O (yalvardığı) ne kötü bir yardımcı, ne kötü bir dosttur.

14- Muhakkak ki Allah, iman edip iyi davranışlarda bulunan kimseleri, zemininden ırmaklar akan cennetlere kabul eder. Şüphesiz Allah dilediği şeyi yapar.

15- Her kim, Allah'ın, dünya ve ahirette ona (Rasul'üne) asla yardım etmeyeceğini zannetmekte ise, (Allah ona yardım ettiğine göre) Artık o kimse tavana bir ip atsın (boğazına geçirsin) sonra da (ayağını yerden) kessin. Şimdi bu kimse baksın, acaba hilesi (bu yaptığı) öfke duyduğu şeyi (Allah'ın Peygamber'e yardımını) gerçekten engelleyecek mi?

16- İşte böylece biz o Kur'an'ı açık seçik ayetler halinde indirdik. Gerçek şu ki Allah dilediği kimseyi doğru yola sevkeder.

16- İşte böylece biz o Kur'an'ı açık seçik ayetler halinde indirdik. Gerçek şu ki dileyen kimse Allah'ın hidayetine erer.

17-İman edenler, Yahudi olanlar, sabiler, Hıristiyanlar, mecusiler ve müşrik olanlara gelince, muhakkak ki Allah, bunlar arasında kıyamet gününde (ayrı ayrı) hükmünü verir. Çünkü Allah her şeyi hakkı ile bilendir.

(secde) 18- Görmez misin ki, göklerde olanlar ve yerde olanlar, Güneş, Ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanların birçoğu Allah'a secde ediyor; Birçoğunun üzerine de azap hak olmuştur. Allah kimi hor ve hakir kılarsa, artık onu değerli kılacak hiçbir kimse yoktur. Şüphesiz Allah dilediğini yapar.

(secde) 18- Görmez misin ki, göklerde olanlar ve yerde olanlar, Güneş, Ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanların birçoğu Allah'a secde ediyor; Birçoğunun üzerine de azap Hak olmuştur. Allah'tan kim horluk ve hakirlik dilemişse, artık onu değerli kılacak hiçbir kimse yoktur. Şüphesiz Allah dilediğini yapar.

19- Şu iki grup, Rab'leri hakkında çekişen iki hasımdır; Şimdi, inkar edenler için ateşten bir elbise dikilmiştir. Onların başlarının üzerinden kaynar su dökülecektir.

20- Bununla, karınlarının içindeki (organlar) ve derileri eritilecektir.

21- Bir de onlar için demir kamçılar vardır.

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَٰهُ ءَايَٰتٍۭ بَيِّنَٰتٍ وَأَنَّ ٱللَّهَ يَهْدِى مَن يُرِيدُ
إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَٱلَّذِينَ هَادُوا۟ وَٱلصَّٰبِـُٔونَ ١٦
وَٱلنَّصَٰرَىٰ وَٱلْمَجُوسَ وَٱلَّذِينَ أَشْرَكُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ
يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ١٧ أَلَمْ تَرَ
أَنَّ ٱللَّهَ يَسْجُدُ لَهُۥ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ وَٱلشَّمْسُ
وَٱلْقَمَرُ وَٱلنُّجُومُ وَٱلْجِبَالُ وَٱلشَّجَرُ وَٱلدَّوَآبُّ وَكَثِيرٌ
مِّنَ ٱلنَّاسِ ۖ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ ٱلْعَذَابُ ۗ وَمَن يُهِنِ ٱللَّهُ فَمَا
لَهُۥ مِن مُّكْرِمٍ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ١٨ هَٰذَانِ خَصْمَانِ
ٱخْتَصَمُوا۟ فِى رَبِّهِمْ ۖ فَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن نَّارٍ
يُصَبُّ مِن فَوْقِ رُءُوسِهِمُ ٱلْحَمِيمُ ١٩ يُصْهَرُ بِهِۦ مَا فِى بُطُونِهِمْ
وَٱلْجُلُودُ ٢٠ وَلَهُم مَّقَٰمِعُ مِنْ حَدِيدٍ ٢١ كُلَّمَآ أَرَادُوٓا۟
أَن يَخْرُجُوا۟ مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا۟ فِيهَا وَذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ
إِنَّ ٱللَّهَ يُدْخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ ٢٢
جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا ۖ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ٢٣

22- Izdıraptan dolayı oradan her çıkmak istediklerinde, oraya geri döndürülürler ve; Tadın bu yakıcı azabı denilir.

23- Muhakkak ki Allah, iman edip iyi davranışlarda bulunanları, zemininden ırmaklar akan cennetlere kabul eder. Bunlar orada altın bileziklerle ve incilerle bezenirler. Orada giyecekleri ise ipektir.

24- Ve onlar, sözün en güzeline yöneltilmişler, övgüye layık olan Allah'ın yoluna iletilmişlerdir.

24- Ve onlar, sözün en güzeline yönelmişler, övgüye layık olan Allah'ın yoluna girmişlerdir.

25- İnkar edenler, Allah'ın yolundan yerli veya taşralı bütün insanlara eşit (kıble) kıldığımız Mescid-i Haram'dan insanları alıkoymaya çalışanlar (şunu bilmeliler ki) kim orada böyle zulum ile haktan saparlarsa ona acı azaptan tattırırız.

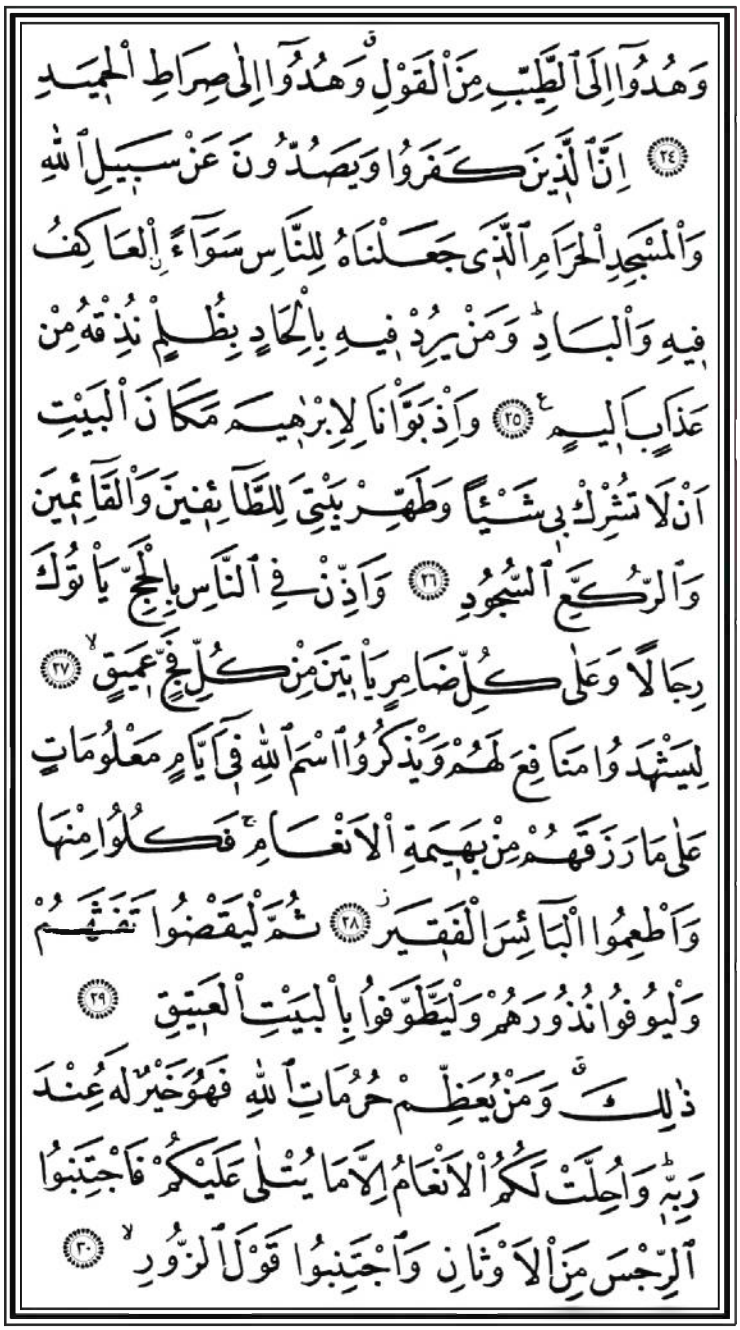

25- İnkar edenler, Allah'ın yolundan yerli veya taşralı bütün insanlara eşit (kıble) kıldığımız Mescid-i Haram'dan insanları alıkoymaya çalışanlar (şunu bilmeliler ki) kim orada böyle zulum ile haktan saptırmak isterlerse ona acı azaptan tattırırız.

26- Bir zamanlar İbrahim'e Beytullah'ın yerini hazırlamış ve (ona şöyle demiştik) Bana hiçbir şeyi eş tutma; tavaf edenler, ayakta ibadet edenler, ruku ve secdeye varanlar için evimi temiz tut.

26- Hatırla o zamanı ki İbrahim'e Beyti Şerif'in yerinde bir makam hazırladık ve (ona şöyle demiştik). Bana hiçbir şeyi eş tutma; tavaf edenler, ayakta ibadet edenler, ruku ve secdeye varanlar için evimi temiz tut.

27- Ve insanlar arasında haccı ilan et. Gerek yaya olarak gerekse nice uzak yoldan gelen zayıf develer üzerinde binmiş olarak gelsinler.

28- Ta ki kendileri için birtakım menfaatlere şahit olsunlar. Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanlar üzerine belli günlerde Allah'ın ismini anmaları (kurban kesmeleri için) sana (Kabe'ye) gelsinler. Artık ondan hem kendiniz yeyin, hem de yoksula, fakire yedirin.

29- Sonra kirlerini gidersinler. Adaklarını yerine getirsinler ve o Beytullah'ı tavaf etsinler.

30- Durum böyle. Her kim, Allah'ın emir ve nehilerine saygı gösterirse, bu, Rab'binin katında kendisi için daha hayırlıdır. (Haram olduğu) Size okunanların dışında kalan hayvanlar size helal kılındı. O halde, pislikten, sakının. Yalan sözden sakının.

31- Kendisine ortak koşmaksızın Allah'ın hanifleri (onun birliğini tanıyan mü'minler olun) Kim Allah'a ortak koşarsa sanki o, gökten düşüp parçalanmış da kendisini kuşlar kapmış, yahut rüzgar onu uzak bir yere sürüklemiş (bir nesne) gibidir.

32- Durum öyledir. Her kim Allah'ın hükümlerine saygı gösterirse, şüphesiz bu, kalplerin takvasındandır.

33- Onlarda (kurbanlık hayvanlarda) sizin için belli bir süreye kadar birtakım yararlar vardır. Sonra bunların varacakları (biteceği) yer eski eve (Kâbe'ye) kadardır.

34- Biz her ümmete (kurban kesmeye uygun) hayvan cinsinden kendilerine rızık olarak verdiklerimiz üzerine Allah'ın adını ansınlar diye kurban kesmeyi gerekli kıldık. İmdi, İlah'ınız tek bir İlah'dır. Öyle ise, O'na teslim olun. (Ey Muhammed!) O ihlaslı ve mütevazı insanları müjdele.

35- Onlar öyle kimseler ki, Allah anıldığı zaman kalpleri titrer; Başlarına gelene sabrederler. Namaz kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden (Allah için) harcarlar.

36- Biz büyük baş hayvanlardan da sizin için Allah'ın (dininin) işaretlerinden (kurban) kıldık. Onlardan sizin için hayır vardır. Şu halde onlar, ayakları üzerine dururken üzerlerine Allah'ın ismini anınız (ve kurban ediniz). Yan üstü yere düştüklerinde ise, artık (canı çıktığında) onlardan hem kendiniz yeyin, hem de ihtiyacını gizleyen, gizlemeyen fakirlere yedirin. İşte bu hayvanları biz, şükredesiniz diye sizin istifadenize verdik.

37- Onların ne etleri ne de kanları Allah'a ulaşır. Fakat O'na sadece sizin takvanız ulaşır. Sizi hidayete erdirdiğinden dolayı Allah'ı büyük tanıyasınız diye O, bu hayvanları böylece sizin istifadenize verdi. (Ey Muhammed!) Güzel davrananları müjdele.

حُنَفَآءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِۦ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِٱللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ ٱلسَّمَآءِ
فَتَخْطَفُهُ ٱلطَّيْرُ أَوْ تَهْوِى بِهِ ٱلرِّيحُ فِى مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣١﴾ ذَٰلِكَ ۖ وَمَن
يُعَظِّمْ شَعَٰٓئِرَ ٱللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى ٱلْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾ لَكُمْ
فِيهَا مَنَٰفِعُ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَآ إِلَى ٱلْبَيْتِ ٱلْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾
وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا لِّيَذْكُرُوا۟ ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم
مِّنۢ بَهِيمَةِ ٱلْأَنْعَٰمِ ۗ فَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ فَلَهُۥٓ أَسْلِمُوا۟ ۗ وَبَشِّرِ
ٱلْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾ ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَٱلصَّٰبِرِينَ
عَلَىٰ مَآ أَصَابَهُمْ وَٱلْمُقِيمِى ٱلصَّلَوٰةِ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ
﴿٣٥﴾ وَٱلْبُدْنَ جَعَلْنَٰهَا لَكُم مِّن شَعَٰٓئِرِ ٱللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ۖ
فَٱذْكُرُوا۟ ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَيْهَا صَوَآفَّ ۖ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا۟
مِنْهَا وَأَطْعِمُوا۟ ٱلْقَانِعَ وَٱلْمُعْتَرَّ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَٰهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَن يَنَالَ ٱللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَٰكِن يَنَالُهُ
ٱلتَّقْوَىٰ مِنكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا۟ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا
هَدَىٰكُمْ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ ٱللَّهَ يُدَٰفِعُ عَنِ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوٓا۟ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

37- Onların ne etleri ne de kanları Allah'a ulaşır. Fakat O'na sadece sizin takvanız ulaşır. O'nu büyük tanıyasınız ve Allah'ın hidayetine eresiniz diye O, bu hayvanları böylece sizin istifadenize verdi. (Ey Muhammed!) Güzel davrananları müjdele.

38- Allah iman edenleri korur. Şu da muhakkak ki Allah hain ve nankör olan herkesi sevgisinden mahrum eder.

38- Allah iman edenleri korur. Şu da muhakkak ki hain ve nankör olan herkes (o hal üzere devam ettiği müddetçe) Allah'ın sevgisinden mahrum kalır.

39- Kendileriyle savaşılanlara (mü'minlere), zulme uğramış olmaları sebebiyle, (savaş konusunda) izin verildi. Şüphe yok ki Allah, onlara yardıma mutlak surette Kadir'dir.

40- Onlar, başka değil, sırf Rab'bimiz Allah'tır dedikleri için haksız yere yurtlarından çıkarılmış kimselerdir. Eğer Allah, bir kısım insanları (kötülüklerini) diğer bir kısmı ile defedip önlemeseydi, mutlak surette, içlerinde Allah'ın ismi bol bol anılan manastırlar, kiliseler, havralar ve mescidler yıkılır giderdi. Allah kendisine (kendi dinine) yardım edenlere muhakkak surette yardım eder. Hiç şüphesiz, Allah, güçlüdür, galiptir.

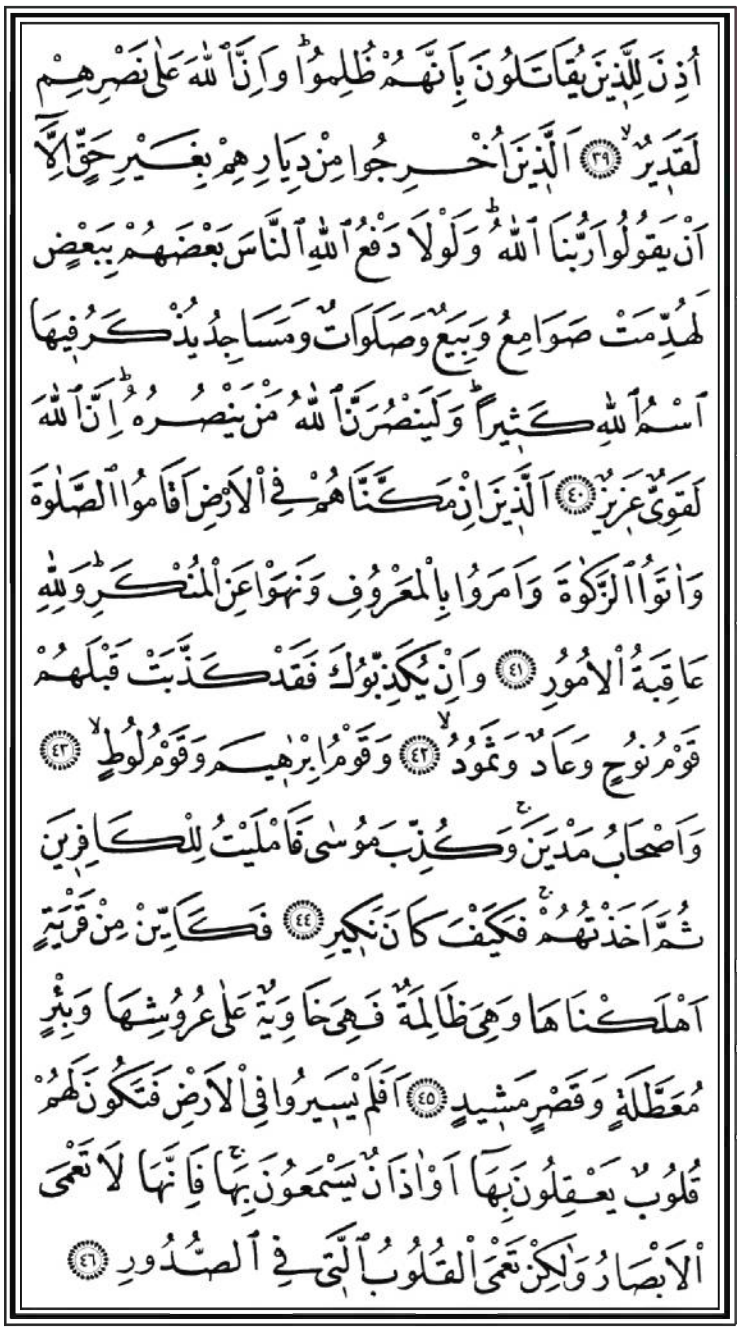

40- Onlar, başka değil, sırf Rab'bimiz Allah'tır dedikleri için haksız yere yurtlarından çıkarılmış kimselerdir. Bir kısım insanların (kötülüklerini) (Allah için) diğer bir kısım insanlar defedip önlemeseydi, mutlak surette, içlerinde Allah'ın ismi bol bol anılan manastırlar, kiliseler, havralar ve mescidler yıkılır giderdi. Allah kendisine (kendi dinine) yardım edenlere muhakkak surette yardım eder. Hiç şüphesiz, Allah, güçlüdür, galiptir.

41- Onlar (o mü'minler) ki, eğer kendilerine yeryüzünde iktidar verirsek namazı kılar, zekatı verirler, iyiliği emreder ve kötülükten nehyederler. İşlerin sonu Allah'a varır.

42- Ve eğer seni tekzip ederlerse, üzülme. Muhakkak ki onlar evvelde, Nuh, Ad, Semud Kavmi de Peygamber'lerini inkar etmişti

43- Ve İbrahim'in kavmi ve Lut'un kavmi de inkar etmişti.

44- Medyen ahalisi de inkar etti. Musa da inkar edildi. Nihayet o kafirler için bir mühlet verdim, sonra onları yakaladım. Nasıl oldu benim onları reddim (cezalandırmam).

45- Nitekim, birçok memleket vardı ki, o memleket (halkı) zulmetmekte iken, biz onları helak ettik. Şimdi o ülkelerde duvarlar, (çökmüş) tavanların üzerine yıkılmıştır. Nice kullanılmaz hale gelmiş kuyular ve (ıssız kalmış) ulu saraylar vardır.

46- (Sana karşı çıkanlar) Hiç yeryüzünde dolaşmadılar mı? Zira dolaşsalardı elbette düşünecek kalpleri ve işitecek kulakları olurdu. Ama gerçek şu ki, gözler kör olmaz, lakin göğüsler içindeki kalpler kör olur.

47- (Rasul'üm!) Onlar senden azabın çabuk gelmesini istiyorlar. Allah vaadinden asla dönmez. Muhakkak ki, Rab'binin nezdinde bir gün sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir.

48-Nice ülkeler var ki, zulmedip dururlarken onlara mühlet verdim. Sonunda onları yakaladım. Dönüş yalnız banadır.

49- De ki; Ey insanlar! Ben ancak sizin için apaçık bir uyarıcıyım.

50- İman edip salih ameller işleyen kimseler için mağfiret ve bol rızık vardır.

51- Ayetlerimiz hakkında (onları tesirsiz kılmak için) birbirlerini geri bırakırcasına yarışanlara gelince, işte bunlar, cehennemliklerdir.

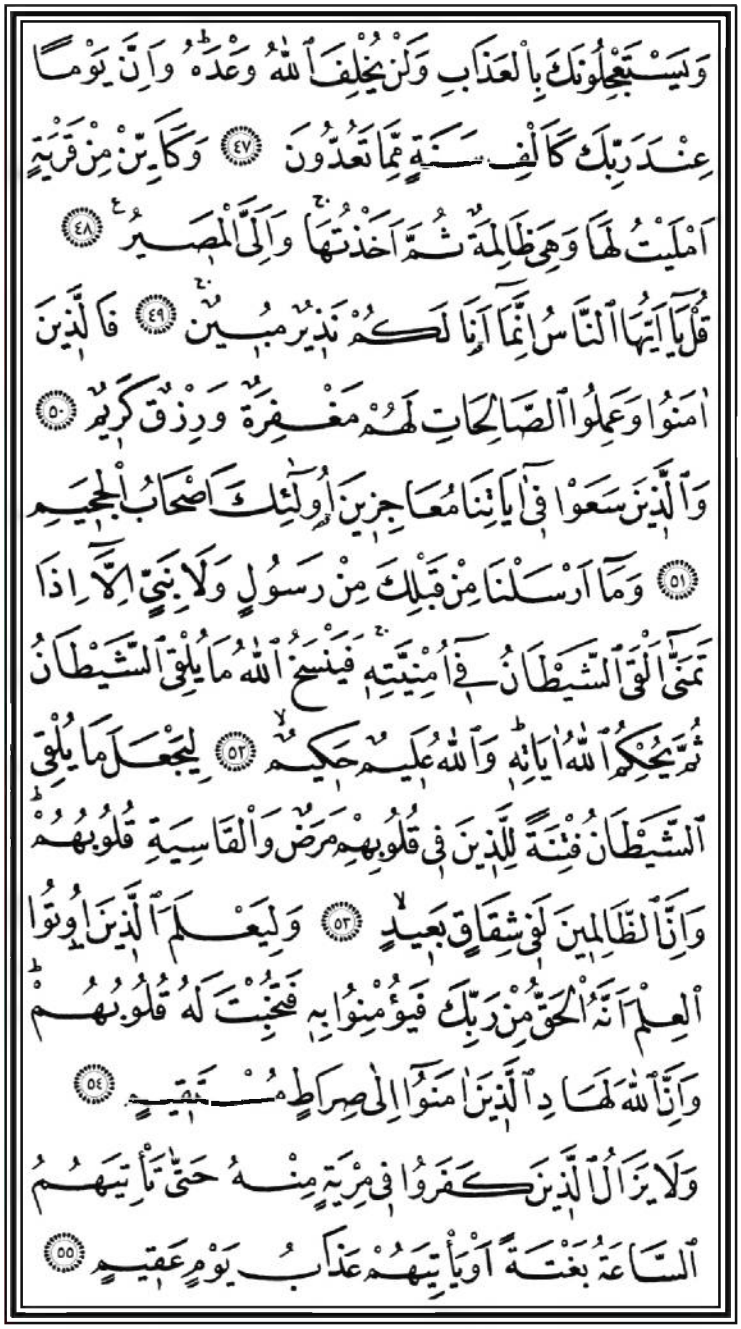

52- (Ey Muhammed!) Biz, senden önce hiçbir Rasul ve nebi göndermedik ki, o, bir temennide bulunduğunda, şeytan onun dileğine ille de (beşeri arzular) katmaya kalkışmasın. Ne var ki Allah, şeytanın katacağı şeyi iptal eder. Sonra Allah, kendi ayetlerini (lafız ve mana bakımından) sağlam olarak yerleştirir. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

52- (Ey Muhammed!) Biz, senden önce hiçbir Rasul ve nebi göndermedik ki, o, bir temennide bulunduğunda, şeytan onun dileğine ille de (beşeri arzular) katmaya kalkışmasın. Ne var ki Allah, kendi ayetlerini (lafız ve mana bakımından) sağlam olarak yerleştirir. Sonra şeytanın katacağı şey (batıl hakkın karşısında kişinin kalbinde) iptal edilmiş olur. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

53- (Allah şeytanın böyle yapmasına müsaade eder ki) kalplerinde hastalık olanlar ve kalpleri katılaşanlar için, şeytanın kattığı şeyi bir deneme (vesilesi) yapsın Zalimler, gerçekten (Hak'tan) oldukça uzak bir ayrılık içindedirler.

53- (Allah şeytanın böyle yapmasına müsaade eder ki) kalplerinde hastalık olanlar ve kalpleri katılaşanlar için, şeytanın kattığı şey bu kimse için (kendisinin nasıl bir insan olduğunu ıspatlaması bakımından) bir imtihan (vesilesi) olsun. Zalimler, (O hal üzereyken) gerçekten (Hak'tan) oldukça uzak bir ayrılık içindedirler.

54- Bir de, kendilerine ilim verilenler, onun (Kur'an'ın) hakikaten Rab'bin tarafından gelmiş bir gerçek olduğunu bilsinler de ona inansınlar, bu sayede kalpleri huzur ve tatmine kavuşsun. Şüphesiz ki Allah, iman edenleri kesinlikle dosdoğru bir yola yöneltir.

54- Bir de, kendilerine ilim verilenler, onun (Kur'an'ın) hakikaten Rab'bin tarafından gelmiş bir gerçek olduğunu bilsinler de ona inansınlar, bu sayede kalpleri huzur ve tatmine kavuşsun. Şüphesiz ki Allah'a, iman edenler kesinlikle dosdoğru bir yola yönelmiş olurlar.

55- İnkar edenler, kendilerine o saat ansızın gelince, yahut da, kısa bir günün azabı gelinceye kadar onun, (Kur'an) hakkında hep şüphe içindedirler.

56- O gün mülk Allah'ındır. İnsanlar arasında hüküm verir. (Bu hüküm gereği) İman edip iyi davranışlarda bulunanlar, Naim cennetlerinin içindedirler.

57- İnkar edip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

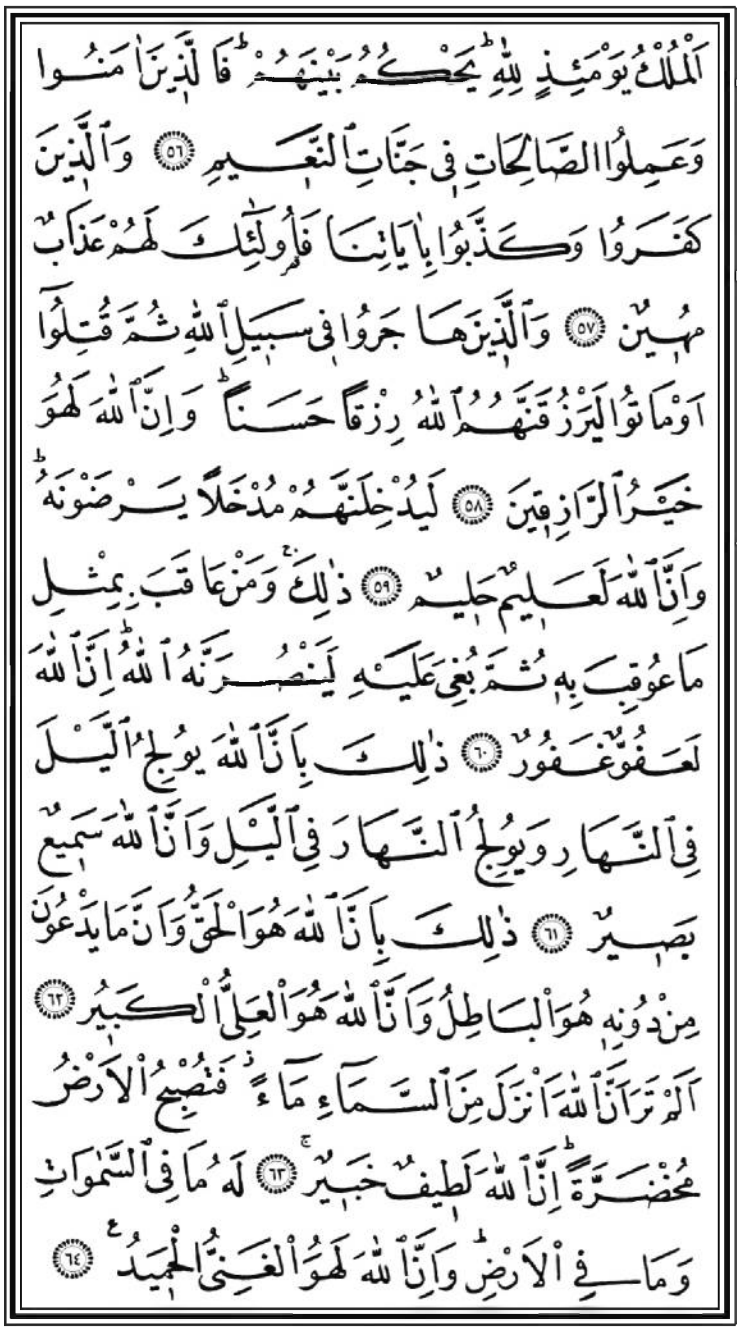

58- Allah yolunda hicret edip sonra öldürülen yahut ölenleri hiç şüphesiz Allah güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah, evet O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

59- Allah onları, herhalde memnun kalacakları bir girilecek yere sokacaktır. Allah, kesinlikle tam bir bilgi sahibidir, Halim'dir.

60- İşte böyle. Her kim, kendisine verilen eziyetin dengi ile karşılık verir de, bundan sonra kendisine bir tecavüz ve zulüm vaki olursa, emin olmalıdır ki, Allah ona mutlaka yardım edecektir. Hakikaten Allah çok bağışlayıcı mağfiret edicidir.

61- Böylece (Allah haksızlığa uğrayana yardım edecektir ve buna Kadir'dir) Çünkü Allah, geceyi gündüze katar, gündüzü geceye katar. Şu da muhakkak ki Allah, hakkıyla işiten ve görendir.

62- Böyledir. Çünkü Allah, hakkın ta kendisidir. O'nun dışındaki taptıkları ise batılın ta kendisidir. Gerçek şu ki Allah, evet O, uludur, büyüktür.

63- Görmedin mi, Allah, gökten yağmur indirdi de bu sayede yeryüzü yeşeriyor. Gerçekten Allah çok lütufkardır, (her şeyden) haberdardır.

64- Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Hakikaten Allah, yalnız O, zengindir. övgüye değerdir.

65- Görmedin mi, Allah, yerdeki eşyayı ve emri uyarınca denizde yüzen gemileri sizin hizmetinize verdi. Göğü de, kendi izni olmadıkça yer üzerine düşmekten korur. Çünkü Allah, insanlara çok şefkatli ve çok merhametlidir.

66- O, (önce) size hayat veren, sonra sizi öldürecek, sonra yine diriltecek olandır. Gerçekten (bazıları müstesna) insanlar çok nankördür.

67- Biz, her ümmete, uygulamakta oldukları bir ibadet tarzı gösterdik. Öyle ise onlar (Ehli Kitap) bu işte seninle çekişmesinler. Sen, Rab'bine davet et. Zira sen, hakikaten dosdoğru bir yoldasın.

68- Eğer seninle münakaşa ve mücadeleye girişirlerse; Allah yaptığınızı çok iyi bilmektedir de.

69- Allah kıyamet gününde, ihtilaf etmekte olduğunuz konulara dair aranızda hüküm verecektir.

70- Bilmez misin ki, Allah, yerde ve gökte ne varsa bilir. Bu bir Kitap'ta (Tevh-i Mahfuz'da) mevcuttur. Bu (eşya ve olayların bilgisine sahip olmak) Allah için çok kolaydır.

71- Onlar, Allah'ı bırakıp, Allah'ın kendisine hiçbir delil indirmediği, kendilerinin dahi hakkında bilgi sahibi olmadıkları şeylere tapıyorlar. Zalimlerin hiç yardımcısı yoktur.

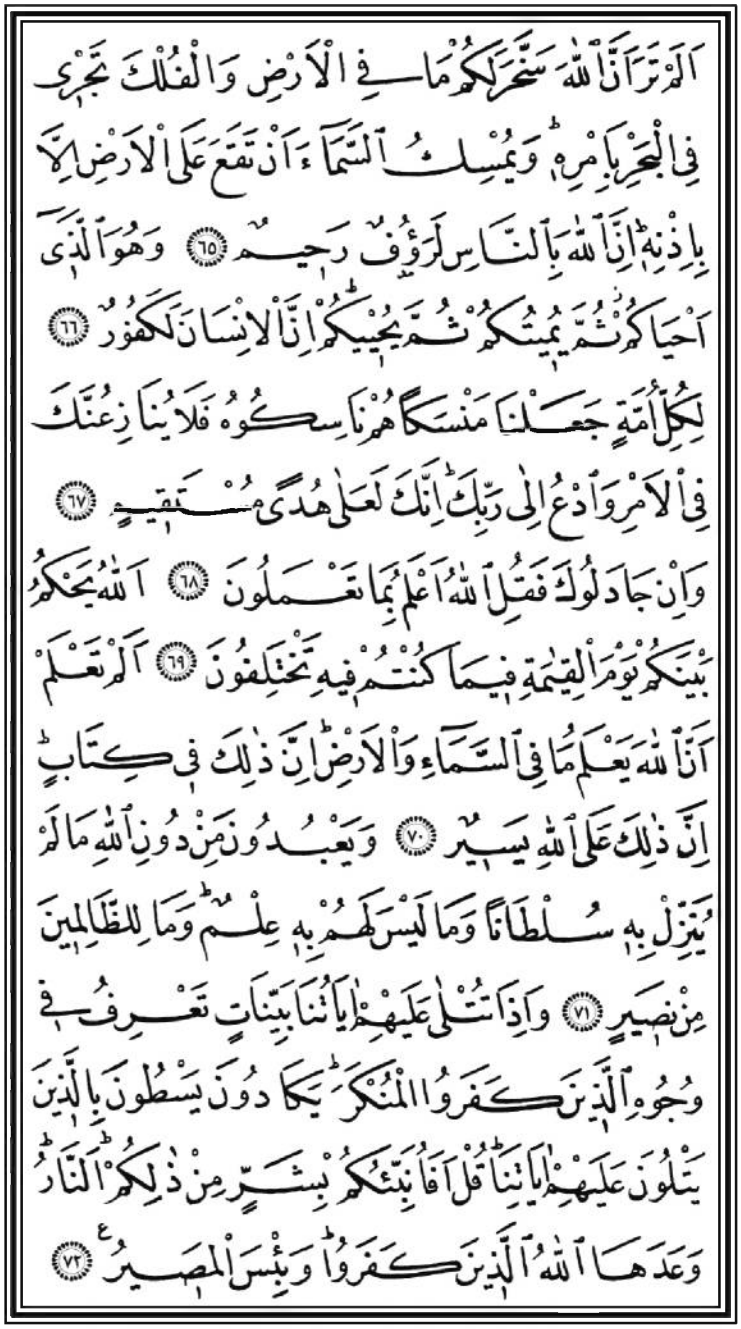

72- Ayetlerimiz açık açık kendilerine okunduğunda, kafirlerin suratlarında hoşnutsuzluk sezersin. Onlar, kendilerine ayetlerimizi okuyanların neredeyse üzerlerine saldırırlar. De ki; Size bundan (bu öfke ve huzursuzluğunuzdan) daha kötüsünü bildireyim mi? Cehennem! Allah, onu kafirlere (ceza olarak) bildirdi. O, ne kötü sondur.

73- Ey insanlar! (Size) Bir misal verildi; şimdi onu dinleyin. Allah'ı bırakıp da yalvardıklarınız (taptıklarınız) bunun için bir araya gelseler bile bir sineği dahi yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey kapsa bunu ondan geri de alamazlar. İsteyen de aciz kendinden istenen de.

74- Onlar, (bu aciz putları ortak koşmak suretiyle) Allah'ın kadrini hakkıyla bilemediler. Hiç şüphesiz Allah, çok kuvvetlidir, çok üstündür.

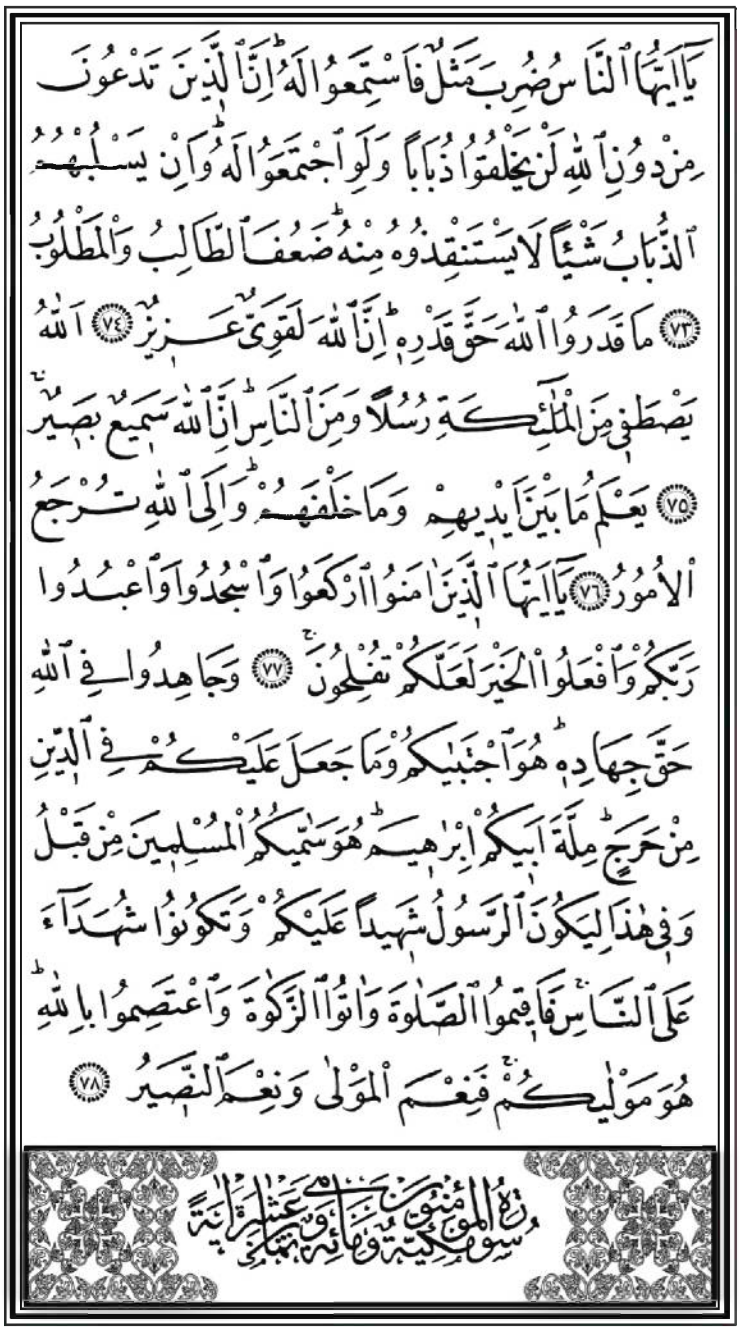

75- Allah meleklerden de elçiler seçer, insanlardan da. Şüphesiz Allah işitendir, görendir.

75- Allah meleklerden de Rasul'ler ihtiyar eder, insanlardan da. Şüphesiz Allah işitendir, görendir.

76- Onların önlerindekini de, arkalarındakini de (yaptıklarını da yapacaklarını da) bilir. Bütün işler Allah'a döndürülür.

77- Ey iman edenler! Rükü edin; Secdeye kapanın; Rab'binize ibadet edin; Hayır işleyin ki kurtuluşa eresiniz.

78- Allah uğrunda, hakkını vererek cihad edin. O sizi seçti. Din hususunda üzerinize hiçbir zorluk yüklemedi. Babanız İbrahim'in dininde (de böyleydi) Peygamber'in size şahit olması, sizin de insanlara şahit olmanız için, O, gerek daha önce (gelmiş Kitap'larda) gerekse bunda (Kur'an'da) size Müslümanlar adını verdi. Öyle ise namazı kılın; Zekatı verin; Ve Allah'a sımsıkı sarılın. O, sizin mevlanızdır. Ne güzel mevladır, ne güzel yardımcıdır.

78- Allah uğrunda, hakkını vererek cihad edin. (İman edişinizden dolayı diğer insanlar üzerinde) sizler seçkinlersiniz; Din hususunda üzerinize hiçbir zorluk yüklemedi. Babanız İbrahim'in dininde (de böyleydi) Peygamber'in size şahit olması, sizin de insanlara şahit olmanız için, O, gerek daha önce (gelmiş Kitap'larda) gerekse bunda (Kur'an'da) size Müslümanlar adını verdi. Öyle ise namazı kılın; Zekatı verin; Ve Allah'a sımsıkı sarılın. O, sizin mevlanızdır. Ne güzel mevladır, ne güzel yardımcıdır.

YİRMİ ÜÇÜNCÜ SÛRE
el-MÜ'MİNÛN SÛRESİ

118 ayet olup Mekke'de nazil olmuştur. Özellikle ilk ayetlerinde kurtuluşa eren mü'minlerin ibadetlerinden, ahlakı yaşayışlarından ve nail olacakları uhrevi nimetlerden bahsedildiği için sure el-Mü'minun adını almıştır. Nitekim Abdullah b. Abbas'tan rivayet edilen bir hadiste Hz. Peygamber (s.a.v.) bu ayetlerin inzalini müteakip Bana on ayet indi ki durumu bunlara uyan cennete gidecektir buyurdu ve bu surenin ilk on ayetini okudu.

BİSMİLLAHİRRAH-
MANİRRAHİM

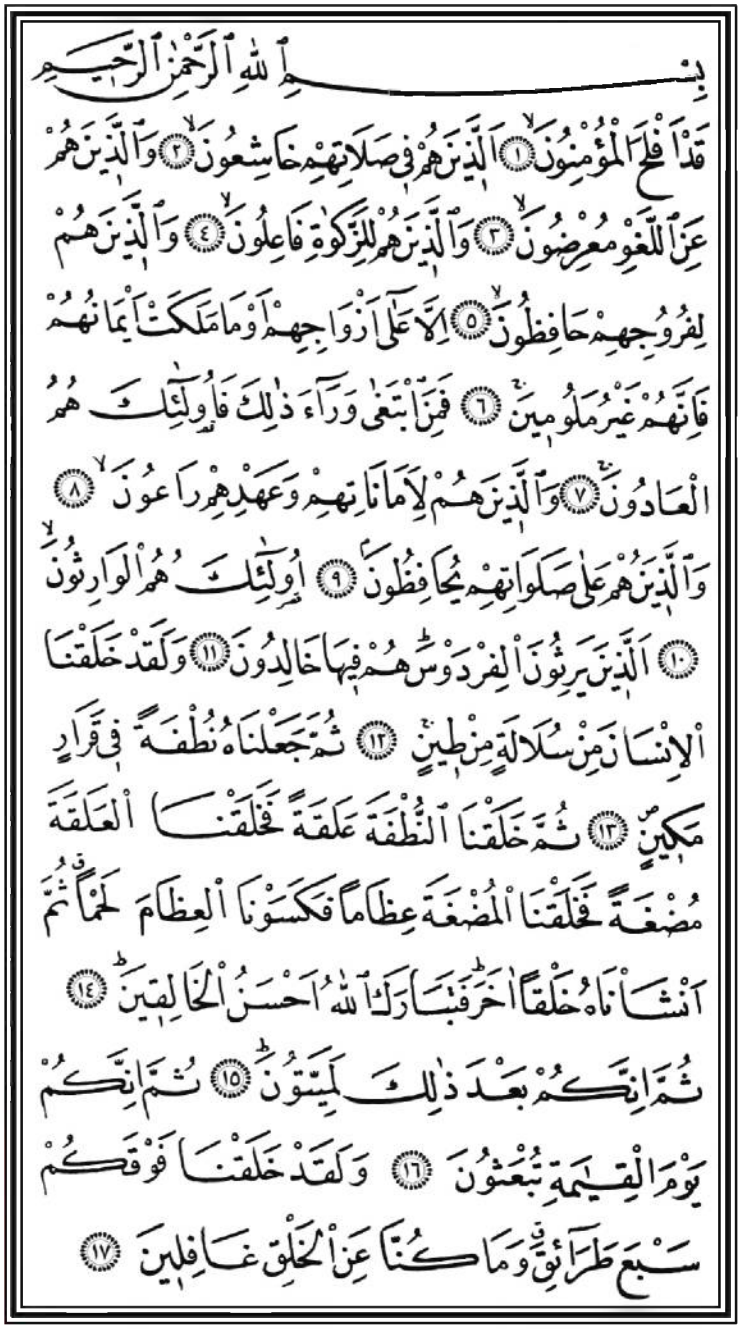

1- Gerçekten mü'-minler kurtuluşa ermiştir.

2- Onlar ki, namaz-larında huşu içindedirler.

3- Onlar ki, boş ve yararsız şeylerden yüz çevirirler.

4- Onlar ki, zekatı verirler.

5- Ve onlar ki iffetleri-ni korurlar.

6- Ancak eşlerinin ve ellerinin sahip olduğu (cariyeler) hariç. (Bunlar ilişkilerden dolayı) kınanmış değillerdir.

7- Şu halde, kim bundan ötesine gitmek isterse, işte bunlar, haddi aşan kimselerdir.

8- Yine onlar (o mü'minler) ki, emanetlerine ve sözlerine riayet ederler.

9- Ve onlar ki, namazlarına devam ederler.

10- İşte asıl bunlar varis olacak-lardır.

11- (Evet) Firdevs'e varis olan bu kimseler, orada ebedi kalacaklardır.

12- And olsun biz insanı, çamur-dan (süzüp çıkarılmış) bir özden yarat-tık.

13- Sonra onu sağlam bir karar-gahta nütfe haline getirdik.

14- Sonra nütfeyi alaka (aşılan-mış yumurta) yaptık. Peşinden alakayı, bir parçacık et haline soktuk. Bu bir parçacık eti kemiklere (iskelete) çevirdik. Bu kemikleri etle kapladık. Sonra onu başka bir yaratılışla insan haline getirdik. Yapıp yaratanların en güzeli olan Allah pek yücedir.

14- Sonra nütfeyi alaka (aşılanmış yumurta) yaptık. Peşin-den alakayı, bir parçacık et haline soktuk. Bu bir parçacık eti kemiklere (iskelete) çevirdik. Bu kemikleri etle kapladık. Sonra onu başka bir yaratılışla insan haline getirdik. En güzel bir şekilde yapıp yaratan (O'ndan başka bir yaratan daha olmayan) Allah pek yücedir.

15- Sonra, muhakkak ki siz, bunun ardından elbet öleceksiniz.

16- Sonra da şüphesiz, sizler kıyamet gününde tekrar diriltileceksiniz.

17- And olsun biz, sizin üstünüzde yedi yol yarattık. Biz yaratmaktan habersiz değiliz.

18- Gökten uygun bir ölçüde yağmur indirip onu arzda durdurduk. Bizim onu gidermeye de elbet gücümüz yeter.

19- Böylece onun (yağmurun) sayesinde sizin yararınıza hurma bahçeleri ve üzüm bağları meydana getirdik. Bunlarda sizin için birçok meyveler vardır ve siz onlardan yersiniz.

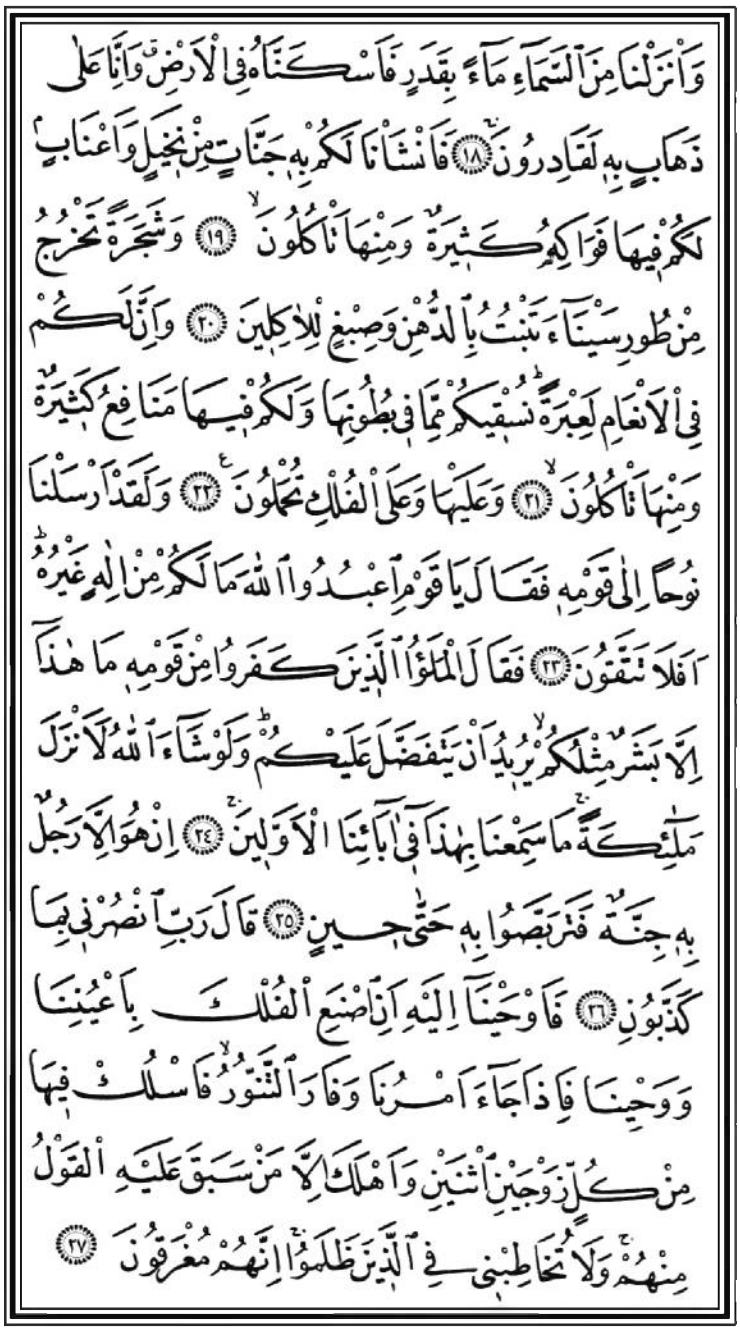

20- Tur-i Sina'da da yetişen bir ağaç daha meydana getirdik ki, bu ağaç hem yağ hem de yiyenlerin ekmeğine katık edecekleri (zeytin) verir.

21- Hayvanlarda sizin için elbette ibretler vardır. Onların karınlarındakinden (sütlerinden) size içiririz. Onlarda sizin için birçok faydalar daha vardır. Etlerinden de yersiniz.

22- Onların üzerinde ve gemilerde taşınırsınız.

23- And olsun ki, Nuh'u kavmine gönderdik ve o; Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin için ondan başka bir İlah yoktur. Hâlâ sakınmaz mısınız? Dedi.

24- Bunun üzerine, kavminin inkarcı ileri gelenleri şöyle dediler; Bu, tıpkı sizin gibi bir beşer olmaktan başka bir şey değildir. Size üstün ve hakim olmak istiyor. Eğer Allah (Peygamber göndermek) isteseydi, muhakkak ki melekler gönderirdi. Biz geçmişteki atalarımızdan böyle bir şey duymadık.

25- Bu yalnızca kendisinde delilik bulunan bir kimsedir. Öyle ise, bir süreye kadar ona katlanıp bekleyin bakalım.

26- (Nuh) Rab'bim! Dedi. Beni yalanlamalarına karşı bana yardım et.

27- Bunun üzerine ona şöyle vahyettik; Gözlerimizin önünde (muhafazamız altında) ve bildirdiğimiz şekilde gemiyi yap. Bizim emrimiz gelip de sular coşup yükselmeye başlayınca her cinsten eşler halinde iki tane ve bir de içlerinden, daha önce kendisi aleyhinde hüküm verilmiş olanların dışındaki aileni gemiye al. Zulmetmiş olanlar konusunda bana hiç yalvarma. Zira onlar kesinlikle boğulacaklardır.

28- Sen, yanındakilerle birlikte gemiye yerleştiğinde, Bizi zalimler topluluğundan kurtaran Allah'a hamdolsun de.

29- Ve de ki; Rab'bim! Beni bereketli bir yere indir. Sen, iskan edenlerin en hayırlısısın

30- Şüphesiz bunda (Nuh ve kavminin başından geçenlerde) birtakım ibretler vardır. Hakikaten biz (kullarımızı böyle) deneriz.

30- Şüphesiz bunda (Nuh ve kavminin başından geçenlerde) birtakım ibretler vardır. Hakikaten biz (kullarımızı böyle) deneriz.

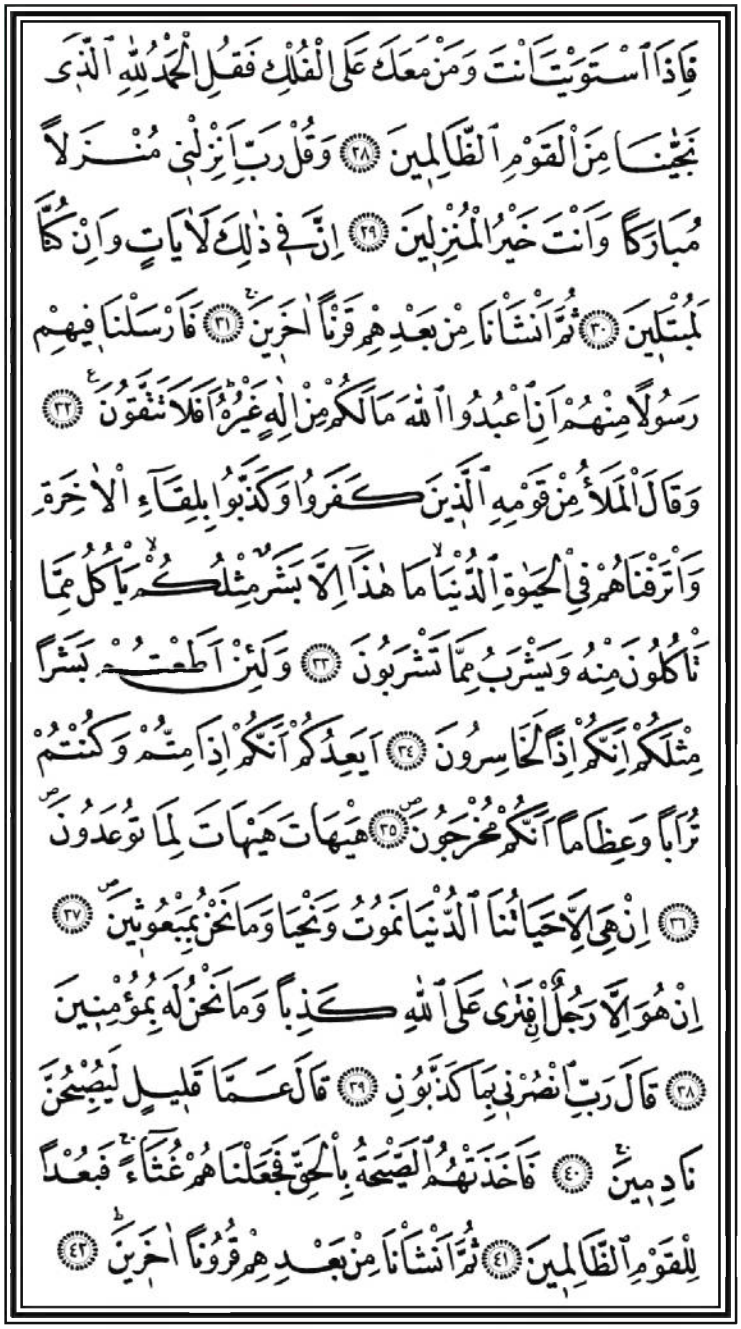
فَإِذَا ٱسْتَوَيْتَ أَنتَ وَمَن مَّعَكَ عَلَى ٱلْفُلْكِ فَقُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى
نَجَّىٰنَا مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُل رَّبِّ أَنزِلْنِى مُنزَلًا
مُّبَارَكًا وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْمُنزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ وَإِن كُنَّا
لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءَاخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ
رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥٓ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾
وَقَالَ ٱلْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِلِقَآءِ ٱلْءَاخِرَةِ
وَأَتْرَفْنَٰهُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا مَا هَٰذَآ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا
تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا
مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَٰسِرُونَ ﴿٣٤﴾ أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنتُمْ
تُرَابًا وَعِظَٰمًا أَنَّكُم مُّخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ
﴿٣٦﴾ إِنْ هِىَ إِلَّا حَيَاتُنَا ٱلدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾
إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُۥ بِمُؤْمِنِينَ
﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ ٱنصُرْنِى بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَّيُصْبِحُنَّ
نَٰدِمِينَ ﴿٤٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ ٱلصَّيْحَةُ بِٱلْحَقِّ فَجَعَلْنَٰهُمْ غُثَآءً فَبُعْدًا
لِّلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنۢ بَعْدِهِمْ قُرُونًا ءَاخَرِينَ ﴿٤٢﴾

30- Şüphesiz bunda (Nuh ve kavminin başından geçenlerde) birtakım ibretler vardır. Hakikaten biz (kaderleri içersinde) kullarımızı (kendilerine şahit tutmak için) imtihana çekeriz.

31- Sonra onların ardından bir başka nesil meydana getirdik.

32- Onlar arasından kendilerine, Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka bir tanrınız yoktur. Hâlâ Allah'tan korkmaz mısınız? (Mesajını ileten) Bir Peygamber gönderdik.

33- Onun kavminden, kafir olup ahirete ulaşmayı inkar eden ve dünya hayatında kendilerine refah verdiğimiz varlıklı kişiler; Bu, dediler, sadece sizin gibi bir insandır. Sizin yediğinizden yer, sizin içtiğinizden içer.

34- Gerçekten, sizin gibi bir beşere itaat ederseniz, herhalde ziyan edersiniz.

35- Siz öldüğünüz, toprak ve kemik yığını haline geldiğinizde, mutlak surette sizin (kabirden) çıkarılacağınızı mı vaat ediyor?

36- Bu size vaat edilen (öldükten sonra yeniden dirilmek gerçek olmaktan) çok uzak.

37- Hayat, şu dünya hayatımızdan ibarettir. (Kimimiz) Ölürüz, (kimimiz) yaşarız. Bir daha diriltilecek de değiliz.

38- Bu adam, sadece Allah hakkında yalan uyduran bir kimsedir. Biz ona inanmıyoruz.

39- O Peygamber; Rab'bim! Dedi, beni yalanlamalarına karşılık bana yardımcı ol.

40- Allah şöyle buyurdu; Pek yakında onlar mutlaka pişman olacaklar.

41- Nitekim vukuu kaçınılmaz olan korkunç bir ses yakalayıverdi onları. Kendilerini hemen sel süprüntüsüne çevirdik. Zalimler topluluğunun canı cehenneme.

42- Sonra onların ardından başka nesiller getirdik.

43- Hiçbir ümmet, ecelini ne öne alabilir, ne de erteleyebilir.

44- Sonra biz peyderpey Peygamber'lerimizi gönderdik. Herhangi bir ümmete Peygamber'lerinin geldiği her defasında, onlar bu Peygamber'leri yalanladılar. Biz de onları bir biri ardından yok ettik ve onları ibretlere dönüştürdük. Artık iman etmeyen kavmin canı cehenneme.

45- Sonra Musa'yı ve kardeşi Harun'u ayetlerimizle ve bir açık hüccet ile gönderdik.

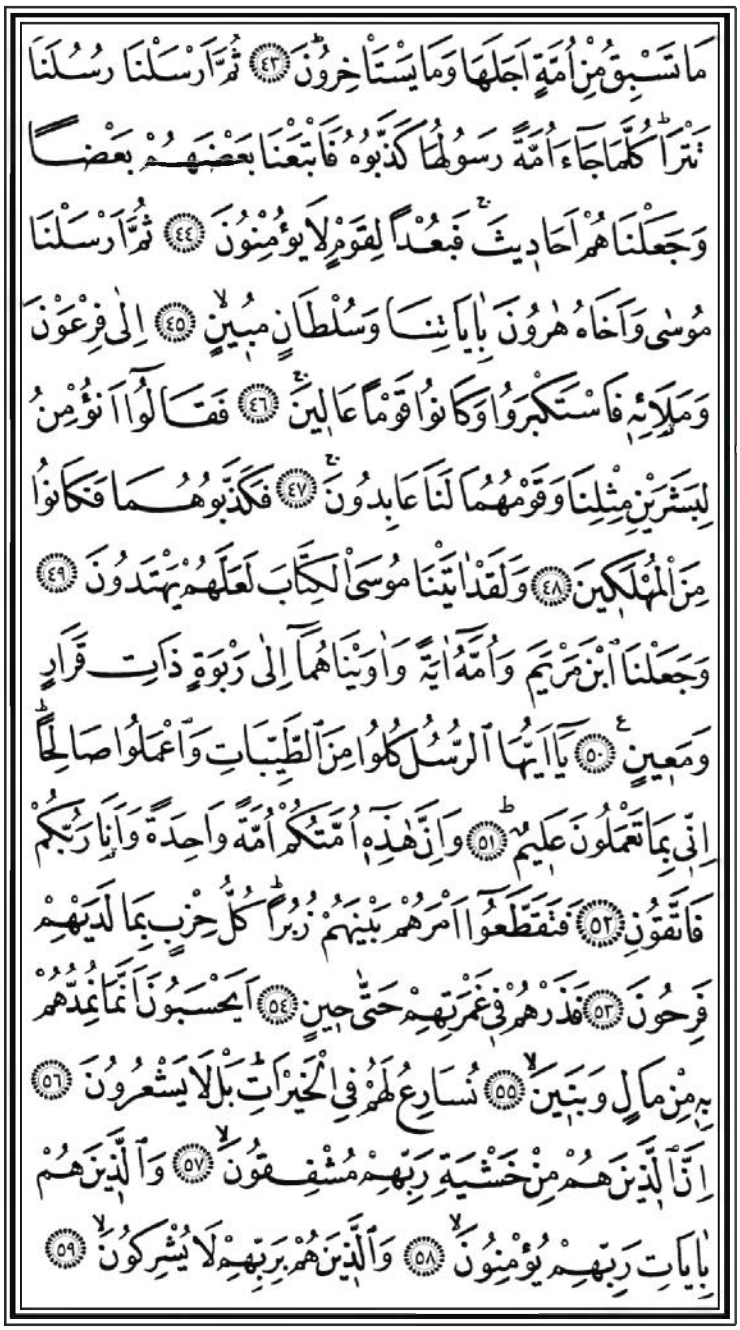

46- Firavun'a ve onun kavmine. Onlar ise ululandılar ve kendilerini yüksek görür bir kavim oldular.

47- Bu yüzden dediler ki; Kavimleri bize kölelik ederken, bizim gibi olan bu iki adama inanır mıyız?

48- Böylece onları yalanladılar ve bu sebeple helak edilenlerden oldular.

49- And olsun biz Musa'ya belki onlar yola gelirler diye, Kitab'ı verdik.

49- And olsun biz Musa'ya Kitab'ı verdik. (Ta ki onlar) Hidayete ersinler diye.

50- Meryem oğlunu ve annesini de (kudretimizle) bir alamet kıldık. Onları yerleşmeye elverişli suyu bulunan bir tepeye yerleştirdik.

51- Ey Peygamber! Temiz olan şeylerden yeyin. Güzel işler yapın. Ben sizin yaptıklarınızı hakkıyla bilmekteyim.

52- Şüphesiz bu (insanlar) bir tek ümmet olarak sizin ümmetinizdir. Ben de sizin Rab'binizim. Öyle ise benden sakının.

53- Ne var ki insanlar kendi aralarındaki işlerini parça parça böldüler. Her grup kendilerinde bulunan (fikir ve davranış) ile sevinip böbürlenmektedirler.

54- Şimdi sen onları bir zamana kadar gaflet ve sapıklıkları ile baş başa bırak.

55- Zannediyorlar mı ki, onlara kendisiyle imdat ettiğimiz mal ve evlat ile.

56- Onlar için hayırları hususunda faydalar sağlıyoruz. Hayır onlar işin farkına varmıyorlar.

57- Rab'lerine olan saygıdan dolayı kötülükten sakınanlar.

58- Rab'lerinin ayetlerine inananlar.

59- Rab'lerine ortak tanımayanlar.

60- Ve Rablerine dönecekleri için yapmakta oldukları işleri kalpleri çarparak yapanlar.

61- İşte onlar, iyiliklere koşuşurlar ve iyilik için yarışırlar.

62- Biz hiç kimseyi gücünün yettiğinden başkası ile yükümlü kılmayız. Nezdimizde hakkı söyleyen bir Kitap vardır ve onlar haksızlığa uğratılmazlar.

63- Hayır, onların (o inkarcıların) kalpleri bu hususta cehalet içindedir. Ayrıca onların bundan (bu şirk ve inkarcılıklarından) öte birtakım (kötü) işleri vardır ki, onlar bu işleri yapar dururlar.

64- En nihayet, refah ve bolluk içinde olanlarını sıkıntıya (veya azaba) uğrattığımızda, bakarsın ki onlar feryadı basarlar.

65- Boşuna sızlanmayın bugün! Zira bizden yardım göremeyeceksiniz.

66- Muhakkak ki size karşı benim ayetlerim okunuyordu da siz ardınıza dönüyordunuz.

67- Onunla böbürlenerek geceleyin bir cemaat halinde hezeyanlarda bulunuyordunuz.

68- Onlar bu sözü, (Kur'an'ı) hiç düşünmediler mi? Yoksa kendilerine, daha önce geçmişteki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi?

69- Yoksa Peygamber'lerini henüz tanımadılar da bu yüzden mi onu inkar ediyorlar?

70- Yoksa onda bir cinnet olduğunu mu söylüyorlar? Hayır: O, kendilerine Hakkı getirmiştir. Onların çoğu ise Haktan hoşlanmamaktadırlar.

71- Eğer Hak, onların kötü arzu ve isteklerine uysaydı, mutlaka gökler ve yer ile bunlarda bulunanlar bozulur giderdi. Hayır; Biz onlara şan ve şereflerini getirdik, fakat onlar kendi şereflerine sırt çevirdiler.

وَٱلَّذِينَ يُؤْتُونَ مَآ ءَاتَوا۟ وَّقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
رَٰجِعُونَ ﴿٦٠﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ وَهُمْ لَهَا سَٰبِقُونَ
﴿٦١﴾ وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَٰبٌ يَنطِقُ بِٱلْحَقِّ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِى غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَٰلٌ مِّن دُونِ
ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَٰمِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِٱلْعَذَابِ إِذَا
هُمْ يَجْـَٔرُونَ ﴿٦٤﴾ لَا تَجْـَٔرُوا۟ ٱلْيَوْمَ إِنَّكُم مِّنَّا لَا تُنصَرُونَ ﴿٦٥﴾
قَدْ كَانَتْ ءَايَٰتِى تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَٰبِكُمْ تَنكِصُونَ ﴿٦٦﴾
مُسْتَكْبِرِينَ بِهِۦ سَٰمِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا۟ ٱلْقَوْلَ أَمْ جَآءَهُم
مَّا لَمْ يَأْتِ ءَابَآءَهُمُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا۟ رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُۥ
مُنكِرُونَ ﴿٦٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِۦ جِنَّةٌ بَلْ جَآءَهُم بِٱلْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ
كَٰرِهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوِ ٱتَّبَعَ ٱلْحَقُّ أَهْوَآءَهُمْ لَفَسَدَتِ ٱلسَّمَٰوَٰتُ
وَٱلْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَٰهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن ذِكْرِهِم
مُّعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ
ٱلرَّٰزِقِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾
وَإِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ عَنِ ٱلصِّرَٰطِ لَنَٰكِبُونَ ﴿٧٤﴾

72- (Rasul'üm!) Yoksa sen onlardan bir ücret mi istiyorsun? Rab'binin ecri daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

73- Gerçek şu ki sen onları doğru bir yola çağırıyorsun.

74- Ahirete inanmayanlar ise, ısrarla yoldan çıkmaktadırlar.

75- Eğer onlara acıyıp da içinde bulundukları sıkıntıyı giderseydik, iyice körleşerek azgınlıklarında direnirlerdi.

76- And olsun, biz onları sıkıntıya düşürdük de yine Rab'lerine boyun eğmediler, tevazu ve niyazda da bulunmuyorlar.

77- En nihayet üzerlerine, azabı çok şiddetli bir kapı açtığımız zaman, bir de bakarsın ki onlar orada şaşkın ve ümitsiz kalmışlardır.

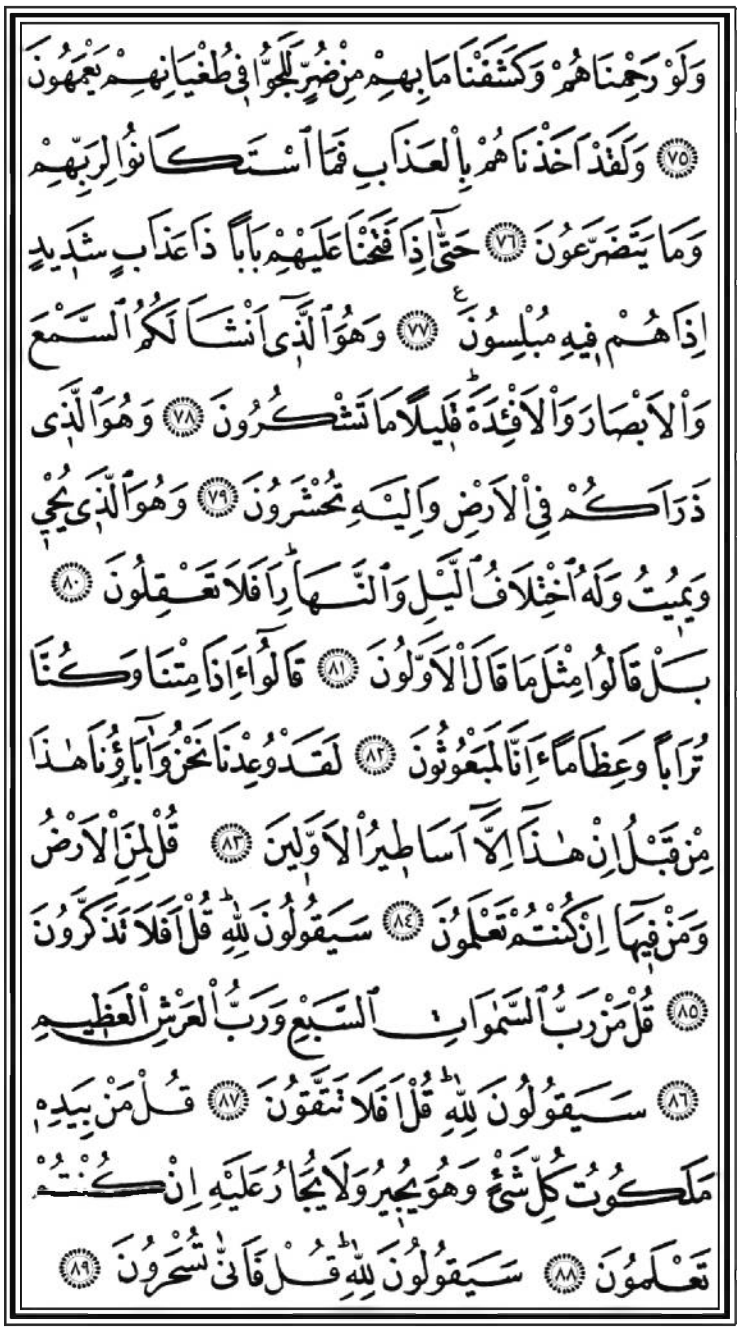

78- O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri yaratandır. Ne de az şükrediyorsunuz?

79- Ve O, sizi yeryüzünde yaratıp üretendir. Sırf O'nun huzurunda toplanacaksınız.

80- Ve O, yaşatan ve öldürendir. Gecenin ve gündüzün değişmesi O'nun eseridir. Hâlâ aklınızı kullanmaz mısınız?

81- Buna rağmen onlar, öncekilerin dedikleri gibi dediler.

82- Dediler ki: Sahi biz, ölüp de bir toprak ve kemik yığını haline gelmişken, mutlaka yeniden diriltileceğiz öyle mi?

83- Hakikaten, gerek bize, gerekse daha önce atalarımıza böyle bir vaatte bulunuldu, (fakat) bu geçmiştekilerin masallarından başka bir şey değildir.

84- (Rasül'üm) De ki: Eğer biliyorsanız (söyleyin bakalım) bu dünya ve onda bulunanlar kime aittir?

85- Allah'a aittir diyecekler. Öyle ise siz hiç düşünüp taşınmaz mısınız? De.

86- Yedi kat göklerin Rab'bi, azametli Arşın Rab'bi kimdir, diye sor?

87- (Bunlar da) Allah'ındır diyecekler. Şu halde siz Allah'tan korkmaz mısınız? De!

88- Eğer biliyorsanız (söyleyin) her şeyin melekütü (mülkiyet ve yönetimi) kendisinin elinde olan, kendisi her şeyi koruyup kollayan, fakat kendisi korunmayan (buna muhtaç olmayan) kimdir? Diye sor.

89- (Bunların hepsi) Allah'ındır diyecekler. Öyle ise nereden büyüleniyorsunuz? De!

90- Doğrusu biz onlara gerçeği getirdik; Onlar ise hakikaten yalancılardır.

91- Allah evlat edinmemiştir. O'nunla beraber hiçbir İlah da yoktur. Aksi takdirde her İlah kendi yarattığını sevk ve idare eder ve mutlaka onlardan biri diğerine galebe çalardı. Allah onların (inkarcıların) yakıştırdıkları şeylerden münezzehtir.

92- Allah, gaybı da, şehadeti de bilendir. O, müşriklerin ortak koştukları şeylerden çok yüce ve münezzehtir.

93- De ki; Ya Rab'bi! Eğer onlara edilen vaadi bana gösterecek isen.

94- Ya Rab'bi! Beni o zalimler kavmi içinde bulundurma.

95- Biz onlara yönelttiğimiz tehdidi sana göstermeye elbette ki Kadiriz.

96- Sen kötülüğü en güzel bir tutumla sav. Biz onların yakıştırmakta oldukları şeyi çok iyi bilmekteyiz.

97- Ve de ki; Rab'bim! Şeytanların kışkırtmalarından sana sığınırım.

98- Onların yanımda bulunmalarından da sana sığınırım Rab'bim!

99- Nihayet onlardan (müşriklerden) birine ölüm gelip çattığında Rab'bim der beni geri gönder.

100- Ta ki boşa geçirdiğim dünyada iyi iş (ve hareketler) yapayım. Hayır! Onun söylediği bu söz (boş) laftan ibarettir. Onların önlerinde ise yeniden dirilecekleri güne kadar (süren) bir Berzah vardır.

101- Sura üflendiği zaman artık aralarında akrabalık bağları kalmamıştır. Birbirlerini de arayıp sormazlar.

بَلْ أَتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِن وَلَدٍ
وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَٰهٍ ۚ إِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ إِلَٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا
بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَالِمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُل رَّبِّ إِمَّا تُرِيَنِّي
مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾
وَإِنَّا عَلَىٰ أَن نُّرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ السَّيِّئَةَ ۚ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾ وَقُل رَّبِّ أَعُوذُ بِكَ
مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَن يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي
أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ ۚ كَلَّا ۚ إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا ۖ وَمِن
وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ
فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾ فَمَن ثَقُلَتْ
مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ
فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ
﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

102- Artık kimlerin (sevap) tartıları ağır basarsa, işte asıl bunlar kurtuluşa erenlerdir.

103- Kimlerin de tartıları hafif gelirse, artık bunlar da kendilerine yazık etmişlerdir. (Çünkü onlar) Ebedi cehennemdedirler.

104- Ateş yüzlerini yakar; Onlar orada dudakları açılarak dişleri sırıtıp duran kimselerdir.

105- Size ayetlerim okunurdu da, siz onları yalanlardınız değil mi?

106- Derler ki; Rab'bimiz! Azgınlığımız bizi altetti. Biz bir sapıklar topluluğu idik.

107- Rab'bimiz! Bizi buradan çıkar. Eğer bir daha (ettiklerimize) dönersek, artık belli ki biz zalim insanlarız.

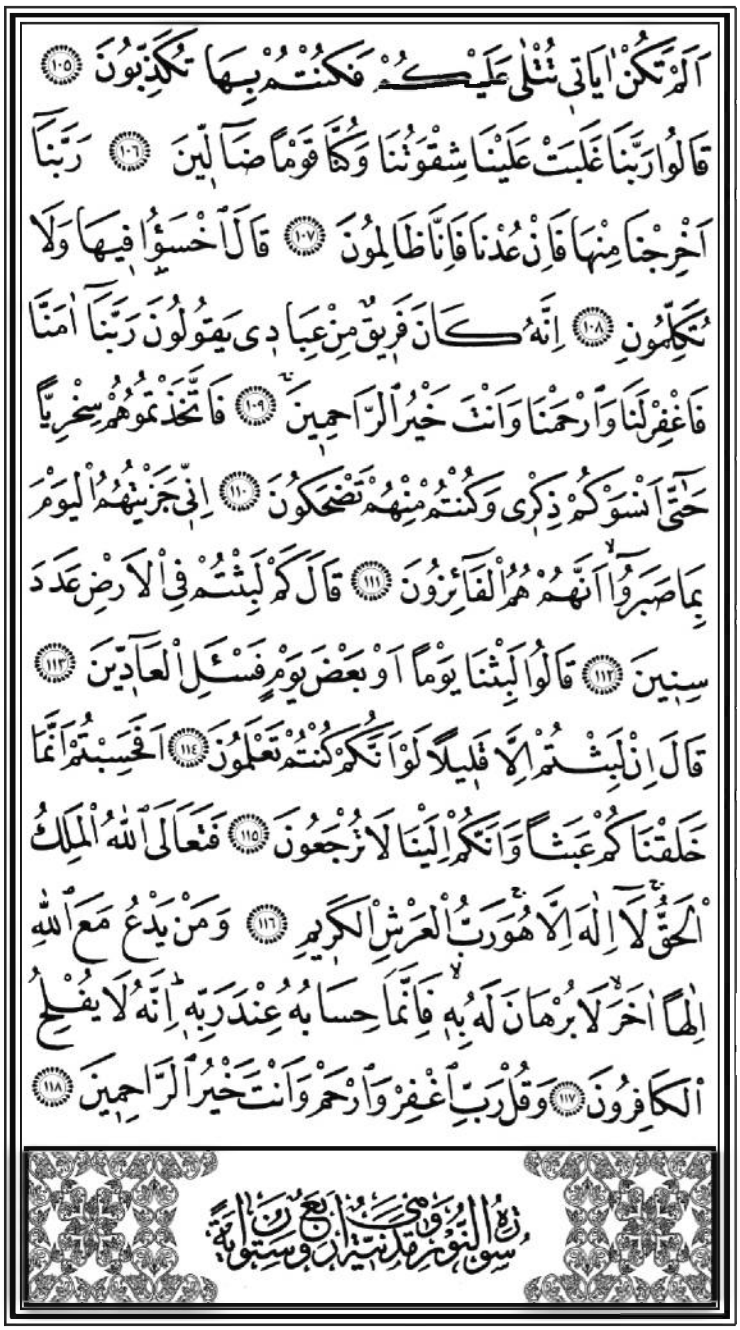

108- Buyurur ki; Alçaldıkça alçalın orada. Bana karşı konuşmayın artık.

109- Zira kullarımdan bir zümre, Rab'bimiz! Biz iman ettik, öyle ise bizi affet; Bize acı. Sen merhametlilerin en iyisisin, demişlerdi.

110- İşte siz onları alaya aldınız sonunda onlar (ile alay etmeniz) size beni yâd etmeyi unutturdu, siz onlara gülüyordunuz.

111- Bugün ben onlara, sabrettiklerinin karşılığını verdim. Onlar hakikaten muratlarına erenlerdir.

112- (Allah inkarcılara) Yeryüzünde kaç yıl kaldınız? Diye sorar.

113- Bir gün veya günün bir kısmı kadar kaldık. İşte sayanlara sor derler.

114- Buyurur; Sadece az bir süre kaldınız. Keşke siz (bunu) bilmiş olsaydınız.

115- Sizi sadece boş yere yarattığımızı ve sizin hakikaten huzurumuza geri getirilmeyeceğinizi mi sandınız.

116- Mutlak Hakim ve Hak olan Allah, çok yücedir. O'ndan başka İlah yoktur. O, yüce arşın sahibidir.

117- Her kim Allah ile birlikte diğer bir ilaha taparsa, ki bu hususla ilgili hiçbir delil yoktur. O kimsenin hesabı ancak Rab'binin nezdindedir. Şurası muhakkak ki kâfirler iflah olmaz.

118- (Rasul'üm!) De ki; Bağışla ve merhamet et Rab'bim! Sen merhametlilerin en iyisisin.

YİRMİ DÖRDÜNCÜ SÛRE
en- NÛR SÛRESİ

Altmış dört ayetten ibaret olan surenin tamamı Medine'da nazil olmuştur. Nur ayeti diye bilinen otuz beşinci ayette Allah'ın gökleri ve yeri aydınlatan nurundan bahsedildiği için Nur suresi adını almıştır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- (Bu) Bizim inzal ettiğimiz ve (hükümlerin üzerinize) farz kıldığımız bir suredir. Belki düşünür öğüt alırsınız diye onda açık açık ayetler indirdik.

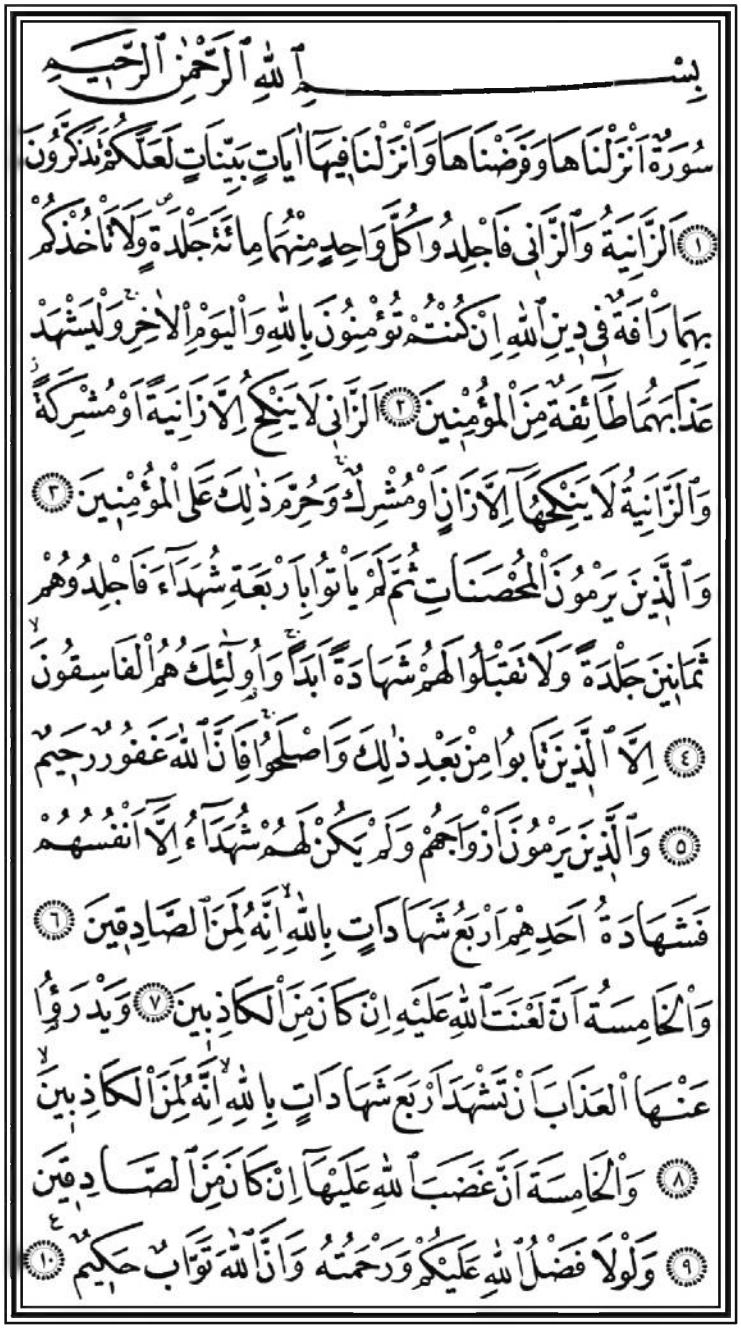
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
سُورَةٌ أَنزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ①
الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُم
بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ
عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ② الزَّانِي لَا يَنكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً
وَالزَّانِيَةُ لَا يَنكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ③
وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ
ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ
④ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
⑤ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ
فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ⑥
وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِن كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ⑦ وَيَدْرَأُ
عَنْهَا الْعَذَابَ أَن تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ
⑧ وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِن كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ
⑨ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ⑩

2- Zina eden kadın ve zina eden erkekten her birine yüz sopa vurun; Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız. Allah'ın dininde (hükümlerini uygularken) onlara acıyacağınız tutmasın. Mü'minlerden bir grup da onlara uygulanacak cezaya şahit olsun.

3- Zina eden erkek, zina eden, veya müşrik olan bir kadından başkası ile evlenmez. Zina eden kadınla da ancak zina eden veya müşrik olan erkekle evlenir. Bu mü'minlere haram kılınmıştır.

4- Namuslu kadınlara zina isnadında bulunup, sonra (bunu ispat için) dört şahit getiremeyenlere seksener sopa vurun ve artık onların şahitliğini hiçbir zaman kabul etmeyin. Onlar tamamen günahkardırlar.

5- Ancak bundan sonra tevbe edip islah olanlar müstesnadır. Allah çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

6- Ve o kimseler ki zevcelerine zina suçu isnad ederler ve kendileri için kendi şahıslarından başka şahitler de bulamazsa her birinin şehadeti Allah'u Teala'nın ismiyle elbette kendisi için doğru söyleyenlerden olduğuna dair dört defa şehadet etmelidir.

7-Beşincisinde, eğer yalancılardan olmuş ise, üzerine hakikaten Allah'ın laneti olsun demektir.

8- Ve o kadından cezayı bertaraf eder. Dört defa billahi o kendisine zina suçu isnad eden kocası muhakkak ki yalancılardandır diye şehadet eder.

9- Beşincisinde eğer kocası sadıklardan ise kendi üzerine muhakkak ki Allah'ın gazabı olsun demesidir.

10- Ya Allah'ın size bol lütfu ve merhameti bulunmasaydı ve Allah, tevbeleri kabul eden hüküm ve hikmet sahibi olmasaydı (haliniz nice olurdu).

11- (Peygamber'in eşine) Bu ağır iftirayı uyduranlar, şüphesiz sizin içinizden bir gruptur. Bunu kendiniz için bir kötülük sanmayın, belki o, sizin için bir hayırdır. Onlardan her bir kişiye de, günah olarak kazandıklarının karşılıkları vardır. Onlardan (elebaşılık yapıp) bu günahın büyüklüğünü yüklenen kimse için de çok büyük bir azap vardır.

12- Bu iftirayı işittiğinizde erkek ve kadın mü'minlerin, kendi vijdanları ile hüsnü zanda bulunup da bu apaçık bir iftiradır demeleri gerekmez miydi?

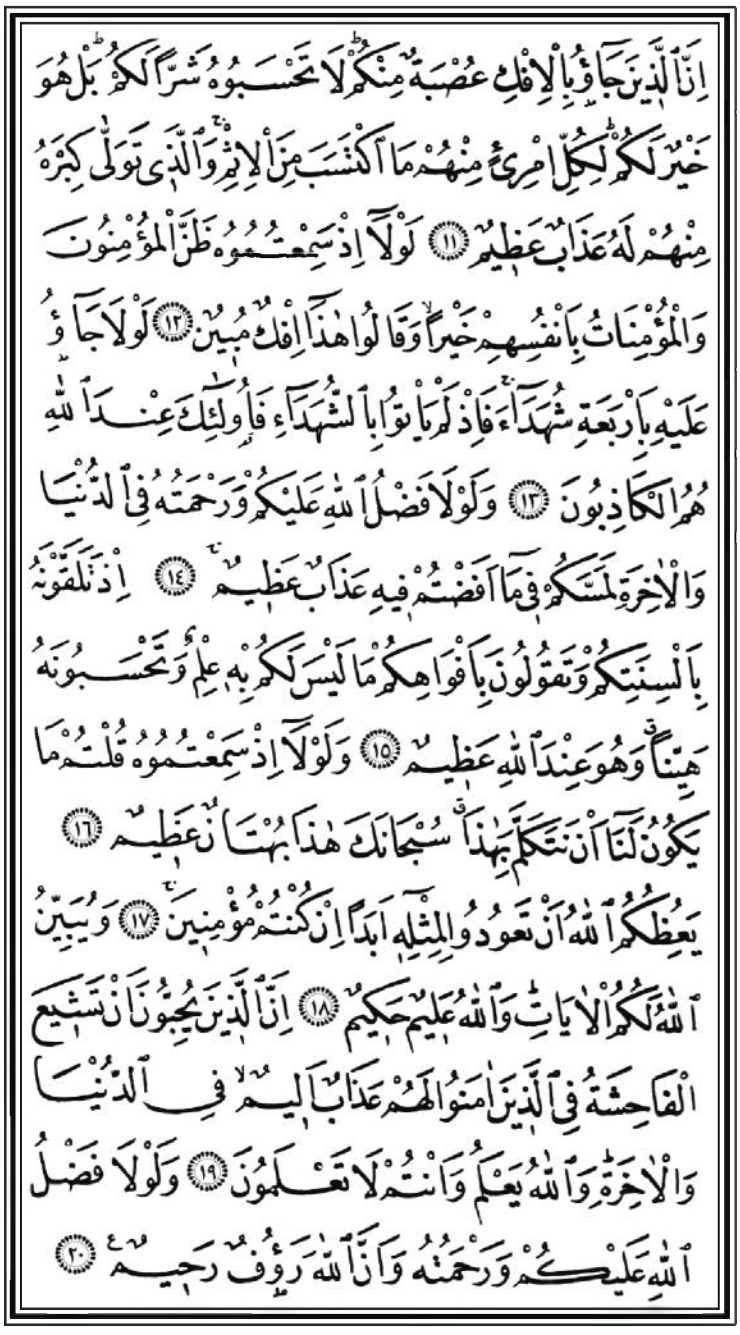

13- Onların (iftiracıların) da bu konuda dört şahit getirmeleri gerekmez miydi? Madem ki şahitleri getiremediler, Öyleyse onlar Allah nezdinde yalancıların ta kendisidirler.

14- Eğer dünyada ve ahirette Allah'ın lütuf ve merhameti üstünüzde olmasaydı içine daldığınız bu iftiradan dolayı size mutlaka büyük bir azap isabet ederdi.

15- Çünkü siz bu iftirayı, dilden dile birbirinize aktarıyor, hakkında bilgi sahibi olmadığınız şeyi ağızlarınızda geveleyip duruyorsunuz. Bunun önemsiz olduğunu sanıyorsunuz. Halbuki bu Allah katında çok büyük (bir suç) tur.

16- Onu duyduğunuzda bunu konuşup yaymamız bize yakışmaz. Haşa! Bu çok büyük bir iftiradır demeli değil miydiniz.

17- Eğer inanmış insanlarsanız, Allah, bir daha buna benzer tutumu tekrarlamaktan sizi sakındırıp uyarır.

18- Ve Allah ayetleri size açıklıyor. Allah (işin iç yüzünü) çok iyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

19- İnananlar arasında çirkin şeylerin yayılmasını arzulayan kimseler için dünyada da ahirette de, çetin bir ceza vardır. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

20- Ya sizin üstünüze Allah'ın lütuf ve merhameti olmasaydı, Allah çok şefkatli ve merhametli olmasaydı (haliniz nice olurdu).

21- Ey iman edenler! Şeytanın adımlarını takip etmeyin. Kim şeytanın adımlarını takip ederse, muhakkak ki o, edepsizliği (yüz kızartıcı suçları) ve kötülüğü emreder. Eğer üstünüzde Allah'ın lütuf ve merhameti olmasaydı, içinizden hiçbir kimse asla temiz çıkamazdı. Fakat Allah dilediğini arındırır. Allah işitir ve bilir.

21-Ey iman edenler! Şeytanın adımlarını takip etmeyin. Kim şeytanın adımlarını takip ederse, muhakkak ki o, edepsizliği (yüz kızartıcı suçları) ve kötülüğü emreder. Eğer üstünüzde Allah'ın lütuf ve merhameti olmasaydı, içinizden hiçbir kimse asla temiz çıkamazdı. Fakat Allah (sizlerden) dileyeni arındırır. Allah işitir ve bilir.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَّبِعُوا۟ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيْطَٰنِ ۚ وَمَن يَتَّبِعْ خُطُوَٰتِ
ٱلشَّيْطَٰنِ فَإِنَّهُۥ يَأْمُرُ بِٱلْفَحْشَآءِ وَٱلْمُنكَرِ ۚ وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ مَا زَكَىٰ مِنكُم مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ
يُزَكِّى مَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتَلِ أُو۟لُوا۟ ٱلْفَضْلِ مِنكُمْ
وَٱلسَّعَةِ أَن يُؤْتُوٓا۟ أُو۟لِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينَ وَٱلْمُهَٰجِرِينَ فِى سَبِيلِ
ٱللَّهِ ۖ وَلْيَعْفُوا۟ وَلْيَصْفَحُوٓا۟ ۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ لَكُمْ ۗ وَٱللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَرْمُونَ ٱلْمُحْصَنَٰتِ ٱلْغَٰفِلَٰتِ ٱلْمُؤْمِنَٰتِ لُعِنُوا۟
فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ
أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُم بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَئِذٍ
يُوَفِّيهِمُ ٱللَّهُ دِينَهُمُ ٱلْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْحَقُّ ٱلْمُبِينُ ﴿٢٥﴾
ٱلْخَبِيثَٰتُ لِلْخَبِيثِينَ وَٱلْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَٰتِ ۖ وَٱلطَّيِّبَٰتُ
لِلطَّيِّبِينَ وَٱلطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَٰتِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ ۖ
لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟
لَا تَدْخُلُوا۟ بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُوا۟ وَتُسَلِّمُوا۟ عَلَىٰٓ
أَهْلِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

22- İçinizden faziletli ve servet sahibi kimseler akrabaya, yoksullara, Allah yolunda göç edenlere (mallarından) vermeyeceklerine yemin etmesinler. Bağışlasınlar, feragat göstersinler. Allah'ın sizi bağışlamasını arzulamaz mısınız? Allah çok bağışlayandır, çok merhametlidir.

23- Muhakkak o kimseler ki kötülüklerden bi haber mü'min kadınlara kötülük isnadında bulunurlar. O kimseler dünyada ve ahirette lanete uğratılmışlardır. Onlar için pek büyük bir azap vardır.

24- O, günde ki onların aleyhine dilleri ve ayakları neler yapmış olduklarına dair şahitlik yapacaktır.

25- O gün Allah onlara müstehak oldukları cezalarını tastamam verecektir. Ve bileceklerdir ki, Şüphe yok Allah apaçık Haktır.

26- Kötü kadınlar kötü erkeklere, kötü erkekler ise kötü kadınlara; Temiz kadınlar temiz erkeklere, temiz erkekler de temiz kadınlara yaraşır. Bu sonuncular (iftiracıların) söylediklerinden çok uzaktırlar. Kendileri için bağışlanma ve güzel bir rızık vardır.

27- Ey iman edenler! Kendi evinizden başka evlere, geldiğinizi farkettirip (izin alıp) ev halkına selam vermedikçe girmeyin. Bu sizin için daha iyidir. Herhalde bunu düşünüp anlarsınız.

28- Orada hiçbir kimse bulamadınızsa, size izin verilinceye kadar oraya girmeyin. Eğer size "Geri dönün" denilirse hemen dönün. Çünkü bu sizin için daha nezih bir davranıştır. Allah, yaptığınızı bilir.

29- İçinde kendinize ait eşyanın bulunduğu, oturulmayan evlere girmenizde herhangi bir sakınca yoktur. Allah, sizin açığa vurduklarınızı da, gizlediklerinizi de bilir.

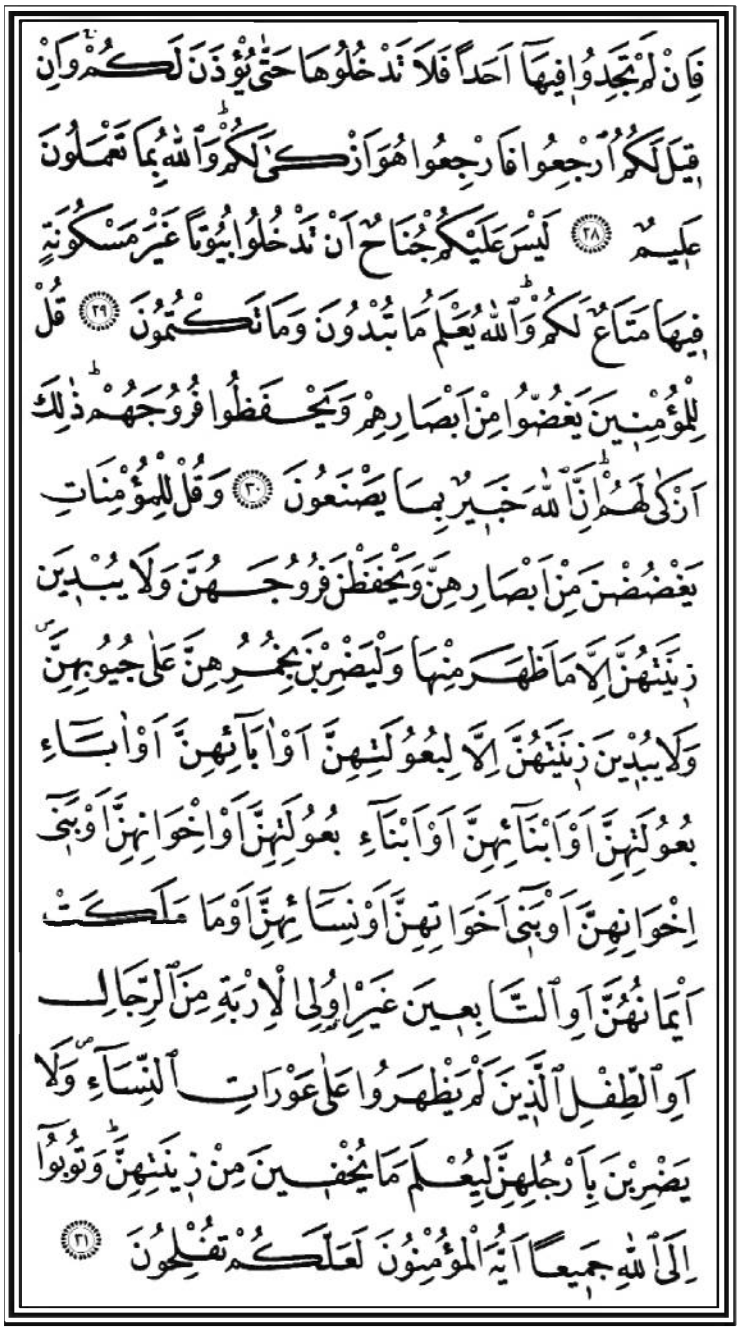
فَإِن لَّمْ تَجِدُوا۟ فِيهَآ أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ ۖ وَإِن
قِيلَ لَكُمُ ٱرْجِعُوا۟ فَٱرْجِعُوا۟ هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَّيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَدْخُلُوا۟ بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَٰعٌ لَّكُمْ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾ قُل
لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا۟ مِنْ أَبْصَٰرِهِمْ وَيَحْفَظُوا۟ فُرُوجَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ
أَزْكَىٰ لَهُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُل لِّلْمُؤْمِنَٰتِ
يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَٰرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۖ وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۖ
وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ ءَابَآئِهِنَّ أَوْ ءَابَآءِ
بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَآئِهِنَّ أَوْ أَبْنَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَٰنِهِنَّ أَوْ بَنِىٓ
إِخْوَٰنِهِنَّ أَوْ بَنِىٓ أَخَوَٰتِهِنَّ أَوْ نِسَآئِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ
أَيْمَٰنُهُنَّ أَوِ ٱلتَّٰبِعِينَ غَيْرِ أُو۟لِى ٱلْإِرْبَةِ مِنَ ٱلرِّجَالِ
أَوِ ٱلطِّفْلِ ٱلَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا۟ عَلَىٰ عَوْرَٰتِ ٱلنِّسَآءِ ۖ وَلَا
يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ ۚ وَتُوبُوٓا۟
إِلَى ٱللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ ٱلْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

30- (Rasul'üm!) Mü'min erkeklere, gözlerini (harama) dikmemelerini, ırzlarını da korumalarını söyle. Çünkü bu kendileri için daha temiz bir davranıştır. Şüphesiz Allah, onların yapmakta olduklarından haberdardır.

31- Mü'min kadınlara da söyle; Gözlerini (harama bakmaktan) korusunlar. Namus ve iffetlerini esirgesinler. Görünen kısımları müstesna olmak üzere, ziynetlerini teşhir etmesinler. Baş örtülerini yakalarının üzerine (kadar) örtsünler. Kocaları, babaları, kocalarının babaları, kendi oğulları, kocalarının oğulları, erkek kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kendi kadınları (mü'min kadınlar) ellerinin altında bulunanlar (köleleri) erkeklerden, ailenin kadınına şehvet duymayan hizmetçi vb. uyuntu kimseler, yahut henüz kadınların gizli kadınlık hususiyetlerinin farkında olmayan çocuklardan başkasına ziynetlerini göstermesinler. Gizlemekte oldukları ziynetleri anlaşılsın diye ayaklarını yere vurmasınlar. (Dikkatleri üzerlerine çekecek tarzda yürümesinler). Ey mü'minler! Hep birden Allah'a tevbe ediniz ki kurtuluşa eresiniz.

32- Aranızdaki bekarları, kölelerinizden ve cariyelerinizden elverişli olanları evlendirin. Eğer bunlar fakir iseler, Allah kendi lütfu ile onları zenginleştirir. Allah, (lütfu) geniş olan ve (her şeyi) bilendir.

33- Evlenme imkanını bulamayanlar ise, Allah lütfu ile kendilerini varlıklı kılıncaya kadar, iffetlerini korusunlar. Ellerinizin altında bulunanlardan, (köleler ve cariyelerden) mukatebe yapmak isteyenlerle, eğer kendilerinde bir hayır (kabiliyet ve güvenilirlik) görüyorsanız, hemen mukatebe yapın. Allah'ın size vermiş olduğu maldan siz de onlara verin. Dünya hayatının geçici menfaatlerini elde edeceksiniz diye, namuslu kalmak isteyen cariyelerinizi fuhuşa zorlamayın. Kim onları zor altında bırakırsa, bilinmelidir ki, zorlanmalarından sonra Allah (onlar için) çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

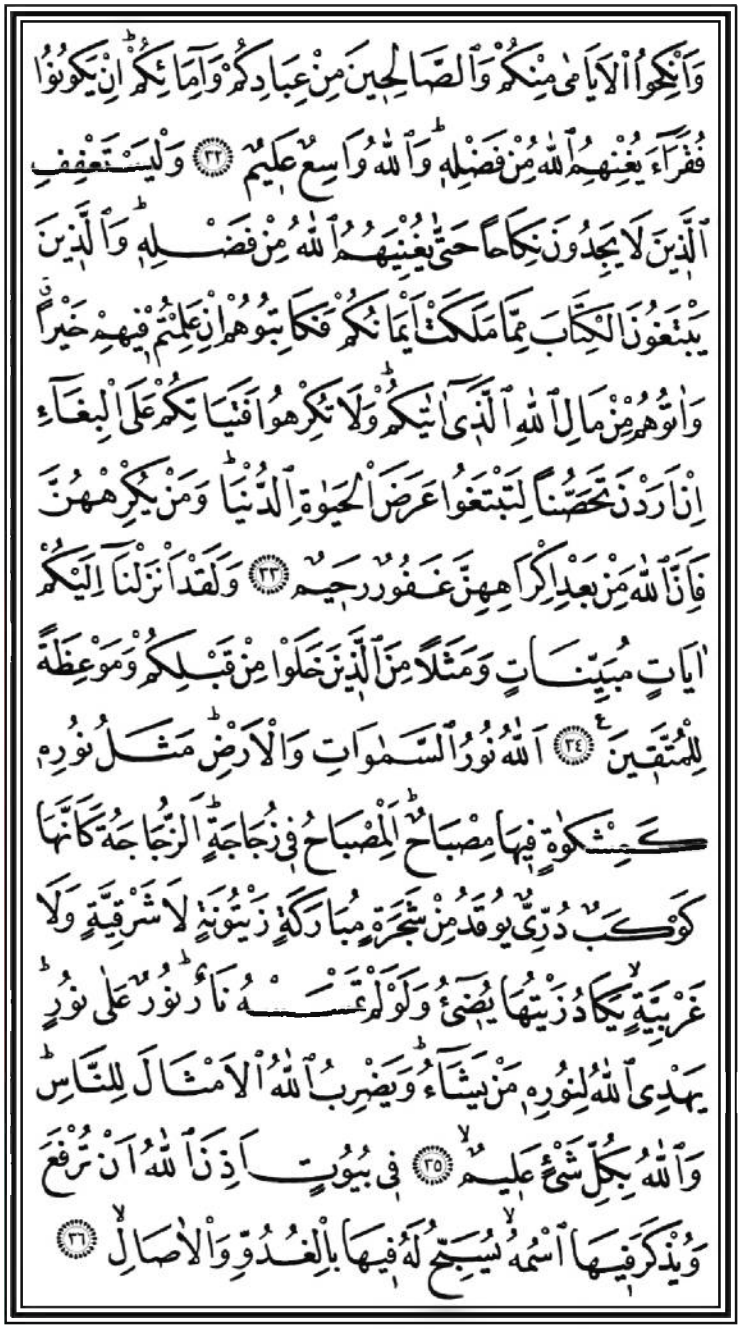

34- And olsun ki biz size (gerekeni) açık açık bildiren ayetler, sizden önce yaşayıp gitmiş olanlardan örnekler ve takvaya ulaşmış kimseler için öğütler indirdik.

35- Allah göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun temsili, içinde lamba bulunan bir kandillik gibidir. O lamba kristal bir fanus içindedir. O fanusta sanki inciye benzer bir yıldız gibidir ki, ona doğunun ve batının gölgesi düşmez. Sanki, zeytinden (çıkan yağdan) tutuşturulur. Onun yağı, neredeyse, kendisine ateş değmese dahi ışık verir. (Bu) Nur üstüne nurdur. Allah dilediği kimseyi nuruna eriştirir. Allah insanlara (işte böyle) temsiller getirir. Allah her şeyi bilir.

35- Allah göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun temsili, içinde lamba bulunan bir kandillik gibidir. O lamba kristal bir fanus içindedir. O fanusta sanki inciye benzer bir yıldız gibidir ki, ona doğunun ve batının gölgesi düşmez. Sanki, zeytinden (çıkan yağdan) tutuşturulur. Onun yağı, neredeyse, kendisine ateş değmese dahi ışık verir. (Bu) Nur üstüne nurdur. Allah (sizlerden) dileyeni nuruna eriştirir. Allah insanlara (işte böyle) temsiller getirir. Allah her şeyi bilir.

36- (Bu kandil) Birtakım evlerdedir ki, Allah (o evlerin) yücelmesine ve içlerinde isminin anılmasına izin vermiştir. Orada sabah akşam O'nu (öyle kimseler) tesbih eder ki;

37- Onlar, ne ticaret ne de alışverişin kendilerini Allah'ı anmaktan, namaz kılmaktan ve zekat vermekten alıkoymadığı insanlardır. Onlar, kalplerin ve gözlerin allak bullak olduğu bir günden korkarlar.

38- Çünkü (o günde) Allah, onları yaptıklarının en güzeli ile mükafatlandıracak ve lütfundan onlara fazlasıyla verecektir. Allah, dilediğini hesapsız rızıklandırır.

38- Çünkü (o günde) Allah, onları yaptıklarının en güzeli ile mükafatlandıracak ve lütfundan onlara fazlasıyla verecektir. Allah, (sizlerden kaderleri içersinde) dileyeni hesapsız rızıklandırır.

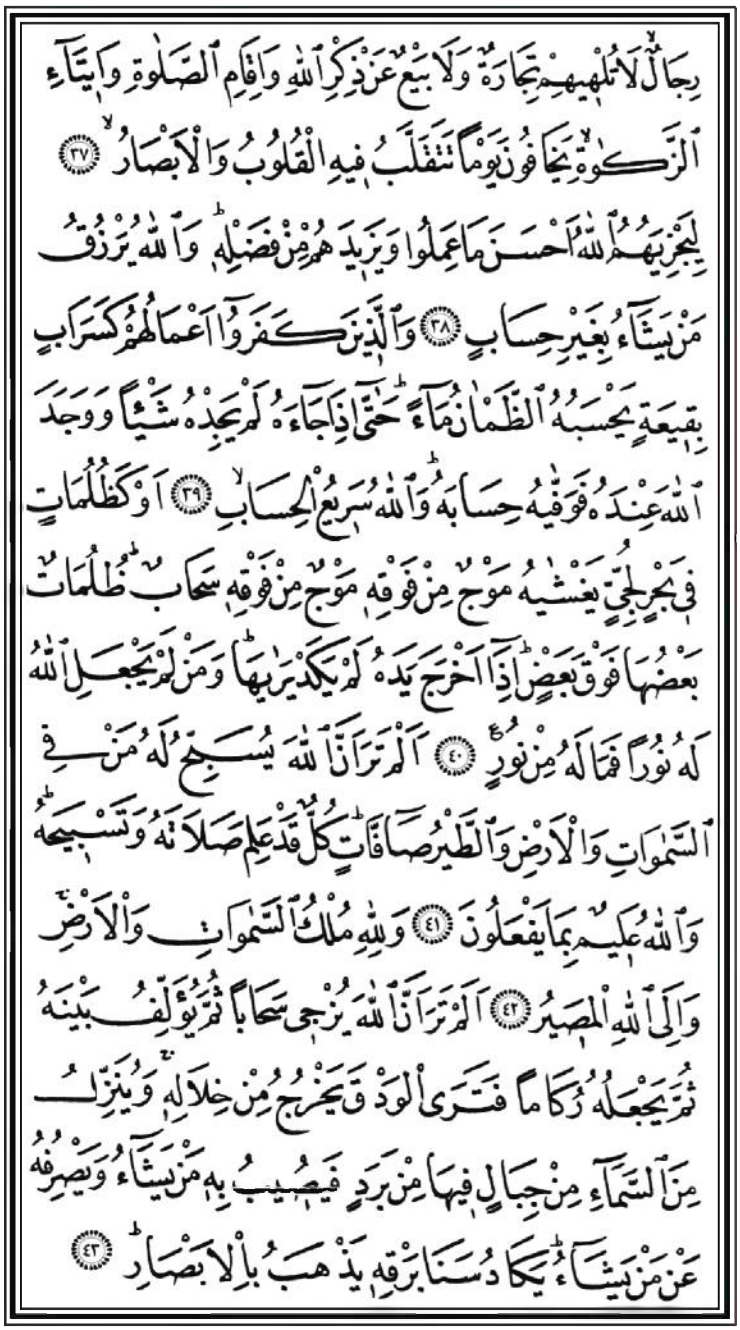
رِجَالٌ لَّا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ
الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾
لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ
مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ
بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ
اللَّهَ عِندَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾ أَوْ كَظُلُمَاتٍ
فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ
بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ ۚ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا ۗ وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ
لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ صَافَّاتٍ ۖ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ ۗ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ
ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۚ وَيُنَزِّلُ
مِنَ السَّمَاءِ مِن جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ
عَن مَّن يَشَاءُ ۖ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٣﴾

39- İnkar edenlere gelince, onların amelleri, ıssız çöldeki serap gibidir ki, susayan onu su zannedер. Nihayet ona vardığında orada herhangi bir şey bulamamış, üstelik yanıbaşında da (inanmadığı kendisinden sakınmadığı) Allah'ı bulmuştur. Allah ise, onun hesabını tastamam görmüştür. Allah hesabı çok çabuk görür.

40- Yahut (o kafirlerin duygu düşünce ve davranışları) engin bir denizdeki yoğun karanlıklar gibidir; (Öyle bir deniz) ki onu dalga üstüne dalga kaplıyor. Üstünde de bulut. Birbiri üstüne karanlıklar, insan elini çıkarıp uzatsa neredeyse onu dahi göremez. Bir kimseye Allah nur vermemişse artık o kimsenin aydınlıktan nasibi yoktur.

40- Yahut (o kafirlerin duygu düşünce ve davranışları) engin bir denizdeki yoğun karanlıklar gibidir; (Öyle bir deniz) ki onu dalga üstüne dalga kaplıyor. Üstünde de bulut. Birbiri üstüne karanlıklar, insan elini çıkarıp uzatsa neredeyse onu dahi göremez. Bir kimse Allah'ın nurundan almamışsa artık o kimsenin aydınlıktan nasibi yoktur.

41- Göklerde ve yerde bulunanlarla dizi dizi kuşların Allah'ı tesbih ettiklerini görmez misin? Her biri kendi duasını ve tesbihini bilmiştir. Allah onların yapmakta olduklarını Hakkıyla bilir.

42- Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır, dönüş de ancak O'nadır.

43- Görmez misin ki Allah bir takım bulutları sürüyor; Sonra onları bir araya getirip üst üste yığıyor. İşte görüyorsun ki bunlar arasında yağmur çıkıyor. O, gökten, oradaki dağlardan (dağlar büyüklüğünde bulutlardan) dolu indirir. Artık onu dilediğine isabet ettirir. Dilediğinden de onu uzaklaştırır. (Bu bulutların) Şimşeğinin parıltısı neredeyse gözleri alır.

43- Görmez misin ki Allah bir takım bulutları sürüyor; Sonra onları bir araya getirip üst üste yığıyor. İşte görüyorsun ki bunlar arasında yağmur çıkıyor. O, gökten, oradaki dağlardan (dağlar büyüklüğünde bulutlardan) dolu indirir. Artık onu (sizlerden) dileyene isabet ettirir. Dileyenden de onu uzaklaştırır. (Bu bulutların) Şimşeğinin parıltısı neredeyse gözleri alır.

44- Allah gece ile gündüzü birbirine çeviriyor. Şüphesiz bunda basiret sahipleri için mutlak bir ibret vardır.

45- Allah, her canlıyı sudan yarattı. İşte bunlardan kimi karnı üstünde sürünür, kimi iki ayağı üstünde yürür, kimi dört ayağı üstünde yürür. Allah dilediğini yaratır. Şüphesiz Allah her şeye Kadirdir.

46- And olsun biz (bilmediklerinizi size) açık seçik bildiren ayetler indirdik. Allah, dilediğini doğru yola iletir.

46- And olsun biz (bilmediklerinizi size) açık seçik bildiren ayetler indirdik. Allah, (sizlerden) dileyene doğru yolu gösterir.

47- (Bazı insanlar) Allah'a ve Peygamber'e inandık ve itaat ettik diyorlar, ondan sonra da içlerinden bir grup yüz çeviriyor. Bunlar inanmış değillerdir.

48- Onlar aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve Peygamber'e çağırıldıklarında, bakarsın ki içlerinden bir kısmı yüz çevirip dönerler.

49- Ama eğer (Allah ve Rasul'ünün hükmettiği) hak kendi lehlerine ise, ona boyun eğip gelirler.

50- Kalplerinde bir hastalık mı var, yoksa şüphe içersinde midirler, yahut Allah ve Rasul'ü'nün kendilerine zulüm ve haksızlık edeceğinden mi korkuyorlar? Hayır, asıl zalimler kendileridir.

50- Kalplerinde hastalık olanlar şüphe içersinde bulunanlar, Allah ve Rasul'ünün kendilerine zulüm ve haksızlık edeceğinden korkarlar? Hayır, asıl zalimler kendileridir.

51- Aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve Rasul'üne davet edildiklerinde mü'minlerin sözü ancak işittik ve itaat ettik demeleridir. İşte asıl bunlar kurtuluşa erenlerdir.

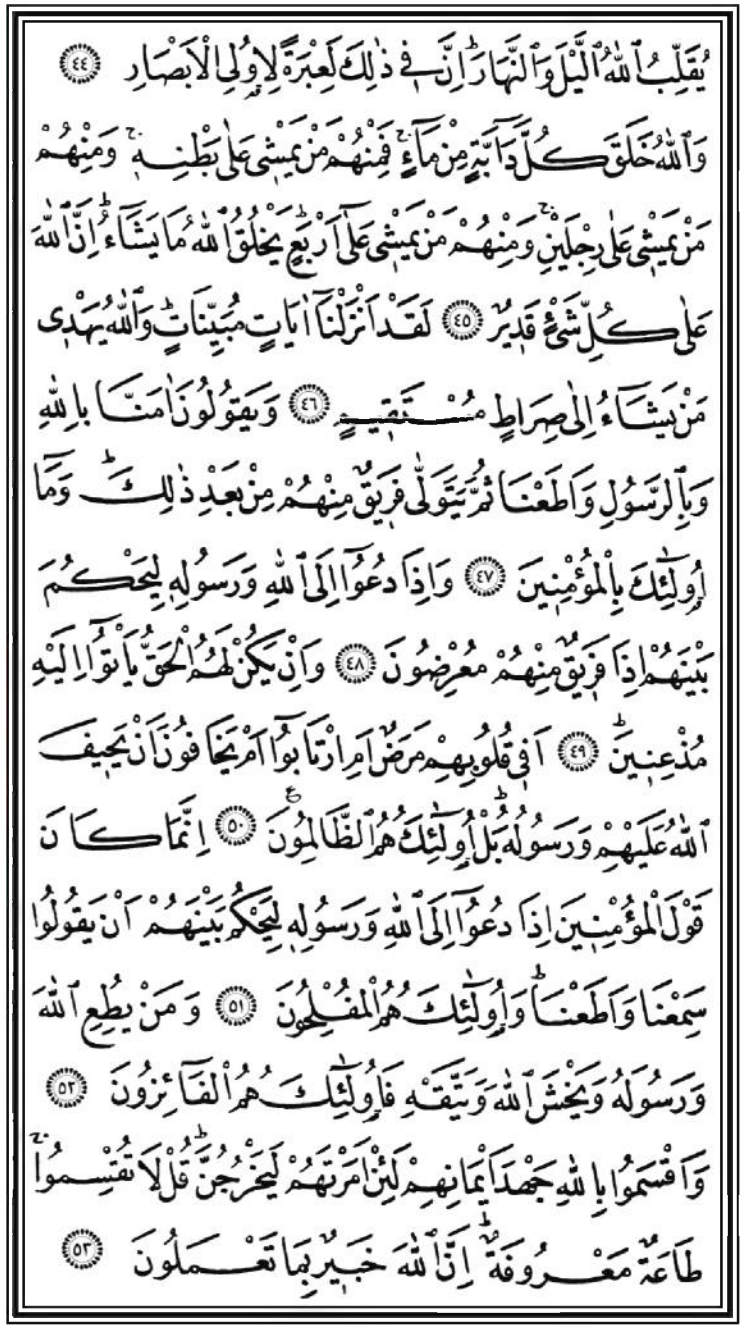

52- Her kim Allah'a ve Rasul'üne itaat eder, Allah'a saygı duyar ve O'ndan sakınırsa, işte asıl bunlar mutluluğa erenlerdir.

53- (Münafıklar) Sen hakikaten kendilerine emrettiğin takdirde mutlaka (savaşa) çıkacaklarına dair, en ağır yeminleri ile Allah'a yemin ettiler. De ki; Yemin etmeyin. İtaatınız malumdur! Bilin ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

54- De ki; Allah'a itaat edin, Peygamber'e de itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz şunu bilin ki, Peygamber'in sorumluluğu kendisine yüklenen (tebliğ görevini yapmak) sizin sorumluluğunuz da size yüklenen (görevleri yerine getirmenizdir). Eğer ona itaat ederseniz, doğru yolu bulmuş olursunuz. Peygamber'e düşen sadece açık seçik duyurmaktır.

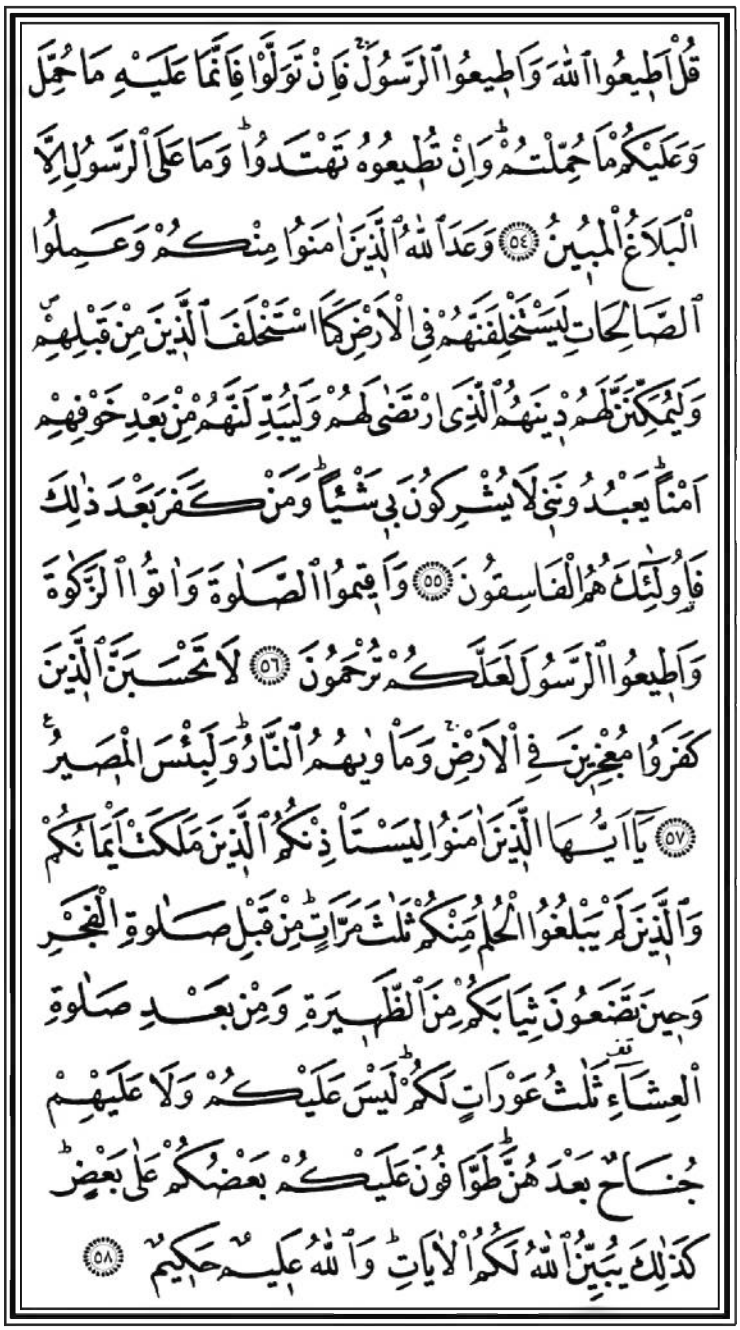
قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ
أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ
﴿٥٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ
وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ
الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ
جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

55- Allah sizlerden iman edip iyi davranışlarda bulunanlara, kendilerinden öncekilerini sahip ve hakim kıldığı gibi onları da yeryüzüne sahip ve hakim kılacağını, onlar için hak dini seçtiğini (İslam'ı) onların iyiliğine yerleştirip, koruyacağını ve (geçirdikleri) korku döneminden sonra, bunun yerine onlara güven sağlayacağını vaat etti. Çünkü onlar bana kulluk ederler, hiçbir şeyi bana eş tutmazlar. Artık bundan sonra kim inkar ederse, işte artık fasık olan onların kendileridir.

56- Namazı kılın, zekatı verin, Peygamber'e itaat edin ki merhamet göresiniz.

57- İnkar edenlerin, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacaklarını sanmayasın, onların varacağı yer cehennemdir. Ne kötü varış yeri.

58- Ey iman edenler! Ellerinizin altında bulunan (köle ve cariyeleriniz) ve içinizden henüz ergenlik çağına girmemiş olanlar, sabah namazından önce, öğleyin soyunduğunuz vakit, ve yatsı namazından sonra (yatak odalarınıza gireceklerinde) sizden üç defa izin istesinler. Bunlar mahrem (kapanmamış) halde bulunabileceğiniz üç vakittir. Bu vakitlerin dışında ne sizin için ne de onlar için bir mahzur yoktur. Birbirinizin yanına girip çıkabilirsiniz. İşte Allah ayetleri size böyle açıklar. Allah, (her şeyi) bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

59- Çocuklarınız ergenlik çağına girdiklerinde, kendilerinden öncekiler (Büyükleri) izin istedikleri gibi onlar da izin istesinler. İşte Allah ayetlerini size böyle açıklar. Allah Alimdir, Hakimdir.

60- Bir nikah ümidi beslemeyen, çocuktan kesilmiş yaşlı kadınların, ziynetleri (yabancı erkeklere) teşhir etmeksizin (bazı) elbiselerini çıkarmalarında kendilerine bir vebal yoktur. İffetli davranmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah işitendir, bilendir.

61- Amaya güçlük yoktur. Topala güçlük yoktur. Hastaya güçlük yoktur. (Bunlara yapamayacağı görev yüklenmez, yapamadıklarından dolayı günahkar olmazlar). Sizin içinde, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, veya anahtarlarını uhdenizde bulundurduğunuz yerlerden, yahut dostlarınızın evlerinden yemenizde bir sakınca yoktur. Toplu halde veya ayrı ayrı yemenizde de bir sakınca yoktur. Evlere girdiğiniz zaman, Allah tarafından mubarek ve pek güzel bir yaşama dileği olarak kendinize, (birbirinize) selam verin. İşte Allah düşünüp anlayasınız diye size ayetleri böyle açıklar.

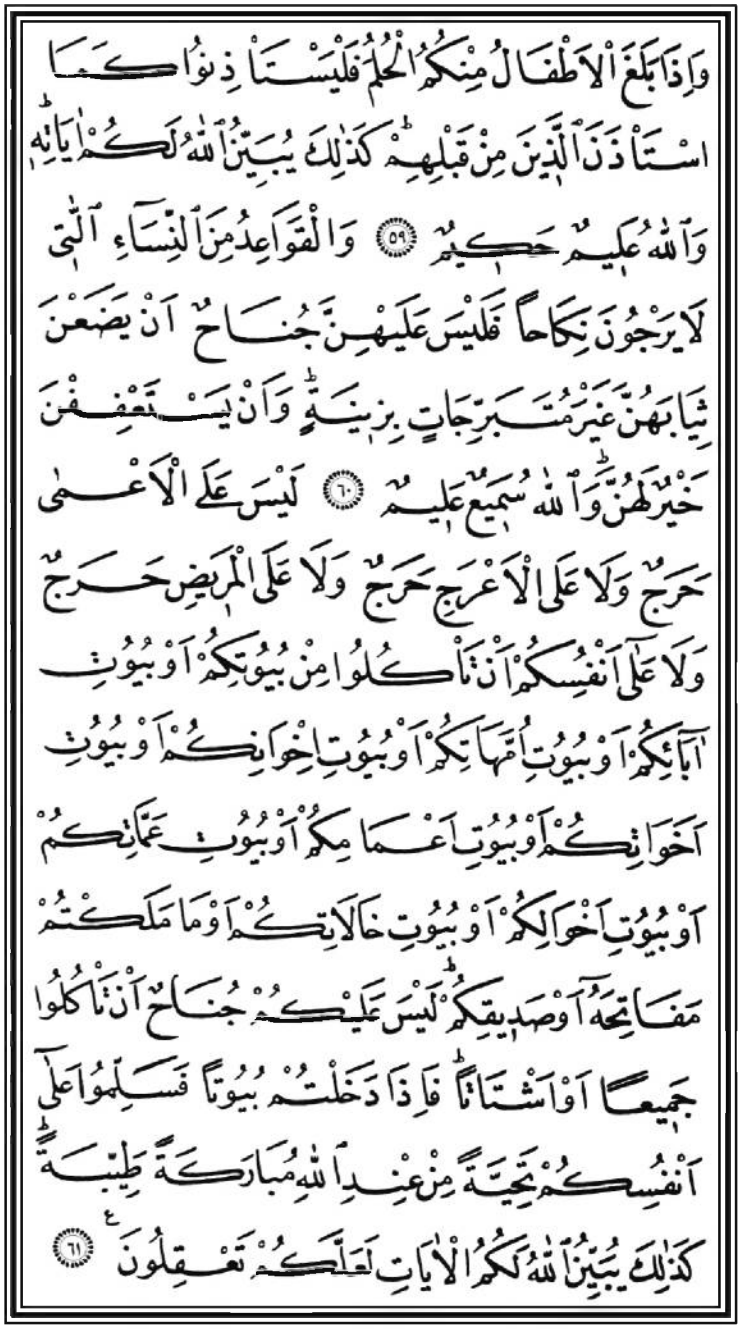
وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا
اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي
لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَن يَضَعْنَ
ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ ۖ وَأَن يَسْتَعْفِفْنَ
خَيْرٌ لَّهُنَّ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ لَّيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ
حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَن تَأْكُلُوا مِن بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكْتُم
مَّفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَأْكُلُوا
جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا ۚ فَإِذَا دَخَلْتُم بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ
أَنفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةً ۚ
كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

62- Mü'minler, ancak Allah'a ve Rasul'üne gönülden inanmış kimselerdir. Onlar o Peygamber ile ortak bir iş üzerindeyken ondan izin istemedikçe bırakıp gitmezler. (Rasul'üm!) Şu senden izin isteyenler, hakikaten Allah'a ve Rasul'üne iman etmiş kimselerdir. Öyle ise, bazı işleri için senden izin istediklerinde, sen de onlardan dilediğine izin ver. Onlar için Allah'tan bağış dile. Allah mağfiret edicidir, merhametlidir.

62- Mü'minler, ancak Allah'a ve Rasul'üne gönülden inanmış kimselerdir. Onlar o Peygamber ile ortak bir iş üzerindeyken ondan izin istemedikçe bırakıp gitmezler. (Rasul'üm!) Şu senden izin isteyenler, hakikaten Allah'a ve Rasul'ü'ne iman etmiş kimselerdir. Öyle ise, bazı işleri için senden izin istediklerinde, sen de onlardan (senden izin) dileyene izin ver. Onlar için Allah'tan bağış dile. Allah mağfiret edicidir, merhametlidir.

63- Peygamber'i, kendi aranızda birbirinizi çağırır gibi çağırmayın. İçinizden, birini siper edinerek sıvışıp gidenleri muhakkak ki, Allah bilmektedir. Bu sebeple, onun emrine aykırı davrananlar, başlarına bir bela gelmesinden veya kendilerine çok elemli bir azap isabet etmesinden sakınsınlar.

64- Bilmiş olun ki, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. O, sizin ne yolda olduğunuzu iyi bilir. İnsanlar O'nun huzuruna döndürüldükleri gün yapmış olduklarını onlara hemen bildirir. Allah, her şeyi hakkı ile bilendir.

YİRMİ BEŞİNCİ SÛRE
el- FURKAN SÛRESİ

Bu sure Mekke'de nazil olmuştur. Sadece üç ayetinin (altmış sekiz yetmiş) Medine'de nazil olduğu hakkında bir rivayet vardır. Yetmiş yedi ayettir. Sure adını ilk ayetinde geçen el- Furkan ayetinden alır. Furkan hakkı batıldan ayırd eden demektir ve Kur'an'ı Kerim'in isimlerindendir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Hayır ve bereketi binihayedir, O, Zat'ın ki, Furkan'ı kulu üzerine indirdi ki, bütün alemlere bir sakındırıcı olsun.

2- Öyle Zat ki, göklerin ve yerin mülkü onun içindir. Ve hiçbir oğul edinmemiştir. Ve onun için mülkünde bir ortak da yoktur. Her şeyi yaratmıştır. O'nun mukadderatını tayin edendir.

3- (Müşrikler) O'nu (Allah'ı) bırakıp, hiçbir şey yaratamayan, bilakis kendileri yaratılmış olan, kendilerine bile ne zarar ne de fayda verebilen, öldürmeye, hayat vermeye ölüleri yeniden diriltip, kabirden çıkarmaya güçleri yetmeyen tanrılar edindiler.

4- İnkar edenler; Bu (Kuran), olsa olsa onun (Muhammed'in) uydurduğu bir yalandır. Başka bir zümre de bu hususta kendisine yardım etmiştir dediler. Böylece onlar hiç şüphesiz, haksızlığa ve iftiraya baş vurmuşlardır.

5- Yine onlar dediler ki; (Bu ayetler), O'nun, başkasına yazdırıp da kendisine sabah akşam okunmakta olan, öncekilere ait masallardır.

6- (Rasul'üm) De ki; Onu göklerde ve yerdeki gizlilikleri bilen Allah indirdi. Şüphesiz o, çok bağışlayıcıdır, engin merhamet sahibidir.

7- Onlar (bir de) şöyle dediler; Bu ne biçim Peygamber (bizler gibi) yemek yiyor, çarşılarda dolaşıyor! Ona bir melek indirilmeli, kendisiyle birlikte o da uyarıcı olmalıydı!

8- Yahut kendisine bir hazine verilmeli, veya içinden yiyip (meşakkatsiz bir geçimini sağlayacağı) bir bahçesi olmalıydı. (Ayrıca) O zalimler (Mü'minlere); Siz, ancak büyüye tutulmuş bir adama uymaktasınız dediler.

9- (Rasul'üm!) Senin hakkında bak ne biçim temsiller getirdiler! Artık onlar sapmışlardır ve (hidayete) hiçbir yol da bulamazlar.

9- (Rasul'üm!) Senin hakkında bak ne biçim temsiller getirdiler! Artık onlar sapmışlardır ve (o hal üzere oldukları müddetçe hidayete) hiçbir yol da bulamazlar.

وَٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ
مَوْتًا وَلَا حَيَوٰةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟
إِنْ هَٰذَآ إِلَّآ إِفْكٌ ٱفْتَىٰهُ وَأَعَانَهُۥ عَلَيْهِ قَوْمٌ ءَاخَرُونَ
فَقَدْ جَآءُو ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٤﴾ وَقَالُوٓا۟ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ٱكْتَتَبَهَا
فَهِىَ تُمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ أَنزَلَهُ ٱلَّذِى يَعْلَمُ ٱلسِّرَّ
فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٦﴾ وَقَالُوا۟
مَالِ هَٰذَا ٱلرَّسُولِ يَأْكُلُ ٱلطَّعَامَ وَيَمْشِى فِى ٱلْأَسْوَاقِ ۙ
لَوْلَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُۥ نَذِيرًا ﴿٧﴾ أَوْ يُلْقَىٰٓ
إِلَيْهِ كَنزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُۥ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا ۚ وَقَالَ
ٱلظَّٰلِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٨﴾ ٱنظُرْ كَيْفَ
ضَرَبُوا۟ لَكَ ٱلْأَمْثَالَ فَضَلُّوا۟ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٩﴾
تَبَارَكَ ٱلَّذِىٓ إِن شَآءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّن ذَٰلِكَ جَنَّٰتٍ تَجْرِى
مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ وَيَجْعَل لَّكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ كَذَّبُوا۟
بِٱلسَّاعَةِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لِمَن كَذَّبَ بِٱلسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾

10- Dilerse bunlardan sana daha iyisini, altlarından ırmaklar akan cennetler verecek ve sana saraylar ihsan edecek olan Allah'ın şanı yücedir.

11- Onlar üstelik kıyameti de yalan saydılar. Biz ise, kıyameti inkar edenler için alevli bir ateş hazırladık.

12- Onlar (kâfirler cehennemi) uzak bir mekandan görünce, onun için bir galeyan (cehennemin kaynayışını) ve şiddetli sesini işitirler.

13- Elleri boyunlarına bağlı olarak onun (cehennemin) dar bir yerine atıldıkları zaman, oracıkta yok oluvermeyi isterler.

14- (Onlara şöyle denir;) Bugün (yalnız) bir defa yok olmayı istemeyin. Aksine birçok defalar yok olmayı isteyin.

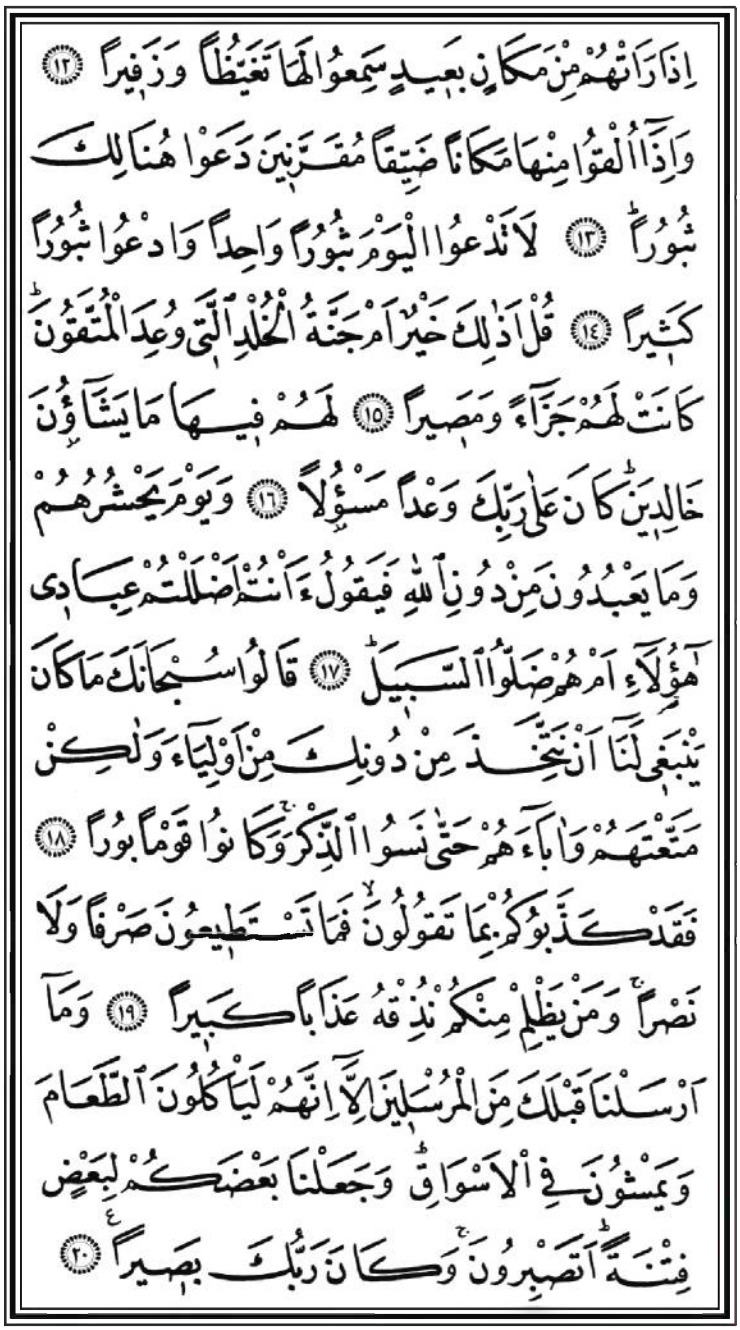
إِذَا رَأَتْهُم مِّن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ سَمِعُوا۟ لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾
وَإِذَآ أُلْقُوا۟ مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِينَ دَعَوْا۟ هُنَالِكَ
ثُبُورًا ﴿١٣﴾ لَّا تَدْعُوا۟ ٱلْيَوْمَ ثُبُورًا وَٰحِدًا وَٱدْعُوا۟ ثُبُورًا
كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ ٱلْخُلْدِ ٱلَّتِى وُعِدَ ٱلْمُتَّقُونَ
كَانَتْ لَهُمْ جَزَآءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَّهُمْ فِيهَا مَا يَشَآءُونَ
خَٰلِدِينَ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْـُٔولًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ
وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنتُمْ أَضْلَلْتُمْ عِبَادِى
هَٰٓؤُلَآءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا۟ ٱلسَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا۟ سُبْحَٰنَكَ مَا كَانَ
يَنۢبَغِى لَنَآ أَن نَّتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَآءَ وَلَٰكِن
مَّتَّعْتَهُمْ وَءَابَآءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا۟ ٱلذِّكْرَ وَكَانُوا۟ قَوْمًۢا بُورًا ﴿١٨﴾
فَقَدْ كَذَّبُوكُم بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا
نَصْرًا ۚ وَمَن يَظْلِم مِّنكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾ وَمَآ
أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ إِلَّآ إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ ٱلطَّعَامَ
وَيَمْشُونَ فِى ٱلْأَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ
فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۗ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

15- De ki; Bu mu daha iyi, yoksa takva sahiplerine vaadedilen ebedilik cenneti mi? Orası, onlar için bir mükafat ve (huzura kavuşacakları) bir varış yeridir.

16- Onlar için orada ebedi kalmak üzere diledikleri her şey vardır. İşte bu Rab'binin üzerine (aldığı ve yerine getirmesini) istediği bir vaadidir.

17- O gün Rab'bin onları ve Allah'tan başka taptıkları şeyleri toplar da, der ki; Şu kullarımı siz mi saptırdınız, yoksa kendileri mi yoldan çıktılar?

18- Onlar; Seni tenzih ederiz. Seni bırakıp da başka dostlar edinmek bize yaraşmaz. Fakat sen onlara ve atalarına o kadar bol nimet verdin ki, sonunda (seni) anmayı unuttular ve helakı hak eden bir kavim oldular, derler.

19- (Bunun üzerine ötekilerine hitaben şöyle denir). İşte (taptıklarınız) söylediklerinizde sizi yalancı çıkardılar. Artık ne (azabınızı) geri çevirebilir, ne de bir yardım temin edebilirsiniz. İçinizden zulmedenlere büyük bir azap tattıracağız.

20- (Rasul'üm!) Senden önce gönderdiğimiz bütün Peygamber'ler de hiç şüphesiz yemek yerler, çarşılarda dolaşırlardı. (Ey insanlar!) Sizin bir kısmınızı diğer bir kısmınıza imtihan (vesilesi) kıldık. (Bakalım) Sabredecek misiniz? Rab'bin her şeyi hakkıyla görmektedir.

20- (Rasul'üm!) Senden önce gönderdiğimiz bütün Peygamber'ler de hiç şüphesiz yemek yerler, çarşılarda dolaşırlardı. (Ey insanlar! Şimdi sizler sabrınızın açığa çıkması kendinizin nasıl bir insan olduğunuzu ıspatlamanız için) Sizin bir kısmınız diğer bir kısmınızla bir birinizle imtihan olunursunuz. Rab'bin her şeyi hakkıyla görmektedir.

21- Bizimle karşılaşmayı (bir gün huzurumuza geleceklerini) ummayanlar, bize ya melekler indirilmeliydi, ya da Rab'bimizi görmeliydik dediler. And olsun ki onlar kendi hakkında kibre kapılmışlar ve azgınlıkta pek ileri gitmişlerdir.

22- (Fakat) Melekleri görecekleri gün, günahkarlara o gün hiçbir sevinç haberi yoktur ve (size sevinmek) yasaktır, yasak diyeceklerdir.

23- Onların yaptıkları her bir (iyi) işi ele alırız, onu saçılmış zerreler haline getiririz (değersiz kılarız).

24- O gün cennetliklerin kalacakları yer çok huzurlu ve dinlenecekleri yer pek güzeldir.

25- O gün gökyüzü beyaz bulutlar ile yarılacak ve melekler bölük bölük indirileceklerdir.

26- İşte o gün gerçek mülk (hükümranlık) çok merhametli olan Allah'ındır. Kâfirler içinde pek çetin bir gündür o.

27- O gün, zalim kimse (pişmanlıktan) ellerini ısırıp şöyle der; Keşke o Peygamber'le birlikte bir yol tutsaydım.

28- Yazık bana! Keşke falancayı (batıl yolcusunu) dost edinmeseydim.

29- Çünkü zikir (Kur'an) bana gelmişken o, hakikaten beni ondan saptırdı. Şeytan insanı (uçuruma sürükleyip sonra) yüzüstü bırakıp rezil rüsvay eder.

30- Peygamber der ki; Ey Rab'bim! Kavmim bu Kur'an'ı büsbütün terkettiler.

31- (Rasul'um) İşte biz böylece her Peygamber için suçlulardan düşmanlar peyda ettik. Hidayet verici ve yardımcı olarak Rab'bin yeter.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ
أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا ۗ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾
يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
حِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً
مَنْثُورًا ﴿٢٣﴾ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ
مَقِيلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا
﴿٢٥﴾ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَٰنِ ۚ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ
عَسِيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ
مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾ يَا وَيْلَتَىٰ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا
﴿٢٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۗ وَكَانَ الشَّيْطَانُ
لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي
اتَّخَذُوا هَٰذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا
لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
وَاحِدَةً ۚ كَذَٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ ۖ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾

31- Böylece her Peygamberin suçlulardan düşmanları vardır. Hidayet verici ve yardımcı olarak Rab'bin yeter.

32- İnkar edenler; Kur'an ona bir defada topluca indirilmeli değil miydi? Dediler. Biz onu senin kalbine iyice yerleştirmek için böyle yaptık (parça parça indirdik) ve onu tane tane (ayırarak) okuduk.

33- Onların sana getirdikleri hiçbir temsil yoktur ki, (onun karşılığında) sana doğrusunu ve daha açığını getirmeyelim.

34- Yüzükoyun cehenneme (sürülüp) toplanacak olanlar; İşte onlar, yerleri en kötü, yolları en sapık olanlardır.

35- And olsun biz Musa'ya Kitab'ı verdik, kardeşi Harun'u da ona yardımcı yaptık.

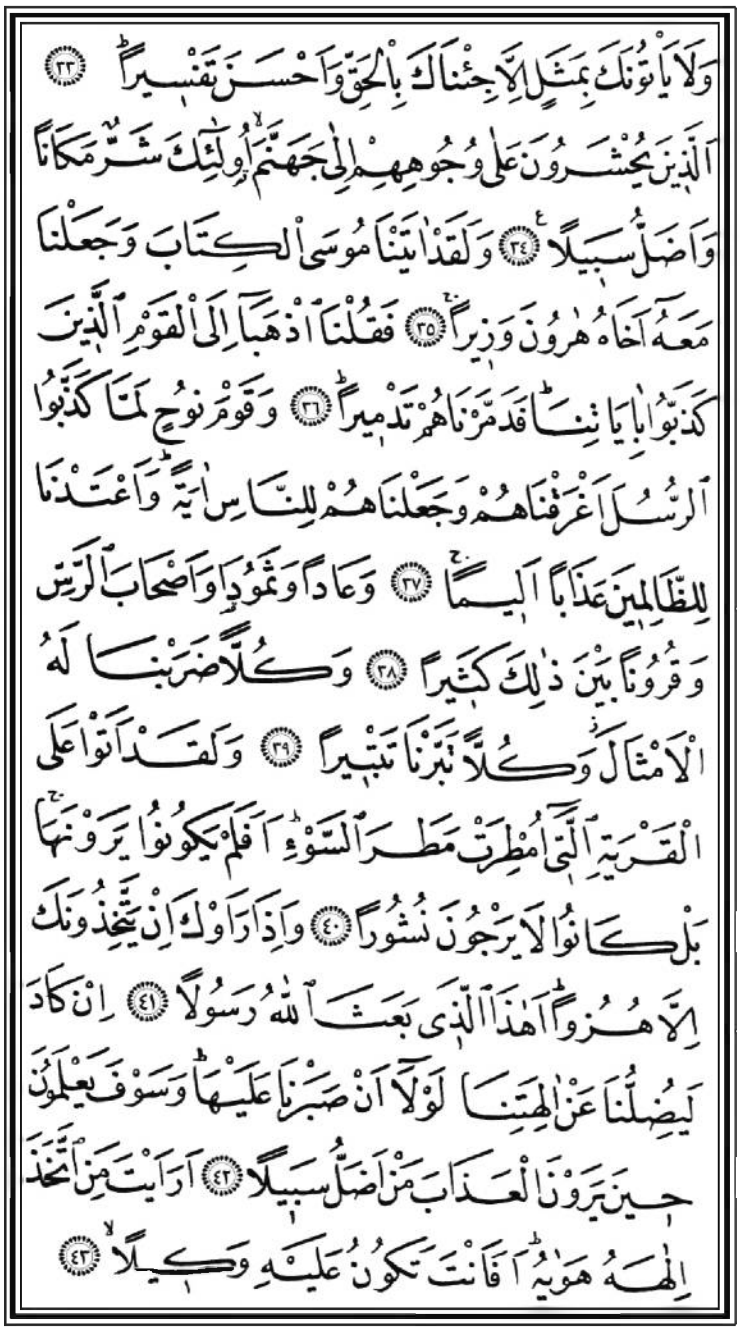

36- Ayetlerimizi yalan sayan kavme gidin dedik. Sonunda, (yola gelmediklerinden) onları yerle bir ediverdik.

37- Nuh Kavmi'ne gelince, Peygamber'lerini yalancılıkla itham ettiklerinde onları, suda boğduk ve kendilerini insanlar için bir ibret yaptık. Zalimler için acıklı bir azap hazırladık.

38- Ad'ı, Semud'u Ress halkını ve bunlar arasında daha birçok nesilleri de (inkarcılıklarından ötürü helak ettik).

39- Onların her birine (uymaları için) misaller getirdik; (Ama öğüt almadıkları için) Hepsini kırdık geçirdik.

40- (Rasul'üm!) And olsun (bu Mekke'li putperestler), bela ve felaket yağmuruna tutulmuş olan o beldeye uğramışlardır. Peki onu görmüyorlar mıydı? Hayır, onlar öldükten sonra dirilmeyi ummamaktadırlar.

41- Seni gördükleri zaman; Bu mu Allah'ın Peygamber olarak gönderdiği diyerek hep seni alaya alıyorlar.

42- Şayet tanrılarımıza inanmakta sebat göstermeseydik, gerçekten bizi nerdeyse tanrılarımızdan saptıracaktı diyorlar. Azabı gördükleri zaman, asıl kimin yolunun sapık olduğunu bilecekler.

43- Kötü duygularını kendisine tanrı edinen kimseyi gördün mü? Sen (Rasul'üm!) Ona koruyucu olabilir misin?

44- Yoksa sen, onlarının çoğunun gerçekten (söz) dinleyeceğini yahut düşüneceğini mi sanıyorsun? Hayır, onlar hayvanlar gibidir, hatta onlar yolca daha da sapıktırlar.

45- Rab'binin gölgeyi nasıl uzattığını görmedin mi? Eğer dileseydi, onu elbet hareketsiz kılardı. Sonra biz güneşi, ona delil kıldık.

46- Sonra onu (uzayan gölgeyi) yavaş yavaş kendimize çektik (kısalttık).

47- Sizin için geceyi örtü, uykuyu istirahat kılan, gündüzü de dağılıp çalışma (zamanı) yapan O'dur.

48- O Allah ki; Rüzgarları rahmetinin önünde bir müjdeci olarak gönderdi ve gökten tertemiz bir su indirdik.

49- Ta ki onunla bir ölü beldeyi ihya edelim ve yaratmış olduklarımızdan nice hayvanları ve birçok insanları sulayalım.

50- And olsun bunu, insanların öğüt almaları için aralarında çeşitli şekillerde anlatmışızdır. Ama insanların çoğu illa nankörlük edip diretmiştir.

51- (Rasul'üm!) Şayet dileseydik, elbet her ülkeye bir uyarıcı (Peygamber) gönderirdik.

52- O halde kâfirlere boyun eğme ve bununla (Kur'an ile) onlara karşı olanca gücünle bir cihat ile mücahade de bulun.

53- Birinin suyu tatlı ve susuzluğu giderici, diğerinin ki tuzlu ve acı iki denizi salıveren ve aralarına bir engel aşılmaz bir sınır koyan O'dur.

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۚ إِنْ هُمْ إِلَّا
كَالْأَنْعَامِ ۖ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ
مَدَّ الظِّلَّ ۖ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ۚ ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ
دَلِيلًا ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِي
جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ
نُشُورًا ﴿٤٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۚ
وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا
وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ
بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا ۖ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا
لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ
بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَٰذَا عَذْبٌ
فُرَاتٌ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۖ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا
مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

54- Sudan (meniden) bir insan yaratıp, onu nesep ve sıhriyet (kan ve evlilik bağından doğan) yakınlığa dönüştüren O'dur. Rab'binin her şeye gücü yeter.

55- (Böyle iken inkarcılar) Allah'ı bırakıp kendilerine ne fayda ne de zarar verebilen şeylere kulluk ediyorlar. İnkarcı da Rab'bine karşı uğraşıp durmaktadır.

56- (Rasul'üm!) Biz seni ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.

57- De ki; Buna karşılık, ben sizden bir ücret istemiyorum. Sizden Rab'bine bir yol tutmayı dileyen kimseleri istiyorum.

58- Ölümsüz ve daima diri olan Allah'a güvenip dayan. O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarını O'nun bilmesi yeter.

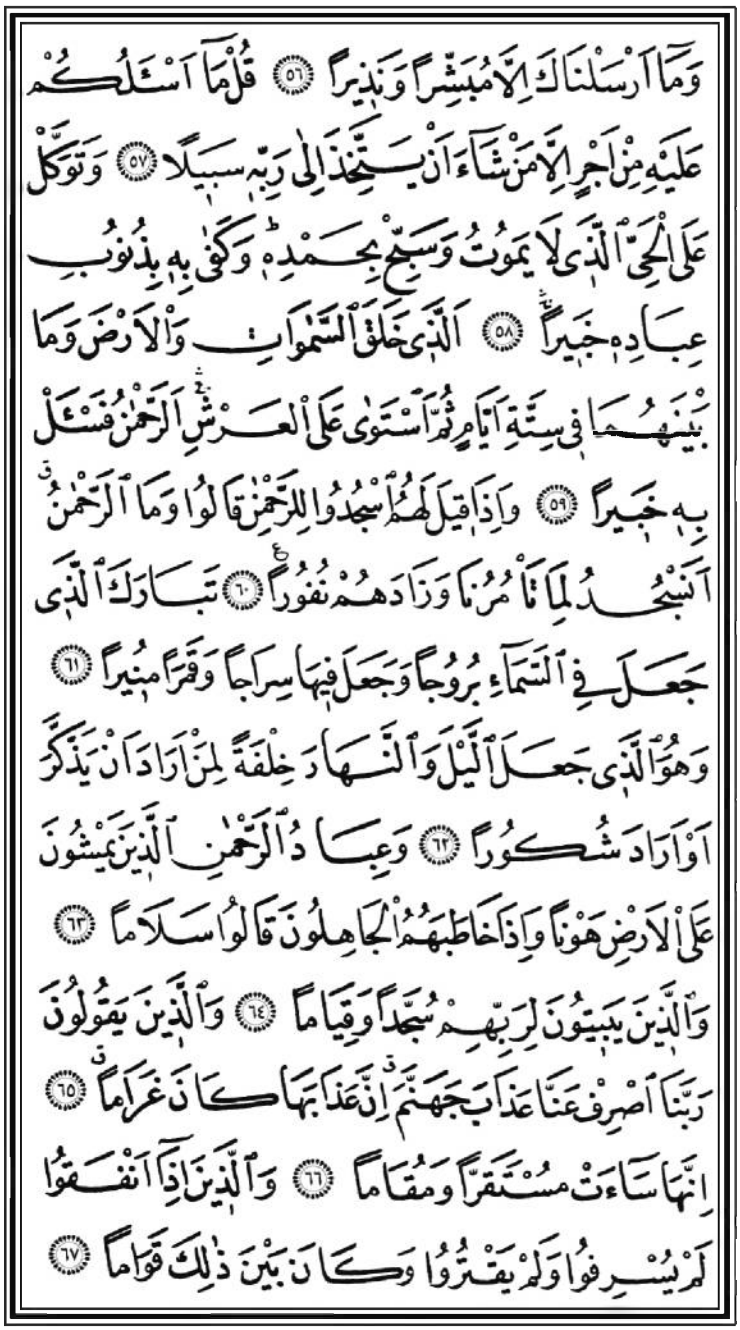
وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَآ أَسْـَٔلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَن شَآءَ أَن يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ
عَلَى ٱلْحَىِّ ٱلَّذِى لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِۦ ۚ وَكَفَىٰ بِهِۦ بِذُنُوبِ
عِبَادِهِۦ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ ۛ ٱلرَّحْمَٰنُ فَسْـَٔلْ
بِهِۦ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱسْجُدُوا۟ لِلرَّحْمَٰنِ قَالُوا۟ وَمَا ٱلرَّحْمَٰنُ
أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۩ ﴿٦٠﴾ تَبَارَكَ ٱلَّذِى
جَعَلَ فِى ٱلسَّمَآءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَٰجًا وَقَمَرًا مُّنِيرًا ﴿٦١﴾
وَهُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ
أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلَّذِينَ يَمْشُونَ
عَلَى ٱلْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ ٱلْجَٰهِلُونَ قَالُوا۟ سَلَٰمًا ﴿٦٣﴾
وَٱلَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾ وَٱلَّذِينَ يَقُولُونَ
رَبَّنَا ٱصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۖ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾
إِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَٱلَّذِينَ إِذَآ أَنفَقُوا۟
لَمْ يُسْرِفُوا۟ وَلَمْ يَقْتُرُوا۟ وَكَانَ بَيْنَ ذَٰلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

59- Gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan, sonra arştan da istiva eden, (zaman ve mekanın dışında olan). Rahman'dır. Bunu bir bilene sor.

(secde) 60- Onlara; Rahman'a secde edin. Denildiği zaman; Rahman da neymiş! Bize emrettiğin şeye secde eder miyiz hiç! Derler ve bu emir onların nefretini artırır.

61- Gökte burçları var eden, onların içerisinde bir çerağ (güneş) ve nurlu bir ay barındıran Allah, yüceler yücesidir.

62- İbret almak veya şükretmek dileyen kimseler için gece ile gündüzü bir biri ardınca getiren O'dur.

63- Rahman'ın (has) kulları onlardır ki, yeryüzünde tevazu ile yürürler ve kendini bilmez kimseler onlara laf attığında selametle derler.

64- Gecelerini Rab'lerine secde ederek ve kıyam durarak geçirirler.

65- Ve şöyle derler; Rab'bimiz! Cehennem azabını üzerimizden sav. Doğrusu onun azabı gelip geçici değil, devamlıdır.

66- Orası cidden ne kötü bir yerleşme ve ikamet yeridir.

67 - (O kullar) Harcadıklarında ne israf ne de cimrilik ederler, ikisi arasında orta bir yol tutarlar.

68- Yine onlar ki, Allah ile beraber (tuttukları) başka bir tanrıya yalvarmazlar, Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina etmezler. Bunları yapan, günahı (nın cezasını) bulur.

69- Kıyamet günü (yaptıkları karşılığında günahları toplanır) ve onda (azapta) alçaltılmış olarak devamlı kalır.

70- Ancak tevbe ve iman edip iyi davranışta bulunanlar başkadır; Allah onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah çok bağışlayıcıdır engin merhamet sahibidir.

70- Ancak tevbe ve iman edip iyi davranışta bulunanlar başkadır; Onlar kötülükleri iyiliklerle savarlar. Allah çok bağışlayıcıdır, engin merhamet sahibidir.

71- Kim tevbe edip iyi davranış gösterirse şüphesiz o, tevbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner.

72- (O kullar) Yalan yere şahitlik etmezler, boş sözlerle karşılaştıklarında vakar ile (oradan) geçip giderler.

73- Kendilerine Rab'lerinin ayetleri hatırlatıldığında ise, onlara karşı sağır ve kör davranmazlar.

74- (Ve o kullar); Rab'bimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takva sahiplerine önder kıl derler.

75- İşte onlara, sabretmelerine karşılık cennetin en yüksek makamı verilecek, orada hürmet ve selamla karşılanacaklardır.

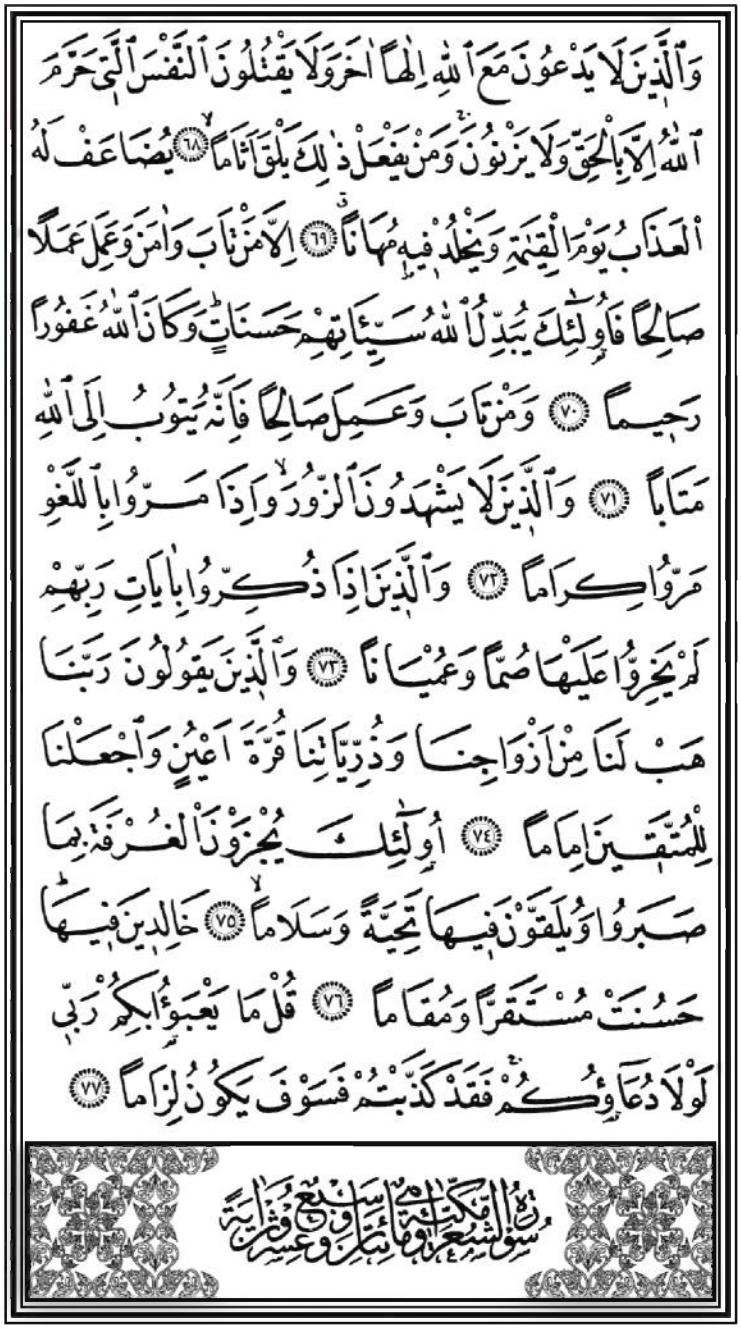

76- Orada ebedi kalacaklardır. Orası ne güzel bir yerleşme ve ikamet yeridir.

77- (Rasul'üm!) De ki; Kulluk ve yalvarmanız olmasa Rab'bim size ne diye değer versin? (Ey inkarcılar! Size Rasul'ün bildirdiklerini) Kesin kes yalan saydınız; Onun için azap yakanızı bırakmayacaktır!

YİRMİ ALTINCI SÛRE
eş- ŞUARÂ SÛRESİ

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Ta. Sin. Mim.

2- Bunlar apaçık kitabın ayetleridir.

3- (Rasul'üm!) Onlar iman etmiyorlar diye neredeyse kendine kıyacaksın.

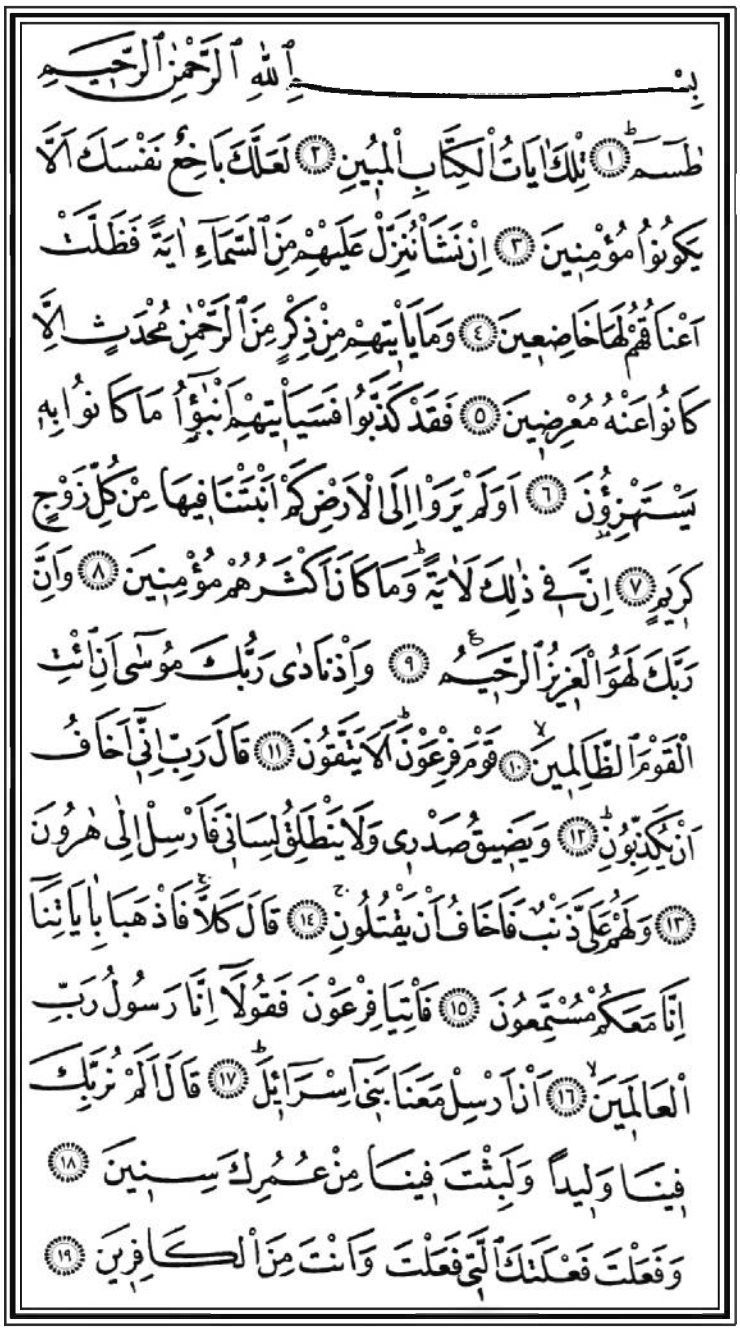
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
طسم ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ أَلَّا
يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ إِن نَّشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ
أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿٤﴾ وَمَا يَأْتِيهِم مِّن ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمَٰنِ مُحْدَثٍ إِلَّا
كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿٥﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيمٍ ﴿٧﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾ وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ ائْتِ
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۚ أَلَا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ
أَن يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ
﴿١٣﴾ وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنبٌ فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾ قَالَ كَلَّا ۖ فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا
إِنَّا مَعَكُم مُّسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾ فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٧﴾ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ
فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٨﴾
وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

4- Biz dilesek, onların üzerine gökten bir mucize indiririz de, ona boyunları eğilip kalır.

5- Kendilerine, O çok esirgeyici Allah'tan hiçbir yeni öğüt gelmez ki, ondan yüz çevirmesinler.

6- Üstelik (ona) yalandır derler. Fakat alay edip durdukları şeylerin haberleri yakında onlara gelecektir.

7- Yeryüzüne bir bakmazlar mı! Orada her güzel çiftten nice bitkiler yetiştirdik.

8- Şüphesiz bunlarda (Allah'ın kudretine) bir nişane vardır. Ama çoğu iman etmezler.

9- Şüphe yok ki Rab'bin, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

10- Ve yad et o zamanı ki Rab'bin Musa'ya nida buyurdu ki; Zalimler olan kavme gidiver.

11 Firavun'un kavmine ki, daha sakınmayacaklar mı?

12- Musa şöyle dedi; Rab'bim! doğrusu, beni yalancılıkla suçlamalarından korkuyorum.

13- Bu (durumda) içim daralır, dilim dönmez; Onun için Harun'a da elçilik ver.

14- Onların bana isnat ettikleri bir suç da var. Bundan ötürü beni öldürmelerinden korkuyorum.

15- Allah buyurdu; Hayır (seni asla öldüremezler) İkiniz mucizelerimizle gidin. Şüphesiz ki, biz sizinle beraberiz, (her şeyi) işitmekteyiz.

16- Haydi Firavun'a gidip deyin ki; Gerçekten biz, alemlerin Rab'binin elçisiyiz.

17- İsrailoğulları'nı bizimle beraber gönder.

18- (Kendisine Allah'ın emri tebliğ edilince Firavun) dedi ki; Biz seni çocukken himayemize alıp büyütmedik mi? Hayatının birçok yıllarını aramızda geçirmedin mi?

19- Sonunda o yaptığın (kötü) işi de yaptın. Sen nankörün birisin.

20- Musa; Ben, dedi o işi, o anda sonunun ne olacağını bilmeyerek yaptım.

21- Sizden korkunca da hemen aranızdan kaçtım. Sonra Rab'bim bana hikmet bahşetti ve beni Peygamber'lerden kıldı.

22- O nimet diye başıma kaktığın ise, (aslında) İsrailoğullarını kendine kul köle etmendir.

23- Firavun şöyle dedi; Alemlerin Rab'bi dediğin nedir?

24- Musa cevap verdi; Eğer işin gerçeğini düşünüp anlayan kişiler olsanız, (itiraf edersiniz ki) O, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin Rab'bidir.

25- (Firavun) Etrafında bulunanlara; İşitiyor musunuz dedi?

26- Musa dedi ki; O, sizin de Rab'biniz, daha önceki atalarınızın da Rab'bidir.

27- Firavun; Size gönderilen bu elçiniz mutlaka delidir, dedi.

28- Musa devamla şunu söyledi; Şayet aklınızı kullansanız (anlarsınız ki) O, doğunun, batının ve ikisinin arasında bulunanların Rab'bidir.

29- Firavun; Benden başkasını tanrı edinirsen, and olsun ki seni zindanlıklardan ederim, dedi.

30- Musa; Sana apaçık bir şey getirmiş olsam da mı? dedi.

31- Firavun; Doğru söyleyenlerden isen, hadi getir onu, diye karşılık verdi.

32- Bunun üzerine Musa asasını atıverdi; Bir de ne görsünler, asa apaçık koca bir yılan (oluvermiş).

33- Elini de (koynundan) çıkardı; O da seyredenlere bembeyaz görünen (nur saçan bir şey oluvermiş).

34- Firavun, çevresindeki ileri gelenlere; Bu dedi, doğrusu çok bilgili bir sihirbaz.

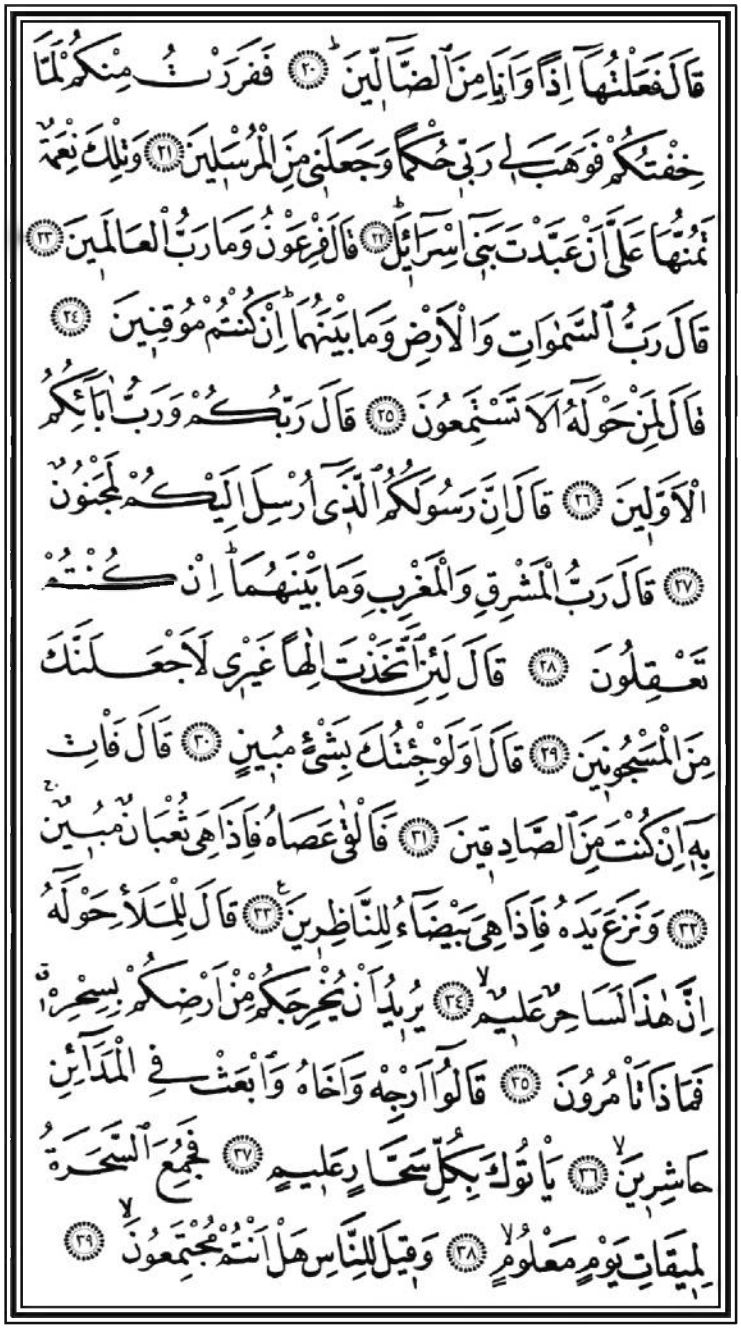

35- Sizi sihriyle yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Şimdi ne buyurursunuz.

36- Dediler ki; Onu ve kardeşini eğle ve şehirlere toplayıcı görevliler gönder.

37- Ne kadar bilgisi derin sihirbaz varsa sana getirsinler.

38- Böylece sihirbazlar belli bir günün tayin edilen vaktinde bir araya getirildi.

39- Halka; siz de toplanıyor musunuz? (Haydi hemen toplanın) Denildi.

40- (Firavun'un adamları) Eğer üstün gelirlerse, herhalde sihirbazlara uyarız dediler.

41- Sihirbazlar geldiklerinde Firavun'a; Şayet biz üstün gelirsek, muhakkak bize bir ücret vardır değil mi? dediler.

42- Firavun cevap verdi; Evet, o takdirde hiç şüphe etmeyin, gözde kimselerden de olacaksınız.

43- Musa onlara; Ne atacaksanız atın dedi.

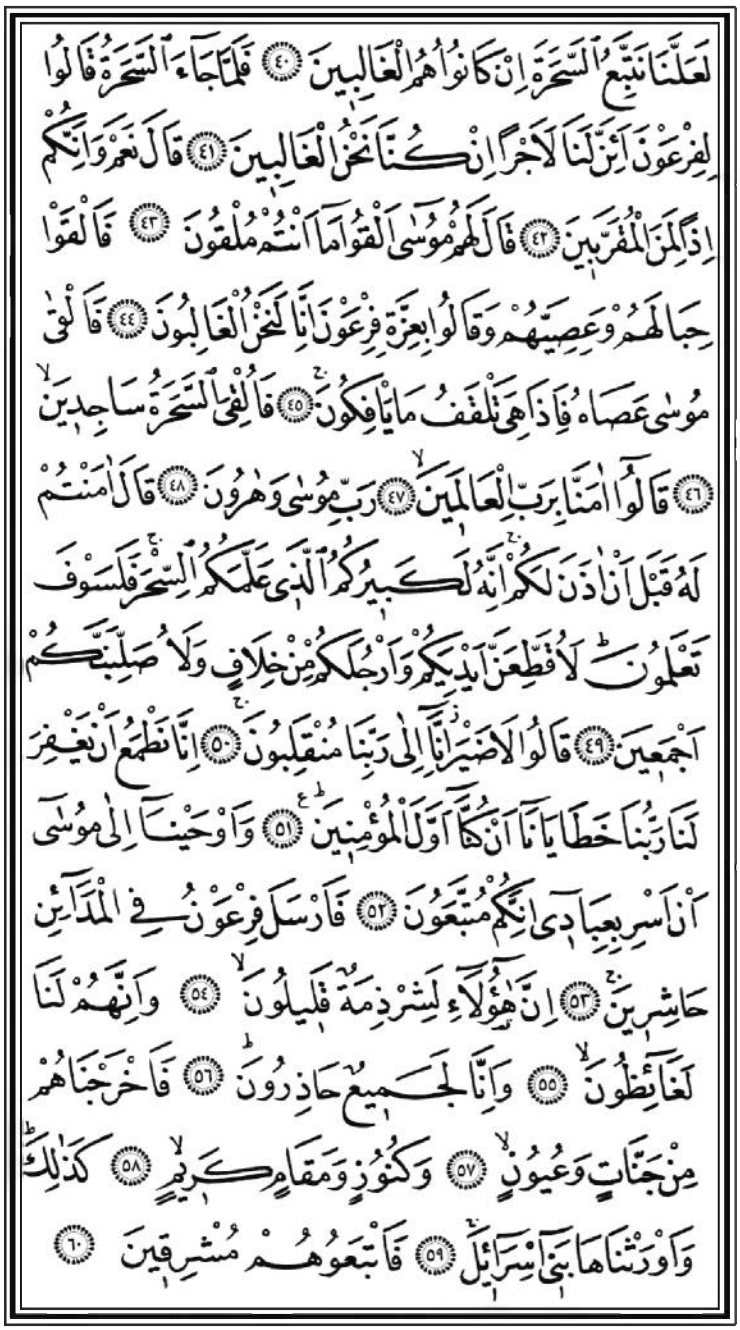

44- Bunun üzerine iplerini ve deyneklerini attılar ve; Firavun'un kudreti hakkı için elbette bizler galip geleceğiz, dediler.

45- Sonra Musa asasını attı; Bir de ne görsünler, onların uydurduklarını yutuveriyor.

46- (Bunu görünce) Sihirbazlar derhal secdeye kapandılar.

47- Dediler ki; Alemlerin Rab'bine iman ettik.

48- Musa'nın ve Harun'un Rab'bine.

49- Firavun (kızgınlık içinde) dedi ki; Ben size izin vermeden ona iman ettiniz ha! Demek ki size sihri öğreten büyüğünüzmüş o! Ama şimdi (size yapacağımı görecek ve) bileceksiniz. And olsun, ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim, hepinizi astıracağım.

50- Zararı yok dediler, (nasıl olsa) biz şüphesiz Rab'bimize döneceğiz.

51- Biz, ilk iman edenler olduğumuz için Rab'bimizin hatalarımızı bağışlayacağını umarız.

52- Musa'ya; Kullarımı geceleyin yola çıkar. Çünkü takip edileceksiniz diye vahyettik.

53- Firavun da şehirlere (asker) toplayıcılar gönderdi.

54- Esasen bunlar, sayıları az, bölük pörçük bir cemaattir.

55- (Böyle iken) Kesin kes bizi öfkelendirmişlerdir.

56- Biz ise, elbette uyanık (ve yek vücut) bir cemaatiz (diyor ve dedirtiyordu).

57- Cenabı Hak da buyurdu ki, Artık biz onları bostanlardan ırmaklardan çıkardık.

58- Ve hazinelerden değerli bir makamdan mahrum bıraktık.

59- Böylece, bunlara İsrailoğullarını mirasçı yaptık.

60- Derken (Firavun ve adamları) gün doğumunda onların ardına düştüler.

61- İki topluluk birbirini görünce, Musa'nın adamları; İşte yakalandık dediler.

62- Musa; Asla dedi, Rab'bim şüphesiz benimledir, bana yol gösterecektir.

63- Bunun üzerine Musa'ya; Asan ile denize vur! Diye vahyettik. (Vurunca deniz) Derhal yarıldı (on iki yol açıldı) her bölük koca bir dağ gibi oldu.

64- Ötekilerini de oraya yaklaştırdık.

65- Musa ve beraberinde bulunanların hepsini kurtardık.

66- Sonra ötekilerini suda boğduk.

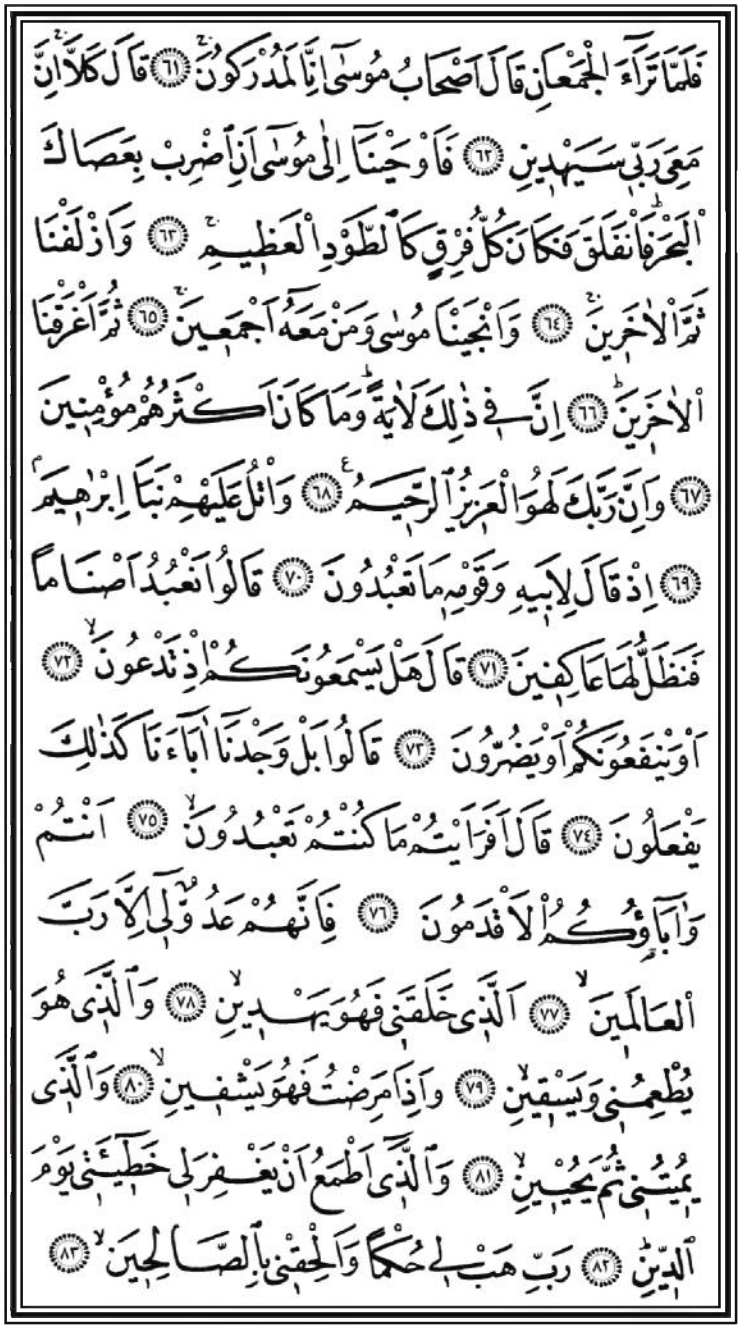

67- Şüphesiz bunda bir ibret vardır. Ama çokları iman etmiş değillerdir.

68- Şüpnesiz Rab'bin, işte O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

69- (Rasul'üm!) Onlara İbrahim'in haberini de naklet.

70- Hani o, babasına ve kavmine; Neye tapınıyorsunuz? demişti.

71- Putlara tapınıyoruz ve onlara tapınmaya devam edeceğiz, diye cevap verdiler.

72- İbrahim; Peki, dedi, yalvardığınızda onlar sizi işitiyorlar mı?

73- Yahut size fayda ya da zarar verebiliyorlar mı?

74- Şöyle cevap verdiler; Hayır, ama biz babalarımızı böyle yapar bulduk.

75- Dedi ki; Şimdi neye ibadet eder olduğunuzu düşündünüz mü?

76- Sizin ve eski atalarınızın.

77- İyi bilin ki onlar benim düşmanımdır. Ancak alemlerin Rab'bi (benim dostumdur).

77- İyi bilin ki ben onların düşmanıyım. Ancak alemlerin Rab'bi (benim dostumdur).

78- Beni yaratan ve beni hidayete erdiren de O' dur.

79- Beni yediren, içiren O'dur.

80- Hastalandığım zaman bana şifa veren O'dur.

81- Benim canımı alacak, sonra beni diriltecek O'dur.

82- Ve hesap günü hatalarımı bağışlayacağını umduğum O'dur.

83- Rab'bim bana hikmet ver ve beni iyiler arasına kat.

84- Bana, sonra gelecekler içinde iyilikle anılmak nasibeyle.
85- Beni, Naim cennetinin varislerinden kıl.
86- Babamı da bağışla (ona tevbe iman nasip et) Çünkü o sapıklardandır.
87- (İnsanların) dirilecekleri gün beni mahcup etme.
88- O gün, ne mal fayda verir ne de evlat.
89- Ancak Allah'a kalbi selim ile gelenler (o günde fayda bulur.)
90- (O gün) cennet takva sahiplerine yaklaştırılır.

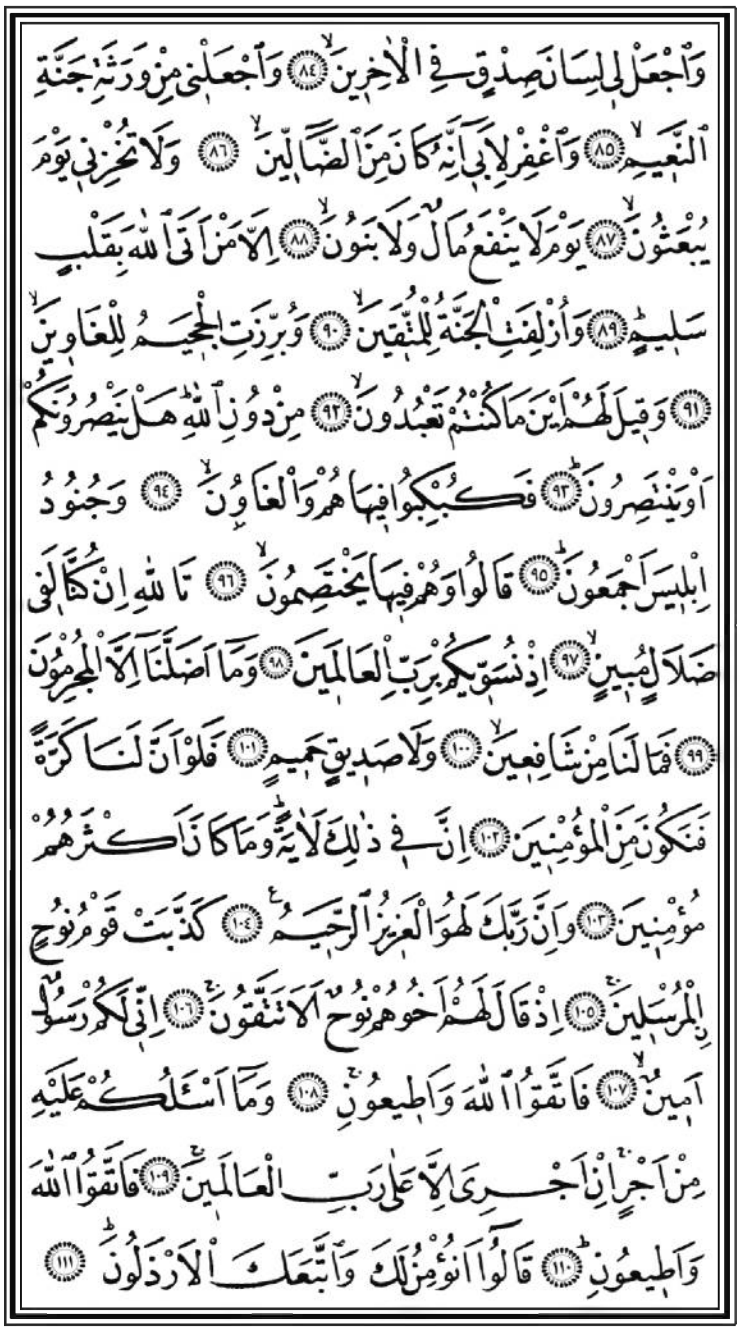

91- Cehennem de azgınlara apaçık gösterilir.
92- Ve onlara denilir ki; İbadet eder olduklarınız nerelerde.
93- Allah'tan gayrı onlar size yardım ediyorlar mı? Veya kendilerine yardımları dokunuyor mu denilir.
94- Artık onlar, putlar ve azgınlar ateşlere fırlatılmışlardır.
95- Ve şeytanın bütün orduları da, o ateşe atılmışlardır.
96- Orada birbirleriyle çekişerek şöyle derler.
97- Vallahi biz apaçık bir sapıklık içindeymişiz.
98- Çünkü biz sizi alemlerin Rab'bi ile eşit tutuyorduk.
99- Bizi ancak o günahkarlar saptırdı.
100- Artık bize ne şefaat edicilerden var.
101- Ne de yakın bir dost var.
102- Ah keşke bizim için (dünyaya) bir dönüş daha olsa da, müminlerden olsak.
103- Bunda elbet (alınacak) büyük bir ders vardır. Ama çokları iman etmezler.

104- Şüphesiz Rab'bin, işte O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.
105- Nuh Kavmi de Peygamber'leri yalancılıkla suçladılar.
106- Kardeşleri Nuh onlara şöyle demişti; (Allah'a karşı gelmekten) sakınmaz mısınız?
107- Bilin ki ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.
108- Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.
109- Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan, ancak alemlerin Rab'bidir.
110- Onun için Allah'tan korkun ve bana itaat edin.
111- Onlar şöyle cevap verdiler sana düşük seviyeli kimseler tabi olup dururken biz sana iman edermiyiz hiç?

112- Nuh dedi ki; Onların yaptıkları hakkında bilgim yoktur.
113- Onların hesabı ancak Rab'bime aittir. Bir düşünseniz!
114- Ben mü'min olan kimseleri kovacak değilim.
115- Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım.
116- Dediler ki; Ey Nuh! (Bu davadan) Vaz geçmezsen, iyi bil ki, taşlanmışlardan olacaksın.
117- Nuh Rab'bim! Dedi, kavmim beni yalancılıkla suçladı.
118- Artık benimle onların arasında sen hükmünü ver. Beni ve beraberimdeki mü'minleri kurtar.
119- Bunun üzerine biz onu ve beraberindekileri, o dolu geminin içinde (taşıyarak) kurtardık.
120- Sonra da geri kalanları suda boğduk.
121- Doğrusu bunda büyük bir ders vardır; Ama çokları iman etmezler.
122- Şüphesiz Rab'bin, işte o, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.
123- Ad (Kavmi) da Peygamber'leri yalancılıkla suçladı.
124- Kardeşleri Hud onlara şöyle demişti; (Allah'a karşı gelmekten) Sakınmaz mısınız?
125- Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.
126- Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.
127- Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan, ancak alemlerin Rab'bidir.
128- Siz her yüksek yere bir alamet dikerek eğleniyor musunuz?
129- Temelli kalacağınızı umarak sağlam yapılar mı ediniyorsunuz?
130- Yakaladığınız zaman zorbalar gibi mi yakalıyorsunuz?

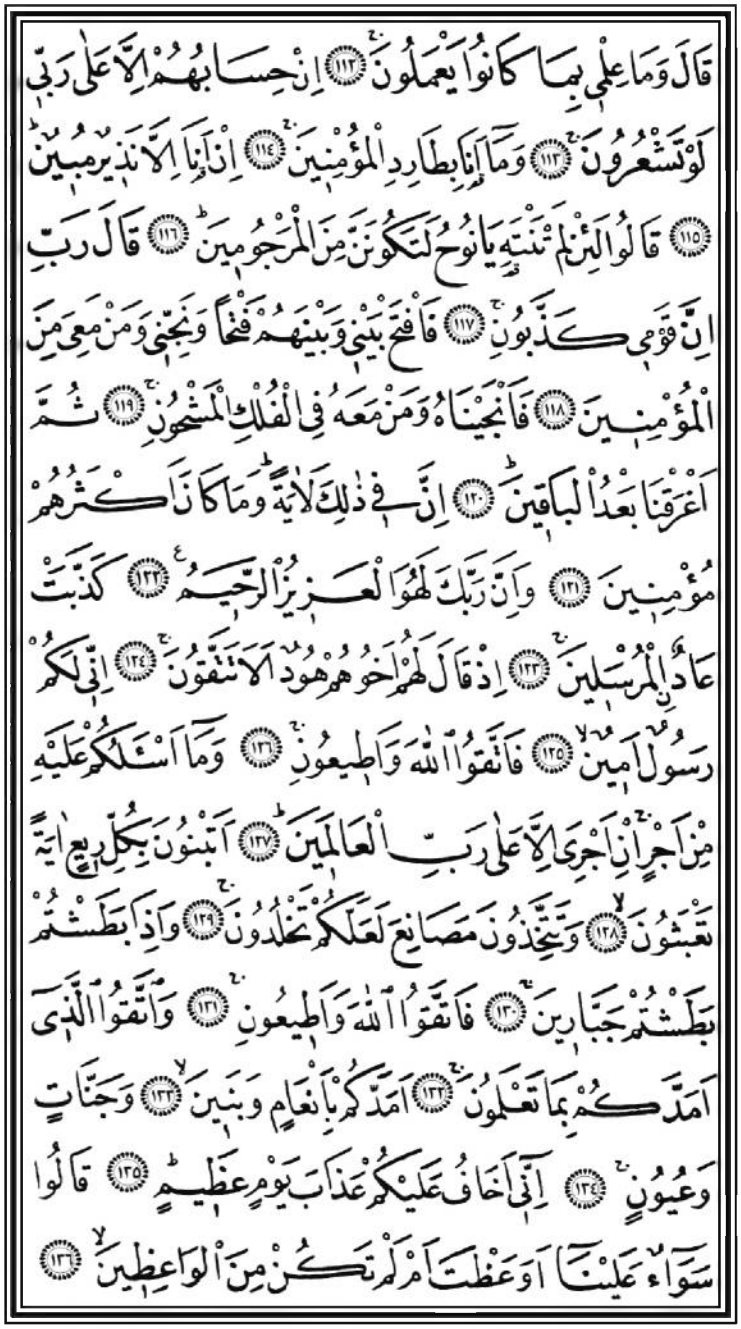

131- Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin.
132- Ve O'ndan korkun ki bildiğiniz şeyleri sizlere verdi.
133- Size davarlar, oğullar, verdi.
134- Size bağlar ve ırmaklar verdi.
135- Doğrusu sizin hakkınızda muazzam bir günün azabından endişe ediyorum.
136- (Onlar) Şöyle dediler; Sen öğüt versen de, vermesen de bizce birdir.

137- Bu öncekilerin geleneğinden başka bir şey değildir.

138- Biz azaba uğratılacak da değiliz.

139- Böylece onu yalancılıkla suçladılar. Biz de kendilerini helak ettik. Doğrusu bunda büyük bir ibret vardır. Ama çokları iman etmezler.

140- Şüphesiz Rab'bin, işte O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

141- Semud (Kavmi) da Peygamber'leri yalancılıkla suçladı.

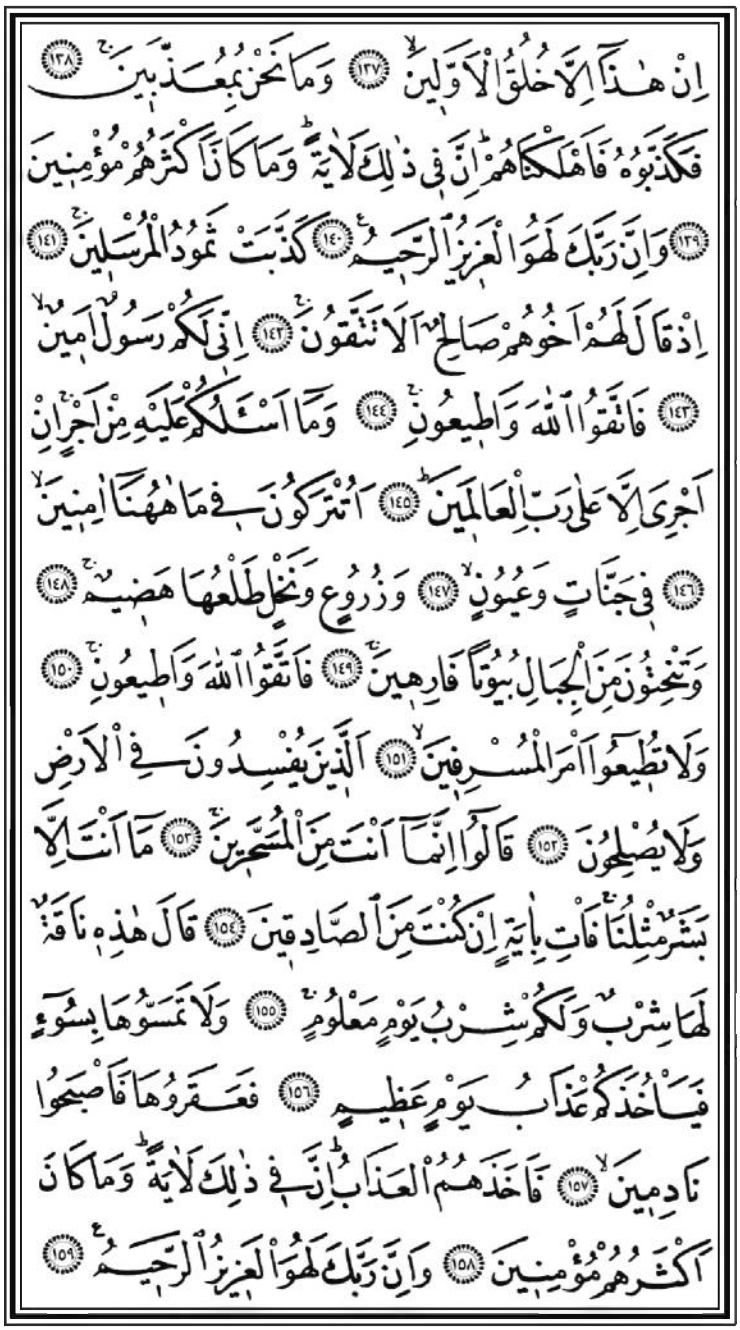

142- Kardeşleri Salih onlara şöyle demiştir; (Allah'a karşı gelmekten) Sakınmaz mısınız?

143- Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.

144- Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.

145- Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan, ancak alemlerin Rab'bidir.

146- Siz burada emin kimseler olarak bırakılacak mısınız?

147- Bağlarda ve ırmaklarda

148- Ve ekinlerin ve tomurcukları latif hurma ağaçlarının içersinde.

149- Dağlardan ustaca evler yontuyorsunuz.

150- Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

151- Ve müsriflerin emrine itaat etmeyin.

152- Öyle kimseler ki yerde ifsat ederler ve islah eder olmazlar.

153- Dediler ki; Sen, olsa olsa iyice büyülenmiş birisin!

154- Sen de ancak bizim gibi bir insansın. Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi bize bir mucize getir.

155- Salih; İşte (mucize) bu dişi devedir. Onun bir su içme hakkı vardır. Belli bir günün içme hakkı da sizindir, dedi.

156- Ona bir kötülükle ilişmeyin, yoksa sizi muazzam bir günün azabı yakalayıverir.

157- Buna rağmen onlar deveyi kestiler; Ama pişman da oldular.

158- Bunun üzerine onları azap yakaladı. Doğrusu bunda, büyük bir ders vardır ama çokları iman etmezler.

159- Şüphesiz Rab'bin, işte O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

160- Lut Kavmi de Peygamber'leri yalancılıkla suçladı.

161- Kardeşleri Lut onlara şöyle demişti; (Allah'a karşı gelmekten) Sakınmaz mısınız?

162- Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.

163- Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.

164- Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan ancak alemlerin Rab'bidir.

165- Siz ademilerden erkeklere mi gidiyorsunuz?

166- Ve Rab'binizin sizin için yarattığı zevcelerinizi bırakıyorsunuz. Hayır siz hadde tecavüz eden bir kavimsiniz.

167- Onlar şöyle dediler; Ey Lut! (Bu davadan) Vaz geçmezsen, iyi bil ki, sürgün edilmişlerden olacaksın.

168- Lut; Doğrusu, dedi, ben sizin bu işinizden tiksinmekteyim.

169- Rabbim! Beni ve ailemi, onların yapageldiklerinden (vebalinden) kurtar.

170- Bunun üzerine onu ve bütün ailesini kurtardık.

171- Ancak bir kocakarı müstesna. O, geride kalanlardan oldu.

172- Sonra diğerlerini helak ettik.

173- Üzerlerine öyle bir yağmur yağdırdık ki, uyarılanların (fakat yola gelmeyenlerin) yağmuru ne de kötü.

174- Elbet bunda büyük bir ibret vardır, fakat çokları iman etmezler.

175- Şüphesiz Rab'bin, işte O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

176- Eyke halkı da Peygamber'leri yalancılıkla suçladı.

177- Şuayb onlara şöyle demişti; (Allah'a karşı gelmekten) Sakınmaz mısınız?

178- Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.

179- Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.

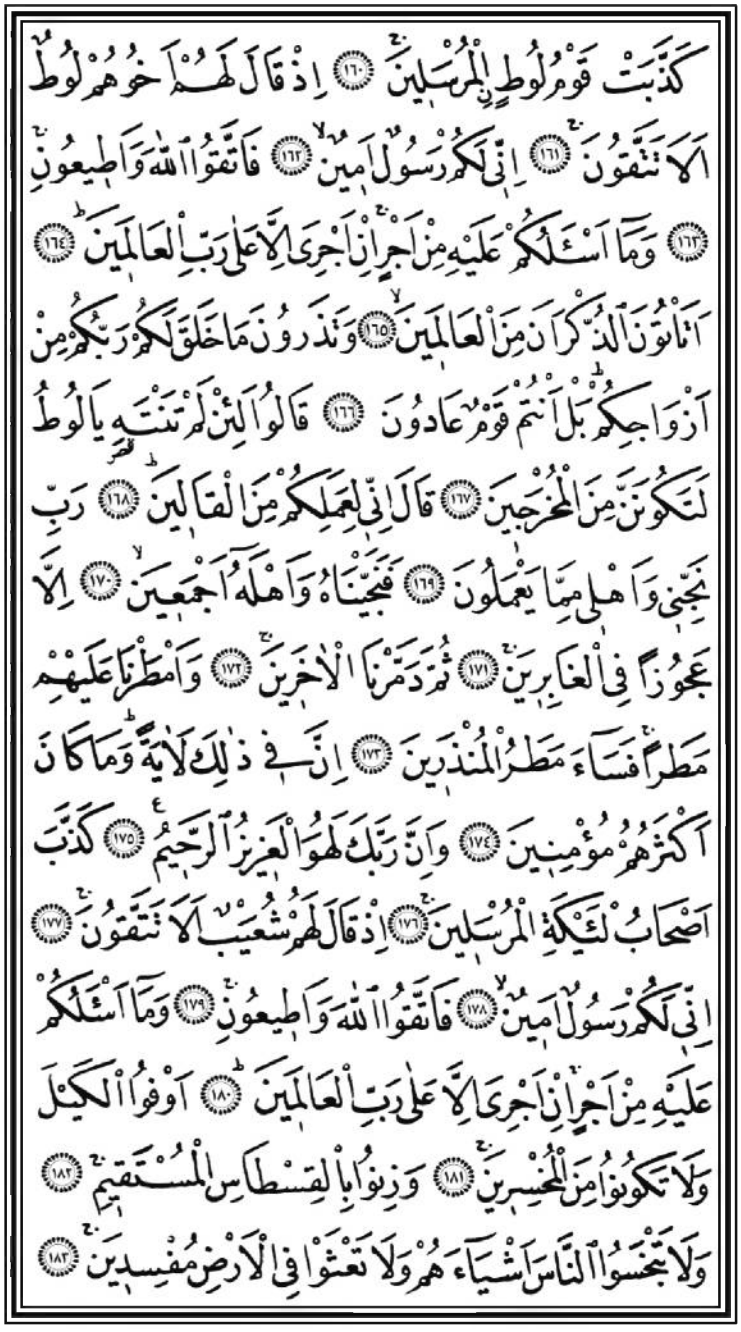

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ
أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ
﴿١٦٣﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾
أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ
أَزْوَاجِكُمْ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ
لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾ رَبِّ
نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾ إِلَّا
عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
مَطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ
أَصْحَابُ لْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٧٩﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ أَوْفُوا الْكَيْلَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

180- Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretimi verecek olan, ancak alemlerin Rab'bidir.

181- Ölçüyü tas tamam yapın, (insanların hakkını) eksik verenlerden olmayın.

182- Doğru terazi ile tartın.

183- İnsanların hakkı olan şeyleri kısmayın. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın.

184- Sizi ve önceki nesilleri yaratan (Allah)' dan korkun.
185- Onlar şöyle dediler; Sen olsa olsa iyice büyülenmiş birisin.
186- Sen de, ancak bizim gibi bir beşersin. Bil ki, biz seni ancak yalancılardan biri sayıyoruz.
187- Şayet doğru sözlülerden isen, üstümüze gökten azap yağdır.
188- Şuayb; Rab'bim yaptıklarınızı en iyi bilendir, dedi.

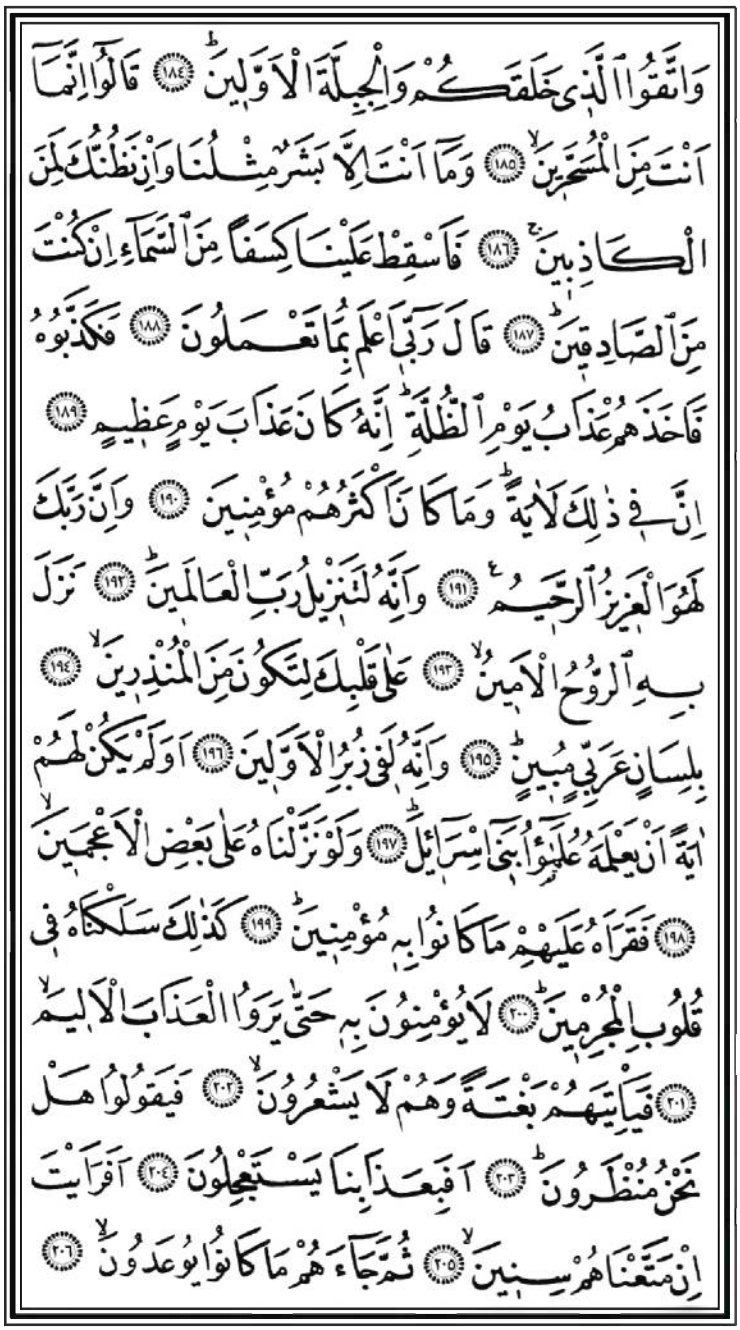

189- Velhasıl onu yalancı saydılar da, kendilerini o gölge gününün azabı yakalayıverdi. Gerçekten o, muazzam bir günün azabı idi.
190- Doğrusu bunda büyük bir ders vardır, ama çokları iman etmezler.
191- Şüphesiz Rab'bin, işte o, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.
192- Muhakkak ki. O (Kur'an) alemlerin Rab'binin indirmesidir.
193- Onu Ruhul Emin indirdi.
194- Senin kalbin üzerine, ta ki, sen korkutuculardan olasın.
195- Pek açık olan Arabi bir lisan ile.
196- O, şüphesiz daha öncekilerin kitaplarında da vardır.
197- Beni İsrail bilginlerinin onu bilmesi, onlar için bir delil değil midir?
198- Biz onu Arapça bilmeyenlerden birine indirseydik.
199- Onu onlara karşı okuyacak olsaydı, ona da iman etmezlerdi.
200- O'nu günahkarların kalplerine böyle soktuk.
200- Mücrimler kalpleriyle bunu (Kur'an'ı) tekzip etdiler.
201 Onun için acıklı azabı görünceye kadar ona (Kur'an'a) iman etmezler
201 Onun için acıklı azabı görselerde ona (Kur'ana) iman etmezler.
202- İşte (bu azap) onlara, kendileri farkında olmadan, ansızın geliverecektir.
203- O zaman; Bize (iman etmemiz için) mühlet verilir mi acaba? Diyeceklerdir.
204- (Durmadan mucize talebiyle) Onlar bizden azabı mı çarçabuk istiyorlardı?
205- Gördün mü? Onları yaşatsak senelerce nimetlerden faydalandırmış olsak.
206- Sonra (tehdit edilmekte olan azap) başlarına gelse.

207- Faydalandırıldıkları nimetler, onlara hiç yarar sağlamayacaktır.

208- İlla onlar için tebliğ ediciler bulunmadan, biz hiçbir beldeyi helak etmedik.

209- Azim bir tembih yapılmıştır. Biz zalim değiliz.

210- O'nu (Kur'an'ı) şeytanlar indirmedi.

211- Bu onlara düşmez; Zaten güçleri de yetmez.

212- Şüphesiz onlar, vahyi işitmekten uzak tutulmuşlardır.

213- O halde sakın Allah ile beraber başka tanrıya kulluk edip yalvarma, sonra azap edilenlerden olursun.

213- O halde Allah'tan başka İlah olmayan (uydurma tanrılara) kulluk edip yalvarma, sonra azap edilenlerden olursun.

214- (Önce) En yakın akrabanı uyar.

215- Sana uyan mü'minlere (merhamet) kanadını indir.

216- Şayet sana karşı gelirlerse de ki; Ben sizin yaptıklarınızdan muhakkak ki uzağım.

217- Sen O mutlak galip ve engin merhamet sahibine güvenip dayan.

218- O ki, (gece namaza) kalktığın zaman seni görüyor.

219- Secde edenler arasında dolaşmanı da (görüyor).

220- Çünkü her şeyi işiten, her şeyi bilen O'dur.

221- Şeytanların ise kime ineceğini size haber vereyim mi?

222- Onlar, günaha, iftiraya düşkün olan herkesin üstüne inerler.

223- Bunlar, (şeytanlara) kulak verirler ve onların çoğu yalancıdırlar.

224- Şairlere (gelince) onlara da sapıklar uyarlar.

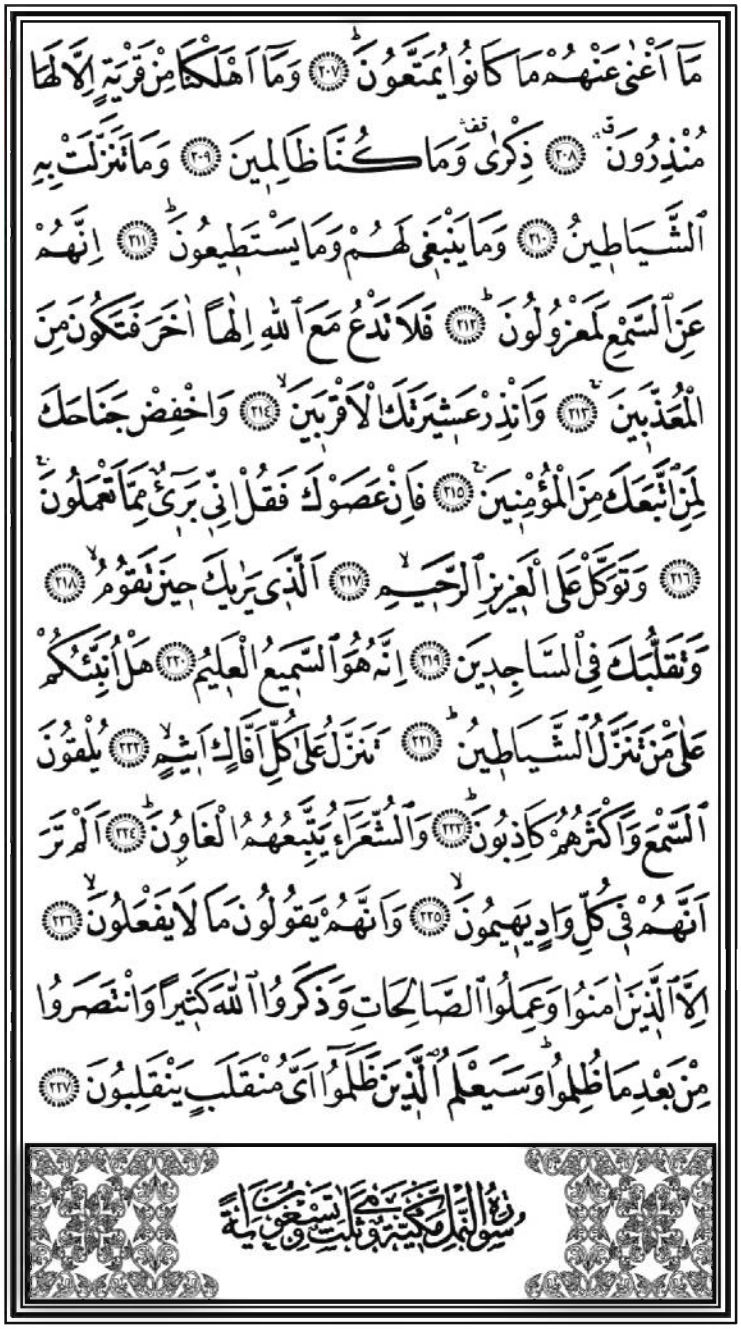

225- Görmez misin ki onlar her vadide şaşkıncasına yürür dururlar.

226- Ve şüphe yok ki onlar yapmayacak oldukları şeyleri söylerler.

227- Ancak iman edip iyi işler yapanlar, Allah'ı çok çok ananlar ve haksızlığa uğratıldıklarında kendilerini savunanlar başkadır. Haksızlık edenler, hangi dönüşe (hangi akıbete) döndürüleceklerini yakında bileceklerdir.

YİRMİ YEDİNCİ SÛRE
en- NEML SÛRESİ

Bu sure, Mekke'de nazil olmuştur. Doksan üç ayettir. Neml karınca demektir. On sekizinci ayetinde Süleyman aleyhisselamın ordusuna yol veren karıncalardan söz edildiği için sure bu ismi almıştır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Ta. Sin. Bunlar Kur'an'ın (gerçekleri) açıklayan kitabın ayetleridir.

2- Müminler için bir hidayettir ve bir müjdedir.

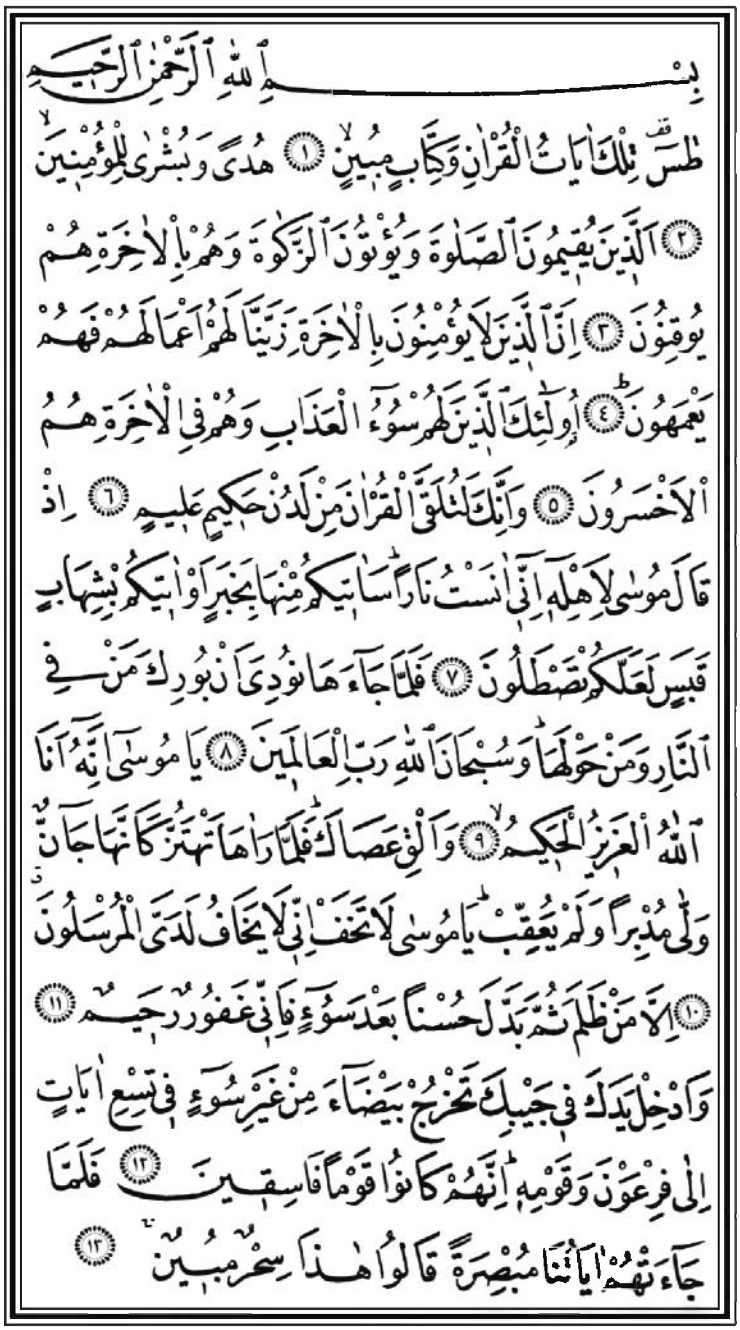

3- Öyle mümin kimseler ki, namazı doğruca kılarlar ve zekatı verirler ve onlar ahirete de evet onlar katî surette inanırlar.

4- Şüphesiz biz ahirete inanmayanların işlerini kendilerine süslü gösterdik o yüzden bocalar dururlar.

4- Şüphesiz ahirete inanmayanların işleri kendilerine süslü göründü. O yüzden bocalar dururlar.

5- İşte bunlar, azabı en ağır olanlardır. Ahirette en çok ziyana uğrayacaklar da onlardır.

6- (Rasul'üm) Şüphesiz ki bu Kur'an, hikmet sahibi ve her şeyi bilen Allah tarafından sana verilmektedir.

7- Hani Musa, ailesine şöyle demişti; Gerçekten ben bir ateş gördüm. (Gidip) Size oradan bir haber getireceğim, yahut bir ateş parçası getireceğim, umarım ki ısınırsınız.

8- Oraya geldiğinde şöyle seslenildi; Ateşin bulunduğu yerdeki ve çevresindekiler mübarek kılınmıştır. Alemlerin Rab'bi olan Allah, eksiklerden münezzehtir.

9- Ey Musa! İyi bil ki, ben, mutlak galip ve hikmet sahibi Allah'ım.

10- Asanı at! Musa (asayı atıp) onu yılan gibi deprenir görünce dönüp arkasına bakmadan kaçtı. (Kendisine dedik ki); Ey Musa! Korkma; Çünkü benim huzurumda Peygamber korkmaz.

11- Ancak kim haksızlık eder, sonra, işlediği kötülük yerine iyilik yaparsa, bilsin ki ben (ona karşı da) çok bağışlayıcıyım, çok merhamet sahibiyim.

12- Elini koynuna sok da kusursuz bembeyaz çıksın. Dokuz mucize ile Firavun ve kavmine (git). Çünkü onlar artık yoldan çıkmış bir kavim olmuşlardır.

13- Mucizelerimiz onların gözleri önüne serilince bu apaçık bir büyüdür dediler.

14- Kendileri de bunlara yakınen inandıkları halde, zulüm ve kibirlerinden ötürü onları inkar ettiler. Bozguncuların sonunun nice olduğuna bir bak.

15- Ando lsun ki biz, Davud'a ve Süleyman'a ilim verdik. Onlar; Bizi mü'min kullarının bir çoğundan üstün kılan Allah'a hamd olsun dediler.

15- And olsun ki biz, Davud'a ve Süleyman'a ilim verdik. Onlar; Biz mü'min kullarının bir çoğundan üstün oluşumuzla Allah'a hamd olsun dediler.

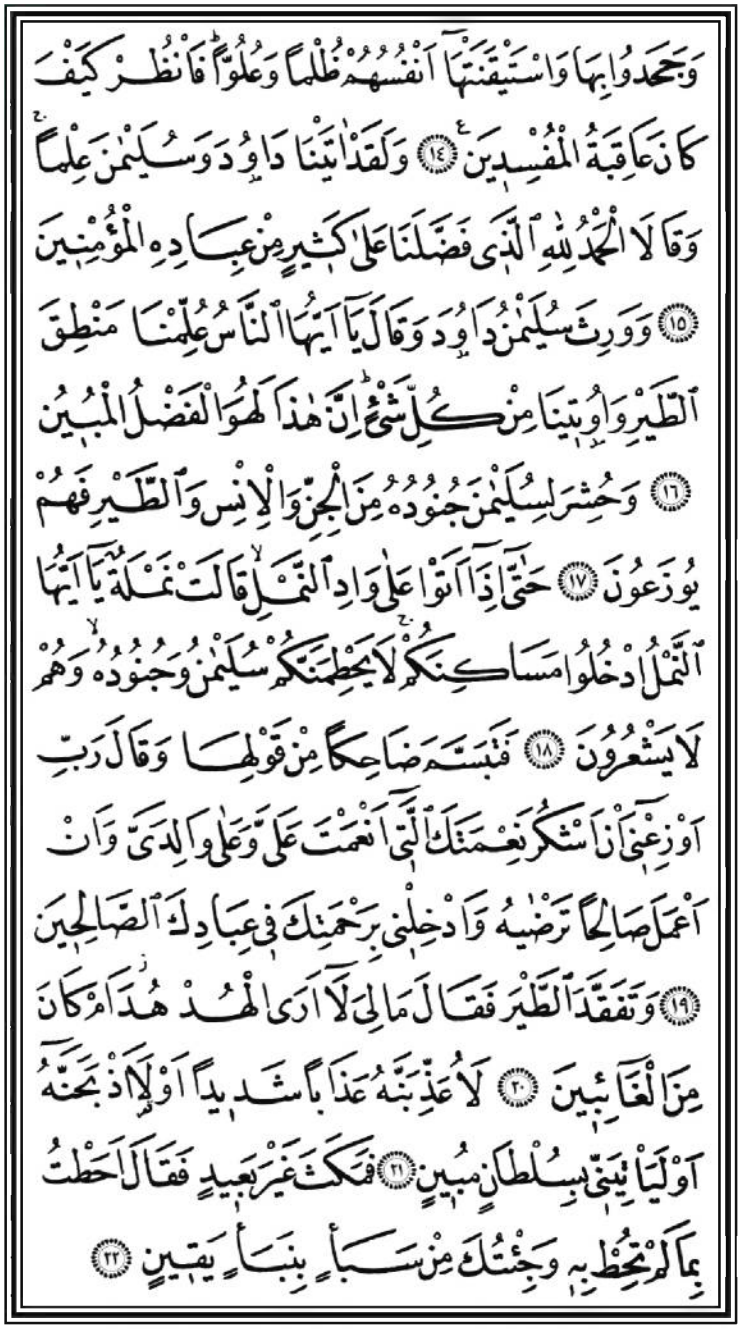

16- Süleyman Davud'a varis oldu ve dedi ki; Ey insanlar! Bize kuş dili öğretildi ve bize her şeyden (nasip) verildi. Doğrusu bu apaçık bir lütufdur.

17- Süleyman'ın cinlerden, insanlardan ve kuşlardan müteşekkil orduları toplandı; Hepsi bir arada (onun tarafından) düzenli olarak sevkediliyordu.

18- Nihayet karınca vadisine geldikleri zaman, bir karınca; Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin; Süleyman ve ordusu farkına varmadan sizi ezmesin dedi.

19- (Süleyman) Onun sözünden dolayı gülümsedi ve dedi ki; Ey Rab'bim! Beni, gerek bana gerekse ana, babama verdiğin nimete şükretmeye ve hoşnut olacağın iyi işler yapmaya muvaffak kıl. Rahmetinle, beni iyi kullarının arasına kat.

20- (Süleyman) Kuşları gözden geçirdi ve şöyle dedi; Hüdhüd'ü niçin göremiyorum? Yoksa kayıplara mı karıştı?

21- Ya bana (mazeretini gösteren) apaçık bir delil getirecek ya da onun canını iyice yakacağım, yahut onu boğazlayacağım.

22- Çok geçmeden (Hüdhüd) gelip; Ben, dedi, senin bilmediğin bir şeyi öğrendim. Sebe'den sana çok doğru (ve önemli) bir haber getirdim.

23- Gerçekten onlara (Seba'lılara) hükümdarlık eden, kendisine her şey verilmiş ve büyük bir tahtı olan bir kadınla karşılaştım.

24- Onun ve kavminin, Allah'ı bırakıp güneşe secde ettiklerini gördüm. Şeytan, kendilerine yaptıklarını süslü göstermiş de onları doğru yoldan alıkoymuş. Bunun için doğru yolu bulamıyorlar.

(Secde) 25- (Şeytan böyle yapmış ki) Göklerde ve yerde gizleneni açığa çıkaran, gizlediğinizi ve açıkladığınızı bilen Allah'a secde etmesinler.

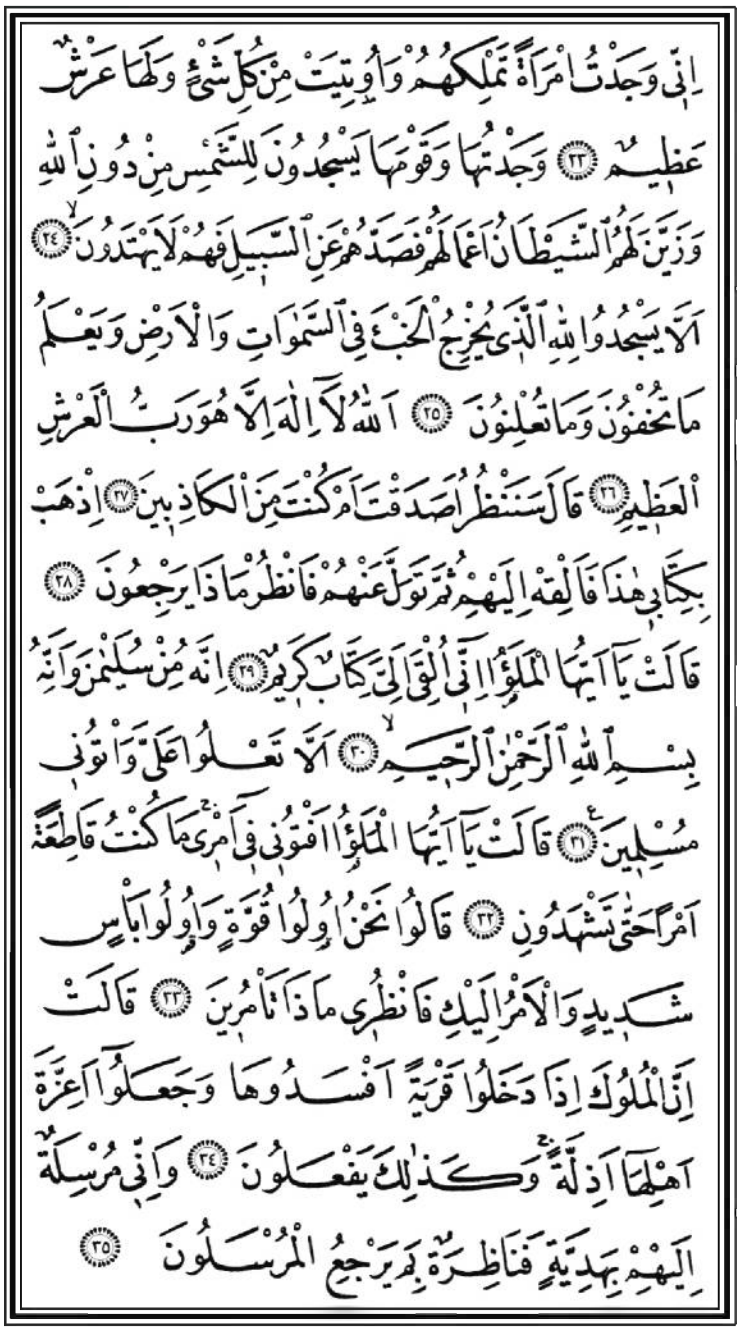

26- (Halbuki) Büyük arşın sahibi olan Allah'tan başka ilah yoktur.

27- (Süleyman hüdhüd'e) Dedi ki; Doğru mu söyledin yoksa yalancılardan mısın? Bakacağız.

28- Şu mektubumu götür, onu kendilerine ver, sonra onlardan biraz çekil de, ne sonuca varacaklarına bak.

29- (Süleyman'ın mektubunu alan Seba melikesi) Beyler, ulular! Bana çok önemli mektup bırakıldı dedi.

30- Mektup Süleyman'dandır, rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla (başlamakta) dır.

31- Bana baş kaldırmayın, teslimiyet gösterip bana gelin, diye (yazmaktadır).

32- (Sonra melike) Dedi ki; Beyler, ulular! Bu işimde bana bir fikir verin. (Bilirsiniz) Siz yanımda olmadan (size danışmadan) hiçbir işi kestirip atmam.

33- Onlar, şu cevabı verdiler; Biz güçlü kuvvetli kimseleriz, zorlu savaş erbabıyız; Buyruk ise senindir. Artık ne buyuracağını sen düşün.

34- Melike; Hükümdarlar bir memlekete girdiler mi, orayı perişan ederler ve halkının ulularını alçaltırlar. (Herhalde) Onlar da böyle yapacaklardır, dedi.

35- Ben (şimdi) onlara bir hediye göndereyim de bakayım elçiler ne (gibi bir sonuç) ile dönecekler.

36- (Elçiler, hediyelerle) Süleyman'a gelince şöyle dedi; Siz bana mal ile yardım mı ediyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, sizin verdiğinizden daha iyidir, hediyenizle (ben değil) siz sevinirsiniz.

37- (Ey elçi!) Onlara dön; İyi bilsinler ki, kendilerine asla karşı koyamayacakları ordularla gelir, onları muhakkak surette hor ve hakir halde oradan çıkarırız.

38- (Sonra Süleyman müşavirlerine) Dedi ki; Ey ulular! Onlar teslimiyet gösterip bana gelmeden önce, hanginiz o melikenin tahtını bana getirebilir.

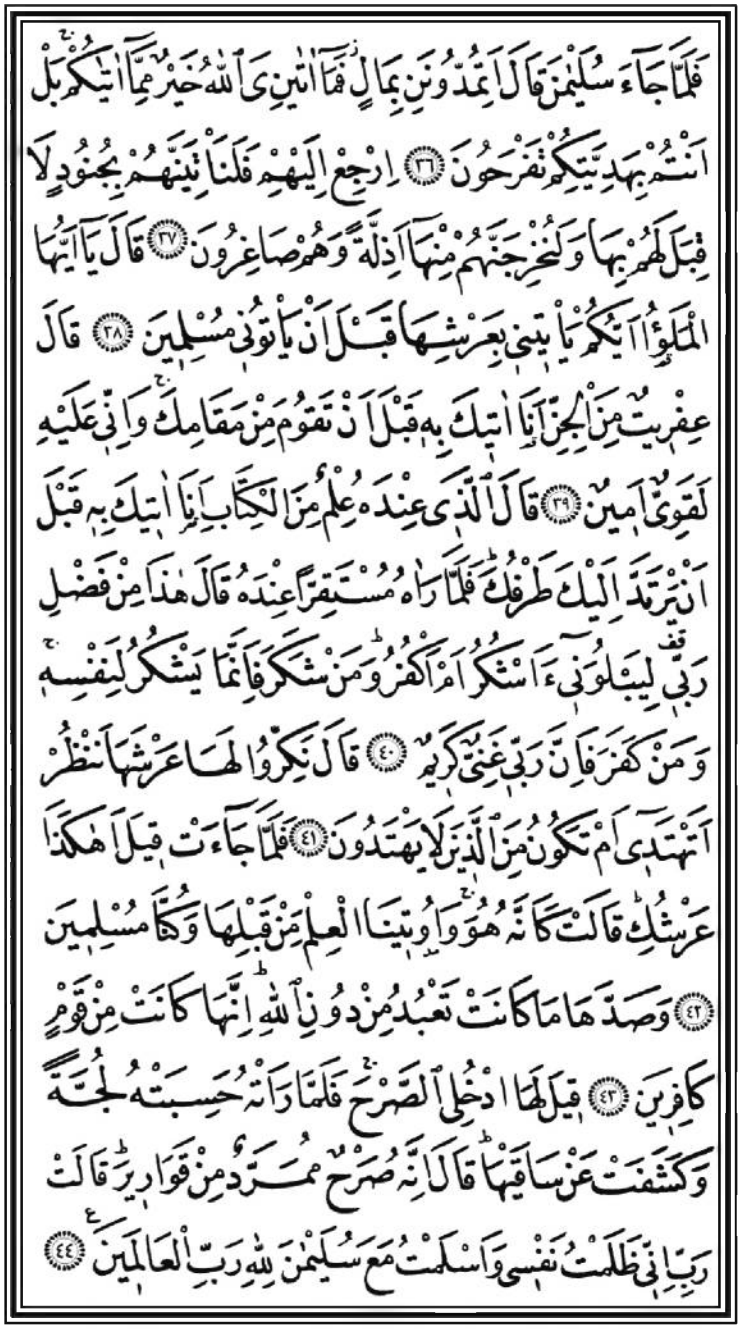

39- Cinlerden bir ifrit; Sen makamından kalkmadan ben onu sana getiririm. Gerçekten bu işe gücüm yeter ve bana güvenebilirsiniz, dedi.

40- Kitaptan (Allah tarafından verilmiş) bir ilmi olan kimse ise; Gözünü açıp kapamadan ben onu sana getiririm, dedi. (Süleyman) onu (melikenin tahtını) yanıbaşında yerleşmiş olarak görünce; Bu, dedi, şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınamak üzere Rab'bimin (gösterdiği) lütfundandır. Şükreden ancak kendisi için şükretmiş olur, nankörlük edene gelince, o bilsin ki, Rab'bimin hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, çok kerem sahibidir.

41- (Süleyman devamla) dedi ki; Onun tahtını bilemeyeceği bir hale getirin; Bakalım tanıyacak mı, yoksa tanımayanlar arasında mı olacak?

42- Melike gelince; Senin tahtın da böyle mi? Dendi. O şöyle cevap verdi; Tıpkı o! (Süleyman'a şöyle dedi); Bize daha önce (Allah'tan) bilgi verilmiş ve biz Müslüman olmuştuk.

43- Onu, Allah'tan başka taptığı şeyler (o zamana kadar tevhid dinine girmekten) alıkoymuştu. Çünkü kendisi inkarcı bir kavimdendi.

44- Ona; Köşke gir dendi. Melike onu görünce derin bir su sandı ve eteğini yukarı çekti. Süleyman; Bu, billurdan yapılmış, şeffaf bir zemindir, dedi. Melike dedi ki; Rab'bim! Ben gerçekten kendime yazık etmişim. Süleyman'la beraber alemlerin Rab'bi olan Allah'a teslim oldum.

45- And olsun ki, Allah'a kulluk edin (demesi için) Semud Kavmi'ne kardeşleri Salih'i gönderdik. Hemen birbiriyle çekişen iki zümre oluverdiler.

46- Salih dedi ki; Ey kavmim! İyilik dururken niçin kötülüğe koşuyorsunuz? Allah'tan mağfiret dileseniz olmaz mı? Belki size merhamet edilir.

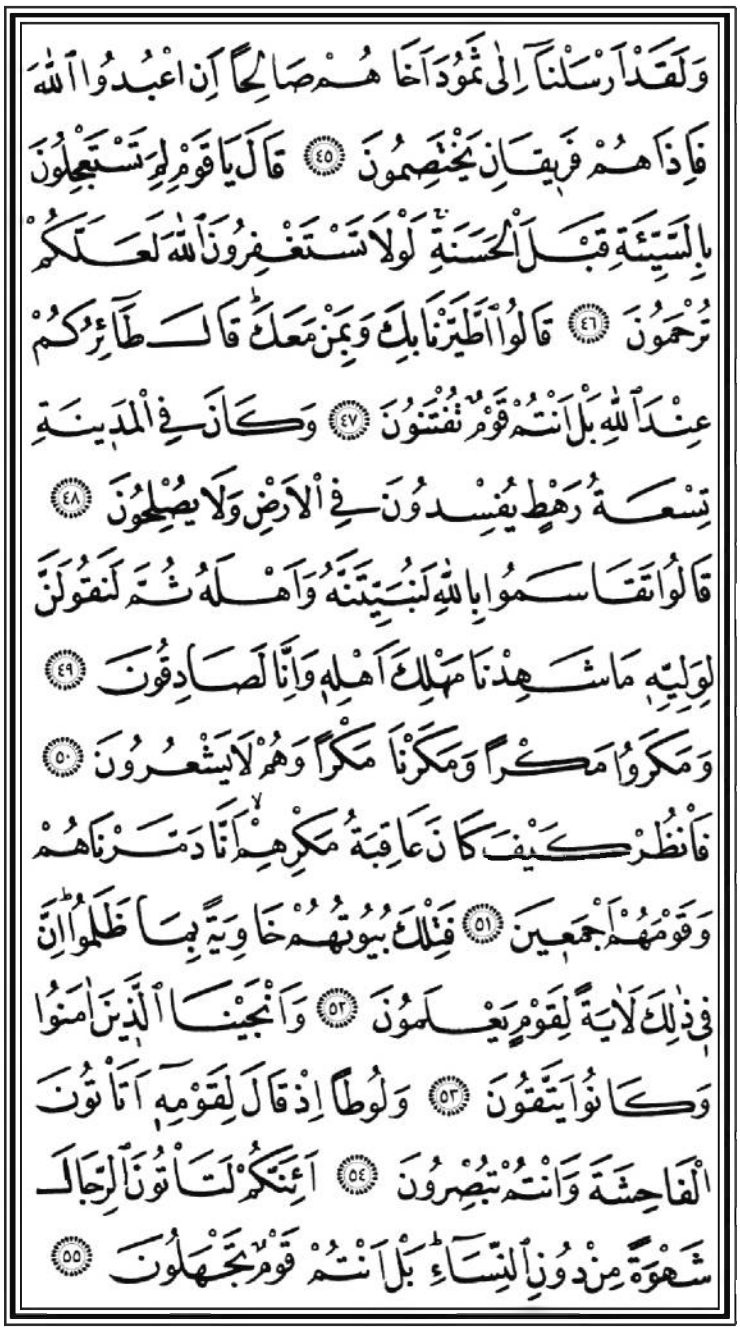

47- Şöyle dediler; Senin ve beraberindekilerin yüzünden uğursuzluğa uğradık. Salih; Size çöken uğursuzluk (sebebi) Allah katında (yazılı) dır. Hayır, siz imtihana çekilen bir kavimsiniz, dedi.

48- O şehirde dokuz kişi (elebaşı) vardı ki, bunlar yeryüzünde bozgunculuk yapıyorlar, iyilik tarafına hiç yanaşmıyorlardı.

49- Allah'a and içerek birbirlerine şöyle dediler; Gece ona ve ailesine baskın yapalım (hepsini öldürelim) sonra da velisine; Biz (Salih) ailesinin yok edilişi sırasında orada değildik, inanın ki doğru söylüyoruz diyelim.

50- Onlar böyle bir tuzak kurdular. Biz de kendileri farkında olmadan, onların planlarını altüst ettik.

51- Bak işte, tuzaklarının akıbeti nice oldu; Onları da (kendilerine uyan) kavimlerini de (nasıl) toptan helak ettik.

52- İşte haksızlıkları yüzünden çökmüş evleri, anlayan bir kavim için elbette bunda bir ibret vardır.

53- İman edip Allah'a karşı gelmekten sakınanları ise kurtardık.

54- Lut'u da (Peygamber olarak kavmine gönderdik.) Kavmine şöyle demişti; Göz göre göre hâlâ o hayasızlığı yapacak mısınız?

55- (Bu İlahi ikazdan sonra hâlâ) Siz ille de kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşacak mısınız? Doğrusu siz, beyinsizlikte devam edegelen bir kavimsiniz.

56- Kavminin cevabı sadece Lut ailesini memleketinizden çıkarın. Çünkü onlar (bizim yaptıklarımızdan) uzak kalmak isteyen insanlarmış demelerinden ibaret oldu.

57- Bunun üzerine onu ve ailesini kurtardık. Yalnız karısı müstesna; onun geride (azaba uğrayanlar içinde) kalmasını takdir etdik.

57- Bunun üzerine onu ve ailesini kurtardık. Yalnız karısı müstesna; o geride (azaba uğrayanlar içinde) kalanlardandı.

58- Onların üzerine müthiş bir yağmur indirdik. Bu sebeple, uyarılan, (fakat aldırmayan) ların yağmuru ne kötü olmuştur.

59- (Rasul'üm!) De ki; Hamdolsun Allah'a selam olsun seçkin kıldığı kullarına. Allah mı daha hayırlı, yoksa O'na koştukları ortakları mı?

59- (Rasul'üm!) De ki; Hamdolsun Allah'a, selam olsun seçkin (Allah'a yakın salih) olan kullarına. Allah mı daha hayırlı, yoksa O'na koştukları ortakları mı?

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ
مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ
وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٧﴾ وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى آللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾ أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ
لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ
مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَإِلَهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ
قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ
خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ
حَاجِزًا أَإِلَهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ أَمَّنْ
يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ
خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَإِلَهٌ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَمَّنْ
يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ
يَدَيْ رَحْمَتِهِ أَإِلَهٌ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

60- (Onlar mı hayırlı) Yoksa gökleri ve yeri yaratan, gökten size su indiren mi? O suyla, bir ağacını bile bitirmeye gücünüzün yetmediği güzel güzel bahçeler bitirdik. Allah'tan başka bir tanrı mı var! Doğrusu onlar sapıklıkta devam eden bir güruhtur.

61- (Onlar mı hayırlı) Yoksa yeryüzünü oturmaya elverişli kılan, aralarından, (yeraltından ve üstünden) nehirler akıtan, arz için sabit dağlar yaratan, iki deniz arasına engel koyan mı? Allah'tan başka bir tanrı mı var? Doğrusu onların çoğu bilmezler.

62- (Onlar mı hayırlı) Yoksa darda kalana kendine yalvardığı zaman karşılık veren ve (başındaki) sıkıntıyı gideren, sizi yeryüzünün hakimleri kılan mı? Allah'tan başka bir İlah mı var! Ne kadar da kıt düşünüyorsunuz.

63- (Onlar mı hayırlı) Yoksa karanın ve denizin karanlıkları içinde size yolu bulduran, rahmetinin (yağmurun) önünde rüzgarları müjdeci olarak gönderen mi? Allah'tan başka bir tanrı mı var! Allah, onların koştukları ortaklardan çok yücedir, münezzehtir.

64- (Onlar mı hayırlı) Yoksa ilk baştan yaratan, sonra yaratmayı tekrar eden ve sizi hem gökten hem yerden rızıklandıran mı? Allah'tan başka bir tanrı mı var! De ki; Eğer doğru söylüyorsanız siz kesin delilinizi getirin.

65- De ki; Göklerde ve yerde, Allah'tan başka kimse gaybı bilmez. Ve onlar ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.

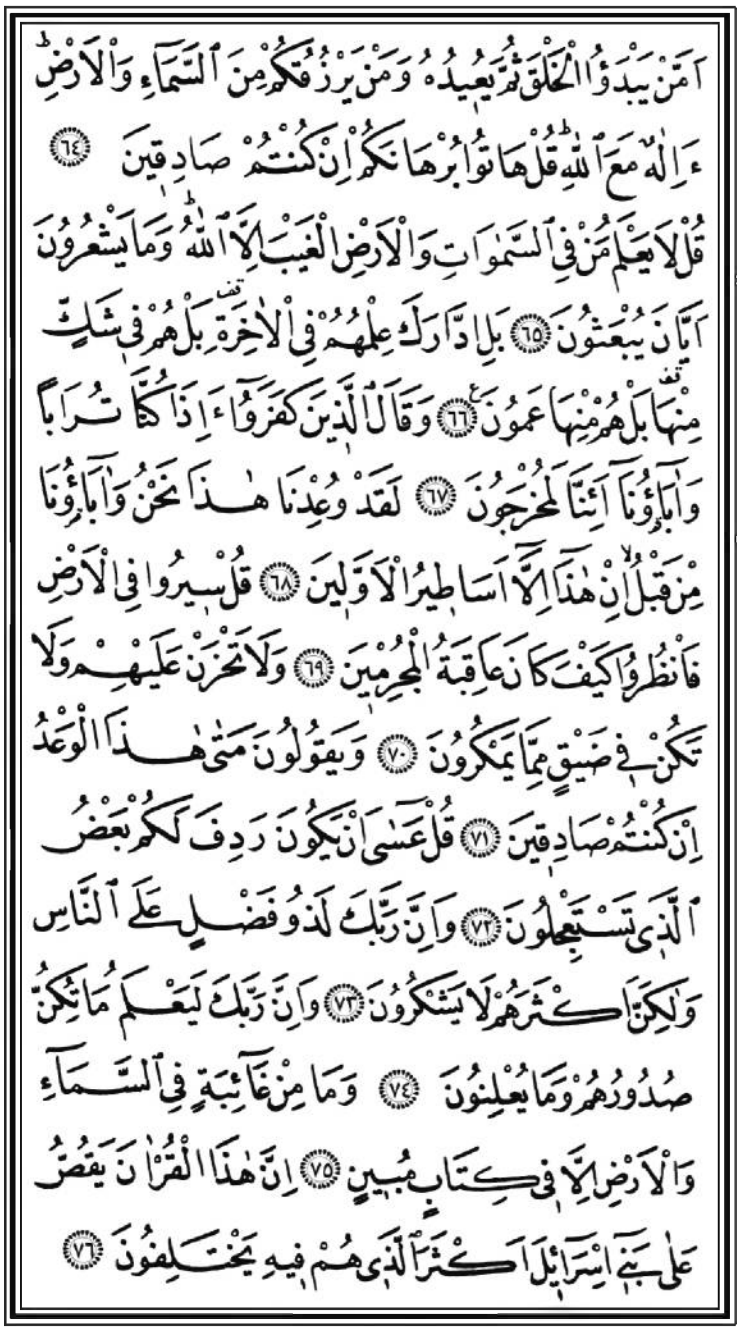

66- Hayır, onların ahiret hakkındaki bilgileri yetersiz kalmıştır. Dahası, bu hususta şüphe içindedirler. Bunun da ötesinde, onlar ahiretten yana kördürler.

67- İnkarcılar derler ki; Sahi, biz ve atalarımız, toprak olduktan sonra, gerçekten (diriltilip) çıkarılacak mıyız?

68- And olsun ki, bu tehdit bize yapıldığı gibi, daha önce atalarımıza da yapılmıştır. Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir.

69- De ki; Yeryüzünde gezin de, günahkarların akıbeti nice oldu, görün.

70- (Rasul'üm) Onların yüzünden tasalanma, kurmakta oldukları tuzaklardan ötürü sıkıntı duyma.

71- Onlar; Eğer doğru sözlü iseniz (söyleyin bakalım) bu tehdit ne zaman gerçekleşecek? Derler.

72- De ki; Çabucak gelmesini istediğiniz şeyin (azabın) bir kısmı herhalde yakında başınıza gelecektir.

73- Şüphesiz Rab'bin insanlara karşı lütuf sahibidir. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

74- Rab'bin elbette onların kalplerinin gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilir.

75- Gökte ve yerde göze görünmeyen hiçbir şey yoktur ki, apaçık bir Kitap'ta (Levh-i Mahfuz) da bulunmasın.

76- Doğrusu bu Kur'an, İsrailoğulları'na, hakkında ihtilaf edegeldikleri şeylerin ekserisini anlatmaktadır.

77- Ve, o mü'minler için gerçekten bir hidayet ve rahmettir.

78- Rab'bin şüphesiz, onlar arasında hükmünü verecektir. O, mutlak galiptir, her şeyi bilendir.

79- O halde sen Allah'a güvenip dayan. Çünkü sen apaçık hakikat üzeresin.

80- Bil ki sen ölülere işittiremezsin, arkalarını dönüp giderlerken sağırlara da daveti duyuramazsın.

81- Sen körleri sapıklıklarından çevirip, doğru yola getiremezsin. Ancak ayetlerimize inanıp da teslim olanlara duyurabilirsin.

82- O söz başlarına geldiği (kıyamet yaklaştığı) zaman, onlara yerden bir dabbe (mahluk) çıkarırız da, bu onlara insanların ayetlerimize kesin bir iman getirmemiş olduklarını söyler.

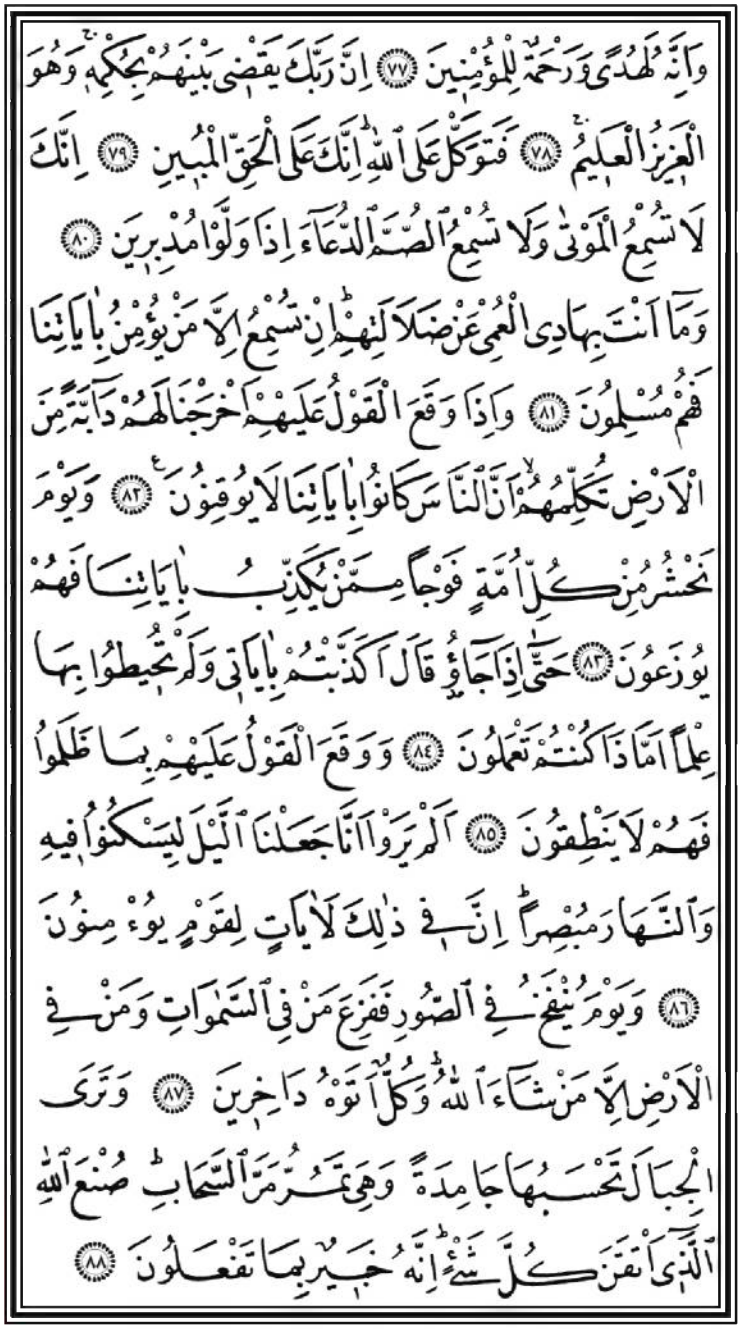

83- O gün, her ümmet içinden ayetlerimizi yalan sayanlardan bir cemaat toplarız da onlar toplu olarak (hesap yerine) sevkedilirler.

84- Nihayet (hesap yerine) geldikleri zaman Allah buyurur; Siz benim ayetlerimin, ne olduğunu kavramadan yalan saydınız öyle mi? Değilse yaptığınız neydi?

85- Yaptıkları haksızlıktan ötürü, (azaba uğrayacaklarını bildiren) o söz, gerçekleşmiştir. Artık onlar konuşamazlar.

86- Dinlensinler diye geceyi (karanlık) ve (çalışsınlar diye) gündüzü aydınlık kıldığımızı görmediler mi? İman eden bir kavim için elbette bunda birçok ibretler vardır.

87- Sur'a üfürüldüğü gün, Allah'ın diledikleri müstesna, göklerde ve yerde bulunanlar hep dehşete kapılır. Hepsi boyunları bükük olarak O'na gelirler.

87- Sur'a üfürüldüğü gün, Allah'ı dileyenler (salih kullar) müstesna, göklerde ve yerde bulunanlar hep dehşete kapılır. Hepsi boyunları bükük olarak O'na gelirler.

88- Sen dağları görürsün de, onları yerinde durur sanırsın. Oysa onlar bulutların yürümesi gibi yürümektedirler. (Bu) Her şeyi sapsağlam yapan Allah'ın sanatıdır. Şüphesiz ki O, yaptıklarınızdan tamamıyla haberdardır.

89- Kim iyilikle (İlahi huzura) gelirse ona daha iyisi verilir. Ve onlar o gün korkudan emin kalırlar.

90- (Rab'lerinin huzuruna) kötülükle gelen kimseler ise, yüzü koyun cehenneme atılırlar. (Onlara) Ancak yaptıklarınızın karşılığını görmektesiniz (denir).

91- De ki; Bu beldenin (Mekke'nin) Rab'bine ibadet etmemle emrolundum. Bana bir hürmet vermiştir. Ve her şey onun içindir. Yine emrolundum ki Müslüman'lardan olayım.

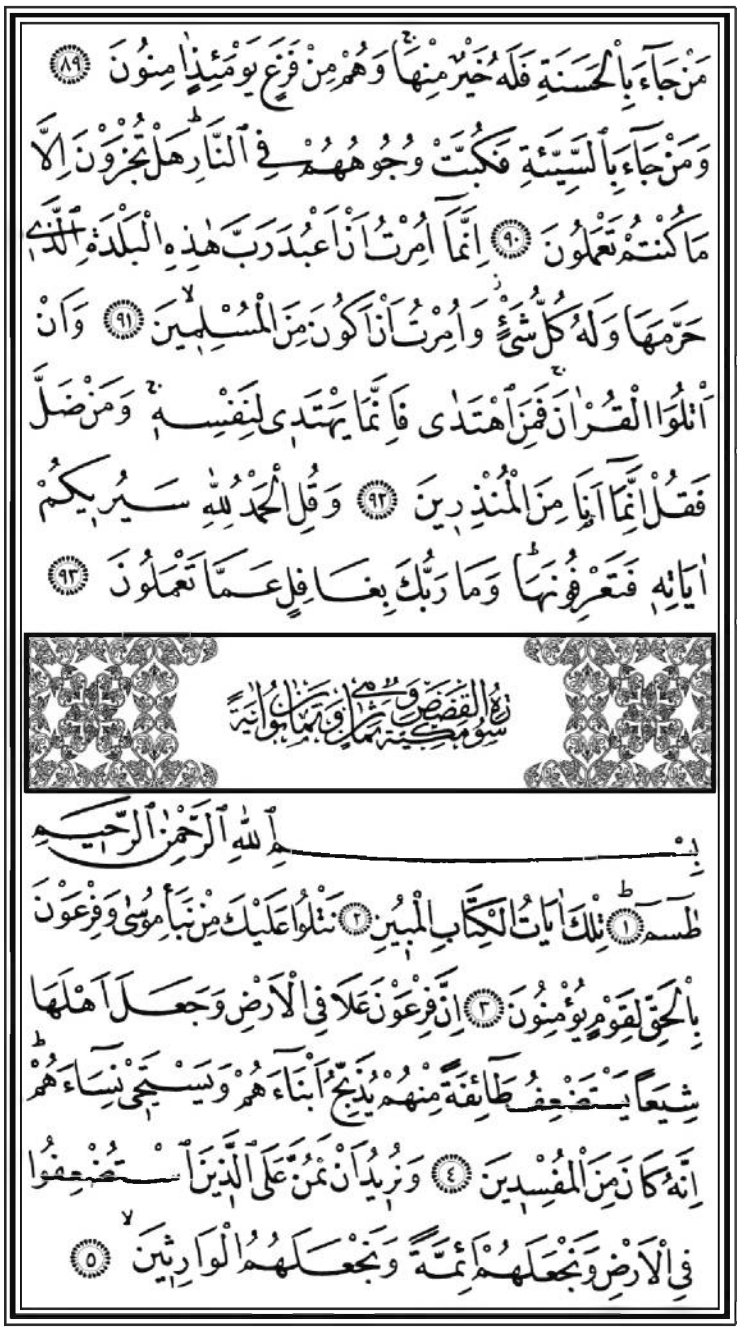

92- Ve emrolundum ki; Kur'an okuyayım. Şimdi her kim hidayete ererse kendi için hidayete ermiş olur ve kim de delalete düşerse artık de ki; Ben ancak Allah'ın azabını haber verenlerdenim.

93- Ve şöyle de; Hamd Allah'a mahsustur. O, ayetlerini size gösterecek, siz de onları görüp tanıyacaksınız Rab'bin yaptıklarınızdan habersiz değildir.

YİRMİ SEKİZİNCİ SÛRE
el- KASAS SÛRESİ

Bu sure Mekke'de nazil olmuştur. Seksen beşinci ayetinin hicret esnasında Mekke ile Medine arasında, elli iki ila elli beşinci ayetleri ise Medine'de nazil olduğu rivayet edilmiştir. seksen sekiz ayettir.

Kasas olaylar hikayeler demektir. İsmini yirmi beşinci ayetinden almıştır. Surenin başlıca konularını Hazreti Musa'nın çocukluğundan itibaren hayatı, mücadeleleri, tevhid ehlinin zaferi ve dünya servetine güvenilmemesi teşkil etmektedir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Ta. Sin. Mim.

2- Bunlar apaçık Kitab'ın ayetleridir.

3- İman eden bir kavim için (faydalı olmak üzere) Musa ile Firavun'un haberlerinden bir kısmını sana bihakkın anlatacağız.

4- Firavun (Mısır) toprağında gerçekten azmış, halkını çeşitli zümrelere bölmüştü. Onlardan bir zümreyi güçsüz buluyor, bunların oğullarını boğazlıyor, kızlarını ise sağ bırakıyordu. Çünkü o bozgunculardandı.

5- Biz ise, o yerde güçsüz düşürülenlere lütufta bulunmak onları önderler yapmak ve onları (mukaddes topraklara) varis kılmak istiyorduk.

5- Biz ise, o yerde ezilenlere (adaletimizle) lütufta bulunmak istedik, onları (zulmetden) kurtardık ve onları (mukaddes topraklara) yerleştirdik.

6- Ve o yerde onları emin kıldık, Firavun ile Haman'a ve ordularına, onlardan (İsrailoğulları'ndan gelecek diye) korktukları şeyi de göstermek (istiyorduk).

7- Musa'nın anasına; Onu emzir, kendisine zarar geleceğinden endişelendiğinde onu denize (Nil nehrine) bırakıver, hiç korkup kaygılanma, çünkü biz onu sana geri vereceğiz, diye bildirdik.

8- Nihayet Firavun ailesi onu yitik çocuk olarak (nehirden) aldı. O, sonunda kendileri için bir düşman ve bir tasa olacaktı. Şüphesiz Firavun ile Haman ve askerleri yanlış yolda idiler.

9- Firavun'un karısı (sepetin içinden erkek çocuğu çıkınca kocasına); Benim ve senin için göz aydınlığıdır. Onu öldürmeyin, belki bize faydası dokunur, ya da onu evlat ediniriz, dedi. Halbuki onlar (işin sonunu) sezemiyorlardı.

10- Musa'nın anasının yüreğinde yalnızca çocuğunun tasası kaldı. Eğer biz, (vaadimize) inananlardan olması için onun kalbini pekiştirmemiş olsaydık, neredeyse işi meydana çıkaracaktı.

11-Annesi Musa'nın ablasına; Onun izini takip et, dedi. O da, onlar farkına varmadan, uzaktan kardeşini gözetledi.

12- Biz daha önceden (annesine geri verilinceye kadar) onun süt analarını kabulüne (emmesine) müsaade etmedik. Bunun üzerine ablası; Size, onun bakımını namınıza üstlenecek, hem de ona iyi davranacak bir aile gösterelim mi? dedi.

13- Böylelikle biz onu, anasına, gözü aydın olsun, gam çekmesin ve Allah'ın vaadinin gerçek olduğunu bilsin diye geri verdik. Fakat yine de pek çoğu (bunu) bilmezler.

14- Musa yiğitlik çağına erip olgunlaşınca, biz ona hikmet ve ilim verdik. İşte muhsin olanları biz böyle mükafatlandırırız.

15- Musa, ahalisinin habersiz olduğu bir sırada şehre girdi. Orada, biri kendi tarafından, diğeri düşman tarafından olan iki adamı birbiriyle döğüşür buldu. Kendi tarafından olanı, düşmana karşı ondan yardım diledi. Musa da ötekine, bir yumruk vurup ölümüne sebep oldu. (Bunun üzerine) Bu şeytan işidir. O, gerçekten saptırıcı, apaçık bir düşman dedi.

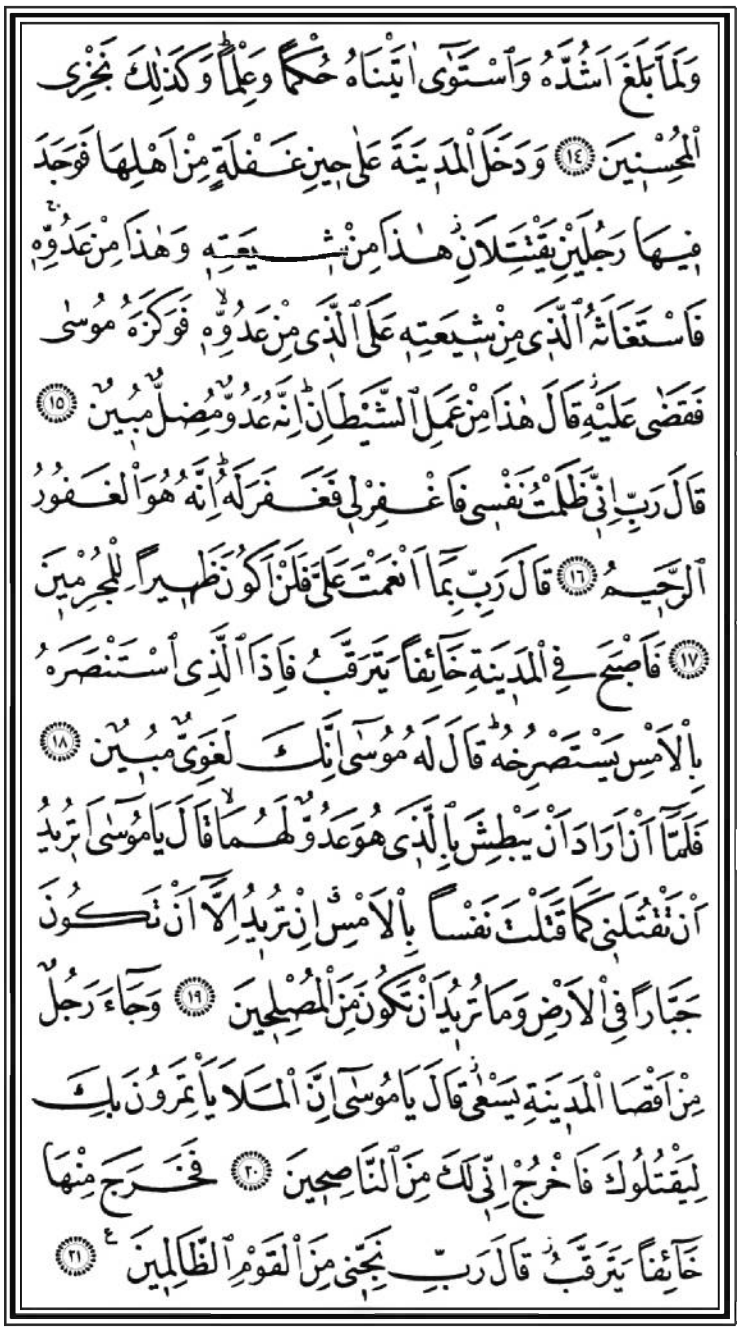

16- Musa; Rab'bim! Doğrusu kendime zulmettim (başıma iş açtım) beni bağışla dedi. Allah da onu bağışladı. Çünkü, çok bağışlayıcı, çok esirgeyici olan ancak O'dur.

17- Musa; Rab'bim! Bana lütfettiğin nimetlere and olsun ki, artık suçlulara (ve suça itenlere) asla arka çıkmayacağım, dedi.

18- Şehirde korku içinde, (etrafı) gözetleyerek sabahladı. Bir de ne görsün, dün kendisinden yardım isteyen kimse, feryat ederek yine ondan imdat istiyor. Musa ona (yardım isteyene) dedi ki; Doğrusu sen, besbelli bir azgınsın.

19- Musa, ikisinin de düşmanı olan adamı yakalamak isteyince, o adam dedi ki; Ey Musa! Dün bir cana kıydığın gibi, bana da mı kıymak istiyorsun? Demek, düzelticilerden olmak istemiyor da bu yerde illa yaman bir zorba olmayı arzuluyorsun sen.

20- Şehrin öbür ucundan bir adam koşarak geldi; Ey Musa! İleri gelenler seni öldürmek için hakkında müzakere ediyorlar. Derhal (buradan) çık. İnan ki ben senin iyiliğini isteyenlerdenim, dedi.

21- Musa korka korka, (etrafı) gözetleyerek oradan çıktı. Rab'bim! Beni zalimler güruhundan kurtar dedi.

22- Medyen'e doğru yöneldiğinde, umarım Rab'bim beni doğru yola iletir dedi.

23- Musa, Medyen suyuna varınca, orada (hayvanlarını) sulayan birçok insan buldu. Onların gerisinde de, (hayvanlarını) engelleyen iki kadın gördü. Onlara; Derdiniz nedir? Dedi. Şöyle cevap verdiler; Çobanlar sulayıp çekilmeden biz (onların içine sokulup hayvanlarımızı) sulamayız. Babamız da çok yaşlıdır.

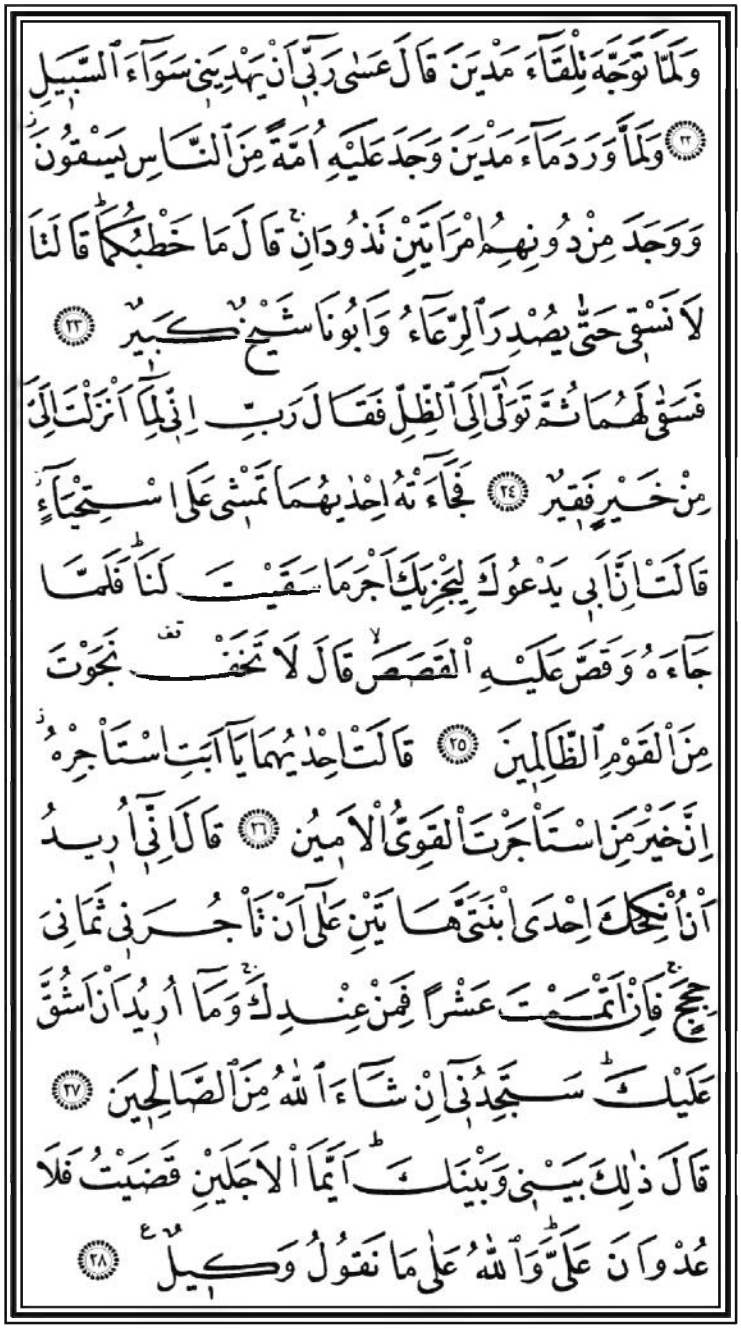

24- Bunun üzerine Musa, onların yerine (davarlarını) sulayıverdi. Sonra gölgeye çekildi ve; Rab'bim! Doğrusu bana indireceğin her hayıra (lütfuna) muhtacım dedi.

25- Derken o iki kadından biri utana utana yürüyerek ona geldi; Babam, dedi, bizim yerimize (hayvanları) sulamanın karşılığını ödemek için seni çağırıyor. Musa, ona (Hazreti Şuayb'a) gelip başından geçeni anlatınca o; Korkma, o zalim kavimden kurtuldun, dedi.

26- (Şuayb'ın) İki kızından biri; Babacığım! Onu ücretle (çoban) tut. Çünkü ücretle istihdam edeceğin en iyi kimse, güçlü ve güvenilir emin olandır, dedi.

27- (Şuayb) Dedi ki; Bana sekiz yıl çalışmana karşılık şu iki kızımdan birini sana nikahlamak istiyorum. Eğer on yıla tamamlarsan artık o kendinden; Yoksa sana ağırlık vermek istemem. İnşallah beni iyi kimselerden (işverenlerden) bulacaksın.

28- Musa şöyle cevap verdi; Bu seninle benim aramdadır. Bu iki süreden hangisini doldurursam doldurayım, demek ki bana karşı husumet yok. Söylediklerimize Allah vekildir.

29- Sonunda Musa süreyi doldurup ailesiyle yola çıkınca, Tûr tarafından bir ateş gördü. Ailesine; Siz (burada) bekleyin. Ben bir ateş gördüm, belki oradan size bir haber yahut ısınmanız için bir ateş parçası getiririm, dedi.

30- Oraya gelince, o mübarek yerdeki vadinin sağ kıyısından, (oradaki) ağaç tarafından kendisine şöyle seslenildi; Ey Musa! Bil ki ben, bütün alemlerin Rab'bi olan Allah'ım.

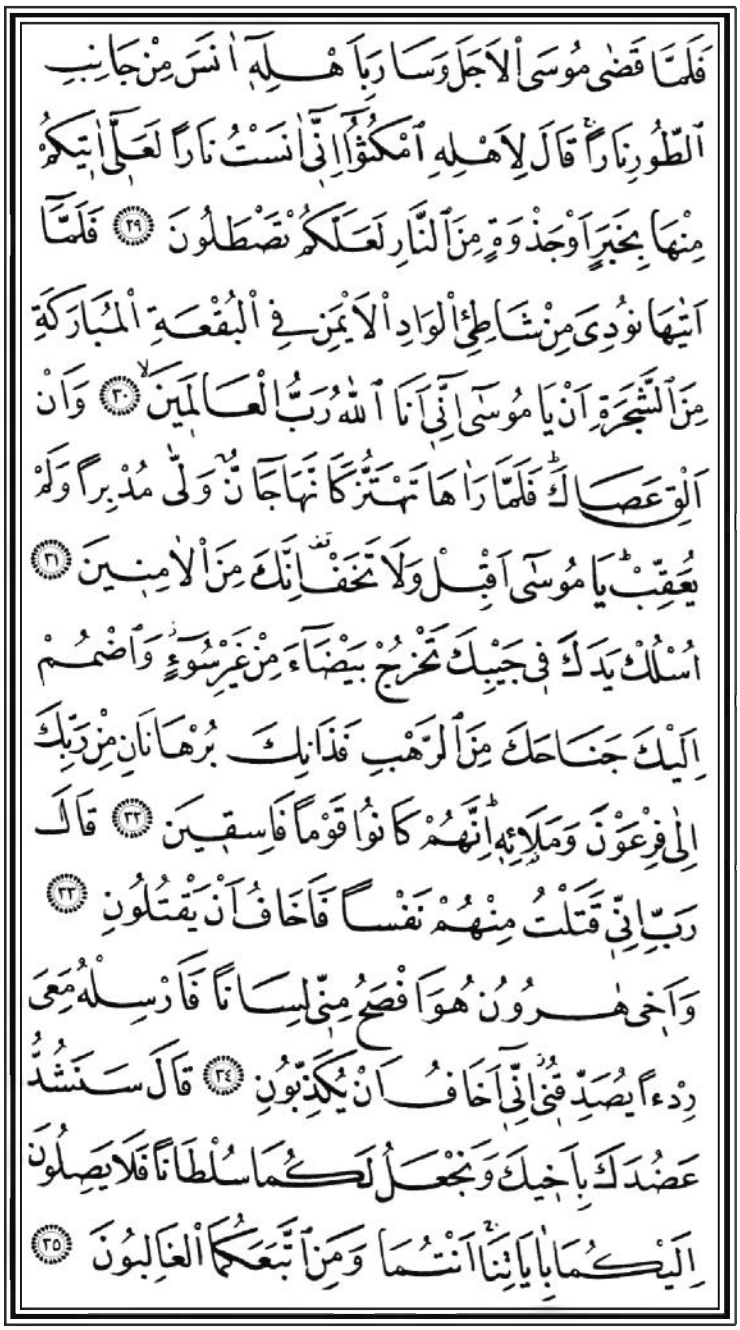

31- Ve asanı at (denildi). Musa (attığı) asayı yılan gibi deprenir görünce, dönüp arkasına bakmadan kaçtı. Ey Musa! Beri gel, korkma. Çünkü sen emniyette olanlardansın (buyuruldu).

32- Elini koynuna sok; kusursuz, bembeyaz çıkacaktır. Korkudan (açılan) kollarını kendine çek. İşte bu ikisi Firavun ve onun adamlarına karşı Rab'bin tarafından iki kesin delildir. Çünkü onlar, yoldan çıkan bir kavim olmuşlardır (diye seslenildi).

33- Musa dedi ki; Rab'bim! Ben onlardan birini öldürmüştüm, beni öldürmelerinden korkuyorum.

34- Kardeşim Harun'un dili benimkinden daha düzgündür. Onu da beni doğrulayan bir yardımcı olarak benimle birlikte gönder. Zira bana yalancılık ithamında bulunmalarından endişe ediyorum.

35- Allah buyurdu; Seni kardeşinle destekleyeceğiz ve size öyle bir kudret vereceğiz ki, ayetlerimiz (mucize yardımlarımız) sayesinde onlar size erişemeyecekler. Siz ve size tabi olanlar üstün geleceksiniz.

36- Musa onlara apaçık ayetlerimizi getirince; Bu, olsa olsa uydurulmuş bir sihirdir. Biz önceki atalarımızdan böylesini işitmemiştik, dediler.

37- Musa şöyle dedi; Rab'bim, kendi katından kimin hidayet (Hak'ka rehberlik) getirdiğini ve hayırlı akıbetin kime nasip olacağını en iyi bilendir. Muhakkak ki, zalimler iflah olmazlar.

38- Firavun; Ey ileri gelenler! Sizin için benden başka bir İlah tanımıyorum. Ey Haman! Haydi benim için çamur üzerine ateş yak (ve tuğla imal et) bana bir kule yap ki Musa'nın tanrısına çıkayım. Ama sanıyorum, o mutlaka yalan söyleyenlerdendir, dedi.

39- O ve askerleri, yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve gerçekten bize döndürülmeyeceklerini sandılar.

40- Biz de onu ve askerlerini yakalayıp denize atıverdik. Bak işte, zalimlerin sonu ne oldu.

41- Onları, (insanları) ateşe çağıran öncüler kıldık. Kıyamet günü onlar yardım görmeyeceklerdir.

41- Onlar, (insanları) ateşe çağıran öncülerdendi. Kıyamet günü onlar yardım görmeyeceklerdir.

42- Bu dünyada arkalarına lanet taktık. Onlar, kıyamet gününde kötülenmişler arasındadır.

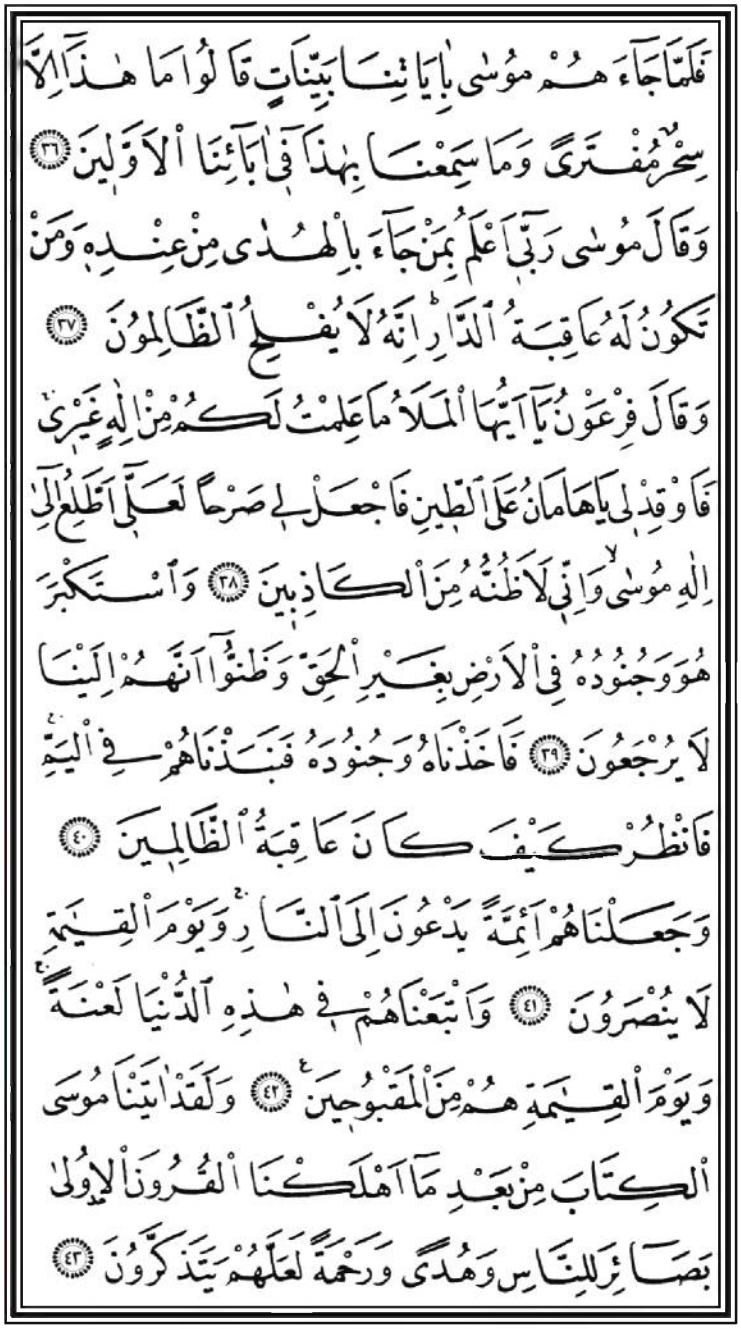

42- Bu dünyada arkalarına lanet taktırdılar. Onlar, kıyamet gününde kötülenmişler arasındadır.

43- And olsun biz, ilk nesilleri yok ettikten sonra Musa'ya düşünüp öğüt alsınlar diye insanlar için apaçık deliller, hidayet rehberi ve rahmet olarak o Kitab'ı (Tevrat'ı) vermişizdir.

44- (Rasul'üm) Musa'ya emrimizi bildirdiğimiz sırada, sen batı yönünde bulunmuyordun ve (o hadiseyi) görenlerden de değildin.

45- Bilakis biz nice nesiller var ettik de, onların üzerinden uzun zamanlar geçti. Sen, ayetlerimizi kendilerinden okuyarak öğrenmek üzere Medyen halkı arasında oturmuş da değilsin. Aksine (Peygamber'ler) gönderen biziz.

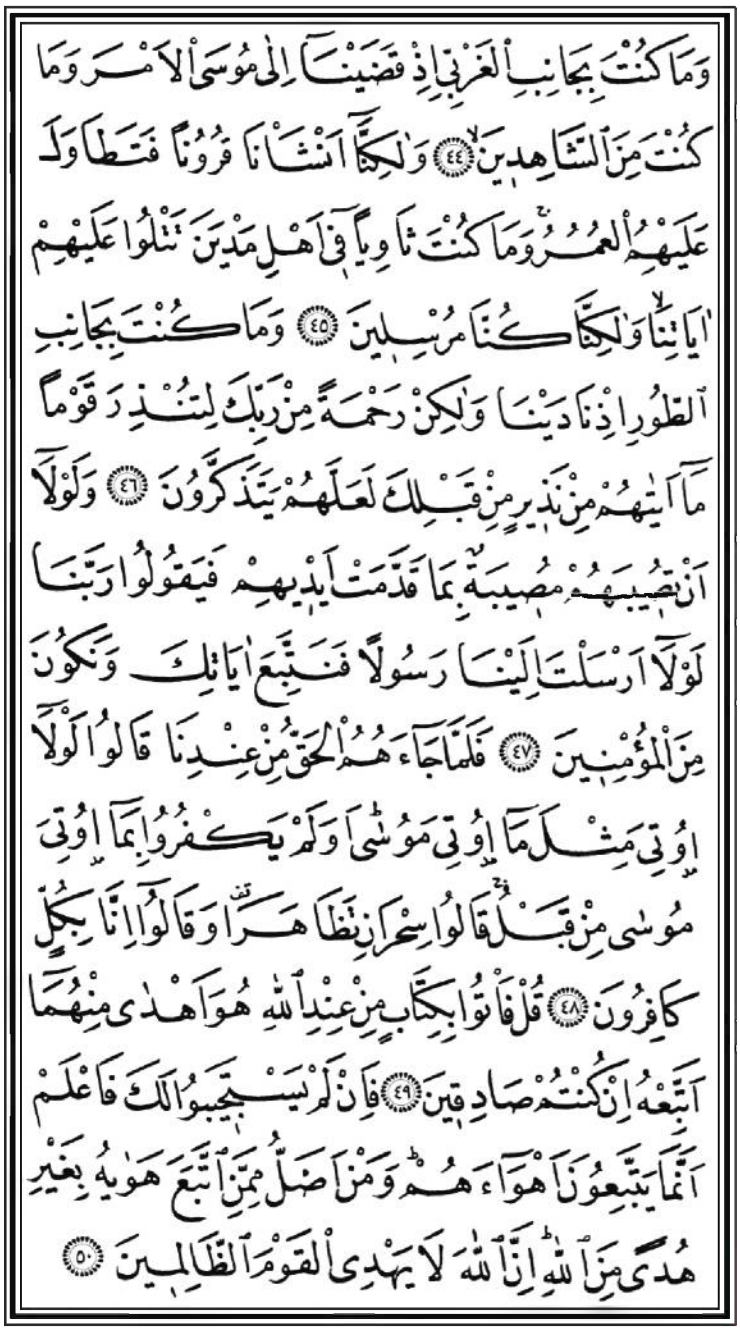

46- (Musa'ya) seslendiğimiz zaman da sen Tûr'un yanında değildin. Bilakis, senden önce kendilerine uyarıcı (Peygamber) gelmeyen bir kavmi uyarman için Rab'binden bir rahmet olarak (orada geçenleri sana bildirdik) olaki düşünüp öğüt alırlar.

47- Bizzat kendi yaptıklarından dolayı başlarına bir müsibet geldiğinde, Rab'bimiz! Ne olurdu bize bir Peygamber gönderseydin de, ayetlerine uysak ve mü'minlerden olsaydık! Diyecek olmasalardı (seni göndermezdik).

48- Fakat onlara tarafımızdan o hak (Peygamber) gelince; Musa'ya verilen (mucizeler) gibi ona da verilmeli değil miydi? Dediler. Peki, daha önce Musa'ya verileni de inkar etmemişler miydi? Birbirini destekleyen iki sihir demişler ve şunu söylemişlerdi; Doğrusu biz hiçbirine inanmıyoruz.

49- (Rasul'üm!) De ki; Eğer doğru sözlüler iseniz, Allah katında bu ikisinden (bana ve Musa'ya inen Kitap'lardan) daha doğru bir Kitap getirin de ben ona uyayım.

50- Eğer sana cevap veremezlerse, bil ki onlar, sırf heveslerine uymaktadırlar. Allah'tan bir yol gösterici olmaksızın kendi hevesine uyandan daha sapık kim olabilir! Elbette Allah zalim kavmi doğru yola iletmez.

50- Eğer sana cevap veremezlerse, bil ki onlar, sırf heveslerine uymaktadırlar. Allah'tan (başka) bir yol gösterici olmaksızın kendi hevesine uyandan daha sapık kim olabilir! Elbette zalim kavimler (o hal üzere oldukları müddetce) Allah'ın doğru yolunu bulamazlar.

51- And olsun ki biz, düşünüp öğüt alsınlar diye, sözü birbiri ardınca irad ettik.

52- Ondan (Kur'an'dan) önce kendilerine Kitap verdiklerimiz, ona da iman ederler.

53- Onlara (Kur'an) okunduğu zaman ona iman ettik. Çünkü o Rab'bimizden gelmiş hakikattir. Esasen biz daha önce de Müslüman idik derler.

54- İşte onlara, sabretmelerinden ötürü, mükafatları iki defa verilecektir. Bunlar kötülüğü iyilikle savarlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan da Allah rızası için harcarlar.

55- Onlar, boş söz işittikleri zaman ondan yüz çevirirler ve, bizim işlerimiz bize, sizin işleriniz size. Size selam olsun. Biz kendini bilmezleri (arkadaş edinmek) istemeyiz, derler.

56- (Rasul'üm) Sen sevdiğini hidayete erdiremezsin; Bilakis Allah dilediğine hidayet verir. Hidayete girecek olanları en iyi O bilir.

56- (Rasul'üm) Sen sevdiğini hidayete erdiremezsin; Bilakis Allah'tan dileyen hidayet bulur. Hidayete girecek olanları en iyi O bilir.

57- Biz seninle beraber doğru yola uyarsak, yurdumuzdan atılırız dediler. Biz onları, kendi katımızdan bir rızık olarak her şeyin ürünlerinin toplanıp getirildiği, güvenli, dokunulmaz bir yere (Mekke-i Mükerreme'ye) yerleştirmedik mi? Fakat onların çoğu bilmezler.

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا
بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ أُولَٰئِكَ
يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ
وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي
الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا إِنْ نَتَّبِعِ الْهُدَىٰ
مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَا أَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ
ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾
وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ
مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا
نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ
حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا
كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

58- Biz, refahından şımarmış nice memleketi helak etmişizdir. İşte yerleri! Kendilerinden sonra oralarda pek az oturabilmiştir. Onlara biz varis olmuşuzdur.

59- Rab'bin kendilerine ayetlerimizi okuyan bir Peygamber'i memleketlerin, ana merkezine göndermedikçe, o memleketleri helak edici değildir. Zaten biz ancak halkı zalim olan memleketleri, helak etmişizdir.

60- Size verilen şeyler dünya hayatının geçim vasıtası ve süsüdür. Allah katında olanlar ise, daha hayırlı ve daha kalıcıdır. Hala buna aklınız ermeyecek mi?

61- Şu halde kendisine güzel bir vaatte bulunduğumuz ve ardından ona kavuşan kimse, (sırf) dünya hayatının geçici menfaat ve zevkini yaşayan, sonra kıyamet gününde (azap için) huzurumuza getirilenler arasında bulunan kimse gibi midir?

61- Şu halde kendisine güzel bir vaatte bulunduğumuz ve ardından ona kavuşan kimse, (ahirete arkasını dönüp sırf) dünya hayatının geçici menfaat ve zevkini (arzulayıp) yaşayan, sonra kıyamet gününde (azap için) huzurumuza getirilenler arasında bulunan kimse gibi midir?

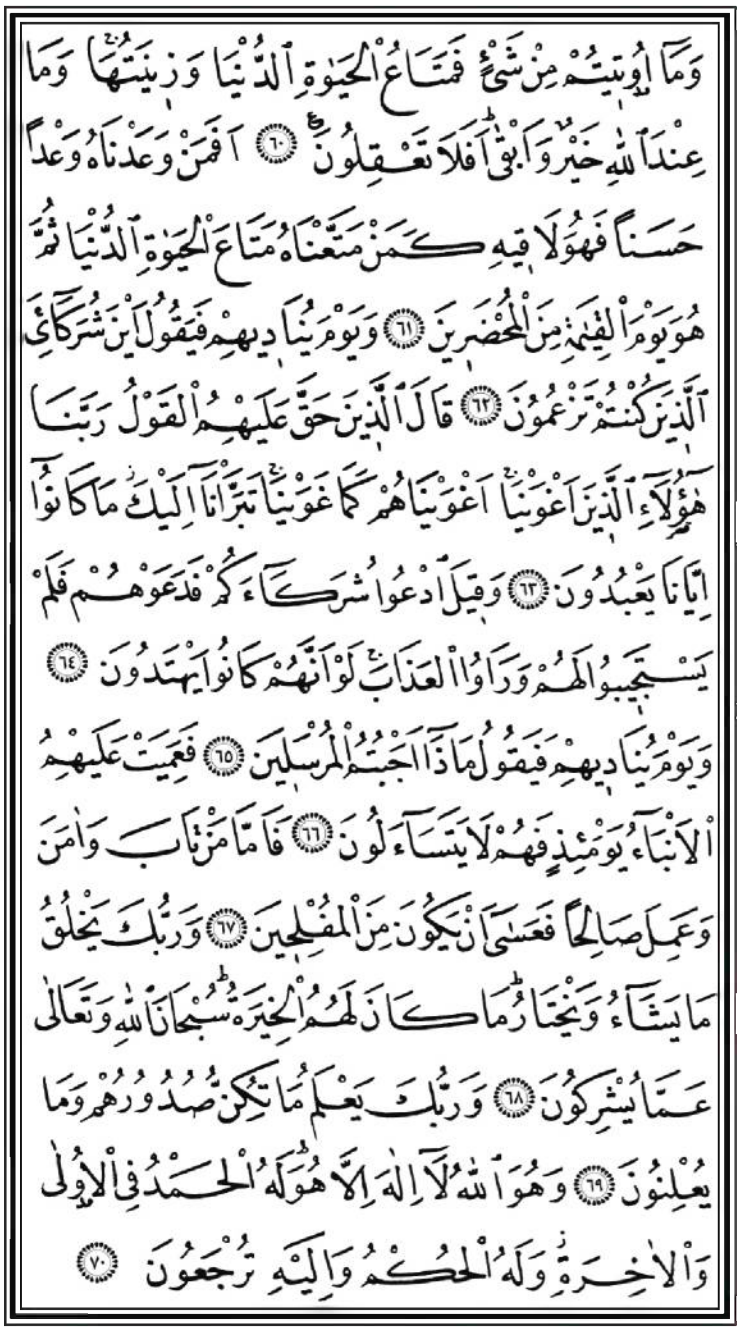

62- O gün Allah onları çağırarak; Benim ortaklarım olduklarını iddia ettikleriniz hani nerede? Diyecektir.

63- (O gün) Aleyhlerine söz (hüküm) gerçekleşmiş olanlar; Rab'bimiz! Şunlar azdırdığımız kimselerdir. Biz nasıl azmış isek onlar da öylece azdılar. (Yoksa onları zorlayan bir gücümüz yoktu. Onların suçlarından). Beri olduğumuzu sana arz ederiz. Zaten onlar aslında bize tapmıyorlardı (kendi arzularına tapıyorlardı) Derler.

64- (Allah'a koştuğunuz) Ortaklarınızı çağırın denir, onlar da çağırırlar; Fakat kendilerine cevap vermezler ve (karşılarında) azabı görürler. Ne olurdu (dünyada iken) doğru yola girselerdi.

65- O gün Allah onları çağırarak; Peygamber'lere ne cevap verdiniz? Diyecektir.

66- İşte o gün onlara bütün haberler körleşmiştir (delilleri tükenmiş, söyleyecek sözleri kalmamıştır). Onlar birbirlerine de soramayacaklardır

67- Fakat tevbe eden, iman edip iyi işler yapan kimseye gelince, onun kurtuluşa erenler arasında olması umulur.

67- Fakat tevbe eden, iman edip iyi işler yapan kimseye gelince, onlar taki (Allah'ın tevvap sıfatına güvenerek) kurtuluşa erenlerin arasında olmalarını umabilirler.

68- Rab'bin dilediğini yaratır ve seçer. Onların seçim hakkı yoktur. Allah onların ortak koştuklarından münezzehtir ve şanı yücedir.

68- Rab'bin dilediğini yaratır ve ihtiyar eder.(eksik sıfatlardan münazzeh olarak adaletle hükmünü yerine getirir) Onlar için muhayyerlik (ahirette hüküm vermek) yoktur. Allah onların ortak koştuklarından münezzehtir ve şanı yücedir.

69- Rab'bin, onların, sinelerinde gizlediklerini de açığa vurduklarını da bilir.

70- İşte O Allah'tır. O'ndan başka ilah yoktur. Önünde de ve ahirette hamd O'nun içindir. Ve (ahirette) hüküm yalnız O'na mahsustur. Ancak O'na döndürüleceksiniz.

71- (Rasul'üm!) De ki; Düşündünüz mü hiç, eğer Allah üzerinizde geceyi ta kıyamet gününe kadar aralıksız devam ettirse, Allah'tan başka size bir ışık getirecek ilah kimdir. Hala işitmeyecek misiniz?

72- De ki; Söyleyin bakalım, eğer Allah üzerinizde gündüzü ta kıyamet gününe kadar aralaksız devam ettirse, Allah'tan başka, istirahat edeceğiniz geceyi size getirecek ilah kimdir? Hala görmeyecekmisiniz?

73- Rahmetinden ötürü Allah, geceyi ve gündüzü yarattı ki geceleyin dinlenesiniz, (gündüzün) onun fazlı kereminden (rızkınızı) arayasınız ve şükredesiniz.

74- O gün Allah onları çağırarak; Benim ortaklarım olduklarını iddia ettikleriniz hani nerede? Diyecektir.

75- (O gün) Her ümmetten bir şahit çıkarır, (kafirlere); Kesin delilinizi getirin! Deriz. O zaman bilirler ki hakikat Allah'a aittir ve uydura geldikleri şeyler (putlar) de kendilerinden ayrılıp kaybolmuşlardır.

76- Karun, Musa'nın kavminden idi de, onlara karşı azgınlık etmişti. Biz ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarlarını güçlü kuvvetli bir toplum zor taşırdı. Kavmi ona şöyle demişti; Şımarma! Bil ki Allah şımarıkları sevmez.

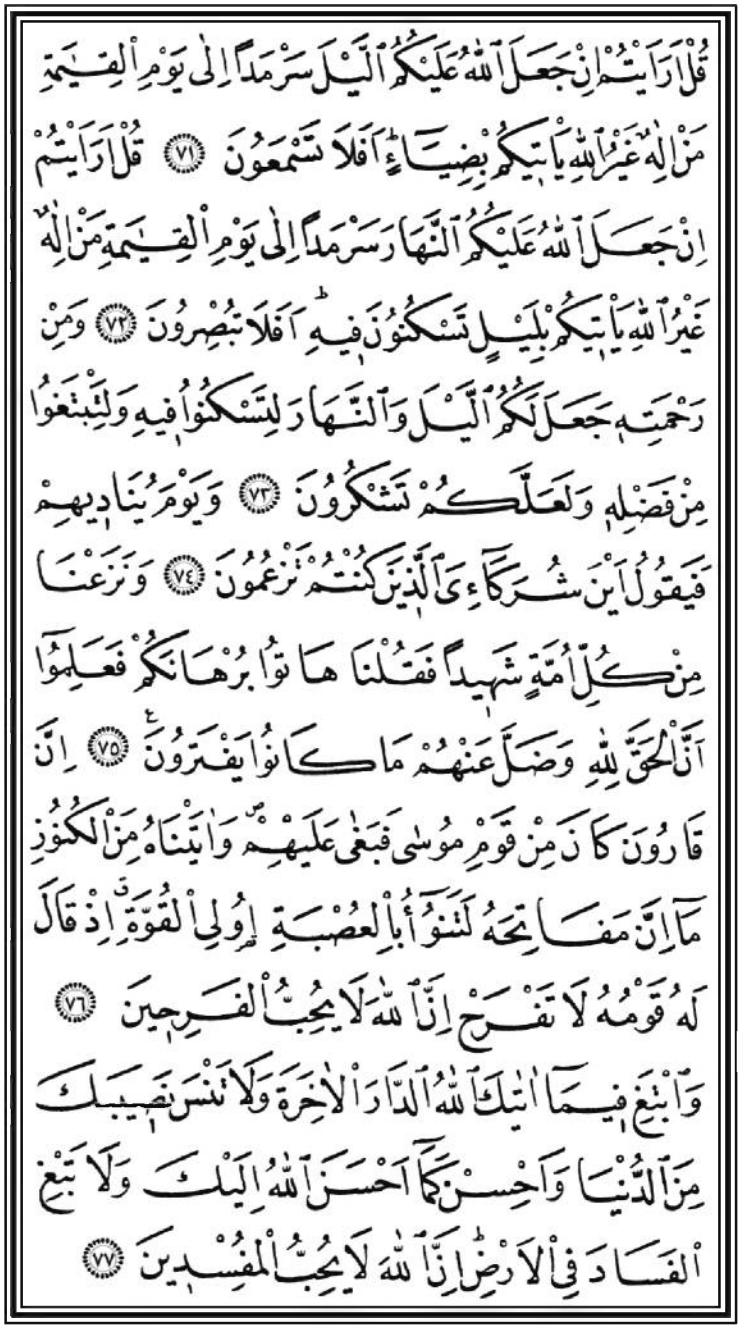

77- Allah'ın sana verdiğinden (onun yolunda harcayarak) ahiret yurdunu iste; Ama dünyadan da nasibini unutma. Allah sana ihsan ettiği gibi, sen de (insanlara) iyilik et. Yeryüzünde bozgunculuğu arzulama. Şüphesiz ki Allah, bozguncuları sevmez.

78- Karun ise; O (servet) bana ancak kendimdeki bilgi sayesinde verildi, demişti. Bilmiyor muydu ki Allah, kendinden önceki nesillerden, ondan daha güçlü, ondan daha çok taraftarı olan kimseleri helak etmişti. Mücrimlerden günahları sorulmaz (Allah onların hepsini bilir).

79- Derken, Karun, ihtişamı içinde kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını arzulayanlar; Keşke Karun'a verilenin benzeri bizim de olsaydı; Doğrusu o çok şanslı, dediler.

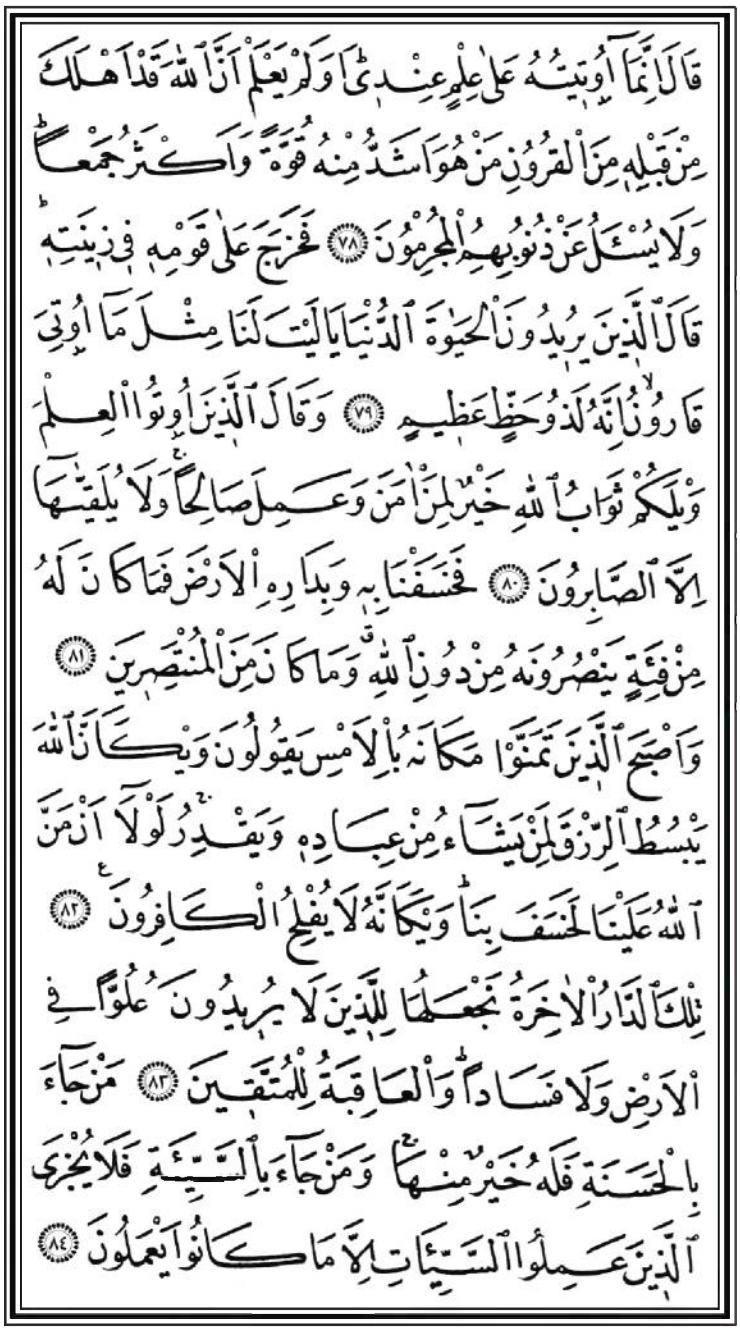

80- Kendilerine ilim verilmiş olanlar şöyle dediler. Yazıklar olsun size! İman edip iyi işler yapanlara göre Allah'ın mükafatı daha üstündür. Ona da ancak sabredenler kavuşabilir.

81- Nihayet biz, onu da, sarayını da yerin dibine geçirdik. Artık Allah'a karşı kendisine yardım edecek avanesi olmadığı gibi, o, kendini savunup kurtarabilecek kimselerden de değildi.

82- Daha dün onun yerinde olmayı isteyenler; Demek ki, Allah rızkı, kullarından dilediğine bol veriyor, dilediğine de az. Şayet Allah bize lütufta bulunmuş olmasaydı, bizi de yerin dibine geçirirdi. Vay! Demek ki inkarcılar iflah olmazmış! Demeye başladılar.

82- Daha dün onun yerinde olmayı isteyenler; Demek ki, Allah rızkı, kullarından dileyene bol veriyor, dileyene de az. Şayet Allah bize lütufta bulunmuş olmasaydı, bizi de yerin dibine geçirirdi. Vay! Demek ki inkarcılar iflah olmazmış! Demeye başladılar.

83- İşte ahiret yurdu! Biz onu yeryüzünde böbürlenmeyi ve bozgunculuğu arzulamayan kimseye veririz. (En güzel) Akıbet, takva sahiplerinindir.

84- Kim bir iyilik getirirse ona bundan daha hayırlı karşılık vardır. Kim bir kötülük getirirse, o kötülükleri işleyenler, ancak yaptıkları kadar ceza görürler.

85- (Rasul'üm) Kur'an'ı (okumayı, tebliğ etmeyi ve ona uymayı) sana farz kılan Allah, elbette seni (yine) dönülecek yere döndürecektir. De ki; Rab'bim, kimin hidayeti getirdiğini ve kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu en iyi bilendir.

86- Sen bu Kitab'ın sana vahyolunacağını ummuyordun. (Bu) Ancak Rab'binden bir rahmet (olarak gelmiş) tir. O halde sakın kafirlere arka çıkma.

87- Allah'ın ayetleri sana indirildikten sonra, artık sakın onlar seni bu ayetlerden alıkoymasınlar. Rab'bine davet et. Asla müşriklerden olma.

88- Allah ile birlikte, başka bir tanrıya tapıp yalvarma! O'ndan başka İlah yoktur. Onun Zat'ından başka her şey yok olacaktır. Hüküm onundur ve siz ancak ona döndürüleceksiniz.

88- Allah'tan başka (uydurma) tanrılara tapıp yalvarma! O'ndan başka İlah yoktur. Onun Zat'ından başka her şey yok olacaktır. Hüküm onundur ve siz ancak ona döndürüleceksiniz.

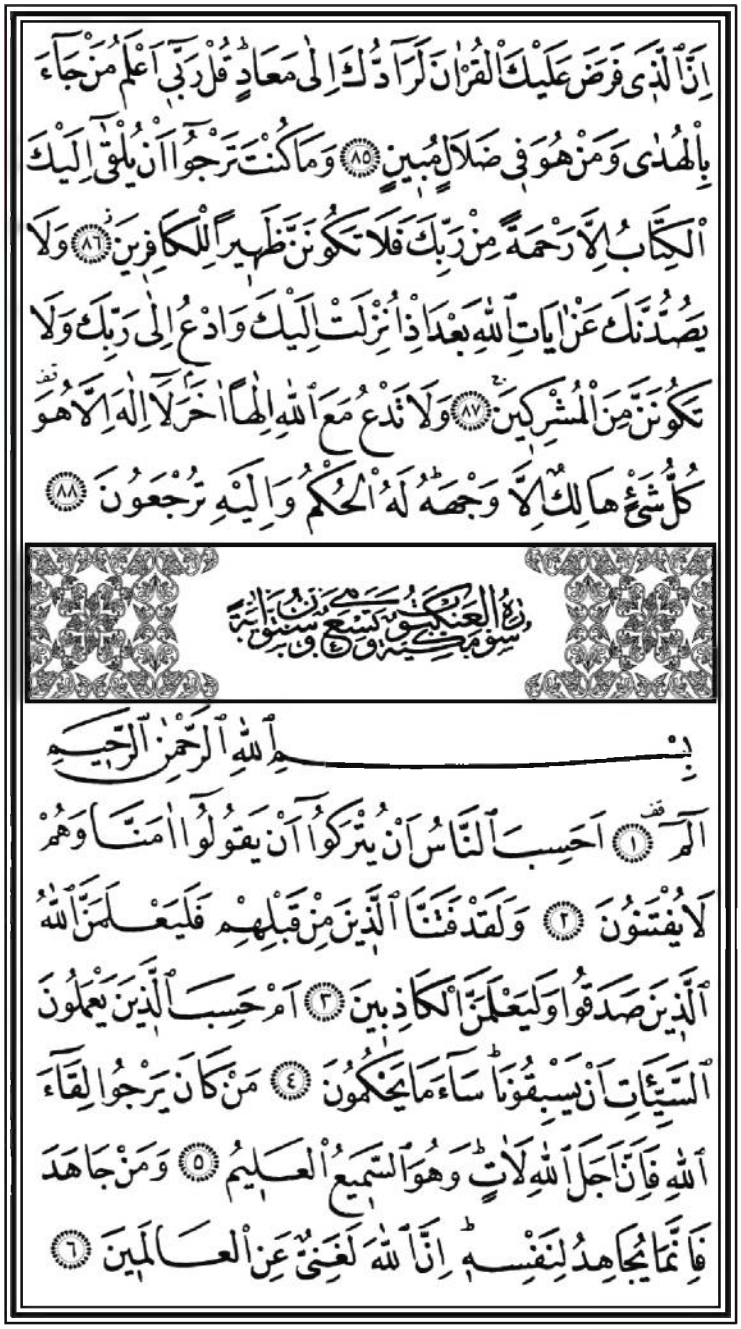
إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ ۚ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ مَن جَاءَ
بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ
الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا
يَصُدُّنَّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ ۖ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ ۘ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ
كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ ۚ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

سورة العنكبوت مكية وهي تسع وستون آية وسبع ركوعات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَن يُتْرَكُوا أَن يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ
لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ أَن يَسْبِقُونَا ۚ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَن كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ
اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾ وَمَن جَاهَدَ
فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

YİRMİ DOKUZUNCU SÛRE
el-ANKEBÛT SÛRESİ

Mekke'de nazil olan bu sure altmış dokuz ayettir. Ankebut örümcek demektir. Kırk birinci ayetinde kafirlerin işleri örümcek ağına benzetildiği için sure bu ismi almıştır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Elif. Lam. Mim.

2- İnsanlar, imtihandan (kendilerinin nasıl bir insan olduklarını ıspatlamadan) sadece iman ettik demeleriyle bırakılıvereceklerini mi sandılar?

3- And olsun ki, biz onlardan öncekilerini de (kendilerinin nasıl bir insan olduklarını ıspatlamaları için) imtihandan geçirmişizdir. Elbette Allah doğruları ortaya çıkaracak. Yalancıları da mutlaka ortaya koyacaktır.

4- Yoksa kötülükleri yapanlar bizden kaçabileceklerini mi sandılar? Ne kadar kötü (ne yanlış) hüküm veriyorlar!

5- Kim Allah'a kavuşmayı umuyorsa, bilsin ki Allah'ın tayin ettiği o vakit elbet ki gelecektir. O, her şeyi işiten ve bilendir.

6- Cihad eden ancak kendisi için cihad etmiş olur. Şüphesiz Allah alemlerden müstağnidir.

7- İman edip iyi işler yapanların (geçmiş) kötülüklerini elbette örteriz ve onlara, yaptıklarının daha güzeli ile karşılık veririz.

8- Biz insana, ana, babasına iyi davranmasını tavsiye etmişizdir. Eğer onlar, seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi (körü körüne) bana ortak koşman için zorlarlarsa, onlara itaat etme. Dönüşünüz ancak banadır. O zaman size yapmış olduklarınızı haber vereceğim.

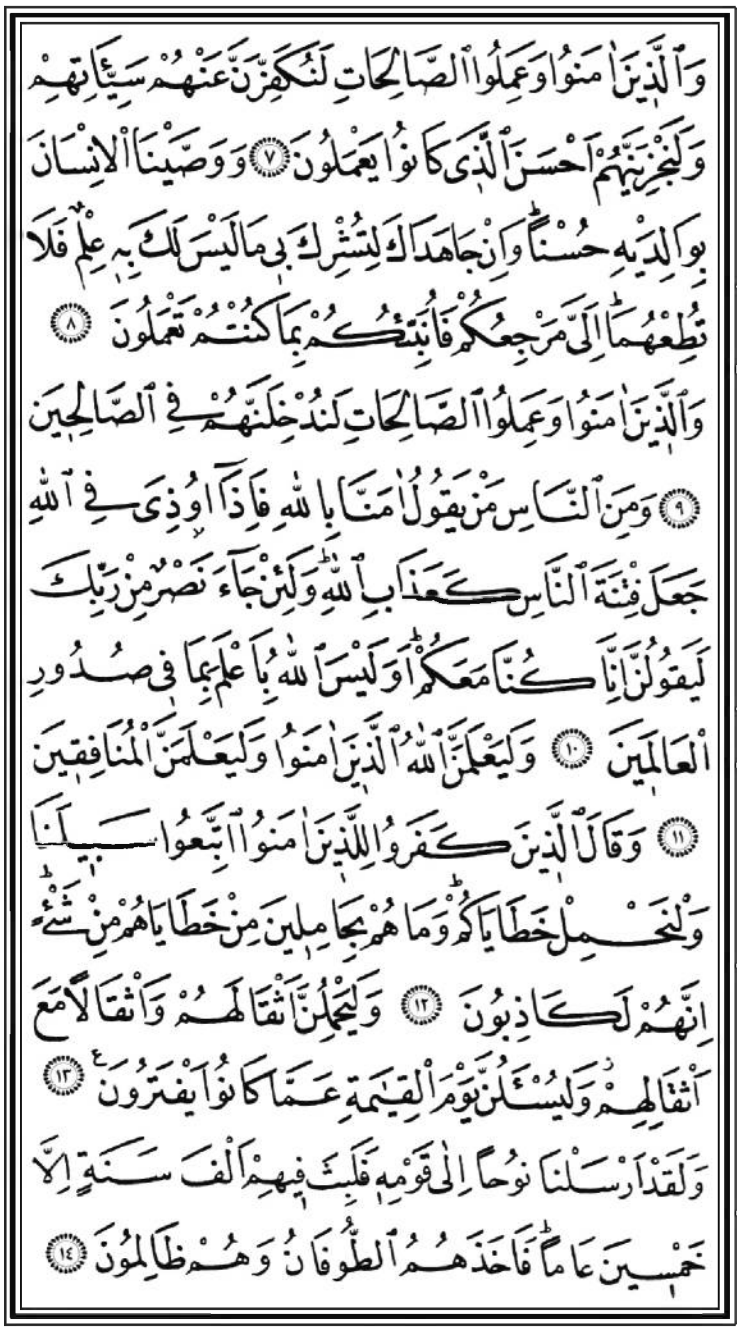

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ ٱلَّذِى كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا ٱلْإِنسَٰنَ
بِوَٰلِدَيْهِ حُسْنًا ۖ وَإِن جَٰهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِى مَا لَيْسَ لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ فَلَا
تُطِعْهُمَآ ۚ إِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾
وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِى ٱلصَّٰلِحِينَ
﴿٩﴾ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ فَإِذَآ أُوذِىَ فِى ٱللَّهِ
جَعَلَ فِتْنَةَ ٱلنَّاسِ كَعَذَابِ ٱللَّهِ ۖ وَلَئِن جَآءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ
لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ۚ أَوَلَيْسَ ٱللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِى صُدُورِ
ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَلَيَعْلَمَنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ
﴿١١﴾ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّبِعُوا۟ سَبِيلَنَا
وَلْنَحْمِلْ خَطَٰيَٰكُمْ وَمَا هُم بِحَٰمِلِينَ مِنْ خَطَٰيَٰهُم مِّن شَىْءٍ ۖ
إِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ
أَثْقَالِهِمْ ۖ وَلَيُسْـَٔلُنَّ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ عَمَّا كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا
خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ ٱلطُّوفَانُ وَهُمْ ظَٰلِمُونَ ﴿١٤﴾

9- İman edip iyi işler yapanları, muhakkak salihler (zümresi) içine katarız.

10- İnsanlardan kimi vardır ki; Allah'a inandık der, fakat Allah uğrunda eziyete uğratıldığı zaman, insanların işkencesini Allah'ın azabı gibi tutar. Halbuki Rab'binden bir nusret gelecek olsa, mutlaka doğrusu biz de sizinle beraberdik derler. İyi de, Allah, herkesin kalbindekileri en iyi bilen değil midir?

11- Allah, elbette (ona gönülden) iman edenleri de bilir, iki yüzlüleri de bilir (ortaya çıkaracaktır).

12- Kâfirler, iman edenlere; Bizim yolumuza uyun, sizin günahlarınızı biz yüklenelim, derler. Halbuki onların hiçbir günahını yüklenecek değillerdir. Gerçekte onlar, kesinlikle yalan söylemektedirler.

13- (Fakat gerçek şu ki) Elbette kendi yüklerini (günahlarını) kendi yükleriyle birlikte nice yükleri taşıyacaklar ve uydurup durdukları şeylerden kıyamet günü mutlaka sorguya çekileceklerdir.

14- And olsun ki biz Nuh'u kendi kavmine gönderdik de o bin yıldan elli yıl eksik bir süre onların arasında kaldı. Sonunda onlar zulümlerini sürdürürken tufan kendilerini yakalayıverdi.

15- Fakat biz onu ve gemidekileri kurtardık ve bunu alemlere bir ibret yaptık.

16- İbrahim'i de gönderdik. O kavmine şöyle demişti; Allah'a kulluk edin. O'na karşı gelmekten sakının. Eğer bilmiş olsanız bu sizin için daha hayırlıdır.

17- Siz Allah'ı bırakıp birtakım putlara tapıyor, asılsız sözler uyduruyorsunuz. Bilmelisiniz ki, Allah'ı bırakıp da taptıklarınız, size rızık veremezler. O halde rızkı Allah katında arayın. O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Ancak O'na döndürüleceksiniz.

18- Eğer (size tebliğ edileni) yalan sayarsanız, bilin ki sizden önceki birçok milletler de (kendilerine tebliğ edileni) yalan saymışlardır. Peygamber'e düşen yalnız açık bir tebliğdir.

19- Allah'ın, yaratılanı ilk baştan nasıl yarattığını, (ölümden) sonra bunu (nasıl) tekrarladığını görmediler mi? Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır.

20- De ki; Yeryüzünde gezip dolaşın da, Allah ilk baştan nasıl yaratmış bir bakın. İşte Allah bundan sonra (aynı şekilde) ahiret hayatını da yaratacaktır. Gerçekten Allah her şeye kadirdir.

21- O, dilediğine azap eder, dilediğini esirger. Ancak O'na döndürüleceksiniz.

21- O, dileyen (kendi nefsine) azap eder, dileyeni esirger. Ancak O'na döndürüleceksiniz.

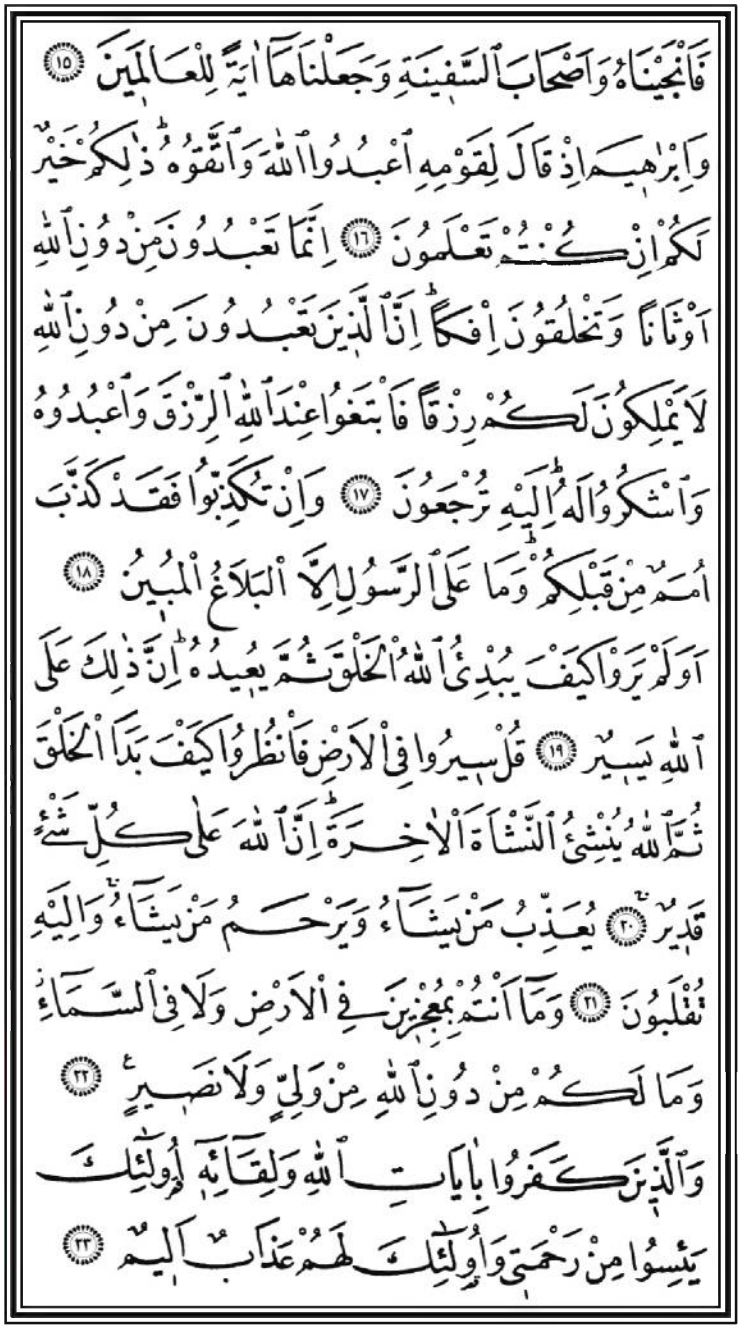

22- Siz ne yeryüzünde ne de gökte (Allah'ı) aciz bırakamazsınız. Allah'tan başka bir dost ve yardımcı da bulamazsınız.

23- Allah'ın ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar edenler, işte onlar benim rahmetimden ümitlerini kesmişlerdir ve onlar için acıklı bir azap vardır.

24- Kavminin (İbrahim'e) cevabı ise; Onu öldürün yahut yakın! Demelerinden ibaret oldu. Ama Allah onu ateşten kurtardı. Doğrusu bunda, iman eden bir kavim için ibretler vardır.

25- (İbrahim onlara) Dedi ki; Siz sırf aranızdaki dünya hayatına has muhabbet uğruna Allah'ı bırakıp birtakım putlar edindiniz. Sonra kıyamet günü (gelip çattığında ise) birbirinizi tanımazlıktan gelecek ve birbirinize lanet okuyacaksınız. Varacağınız yer cehennemdir ve hiç yardımcınız da yoktur.

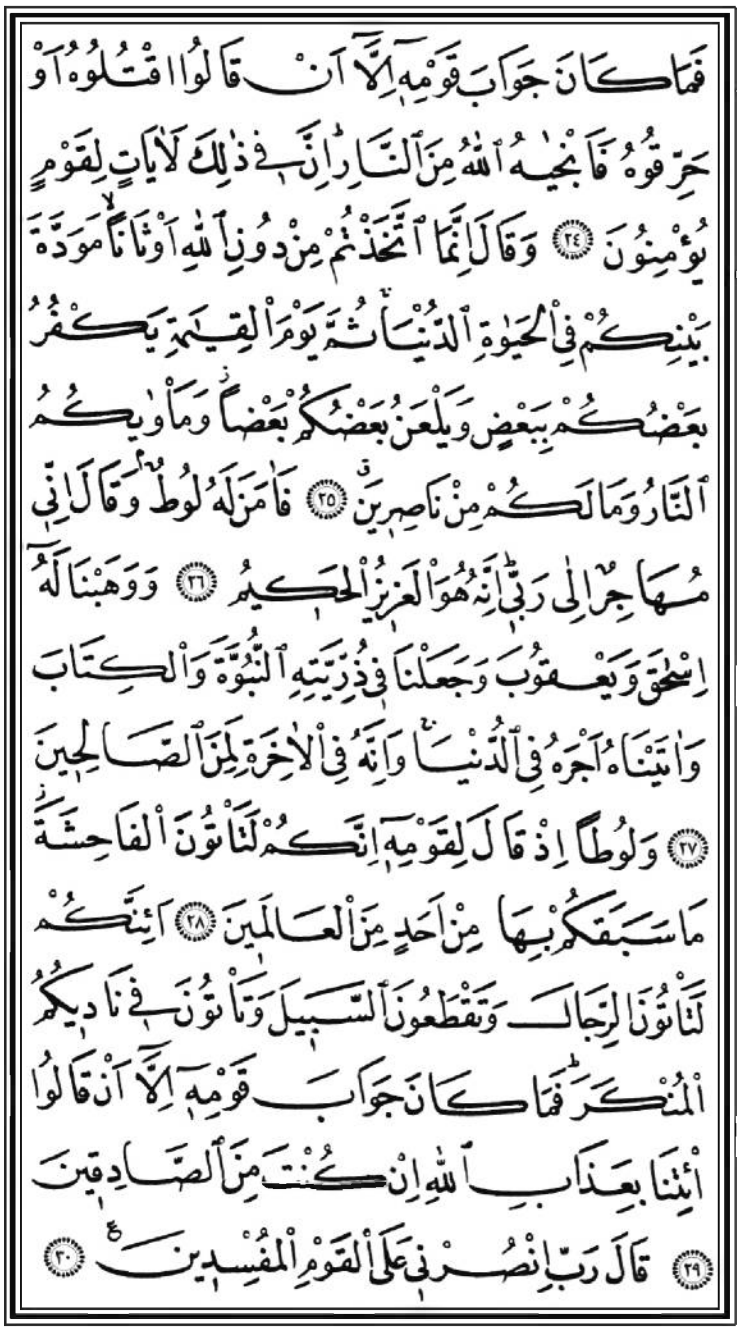

26- Bunun üzerine Lut ona iman etti ve (İbrahim). Doğrusu ben Rab'bime hicret ediyorum. Şüphesiz O, mutlak güç ve hikmet sahibidir dedi.

27- Ona İshak ve Ya'kub'u bağışladık. Peygamber'liği ve Kitap'ları, onun soyundan gelenlere verdik. Ona dünyada mükafatını verdik. Şüphesiz o, ahirette de Salihler (zümresin) dendir.

28- Lut'u da (gönderdik) O, kavmine demişti ki; Gerçekten siz daha önce hiçbir milletin yapmadığı bir hayasızlığı yapıyorsunuz.

29- (Bu İlahi ikazdan sonra hâlâ) Siz, ille de erkeklere yaklaşacak, yol kesecek ve toplantılarınızda edepsizlikler yapacak mısınız? Kavmi'nin cevabı ise, şöyle demelerinden ibaret oldu; (yaptıklarımızın kötülüğü ve azaba uğrayacağımız konusunda) doğru söyleyenlerden isen, Allah'ın azabını getir bize!

30- (Lut) Şu fesatçılar güruhuna karşı bana yardım eyle Rab'bim! Dedi.

31- Elçilerimiz İbrahim'e (iki oğul ihsan edeceğimize dair) müjdeyi getirdiklerinde şöyle dediler; Biz bu memleket halkını helak edeceğiz. Çünkü oranın halkı zalim kimselerdir.

32- (İbrahim) Dedi ki; Ama orada Lut var! Şöyle cevap verdiler; Biz orada kimlerin bulunduğunu çok iyi biliyoruz. Onu ve ailesini elbette kurtaracağız. Yalnız karısı müstesna; O (azapta) kalacaklar arasındadır.

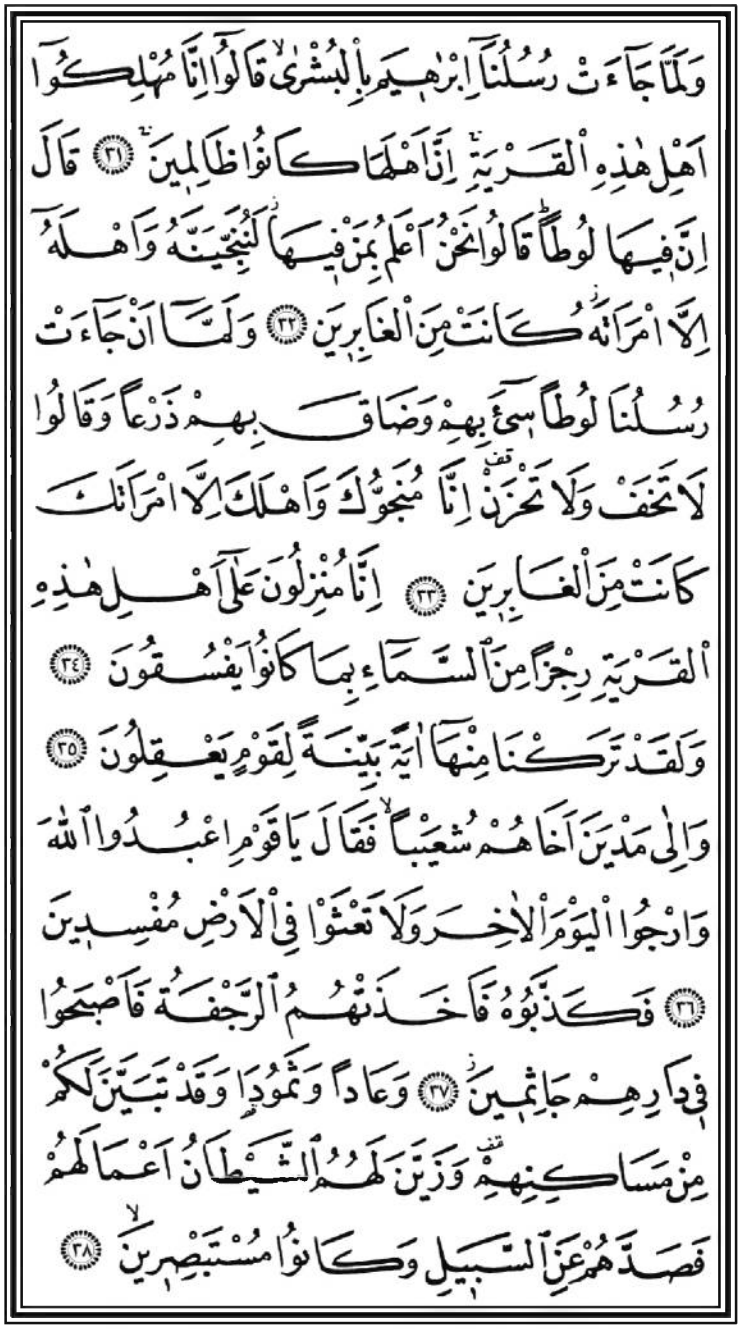
وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَآ إِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوٓا إِنَّا مُهْلِكُوٓا
أَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظٰلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ
إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُۥ وَأَهْلَهُۥٓ
إِلَّا ٱمْرَأَتَهُۥ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَلَمَّآ أَن جَآءَتْ
رُسُلُنَا لُوطًا سِىٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا
لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا ٱمْرَأَتَكَ
كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا مُنزِلُونَ عَلٰٓى أَهْلِ هٰذِهِ
الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾
وَلَقَد تَّرَكْنَا مِنْهَآ ءَايَةًۢ بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾
وَإِلٰى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا ٱللَّهَ
وَٱرْجُوا الْيَوْمَ الْءَاخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا
فِى دَارِهِمْ جٰثِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودَا۟ وَقَد تَّبَيَّنَ لَكُم
مِّن مَّسٰكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ أَعْمٰلَهُمْ
فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾

33- Elçilerimiz Lut'a gelince Lut onlar hakkında tasalandı ve (onları korumak için) ne yapacağını bilemedi. Ona; Korkma, tasalanma! Çünkü biz seni de aileni de kurtaracağız. Yalnız, (azapta) kalacaklar arasında bulunan karın müstesna dediler.

34- Biz, şüphesiz, bu memleket halkının üzerine, yoldan çıkmalarına karşılık gökten (feci) bir azap indireceğiz.

35- And olsun ki, biz, aklını kullanacak bir kavim için apaçık bir ibret nişanesi bırakmışızdır.

36- Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik ve Şuayb; Ey Kavmim! Allah'a kulluk edin, ahiret gününe umut bağlayın, yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın, dedi.

37- Fakat onu yalancılıkla itham ettiler. Derken, kendilerini bir sarsıntı yakalayıverdi ve yurtlarında diz üstü çöke kaldılar.

38- Ad ve Semud'u da (helak ettik). Sizin için, (onların başına nelerin geldiğini) oturdukları yerlerden apaçık anlaşılmaktadır. Şeytan onlara yaptıkları işleri güzel gösterip, onları doğru yoldan çıkardı. Oysa bakıp görebilecek durumdaydılar.

39- Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da (helak ettik) Ando lsun ki, Musa onlara apaçık deliller getirmişti de onlar yeryüzünde büyüklük taslamışlardı. Halbuki (helakın önüne) geçebilecek değillerdi.

40- Nitekim, onlardan herbirini günahı sebebiyle cezalandırdık. Kiminin üzerine taşlar savuran rüzgarlar gönderdik, kimini korkunç bir ses yakaladı, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmetmiyordu asıl onlar kendilerine zulmediyorlardı.

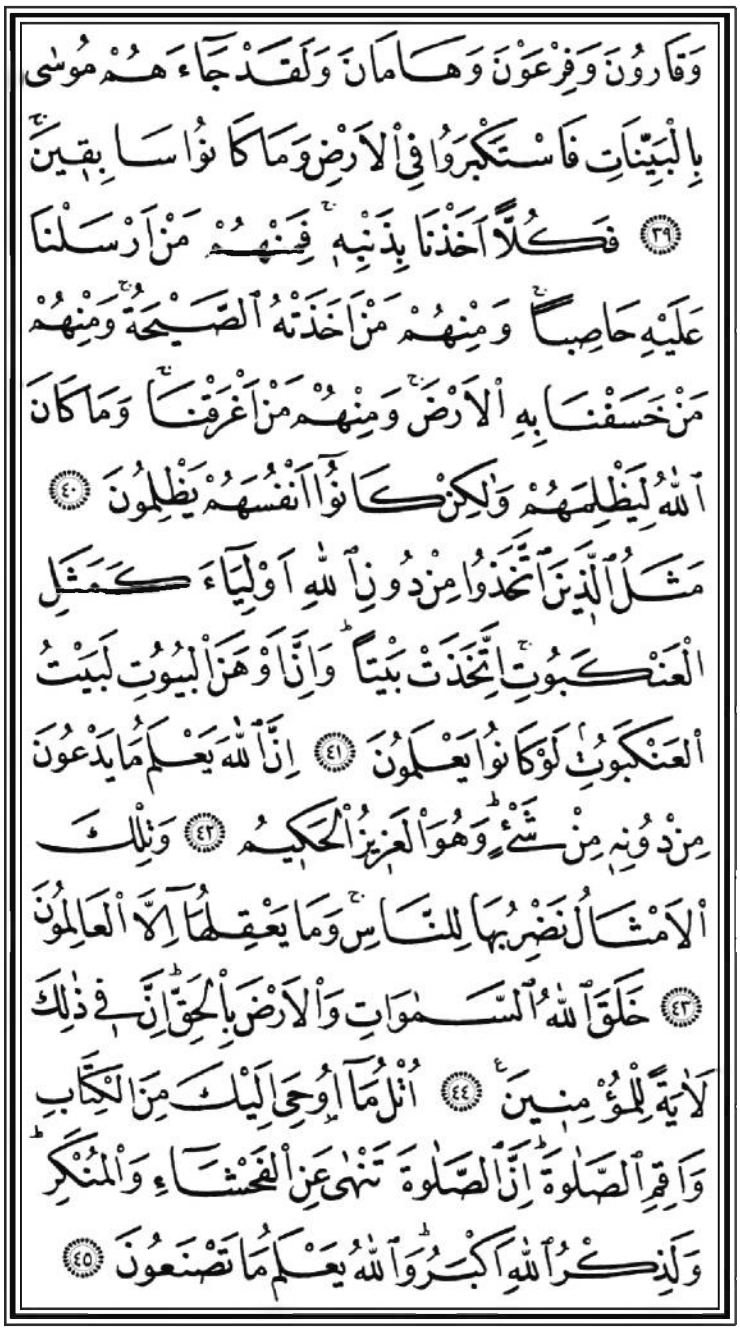

وَقَٰرُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَٰمَٰنَ ۖ وَلَقَدْ جَآءَهُم مُّوسَىٰ
بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَٱسْتَكْبَرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا كَانُوا۟ سَٰبِقِينَ ۖ
﴿٣٩﴾ فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنۢبِهِۦ ۖ فَمِنْهُم مَّنْ أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِ حَاصِبًا ۚ وَمِنْهُم مَّنْ أَخَذَتْهُ ٱلصَّيْحَةُ ۚ وَمِنْهُم
مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ ٱلْأَرْضَ ۚ وَمِنْهُم مَّنْ أَغْرَقْنَا ۚ وَمَا كَانَ
ٱللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾
مَثَلُ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَوْلِيَآءَ كَمَثَلِ
ٱلْعَنكَبُوتِ ۖ ٱتَّخَذَتْ بَيْتًا ۖ وَإِنَّ أَوْهَنَ ٱلْبُيُوتِ لَبَيْتُ
ٱلْعَنكَبُوتِ ۖ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ
مِن دُونِهِۦ مِن شَىْءٍ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ
ٱلْأَمْثَٰلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۖ وَمَا يَعْقِلُهَآ إِلَّا ٱلْعَٰلِمُونَ
﴿٤٣﴾ خَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ
لَءَايَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾ ٱتْلُ مَآ أُوحِىَ إِلَيْكَ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ
وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ ۖ إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ تَنْهَىٰ عَنِ ٱلْفَحْشَآءِ وَٱلْمُنكَرِ ۗ
وَلَذِكْرُ ٱللَّهِ أَكْبَرُ ۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

41- Allah'tan başka dostlar edinenlerin durumu, örümceğin durumu gibidir. Örümcek bir yuva edinir; Halbuki yuvaların en zayıfı şüphesiz örümcek yuvasıdır. Keşke bilselerdi.

42- Allah, onların kendisini bırakıp da hangi şeye yalvardıklarını şüphesiz bilir. O, mutlak güç ve hikmet sahibidir.

43- İşte biz, bu temsilleri insanlar için getiriyoruz. Fakat onları ancak bilenler düşünüp anlayabilir.

44- Allah, gökleri ve yeri hak olarak (yerliyerince) yarattı. Şüphesiz bunda, iman edenler için (Allah'ın varlık ve kudretine) bir nişane bulunmaktadır.

45- (Rasul'üm!) Sana vahyedilen kitabı oku ve namaz kıl. Muhakkak ki, namaz, hayasızlıktan ve kötülükten alıkoyar. Büyük olan Allah zikredilir. Allah yaptıklarınızı bilir.

46- İçlerinden zulmedenleri bir yana, ehli Kitap'la ancak en güzel yoldan mücadele edin ve deyin ki; Bize indirilene de, size indirilene de iman ettik. Bizim İlah'ımız da, sizin İlah'ınız da birdir ve biz ona teslim olmuşuzdur.

47- (Rasul'üm!) İşte böylece sana (önceki Kitap'ları tasdik eden) bu Kitab'ı indirdik. Onun için, kendilerine Kitap verdiklerimiz ona iman ediyorlar. Şunlardan da ona iman eden nice kimseler vardır. Ayetlerimizi ancak kafirler (inatları yüzünden) bile bile inkar ederler.

وَلَا تُجَٰدِلُوٓا۟ أَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ إِلَّا بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ إِلَّا ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مِنْهُمْ ۖ وَقُولُوٓا۟ ءَامَنَّا بِٱلَّذِىٓ أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَٰهُنَا وَإِلَٰهُكُمْ وَٰحِدٌ وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ ۚ فَٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ يُؤْمِنُونَ بِهِۦ ۖ وَمِنْ هَٰٓؤُلَآءِ مَن يُؤْمِنُ بِهِۦ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَّا ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنتَ تَتْلُوا۟ مِن قَبْلِهِۦ مِن كِتَٰبٍ وَلَا تَخُطُّهُۥ بِيَمِينِكَ إِذًا لَّٱرْتَابَ ٱلْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ ءَايَٰتٌۢ بَيِّنَٰتٌ فِى صُدُورِ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَّا ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا۟ لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ ءَايَٰتٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۖ قُلْ إِنَّمَا ٱلْـَٔايَٰتُ عِندَ ٱللَّهِ ۖ وَإِنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَىٰ بِٱللَّهِ بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا ۖ يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱلْبَٰطِلِ وَكَفَرُوا۟ بِٱللَّهِ ۙ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ﴿٥٢﴾

48- Sen bundan önce ne bir yazı okur, ne de elinle onu yazardın. Öyle olsaydı, batıla uyanlar kuşku duyarlardı.

49- Hayır o (Kur'an) kendilerine ilim verilenlerin sinelerinde apaçık ayetlerdir. Ayetlerimizi, zalimlerden başkası inkar etmez.

50- Ona Rab'binden (başkaca) mucizeler indirilmeli değil miydi? Derler. De ki; Mucizeler ancak Allah'ın katındadır. Ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım.

51- Kendilerine okunmakta olan Kitab'ı sana indirmemiz onlara yetmemiş mi? Elbette iman eden bir kavim için onda rahmet ve ibret vardır.

52- De ki; Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde ne varsa bilir. Batıla inanıp Allah'ı inkar edenler (var ya), işte ziyana uğrayacaklar onlardır.

53- Senden, azabı çarçabuk (getirmeni) istiyorlar. Eğer önceden tayin edilmiş bir vade olmasaydı, azap elbette onlara gelip çatmıştı. Fakat onlar farkında değilken, o ansızın kendilerine gelecektir.

54- (Evet) Senden azabı çarçabuk (getirmeni) istiyorlar. Hiç şüpheleri olmasın cehennem kafirleri çepe çevre kuşatacaktır.

55- O günde azap, onların hem üstlerinden hem ayaklarının altından saracak ve Allah (onlara); Yaptıklarınızın (cezasını) tadın diyecektir.

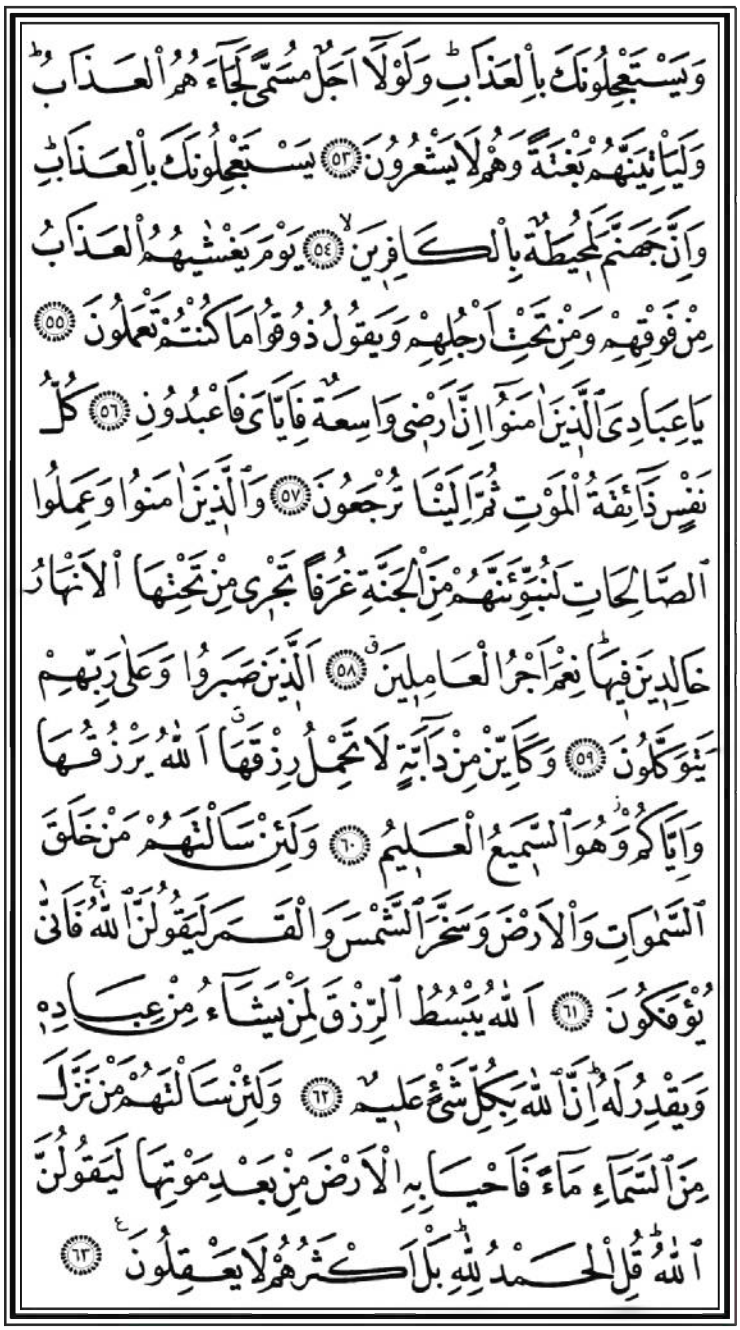

56- Ey iman eden kullarım! Şüphesiz, benim arzım geniştir. O halde (nerede güven içersinde olacaksanız orada) yalnız bana kulluk edin.

57- Her nefis ölümü tadacaktır. Sonunda bize döndürüleceksiniz.

58- İman edip güzel işler yapanları, (evet) muhakkak ki onları, içinde ebedi kalmak üzere altlarından ırmaklar akan cennet köşklerine yerleştireceğiz. (Böyle iyi) İşler yapanların mükafatı ne güzeldir.

59- Onlar sabreden kimselerdir. Ve yalnız Rab'lerine güvenip dayanmaktadırlar.

60- Nice canlı var ki, rızkını (yanında) taşımıyor. Onlara da size de rızık veren Allah'tır. O, her şeyi işitir ve bilir.

61- And olsun ki onlara; Gökleri ve yeri yaratan güneşi ve ayı buyruğu altında tutan kimdir? Diye sorsan, mutlaka Allah derler. O halde nasıl (Hak'tan) çevrilip döndürülüyorlar?

62- Allah rızkı kullarından dilediğine bol bol verir. Dilediğine de kısar. Şüphesiz Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

62- Allah rızkı kullarından dileyene bol bol verir. Dileyene de kısar. Şüphesiz Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

63- And olsun ki onlara; Gökten su indirip onunla ölümün ardından yeryüzünü canlandıran kimdir? Diye sorsan, mutlaka Allah derler. De ki; (Öyleyse) Hamd da Allah'a mahsustur. Fakat onların çoğu (söyledikleri üzerinde) düşünmezler.

64- Bu dünya hayatı sadece bir eğlenceden, bir oyundan ibarettir. Ahiret yurduna (oradaki hayata) gelince, işte asıl yaşama odur. Keşke bilmiş olsalardı.

65- Gemiye bindikleri zaman, dini yalnız O'na has kılarak (ihlasla) Allah'a yalvarırlar. Fakat onları salimen karaya çıkarınca, bir bakarsın ki, (Allah'a) ortak koşmaktadırlar.

66- Kendilerine verdiklerimize karşı nankörlük etsinler ve sefa sürsünler bakalım. Ama yakında bilecekler.

67- Çevrelerinde insanlar kapılıp götürülürken, bizim (Mekke'yi) güven içinde kudsi bir yer yaptığımızı görmediler mi? Hala batıla inanıp Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?

68- Allah'a karşı yalan uyduran yahut kendisine hak gelmişken onu yalan sayandan daha zalim kimdir? Cehennemde kafirlere yer mi yok!

69- Ama bizim uğrumuzda cihad edenleri elbette kendi yollarımıza eriştireceğiz. Hiç şüphe yok ki Allah iyi davrananlarla beraberdir.

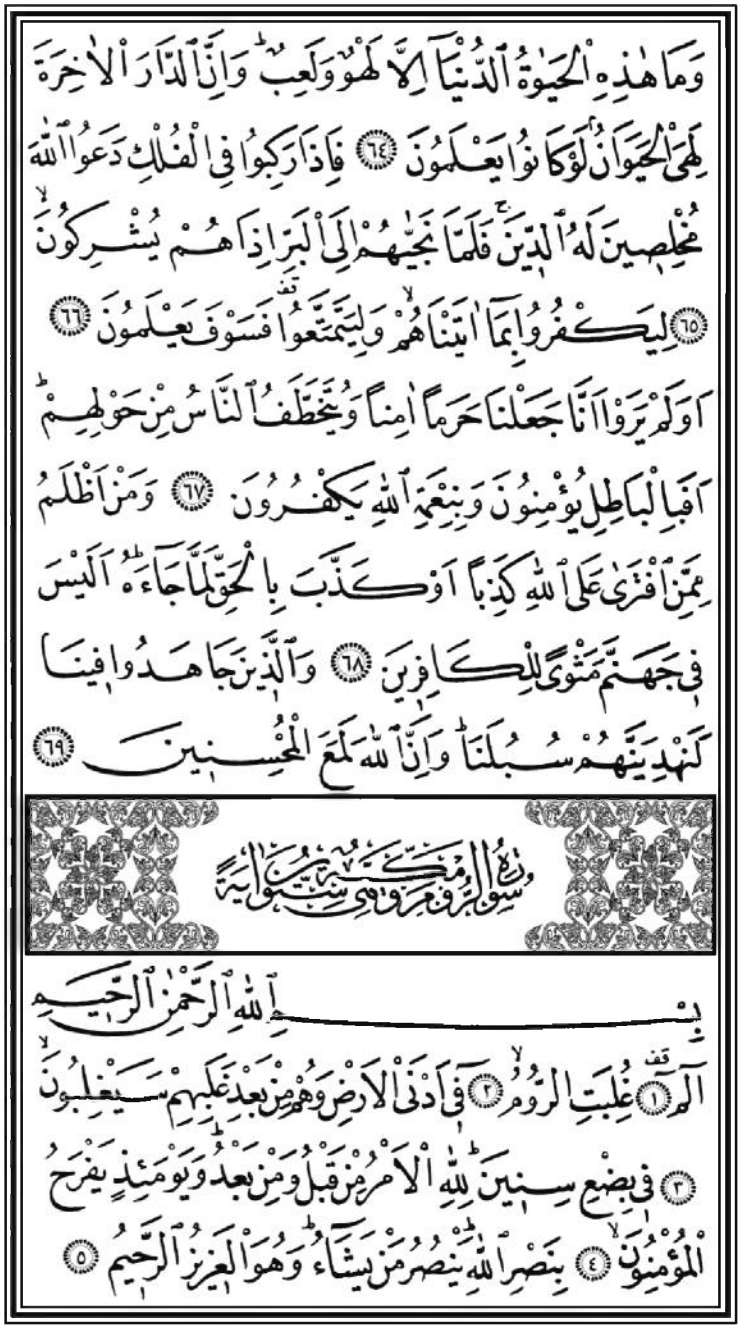

OTUZUNCU SÛRE
er-RÛM SÛRESİ

On yedinci ayeti hariç, surenin tamamı Mekke'de nazil olmuştur. Altmış ayettir. İranlılarla yapılan savaşta yenilmiş olan Rumların (Bizanslıların) tekrar galip gelecekleri anlatıldığından, sureye bu isim verilmiştir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Elif. Lam. Mim.

2- Rum mağlup oldu.

3- Yerin en yakınında. Mamafih onlar mağlubiyetlerinden sonra muhakkak ki, galip olacaklardır.

4- Üç ila nihayet dokuz sene içinde. Önceden de, sonradan da emir Allah'a aittir ve o gün müminler şad olacaklardır.

5- Allah dilediğine yardım eder O, mutlak güç sahibidir, çok esirgeyicidir.

5- Allah nusretiyle dileyene yardım eder ve O, Aziz'dir, Rahim'dir.

6- (Bu) Allah'ın vaad ettiğidir. Allah vaadinden caymaz, fakat insanların çoğu bilmezler.

7- Onlar dünya hayatının zahiri görünümünü bilirler. Ahiretten ise, onlar tamamen gafildirler.

8- Kendi kendilerine, Allah'ın, gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları ancak hak olarak ve muayyen bir süre için yarattığını hiç düşünmediler mi? İnsanların bir çoğu, Rab'lerine kavuşmayı gerçekten inkar etmektedirler.

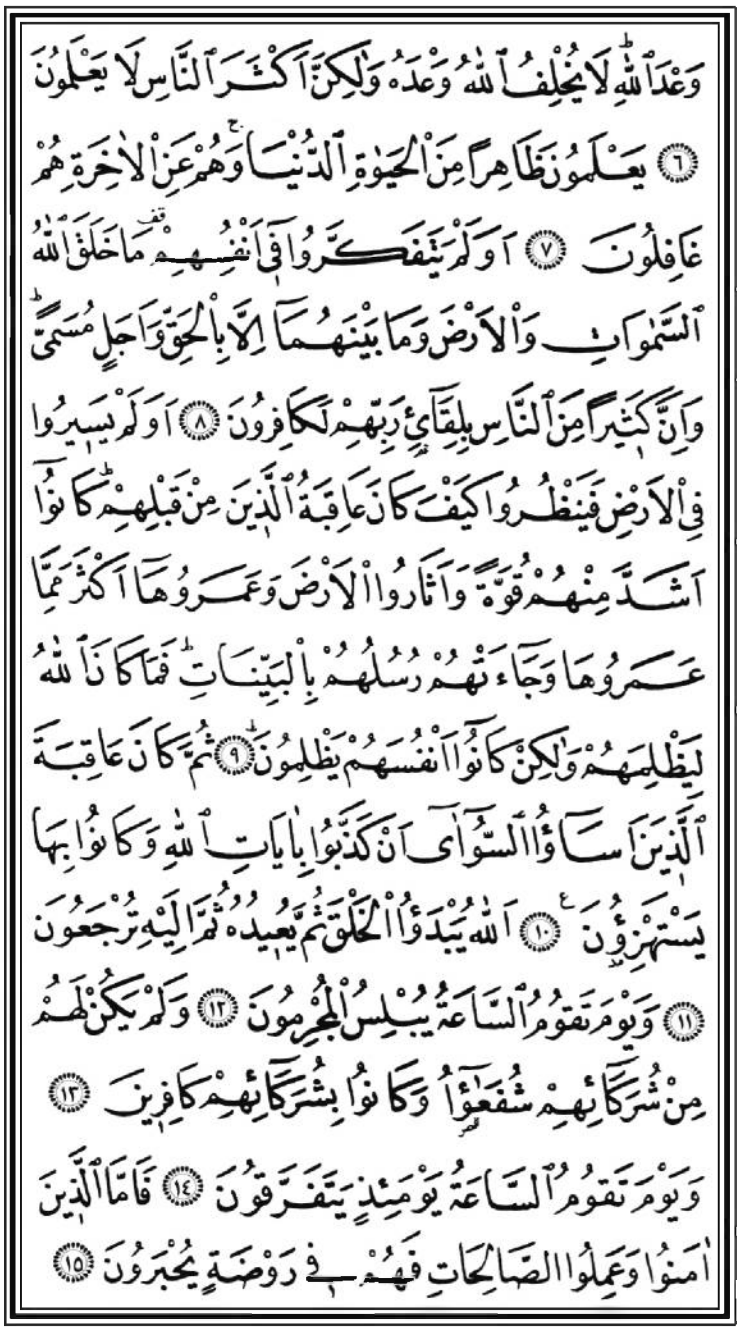

وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
﴿٦﴾ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ
غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِم ۗ مَّا خَلَقَ اللَّهُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى
وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا
فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا
أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا
عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ
الَّذِينَ أَسَاءُوا السُّوأَىٰ أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا
يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُم
مِّن شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

9- Onlar, yeryüzünde gezip de kendilerinden öncekilerinin akıbetlerinin nice olduğuna bakmadılar mı? Ki onlar, kendilerinden daha güçlü idiler, yeryüzünü kazıp alt üst etmişler, onu bunların imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdi. Peygamber'leri onlara da nice açık deliller getirmişlerdi. Zaten Allah onlara zulmedecek değildi; fakat onlar kendi kendilerine zulmetmekteydiler.

10- Sonunda Allah'ın ayetlerini yalan sayarak ve onları alaya alarak kötülük yapanların akıbetleri pek fena oldu.

11- Allah, ilkin mahlukunu yaratır. (Ölümden) Sonra da bunu (yaratmayı) tekrarlar. Sonunda hep O'na döndürüleceksiniz.

12- O günkü saatte , günahkarlar (kıyamet kopup ahiret aleminde) susacaklardır.

13- (Allah'a koştukları) Ortaklarından kendilerine hiçbir şefaatcı çıkmayacaktır. Zaten onlar, ortaklarını da inkar edeceklerdir.

14- O günkü saatte (kıyamet kopup ahiret aleminde) işte o gün birbirlerinden ayrılacaklardır.

15- İman edip iyi işler yapanlara gelince, onlar, cennette nimetlere ve sevince mazhar olacaklardır.

16- İnkar edenler, ayetlerimizi ve ahiret buluşmasını yalan sayanlar ise, işte onlar azapla yüz yüze bırakılacaklardır.

17- Artık akşamladığınız vakit ve sabahladığınız vakit Allah'u Teâlâ'ya tesbihte bulunun.

18- Ve hamd göklerde ve yerde O'na mahsustur. Gündüzün nihayetinde de, öğle vaktine vardığınızda da.

19- Ölüden diriyi, diriden de ölüyü O çıkarıyor. Yeryüzünü ölümünün ardından O canlandırıyor. İşte siz de öylece çıkarılacaksınız.

20- Sizi topraktan yaratması, O'nun (varlığının) delillerindendir. Sonra siz, (her tarafa) yayılan insanlar oluverdiniz.

21- Kaynaşmanız için size kendi (cinsi)nizden eşler yaratıp, aranızda sevgi ve merhamet peyda etmesi de O'nun (varlığının) delillerindendir. Doğrusu bunda, iyi düşünen bir kavim için ibretler vardır.

22- O'nun delillerinden biri de, gökleri ve yeri yaratması, lisanlarınızın ve renklerinizin değişik olmasıdır. Şüphesiz bunda bilenler için (alınacak) dersler vardır.

23- Gece olsun gündüz olsun, uyumanız ve Allah'ın lütfundan (nasibinizi) aramanızda O'nun (varlığının) delillerindendir. Gerçekten bunda, işiten bir kavim için ibretler vardır.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا وَلِقَآءِ ٱلْـَٔاخِرَةِ
فَأُو۟لَـٰٓئِكَ فِى ٱلْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَـٰنَ ٱللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ
وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ ٱلْحَمْدُ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ
وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَىِّ وَيُحْىِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ۚ
﴿١٩﴾ وَمِنْ ءَايَـٰتِهِۦٓ أَنْ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ إِذَآ أَنتُم بَشَرٌ
تَنتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ ءَايَـٰتِهِۦٓ أَنْ خَلَقَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ
أَزْوَٰجًا لِّتَسْكُنُوٓا۟ إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُم مَّوَدَّةً وَرَحْمَةً ۚ
إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ ءَايَـٰتِهِۦ
خَلْقُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَـٰفُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَٰنِكُمْ ۚ
إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ لِّلْعَـٰلِمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ ءَايَـٰتِهِۦ مَنَامُكُم
بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ وَٱبْتِغَآؤُكُم مِّن فَضْلِهِۦٓ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ
لَـَٔايَـٰتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ ءَايَـٰتِهِۦ يُرِيكُمُ ٱلْبَرْقَ
خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَيُحْىِ بِهِ ٱلْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

24- Yine O'nun delillerindendir ki; Size korku ve ümit vermek üzere şimşeği gösteriyor, gökten su indirip ölümünün ardından arzı onunla diriltiyor. Doğrusu bunda, aklını kullanan bir kavim için (alınacak) dersler vardır.

25- Göğün ve yerin O'nun buyruğu ile durması da O'nun (varlığının) delillerindendir. Sonra sizi topraktan bir çağırdı mı hemen (ordan) çıkıverirsiniz.

26- Göklerde ve yerde olanlar hep O'nundur. Hepsi O'na boyun eğmiştir.

27- İlkin mahlukunu yaratıp, (ölümden) sonra bunu (yaratmayı) tekrarlayan O'dur, ki bu, O'nun için pek kolaydır. Göklerde ve yerde (tecelli eden) en yüce sıfat O'nundur. O, mutlak güç ve hikmet sahibidir.

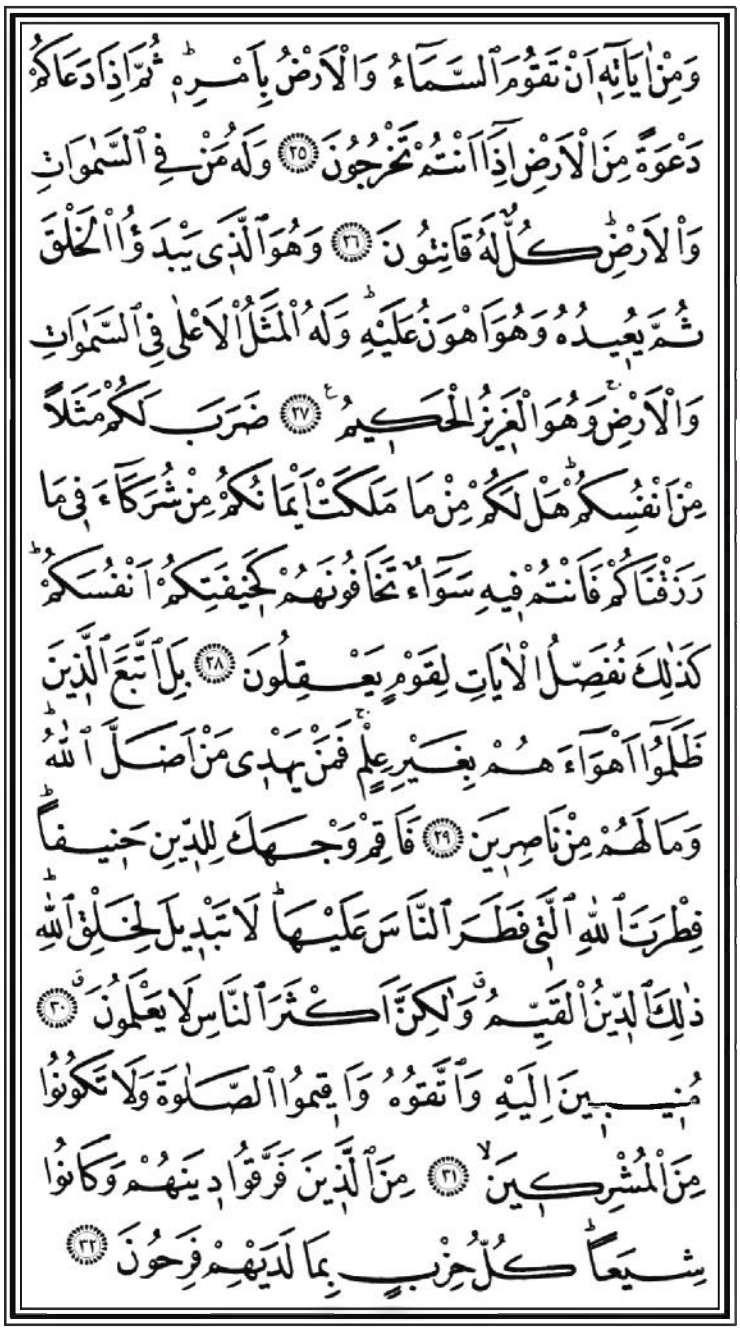

28- Sizin için kendi nefislerinizden misal irad etti. Size verdiğimiz rızıktan sizin elleriniz altında bulunan köle ve cariye gibi şeylerden ortak olanlar var mıdır ki, onda siz müsavi olasınız? Kendi nefislerinizden korktuğunuz gibi, onlardan da korkarsınız. Aklını kullanacak bir kavim için böylece açıklıyoruz.

29- Gel gör ki haksızlık edenler, bilgisizce kötü arzularına uydular. Allah'ın sapıtırdığını kim doğru yola eriştirebilir. Onlar için herhangi bir yardımcı yoktur.

29- Gel gör ki haksızlık edenler, bilgisizce kötü arzularına uydular. Allah'tan sapıtanları kim doğru yola eriştirebilir. Onlar için herhangi bir yardımcı yoktur.

30- (Rasul'um) Sen yüzünü hanif olarak dine. Allah'ın insanları hangi fitrat üzere yaratmış ise ona çevir. Allah'ın yaratışında değişme yoktur. İşte dosdoğru din budur.Fakat insanların çoğu bilmezler.

30- (Rasul'üm) Allah'ın yarattığına; hanif olarak kendini dine doğrult. O, İnsanları (İslam dini) üzerine (iradelerinde serbest olarak) yaratmıştır. Allah'ın yarattığını değiştirmeye kimsenin gücü yetmez. Dosdoğru din budur fakat insanların çoğu bilmezler.

31- Hepiniz O'na yönelerek O'na karşı gelmekten sakının. Namazı kılın; Müşriklerden olmayın.

32- Dinlerini parçalayan ve bölük bölük olanlardan (olmayın. Bunlardan) her fırka, kendilerinde olan ile böbürlenmektedir.

33- İnsanların başına bir sıkıntı gelince, Rab'lerine yönelerek O'na yalvarırlar. Sonra Allah, katından onlara bir rahmet (nimet ve bolluk) tattırınca, bakarsınız ki onlardan bir grup yine Rab'lerine ortak koşuyorlar.

34- Kendilerine verdiklerimize nankörlük etsinler bakalım! Haydi sefa sürün; ama yakında bileceksiniz.

35- Yoksa onlara bir kesin delil indirdik de, o delil, müşrik olmalarını mı söylüyor.

36- İnsanlara bir rahmet tattırdığımızda ona sevinirler. Şayet yaptıklarından ötürü başlarına bir fenalık gelse hemen ümitsizliğe düşüverirler.

37- Görmediler mi ki Allah, rızkı dilediğine bol bol vermekte, dilediğininkini de daraltmaktadır. Şüphesiz imanlı bir kavim için bunda ibretler vardır.

37- Görmediler mi ki Allah, rızkı (kaderleri içersinde) dileyene bol bol vermekte, dileyene de daraltmaktadır. Şüphesiz imanlı bir kavim için bunda ibretler vardır.

38- O halde sen, akrabaya, yoksula, yolda kalmışa hakkını ver. Allah'ın rızasını isteyenler için bu en iyisidir. İşte onlar kurtuluşa erenlerdir.

39- İnsanların mallarında artış olsun diye verdiğiniz herhangi bir faiz, Allah katında artmaz. Allah'ın rızasını isteyerek verdiğiniz zekata gelince, işte zekatı veren o kimseler, evet onlar (sevaplarını ve mallarını) kat kat arttıranlardır.

40- Allah (O yüce varlıktır) ki sizi yaratmış, sonra rızıklandırmıştır. Sonra O hayatınızı sona erdirecek, daha sonra da sizi (tekrar) diriltecektir. Peki sizin (Allah'a eş tuttuğunuz) ortaklarınız için de bunlardan birini yapabilecek var mı? Allah onların ortak koştuklarından münezzehtir ve yücedir.

وَإِذَا مَسَّ ٱلنَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا۟ رَبَّهُم مُّنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَآ أَذَاقَهُم
مِّنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُم بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا۟ بِمَآ
ءَاتَيْنَٰهُمْ ۚ فَتَمَتَّعُوا۟ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ أَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَٰنًا
فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا۟ بِهِۦ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَآ أَذَقْنَا ٱلنَّاسَ رَحْمَةً
فَرِحُوا۟ بِهَا ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ
يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ
إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَـَٔاتِ ذَا ٱلْقُرْبَىٰ حَقَّهُۥ
وَٱلْمِسْكِينَ وَٱبْنَ ٱلسَّبِيلِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ
وَجْهَ ٱللَّهِ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَآ ءَاتَيْتُم مِّن رِّبًا
لِّيَرْبُوَا۟ فِىٓ أَمْوَٰلِ ٱلنَّاسِ فَلَا يَرْبُوا۟ عِندَ ٱللَّهِ ۖ وَمَآ ءَاتَيْتُم مِّن زَكَوٰةٍ
تُرِيدُونَ وَجْهَ ٱللَّهِ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾ ٱللَّهُ ٱلَّذِى
خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۖ هَلْ مِن
شُرَكَآئِكُم مَّن يَفْعَلُ مِن ذَٰلِكُم مِّن شَىْءٍ ۚ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ ٱلْفَسَادُ فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِى
ٱلنَّاسِ لِيُذِيقَهُم بَعْضَ ٱلَّذِى عَمِلُوا۟ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

41- İnsanların bizzat kendi işledikleri yüzünden karada ve denizde fesad zuhura geldi ki, Allah yaptıklarının bir kısmını onlara tattırsın. Belkide (tuttukları kötü yoldan) dönerler.

41- İnsanların bizzat kendi işledikleri yüzünden karada ve denizde fesad zuhura geldi ki, Allah yaptıklarının bir kısmını onlara tattırsın. Ta ki (içlerinde imana dönecek olanlar tuttukları kötü yoldan) dönsünler.

42- (Rasul'üm!) De ki; Yeryüzünde gezip dolaşın da, daha öncekilerin akıbetleri nice oldu, görün. Onların çoğu müşrik idi.

43- Allah katında, dönüşü olmayan bir gün gelmeden önce yönünü o gerçek dine çevir. O gün (insanlar) bölük bölük ayrılacaklardır.

44- Kim inkar ederse, inkarı kendi aleyhine olur. İyi işler yapanlara gelince, onlar da kendileri için (cennetteki yerlerini) hazırlamış olurlar.

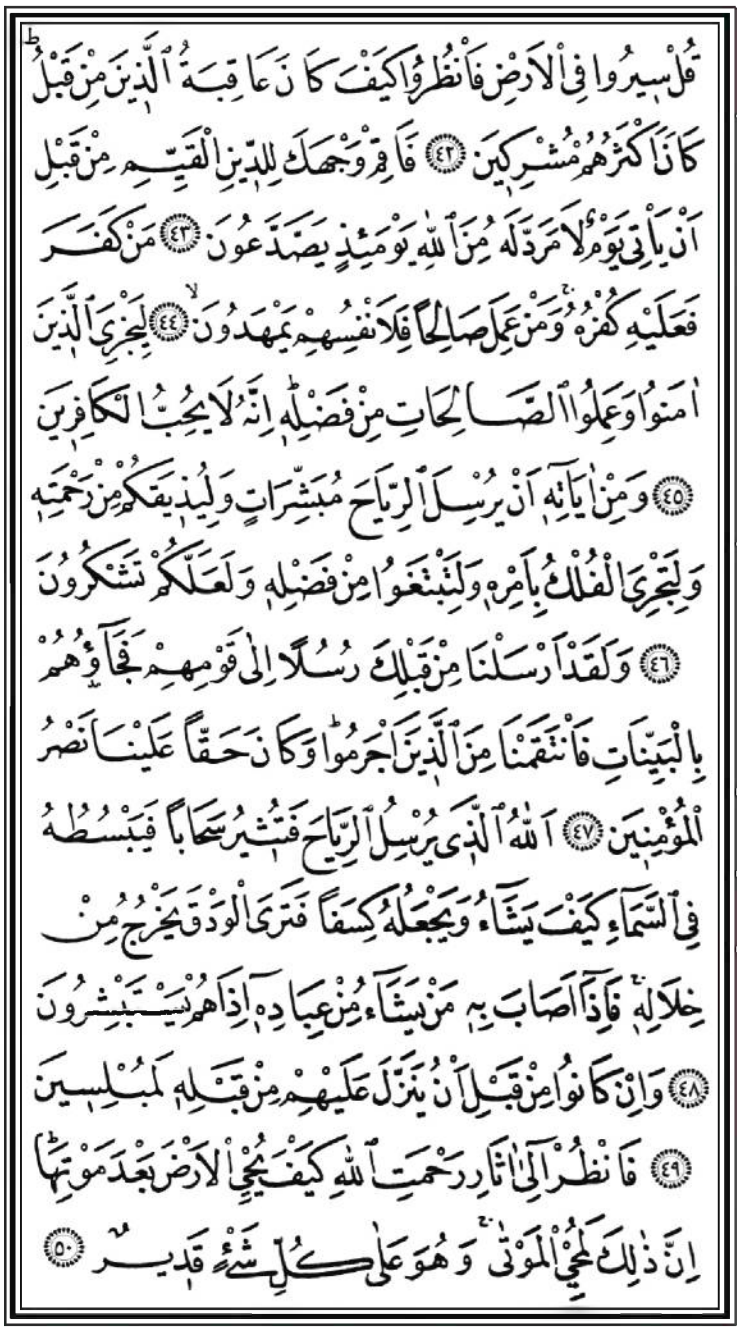

45- Zira Allah, iman edip iyi işler yapanlara kendi lütfundan karşılık verecektir. Şüphesiz O, kafirleri sevmez.

45- Zira Allah, iman edip iyi işler yapanlara kendi lütfundan karşılık verecektir. Şüphesiz O, kafirliğe devam edenleri sevmez.

46- Size rahmetinden tattırsın, emriyle gemiler yürüsün, fazlından (nasibinizi) arayasınız ve şükredesiniz diye (hayat ve bereket) müjdecileri olarak rüzgarları göndermesi de Allah'ın (varlık ve kudretinin) delillerindendir.

47- And olsun ki, biz senden önce kendi kavimlerine nice Peygamber'ler gönderdik de onlara açık deliller getirdiler. (Onları dinlemeyip) Günaha dalanların ise cezalarını hakkıyla vermişizdir. Mü'minlere yardım etmek de bize düşer.

48- Allah O'dur ki, rüzgarları gönderir, bunlar da bulutu kaldırır. Derken Allah gökte onu dilediği gibi yayar ve parça parça eder, nihayet arasından yağmurun çıktığını görürsün. Allah; dilediği kullarına yağmuru nasip edince, onlar seviniverirler.

48- Allah O'dur ki, rüzgarları gönderir, bunlar da bulutu kaldırır. Derken Allah gökte onu dilediği gibi yayar ve parça parça eder, nihayet arasından yağmurun çıktığını görürsün. Allah; sizlerden dileyen kullarına yağmuru nasip edince, onlar seviniverirler.

49- Oysa onlar, daha önce, üzerlerine yağmur yağdırılmasından iyice ümitlerini kesmişlerdi.

50- Allah'ın rahmetinin eserlerine bir bak; Arzı ölümünden sonra nasıl diriltiyor. Şüphesiz O, ölüleri de mutlaka diriltecektir. O, herşeye kadirdir.

51- And olsun ki, bir rüzgar göndersek de onu (ekini) sararmış görseler, ardından muhakkak nankörlüğe başlarlar.

52- (Rasul'um!) Elbette sen ölülere duyuramazsın. Arkalarını dönüp giderlerken sağırlara o daveti işittiremezsin.

53-Körleri de sapıklıklarından (vaz geçirip) doğru yola iletemezsin. Ancak teslimiyet göstererek ayetlerimize iman edenlere duyurabilirsin.

54- Sizi güçsüz yaratan, sonra güçsüzlüğün ardından kuvvet veren ve sonra kuvvetin ardından güçsüzlük ve ihtiyarlık veren, Allah'tır. O, dilediğini yaratır. O, hakkıyla bilendir. Üstün kudret sahibidir.

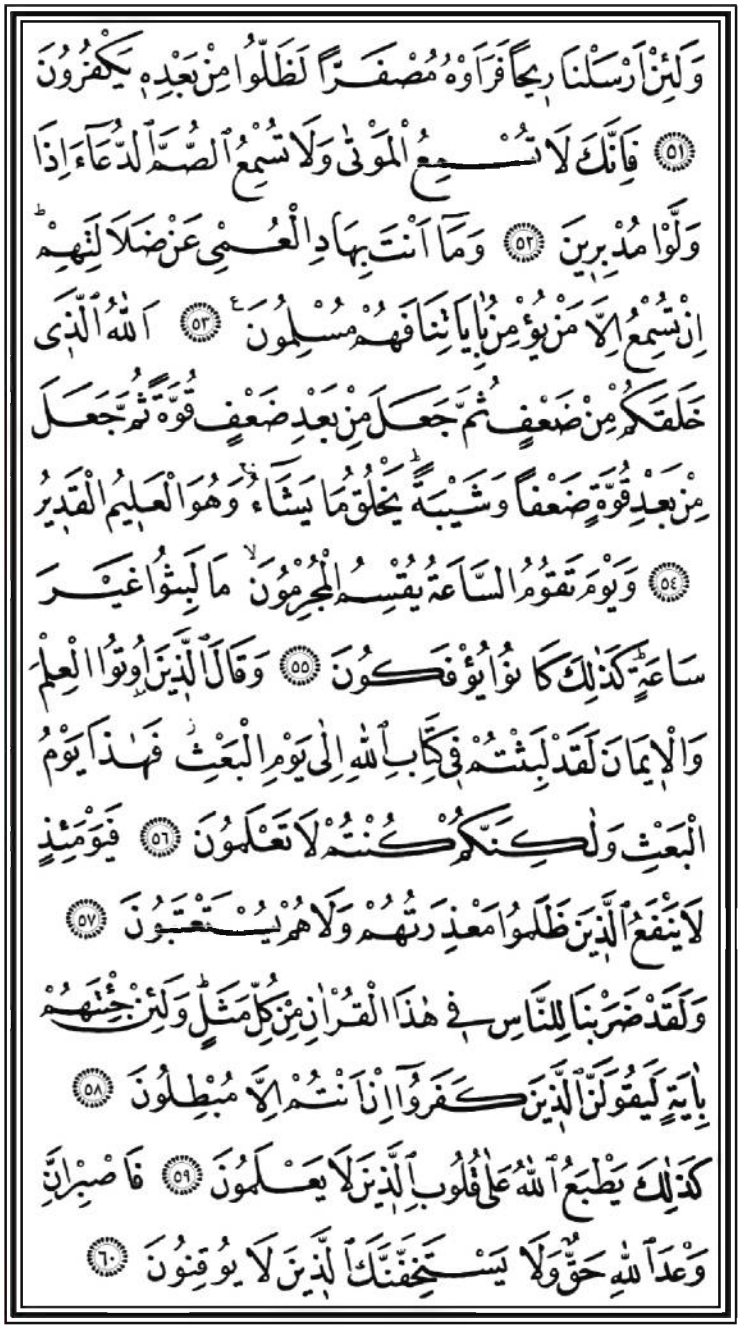

55- Kıyamet koptuğu gün, günahkarlar (dünyada) bir saatten başka kalmadıklarına yemin ederler. İşte onlar doğru sözden böylece çevrilir kimseler olmuşlardı.

56- Kendilerine ilim ve iman verilenler şöyle derler. And olsun ki siz, Allah'ın Kitab'ında yazılı gün kadar kaldınız. İşte bugün yeniden dirilme günüdür. Fakat siz O'nu tanımıyorsunuz.

56- İlim ve iman sahipleri şöyle derler. And olsun ki siz, Allah'ın Kitab'ında yazılı gün kadar kaldınız. İşte bugün yeniden dirilme günüdür. Fakat siz O'nu tanımıyorsunuz.

57- Artık o gün, zulmedenlerin (beyan edecekleri) mazeretleri fayda vermeyeceği gibi, onlardan Allah'ı hoşnut etmeleri de istenmez.

58- And olsun ki biz, bu Kur'an'da insanlar için her çeşit misale yer vermişizdir. Şayet onlara bir mucize getirsen inkarcılar kesinlikle şöyle diyeceklerdir. Siz ancak batıl şeyler ortaya atmaktasınız.

59- İşte bilmeyenlerin (Hakkı tanımayanların) kalplerini Allah böylece mühürler.

59- İşte bilmek istemeyenler (Hakkı tanımayanlar) kalplerini Allah'a böylece mühürlettirirler.

60- (Rasul'üm!) Sen şimdi sabret. Bil ki Allah'ın vaadi gerçektir. Buna iyice inanmamış olanlar sakın seni gevşekliğe sevketmesin.

60- (Rasul'üm!) Sen şimdi sabret. Bil ki Allah'ın vaadi Haktır. Kati surette imanı olmayanlar, seni hafife almasınlar.

OTUZ BİRİNCİ SÛRE
LOKMAN SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. Yirmiyedi, yirmi sekiz ve yirmi dokuzuncu ayetlerinin Medine'de nazil olduğu da rivayet edilmiştir. Otuzdört ayettir. Hazreti Lokman'ın kıssasını anlattığı için bu adı almıştır.

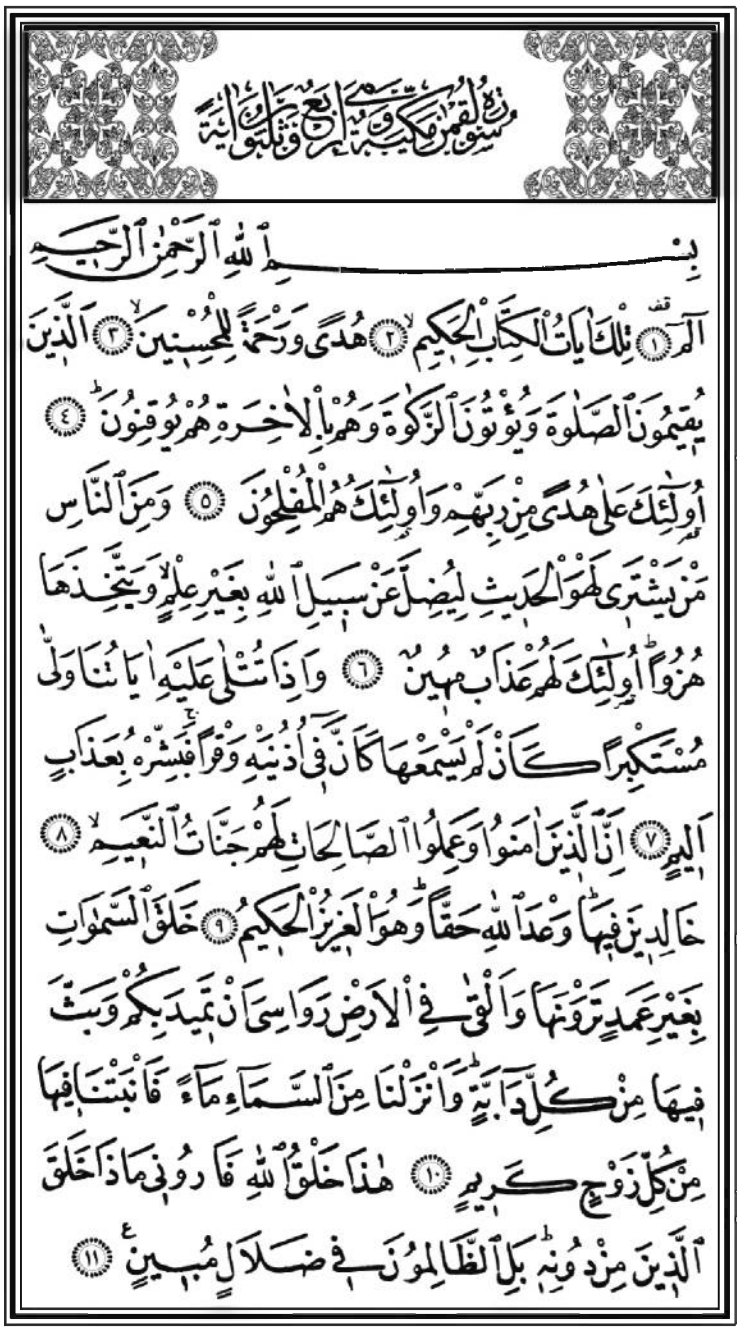

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Elif. Lâm. Mim.

2- İşte bu ayetler, hikmet dolu kitabın ayetleridir.

3- Güzel davrananlar için bir hidayet rehberi ve rahmet olmak üzere (indirilmiştir).

4- O kimseler, namazı kılarlar, zekatı verirler, onlar ahirete de kesin olarak iman ederler.

5- İşte onlar, Rab'leri tarafından gösterilmiş doğru yol üzeredirler ve onlar kurtuluşa erenlerdir.

6- İnsanlardan öylesi var ki, herhangi bir ilmi delile dayanmadan, Allah yolundan saptırmak ve sonra da onunla alay etmek için boş lafı satın alır. İşte onlara rüsvay edici bir azap vardır.

7- Ona ayetlerimiz okunduğu zaman, sanki bunları işitmemiş, sanki kulaklarında ağırlık varmış gibi büyüklük taslayarak yüz çevirir. Sen de ona acıklı bir azabın müjdesini ver.

8- Muhakkak o kimseler ki, iman ettiler ve salih amellerde bulundular, onlar için de bol nimetleri olan cennetler vardır.

9- Orada ebediyyen kalacaklardır. Allah bihakkın vaat buyurmuştur. O Aziz ve Hakim'dir.

10- O, gökleri görebildiğiniz bir direk olmaksızın yarattı, sizi sarsmasın diye de yere ulu dağlar koydu ve orada her çeşit canlıyı yaydı. Biz gökyüzünden su indirip, orada her faydalı nebatattan çift çift bitirdik.

11- İşte bunlar Allah'ın yarattıklarıdır. Şimdi (ey kâfirler!) O'ndan başkasının ne yarattığını bana gösterin! Hayır (gösteremezler!) Zalimler açık bir sapıklık içersindedirler.

12- And olsun biz Lokman'a Allah'a şükret! diyerek hikmet verdik. Şükreden ancak kendisi için şükretmiş olur. Nankörlük eden de bilsin ki, Allah hiçbir şeye muhtaç değildir. Her türlü övgüye layıktır.

12- And olsun Allah'a şükretdiğinden dolayı, Lokman'a hikmet verdik. Şükreden ancak kendisi için şükretmiş olur. Nankörlük eden de bilsin ki, Allah hiçbir şeye muhtaç değildir. Her türlü övgüye layıktır.

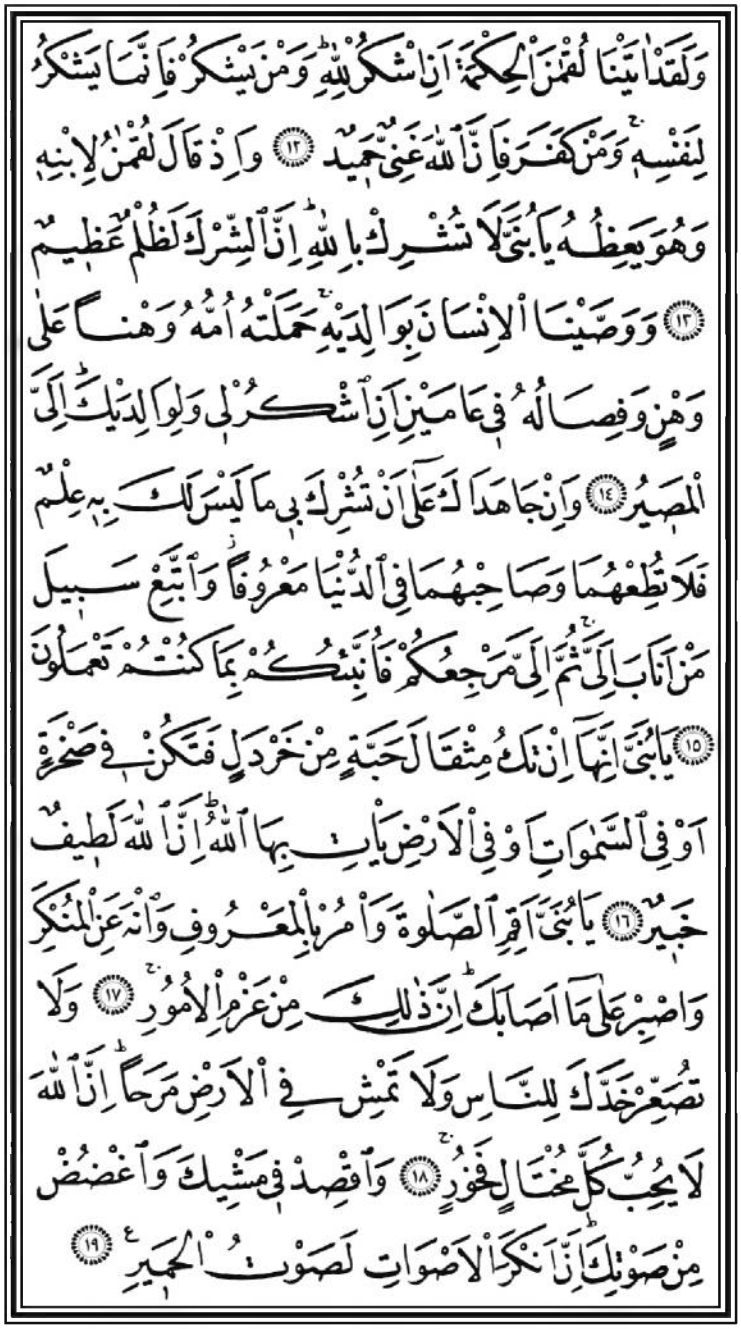

13- Lokman, oğluna öğüt vererek; Yavrucuğum! Allah'a ortak koşma! Doğrusu şirk, büyük bir zulümdür, demişti.

14- Biz insana, ana, babasına iyi davranmasını tavsiye etmişizdir. Çünkü anası onu nice sıkıntılara katlanarak taşımıştır. Sütten ayrılması da iki yıl içersinde olur. (İşte bunun için) Önce bana, sonra da ana, babana şükret diye tavsiyede bulunmuşuzdur. Dönüş ancak banadır.

15- Eğer onlar seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi (körü körüne) bana ortak koşman için zorlarlarsa, onlara itaat etme. Onlarla dünyada iyi geçin. Bana yönelenlerin yoluna uy. Sonunda dönüşünüz ancak banadır. O zaman size, yapmış olduklarınızı haber veririm.

16- (Lokman öğütlerine devamla şöyle demişti;) Yavrucuğum! Yaptığın iş (iyilik veya kötülük), bir hardal tanesi ağırlığında bile olsa ve bu, bir kayanın içinde veya göklerde yahut yerin derinliklerinde bulunsa, yine de Allah onu (senin karşına) getirir. Doğrusu Allah, en ince işleri görüp bilmektedir ve herşeyden haberdardır.

17- Yavrucuğum! Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten vaz geçirmeye çalış, başına gelenlere sabret. Doğrusu bunlar, azmedilmeye değer işlerdir.

18- Küçümseyerek insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Zira Allah, kendini beğenmiş övünüp duran kimseleri asla sevmez.

19- Yürüyüşünde tabii ol, sesini alçalt. Unutma ki, seslerin en çirkini merkeplerin sesidir.

20- Allah'ın, göklerde ve yerdeki (nice varlık ve imkanları) sizin emrinize verdiğini, nimetlerini açık ve gizli olarak size bolca ihsan ettiğini görmediniz mi? Yine de insanlar içinde, bilgisi, rehberi ve aydınlatıcı bir kitabı yokken, Allah hakkında tartışan kimseler vardır.

21- Onlara Allah'ın indirdiğine uyun dendiğinde; Hayır, biz babalarımızı üzerinde bulduğumuz yola uyarız, derler. Ya şeytan, onları alevli ateşin azabına çağırıyor idiyse!

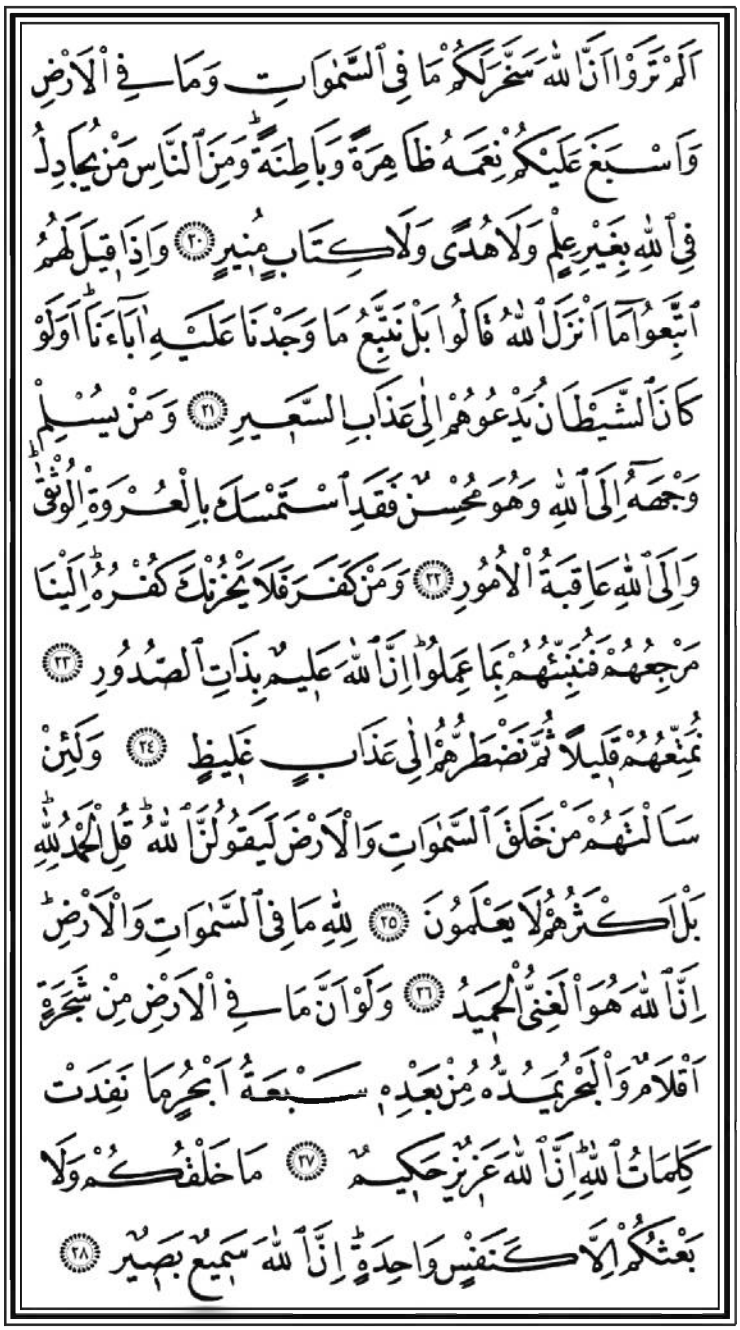

22- İyi davranışlar içinde kendini bütünüyle Allah'a veren kimse gerçekten en sağlam kulpa yapışmıştır. Zaten bütün işlerin sonu Allah'a varır.

23- (Rasul'üm!) İnkar edenin inkarı seni üzmesin. Onların dönüşü ancak bizedir. İşte o zaman yaptıklarını kendilerine haber veririz. Allah kalplerde olanı şüphesiz çok iyi bilir.

24- Onları biraz faydalandırır, sonra kendilerini ağır bir azaba sürükleriz.

25- And olsun ki onlara, gökleri ve yeri kim yarattı? Diye sorsan mutlaka Allah derler. De ki; (Öyleyse) Övgüde yalnız Allah'a mahsustur, ama onların çoğu bilmezler.

26- Göklerde ve yerde ne varsa, hepsi Allah'ındır. Bilinmeli ki, asıl gani ve övülmeye layık olan Allah'tır.

27- Şayet yeryüzündeki ağaçlar kalem, deniz de arkasından yedi deniz katılarak (mürekkep olsa) yine Allah'ın sözleri (yazmakla) tükenmez. Şüphe yok ki Allah mutlak galip ve hikmet sahibidir.

28- Sizin yaratılmanız ve dirilmeniz, ancak tek bir kişinin yaratılması ve dirilmesi gibidir. Unutulmasın ki, Allah herşeyi bilen ve görendir.

29- Bilmez misin ki Allah, geceyi gündüze ve gündüzü geceye katmaktadır. Güneşi ve ayı da buyruğu altına almıştır. Bunların herbiri belli bir vadeye kadar hareketine devam eder. Ve Allah, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır.

30- Çünkü Allah, hakkın ta kendisidir. O'ndan başka taptıkları ise hiç şüphesiz batıldır. Gerçekten Allah çok yüce, çok uludur.

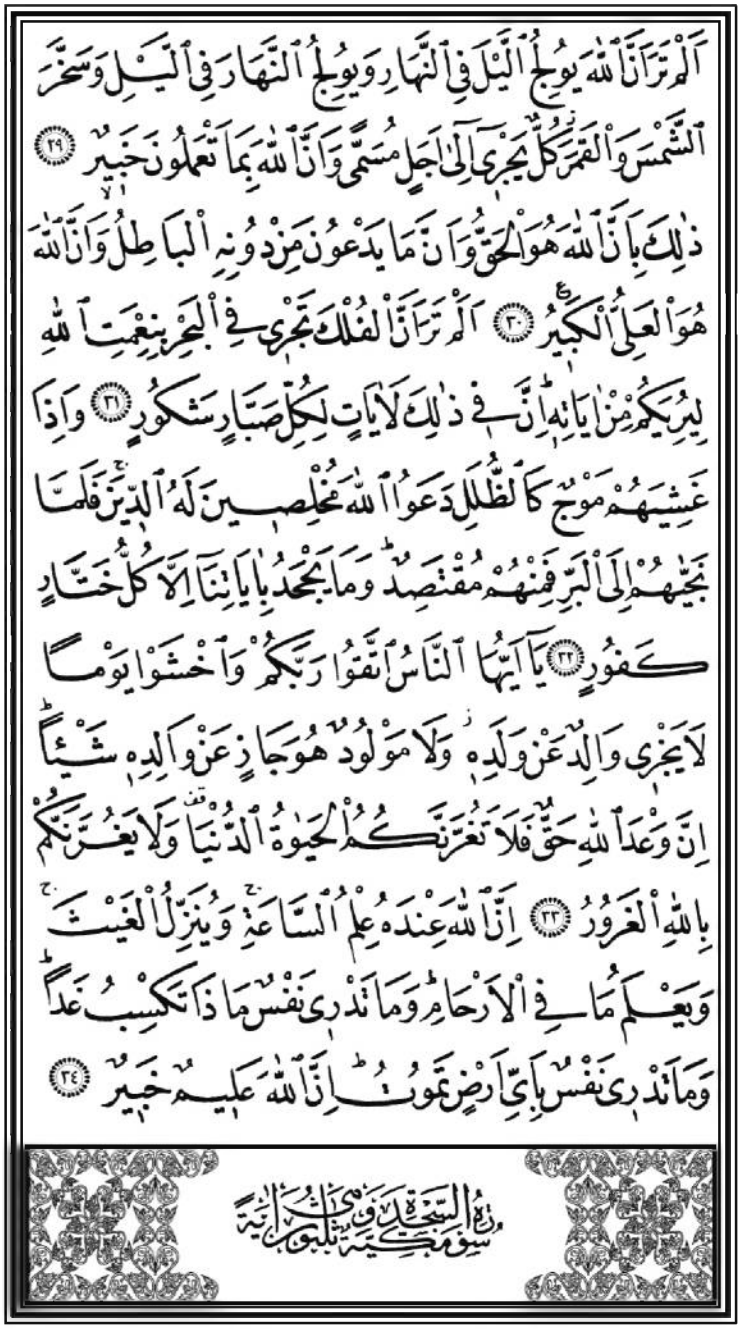

31- Size varlığının delillerini göstermesi için, Allah'ın lütfu ile gemilerin denizlerde yürüdüğünü görmedin mi? Şüphesiz bunda, çok sabreden, çok şükreden herkes için ibretler vardır.

32- Dağlar gibi dalgalar onları kuşattığı zaman, dini tamamen Allah'a has kılarak (ihlasla) O'na yalvarırlar. Allah onları karaya çıkararak kurtardığı vakit içlerinden bir kısmı orta yolu tutar. Zaten bizim ayetlerimizi, ancak nankör hainler bilerek inkar eder.

33- Ey insanlar! Rab'binize karşı gelmekten sakının. Ne babanın evladı, ne evladı babası namına birşey ödeyemeyeceği günden çekinin. Bilin ki, Allah'ın verdiği söz gerçektir. Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve şeytan, Allah'ın affına güvendirerek sizi kandırmasın.

34- Kıyamet hakkındaki bilgi, ancak Allah'ın katındadır. Yağmuru o yağdırır, rahimlerde olanı O bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Yine hiç kimse nerede öleceğini bilemez. Şüphesiz Allah, herşeyi bilendir. Herşeyden haberdardır.

OTUZ İKİNCİ SÛRE
es- SECDE SÛRESİ

Adını onbeşinci ayette geçen kelimelerden alan bu sure Mekke'de nazıl olmuştur. onsekiz, ondokuz ve yirminci ayetlerinin Medine'de nazil olduğu da rivayet edilmiştir. Otuz ayettir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

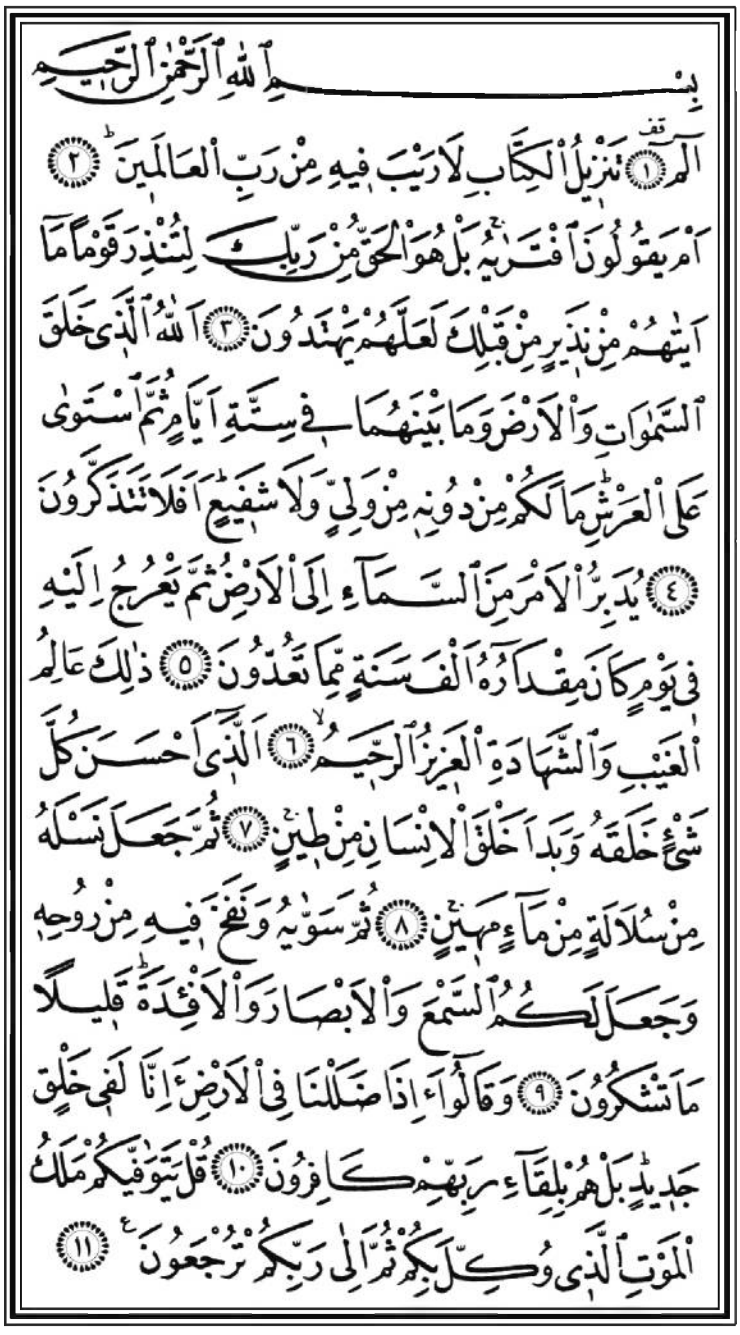

1- Elif. Lâm. Mim

2- Bu Kitab'ın, alemlerin Rab'bi tarafından indirilmiş olduğunda asla şüphe yoktur.

3- Onu Peygamber kendisi uydurdu diyorlar öyle mi? Hayır! O, senden önce kendilerine hiçbir uyarıcı (Peygamber) gelmemiş bir kavmi uyarman için doğru yolu bulalar diye Rab'binden gönderilen hak (Kitap) tır.

4- Gökleri, yeri ve bunların arasındakileri altı günde yaratan, sonra arştan istiva eden Allah'tır. O'ndan başka ne bir dost ve ne bir şefaatçınız vardır. Artık düşünüp öğüt almaz mısınız?

5- Allah gökten yere kadar her işi düzenleyip yönetir. Sonra o iş O'na bir günde yükselir. O günün miktarı, sizin saydığınız bin yıl kadardır.

6- İşte görülmeyeni de görüleni de bilen, mutlak galip ve merhamet sahibi O'dur.

7- O (Allah) ki, yarattığı her şeyi güzel yapmış ve ilk başta insanı çamurdan yaratmıştır.

8- Sonra onun zürriyetini, dayanaksız bir suyun özünden üretmiştir.

9- Sonra onu tamamlayıp şekillendirmiş, ona kendi ruhundan üflemiştir. Ve sizin için kulaklar, gözler, kalpler yaratmıştır. Ne kadar az şükrediyorsunuz.

10- Toprağın içinde kaybolduğunuz zaman, gerçekten (o vakit) biz mi yeniden yaratılacağız? Derler. Doğrusu onlar Rab'lerine kavuşmayı inkar etmektedirler.

11- De ki; Size vekil kılınan (bu konuda görevlendirilen) ölüm meleği canınızı alacak, sonra Rab'binize döndürüleceksiniz.

12- O günahkarların, Rab'leri huzurunda başlarını öne eğecekleri, Rab'bimiz! Gördük, duyduk, şimdi bizi (dünyaya) geri gönder de, iyi işler yapalım, artık kesin olarak inandık diyecekleri zamanı bir görsen.

13- Biz dilesek, elbette herkese hidayetini verirdik. Fakat, cehennemi hem cinlerden hem insanlardan bır kısmıyla dolduracağım diye benden kesin söz çıkmıştır.

14- (O gün onlara şöyle diyeceğiz;) Bu güne kavuşmayı unutmanın cezasını şimdi tadın bakalım. Doğrusu biz de sizi unuttuk, yaptıklarınızdan ötürü ebedi azabı tadın.

(Secde) 15- Bizim ayetlerimize ancak o kimseler inanırlar ki, bunlarla kendilerine öğüt verildiğinde, büyüklük taslamadan secdeye kapanırlar ve Rab'lerini hamd ile tesbih ederler.

سجدة

16- Korkuyla ve umutla Rab'lerine yalvarmak üzere (ibadet ettikleri için) vücutları yataklardan uzak kalır ve kendilerine verdiğimiz rızıktan Allah yolunda harcarlar.

17- Yaptıklarına karşılık olarak, onlar için ne mutluluklar saklandığını hiç kimse bilemez.

18- Öyle ya, mü'min olan, yoldan çıkmış kimse gibi midir? Bunlar elbette bir olmazlar.

19- İman edip de, iyi işler yapanlara gelince, onlar için yaptıklarına karşılık olarak varıp kalacakları cennet konakları vardır.

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا۟ رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ رَبَّنَآ
أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَٱرْجِعْنَا نَعْمَلْ صَٰلِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾
وَلَوْ شِئْنَا لَءَاتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَىٰهَا وَلَٰكِنْ حَقَّ ٱلْقَوْلُ مِنِّى
لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ ٱلْجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾ فَذُوقُوا۟ بِمَا
نَسِيتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَآ إِنَّا نَسِينَٰكُمْ وَذُوقُوا۟ عَذَابَ
ٱلْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا ٱلَّذِينَ إِذَا
ذُكِّرُوا۟ بِهَا خَرُّوا۟ سُجَّدًا وَسَبَّحُوا۟ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ ٱلْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ
نَفْسٌ مَّآ أُخْفِىَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾
أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُۥنَ ﴿١٨﴾ أَمَّا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَلَهُمْ جَنَّٰتُ ٱلْمَأْوَىٰ نُزُلًۢا بِمَا
كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ فَسَقُوا۟ فَمَأْوَىٰهُمُ ٱلنَّارُ
كُلَّمَآ أَرَادُوٓا۟ أَن يَخْرُجُوا۟ مِنْهَآ أُعِيدُوا۟ فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ
ذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلنَّارِ ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

20- Yoldan çıkanlar ise, onların varacakları yer ateştir. Oradan her çıkmak istediklerinde geri çevrilirler ve kendilerine; Yalandır deyip durduğunuz cehennem azabını tadın denir.

21- En büyük azaptan önce, onlara mutlaka en yakın azaptan tattıracağız. Olur ki (imana) dönerler.

21- En büyük azaptan önce, onlara mutlaka en yakın azaptan tattıracağız. Ta ki (içlerinden imana gelecek olanlar) dönerler.

22- Kendisine Rab'binin ayetleri hatırlatıldıktan sonra onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir. Muhakkak ki biz, günahkarlara, layık oldukları cezayı veririz.

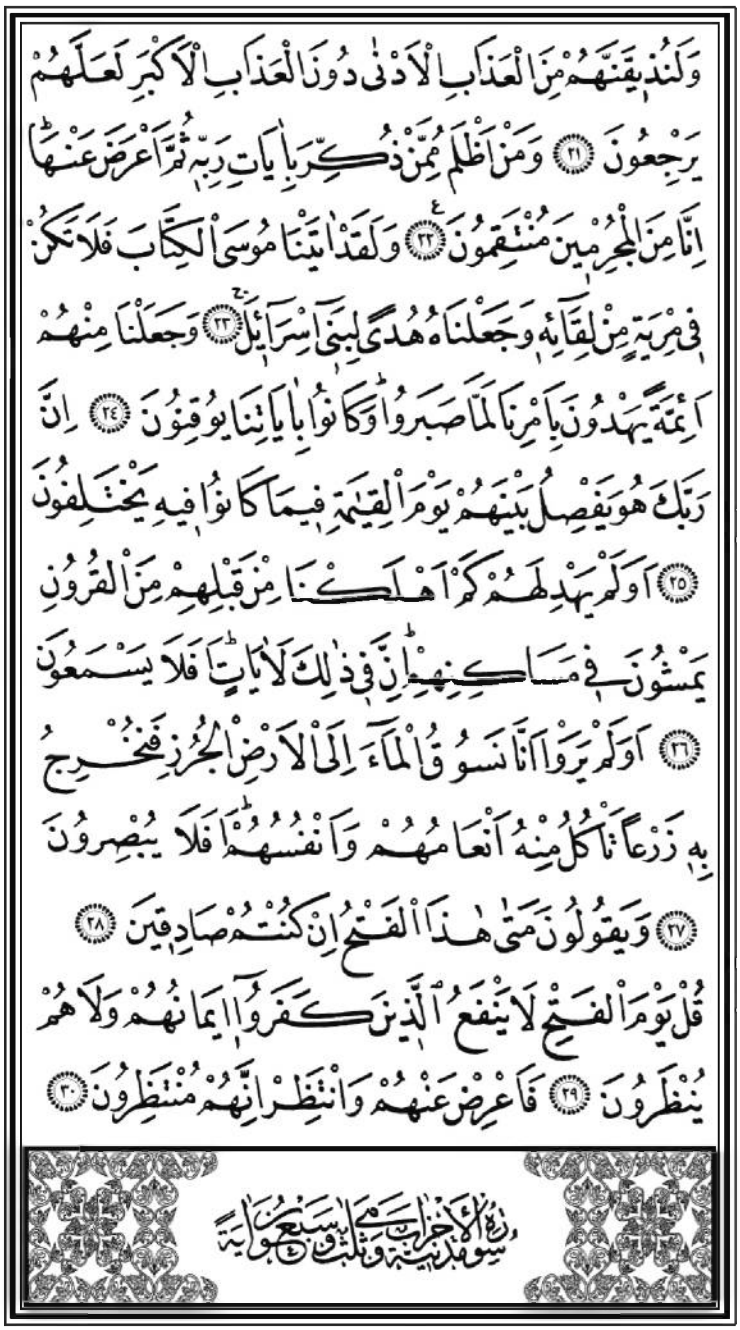

23- And olsun biz Musa'ya kitap verdik. Sen ona kavuşacağından şüphe etme ve onu İsrail-oğullarına hidayet rehberi kıldık.

24- Sabrettikleri ve ayetlerimize kesinlikle inandıkları zaman, onların içinden, buyruğumuzla doğru yolu gösteren rehberler tayin etmiştik.

25- Muhakkak ki Rab'bin, ihtilaf etmekte oldukları şeyler hakkında kıyamet günü onların aralarında hükmedecektir.

26- Halen yurtlarında gezip dolaştıkları kendilerinden önceki nice nesilleri helak edişimiz onları doğru yola sevketmeyecek mi? Bunlarda elbette ibretler vardır. Hâlâ kulak vermezler mi?

27- Kupkuru yerlere suyu ulaştırdığımızı, onunla gerek hayvanların gerekse kendilerinin yiye geldikleri ekini çıkarmakta olduğumuzu da görmediler mi? Hâlâ daha göremeyecekler mi?

28- Eğer doğru söylüyorsanız, bu fetih (ve hüküm) günü hani ne zaman? Derler.

29- De ki; Fetih (ve hüküm) gününde inkarcılara (o gün ettikleri) imanları fayda vermeyecek ve kendilerine mühlet de tanınmayacaktır.

30- Artık sen onları bırak ve bekle. Zaten onlar da beklemektedirler.

OTUZÜÇÜNCÜ SÛRE
el- AHZÂB SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur yetmiş üç ayettir. Ahzab (hizb) in çoğuludur. Topluluk, grup, bölük, parti gibi manalara gelir. Hergün mutad olarak yapılan dua demetine, Kur'an cüzünün dörtte birine de hizib denir. Bu surede, Müslümanlara karşı savaşmak üzere birleşen Arap kabilelerinden bahsedildiği için, bu isim verilmiştir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

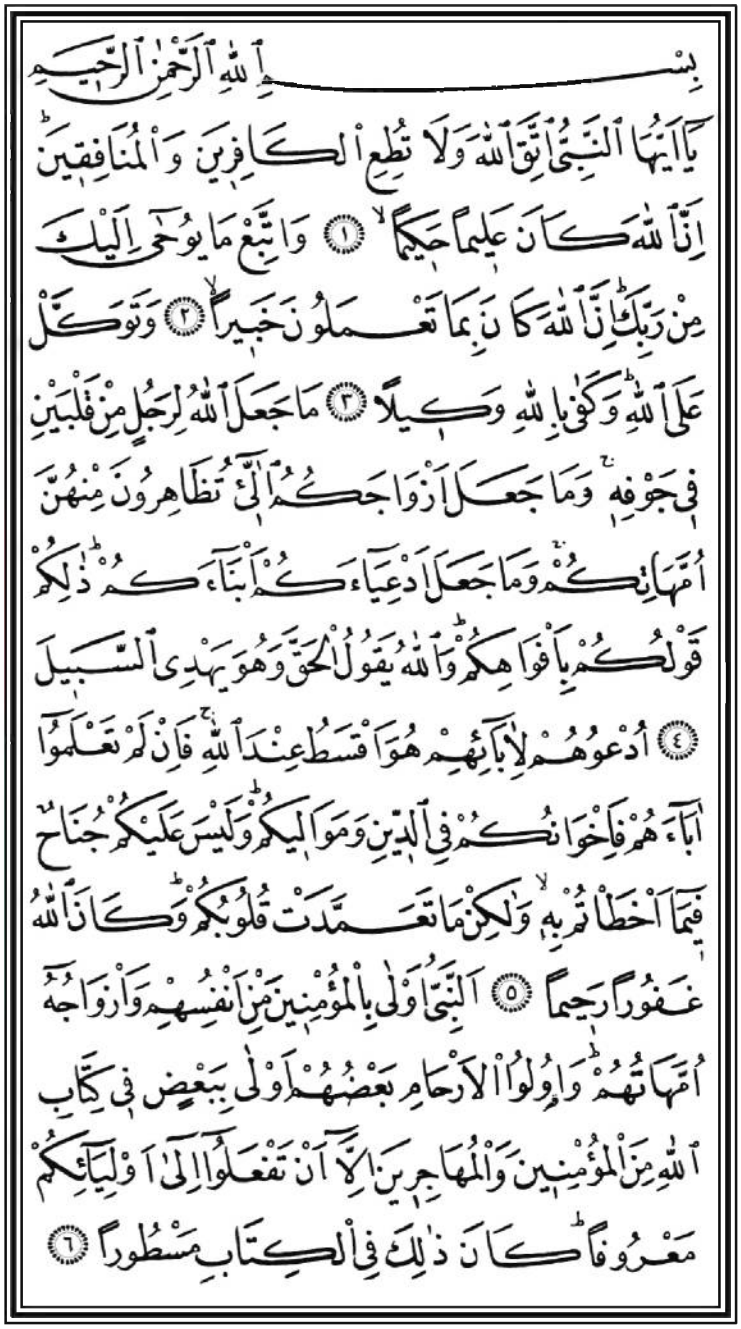
بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ ٱتَّقِ ٱللَّهَ وَلَا تُطِعِ ٱلْكَٰفِرِينَ وَٱلْمُنَٰفِقِينَ
إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾ وَٱتَّبِعْ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيْكَ
مِن رَّبِّكَ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلْ
عَلَى ٱللَّهِ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾ مَّا جَعَلَ ٱللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ
فِى جَوْفِهِۦ ۖ وَمَا جَعَلَ أَزْوَٰجَكُمُ ٱلَّٰٓـِٔى تُظَٰهِرُونَ مِنْهُنَّ
أُمَّهَٰتِكُمْ ۖ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَآءَكُمْ أَبْنَآءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ
قَوْلُكُم بِأَفْوَٰهِكُمْ ۖ وَٱللَّهُ يَقُولُ ٱلْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِى ٱلسَّبِيلَ
﴿٤﴾ ٱدْعُوهُمْ لِءَابَآئِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِندَ ٱللَّهِ ۚ فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوٓا
ءَابَآءَهُمْ فَإِخْوَٰنُكُمْ فِى ٱلدِّينِ وَمَوَٰلِيكُمْ ۚ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
فِيمَآ أَخْطَأْتُم بِهِۦ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ
غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥﴾ ٱلنَّبِىُّ أَوْلَىٰ بِٱلْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ ۖ وَأَزْوَٰجُهُۥٓ
أُمَّهَٰتُهُمْ ۗ وَأُو۟لُوا۟ ٱلْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِى كِتَٰبِ
ٱللَّهِ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُهَٰجِرِينَ إِلَّآ أَن تَفْعَلُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَوْلِيَآئِكُم
مَّعْرُوفًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِى ٱلْكِتَٰبِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

1- Ey Peygamber!Allah'tan kork, kafirlere ve münafıklara boyun eğme. Elbette Allah herşeyi bilmekte ve yerli yerince yapmaktadır.

2- Rab'binden sana vahyedilene uy. Şüphesiz Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

3- Allah'a güven. Vekil olarak Allah yeter.

4- Allah bir adamın içinde iki kalp yaratmadığı gibi zihar yaptığınız eşlerinizi de analarınız yerinde tutmadı. Ve evlatlıklarınızı da öz oğullarınız olarak tanımadı. Bunlar sizin ağızlarınıza geliveren sözlerden ibarettir. Allah ise gerçeği söyler ve doğru yola O eriştirir.

4- Allah bir adamın içinde iki kalp yaratmadığı gibi zihar yaptığınız eşlerinizi de analarınız yerinde tutmadı. Ve evlatlıklarınızı da öz oğullarınız olarak tanımadı. Bunlar sizin ağızlarınıza geliveren sözlerden ibarettir. Allah ise gerçeği söyler ve doğru yola O eriştirir.

5- Onları (evlat edindiklerinizi) babalarına nisbet ederek çağırın. Allah yanında da en doğrusu budur. Eğer babalarının kim olduğunu bilmiyorsanız, bu takdirde onları din kardeşleriniz ve görüp gözettiğiniz kimseler olarak kabul edin. Yanılarak yaptıklarınızda size vebal yok; Fakat kalplerinizin bile bile yöneldiğinde günah vardır. Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

6- Peygamber, mü'minlere kendi canlarından daha yakındır. (Peygamber'in) Eşleri, onların analarıdır. Akraba olanlar, Allah'ın Kitab'ına göre (mirascılık bakımından) birbirlerine diğer mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındırlar. Ancak dostlarınıza uygun bir vasiyet yapmanız müstesnadır. Bunlar Kitap'ta yazılı bulunmaktadır.

7- Hani biz Peygamber'lerden söz almıştık; Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan da. (Evet) Biz onlardan pek sağlam bir söz aldık.

8- Ta ki o sadıklara sadakatlarından sual etsin. Kafirler için de pek acıklı bir azap hazırladı.

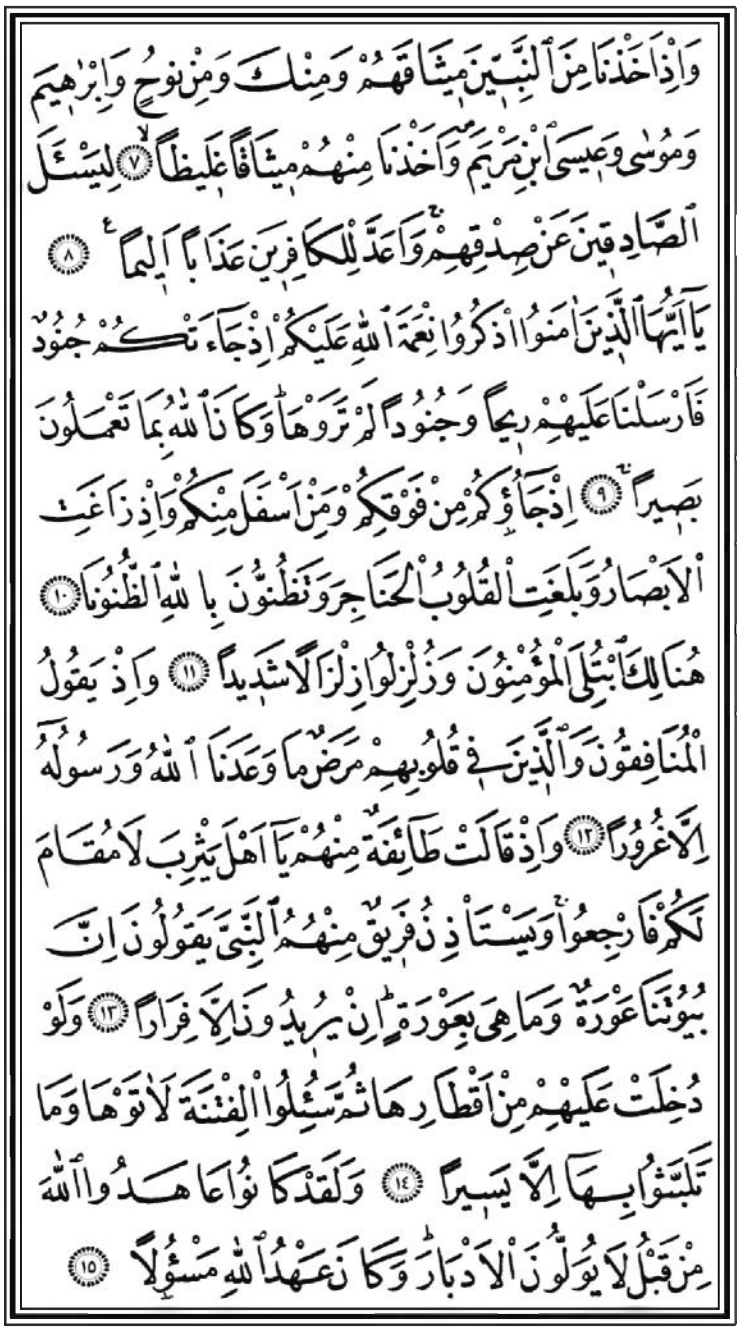

9- Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani size ordular saldırmıştı da, biz onlara karşı bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah ne yaptığınızı çok iyi görmekteydi.

10- Onlar hem yukarınızdan hem aşağı tarafınızdan (vadinin üstünden ve alt yanından) üzerinize yürüdükleri zaman, gözler yıldığı, yürekler gırtlağa geldiği ve siz Allah hakkında türlü türlü şeyler düşündüğünüz zaman;

11- İşte orada mü'minler imtihandan geçirilmiş ve (bu toplum içersinde münafıklar) şiddetli bir sarsıntı ile sarsılmışlardı.

12- Ve o zaman, münafıklar ile kalplerinde hastalık (iman zayıflığı) bulunanlar; Meğer Allah ve Rasul'ü bize sadece kuru vaatlerde bulunmuşlar, diyorlardı.

13- Onlardan bir grup da demişti ki; Ey Yesribliler (Medine'liler!) Artık sizin için durmanın sırası değil, haydi dönün! İçlerinden bir kısmı ise; Gerçekten evlerimiz emniyette değil, diyerek Peygamber'den izin istiyordu. Oysa evleri tehlikede değildi, sadece kaçmayı arzuluyorlardı.

14- Medine'nin her yanından üzerlerine saldırılsaydı da, o zaman savaşmaları istenseydi, şüphesiz hemen savaşa katılırlar ve evlerinde pek eğlenmezlerdi.

15- And olsun ki daha önce onlar, (harbe gitmeden evvel) sırt çevirip kaçmayacaklarına dair, Allah adına söz vermişlerdi. Allah'a verilen söz mesuliyet gerektirir.

16- (Rasul'üm) De ki; Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçmanın size asla faydası olmaz! (Eceliniz gelmemiş ise) O takdirde, yaşatılacağınız süre çok değildir.

17- De ki; Allah size bir kötülük dilerse, O'na karşı sizi kim korur; Ya da size rahmet dilerse (size kim zarar verebilir?) Onlar kendilerine Allah'tan başka ne bir dost bulurlar ne de bir yardımcı.

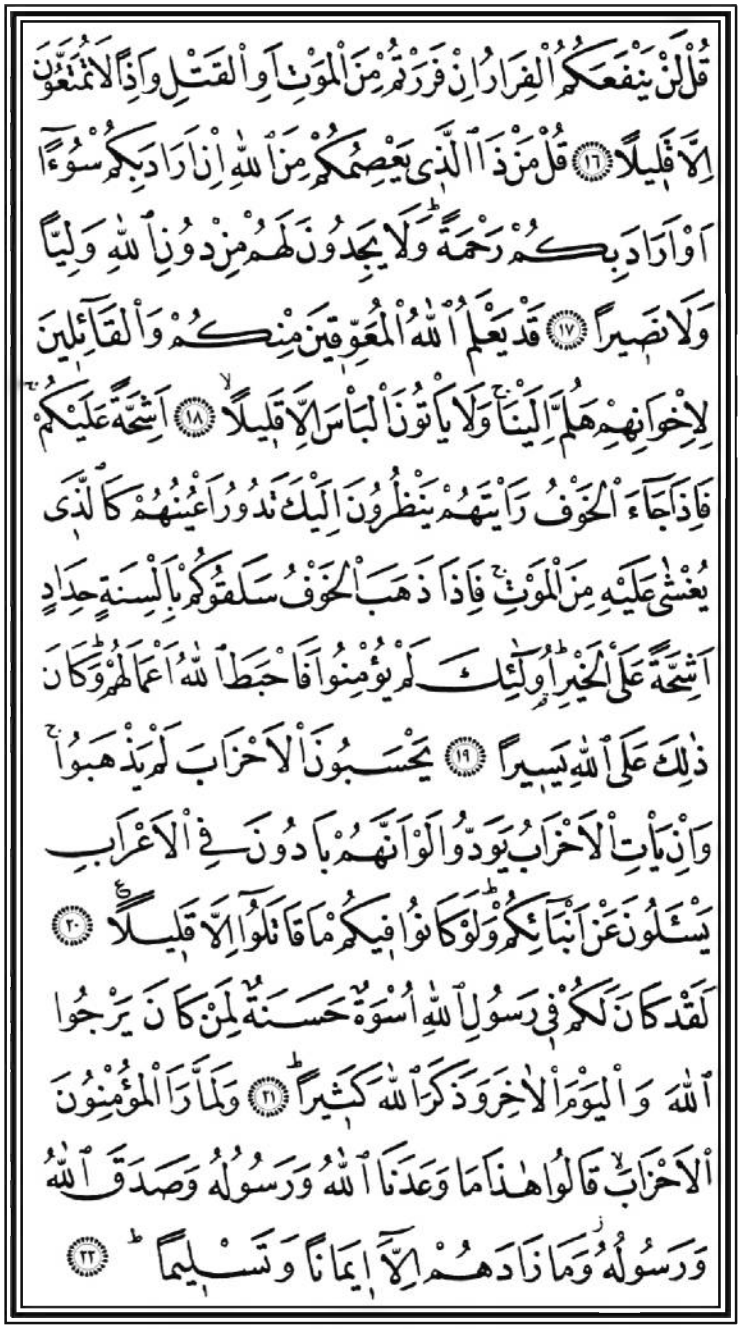
قُلْ لَّنْ يَّنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ وَاِذًا لَّا تُمَتَّعُوْنَ
اِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِيْ يَعْصِمُكُمْ مِّنَ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَ بِكُمْ سُوْٓءًا
اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ؕ وَلَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا
وَّلَا نَصِيْرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقِيْنَ مِنْكُمْ وَالْقَآئِلِيْنَ
لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَيْنَا ۚ وَلَا يَاْتُوْنَ الْبَاْسَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٨﴾ اَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ۚ
فَاِذَا جَآءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ يَنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ تَدُوْرُ اَعْيُنُهُمْ كَالَّذِيْ
يُغْشٰى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَاِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوْكُمْ بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ
اَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ ؕ اُولٰٓئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوْا فَاَحْبَطَ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ ؕ وَكَانَ
ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُوْنَ الْاَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوْا ۚ
وَاِنْ يَّاْتِ الْاَحْزَابُ يَوَدُّوْا لَوْ اَنَّهُمْ بَادُوْنَ فِي الْاَعْرَابِ
يَسْـَٔلُوْنَ عَنْ اَنْۢبَآئِكُمْ ؕ وَلَوْ كَانُوْا فِيْكُمْ مَّا قٰتَلُوْٓا اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٢٠﴾
لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْ رَسُوْلِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَنْ كَانَ يَرْجُوا
اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثِيْرًا ﴿٢١﴾ وَلَمَّا رَاَ الْمُؤْمِنُوْنَ
الْاَحْزَابَ ۙ قَالُوْا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَصَدَقَ اللّٰهُ
وَرَسُوْلُهٗ ۫ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّآ اِيْمَانًا وَّتَسْلِيْمًا ﴿٢٢﴾

18- Allah, içinizden (savaştan) alıkoyanları ve yandaşına; Bize katılın diyenleri gerçekten biliyor. Zaten bunların pek azı savaşa gelir.

19- (Gelenler de) Size karşı pek hasistirler. Hele korku gelip çattı mı, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş gibi gözleri dönerek sana baktıklarını görürsün. Korku gidince ise, mala düşkünlük göstererek sizi sivri dilleri ile incitirler. Onlar iman etmiş değillerdir. Bunun için Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre kolaydır.

20- Bunlar, düşman birliklerinin bozulup gitmedikleri evhamı içindedirler. Müttefikler ordusu yine gelecek olsa, isterler ki, çölde göçebe Araplar içinde bulunsunlar da sizin haberlerinizi (uzaktan) sorsunlar. Zaten içinizde bulunsalardı dahi pek savaşacak değillerdi.

21- And olsun ki, Rasul'ullah, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnektir.

22- Mü'minler ise düşman birliklerini gördüklerinde; İşte Allah ve Rasul'ünün bize vaad ettiği! Allah ve Rasul'ü doğru söylemiştir, dediler. Bu (orduların gelişi) onların ancak imanlarını ve Allah'a bağlılıklarını arttırır.

23- Mü'minler içersinde Allah'a verdikleri sözde duran nice erler var. İşte onlardan kimi, sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir (şehit oldu) ve kimi de (şehitliği) beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde (sözlerini) değiştirmemişlerdir.

23- Mü'minler öyle erlerdir ki Allah'a karşı, sadakat gösterirler. Onlardan öylesi vardır ki nezrini ödedi (şehit oldu) ve yine onlardan öylesi de vardır ki, (şehit olmayı) gözetiyor. Hiçbir tebdil ile şüphede bulunmadılar.

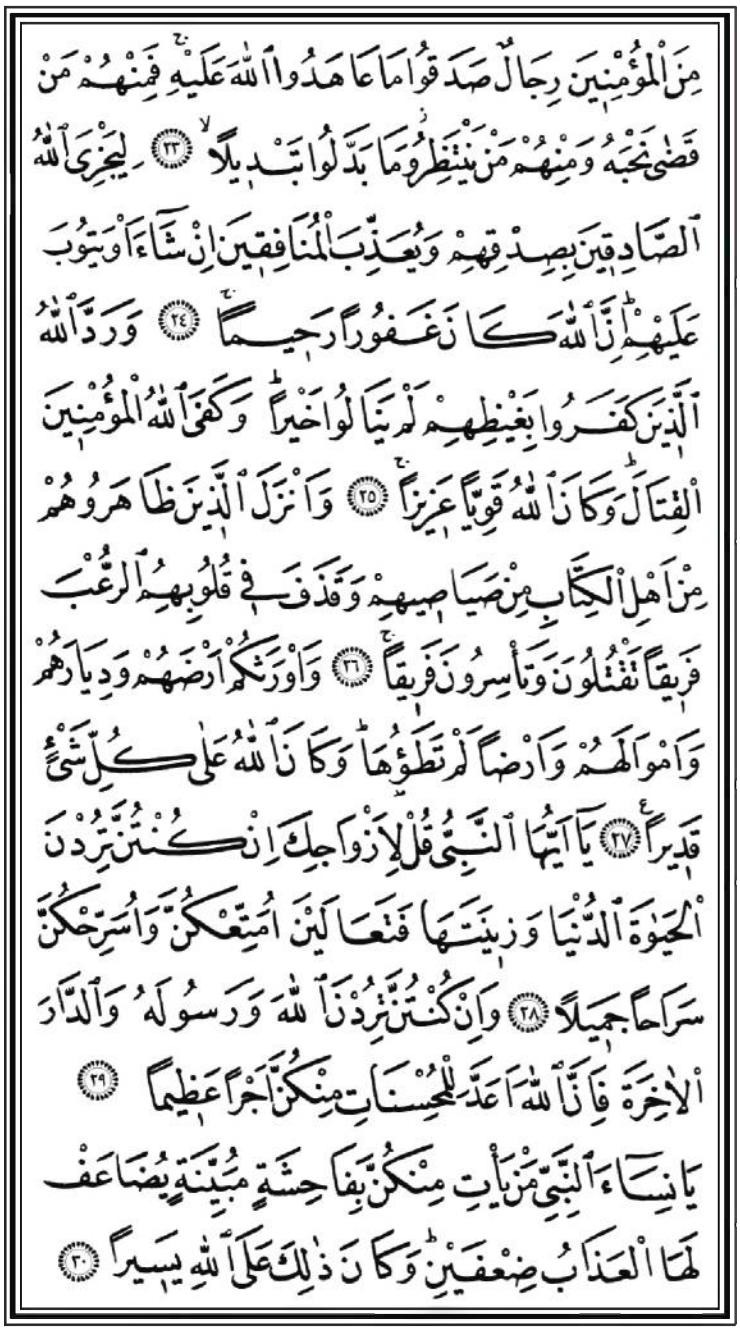

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ ۖ فَمِنْهُمْ مَنْ
قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ
الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ
عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللَّهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا ۚ وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
الْقِتَالَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَئُوهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرًا ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ
سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ
الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾
يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ
لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

24- Çünkü Allah sadakat gösterenleri, sadakatları sebebiyle mükafatlandıracak, münafıklara dilerse azap edecek, yahutta da, (tevbe ederlerse) tevbelerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

24- Çünkü Allah sadakat gösterenleri, sadakatları sebebiyle mükafatlandıracak, münafıklığa devam edene azap edecek, dileyenin tevbelerini de kabul edecektir. Şüphesiz Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

25- Allah; O inkar edenleri hiçbir fayda elde edemeden öfkeleri ile geri çevirdi. Allah'(ın yardımı) savaşta mü'minlere yetti. Allah güçlüdür, mutlak galiptir.

26- Allah, Ehli Kitap'tan, onlara (müşrik ordularına) yardım edenleri kalelerinden indirdi ve kalplerine korku düşürdü. Bir kısmını öldürüyor, bir kısmını da esir alıyordunuz.

27- Allah, onların yerlerine, yurtlarına, mallarına ve ayak basmadığınız topraklara sizi mirascı yaptı. Allah'ın herşeye gücü yeter.

28- Ey Peygamber! Eşlerine şöyle söyle; Eğer dünya diriliğini ve süsünü (refahını) istiyorsanız gelin size boşanma bedellerinizi vereyim de, sizi güzellikle salıvereyim.

29- Eğer Allah'ı, Peygamber'ini, ve ahiret yurdunu diliyorsanız, bilin ki, Allah, içinizden güzel davrananlar için büyük bir mükafat hazırlamıştır.

30- Ey Peygamber hanımları! Sizden kim açık bir hayasızlık yaparsa, onun azabı iki katına çıkarılır. Bu Allah'a göre kolaydır.

31- Sizden kim, Allah'a ve Rasul'üne itaat eder ve yararlı iş yaparsa ona mükafatını iki kat veririz. Ve ona (cennette) bol rızık hazırlamışızdır.

32- Ey Peygamber hanımları! Siz, kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer (Allah'tan) korkuyorsanız, (yabancı erkeklere karşı) çekici bir eda ile konuşmayın. Sonra kalbinde hastalık bulunan kimse ümide kapılır. Güzel söz söyleyin.

33- Evlerinizde oturun, eski cahiliye adetinde olduğu gibi açılıp saçılmayın. Namazı kılın. zekatı verin, Allah'a ve Rasul'üne itaat edin. Ey Ehl-i Beyt! Allah sizden, sadece günahı gidermek ve sizi temiz yapmak istiyor.

34- Evlerinizde okunan Allah'ın ayetlerini ve hikmeti hatırlayın. Şüphesiz Allah, her şeyin iç yüzünü bilendir ve her şeyden haberi olandır.

35- Müslüman erkekler ve müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, taata devam eden erkekler ve taata devam eden kadınlar, doğru erkekler ve doğru kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, mütevazi erkekler ve mütevazi kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çok zikreden erkekler ve zikreden kadınlar var ya; İşte Allah bunlar için bir mağfiret ve büyük bir mükafat hazırlamıştır.

وَمَن يَقْنُتْ مِنكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُّؤْتِهَا
أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ يَا نِسَاءَ
النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ
بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا
﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ
الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ
مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا
﴿٣٤﴾ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ
وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ
وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ
وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا
وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

36- Allah ve Rasul'ü bir işe hüküm verdiği zaman, inanmış bir erkek ve kadın o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Her kim Allah ve Rasul'üne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur.

37- (Rasul'üm) Hani Allah'ın nimet verdiği, senin de kendisine iyilik ettiğin kimseye; Eşini yanında tut, Allah'tan kork! Diyordun. Allah'ın açığa vuracağı şeyi, insanlardan çekinerek içinde gizliyordun. Oysa asıl korkmana layık olan Allah'tır. Zeyd o kadından ilişiğini kesince biz onu sana nikahladık ki evlatlıkları, karılarıyla ilişkilerini kestiklerinde (o kadınlarla evlenmek isterlerse) mü'minlere bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ
لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ
ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٣٦﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ
مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ ۖ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ ۖ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا
وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ
أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا ۚ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾
مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ ۖ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۚ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ
رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَٰكِنْ رَسُولَ
اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ
بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

38- Allah'ın kendisine helal kıldığı şeyde Peygamber'e herhangi bir vebal yoktur. Önce gelip geçenler arasında da Allah'ın adeti böyle idi. Allah'ın emri mutlaka yerine gelecek, yazılmış bir kaderdir.

39- O Peygamber'ler ki, Allah'ın gönderdiği emirleri duyururlar, Allah'tan korkarlar ve O'ndan başka kimseden korkmazlar. Hesap görücü olarak Allah (herkese) yeter.

40- Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir. Fakat o, Allah'ın Rasul'ü ve Peygamber'lerin sonuncusudur. Allah herşeyi hakkıyle bilendir.

41- Ey iman edenler! Allah'ı çokça zikredin.

42- Ve O'nu sabah akşam tesbih edin.

43- Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için üzerinize rahmetini gönderen O'dur. Melekleri de size istiğfar eder. Allah, mü'minlere karşı çok merhametlidir.

44- Kendisine kavuştukları gün, Allah'ın onlara iltifatı, selamdır. Allah onlara çok değerli mükafatlar hazırlamıştır.

45- Ey Peygamber! Biz seni hakikaten bir şahit bir müjdeleyici ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

46- Allah'ın izniyle, bir davetçi ve nur saçan bir kandil olarak (gönderdik.)

47- Allah'tan büyük bir lütfa ereceklerini mü'minlere müjdele.

48- Kâfirlere ve münafıklara boyun eğme. Onların eziyetlerine aldırma. Allah'a güvenip dayan, vekil ve destek olarak Allah yeter.

49- Ey iman edenler! Mü'min kadınları nikahlayıp da, henüz zifafa girmeden onları boşarsanız, onları sayacağınız bir iddet süresince, bekletme hakkınız yoktur. O halde onları (bir bağışla) memnun edin ve onları güzel bir şekilde serbest bırakın.

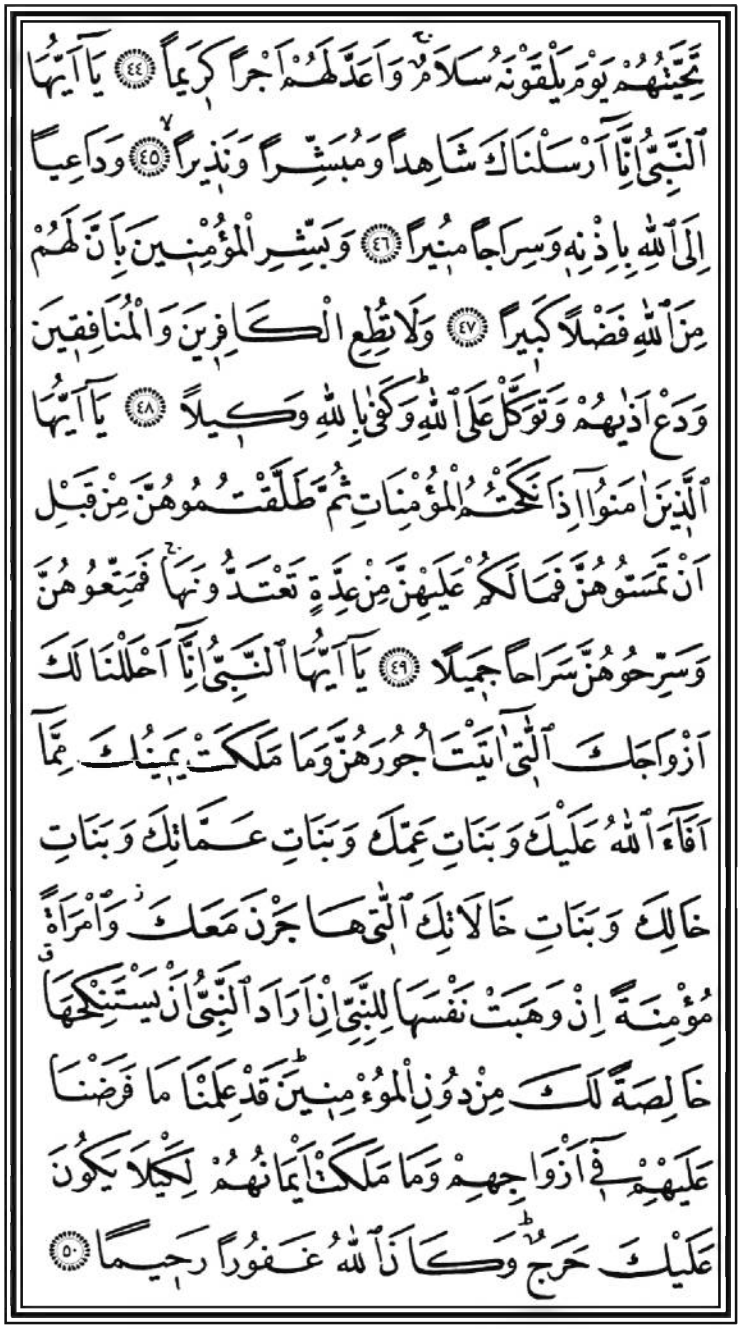

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُۥ سَلَٰمٌ ۚ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلنَّبِيُّ إِنَّآ أَرْسَلْنَٰكَ شَٰهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا
إِلَى ٱللَّهِ بِإِذْنِهِۦ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم
مِّنَ ٱللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِعِ ٱلْكَٰفِرِينَ وَٱلْمُنَٰفِقِينَ
وَدَعْ أَذَىٰهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا نَكَحْتُمُ ٱلْمُؤْمِنَٰتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ
أَن تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا ۖ فَمَتِّعُوهُنَّ
وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِنَّآ أَحْلَلْنَا لَكَ
أَزْوَٰجَكَ ٱلَّٰتِىٓ ءَاتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّآ
أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَٰتِ عَمِّكَ وَبَنَٰتِ عَمَّٰتِكَ وَبَنَٰتِ
خَالِكَ وَبَنَٰتِ خَٰلَٰتِكَ ٱلَّٰتِى هَاجَرْنَ مَعَكَ ۖ وَٱمْرَأَةً
مُّؤْمِنَةً إِن وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِىِّ إِنْ أَرَادَ ٱلنَّبِىُّ أَن يَسْتَنكِحَهَا
خَالِصَةً لَّكَ مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۖ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
عَلَيْهِمْ فِىٓ أَزْوَٰجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ
عَلَيْكَ حَرَجٌ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥٠﴾

50- Ey Peygamber! Mehirlerini verdiğin hanımlarını, Allah'ın sana ganimet olarak verdiği ve elinin altında bulunan cariyeleri, amcanın, halanın, dayının ve teyzenin seninle beraber göç eden kızlarını sana helal kıldık. Bir de Peygamber kendisiyle evlenmek istediği takdirde, kendisini Peygamber'e hibe eden mü'min kadını, diğer mü'minlere değil, sırf sana mahsus olmak üzere (helal kıldık). Kuşkusuz biz, hanımları ve ellerinin altında bulunan cariyeleri hakkında mü'minlere neyi farz kıldığımızı biliriz. (Bu hususta ne yapmaları lazım geldiğini onlara açıkladık) ki, sana bir zorluk olmasın. Allah bağışlayandır, merhamet edendir.

51- Onlardan dilediğini geriye bırakır, dilediğini de yanına alırsın. Boşadığın hanımlarından arzu ettiğini tekrar yanına almanda, senin üzerine bir günah yoktur. Böyle yapman onların mutlu olmalarına, üzülmemelerine ve hepsinin, senin verdiklerine razı olmalarına daha uygundur. Allah, kalplerinizde olanı bilir. Allah hakkıyla bilendir, halimdir.

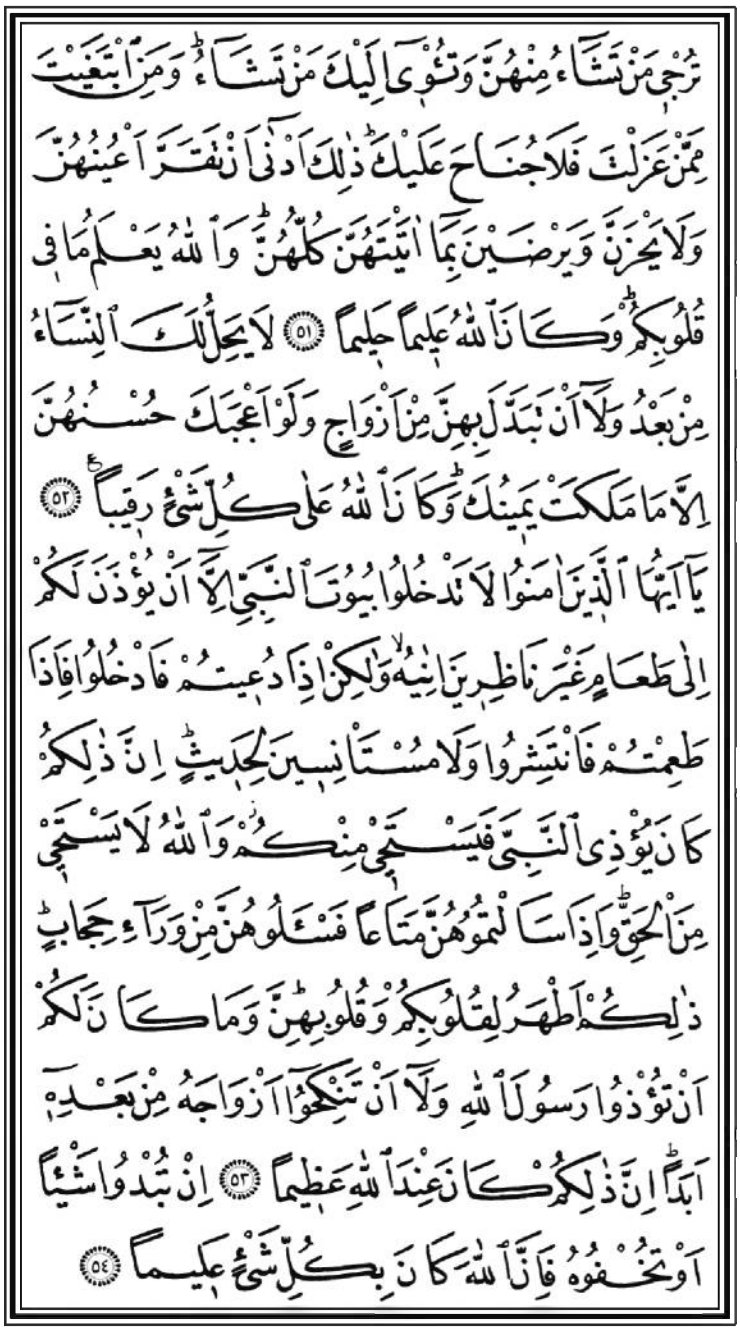
تُرْجِي مَنْ تَشَآءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِيٓ إِلَيْكَ مَنْ تَشَآءُ ۖ وَمَنِ ٱبْتَغَيْتَ
مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ
وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَآ ءَاتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِى
قُلُوبِكُمْ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَّا يَحِلُّ لَكَ ٱلنِّسَآءُ
مِنۢ بَعْدُ وَلَآ أَن تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَٰجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ
إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ رَّقِيبًا ﴿٥٢﴾
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَدْخُلُوا۟ بُيُوتَ ٱلنَّبِىِّ إِلَّآ أَن يُؤْذَنَ لَكُمْ
إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَٰظِرِينَ إِنَىٰهُ وَلَٰكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَٱدْخُلُوا۟ فَإِذَا
طَعِمْتُمْ فَٱنتَشِرُوا۟ وَلَا مُسْتَـْٔنِسِينَ لِحَدِيثٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكُمْ
كَانَ يُؤْذِى ٱلنَّبِىَّ فَيَسْتَحْىِۦ مِنكُمْ ۖ وَٱللَّهُ لَا يَسْتَحْىِۦ
مِنَ ٱلْحَقِّ ۚ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَٰعًا فَسْـَٔلُوهُنَّ مِن وَرَآءِ حِجَابٍ ۚ
ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ۚ وَمَا كَانَ لَكُمْ
أَن تُؤْذُوا۟ رَسُولَ ٱللَّهِ وَلَآ أَن تَنكِحُوٓا۟ أَزْوَٰجَهُۥ مِنۢ بَعْدِهِۦٓ
أَبَدًا ۚ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِندَ ٱللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾ إِن تُبْدُوا۟ شَيْـًٔا
أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

52- Bundan sonra artık başka kadınlarla evlenmen, elinin altında bulunan cariyeler hariç, güzellikleri hoşuna gitse bile, bunların yerine başka hanımlar alman sana helal değildir. Allah herşeyi gözetler.

53- Ey iman edenler! Siz zamanını gözetlemeksizin, bir yemeğe davet edilmedikçe Peygamber'in evlerine girmeyin, ancak davet edildiğiniz vakit girin. Yemeği yediğinizde hemen dağılın, sohbete dalmayın. Çünkü bu hareketiniz Peygamber'i üzmekte, fakat o (size bunu söylemekten) utanmaktadır. Ama Allah hakkı söylemekten çekinmez. Peygamber'in hanımlarından birşey istediğiniz zaman perde arkasından isteyin. Bu hem sizin kalpleriniz, hem de onların kalpleri için daha temiz bir davranıştır. Sizin Allah'ın Rasul'ünü üzmeniz ve kendisinden sonra onun hanımlarını nikahlamanız, asla caiz olmaz. Çünkü bu, Allah katında büyük (bir günah) tır.

54- Bir şeyi acığa vursanız da, gizleseniz de şüphe yok ki Allah, herşeyi gayet iyi bilmektedir.

55- Onlar (Peygamber'in hanımlarına) babaları, oğulları, kardeşleri, kardeşlerinin oğulları, kızkardeşlerinin oğulları, kadınları (mü'min kadınlar) ve ellerinin altında bulunan cariyelerinden dolayı bir günah yoktur. (Ey Peygamber hanımları!) Allah'tan korkun; şüphesiz Allah herşeye şahittir.

56- Allah ve melekleri, Peygamber'e çok selavat getirirler. Ey iman edenler! Siz de O'na selavat getirin ve tam bir teslimiyetle selam verin.

56- Allah'ın melekleri, Peygamber'e çok selavat getirirler. Ey iman edenler! Siz de O'na selavat getirin ve tam bir teslimiyetle selam verin.

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِىٓ ءَابَآئِهِنَّ وَلَآ اَبْنَآئِهِنَّ وَلَآ اِخْوَانِهِنَّ وَلَآ
اَبْنَآءِ اِخْوَانِهِنَّ وَلَآ اَبْنَآءِ اَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَآئِهِنَّ وَلَا
مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ
شَهِيدًا ﴿٥٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِىِّ يٰٓاَيُّهَا
الَّذِينَ اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ
يُؤْذُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَعَدَّ
لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٨﴾
يٰٓاَيُّهَا النَّبِىُّ قُلْ لِاَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا
يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِى الْمَدِينَةِ
لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَآ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾
مَلْعُونِينَ اَيْنَمَا ثُقِفُوٓا اُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللّٰهِ
فِى الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

57- Allah ve Rasul'ünü incitenlere, Allah, dünyada ve ahirette lanet etmiş ve onlar için horlayıcı bir azap hazırlamıştır.

58- Mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara, yapmadıkları birşeyden dolayı eziyet edenler, şüphesiz bu mühim iftirayı ve apaçık bir günahı yüklenmişlerdir.

59- Ey Peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına (bir ihtiyaç için dışarı çıktıkları zaman) dış örtülerini üstlerine almalarını söyle. Onların tanınmaması ve incitilmemesi için en elverişli olan budur. Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

60- And olsun, iki yüzlüler, kalplerinde hastalık bulunanlar (fuhuş düşüncesi taşıyanlar) şehirde kötü haber yayanlar (bu hallerinden) vazgeçmezlerse, seni onlara musallat ederiz (onlarla savaşmanı ve onları şehirden sürüp çıkarmanı sana emrederiz.) Sonra orada, senin yanında ancak az zaman kalabilirler.

61- Hepsi de lanetlenmiş olarak nerede ele geçirilirlerse, yakalanır ve mutlaka öldürülürler.

62- Allah'ın önceden geçenler hakkındaki kanunu budur. Allah'ın kanununda asla bir değişiklik bulamazsın.

63- İnsanlar sana kıyametin zamanını soruyorlar. De ki; Onun bilgisi Allah katındadır. Ne bilirsin, belki de zamanı yakındır.

64- Şu muhakkak ki, Allah kafirleri rahmetinden kovmuş ve onlara çılgın bir ateş hazırlanmıştır.

64- Şu muhakkak ki, (isyana devam eden) kafirler Allah'ın lanetine uğrarlar. Onlara şiddetli bir ateş hazırlanmıştır.

65- (Onlar) Orada ebedi olarak kalacaklar, (kendilerini koruyacak) ne bir dost ne bir yardımcı bulacaklardır.

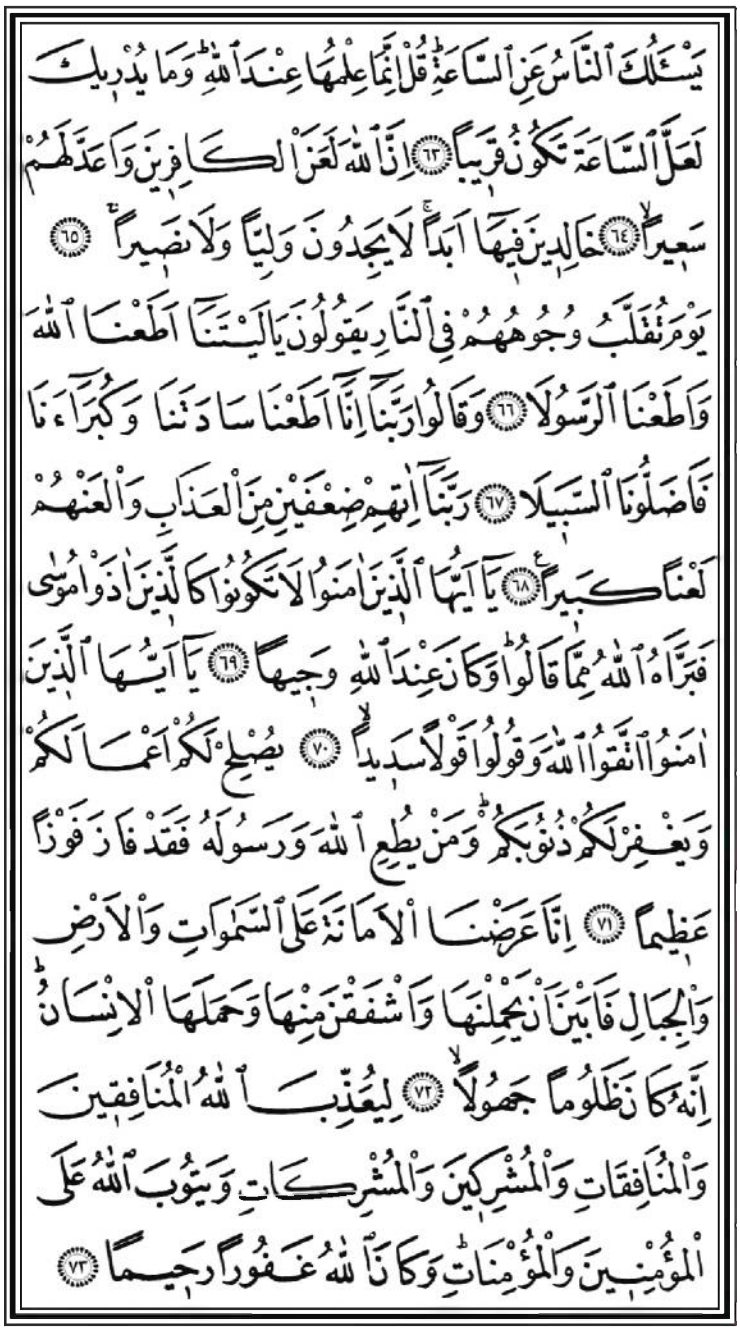

66- Yüzleri ateşte evrilip çevrildiği gün; Eyvah bize! Keşke Allah'a itaat etseydik, Peygambere de itaat etseydik derler.

67- Ey Rab'bimiz! Biz reislerimize ve büyüklerimize uyduk da onlar bizi yoldan saptırdılar, derler.

68- Rab'bimiz! Onlara iki kat azap ver ve onları büyük bir lanetle rahmetinden kov.

69- Ey iman edenler! Siz de Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın. Nihayet Allah onu, dedikleri şeyden temize çıkardı. O, Allah'ın yanında şerefli idi.

70- Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin.

71- (Böyle davranırsanız) Allah işlerinizi düzeltir ve günahlarınızı bağışlar. Kim Allah ve Rasul'üne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur.

72- Biz emaneti, göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar bunu yüklenmekten çekindiler (sorumluluğundan) korktular. Onu insan yüklendi. Doğrusu o çok zalim, çok cahildir.

72- Biz emaneti, göklere, yere ve dağlara teklif etseydik onlar bu emaneti yüklenmekten çekinirlerdi (sorumluluğundan) korkarlardı. Onu insan yüklendi. Doğrusu (onlardan bazıları) çok zalim, çok cahildir.

73- (Allah bu emaneti insana vermek suretiyle) münafık erkeklere ve münafık kadınlara, müşrik erkeklere ve müşrik kadınlara azap edecek, mü'min erkeklerin ve mü'min kadınların da tevbesini kabul buyuracaktır. Allah bağışlayandır, merhamet edendir.

73- (Allah'u Teala'nın bu emaneti insanlara vermesi, insanlar kendilerinin nasıl bir insan olduklarını ıspatlamaları içindir. Bu durumda) münafıklığa devam eden erkeklere ve münafık kadınlara, müşrikliğe devam eden erkeklere ve müşrik kadınlara azap edecek, tevbe eden mü'min erkekler ve mü'min kadınlar ise bağışlanacaktır. Allah bağışlayandır, merhamet edendir.

OTUZ DÖRDÜNCÜ SÛRE
SEBE' SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. Elli dört ayettir. Yalnız altıncı ayeti Medine'de inmiştir. Sure adını, Yemen'de bir bölge veya kabile ismi olan Sebe kelimesinin geçtiği onbeşinci ayetten alır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

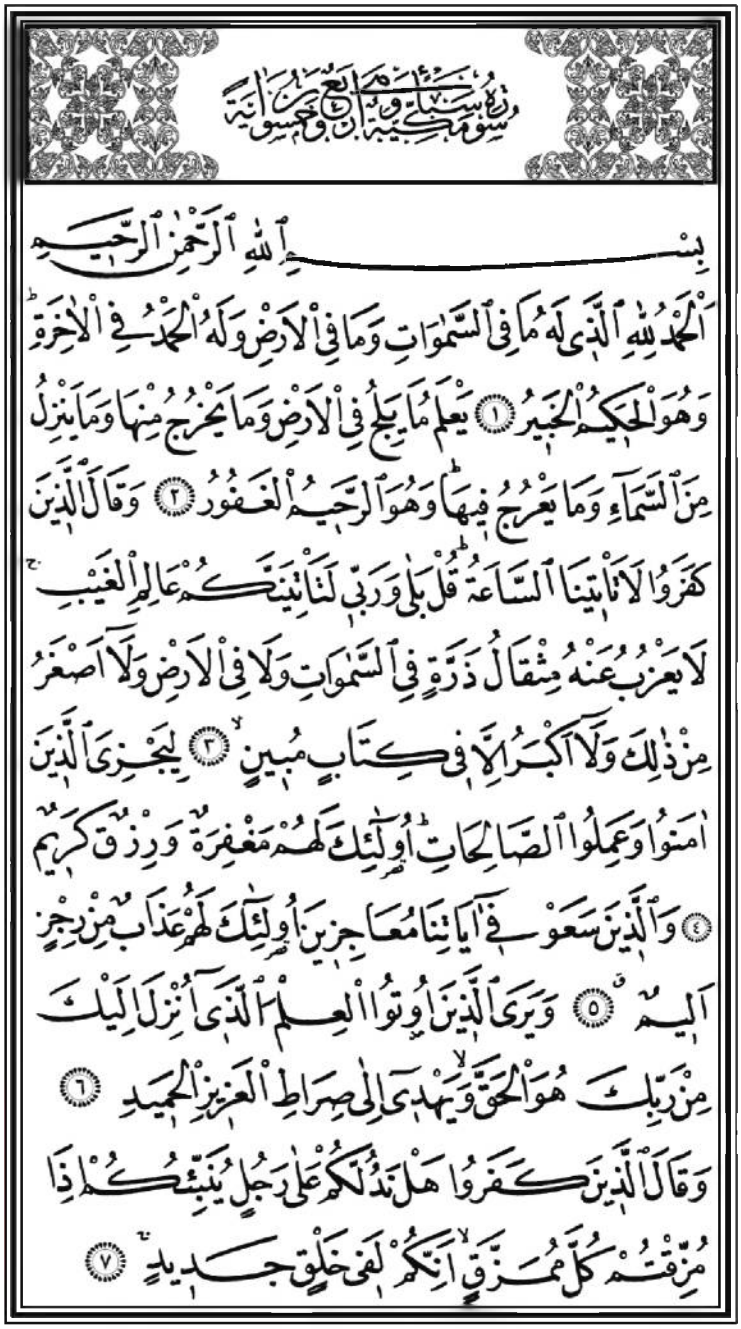

1- Hamd, göklerde ve yerde bulunanların hepsinin sahibi olan Allah'a mahsustur. Ahirette de hamd, O'na mahsustur. O, hikmet sahibidir, (herşeyden) haberi olandır.

2- Yerin içine gireni ve ondan çıkanı, gökten ineni, oraya çıkanı bilir. O, esirgeyendir, bağışlayandır.

3- İnkarcılar; Kıyamet bize gelmeyecek dediler. De ki; Hayır! Gaybı bilen Rab'bim hakkı için o, mutlaka size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre miktarı bir şey bile O'ndan gizli kalmaz. Bundan daha küçük ve daha büyüğüde şüphesiz, apaçık Kitap'tadır (yazılıdır).

4- Allah, inanıp iyi işler yapanları mükafatlandırmak için (herşeyi açık bir Kitap'ta tesbit etmiştir.) Onlar için büyük bir mağfiret ve güzel bir rızık vardır.

5- Ayetlerimizi hükümsüz bırakmak için yarışırcasına uğraşanlar için de, en kötüsünden, elem verici bir azap vardır.

6- Kendilerine bilgi verilenler, Rab'binden sana indirilenin (Kur'an'ın) gerçek olduğunu bilir, onun, mutlaka galip ve övgüye layık olan (Allah'ın) yoluna ilettiğini görürler.

6- Kendilerine bilgi verilenler, Rab'binden sana indirilenin (Kur'an'ın) gerçek olduğunu bilir, onun, mutlaka galip ve övgüye layık olan (Allah'ın) yolunu gösterdiğini görürler.

7- Kâfir olanlar (kendi aralarında) şöyle derler; Çürüyüp paramparça olduğunuz vakit yeniden dirileceğinizi söyleyerek haber veren kişiyi gösterelim mi?

8- Acaba o, yalan yere Allah'a iftira mı etmiştir? Yoksa onda delilik mi var? Hayır! Ahirete inanmayanlar azaptadırlar ve derin bir sapıklık içindedirler.

9- Onlar, gökte ve yerde önlerine ve arkalarına bakmıyorlar mı? Dilesek onları yere batırırız, ya da üzerlerine gökten parçalar düşürürüz. Şüphesiz bunda (Rab'bine) yönelen her kul için bir ibret vardır.

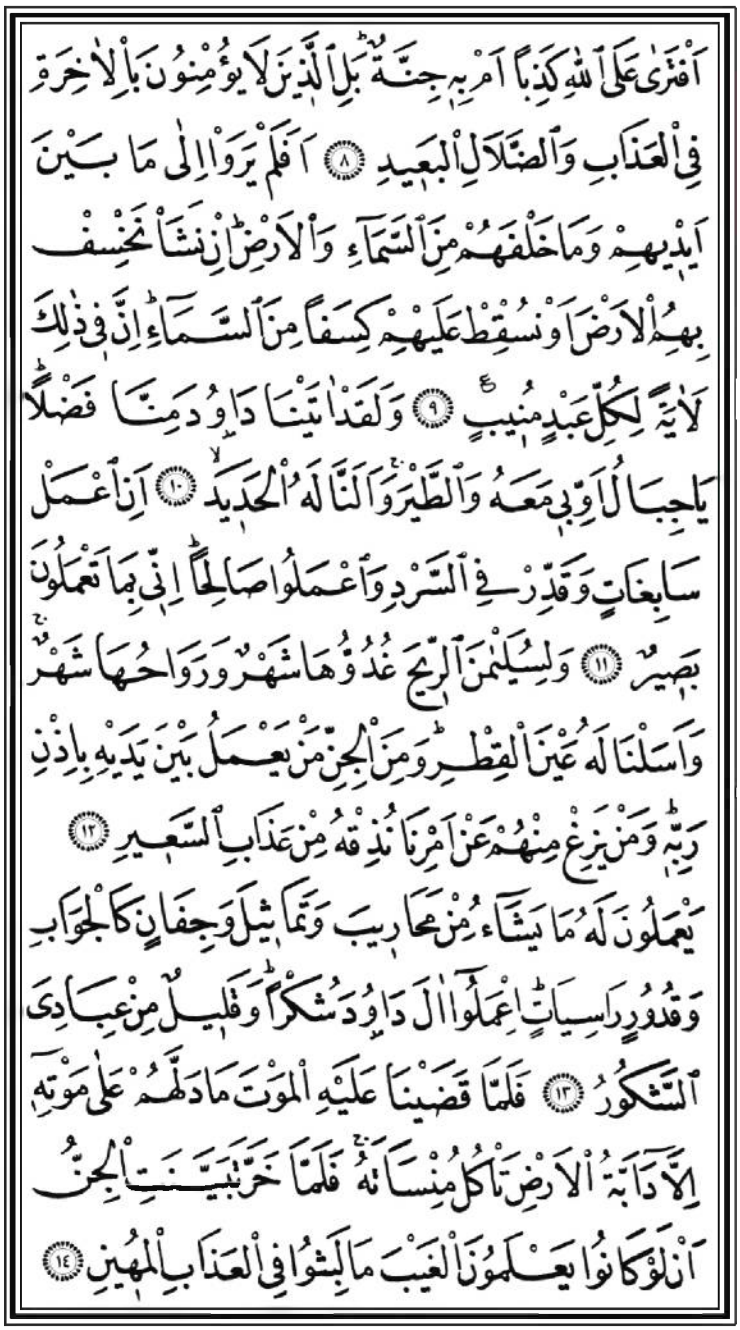

10- And olsun, Davud'a tarafımızdan bir üstünlük verdik. Ey dağlar ve kuşlar! Onunla beraber tesbih edin dedik. Ona demiri yumuşattık.

10- And olsun, Davud tarafımızdan bir üstünlüğe sahipti. Ey dağlar ve kuşlar! Onunla beraber tesbih edin dedik. Ona demiri yumuşattık.

11- Geniş zırhlar imal et, dokumasını ölçülü yap. (Ey Davud hanedanı!) İyi işler yapın. Kuşkusuz ben, yaptıklarınızı görmekteyim, diye (vahyettik).

12- Sabah gidişi bir aylık mesafe, akşam dönüşü yine bir aylık mesafe olan rüzgarı da Süleyman'a (onun emrine) verdik ve onun için erimiş bakırı kaynağından sel gibi akıttık. Rab'binin izniyle cinlerden bir kısmı, onun önünde çalışırdı. Onlardan kim emrimizden sapsa, ona alevli azabı tattırırdık.

13- Onlar Süleyman'a kalelerden, havuzlar kadar (geniş) leğenlerden, sabit kazanlardan ne dilerse yaparlardı. Ey Davud ailesi! Şükredin. Kullarımdan şükreden azdır.

14- Süleyman'ın ölümüne hükmettiğimiz zaman, onun öldüğünü, ancak değneğini yiyen bir ağaç kurdu gösterdi. (Sonunda yere) Yıkılınca anlaşıldı ki cinler gaybı bilselerdi, o küçük düşürücü azap içersinde kalmazlardı.

15- And olsun, Sebe Kavmi için oturduğu yerlerde büyük bir ibret vardır. Biri sağda, diğeri solda iki bahçeleri vardı. (Onlara) Rab'binizin rızkından yeyin ve O'na şükredin. İşte güzel bir memleket ve çok bağışlayan bir Rab!

16- Ama onlar yüz çevirdiler. Bu yüzden üzerlerine arim selini gönderdik. Onların iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılgınlı ve içinde biraz da sedir ağacı bulunan iki (harap) bahçeye çevirdik.

17- Nankörlük ettikleri için onları böyle cezalandırdık. Biz nankörden başkasını cezalandırır mıyız!

18- Onların yurdu ile, içlerini bereketlendirdiğimiz memleketler arasında, kolayca görünen nice kasabalar var ettik ve bunlar arasında yürümeyi konaklara ayırdık. Oralarda geceleri, gündüzleri korkusuzca gezin dolaşın dedik.

19- Bunun üzerine; Ey Rab'bimiz! Aralarında yolculuk yaptığımız şehirlerin arasını uzaklaştır, dediler ve kendilerine yazık ettiler. Biz de onları, ibret kıssaları haline getirdik ve onları büsbütün parçaladık. Şüphesiz bunda, çok sabreden ve çok şükreden herkes için ibretler vardır.

19- Bunun üzerine; Ey Rab'bimiz! Aralarında yolculuk yaptığımız şehirlerin arasını uzaklaştır, dediler ve kendilerine yazık ettiler. Bu durumda onlar, ibret kıssaları haline geldiler ve onlar büsbütün parçalandılar. Şüphesiz bunda, çok sabreden ve çok şükreden herkes için ibretler vardır.

20- And olsun iblis, onlar hakkındaki tahminini doğruya çıkardı. Mü'minlerin dışında hepsi ona uydular.

21- Halbuki şeytanın onlar üzerinde hiçbir nüfuzu yoktu. Ancak ahirete inananı, şüphe içinde kalandan ayırdedip bilelim diye (ona bu fırsatı verdik) Rab'bin gerçekten her şeyi bilendir.

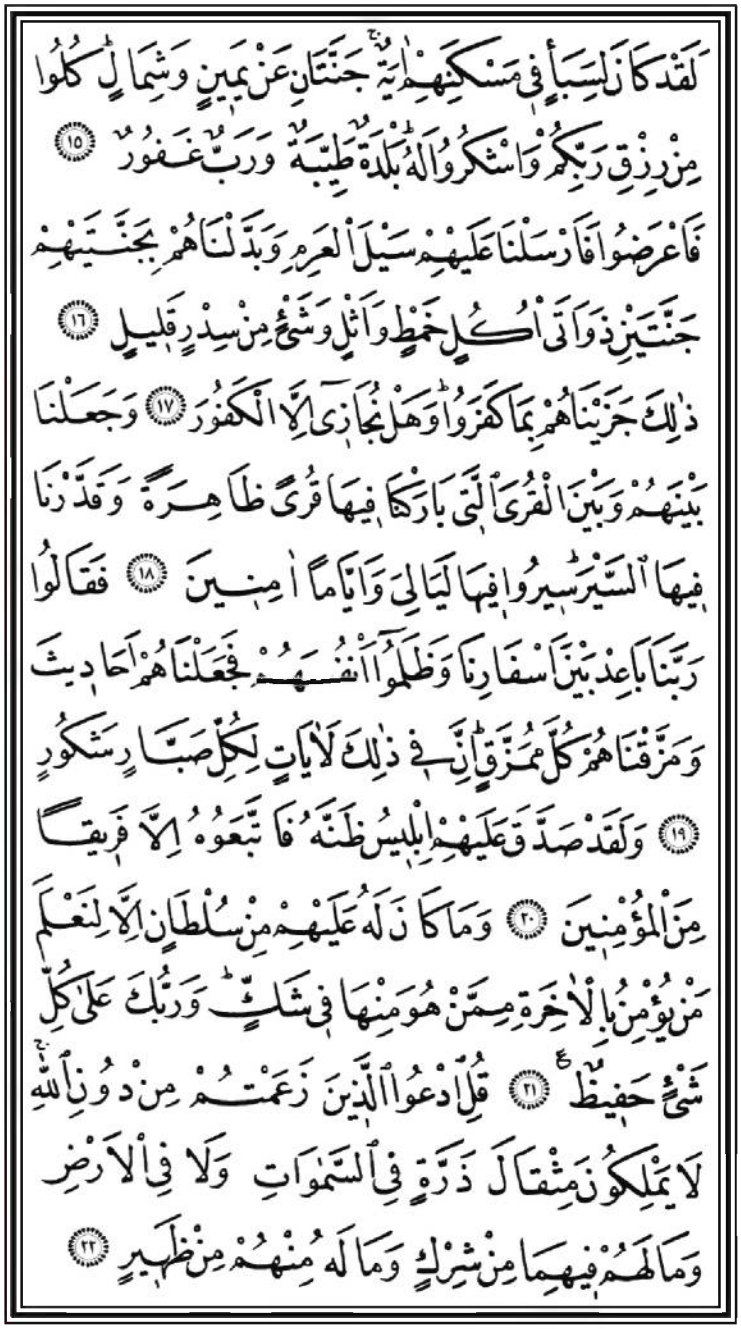
لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ ءَايَةٌ ۖ جَنَّتَانِ عَن يَمِينٍ وَشِمَالٍ ۖ كُلُوا
مِن رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾
فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُم بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾
ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُم بِمَا كَفَرُوا ۖ وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ ﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا
فِيهَا السَّيْرَ ۖ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٨﴾ فَقَالُوا
رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ
وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ
مَن يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ ۗ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ ۖ
لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِن شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُم مِّن ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

21- Halbuki şeytanın onlar üzerinde hiçbir nüfuzu yoktu. Ancak ahirete inananla, şüphe içinde kalanlar bir birlerinden ayrılsınlar diye (şeytana istediği fırsat verildi) Rab'bin gerçekten her şeyi bilendir.

22- (Müşriklere) De ki; Allah'tan başka tanrı saydığınız şeyleri çağırın! Onlar ne göklerde ne de yerde zerre ağırlığınca birşeye sahiptirler. Onların buralarda hiçbir ortaklığı yoktur, Allah'ın onlardan bir yardımcısı da yoktur.

23- Allah'ın huzurunda, kendisinin izin verdiği kimselerden başkasının şefaati fayda vermez. Nihayet onların yüreklerinden korku giderilince; Rab'biniz ne buyurdu? derler. Onlar da hak olanı buyurdu, derler. O, yücedir, büyüktür.

24- (Rasul'üm!) De ki; Göklerden ve yerden size rızık veren kimdir? De ki Allah! O halde biz veya siz, ikimizden biri, ya doğru yol üzerinde veya açık bir sapıklık içindedir.

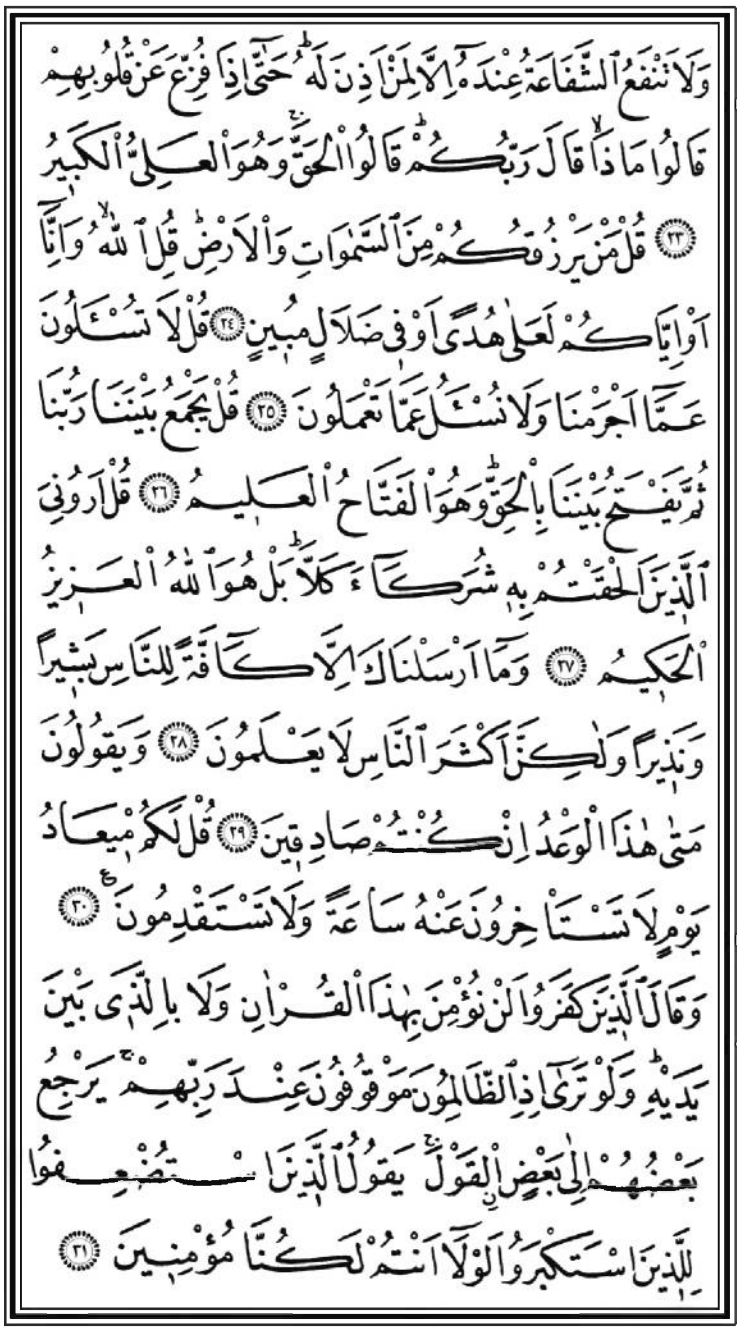

25- De ki; Bizim işlediğimiz suçtan siz sorumlu değilsiniz; Biz de sizin işlediğinizden sorulacak değiliz.

26- De ki; Rab'bimiz hepimizi bir araya toplayacak, sonra aramızda hak ile hükmedecektir. O, en adil hüküm veren, (her şeyi) hakkıyla bilendir.

27- De ki; O'na (Allah'a) kattığınız ortaklarınızı bana gösterin. Hayır! Bilakis, yegane galip ve herşeyi hikmetle idare eden ancak Allah'tır.

28- Biz seni bütün insanlara ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

29- Eğer sözünüzde doğru iseniz bu vadettiğiniz (kıyamet) ne zaman kopacak? Derler.

30- De ki; Size öyle birgün vadedilmiştir ki, ondan ne bir saat geri kalabilirsiniz, ne de ileri geçebilirsiniz.

31- Kâfir olanlar derler ki; Biz hiçbir zaman bu Kur'an'a ve bundan önce gelen Kitap'lara inanmayacağız. Sen o zalimleri, Rab'lerinin huzurunda tutuklanmış, birbirlerine söz atarlarken bir görsen! Zayıf sayılanlar, büyüklük taslayanlara; Siz olmasaydınız, elbette biz müminlerden olurduk, derler.

32- Büyüklük taslayanlar, zayıf sayılanlara (kıyamet gününde); Size hidayet geldikten sonra sizi ondan biz mi çevirdik? Bilakis siz suç işliyordunuz, derler.

33- Zayıf sayılanlar da büyüklük taslayanlara; Hayır! Gece gündüz (işiniz) tuzak kurmaktı. Çünkü siz daima Allah'ı inkar etmemizi, O'na ortaklar koşmamızı bize emrederdiniz, derler. Artık azabı gördüklerinde, için için yanarlar; Biz de o inkar edenlerin boyunlarına demir halkalar takarız. Onlar ancak yapmakta oldukları günahları yüzünden cezalandırılırlar.

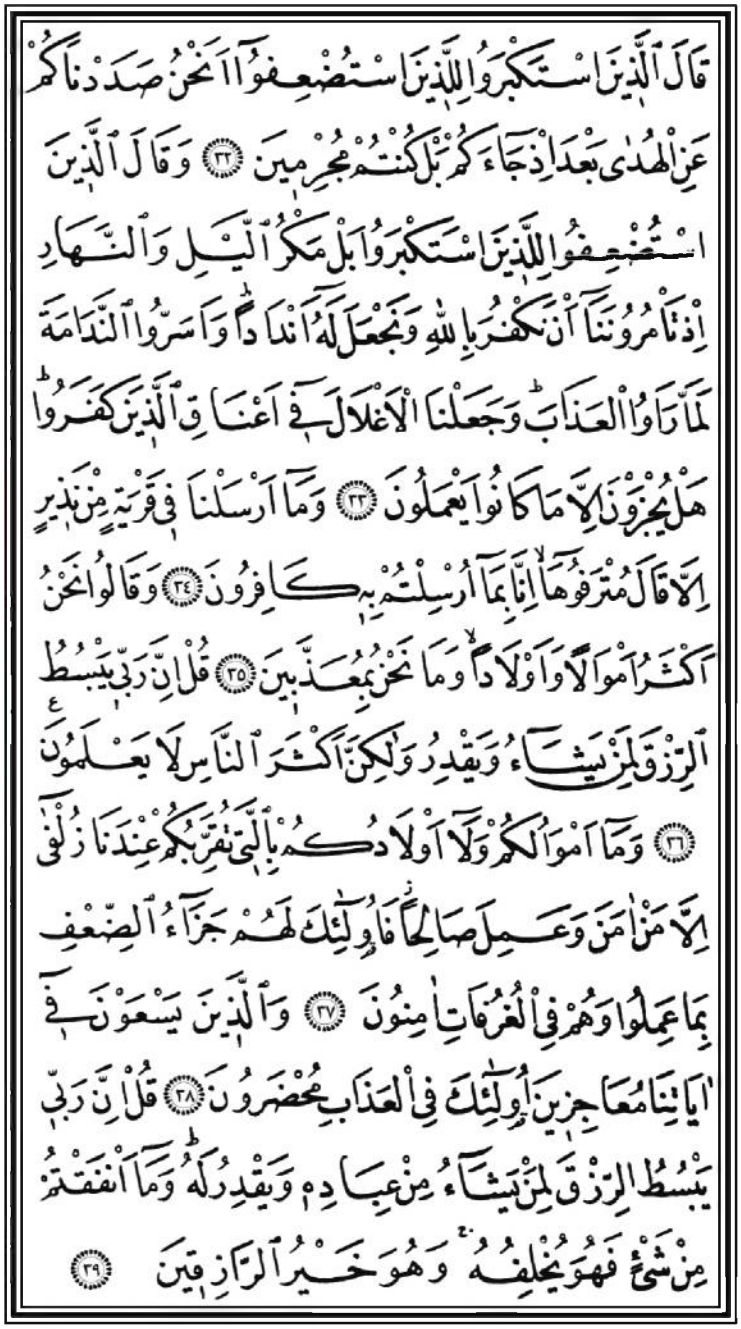

34- Biz hangi ülkeye bir uyarıcı göndermişsek mutlaka oranın varlıklı ve şımarık kişileri, Biz; size gönderilmiş olan şeyi inkar ediyoruz, demişlerdir.

35-Ve; Biz malca ve evlatça daha çoğuz, biz azaba uğratılacak değiliz, dediler.

36- De ki; Rab'bim, dilediğine bol rızık verir ve (dilediğinden) de kısar; Fakat insanların çoğu bilmezler.

36- De ki; Rab'bim, (sizlerden) dileyene bol rızık verir ve (dileyenden) de kısar; Fakat insanların çoğu bilmezler.

37- Sizi huzurumuza yaklaştıracak olan ne mallarınızdır ne de evlatlarınız. İman edip iyi amelde bulunanlar müstesna; Onlara yaptıklarının kat kat fazlası mükafat vardır. Onlar (cennet) odalarında güven içindedirler.

38- Ayetlerimizi boşa çıkarmaya çalışanlara gelince, onlar da azapla yüzyüze bırakılacaklardır.

39- De ki; Rab'bim, kullarından dilediğine bol rızık verir ve (dilediğinden de) kısar. Siz hayıra ne harcarsanız, Allah onun yerine başkasını verir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

39- De ki; Rab'bim, kullarından dileyene bol rızık verir ve (dileyenden de) kısar. Siz hayıra ne harcarsanız, Allah onun yerine başkasını verir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

40- O gün Allah, onların hepsini toplayacak, sonra meleklere; Size tapanlar bunlar mıydı? Diyecek.

41- (Melekler de) Sen yücesin, bizim dostumuz onlar değil, sensin. Belki onlar cinlere tapıyorlardı. Çoğu onlara inanmıştı diyecekler.

42- Bugün birbirinize ne fayda, ne de zarar vermeye gücünüz yeter. Biz zalim olanlara, yalanlamakta olduğunuz ateş azabını tadın! Diyeceğiz.

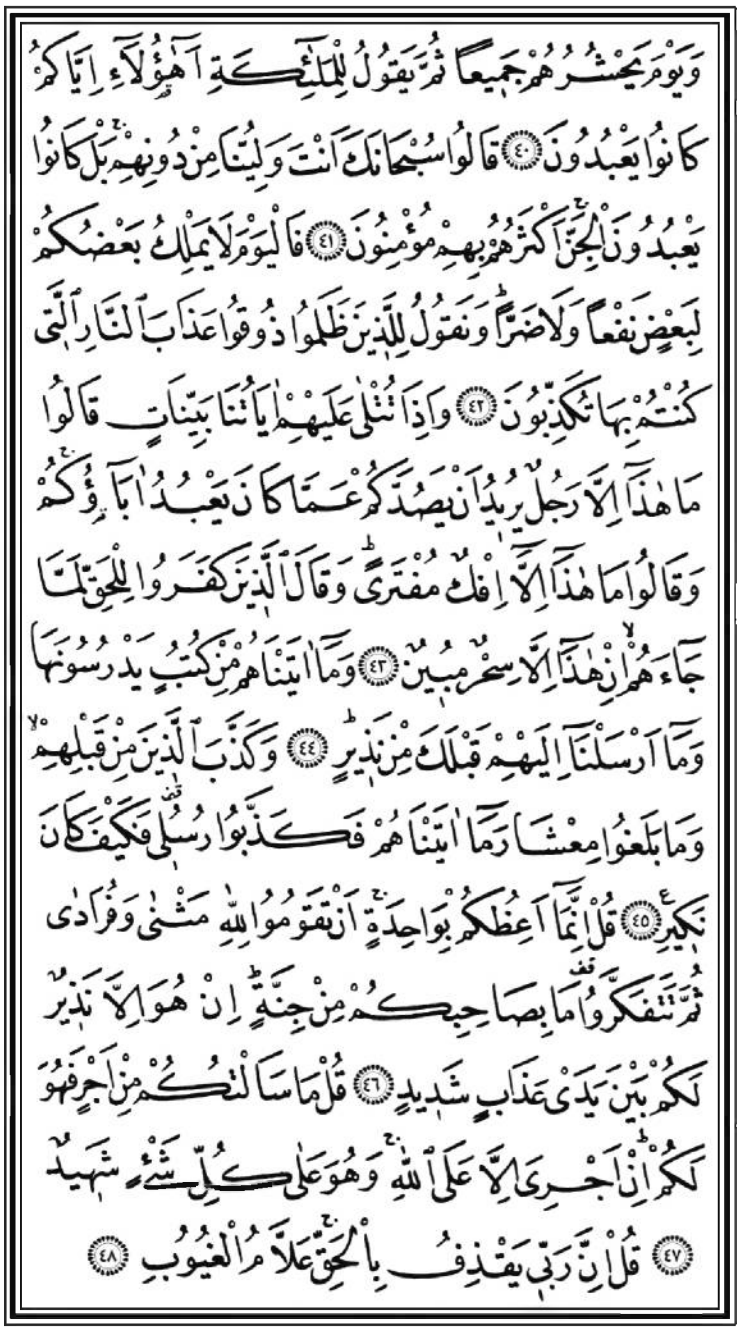

43- Onlara apaçık ayetlerimiz okunduğu zaman demişlerdi ki; Bu, sizi babalarınızın taptığı (putlardan) çevirmek isteyen bir adamdan başkası değildir. Ve yine bu (Kur'an) da uydurulmuş bir yalandan başka birşey değildir, dediler. Hak kendilerine geldiğinde onu inkar edenler de; Bu, apaçık bir büyüden başka birşey değildir, dediler.

44- Halbuki biz onlara okuyacak kitaplar vermediğimiz gibi senden önce onlara bir uyarıcı (Peygamber) da göndermemiştik.

45- Onlardan öncekiler de (Peygamber'lerini) inkar etmişlerdi. Bunlar, öncekilere verdiklerimizin onda birine erişmemişlerdi. (Böyle iken) Peygamber'imi yalanladılar; Ama benim karşılık olarak verdiğim nasıl olmuştu.

46- (Rasul'üm! Onlara) De ki; Size bir tek öğüt vereceğim; Allah için ikişer ikişer ve teker teker ayağa kalkın, sonra da düşünün! Arkadaşınızda (Peygamber'de) hiçbir delilik yoktur! O ancak şiddetli bir azap gelip çatmadan evvel sizi uyaran bir Peygamber'dir.

47- De ki; Ben sizden bir ücret istemişsem, o sizin olsun. Ücretim yalnız Allah'a aittir. O, herşeye şahittir.

48- De ki; Kuşkusuz Rab'bim gerçeği ortaya koyar. Çünkü O, gaybı çok iyi bilendir.

49- De ki; Hak geldi; Artık batıl ne birşeyi ortaya çıkarabilir, ne de geri getirebilir.

50- De ki; Eğer (Haktan) saparsam, kendi aleyhime sapmış olurum. Eğer doğru yolu bulursam, bu da Rab'bimin bana vahyettiği (Kur'an) sayesindedir. Şüphesiz O, işitendir, yakındır.

51- (Rasul'um!) Telaşa düştükleri zaman, bir görsen! Artık kurtuluş yoktur, yakın bir yerden yakalanmışlardır.

52- (İş işten geçtikten sonra) O'na inandık demişlerdir, ama uzak yerden (kalben iman etmemişlerken, dünya hayatında da imana kavuşmamışlarken) imana kavuşmak onlar için burda nasıl mümkün olur?

53- Halbuki daha önce onu (Hakkı) inkar etmişlerdi. Uzak bir yerden gayp hakkında atıp tutuyorlardı.

54- Artık, bundan önce benzerlerine yapıldığı gibi, kendileriyle arzu ettikleri şey arasına perde çekilmiştir. Şüphesiz onlar, kendilerini endişeye düşüren bir korku içindeydiler.

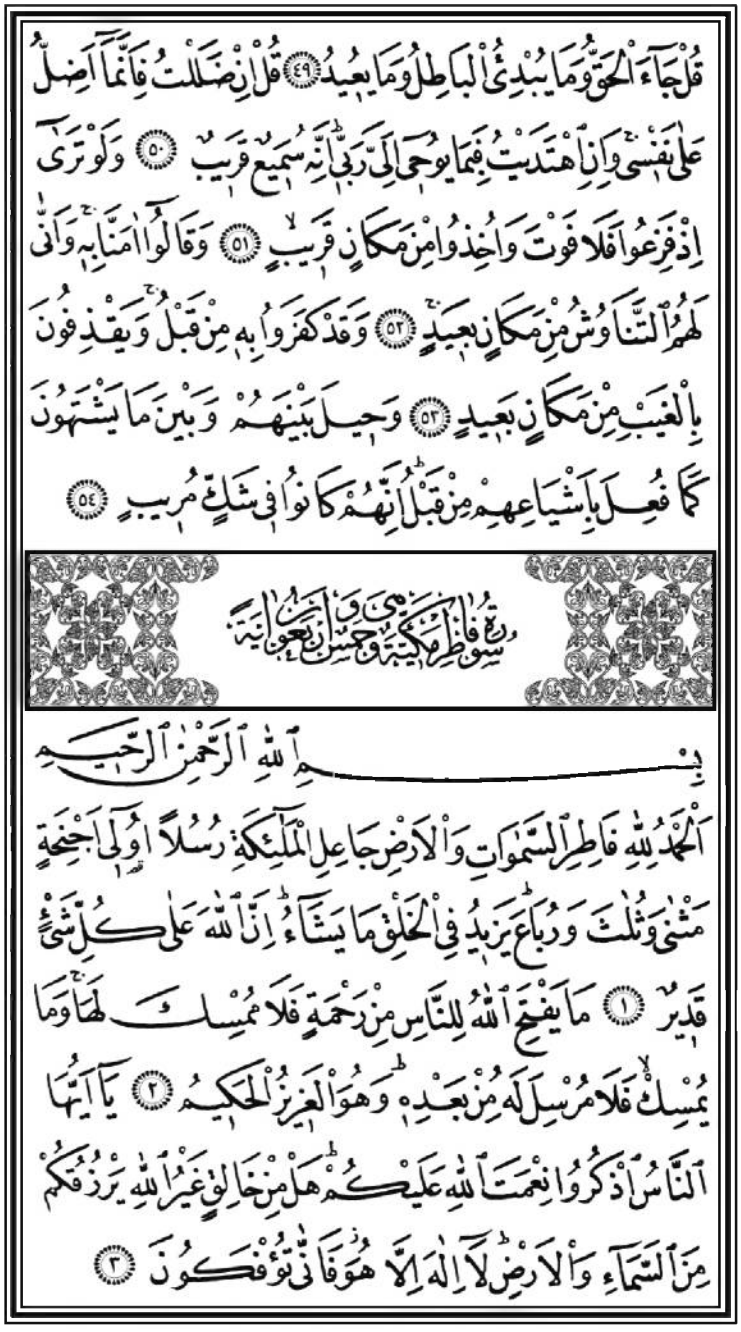

OTUZ BEŞİNCİ SÛRE

FÂTIR SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. Kırkbeş ayettir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler yapan Allah'a hamdolsun. O, yaratmada dilediği arttırmayı yapar. Şüphesiz Allah, herşeye gücü yetendir.

2- Allah'ın insanlara açacağı herhangi bir rahmeti tutup hapseden olamaz. O'nun tuttuğunu O'ndan sonra salıverecek de yoktur. O, üstündür, hikmet sahibidir.

3- Ey insanlar! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın; Allah'tan başka size gökten ve yerden rızık verecek bir yaratıcı var mı? O'ndan başka İlah yoktur. Nasıl oluyor da (tevhidden küfre) çevriliyorsunuz?

4- Eğer seni yalanlıyorlarsa (üzülme) senden önceki Peygamber'ler de yalanlanmışlardır. Bütün işler yalnızca Allah'a döndürülecektir.

5- Ey insanlar! Allah'ın vaadi gerçektir, sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve o aldatıcı (şeytan) da Allah hakkında sizi kandırmasın.

6- Çünkü şeytan, sizin düşmanınızdır, siz de onu düşman sayın. O, kendi taraftarlarını ancak ateş ehlinden olmaya çağırır.

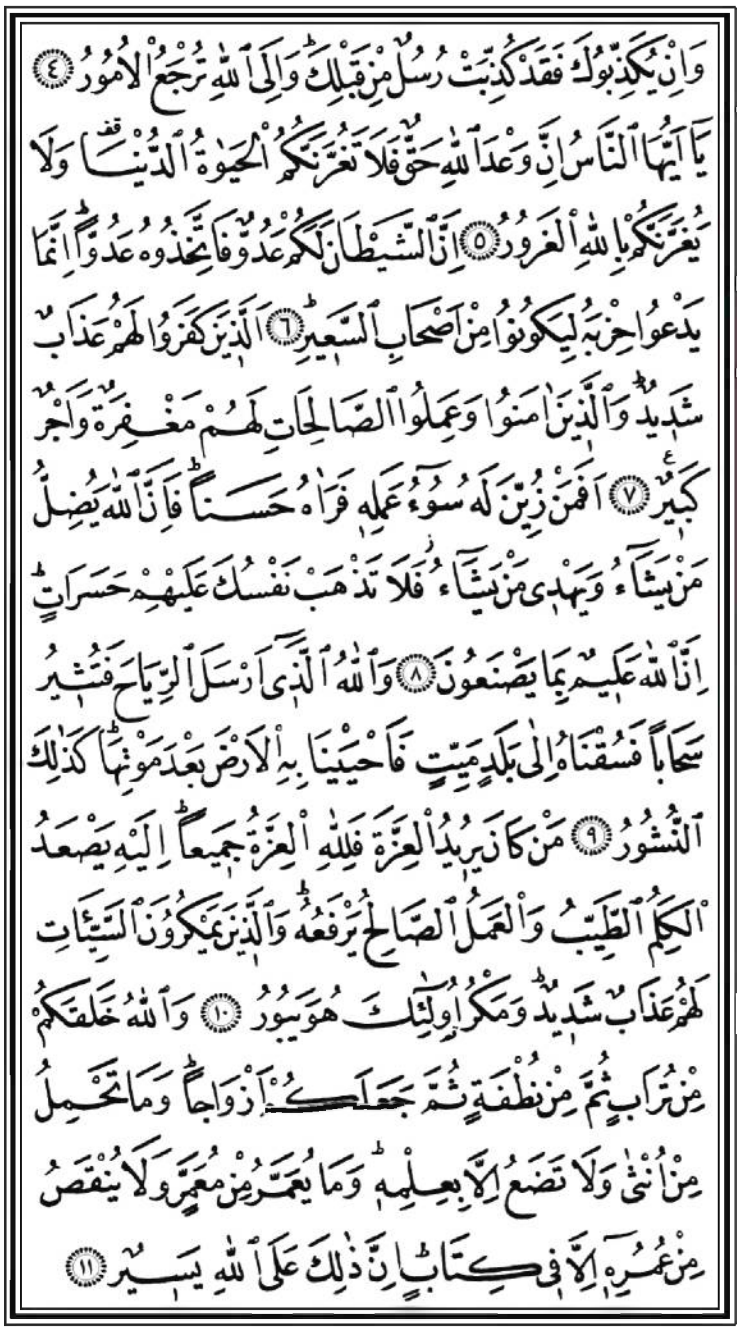

7- İnkar edenler için şüphesiz çetin bir azap var, iman edip iyi işler yapanlara da mağfiret ve büyük bir mükafat vardır.

8- Kötü işleri kendisine güzel gösterilip de onu güzel gören kimse (kötülüğü hiç istemeyen kimseye benzer) mi? Allah dilediğini sapıklığa yöneltir, dilediğini doğru yola iletir. O halde onlar için üzülerek kendini helak etme. Allah onların ne yaptıklarını biliyor.

8- Kötü işler kendisine süslü görünür de onu güzel gören kimse (kötülüğü hiç istemeyen kimseye benzer) mi? Allah'tan dileyen sapıklığa yönelir, dileyene de doğru yolu gösterir. O halde onlar için üzülerek kendini helak etme. Allah onların ne yaptıklarını biliyor.

9- Rüzgarları gönderip de bulutu harekete geçiren Allah'tır. Biz onu ölü bir bölgeye göndeririz de ölümünden sonra toprağa onunla hayat veririz. Ölülerin yeniden dirilmesi de böyle olacaktır.

10- Kim izzet ve şeref istiyor idiyse, bilsin ki, izzet ve şerefin hepsi Allah'ındır. O'na ancak güzel sözler yükselir. Salih ameli de o yükseltir. Kötülüklerle tuzak kuranlara gelince, onlar için çetin bir azap vardır ve onların tuzağı bozulur.

11- Allah sizi topraktan sonra meniden yarattı. Sonra sizi çiftler (erkekler ve dişiler) kıldı. O'nun bilgisi olmadan hiçbir dişi ne gebe kalır ne de doğurur. Bir canlıya ömür verilmesi de, onun ömründen azaltılması da mutlaka bir Kitap'tadır. Şüphesiz bunlar, Allah'a kolaydır.

12- İki deniz birbirine eşit olmaz. Bu tatlıdır, susuzluğu keser, içilmesi kolaydır. Şu da tuzludur, acıdır. Hepsinden de taze et yersiniz ve giyeceğiniz süs eşyası çıkarırsınız. Allah'ın lütfundan (nasibinizi) arayıp da şükretmeniz için gemilerin, denizi yarıp gittiğini görürsün.

13- Allah, geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Güneş ve ayı emri altına almıştır. Her biri belirtilmiş bir süreye kadar akıp gider. İşte (bütün bunları yapan) Rab'biniz Allah'tır. Mülk O'nundur. O'nu bırakıp da kendilerine tapdıklarınız ise, bir çekirdek kabuğuna bile sahip değillerdir.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ
وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ
حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا
مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ
وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِ
مَا يَمْلِكُونَ مِن قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِن تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ
وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ
بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
أَنتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾
إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ
بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ
إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ
الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَن
تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

14- Eğer onları (putları) çağırırsanız, sizin çağırmanızı işitmezler. Faraza işitseler bile, size cevap veremezler. Kıyamet günü de sizin ortak koşmanızı reddederler. (Bu gerçeği) Sana, herşeyden haberi olan (Allah) gibi hiç kimse haber veremez.

15- Ey insanlar! Allah'a muhtaç olan sizsiniz. Zengin ve övülmeye layık olan ancak O'dur.

16- Allah dilerse sizi yok eder ve yerinize yeni bir halk getirir.

17- Bu da Allah'a güç birşey değildir.

18- Hiçbir günahkar başkasının günahını yüklenmez. Yükü (günahı) ağır gelen kimse onu taşımak için (başkasını) çağırsa, bu çağırdığı akrabası da olsa, onun yükünden birşey yüklenmez. Sen ancak görmeden Rab'lerinden korkanları ve namazı kılanları uyarabilirsin. Kim temizlenirse o, kendi menfaatine temizlenmiş olur. Dönüş Allah'a dır.

19- Ve kör ile gören müsavi olmaz.

20- Ve karanlık ile aydınlık da müsavi değildir.

21- Ve gölge ile sıcaklık da müsavi değildir.

22- Dirilerle ölüler de bir olmaz. Şüphesiz Allah dilediğine işittirir. Sen ölülere işittiremezsin.

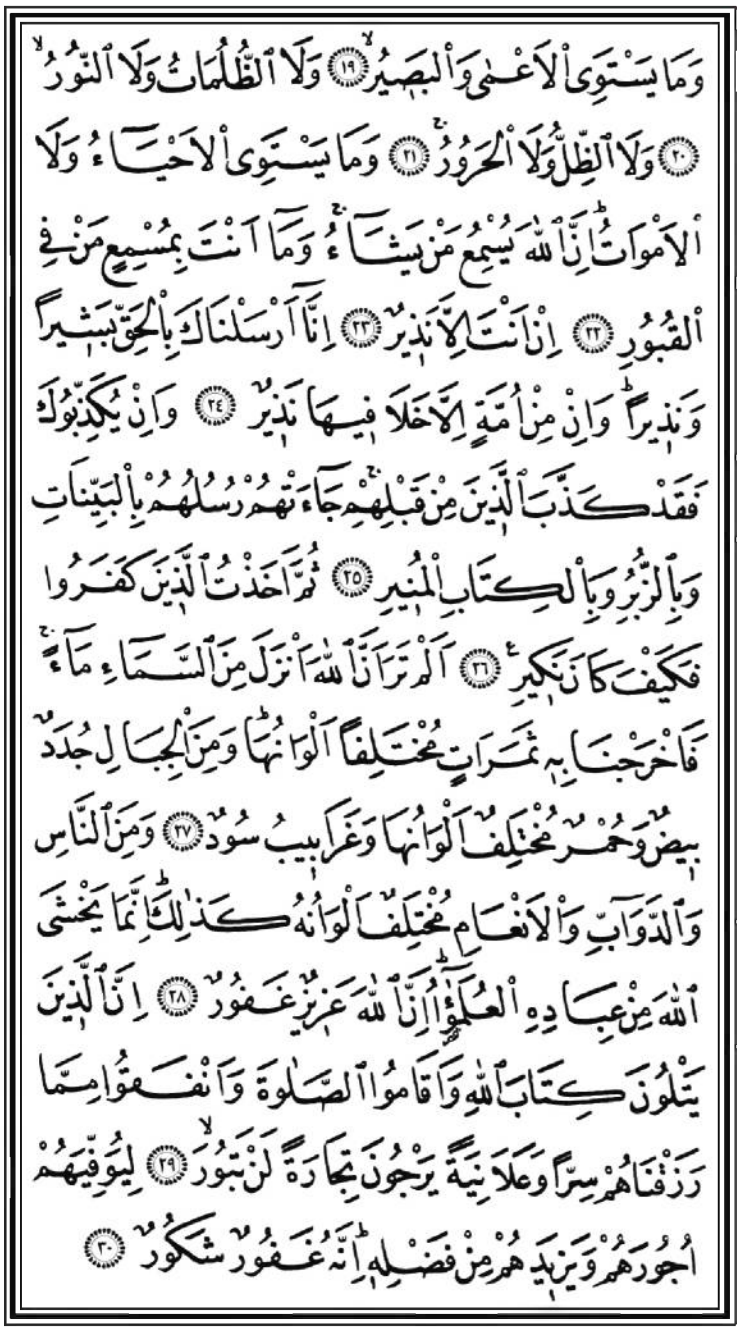

22- Dirilerle ölüler de bir olmaz. Şüphesiz Allah'tan dileyenler işitirler. Sen ölülere işittiremezsin.

23- Sen sadece bir uyarıcısın.

24- Biz seni müjdeleyici ve uyarıcı olarak hak ile gönderdik. Her millet için mutlaka bir uyarıcı (Peygamber) bulunmuştur.

25- Eğer seni yalanlıyorlarsa (üzülme) onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. (Oysa ki) Peygamber'leri onlara açık ayetler (mucizeler) sahifeler ve aydınlatıcı Kitap getirmişlerdi.

26- Sonra ben, o inkar edenleri yakaladım. (Bak ki) Cezam nasıl oldu.

27- Görmedin mi Allah gökten su indirdi. Onunla renkleri çeşit çeşit meyveler çıkardık. Dağlardan da yollar vardır ki, beyaz ve kırmızıdırlar. Renkleri muhteliftir ve siyah siyah kayalar da vardır.

28- İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da yine böyle türlü renkte olanlar var. Kulları içinde ancak alimler, Allah'tan (gereğince) korkar. Şüphesiz Allah, daima üstündür, çok bağışlayandır.

29- Allah'ın Kitab'ını okuyanlar, namazı kılanlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (Allah için) gizli ve açık sarfedenler, asla zarara uğramayacak bir kazanç umabilirler.

30- Çünkü Allah, onların mükafatlarını tam öder ve lütfundan onlara fazlasını da verir. Şüphesiz O, çok bağışlayan, şükrün karşılığını bol bol verendir.

31- Sana vahyettiğimiz kitap, kendinden öncekini (Semavi Kitap'ları) doğrulayıcı olarak gelen gerçektir. Allah, kullarının (her halinden) haberdardır, görendir.

32- Sonra Kitab'ı kullarımız arasından seçtiklerimize verdik. Onlardan (insanlardan) kimi kendisine zulmeder kimi ortadadır, kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda öne geçmek için yarışır. İşte büyük fazilet budur.

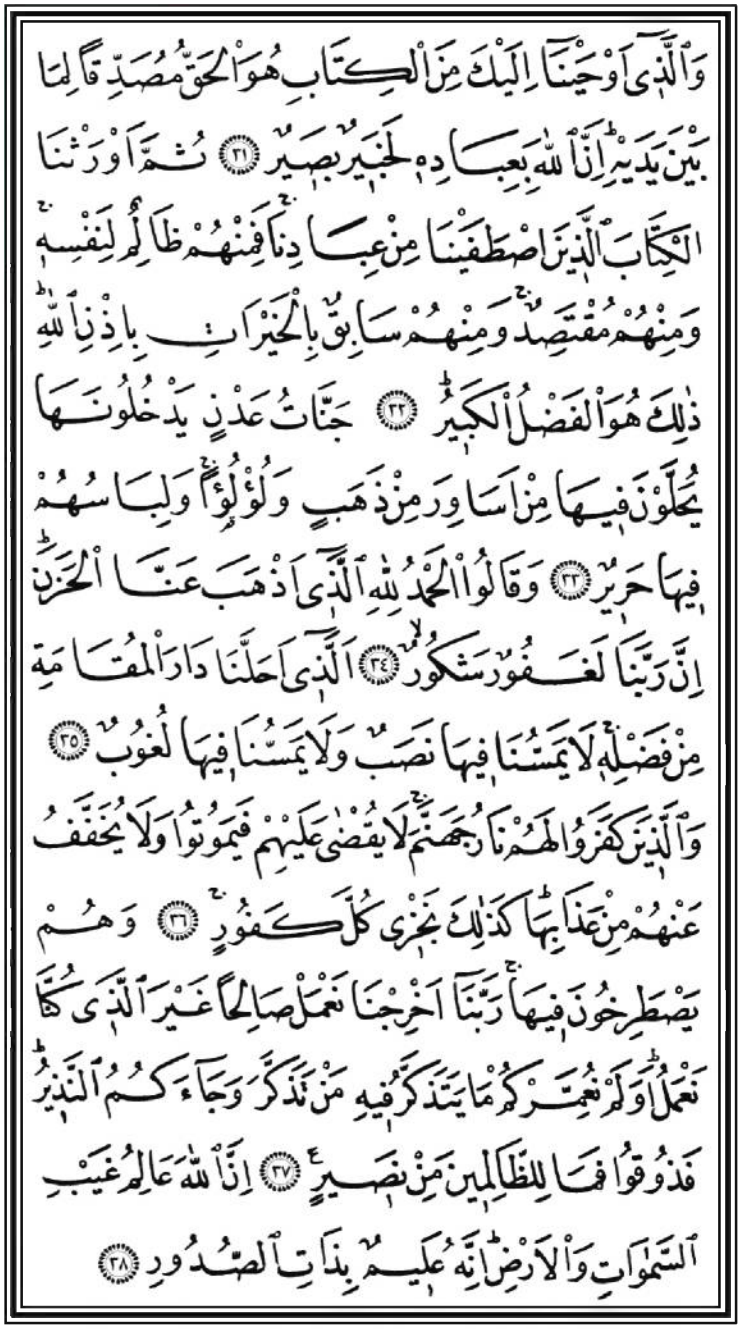

32- Sonra o Kitap kullarımız arasında ibadet edenlere miras kaldı. İmdi onlardan nefislerine zulmedenler de vardır ve onlardan mutedil (orta yolu tutanlar da) vardır ve onlardan izni ilahi ile hayırlarda ileri geçenler de vardır. İşte büyük fazilet budur.

33- (Onların mükafatı) İçine girecekleri Adn cennetleridir. Orada altın bilezik ve incilerle süslenirler. Orada giyecekleri elbiseleri de ipektir.

34- (Cennette şöyle) Derler; Bizden tasayı gideren Allah'a hamdolsun. Doğrusu Rab'bimiz çok bağışlayan, çok nimet verendir.

35- O (Rab) ki lütfuyla bizi asıl oturulacak yurda (cennete) yerleştirdi. Artık orada bize ne bir yorgunluk dokunacak ne de orada bize bir usanç gelecektir.

36- İnkar edenlere de cehennem ateşi vardır. Öldürülmezler ki ölsünler, cehennem azabı da onlara biraz olsun hafifletilmez. İşte biz, küfürde ileri giden her nankörü böyle cezalandırırız.

37- Onlar orada; Rab'bimiz! Bizi çıkar, (önce) yaptığımızın yerine iyi işler yapalım diye feryad ederler. Size düşünecek kimsenin düşünebileceği kadar bir ömür vermedik mi? (Niçin inanmadınız?) Şimdi tadın (azabı) zalimlerin yardımcısı yoktur.

38- Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. O, kalplerin içinde ne varsa onu da hakkıyla bilendir.

39- Sizi yeryüzünde halifeler yapan O'dur. Onun için kim inkar ederse, inkarı kendi zararınadır. Kafirlerin küfrü, Rab'leri katında kendileri için ancak gazabı arttırır. Kafirlerin küfrü, kendilerine ziyandan başka birşey getirmez.

40- De ki; Allah'ı bırakıp da taptığınız ortaklarınızı gördünüz mü? Gösterin bana! Onlar yerdeki hangi şeyi yarattılar. Yoksa onların göklerde mi bir ortaklıkları var? Yahut biz onlara (bu hususta) bir Kitap mı verdik de onlar, o Kitap'taki bir delile dayanıyorlar? Hayır! O zalimler birbirlerine, aldatmadan başka birşey vadetmiyorlar.

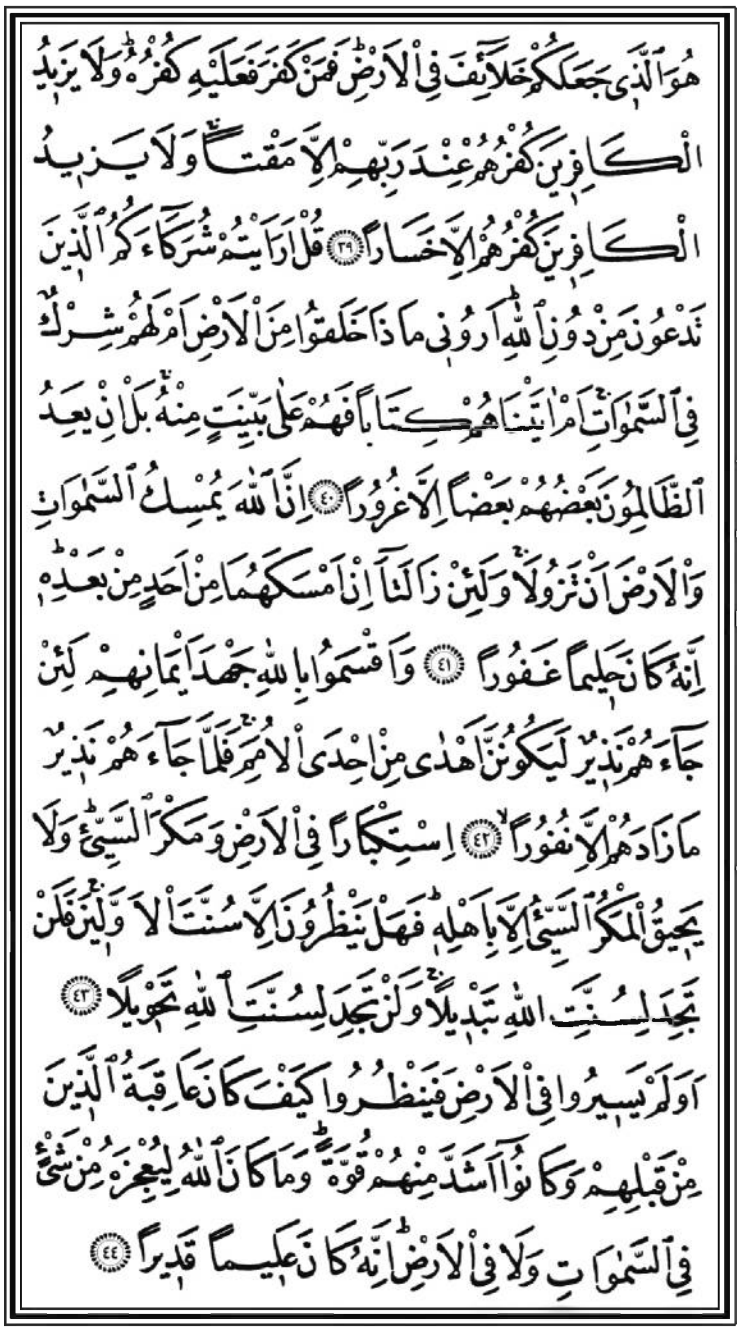

41- Şüphesiz Allah gökleri ve yeri, nizamları bozulmasın diye tutuyor. And olsun ki onların nizamı eğer bir bozulursa, kendisinden başka hiç kimse onları tutamaz. Şüphesiz O, halimdir, çok bağışlayıcıdır.

42- Kendilerine bir uyarıcı (Peygamber) gelirse, herhangi bir milletten daha çok doğru yolda olacaklarına dair bütün güçleriyle Allah'a yemin etmişlerdi. Fakat onlara uyarıcı (Muhammed) gelince, bu, onların haktan uzaklaşmalarından başka bir şeyi arttırmadı.

43- Çünkü onlar yeryüzünde büyüklük taslıyor ve kötü tuzaklar kuruyorlardı. Halbuki kişi kazdığı kuyuya kendi düşer. Onlar öncekilerin kanunundan (onlara uygulanandan) başkasını mı bekliyorlar? Allah'ın kanununda asla bir değişme bulamazsın, Allah'ın kanununda kesinlikle bir sapma da bulamazsın.

44- Bunlar yeryüzünde gezip de kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görmediler mi? Halbu ki onlar, bunlardan daha güçlü idiler. Ne göklerde ne de yerde Allah'ı aciz bırakacak bir güç vardır. O, bilendir, güçlüdür.

45- Eğer Allah, yaptıkları yüzünden insanları (hemen) cezalandırsaydı, yeryüzünde hiçbir canlı yaratık bırakmazdı. Fakat Allah, onları belirtilmiş bir sureye kadar erteliyor. Vakitleri gelince (gerekeni yapar). Kuşkusuz Allah, kullarını görmektedir.

OTUZALTINCI SÛRE
YÂSİN SÛRESİ

Sure, isminin iki harften ibaret olan ilk ayetten almıştır. Mekke'de inmiştir.83 ayettir.

Yasin suresi Kur'an'ın kalbi kabul edilmiş ve Müslümanlar arasında ayrı bir önem kazanmıştır. Fazileti hakkında hadisler vardır.

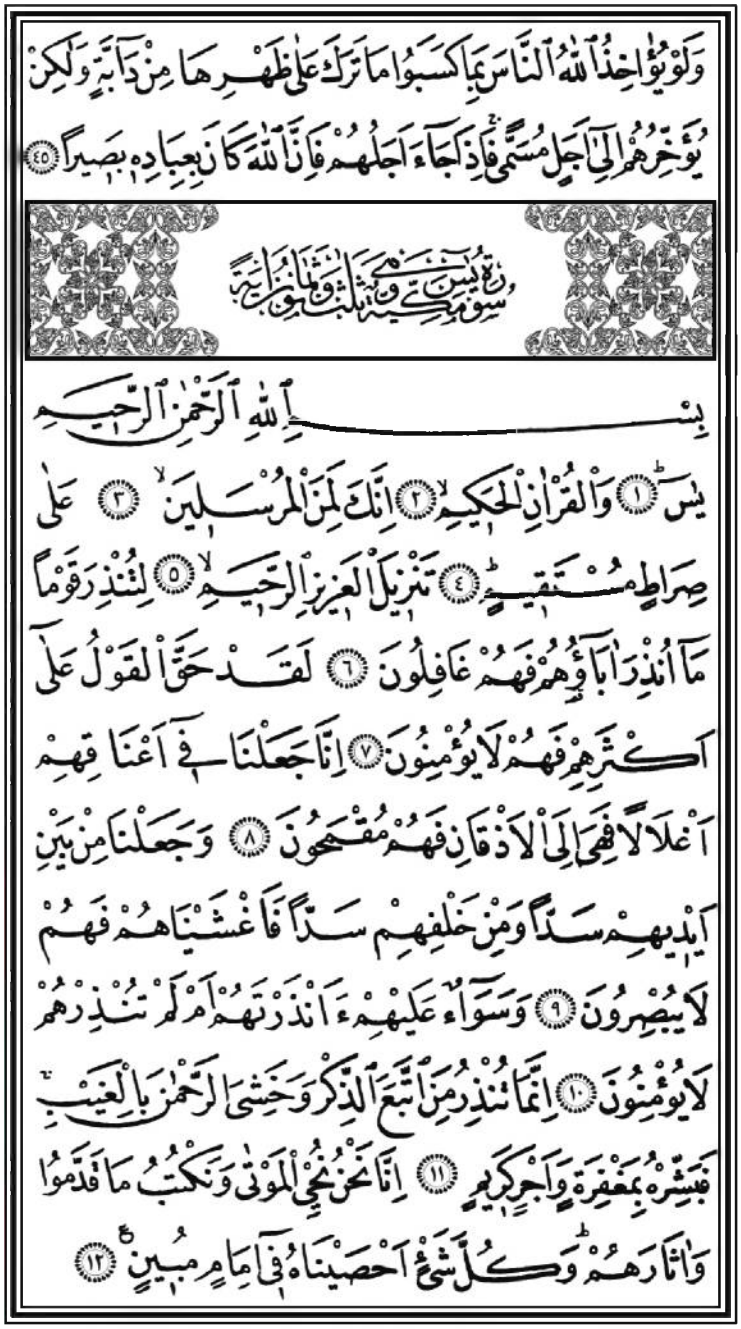

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Ya Sin.

2- Hikmet dolu Kur'an hakkı için.

3- Sen şüphesiz Peygamber'lerdensin.

4- Doğru yol üzerindesin.

5- (Bu Kur'an) üstün ve çok merhametli Allah tarafından indirilmiştir.

6- Ta ki kavimleri korkutasın ki, onların ataları korkutulmuşlarsa da onlar gaflette kalmışlardır.

7- And olsun ki onların çoğu gafletlerinin cezasını haketmişlerdir. Çünkü onlar iman etmiyorlardı.

8- Biz onların boyunlarına halkalar geçirdik. O halkalar çenelere kadar dayanmaktadır. Bu yüzden kafaları yukarı kalkıktır.

8- (Fitratlarından dolayı iman etmeyecekler) Boyunlarına halkalar geçirttirdiler. O halkalar çenelere kadar dayanmaktadır. Bu yüzden kafaları yukarı kalkıktır.

9- Önlerinde bir set ve arkalarından bir set çektik de onları kapattık artık görmezler.

9- (Bu durumda) Önlerinde bir set ve arkalarında da bir set vardır (kendilerini bu setin içine) kapatmışlardır, artık görmezler.

10- Onları uyarsan da uyarmasan da onlar için birdir, inanmazlar.

11- Sen ancak zikre (Kur'an'a) uyan ve görmeden Rahman'dan korkan kimseyi uyarabilirsin. İşte böylesini, bir mağfiret ve güzel bir mükafat ile müjdele.

12- Şüphesiz ölüleri ancak biz diriltiriz. Onların yaptıkları her işi, bıraktıkları her izi yazarız. Biz, herşeyi apaçık bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) sayıp yazmışızdır.

13- Onlara, şu şehir halkını misal getir. Hani onlara elçiler gelmişti.

14- İşte o zaman biz, onlara iki elçi göndermiştik. Onları yalanladılar. Bunun üzerine üçüncü bir elçi gönderdik. Onlar; Biz size gönderilmiş Allah elçileriyiz dediler.

15- Elçilere dediler ki; Siz de ancak bizim gibi bir insansınız. Rahman, herhangi birşey indirmedi. Siz ancak yalan söylüyorsunuz.

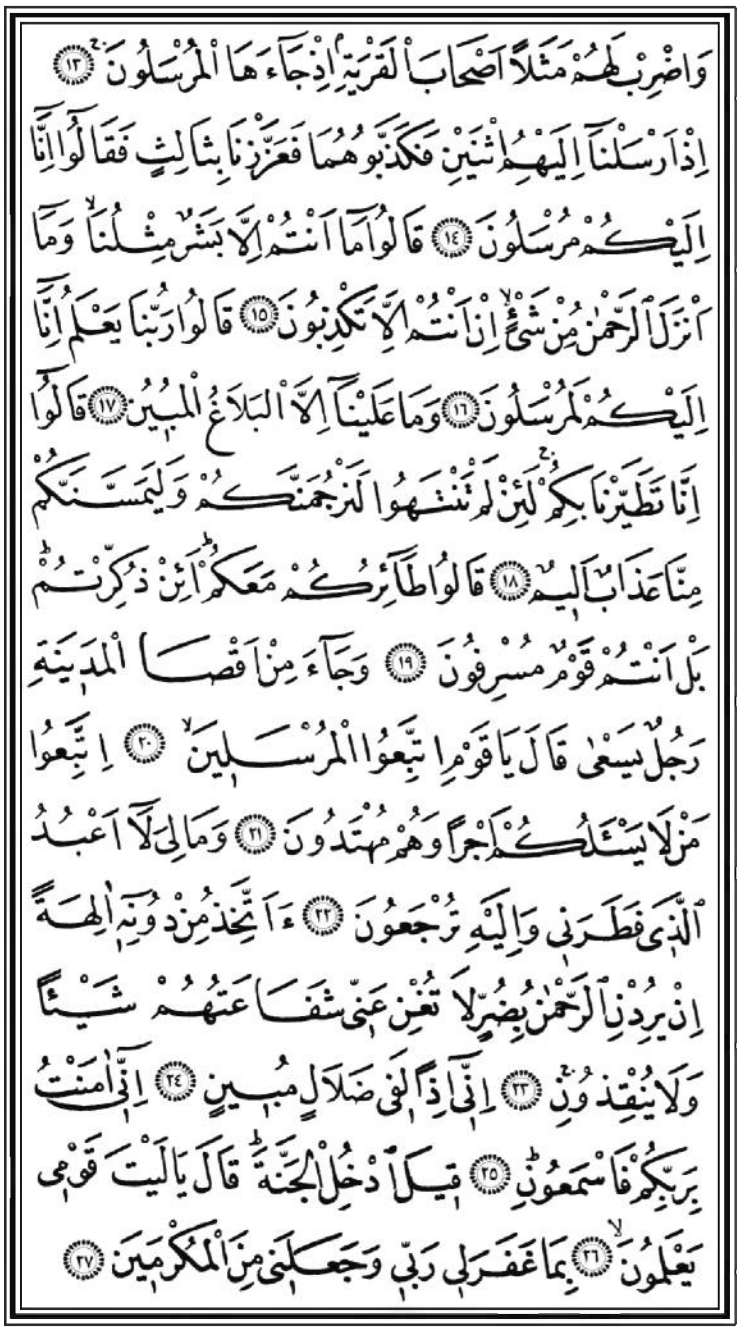

16- (Elçiler) Dediler ki; Rab'bimiz biliyor; Biz gerçekten size gönderilmiş elçileriz.

17- Bizim vazifemiz, açık bir şekilde Allah'ın buyruklarını size tebliğ etmekten başka bir şey değildir, dediler.

18- (Bunun üzerine onlar). Doğrusu siz bize uğursuz geldiniz. Eğer bu işten vazgeçmezseniz, and olsun sizi taşlarız. Ve bizden size mutlak fena bir kötülük dokunur, dediler.

19- Elçiler şöyle cevap verdi; Sizin uğursuzluğunuz sizinle beraberdir. Size nasihat ediliyorsa bu uğursuzluk mudur? Bilakis, siz aşırı giden bir milletsiniz.

20- Derken şehrin öbür ucundan bir adam koşarak geldi. Ey kavmim! Dedi, bu elçilere uyunuz.

21- Sizden herhangi bir ücret istemeyen bu kimselere tabi olun, çünkü onlar hidayete ermiş kimselerdir.

22- Bana ne olmuş ki, beni yaratana ibadet etmeyecekmişim. Halbuki hepiniz O'na döndürüleceksiniz.

23- O'ndan başka tanrılar mı edineyim? O çok esirgeyici Allah, eğer bana bir zarar dilerse onların (putların) şefaatı bana hiçbir fayda vermez, beni kurtaramazlar.

24- İşte o zaman ben apaçık bir sapıklığın içine gömülmüş olurum.

25- Şüphesiz ben, Rab'binize inandım, beni dinleyin.

26- Denildi ki cennete giriver. Dedi ki; Keşke kavmim bilselerdi.

27- Rab'bimin beni mağfirete nail buyurduğunu ve beni ikram edilmişlerden kıldığını.

28- Biz ondan sonra, onun milletini helak etmek için üzerlerine gökten herhangi bir ordu indirmedik ve indirecek de değildik.

29- (Onları helak eden) Korkunç sesten başka birşey değildi. Birdenbire sönüverdiler.

30- Ne yazık ki şu kullara! Onlara bir Peygamber gelmeye görsün, ille de onunla alay etmeye kalkışırlar.

31- Görmüyorlar mı ki, onlardan önce nice kavimleri helak ettik. Onlar tekrar dönüp de bunlara gelmezler.

32- Elbette onların hepsi (kıyamet gününde) karşımızda hazır bulunacaklar.

33- (Bu hususta) Ölü toprak onlar için mühim bir delildir. Biz ona yağmurla hayat verdik ve ondan tane çıkardık. İşte onlar bundan yerler.

34- Biz, yeryüzünde nice nice hurma bahçeleri, üzüm bağları yarattık ve oralardan birçok pınarlar fışkırttık.

35- Ta ki, onların meyvelerinden ve elleriyle bunlardan imal ettiklerinden yesinler. Hâlâ şükretmeyecekler mi?

36- O Zat'ı İlah'i noksanlardan münezzehtir ki, yerin bitirdiklerinden ve insanların kendi nefislerinden ve bilmedikleri şeylerden nice çiftleri onların hepsini yaratmıştır.

37- Gece de onlar için bir ibret alametidir. Biz ondan gündüzü sıyırıp çekeriz de onlar karanlıklara gömülürler.

38- Güneş, kendisi için belirlenen yerde akar (döner). İşte bu, aziz ve alim olan Allah'ın takdiridir.

وَمَآ أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِۦ مِنۢ بَعْدِهِۦ مِن جُندٍ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا كُنَّا
مُنزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَٰمِدُونَ
﴿٢٩﴾ يَٰحَسْرَةً عَلَى ٱلْعِبَادِ ۚ مَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا۟ بِهِۦ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا۟ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ ٱلْقُرُونِ أَنَّهُمْ
إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِن كُلٌّ لَّمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ۚ
﴿٣٢﴾ وَءَايَةٌ لَّهُمُ ٱلْأَرْضُ ٱلْمَيْتَةُ ۖ أَحْيَيْنَٰهَا وَأَخْرَجْنَا
مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّٰتٍ
مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَٰبٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ ٱلْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا۟
مِن ثَمَرِهِۦ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ ۖ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَٰنَ ٱلَّذِى
خَلَقَ ٱلْأَزْوَٰجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنۢبِتُ ٱلْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَءَايَةٌ لَّهُمُ ٱلَّيْلُ ۖ نَسْلَخُ مِنْهُ ٱلنَّهَارَ فَإِذَا هُم
مُّظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَٱلشَّمْسُ تَجْرِى لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۚ ذَٰلِكَ
تَقْدِيرُ ٱلْعَزِيزِ ٱلْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَٱلْقَمَرَ قَدَّرْنَٰهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ
عَادَ كَٱلْعُرْجُونِ ٱلْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا ٱلشَّمْسُ يَنۢبَغِى لَهَآ أَن تُدْرِكَ
ٱلْقَمَرَ وَلَا ٱلَّيْلُ سَابِقُ ٱلنَّهَارِ ۚ وَكُلٌّ فِى فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

39- Ay için de birtakım menziller (yörüngeler) tayin ettik. Nihayet o, eğri hurma dalı gibi (hilal) olur da geri döner.

40- Ne güneş aya yetişebilir, ne de gece gündüzü geçebilir. Herbiri bir yörüngede yüzerler.

41- Onların zürriyetlerini dopdolu bir gemide taşımamız da onlar için büyük bir ibrettir.

42-Onlar için bunun gibi binecekleri başka şeyler de yarattık.

43- Dilesek onları suda boğarız. O zaman ne onların imdadına koşan olur, ne de onlar kurtarılırlar.

44- Ancak bizim tarafımızdan bir rahmet ve belli bir zamana kadar dünyadan faydalandırmamız müstesnadır.

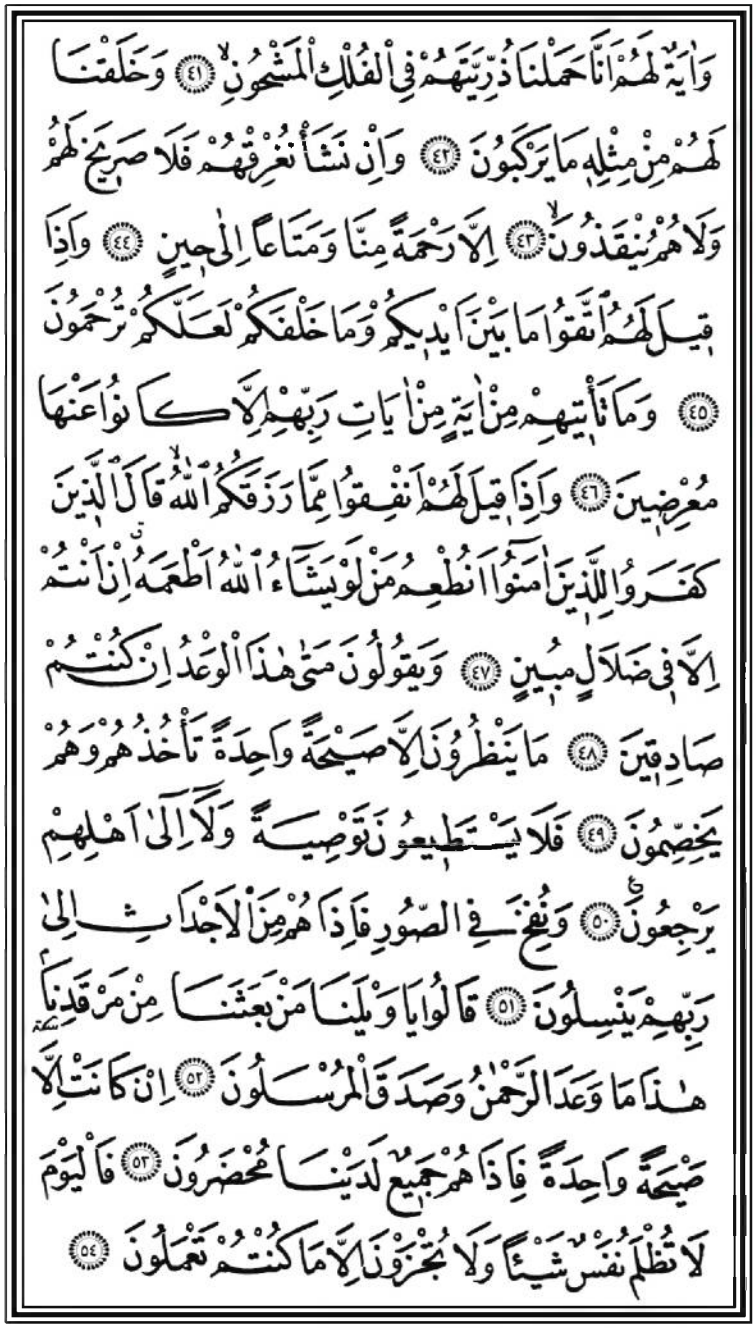

45- Onlara yapmakta olduğunuz ve yapıp arkada bıraktığınız işlerde Allah'tan korkun; umulur ki size merhamet olunur denildiğinde (aldırmazlar).

45- Onlara yapmakta olduğunuz ve yapıp arkada bıraktığınız işlerde Allah'tan korkun. Ta ki (İçinizdekiler imana gelinceye kadar size merhamet olunur) denildiğinde (yine iman etmeyecek olanlar) aldırmazlar.

46- Onlara Rab'lerinin ayetlerinden bir ayet gelmeye dursun, illede ondan yüz çevirmişlerdir.

47- Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden hayra sarfediniz, denildiğinde, kafirler iman edenlere dediler ki; Allah'ın dilediği takdirde doyuracağı kimseleri biz mi doyuracağız? Siz gerçekten apaçık bir sapıklık içindesiniz.

48- Onlar; Eğer gerçekten doğru söylüyorsanız, bu tehdit ne zaman gerçekleşecektir? Derler.

49- Onlar, birbirleriyle çekişip dururken kendilerini ansızın yakalayacak korkunç bir sesi bekliyorlar.

50- İşte o anda onlar ne bir vasiyette bulunabilirler, ne de ailelerine dönebilirler.

51- Nihayet Sur'a üfürülecek. Bir de bakarsın ki onlar kabirlerinden kalkıp koşarak Rab'lerine giderler.

52- (İşte o zaman) Eyvah, eyvah! Bizi kabrimizden kim kaldırdı? Bu, Rah'man'ın vadettiğidir. Peygamber'ler gerçekten doğru söylemişler, derler.

53- Olan müthiş bir sesten ibarettir. Bunun üzerine onların hepsi hemen huzurumuzda hazır bulunurlar.

54- O gün hiçbir kimse en ufak bir haksızlığa uğramaz. Siz orada ancak yaptıklarınızın karşılığını alırsınız.

55- O gün cennetlikler, gerçekten nimetler içinde sefa sürerler.

56- Onlar ve eşleri gölgeler altında tahtlara kurulurlar.

57- Orada onlar için her çeşit meyve vardır. Bütün arzuları yerine getirilir.

58- Onlara merhametli Rab'binin söylediği selamdır.

59- Ayrılın bu tarafa bugün, ey günahkarlar.

60- Ey Ademoğulları! Size şeytana tapmayın, çünkü o sizin apaçık bir düşmanınızdır, demedim mi?

61- Ve bana kulluk ediniz, doğru yol budur, demedim mi?

62- Şeytan sizden pek çok milleti kandırıp saptırdı. Hâlâ akıl erdiremiyor musunuz?

63- İşte, bu size vaadedilen cehennemdir.

64- İnkarınız sebebiyle bugün oraya girin.

65- O gün onların ağızlarını mühürleriz; Yaptıklarını bizlere elleri anlatır, ayakları da şahitlik eder.

66- Dilesek onların gözlerini büsbütün kör ederdik. O zaman doğru yolu bulmaya koşuşurlar, ama nasıl göreceklerdi?

67- Eğer dilesek oldukları yerlerde şekillerini değiştirirdik de ne ileriye gitmeye güçleri yeterdi ne de geri gelmeye.

68- Kime uzun ömür verirsek biz onun gelişmesini tersine çeviririz. Hiç düşünmüyorlar mı?

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ
فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ
مَا يَدَّعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَازُوا
الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا
تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَنِ اعْبُدُونِي
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا
أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
﴿٦٣﴾ اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى
أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ
فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ
نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ
الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ﴿٦٩﴾
لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

68- Kim uzun ömür içersindeyse biz onun gelişmesini tersine çevirириz. Hiç düşünmüyorlar mı?

69- Biz ona (Peygamber'e) şiir öğretmedik. Zaten ona yaraşmazdı da. Onun söyledikleri, ancak Allah'tan gelmiş bir öğüt ve apaçık bir Kur'an'dır.

70- Diri olanları uyarsın ve kafirlerin istediği azab tahakkuk etsin.

71- Görmüyorlar mı ki, biz kudretimizin eseri olmak üzere onlar için bir çok hayvan yarattık. Bu sayede onlar bunlara sahip olmuşlardır.

72- Bu hayvanları onların emrine verdik. Onların bazısını binek olarak kullanırlar. Bazısını besin olarak yerler.

73- Bu hayvanlardan onlar için nice faydalar ve içilecek sütler vardır. Hâlâ şükretmezler mi?

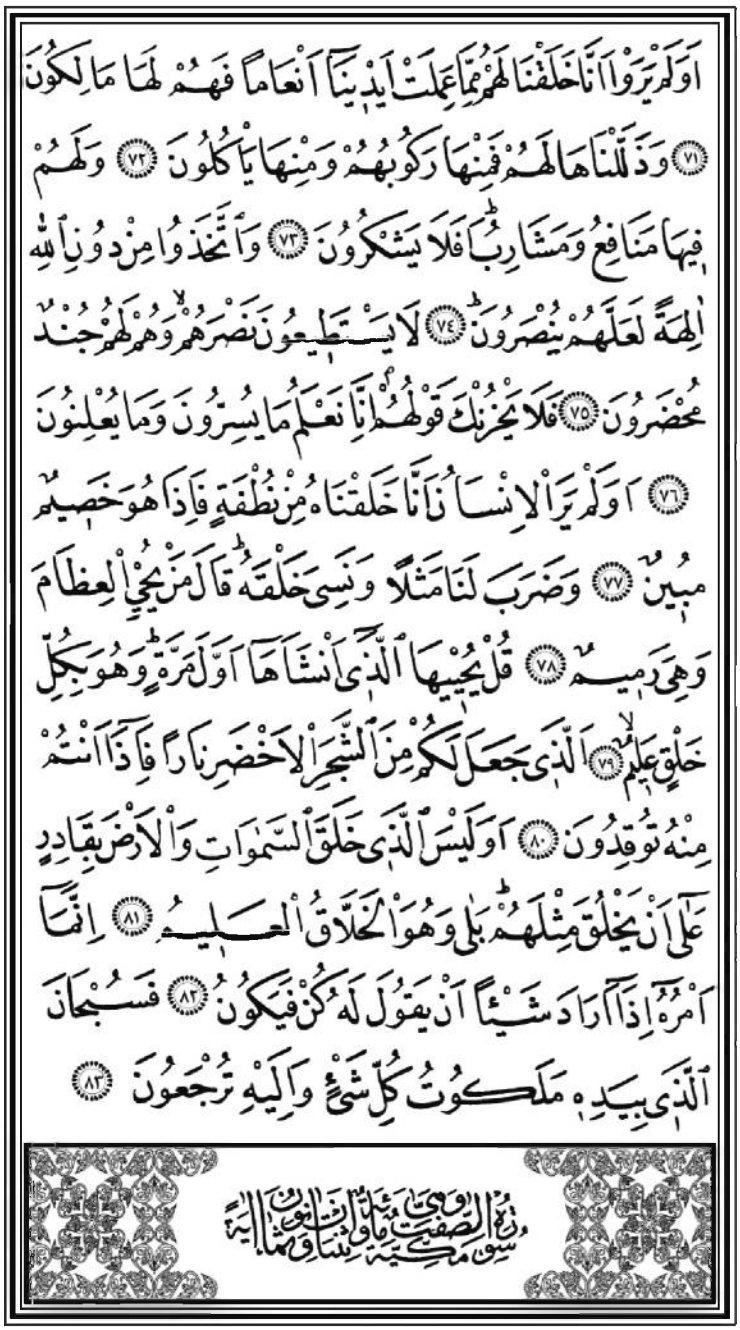

74- Onlar, yardım göreceklerini umarak Allah'tan başka ilahlar edindiler.

75- Halbuki, ilahların onlara yardım etmeye güçleri yetmez. Aksine kendileri bunlar için yardıma hazır askerlerdir.

76- (Rasul'üm) O halde onların sözleri sakın seni üzmesin. Kuşkusuz biz onların gizlemekte olduklarını da, açığa vurduklarını da biliyoruz.

77- İnsan görmez mi ki, biz onu meniden yarattık. Bir de bakıyorsun ki, apaçık düşman kesilmiş.

78- Kendi yaratılışını unutarak, bize karşı misal getirmeye kalkışıyor ve; Şu çürümüş kemikleri kim diriltecek? Diyor.

79- De ki; Onları ilk defa yaratmış olan diriltecek. Çünkü O, her türlü yaratmayı gayet iyi bilir.

80- Yeşil ağaçtan sizin için ateş çıkaran O'dur. İşte siz ateşi ondan yakıyorsunuz.

81- Gökleri ve yeri yaratan, onların benzerlerini yaratmaya kadir değil midir? Evet! Elbette kadirdir. O herşeyi hakkıyla bilen yaratıcıdır.

82- Bir şey yaratmak istediği zaman onun yaptığı ol demekten ibarettir, hemen oluverir.

83- Herşeyin mülkü kendi elinde olan Allah'ın şanı ne kadar yücedir. Siz de O'na döneceksiniz.

OTUZ YEDİNCİ SÛRE
es- SÂFFÂT SÛRESİ

Adını saf tutmuş iman ehline işaret ettiği için bu sureye Saffat ismi verilmiştir. Kainattaki güçlerden söz etmektedir. Mekke'yi Mükerreme de nazil olmuştur yüzseksen iki ayettir. İlk üç ayeti kerimesi saf tutmuş ibadet ehli, bulutları sevk ve idare eden güce, zikir yapan dile, yahut insana yemin edilerek, Allah'ın bir olduğu gerçeği ortaya konmuştur.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

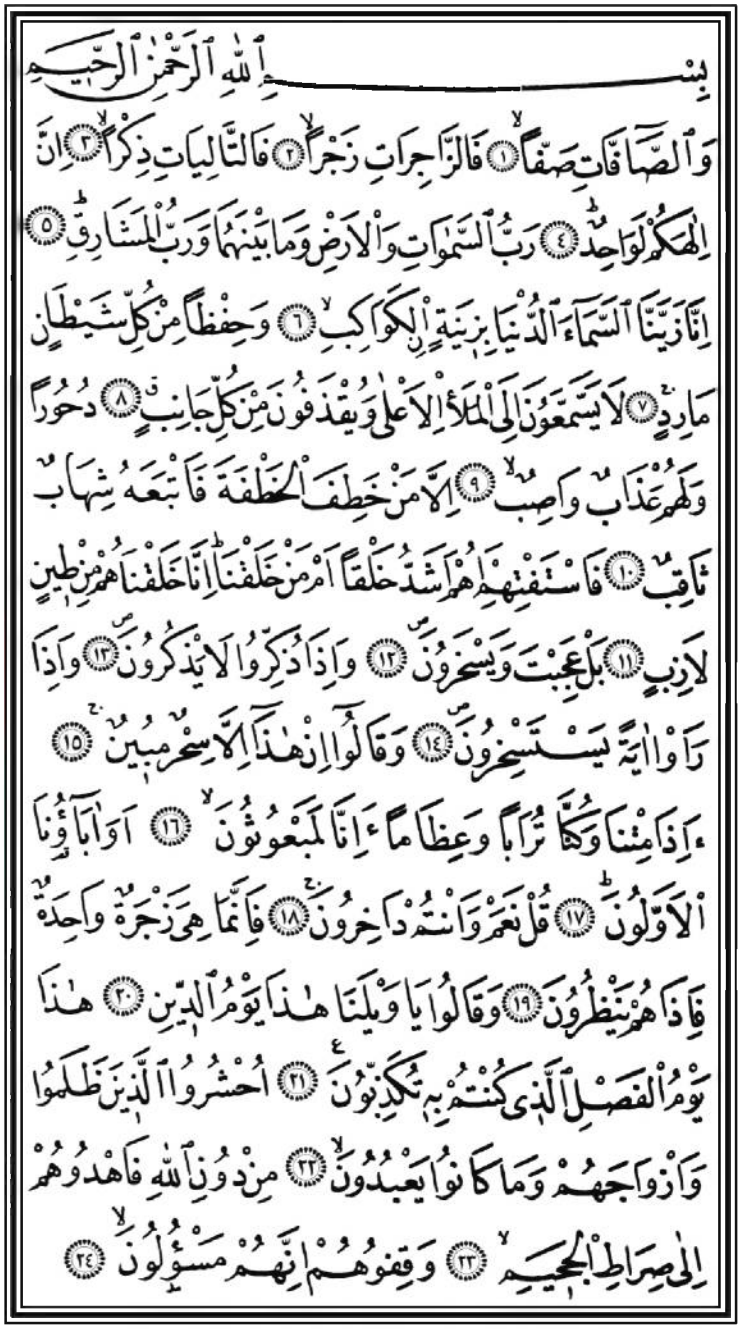

1- İbadet için, saflar bağlayan hakkı için.
2- Fenalıklardan, nehy ve men edenler hakkı için.
3- Kur'an'ı tilavet edenler hakkı için.
4- Şüphe yok ki, sizin İlahınız birdir.
5- O, hem göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rab'bi, hem de doğuların Rab'bidir.
6- Biz yakın göğü bir süsle, yıldızlarla süsledik.
7- Ve (gökyüzünü) itaat dışına çıkan her şeytandan koruduk.
8- Onlar artık Melâ-i A'lâ'ya (yüce topluluğa) kulak veremezler. Her taraftan taşlanırlar.
9- Kovulup atılırlar. Ve onlar için sürekli bir azap vardır.
10- Ancak (meleklerin konuşmalarından) bir söz kapan olursa, onu da delip geçen bir parlak ışık takip eder.
11- Şimdi sor onlara! Yaratma bakımından onlar mı daha zor yoksa bizim yarattıklarımız (insanlar) mı? Şüphesiz, biz kendilerini yapışkan bir çamurdan yarattık.
11- Şimdi sor onlara! (İnsandan gayri yarattığımız varlıklar mı?) Yaratılışça daha zor, yoksa bizim diğer yarattıklarımız (içersinde yaratılan insanlar) mı? Şüphe yok ki, biz onları yapışkan bir çamurdan yarattık.
12- Hayır, sen şaşıyorsun. Halbuki onlar alay ediyorlar.
13- Kendilerine öğüt verildiği vakit öğüt almazlar.
14- Bir mucize görseler alay ederler.
15- Bu ancak apaçık bir büyüdür derler.
16- Gerçekten biz öldüğümüz zaman mı, dirileceğiz?
17- İlk atalarımız da mı (diriltilecek)?
18- De ki; Evet, hem de hor ve hakir olarak (diriltileceksiniz).
19- O (diriltme) korkunç bir sesten ibaret olacak, o anda hemen onların gözleri açılıp etrafa bakacaktır.
20- (Durumu gören kafirler;) Eyvah bize! Bu ceza günüdür, derler.
21- İşte bu, yalanlamış olduğumuz hüküm günüdür.
22- Toplayınız mahşere o zulm etmiş kimseleri ve onların eşlerini, kendilerine taptıkları şeyleri.
23- Allah'dan başka tapmış oldukları putlarını toplayın cehennem yolunu gösterin.
23- Allah'tan gayrı tapınanlara, onlara cehennem yolunu gösterin.
24- Ve onları tutuklayınız. Şüphe yok ki onlar sorguya çekilecek kimselerdir.

25- Size ne oldu ki birbirinize yardım etmiyorsunuz.
26- Evet, onlar o gün zilletle boyun eğeceklerdir.
27- (İşte bu duruma düştükleri vakit) Onlardan bir kısmı, diğerlerine yönelir, birbirlerini sorumlu tutmaya çalışırlar.
28- (Uyanlar, uydukları adamlara) Siz bize sağdan gelirdiniz (sureti haktan görünürdünüz) derler.
29- Bilakis derler ki, hayır, siz mü'min kimse olmuş değildiniz.

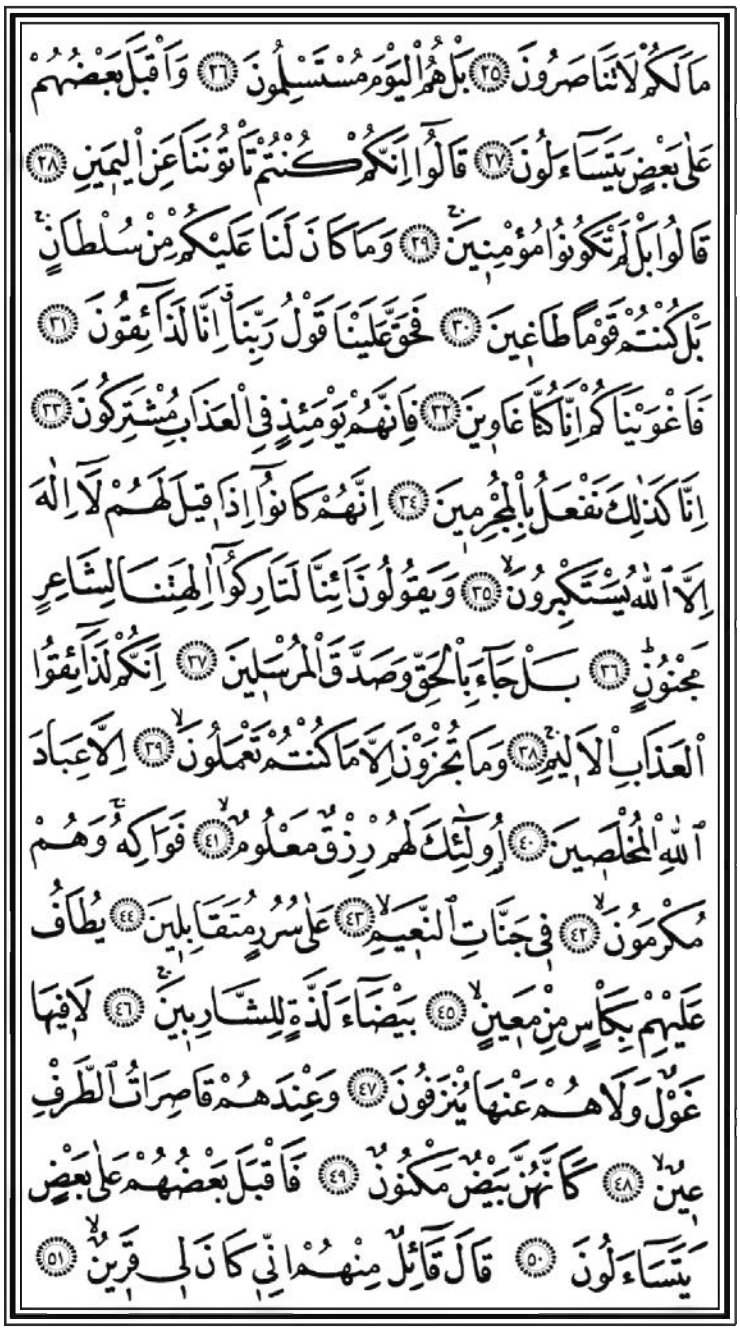

30-Bizim için sizin üzerinizde bir saltanat bulunmuş değildir. Belki siz sapıtmışlar olan bir kavim olmuş idiniz.
31- Onun için Rab'bimizin hükmü bize hak oldu. Biz (hak ettiğimiz) cezayı mutlaka tadacağız
32- Biz sizi azdırdık. Çünkü kendimiz de azmıştık.
33- Şüphesiz o gün onlar azapta ortaktırlar.
34- İşte biz suçlulara böyle yaparız.
35- Çünkü onlara; Allah'tan başka İlah yoktur denildiği zaman kibirle direnirlerdi.
36- Mecnun bir şair için biz tanrılarımızı bırakacak mıyız? Derlerdi.
37- Hayır! O gerçeği getirdi ve Peygamber'leri de doğruladı.
38- Kuşkusuz siz acı azabı tadacaksınız.
39- Çekeceğiniz ceza yapmakta olduğunuzdan başka bir şeyin cezası değildir.
40- (Bu azaptan) Ancak Allah'ın muhlis (itaatkar) kulları istisna edilecek.
41- Onlar var ya, onlar için bir malum rızık vardır.
42- Her nevi meyveler vardır ve onlar ikram olunmuşlardır.
43- Naim cennetlerinde.
44- Birbirleriyle karşı karşıya tahtlar üzerinde.
45- Onlara pınardan (doldurulmuş) kadehler dolaştırılır.
46- Berraktır, içenlere lezzet verir.
47- O içkide ne sersemletme vardır, ne de onunla sarhoş olurlar.
48- Yanlarında güzel bakışlarını yalnız onlara tahsis etmiş, iri gözlü eşler vardır.
49- Onlar gün yüzü görmemiş yumurta gibi bembeyazdır.
50- İşte o zaman birbirlerine dönerek (dünyadaki hallerini) soracaklar.
51- İçlerinden biri benim bir arkadaşım vardı, der.

52- Derdi ki; Sen de (dirilmeye) inananlardan mısın?
53- Biz ölüp kemik, sonra da toprak haline geldiğimiz zaman (diriltilip) cezalanacak mıyız?
54- Dedi ki; Siz onun halinden haberdar olmak isteyen kimseler misiniz?
55- Derken kendisi bakar, onu (o arkadaşını) cehennemin ortasında görür.
56- Der ki; Vallahi sen az daha beni de helak edecektin.
57- Rab'bimin nimeti olmasaydı, şimdi ben de (cehenneme) getirilenlerden olurdum, dedi.
58- (O cennetteki zat diyecektir ki) Değil mi biz artık ölüler olmayacağız.
59- İlk ölümümüz müstesna ve biz azap görücüler de olmayacağız değil mi?
60- Şüphe yok ki, bu, en büyük kurtuluştur.
61- İşte çalışanlar, böylesi bir kurtuluş için çalışsın.
62- Şimdi ziyafet olarak cennet ehli için anılan bu nimetler mi daha hayırlı, yoksa zakkum ağacı mı?
63- Biz onu (zakkumu) zalimler için bir fitne (imtihan) kıldık.
63- Şüphe yok ki, biz onu (zakkumu) zalimler için bir mihnet (zulüm) kıldık.
64- Zira o, cehennemin dibinde bitip yetişen bir ağaçtır.
65- Tomurcukları sanki şeytanların başları gibidir.
66- (Cehennemdekiler) Ondan yerler ve karınlarını ondan doldururlar.
67- Sonra zakkum yemeğinin üzerine onlar için, kaynar su karıştırılmış bir su da vardır.
68- Sonra kesinlikle onların dönüşü, çılgın ateşe olacaktır.
69- Kuşkusuz onlar atalarını delalette buldular.
70- Şimdi onlar atalarının izleri üzerinde gidiyorlar.
71- And olsun ki, onlardan önce eski milletlerin çoğu delalete düştü.
72- Kuşkusuz, biz onlara uyarıcılar göndermiştik.
73- Uyarılanların akıbetinin ne olduğuna bir bak.
74- Allah'ın ihlaslı kulları müstesna
75- And olsun, Nuh bize yalvarıp yakardı. Biz de duayı ne güzel kabul ederiz.
76- Kendisini ve ailesini büyük felaketten kurtardık.

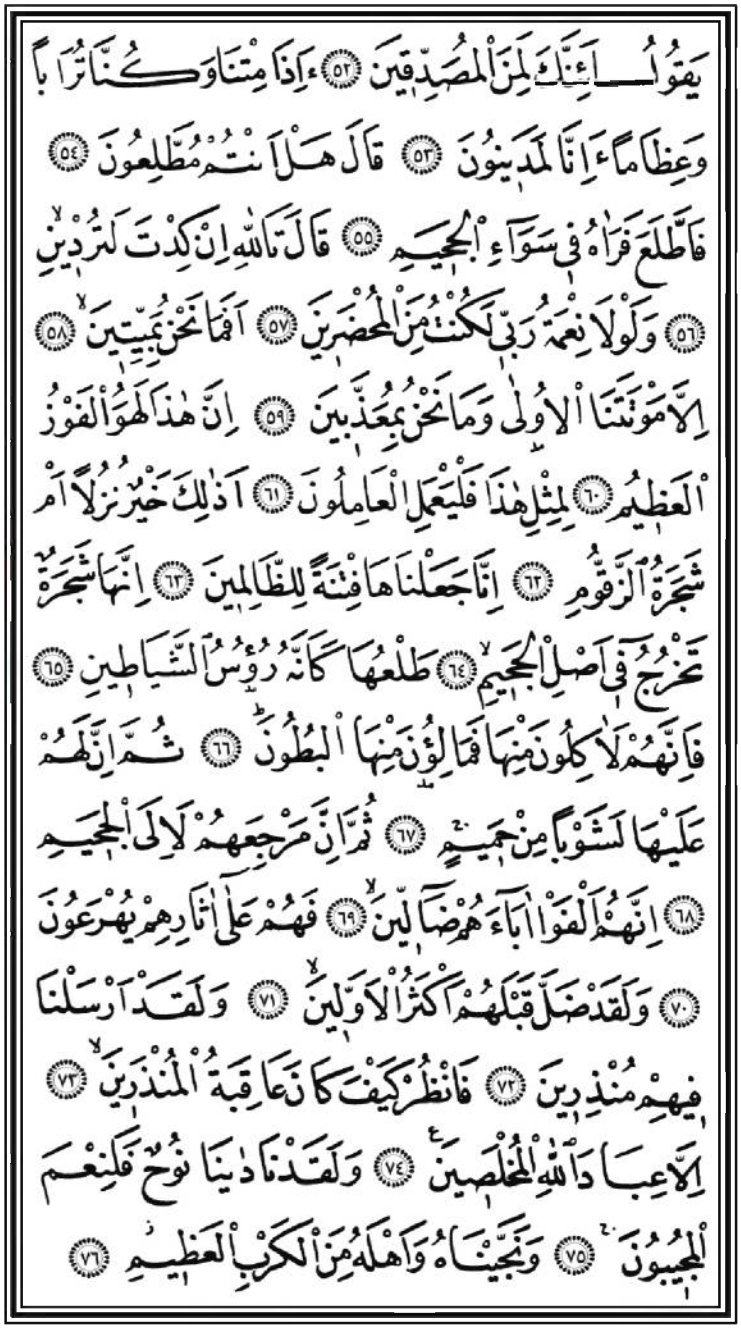

77- Ve onun zürriyetini onları baki kıldık.
78- Sonradan gelenler için de ona iyi bir nam bıraktık.
79- Bütün alemlerden Nuh'a selam olsun.
80- İşte biz iyileri böyle mükafatlandırırız.
81- Zira o, bizim mü'min kullarımızdan idi.
82- Nihayet ötekileri (inanmayanları) suda boğduk.
83- Şüphesiz İbrahim de onun (Nuh'un) milletinden idi.

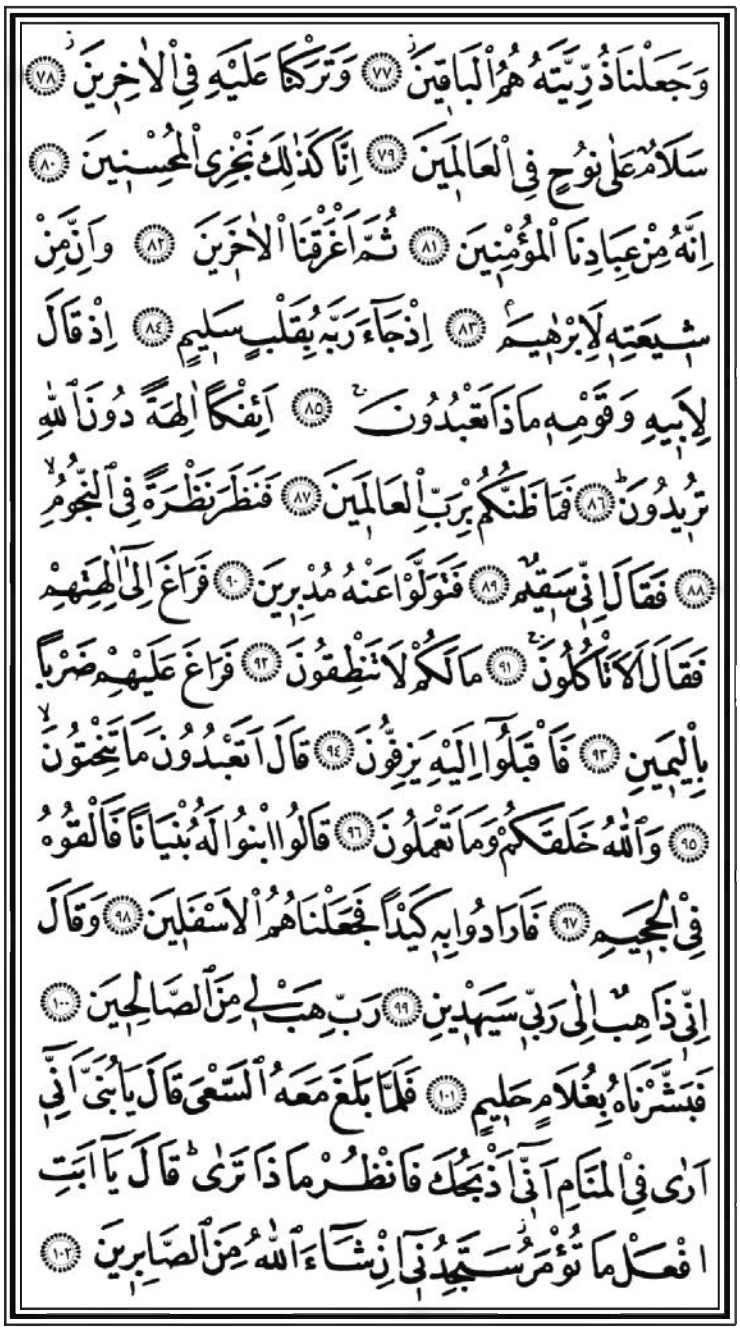

84- Çünkü Rab'bine kalbi selim ile geldi.
85- Hani o, babasına ve kavmine; Siz kime kulluk ediyorsunuz? Demişti.
86- Allah'tan başka birtakım uydurma İlahlar mı istiyorsunuz?
87- O halde alemlerin Rab'bi hakkındaki görüşünüz nedir?
88- Bunun üzerine İbrahim yıldızlara şöyle bir baktı.
89- Ben hastayım, dedi.
90- Ona arkalarını dönüp gittiler.
91- Yavaşça putların yanına vardı, (oraya konmuş yemekleri görünce) yemiyor musunuz?
92- Neden konuşmuyorsunuz? dedi.
93- Bunun üzerine yanlarına gelip sağ eliyle vurdu (kırıp geçirdi).
94- (Putperestler) Koşarak İbrahim'e geldiler (neden putları kırdığını sordular).
95- Dedi ki; Yonttuğunuz şeylere mi ibadet edersiniz?
96- Oysa ki sizi ve yapmakta olduklarınızı Allah yarattı, dedi.
97- Onun için bir bina yapın ve derhal onu ateşe atın, dediler.
98- Böylece ona bir tuzak kurmayı istediler. Fakat biz onları alçaklardan kıldık.
99- (Ordan kurtulan İbrahim) Ben Rab'bime gidiciyim. Elbette bana doğru yolu gösterir.
100- Rab'bim! Bana salihlerden olacak bir evlat ver, dedi.
101- İşte o zaman biz onu uslu bir oğul ile müjdeledik.
102- Babasıyla beraber yürüyüp gezecek çağa erişince; Yavrucuğum! Rüyada seni boğazladığımı görüyorum; Bir düşün ne dersin? Dedi. O da cevaben; Babacığım! Emrolunduğun şeyi yap. İnşallah beni sabredenlerden bulursun, dedi.

103- Her ikisi de teslim olup onu alnı üzere yatırdı.
104- Ve ona; Ya İbrahim diye nida ettik.
105- Sen rüyayı gerçekleştirdin. Biz iyileri mükafatlandırırız.
106- Şüphe yok ki bu apaçık bir imtihandır.
107- Ve O'na bir büyük kurbanlık bedel verdik.
108- Geriden gelecekler arasında O'na (iyi bir nam) bıraktık.
109- İbrahim'in üzerine selam olsun.
110- Biz iyileri böylece mükafatlandırırız.
111- Çünkü O, bizim mümin kullarımızdandır.
112- Salihlerden bir peygamber olarak O'na (İbrahim'e) İshak'ı müjdeledik.
113- Ve onun üzerine ve İshak üzerine bereketler verdik. İkisinin zürriyetinden iyi kimseler olacağı gibi, kendine açıktan açığa kötülük edenler de olacak.
114- And olsun biz Musa'ya da Harun'a da nimetler verdik.
115- Onları ve kavimlerini o büyük sıkıntıdan kurtardık.
116- Kendilerine yardım ettik de galip gelen onlar oldu.
117- Her ikisine de apaçık anlaşılan bir Kitab'ı (Tevrat'ı) verdik.
118- Her ikisini de doğru yola ilettik.
118- Her ikisine de doğru yolu gösterdik.
119- Ve sonrakiler arasında da onlar için güzel bir nam bıraktık.
120- Musa ve Harun'a selam olsun.
121- Doğrusu biz iyileri böylece mükafatlandırırız.
122- Şüphesiz ikisi de mü'min kullarımızdandı.
123- İlyas da şüphe yok ki Peygamber'lerdendi.

فَلَمَّآ أَسْلَمَا وَتَلَّهُۥ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾ وَنَٰدَيْنَٰهُ أَن يَٰٓإِبْرَٰهِيمُ
﴿١٠٤﴾ قَدْ صَدَّقْتَ ٱلرُّءْيَآ ۚ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ
هَٰذَا لَهُوَ ٱلْبَلَٰٓؤُا۟ ٱلْمُبِينُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنَٰهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكْنَا
عَلَيْهِ فِى ٱلْءَاخِرِينَ ﴿١٠٨﴾ سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ ﴿١٠٩﴾ كَذَٰلِكَ نَجْزِى
ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١١٠﴾ إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرْنَٰهُ بِإِسْحَٰقَ
نَبِيًّا مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١١٢﴾ وَبَٰرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰٓ إِسْحَٰقَ ۚ وَمِن
ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِۦ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا
عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيْنَٰهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ ٱلْكَرْبِ
ٱلْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنَٰهُمْ فَكَانُوا۟ هُمُ ٱلْغَٰلِبِينَ ﴿١١٦﴾ وَءَاتَيْنَٰهُمَا
ٱلْكِتَٰبَ ٱلْمُسْتَبِينَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَٰهُمَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ
﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِى ٱلْءَاخِرِينَ ﴿١١٩﴾ سَلَٰمٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ
﴿١٢٠﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا
ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ
لِقَوْمِهِۦٓ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ
ٱلْخَٰلِقِينَ ﴿١٢٥﴾ ٱللَّهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ ءَابَآئِكُمُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾

124- O vakit kavmine demişti ki (Allah'a karşı gelmekten) siz korkmaz mısınız?
125- En güzel yaratanı bırakıp, ba'l isimli puta mı tapıyorsunuz?
125- Ba'le mi tapınırsınız, (Allahtan başka yaratan olmayan yaratılanları) en güzel (bir biçimde) yaratan!
126- Sizin de Rab'biniz ve evvelki atalarınızın da Rab'bi olan Allah'a ibadeti terk mi edersiniz?

127- O vakit onu yalanladılar, Artık onlar da elbette ki hepsi (cehenneme) götürüleceklerdir.
128- Allah'ın ihlaslı kulları müstesna.
129- Sonra gelenler arasında ona bir ün bıraktık.
130- İlyas'ın üzerine selam olsun.
131- Şüphesiz biz, iyileri işte böyle mükafatlandırırız.
132- Çünkü o, bizim mü'min kullarımızdandı.

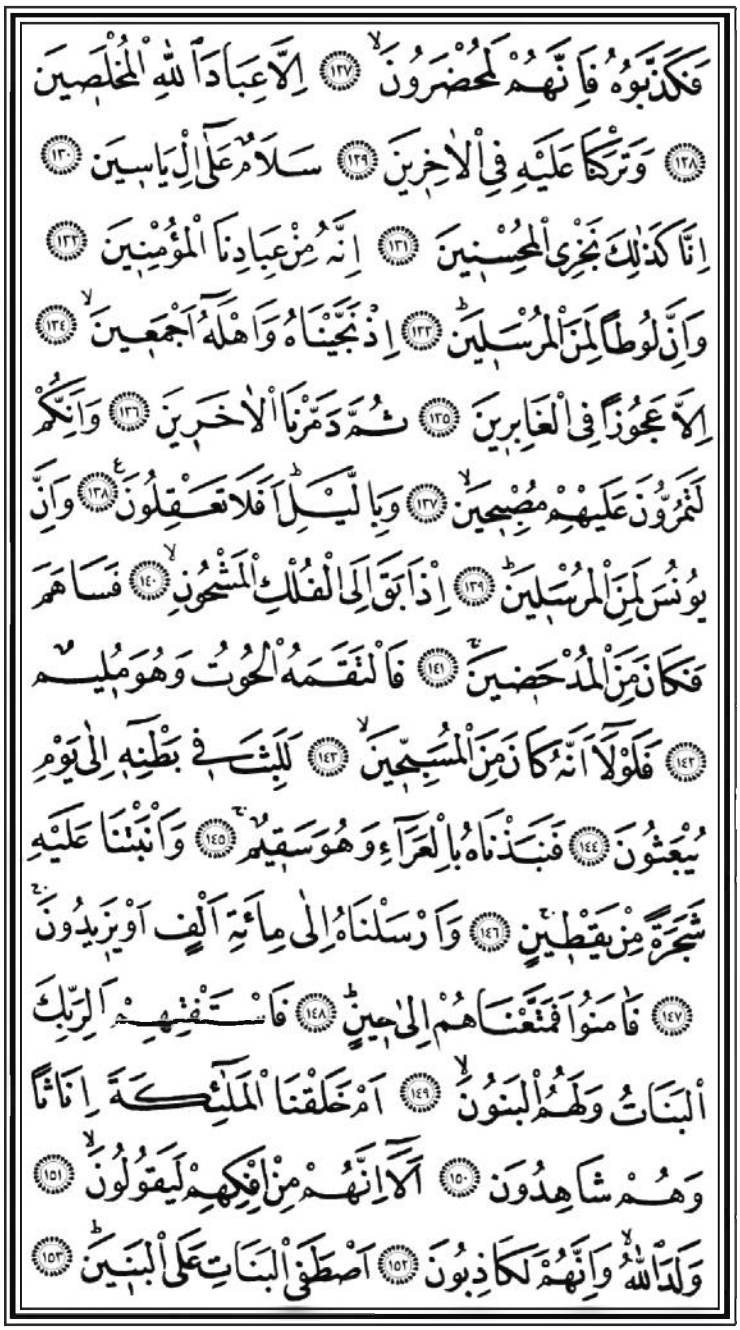

133- Lut da elbette Peygamber'lerdendi.
134- O vakit onu ve ehlini kurtardık.
135- Azap içersinde kalanlar arasındaki bir kocakarı müstesna.
136- Sonra diğerlerini de helak ediverdik.
137- Ve elbette ki sabahleyin siz onların üzerlerine uğrarsınız.
138- Ve geceleyin de. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?
139- Doğrusu Yunus da gönderilen Peygamber'lerdendi.
140- Hem o, dolu bir gemiye binip kaçmıştı.
141- Gemide olanlarla karşılıklı kura çektiler de kaybedenlerden oldu.
142- Yunus kendini kınayıp dururken onu bir balık yuttu.
143- Eğer o, çokça tesbih edenlerden olmasaydı.
144- Tekrar dirilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı.
145- Halsiz bir vaziyette kendisini dışarı çıkardık.
146- Ve üstüne (gölge yapması için) kabak türünden geniş yapraklı bir nebat bitirdik.
147- Onu yüz bin veya daha çok kişiye Peygam ber olarak gönderdik.
148- Sonunda ona iman ettiler, bunun üzerine biz de onları bir süreye kadar yaşattık.
149- Putperestlere sor; Kızlar Rab'binin de, erkekler onların mı?
150- Yoksa biz melekleri onların gözü önünde kız olarak mı yarattık?
151- Dikkat edin kesinlikle yalan uydurup söylüyorlar.
152- Allah doğurdu diyorlar. Onlar şüphesiz yalancıdırlar.
153- Allah kızları oğullara tercih mi etmiş!

154- Size ne oluyor? Nasıl hükmediyorsunuz?
155- Hiç düşünmez misiniz?
156- Yoksa sizin açık bir deliliniz mi var?
157- Doğru sözlülerden iseniz, kitabınızı getirin.
158- Allah ile cinler arasında da bir soy birliği uydurdular. And olsun, cinler de kendilerinin hesap yerine götürüleceklerini bilirler.
159- Allah, onların isnad edegeldiklerinden yücedir, münezzehtir.
160- Allah'ın ihlasa erdirilmiş kulları müstesnadır (onlar azap görmeyeceklerdir.)

160- Allah'ın ihlasa ermiş kulları müstesnadır (onlar azap görmeyeceklerdir.)

161- Sizler ve taptığınız şeyler.
162- Ona karşı kimseyi fitneye düşürücüler değilsiniz.
163- Ancak kendisini cehenneme saptıran müstesna.
164- (Melekler şöyle derler) Bizim her birimiz için bilinen bir makam vardır.
165- Şüphesiz biz orada sıra sıra dururuz.
166- Ve şüphesiz Allah'ı tesbih ederiz.
167- Gerçi o (ortak koşanlar) şöyle diyorlardı.
168- Eğer yanımızda öncekilere (gelen Kitap'lardan) bir uyarı olsaydı
169- Elbetde biz halis kulları olurduk.
170- İşte şimdi onu inkar ettiler. Ama ileride bileceklerdir.
171- And olsun ki, Peygamber kullarımıza söz vermişizdir.
172- Onlar mutlaka zafere ulaşacaklardır.
173- Bizim ordumuz şüphesiz üstün gelecektir.
174- Onun için sen bir süreye kadar onlara aldırma.
175- Onların halini gör, onlar da görecekler.
176- Azabımızı acele mi istiyorlar?
177-Azap yurtlarına indiğinde uyarılanların (fakat yola gelmeyenlerin) sabahı ne kötü olur!
178- Sen bir zamana kadar onlara aldırma.
179- Onların halini gör, onlar da göreceklerdir.
180- Senin izzet sahibi Rab'bin, onların isnat etmekte oldukları vasıflardan yücedir, münezzehtir.
181- Gönderilen bütün Peygamber'lere selam olsun.
182- Alemlerin Rab'bi olan Allah'a da hamd olsun.

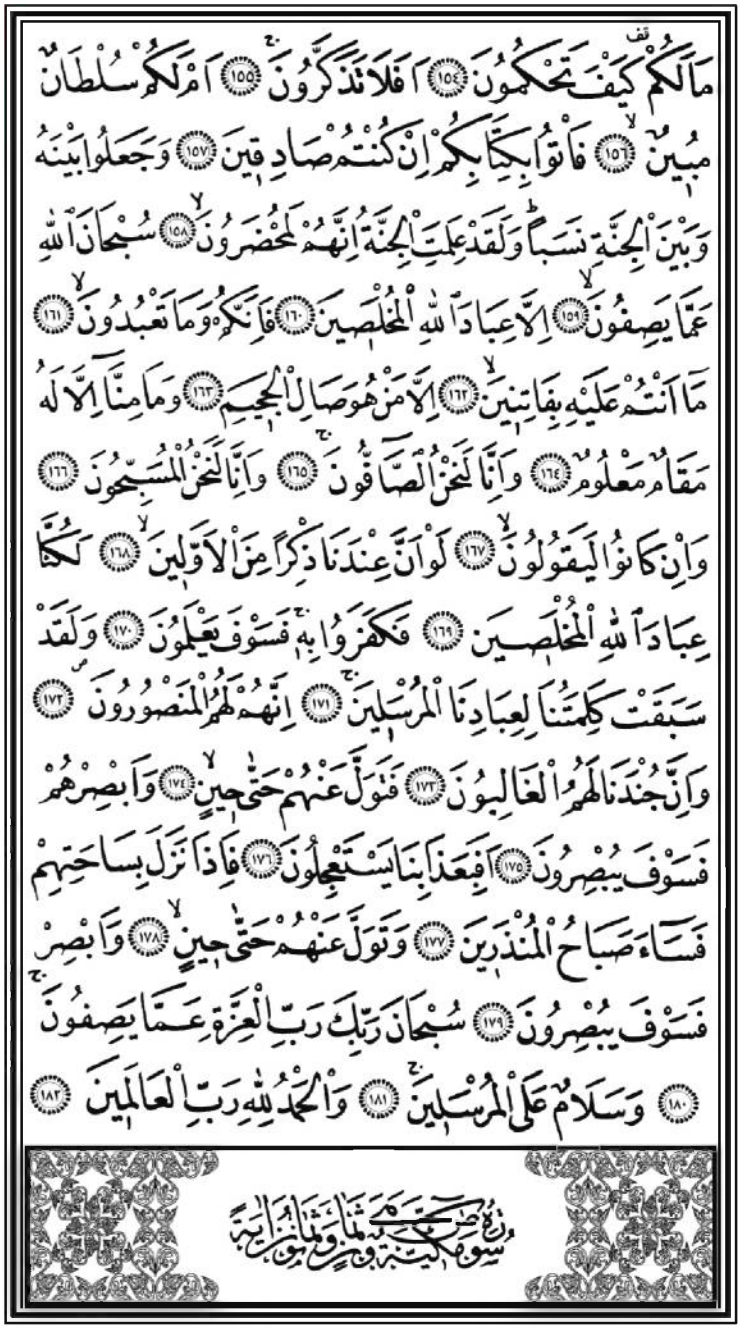

OTUZSEKİZİNCİ SÛRE
SÂD SÛRESİ

Kamer suresinden sonra Mekke'de inmiştir. Seksen sekiz ayettir. İsmini birinci ayette yer alan sad harfinden alır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Sad, Şeref ve şan sahibi olan Kur'an hakkı için (iş o kafirlerin dediği gibi değildir.)

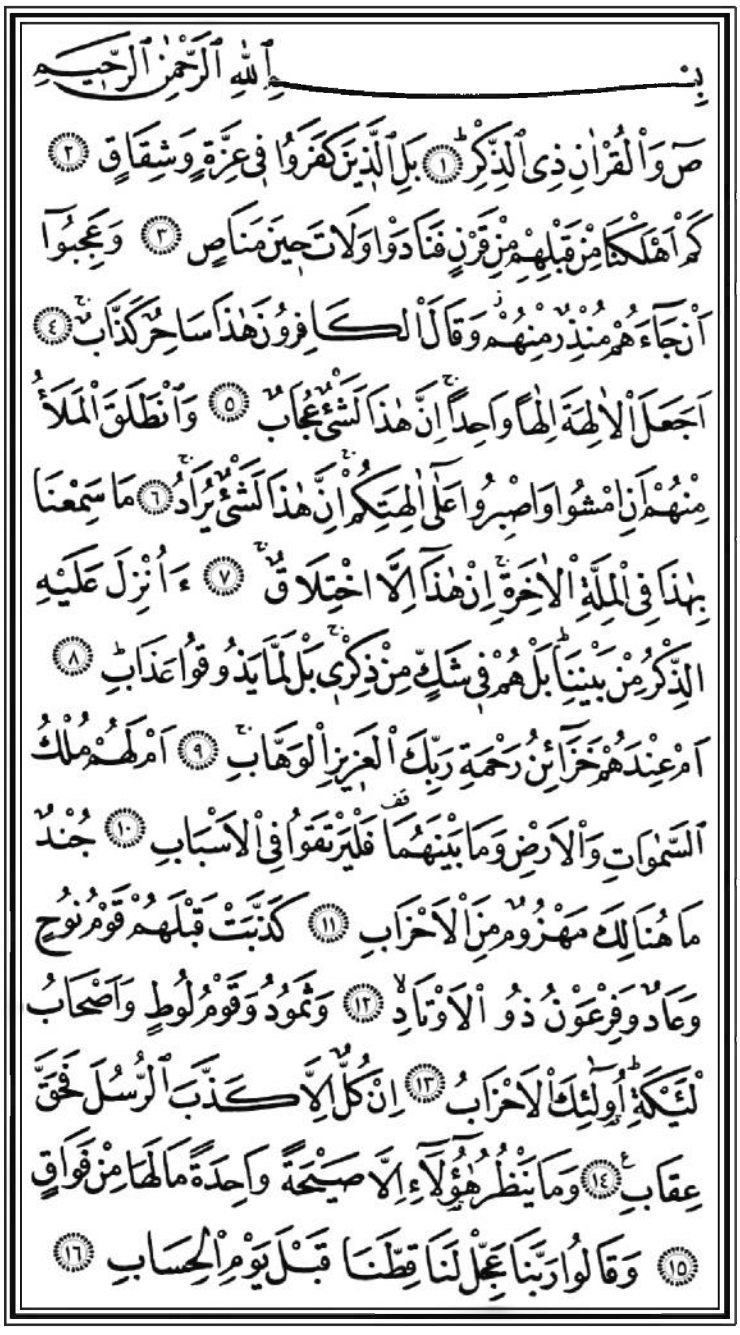
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
صٓ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾
كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّن قَرْنٍ فَنَادَوا وَّلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾ وَعَجِبُوا
أَن جَاءَهُم مُّنذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَٰذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٤﴾
أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٥﴾ وَانطَلَقَ الْمَلَأُ
مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٦﴾ مَا سَمِعْنَا
بِهَٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَٰذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ﴿٧﴾ أَءُنزِلَ عَلَيْهِ
الذِّكْرُ مِن بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّن ذِكْرِي بَل لَّمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ﴿٨﴾
أَمْ عِندَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ﴿٩﴾ أَمْ لَهُم مُّلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ﴿١٠﴾ جُندٌ
مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ﴿١٢﴾ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ
لْأَيْكَةِ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ ﴿١٣﴾ إِن كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ
عِقَابِ ﴿١٤﴾ وَمَا يَنظُرُ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِن فَوَاقٍ
﴿١٥﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّل لَّنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

2- Küfredenler, (iddia ettiklerinin) aksine bir gurur ve tefrika içindedirler.

3- Onlardan önce nice nesilleri helak ettik. O zaman feryat ettiler. Halbuki artık kurtulma zamanı değildir.

4- Aralarından kendilerine bir uyarıcı gelmelerine şaştılar ve kafirler; Bu pek yalancı bir sihirbazdır.

5- İlahları tek İlah mı yaptı? Doğrusu bu tuhaf bir şeydir! dediler.

6- Onlardan ileri gelenler; Tanrılarınıza bağlılıkta direniniz. Sizden istenen şüphesiz budur, deyip çıkıp gittiler.

7- Son dinde de bunu işitmedik. Bu ancak bir uydurmadır.

8- Kur'an aramızdan O'nun üzerine mi indirildi? Hayır! O münkirler benim vah'yimden tereddütler içindedirler. Hayır azabımı henüz tatmadılar.

9- Yoksa aziz ve lütufkar olan Rab'binin rahmet hazineleri onların yanında mıdır?

10- Yahut göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların hükümranlığı onların elinde midir? Öyleyse (göklerin) yollarında yükselsinler (görelim.)

11- Onlar çeşitli gruplardan oluşmuş bir ordudur. İşte şurada bozguna uğratılacaklardır.

12- Onlardan önce Nuh Kavmi, Ad Kavmi, kazıklar sahibi Firavun Peygamber'leri tekzip ettiler.

13- Semud, Lut kavmi ve Eyke halkı da Peygamber'leri yalanladılar. İşte bunlar da (Peygamber'lere karşı) birleşen topluluklardır.

14- Onların her biri gönderilen Peygamber'leri yalanladılar da bu yüzden (kendilerine) azabım hak oldu.

15- Bunlar da ancak, bir an gecikmesi olmayan korkunç bir ses beklemektedirler.

16- Rab'bimiz! Bizim payımızı hesap gününden önce ver dediler.

17- (Rasul'üm) Onların söylediklerine sabret, kulumuz Davud'u o kuvvet sahibi zatı hatırla. O, hep Allah'a yönelirdi.

18- Muhakkak ki dağları musahhar kıldık. Onunla beraber akşamleyin ve kuşluk vakti tesbih ederlerdi.

19- Toplu halde kuşları onun emri altına vermiştik. Hepsi ona yönelmişti.

20- Onun hükümranlığını kuvvetlendirmiş, ona hikmet ve güzel konuşma vermiştik.

21- (Ey Muhammed!) Sana davacıların haberi ulaştı mı? Mabedin duvarına tırmanmış çıkmışlardı.

22- Davud'un yanına gitmişlerdi de, Davud onlardan korkmuştu. Korkma! Biz birbirine hasım iki davacıyız, aramızda adaletle hükmet, haksızlık etme; Bize doğru yolu göster dediler.

23- (Onlardan biri şöyle dedi;) Bu kardeşimdir. Onun doksan dokuz koyunu var. Benimse bir tek koyunum var. Böyle iken onu da bana ver dedi ve tartışmada beni yendi.

(Secde) 24- Davud and olsun ki senin koyununu kendi koyunlarına katmak istemekle sana haksızlıkta bulunmuştur. Doğrusu ortakcıların çoğu, birbirlerinin haklarına tecavüz ederler. Yalnız iman edip de iyi işler yapanlar müstesna. Bunlar da ne kadar az! Dedi. Davud, kendisini denediğimizi sandı ve Rab'binden mağfiret dile-yerek eğilip secdeye kapandı, tevbe edip Allah'a yöneldi.

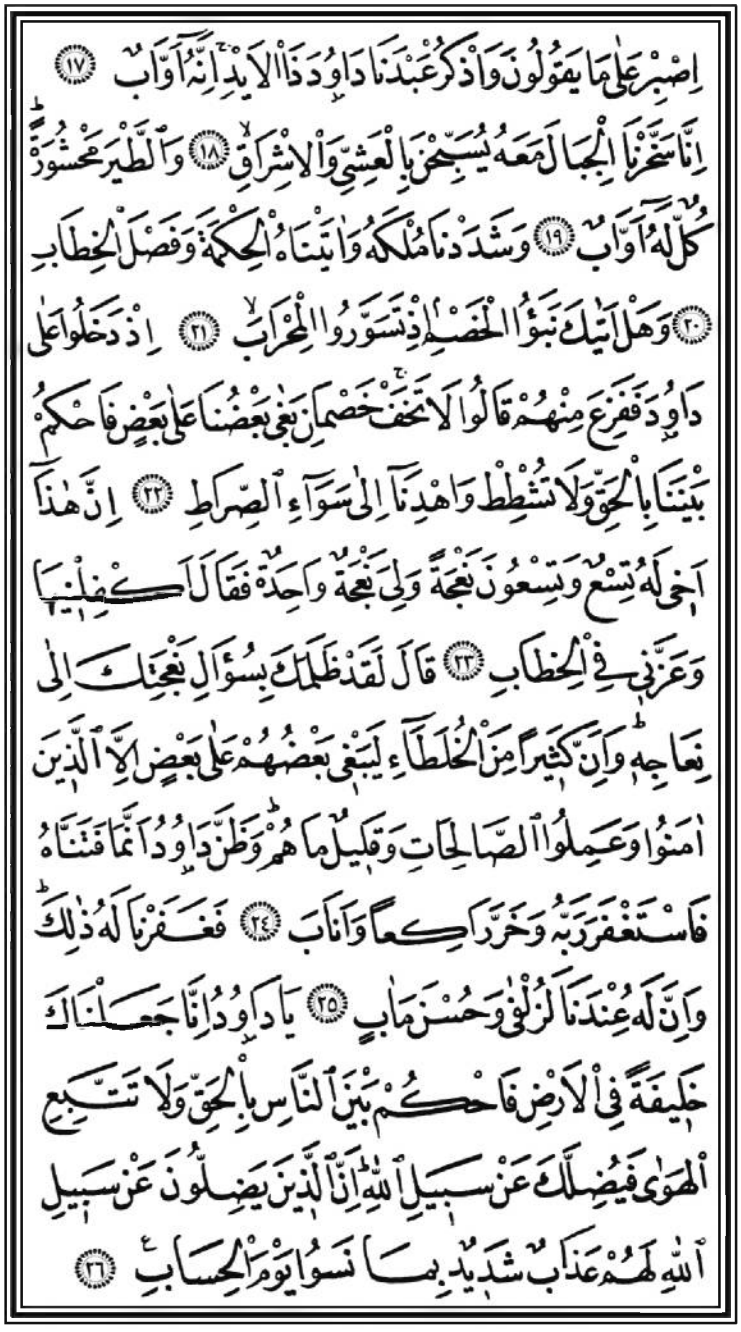

25- Sonra bu tutumundan dolayı onu bağışladık. Kuşkusuz yanımızda onun yüksek bir makamı ve güzel bir geleceği vardır.

26- Ey Davud! Biz seni yeryüzünde halife yaptık. O halde insanlar arasında adaletle hükmet. Heva ve hevese uyma, sonra bu seni Allah'ın yolundan saptırır. Doğrusu Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarına karşılık çetin bir azap vardır.

27- Göğü, yeri ve ikisi arasındakileri biz boş yere yaratmadık. Bu inkar edenlerin zannıdır. Vay o inkar edenlerin ateşteki haline!

28- Yoksa biz, iman edip de iyi işler yapanları, yeryüzünde bozgunculuk yapanlar gibi mi tutacağız? Veya (Allah'tan) korkanları yoldan çıkanlar gibi mi sayacağız?

29- (Rasul'üm!) Sana bu mubarek Kitab'ı, ayetlerini düşünsünler ve aklı olanlar öğüt alsınlar diye indirdik.

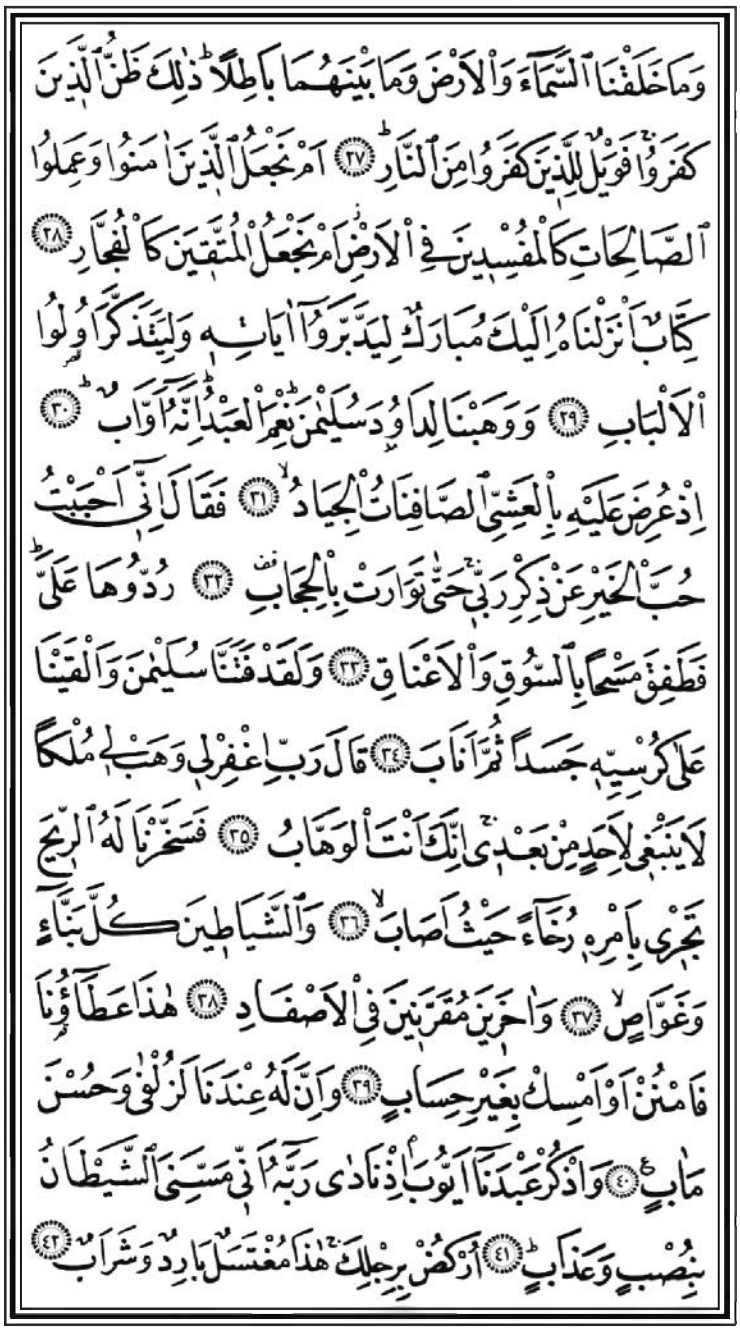

29- (Rasul'üm!) Sana bu mubarek Kitab'ı, ayetlerini düşünsünler ve aklını kullananlar öğüt alsınlar diye indirdik.

30- Biz Davud'a Süleyman'ı verdik. Süleyman ne güzel bir kuldu! Doğrusu o, daima Allah'a yönelirdi.

31- Akşama doğru kendisine, üç ayağının üzerine durup, bir ayağını tırnağının üzerine diken çalımlı ve safkan koşu atları sunulmuştu.

32- (Süleyman) Gerçekten ben mal sevgisini, Rab'bimi anmak için istedim dedi nihayet güneş battı.

33- (O zaman;) Onları (atları) tekrar bana getirin, dedi. Bacaklarını ve boyunlarını sıvazlamaya başladı.

34- And olsun biz Süleyman'ı imtihan ettik. Tahtının üstüne bir ceset bırakıverdik. Sonra o, yine eski haline döndü.

35- Süleyman; Rab'bim! Beni bağışla; Bana benden sonra kimsenin ulaşamayacağı bir hükümranlık ver. Şüphesiz sen, daima bağışta bulunansın, dedi.

36- Bunun üzerine biz de, istediği yere onun emriyle kolayca giden rüzgarı verdik.

37- Bina kuran ve dalgıçlık yapan şeytanları!

38- Demir halkalarla bağlı diğer yaratıkları onun emrine verdik.

39- İşte bu bizim bağışımızdır. İster ver, ister (elinde) tut; hesapsızdır dedik.

40- Doğrusu onun, bizim katımızda büyük bir değeri ve güzel bir yeri vardır.

41- (Rasul'üm!) Kulumuz Eyyub'u da an. O, Rab'bine; Doğrusu şeytan bana bir yorgunluk ve eziyet verdi, diye seslenmişti.

42- Ayağını yere vur! İşte yıkanacak ve içilecek soğuk bir su (dedik).

43- Bizden bir rahmet ve olgun akıl sahipleri için de bir ibret olmak üzere ona hem ailesini hem de onlarla beraber bir mislini bağışladık.

44- Eline bir demet sap al da onunla vur, yemini böyle yerine getir. Gerçekten biz Eyyub'u sabırlı (bir kul) bulmuştuk. O, ne iyi kuldu daima Allah'a yönelirdi.

44- Eline bir demet sap al da onunla vur, yemini böyle yerine getir. Gerçekten Eyyub sabırlı (bir kul) idi. O, ne iyi kuldu daima Allah'a yönelirdi.

45- (Ey Muhammed!) Kuvvetli ve basiretli kullarımız İbrahim, İshak ve Yakub'u da an.

46- Biz onları özellikle ahiret yurdunu düşünen ihlaslı kimseler kıldık

46- Özellikle onlar ahiret yurdunu düşünen ihlaslı kimseler idi.

47-Doğrusu onlar bizim katımızda seçkin iyi kimselerdendir.

48- İsmail, Elyesa'yı Zülkif'i de an. Hepsi de iyilerdendir.

49- İşte bu bir hatırlatmadır. Doğrusu Allah'a karşı gelmekten sakınanlara güzel bir gelecek vardır.

50- Kapıları yalnızca kendilerine açılmış Adn cennetleri vardır.

51- Onlar koltuklara yaslanıp kurularak orada birçok meyveler ve içecekler isterler.

52- Yanlarında, eşlerinden başkasına bakmayan, kendilerine yaşıt güzeller vardır.

53- İşte, hesap günü için size vadolunan şeyler bunlardır.

54- Şüphesiz bu, bizim verdiğimiz rızıktır. Ona bitmek ve tükenmek yoktur.

55- Bu böyle; Ama azgınlara kötü bir gelecek vardır.

56- Onlar cehenneme girecekler. Orası ne kötü bir kalma yeridir.

57- İşte bu; kaynar su ve irindir. Onu tatsınlar.

58- Buna benzer daha türlü türlü başkaları da vardır.

59- (İnkarcıların liderlerine) İşte bu sizinle beraber cehenneme girecek topluluktur denildiğinde (liderler) Onlar rahat yüzü görmesin (derler). Onlar mutlaka ateşe gireceklerdir.

60- (Liderlere uyanlar ise) Hayır, asıl siz rahat yüzü görmeyin! Onu bize siz sundunuz! Ne kötü bir yerdir! derler.

61- Yine onlar; Rab'bimiz! Bunu bizim önümüze kim getirdiyse onun ateşteki azabını iki kat artır! derler.

وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ أَهْلَهُۥ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَٱضْرِب بِّهِۦ وَلَا تَحْنَثْ ۗ إِنَّا وَجَدْنَٰهُ صَابِرًا ۚ نِّعْمَ ٱلْعَبْدُ ۖ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَٱذْكُرْ عِبَٰدَنَآ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ أُو۟لِى ٱلْأَيْدِى وَٱلْأَبْصَٰرِ ﴿٤٥﴾ إِنَّآ أَخْلَصْنَٰهُم بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى ٱلدَّارِ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّهُمْ عِندَنَا لَمِنَ ٱلْمُصْطَفَيْنَ ٱلْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾ وَٱذْكُرْ إِسْمَٰعِيلَ وَٱلْيَسَعَ وَذَا ٱلْكِفْلِ ۖ وَكُلٌّ مِّنَ ٱلْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾ هَٰذَا ذِكْرٌ ۚ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَـَٔابٍ ﴿٤٩﴾ جَنَّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ ٱلْأَبْوَٰبُ ﴿٥٠﴾ مُتَّكِـِٔينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَٰكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِندَهُمْ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ أَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ ٱلْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُۥ مِن نَّفَادٍ ﴿٥٤﴾ هَٰذَا ۚ وَإِنَّ لِلطَّٰغِينَ لَشَرَّ مَـَٔابٍ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا ۖ فَبِئْسَ ٱلْمِهَادُ ﴿٥٦﴾ هَٰذَا ۙ فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾ وَءَاخَرُ مِن شَكْلِهِۦٓ أَزْوَٰجٌ ﴿٥٨﴾ هَٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۖ لَا مَرْحَبًۢا بِهِمْ ۚ إِنَّهُمْ صَالُوا۟ ٱلنَّارِ ﴿٥٩﴾ قَالُوا۟ بَلْ أَنتُمْ ۖ لَا مَرْحَبًۢا بِكُمْ ۚ أَنتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا ۖ فَبِئْسَ ٱلْقَرَارُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا۟ رَبَّنَا مَن قَدَّمَ لَنَا هَٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِى ٱلنَّارِ ﴿٦١﴾

62- (İnkarcılar) Derler ki; Kendilerini dünyada iken kötülerden saydığımız kimseleri burada niçin görmüyoruz?

63- Alaya aldığımız onlar değil miydi? Yoksa (buradalar da) onları gözden mi kaçırdık?

64- İşte bu, cehennem ehlinin tartışması, şüphesiz bir gerçektir.

65- (Rasul'üm) De ki; Ben sadece bir uyarıcıyım. Tek ve kahhar olan Allah'tan başka bir İlah yoktur.

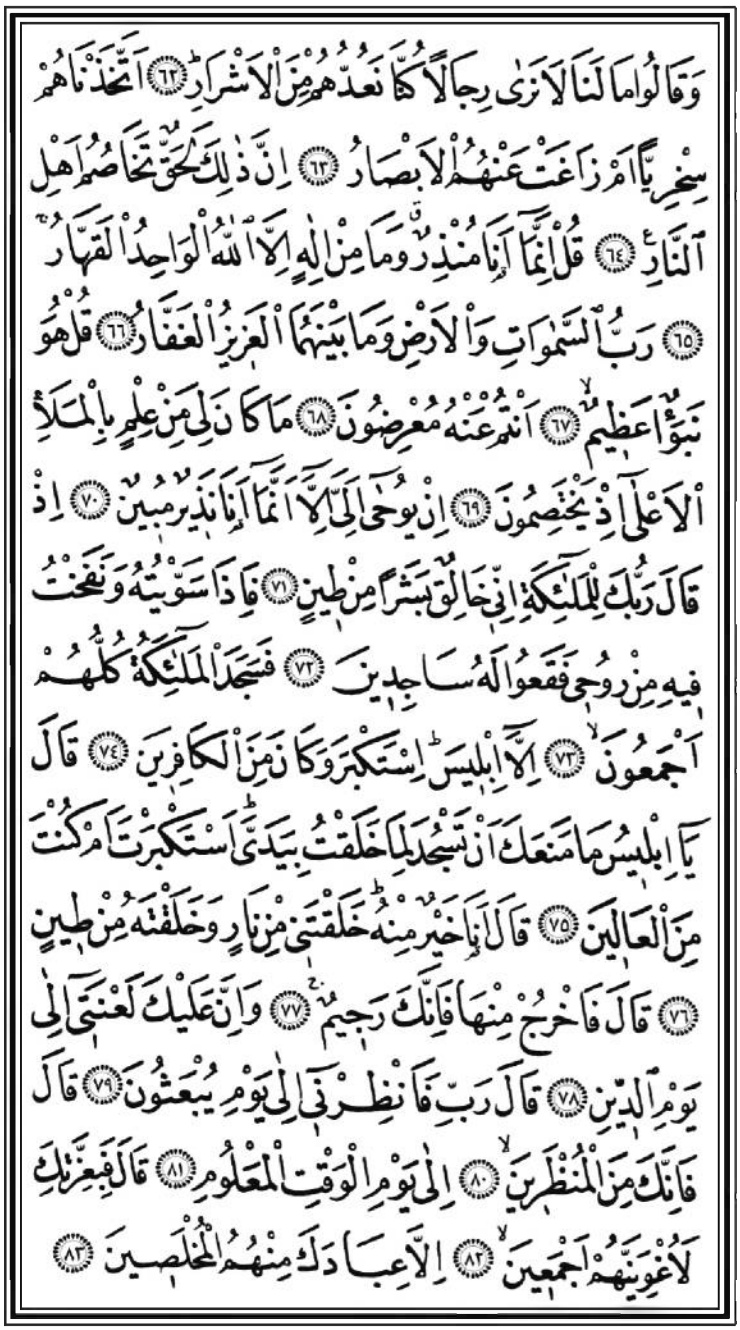

66- Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rab'bi (olan Allah) üstündür, çok bağışlayıcıdır.

67- De ki; bu büyük bir haberdir.

68- Ama siz O'ndan yüz çeviriyorsunuz.

69- Onlar orada tartışacaklarından benim mele-i ala hakkında hiçbir bilgim yoktu.

70- Ben ancak apaçık bir uyarıcı olduğum için bana vahyolunuyor.

71- Rab'bin meleklere demişti ki; Ben muhakkak çamurdan bir insan yaratacağım.

72- Onu tamamlayıp, içine de ruhumdan üfürdüğüm zaman, derhal ona secdeye kapanın.

73- Bütün melekler toptan secde ettiler.

74- Yalnız iblis secde etmedi. O büyüklük tasladı ve kafirlerden oldu.

75- Allah! Ey iblis! İki elimle yarattığıma secde etmekten seni men eden nedir? Böbürlendin mi, yoksa yücelerden misin? dedi.

76- İblis; Ben ondan hayırlıyım. Beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın dedi.

77- Allah; Çık oradan (cennetten) sen artık kovulmuş birisin.

78- Ceza gününe kadar lanetim senin üzerinedir, buyurdu.

79- İblis; Ey Rab'bim! Tekrar diriltilecek güne kadar bana mühlet ver dedi.

80- Haydi sen muhakkak ki mühlet verilenlerdensin.

81- O malum vakit gününe kadar.

82- İblis dedi ki; Senin izzetine yemin ederim ki, elbette onların hepsini azdıracağım.

83- Ancak onlardan ihlasa erdirilmiş kulların müstesna.

83- Ancak onlardan ihlasa ermiş kulların müstesna.

84- Doğrusu ki, ben hep doğruyu söylerim.

85- Mutlaka sen ve sana uyan hepsiyle cehennemi dolduracağım!

86- (Rasul'üm!) De ki; Buna karşı ben sizden bir ücret istemiyorum. Ve ben olduğundan başka türlü görünenlerden de değilim.

87- Bu Kur'an ancak alemler için bir öğüttür.

88- Onun verdiği haberin doğruluğunu bir zaman sonra çok iyi öğreneceksiniz.

OTUZDOKUZUNCU SÛRE
ez-ZÜMER SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. Yetmişbeş ayettir. Yalnız elliüç-ellibeş ayetler Medine'de inmiştir. Adını yetmişbir ve yetmiş üçüncü ayetlerde geçen mü'min ve kafirlerin oluşturduğu topluluklar anlamına gelen (Zümer) kelimesinden almıştır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Bu kitap izzet ve hikmet sahibi Allah katından indirilmiştir.

2- (Rasul'üm) Şüphesiz ki Kitab'ı sana hak olarak indirdik. O halde sen de dini Allah'a halis kılarak kulluk et!

3- Dikkat et! Halis din yalnız Allah'ındır. O'nu bırakıp kendilerine bir takım dostlar edinenler; Onlara, biz sadece Allah'a yaklaştırılsınlar diye kulluk ediyoruz, derler. Doğrusu Allah, ayrılığa düştükleri şeylerde aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve inkarcı kimseyi doğru yola iletmez.

3- Dikkat et! Halis din yalnız Allah'ındır. O'nu bırakıp kendilerine bir takım dostlar edinenler; Onlara, biz sadece Allah'a yaklaştırsınlar diye kulluk ediyoruz, derler. Doğrusu Allah, ayrılığa düştükleri şeylerde aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz, yalancı ve inkarcı kimseler (o hal üzere devam ettiklerinde) Allah'ın doğru yoluna gelmezler.

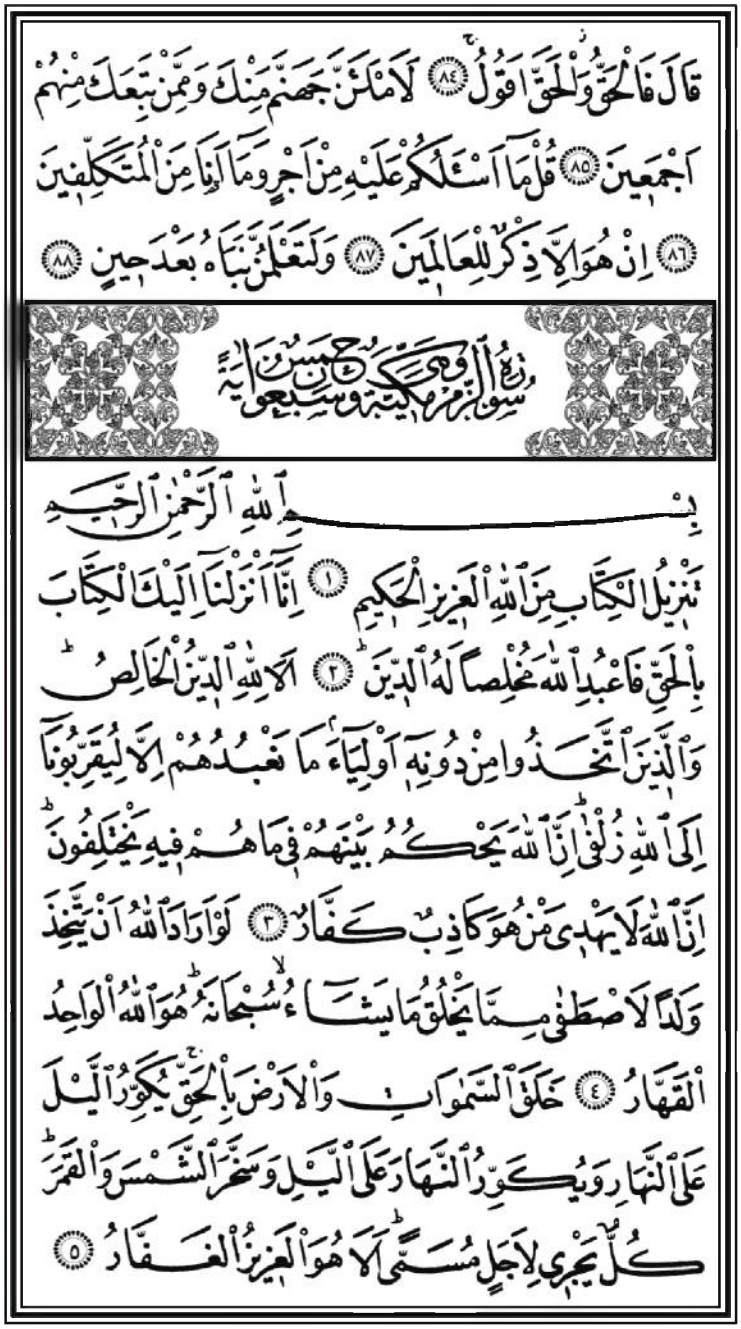

4- Eğer Allah bir evlat edinmek isteseydi, elbette yarattıklarından dilediğini seçerdi. O yücedir. O, tek ve kahhar olan Allah'tır.

5- Allah, gökleri ve yeri hak ile yarattı. Geceyi gündüzün üzerine örtüyor, gündüzü de gecenin üzerine sarıyor. Güneşi ve ayı emri altına almıştır. Her biri belli bir süreye kadar akıp gider. Dikkat et! O, azizdir ve çok bağışlayandır.

6- Allah sizi bir tek nefisten, sonra ondan da eşini yarattı. Sizin için hayvanlardan sekiz eş meydana getirdi. Sizi de annelerinizin karnında üç katlı karanlık içinde çeşitli safhalardan geçirerek yaratıyor. İşte bu yaratıcı Rab'biniz Allah'tır. Mülk O'nundur. O'ndan başka İlah yoktur. Öyleyken nasıl oluyor da (ona kulluktan) çevriliyorsunuz?

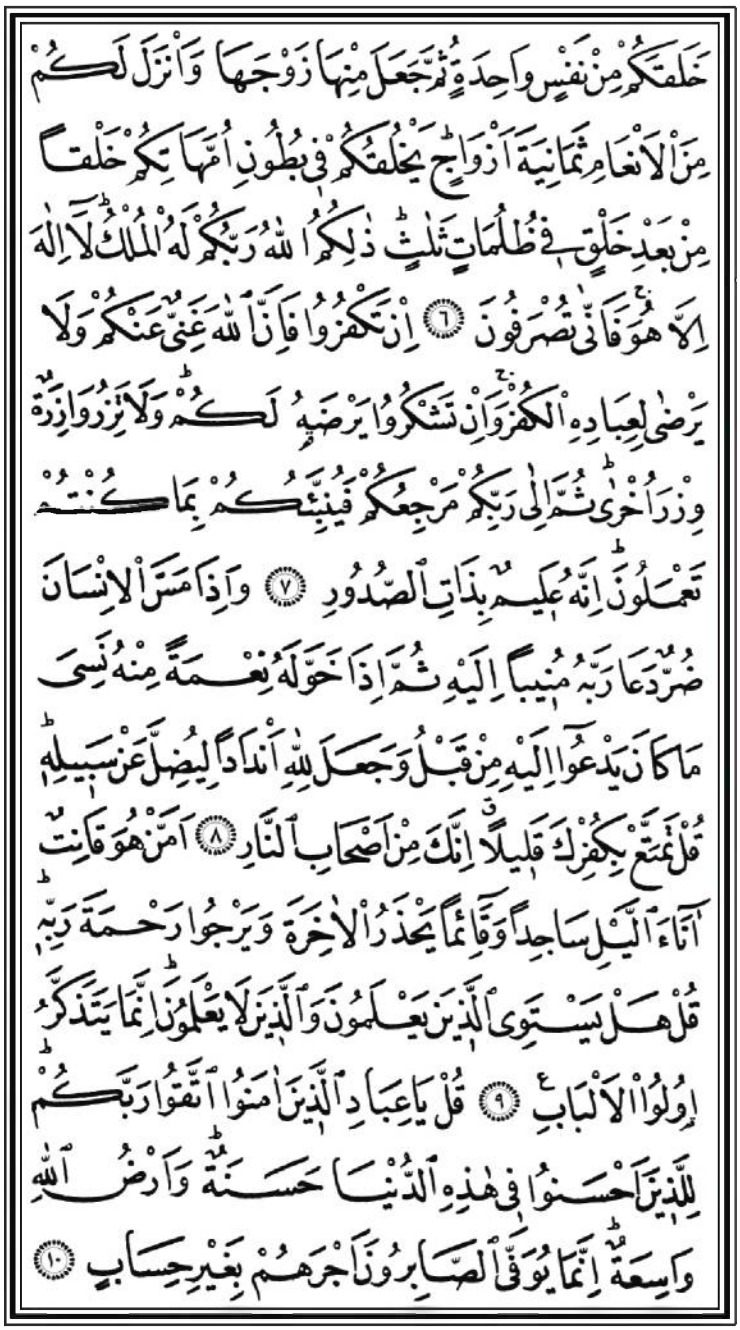

7- Eğer inkar ederseniz, şüphesiz Allah size muhtaç değildir. Bununla beraber O, kullarının küfrüne razı olmaz. Eğer şükrederseniz sizden bunu kabul eder. Hiçbir günahkar diğerinin günahını çekmez. Nihayet hepinizin dönüp gidişi Rab'binizedir. Yaptıklarınızı O, size haber verir. Çünkü O, kalplerde olan her şeyi hakkıyla bilendir.

8- İnsanın başına bir sıkıntı gelince, Rab'bine yönelerek O'na yalvarır. Sonra Allah kendisinden ona bir nimet verince, önceden yalvarmış olduğunu unutur. Allah'ın yolundan saptırmak için O'na eşler koşar. (Ey Muhammed!) De ki: Küfrünle biraz eğlene dur, çünkü sen, muhakkak cehennem ehlindensin.

8- İnsanın başına bir sıkıntı gelince, Rab'bine yönelerek O'na yalvarır. Sonra Allah kendisinden ona bir nimet verince, (bazıları) önceden yalvarmış olduğunu unutur. Allah'ın yolundan saptırmak için O'na eşler koşar. (Ey Muhammed!) De ki: Küfrünle biraz eğlene dur, çünkü sen, muhakkak cehennem ehlindensin.

9- Yoksa geceleyin secde ederek ve kıyamda durarak ibadet eden, ahiretten çekinen ve Rab'binin rahmetini dileyen kimse (o inkarcı gibi) midir? (Rasul'üm!) De ki; Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Doğrusu ancak akıl sahipleri bunları hakkıyla düşünür.

10- (Rasul'üm!) Söyle; Ey inanan kullarım! Rab'binize karşı gelmekten sakının. Bu dünyada iyilik yapanlara iyilik vardır. Allah'ın (yarattığı) yeryüzü geniştir. Yalnız sabredenlere mükafatları hesapsız ödenecektir.

11- De ki; Bana, dini Allah'a halis kılarak O'na kulluk etmem emrolundu.

12- Bana Müslümanların ilki olmam emrolundu.

13- De ki; Rab'bime karşı gelirsem, doğrusu büyük günün azabından korkarım.

14- De ki; Ben dinimde ihlas ile ancak Allah'a ibadet ederim.

15- (Ey Allah'a eş koşanlar!) Siz de ondan başka dilediğinize tapın. De ki; Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem de ailelerini ziyana sokanlardır. Bilesiniz ki, bu apaçık hüsrandır.

15- (Ey Allah'a eş koşanlar!) Siz de ondan başka dilediğinize tapın. De ki; Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem de ailelerinden kendilerine uyanları ziyana sokanlardır. Bilesiniz ki, bu apaçık hüsrandır.

16- Onların üstlerinde ateşten tabakalar, altlarında da (öyle) tabakalar var. İşte Allah kullarını bununla korkutuyor. Ey kullarım! Yalnızca benden korkun.

17- Tagut'a kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır. Kullarıma bildir.

18- Dinleyip de sözün en güzeline uyan kullarımı müjdele. İşte Allah'ın doğru yola ilettiği kimseler onlardır. Gerçek akıl sahipleri de onlardır.

18- Dinleyip de sözün en güzeline uyan kullarımı müjdele. İşte Allah'ın doğru yoluna giren kimseler onlardır. Gerçek akıl sahipleri de onlardır.

19- (Rasul'üm!) Hakkında azap hükmü gerçekleşmiş olan kimseyi ve ateşte olanı sen mi kurtaracaksın?

19- (Resul'üm!) Hakkında (kendisine) azap hükmünü gerçekleştirmiş olan kimseyi ve ateşte olanı sen mi kurtaracaksın?

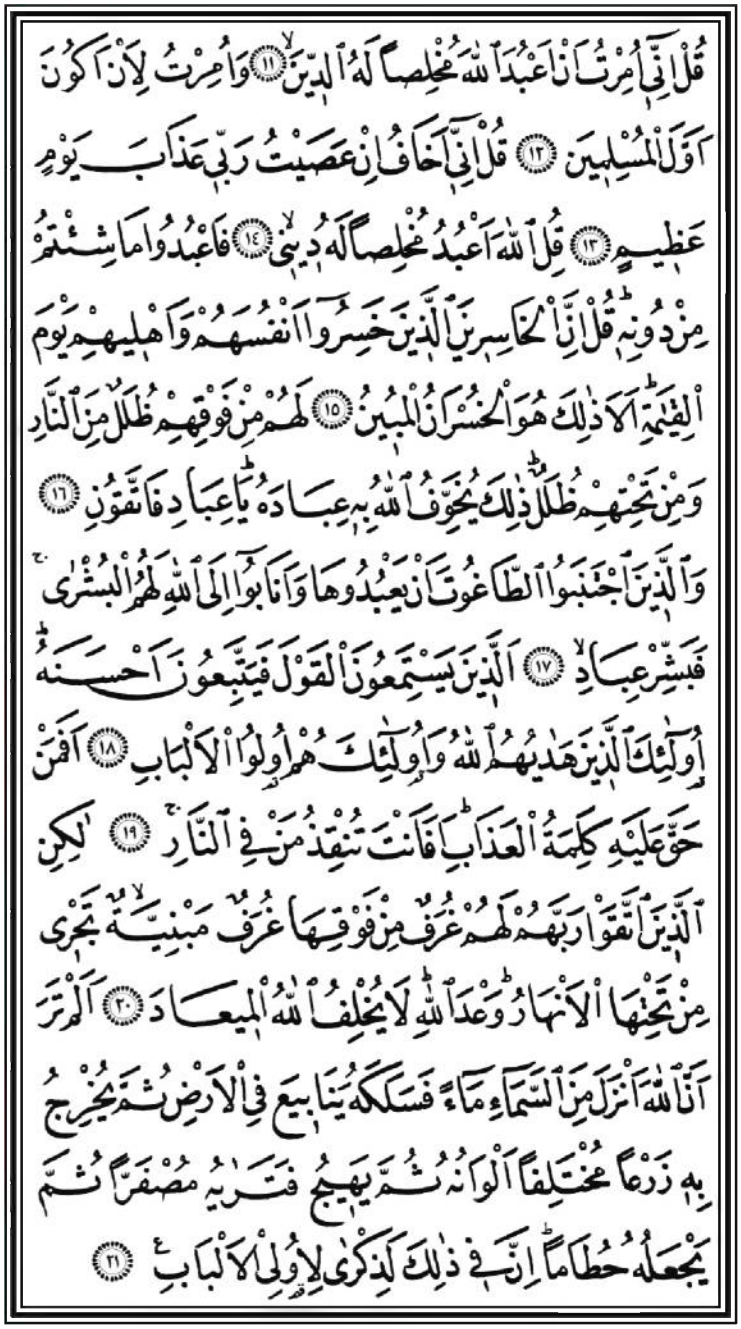

20- Fakat Rab'lerinden sakınanlara, üstüste yapılmış, altlarından ırmaklar akan köşkler vardır. Bu, Allah'ın verdiği sözdür. Allah, verdiği sözden caymaz.

21- Görmedin mi? Allah gökten bir su indirdi, onu yerdeki kaynaklara yerleştirdi, sonra onunla türlü türlü renklerde ekinler yetiştiriyor. Sonra onlar kurur da sapsarı olduklarını görürsün. Sonra da onu kuru bir kırıntı yapar. Şüphesiz bunlarda akıl sahipleri için bir öğüt vardır.

22- Allah kimin gönlünü İslama açmışsa o, Rab'binden bir nur üzerinde değil midir? Allah'ı anmak hususunda kalpleri katılaşmış olanlara yazıklar olsun! İşte bunlar apaçık bir sapıklık içindedirler.

22- Kim gönlünü Allah'a ve İslam'a açmışsa o, Rab'binden bir nur üzerinde değil midir? Allah'ı anmak hususunda kalpleri katılaşmış olanlara yazıklar olsun! İşte bunlar apaçık bir sapıklık içindedirler.

23- Allah sözün en güzelini, birbiriyle uyumlu ve bıkılmadan tekrar tekrar okunan bir Kitap olarak indirdi. Rab'lerinden korkanların, bu Kitab'ın etkisinden tüyleri ürperir, derken hem bedenleri ve hem de gönülleri Allah'ın zikrine ısınıp yumuşar. İşte bu Kitap, Allah'ın dilediğini kendisiyle doğru yola ilettiği hidayet rehberidir. Allah kimi de saptırırsa artık ona yol gösteren olmaz

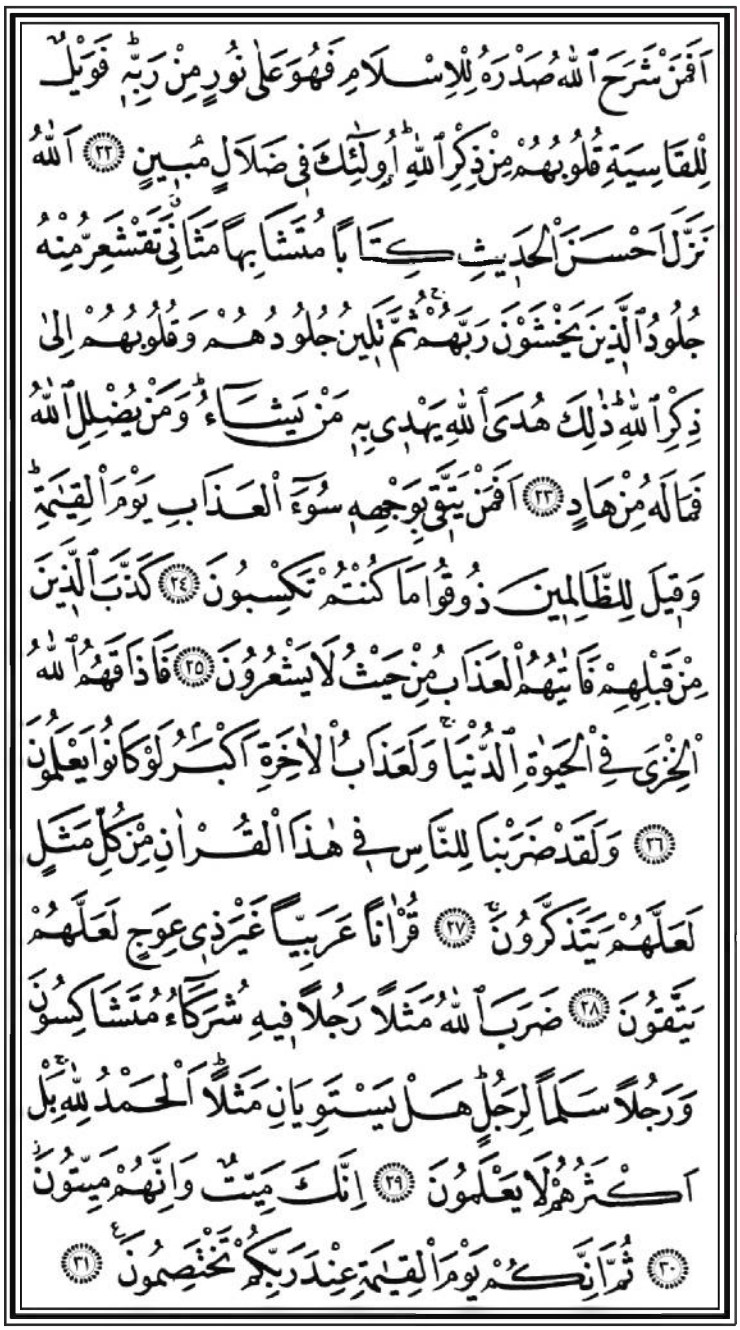
أَفَمَن شَرَحَ ٱللَّهُ صَدْرَهُۥ لِلْإِسْلَٰمِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِۦ ۚ فَوَيْلٌ
لِّلْقَٰسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ ٱللَّهِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾ ٱللَّهُ
نَزَّلَ أَحْسَنَ ٱلْحَدِيثِ كِتَٰبًا مُّتَشَٰبِهًا مَّثَانِىَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ
جُلُودُ ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۖ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ
ذِكْرِ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَى ٱللَّهِ يَهْدِى بِهِۦ مَن يَشَآءُ ۚ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ
فَمَا لَهُۥ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ أَفَمَن يَتَّقِى بِوَجْهِهِۦ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ
وَقِيلَ لِلظَّٰلِمِينَ ذُوقُوا۟ مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ
مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَىٰهُمُ ٱلْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾ فَأَذَاقَهُمُ ٱللَّهُ
ٱلْخِزْىَ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ ٱلْءَاخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ
﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِى هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٍ
لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِى عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَآءُ مُتَشَٰكِسُونَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ ۚ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُم مَّيِّتُونَ
﴿٣٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ عِندَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

23- Allah sözün en güzelini, birbiriyle uyumlu ve bıkılmadan tekrar tekrar okunan bir Kitap olarak indirdi. Rab'lerinden korkanların, bu Kitab'ın etkisinden tüyleri ürperir, derken hem bedenleri ve hem de gönülleri Allah'ın zikrine ısınıp yumuşar. İşte bu Kitap, Allah'tan dileyene kendisiyle doğru yolu gösteren hidayet rehberidir. Kim de Allah'tan saparsa (o hal üzere oldukca) artık o doğru yola gelemez

24- Kıyamet gününde yüzünü azabın şiddetinden korumaya çalışan kimse (kendini ondan emin kılan gibi) midir? Zalimlere kazandığınızı tadın denilir.

25- Onlardan öncekiler (Peygamber'leri) yalanladılar da farkına varmadıkları bir yerden onlara azap çattı.

26- Bu suretle Allah, dünya hayatında onlara rezilliği tattırdı. Ahiret azabı daha büyüktür. Keşke bunu bilselerdi.

27- And olsun ki biz, öğüt alsınlar diye, bu Kur'an'da her türlü misali verdik.

28- Korunsunlar diye, pürüzsüz Arapça bir Kur'an indirdik.

29- Allah, çekişip duran bir çok ortakların sahip olduğu bir adam (köle) ile yalnız bir kişiye bağlı olan bir adamı misal olarak verir. Bu kişi eşit midir? Hamd Allah'a mahsustur. Fakat onların çoğu bilmezler.

30- Muhakkak sen de öleceksin, onlar da ölecekler!

30- Muhakkak sen de ölümü tadacaksın, onlar da ölecekler!

31- Sonra şüphesiz, siz de kıyamet günü, Rab'binizin huzurunda davalaşacaksınız.

32- Allah'a karşı yalan uyduran, kendisine gelen gerçeği (Kur'an'ı) yalan sayandan daha zalim kimdir? Kafirlerin yeri cehennemde değil mi?

33- Doğruyu getiren ve onu tasdik edenler var ya, işte kötülükten sakınanlar onlardır.

34- Onlar için Rab'leri yanında diledikleri herşey vardır. İşte bu, iyilik edenlerin mükafatıdır.

35- Böylece Allah, onların geçmişte yaptıkları en kötü hareketleri bile örtecek ve yaptıklarının en güzeline denk olarak mükafatlarını verecektir.

36- Allah kuluna kafi değil midir? Seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Allah kimi saptırırsa artık onun yolunu doğrultacak biri yoktur.

36- Allah kuluna kafi değil midir? Seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Allah kimi saptırırsa artık onun yolunu doğrultacak biri yoktur.

36- Allah kuluna kafi değil midir? Seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Kim Allah'tan saparsa (o hal üzere oldukça) artık onun yolunu doğrultacak biri yoktur.

37- Allah kime de hidayet ederse, artık onu saptıracak da yoktur. Allah, mutlak güç sahibi ve intikam alıcı değil midir?

37- Kim de Allah'tan hidayet dilerse, artık onu saptıracak da yoktur. Allah, mutlak güç sahibidir. (İnsan kendi nefsinden) İntikam alıcı değil midir?

38- And olsun ki onlara; Gökleri ve yeri kim yarattı? diye sorsan, elbette Allah'tır derler. De ki; Öyleyse bana söyler misiniz? Allah bana bir zarar vermek isterse, Allah'ı bırakıp da taptıklarınız. O'nun verdiği zararı giderebilir mi? Yahut Allah, bana bir rahmet dilerse, onlar O'nun bu rahmetini önleyebilirler mi? De ki; Bana Allah yeter. Tevekkül edenler, ancak O'na güvenip dayansınlar.

39- De ki; Ey kavmim! Elinizden geleni yapın; Doğrusu ben de yapacağım. Elbette yakında bileceksiniz.

40- Kendisini rezil edecek azap kime gelecek, kime sürekli azap inecek.

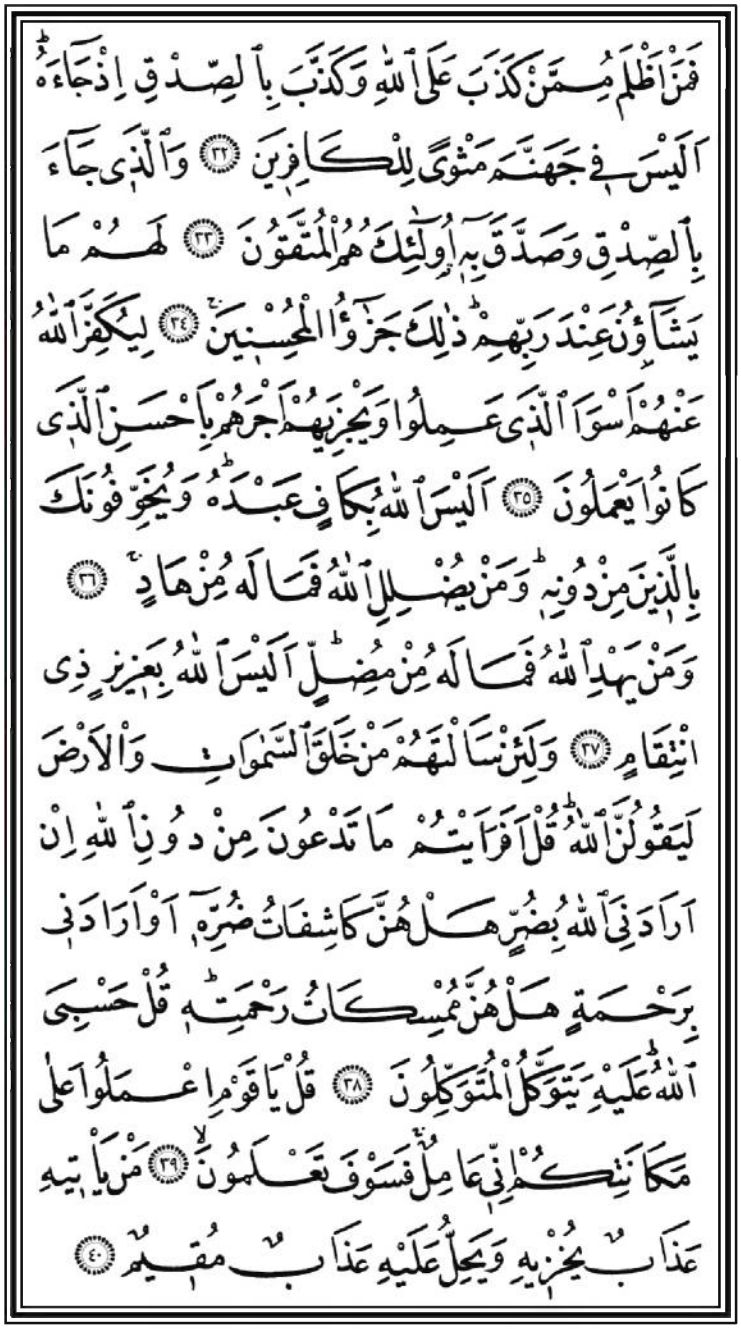

41- (Resul'üm) Şüphesiz biz bu Kitab'ı sana, insanlar için hak olarak indirdik. Artık kim doğru yolu seçerse kendi lehinedir. Kim de saparsa ancak kendi aleyhine sapmış olur. Sen onların üzerinde vekil değilsin.

42- Allah, ölecek olanın ölüm zamanı gelince, ölmeyeninde uykusunda iken canlarını alır da, ölümüne hükmettiği canı alır. Ötekini muayyen bir vakte kadar bırakır. Şüphe yok ki, bunda iyi düşünecek bir kavim için ibretler vardır.

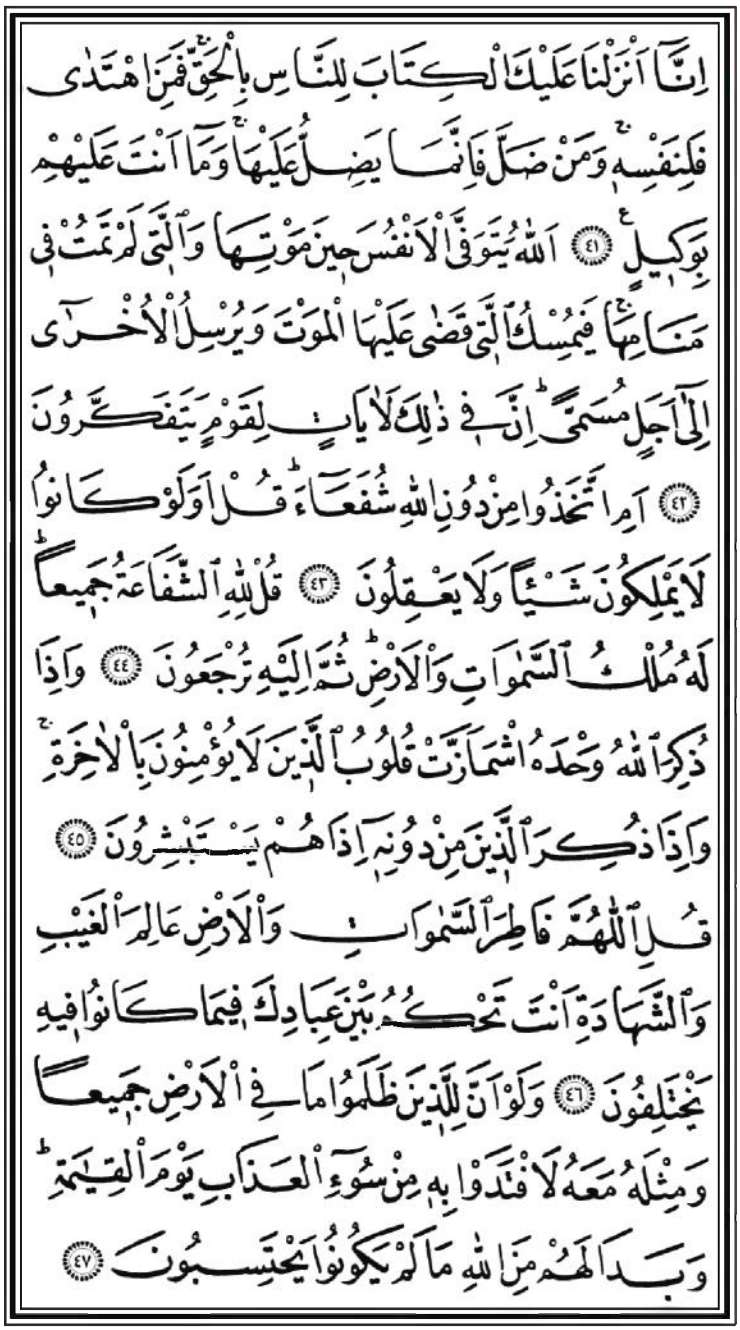

42- Allah, ölecek olanın ölüm zamanı gelince, uykuda da olsa ölümüne hükmettiği canı alır. Ötekini muayyen bir vakte kadar bırakır. Şüphe yok ki, bunda iyi düşünecek bir kavim için ibretler vardır.

43- Yoksa onlar Allah'tan başkasını şefaatçılar mı edindiler? De ki; Onlar hiçbir şeye güç yetiremezler ve akıl erdiremezlerse de mi (şefaatçı edineceksiniz)?

44- De ki; Bütün şefaat Allah'ındır. Göklerin ve yerin hükümranlığı O'nundur. Sonra O'na döndürüleceksiniz.

45- Allah, tek olarak anıldığı zaman, ahirete inanmayanların içine sıkıntı basar. Ama Allah'tan başkası anıldığı zaman hemen yüzleri güler.

46- De ki; Ey gökleri ve yeri yaratan, gizliyi de aşikarı da bilen Allah! Kullarının arasında, ayrılığa düştükleri şeyin hükmünü ancak sen vereceksin.

47- Eğer yerde ne varsa hepsi ve onunla birlikte bir misli daha o zulmedenlerin olsaydı, kıyamet gününde azabın fenalığından (kurtulmak için) elbette bunları feda ederlerdi. Halbuki (o gün) onlar için Allah tarafından, hiç hesaba katmadıkları şeyler ortaya çıkmıştır.

48- Onların kazandıkları kötülükler (o gün) açığa çıkmış, alaya aldıkları şey, kendilerini sarmıştır.

49- İnsana bir zarar dokunduğu zaman bize yalvarır. Sonra, kendisine tarafımızdan bir nimet verdiğimiz vakit, bu bana ancak bilgimden dolayı verilmiştir der. Hayır o, bir imtihandır, fakat çokları bilmezler.

50- Bunu onlardan öncekiler de söylemişti, ama kazandıkları şeyler onlara fayda vermedi.

51- Bunun için yaptıkları kötülüklerin vebali onları yakaladı. Bunlardan da zulmedenlerin işledikleri kötülükler, başlarına gelecektir. Bu hususta Allah'ı aciz bırakamazlar.

52- Bilmiyorlar mı ki Allah, dilediğine rızkı bol bol verir, dilediğinden de kısar. Şüphesiz bunda inanan bir kavim için ibretler vardır.

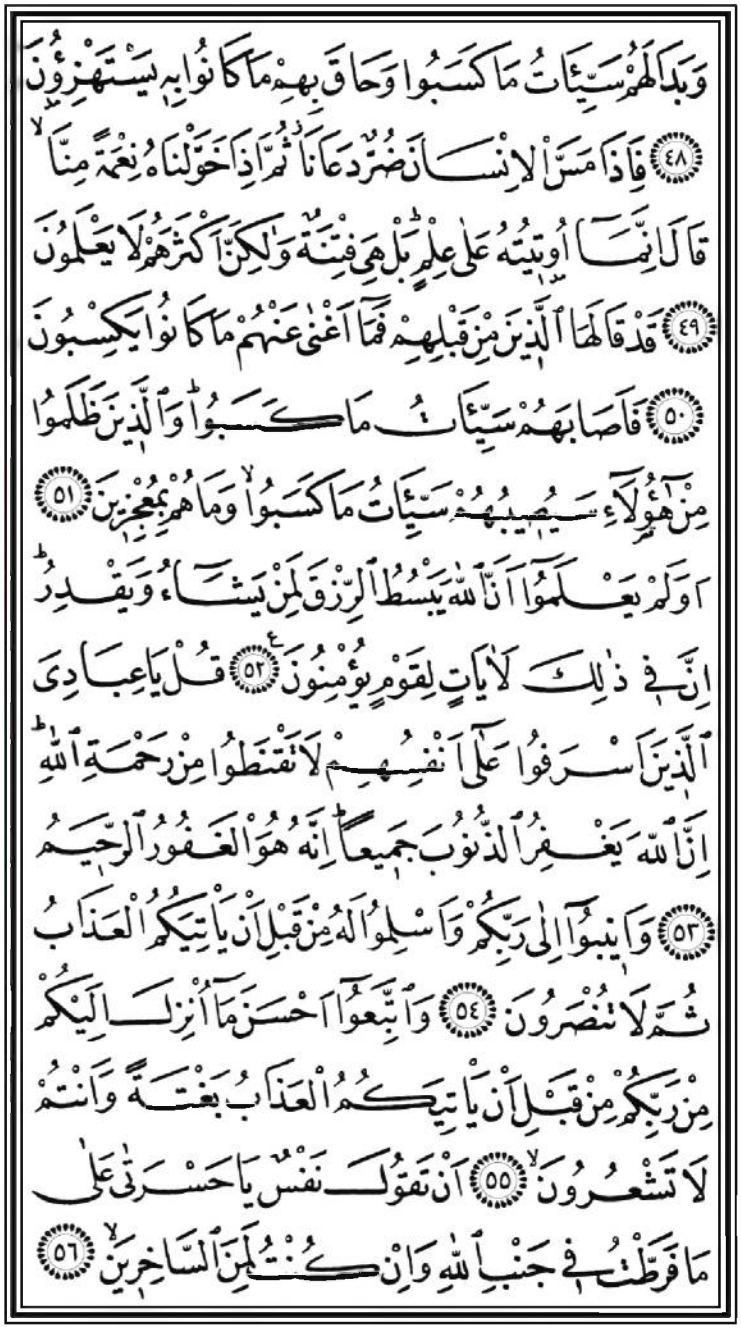

52- Bilmiyorlar mı ki Allah, sizlerden dileyene (kaderleri içersinde) rızkı bol bol verir, dileyenden de kısar. Şüphesiz bunda inanan bir kavim için ibretler vardır.

53- De ki; Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki o, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

54- Size azap gelip çatmadan önce Rab'binize dönün. O'na teslim olun, sonra size yardım edilmez.

55- Siz farkında olmadan, ansızın başınıza azap gelmeden önce, Rab'binizden size indirilenin en güzeline (Kur'an'a) tabi olun.

56- Kişinin; Allah'a karşı aşırı gitmemden dolayı bana yazıklar olsun! Gerçekten ben alay edenlerdendim (diyeceği günden sakının).

57- Veya Allah bana hidayet verseydi, elbette sakınanlardan olurdum diyeceği günden sakının.

58- Yahut azabı gördüğünde keşke benim için bir kez (dönmeye) imkan bulunsa da iyilerden olsam! diyeceği günden sakının!

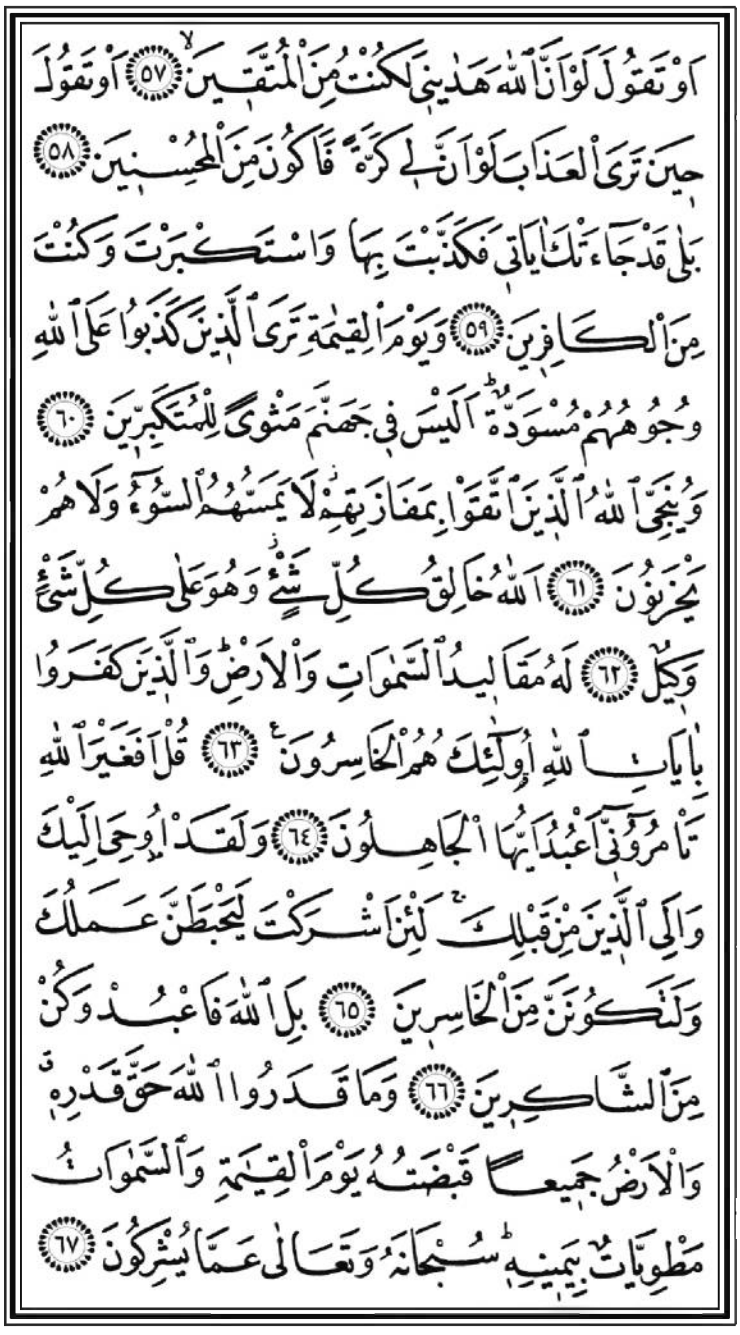

59- Hayır (dönemeyeceksin)! Ayetlerim sana gelmişti de sen onları yalanlamış, büyüklük taslamış ve inkarcılardan olmuştun.

60- Kıyamet gününde Allah hakkında yalan söyleyenlerin yüzlerinin kapkara olduğunu görürsün. Kibirlenenlerin kalacağı yer cehennem değil midir?

61- Allah, takva sahiplerini kurtuluşa erdirir. Onlara hiçbir fenalık dokunmaz. Onlar mahzun da olmazlar.

62- Allah herşeyin yaratıcısıdır. O, herşeye vekildir.

63- Göklerin ve yerin anahtarları (mutlak hükümranlığı) O'nundur. Allah'ın ayetlerini inkar edenler var ya, işte onlar hüsrana uğrayanlardır.

64- De ki; Ey cahiller! Bana Allah'tan başkasına kulluk etmemi mi emrediyorsunuz?

65- (Rasul'üm!) Şüphesiz sana da senden öncekilere de şöyle vahyolunmuştur ki; And olsun (bilfarz) Allah'a ortak koşarsan, işlerin mutlaka boşa gider ve hüsranda kalanlardan olursun.

66- Hayır! Yalnız Allah'a kulluk et ve şükredenlerden ol!

67- Onlar Allah'ı hakkıyla tanıyıp bilemediler. Kıyamet günü bütün yeryüzü O'nun tasarrufundadır. Gökler O'nun kudret eliyle dürülmüş olacaktır. O, müşriklerin ortak koşmalarından yüce ve münezzehtir.

68- Sur'a üflenince, Allah'ın dilediklerî müstesna olmak üzere göklerde ve yerde, ne varsa hepsi ölecektir. Sonra ona bir daha üflenince, bir de ne göresin, onlar ayağa kalkmış bakıyorlar.

69- Yeryüzü, Rab'binin nuru ile aydınlanır, Kitap konulur, Peygamber'ler ve şahitler getirilir ve aralarında hakkaniyetle hüküm verilir. Onlara asla zulmedilmez.

70- Herkes ne yaptıysa, karşılığı tastamam verilir. Allah, onların yaptıklarını en iyi bilendir.

71- O küfredenler, bölük halinde cehenneme sürülür. Nihayet oraya geldikleri zaman kapıları açılır, bekçileri onlara; Size, içinizden Rab'binizin ayetlerini okuyan ve bugüne kavuşacağınızı ihtar eden Peygamber'ler gelmedi mi? Derler. Evet geldi derler ama azap sözü kafirlerin üzerine hak olmuştur.

72- Onlara; İçinde ebedi kalacağınız cehennemin kapılarından girin. Kibirlenenlerin yeri ne kötü denilir.

73- Rab'lerine karşı gelmekten sakınanlar ise, bölük bölük cennete sevkedilir, oraya varıp da kapıları açıldığında bekçileri onlara; Selam size! Tertemiz geldiniz. Artık ebedi kalmak üzere girin buraya! derler.

وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِ فَصَعِقَ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلْأَرْضِ
إِلَّا مَن شَآءَ ٱللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنظُرُونَ
﴿٦٨﴾ وَأَشْرَقَتِ ٱلْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ ٱلْكِتَٰبُ وَجِاْىٓءَ
بِٱلنَّبِيِّـۧنَ وَٱلشُّهَدَآءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِٱلْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ
﴿٧٠﴾ وَسِيقَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوهَا
فُتِحَتْ أَبْوَٰبُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا ۚ
قَالُوا۟ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ ٱلْعَذَابِ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٧١﴾
قِيلَ ٱدْخُلُوٓا۟ أَبْوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۖ فَبِئْسَ مَثْوَى
ٱلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ رَبَّهُمْ إِلَى ٱلْجَنَّةِ
زُمَرًا ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَٰبُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا
سَلَٰمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَٱدْخُلُوهَا خَٰلِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَقَالُوا۟ ٱلْحَمْدُ
لِلَّهِ ٱلَّذِى صَدَقَنَا وَعْدَهُۥ وَأَوْرَثَنَا ٱلْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ
مِنَ ٱلْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَآءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ ٱلْعَٰمِلِينَ ﴿٧٤﴾

74- Onlar; Bize verdiği sözde sadık olan; Dilediğimiz yerde oturacağımız bu cennet yurduna varis kılan Allah'a hamdolsun. İyi amelde bulunanların mükafatı ne güzelmiş derler.

75- Melekleri görürsün ki, Rab'lerine hamd ile tesbih ederek Arş'ın etrafını kuşatmışlardır. Artık aralarında adaletle hükmolunmuş ve Alemlerin Rab'bi olan Allah'a hamdolsun denilmiştir.

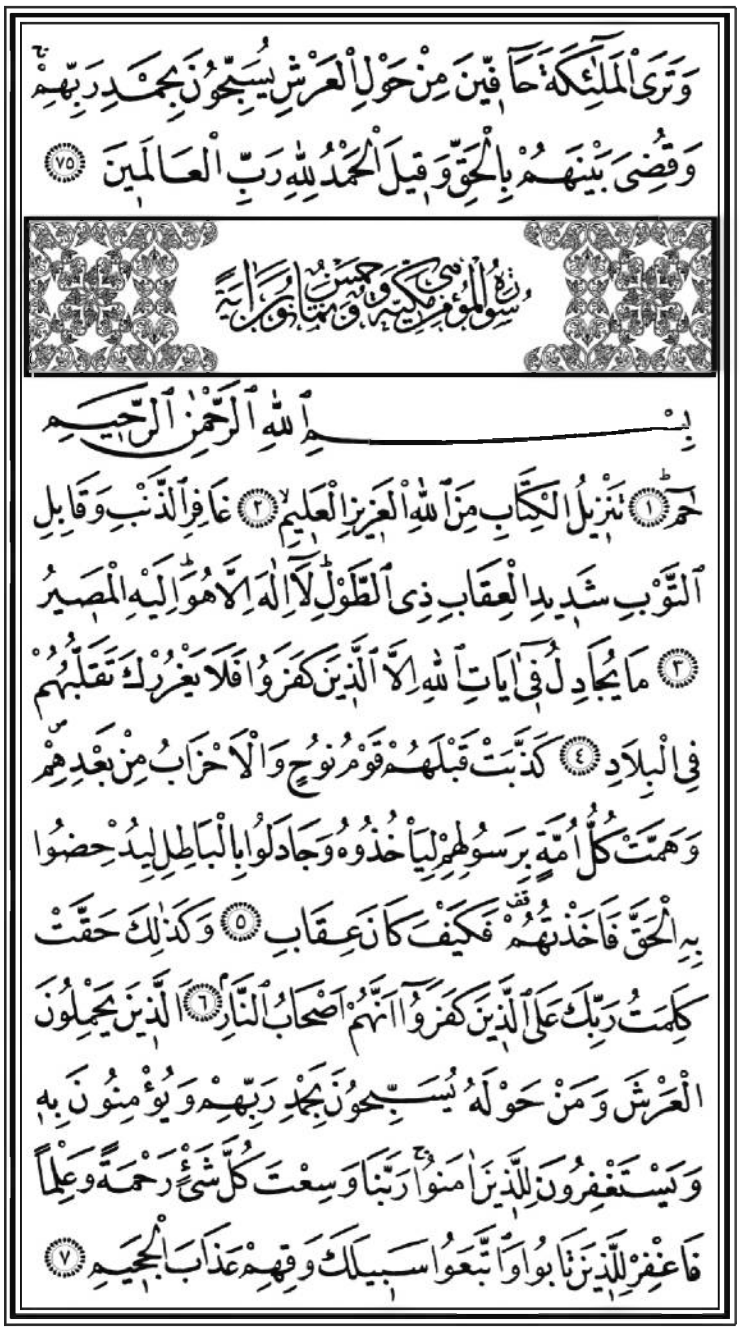
وَتَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَآفِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۚ
وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾
سورة المؤمن مكية وهي خمس وثمانون آية
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٢﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ
التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ ۖ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ
﴿٣﴾ مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللّٰهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ
فِي الْبِلَادِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ ۖ
وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا
بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾ وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ
كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ
الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ
وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾

KIRKINCI SÛRE
GAFİR (el-MÜ'MİN) SÛRESİ

Aynı zamanda Gafir adını da taşıyan bu sure, 85 ayettir. 56 ve 57. ayetleri Medine'de inmiştir. Adını, Firavun ailesinden inanan bir kişinin vasıflarının sayıldığı 28-45. ayetlerden alır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Ha. Mim.

2- Kur'an'ın indirilişi aziz alim olan Allah tarafındandır.

3- Günahı örten tevbeyi kabul eden, azapı şiddetli olan geniş ihsan sahibi bulunan Allah'tır. O'ndan başka İlah yoktur. Dönüş ancak onadır.

4- İnkar edenler müstesna, hiç kimse Allah'ın ayetleri hakkında tartışmaz. Onların şehirlerde (rahatlıkla) gezip dolaşması seni aldatmasın.

5- Onlardan önce Nuh kavmi ve bunlardan sonraki topluluklar da (Peygamber'lerini) engellemeye, her ümmet kendi Peygamber'ini yakalamaya azmetmişti. Batılı hakkın yerine koymak için mücadele etmişlerdi. Bunun üzerine ben onları kıskıvrak yakaladım. İşte cezalandırmamın nasıl olduğunu gör.

6- İnkar edenlerin cehennem ehli olduklarına dair Rab'binin sözü böylece gerçekleşti.

7- Arş'ı yüklenen bir de onun çevresinde bulunanlar (melekler) Rab'lerini hamd ile tesbih ederler. O'na iman ederler. İnananların da bağışlanmasını isterler; Ey Rab'bimiz! Senin rahmet ve ilmin herşeyi kuşatmıştır. O halde tevbe eden ve senin yoluna gidenleri bağışla, onları cehennem azabından koru! (Derler).

8- Rab'bimiz! Onları da, onların atalarından, zevcelerinden, nesillerinden iyi olanları da kendilerine vadettiğin Adn cennetlerine koy. Şüphesiz aziz ve hakim olan sensin.

9- Bir de onları, her türlü kötülüklerden koru. O gün sen kimi kötülüklerden korursan muhakkak ki onu rahmetine mazhar etmiş olursun. Bu en büyük kurtuluştur.

10- İnkar edenlere şöyle seslenilir; Allah'ın gazabı sizin kendinize olan kötülüğünüzden elbette daha büyüktür. Zira siz imana davet ediliyordunuz da, fakat inkar ediyordunuz.

10- İnkar edenlere şöyle seslenilir; İnkar etmeniz sebebiyle yapmış olduğunuz kötülüğün karşılığı (aslında) Allah'ın yanında daha büyüktür. (Lâkin Allah'u Teâlâ yaptıklarınızın karşılığında ki cezalarınızı tam verecektir.) Zira siz imana davet ediliyordunuz da, fakat inkar ediyordunuz.

11- Onlar Rab'bimiz, bizi iki defa öldürdün, iki defa dirilttin. Biz de günahlarımızı itiraf ettik. Bir daha (bu ateşten) çıkmaya yol var mıdır? Derler.

12- (Onlara denir ki) İşte bunun sebebi şudur; Tek Allah'a ibadete çağırıldığı zaman inkar edersiniz. O'na ortak koşulunca (bunu) tasdik edersiniz. Artık hüküm, yücelerin yücesi Allah'ındır.

13- Size ayetlerini gösteren, sizin için gökten rızık indiren O'dur. Allah'a yönelenden başkası ibret almaz.

14- Haydi, kafirlerin hoşuna gitmese de Allah'a, Allah için dindar ve ihlaslı olarak dua edin.

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ ٱلَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَن صَلَحَ
مِنْ ءَابَآئِهِمْ وَأَزْوَٰجِهِمْ وَذُرِّيَّٰتِهِمْ ۚ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ
﴿٨﴾ وَقِهِمُ ٱلسَّيِّـَٔاتِ ۚ وَمَن تَقِ ٱلسَّيِّـَٔاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُۥ ۚ
وَذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٩﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يُنَادَوْنَ
لَمَقْتُ ٱللَّهِ أَكْبَرُ مِن مَّقْتِكُمْ أَنفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى ٱلْإِيمَٰنِ
فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا۟ رَبَّنَآ أَمَتَّنَا ٱثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا ٱثْنَتَيْنِ
فَٱعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ ﴿١١﴾
ذَٰلِكُم بِأَنَّهُۥٓ إِذَا دُعِىَ ٱللَّهُ وَحْدَهُۥ كَفَرْتُمْ ۖ وَإِن
يُشْرَكْ بِهِۦ تُؤْمِنُوا۟ ۚ فَٱلْحُكْمُ لِلَّهِ ٱلْعَلِىِّ ٱلْكَبِيرِ ﴿١٢﴾
هُوَ ٱلَّذِى يُرِيكُمْ ءَايَٰتِهِۦ وَيُنَزِّلُ لَكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ رِزْقًا ۚ
وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَن يُنِيبُ ﴿١٣﴾ فَٱدْعُوا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ ٱلدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿١٤﴾ رَفِيعُ ٱلدَّرَجَٰتِ
ذُو ٱلْعَرْشِ يُلْقِى ٱلرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ
لِيُنذِرَ يَوْمَ ٱلتَّلَاقِ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُم بَٰرِزُونَ ۖ لَا يَخْفَىٰ عَلَى ٱللَّهِ
مِنْهُمْ شَىْءٌ ۗ لِّمَنِ ٱلْمُلْكُ ٱلْيَوْمَ ۖ لِلَّهِ ٱلْوَٰحِدِ ٱلْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

15- Dereceleri yükselten, Arş'ın sahibi Allah, kavuşma günüyle korkutmak için kullarından dilediğine iradesi ile ilgili vahyi indirir

15- Dereceleri yükselten, Arş'ın sahibi Allah, kavuşma günüyle korkutmak için kullarının iradesiyle dileyene (Rab'leri) emrini bildirir.

16- O gün onlar (kabirlerinden) meydana çıkarlar. Onların hiçbir şeyi Allah'a gizli kalmaz. Bugün hükümranlık kimindir? Kahhar olan tek Allah'ındır.

17- Bugün herkese kazandığının karşılığı verilir. Bugün haksızlık yoktur. Şüphesiz Allah, hesabı çarçabuk görendir.

18- Yaklaşan gün hususunda onları uyar. Çünkü o anda dehşet içinde yutkunurken, yürekleri ağızlarına gelmiştir. Zalimlerin ne dostu ne sözü dinlenir, ne de şefaatçısı vardır.

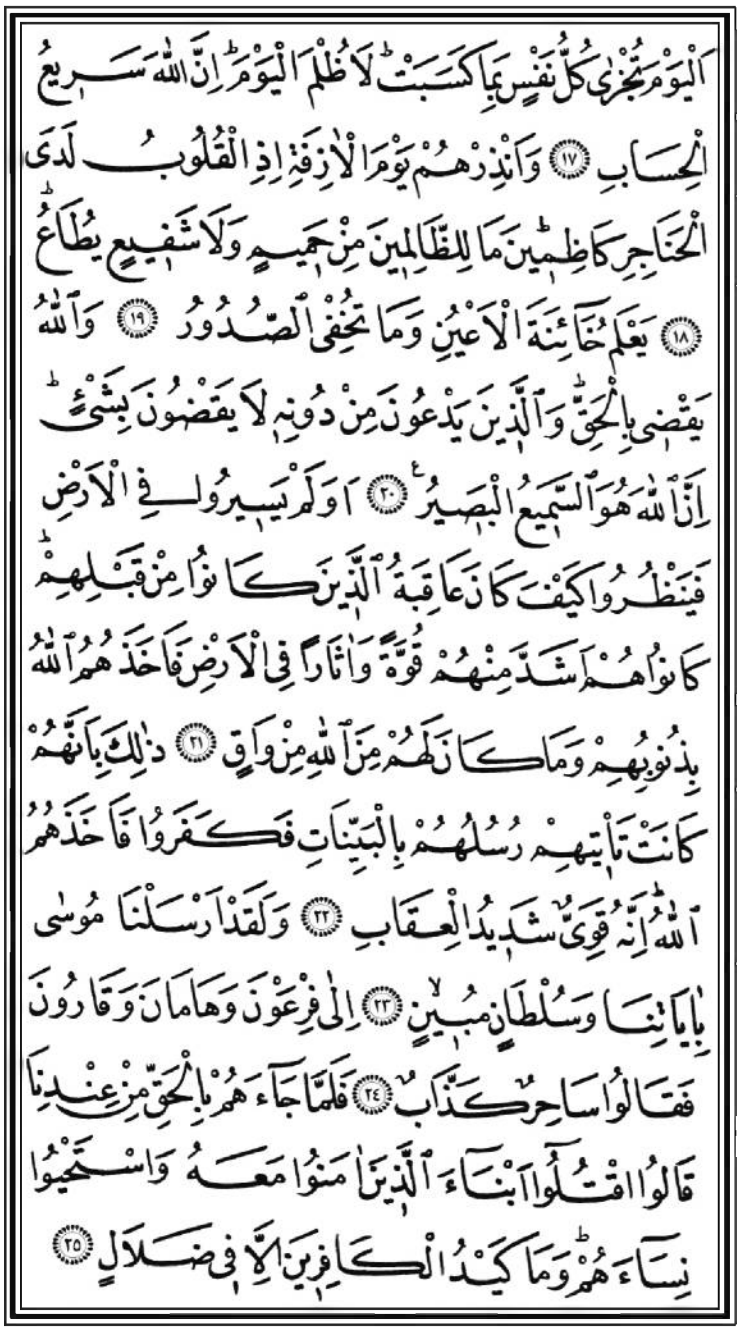
اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۚ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ
الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوْبُ لَدَى
الْحَنَاجِرِ كٰظِمِيْنَ ۚ مَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ حَمِيْمٍ وَّلَا شَفِيْعٍ يُّطَاعُ ۚ
﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَآئِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِى الصُّدُوْرُ ﴿١٩﴾ وَاللّٰهُ
يَقْضِىْ بِالْحَقِّ ۗ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَقْضُوْنَ بِشَىْءٍ ۗ
اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿٢٠﴾ اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ
فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ كَانُوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ
كَانُوْا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاٰثَارًا فِى الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ
بِذُنُوْبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿٢١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَكَفَرُوْا فَاَخَذَهُمُ
اللّٰهُ ۗ اِنَّهٗ قَوِىٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى
بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۙ ﴿٢٣﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَقَارُوْنَ
فَقَالُوْا سٰحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا
قَالُوا اقْتُلُوْٓا اَبْنَآءَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ وَاسْتَحْيُوْا
نِسَآءَهُمْ ۗ وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِىْ ضَلٰلٍ ﴿٢٥﴾

19- Allah, gözlerin hain bakışını ve kalplerin gizlediğini bilir.

20- Allah, adaletle hükmeder. O'nu bırakıp taptıkları ise, hiçbir şeye hükmedemezler. Şüphesiz Allah, hakkıyla işiten ve görendir.

21- Onlar, yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki, kendilerinden öncekilerin akıbetlerinin nasıl olduğunu görsünler. Onlar, kuvvet ve yeryüzündeki eserleri yönünden bunlardan daha da üstündüler. Böyleyken Allah onları günahları yüzünden yakaladı. Onları Allah'ın gazabından koruyan da olmadı.

22- Bunun sebebi, Peygamber'leri kendilerine apaçık mucizeler getirdikleri halde, inkar etmeleri idi. Allah da kendilerini tutup yakalayıverdi. Doğrusu O, kuvvetlidir; Azabı da pek çetindir.

23- And olsun ki Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık bir emri kahir ile gönderdik.

24- Firavun'a, Haman'a ve Karun'a gönderdik. Dediler ki o bir sihirbazdır. Bir yalancıdır.

25- İşte O (Musa), tarafımızdan kendilerine hakkı getirince, onunla beraber iman edenlerin oğullarını öldürün, kadınları sağ bırakın dediler. Ama kafirlerin tuzağı elbette boşa çıkar.

26- Firavun bırakın beni, dedi. Musa'yı öldüreyim. (Kurtarabilirse) Rab'bine yalvarsın. Çünkü ben onun, dininizi değiştireceğinden yahut yeryüzünde fesat çıkaracağından korkuyorum.

27- Musa da; Ben, hesap gününe inanmayan her kibirliden, benim de Rab'bim sizin de Rab'binize sığındım, dedi.

28- Firavun ailesinden olup, imanını gizleyen bir mü'min adam şöyle dedi; Siz bir adamı Rab'bim Allah'tır diyor, diye öldürecek misiniz? Halbuki O, size Rab'binizden apaçık mucizeler getirmiştir. Eğer o yalancı ise yalanı kendisinedir. Eğer doğru söylüyorsa sizi tehdit ettiğinin (azabın) bir kısmı olsun gelip size çatar. Şüphesiz Allah haddi aşan yalancı kimseyi doğru yola eriştirmez.

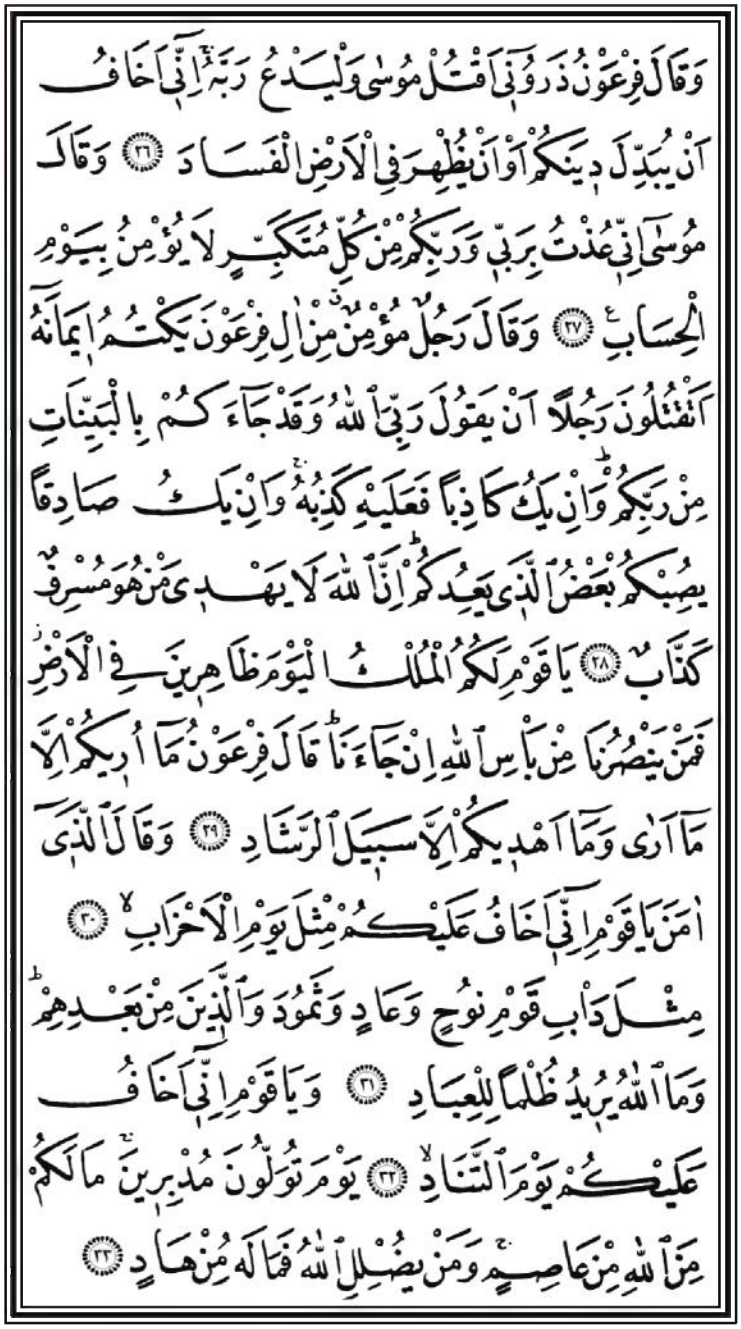
وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِيٓ أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُۥٓ إِنِّيٓ أَخَافُ
أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَن يُظْهِرَ فِي ٱلْأَرْضِ ٱلْفَسَادَ ﴿٢٦﴾ وَقَالَ
مُوسَىٰٓ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُم مِّن كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ
ٱلْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَٰنَهُۥٓ
أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَن يَقُولَ رَبِّيَ ٱللَّهُ وَقَدْ جَآءَكُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ
مِن رَّبِّكُمْ ۖ وَإِن يَكُ كَٰذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُۥ ۖ وَإِن يَكُ صَادِقًا
يُصِبْكُم بَعْضُ ٱلَّذِي يَعِدُكُمْ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَٰقَوْمِ لَكُمُ ٱلْمُلْكُ ٱلْيَوْمَ ظَٰهِرِينَ فِي ٱلْأَرْضِ
فَمَن يَنصُرُنَا مِنۢ بَأْسِ ٱللَّهِ إِن جَآءَنَا ۚ قَالَ فِرْعَوْنُ مَآ أُرِيكُمْ إِلَّا
مَآ أَرَىٰ وَمَآ أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ ٱلرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ ٱلَّذِيٓ
ءَامَنَ يَٰقَوْمِ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيْكُم مِّثْلَ يَوْمِ ٱلْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾
مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَٱلَّذِينَ مِنۢ بَعْدِهِمْ ۚ
وَمَا ٱللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿٣١﴾ وَيَٰقَوْمِ إِنِّيٓ أَخَافُ
عَلَيْكُمْ يَوْمَ ٱلتَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ ۖ مَا لَكُم
مِّنَ ٱللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۗ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

28- Firavun ailesinden olup, imanını gizleyen bir mü'min adam şöyle dedi; Siz bir adamı Rab'bim Allah'tır diyor, diye öldürecek misiniz? Halbuki O, size Rab'binizden apaçık mucizeler getirmiştir. Eğer o yalancı ise yalanı kendisinedir. Eğer doğru söylüyorsa sizi tehdit ettiğinin (azabın) bir kısmı olsun gelip size çatar. Şüphesiz haddi aşan yalancı kimse, (o hal üzere iken) Allah'ın doğru yoluna erişemez.

29- Ey kavmim! Bugün, yeryüzüne hakim kimseler olarak hükümranlık sizindir. Ama Allah'ın azabı bize gelip çatarsa, kim bize yardım eder? Firavun; Ben size kendi görüşümü söylüyorum ve yine size ancak doğru yolu gösteriyorum dedi.

30- İman eden zat da dedi ki; Ey kavmim! Şüphe yok ki, ben sizin üzerinize azap gününün mislinden korkuyorum.

31- Nuh, Ad ve Semud kavminin ve onlardan sonra gelenlerin durumu gibi (Peygamber'leri yalanlayan) toplulukların başlarına gelen bir akıbetten korkuyorum. Allah kullarına bir zulüm dileyecek değildir.

32- Ve ey kavmim! Ben sizin üzerinize o feryadı fügan edilecek günden korkuyorum.

33- O arkanıza dönüp gideceğiniz gün sizi Allah'tan (Onun azabından) kurtaracak kimse yoktur. Allah kimi saptırırsa artık onu doğru yola iletecek de yoktur.

33- O arkanıza dönüp gideceğiniz gün sizin için Allah'tan başka bir koruyacak yoktur. Her kim Allah'tan saparsa (o hal üzere devam ettiğinde) onu doğru bir yola vardıracak da yoktur.

34- And olsun ki (Musa'dan) önce Yusuf'da size açık deliller getirmişti ve onun size getirdiği şeyler hakkında şüphe edip durmuştunuz. Nihayet o vefat edince Allah ondan sonra Peygamber göndermez dediniz. İşte Allah o aşırı giden şüphecileri böyle saptırır.

34- And olsun ki (Musa'dan) önce Yusuf'da size açık deliller getirmişti ve onun size getirdiği şeyler hakkında şüphe edip durmuştunuz. Nihayet o vefat edince Allah ondan sonra peygamber göndermez dediniz. İşte aşırı giden o şüpheciler Allah'tan böyle saparlar.

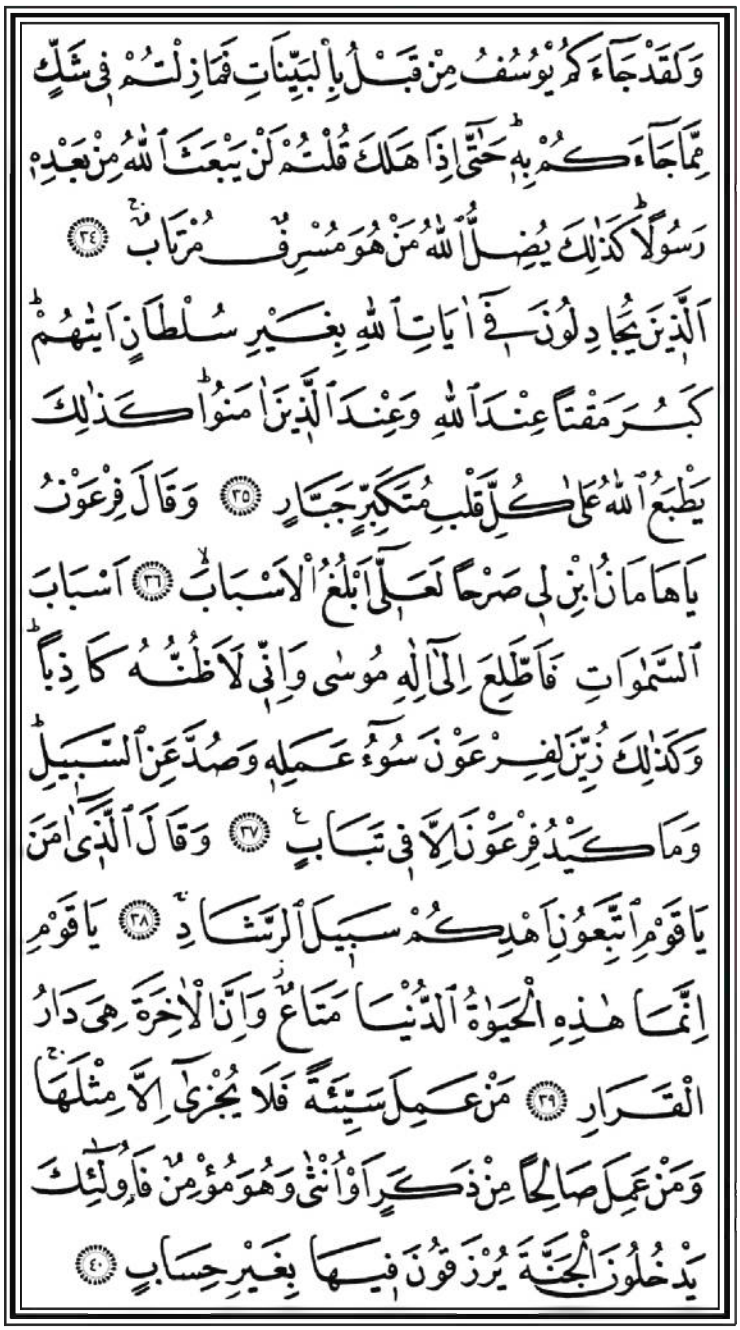

35- Kendilerine gelmiş hiçbir delil olmadığı halde Allah'ın ayetleri hakkında mücadele edenler gerek Allah yanında, gerekse iman edenler yanında büyük bir nefretle karşılanır. Allah büyüklük taslayan her zorbanın kalbini işte böyle mühürler.

35- Kendilerine gelmiş hiçbir delil olmadığı halde Allah'ın ayetleri hakkında mücadele edenler gerek Allah yanında, gerekse iman edenler yanında büyük bir nefretle karşılanır. Büyüklük taslayan her zorba kalbini Allah'a böylece mühürlettirir.

36- Firavun dedi ki; Ey Haman! Benim için yüksek bir kule yap. Belki ben yollara ulaşırım.

37- Göklerin yollarına erişirim de Musa'nın tanrısını görürüm. Doğrusu ben onu yalancı sanıyorum, dedi. Böylece Firavun'a yaptığı kötü iş süslü gösterildi ve yoldan saptırıldı. Firavun'un tuzağı tamamen boşa çıktı.

37- Göklerin yollarına erişirim de Musa'nın tanrısını görürüm. Doğrusu ben onu yalancı sanıyorum, dedi. Böylece Firavun yaptığı kötü işi süslü gördü ve böylece yoldan saptı. Firavun'un tuzağı tamamen boşa çıktı.

38- O iman eden kimse; Ey kavmim! Dedi, siz bana uyun, sizi doğru yola götüreceğim.

39- Ey kavmim! Şüphesiz bu dünya hayatı, geçici bir eğlencedir. Ama ahiret, gerçekten kalınacak yurttur.

40- Kim bir kötülük işlerse, onun kadar ceza görür. Kim de kadın veya erkek, mü'min olarak faydalı bir iş yaparsa işte onlar, cennete girecekler, orada onlara hesapsız rızık verilecektir.

41- Ey kavmim! Nedir bu hal? Ben sizi kurtuluşa çağırıyorum, siz beni ateşe çağırıyorsunuz.

42- Siz beni, Allah'ı inkar etmeye ve hiç tanımadığım nesneleri ona ortak koşmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi, aziz ve çok bağışlayan Allah'a davet ediyorum.

43- Gerçek şu ki, sizin beni davet ettiğiniz şeyin dünyada da ahirette de davete değer bir tarafı yoktur. Dönüşümüz Allah'a dır, aşırı gidenler de ateş ehlinin kendileridir.

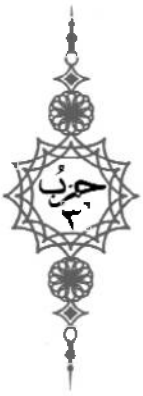

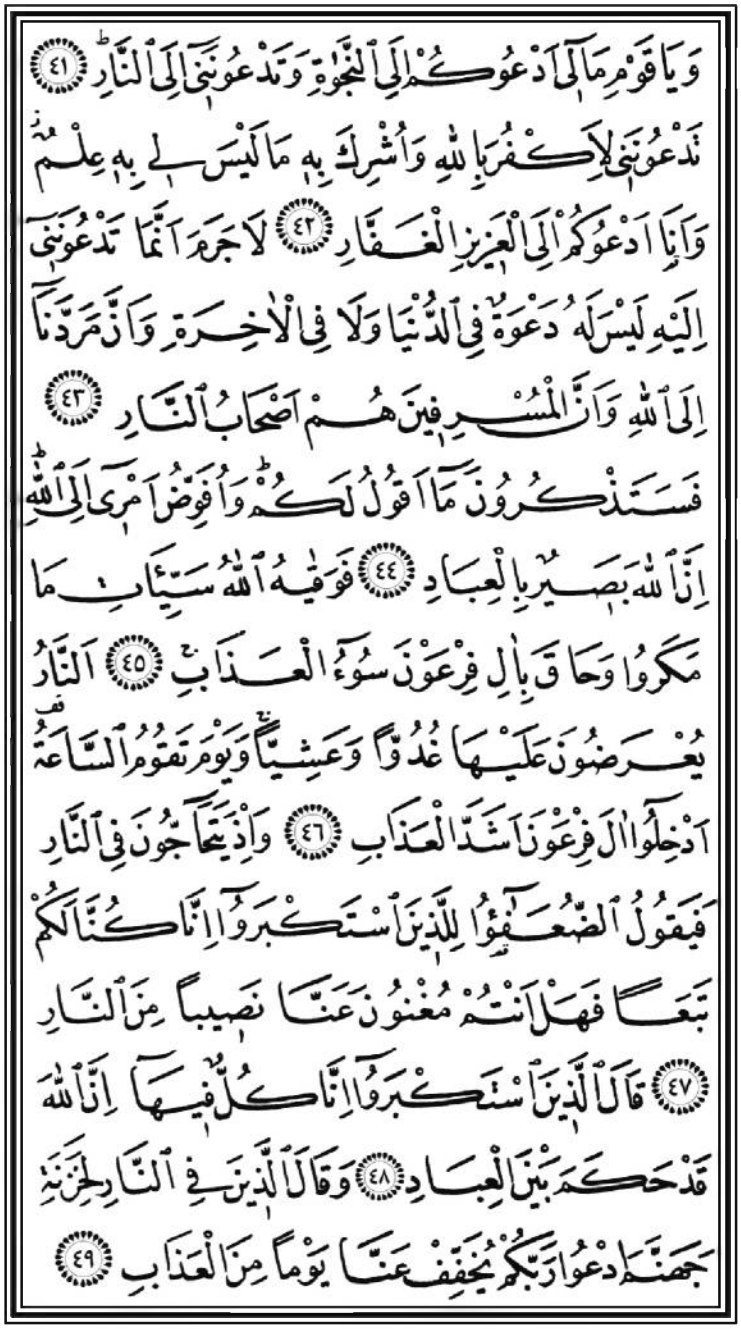

44- Size söylediklerimi yakında hatırlayacaksınız. Ben işimi Allah'a havale ediyorum. Şüphesiz Allah, kullarını çok iyi görendir.

45- Nihayet Allah, onların kurdukları tuzakların kötülüklerinden bu zatı korudu, Firavun'un kavmini ise kötü azap kuşatıverdi.

46- Onlar sabah akşam o ateşe sokulurlar. Kıyametin kopacağı günde; Firavun ailesini azabın en çetinine sokun (denilecek)!

47- (Kafirler) ateşin içinde birbirleriyle çekişirlerken zayıf olanlar, o büyüklük taslayanlara; Biz size uymuştuk şimdi ateşin birazını bizden savabilir misiniz? Derler.

48- O büyüklük taslayanlar ise; Doğrusu hepimiz bunun içindeyiz. Şüphe yok ki, Allah kulları arasında vereceği hükmü verdi, derler.

49- Ateşte bulunanlar cehennem bekçilerine; Rab'binize dua edin, bizden, bir gün olsun azabı hafifletsin diyecekler.

50- (Bekçiler;) Size Peygamber'leriniz açık açık deliller getirmediler mi? Derler. Onlar da; Getirdiler, cevabını verirler. (Bekçiler ise;) O halde kendiniz yalvarın, derler. Halbuki kafirlerin yalvarması boşunadır.

51- Şüphesiz Peygamber'lerimize ve iman edenlere, hem dünya hayatında, hem şahitlerin şahitlik edecekleri günde yardım ederiz.

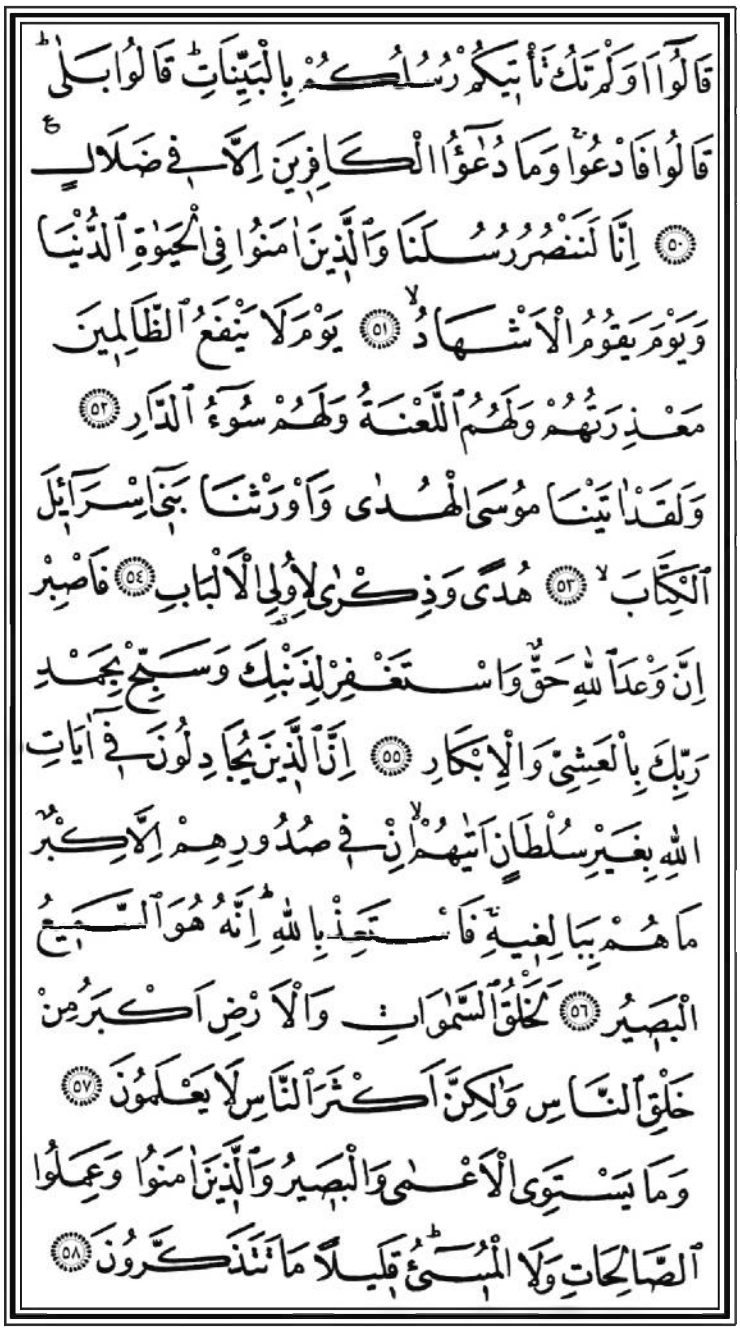

قَالُوٓا۟ أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ ۖ قَالُوا۟ بَلَىٰ ۚ
قَالُوا۟ فَٱدْعُوا۟ ۗ وَمَا دُعَٰٓؤُا۟ ٱلْكَٰفِرِينَ إِلَّا فِى ضَلَٰلٍ ﴿٥٠﴾
إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُومُ ٱلْأَشْهَٰدُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنفَعُ ٱلظَّٰلِمِينَ
مَعْذِرَتُهُمْ ۖ وَلَهُمُ ٱللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوٓءُ ٱلدَّارِ ﴿٥٢﴾
وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ
ٱلْكِتَٰبَ ﴿٥٣﴾ هُدًى وَذِكْرَىٰ لِأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٥٤﴾ فَٱصْبِرْ
إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ ۖ وَٱسْتَغْفِرْ لِذَنۢبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ بِٱلْعَشِىِّ وَٱلْإِبْكَٰرِ ﴿٥٥﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَٰتِ
ٱللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَٰنٍ أَتَىٰهُمْ ۙ إِن فِى صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ
مَّا هُم بِبَٰلِغِيهِ ۚ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ
ٱلْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾ لَخَلْقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ
خَلْقِ ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾
وَمَا يَسْتَوِى ٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْبَصِيرُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟
ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَلَا ٱلْمُسِىٓءُ ۚ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

52- O gün zalimlere, özür dilemeleri hiçbir fayda sağlamaz. Artık lanet de onlarındır. Kötü yurt da onlarındır.

53- And olsun ki biz Musa'ya hidayeti verdik ve İsrailoğullarına Kitab'ı miras kıldık.

54- O Kitap selim akıl sahipleri için bir hidayet ve bir rehber olmuştur.

55- (Rasul'üm!) Şimdi sen sabret. Çünkü Allah'ın vaadi gerçektir. Günahının bağışlanmasını iste. Akşam sabah Rab'bini hamd ile tesbih et.

56- Kendilerine gelmiş kesin bir delil olmaksızın Allah'ın ayetleri hakkında münakaşa edenler var ya, hiç şüphe yok ki, onların kalplerinde asla yetişemeyecekleri bir büyüklük hevesinden başka birşey yoktur. Sen Allah'a sığın. Kuşkusuz o işiten ve görendir.

57- Elbette göklerin ve yerin yaratılması, insanların yaratılmasından daha büyük bir şeydir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

58- Körle gören, inanıp iyi amellerde bulunanla kötülük yapan bir olmaz. Ne kadar az düşünüyorsunuz.

59- Kıyamet günü mutlaka gelecektir, bunda hiç şüphe yoktur. Fakat insanların çoğu buna inanmazlar.

60- Rab'biniz şöyle buyurdu; Bana dua edin, kabul edeyim. Çünkü bana ibadeti bırakıp büyüklük taslayanlar aşağılanarak cehenneme gireceklerdir.

61- İçinde dinlenesiniz diye geceyi, görmeniz için de gündüzü yaratan Allah'tır. Şüphesiz Allah, insanlara karşı lütufkardır. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

62- İşte O, herşeyin yaratıcısı olan Rab'biniz Allah'tır. O'ndan başka tanrı yoktur. O halde nasıl olup da döndürülüyorsunuz.

63- Allah'ın ayetlerini inatla inkar edenler işte (haktan) böyle döndürülür

63- Allah'ın ayetlerini inatla inkar edenler işte (haktan) böyle dönerler.

64- Yeri sizin için yerleşim alanı, göğü de bir bina kılan, size şekil verip de şeklinizi güzel yapan ve sizi temiz besinlerle rızıklandıran Allah'tır. İşte Allah, sizin Rab'binizdir. Alemlerin Rab'bi Allah, yücelerden yücedir.

65- O daima diridir; O'ndan başka hiçbir tanrı yoktur. O halde dinde ihlaslı ve samimi kişiler olarak O'na dua edin. Her türlü övgü alemlerin Rab'bi Allah'a mahsustur.

66- (Rasul'üm!) De ki; Bana Rab'bimden apaçık deliller gelince, sizin Allah'ı bırakıp o taptıklarınıza kulluk etmem bana yasaklandı ve bana alemlerin Rab'bine teslim olmam emredildi.

67- Sizi topraktan, sonra meniden, sonra alakadan, (aşılanmış yumurtadan) yaratan sonra bebek olarak çıkaran, sonra sizi güçlü kuvvetli bir çağa erişmeniz, sonra da ihtiyarlamanız ki, içinizden daha önce vefat edenler de vardır ve belli bir vakte ulaşmanız için sizi yaşatan O'dur. Umulur ki düşünürsünüz.

67- Sizi topraktan, sonra meniden, sonra alakadan, (aşılanmış yumurtadan) yaratan sonra bebek olarak çıkaran, sonra sizi güçlü kuvvetli bir çağa erişmeniz, sonra da ihtiyarlamanız ki, içinizden daha önce vefat edenler de vardır ve belli bir vakte ulaşmanız için sizi yaşatan O'dur. Ta ki (ömrünüz içersinde) düşünesiniz.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ
ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا
شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّىٰ مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُسَمًّى
وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ
أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ
وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ إِذِ الْأَغْلَالُ
فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ
يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ
اللَّهِ ۖ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُو مِنْ قَبْلُ شَيْئًا ۚ
كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ ذَٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾
ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ فَبِئْسَ مَثْوَى
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ
الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

68- O, hem dirilten hem de öldürendir. O, herhangi bir işin olmasını dilediği zaman yalnız ol der, o da oluverir.

69- Allah'ın ayetleri hakkında tartışanlara bakmadın mı? Nasıl döndürülüyorlar (onu tasdike yanaşmıyorlar).

69- Allah'ın ayetleri hakkında tartışanlara bakmadın mı? Nasıl dönüyorlar.

70- Onlar, Kitab'ı ve Peygamber'lerimize gönderdiklerimizi yalanlayanlardır. Onlar yakında (gerçeği) anlayacaklar.

71- O zaman ki boyunlarında laleler ve zincirler olarak şiddetle sürükleneceklerdir.

72- Sıcak su içinde, sonra ateş içinde bırakılıp yanacaklardır.

73- Sonra onlara denilecektir ki; Nerede o sizin ortak koştuklarınız şeyler.

74- O Allah'tan başkaları (nerede denilecek) Onlar da diyecekler ki hepsi bizden uzaklaşıp gittiler. Daha doğrusu biz bundan önce hiç bir şeye ibadet etmiyormuşuz diyecekler. İşte Allah kafirleri böyle şaşırtır.

74- O Allah'tan başkaları (nerede denilecek) Onlar da diyecekler ki hepsi bizden uzaklaşıp gittiler. Daha doğrusu biz bundan önce hiç bir şeye ibadet etmiyormuşuz diyecekler. İşte kafirler Allah'a karşı böyle şaşırırlar.

75- Bu sizin yeryüzünde haksız olarak şımarmanızdan ve aşırı derecede sevinip böbürlenmenizden ötürüdür.

76- İçinde ebedi kalmak üzere cehennemin kapılarından girin kibirlenenlerin dönüp gidecekleri yer ne çirkindir.

77- Onun için (Rasul'üm) sen sabret! Şüphesiz Allah'ın vaadi gelecektir. Onlara söz verdiğimiz azabın bir kısmını ya sana gösteririz yahut seni daha önce vefat ettiririz. Nasıl olsa onlar bize döneceklerdir.

78- And olsun senden önce de Peygamber'ler gönderdik. Onlardan sana kıssalarını anlattığımız kimseler de var, durumlarını sana bildirmediğimiz kimseler de var. Hiç bir Peygamber Allah'ın izni olmaksızın herhangi bir ayeti kendiliğinden getiremez. Allah'ın emri gelince de hak uygulanır ve o zaman batılı seçenler hüsrana uğrayacaklardır.

79- Allah, kimine binesiniz, kimini yiyesiniz diye sizin için hayvanlar yaratandır.

80- Onlarda daha sizin için nice faydalar vardır. Gönüllerinizdeki bir arzuya, onlara binerek ulaşırsınız. Onların ve gemilerin üzerinde taşınırsınız.

81- Allah size ayetlerini gösteriyor. Şimdi, Allah'ın ayetlerinden hangisini inkar edersiniz?

82- Onlar yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki, kendilerinden öncekilerinin sonu nasıl olmuştur, görsünler. Öncekiler bunlardan daha çoktu, kuvvetçe ve yeryüzündeki eserleri bakımından da daha sağlam idiler. Fakat kazandıkları şeyler onlara asla fayda vermemiştir.

83- Peygamber'leri onlara apaçık bilgiler getirince, onlar kendilerinde bulunan (beşeri) bilgiye güvendiler (onu alaya aldılar). Alaya aldıkları şey kendilerini boğuverdi.

84- Artık o çetin azabımızı gördükleri zaman; Allah'a inandık ve O'na ortak koştuğumuz şeyleri inkar ettik, derler.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُم مَّن قَصَصْنَا
عَلَيْكَ وَمِنْهُم مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ۗ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ
أَن يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ
وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ
وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ
تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنكِرُونَ ﴿٨١﴾
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا
فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِندَهُم مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِم
مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا
آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ
يَكُ يَنفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا ۖ سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي
قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۖ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

85- Fakat azabımızı gördükleri zaman imanları kendilerine bir fayda vermeyecektir. Allah'ın kulları hakkında süregelen adeti budur. İşte o zaman kafirler hüsrana uğrayacaklardır.

KIRKBİRİNCİ SÛRE
FUSSİLET SÛRESİ

Adını üçüncü ayette geçen (fussilet) kelimesinden almıştır. Secde, Ha, Mim ve Mesabih adları ile de anılan bu sure, Mekke'de inmiştir. Elli dört ayettir. Fussilet şu şekilde açıklanmıştır. a) Kur'an'ın hükümleri, kıssaları, mev'izeleri açıkca beyan buyurulmuştur. b) Lafzı itibarıyla fasılaları, surelerin evvel ve ahirleri ayırdedilmiştir. c) Manası itibarıyla vaadleri, tercihleri, kıssaları, hükümleri, misalleri, öğütleri... ayrı ayrı belirtilerek açıklığa kavuşturulmuştur.

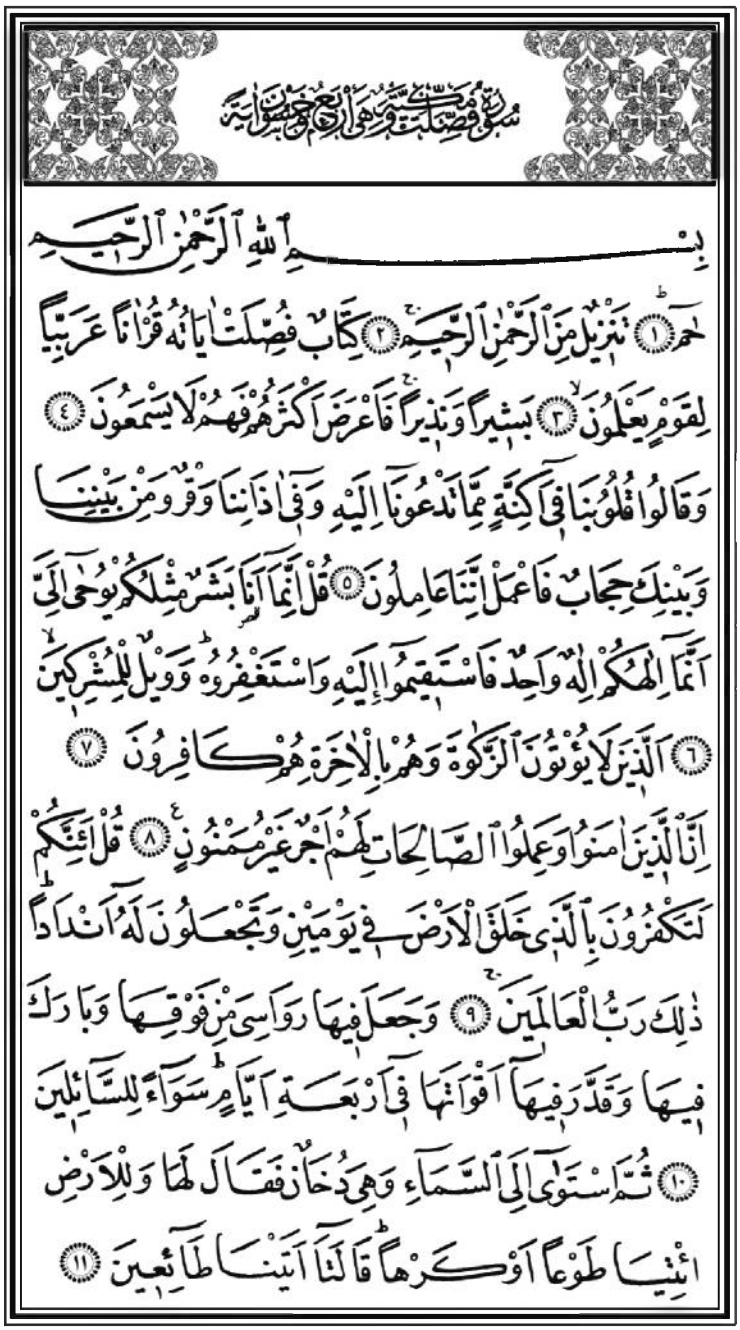

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Hâ. Mîm.

2- (Kur'an) Rahman ve rahim olan Allah katından indirilmiştir.

3- (Bu,) Bilen bir kavim için, ayetleri Arapça okunarak açıklanmış bir Kitap'tır.

4- Bu Kitap müjdeleyici ve uyarıcıdır. Fakat onların çoğu yüz çevirdi. Artık dinlemezler.

5- Ve dediler ki; Bizi çağırdığın şeye karşı kalplerimiz kapalıdır. Kulaklarımızda da bir ağırlık vardır. Bizimle senin aranda bir perde bulunmaktadır. Onun için sen (istediğini) yap, biz de yapmaktayız.

6- De ki; Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Bana İlah'ınızın bir tek İlah olduğu vahy olunuyor. Artık O'na yönelin, O'ndan mağfiret dileyin. Ortak koşanların vay haline.

7- Onlar zekat vermezler, ahireti inkar edenler de onlardır.

8- Şüphesiz iman edip iyi iş yapanlar için tükenmeyen bir mükafat vardır.

9- De ki; Gerçekten siz, yeri iki günde yaratanı inkar edip O'na ortaklar mı koşuyorsunuz? O, alemlerin Rab'bidir.

10- O, yeryüzüne sabit dağlar yerleştirdi. Orada bereketler yarattı. Tam dört günde isteyenler için fark gözetmeden gıdalar takdir etti.

11- Sonra duman halinde olan göğe yöneldi, ona ve yerküreye; İsteyerek veya istemeyerek, gelin! Dedi. İkisi de isteyerek geldik dediler.

12- Böylece onları, iki günde yedi gök olarak yarattı ve her göğe görevini vahyetti. Ve biz, yakın semayı kandillerle donattık, bozulmaktan da koruduk. İşte bu, aziz, alim Allah'ın takdiridir.

13- Eğer onlar yüz çevirirlerse de ki; İşte sizi Ad ve Semud'un başına gelen kasırgaya benzer bir kasırgaya karşı uyarıyorum.

14- Peygamber'ler onlara; Önlerinden ve arkalarından gelerek Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, dedikleri zaman, Rab'bimiz dileseydi elbette melekler indirirdi. Onun için biz sizinle gönderilen şeyleri inkar ediyoruz demişlerdi.

15- Ad kavmine gelince, yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve; Bizden daha kuvvetli kim var? Dediler. Onlar kendilerini yaratan Allah'ın, onlardan daha kuvvetli olduğunu görmediler mi? Onlar bizim ayetlerimizi (mucizelerimizi) inkar ediyorlardı.

16- Bundan dolayı biz de onlara dünya hayatında zillet azabını tattırmak için onların uğursuz (saydıkları) günlerde soğuk bir rüzgar gönderdik. Ahiret hayatı elbette daha çok rüsvay edicidir. Onlara yardım da edilmez.

17- Semud'a gelince onlara doğru yolu gösterdik, ama onlar körlüğü doğru yola tercih ettiler. Böylece yapmakta oldukları kötülükler yüzünden alçaltıcı azabın yıldırımı onları çarptı.

18- İnananları kurtardık. Onlar (Allah'tan) korkuyorlardı.

فَقَضٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ فِيْ يَوْمَيْنِ وَاَوْحٰى فِيْ كُلِّ سَمَآءٍ اَمْرَهَا ۭ وَزَيَّنَّا
السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيْحَ ڰ وَحِفْظًا ۭ ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿١٢﴾
فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صٰعِقَةً مِّثْلَ صٰعِقَةِ عَادٍ وَّثَمُوْدَ ﴿١٣﴾
اِذْ جَاۗءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ۭ
قَالُوْا لَوْ شَاۗءَ رَبُّنَا لَاَنْزَلَ مَلٰۗىِٕكَةً فَاِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ
كٰفِرُوْنَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوْا فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَقَالُوْا مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ۭ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَهُمْ هُوَ
اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۭ وَكَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿١٥﴾ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
رِيْحًا صَرْصَرًا فِيْٓ اَيَّامٍ نَّحِسَاتٍ لِّنُذِيْقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا ۭ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى وَهُمْ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿١٦﴾ وَاَمَّا ثَمُوْدُ
فَهَدَيْنٰهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى عَلَي الْهُدٰى فَاَخَذَتْهُمْ صٰعِقَةُ
الْعَذَابِ الْهُوْنِ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٧﴾ وَنَجَّيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَاۗءُ اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَهُمْ
يُوْزَعُوْنَ ﴿١٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا مَا جَاۗءُوْهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ
وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُوْدُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٠﴾

19- Allah'ın düşmanları, ateşe sürülmek üzere toplandıkları gün, hepsi biraraya getirilirler.

19- Allah düşmanları, ateşe sürülmek üzere toplandıkları gün, hepsi biraraya getirilirler.

20- Nihayet oraya geldikleri zaman kulakları, gözleri ve derileri, işledikleri şeye karşı onların aleyhine şahitlik edecektir.

21- Derilerine; Niçin aleyhimize şahitlik ettiniz? Derler. Onlar da; Herşeyi konuşturan Allah, bizi de konuşturdu. İlk defa sizi O yaratmıştır. Yine O'na döndürülüyorsunuz derler.

22- Siz ne kulaklarınızın, ne gözlerinizin, ne de derilerinizin aleyhinize şahitlik etmesinden sakınmıyordunuz, yaptıklarınızdan çoğunu Allah'ın bilmeyeceğini sanıyordunuz.

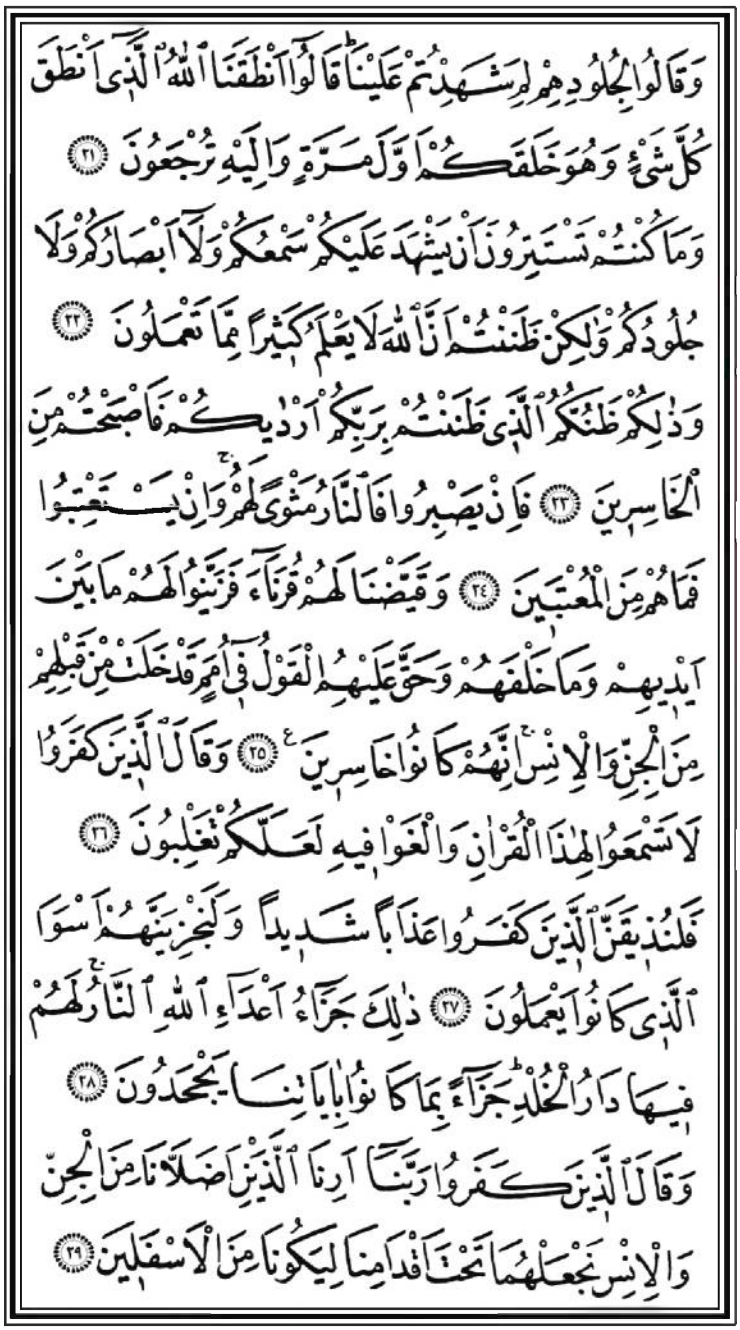

23- Rab'biniz hakkında beslediğiniz zan var ya, işte sizi o mahvetti ve ziyana uğrayanlardan oldunuz.

24- Şimdi eğer dayanabilirlerse, onların yeri ateştir. Ve eğer hoşnutluk dilerlerse, hoşnut olacak da değillerdir.

25- Biz onlara bir takım arkadaşlar musallat etdik de onlar önlerinde ve arkalarında ne varsa hepsini bunlara süslü gösterdiler. Kendilerinden önce gelmiş geçmiş olan cinler ve insanlar için (uygulanan) azap onlara da gerekli olmuştur. Kuşkusuz onlar hüsrana düşenlerdir.

25- Onlar bir takım arkadaşlara musallat oldular, onlar da önlerinde ve arkalarında ne varsa hepsini bunlara süslü gösterdiler. Kendilerinden önce gelmiş geçmiş olan cinler ve insanlar için (uygulanan) azap onlara da gerekli olmuştur. Kuşkusuz onlar hüsrana düşenlerdir.

26- İnkar edenler; Bu Kur'an'ı dinlemeyin, okunurken gürültü yapın. Umulur ki bastırırsınız, derler.

27- O inkar edenlere şiddetli bir azapı tattıracağız ve onları yaptıklarının en kötüsüyle cezalandıracağız.

28- İşte bu, Allah düşmanlarının cezası, ateştir. Ayetlerimizi inkar etmelerinden dolayı, orada onlara ceza olarak ebedi kalacakları yurt (cehennem) vardır.

29- Kafirler cehennemde; Rab'bimiz! Cinlerden ve insanlardan bizi saptıranları bize göster de aşağılanmışlardan olsunlar diye onları ayaklarımızın altına alalım! diyecekler.

30- Şüphesiz, Rabbimiz Allah'tır deyip, sonra dosdoğru yolda yürüyenlerin üzerine melekler iner. Onlara; Korkmayın, üzülmeyin, size vaad olunan cennetle sevinin, derler.

31- Biz dünya hayatında da ve ahirette de sizin dostlarınızız ve sizin için orada nefislerinizin hoşlandığı herşey vardır ve sizin için orada ne isterseniz vardır.

32- Çok mağfiret eden, çok merhametli olandan (Allah tarafından) bir ziyafet olmak üzere.

33- (İnsanları) Allah'a çağıran iyi iş yapan ve ben, müslümanlardanım diyenden daha güzel sözlü kim vardır.

34- İyilikle kötülük bir olmaz. Sen (kötülüğü) en güzel bir şekilde önle. O zaman seninle arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki candan bir dost olur.

35- Buna (bu güzel davranışa) ancak sabredenler kavuşturulur. Buna ancak (hayırdan) büyük nasibi olan kimse kavuşturulur.

35- Buna (bu güzel davranışa) ancak sabredenler kavuşur. Buna ancak (hayırdan) büyük nasibi olan kimse kavuşur.

36- Eğer şeytandan gelen kötü bir düşünce seni dürtecek olursa, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, işiten, bilendir.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ
عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا
بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ﴿٣١﴾ نُزُلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾
وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ
وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقَّاهَا
إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ
نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا
لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ
تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾

(Secde) 37- Gece ve gündüz, güneş ve ay O'nun ayetlerindendir. Eğer Allah'a ibadet etmek istiyorsanız, güneşe de aya da secde etmeyin. Onları yaratan Allah'a secde edin.

38- Eğer insanlar büyüklük taslarlarsa (bilsinler ki;) Rab'binin yanında bulunan (melekler) hiç usanmadan, gece gündüz O'nu tesbih ederler.

39- Senin yeryüzünü kupkuru görmen de Allah'ın ayetlerindendir. Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman, harekete geçip kabarır. Ona can veren, elbette ölüleri de diriltir. O, herşeye kadirdir.

40- Ayetlerimiz hakkında doğruluktan ayrılıp eğriliğe sapanlar bize gizli kalmaz. O halde, ateşin içine atılan mı daha iyidir, yoksa kıyamet günü güvenle gelen mi? Dilediğinizi yapın! Kuşkusuz O, yaptıklarınızı görmektedir.

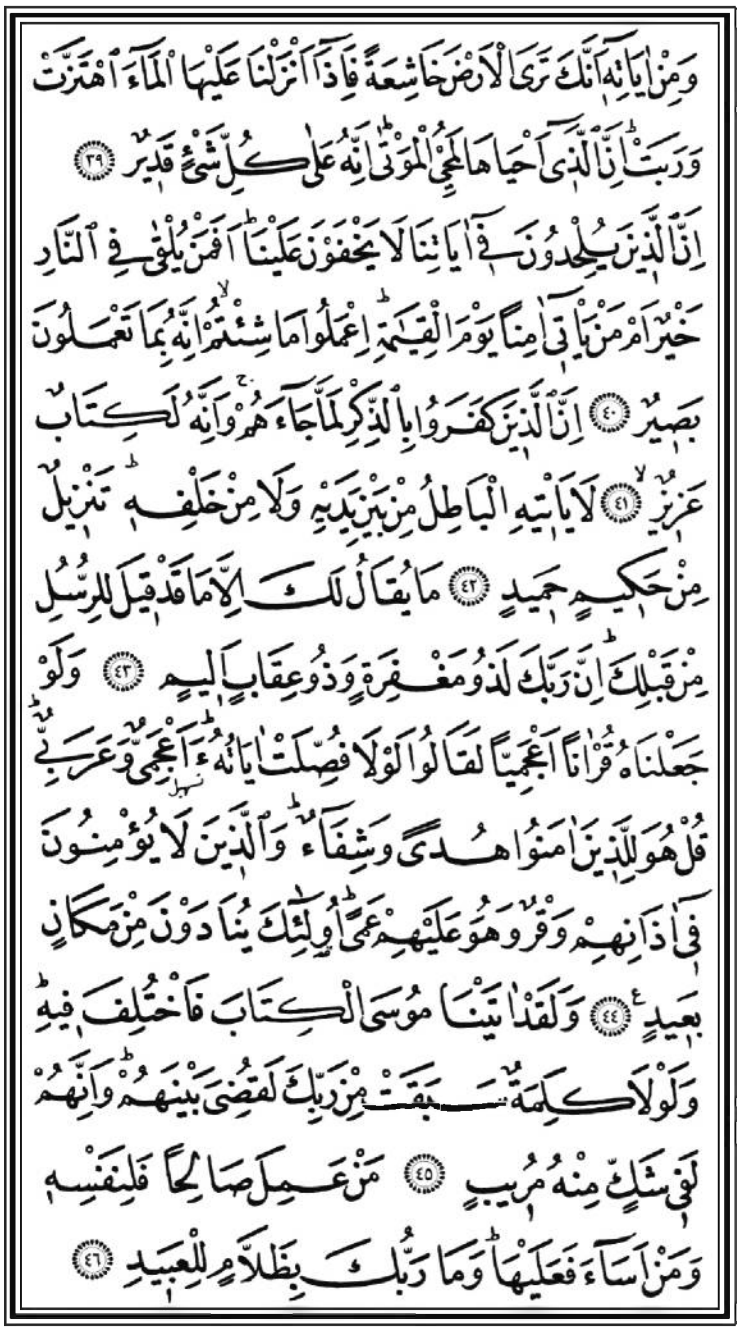

41- Kendilerine Kitap geldiğinde onu inkar edenler (şüphesiz bunun sonucuna katlanacaklardır). Halbuki o, eşsiz bir Kitap'tır.

42- Ona önünden de ardından da batıl gelemez. O, hikmet sahibi, çok övülen Allah'tan indirilmiştir.

43- (Rasul'üm!) Sana söylenen, senden önceki Peygamber'lere söylenmiş olandan başka birşey değildir. Elbette ki senin Rab'bin hem mağfiret sahibi hem de acı bir azap sahibidir.

44- Eğer biz onu, yabancı dilden bir Kur'an kılsaydık, diyeceklerdi ki; Ayetleri tafsilatlı şekilde açıklanmalı değil miydi? Arap'a yabancı dilden (Kitap) olur mu? De ki; O, insanlar için doğru yolu gösteren bir kılavuzdur ve şifadır. İnanmayanlara gelince, onların kulaklarında bir ağırlık vardır ve Kur'an onlara kapalıdır. (Sanki) Onlara uzak bir yerden bağırılıyor (da Kur'an'da ne söylediğini anlamıyorlar).

45- And olsun biz Musa'ya Kitap'ı verdik, onda da ayrılığa düşüldü. Eğer Rab'binden bir söz geçmiş olmasaydı, aralarında derhal hükmedilirdi (işleri bitirilirdi). Onlar Kur'an hakkında derin bir şüphe içindedirler.

46- Kim iyi bir iş yaparsa, bu kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa aleyhinedir. Rab'bin kullara zulmedici değildir.

47- Kıyamet günü bilgisi, O'na havale edilir. O'nun bilgisi dışında hiçbir meyve (çekirdeği) kabuğunu yarıp çıkamaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz. Allah onlara; Ortaklarım nerede diye seslendiği gün, buna dair bizden hiçbir şahit olmadığını sana arzederiz derler.

48- Böylece önceden yalvarıp durdukları onlardan uzaklaşmıştır. Kendilerinin kaçacak yerleri olmadıklarını anlamışlardır.

49- (Bazı) İnsanlar hayrı istemekten usanmaz. Fakat kendisine bir kötülük dokunduğunda hemen ümitsizliğe düşer, üzülüverir.

50- And olsun ki, kendisine dokunan bir zarardan sonra biz ona bir rahmet tattırsak; Bu, benim hakkımdır, kıyametin kopacağını sanmıyorum, Rab'bime döndürülmüş olsam bile muhakkak O'nun katında benim için daha güzel şeyler vardır, der. Biz, inkar edenlere yaptıklarını mutlaka haber vereceğiz ve muhakkak onlara ağır azaptan tattıracağız.

51- İnsana bir nimet verdiğimiz zaman (bizden) yüz çevirir ve yan çizer. Fakat ona bir şer dokunduğu zaman da yalvarıp durur.

52- De ki; Ne dersiniz, eğer o (Kur'an) Allah tarafından ise siz de onu inkar etmişseniz o zaman (haktan) uzak bir ayrılığa düşenden daha sapık kim vardır?

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِن ثَمَرَاتٍ مِّنْ أَكْمَامِهَا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا آذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِن شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ
عَنْهُم مَّا كَانُوا يَدْعُونَ مِن قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ ﴿٤٨﴾
لَّا يَسْأَمُ الْإِنسَانُ مِن دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِن مَّسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ
قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِن بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ
لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّجِعْتُ
إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِندَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ
وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ﴿٥١﴾
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُم بِهِ
مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا
فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۗ أَوَلَمْ
يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَاءِ رَبِّهِمْ ۗ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٤﴾

53- İnsanlara ufuklarda ve kendi nefislerinde ayetlerimizi göstereceğiz ki onun (Kur'an'ın) gerçek olduğu, onlara iyice belli olsun. Rab'binin herşeye şahit olması, yetmez mi?

54- Dikkat edin; Onlar, Rab'lerine kavuşma konusunda şüphe içindedirler. Bilesiniz ki O her şeyi (ilmiyle) kuşatmıştır.

KIRKİKİNCİ SURE
eş- ŞÛRÂ SÛRESİ

Mekke'de nazıl olan bu sure elliüç ayettir. Yalnız yirmüç-yirmialtı ayetleri Medine'de inmiştir. Adını otuzsekizinci ayette geçen ve müslümanların, işlerini aralarında danışma ile yapmalarının gereğini bildiren Şura kelimesinden almıştır.

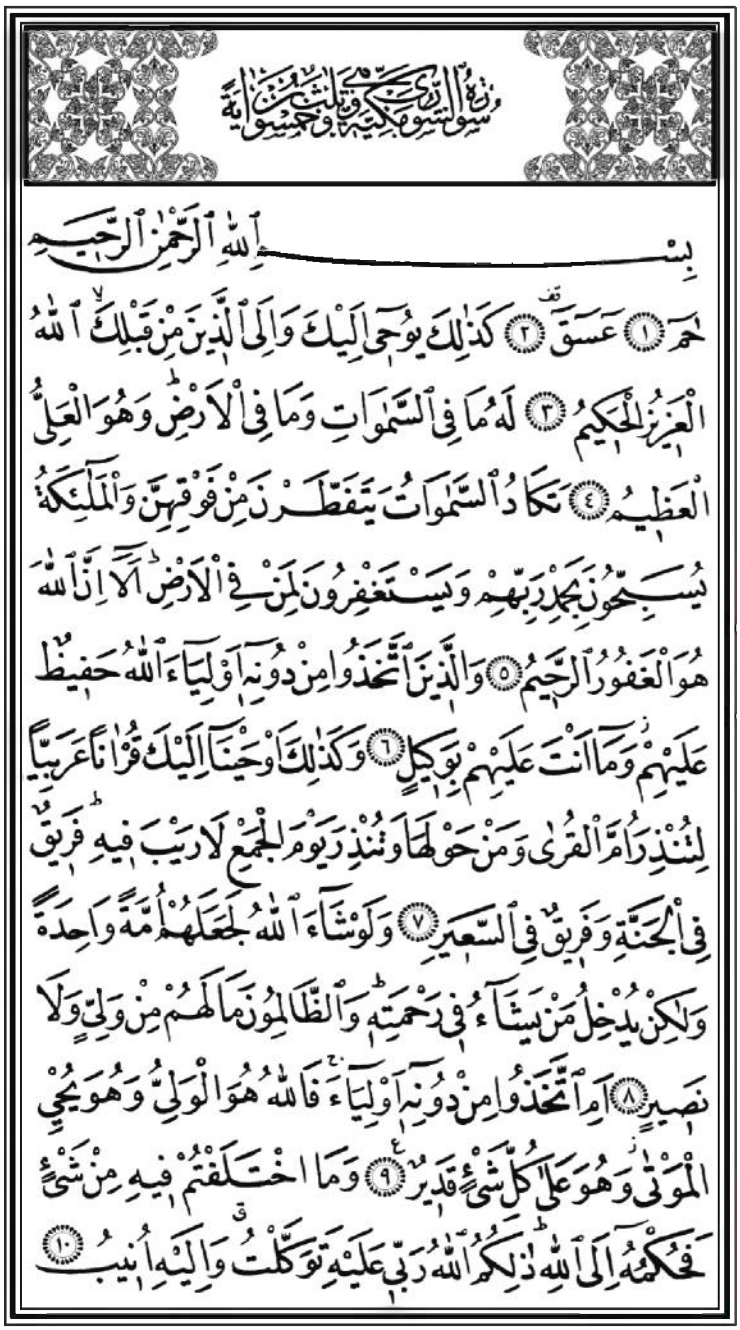

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Hâ. Mîm.

2- Âyın. Sin. Kaf.

3- Aziz ve hakim olan Allah, sana ve senden öncekilere işte böyle vahyeder.

4- Göklerde ve yerde ne varsa hepsi onundur. O yücedir, uludur.

5- Neredeyse yukarılarından gökler çatlayacak! Melekler de Rab'lerini hamd ile tesbih ediyorlar ve yerdekiler için mağfiret diliyorlar. İyi bilin ki Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

6- Allah'tan başka dostlar edinenleri de Allah daima gözetlemektedir. Sen onlara vekil değilsin.

6- (Bütün bu alemleri ve) Allah'tan başka dostlar edinenleri de Allah daima gözetlemektedir. Sen onlara vekil değilsin.

7- Şehirlerin anası (olan Mekke'de) ve onun çevresinde bulunanları uyarman ve asla şüphe olmayan toplanma günüyle onları korkutman için, sana böyle Arapça bir Kur'an vahyettik. (İnsanların) Bir bölümü cennette, bir bölümü de çılgın alevli cehennemdedir.

8- Allah dileseydi onları bir tek millet yapardı. Fakat O, dilediğini rahmetine kavuşturur; Zalimlerin ise hiçbir dostu ve yardımcısı yoktur.

8- Allah dileseydi onları bir tek millet yapardı. Fakat O, dileyeni rahmetine kavuşturur; Zalimlerin ise (o hal üzere iken) hiçbir dostu ve yardımcısı yoktur.

9- Yoksa onlar Allah'tan başka dostlar mı edindiler? Halbuki dost yalnız Allah'tır. O ölüleri diriltir, herşeye kadirdir.

10- Ayrılığa düştüğünüz herhangi bir şeyde hüküm vermek, Allah'a mahsustur. İşte, bu Allah, benim Rab'bimdir. O'na dayandım ve O'na yönelirim.

11- O, gökleri ve yeri yoktan yaratandır. Size kendinizden eşler, hayvanlardan da (kendilerine) eşler yaratmıştır. Bu suretle çoğalmanızı sağlamıştır. O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. O işitendir, görendir.

12- Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Dilediğine rızkı bol verir dilediğinden de kısar. O, herşeyi bilendir.

12- Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. (Sizden) Dileyene rızkı bol verir dileyenden de kısar. O, herşeyi bilendir.

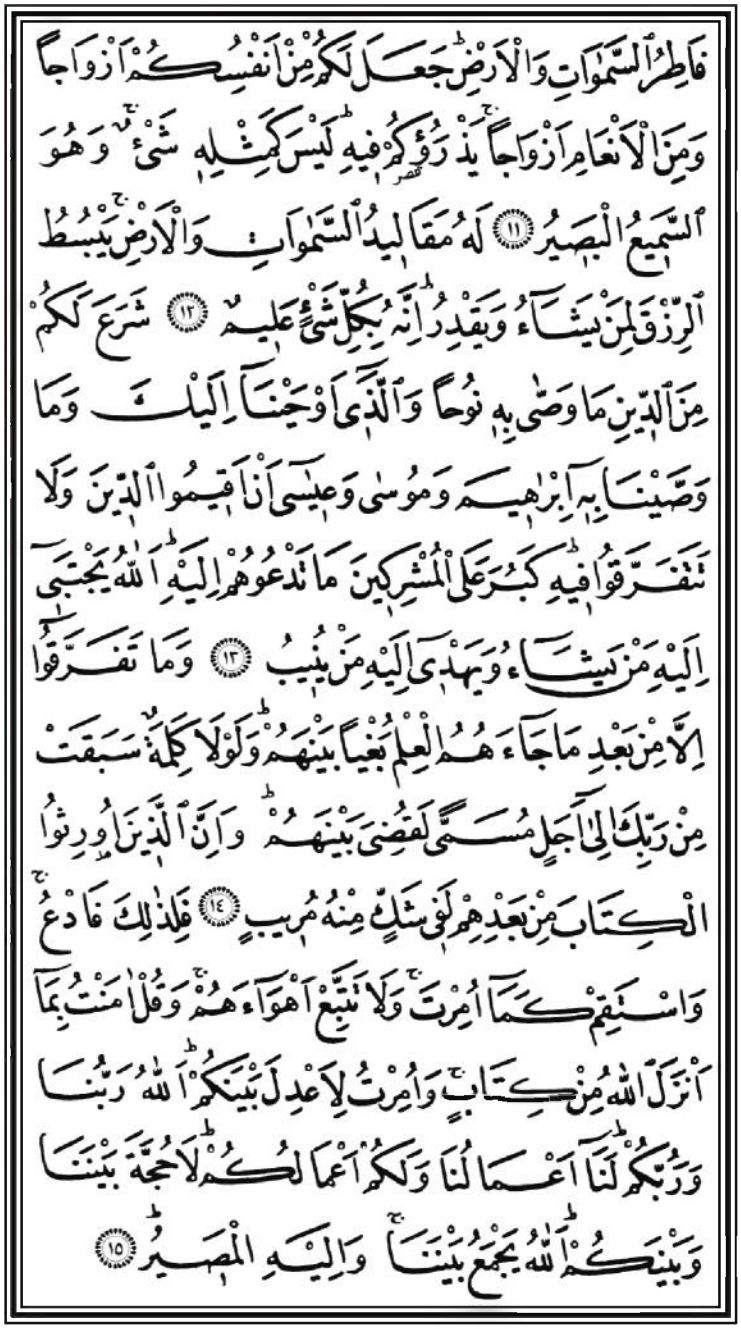
فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۜ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
وَّمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا ۚ يَذْرَؤُكُمْ فِيْهِ ۜ لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ
السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿١١﴾ لَهٗ مَقَالِيْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٢﴾ شَرَعَ لَكُمْ
مِّنَ الدِّيْنِ مَا وَصّٰى بِهٖ نُوْحًا وَّالَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَمَا
وَصَّيْنَا بِهٖٓ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى وَعِيْسٰٓى ۖ اَنْ اَقِيْمُوا الدِّيْنَ وَلَا
تَتَفَرَّقُوْا فِيْهِ ۚ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِيْنَ مَا تَدْعُوْهُمْ اِلَيْهِ ۚ اَللّٰهُ يَجْتَبِيْٓ
اِلَيْهِ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ يُّنِيْبُ ﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُوْٓا
اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
مِنْ رَّبِّكَ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَاِنَّ الَّذِيْنَ اُوْرِثُوا
الْكِتٰبَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿١٤﴾ فَلِذٰلِكَ فَادْعُ ۚ
وَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ ۚ وَقُلْ اٰمَنْتُ بِمَآ
اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتٰبٍ ۚ وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ بَيْنَكُمْ ۚ اَللّٰهُ رَبُّنَا
وَرَبُّكُمْ ۚ لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۚ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ ۚ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۚ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿١٥﴾

13- Dini ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin, diye Nuh'a tavsiye ettiğini, sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya tavsiye ettiğimizi Allah size de din kıldı. Fakat kendilerini çağırdığın bu (din), Allah'a ortaklar koşanlara ağır geldi. Allah dilediğini kendisine (Peygamber) seçer ve kendisine yöneleni de doğru yola iletir.

13- Dini ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin, diye Nuh'a tavsiye ettiğini, sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya tavsiye ettiğimizi Allah size de din kıldı. Fakat kendilerini çağırdığın bu (din), Allah'a ortaklar koşanlara ağır geldi. Allah dilediğini kendisine (Peygamber) seçer Allah'a yönelen de hidayete erer.

Hazreti Muhammed (s.a.v.) Efendimizin ruhundan ilk yaratılanlar Peygamber'lerdir. Bu bakımdan Allah'ın dilemesidir. Onların ruhlarından da kavimlerinin ruhları yaratıldığından insanların da Allah'u Teâlâya karşı kendi dilemeleridir.

14- Onlar kendilerine ilim geldikten sonra, sadece aralarındaki çekememezlik yüzünden ayrılığa düştüler. Eğer belli bir süreye kadar Rab'binden bir (erteleme) sözü geçmiş olmasaydı, aralarında hemen hüküm verilirdi. Onlardan sonra kitap'a varis kılınanlar da onun hakkında derin bir şüphe içindedirler.

15- İşte onun için sen (tevhide) davet et ve emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Onların heveslerine uyma ve de ki; Ben Allah'ın indirdiği Kitap'a inandım ve aranızda adaleti gerçekleştirmekle emrolundum. Allah bizim de Rab'bimiz, sizin de Rab'binizdir. Bizim işlediklerimiz bize, sizin işledikleriniz de sizedir. Aramızda tartışılabilecek bir konu yoktur. Allah hepimizi bir araya toplar, dönüş de O'nadır.

16- Daveti kabul edildikten sonra, Allah hakkında tartışmaya girenlerin delilleri, Rab'leri katında boştur. Onlar için bir gazap, yine onlar için çetin bir azap vardır.

16- Daveti kabul ettikten sonra, Allah hakkında tartışmaya girenlerin delilleri, Rab'leri katında boştur. Onlar için bir gazap, yine onlar için çetin bir azap vardır.

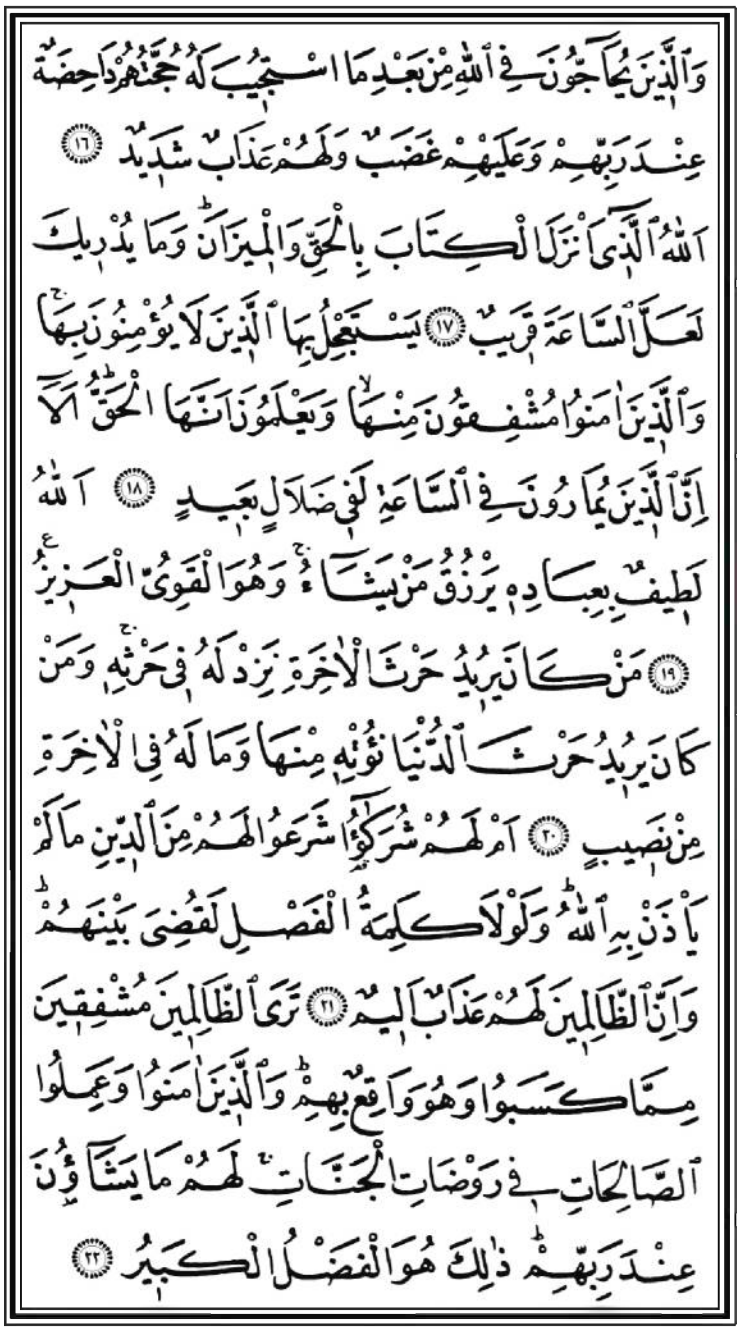

17- Kitab'ı ve mizanı hak olarak indiren Allah'tır. Ne biliyorsun, belki de kıyamet saati yakındır.

18- Ona inanmayanlar, onun çabuk kopmasını isterler. İnananlar ise ondan korkarlar ve onun gerçek olduğunu bilirler. İyi bilin ki, kıyamet günü hakkında tartışanlar derin bir sapıklık içindedirler.

19- Allah kullarına lütufkardır, dilediğini rızıklandırır. O kuvvetlidir, güçlüdür.

19- Allah kullarına lütufkardır, (sizden) dileyeni (kaderleri içersinde) rızıklandırır. O kuvvetlidir, güçlüdür.

20- Kim ahiret kazancını istiyorsa, onun kazancını arttırırız. Kim de dünya kazancını istiyorsa ona dünyadan birşeyler veririz. Fakat onun ahirette bir nasibi olmaz.

21- Yoksa onların, Allah'ın izin vermediği bir dini getiren ortakları mı var? Eğer erteleme sözü olmasaydı, derhal aralarında hüküm verilirdi. Şüphesiz zalimlere can yakıcı bir azap vardır.

22- Yaptıkları şeyler başlarına gelirken zalimlerin, korkudan titrediklerini göreceksin. İman edip iyi işler yapanlar da cennet bahçelerindedirler. Rab'lerinin yanında onlara diledikleri herşey vardır. İşte büyük lütuf budur.

23- İşte Allah'ın, iman eden ve iyi işler yapan kullarına müjdelediği nimet budur. De ki; Ben buna karşılık sizden akrabalık sevgisinden başka bir ücret istemi yorum. Kim bir iyilik işlerse onun sevabını fazlasıyla veririz. Şüphesiz Allah bağışlayan, şükrün karşılığını verendir.

24- Yoksa onlar, (senin için) Allah'a karşı yalan uydurdu mu derler? Allah dilerse senin kalbini de mühürler. Ve Allah batılı yok eder. Sözleriyle hakkı ortaya koyar. Şüphesiz O kalplerde olanları bilendir.

24- Yoksa onlar, (senin için) Allah'a karşı yalan uydurdu mu derler? Allah'dan dilersen senin kalbini de mühürler. Ve Allah batılı yok eder. Sözleriyle hakkı ortaya koyar. Şüphesiz O kalplerde olanları bilendir.

ذَٰلِكَ ٱلَّذِى يُبَشِّرُ ٱللَّهُ عِبَادَهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ ۗ
قُل لَّآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا ٱلْمَوَدَّةَ فِى ٱلْقُرْبَىٰ ۗ وَمَن يَقْتَرِفْ
حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُۥ فِيهَا حُسْنًا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ أَمْ
يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا ۖ فَإِن يَشَإِ ٱللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ ۗ وَيَمْحُ
ٱللَّهُ ٱلْبَٰطِلَ وَيُحِقُّ ٱلْحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٢٤﴾
وَهُوَ ٱلَّذِى يَقْبَلُ ٱلتَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِۦ وَيَعْفُوا۟ عَنِ ٱلسَّيِّـَٔاتِ
وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجِيبُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِۦ ۚ وَٱلْكَٰفِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ
بَسَطَ ٱللَّهُ ٱلرِّزْقَ لِعِبَادِهِۦ لَبَغَوْا۟ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ
مَّا يَشَآءُ ۚ إِنَّهُۥ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرٌۢ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ ٱلَّذِى يُنَزِّلُ ٱلْغَيْثَ
مِنۢ بَعْدِ مَا قَنَطُوا۟ وَيَنشُرُ رَحْمَتَهُۥ ۚ وَهُوَ ٱلْوَلِىُّ ٱلْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾ وَمِنْ
ءَايَٰتِهِۦ خَلْقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَآبَّةٍ ۚ وَهُوَ
عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَآءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَآ أَصَٰبَكُم مِّن مُّصِيبَةٍ فَبِمَا
كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا۟ عَن كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَآ أَنتُم بِمُعْجِزِينَ
فِى ٱلْأَرْضِ ۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

25- O, kullarının tevbesini kabul eden, kötülükleri bağışlayan ve yaptıklarınızı bilendir.

26- Allah, iman edip salih amel işliyenlerin tevbelerini kabul eder, lütfundan onlara, fazlasını verir. Kafirlere gelince, onlara da çetin bir azap vardır.

27- Allah kullarına rızkı bol verseydi, yeryüzünde azarlardı. Fakat O (rızkı kaderleri içerisinde) dilediği ölçüde indirir. Çünkü O, kullarının haberini alandır, onları görendir.

28- O, (insanlar) umutlarını kestikten sonra, yağmuru indiren, rahmetini her tarafa yayandır. O, hakiki dosttur. Övülmeye layık olandır.

29- Gökleri, yeri ve bunların içine yayıp ürettiği canlıları yaratması da O'nun delillerindendir. O dilediği zaman bunları bir araya toplamaya da kadirdir.

30- Başınıza gelen herhangi bir musibet, kendi ellerinizle işledikleriniz yüzündendir. (Bununla beraber) Allah çoğunu affeder.

31- Yeryüzünde (O'nu) aciz bırakamazsınız. Allah'tan başka bir dostunuz ve bir yardımcınız da yoktur.

32- Denizde dağlar gibi akıp gidenler (gemiler) de O'nun (varlığının) delillerindendir.

33- Dilerse O, rüzgarı durdurur, da onun (denizin) üstünde kala kalırlar. Elbette bunda çok sabreden, çok şükreden herkes için ibretler vardır.

34- Yahut yaptıkları yüzünden onları helak eder, birçoğunu da affeder (kurtarır).

35- Böylece ayetlerimiz üzerinde tartışanlar, kendilerine kaçacak bir yer olmadığını bilsinler.

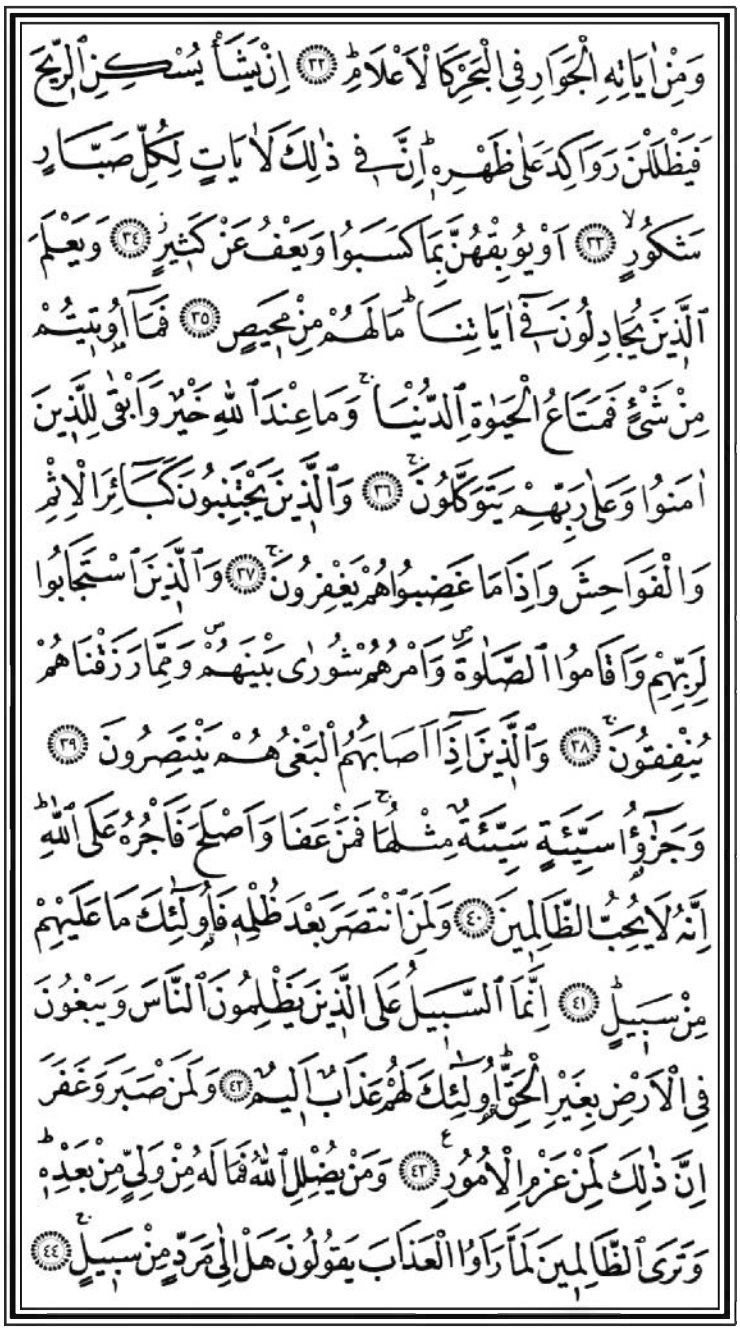

36- Size verilen şey, yalnızca dünya hayatının geçimliğidir. Allah'ın yanında bulunanlar ise daha iyi ve daha süreklidir. Bu mükafat iman edenler ve Rab'lerine dayanıp güvenenler içindir.

37- Onlar, büyük günahlardan ve hayasızlıktan kaçınırlar. Kızdıkları zaman da kusurları bağışlarlar.

38- Yine onlar, Rab'lerinin davetine icabet ederler ve namazı kılarlar. Onların işleri, aralarında danışma iledir. Kendilerine verdiğimiz rızıktan da harcarlar.

39- Bir haksızlığa uğradıkları zaman, yardımlaşırlar.

40- Bir kötülüğün cezası, ona denk bir kötülüktür. Kim bağışlar ve barışı sağlarsa, onun mükafatı Allah'a aittir. Doğrusu O, zalimleri sevmez.

41- Kim zulme uğradıktan sonra hakkını alırsa, artık onlara yapılacak birşey yoktur.

42- Ancak insanlara zulmedenlere ve yeryüzünde haksız yere taşkınlık edenlere ceza vardır. İşte acıklı azap bunlaradır.

43- Kim sabreder ve affederse şüphesiz bu hareketi, yapılmaya değer işlerdendir.

44- Allah kimi saptırırsa bundan sonra artık onun hiçbir dostu yoktur. Azabı gördüklerinde zalimlerin; Dönecek bir yol var mı? dediklerini görürsün.

44- Kim Allah'tan sapar (o yol üzere devam ederse), bundan sonra artık onun hiçbir dostu yoktur. Azabı gördüklerinde zalimlerin; Dönecek bir yol var mı? dediklerini görürsün.

45- Ateşe arz olunurken onların, zilletten başlarını öne eğerek göz ucuyla gizli gizli baktıklarını göreceksin. İnananlar da; İşte asıl ziyana uğrayanlar, kıyamet günü kendileri ve ailelerini ziyana sokanlardır diyecekler. Kesinlikle biliniz ki, zalimler, sürekli bir azap içindedirler.

45- Ateşe arz olunurken onların, zilletten başlarını öne eğerek göz ucuyla gizli gizli baktıklarını göreceksin. İnananlar da; İşte asıl ziyana uğrayanlar, kıyamet günü kendileri ve ailelerinden (onlara tabi olanlar) hüsrana uğrayanlardandır diyeceklerdir. Kesinlikle biliniz ki, zalimler, sürekli bir azap içindedirler.

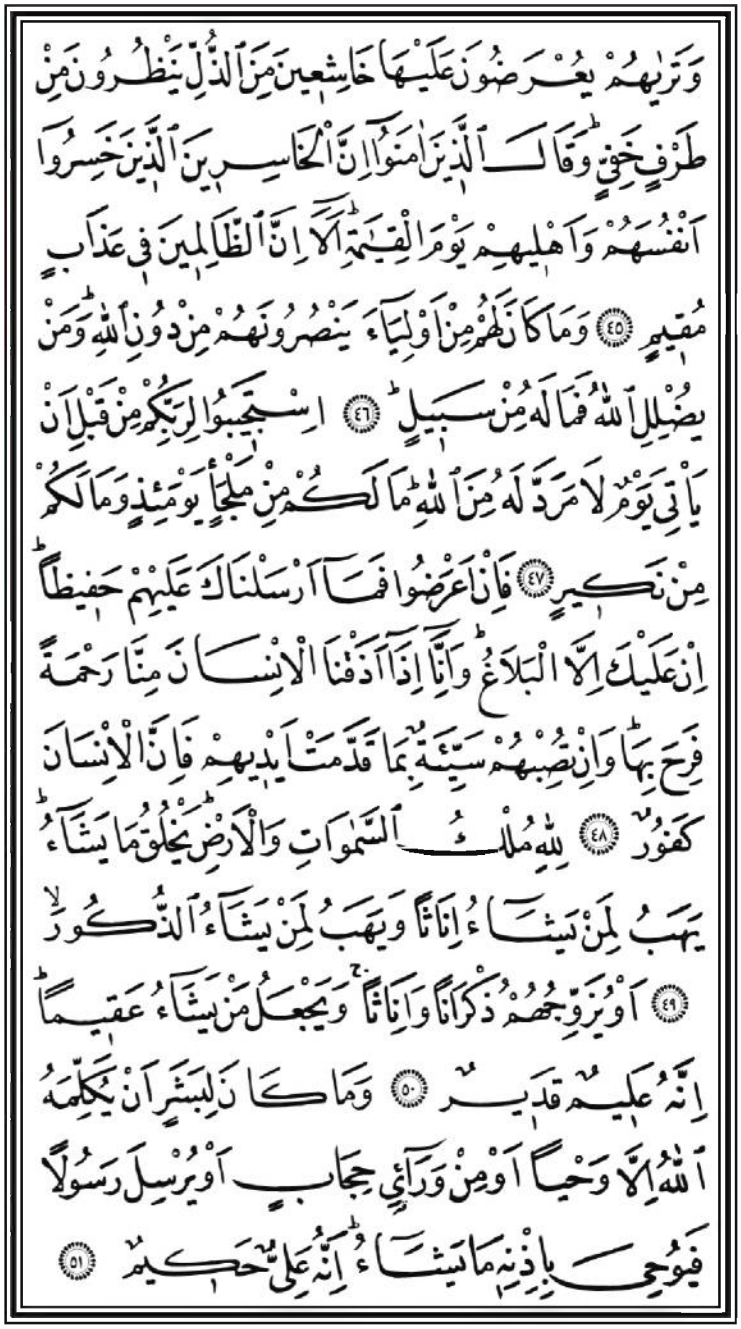

46- Onların Allah'tan başka kendilerine yardım edecek hiçbir dostları yoktur. Allah kimi saptırırsa artık onun kurtuluşa çıkacak bir yolu da yoktur.

46- Onların Allah'tan başka kendilerine yardım edecek hiçbir dostları yoktur. Kim Allah'tan sapar (o yol üzere devam ederse), artık onun kurtuluşa çıkacak bir yolu da yoktur.

47- Allah'tan, geri çevrilmesi imkansız birgün gelmezden önce, Rab'binize uyun. Çünkü o gün, hiçbiriniz sığınacak bir yer bulamazsınız. İtiraz da edemezsiniz.

48- Eğer yüz çevirirlerse, bilesin ki biz seni onların üzerine bekçi göndermedik. Sana düşen sadece duyurmaktır. Biz insana katımızdan bir rahmet tattırdığımız zaman ona sevinir. Ama elleriyle yaptıkları yüzünden başlarına bir kötülük gelirse, işte o zaman (öyle) insanlar pek nankördür.

49- Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini yaratır. (Kaderleri içerisinde) dileyene kız çocukları, dileyene de erkek çocukları bahşeder.

50- Yahut onlara, hem erkek hem de kız çocukları olmak üzere çift verir. Dileyeni de kısır kılar. O, herşeyi bilendir. Herşeye gücü yetendir.

51- Allah bir insanla ancak vahiy yoluyla veya perde arkasından konuşur. Yahut bir elçi gönderip izniyle ona dilediğini vahyeder. O yücedir, hakimdir.

52- İşte böylece sana da emrimizle Kur'an'ı vahyettik. Sen, Kitap nedir, iman nedir bilmezdin. Fakat biz onu kullarımızdan dilediğimizi kendisiyle doğru yola eriştirdiğimiz bir nur kıldık. Şüphesiz ki sen doğru bir yolu göstermektesin.

52- İşte böylece sana da emrimizle Kur'an'ı vahyettik. Sen, Kitap nedir, iman nedir bilmezdin. Fakat biz onu kullarımızdan dileyene kendisiyle doğru yola erişmeleri için bir nur kıldık. Şüphesiz ki sen doğru bir yolu göstermektesin.

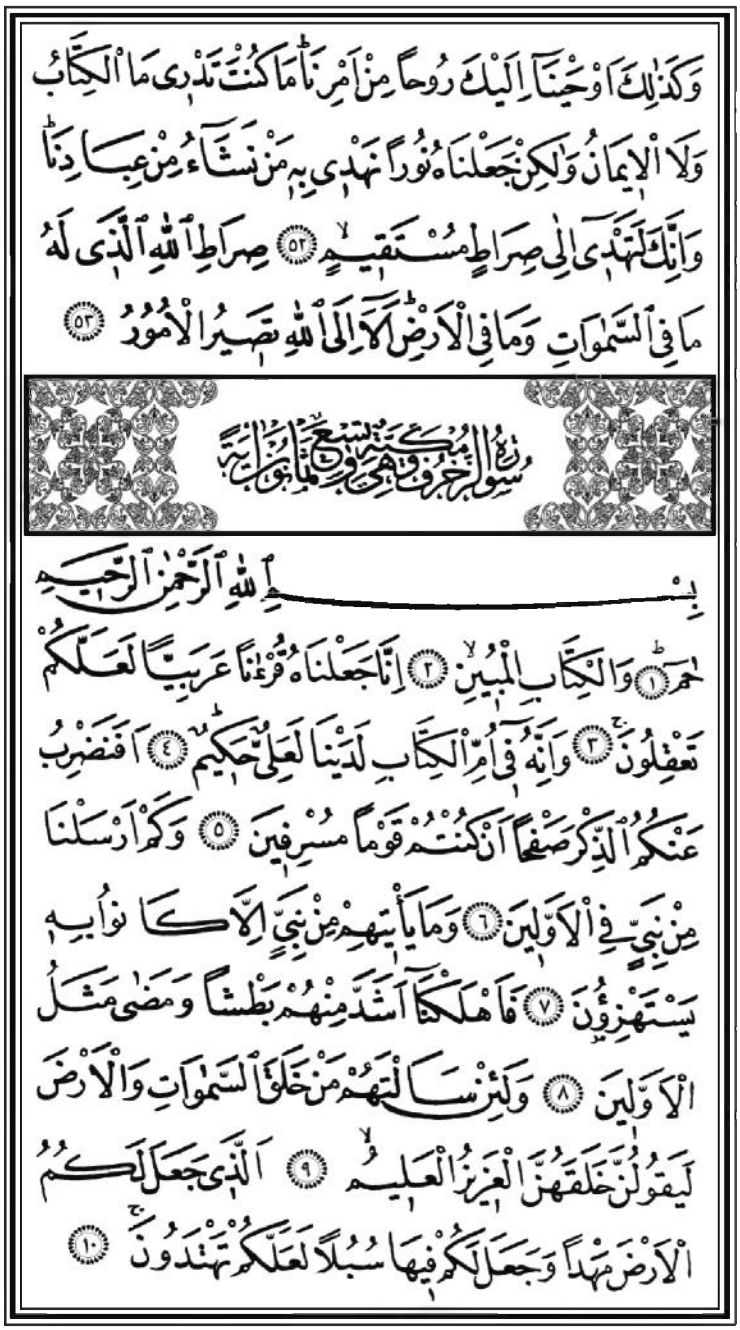
وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنتَ تَدْرِى مَا ٱلْكِتَٰبُ
وَلَا ٱلْإِيمَٰنُ وَلَٰكِن جَعَلْنَٰهُ نُورًا نَّهْدِى بِهِۦ مَن نَّشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا ۚ
وَإِنَّكَ لَتَهْدِىٓ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾ صِرَٰطِ ٱللَّهِ ٱلَّذِى لَهُۥ
مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ أَلَآ إِلَى ٱللَّهِ تَصِيرُ ٱلْأُمُورُ ﴿٥٣﴾

سورة الزخرف مكية وهي تسع وثمانون آية

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
حمٓ ﴿١﴾ وَٱلْكِتَٰبِ ٱلْمُبِينِ ﴿٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَٰهُ قُرْءَٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٣﴾ وَإِنَّهُۥ فِىٓ أُمِّ ٱلْكِتَٰبِ لَدَيْنَا لَعَلِىٌّ حَكِيمٌ ﴿٤﴾ أَفَنَضْرِبُ
عَنكُمُ ٱلذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ﴿٥﴾ وَكَمْ أَرْسَلْنَا
مِن نَّبِىٍّ فِى ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٦﴾ وَمَا يَأْتِيهِم مِّن نَّبِىٍّ إِلَّا كَانُوا۟ بِهِۦ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٧﴾ فَأَهْلَكْنَآ أَشَدَّ مِنْهُم بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ
ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ
لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ ٱلْعَزِيزُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٩﴾ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ
ٱلْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

53- (O yol) göklerin ve yerin sahibi olan Allah'ın yoludur. Dikkat edin, bütün işler sonunda Allah'a döner.

KIRKÜÇÜNCÜ SÛRE
ez-ZUHRUF SÛRESİ

Zuhruf altın ve mücevher anlamına gelir. Surede bunlardan söz edildiği ve Allah'ın insana sahip olduğu altın ve mücevherle değil, inanç ve davranışlarına göre değer verdiği anlatıldığı için sure bu adla anılmıştır. Mekke'de inmiştir ve 89 ayettir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Hâ. Mîm.

2- Apaçık bildiren Kitab'a and olsun ki!

3- Biz anlayıp düşünmeniz için onu Arapça bir Kur'an kıldık.

4- O, katımızda bulunan ana Kitap'ta (Levh-i Mahfuz'da) mevcut, yüce ve hikmetle dolu bir Kitap'tır.

5- Siz haddi aşan kimseler oldunuz diye, sizi Kur'an'la uyarmaktan vaz mı geçelim?

6- Daha önceki milletlere nice Peygamber'ler göndermiştik.

7- Onlar, kendilerine gelen her Peygamber'i mutlaka alaya alırlardı.

8- Biz bunlardan daha zorba olanları da helak ettik. Nitekim öncekilerde örneği geçmiştir.

9- And olsun ki, onlara gökleri ve yeri kim yarattı? Diye sorsan; Onları şüphesiz güçlü olan, herşeyi bilen Allah yarattı derler.

10- O, size yeri beşik kılmış ve doğru gidesiniz diye yeryüzünde size yollar yaratmıştır.

11- Gökten bir ölçüye göre suyu indiren O'dur. Biz onunla (kupkuru) ölü memlekete hayat veririz. İşte siz de böylece (mezarlarınızdan) çıkarılacaksınız.

12- Bütün çiftleri O yaratmıştır. Ve size bineceğiniz gemiler ve hayvanlar var etmiştir.

13- Böylece onların sırtına binip üzerlerine yerleşince, Rab'binizin nimetini anarak, bunu bizim hizmetimize vereni tesbih ve takdis ederiz, yoksa biz bunlara güç yetiremezdik, diyesiniz.

14- Biz şüphesiz Rab'bimize döneceğiz (demelisiniz).

15- Ama onlar, kullarından bir kısmını O'nun bir cüzü kıldılar Gerçekten insan apaçık bir küfürdedir.

15- Ama onlar, kullarımdan bir kısmını O'nun bir cüzü kıldılar (Allah'a eş koştular). Gerçekten (böyle) insanlar apaçık bir küfürdedir.

16- Yoksa Allah, yarattıklarından kızları kendisine aldı da oğulları size mi ayırdı?

17- Onlardan biri, Rahman'a isnat ettiği kız çocuğuyla müjdelenince hiddetlenerek yüzü simsiyah kesilir.

18- Süs içinde yetiştirilip savaş edemeyecek olanı mı istemiyorlar? (Onları Rahman'a isnat ediyorlar, Allah'ın bir parçası olarak sayıyorlar).

19- Onlar, Rahman'ın kulları olan melekleri de dişi saydılar. Acaba meleklerin yaratılışlarını mı görmüşler? Onların bu şahitlikleri yazılacak ve sorguya çekilecekleridir.

وَٱلَّذِى نَزَّلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ فَأَنشَرْنَا بِهِۦ بَلْدَةً مَّيْتًا ۚ
كَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾ وَٱلَّذِى خَلَقَ ٱلْأَزْوَٰجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
لَكُم مِّنَ ٱلْفُلْكِ وَٱلْأَنْعَٰمِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾ لِتَسْتَوُۥا۟ عَلَىٰ
ظُهُورِهِۦ ثُمَّ تَذْكُرُوا۟ نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا ٱسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا۟ سُبْحَٰنَ
ٱلَّذِى سَخَّرَ لَنَا هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُۥ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾ وَإِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا
لَمُنقَلِبُونَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوا۟ لَهُۥ مِنْ عِبَادِهِۦ جُزْءًا ۚ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ
لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ أَمِ ٱتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَىٰكُم
بِٱلْبَنِينَ ﴿١٦﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَٰنِ مَثَلًا ظَلَّ
وَجْهُهُۥ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾ أَوَمَن يُنَشَّؤُا۟ فِى ٱلْحِلْيَةِ وَهُوَ
فِى ٱلْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا۟ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ ٱلَّذِينَ هُمْ
عِبَٰدُ ٱلرَّحْمَٰنِ إِنَٰثًا ۚ أَشَهِدُوا۟ خَلْقَهُمْ ۚ سَتُكْتَبُ
شَهَٰدَتُهُمْ وَيُسْـَٔلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا۟ لَوْ شَآءَ ٱلرَّحْمَٰنُ مَا عَبَدْنَٰهُمْ ۗ
مَا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ ءَاتَيْنَٰهُمْ
كِتَٰبًا مِّن قَبْلِهِۦ فَهُم بِهِۦ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُوٓا۟ إِنَّا وَجَدْنَآ
ءَابَآءَنَا عَلَىٰٓ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

20- Ve dediler ki; Rahman dileseydi biz onlara tapmazdık. Onların bu hususta bir bilgileri yoktur. Onlar sadece yalan söylüyorlar.

21- Yoksa bundan önce onlara bir Kitap verdik de ona mı tutunuyorlar?

22- Hayır! Sadece babalarımızı biz, bir din üzerinde bulduk, biz de onların izinde gidiyoruz derler.

23- Senden önce de hangi memlekete uyarıcı göndermişsek mutlaka oranın varlıklıları; Babalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izlerine uyarız, derlerdi.

24- Ben size, babalarınızı üzerinde bulduğunuz (din)'den daha doğrusunu getirmişsem (yine mi bana uymazsınız)? Deyince, dediler ki; Doğrusu biz sizinle gönderilen şeyi inkar ediyoruz.

25- Bizde onlardan intikam aldık. Bak, yalanlayanların sonu nasıl oldu?

25- Onlarda (kendi nefislerinden) intikam aldılar. Bak, yalanlayanların sonu nasıl oldu?

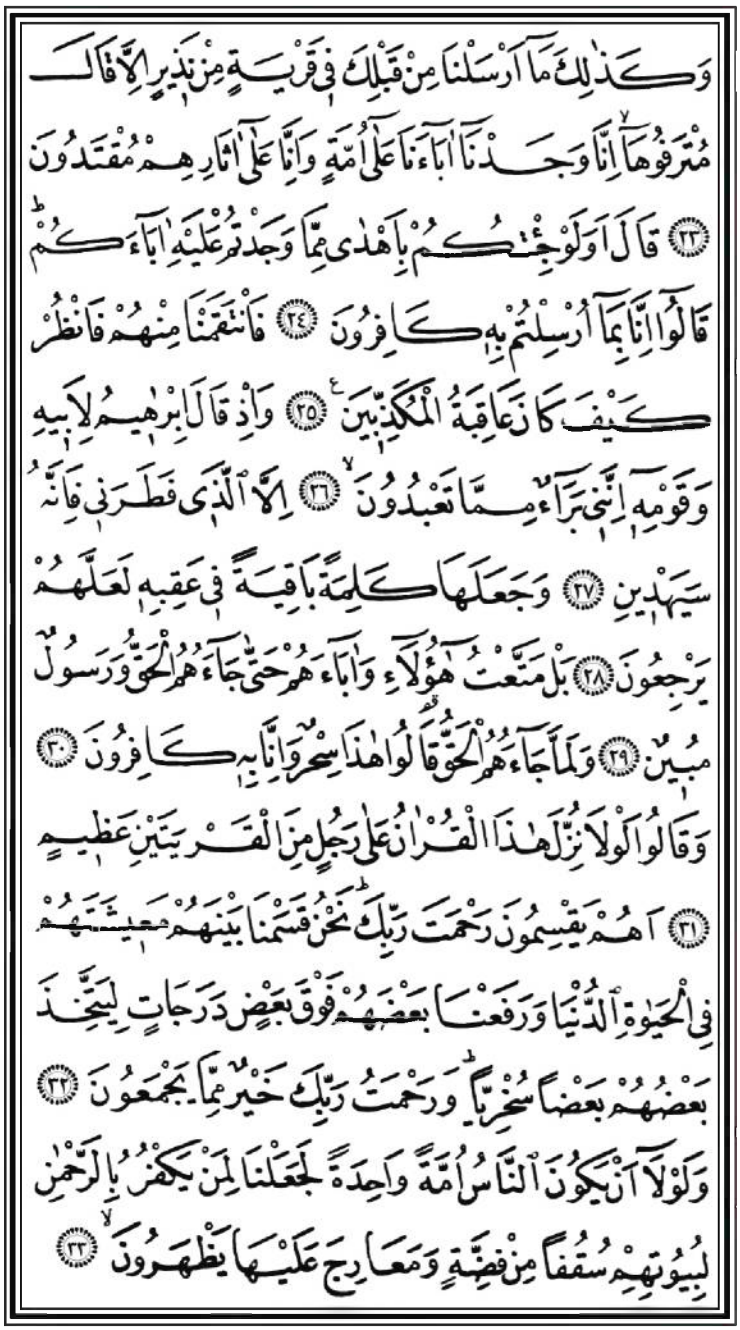

26- Bir zaman İbrahim, babasına ve kavmine demişti ki; Ben sizin taptıklarınızdan uzağım.

27- Ben yalnız beni yaratana taparım. Çünkü O, beni doğru yola iletecektir.

27- Ben yalnız beni yaratana taparım. Çünkü O, bana doğru yolu gösterecektir.

28- Bu sözü, ardından geleceklere devamlı kalacak bir miras olarak bıraktık ki, insanlar (onun dinine) dönsünler.

29- Doğrusu bunları da atalarını da kendilerine hak ve onu açıklayan bir Peygamber gelinceye kadar geçindirdim.

30- Fakat kendilerine hak gelince; Bu bir büyüdür, biz onu tanımıyoruz, dediler.

31- Ve dediler ki; Bu Kur'an iki şehirden bir büyük adama indirilse olmaz mıydı?

32- Rab'binin rahmetini onlar mı paylaştırıyorlar? Dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında biz paylaştırdık. Birbirlerine iş gördürmeleri için kimini ötekine derecelerle üstün kıldık. Rab'binin rahmeti onların biriktirdikleri şeylerden daha hayırlıdır.

32- Rab'binin rahmetini onlar mı paylaştırıyorlar? Dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında biz paylaştırdık. Birbirlerine iş gördürmeleri için kimi ötekilerden derecelerle üstündür. Rab'binin rahmeti onların biriktirdikleri şeylerden daha hayırlıdır.

33- Şayet insanların küfürde birleşmiş tek ümmet olması (tehlikesi) bulunmasaydı, Rahmanı inkar edenlerin evlerinin tavanlarını ve çıkacakları merdivenlerini gümüşten yapardık.

34- Evlerinin kapılarını da üzerine yaslanacak koltukları da (hep gümüşten yapardık.)

35- Ve onları ziynetlere boğardık. Bütün bunlar sadece dünya hayatının geçimliğidir. Ahiret ise, Rab'binin katında, Allah'ın azabından sakınıp rahmetine sığınanlara mahsustur.

36- Kim Rahman'ı zikretmekten gafil olursa, yanından ayrılmayan bir şeytanı ona musallat ederiz.Artık bu onun için bir arkadaştır.

36- Kim Rahman'ı zikretmekten gafil olursa, yanında kendisine musallat olan bir şeytan bulur. Artık bu onun için bir arkadaştır.

37- Şüphesiz bu şeytanlar onları doğru yoldan alıkoyarlar da onlar, kendilerinin doğru yolda olduklarını sanırlar.

38- O şeytan dostu kimse, en sonunda bize gelince arkadaşına; Keşke benimle senin aranda doğu ile batı arası kadar uzaklık olsaydı, ne kötü arkadaşmışsın, der.

39- Zulmettiğiniz için bugün (nedamet) size hiçbir fayda vermeyecektir. Çünkü siz azapta ortaksınız.

40- (Rasul'üm!) Sağırlara sen mi işittireceksin; Yahut körleri ve apaçık sapıklıkta olanları doğru yola sen mi ileteceksin?

41- Biz seni onlardan alıp götürsek de yine onlardan intikam alırız.

41- Biz seni onlardan alıp götürsek de, yine onlar kendi nefislerinden intikam alırlar.

42- Yahut onlara vadettiğimiz azabı, sana gösteririz. Çünkü bizim onlara gücümüz yeter.

43- Sen, sana vahyedilene sımsıkı sarıl. Şüphesiz sen dosdoğru yoldasın.

44- Doğrusu Kur'an, sana ve kavmine bir öğüttür. İleride ondan sorumlu tutulacaksınız.

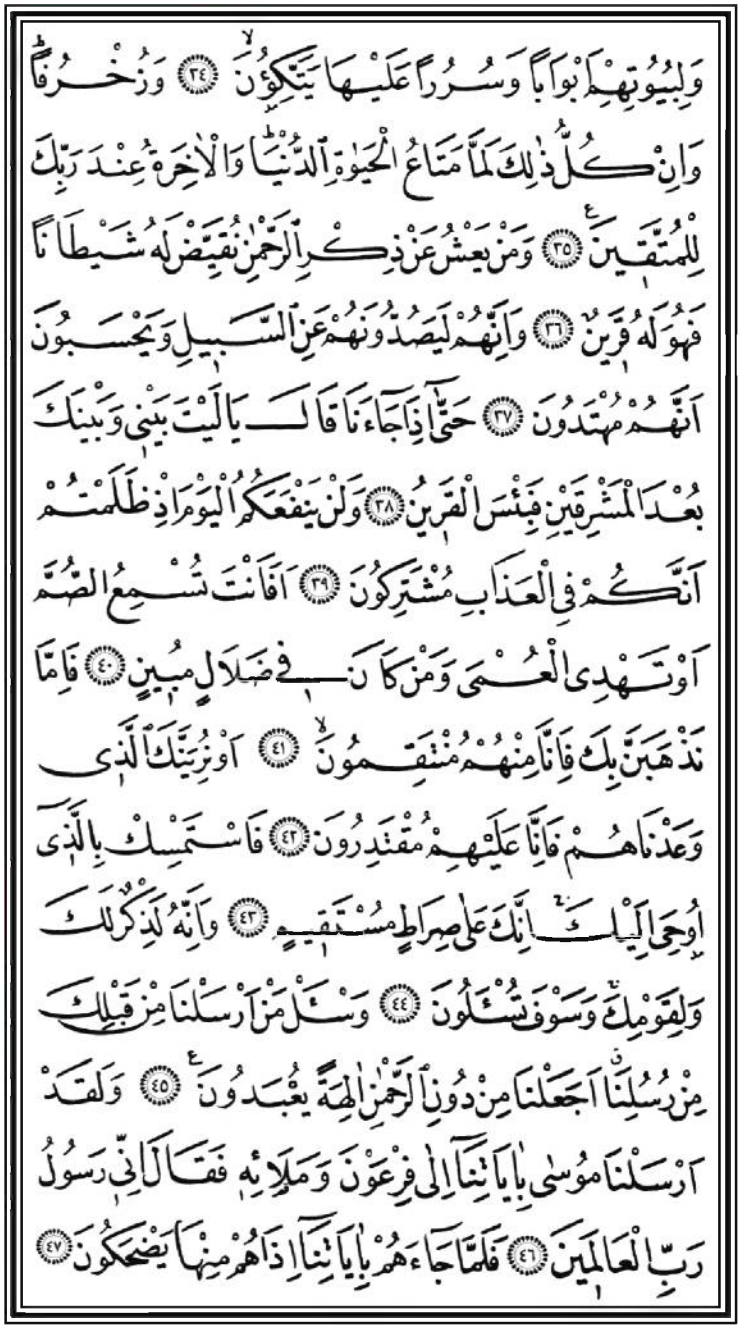

45- Senden önce Rasul'lerimizden göndermiş olduğumuz elçilerimize sor! Rahman'dan başka tapılacak tanrılar (edinin diye) emretmiş miyiz?

46- And olsun biz Musa'yı ayetlerimizle Firavun'a ve onun ileri gelen adamlarına göndermiştik de Musa; Ben alemlerin Rab'binin elçisiyim, demişti.

47- Onlara ayetlerimizi getirince, bunlara gülüvermişlerdi.

48- Onlara gösterdiğimiz her bir ayet (mucize) diğerinden daha büyüktü. Doğru yola dönsünler diye onları azaba uğrattık.

49- Bunun üzerine dediler ki; Ey büyücü! Sana verdiği ahde göre bizim için Rab'bine dua et; Çünkü biz artık doğru yola gireceğiz.

50- Fakat biz onlardan azabı kaldırınca, sözlerinden dönüverdiler.

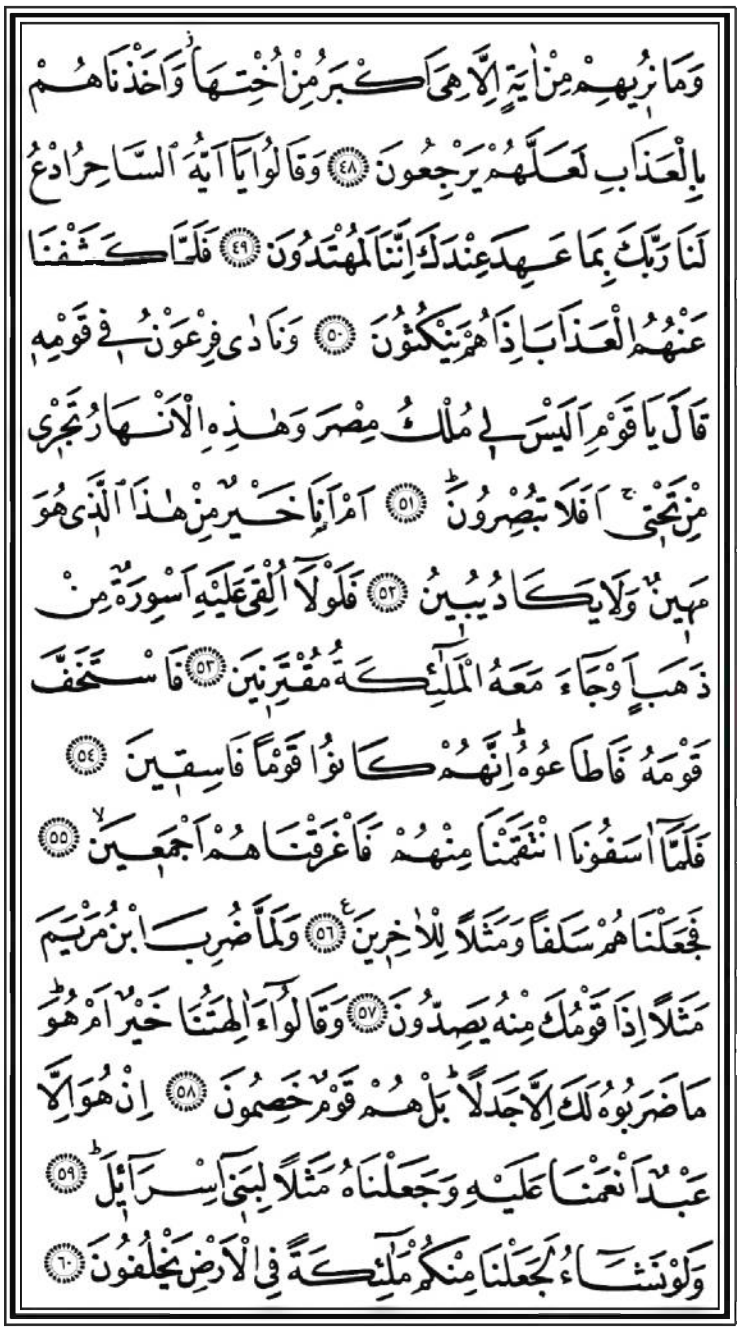

51- Firavun kavmine seslendi ve şöyle dedi; Ey kavmim! Mısır mülkü ve altından akıp giden şu ırmaklar benim değil mi? Hala görmüyor musunuz?

52- Yoksa ben, kendisi zayıf ve neredeyse söz anlatamayacak durumda şu adamdan daha hayırlı değil miyim?

53- Ona altın bilezikler verilmeli veya yanında ona yardımcı melekler verilmeli değil miydi?

54- Firavun kavmini aldattı; Onlar da kendisine boyun eğdiler. Onlar yoldan çıkmış bir kavimdi.

55- Böylece bizi öfkelendirince onlardan intikam aldık, Hepsini suda boğduk.

55- Böylece bizi üzdüler onlarda (sınırları aştılar kendi nefislerinden) intikam aldılar, Hepsini suda boğduk.

56- Onları, sonradan gelenlerin geçmişi ve bir ibret örneği kıldık.

57- Meryem oğlu İsa, bir misal olarak anlatılınca senin kavmin hemen bağrışmaya başladılar.

58- Bizim tanrılarımız mı hayırlı, yoksa o mu? Dediler. Bunu sana ancak tartışmak için söylediler. Doğrusu onlar kavgacı bir toplumdu.

59- O sadece kendisine nimet verdiğimiz ve İsrailoğullarına örnek kıldığımız bir kuldur.

60- Eğer dileseydik, içinizden, yeryüzünde yerinize geçecek melekler yaratırdık.

61- Şüphesiz ki o (İsa) kıyametin (ne zaman kopacağının) bilgisidir. Ondan hiç şüphe etmeyin ve bana uyun; çünkü bu dosdoğru yoldur.

62- Sakın şeytan sizi yoldan çevirmesin. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.

63- İsa, açık delillerle geldiği zaman demişti ki; Ben size hikmet getirdim ve ayrılığa düştüğünüz şeylerden bir kısmını size açıklamak için geldim. Öyleyse Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

64- Çünkü Allah, benim de Rab'bim sizin de Rab'binizdir. O'na ibadet edin. İşte bu, doğru yoldur.

65- Ama aralarından çıkan guruplar, bir ihtilafa düştüler. Acı bir günün azabı karşısında vay o zulmedenlerin haline.

66- Onlar farkında değillerken kıyamet gününün kendilerine ansızın gelmesinden başka bir şey mi bekliyorlar?

67- O gün, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar dışında, dost olanlar (bile) birbirlerine düşman kesilirler.

68- Ey kullarım! Sizin üzerinizde bugün hiçbir korku yoktur ve siz mahzun olacaklar da değilsiniz.

69- Öyle kullar ki, bizim ayetlerimize iman ettiler ve Müslüman oldular.

70- Siz ve eşleriniz, ağırlanmış olarak cennete giriniz.

71- Onlara altın tepsiler ve kadehler dolaştırılır, orada canlarının hoşlanacağı ve gözlerin lezzet alacağı şeyler vardır ve kendilerine siz orada ebedi kalacaksınız.

وَإِنَّهُۥ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ ۚ هَٰذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ ۖ إِنَّهُۥ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَآءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُم
بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُم بَعْضَ الَّذِى تَخْتَلِفُونَ فِيهِ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُونِ ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّى وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هَٰذَا
صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنۢ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ
لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٦٥﴾ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ
أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾ ٱلْأَخِلَّآءُ يَوْمَئِذٍۭ
بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ يَٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ
عَلَيْكُمُ ٱلْيَوْمَ وَلَآ أَنتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا
وَكَانُوا۟ مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾ ٱدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ أَنتُمْ وَأَزْوَٰجُكُمْ
تُحْبَرُونَ ﴿٧٠﴾ يُطَافُ عَلَيْهِم بِصِحَافٍ مِّن ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ ۖ
وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ ٱلْأَنفُسُ وَتَلَذُّ ٱلْأَعْيُنُ ۖ وَأَنتُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ
﴿٧١﴾ وَتِلْكَ ٱلْجَنَّةُ ٱلَّتِىٓ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾
لَكُمْ فِيهَا فَٰكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

72- Ve işte bu, o cennetir ki, yapar olduğunuz şeylerden dolayı ona varis kılınmış oldunuz.

73- Sizin için burada birçok meyveler vardır, onlardan yersiniz denilir.

74- Kâfirler ise şüphe yok ki, cehennemin azabı içerisinde ebediyyen kalıcılardır.

75- Onlardan bu azab hafifletilmeyecektir ve onlar bunun içinde kurtuluştan ümit kesmişlerdir.

76- Biz onlara zulmetmedik, fakat onlar kendileri zalim kimselerdir.

77- Ey malik! Rab'bin bizim işimizi bitirsin diye seslenirler. Malik de; Siz böyle kalacaksınız, der.

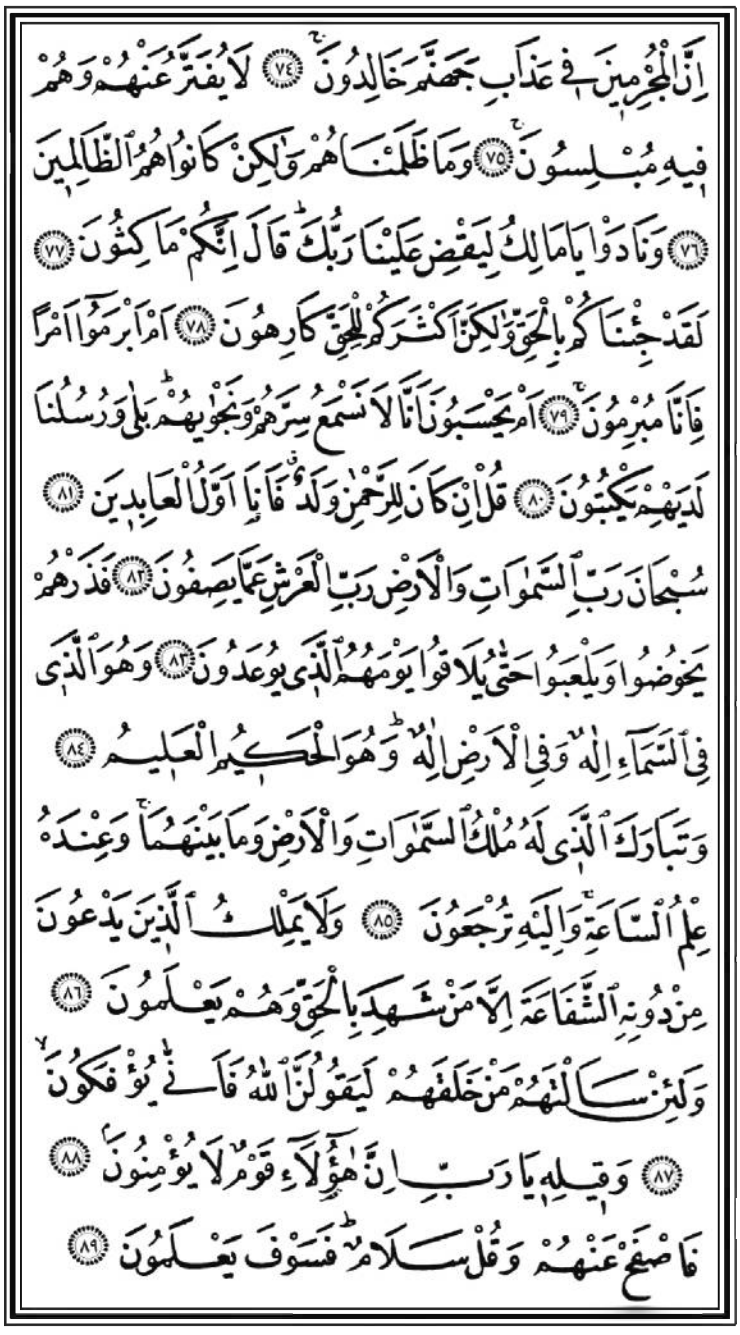

78- And olsun biz size hakkı getirdik, fakat çoğunuz haktan hoşlanmıyorsunuz.

79- Yoksa (müşrikler) bir işe kesin karar mı verdiler? Doğrusu biz de kararlıyız.

80- Yoksa onlar, bizim kendilerinin sırlarını ve gizli konuşmalarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır, öyle değil; yanlarındaki elçilerimiz (hafıza melekleri de) yazmaktadır.

81- De ki; Eğer Rahman'ın bir çocuğu olsaydı, elbette ben (ona) kulluk edenlerin ilki olurdum.

82- Göklerin ve yerin Rab'bi, Arşın'da Rab'bi olan Allah onların vasıflandırmalarından yücedir, münezzehtir.

83- Sen bırak onları, kendilerine söz verilen günlerine kavuşuncaya kadar, batıla dalıp, oynayadursunlar.

84- Gökteki İlah da, yerdeki İlah da O'dur. O, hakimdir, herşeyi bilendir.

85- Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan herşeyin mülkü kendisine ait olan Allah ne yücedir! Kıyamet saatini bilmek de O'na mahsustur. Siz O'na döndürüleceksiniz.

86- Allah'ı bırakıp da taptıkları putlar, şefaat edemezler. Ancak bilerek hakka şahitlik edenler bunun dışındadır.

87- Ando lsun onlara kendilerini kimin yarattığını sorsan elbette Allah derler. O halde nasıl (Allah'a kulluktan) çevriliyorsunuz.

88- (Rasul'üllah'ın) Ya Rab'bi! Bunlar iman etmeyen bir kavimdir, demesine karşı Allah'a malumdur.

89- Şimdilik sen onlardan yüz çevir ve size selam olsun de. Yakında bilecekler! Buyurdu.

KIRKDÖRDÜNÇÜ SÛRE
ed-DUHAN SÛRESİ

Mekke'de inen bu sure ellidokuz ayettir. Adını, onuncu ayette geçen ve duman manasına gelen (duhan) kelimesinden) almıştır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Hâ. Mîm.

2- Apaçık bildiren Kitap'a yemin olsun ki.

3- Biz onu (Kur'an'ı) mübarek bir gecede indirdik. Kuşkusuz biz uyarıcıyızdır.

4- Katımızdan bir emirle her hikmetli işe o gecede hükmedilir.

5- Biz tarafımızdan bir emir olarak Peygamber'ler göndermekteyiz.

6- Rab'binden bir rahmet olarak O'dur, muhakkak ki, bihakkın işiten ve bilendir.

7- Eğer kesin olarak inanıyorsanız (bilin ki Allah) göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rab'bidir.

8- O'ndan başka İlah yoktur. O diriltir ve öldürür. Sizin de Rab'biniz önceki atalarınızın da Rab'bidir.

9- Fakat onlar şüphe içinde eğlenip duruyorlar.

10- Şimdi sen göğün açık bir duman çıkaracağı günü gözetle.

11- İnsanları bürüyecek, bu elem verici bir azaptır.

12- (İşte o zaman insanlar) Rab'bimiz! Bizden azabı kaldır. Doğrusu biz artık mü'minleriz derler.

13- Nerede onlarda öğüt almak? Oysa kendilerine gerçeği açıklayan bir elçi gelmişti.

14- Sonra ondan yüz çevirdiler ve; Bu, öğretilmiş bir deli! Dediler.

15- Biz azabı birazcık kaldıracağız, ama siz yine (eski halinize) döneceksiniz.

16- Fakat biz büyük bir şiddetle yakalayacağımız gün, kesinlikle intikamımızı alırız

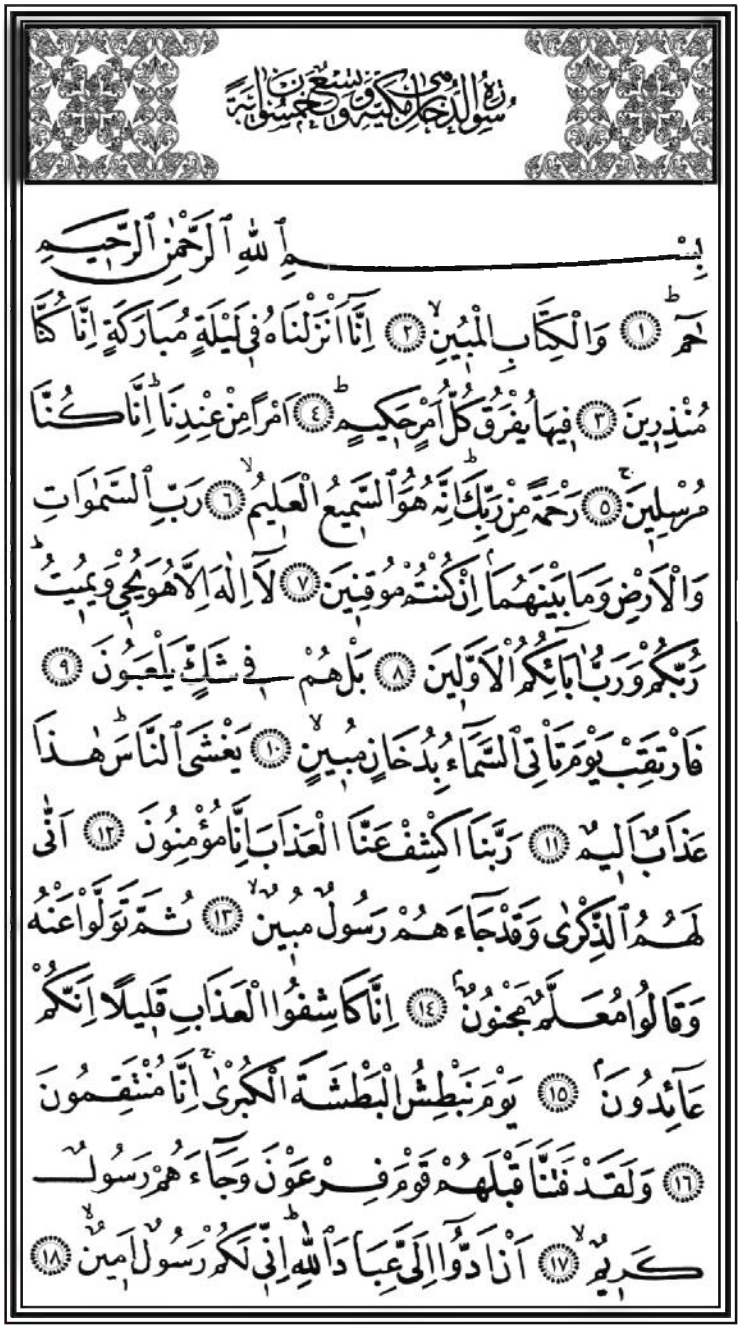

16- Fakat biz büyük bir şiddetle yakalayacağımız gün, kesinlikle (onlar kendi nefislerinden) intikam alırlar

17- And olsun ki onlardan evvel Firavun'un kavmini bir imtihana tabi tuttuk ve onlara kerim bir Peygamber gelmişti.

18- Onlara demişti ki! Allah'ın kullarını bana teslim ediniz. Şüphe yok ki ben sizin için emin bir Peygamber'im.

19- Allah'a karşı ululuk taslamayın. Çünkü ben size apaçık bir delil getiriyorum.
20- Ben beni taşlamanızdan, benim ve sizin Rab'biniz olan Allah'a sığındım.
21- Eğer bana inanmazsanız, hiç değilse yanımdan uzaklaşın.
22- Bunun üzerine Musa; Bunlar suç işleyen bir toplumdur, diye Rab'bine arzetti.
23- Allah, o halde kullarımı geceleyin yola çıkar. Çünkü takip edileceksiniz, buyurdu.

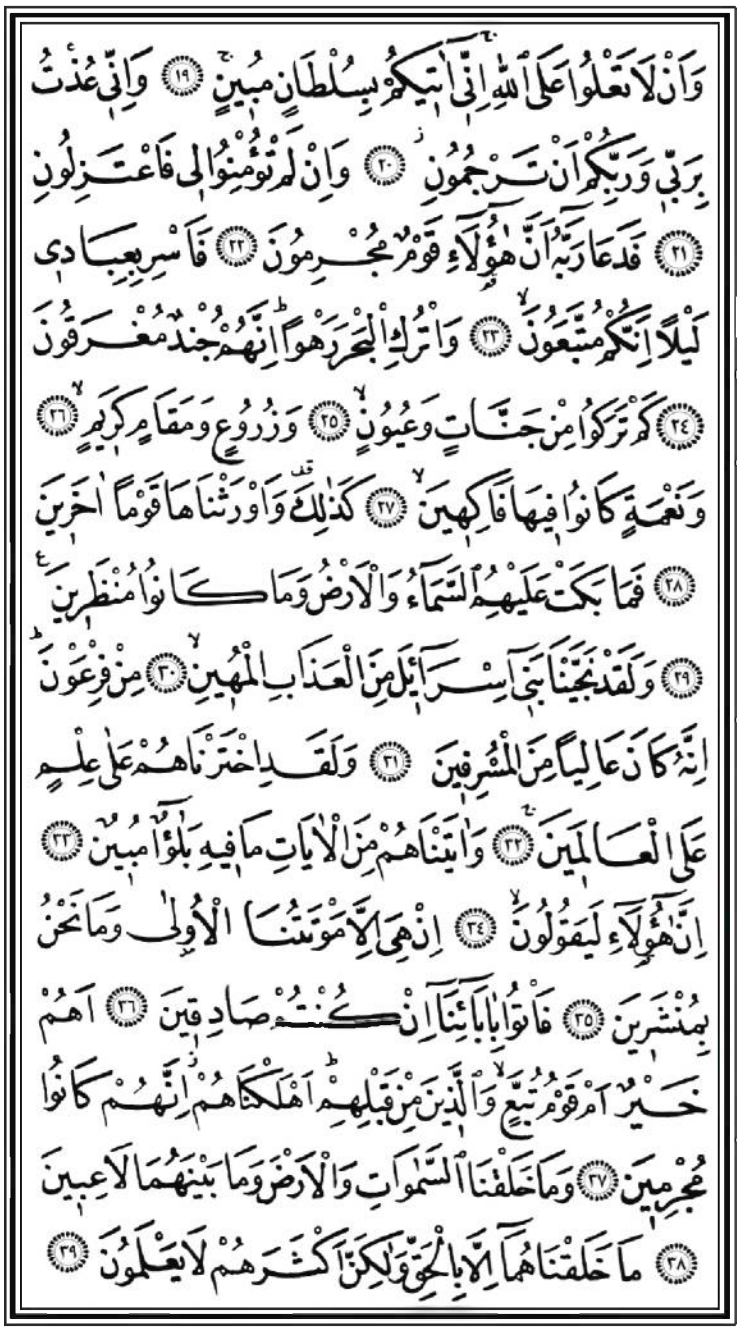

24- Denizi açık halde bırak. Çünkü onlar boğulacak bir ordudur.
25- Neler terkettiler bağlardan ve pınarlardan.
26- Ve ekinlerden ve güzel ikametgahlardan.
27- Ve içinde zevki sefa sürdükleri nimetlerden.
28- İşte böylece biz de onları başka bir topluma miras bıraktık.
29- Gök ve yer onların ardından ağlamadı; Onlara muhlet de verilmedi.
30- And olsun biz, İsrailoğullarını o alçaltıcı azaptan kurtardık.
31- Yani Firavun'dan Çünkü o bir zorba idi, aşırı gidenlerdendi.
32- And olsun biz, İsrailoğullarına, bilerek, (kendi zamanlarında) alemlerin üstünde bir imtiyaz verdik.

32- And olsun biz, İsrail oğullarına, bilerek, (insan olarak yaratılışlarından dolayı) alemlerin üstünde bir imtiyaz verdik.

33- Onlara, içinde açık bir imtihan bulunan işaretler verdik.
34- Muhakkak ki, işte onlar elbette diyeceklerdir ki;
35- İlk ölümümüzden sonra birşey yoktur. Biz diriltilecek değiliz.
36- Doğru söylüyorsanız atalarımızı getirin.
37- Bunlar mı daha hayırlı, yoksa Tubba Kavmi ile onlardan öncekiler mi? Onları yok ettik, çünkü onlar suçlu idiler.
38- Biz gökleri, yeri ve bunlar arasında bulunanları, oyun ve eğlence olsun diye yaratmadık.
39- Onları sadece gerçek bir sebeple yarattık. Fakat onların çoğu bilmiyorlar.

40- Şüphesiz (hakkı batıldan ayıran) hüküm günü, hepsinin bir arada buluşacağı gündür.

41- O gün, dostun dosta hiçbir faydası olmaz, kendilerine yardım da edilmez.

42- Ancak Allah'ın merhamet ettiği kimseler böyle değildir. Şüphesiz O, üstündür, merhametlidir.

43- Şüphesiz zakkum ağacı;

44- Çok günahkar olanın yemeğidir.

45- Erimiş bakır gibi karınlar içinde kaynar.

46- Son derece sıcak suyun kaynaması gibi.

47- Tutun onu cehennemin ortasına sürükleyin.

48- Sonra başına azap olarak kaynar su dökün.

49- (Ve deyin ki;) Tat bakalım. Hani sen kendince üstündün, şerefliydin!

50- İşte bu şüphelenip durduğunuz şeydir.

51- Muttakiler ise hakikaten güvenilir bir makamdadırlar.

52- Bahçelerde ve pınar başlarındadırlar.

53- İnce ipekten ve parlak atlastan giyerek karşılıklı otururlar.

54- İşte böyle. Bunun yanı sıra biz onları, iri gözlü hurilerle evlendiririz.

55- Orada güven içinde (canlarının çektiği) her meyveyi isterler.

56- İlk tattıkları ölüm dışında, orada artık ölüm tatmazlar. Ve Allah onları cehennem azabından korumuştur. (sürekli hayata kavuşmuşlardır.)

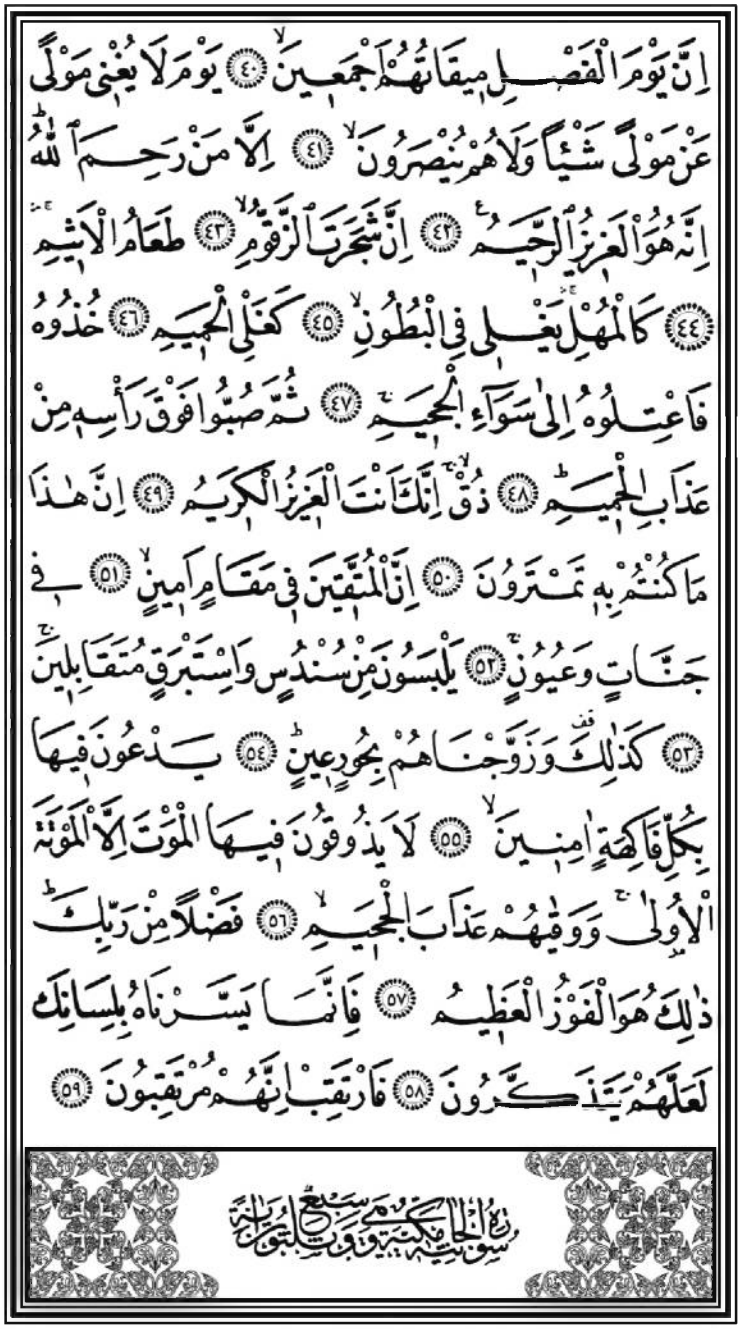

57- (Bunlar) Rab'binden bir lütuf olarak (verilmiştir). İşte büyük kurtuluş budur.

58- Biz onu (Kur'an'ı) öğüt alsınlar diye senin dilinde indirerek kolayca anlaşılmasını sağladık.

59- (Yine de inanmayanların başlarına gelecekleri) bekle; Onlar da beklemektedirler.

KIRKBEŞİNCİ SÛRE
el-CÂSİYE SÛRESİ

Mekke'de inmiştir. otuzyedi ayettir. Adını yirmisekizinci ayette geçen ve kıyamette dizüstü çökenleri anlatan casiye' den almıştır. Bu sureye Şeriat ve Dehr suresi de denilir.

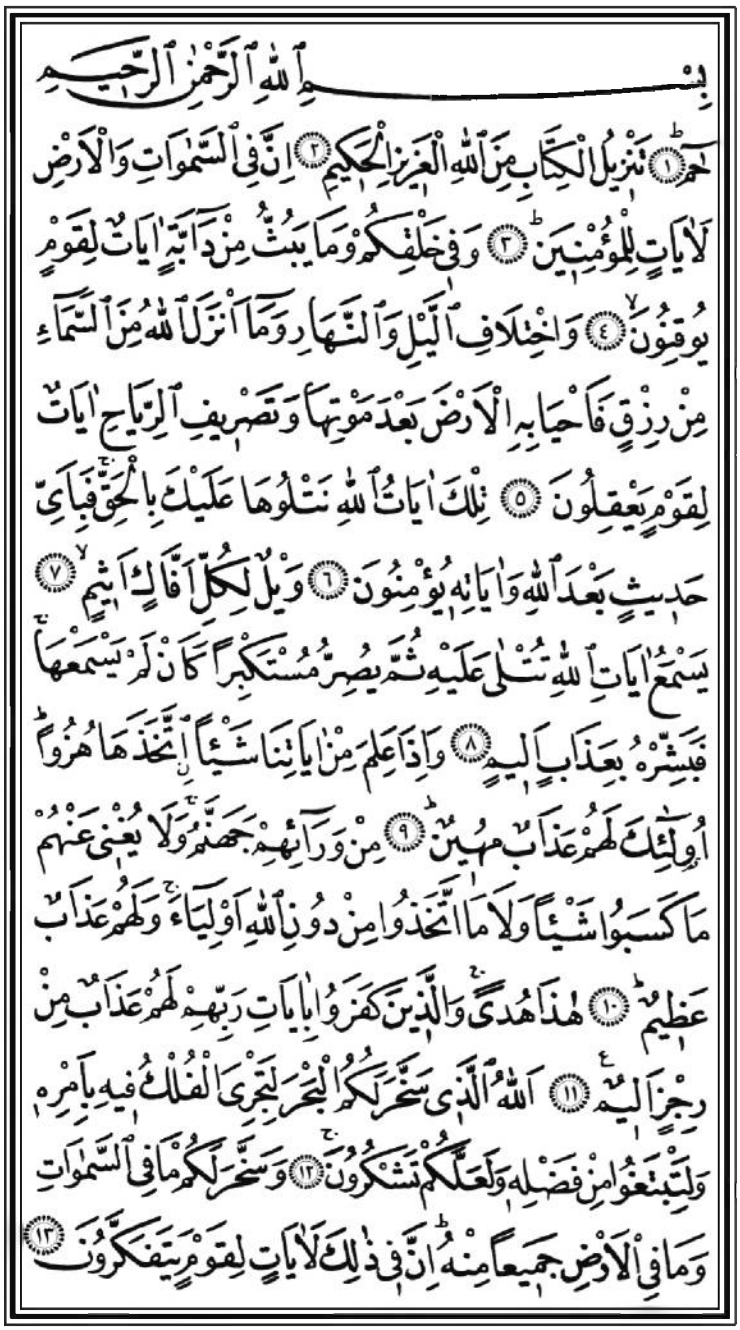

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Hâ. Mîm.

2- Kitap, aziz ve hakim olan Allah tarafından indirilmiştir.

3- Şüphesiz göklerde ve yerde mü'minler için birçok ayetler vardır.

4- Sizin yaratılışınızda ve (Allah'ın) yeryüzünde yaydığı canlılarda, kesin olarak inanan bir toplum için ibret verici işaretler vardır.

5- Gecenin ve gündüzün değişmesinde, Allah'ın gökten indirmiş olduğu rızıkta (yağmurda) ve ölümünden sonra yeri onunla diriltmesinde, rüzgarları değişik yönlerden estirmesinde, aklını kullanan toplum için dersler vardır.

6- İşte sana gerçek olarak okuduğumuz bunlar Allah'ın ayetleridir. Artık Allah'tan ve O'nun ayetlerinden sonra hangi söze inanacaklar?

7- Vay haline, her yalancı ve günahkar kişinin.

8- O, Allah'ın kendisine okunan ayetlerini işitir de sonra büyüklük taslayarak sanki hiç onları duymamış gibi (küfründe) direnir. İşte onu acı bir azap ile müjdele.

9- (O) ayetlerimizden birşey öğrendiği zaman onlarla alay eder. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

10- Ötelerinde de cehennem vardır. Kazandıkları şeyler de, Allah'ı bırakıp edindikleri dostlar da onlara hiçbir fayda vermez. Büyük azap onlaradır.

11- İşte bu Kur'an bir hidayettir. Rab'lerinin ayetlerini inkar edenlere gelince, onlara en kötüsünden, elem verici bir azap vardır.

12- Allah O (yüce) varlıktır ki, emri gereğince içinde gemilerin yüzmesi ve lütfedip verdiği rızkı aramanız için bir de şükredesiniz diye denizi size hazır hale getirmiştir.

13- O, göklerde ve yerde ne varsa hepsini, kendi katından (bir lütuf olmak üzere) size boyun eğdirmiştir. Elbette bunda düşünen bir toplum için ibretler vardır.

14- İman edenlere söyle; Allah'ın (ceza) günlerinin geleceğini ummayanları bağışlasınlar. Çünkü Allah her toplumu, yaptığına göre cezalandıracaktır.

15- Kim iyi iş yaparsa faydası kendinedir, kim de kötülük yaparsa zararı yine kendinedir. Sonra Rab'binize döndürüleceksiniz.

16- And olsun ki biz, İsrail-oğullarına Kitap, hüküm ve Peygamber'lik verdik. Onları güzel rızıklarla besledik ve onları dünyalara üstün kıldık.

16- And olsun ki biz, İsrail-oğullarına Kitap, hüküm ve Peygamber'lik verdik. Onları güzel rızıklarla besledik (insan olarak yaratılışlarından dolayı) onları dünyalara üstün kıldık.

17- Din konusunda onlara açık deliller verdik. Ama onlar kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki çekememezlik yüzünden ayrılığa düştüler. Şüphesiz Rab'bin, ayrılığa düştükleri şeyler hakkında kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

18- Sonra da seni din konusunda bir şeriat sahibi kıldık. Sen ona uy; Bilmeyenlerin isteklerine uyma.

19- Çünkü onlar, Allah'a karşı sana hiçbir fayda vermezler. Doğrusu zalimler birbirlerinin dostlarıdır; Allah da takva sahiplerinin dostudur.

20- Bu (Kur'an), insanlar için basiret nurları, kesin olarak inanan bir toplum için hidayet ve rahmettir.

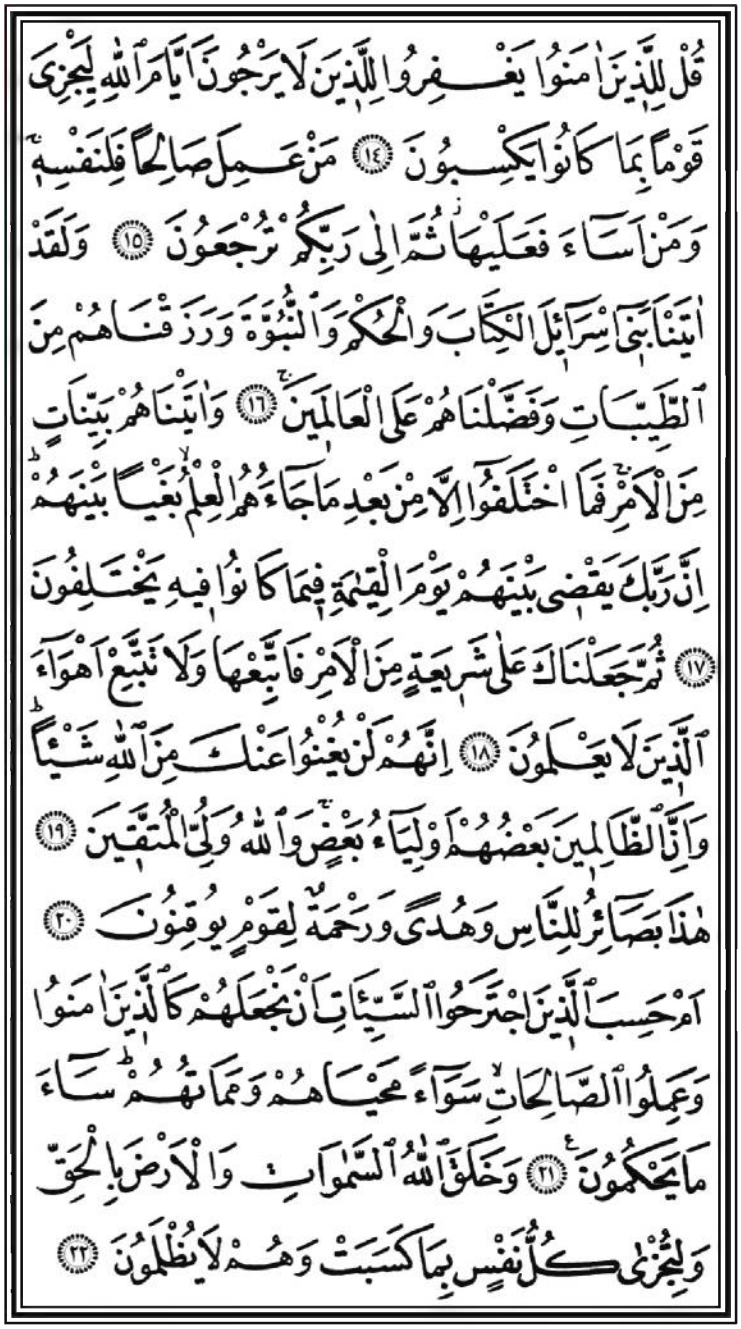

21- Yoksa kötülük işleyenler ölümlerinde ve sağlıklarında kendilerini, inanıp iyi ameller işleyen kimseler ile bir mi tutacağımızı sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar.

22- Allah, gökleri ve yeri yerli yerince yaratmıştır. Böylece herkes kazancına göre karşılık görür. Onlara haksızlık edilmez.

23- Heva ve hevesini tanrı edinen, Allah'ın (kendi katından) bir bilgiye göre saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözünün üstüne de perde çektği kimseyi gördün mü? Şimdi onu Allah'tan başka kim doğru yola eriştirebilir? Hâlâ ibret almayacak mısınız?

23- Heva ve hevesini tanrı edinen, Allah'ın (doğru yolundan) sapıtıp da kulağını ve kalbini mühürlettiren, gözünün üstüne de perde çektiren kimseyi gördün mü? Şimdi onu Allah'tan başka kim doğru yola eriştirebilir? Hâlâ ibret almayacak mısınız?

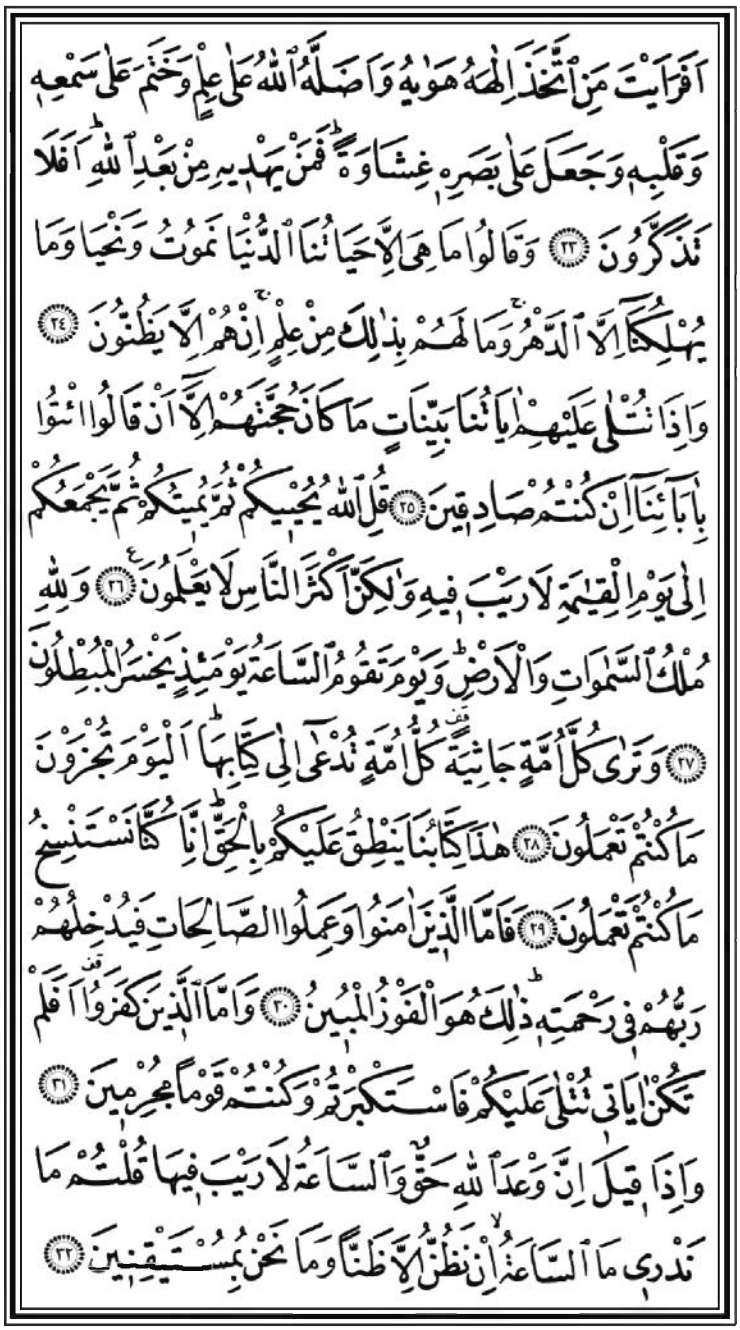

24- Dediler ki; Hayat ancak bu dünyada yaşadığımızdır. Ölürüz ve yaşarız. Bizi ancak zaman helak eder. Bu hususta onların hiçbir bilgisi de yoktur. Onlar sadece zanna göre hüküm veriyorlar.

25- Onlara açıkca ayetlerimiz okunduğu zaman; Doğru sözlü iseniz atalarımızı getirin, demelerinden başka delilleri yoktur.

26- De ki; Allah sizi diriltir, sonra öldürür. Sonra sizi şüphe götürmeyen kıyamet gününde biraraya toplar. Fakat insanların çoğu bilmezler.

27- Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Kıyametin kopacağı gün var ya, işte o gün batıla sapanlar hüsrana uğrayacaklardır.

28- O gün her ümmeti, diz çökmüş görürsün. Her ümmet kendi Kitab'ına çağırılır. (Onlara şöyle denilir); Bu gün, yaptıklarınızla cezalandırılacaksınız.

29- Bu yüzünüze karşı gerçeği söyleyen Kitab'ımızdır. Çünkü biz, yaptıklarınızı kaydediyorduk.

30- İnanıp iyi işler yapanlara gelince, Rab'leri onları rahmetine kabul eder. İşte apaçık kurtuluş budur.

31- Ama inkar edenlere gelince onlara; Ayetlerim size okunmuş, siz de büyüklenip suçlu bir toplum olmuştunuz. değil mi? Denilir.

32- Allah'ın vaadi gerçektir, kıyamet gününde şüphe yoktur dendiği zaman; Kıyametin ne olduğunu bilmiyoruz. Onun bir tahminden ibaret olduğunu sanıyoruz. (Onun hakkında) kesin bir bilgi elde etmiş değiliz, demiştiniz.

33- Yaptıklarının kötülükleri, onlara görünmüş, alay edip durdukları şey onları kuşatmıştır.

34- Denilir ki; Bu güne kavuşacağınızı unuttuğunuz gibi biz de bugün sizi unuturuz. Yeriniz ateştir, yardımcılarınız da yoktur.

35- Bunun böyle olmasının sebebi şudur; Siz Allah'ın ayetlerini alaya aldınız, dünya hayatı sizi aldattı. Artık bugün ateşten çıkarılmayacaklardır ve onların (Allah'ı) hoşnut etmeleri de istenmeyecektir.

36- Hamd göklerin Rab'bi, yerin Rab'bi bütün alemlerin Rab'bi olan Allah'a mahsustur.

37- Göklerde ve yerde azamet yalnız O'nundur. O, azizdir, hakimdir.

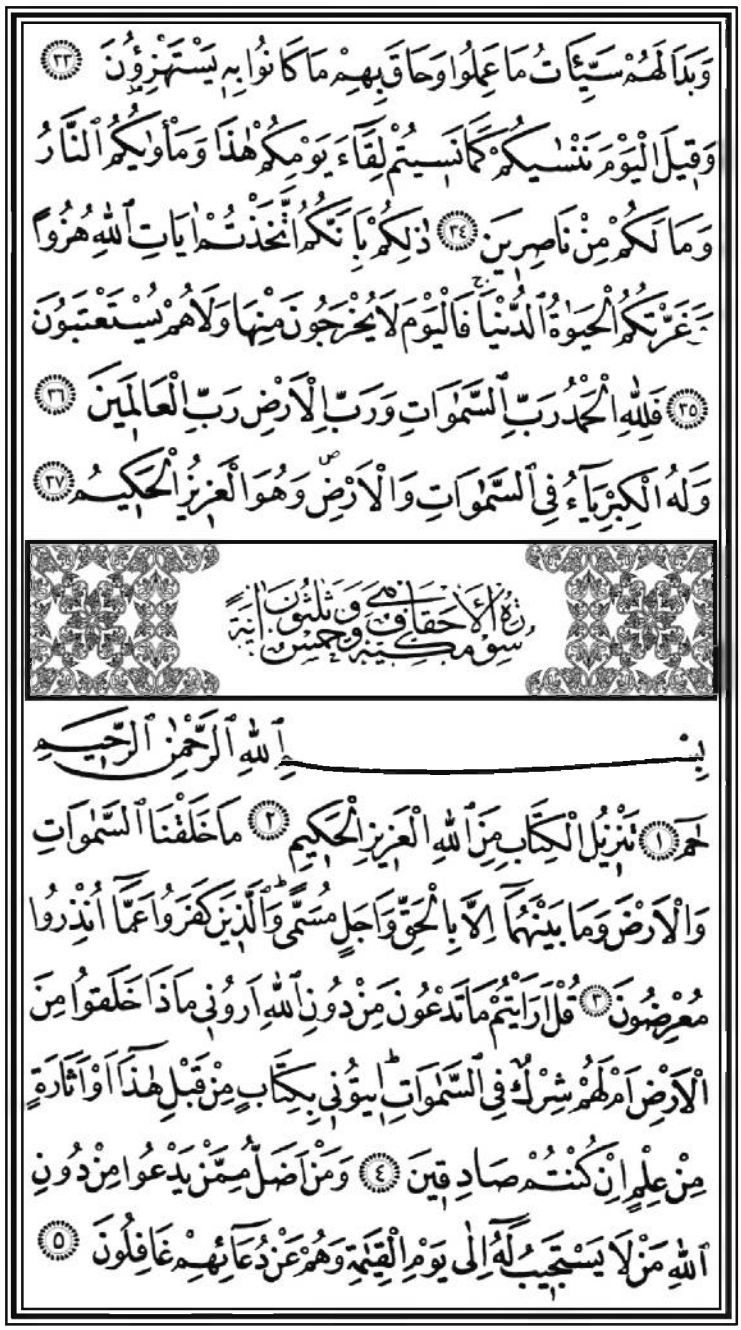
وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُوا۟ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٣﴾
وَقِيلَ ٱلْيَوْمَ نَنسَىٰكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَأْوَىٰكُمُ ٱلنَّارُ
وَمَا لَكُم مِّن نَّٰصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذَٰلِكُم بِأَنَّكُمُ ٱتَّخَذْتُمْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ هُزُوًا
وَغَرَّتْكُمُ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا ۚ فَٱلْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
﴿٣٥﴾ فَلِلَّهِ ٱلْحَمْدُ رَبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَرَبِّ ٱلْأَرْضِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٣٦﴾
وَلَهُ ٱلْكِبْرِيَآءُ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

KIRKALTINCI SÛRE
el-AHKÂF SÛRESİ

Ad kavminin yaşadığı bölgede rüzgarlar Ahkaf denen kum tepeleri meydana getiriyordu. İçinde bu kavmin yaşadığı bölge ve kum yığınlarından söz edildiğinden sure Ahkaf adını almıştır. Mekke'de inmiştir. Otuzbeş ayettir.

سورة الأحقاف مكية وهي خمس وثلاثون آية

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

حمٓ ﴿١﴾ تَنزِيلُ ٱلْكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ عَمَّآ أُنذِرُوا
مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ أَرَءَيْتُم مَّا تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ ۖ أَرُونِى مَاذَا خَلَقُوا۟ مِنَ
ٱلْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ ۖ ٱئْتُونِى بِكِتَٰبٍ مِّن قَبْلِ هَٰذَآ أَوْ أَثَٰرَةٍ
مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا۟ مِن دُونِ
ٱللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُۥٓ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ وَهُمْ عَن دُعَآئِهِمْ غَٰفِلُونَ ﴿٥﴾

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Hâ. Mîm.

2- Bu Kitap aziz ve hakim olan Allah tarafından indirilmiştir.

3- Gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları biz, şüphesiz yerli yerince ve belli bir süre için yarattık. İnkar edenler, uyarıldıkları şeylerden yüz çevirmektedirler.

4- De ki; Söylesenize! Allah'ı bırakıp taptığınız şeyler yeryüzünde ne yaratmışlar, göstersenize bana. Yoksa onların göklere ortaklıkları mı vardır? Eğer doğru söyleyenlerden iseniz, bundan evvel (size indirilmiş) bir Kitap yahut bir bilgi kalıntısı varsa onu bana getirin.

5- Allah'ı bırakıp da kıyamet gününe kadar kendisine cevap veremeyecek şeylere tapandan daha sapık kim olabilir? (Oysa) Onlar, bunların tapmalarından habersizdirler.

6- İnsanlar bir araya toplandıkları zaman (müşrikler) onlara (tapındıklarına) düşman kesilirler ve onlara kulluk ettiklerini inkar ederler.

7- Ayetlerimiz onlara açıkç§a okunduğu zaman hakikat kendilerine geldiğinde onu inkar edenler; Bu apaçık bir büyüdür dediler.

8- Yoksa onu uydurdu mu diyorlar? De ki; Eğer ben onu uydurmuşsam Allah tarafından bana gelecek şeyi savmaya gücünüz yetmez. O, sizin Kur'an hakkında yaptığınız taşkınlıkları çok daha iyi bilir. Benimle sizin aranızda şahit olarak O yeter. O, bağışlayan, esirgeyendir.

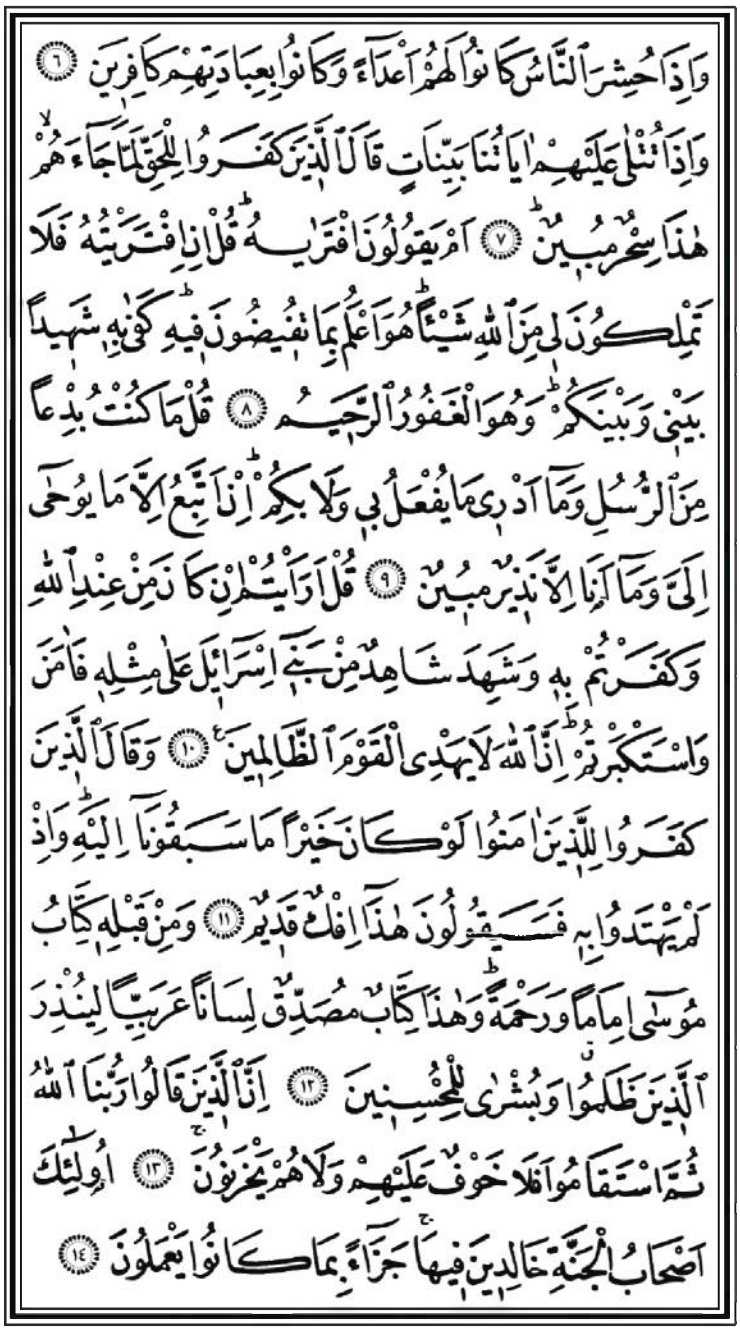

9- De ki; Ben (dünyaya gelen) Peygamber'lerin ilki değilim. Bana ve size ne yapılacağını da bilmem. Ben sadece bana vahyedilene uyarım. Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım.

10- De ki; Hiç düşündünüz mü; Şayet bu, Allah katından ise ve siz onu inkar etmişseniz, İsrailoğullarından bir şahit de bunun benzerini görüp inandığı halde siz yine de büyüklük taslamışsanız (haksızlık etmiş olmaz mısınız?) Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

10- De ki; Hiç düşündünüz mü; Şayet bu, Allah katından ise ve siz onu inkar etmişseniz, İsrailoğullarından bir şahit de bunun benzerini görüp inandığı halde siz yine de büyüklük taslamışsanız (haksızlık etmiş olmaz mısınız?) Şüphesiz zalimler topluluğu (o yol üzere devam ettikleri müddetce), Allah'ın doğru yoluna gelmezler.

11- İnkar edenler, iman edenler hakkında dediler ki; Bu iş bir hayır olsaydı, onlar bizden evvel ona koşamazlardı. Fakat onlar bununla doğru yola girmek arzusunda olmadıkları için, bu eski bir yalandır diyecekler.

12- Ondan önce de bir rahmet ve rehber olarak Musa'nın Kitab'ı vardı. Bu (Kur'an) da, zulmedenleri uyarmak ve iyilik yapanlara müjde olmak üzere Arap lisanıyla indirilmiş, doğrulayıcı bir Kitap'tır.

13- Rab'bimiz Allah'tır deyip, sonra da dosdoğru yaşayanlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

14- Onlar cennet ehlidirler. Yapmakta olduklarına karşılık orada ebedi kalacaklardır.

15- Biz insana, ana babasına iyilik etmesini tavsiye ettik. Annesi onu zahmetle taşıdı ve zahmetle doğurdu. Taşınması ile sütten kesilmesi, otuz ay sürer. Nihayet insan, güçlü çağına erip kırk yaşına varınca der ki; Rab'bim! Bana ve ana babama verdiğin nimete şükretmemi ve razı olacağın yararlı işler yapmamı temin et. Benim için de zürriyetim için de iyiliği devam ettir. Ben sana döndüm. Ve elbetteki ben Müslümanlardanım.

16- İşte, yaptıklarının iyisini kabul edeceğimiz ve günahlarını bağışlayacağımız bu kimseler cennetlikler arasındadırlar. Bu kendilerine verilen doğru bir sözdür.

17- Ana ve babasına; Öf be size! Benden önce nice nesiller gelip geçmişken, beni mi tekrar diriltmekle tehdit ediyorsunuz? Diyen kimseye, ana ve babası Allah'ın yardımına sığınarak; Yazıklar olsun sana! İman et. Allah'ın vaadi gerçektir, dedikleri halde o; Bu, eskilerin masallarından başka birşey değildir, der.

18- İşte onlar, kendilerinden önce cinlerden ve insanlardan gelip geçmiş topluluklar içerisinde, haklarında azabın gerçekleştiği kimselerdir. Gerçekten onlar ziyana uğrayanlardır.

19- Herkesin yaptıklarına göre dereceleri vardır. Allah, onların yaptıklarının karşılığını verir, asla kendilerine haksızlık yapılmaz.

وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۖ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
كُرْهًا ۖ وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ
أَرْبَعِينَ سَنَةً ۖ قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۖ
إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ
عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَن سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ ۖ
وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ
أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعِدَانِنِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِن قَبْلِي وَهُمَا
يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَٰذَا
إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي
أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا
خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِّمَّا عَمِلُوا ۖ وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ
فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُم بِهَا ۖ فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ
بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

20- İnkar edenler ateşe arzolunacakları gün (onlara şöyle denir); Dünyadaki hayatınızda bütün güzel şeylerinizi harcadınız, onların zevkini sürdünüz. Bu gün ise yeryüzünde haksız yere büyüklük taslamanızdan ve yoldan çıkmanızdan dolayı alçaltıcı bir azap göreceksiniz.

21- Ad Kavmi'nin kardeşini (Hud'u) an. Zira o, kendinden önce ve sonra uyarıcıların da gelip geçtiği Ahkaf bölgesindeki kavmine; Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Ben sizin büyük bir günün azabına uğramanızdan korkuyorum, demişti.

22- Sen bizi tanrılarımızdan çevirmek için mi bize geldin? Hadi, doğru söyleyenlerden isen, bizi tehdit ettiğin şeyi başımıza getir, dediler.

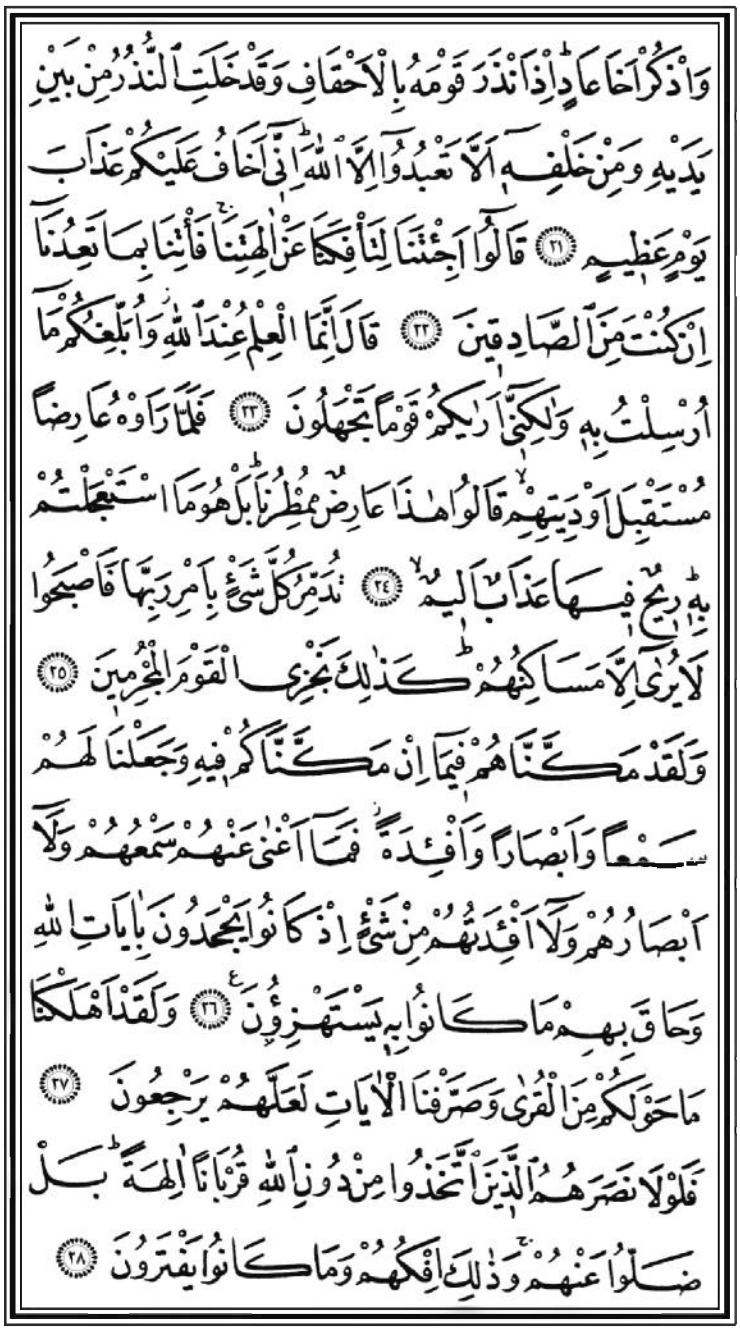

23- Hud da! Bilgi ancak Allah'ın katındadır. Ben size, benimle gönderilen şeyi duyuruyorum. Fakat sizin cahil bir kavim olduğunuzu görüyorum, dedi.

24- Nihayet onu, vaadilerine doğru yayılan bir bulut şeklinde görünce; Bu bize yağmur yağdıracak yaygın bir buluttur dediler. Hayır! O, sizin acele gelmesini istediğiniz şeydir. İçinde acı azap bulunan bir rüzgardır.

25- O (rüzgar) Rab'binin emriyle herşeyi yıkar, mahveder. Nitekim (o kasırga gelince) onların evlerinden başka birşey görülmez oldu. İşte biz suç işleyen toplumu böyle cezalandırırız.

26- And olsun ki, onlara da size vermediğimiz kudret ve serveti vermiştik. Kendilerine kulaklar, gözler ve kalpler vermiştik. Fakat kulakları, gözleri ve kalpleri kendilerine bir fayda sağlamadı. Zira bile bile Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlardı. Alay edip durdukları şey, kendilerini kuşatıverdi.

27- And olsun ki biz, çevrenizdeki memleketleri de yok ettik. Belki doğru yola dönerler diye ayetleri tekrar tekrar açıkladık.

28- Allah'tan başka kendilerine yakınlık sağlamak için tanrı edindikleri şeyler, kendilerine yardım etselerdi ya! Hayır, onları bırakıp gittiler. Bu onların yalanı ve uydurup durdukları şeylerdi.

29- Hani cinlerden bir gurubu, Kur'an'ı dinlemeleri için sana yöneltmiştik. Kur'an'ı dinlemeye hazır olunca (birbirlerine) susun demişlerdi, Kur'an'ın okunması bitince uyarıcılar olarak kavimlerine dönmüşlerdi.

30- Ey kavmimiz! Dediler, doğrusu biz Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekini doğrulayan, hakka ve doğru yola ileten bir Kitap dinledik.

31- Ey kavmimiz! Allah'ın davetçisine uyun. Ona iman edin ki Allah da sizin günahlarınızı kısmen bağışlasın ve sizi acı bir azaptan korusun.

32- Allah'ın davetçisine uymayan kimse yeryüzünde Allah'ı aciz bırakacak değildir. Kendisi için Allah'tan başka dostlar da bulunmaz. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler.

33- Gökleri ve yeri yaratan, bunları yaratmakla yorulmayan Allah'ın ölüleri de diriltmeye gücünün yeteceğini düşünmezler mi? Evet O, herşeye kadirdir.

34- İnkar edenlere, ateşe sunulacakları gün; Nasıl, bu gerçek değil miymiş? Denildiğinde; Evet, Rab'bimize and olsun ki gerçekmiş, derler. Allah; Öyleyse inkar etmenizden dolayı azabı tadın, der.

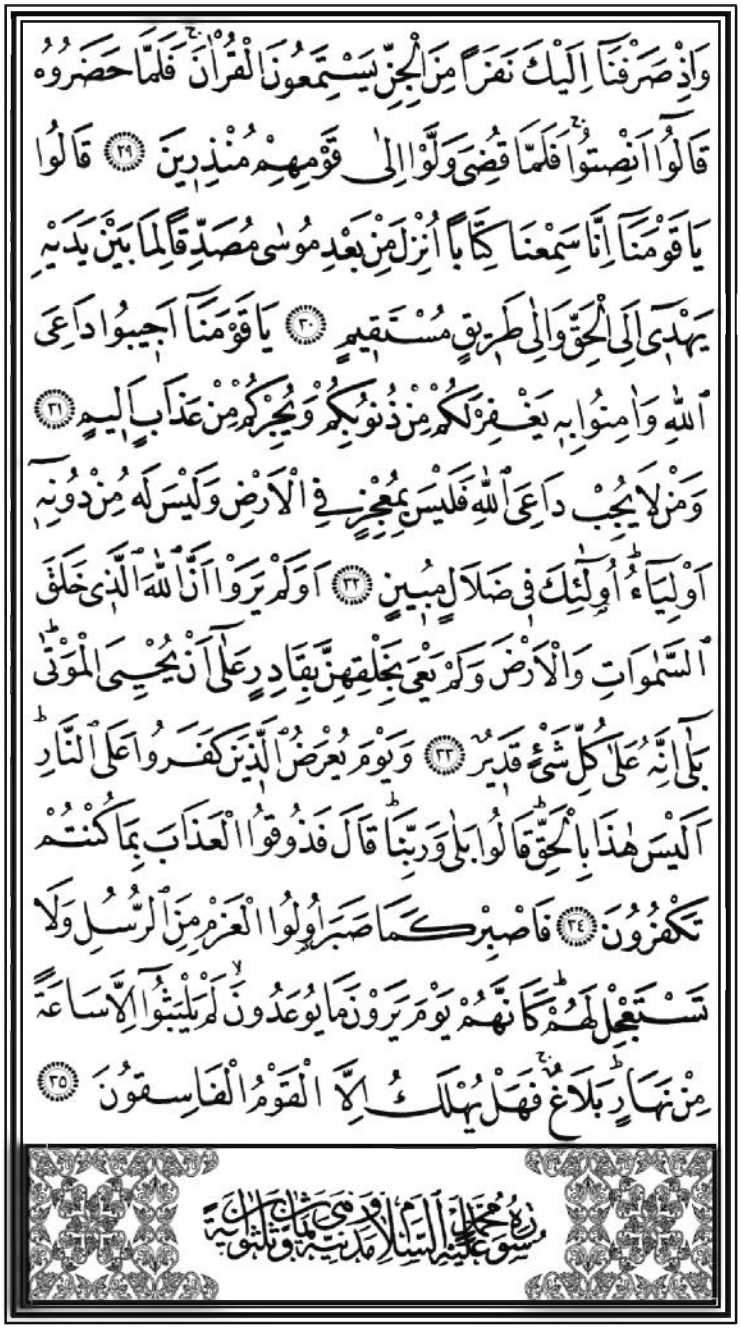
وَإِذْ صَرَفْنَآ إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ ٱلْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ ٱلْقُرْءَانَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ
قَالُوٓا۟ أَنصِتُوا۟ فَلَمَّا قُضِىَ وَلَّوْا۟ إِلَىٰ قَوْمِهِم مُّنذِرِينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا۟
يَٰقَوْمَنَآ إِنَّا سَمِعْنَا كِتَٰبًا أُنزِلَ مِنۢ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
يَهْدِىٓ إِلَى ٱلْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَٰقَوْمَنَآ أَجِيبُوا۟ دَاعِىَ
ٱللَّهِ وَءَامِنُوا۟ بِهِۦ يَغْفِرْ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾
وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِىَ ٱللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُۥ مِن دُونِهِۦٓ
أَوْلِيَآءُ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّ ٱللَّهَ ٱلَّذِى خَلَقَ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَلَمْ يَعْىَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يُحْۦِىَ ٱلْمَوْتَىٰ ۚ
بَلَىٰٓ إِنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ عَلَى ٱلنَّارِ ۚ
أَلَيْسَ هَٰذَا بِٱلْحَقِّ ۖ قَالُوا۟ بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ قَالَ فَذُوقُوا۟ ٱلْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَٱصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُو۟لُوا۟ ٱلْعَزْمِ مِنَ ٱلرُّسُلِ وَلَا
تَسْتَعْجِل لَّهُمْ ۚ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوٓا۟ إِلَّا سَاعَةً
مِّن نَّهَارٍ ۚ بَلَٰغٌ ۚ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا ٱلْقَوْمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ﴿٣٥﴾
سورة محمد عليه السلام مدنية وهي ثمان وثلثون اية

35- O halde (Rasul'üm) Peygamber'den azim sahibi olanların sabrettiği gibi sen de sabret. Onlar hakkında acele etme, onlar vaadedildikleri azabı gördükleri gün sanki dünyada sadece gündüzün bir saati kadar kaldıklarını sanırlar. Bu, bir tebliğdir. Yoldan çıkmış topluluklardan başkası helak edilir mi hiç?

KIRKYEDİNCİ SÛRE
MUHAMMED SÛRESİ

Adını Peygamber Efendimizin isminden alan bu sureye aynı zamanda Kıtal suresi de denir. Medine'yi Münevvere'de inmiştir, otuzsekiz ayettir

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- İnkar edenlerin ve Allah yolundan alıkoyanların işlerini Allah boşa çıkarmıştır.

2- İman edip yararlı işler yapanların, Rab'leri tarafından hak olarak Muhammed'e indirilene inananların günahlarını Allah örtmüş ve hallerini düzeltmiştir.

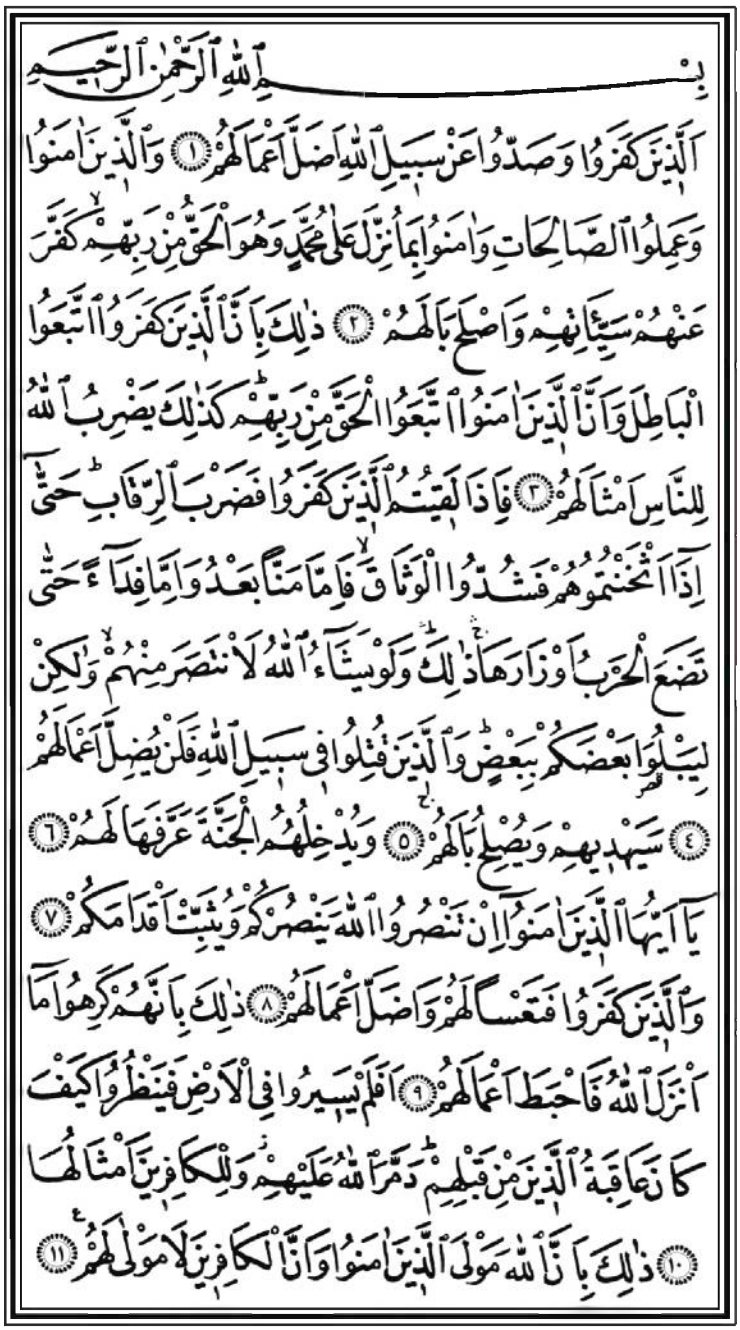

3- Bunun sebebi, inkar edenlerin batıla uymaları, inananların da Rab'lerinden gelen hakka uymuş olmalarıdır. İşte böylece Allah, insanlara kendilerinden misallerini anlatır.

4- (Savaşta) İnkar edenlerle karşılaştığınız zaman boyunlarını vurun. Nihayet onlara iyice vurup sindirince bağı sıkıca bağlayın. Savaş sona erince de artık ya karşılıksız, veya fidye karşılığı salıverin. Durum şu ki, Allah dileseydi, onlardan intikam alırdı. Fakat sizi birbirlerinizle denemek ister. Allah yolunda öldürülenlere gelince, Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmaz.

4- (Savaşta) İnkar edenlerle karşılaştığınız zaman boyunlarını vurun. Nihayet onlara iyice vurup sindirince bağı sıkıca bağlayın. Savaş sona erince de artık ya karşılıksız, veya fidye karşılığı salıverin. Durum şu ki, onlarda kendi nefislerinden intikam alırlar. Fakat siz birbirlerinizle denenirsiniz. Allah yolunda öldürülenlere gelince, Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmaz.

5- Allah onları muratlarına erdirecek gönüllerini şadedecektir.

6- Ve onları kendilerine bildirdiği cennete sokacaktır.

7- Ey iman edenler! Eğer siz Allah'a (Allah'ın dinine) yardım ederseniz O da size yardım eder, ayaklarınızı kaydırmaz.

8- İnkar edenlere gelince, onların hakkı yıkımdır. Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır.

9- Bunun sebebi, Allah'ın indirdiğini beğenmemeleridir. Allah da onların amellerini boşa çıkarmıştır.

10- Yeryüzünde dolaşıp kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğunu görmezler mi? Allah onları yere batırmıştır. Kafirlere de onların benzeri vardır.

11,Bu, Alllah'ın inananların yardımcısı olmasından dolayıdır. Kafirlere gelince, onların yardımcıları yoktur.

11- Bu, Allah'ın, inananların yardımcısı olmasından dolayıdır. Kafirlere gelince, onlar (o hal üzere devam ettiği müddetçe) yardımcıları yoktur.

12- Muhakkak ki Allah, inanıp iyi işler yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. İnkar edenler ise (dünyadan) faydalanırlar, hayvanların yediği gibi yerler. Onların yeri ateştir.

13- Senin şehrinden ki ora (halkı) seni çıkardı, daha kuvvetli nice şehirleri yok ettik. Onlara bir yardım eden de çıkmadı.

14- Rab'binden apaçık bir delil üzerinde bulunan kimse, kötü işi kendisine güzel görünen ve heveslerine uyan kimse gibi olur mu?

15- Muttakilere vaat olunan cennetin durumu şöyledir; İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenlere lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır. Orada meyvelerin her çeşidi onlarındır. Rab'lerinden de bağışlama vardır. Hiç bu, ateşte ebedi kalan ve bağırsaklarını parça parça edecek kaynar su içirilen kimselerin durumu gibi olur mu?

16- Onların arasında, seni dinleyenler vardır. Fakat senin yanından çıkınca kendilerine bilgi verilmiş olanlara az önce ne demişti? Diye sorarlar. Bunlar, Allah'ın kalplerini mühürlediği, heva ve hevesine uyan kimselerdir.

16- Onların arasında, seni dinleyenler vardır. Fakat senin yanından çıkınca kendilerine bilgi verilmiş olanlara az önce ne demişti? Diye sorarlar. Bunlar, Allah'a kalplerini mühürlettiren, heva ve hevesine uyan kimselerdir.

17- Doğru yolu bulanlara gelince, Allah onların hidayetlerini arttırır ve sakınmalarını sağlar.

إِنَّ ٱللَّهَ يُدْخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا
ٱلْأَنْهَٰرُ ۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ ٱلْأَنْعَٰمُ وَٱلنَّارُ
مَثْوًى لَّهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ هِىَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرْيَتِكَ ٱلَّتِىٓ أَخْرَجَتْكَ
أَهْلَكْنَٰهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِۦ كَمَن زُيِّنَ
لَهُۥ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ وَٱتَّبَعُوٓا۟ أَهْوَآءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَّثَلُ ٱلْجَنَّةِ ٱلَّتِى وُعِدَ ٱلْمُتَّقُونَ ۖ
فِيهَآ أَنْهَٰرٌ مِّن مَّآءٍ غَيْرِ ءَاسِنٍ ۖ وَأَنْهَٰرٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُۥ ۚ وَأَنْهَٰرٌ
مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشَّٰرِبِينَ ۚ وَأَنْهَٰرٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى ۖ وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ
ٱلثَّمَرَٰتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ ۖ كَمَنْ هُوَ خَٰلِدٌ فِى ٱلنَّارِ وَسُقُوا۟ مَآءً
حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَآءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا
خَرَجُوا۟ مِنْ عِندِكَ قَالُوا۟ لِلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ مَاذَا قَالَ ءَانِفًا ۖ
أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَٱتَّبَعُوٓا۟ أَهْوَآءَهُمْ ﴿١٦﴾
وَٱلَّذِينَ ٱهْتَدَوْا۟ زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَىٰهُمْ تَقْوَىٰهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ
يَنظُرُونَ إِلَّا ٱلسَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً ۖ فَقَدْ جَآءَ أَشْرَاطُهَا ۖ فَأَنَّىٰ لَهُمْ
إِذَا جَآءَتْهُمْ ذِكْرَىٰهُمْ ﴿١٨﴾ فَٱعْلَمْ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ وَٱسْتَغْفِرْ لِذَنۢبِكَ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ ۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَىٰكُمْ ﴿١٩﴾

18- Onlar, kıyamet gününün ansızın gelip çatmasını mı bekliyorlar? Şüphesiz onun alametleri belirmiştir. Kendilerine gelip çatınca ibret almaları neye yarar.

19- Bil ki, Allah'tan başka İlah yoktur. (Habibim) Hem kendinin hem de mü'min erkeklerin ve mü'min kadınların günahlarının bağışlanmasını dile. Allah, gezip dolaştığınız yeri de duracağınız yeri de bilir.

20- İman etmiş olanlar; Keşke cihad hakkında bir sure indirilmiş olsaydı derler. Ama hükmü açık bir sure indirilip de ona savaştan söz edilince, kalplerinde hastalık olanların, ölüm baygınlığı geçiren kimsenin bakışı gibi sana baktıklarını görürsün. Onlara yakışan da budur.

21- (Onların vazifesi) itaat ve güzel sözdür. İş ciddiye bindiği zaman, Allah'a sadakat gösterselerdi, elbette kendileri için daha hayırlı olurdu.

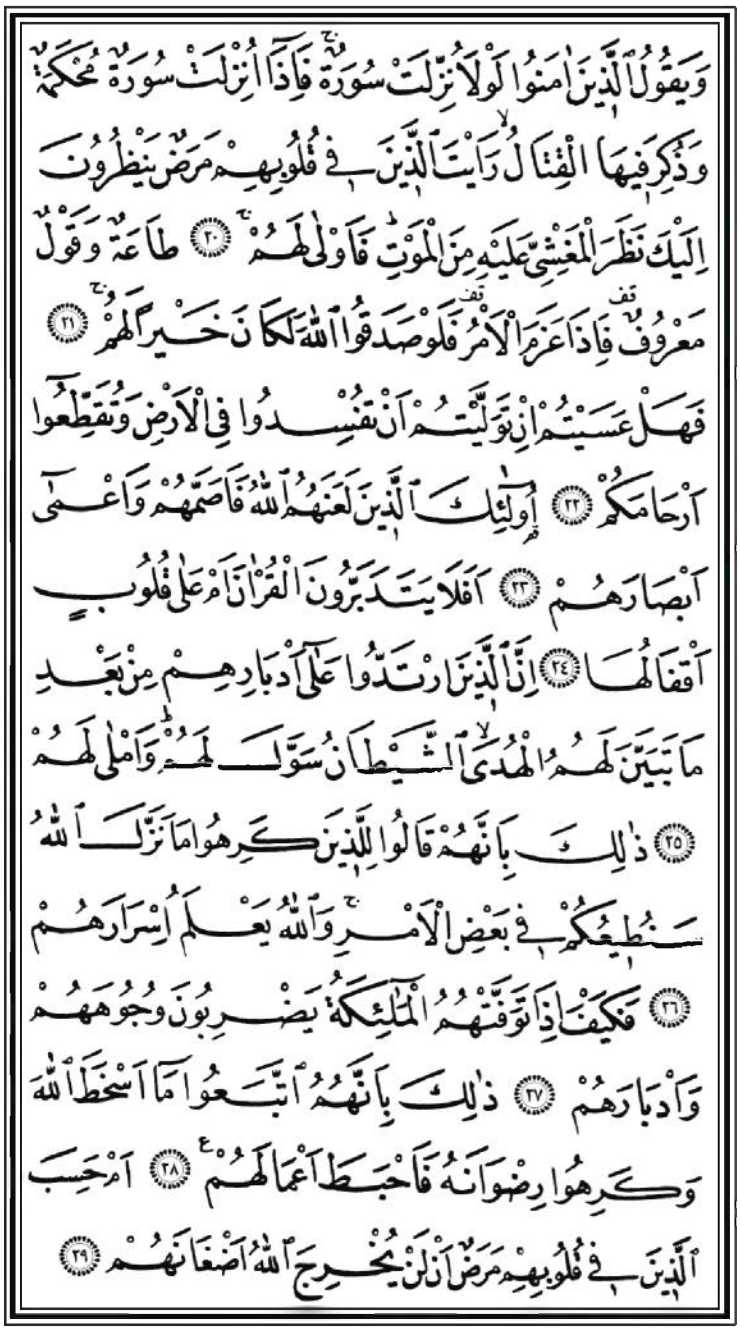

22- Geri dönerseniz, yeryüzünde bozgunculuk yapmaya ve akrabalık bağlarını kesmeye dönmüş olmaz mısınız?

23- İşte bunlar, Allah'ın kendilerini lanetlediği, sağır kıldığı ve gözlerini kör ettiği kimselerdir.

23- İşte bunlar, kendilerini Allah'a lanetlettiren, sağır ve gözlerini kör ettiren kimselerdir.

24- Kalpleri kilitli olanlar, Kur'an'ı düşünmüyorlar mı?

24- Kalplerini kilitlettirenler, olanlar Kur'an'ı düşünmüyorlar mı?

25- Şüphesiz ki, kendilerine doğru yol belli olduktan sonra, arkalarına dönenleri, şeytan sürüklemiş ve kendilerine ümit vermiştir.

26- Bunun sebebi; Onların, Allah'ın indirdiğinden hoşlanmayanlara; Bazı hususlarda size itaat edeceğiz, demeleridir. Oysa Allah, onların gizlediklerini biliyor.

27- Ya meleklerin onların yüzlerine ve sırtlarına vurarak canlarını alırken durumları nasıl olacak.

28- Bunun sebebi; Onların Allah'ı gazaplandıran şeylerin ardınca gitmeleri ve O'nu razı edecek şeylerden hoşlanmamalarıdır. Bu yüzden Allah onların işlerini boşa çıkarmıştır.

29- Kalplerinde hastalık olanlar, yoksa Allah'ın, kinlerini ortaya çıkarmayacağını mı sandılar?

30- Biz dileseydik onları sana gösterirdik de, sen onları yüzlerinden tanırdın. And olsun ki sen onları konuşma tarzlarından tanırsın. Allah işlediklerinizi bilir.

31- And olsun ki içinizden cihad edenlerle sabredenleri belirleyinceye ve haberlerinizi açıklayıncaya kadar sizi imtihan edeceğiz.

32- İnkar edenler, Allah yolundan alıkoyanlar ve kendilerine doğru yol belli olduktan sonra Peygamber'e karşı gelenler, Allah'a hiçbir zarar veremezler. Allah onların yaptıklarını boşa çıkaracaktır.

33- Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygamber'e itaat edin. İşlerinizi boşa çıkarmayın.

34- İnkar edip Allah yolundan alıkoyanları ve sonra da kafir olarak ölenleri Allah asla bağışlamaz.

35- Üstün durumda iken gevşeyip barışa çağırmayın. Allah sizinle beraberdir. O amellerinizi asla eksiltmeyecektir.

36- Doğrusu dünya hayatı ancak bir oyun ve eğlencedir. Eğer iman eder ve sakınırsanız Allah size mükafatınızı verir. Ve sizden mallarınızı (tamamen sarfetmenizi) istemez.

37- Eğer onları (tamamen) isteseydi ve sizi zorlasaydı, cimrilik ederdiniz ve bu da sizin kinlerinizi ortaya çıkarırdı.

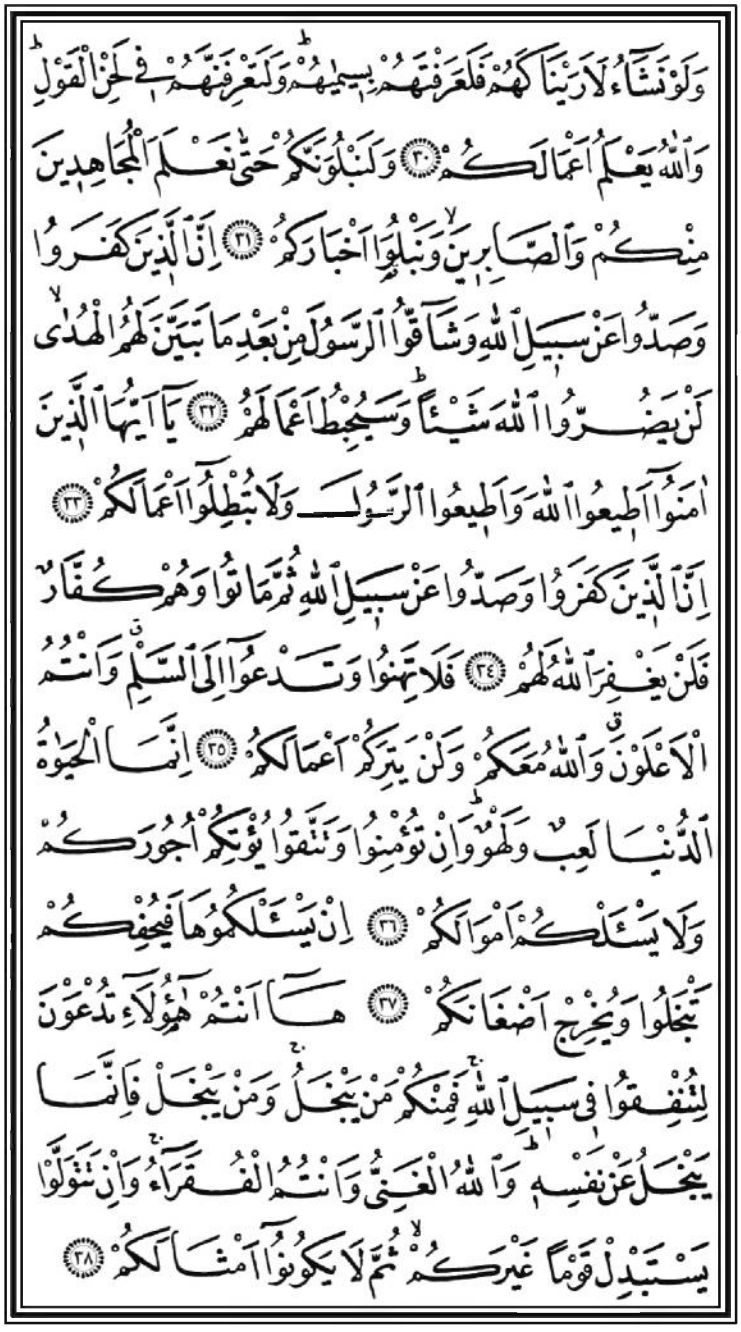

38- İşte sizler, Allah yolunda harcamaya çağırılıyorsunuz. İçinizden kiminiz cimrilik ediyor. Ama kim cimrilik ederse, ancak kendisine cimrilik etmiş olur. Allah zengindir, siz ise fakirsiniz. Eğer O'ndan yüz çevirirseniz, yerinize sizden başka bir toplum getirir, artık onlar sizin gibi de olmazlar.

KIRKSEKİZİNCİ SÛRE
el- FETİH SÛRESİ

İçinde İslamın elde edeceği fetih, başarı ve zaferden bahsedildiği için Fetih adını alan bu sure, hicretin altıncı yılında Hudeybiye anlaşması dönüşünde Mekke ile Medine arasında inmiş ve Medine'de inen surelerden sayılmıştır. Yirmidokuz ayettir.

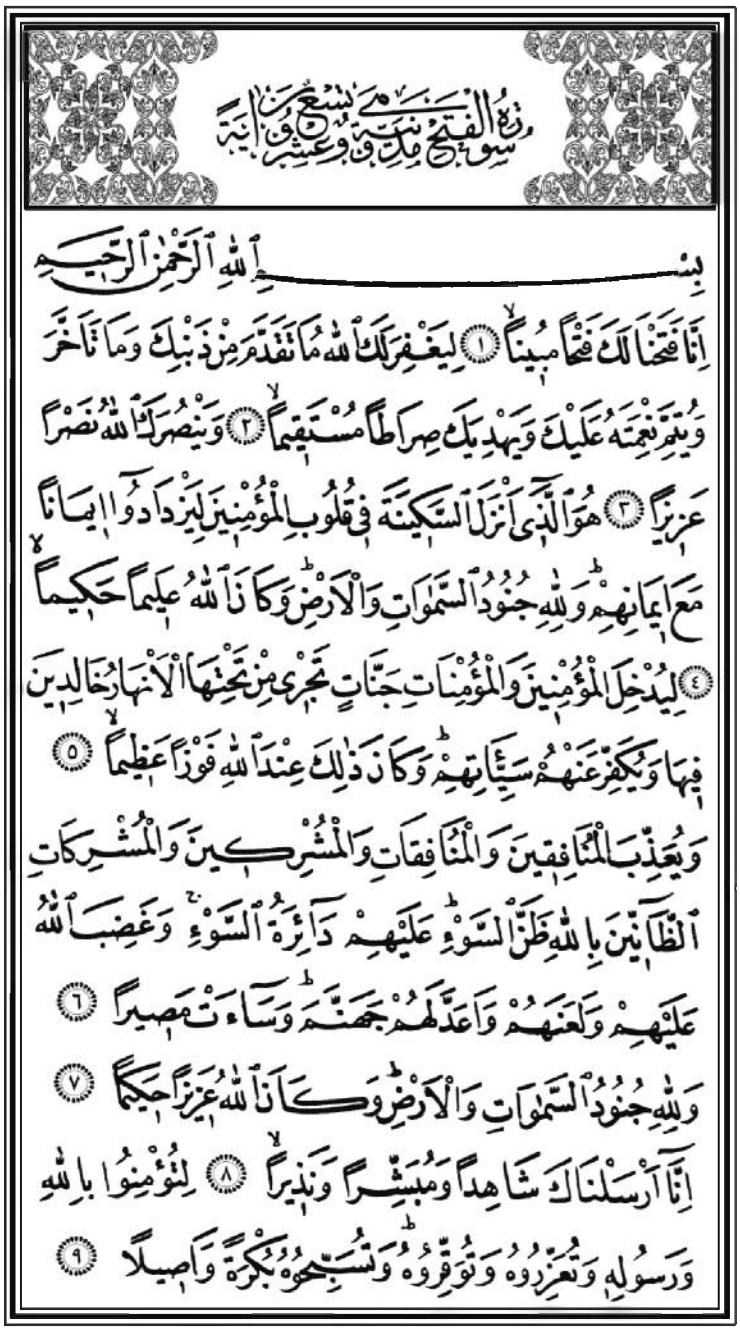

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Biz doğrusu sana apaçık bir fetih ihsan ettik.

2- Böylece Allah, senin geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlar. Sana olan nimetini tamamlar ve seni doğru bir yola iletir.

3- Ve sana şanlı bir zaferle yardım eder.

4- İmanlarını bir kat daha arttırsınlar diye mü'minlerin kalplerine güven indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah bilendir, herşeyi hikmetle yapandır.

5- (Bütün bu lütuflar) mü'min erkeklerle mü'min kadınları, içinde ebedi kalacakları, zemininden ırmaklar akan cennetlere koyması, onların günahlarını örtmesi içindir. İşte bu, Allah katından büyük bir kurtuluştur.

6- (Bir de bunlar) Allah hakkında kötü zanda bulunan münafık erkeklere ve münafık kadınlara, Allah'a ortak koşan erkeklere ve ortak koşan kadınlara azap etmesi içindir. Müslümanlar için bekledikleri kötülük çemberi başlarına gelsin. Allah onlara gazap etmiş, lanetlemiş ve cehennemi kendilerine hazırlamıştır. Orası ne kötü bir yerdir.

7- Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah azizdir, hakimdir.

8- Şüphesiz biz seni şahit, müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.

9- Ta ki Allah'a ve Rasul'üne iman edesiniz, Rasul'üne yardım edesiniz, O'na saygı gösteresiniz ve sabah akşam Allah'ı tesbih edesiniz.

10- Muhakkak ki sana biat edenler ancak Allah'a biat etmektedirler. Allah'ın eli onların ellerinin üzerindedir. Kim ahdini bsozarsa ancak kendi aleyhine bozmuş olur, Kim de Allah ile olan ahdine vefa gösterirse Allah ona büyük bir mükafat verecektir.

10- Muhakkak ki sana biat edenler ancak Allah'a biat etmektedirler. Allah'ın eli onların ellerinin üzerindedir. Kim Allah'ın ahdine (sırt çevirir) cayarsa, ancak kendi aleyhine caymış olur. Kim de Allah'ın sözlerine vefa gösterirse Allah ona büyük bir mükafat verecektir.

11- Bedevilerden geri kalmış olanlar, sana diyecekler ki; Mallarımız ve ailelerimiz bizi alıkoydu. Allah'tan bizim bağışlanmamızı dile. Onlar kalplerinde olmayanı dilleriyle söylerler. De ki; Allah size bir zarar gelmesini dilerse veya bir fayda elde etmenizi isterse O'na karşı kimin bir şeye gücü yetebilir? Kaldı ki, Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

12- Aslında siz Peygamber'in ve mü'minlerin ailelerine bir daha dönmeyeceklerini sanmıştınız. Bu sizin gönüllerinize güzel göründü de kötü zanda bulundunuz ve helakı hak etmiş bir topluluk oldunuz.

13- Kim Allah'a ve Rasul'üne iman etmezse bilsin ki biz, kafirler için çılgın bir ateş hazırlamışızdır.

14- Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. O, dilediğini bağışlar, dilediğine ceza verir. Allah çok bağışlayan çok merhamet edendir.

14- Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. O, (Sizden) dileyeni bağışlar, dileyene de ceza verir. Allah çok bağışlayan çok merhamet edendir.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ ٱللَّهَ يَدُ ٱللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ۚ فَمَن نَّكَثَ
فَإِنَّمَا يَنكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِۦ ۖ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَٰهَدَ عَلَيْهُ ٱللَّهَ
فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ ٱلْمُخَلَّفُونَ مِنَ ٱلْأَعْرَابِ
شَغَلَتْنَآ أَمْوَٰلُنَا وَأَهْلُونَا فَٱسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ يَقُولُونَ
بِأَلْسِنَتِهِم مَّا لَيْسَ فِى قُلُوبِهِمْ ۚ قُلْ فَمَن يَمْلِكُ لَكُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا
إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ۚ بَلْ كَانَ ٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَنقَلِبَ ٱلرَّسُولُ وَٱلْمُؤْمِنُونَ
إِلَىٰٓ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِى قُلُوبِكُمْ وَظَنَنتُمْ
ظَنَّ ٱلسَّوْءِ ۖ وَكُنتُمْ قَوْمًۢا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَن لَّمْ يُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ
وَرَسُولِهِۦ فَإِنَّآ أَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ يَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ ۚ وَكَانَ
ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ ٱلْمُخَلَّفُونَ إِذَا ٱنطَلَقْتُمْ
إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ ۖ يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا
كَلَٰمَ ٱللَّهِ ۚ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ قَالَ ٱللَّهُ مِن قَبْلُ ۖ فَسَيَقُولُونَ
بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۚ بَلْ كَانُوا۟ لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

15- Siz ganimetleri almak için gittiğinizde seferden geri kalanlar; Bırakın, biz de arkanıza düşelim, diyeceklerdir. Onlar, Allah'ın sözünü değiştirmek isterler. De ki; Siz asla bizim peşimize düşmeyeceksiniz! Allah daha önce sizin için böyle buyurmuştur. Onlar size; Hayır, bizi kıskanıyorsunuz, diyeceklerdir. Bilakis onlar, pek az anlayan kimselerdir.

16- Bedevilerden (seferden) geri kalmış olanlara de ki; Siz yakında çok kuvvetli bir kavme karşı savaşmaya çağırılacaksınız. Onlarla, teslim oluncaya kadar savaşacaksınız. Eğer emre itaat ederseniz, Allah size güzel bir mükafat verir. Ama önceden döndüğünüz gibi yine dönecek olursanız sizi acıklı bir azaba uğratır.

17- Köre vebal yoktur, topala da vebal yoktur, hastaya da vebal yoktur. (bunlar savaşa katılmak zorunda değillerdir.) Kim Allah'a ve Peygamber'ine itaat edese, Allah onu altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kim de geri kalırsa, onu acı bir azaba uğratır.

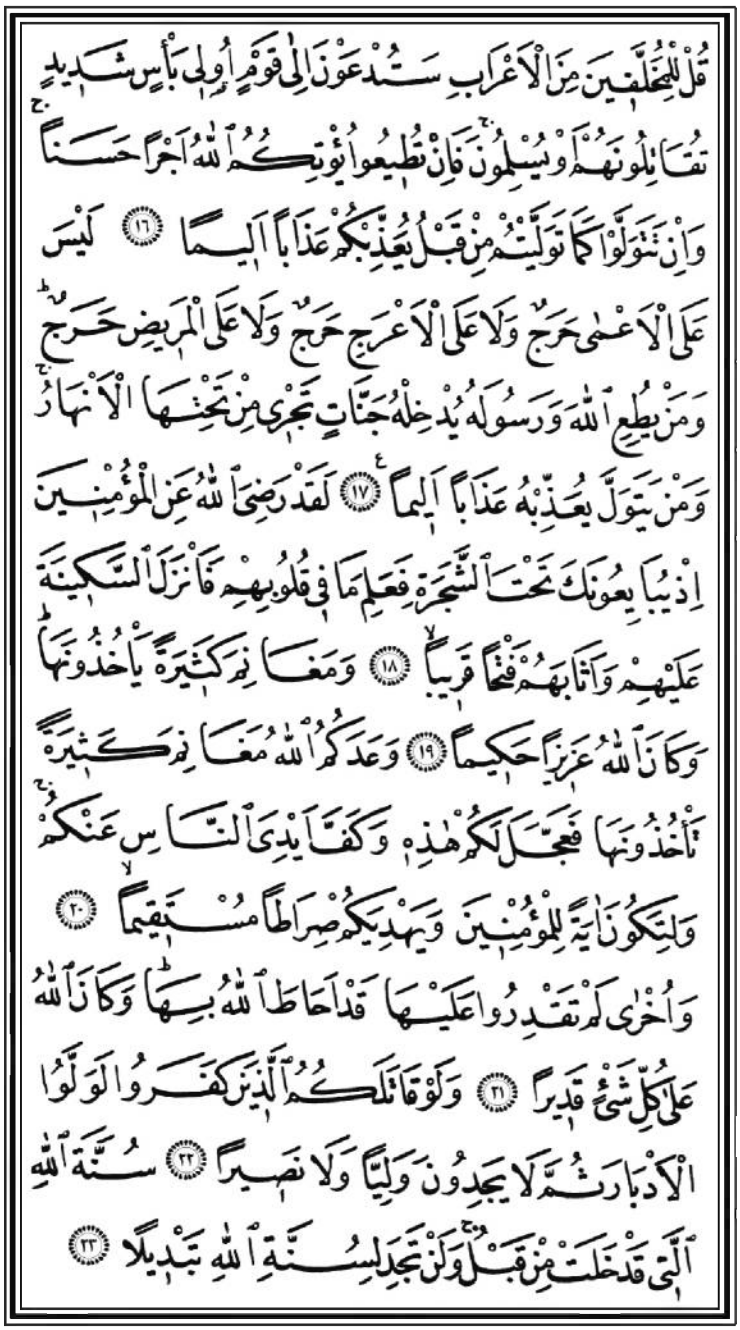
قُل لِّلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ
تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِن تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا
وَإِن تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُم مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَّيْسَ
عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ
وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
وَمَن يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾ لَّقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ
إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنزَلَ السَّكِينَةَ
عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَكُمُ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً
تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَٰذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنكُمْ
وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾
وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوُا
الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ اللَّهِ
الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلُ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

18- And olsun ki o ağacın altında sana biat ederlerken Allah, o mü'minlerden razı olmuştur. Kalplerinde olanı bilmiş, onlara güven duygusu vermiş ve onları pek yakın bir fetihle ödüllendirmiştir.

حزب ٣

19- Yine onları elde edecekleri bir çok ganimetlerle de mükafatlandırdı. Allah üstündür, hikmet sahibidir.

20- Allah size, elde edeceğiniz birçok ganimet vaat etmiştir. (Bu ganimetlerden) İşte şunları hemen vermiş ve insanların ellerini sizden çekmiştir ki bu, mü'minlere bir işaret olsun ve sizi dosdoğru yola götürsün.

21- Henüz elde edemediğiniz başka ganimetler de vardır ki, onlar Allah'ın bilgi ve kudreti dahilindedir. Allah, herşeye kadirdir.

22- Eğer kafirler sizinle savaşsalardı, arkalarına dönüp kaçarlardı. Sonra bir dost ve yardımcı da bulamazlardı.

23- Allah'ın, öteden beri süre gelen kanunu budur. Allah'ın kanununda asla bir değişiklik bulamazsın.

24- O sizi onlara karşı muzaffer kıldıktan sonra, Mekke'nin içinde onların ellerini sizden, sizin ellerinizi de onlardan çektirendir. Allah, yaptıklarınızı görendir.

25- Onlar, inkar eden ve sizin Mescid-i Haram'ı ziyaretinizi ve bekletilen kurbanların yerlerine ulaşmasını men edenlerdir. Eğer (Mekke'de) kendilerini henüz tanımadığınız mü'min erkeklerle mü'min kadınları bilmeyerek çiğnemeniz sebebiyle üzüntüye kapılmanız ihtimali olmasaydı (Allah savaşı önlemezdi). Dilediklerine rahmet etmek için, Allah böyle yapmıştır. Eğer onlar birbirinden ayrılmış olsalardı, elbette onlardan inkar edenleri elemli bir azaba çarptırırdık.

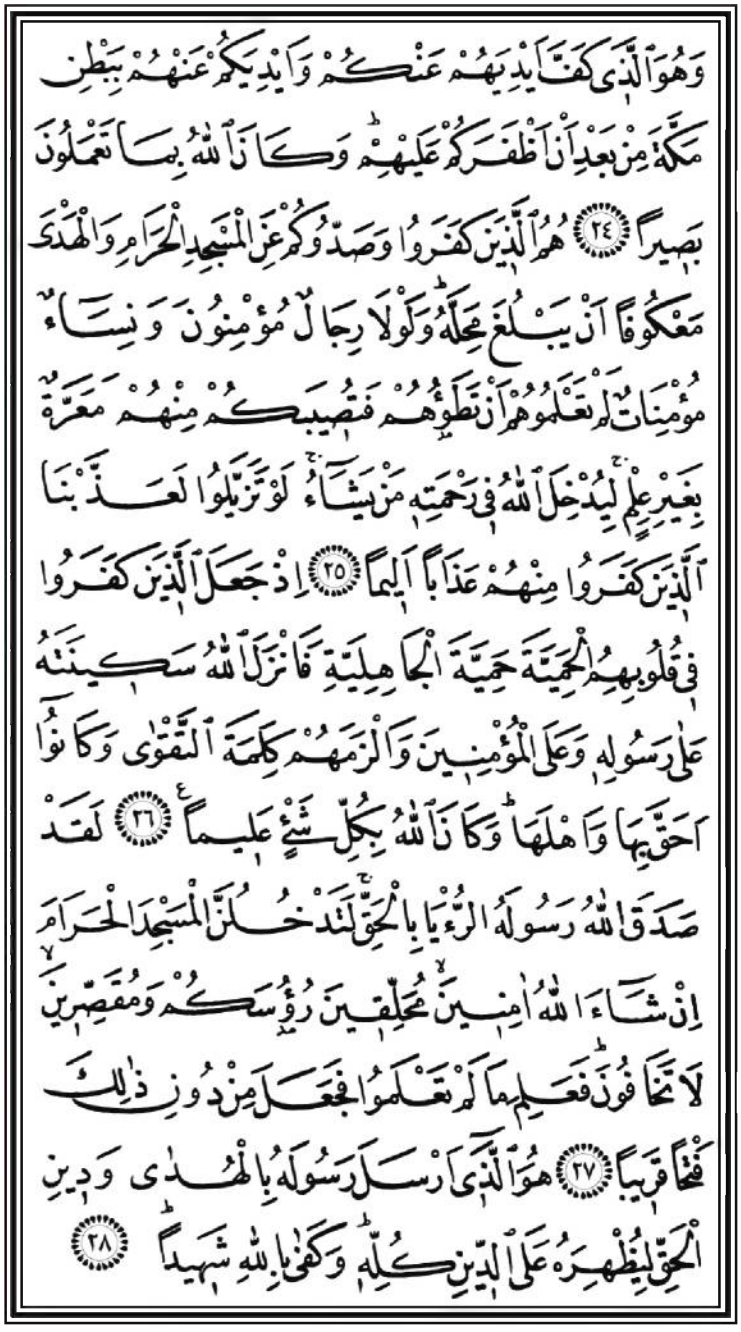

25- Onlar, inkar eden ve sizin Mescid-i Haram'ı ziyaretinizi ve bekletilen kurbanların yerlerine ulaşmasını men edenlerdir. Eğer (Mekke'de) kendilerini henüz tanımadığınız mü'min erkeklerle mü'min kadınları bilmeyerek çiğnemeniz sebebiyle üzüntüye kapılmanız ihtimali olmasaydı (Allah savaşı önlemezdi). O sizden dileyene rahmet etmek için, Allah böyle yapmıştır. Eğer onlar birbirinden ayrılmış olsalardı, elbette onlardan inkar edenleri elemli bir azaba çarptırırdık.

26- O zaman inkar edenler, kalplerine taassubu, cahiliye taassubunu yerleştirmişlerdi. Allah da elçisine ve mü'minlere sükunet ve güvenini indirdi, onların takva sözünü tutmalarını sağladı. Zaten onlar buna layık ve ehli kimselerdi. Allah herşeyi bilendir.

27- And olsun ki Allah, elçisinin rüyasını doğru çıkardı. Allah dilerse siz güven içinde başlarınızı tıraş etmiş ve kısaltmış olarak, korkmadan Mescid-i Haram'a gireceksiniz. Allah sizin bilmediğinizi bilir. İşte bundan önce size yakın bir fetih verdi.

27- And olsun ki Allah, elçisinin rüyasını doğru çıkardı. Allah'tan dilerseniz siz güven içinde başlarınızı tıraş etmiş ve kısaltmış olarak, korkmadan Mescid-i Haram'a gireceksiniz. Allah sizin bilmediğinizi bilir. İşte bundan önce size yakın bir fetih verdi.

28- Bütün dinlerden üstün kılmak üzere, Peygamber'ini hidayet ve Hak din ile gönderen O'dur. Şahit olarak Allah yeter.

29- Muhammed Allah'ın elçisidir. Beraberinde bulunanlar da kafirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler. Onları rükuya varırken, secde ederken görürsün. Allah'tan lütuf ve rıza isterler. Onların nişanları yüzlerindeki secde izidir. Bu, onların Tevrat'taki vasıflarıdır. İncil'deki vasıfları da şöyledir; Onlar filizini yarıp çıkarmış, gittikçe onu kuvvetlendirerek kalınlaşmış, gövdesi üzerine dikilmiş bir ekine benzerler ki bu, ekicilerin de hoşuna gider. Allah böylece onları çoğaltıp kuvvetlendirmekle kafirleri öfkelendirir. Allah onlardan inanıp iyi işler yapanlara mağfiret ve büyük mükafat vadetmiştir.

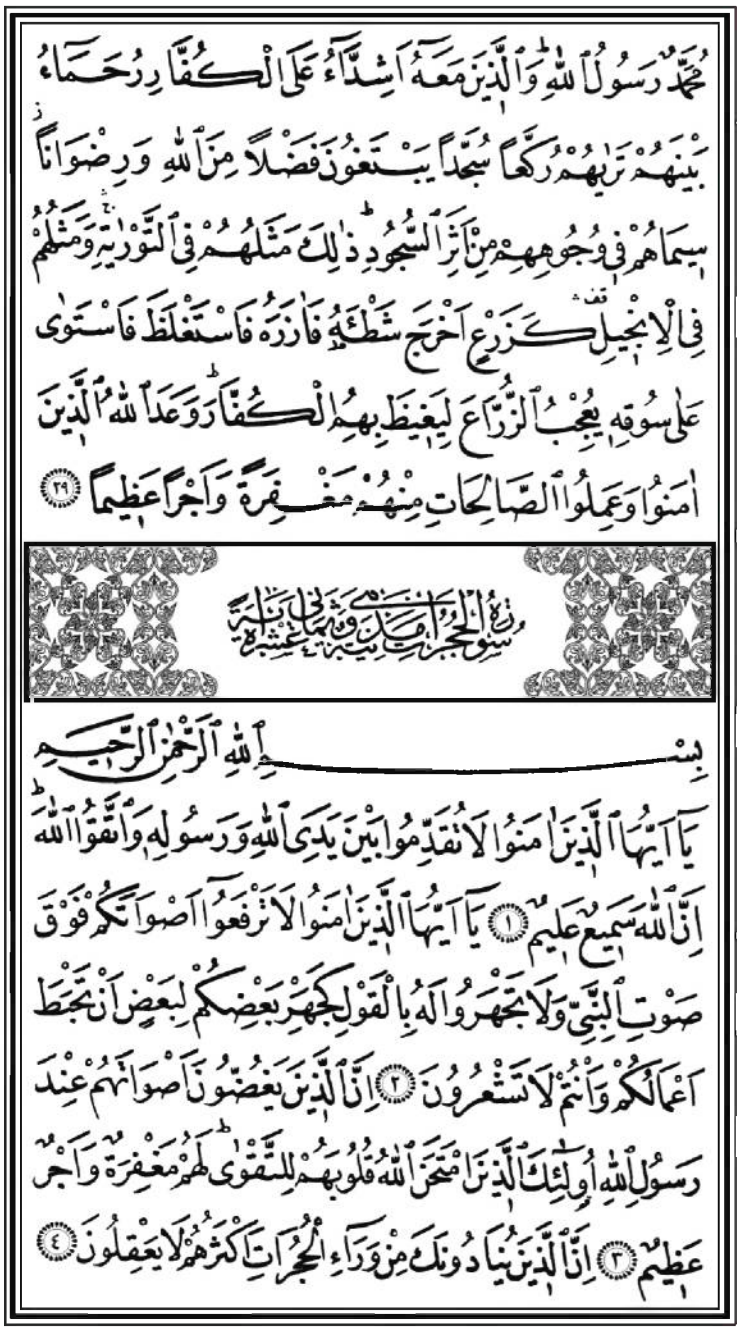
مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ
بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِم مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَمَثَلُهُمْ
فِي الْإِنجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ
عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي آيَاتٍ وَثِنْتَا عَشْرَةَ كَلِمَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ
صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ
أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِندَ
رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِن وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

Mağfiret ve büyük mükafat vadetmiştir.

29-Muhammed Allah'ın elçisidir. Beraberinde bulunanlar da kafirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler. Onları rükuya varırken, secde ederken görürsün. Allah'tan lütuf ve rıza isterler. Onların nişanları yüzlerindeki secde izidir. Bu, onların Tevrat'taki vasıflarıdır. İncil'deki vasıfları da şöyledir; Onlar filizini yarıp çıkarmış, gittikçe onu kuvvetlendirerek kalınlaşmış, gövdesi üzerine dikilmiş bir ekine benzerler ki bu, ekicilerin de hoşuna gider. Böylece onlar çoğalıp kuvvetlendikçe kafirlerin öfkeleri artar. Allah onlardan inanıp iyi işler yapanlara mağfiret ve büyük mükafat vadetmiştir.

KIRKDOKUZUNCU SÛRE
el-HUCURÂT SÛRESİ

Bu sure mü'minlere bazı görgü kuralları, Peygamber'e ve birbirlerine karşı nasıl davranılacakları öğretilmektedir. Medine'de inmiştir, onsekiz ayettir. Adını dördüncü ayetteki odalar anlamına gelen (hucurat) kelimesinden alır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Ey iman edenler! Allah'ın ve Rasul'ünün önüne geçmeyin. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah işitendir, bilendir.

2- Ey iman edenler! Seslerinizi Peygamber'in sesinin üstüne yükseltmeyin. Birbirinize bağırdığınız gibi, Peygamber'e yüksek sesle bağırmayın. Yoksa siz farkına varmadan amelleriniz boşa gidiverir.

3- Allah'ın elçisinin huzurunda seslerini kısanlar, şüphesiz Allah'ın kalplerini takva ile imtihan ettiği kimselerdir. Onlara mağfiret ve büyük bir mükafat vardır.

3- Allah'ın elçisinin huzurunda seslerini kısanlar, şüphesiz kalpleri takva ile imtihan olunan (kendilerinin nasıl bir insan olduklarını ıspatlayan) kimselerdir. Onlara mağfiret ve büyük bir mükafat vardır.

4- (Rasul'üm!) Sana odaların arka tarafından bağıranların çoğu aklı ermez kimselerdir.

5- Eğer onlar, sen yanlarına çıkıncaya kadar sabretselerdi, elbette kendileri için daha iyi olurdu. Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

6- Ey iman edenler! Eğer size bir fasık bir haber getirirse onun doğruluğunu araştırın. Yoksa bilmeden bir topluluğa kötülük edersiniz de sonra yaptığınıza pişman olursunuz.

7- Hem bilin ki, içinizde Allah'ın elçisi vardır. Şayet o, birçok işlerde size uysaydı, sıkıntıya düşerdiniz. Fakat Allah size imanı sevdirmiş ve onu gönüllerinize sindirmiştir. Küfrü, fıskı ve isyanı da size çirkin göstermiştir. İşte doğru yolda olanlar bunlardır.

7- Hem bilin ki, içinizde Allah'ın elçisi vardır. Şayet o, birçok işlerde size uysaydı, sıkıntıya düşerdiniz. İmanı gönüllerine sindirmiş ve sevmiş olanlar, küfrü, fıskı ve isyanı da çirkin görürler. İşte doğru yolda olanlar da bunlardır.

8- Bu, Allah'tan bir lütuf ve nimettir.

9- Eğer mü'minlerden iki grup birbirleriyle vuruşurlarsa aralarını düzeltin. Şayet biri ötekine saldırırsa, Allah'ın buyruğuna dönünceye kadar saldıran tarafla savaşın. Eğer dönerse artık aralarını adaletle düzeltin ve (her işte) adaletli davranın. Şüphesiz ki Allah, adil davrananları sever.

10- Mü'minler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun ki esirgenesiniz.

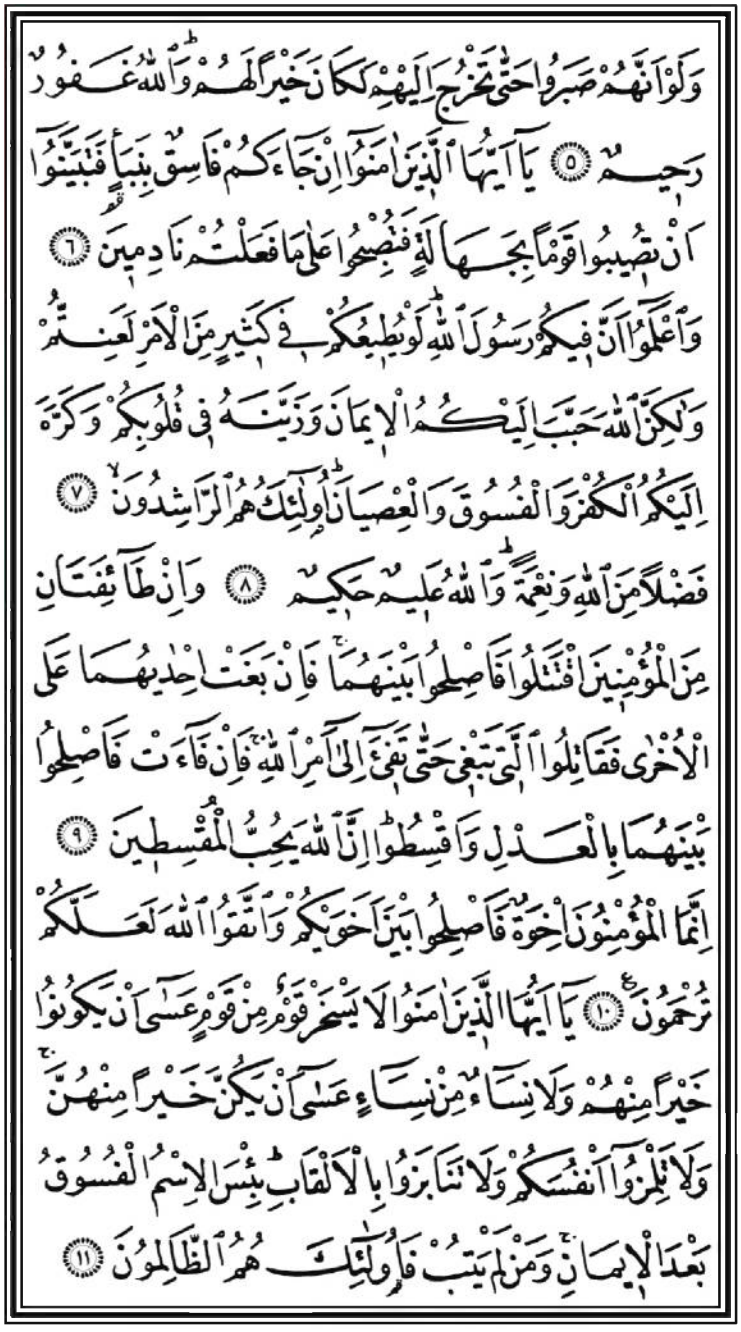

11- Ey iman edenler! Bir topluluk diğer bir topluluğu alaya almasın. Belki de onlar, kendilerinden daha iyidirler. Kadınlar da kadınları alaya almasınlar. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Kendi kendinizi ayıplamayın, birbirinizi kötü lakaplarla çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim de tevbe etmezse işte onlar zalimlerdir.

12- Ey iman edenler! Zannın çoğundan kaçının. Çünkü zannın bir kısmı günahtır. Birbirinizin kusurunu araştırmayın. Biriniz diğerini arkasından çekiştirmesin. Biriniz, ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz. O halde Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, tevbeyi çok kabul edendir, çok esirgeyendir.

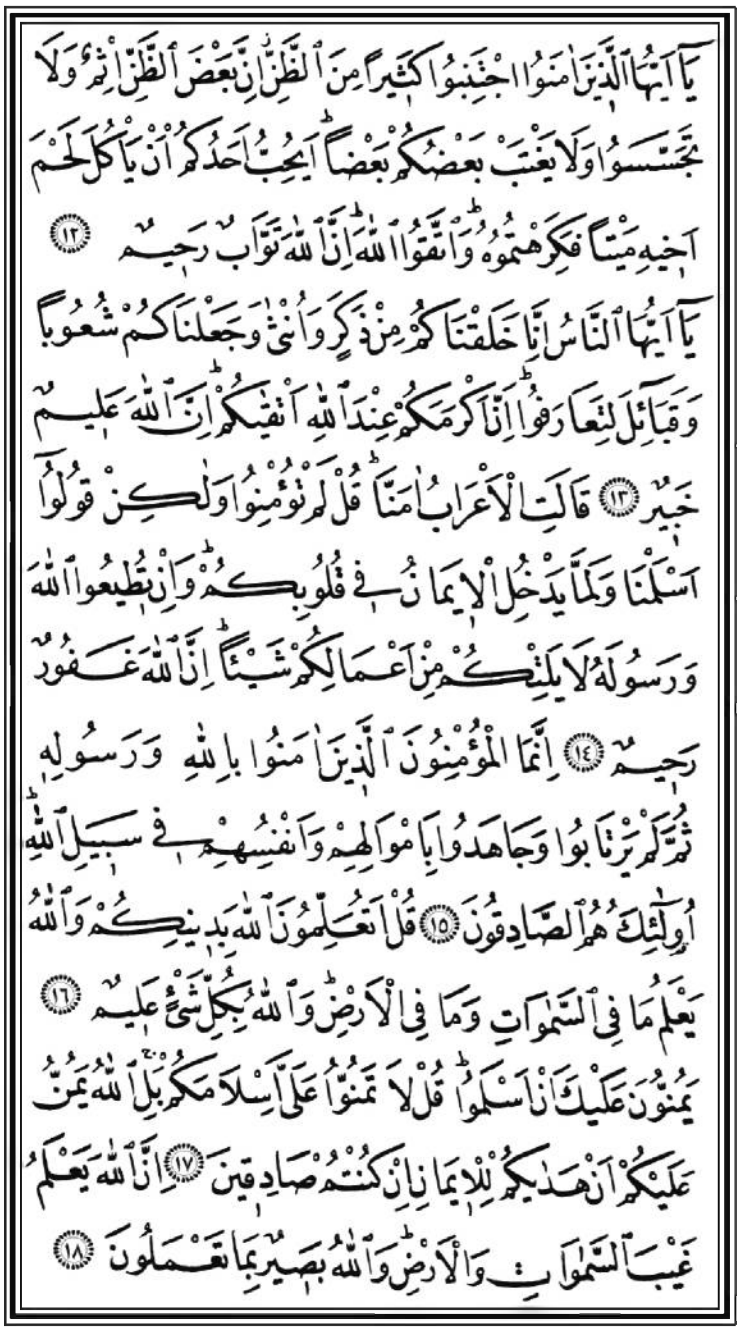
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱجْتَنِبُواْ كَثِيرًا مِّنَ ٱلظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ ٱلظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا
تَجَسَّسُواْ وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ
أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ إِنَّ ٱللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾
يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَٰكُم مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ وَجَعَلْنَٰكُمْ شُعُوبًا
وَقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوٓاْ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ ٱللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ
خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ ٱلْأَعْرَابُ ءَامَنَّا قُل لَّمْ تُؤْمِنُواْ وَلَٰكِن قُولُوٓاْ
أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ ٱلْإِيمَٰنُ فِى قُلُوبِكُمْ وَإِن تُطِيعُواْ ٱللَّهَ
وَرَسُولَهُۥ لَا يَلِتْكُم مِّنْ أَعْمَٰلِكُمْ شَيْـًٔا إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ
ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُواْ وَجَٰهَدُواْ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ
أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلصَّٰدِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَتُعَلِّمُونَ ٱللَّهَ بِدِينِكُمْ وَٱللَّهُ
يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾
يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُواْ قُل لَّا تَمُنُّواْ عَلَىَّ إِسْلَٰمَكُم بَلِ ٱللَّهُ يَمُنُّ
عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَىٰكُمْ لِلْإِيمَٰنِ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ
غَيْبَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

13- Ey insanlar! Doğrusu biz sizi bir erkek ve bir dişi olarak yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi kavimlere ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki Allah yanında en değerli olanınız, O'ndan en çok korkanınızdır. Şüphesiz Allah bilendir, herşeyden haberdardır.

14- Bedeviler inandık dediler. De ki; Siz iman etmediniz, ama boyun eğdik deyin. Henüz iman kalplerinize yerleşmedi. Eğer Allah'a ve elçisine itaat ederseniz, Allah işlerinizden hiçbir şeyi eksiltmez. Çünkü Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

15- Mü'minler ancak Allah'a ve Rasul'üne iman eden, ondan sonra asla şüpheye düşmeyen, Allah yolunda malları ve canlarıyla savaşanlardır. İşte doğrular ancak onlardır.

16- De ki; Siz dininizi Allah'a mı öğretiyorsunuz? Oysa Allah göklerde olanları da bilir, yerde olanları da. Allah herşeyi hakkıyla bilendir.

17- Onlar İslam'a girdikleri için seni minnet altına sokuyorlar. De ki; Müslümanlığınızı benim başıma kakmayın. Eğer doğru kimselerseniz bilesiniz ki, sizi imana erdirdiği için asıl Allah size lütufta bulunmuştur.

18- Şüphesiz Allah, göklerin ve yerin gizliliklerini bilir. Allah yaptıklarınızı görendir.

ELLİNCİ SÛRE
KAF SÛRESİ

Mekke'de inmiştir, kırkbeş ayettir. Kaf harfi ile başladığı için bu adı almıştır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Kaf. Şerefli Kur'an'a and olsun.

2- Aralarından bir uyarıcının gelmesine şaştılar da, kafirler şöyle dediler; Bu şaşılacak bir şeydir.

3- Biz öldüğümüz ve toprak olduğumuz zaman mı (dirileceğiz)? Bu akla uzak bir dönüştür

4- Biz, toprağın onlardan neleri eksilttiğini kesinlikle bilmekteyiz. Yanımızda o bilgileri koruyan bir kitap vardır

5- Bilakis onlar, hak kendilerine gelince yalanladılar. Şimdi onlar şaşırmış bir haldedirler.

6- Üstlerindeki göğe bakmazlar mı ki, onu nasıl bina etmiş ve nasıl donatmışız; Onda hiçbir çatlak da yok.

7- Yeryüzünü de döşedik ve ona sabit dağlar koyduk. Orada gönül açan her türden (bitkiler) yetiştirdik.

8- Allah'a yönelen her kula gönül gözünü açmak ve ibret vermek için (böyle yaptık).

9- Gökten bereketli bir su indirdik, onunla bahçeler ve biçilecek daneler bitirdik.

10- Ve uzunca boylu hurma ağaçları da yetiştirdik ki, onlar için birbiri üstüne konmuş muntazam salkımlar tomurcuklar vardır.

11- Kullar için bir rızık olarak bunları bitirdik ve onunla o su ile bir ölmüş beldeyi dirilttik. İşte mezarlardan çıkış da böyledir.

12- Onlardan önce Nuh kavmi Res halkı ve Semud da yalanlamıştı.

13- Ad ve Firavun ile Lut'un kardeşleri de (yalanladılar).

14- Eyke halkı ve Tübba kavmi de. Bütün bunlar Peygamber'leri yalanladılar da tehdidim gerçekleşti.

15- İlk yaratmada acizlik mi gösterdik? Hayır onlar yeni bir yaratma hususunda şüphe içindedirler.

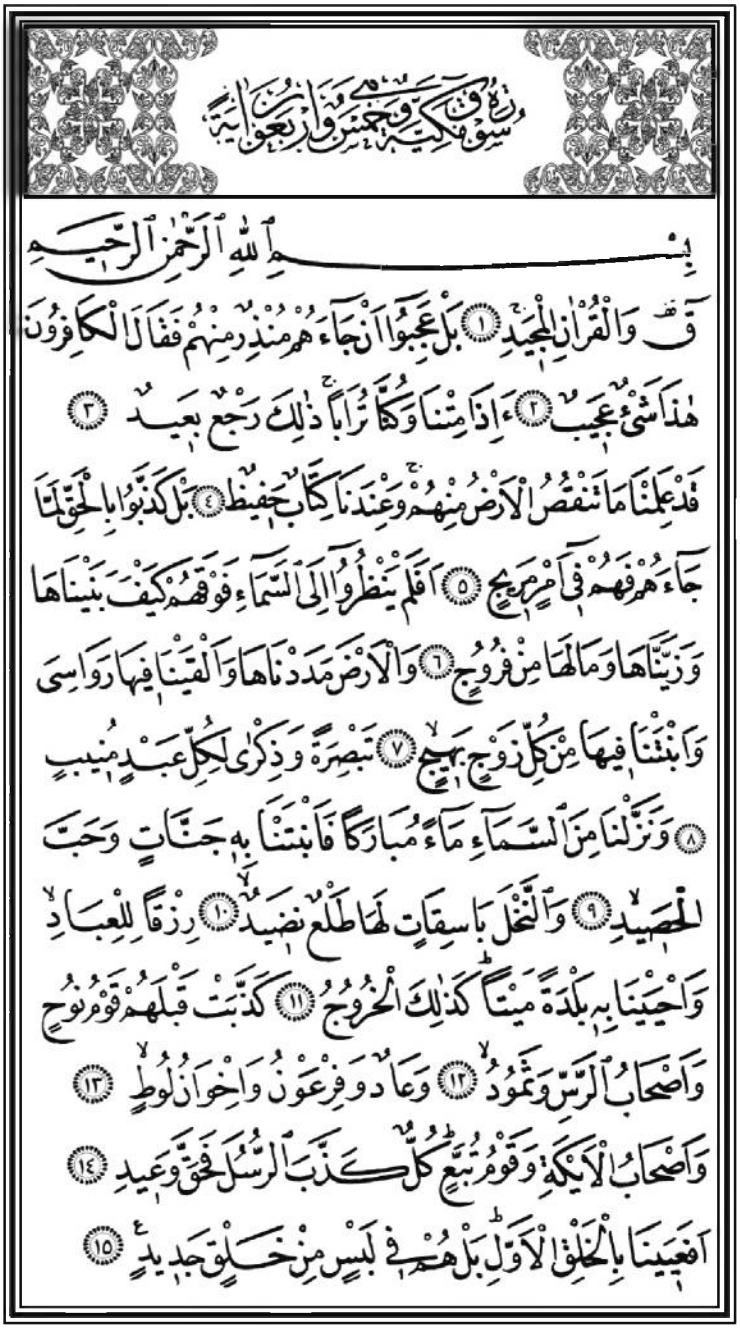

16- And olsun insanı biz yarattık ve nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz ve biz ona şahdamarından daha yakınız.

17- İki melek (insanın) sağında ve solunda oturarak yaptıklarını yazmaktadırlar.

18- İnsan hiçbir söz söylemez ki, yanında gözetleyen yazmaya hazır bir melek bulunmasın.

19- Ölüm sarhoşluğu gerçekten gelir de; İşte (ey insan) bu, senin öteden beri kaçtığın şeydir denir.

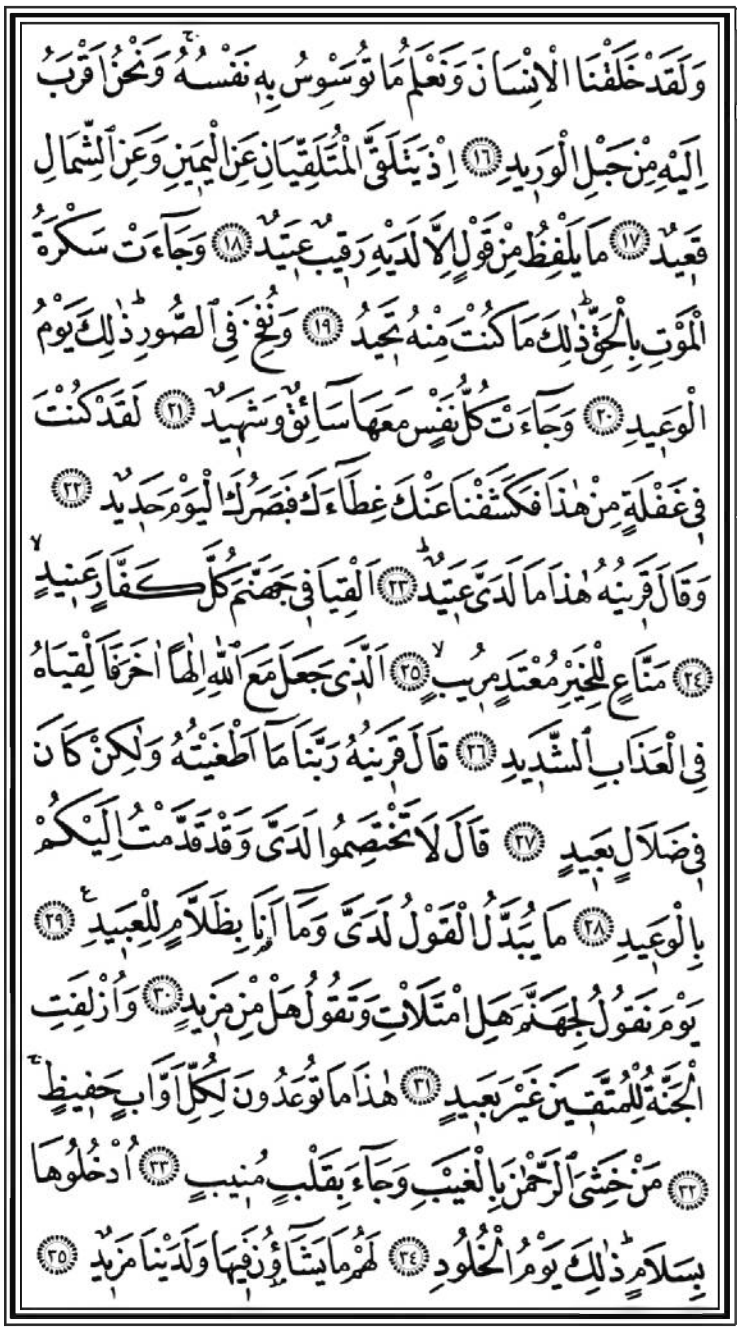

20- Sur'a üfürülür; İşte bu, geleceği vadedilen gündür.

21- Herkes, yanında bir sürücü ve bir de şahitle beraber gelir.

22- And olsun sen bundan gaflette idin; biz senin perdeni kaldırdık. Bugün artık gözün keskindir denir.

23- (Melek) Yanındaki defteri hazırdır der.

24- Emir verilir ki her inatçı kâfiri cehenneme atınız.

25- Hayra bütün gücüyle engel olan azgın şüpheciyi!

26- Allah ile beraber başka İlah edineni, şiddetli azaba birlikte atın.

27- Müşrikin arkadaşı (şeytan) der ki; Rab'bimiz! Ben onu azdırmadım. Kendisi derin bir sapıklık içerisindeydi.

28- O esnada (Allah) buyurur; Huzurumda çekişmeyin! Ben size daha önce uyarı göndermiştim.

29- Benim huzurumda söz değiştirilmez ve ben kullara asla zulmedici değilim.

30- O gün cehenneme; Doldun mu? Deriz. O da; Daha var mı? der.

31- Cennet de takva sahiplerine uzak olmaksızın yaklaştırılacaktır.

32- İşte size vaat edilen cennet! O, Allah'a yönelen emirlerine riayet eden kimseler için.

33- Görmediği halde Rahman'dan korkan ve Allah'a yönelmiş bir kalp ile gelen kimseye mahsus bir cennettir.

34- Oraya selametle girin işte bu, ebedi yaşamanın başladığı gündür.

35- Orada kendileri için diledikleri herşey vardır. Katımızda dahası da vardır.

36- Biz, onlardan önce kendilerinden daha güçlü olan, diyar diyar dolaşan nice nesilleri helak etmişizdir. Kurtuluş var mı!

37- Şüphesiz ki bunda aklı olan veya hazır bulunup kulak veren kimseler için bir öğüt vardır.

38- And olsun biz, gökleri, ve yeri ikisi arasında bulunanları altı günde yarattık. Bize hiçbir yorgunluk çökmedi.

39-(Rasul'üm!) Onların dediklerine sabret. Güneşin doğuşundan önce de, batışından önce de Rab'bini hamd ile tesbih et.

40- Gecenin bir bölümünde ve secdelerin ardından da O'nu tesbih et.

41- Seslenenin yakın bir yerden sesleneceği güne kulak ver.

42- O gün insanlar bu sesi gerçekten işiteceklerdir. İşte bu, çıkış günüdür.

43- Şüphesiz biz diriltir ve öldürürüz. Dönüş de ancak bizedir.

44- O gün yer yarılır, onların üzerinden süratle yarılıp açılır. Bu, bize göre kolay olan bir haşirdir.

45- Biz onların dediklerini çok iyi biliriz. Sen onların üzerinde bir zorlayıcı değilsin. Tehdidimden korkanlara Kur'an'la öğüt ver.

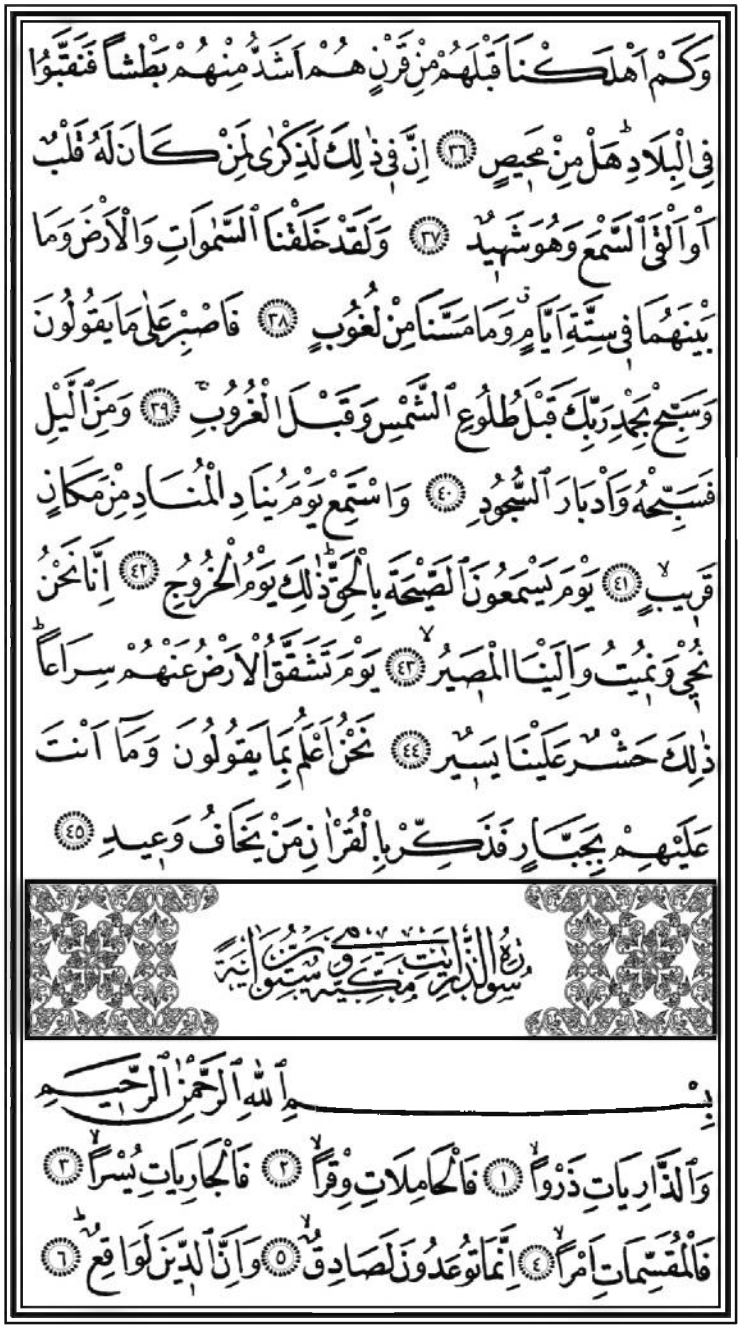
وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُم بَطْشًا فَنَقَّبُوا
فِي الْبِلَادِ هَلْ مِن مَّحِيصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ
أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ
فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِن مَّكَانٍ
قَرِيبٍ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ إِنَّا نَحْنُ
نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا
ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنتَ
عَلَيْهِم بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

ELLİBİRİNCİ SÛRE
ez-ZÂRİYÂT SÛRESİ

Mekke'de inmiştir. Altmış ayettir. İlk ayette geçen ve rüzgarlar anlamına gelen Zariyat kelimesi, surenin adı olmuştur.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Tozdurup savuranlara.

2- Yükünü yüklenenlere.

3- Kolayca süzülenlere.

4- İşi ayıranlara and olsun ki.

5- Size vaat edilen kesinlikle doğrudur.

6- Ve ceza mutlaka vuku bulacaktır.

7- İçinde yörüngeleri olan göğe and olsun ki.
8- Siz çelişkili sözler söylüyorsunuz.
9- Onlardan dönecekler dönüyorlar.
10- Kahrolsun o koyu yalancılar.
11- Onlar koyu bir cehalet içerisinde kalmış gafillerdir.
12- Ceza gününün ne zaman olduğunu sorarlar.
13- O gün onlar ateşe sokulacaklardır.

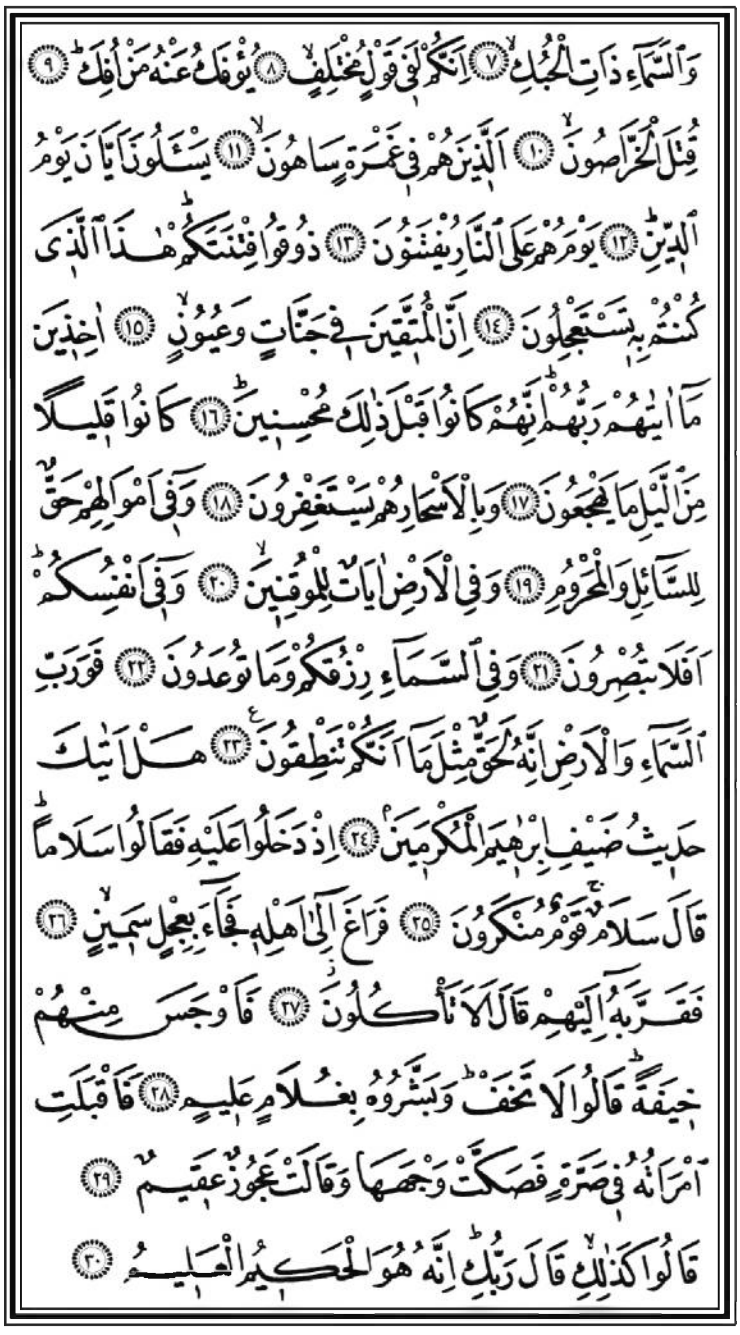
وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ۝٧ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ ۝٨ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ۝٩
قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ ۝١٠ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ۝١١ يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ
الدِّينِ ۝١٢ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ۝١٣ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَٰذَا الَّذِي
كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۝١٤ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝١٥ آخِذِينَ
مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُحْسِنِينَ ۝١٦ كَانُوا قَلِيلًا
مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ۝١٧ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝١٨ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ
لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝١٩ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ۝٢٠ وَفِي أَنْفُسِكُمْ
أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝٢١ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ۝٢٢ فَوَرَبِّ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ۝٢٣ هَلْ أَتَاكَ
حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ۝٢٤ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا
قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ۝٢٥ فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ۝٢٦
فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۝٢٧ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ
خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ۝٢٨ فَأَقْبَلَتِ
امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ۝٢٩
قَالُوا كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۝٣٠

14- Azabınızı tadın! Acele gelmesini beklediğiniz şey budur işte! (Denir).

15- Şüphesiz ki Allah'a isyandan sakınanlar, cennetlerde ve pınarlardadırlar.

16- Rab'lerinin kendilerine verdiklerini alacaklardır. Kuşkusuz onlar bundan önce dünyada güzel davrananlardı.

17- Geceleri pek az uyurlardı.

18- Seher vakitlerinde de istifar ederlerdi.

19- Mallarında muhtaç ve yoksullar için bir hak vardı.

20- Kesin olarak insanlar için yeryüzünde ayetler vardır.

21- Kendi nefislerinizde de öyle. Görmüyor musunuz?

22- Semada da rızkınız ve size vadedilen başka şeyler vardır.

23- Göğün ve yerin Rab'bine and olsun ki bu vaad, sizin konuşmanız gibi kesin ve gerçektir.

24- İbrahim'in ağırlanan misafirlerinin haberi sana geldi mi? (Bunlar meleklerdi).

25- Onlar İbrahim'in yanına girmişler, selam vermişlerdi. İbrahim de selamı almış, içinden-bunlar yabancılar demişti.

26- Hemen ailesinin yanına giderek semiz bir dana (kebabını) getirmiş.

27- Onların önüne koyup yemez misiniz? Demişti.

28- Derken onlardan korkmaya başladı. Korkma dediler ve ona bilgin bir oğlan çocuğu müjdelediler.

29- Karısı çığlık atarak geldi. Elini yüzüne çarparak; Ben kısır bir kocakarıyım dedi.

30- Onlar; Bu böyledir. Rab'bin söylemiştir. O, hikmet sahibidir bilendir dediler.

31- (İbrahim;) O halde işiniz nedir, ey elçiler? dedi.

32- Biz dediler, suçlu bir kavime gönderildik.

33- Üzerlerine çamurdan taş yağdırmaya (geldik).

34- (Bu taşlar) Aşırı gidenler için Rab'binin katından işaretlenmiş (taşlardır).

35- Bunun üzerine orada bulunan mü'minleri çıkardık.

36- Zaten orada Müslümanlardan, bir ev halkından başka kimse bulmadık.

37- Acı azaptan korkanlar için orada bir işaret bıraktık.

38- Musa'da da (ibretler vardır). Onu apaçık bir delil ile Firavun'a göndermiştik.

39- Firavun ordusuyla birlikte yüz çevirmiş. O bir büyücüdür veya bir delidir demişti.

40- Nihayet onu da ordularını da yakalayıp denize attık, bu sırada kendini kınayıp duruyordu.

41- Ad Kavmi'nde de (ibretler vardır). Onlara kasıp kavuran rüzgarı göndermiştik.

42- Üzerinden geçtiği şeyi canlı bırakmıyor, onu kül edip savuruyordu.

43- Semud kavminde de (ibretler vardır). Onlara; Bir sureye kadar faydalanın, denmişti.

44- Rab'lerinin emrine karşı geldiler. Bu yüzden, bakıp dururken onları yıldırım çarpıverdi.

45- Ayağa kalkacak güçleri kalmamış, yardım edenleri de olmamıştı.

46- Bunlardan önce de Nuh Kavmi'ni helak etmiştik. Çünkü onlar yoldan çıkmış bir toplum idiler.

47- Göğü kendi ellerimizle biz kurduk ve biz (onu) elbette genişleticiyiz.

48- Yeri de döşedik. (Bak) Ne güzel döşeyiciyiz.

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾
لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾
فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ
مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾
وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ
وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾
مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ
لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ
وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ
﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَاءَ
بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ
الْمَاهِدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
﴿٤٩﴾ فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ وَلَا تَجْعَلُوا
مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾

49- Herşeyden de çift çift yarattık ki, düşünüp öğüt alasınız.

50- O halde Allah'a koşun. Çünkü ben, size Onun katından (gelmiş) açık bir uyarıcıyım.

51- Allah ile beraber başka bir İlah edinmeyin. Zira ben size O'nun tarafından (gelmiş) açık bir uyarıcıyım.

52- İşte böylece, onlardan öncekilere herhangi bir Peygamber geldiğinde hemen; O, bir büyücüdür veya delidir. dediler.

53- Bunu (nesilden nesile) birbirlerine vasiyet mi ettiler? Doğrusu onlar azgın bir topluluktur.

54- Artık onlara aldırma. (Davete uymamalarından dolayı) Sen kınanacak değilsin.

55- Sen yine de öğüt ver. Çünkü öğüt mü(minlere fayda verir.

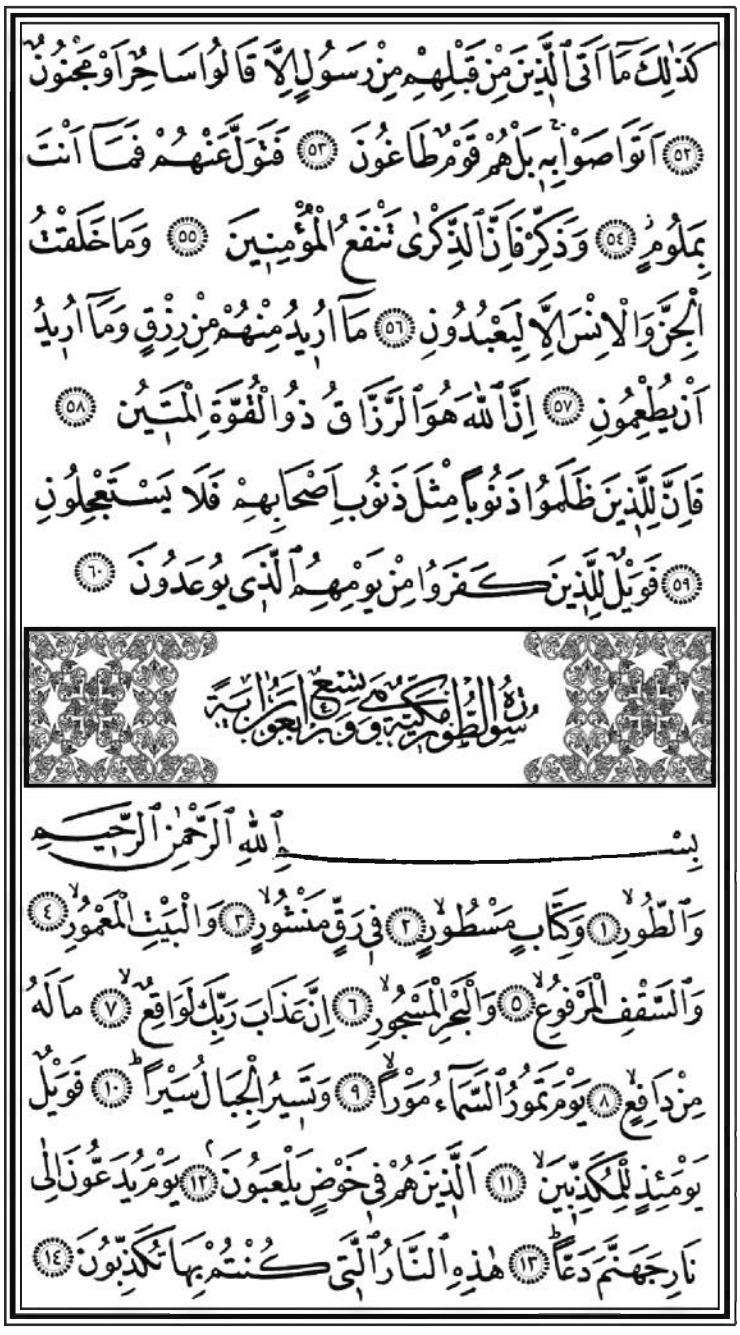

56- Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.

57- Ben onlardan rızık istemiyorum. Beni doyurmalarını da istemiyorum.

58- Şüphesiz rızık veren, güç ve kuvvet sahibi olan ancak Allah'tır.

59- Muhakkak ki bu zulmedenlerin de, geçmişlerinin payı gibi (azaptan) bir payları vardır. O halde acele etmesinler.

60- Başlarına gelecek (acı) günlerinden dolayı vay o kafirlerine haline.

ELLİİKİNCİ SÛRE
et-TÛR SÛRESİ

Mekke'de inmiştir. Kırkdokuz ayettir. Adını, birinci ayette geçen ve üzerinde Hazreti Musa'ya Tevrat'ın indiği, böylece onun İlahi hitaba mazhar olduğu Tûr dağından almıştır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Tûr'a

2- Ve yazılmış bir Kitab'a.

3- Yayılmış bir ince deride.

4- Beyt-i Ma'mur'a.

5- Ve yükseltilmiş tavana.

6- Ve dolmuş denize and olsun ki,

7- Rab'binin azabı muhakkak vuku bulacaktır.

8- Ona engel olacak hiçbirşey yoktur.

9- O gün gök sallanıp çalkalanır.

10- Dağlar yürüdükce yürür.

11- Yalanlayanların vay haline o gün.

12- Ki onlar daldıkları batıl içinde oyalanıp duranlardır.

13- O gün cehennem ateşine itilip atılırlar da.

14- İşte yalanlayıp durduğunuz ateş budur denilir.

15- Bir büyü müdür bu, yoksa görmüyor musunuz?

16- Girin oraya, sabretseniz de sabretmeseniz de artık sizin için birdir. Siz ancak yaptıklarınızın karşılığına çarptırılacaksınız.

17- Muttakiler hiç şüphe yok ki cennetler ve nimetler içindedirler.

18- Kendilerine Rab'lerinin verdiği şey ile zevkiyab olmaktadırlar ve onları Rab'leri cehennem azabından koru-muştur.

19- Yiyiniz ve içiniz afiyetler olsun, işler olduğunuz şey sebe-biyle.

20- Sıra sıra dizilmiş tahtlara yaslanarak oturunuz ve onları güzel gözlü huriler ile evlendiririz.

21- İman eden ve soylarından gelenler de, imanda kendilerine tabi olanlar (var ya)! İşte biz, onların nesillerini de kendilerine kattık. Onların amellerinden de birşey eksiltmedik. Herkes kazandıklarına karşı bir rehindir.

22- Onlara canlarının istediği meyve ve etten bol bol verdik.

23- Orada karşılıklı kadeh tokuştururlar, ama burada ne saç-malama vardır ne de günaha girme.

24- Hizmetlerine verilmiş, (kabuğunda) saklı inci gibi gençler etraflarında dönüp dolaşırlar.

25- Cennettekiler birbirlerine dönüp sorarlar;

26- Derler ki; Daha önce biz, aile çevremiz içinde bile (İlahi azaptan) korkardık.

27- Allah bize lütfetti de bizi vücudun içine işleyen azaptan korudu.

28- Gerçekten biz bundan önce O'na yalvarıyorduk. Çünkü iyilik eden, esirgeyen ancak O'dur.

أَفَسِحْرٌ هَٰذَآ أَمْ أَنتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوٓا أَوْ لَا تَصْبِرُوا
سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ ۖ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي
جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَٰكِهِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمْ رَبُّهُمْ ۖ وَوَقَىٰهُمْ رَبُّهُمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيٓـًٔا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾
مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ ۖ وَزَوَّجْنَٰهُم بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَٰنٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَمَآ أَلَتْنَٰهُم مِّنْ عَمَلِهِم مِّن شَىْءٍ ۚ كُلُّ امْرِئٍۭ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾
وَأَمْدَدْنَٰهُم بِفَٰكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾ يَتَنَٰزَعُونَ فِيهَا
كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَٰنٌ لَّهُمْ
كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿٢٤﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ
﴿٢٥﴾ قَالُوٓا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِىٓ أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾ فَمَنَّ اللَّهُ
عَلَيْنَا وَوَقَىٰنَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلُ نَدْعُوهُ ۖ
إِنَّهُۥ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَآ أَنتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ
بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ
بِهِۦ رَيْبَ الْمَنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا۟ فَإِنِّى مَعَكُم مِّنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾

29- (Rasul'üm)! Sen öğüt ver. Rab'binin lütfuyla, sen ne bir kahinsin, ne de bir deli.

30- Yoksa onlar; (O) bir şairdir; Onun, zamanın felaketlerine uğramasını bekli-yoruz mu diyorlar?

31 De ki; Bekleyin. Ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.

32- Onlara akılları mı bunu emreder, yoksa onlar, azgın bir topluluk mudur?

33- Yahut onu kendisi uydurdu mu diyorlar? Hayır, onlar iman etmezler.

34- Eğer doğru iseler onun benzeri bir söz getirsinler.

35- Acaba onlar herhangi bir yaratıcı olmadan mı yaratıldılar? Yoksa kendileri mi yaratıcıdırlar?

36- Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattılar? Hayır! Onlar bir türlü anlayıp inanmazlar.

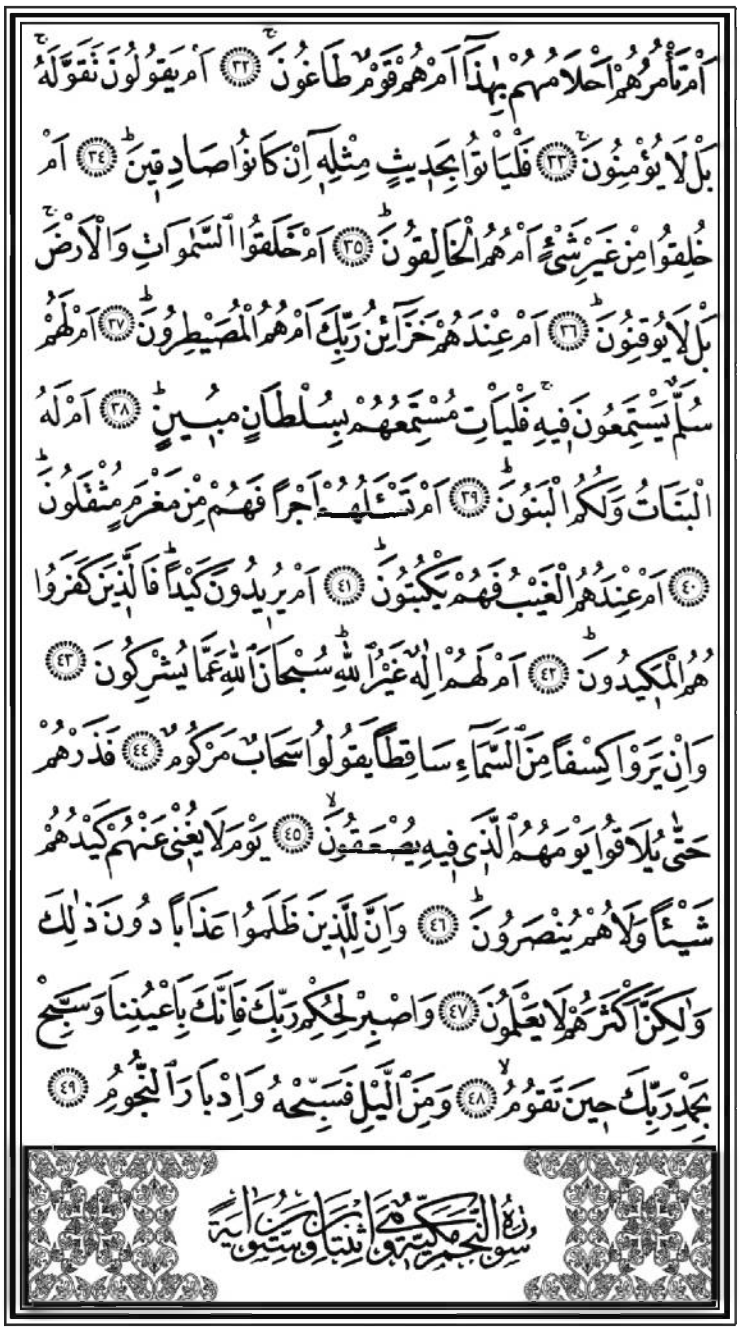

37- Yahut Rab'binin hazineleri onların yanında mıdır? Ya da herşeye hakim olan kendileri midir?

38- Yoksa onların, üzerine çıkıp gizli sırları dinledikleri bir merdivenleri mi var? Öyleyse dinleyenleri açık bir delil getirsinler.

39- Yoksa kızlar O'nun, oğullar da sizin mi?

40- Yoksa sen kendilerinden bir ücret istiyorsun da, bu yüzden onlar ağır bir borç altında eziliyorlar mı?

41- Yoksa gayba ait bilgiler kendi yanlarında da, onlar mı yazıyorlar?

42- Yahut bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Asıl tuzağa düşecek olanlar, inkar edenlerdir.

43- Veya onların Allah'tan başka bir İlahları mı var? Allah onların ortak koştukları şeylerden uzaktır.

44- Gökten düşen bir kütle görseler, üst üste yığılmış bulutlardır derler.

45- Artık çarpılacak günlerine kavuşuncaya kadar onları kendi hallerine bırak.

46- O gün pilanları kendilerine hiç bir fayda vermez ve yardım da görmezler.

47- Şüphesiz zulmedenlere, ondan başka da azap vardır. Fakat çokları bilmezler.

48- Rab'binin hükmüne sabret. Çünkü sen gözlerimizin önündesin. Kalktığın zaman da Rab'bini hamd ile tesbih et.

49- Gecenin bir kısmında ve yıldızların batışından sonra da O'nu tesbih et.

ELLİÜÇÜNCÜ SÛRE
en-NECM SÛRESİ

Mekke'de inmiştir. Altmışiki ayettir. Yalnız otuzikinci ayeti kerimesi Medine'de nazil olmuştur.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Battığı zamana yıldıza and olsun ki!
2- Arkadaşınız (Muhammed) sapmadı ve batıla inanmadı.
3- O arzusuna göre de konuşmaz.
4- O (bildirdikleri) vahyedilenden başkası değildir.
5- Onu kuvvetleri pek şiddetli olan (Allah) öğretmiştir.
6- Bir kuvvet sahibi ki (Allah) hemen dosdoğru doğruldu.
7- Ve o, (Allah) en yüksek bir ufuk yanında idi.
8- Sonra (Muhammed'e) yaklaştı, derken daha da yaklaştı.
9- O kadar ki iki yay arası kadar, hatta daha yakın oldu.
10- (Allah) Kuluna vahyettiğini vahyetti.
11- Gördüğünü kalbi yalanlamadı.
12- Onun gördükleri hakkında şimdi kendisiyle tartışacak mısınız?
13- And olsun ki onu (Allah'ı) bir defa daha gördü.
14- Sidret-ül Müntehanın yanında.
15- Cennetül Me'va da onun yanındadır.
16- Sidre'yi kaplayan (Allah) kaplamıştı.
17- (Muhammed'in) Gözü kaymadı ve sınırı aşmadı.
18- And olsun o, Rab'binin en büyük ayetlerinden bir kısmını gördü.
19- Gördünüz mü o Lat ve Uzza'yı?
20- Ve üçüncüleri olan ötekini, Menatı.
21- Demek erkek size, dişi O'na öyle mi?
22- O zaman bu insafsızca bir taksim.
23- Bunlar (putlar) sizin ve atalarınızın taktığı isimlerden başka birşey değildir. Allah onlar hakkında hiçbir delil indirmemiştir. Onlar ancak zanna ve nefislerinin arzusuna uyuyorlar. Halbuki kendilerine Rab'leri tarafından yol gösterici gelmiştir.
24- Yoksa insan her arzu ettiği şeye sahip mi olacaktır?
25- Ahiret de dünya da Allah'ındır.
26- Göklerde nice melek var ki onların şefaatleri, dilediği ve hoşnut olduğu kimse için Allah'ın izin vermesi dışında, bir işe yaramaz.

26- Göklerde nice melek var ki onların şefaatleri, hiçbir fayda vermez. Meğer ki Allah'u Teâlâ'dan dileyen ve razı olan kullardan başkası için müsade ettiği müstesna.

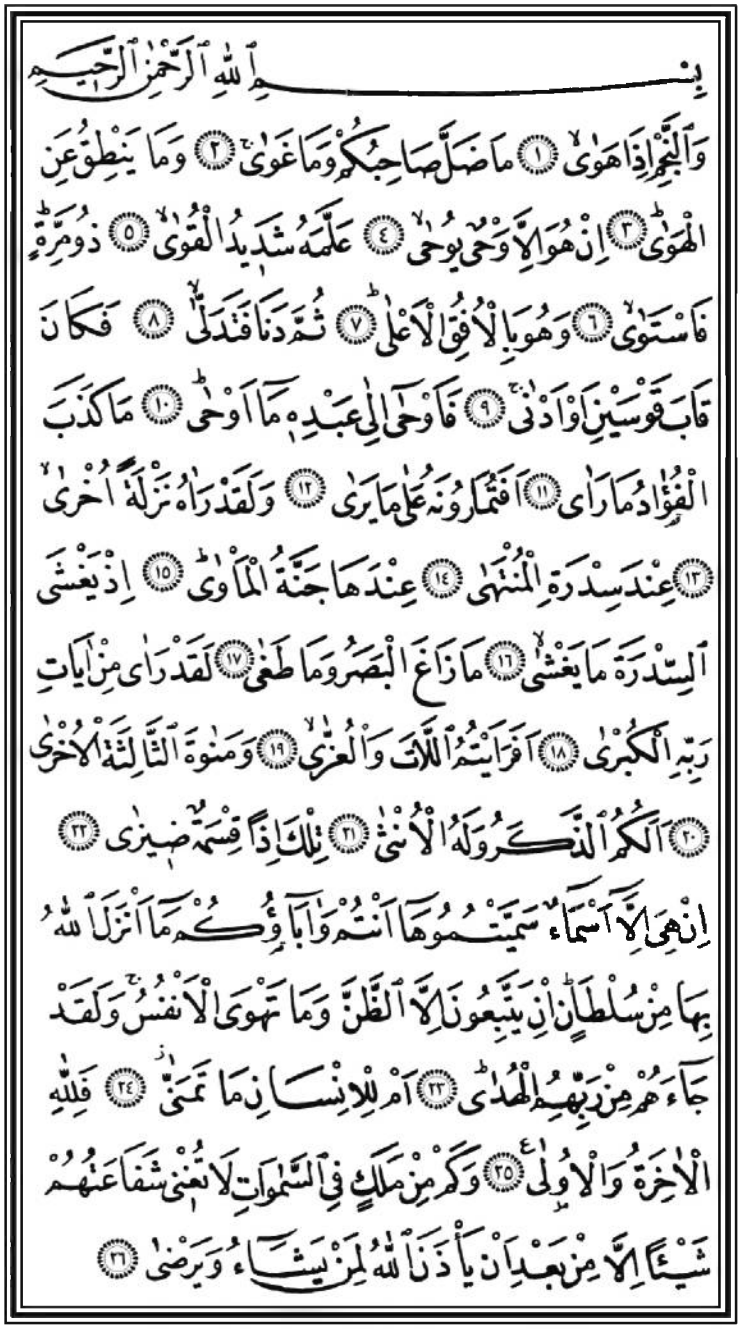

27- Ahirete inanmayanlar, meleklere dişilerin adlarını takıyorlar.

28- Halbuki onların bu hususta hiçbir bilgileri yoktur. Sadece zanna uyuyorlar. Zan ise hiç şüphesiz hakikat bakımından birşey ifade etmez.

29- Onun için sen bizi anmaktan yüz çeviren ve dünya hayatından başka bir şey istemeyen kimselere yüz verme.

30- İşte onların erişebilecekleri bilgi budur. Şüphesiz ki senin Rab'bin, evet O, yolundan sapanı daha iyi bilir. O, hidayette olanı da çok iyi bilir.

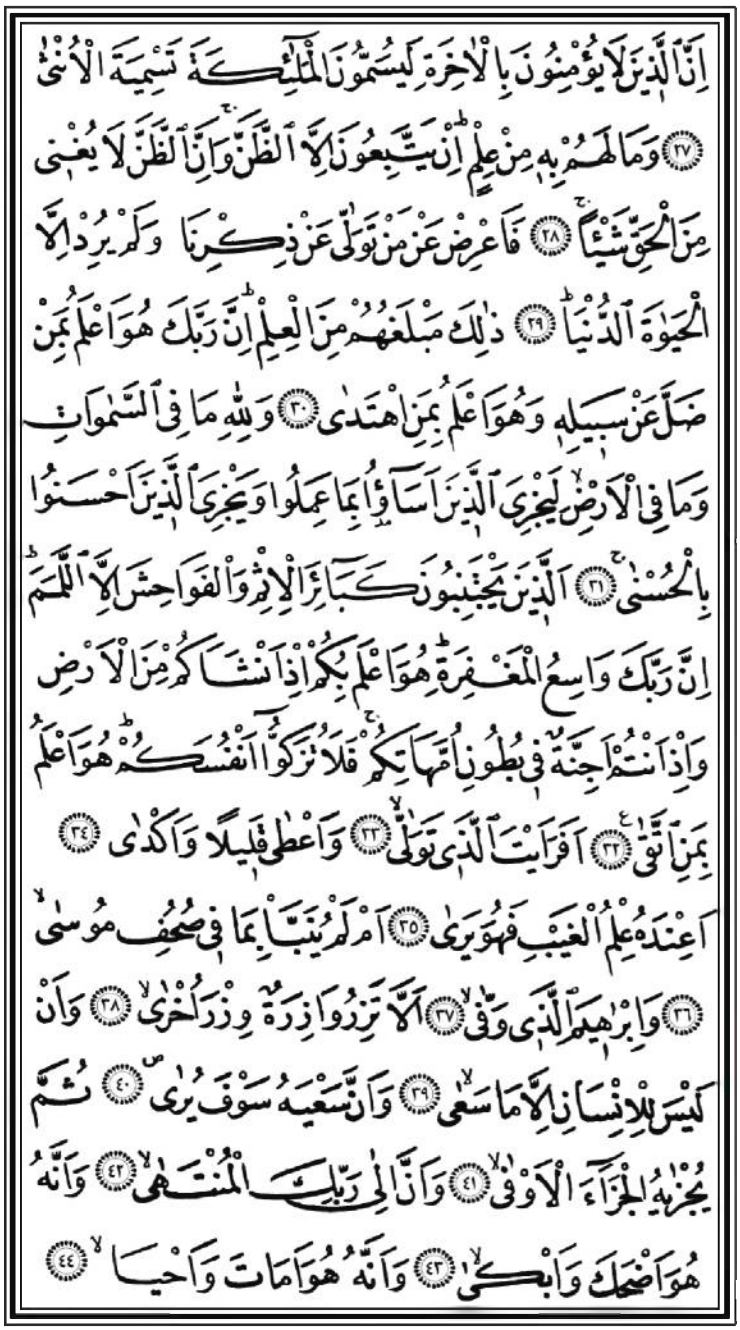

31- Göklerde ve yerde bulunanlar hep Allah'ındır. Bu Allah'ın, kötülük edenleri yaptıklarıyla cezalandırması, güzel davrananları da daha güzeliyle mükafatlandırması içindir.

32- Ufak tefek kusurları dışında, büyük günahlardan ve edepsizliklerden kaçınanlara gelince, bil ki Rab'bin, affı bol olandır. O, sizi daha topraktan yarattığı zaman ve siz annelerinizin karınlarında bulunduğunuz sırada (bile) sizi en iyi bilendir. Bunun için kendinizi temize çıkarmayın. Çünkü O, kötülükten sakınanı daha iyi bilir.

33- Gördün mü arkasını döneni?

34- Azıcık verip sonra vermemekte direneni?

35- Acaba gaybın bilgisi kendi yanındadır da o görüyor mu?

36- Yoksa Musa'nın sahifelerinden olan şeyden haber verilmedi mi?

37-Ahdine vefa gösteren İbrahim'den kendisine haber verilmedi mi?

37- Güzel bir ahit veren İbrahim'den kendisine haber verilmedi mi?

38- Gerçekten hiçbir günahkar, başkasının günah yükünü yüklenmez.

39- Bilsin ki insan için kendi çalışmasından başka hiçbir şey yoktur.

40- Ve çalışması da ileri de görülecektir.

41- Sonra ona karşılığı tastamam verilecektir.

42- Ve şüphesiz en son varış Rab'binedir.

43- Doğrusu güldüren de ağlatan da O'dur.

44- Öldüren de dirilten de O'dur.

45- Ve muhakkak ki, iki çifti, erkek ile dişiyi o yarattı.
46- Bir nütfeden rahimlere döküldüğü zaman.
47- Şüphesiz tekrar diriltmek de O'na aittir.
48- Zengin eden de yoksul kılan da O'dur.
48- (İnsanların kaderleri içersinde) Zengin eden de yoksul kılan da O'dur.
49- Doğrusu Şi'ra yıldızının Rab'bi de O'dur.
50- Ve şüphesiz ki önceki Ad Kavmi'ni O, helak etti.
51- Semud'u da (o helak etti) ve geriye hiçbir şey bırakmadı.
52- Daha önce de çok zalim ve pek azgın olan Nuh Kavmi'ni (helak etmişti).
53- Altüst olan şehirleri de O, böyle yaptı.
54- Onların başına getireceğini getirdi.
55- Şimdi Rab'binin nimetlerinin hangisinde şüpheye düşersin.
56- İşte bu ilk uyarıcılardan bir uyarıcıdır.
57- Yaklaşan yaklaştı.
58- Onu (vaktini) Allah'tan başka açığa çıkaracak yoktur.
59- Şimdi siz bu söze (Kur'an'a) mı şaşıyorsunuz?
60- Gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz.
61- Ve siz gaflet içinde oyalanmaktasınız.
(Secde) 62- Haydi Allah'a secde edip O'na kulluk edin.

وَأَنَّهُۥ خَلَقَ ٱلزَّوْجَيْنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنثَىٰ ﴿٤٥﴾ مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ﴿٤٦﴾
وَأَنَّ عَلَيْهِ ٱلنَّشْأَةَ ٱلْأُخْرَىٰ ﴿٤٧﴾ وَأَنَّهُۥ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٤٨﴾ وَأَنَّهُۥ هُوَ
رَبُّ ٱلشِّعْرَىٰ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّهُۥٓ أَهْلَكَ عَادًا ٱلْأُولَىٰ ﴿٥٠﴾ وَثَمُودَا۟ فَمَآ أَبْقَىٰ ﴿٥١﴾
وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ﴿٥٢﴾ وَٱلْمُؤْتَفِكَةَ
أَهْوَىٰ ﴿٥٣﴾ فَغَشَّىٰهَا مَا غَشَّىٰ ﴿٥٤﴾ فَبِأَىِّ ءَالَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ﴿٥٥﴾
هَٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ ٱلنُّذُرِ ٱلْأُولَىٰٓ ﴿٥٦﴾ أَزِفَتِ ٱلْآزِفَةُ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِن
دُونِ ٱللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ أَفَمِنْ هَٰذَا ٱلْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ
وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾ وَأَنتُمْ سَٰمِدُونَ ﴿٦١﴾ فَٱسْجُدُوا۟ لِلَّهِ وَٱعْبُدُوا۟ ﴿٦٢﴾

سورة القمر مكية وهي خمس وخمسون آية

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
ٱقْتَرَبَتِ ٱلسَّاعَةُ وَٱنشَقَّ ٱلْقَمَرُ ﴿١﴾ وَإِن يَرَوْا۟ ءَايَةً يُعْرِضُوا۟ وَيَقُولُوا۟
سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوا۟ وَٱتَّبَعُوٓا۟ أَهْوَآءَهُمْ ۚ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣﴾
وَلَقَدْ جَآءَهُم مِّنَ ٱلْأَنۢبَآءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكْمَةٌۢ بَٰلِغَةٌ
فَمَا تُغْنِ ٱلنُّذُرُ ﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ ۘ يَوْمَ يَدْعُ ٱلدَّاعِ إِلَىٰ شَىْءٍ نُّكُرٍ ﴿٦﴾

ELLİDÖRDÜNCÜ SÛRE
el-KAMER SÛRESİ

Ayın yarılması mucizesi bu surede anlatılır. Onun için bu adı almıştır. Mekke'de inmiştir ellibeş ayettir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Kıyamet yaklaştı ve ay yarıldı.
2- Onlar bir mucize görseler hemen yüz çevirirler ve; Eskiden beri devam ede gelen bir büyüdür derler.
3- Yalanladılar ve kendi heveslerine uydular. Halbuki her işin ulaşacağı yeri vardır.
4- And olsun onlara, kötülükten önleyecek nice önemli haberler gelmiştir.
5- Bu büyük bir hikmettir. Fakat (yüz çevirene) uyanlara ne fayda verir.
6- Çağıranın görülmemiş birşeye çağırdığı gün, sen de onlardan yüz çevir.

7- Gözleri zelil olarak kabirlerinden çıkacaklardır. Sanki onlar dağılmış çekirgelerdir.

8- Davetçiye koşarak kafirler derler ki; Bu çok çetin bir gündür.

9- Onlardan önce Nuh'un kavmi de yalanladı, hemde kulumuzun yalancı olduğunda ısrar ederek; O delirdi dediler. Ve (Nuh davetten vazgeçmeye) zorlandı.

10- Bunun üzerine, Rab'bine; Ben yenik düştüm, bana yardım et! Diyerek yalvardı.

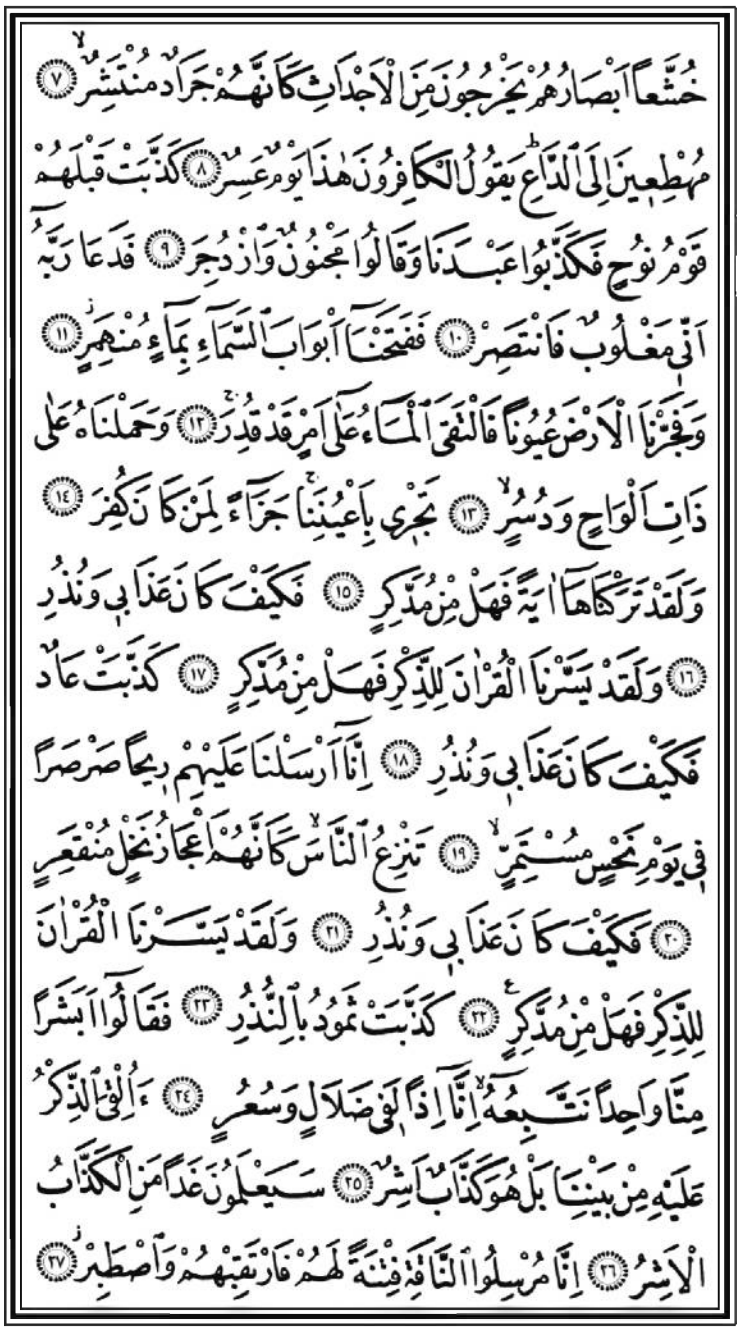

11- Biz de derhal nehir gibi devamlı akan bir su ile göğün kapılarını açtık.

12- Yeryüzünde kaynaklar fışkırttık (her iki) su, takdir edilmiş bir işin olması için birleşmişti.

13- Nuh'u da tahtalardan yapılmış, çivilerle çakılmış gemiye bindirdik.

14- İnkar edilmiş olana (Nuh'a) bir mükafat olmak üzere gemi, gözlerimizin önünde akıp gidiyordu.

15- And olsun ki onu bir ibret olarak bıraktık, ibret alan yok mudur?

16- Benim azabım ve uyarılarım nasılmış!

17- And olsun biz Kur'an'ı öğüt alınsın diye kolaylaştırdık. (Ondan) Öğüt alan yok mu?

18- Ad Kavmi (Peygamber'leri Hud'u) yalanladı da azabım ve tehdidim nasılmış (gördüler).

19- Biz onların üstüne, uğursuz saydıkları bir günde devamlı dondurucu bir rüzgar gönderdik.

20- O rüzgar, insanları, sökülmüş hurma kütükleri gibi yere seriyordu.

21- Nasılmış benim azabım ve uyarılarım!

22- Ando lsun biz Kur'an'ı düşünüp öğüt alınsın diye kolaylaştırdık. Öğüt alan yok mu?

23- Semud Kavmi de uyarıcıları yalanladı.

24- Aramızdan bir beşere uyacağız? O takdirde biz apaçık bir sapıklık ve çılgınlık etmiş oluruz dediler.

25- Vahiy aramızda ona mı verildi? Hayır o, yalancı ve şımarığın biridir (dediler).

26- Yarın onlar, yalancı ve şımarığın kim olduğunu bileceklerdir.

27- Gerçekten onları imtihan etmek için dişi deveyi gönderen biziz. Sen onları gözetle ve sabret.

28- Onlara, suyun aralarında paylaştırıldığını haber ver. Herbiri kendi içme sırasında gelsin.

29- Arkadaşlarını çağırdılar, o da (bundan cüret alarak) kılıcını kaptı ve deveyi kesti.

30- (Bu azgınlara) Azabım ve uyarılarım nasıl oldu!

31- Biz onların üzerine korkunç bir ses gönderdik. Hemen hayvan ağılına konan kuru ot gibi oluverdiler.

32- And olsun biz Kur'an'ı anlaşılıp öğüt alınması için kolaylaştırdık. O halde düşünüp öğüt alan yok mu?

33- Lut'un kavmi de uyarıcı Peygamber'leri yalanladı.

34- Biz de üstlerine taş (yağdıran bir fırtına) gönderdik. Ancak Lut ailesi müstesna, katımızdan bir nimet olarak onları seher vaktinde kurtardık.

35- Biz şükredeni işte böyle mükafatlandırırız.

36- And olsun ki, Lut onları bizim şiddetli azabımızla uyardı. Fakat onlar bu tehditleri kuşkuyla karşıladılar.

37- Onlar Lut'un misafirlerine karşı kötülük yapmayı planlamışlardı. Hemen biz onların gözlerini silme kör ettik. Haydi azabımızı ve uyarılarımızı tadın (dedik).

38- Bir sabah kendilerine, yakalarını birdaha bırakmayacak olan bir azap gelip çattı.

39- İşte azabımı ve uyarılarımı tadın (denildi).

40- And olsun biz Kur'an'ı, öğüt almak için kolaylaştırdık. O halde düşünüp ibret alan yok mu?

41- Şüphesiz Firavun'un kavmine de uyarıcılar gelmişti.

42- Lakin onlar bütün ayetlerimizi yalanladılar. Biz de onları güç ve kudretimize layık bir şekilde yakaladık.

43- Şimdi sizin kafirleriniz, onlardan daha mı iyidirler? Yoksa kitaplarda sizin için bir berat mı var?

44- Yoksa biz intikam almaya gücü yeten bir topluluğuz mu diyorlar?

45- O topluluk yakında bozulacak ve onlar arkalarına dönüp kaçacaklardır.

46- Bilakis kıyamet onlara vadedilen asıl saattir ve o saat daha belalı ve daha acıdır.

47- Şüphesiz suçlular sapıklık ve çılgınlık içindedirler.

48- O gün yüzüstü ateşe sürüklendiklerinde cehennemin elemini tadın denir.

49- Biz, her şeyi bir ölçüye göre yarattık.

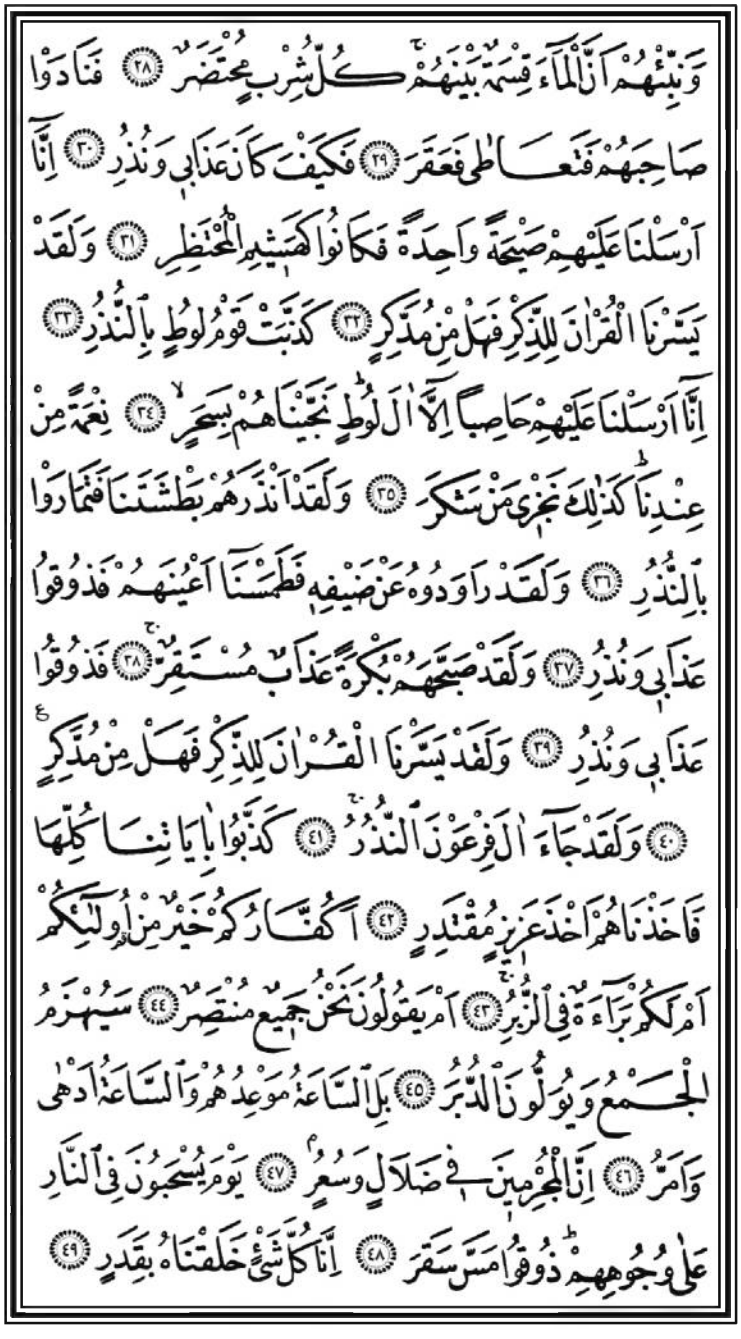

50- Bizim buyruğumuz, bir anlık bakış gibi, bir tek sözden başka birşey değildir.

51- And olsun biz, sizin benzerlerinizi hep helak ettik. Düşünüp ibret alan yok mu?

52- Yaptıkları her şey kitaplar da (amel defterinde) mevcuttur.

53- Küçük büyük her şey satır satır yazılmıştır.

54- Muhakkak ki takva sahipleri cennetlerde ve ırmaklardadırlar.

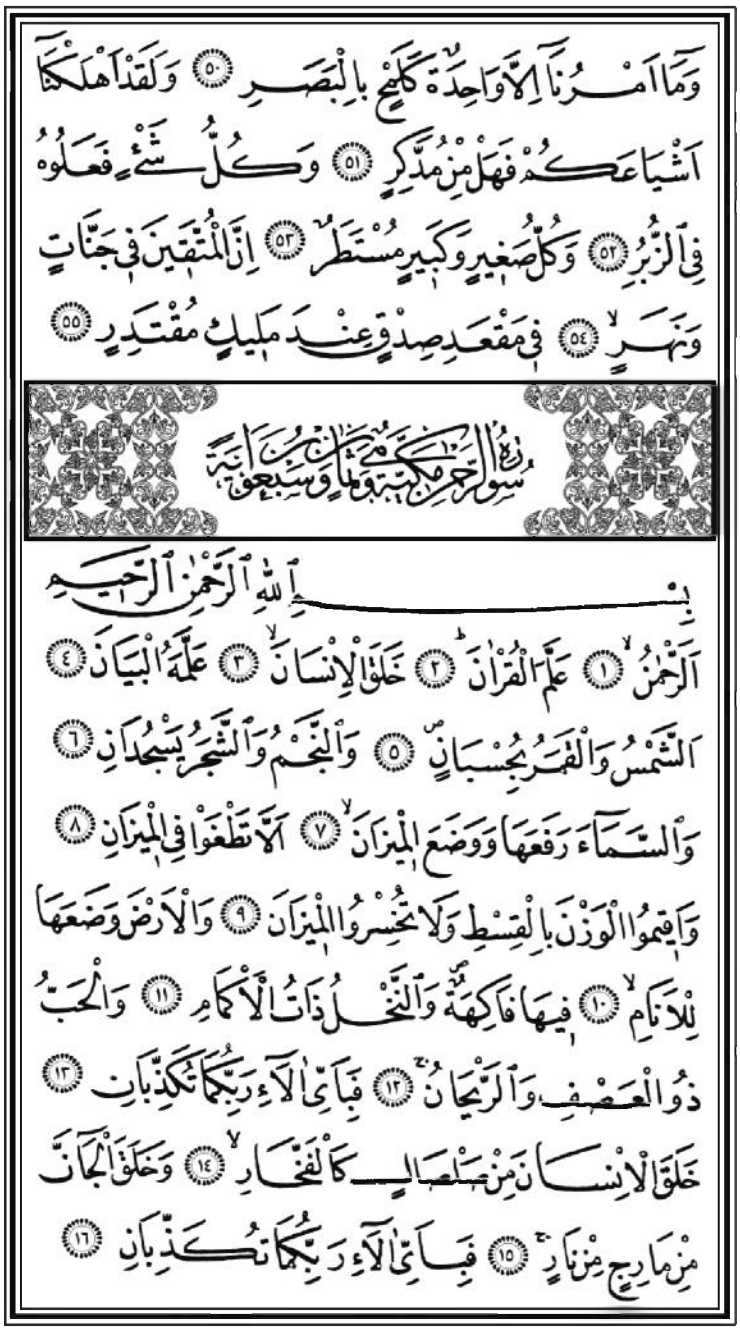
وَمَآ أَمْرُنَآ إِلَّا وَٰحِدَةٌ كَلَمْحٍۭ بِٱلْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَآ
أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَىْءٍ فَعَلُوهُ
فِى ٱلزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى جَنَّٰتٍ
وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِى مَقْعَدِ صِدْقٍ عِندَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍۭ ﴿٥٥﴾
سورة الرحمن مكية وهي ثلاث وسبعون آية
بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
ٱلرَّحْمَٰنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ ٱلْقُرْءَانَ ﴿٢﴾ خَلَقَ ٱلْإِنسَٰنَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ ٱلْبَيَانَ ﴿٤﴾
ٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾ وَٱلنَّجْمُ وَٱلشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾
وَٱلسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ ٱلْمِيزَانَ ﴿٧﴾ أَلَّا تَطْغَوْا۟ فِى ٱلْمِيزَانِ ﴿٨﴾
وَأَقِيمُوا۟ ٱلْوَزْنَ بِٱلْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا۟ ٱلْمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَٱلْأَرْضَ وَضَعَهَا
لِلْأَنَامِ ﴿١٠﴾ فِيهَا فَٰكِهَةٌ وَٱلنَّخْلُ ذَاتُ ٱلْأَكْمَامِ ﴿١١﴾ وَٱلْحَبُّ
ذُو ٱلْعَصْفِ وَٱلرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِأَىِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾
خَلَقَ ٱلْإِنسَٰنَ مِن صَلْصَٰلٍ كَٱلْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ ٱلْجَآنَّ
مِن مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ ﴿١٥﴾ فَبِأَىِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

55- Güçlü ve yüce Allah'ın huzurunda hak meclisindedirler.

ELLİBEŞİNCİ SÛRE
er- RAHMÂN SÛRESİ

Medine'de inmiştir. 78 ayettir. İlk kelime olan er- Rahman sureye ad olmuştur. Bu surede Allah'ın nimetleri sayılır. Bunlar sayılırken bütün şuurlu varlıklara hitaben (o halde Rab'binizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?) anlamına gelen ayet sık sık tekrar edilir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- O Rahman!

2- Kur'an'ı öğretti.

3- İnsanı yarattı.

4- Ona açıklamayı öğretti.

5- Güneş ve ay bir hesaba göre (hareket etmekte) dir.

6- Bitkiler ve ağaçlar secde ederler.

7- Göğü Allah yükseltti ve mizanı (dengeyi) O koydu.

8- Sakın dengeyi bozmayın.

9- Ölçüyü adaletle tutun ve eksik tartmayın.

10- Allah yeri canlılar için yaratmıştır.

11- Orada meyveler ve salkımlı hurma ağaçları vardır.

12- Yapraklı daneler ve hoş kokulu bitkiler vardır.

13- O halde Rab'binizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz.

14- Allah insanı, pişmiş çamura benzeyen bir balçıktan yarattı.

15- Cinleri öz ateşten yarattı.

16- O halde, Rab'binizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz.

17- (O) iki doğunun ve iki batının Rab'bidir.
18- Öyleyse Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
19- İki denizi birbirine kavuşmak üzere salıvermiştir.
20- Aralarında bir engel vardır, birbirine geçip karışmazlar.
21- O halde Rab'binizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
22- İkisinden de inci ve mercan çıkar.
23- Şimdi Rab'binizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
24- Denizde yüce dağlar gibi yükselen gemiler de O'nundur.
25- Öyleyse Rab'binizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
26- Yeryüzünde bulunan her canlı yok olacak.
27- Ancak azamet ve ikram sahibi Rab'binin Zat'ı baki kalacak.
28- Öyleyken Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
29- Göklerde ve yerde bulunan herkes O'ndan ister. O, her an yaratma halindedir.
30- O halde Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
31- Ey insanlar ve cin! Sizin de hesabınızı ele alacağız.
32- Hal bu iken Rab'binizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
33- Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin çerçevesinden çıkıp gitmeye gücünüz yetiyorsa geçin. Ancak büyük bir güçle çıkıp gidebilirsiniz.
34- Öyleyse Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
35- Üzerinize ateşten alev ve duman gönderilir de birbirinizi kurtaramaz ve yardımlaşamazsınız.

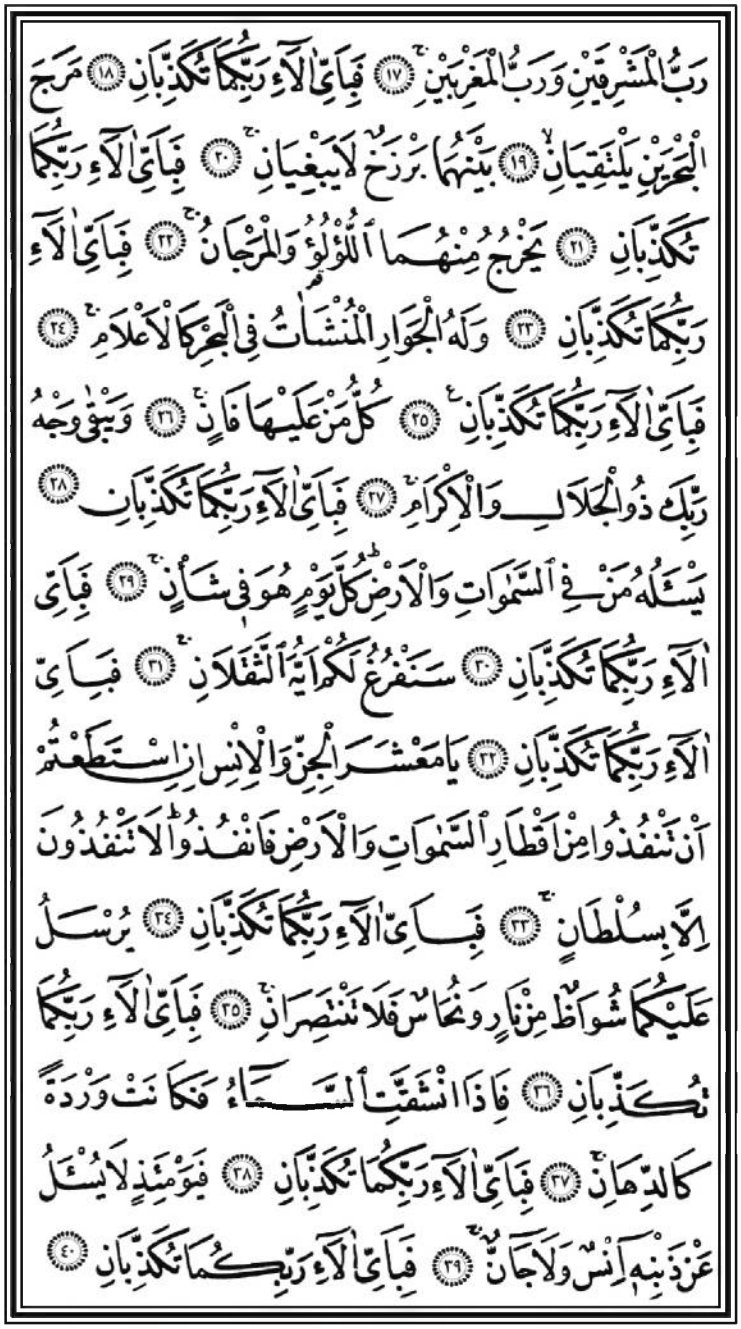
رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾ مَرَجَ
الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٤﴾
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ
رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾
يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٩﴾ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ
أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ
إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ
عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً
كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ
عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿٣٩﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

36- Öyleyken Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
37- Gök yarılıp da kızarmış yağ renginde gül gibi olduğu zaman.
38- Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
39- İşte O gün insana da cine de günahı sorulmaz.
40- O halde Rab'binizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

41- Suçlular, simalarından tanınır, perçemlerinden ve ayaklarından yakalanırlar.
42- Öyleyken Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
43- İşte bu, suçluların yalanladıkları cehennemdir.
44- Onlar, cehennemle kaynar su arasında dolaşır dururlar.
45- Şimdi Rab'binizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
46- Rab'binin huzurunda durmaktan korkan kimselere iki cenneten biri vardır.
47- Öyleyken Rab'binizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

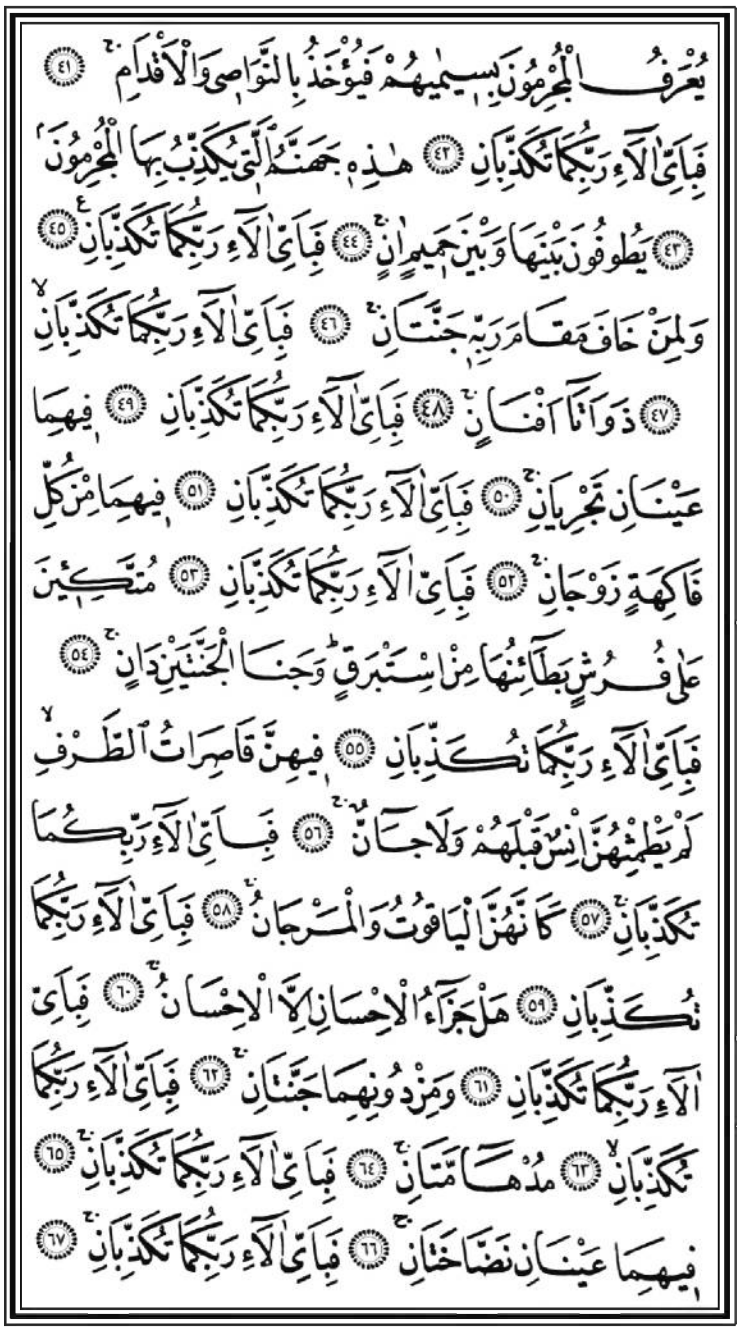

48- İki cennet de çeşit çeşit ağaçlarla doludur.
49- Öyleyken Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
50- İkisinde de akıp giden iki kaynak vardır.
51- Öyleyken Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
52- İkisinde de her türlü meyveden çift çift vardır.
53- Öyleyken Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
54- Hepsi de örtüleri atlastan minderlere yaslanırlar. İki cennetin de meyvesinin devşirilmesi yakındır.
55- Öyleyken Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
56- Oralarda gözlerini yalnız eşlerine çevirmiş güzeller var ki, bunlardan önce onlara ne insan ne de cin dokunmuştur.
57- Öyleyken Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
58- Sanki onlar yakut ve mercandandırlar.
59- Öyleyken Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
60- İyiliğin karşılığı iyilikten başka bir şey değildir.
61- Öyleyken Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
62- Bu ikisinden başka iki cennet daha vardır.
63- Öyleyken Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
64- Bu cennetler koyu yeşildir.
65- Öyleyken Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
66- İkisinde de durmadan fışkıran iki kaynak vardır.
67- Öyleyken Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

68- İkisinde de her türlü meyveler, hurma ve nar vardır.
69- Öyleyken Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
70- İçinde huyu güzel, yüzü güzel kadınlar vardır.
71- Öyleyken Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
72- Otağlar içerisinde sahiplerine tahsis edilmiş huriler vardır.
73- Öyleyken Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
74- Bunlara onlardan önce ne bir insan ne bir cin dokunmuştur.
75- Öyleyken Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
76- Yeşil yastıklara ve harikulade güzel döşemelere yaslanırlar.
77- Öyleyken Rab'binizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
78- Büyüklük ve ikram sahibi Rab'binin adı yücelerden yücedir.

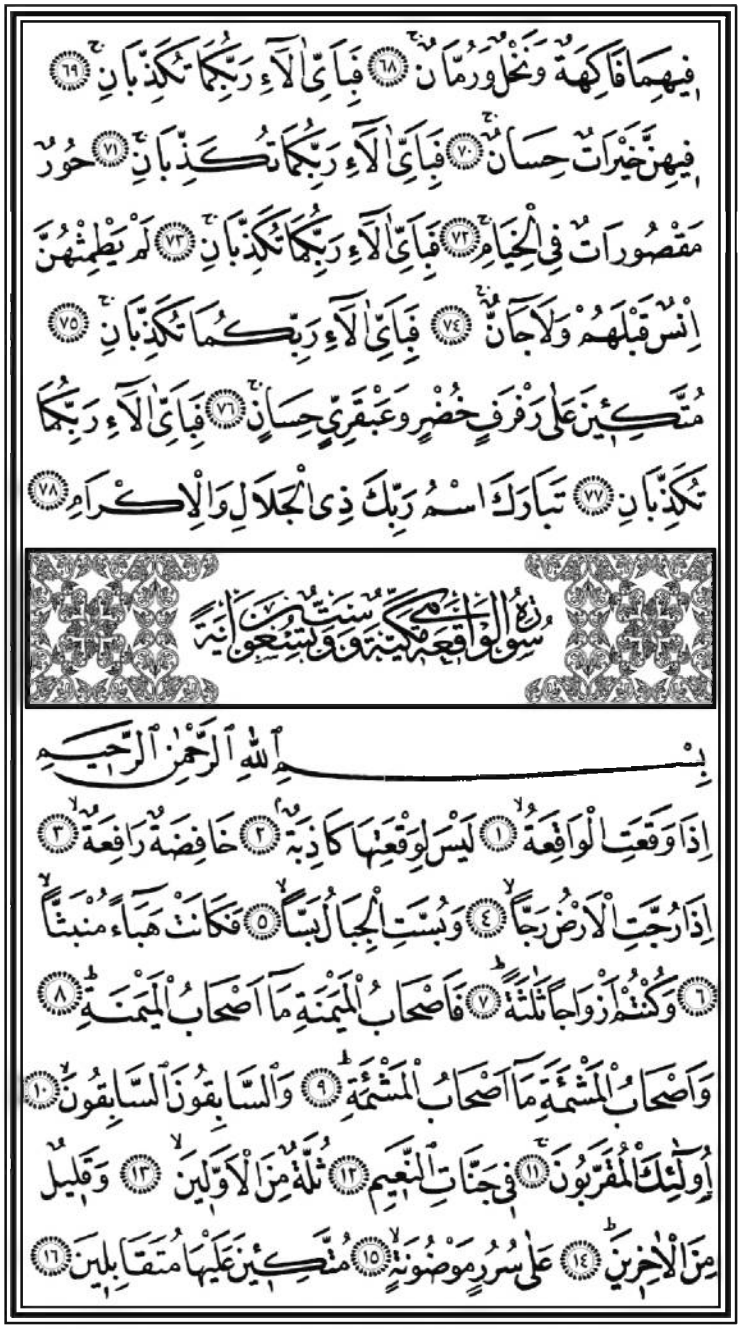

ELLİALTINCI SÛRE
el-VÂKIA SÛRESİ

Mekke'de nazıl olmuştur. Doksanaltı ayettir. Adını ilk ayetinde geçen ve kıyamet olayını ifade eden Vakıa kelimesinden almıştır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Kıyamet koptuğu zaman.
2- Ki onun oluşunu yalanlayacak hiç bir kimse yoktur.
3- O, alçaltıcı, yükselticidir.
4- Yer şiddetle sarsıldığı,
5- Dağlar parçalandığı,
6- Dağılıp toz duman haline geldiği,
7- Ve sizler de üç sınıf olduğunuz zaman
8- Sağdakiler, ne mutlu o sağdakilere!
9- Soldakiler, ne bahtsızdırlar onlar!
10- (Hayırda) Önde olanlanlar (ecirde) öndedirler.
11- (Allah'a) En yakın olanlar,
12- İşte bunlar naim cennetlerindedirler.
13- (Onların) Çoğu önceki ümmetlerden
14- Birazı da sonrakilerdendir.
15- Cevherlerle işlenmiş tahtlar üzerindedir.
16- Karşılıklı olarak oturup yaslanırlar.

17- Çevrelerinde (hizmet için) ölümsüz gençler dolaşır.
18- Main çeşmesinden doldurulmuş testiler, ibrikler ve kadehlerle.
19- Bu şaraptan ne başları ağrıtılır, ne de akılları giderilir.
20- (Onlara) Beğendikleri meyveler,
21- Canlarının çektiği kuş etleri,
22- İri gözlü huriler,
23- Saklı inciler gibi,

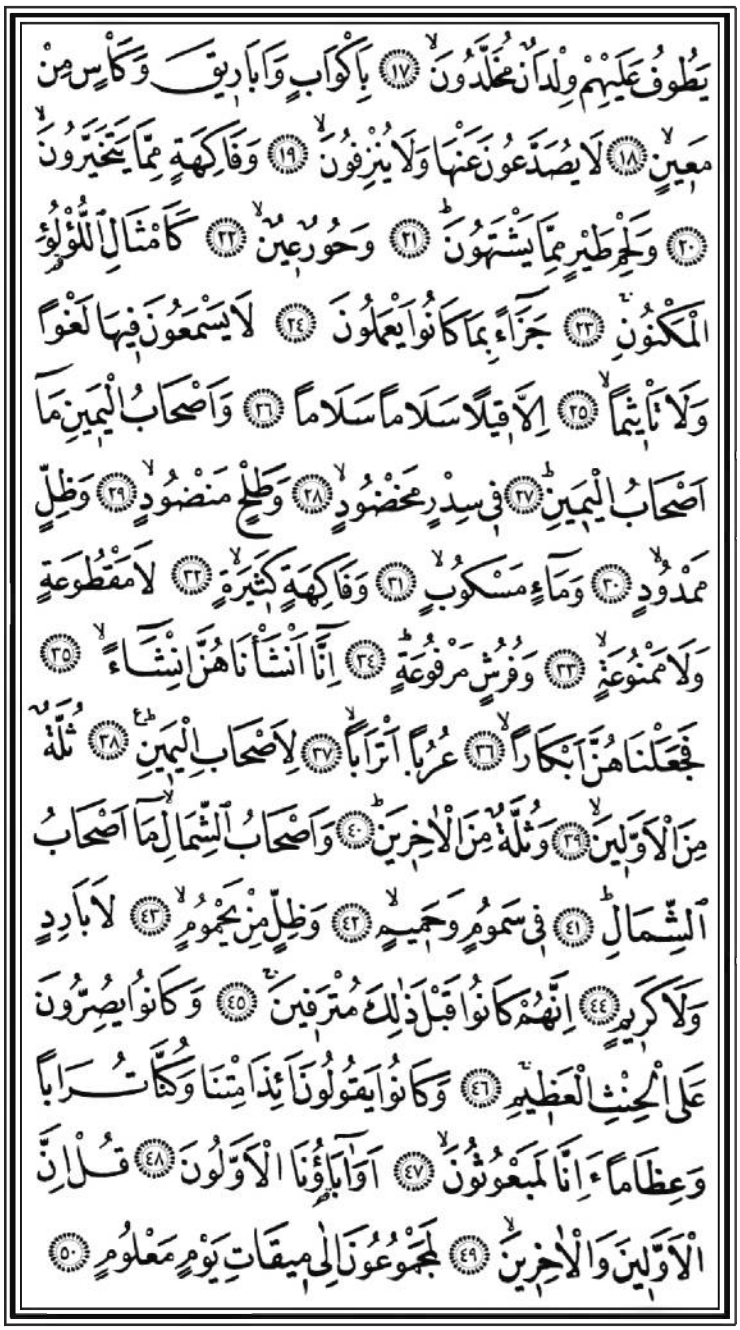

24- Yaptıklarına karşılık olarak (verilir).
25- Orada boş bir söz ve günaha sokacak bir laf işitmezler.
26- Söylenen yalnızca selam, selamdır.
27- Sağdakiler, ne mutlu o sağdakilere!
28- Düzgün kiraz ağacı,
29- Meyveleri salkım salkım dizili muz ağaçları,
30- Uzamış gölgeler,
31- Çağlayarak akan sular,
32- Tükenmeyen ve yasaklanmayan,
33- Sayısız meyveler içindedirler.
34- Ve kabartılmış döşekler üstündedirler.
35- Gerçekten biz hurileri apayrı biçimde yeni yarattık.
36- Ve yaşıt bakireler kıldık.
37- Eşlerine düşkün, hep bir yaşıt yaptık.
38- Bütün bunlar sağdakiler içindir.
39- Bunların bir çoğu önceki ümmetlerdendir.
40- Bir çoğu da sonrakilerdendir.
41- Soldakiler; Ne yazık o soldakilere!
42- İçlerine işleyen bir ateş ve kaynar su içinde,
43- Ve hoş olmayan kapkara bir duman,
44- Serin bir gölge altındadırlar,
45- Çünkü onlar bundan önce varlık içinde sefahate dalmışlardı.
46- Büyük günahı işlemekte direnir dururlardı.
47- Ve diyorlardı ki; Biz öldükten, toprak ve kemik yığını haline geldikten sonra, biz mi bir daha diriltileceğiz?
48- Önceki atalarımızda mı?
49- De ki; Hem öncekiler hem de sonrakiler,
50- Belli bir günün belli bir vaktinde mutlaka toplanacaklardır.

51- Sonra siz ey sapıklar, yalancılar!
52- Elbette bir ağaçtan, zakkum ağacından yiyeceksiniz.
53- Karınlarınızı ondan dolduracaksınız.
54- Üstüne de kaynar sudan içeceksiniz.
55- Susamış develerin suya saldırışı gibi içeceksiniz.
56- İşte ceza gününde onlara sunulacak ziyafet budur!
57- Sizi biz yarattık. Tasdik etmeniz gerekmez mi?
58- Söyleyin öyleyse (rahimlere) döktüğünüz meni nedir?
59- Onu siz mi yaratıyorsunuz yoksa yaratan biz miyiz?
60- Aranızda ölümü takdir eden biziz. Ve biz, önüne geçilebileceklerden değiliz.
61- Böylece sizin yerinize benzerlerinizi getirelim ve sizi bilmediğiniz bir alemde tekrar var edelim diye.
62- And olsun, ilk yaratılışı bildiniz. Düşünüp ibret almanız gerekmez mi?
63- Şimdi bana, ektiğinizi haber verin.
64- Onu siz mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren biz miyiz?
65- Dileseydik onu kuru bir çöp yapardık da şaşar kalırdınız.
66- Doğrusu borç altına girdik.
67- Daha doğrusu biz yoksul kaldık (derdiniz).
68- Ya içtiğiniz suya ne dersiniz?
69- Buluttan onu siz mi indirdiniz, yoksa indiren biz miyiz?
70- Dileseydik onu tuzlu yapardık, şükretmeniz gerekmez mi?
71- Söyleyin şimdi bana, tutuşturmakta olduğunuz ateşi,

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾ لَآكِلُونَ مِنْ
شَجَرٍ مِّن زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾ فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ
الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ ﴿٥٥﴾ هَٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾
نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَءَيْتُم مَّا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾
ءَأَنتُمْ تَخْلُقُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ الْخَٰلِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾ عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ أَمْثَٰلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِى
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾
أَفَرَءَيْتُم مَّا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾ ءَأَنتُمْ تَزْرَعُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ الزَّٰرِعُونَ ﴿٦٤﴾
لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَٰهُ حُطَٰمًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَمُغْرَمُونَ
بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَرَءَيْتُمُ الْمَآءَ الَّذِى تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ ءَأَنتُمْ
أَنزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنَٰهُ أُجَاجًا
فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ أَفَرَءَيْتُمُ النَّارَ الَّتِى تُورُونَ ﴿٧١﴾ ءَأَنتُمْ أَنشَأْتُمْ
شَجَرَتَهَآ أَمْ نَحْنُ الْمُنشِـُٔونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَٰهَا تَذْكِرَةً وَمَتَٰعًا
لِّلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ فَلَآ أُقْسِمُ
بِمَوَٰقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُۥ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

72- Onun ağacını siz mi yarattınız, yoksa yaratan biz miyiz?
73- Biz onu bir ibret ve çölden gelip geçenlerin istifadesi için yarattık.
74- Öyleyse ulu Rab'binin adını tesbih et.
75- Hayır! Yıldızların yerlerine yemin ederim ki,
76- Bilirseniz, gerçekten bu, büyük bir yemindir.

77- Şüphesiz bu değerli bir Kur'an'dır.
78- Korunmuş bir Kitap'tır.
79- Ona ancak temizlenenler dokunabilir.
80- O, alemlerin Rab'binden indirilmiştir.
81- Şimdi siz, bu sözümü küçümsüyorsunuz.
82- Allah'ın verdiği rızka karşı şükrü, onu yalanlamakla mı yerine getiriyorsunuz?

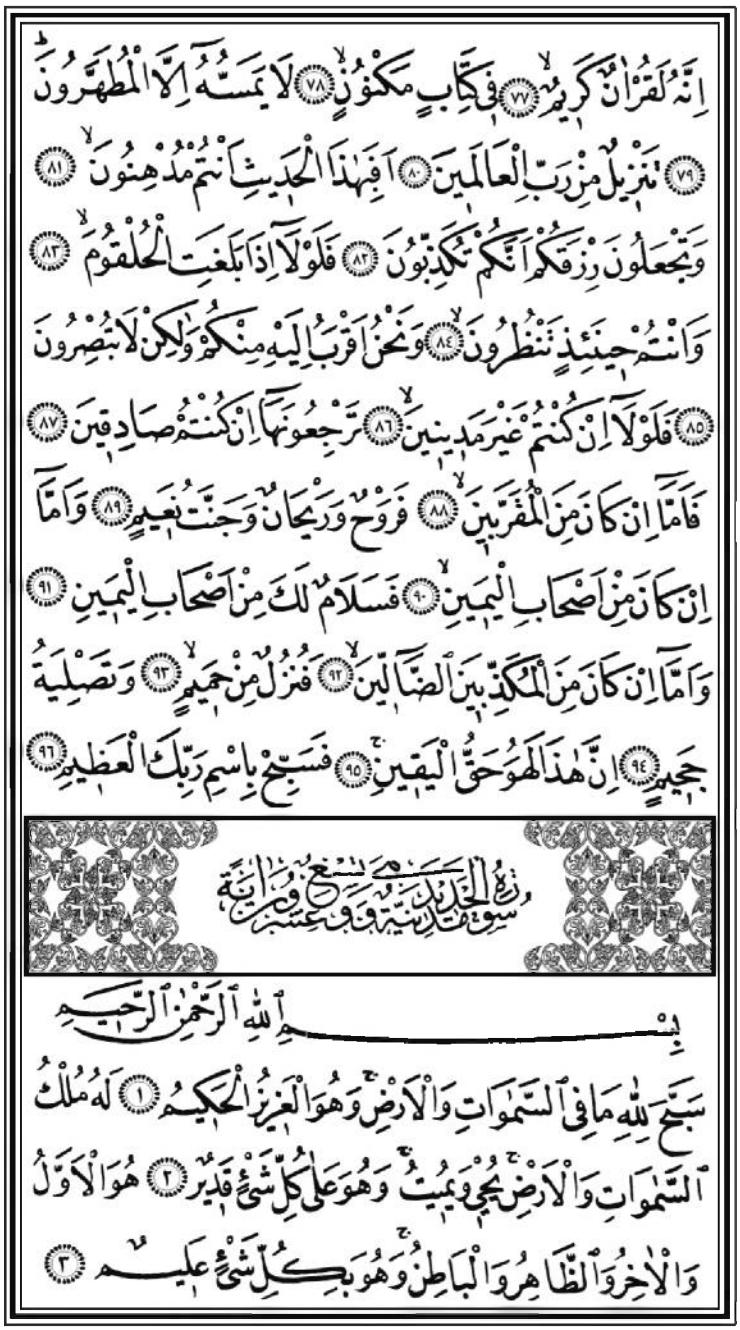

83- Hele can boğaza dayandığı zaman,
84- O vakit siz bakar durursunuz.
85- (O anda) Biz ona sizden daha yakınız, ama göremezsiniz.
86- Madem ki ceza görmeyecekmişsiniz,
87- Onu (canı) geri çevirsenize, şayet iddianızda doğru iseniz.
88- Fakat (ölen kişi Allah'a) yakın olanlardan ise,
89- Ona rahatlık, güzel rızık ve Naim cenneti vardır.
90- Eğer o sağdakilerden ise,
91- Ey sağdaki! Sana selam olsun.
92- Ama yalanlayıcı sapıklardan ise,
93- İşte ona da kaynar sudan bir ziyafet vardır.
94- Ve (onun sonu) cehenneme atılmaktır.
95- Şüphesiz ki bu kesin gerçektir.
96- Öyleyse ulu Rab'binin adını tenzih ile an.

ELLİYEDİNCİ SÛRE
el- HADÎD SÛRESİ

Arapçada demir anlamına gelen (hadid) kelimesiyle isimlenen ve demirin önemine işaret ettiği için bu adı alan sure Medine'de inmiştir. Yirmidokuz ayettir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı tesbih etmektedir. O, azizdir, hakimdir.

2- Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. O, diriltir, öldürür. O, her şeye gücü yetendir.

3- O ilktir, sondur, zahirdir, batındır. O, herşeyi bilendir.

4- O gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arştanda istiva edendir. Yere gireni ve ondan çıkanı, gökten ineni ve oraya yükseleni bilir. Nerede olsanız O sizinle beraberdir. Allah yaptıklarınızı görür.

5- Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Bütün işler ancak O'na döndürülür.

6- Geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katar. O, kalplerde olanı bilir.

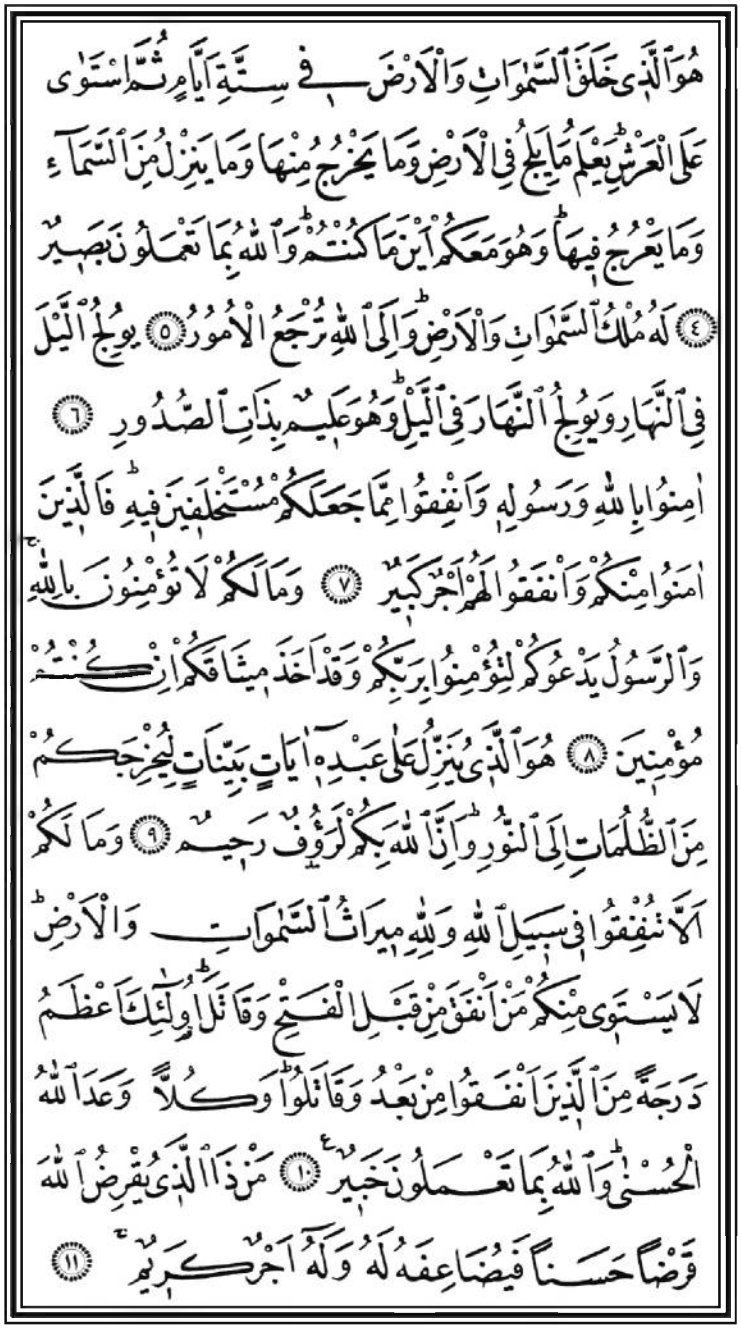

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى
عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ
وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
﴿٤﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٥﴾ يُولِجُ اللَّيْلَ
فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾
آمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ
آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ
وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ
أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ
لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ أُولٰئِكَ أَعْظَمُ
دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ
الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللّٰهَ
قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

7- Allah'a ve Rasul'üne iman edin. Sizi, üzerinde tasarrufa yetkili kıldığı şeylerden harcayın. Sizden iman edip de (Allah rızası için) harcayan kimselere büyük mükafat vardır.

8- Peygamber sizi, Rab'binize iman etmeye çağırdığı halde niçin Allah'a inanmıyorsunuz? Halbuki O, sizin ahdinizi alandır. Eğer inanırsanız.

9- Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için kuluna apaçık ayetler indiren O'dur. Şüphesiz Allah, size karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

10- Ne oluyor size ki, Allah yolunda harcamıyorsunuz? Halbuki göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Elbette içinizden, fetihten önce harcayanlar ve savaşanlar, daha sonra harcayıp savaşanlara eşit değildir. Onların derecesi, sonradan infak eden ve savaşanlardan daha yüksektir. Bununla beraber Allah hepsine de en güzel olanı vadetmiştir. Allah'ın yaptıklarınızdan haberi vardır.

11- Kim Allah'a güzel bir ödünç verecek olursa, Allah' da onun karşılığını katkat verir ve ayrıca onun çok değerli bir mükafatı da vardır.

12- Mü'min erkeklerle mü'min kadınları, önlerinden ve sağlarından, (amellerinin) nurları aydınlatıp giderken gördüğün günde, (onlara); Bugün müjdeniz, zemininden ırmaklar akan ve içlerinde ebedi kalacağınız cennetlerdir, denilir. İşte büyük kurtuluş budur.

13- Münafık erkeklerle münafık kadınların, mü'minlere; Bizi bekleyin, nurunuzdan bir parça ışık alalım, diyeceği günde kendilerine; Arkanıza dönün de bir ışık arayın! Denilir. Nihayet onların arasına, içinde rahmet, dışında azap bulunan kapılı bir sur çekilir.

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِم
بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ
لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِن نُّورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ
فَالْتَمِسُوا نُورًا ۚ فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ
وَظَاهِرُهُ مِن قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ ۖ قَالُوا بَلَىٰ
وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنتُمْ أَنفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ
الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ
مِنكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ مَأْوَاكُمُ النَّارُ ۖ هِيَ مَوْلَاكُمْ ۖ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا
نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلُ فَطَالَ
عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ
﴿١٦﴾ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا
اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

14- Münafıklar onlara; Biz sizinle beraber değil miydik? Diye seslenirler. (Mü'minler de) Derler ki; Evet ama, siz kendi başınızı belaya soktunuz, fırsat beklediniz. Şüpheye düştünüz ve kuruntular sizi aldattı. O, çok aldatan (şeytan) sizi, Allah hakkında bile aldattı. Nihayet Allah'ın emri gelip çattı.

15- Bugün artık ne sizden ne de inkar edenlerden bedel kabul edilir, varacağınız yer ateştir. Size yaraşan odur. Ne kötü bir dönüş yeridir.

16- İman edenlerin Allah'ı anma ve O'ndan inen Kur'an sebebiyle kalplerinin ürpermesi zamanı daha gelmedi mi? Onlar daha önce kendilerine Kitap verilenler gibi olmasınlar. Onların üzerinden uzun zaman geçti de kalpleri katılaştı. Onlardan birçoğu yoldan çıkmış kimselerdir.

17- Bilin ki Allah, ölümünden sonra yeryüzünü canlandırıyor. Düşünesiniz diye gerçekten, size ayetleri açıkladık.

18- Sadaka veren erkeklere ve sadaka veren kadınlara ve Allah'a güzel bir ödünç verenlere, verdiklerinin karşılığı kat kat ödenir ve onlara değerli bir mükafat vardır.

19-Allah'a ve Peygamber'lerine iman edenler, (evet) işte onlar, Rab'leri yanında sözü özü doğru olanlar ve şehitlik mertebesine erenlerdir. Onların mükafatları ve nurları vardır. İnkar edip de ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar da cehennemin adamlarıdır.

20- Bilin ki dünya hayatı ancak bir oyun, eğlence, bir süs, aranızda bir övünme ve daha çok mal ve evlat sahibi olma isteğinden ibarettir. Tıpkı bir yağmur gibidir ki, bitirdiği ziraatcıların hoşuna gider. Sonra kurur da sen onun sapsarı olduğunu görürsün. Sonra da çer çöp olur. Ahirette ise çetin bir azap vardır. Yine orada Allah'ın mağfireti ve rızası vardır. Dünya hayatı aldatıcı bir geçimlikten başka birşey değildir.

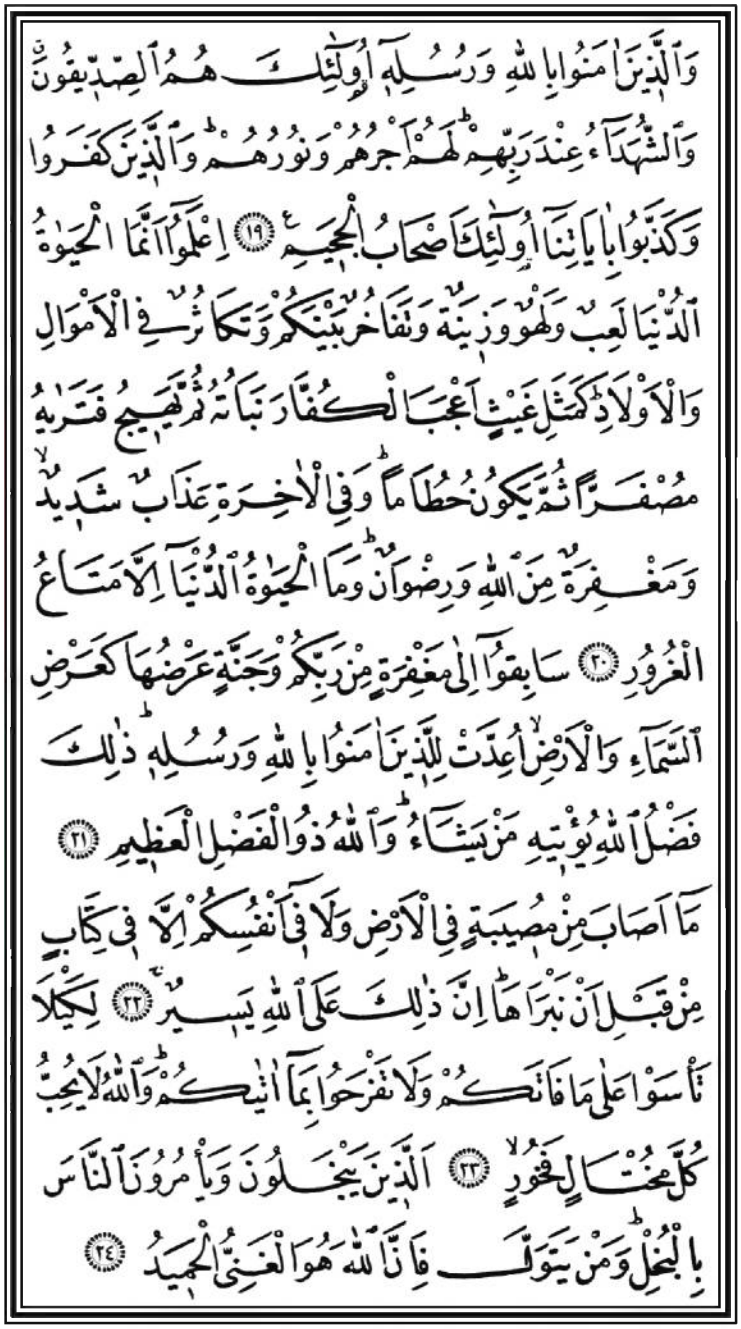
وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ
وَالشُّهَدَاءُ عِندَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ ۖ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ
مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا ۖ وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۙ
وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ ۚ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ
الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾ سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ ذَٰلِكَ
فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾
مَا أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِّكَيْلَا
تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ
بِالْبُخْلِ ۗ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

21- Rab'binizden bir mağfirete; Allah'a ve Peygamber'lerine inananlar için hazırlanmış olup genişliği gökle yerin genişliği kadar olan cennete koşuşun. İşte bu, Allah'ın lütfudur ki onu dilediğine verir. Allah büyük lütuf sahibidir.

21- Rab'binizden bir mağfirete; Allah'a ve Peygamber'lerine inananlar için hazırlanmış olup genişliği gökle yerin genişliği kadar olan cennete koşuşun. İşte bu, Allah'ın lütfudur ki onu dileyene verir. Allah büyük lütuf sahibidir.

22- Yeryüzünde vuku bulan ve sizin başınıza gelen herhangi bir musibet yoktur ki, biz onu yaratmadan önce, bir kitap'da yazılmış olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır.

23- (Allah bunu) Elinizden çıkana üzülmeyesiniz ve Allah'ın size verdiği nimetlere şımarmayasınız diye açıklamaktadır. Çünkü Allah, kendini beğenip böbürlenen kimseleri sevmez.

24- Onlar cimrilik edip insanlara da cimriliği emrederler. Kim yüz çevirirse şüphesiz ki Allah zengindir, hamde layıktır.

25- And olsun biz Peygamber'lerimizi açık delillerle gönderdik ve insanların adaleti yerine getirmeleri için beraberlerinde Kitab'ı ve mizanı indirdik. Biz demiri de indirdik ki onda büyük bir kuvvet ve insanlar için faydalar vardır. Bu, Allah'ın dinine ve Peygamber'lerine gayba inanarak yardım edenleri belirlemesi içindir. Şüphesiz Allah kuvvetlidir, daima üstündür.

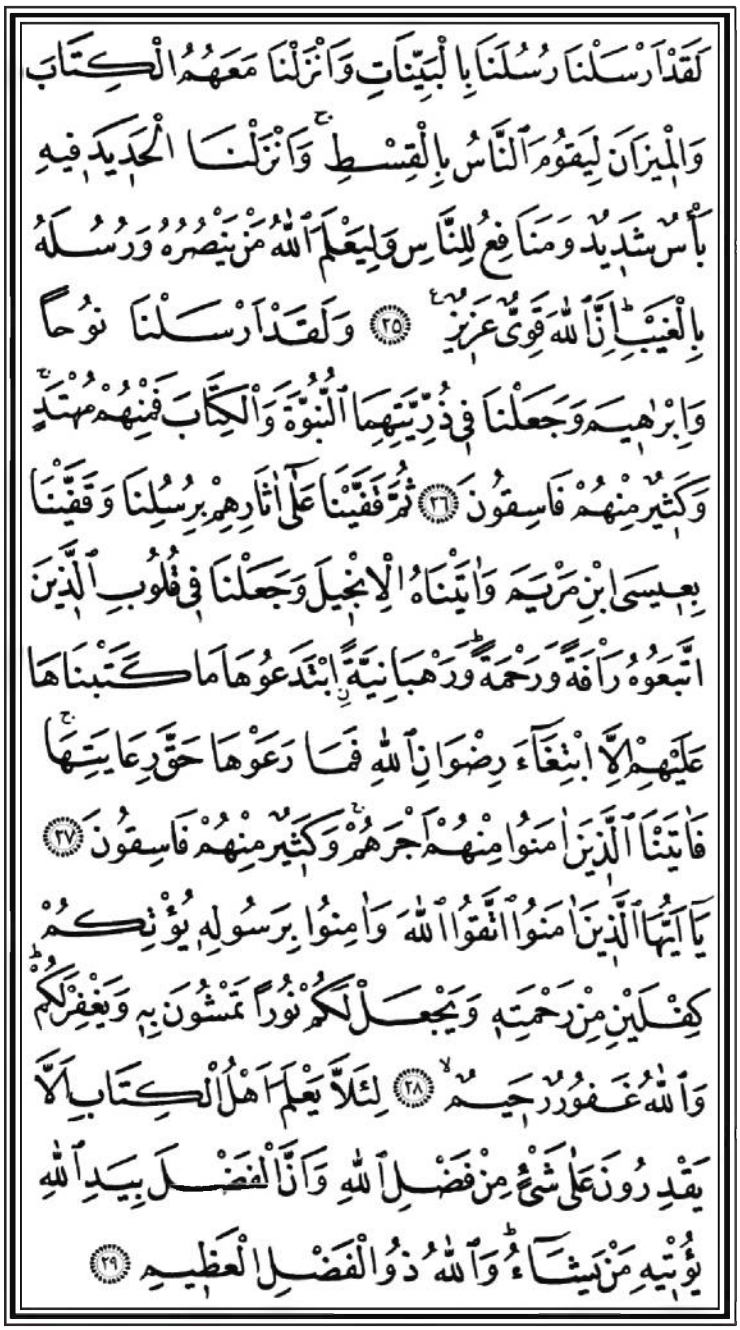

26- And olsun ki biz, Nuh'u ve İbrahim'i gönderdik, Peygamber'liği de Kitab'ı da onların soyuna verdik. Onlardan (insanlardan) kimi doğru yoldadır; içlerinden birçoğu da yoldan çıkmışlardır.

27- Sonra bunların izinden ardarda Peygamber'lerimizi gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik, ona İncil'i verdik; Ona uyanların kalplerine şefkat ve merhamet vermiştik. Uydurdukları ruhbanlığa gelince, onu biz yazmadık. Fakat kendileri Allah rızasını kazanmak için yaptılar. Ama buna da gereği gibi uymadılar. Bizde onlardan iman edenlere mükafatlarını verdik. İçlerinden çoğu da yoldan çıkmışlardır.

28- Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve Peygamber'ine inanın ki O, size rahmetini iki kat versin ve size ışığında yürüyeceğiniz bir nur lütfetsin; Sizi bağışlasın. Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

29- Böylece Kitap ehli, Allah'ın lütfundan hiçbir şey elde edemeyeceklerini bilsinler. Lütuf bütünüyle Allah'ın elindedir. Onu dilediğine bahşeder. Allah, büyük lütuf sahibidir.

29- Böylece Kitap ehli, (o halleriyle) Allah'ın lütfundan hiçbir şey elde edemeyeceklerini bilsinler. Lütuf bütünüyle Allah'ın elindedir. Onu (sizlerden) dileyene bahşeder. Allah, büyük lütuf sahibidir.

ELLİSEKİZİNCİ SÛRE

el-MÜCÂDELE SÛRESİ

Medine'de inmiştir yirmi iki ayettir. Adını ilk ayetinde geçen "tücadilü" kelimesinden almıştır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikayette bulunan kadının sözünü Allah işitmiştir. Allah, sizin konuşmanızı işitir. Çünkü Allah işitendir, bilendir.

2- İçinizden zihar yapanların kadınları, onların anaları değildir. Onların anaları ancak kendilerini doğuran kadınlardır. Şüphesiz onlar çirkin bir laf ve yalan söylüyorlar. Kuşkusuz Allah, affedicidir, bağışlayıcıdır.

3- Kadınlardan zihar ile ayrılmak isteyip de sonra söylediklerinden dönenlerin karılarıyla temas etmeden önce bir köleyi hürriyete kavuşturmaları gerekir. Size öğütlenen budur. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.

4- (Buna imkan) Bulamayan kimse, hanımıyla temas etmeden önce ardarda iki ay oruç tutar. Buna da gücü yetmeyen, altmış fakiri doyurur. Bu (hafifletme) Allah'a ve Rasul'une inanmanızdan dolayıdır. Bunlar Allah'ın hükümleridir. Kafirler için acı bir azap vardır.

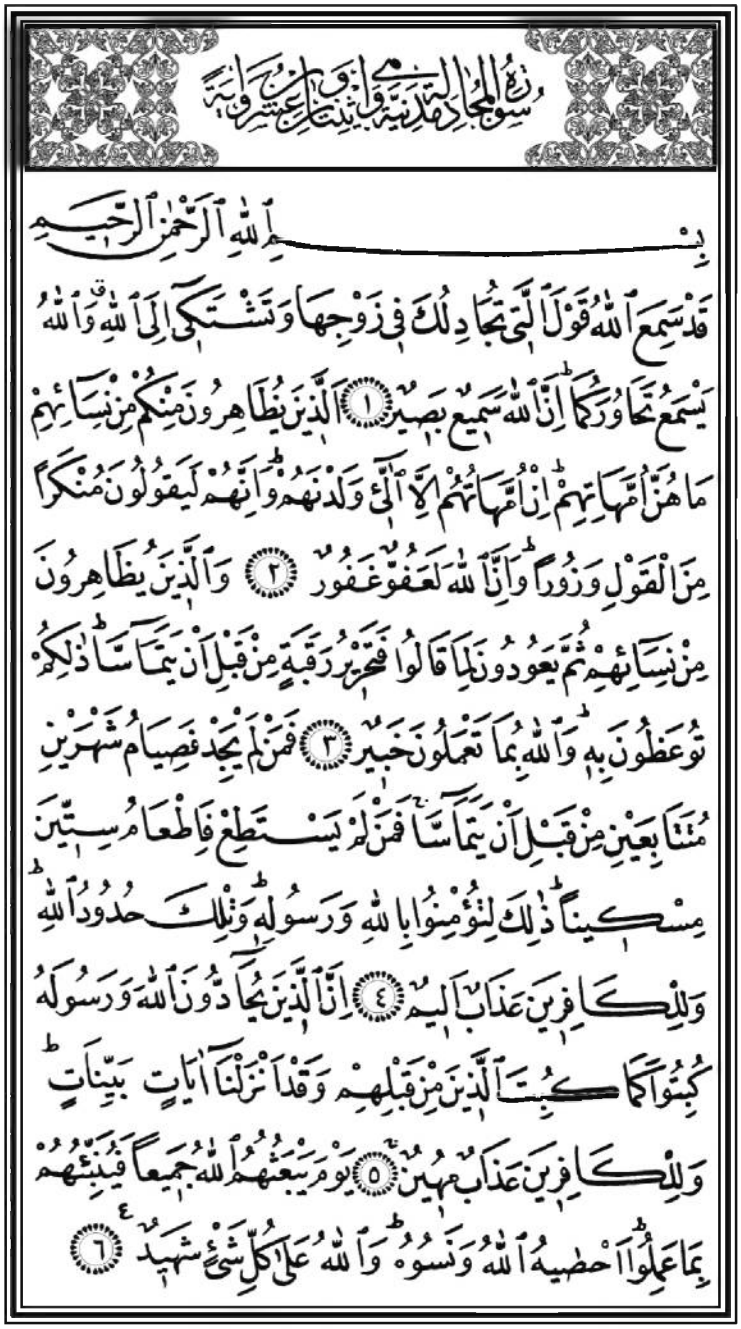

5- Allah'a ve Rasul'une karşı gelenler, kendilerinden öncekilerin alçaltıldığı gibi alçaltılacaklardır. Biz apaçık ayetler indirmişizdir. Kâfirler için küçük düşürücü bir azap vardır.

6- O gün Allah onların hepsini diriltecek ve yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Allah onları bir bir saymıştır. Onlar ise unutmuşlardır. Allah herşeye şahittir.

7- Göklerde ve yerde olanları Allah'ın bildiğini görmüyor musun? Üç kişinin gizli konuştuğu yerde dördüncüsü mutlaka O'dur. Beş kişinin gizli konuştuğu yerde altıncısı mutlaka O'dur. Bunlardan az veya çok olsunlar ve nerede bulunurlarsa bulunsunlar mutlaka O, onlarla beraberdir. Sonra kıyamet günü onlara yaptıklarını haber verecektir. Doğrusu Allah, herşeyi bilendir.

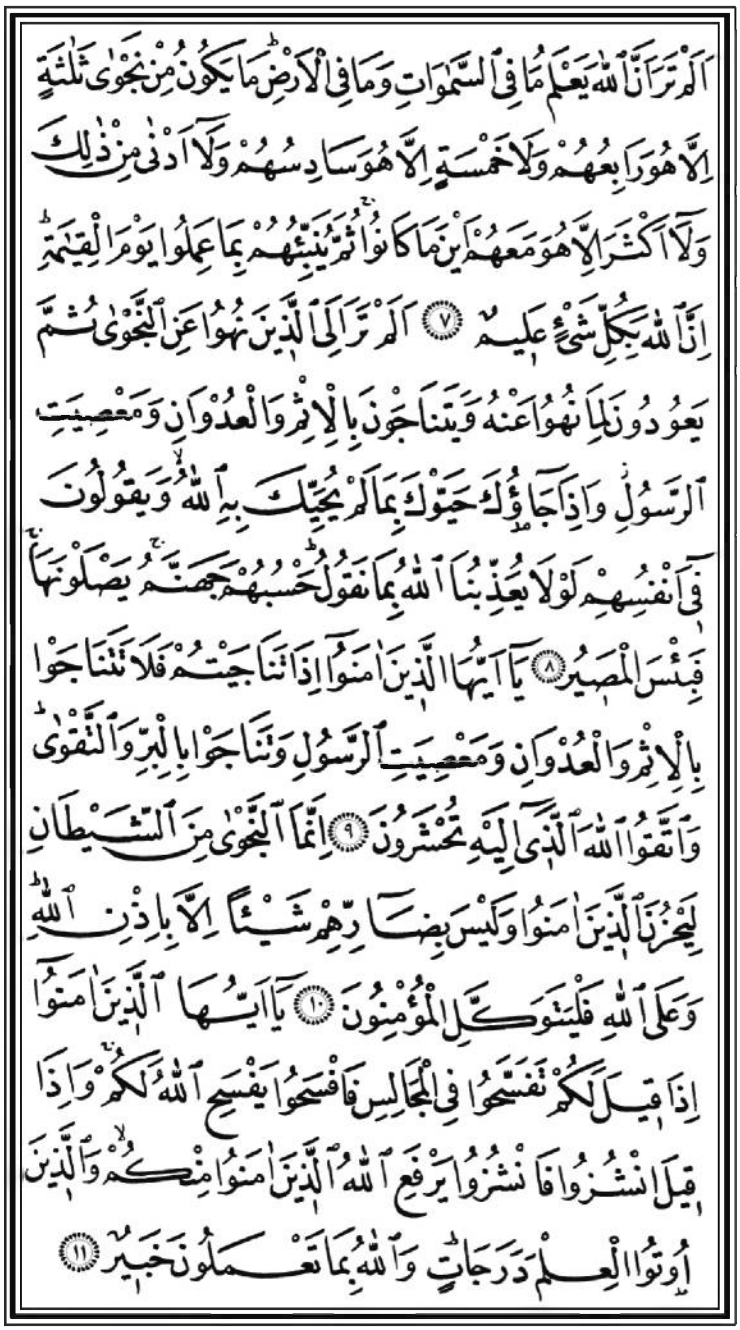

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ مَا يَكُونُ مِن نَّجْوَىٰ ثَلَاثَةٍ
إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ مِن ذَٰلِكَ
وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ۖ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ
إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَىٰ ثُمَّ
يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ
الرَّسُولِ ۖ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ ۙ وَيَقُولُونَ
فِي أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ ۚ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ ۖ يَصْلَوْنَهَا ۖ
فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا
بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ
لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ ۖ وَإِذَا
قِيلَ انشُزُوا فَانشُزُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ ۙ وَالَّذِينَ
أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

8- Gizli konuşmaktan menedildikten sonra yine o yasaklarını yapmaya kalkışarak günah, düşmanlık ve Peygamber'e karşı gelmek hususunda gizlice konuşanları görmedin mi? Onlar sana geldikleri zaman seni, Allah'ın selamlamadığı bir şekilde selamlıyorlar. Kendi içlerinden de; Bu söylediklerimiz yüzünden Allah'ın bize azap etmesi gerekmez miydi? Derler. Cehennem onlara yeter. Oraya gireceklerdir. Ne kötü dönüş yeridir orası!

9- Ey iman edenler! Aranızda gizli konuşacağınız zaman günahı, düşmanlığı ve Peygamber'e karşı gelmeyi fısıldamayın. İyilik ve takvayı konuşun. Huzuruna toplanacağınız Allah'tan korkun.

10- Gizli konuşmalar şeytandandır. Bu, iman edenleri üzmek içindir. Oysa Şeytan, Allah'ın izni olmadıkça inananlara hiçbir zarar veremez. Mü'minler Allah'a dayanıp güvensinler.

11- Ey iman edenler! Size meclislerde yer açın denilince yer açın ki Allah'da size genişlik versin. Size kalkın denilincede kalkın ki, Allah sizden inananları ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

12- Ey iman edenler! Peygamber ile gizli birşey konuşacağınız zaman bu konuşmanızdan önce bir sadaka veriniz. Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Şayet birşey bulamazsanız, bilin ki Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

13- Gizli birşey konuşmanızdan önce sadakalar vermekten çekindiniz mi? Bunu yapmadığınıza ve Allah'da sizi affettiğine göre artık namazı kılın, zekatı verin Allah'a ve Rasul'une itaat edin. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

14- Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir topluluğu dost edinenleri görmedin mi? Onlar ne sizdendirler ne de onlardan. Bilerek yalan yere yemin ediyorlar.

15- Allah onlara çetin bir azap hazırlamıştır. Gerçekten onların yaptıkları şey çok kötüdür.

16- Onlar yeminlerini kalkan yapıp Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Bu yüzden onlara küçük düşürdücü bir azap vardır.

17- Onların malları da oğulları da Allah'a karşı kendilerine bir fayda vermez. Onlar cehennem ehlidirler. Orada ebedi kalacaklardır.

18- O gün Allah onların hepsini yeniden diriltecek, onlar da dünyada size yemin ettikleri gibi, O'na yemin edeceklerdir. Kendilerinin bir şey (Hakikat) üzerinde olduklarını sanırlar. İyi bilin ki onlar gerçekten yalancıdırlar.

19- Şeytan onları etkisi altına aldı da kendilerine Allah'ı anmayı unutturdu. İşte onlar şeytanın yandaşlarıdır. İyi bilin ki şeytanın yandaşları hep kayıptadırlar.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا نَٰجَيْتُمُ ٱلرَّسُولَ فَقَدِّمُوا۟ بَيْنَ يَدَىْ نَجْوَىٰكُمْ
صَدَقَةً ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ ۚ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
﴿١٢﴾ ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا۟ بَيْنَ يَدَىْ نَجْوَىٰكُمْ صَدَقَٰتٍ ۚ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا۟
وَتَابَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ
وَرَسُولَهُۥ ۚ وَٱللَّهُ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ تَوَلَّوْا۟ قَوْمًا
غَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِم ۖ مَّا هُم مِّنكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ۙ وَيَحْلِفُونَ عَلَى ٱلْكَذِبِ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ إِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ
﴿١٥﴾ ٱتَّخَذُوٓا۟ أَيْمَٰنَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ
مُّهِينٌ ﴿١٦﴾ لَّن تُغْنِىَ عَنْهُمْ أَمْوَٰلُهُمْ وَلَآ أَوْلَٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا ۖ
أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ ٱللَّهُ جَمِيعًا
فَيَحْلِفُونَ لَهُۥ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَىْءٍ ۗ أَلَآ إِنَّهُمْ
هُمُ ٱلْكَٰذِبُونَ ﴿١٨﴾ ٱسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ ٱلشَّيْطَٰنُ فَأَنسَىٰهُمْ ذِكْرَ
ٱللَّهِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ حِزْبُ ٱلشَّيْطَٰنِ ۚ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ ٱلشَّيْطَٰنِ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ
﴿١٩﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحَآدُّونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ أُو۟لَٰٓئِكَ فِى ٱلْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾
كَتَبَ ٱللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا۠ وَرُسُلِىٓ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِىٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

20- Allah'a ve Peygamber'ine düşman olanlar, işte onlar en aşağıların arasındadırlar.

21- Allah; Elbette ben ve elçilerim galip geleceğiz, diye yazmıştır. Şüphesiz Allah güçlüdür, galiptir.

22- Allah'a ve ahiret gününe inanan bir toplumun babaları, oğulları, kardeşleri, yahut akrabaları da olsa, Allah'a ve Rasul'une düşman olanlarla dostluk ettiğini göremezsin. İşte onların kalbine Allah imanı yazmış. Ve katından bir ruh ile onları desteklemiştir. Onları içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokacak, orada ebedi kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş, onlarda Allah'tan hoşnut olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın tarafında olanlardır. İyi bilin ki, kurtuluşa ereceklerde sadece Allah'ın tarafında olanlardır.

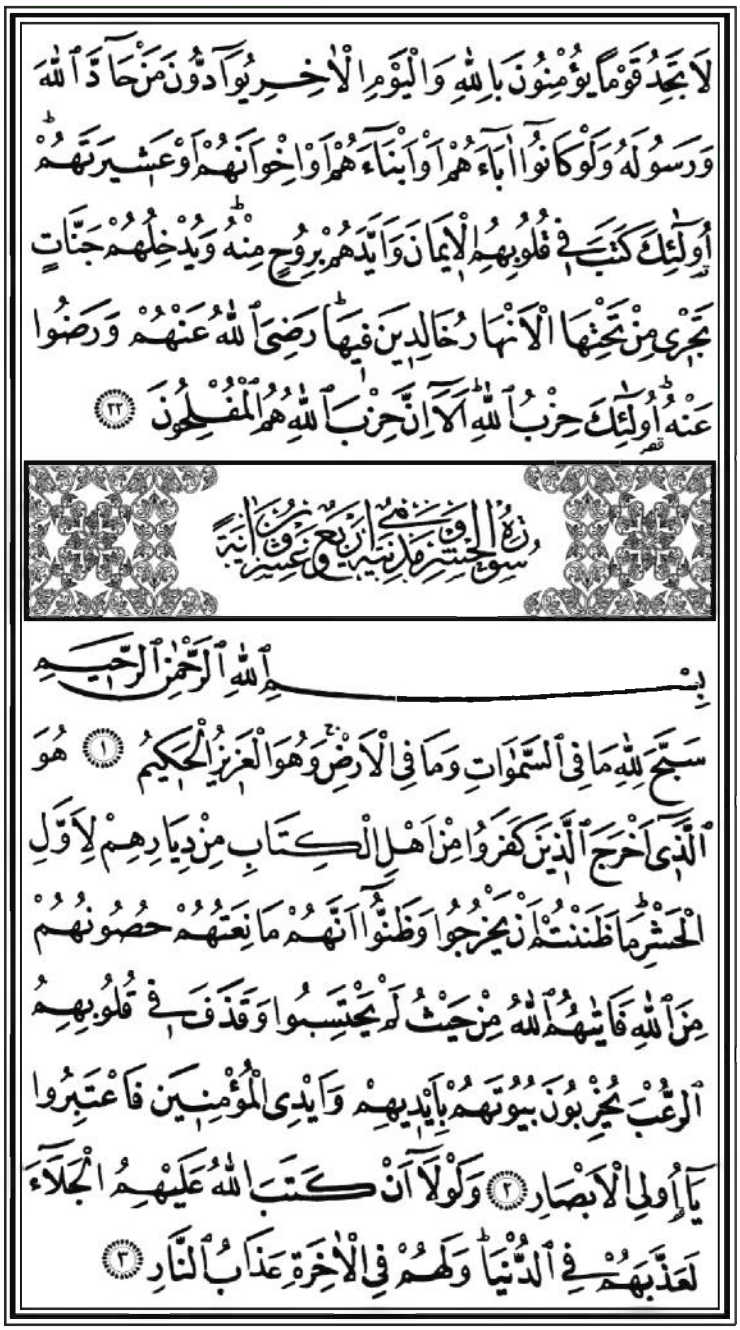
لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ
أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الْحَشْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ هُوَ
الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ
الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ
مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ
الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا
يَا أُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ
لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

22- Allah'a ve ahiret gününe inanan bir toplumun babaları, oğulları, kardeşleri, yahut akrabaları da olsa, Allah'a ve Rasul'une düşman olanlarla dostluk ettiğini göremezsin. İşte onlar kalblerine imanı yazdırmışlardır. Allah'da katından bir ruh ile onları desteklemiştir. Onları içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokacak, orada ebedi kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş, onlarda Allah'tan hoşnut olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın tarafında olanlardır. İyi bilin ki, kurtuluşa ereceklerde sadece Allah'ın tarafında olanlardır.

ELLİDOKUZUNCU SÛRE

el-HAŞR SÛRESİ

Medine'de inmiştir. iki ila yedinci ayetlerinde Yahudi kabilelerinden Nadir oğullarının sürülmeleri hakkında bilgi verdiği için bu adı almıştır. Yirmi dört ayettir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ı tesbih etmektedir. O, üstündür, hikmet sahibidir.

2- Ehli Kitap'tan inkar edenleri, ilk sürgünde yurtlarından çıkaran O'dur. Siz onların çıkacaklarını sanmamıştınız. Onlar da kalelerinin, kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı, ama Allah (O'nun azabı) onlara beklemedikleri yerden geliverdi. O, yüreklerine korku düşürdü; Öyle ki evlerini hem kendi elleriyle, hem de mü'minlerin elleriyle harap ediyorlardı. Ey akıl sahipleri! İbret alın.

3- Eğer Allah onlara (yaptıklarından dolayı) sürgün yazmamış olsaydı, elbette onları dünyada (başka şekilde) cezalandıracaktı. Ahirette de onlar için cehennem azabı vardır.

4- Bu, onların Allah'a ve Peygamber'ine karşı gelmelerinden dolayıdır. Kim Allah'a karşı gelirse bilsin ki, Allah'ın cezalandırması çetindir.

5- Hurma ağaçlarından, herhangi birini kesmeniz veya olduğu gibi bırakmanız hep Allah'ın izniyledir ve O'nun yoldan çıkanları rezil etmesi içindir.

6- Allah'ın onlardan (mallarından) Peygamber'ine verdiği ganimetler için siz at ve deve koşturmuş değilsiniz. Fakat Allah, Peygamber'lerini dilediği (küfre devam eden) kimselere karşı musallat eder. Allah herşeye kadirdir.

7- Allah'ın (fethedilen) ülkeler halkından Peygamber'ine verdiği ganimetler, Allah, Peygamber yakınları, yetimler, yoksullar ve yolda kalmışlar içindir. Böylece o mallar, içinizden yalnız zenginler arasında dolaşan bir devlet olmaz. Peygamber size ne verdiyse onu alın, size ne yasakladıysa ondan da sakının. Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın azabı çetindir.

8- (Allah'ın verdiği bu ganimetler) yurtlarından ve mallarından uzaklaştırılmış olan, Allah'tan bir lütuf ve rıza dileyen, Allah'ın dinine ve Peygamber'ine yardım eden fakir muhacirlerindir. İşte doğru olanlar budur.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَآقُّوا۟ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ ۚ وَمَن يُشَآقِّ ٱللَّهَ فَإِنَّ ٱللَّهَ
شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُم مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَآئِمَةً
عَلَىٰٓ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ ٱللَّهِ وَلِيُخْزِىَ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿٥﴾ وَمَآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَىٰ
رَسُولِهِۦ مِنْهُمْ فَمَآ أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ
يُسَلِّطُ رُسُلَهُۥ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾
مَّآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنْ أَهْلِ ٱلْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينِ وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ ۙ كَىْ لَا يَكُونَ
دُولَةًۢ بَيْنَ ٱلْأَغْنِيَآءِ مِنكُمْ ۚ وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُذُوهُ ۗ وَمَا
نَهَىٰكُمْ عَنْهُ فَٱنتَهُوا۟ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٧﴾
لِلْفُقَرَآءِ ٱلْمُهَٰجِرِينَ ٱلَّذِينَ أُخْرِجُوا۟ مِن دِيَٰرِهِمْ وَأَمْوَٰلِهِمْ يَبْتَغُونَ
فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنًا وَيَنصُرُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلصَّٰدِقُونَ ﴿٨﴾ وَٱلَّذِينَ تَبَوَّءُو ٱلدَّارَ وَٱلْإِيمَٰنَ
مِن قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِى صُدُورِهِمْ
حَاجَةً مِّمَّآ أُوتُوا۟ وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ
خَصَاصَةٌ ۚ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِۦ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

9- Daha önceden Medine'yi yurt edinmiş ve gönüllerine imanı yerleştirmiş olan kimseler, kendilerine göç edip gelenleri severler ve onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir rahatsızlık hissetmezler. Kendileri zaruret içinde bulunsalar bile onları kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

10- Bunların arkasından gelenler şöyle derler; Rab'bimiz! Bizi ve bizden önce gelip geçmiş imanlı kardeşlerimizi bağışla. Kalplerimizde, iman edenlere karşı hiçbir kin bırakma. Rab'bimiz! Şüphesiz ki sen çok şefkatli, çok merhametlisin.

11- Münafıkların, Kitap ehlinden inkar eden dostlarına; Eğer siz yurdunuzdan çıkarılırsanız, mutlaka bizde sizinle beraber çıkarız; Sizin aleyhinizde kimseye asla uymayız. Eğer savaşa tutuşursanız, mutlaka yardım ederiz, dediklerini görmedin mi? Allah, onların yalancı olduklarına şahitlik eder.

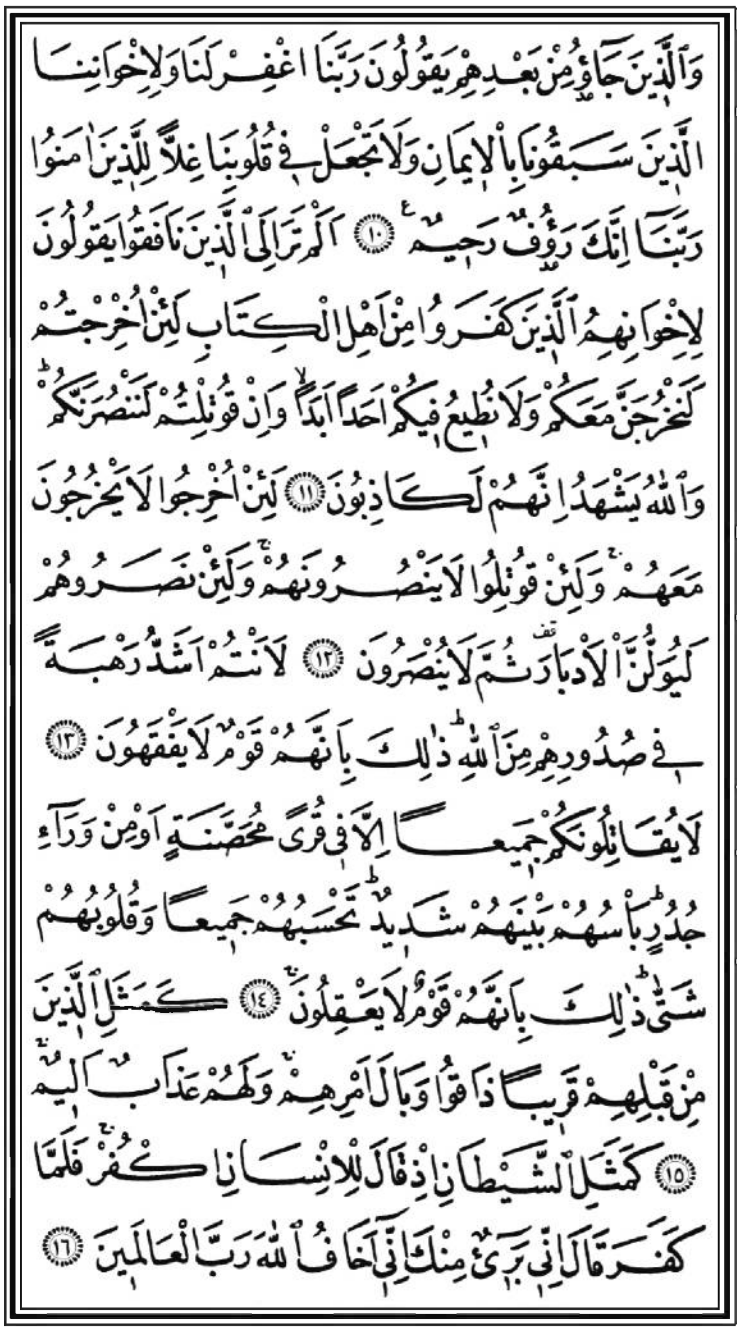

12- And olsun, eğer onlar çıkarılsalar, onlarla beraber çıkmazlar, savaşa tutuşmuş olsalar, onlara yardım etmezler; Yardım etseler bile arkalarını döner kaçarlar, sonra kendilerine de yardım edilmez.

13- Onların içlerinde size karşı duydukları korku, Allah'a olan korkularından daha şiddetlidir. Böyledir, çünkü onlar anlamayan bir topluluktur.

14- Onlar müstahkem şehirlerde veya siperler arkasında bulunmaksızın sizinle toplu halde savaşamazlar. Kendi aralarındaki savaşları ise çetindir. Sen onları derli toplu sanırsın, halbuki kalpleri darmadağınıktır. Böyledir, çünkü onlar aklını kullanmayan bir topluluktur.

15- (Onların durumu) Kendilerinden az önce geçmiş ve yaptıklarının cezasını tatmış olanların durumu gibidir. Onlara acıklı bir azap vardır.

16- Münafıkların durumu tıpkı şeytanın durumu gibidir. Çünkü şeytan insana inkar et der. İnsan inkar edince de; Ben senden uzağım, çünkü ben alemlerin Rab'bi olan Allah'tan korkarım der.

17- Nihayet ikisinin de sonu, içinde ebedi kalacakları ateş olacaktır. İşte bu, zalimlerin cezasıdır.

18- Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve herkes, yarına ne hazırladığına baksın. Allah'tan korkun, çünkü Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

19- Allah'ı unutan ve bu yüzden Allah'ın da, onlara kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın. Onlar yoldan çıkan kimselerdir.

19- Allah'ı unutan ve bu yüzden de, kendilerini bile unutan kimseler gibi olmayın. Onlar yoldan çıkan kimselerdir.

20- Cehennem ehli ile cennet ehli bir olmaz. Cennet ehli, isteklerine erişenlerdir.

21- Eğer biz bu Kur'an'ı bir dağa indirseydik, muhakkak ki onu, Allah korkusundan baş eğer, parça parça olmuş görürdün. Bu misalleri insanlara düşünsünler diye veriyoruz.

22- O, öyle Allah'tır ki, O'ndan başka İlah yoktur. Görülmeyeni ve görüleni bilendir. O, esirgeyendir, bağışlayandır.

23- O, öyle Allah'tır ki, kendisinden başka hiçbir İlah yoktur. O, mülkün sahibidir, eksiklikten münezzehtir, selamet verendir, emniyete kavuşturandır, gözetip koruyandır, üstündür, istediğini zorla yaptıran, büyüklükte eşi olmayandır. Allah, müşriklerin ortak koştukları şeylerden münezzehtir.

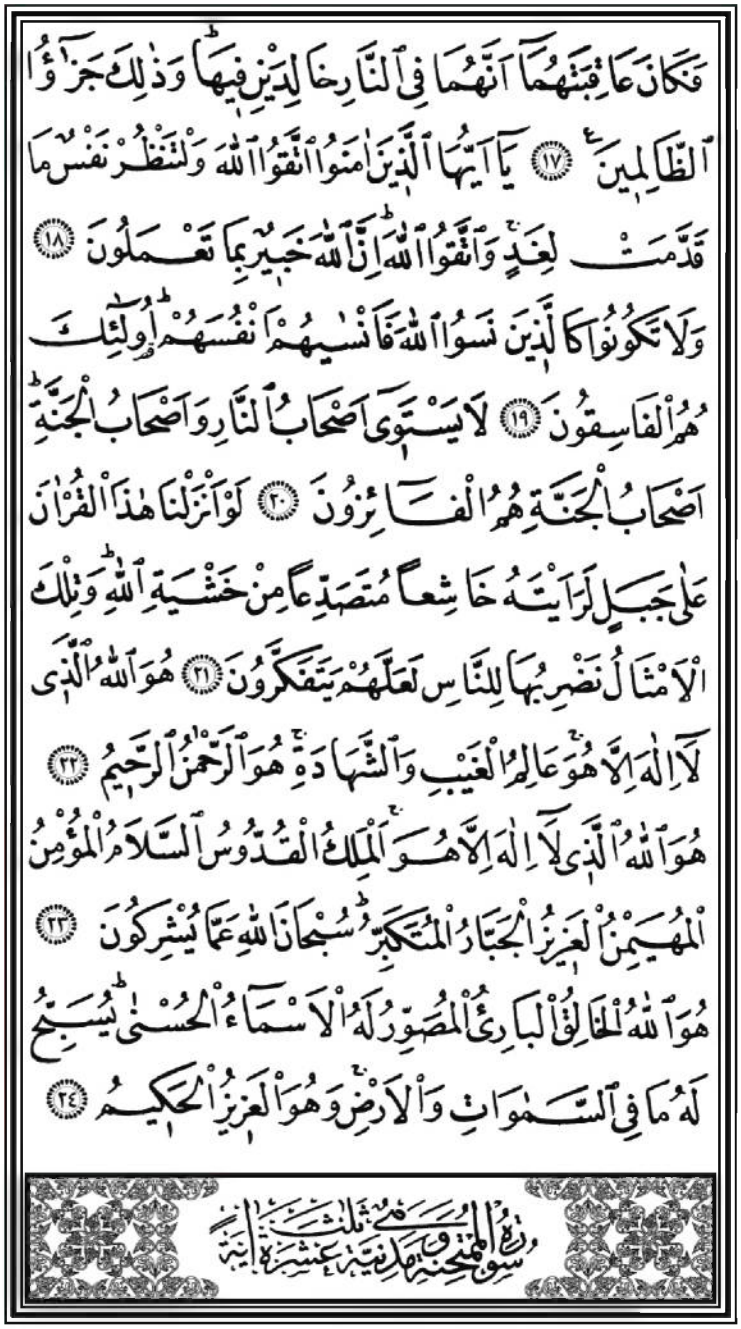
فَكَانَ عَٰقِبَتَهُمَآ أَنَّهُمَا فِى ٱلنَّارِ خَٰلِدَيْنِ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَٰٓؤُا۟
ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٧﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَلْتَنظُرْ نَفْسٌ مَّا
قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾
وَلَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ نَسُوا۟ ٱللَّهَ فَأَنسَىٰهُمْ أَنفُسَهُمْ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِىٓ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ وَأَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ ۖ
أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ
عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُۥ خَٰشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ ٱللَّهِ ۚ وَتِلْكَ
ٱلْأَمْثَٰلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى
لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ۖ هُوَ ٱلرَّحْمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾
هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْمَلِكُ ٱلْقُدُّوسُ ٱلسَّلَٰمُ ٱلْمُؤْمِنُ
ٱلْمُهَيْمِنُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْجَبَّارُ ٱلْمُتَكَبِّرُ ۚ سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾
هُوَ ٱللَّهُ ٱلْخَٰلِقُ ٱلْبَارِئُ ٱلْمُصَوِّرُ لَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ يُسَبِّحُ
لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾
سورة الممتحنة ومدنية وهي ثلث عشرة آية

23- O, öyle Allah'tır ki, kendisinden başka hiçbir İlah yoktur. O, mülkün sahibidir, eksiklikten münezzehtir, selamet verendir, emniyete kavuşturandır, gözetip koruyandır, üstündür, istediği zorda olsa yaratan, büyüklükte eşi olmayandır. Allah, müşriklerin ortak koştukları şeylerden münezzehtir.

24- O, yaratan, var eden, şekil veren Allah'tır. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanlar O'nun şanını yüceltmektedirler. O, galiptir, hikmet sahibidir.

ALTMIŞINCI SÛRE
el-MÜMTEHİNE SÛRESİ

Adını onuncu ayette geçen femtehinü kelimesinden alan bu sure Medine'de inmiştir onüç ayettir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Ey iman edenler! Eğer benim yolumda savaşmak rızamı kazanmak için çıkmışsanız, benim de düşmanım sizinde düşmanınız olanlara sevgi göstererek, gizli muhabbet besleyerek, onları dost edinmeyin. Oysa onlar, size gelen gerçeği inkar etmişlerdir. Rab'biniz Allah'a inandığınızdan dolayı Peygamber'i de sizi de yurdunuzdan çıkarıyorlar. Ben, sizin saklı tuttuğunuzu da, açığa vurduğunuzu da en iyi bilenim. Sizden kim bunu yaparsa (onları dost edinirse) doğru yoldan sapmış olur.

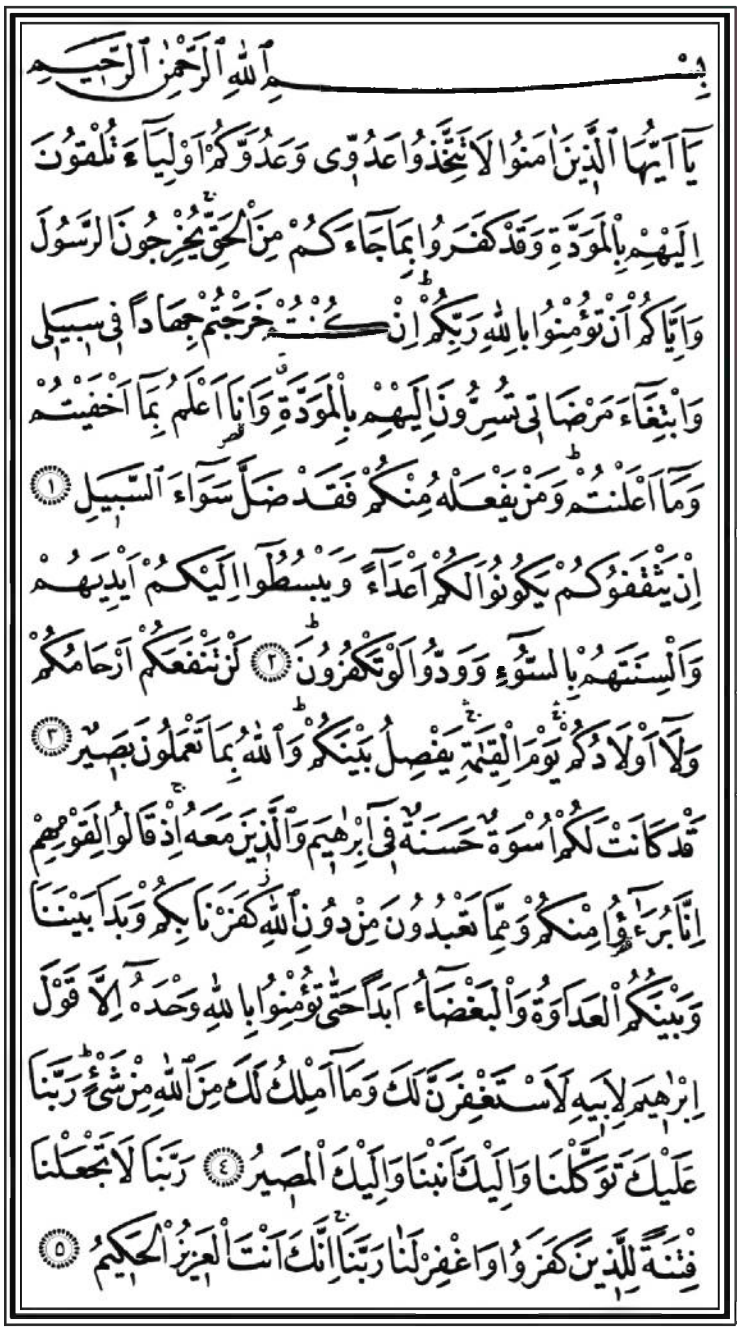

1- Ey iman edenler! Eğer benim yolumda savaşmak ve benim rızamı kazanmak için çıkmışsanız, Allah'a düşman ve sizede düşman olanlara sevgi göstererek, gizli muhabbet besleyerek, onları dost edinmeyin. Oysa onlar, size gelen gerçeği inkar etmişlerdir. Rab'biniz Allah'a inandığınızdan dolayı Peygamber'i de sizi de yurdunuzdan çıkarıyorlar. Ben, sizin saklı tuttuğunuzu da, açığa vurduğunuzu da en iyi bilenim. Sizden kim bunu yaparsa (onları dost edinirse) doğru yoldan sapmış olur.

2- Şayet onlar sizi ele geçirirlerse, size düşman kesilecekler, size ellerini ve dillerini kötülükle uzatacaklardır. Zaten inkar edivermenizi istemektedirler.

3- Kıyamet günü yakınlarınız ve çocuklarınız size fayda vermez. Çünkü Allah aranızı ayırır. Allah, yaptıklarınızı görendir.

4- İbrahim'de ve onunla beraber olanlar da, sizin için gerçekten güzel bir örnek vardır. Onlar kavimlerine demişlerdi ki; Biz sizden ve Allah'ı bırakıp taptıklarınızdan uzağız. Sizi tanımıyoruz. Siz bir tek Allah'a inanıncaya kadar, sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve öfke belirmiştir. Şu kadar var ki, İbrahim babasına; And olsun senin için mağfiret dileyeceğim. Fakat Allah'tan sana gelecek herhangi bir şeyi önlemeye gücüm yetmez demişti. (O mü'minler şöyle dediler) Rab'bimiz! Ancak sana dayandık, sana yöneldik. Dönüş de ancak sanadır.

5- Rab'bimiz! Bizi, inkar edenler için deneme konusu kılma, bizi bağışla! Ey Rab'bimiz! Yegane galip ve hikmet sahibi, ancak sensin.

6- And olsun, onlar sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü arzu edenler için güzel bir örnektir. Kim yüz çevirirse şüphesiz Allah, zengindir, hamde layık olandır.

7- Olur ki Allah sizinle düşman olduklarınız arasında yakında bir dostluk meydana getirir. Allah gücü yetendir. Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

8- Allah, sizinle din uğrunda savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayanlara iyilik yapmanızı ve onlara adil davranmanızı yasaklamaz. Çünkü Allah, adaletli olanları sever.

9- Allah, yalnız sizinle din uğrunda savaşanları, sizi yurtlarınızdan çıkaranları ve çıkarılmanız için onlara yardım edenleri dost edinmenizi yasaklar. Kim onlarla dost olursa işte zalimler onlardır.

10- Ey iman edenler! Mü'min kadınlar hicret ederek size geldiği zaman, onları, imtihan edin. Allah onların imanlarını daha iyi bilir. Eğer sizde onların mümine kadınlar olduklarını öğrenirseniz, onları kâfirlere geri göndermeyin. Bunlar onlara helal değildir. Onlar da bunlara helal olmaz. Onların (kocalarının) sarfettiklerini (mehirleri) geri verin. Mehirlerini kendilerine verdiğiniz zaman onlarla evlenmenizde size bir günah yoktur. Kâfir kadınlarda (sizin nikahınız altında durmak istemiyorsa) zorla nikahınızda tutmayın, sarfettiğinizi (odnlardan) isteyin. Onlarda sarfettiklerini istesinler. Allah'ın hükmü budur. Aranızda O, hükme-der. Allah bilendir, hikmet sahibidir.

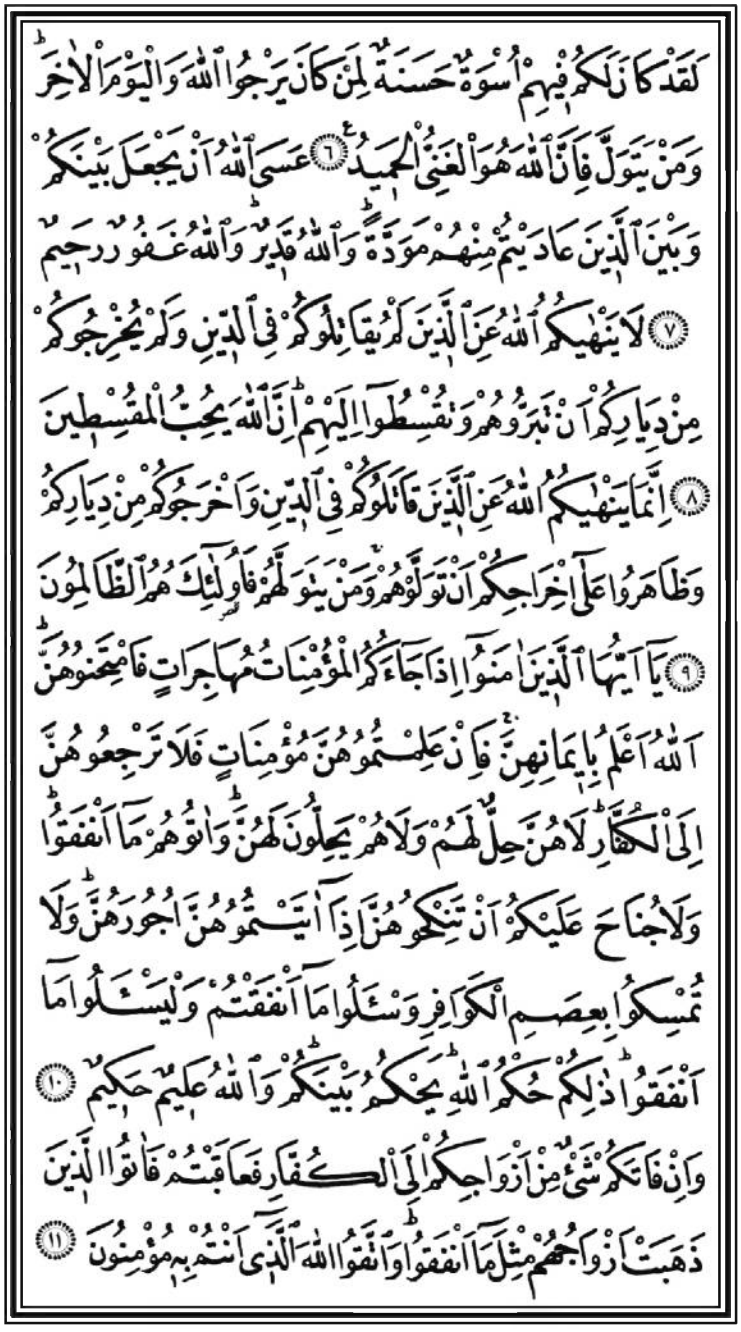

11- Eğer eşlerinizden biri, sizi bırakır kâfirlere kaçar, sizde (onlarla savaşıp) galip gelirseniz, eşleri gitmiş olanlara (ganimetten) harcadıkları kadar verin. İnandığınız Allah'a karşı gelmekten sakının.

12- Ey Peygamber! İnanmış kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup getirmemek, iyi işi işlemekte sana karşı gelmemek hususunda sana biat etmeye geldikleri zaman, biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret dile. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

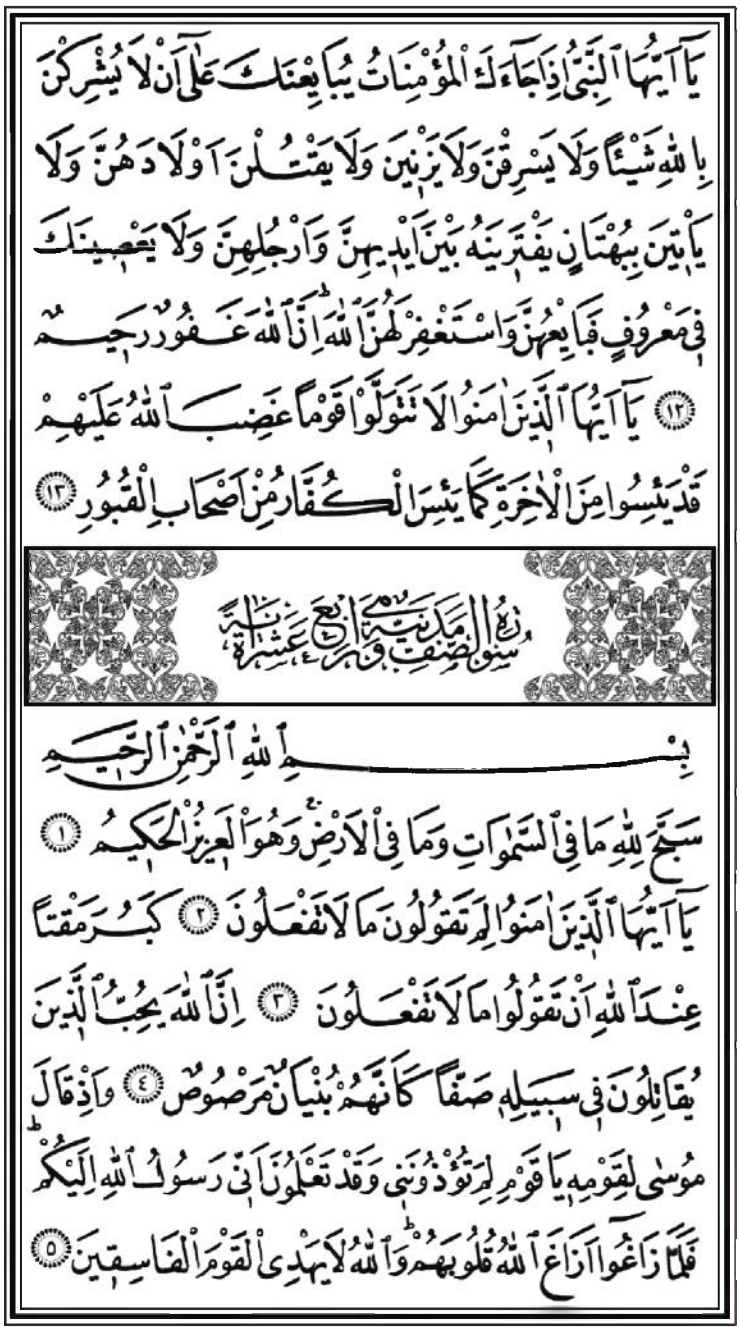
يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِذَا جَآءَكَ ٱلْمُؤْمِنَٰتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰٓ أَن لَّا يُشْرِكْنَ
بِٱللَّهِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَٰدَهُنَّ وَلَا
يَأْتِينَ بِبُهْتَٰنٍ يَفْتَرِينَهُۥ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ
فِى مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَٱسْتَغْفِرْ لَهُنَّ ٱللَّهَ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
١٢ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَوَلَّوْا۟ قَوْمًا غَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ
قَدْ يَئِسُوا۟ مِنَ ٱلْءَاخِرَةِ كَمَا يَئِسَ ٱلْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْقُبُورِ ١٣

سورة الممتحنة مدنية وهي ثلاث عشرة آية

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ١
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ٢ كَبُرَ مَقْتًا
عِندَ ٱللَّهِ أَن تَقُولُوا۟ مَا لَا تَفْعَلُونَ ٣ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلَّذِينَ
يُقَٰتِلُونَ فِى سَبِيلِهِۦ صَفًّا كَأَنَّهُم بُنْيَٰنٌ مَّرْصُوصٌ ٤ وَإِذْ قَالَ
مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ يَٰقَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِى وَقَد تَّعْلَمُونَ أَنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ ۖ
فَلَمَّا زَاغُوٓا۟ أَزَاغَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۚ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ ٥

13- Ey iman edenler! Kendilerini Allah'ın gazabına uğrattığı kavmi dost edinmeyin. Zira onlar, kâfirlerin kabirlerinden (onların dirilmesinden) ümit kestikleri gibi ahiretten ümit kesmişlerdir.

ALTMIŞ BİRİNCİ SÛRE
es-SAFF SÛRESİ

Adını mü'minlerin saf tutarak Allah yolunda savaştıklarını bildiren dördüncü ayetinden almıştır. Medine'yi münevvere-de inmiştir ondört ayettir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Göklerde ve yerdekilerin hepsi Allah'ı tesbih eder. O üstündür, hikmet sahibidir.

2- Ey iman edenler! Yapmayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz?

3- Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında büyük bir nefretle karşılanır.

4- Allah, kendi yolunda kenetlenmiş bir yapı gibi saf bağlayarak savaşanları sever.

5- Bir zaman Musa kavmine; Ey kavmim! Benim, Allah'ın size gönderdiği elçisi olduğunu bildiğiniz halde niçin beni incitiyorsunuz? Demişti. Onlar yoldan sapınca, Allah'ta kalplerini saptırmıştı. Allah fasıklar topluluğunu doğru yola iletmez.

5- Bir zaman Musa kavmine; Ey kavmim! Benim, Allah'ın size gönderdiği elçisi olduğunu bildiğiniz halde niçin beni incitiyorsunuz? Demişti. Onların kalpleri Allah'tan sapınca, onlar da doğru yoldan saptılar. Fasıklar topluluğu (o hal üzere devam ettiklerinde) Allah'ın doğru yoluna gelemezler.

6- Hatırla ki, Meryem oğlu İsa; Ey israiloğulları! Ben size Allah'ın elçisiyim, benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek Ahmed adında bir Peygamber'i de müjdeleyici olarak geldim, demişti. Fakat o, kendilerine açık deliller getirince; Bu apaçık bir büyüdür, dediler.

7- İslam'a çağırıldığı halde Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kim olabilir. Allah, zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

7- İslam'a çağırıldığı halde Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kim olabilir. Zalimler topluluğu (o hal üzere devam ettiklerinde) Allah'ın doğru yoluna gelmezler.

8- Onlar ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Halbuki kafirler istemese de Allah nurunu tamamlayacaktır.

9- Müşrikler istemeseler de dinini üstün kılmak için Peygamber'ini hidayet ve hak ile gönderen O'dur.

10- Ey iman edenler! Sizi acı bir azaptan kurtaracak ticareti size göstereyim mi?

11- Allah'a ve Rasul'une inanır, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edersiniz. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

12- İşte bu takdirde O, sizin günahlarınızı bağışlar, sizi zemininden ırmaklar akan cennetlere, Adn cennetlerindeki güzel meskenlere koyar. İşte en büyük kurtuluş budur.

13- Seveceğiniz başka birşey daha var; Allah'tan yardım ve yakın bir fetih. Mü'minleri (bunlarla) müjdele.

14- Ey iman edenler! Allah'ın yardımcıları olun. Nitekim Meryem oğlu İsa havarilere; Allah'a (giden yolda) benim yardımcılarım kimdir? Demişti. Havariler de; Allah (yolunun) yardımcıları biziz, demişlerdi. İsrailoğullarından bir zümre inanmış, bir zümre de inkar etmişti. Nihayet biz inananları, düşmanlarına karşı destekledik. Böylece üstün geldiler.

ALTMIŞ İKİNCİ SÛRE
el-CUM'A SÛRESİ

Adını dokuzuncu ayeti kerimede geçen cuma kemlimesinden almıştır. Medine'de inmiştir onbir ayettir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Göklerde ve yerde olanların hepsi, mülkün sahibi, eksiklikten münezzeh, aziz ve hakim olan Allah'ı tesbih eder.

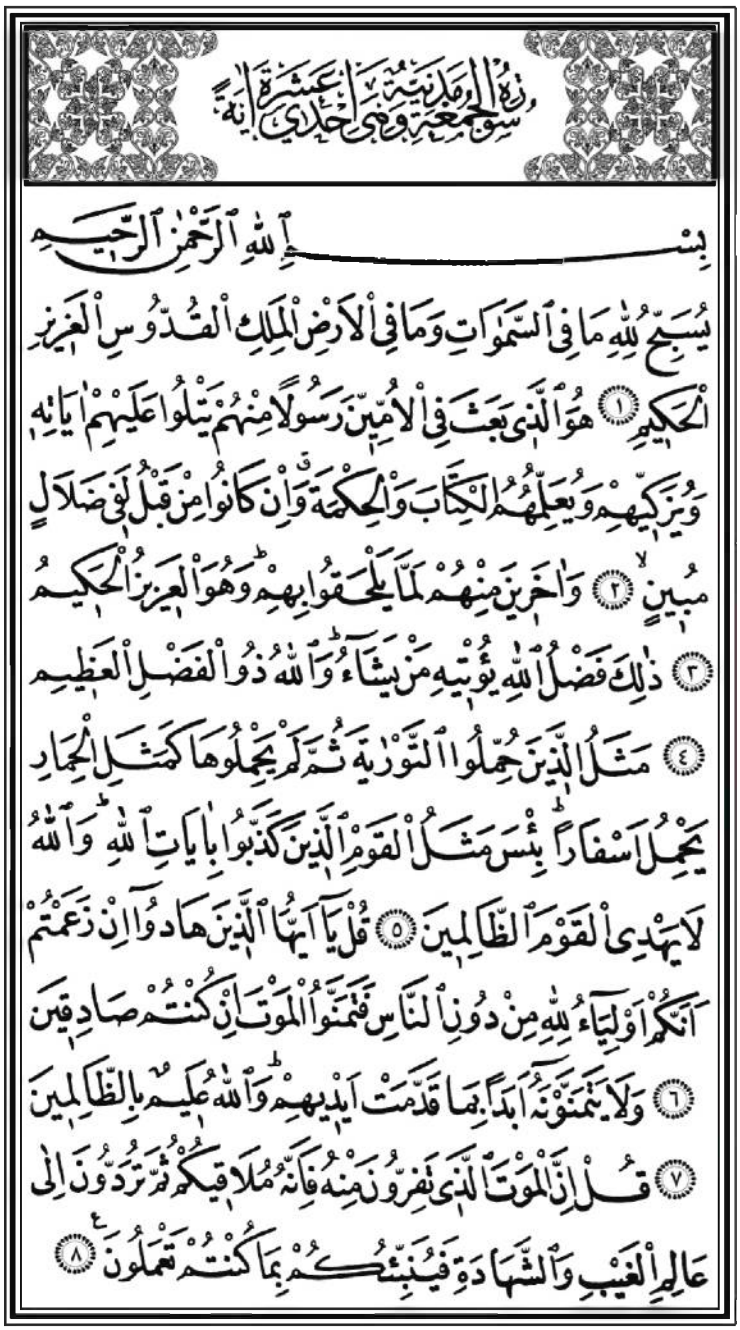

2- O, öyle bir Allah'tır ki; Ümmiler arasında kendilerinden bir Peygamber gönderdi. onlara karşı ayetlerini okur ve onları temizler, onlara Kitab'ı ve hikmeti öğretir. Halbuki onlar evvelce pek açık bir sapıklık içersindeydiler.

3- (Peygamber'i) Mü'minlerden henüz kendilerine katılmamış bulunan diğer insanlara da göndermiştir. O, azizdir, hakimdir.

4- Bu Allah'ın lütfudur. Onu dilediğine verir. Allah büyük lütuf sahibidir.

5- Tevrat'la yükümlü tutulupda onunla amel etmeyenlerin durumu, ciltlerce kitap taşıyan merkebin durumu gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlamış olan kavmin durumu ne kötüdür. Allah zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

5- Tevrat'la yükümlü tutulupda onunla amel etmeyenlerin durumu, ciltlerce kitap taşıyan merkebin durumu gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlamış olan kavmin durumu ne kötüdür. Zalimler topluluğu (o hal üzere devam ettiğinde) Allah'ın doğru yoluna gelemez.

6- De ki; Ey Yahudiler! Bütün insanlar değilde, yalnız, kendinizin Allah'ın dostları olduğunuzu iddia ediyorsunuz. Bunda da samimi iseniz, haydi ölümü temenni edin (bakalım).

7- Ama onlar, önceden yaptıklarından dolayı ölümü asla temenni etmezler. Allah, zalimleri çok iyi bilir.

8- De ki; Sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, muhakkak ki sizi bulacaktır. Sonra da görüleni ve görülmeyeni bilen Allah'a döndürüleceksiniz de O size bütün yaptıklarınızı haber verecektir.

9- Ey iman edenler! Cuma günü namaza çağırıldığı (ezan okunduğu) zaman, hemen Allah'ı anmaya koşun ve alış verişi bırakın. Eğer bilmiş olsanız, elbette bu, sizin için daha hayırlıdır.

10- Namaz kılınınca artık yeryüzüne dağılın ve Allah'ın lütfundan isteyin. Allah'ı çok zikredin ki; Umulur ki kurtuluşa erersiniz.

10- Namaz kılınınca artık yeryüzüne dağılın ve Allah'ın lütfundan isteyin. Allah'ı çok zikredin ki; Ta ki kurtuluşa ererler.

11- Onlar bir ticaret ve eğlence gördükleri zaman hemen dağılıp ona giderler ve seni ayakta bırakırlar. De ki; Allah'ın yanında bulunan, eğlence ve ticaretten daha hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

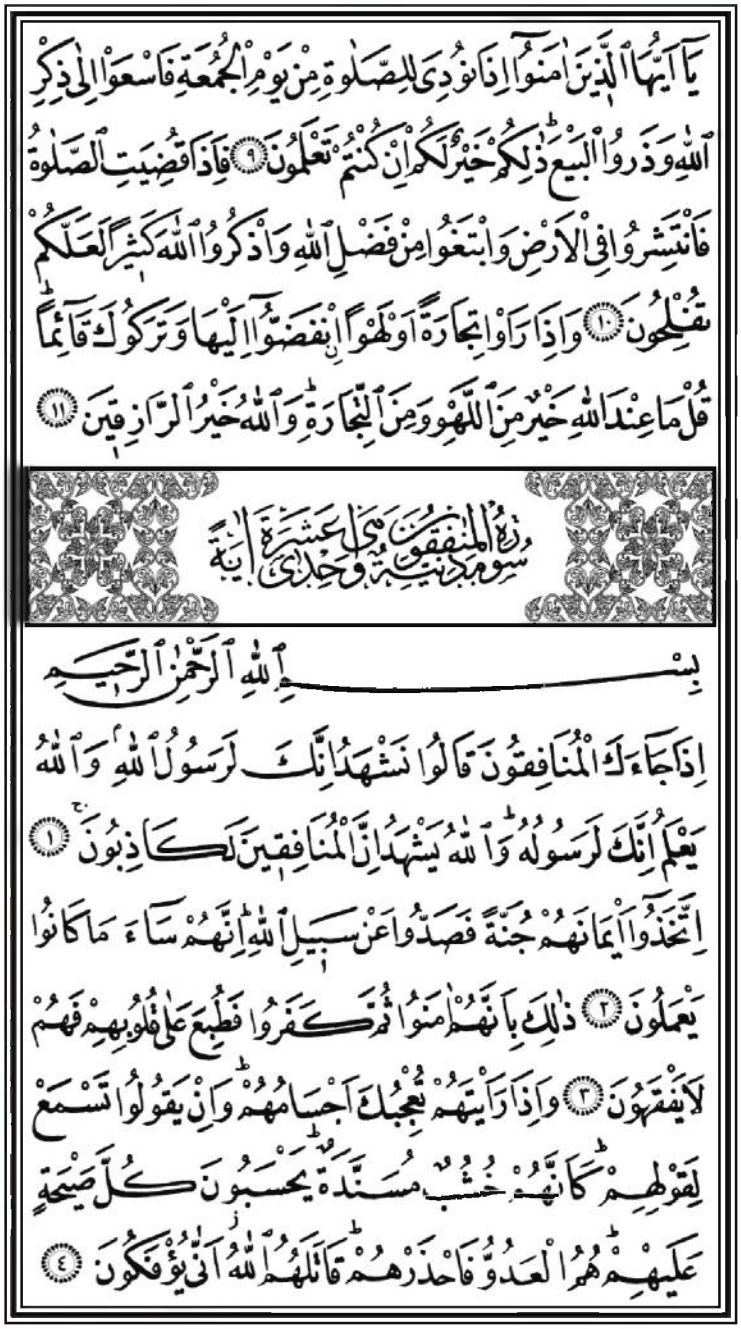
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا نُودِىَ لِلصَّلَوٰةِ مِن يَوْمِ ٱلْجُمُعَةِ فَٱسْعَوْا۟ إِلَىٰ ذِكْرِ
ٱللَّهِ وَذَرُوا۟ ٱلْبَيْعَ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝٩ فَإِذَا قُضِيَتِ ٱلصَّلَوٰةُ
فَٱنتَشِرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ وَٱبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِ ٱللَّهِ وَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ۝١٠ وَإِذَا رَأَوْا۟ تِجَٰرَةً أَوْ لَهْوًا ٱنفَضُّوٓا۟ إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَآئِمًا
قُلْ مَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ ٱللَّهْوِ وَمِنَ ٱلتِّجَٰرَةِ وَٱللَّهُ خَيْرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ۝١١

سورة المنفقون مدنية وهي إحدى عشرة آية

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
إِذَا جَآءَكَ ٱلْمُنَٰفِقُونَ قَالُوا۟ نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ ٱللَّهِ وَٱللَّهُ
يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُۥ وَٱللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ لَكَٰذِبُونَ ۝١
ٱتَّخَذُوٓا۟ أَيْمَٰنَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ إِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوا۟
يَعْمَلُونَ ۝٢ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا۟ ثُمَّ كَفَرُوا۟ فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَفْقَهُونَ ۝٣ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِن يَقُولُوا۟ تَسْمَعْ
لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ
عَلَيْهِمْ هُمُ ٱلْعَدُوُّ فَٱحْذَرْهُمْ قَٰتَلَهُمُ ٱللَّهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۝٤

ALTMIŞÜÇÜNCÜ SÛRE
el-MÜNÂFIKÛN SÛRESİ

Medine'de nazil olmuştur onbir ayettir. Münafıkların davranışlarından söz ettiği için bu adı almıştır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Münafıklar sana geldiklerinde; Şahitlik ederiz ki sen Allah'ın Peygamber'isin, derler. Allah'da bilir ki sen elbette, O'nun Peygamber'isin. Allah, münafıkların kesinlikle yalancı olduklarını bilmektedir.

2- Yeminlerini kalkan yapıp Allah yolundan yan çizdiler. Gerçekten onların yaptıkları ne kötüdür.

3- Bunun sebebi, onların önce iman edip, sonra inkar etmeleridir. Bu yüzden kalpleri mühürlenmişdir. Artık onlar hiç anlamazlar.

3- Bunun sebebi, onların önce iman edip, sonra inkar etmeleridir. Bu yüzden kalplerini mühürlettirmişlerdir. Artık onlar hiç anlamazlar.

4- Onları gördüğün zaman kalıpları hoşuna gider, konuşurlarsa sözlerini dinlersin. Onlar sanki duvara dayanmış kütükler gibidir. Her gürültüyü kendi aleyhlerine sanırlar. Düşman onlardır. Onlardan sakın. Allah onların canlarını alsın. Nasıl bu hale geliyorlar.

4- Onları gördüğün zaman kalıpları hoşuna gider, konuşurlarsa sözlerini dinlersin. Onlar sanki duvara dayanmış kütükler gibidir. Her gürültüyü kendi aleyhlerine sanırlar. Düşman onlardır. Onlardan sakın. Allah onların canlarını alsın. Nasılda haktan (yüz) çeviriyorlar.

5- Onlara; Gelin Allah'ın peygamberi sizin için mağfiret dilesin, denildiği zaman başlarını çevirirler ve sen onların, büyüklük taslayarak uzaklaştıklarını görürsün.

6- Onlara mağfiret dilesen de, dilemesende birdir. Allah Onları kesinlikle-bağışlamayacaktır. Çünkü Allah yoldan çıkmış topluluğu doğru yola iletmez.

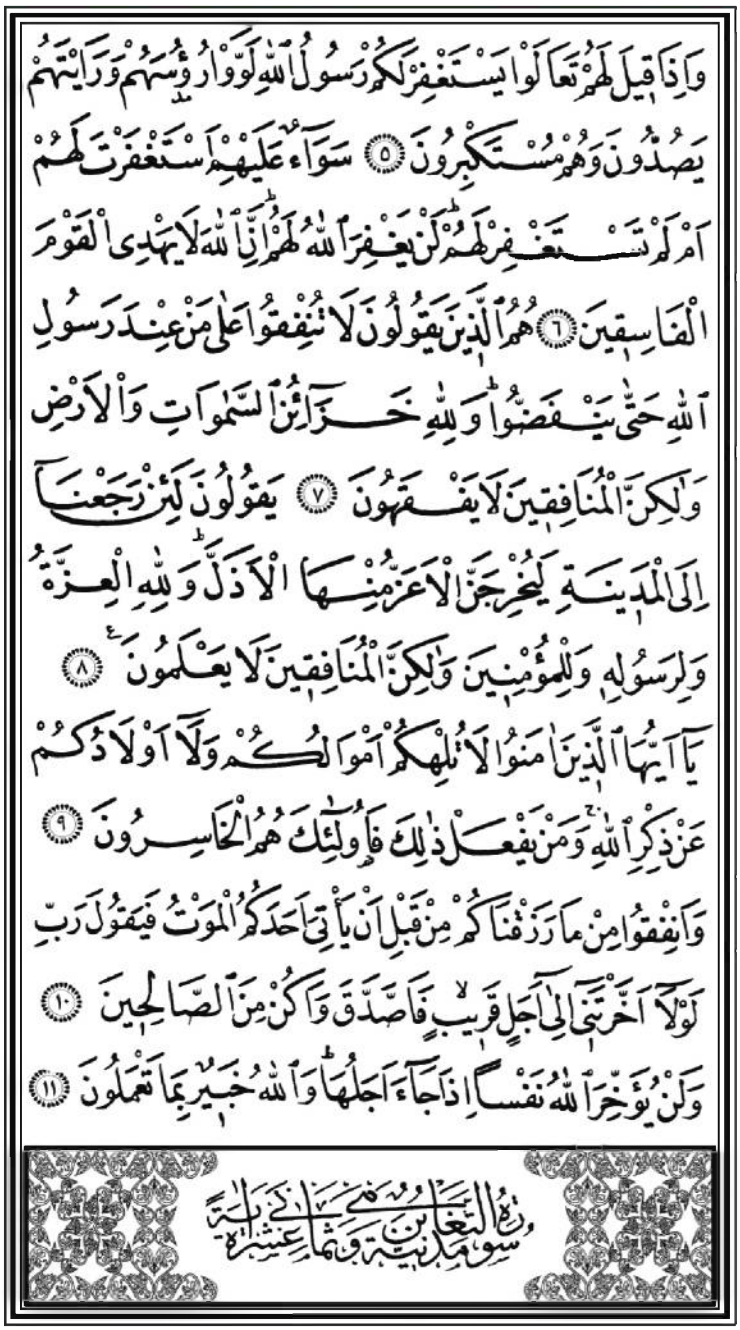
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّوْا رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ
يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۝٥ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ
أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفَاسِقِينَ ۝٦ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ
اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُّوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ۝٧ يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا
إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ
وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝٨
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝٩
وَأَنْفِقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ
لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝١٠
وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝١١
سورة التغابن مدنية وهي ثمان عشرة آية

6- Onlara mağfiret dilesen de, dilemesende birdir. Onlar kesinlikle kendilerini Allah'a bağışlatmayacaklardır. Çünkü yoldan çıkmış topluluklar, (o hal üzere devam ettiklerinde) Allah'a kendilerini affettirmezler.

7- Onlar; Allah'ın elçisinin yanında bulunanlar için hiçbir şey harcamayın ki dağılıp gitsinler, diyenlerdir. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Fakat münafiklar bunu anlamazlar.

8- Onlar; And olsun, eğer Medine'ye dönersek, üstün olan, zayıf olanı oradan mutlaka çıkaracaktır, diyorlardı. Halbu ki asıl üstünlük, ancak Allah'ın, Peygamber'nin ve mü'minlerindir. Fakat münafiklar bunu bilmezler.

9- Ey iman edenler! Mallarınız ve çocuklarınız sizi Allah'ı anmaktan alıkoymasın. Kim bunu yaparsa işte onlar ziyana uğrayanlardır.

10- Herhangi birinize ölüm gelip de; Rab'bim! Beni yakın bir sureye kadar geciktirsen de sadaka verip iyilerden olsam demesinden önce, size verdiğimiz rızıktan harcayın.

11- Allah, eceli geldiğinde hiç kimseyi (ölümünü) ertelemez. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

ALTMIŞDÖRDÜNCÜ SÛRE
et-TEĞÂBÜN SÛRESİ

Medine'de inmiştir. onsekiz ayettir. Adını dokuzuncu ayette geçen ve aldanma, kar, zarar manasına gelen teğabün kelimesinden almıştır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

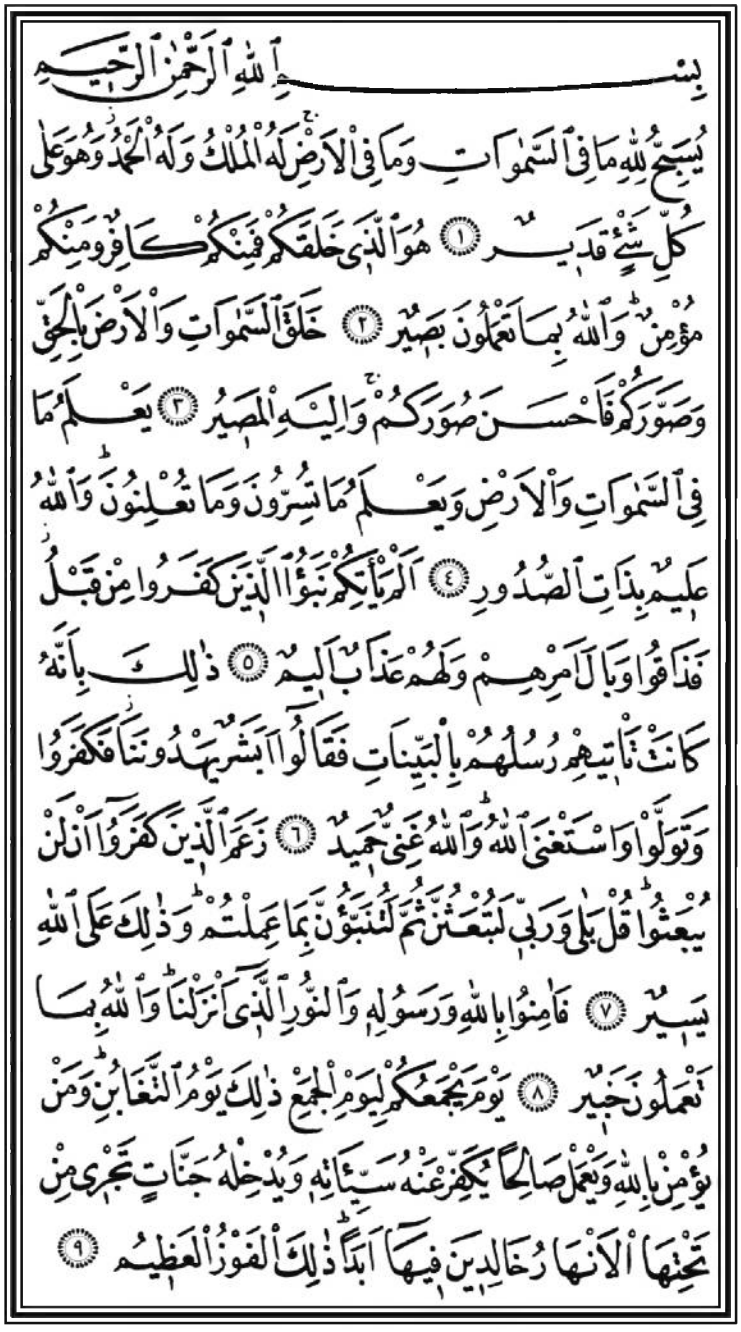
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ
مُؤْمِنٌ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ يَعْلَمُ مَا
فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۚ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ
كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا
وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ ۚ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ
يُبْعَثُوا ۚ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۚ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرٌ ﴿٧﴾ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا ۚ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ۖ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ۗ وَمَنْ
يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

1- Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ı tesbih eder. Mülk O'nundur, hamd O'nadır. O, herşeye Kadirdir.

2- Sizi yaratan O'dur. Böyle iken kiminiz kâfir, kiminiz mü'mindir. Allah yaptıklarınızı görendir.

3- Gökleri ve yeri yerli yerince yarattı. Sizi şekillendirdi ve şekillerinizi de güzel yaptı. Dönüş ancak O'nadır.

4- Göklerde ve yerde olanları bilir. Gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı da bilir. Allah kalplerde olanı bilir.

5- Daha önce inkar edenlerin haberi size ulaşmadı mı? İşte onlar (dünyada) yaptıklarının cezasını tattılar. Onlar için acı bir azapta vardır.

6- (O azabın sebebi) Şu ki, onlara Peygamber'leri apaçık deliller getirmişlerdi, fakat onlar; Bir beşer mi bizi doğru yola getirecekmiş? Dediler, inkar ettiler ve yüz çevirdiler. Allah'ta hiçbir şeye muhtaç olmadığını gösterdi, Allah zengindir hamde layıktır.

7- İnkar edenler, kesinlikle diriltilmeyeceklerini ileri sürdüler. De ki; Hayır! Rab'bime and olsun ki mutlaka diriltileceksiniz, sonra yaptıklarınız size haber verilecektir. Bu, Allah'a göre kolaydır.

8- Onun için Allah'a Peygamber'ine ve indirdiğimiz o nura (Kur'an'a) inanın. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

9- Mahşer vaktinde sizi toplayacağı gün, işte o zarar günüdür. (Ancak) Kim Allah'a inanır ve yararlı iş yaparsa, Allah onun kötülüklerini örter, onu (ve benzerlerini) içinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokar. İşte büyük kurtuluş budur.

10- İnkar edenler ve ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar cehennem ehlidirler. Orada ebedi kalacaklardır. Ne kötü gidilecek yerdir orası.

11- Allah'ın izni olmaksızın hiçbir musibet isabet etmez. Kim Allah'a inanırsa Allah onun kalbini doğruya götürür. Allah herşeyi bilendir.

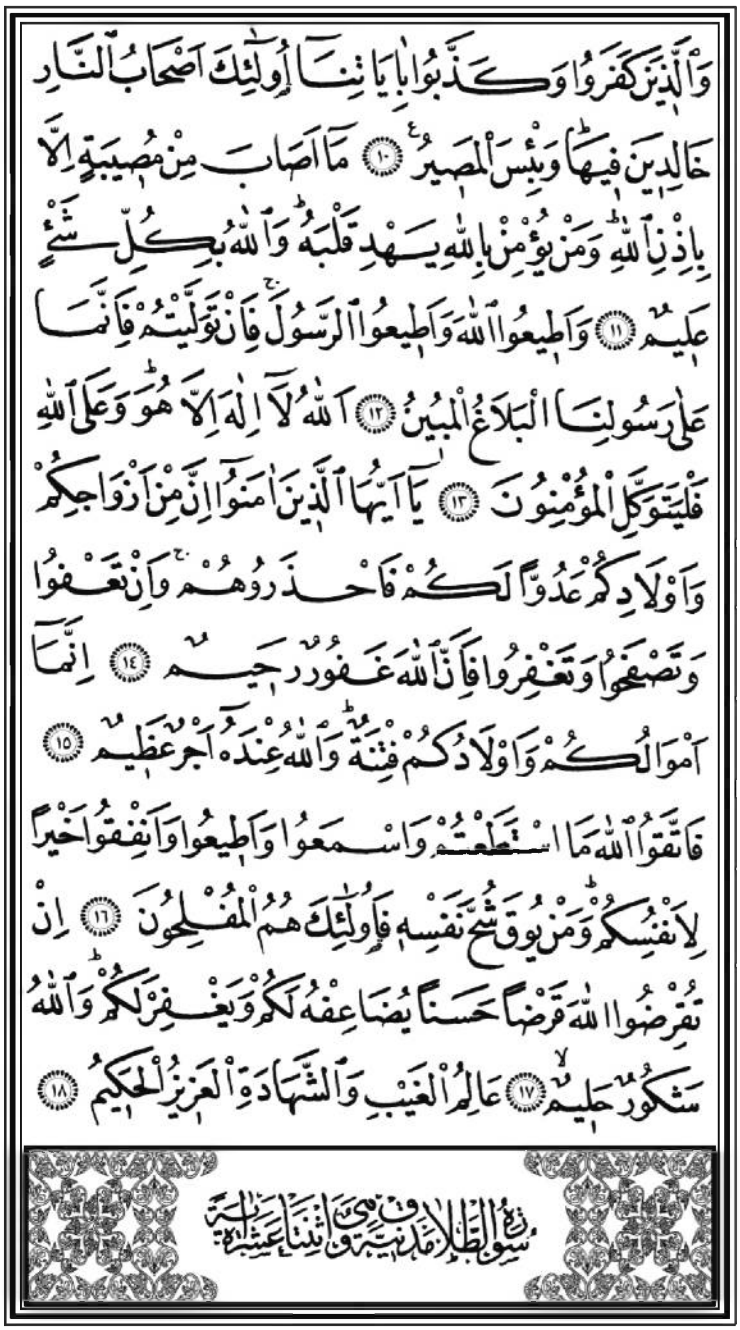

11- Allah'ın izni olmaksızın hiçbir musibet isabet etmez. Kim Allah'a inanırsa onun kalbi, Allah'ın hidayetine erer. Allah herşeyi bilendir.

12- Allah'a itaat edin. Yüz çevirirseniz bilin ki, elçimize düşen apaçık bir duyurmadır.

13- Allah; Ondan başka hiçbir İlah yoktur. Mü'minler yalnız Allah'a dayanıp güvensinler.

14- Ey iman edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar da vardır. Onlardan sakının. Ama affeder, kusurlarını başlarına kakmaz, kusurlarını örterseniz, bilin ki, Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

15- Doğrusu mallarınız ve çocuklarınız sizin için bir imtihandır. Büyük mükafat ise Allah'ın yanındadır.

16- O halde gücünüz yettiğince Allah'a isyandan kaçının. Dinleyin, itaat edin, kendi iyiliğinize olarak harcayın. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

17- Eğer Allah'a (rızası uğruna) ödünç verirseniz, Allah onu sizin için kat kat arttırır ve sizi bağışlar. Allah çok mükafat verendir, ceza vermekte acele etmeyendir.

18- Görülmeyeni ve görüleni bilendir. Üstündür, hikmet sahibidir.

ALTMIŞBEŞİNCİ SÛRE
et-TALÂK SÛRESİ

Talak boşama anlamına gelir. Sure boşama konusunu ihtiva ettiği için bu ismi almıştır. Medine'de inmiştir. Oniki ayettir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

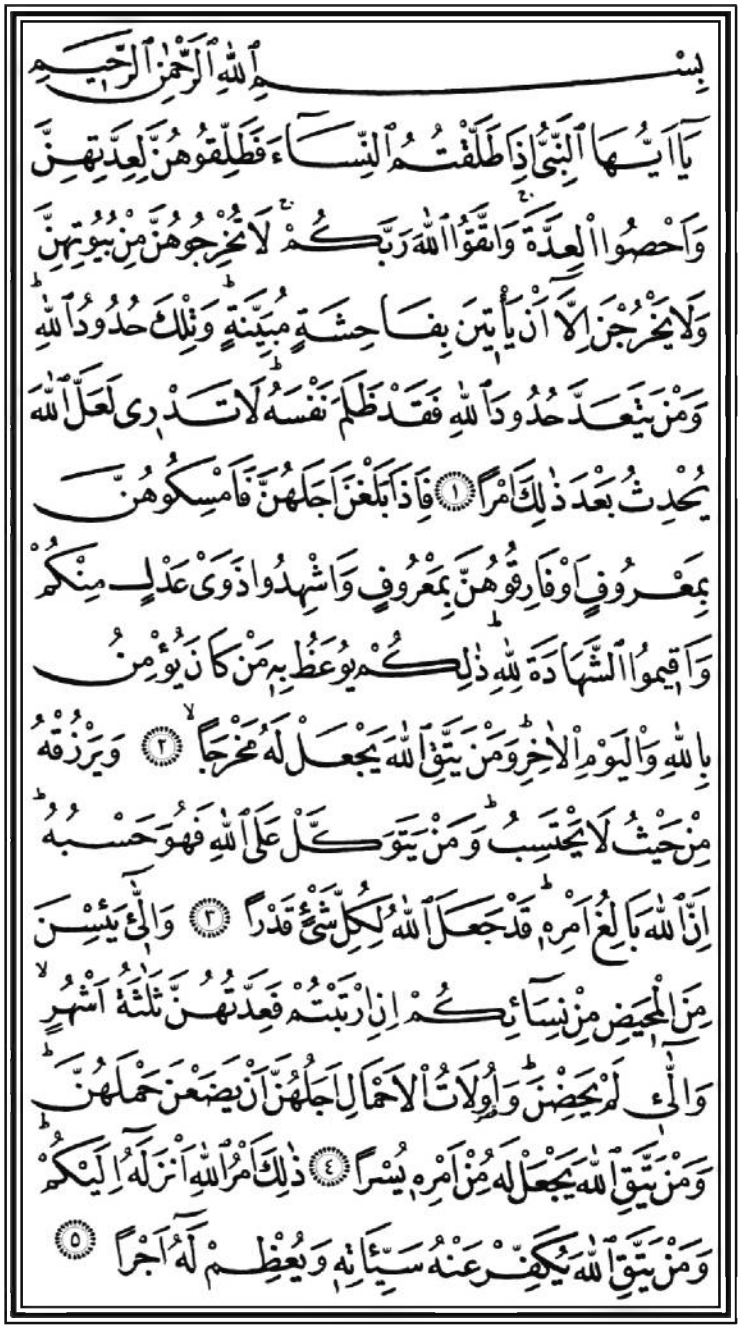

1- Ey Peygamber! Kadınları boşayacağınızda, onları iddetlerini gözeterek boşayın ve iddeti de sayın. Rab'biniz Allah'tan korkun. Apaçık bir hayasızlık yapmaları hali bir yana, onları evlerinden çıkarmayın, kendileri de çıkmasınlar. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, şüphesiz kendine zulmetmiş olur. Bilemezsin, olur ki Allah, bundan sonra da bir durum ortaya çıkarıverir.

2- İddet müddetlerini doldurduklarında onları ya meşru ölçüler içersinde (nikahınız altında) tutun veya onlardan meşru ölçülere göre ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahit tutun. Şahitliği Allah için yapın. İşte bu, Allah'a ve ahiret gününe inananlara verilen öğüttür. Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu ihsan eder.

3- Ve ona beklemediği yerden rızık verir. Kim Allah'a güvenirse O, ona yeter. Şüphesiz Allah, emrini yerine getirendir. Allah herşey için bir ölçü koymuştur.

4- Kadınlarınız içinden adetten kesilmiş olanlarla, adet görmeyenler hususunda tereddüt ederseniz, onların bekleme suresi üç aydır. Gebe olanların bekleme suresi ise yüklerini bırakmaları (doğum yapmaları) dır. Kim Allah'tan korkarsa Allah ona işinde bir kolaylık verir.

5- İşte bu Allah'ın size indirdiği buyruğudur. Kim Allah'tan korkarsa Allah onun kötülüklerini örter ve onun mükafatını arttırır.

6- Onları gücünüz ölçüsünde oturduğunuz yerin bir bölümünde oturtun, onları sıkıştırıp, (gitmelerini sağlamak için) kendilerine zarar vermeye kalkışmayın. Eğer hamile iseler, doğum yapıncaya kadar nafakalarını verin. Sizin için çocuğu emzirirlerse onlara ücretlerini verin, aranızda uygun bir şekilde anlaşın. Eğer anlaşamazsanız çocuğu başka bir kadın emzirecektir.

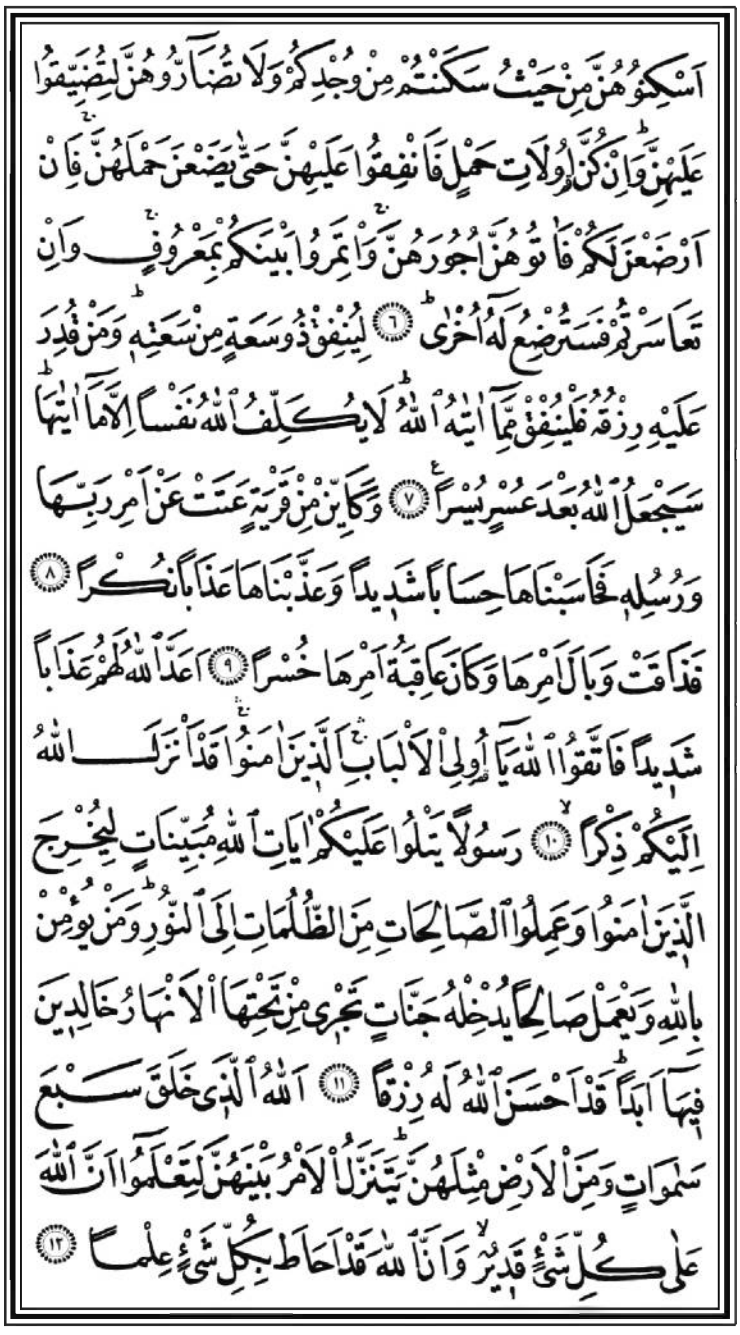

7- İmkanı geniş olan, nafakayı imkanına göre versin. Rızkı daralmış bulunan da Allah'ın kendisine verdiği kadarından nafaka ödesin. Allah hiç kimseyi verdiği imkandan fazlasıyla yükümlü kılmaz. Allah, bir güçlükten sonra bir kolaylık yaratacaktır.

8- Rab'binin ve O'nun elçilerinin emrinden uzaklaşıp azmış nice memleketler vardır ki, biz onları (ahalisini) çetin bir hesaba çekmiş ve onları görülmemiş bir azaba çarptırmışızdır.

9- Böylece onlar da yaptıklarının karşılığını tatmışlar ve işlerinin sonu tam bir hüsran olmuştur.

10- Allah onlara şiddetli bir azap hazırlamıştır. Ey inanan akıl sahipleri! Allah'tan korkun. Allah size gerçekten bir uyarıcı (Kitap) indirmiştir.

11- İman edip salih amel işleyenleri, karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için size Allah'ın apaçık ayetlerini okuyan bir Peygamber göndermiştir. Kim Allah'a inanır ve faydalı iş yaparsa Allah onu, altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokar. Allah o kimse için gerçekten güzel bir rızık vermiştir.

12- Allah, yedi kat göğü ve yerden bir o kadarını yaratandır. Ferman bunlar arasında inip durmaktadır ki, böylece Allah'ın herşeye kadir olduğunu ve herşeyi ilmiyle kuşattığını bilesiniz.

ALTMIŞALTINCI SÛRE
et-TAHRÎM SÛRESİ

Adını birinci ayeti kerimeden alır. Medine'de nazıl olmuştur oniki ayettir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM.

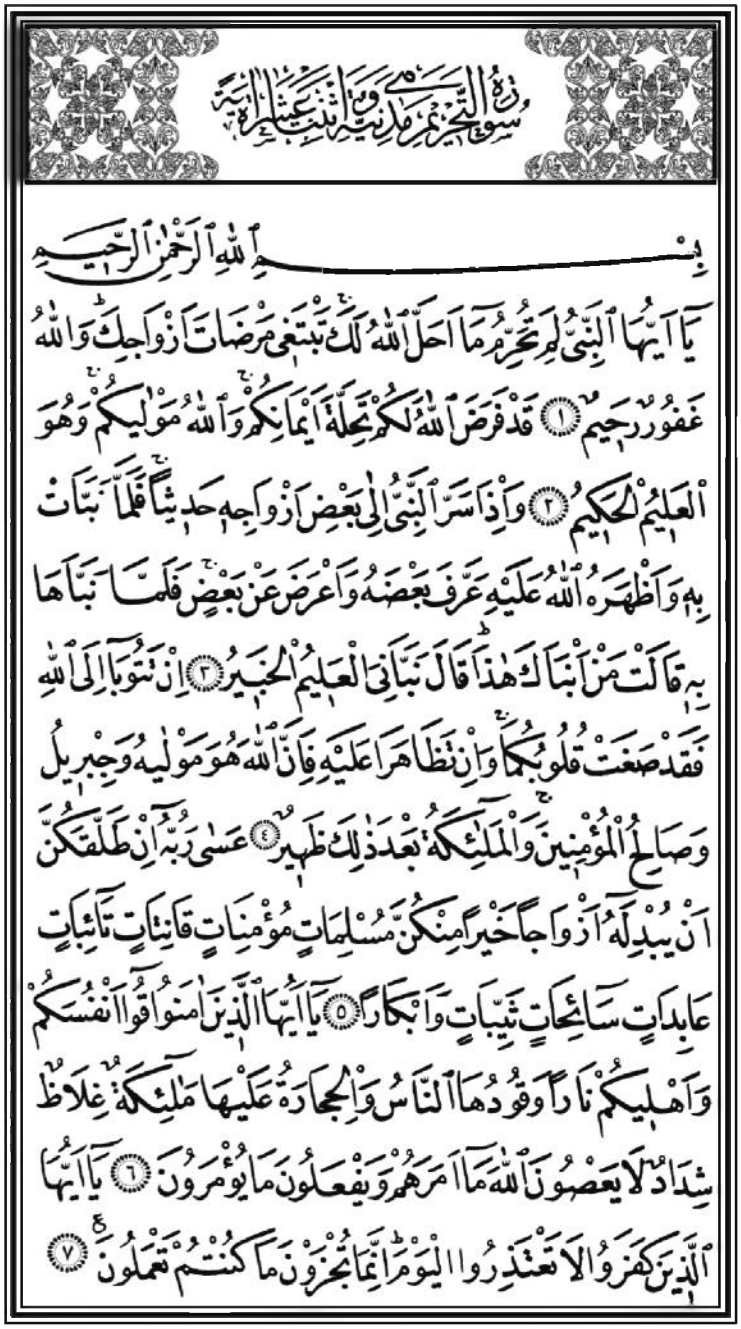

1- Ey peygamber! Eşlerinin rızasını gözeterek Allah'ın sana helal kıldığı şeyi niçin kendine haram ediyorsun? Allah çok bağışlayan çok esirgeyendir.

2- Allah, (gerektiğinde) yeminlerinizi bozmanızı size meşru kılmıştır. Sizin yardımcınız Allah'tır. O, bilendir, hikmet sahibidir.

3- Peygamber, eşlerinden birine gizlice bir söz söylemişti. Fakat eşi, o sözü başkalarına haber verip Allah'da bunu Peygamber'e açıklayınca, Peygamber bir kısmını bildirmiş, bir kısmından da vaz geçmişti. Peygamber bunu ona haber verince eşi; Bunu sana kim bildirdi? dedi. Peygamber; Bilen, herşeyden haberdar olan Allah bana haber verdi, dedi.

4- Eğer ikiniz de Allah'a tevbe ederseniz, (yerinde olur). Çünkü kalpleriniz sapmıştı. Ve eğer Peygamber'e karşı birbirinize arka verirseniz bilesiniz ki onun dostu ve yardımcısı Allah, Cebrail ve salih müminlerdir. Bunların ardından melekler de (ona) yardımcıdır.

5- Eğer o sizi boşarsa Rab'bi ona, sizden daha iyi, kendini Allah'a veren, inanan, sebatla itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan, dul ve bakire eşler verebilir.

6- Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. Onun başında, acımasız, güçlü, Allah'ın kendilerine buyurduğuna karşı gelmeyen ve emredildiklerini yapan melekler vardır.

7- Ey kafirler! Bugün özür dilemeyin. Siz ancak işlediklerinizin cezasını çekeceksiniz, (denilir).

8- Ey iman edenler! Samimi bir tevbe ile Allah'a dönün. Umulur ki Peygamber ve onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar. Onların önlerinden ve sağlarından (amellerinin) nurları aydınlatıp giderde; Ey Rab'bimiz! Nurumuzu bizim için tamamla, bizi bağışla; Çünkü sen herşeye kadirsin, derler.

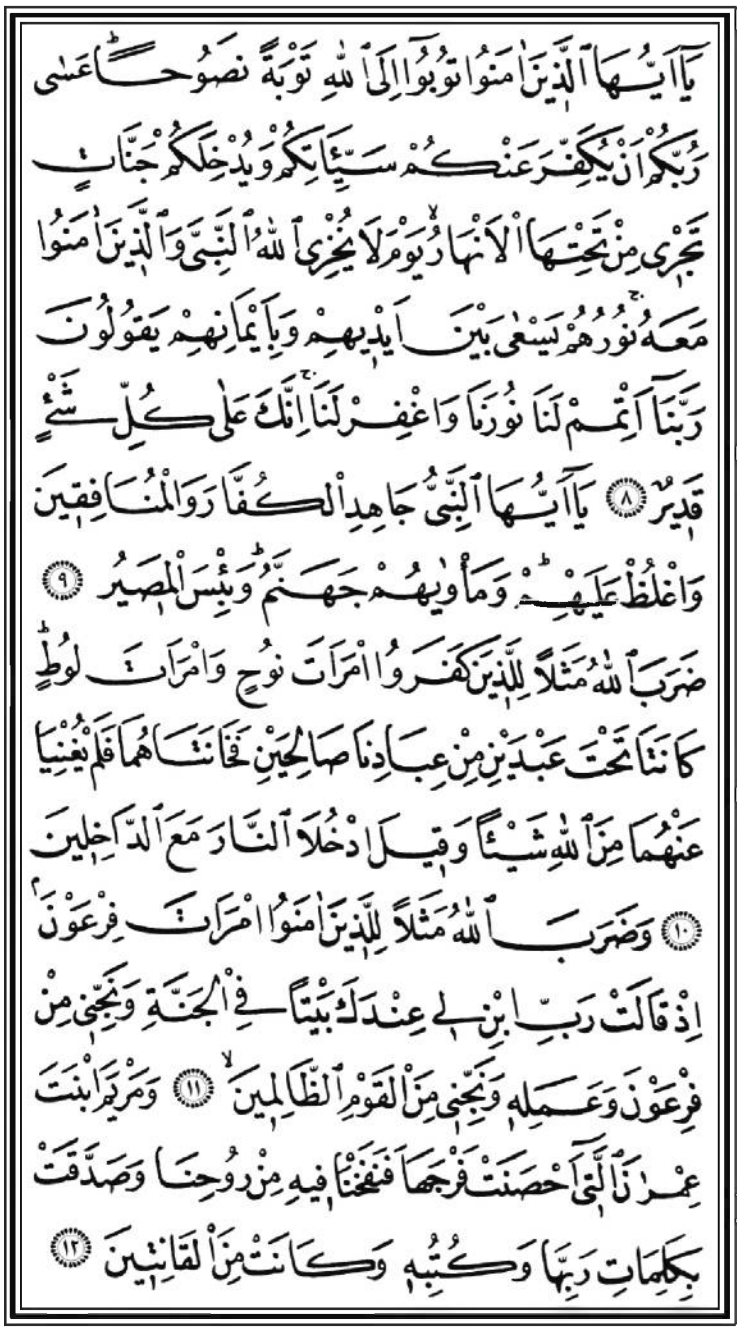
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ تُوبُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ
رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّٰتٍ
تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ يَوْمَ لَا يُخْزِى ٱللَّهُ ٱلنَّبِىَّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟
مَعَهُۥ ۖ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَٰنِهِمْ يَقُولُونَ
رَبَّنَآ أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَٱغْفِرْ لَنَآ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٨﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ جَٰهِدِ ٱلْكُفَّارَ وَٱلْمُنَٰفِقِينَ
وَٱغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٩﴾
ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱمْرَأَتَ نُوحٍ وَٱمْرَأَتَ لُوطٍ ۖ
كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَٰلِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا
عَنْهُمَا مِنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا وَقِيلَ ٱدْخُلَا ٱلنَّارَ مَعَ ٱلدَّٰخِلِينَ
﴿١٠﴾ وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱمْرَأَتَ فِرْعَوْنَ ۘ
إِذْ قَالَتْ رَبِّ ٱبْنِ لِى عِندَكَ بَيْتًا فِى ٱلْجَنَّةِ وَنَجِّنِى مِن
فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِۦ وَنَجِّنِى مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ٱبْنَتَ
عِمْرَٰنَ ٱلَّتِىٓ أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا وَصَدَّقَتْ
بِكَلِمَٰتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِۦ وَكَانَتْ مِنَ ٱلْقَٰنِتِينَ ﴿١٢﴾

8- Ey iman edenler! Samimi bir tevbe ile Allah'a dönün. Ta ki (içinizden dönecekler için) Rab'biniz sizin kötülüklerinizi örtsün. Peygamber ve onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere koysun. Onların önlerinden ve sağlarından (amellerinin) nurları aydınlatıp giderde; Ey Rab'bimiz! Nurumuzu bizim için tamamla, bizi bağışla; Çünkü sen herşeye kadirsin, derler.

9- Ey Peygamber! Kafirlere ve münafıklara karşı cihad et, onlara karşı sert davran. Onların varacağı yer cehennemdir. O gidilecek yer ne de kötüdür.

10- Allah, inkar edenlere, Nuh'un karısı ile Lut'un karısını misal verdi. Bu ikisi, kullarımızdan iki salih kişinin nikahları altında iken onlara hainlik ettiler. Kocaları Allah'tan gelen hiçbir şeyi onlardan savamadı. Onlara; Haydi, ateşe girenlerle beraber sizde girin! Denildi.

11- Allah inananlara da Firavun'un karısını misal gösterdi. O Rab'bim! Bana katında, cennette bir ev yap; Beni Firavun'dan ve onun (kötü) işinden koru ve beni zalimler topluluğundan kurtar, demişti.

12- İffetini korumuş olan, İmran kızı Meryem'i de (Allah örnek gösterdi). Biz ona ruhumuzdan ufledik ve Rab'binin sözlerini ve Kitap'larını tasdik etti. O gönülden itaat edenlerdendi.

ALTMIŞYEDİNCİ SÛRE
el-MÜLK SÛRESİ

Mekkede nazil olmuştur otuz ayettir. Adını birinci ayetinde geçen el-mülk kelimesinden almıştır. Ayrıca Tebareke, Munciye, Mücadele, Mani'a, Vakiye adlarıyladada anılır. Bu sureyi hergece okuyanın, pek büyük sevaba nail olacağına ve surenin faziletlerine dair hadiseler vardır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM.

1- Mutlak hükümranlık elinde olan Allah, yüceler yücesidir ve O'nun herşeye gücü yeter.

2- O ki, hanginizin daha güzel davranacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratmıştır. O, mutlak galiptir, çok bağışlayıcıdır.

2- O ki, hanginizin daha güzel davranacağını (kendinize) ıspatlattırması için ölümü ve hayatı yaratmıştır. O, mutlak galiptir, çok bağış-layıcıdır.

3- O ki, birbiriyle ahenktar yedi göğü yaratmıştır. Rahman olan Allah'ın yaratışında hiçbir uygunsuzluk göremezsin. Gözünü çevirde bir bak, bir bozukluk görebiliyormusun?

4- Sonra gözünü, tekrar tekrar çevir bak, göz aciz ve bitkin halde sana dönecektir.

5- And olsun ki biz, (dünyaya) en yakın olan göğü kandillerle donattık. Bunları şeytanlara atış taneleri yaptık ve onlara alevli ateş azabını hazırladık.

6- Rab'lerini inkar edenler için cehennem azabı vardır. O, ne kötü dönüştür.

7- Oraya atıldıklarında, onun kaynarken çıkardığı uğultuyu işitirler.

8- Neredeyse cehennem öfkesinden çatlayacak! Her ne zaman oraya bir topluluk atılsa, onun bekcileri onlara; Size (bu azap ile) korkutucu bir Peygamber gelmemiş miydi? Diye sorarlar.

9- Onlar şöyle cevap verirler; Evet, doğrusu bize, (bu azap ile) korkutan bir Peygamber gelmişti; Fakat biz onu yalan saymış ve; Allah'ın birşey gönderdiği yok, siz olsa olsa büyük bir sapıklık içersindesiniz, demiştik.

10- Ve; Şayet kulak vermiş veya aklımızı kullanmış olsaydık, (şimdi) şu alevli cehennemin mahkumları arasında olmazdık! Diye ilave ederler.

11- Böylece günahlarını itiraf ederler. Artık (Allah'ın rahmetinden) uzak olsun, o alevli cehennemin mahkumları.

12- Fakat daha görmeden Rab'lerinden (azabından) korkanlara gelince, onlar için gerçekten hem bağışlama, hemde büyük mükafat vardır.

13- Sözünüzü ister gizleyin ister açığa vurun; Bilin ki o, kalplerin içindekini bilmektedir.

14- Hiç yaratan bilmez mi? O, en ince işleri görüp bilmektedir ve herşeyden haberdardır.

15- Yeryüzünü size boyun eğdiren O'dur. Şu halde yerin omuzlarında (üzerinde) dolaşın ve Allah'ın rızkından yeyin. Dönüş ancak O'nadır.

16- Gökte olanın sizi yere batırıvermeyeceğinden emin misiniz? O zaman yer sarsıldıkça sarsılır.

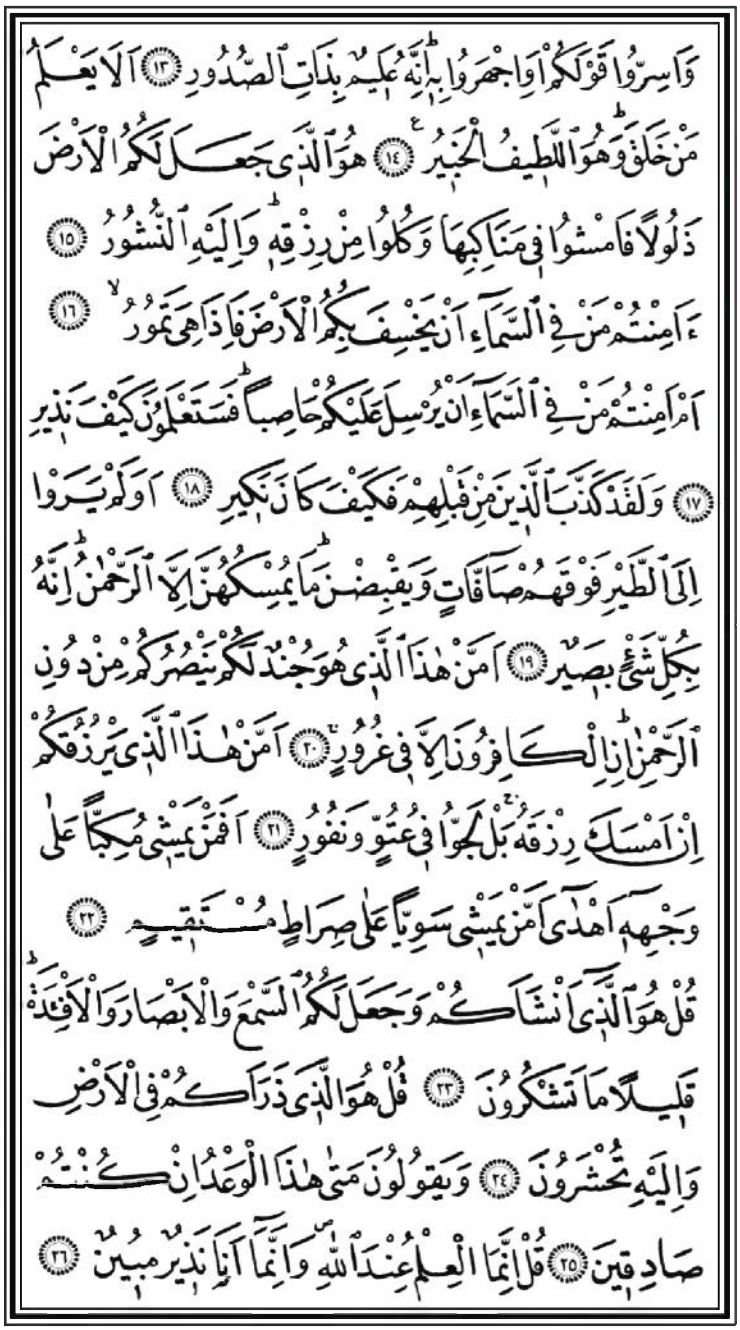

16- Semavat tarafından (gelen bir musibetle) sizi yere batırıvermeyeceğinden emin misiniz? O zaman yer sarsıldıkça sarsılır.

17- Yahut gökte olanın üzerinize taş yağdıran (bir fırtına) göndermeyeceğinden emin misiniz? İşte (bu) tehdidimin ne demek olduğunu yakında bileceksiniz.

17- Yahut semavattan üzerinize taş yağdıran (bir fırtına) göndermeyeceğinden emin misiniz? İşte (bu) tehdidimin ne demek olduğunu yakında bileceksiniz.

18- And olsun ki onlardan öncekiler de (bunu) yalan saymışlardı. Ama benim karşılık olarak verdiğim azap nasıl olmuştu.

19- Üstlerinde kanatlarını açıp, kapatan uçan kuşları (hiç) görmediler mi? Onları (havada) rahman olan Allah'tan başkası tutmuyor. Şüphesiz O herşeyi görmektedir.

20- Rahman olan Allah'a karşı şu size yardım edecek askerleriniz hani kimlerdir? İnkarcılar ancak derin bir gaflet içinde bulunmaktadırlar.

21- Allah size verdiği rızkı kesiverse, size rızık verebilecek olan kimdir? Hayır, onlar azgınlık ve nefrette direnip durmaktadırlar.

22- Şimdi (düşünün bakalım) yüzüstü kapanarak yürüyen mi (varılacak) yere daha iyi erişir, yoksa doğru yolda düzgün yürüyen mi?

23- (Rasul'üm!) De ki; Sizi yaratan, size işitme duyusu, gözler ve kalpler veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz.

24- De ki; Sizi yeryüzünde çoğaltıp yayan O'dur. Ancak O'nun huzuruna gelip toplanacaksınız.

25- Doğru sözlü iseniz (söyleyin) bu tehdit hani nezaman (gerçekleşecek?) Derler.

26- De ki; O bilgi ancak Allah'a mahsustur. Ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım.

27- Ama onu (azabı) yakında gördükleri zaman, inkar edenlerin yüzleri kararacak ve (kendilerine) işte sizin isteyip durduğunuz budur! Denecektir.

28- De ki; Allah beni ve beraberimdekileri (sizin istediğiniz üzere) yok etse veya (öyle olmayıp da) bizi esirgese, (söyleyin bakalım) inkarcıları yakıcı azaptan kurtaracak kimdir?

29- De ki; (Sizi imana davet ettiğimiz) O (Allah) çok esirgeyicidir. Biz O'na iman etmiş ve sırf O'na güvenip dayanmışızdır. Siz kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu yakında öğreneceksiniz.

30- De ki; Suyunuz çekiliverse, söyleyin bakalım, size kim bir akar su getirebilir.

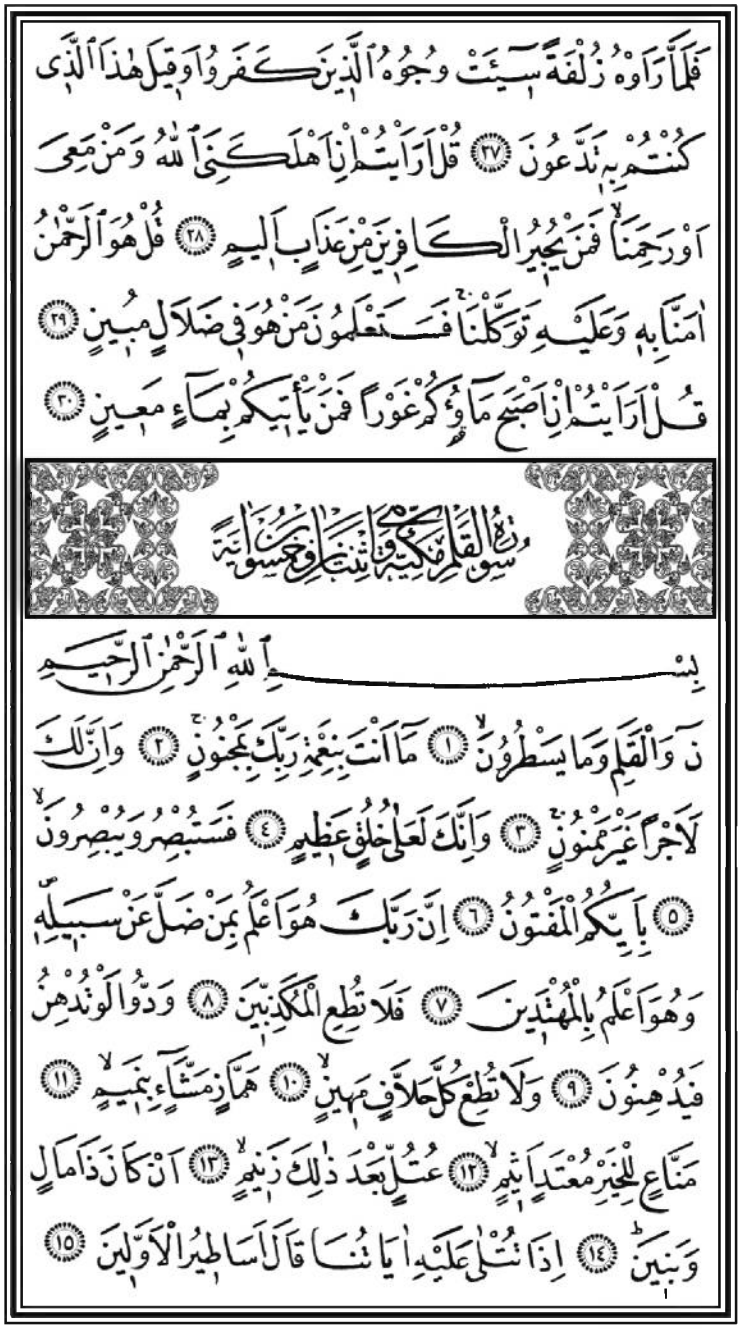
فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيٓـَٔتْ وُجُوهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَقِيلَ هَٰذَا ٱلَّذِى
كُنتُم بِهِۦ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِىَ ٱللَّهُ وَمَن مَّعِىَ
أَوْ رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ ٱلْكَٰفِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ ٱلرَّحْمَٰنُ
ءَامَنَّا بِهِۦ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾
قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَآؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن يَأْتِيكُم بِمَآءٍ مَّعِينٍ ﴿٣٠﴾

سورة القلم مكية وآياتها اثنتان وخمسون آية

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
نٓ ۚ وَٱلْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَآ أَنتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ
لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ
﴿٥﴾ بِأَييِّكُمُ ٱلْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ
وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعِ ٱلْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا۟ لَوْ تُدْهِنُ
فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَّشَّآءٍۭ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾
مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ عُتُلٍّۭ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَن كَانَ ذَا مَالٍ
وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَٰتُنَا قَالَ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

ALTMIŞSEKİZİNCİ SÛRE
el-KALEM SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur elliiki ayettir Nun suresi diyede anılır adını ilk ayetindeki kalem kelimesinden alır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Nun ve kaleme ve yazdıkları şeylere and olsun ki;

2- Sen Rab'binin nimeti sayesinde mecnun değilsin.

3- Hiç şüphesiz senin için bitip tükenmeyen bir mükafat vardır.

4- Ve sen elbette yüce bir ahlak üzeresin.

5- Artık yakında göreceksin ve göreceklerdir.

6- Fitneye uğramış olan hanginizmiş.

7- Doğrusu Rab'bin, kendi yolundan sapan kişiyi en iyi bilendir, hidayete erenleri de en iyi bilendir.

8- O halde, (hakikatı) yalan sayanlara boyun eğme.

9- Onlar isterler ki, sen yumuşak davranasın da onlar da sana yumuşak davransınlar.

10- Ve itaat gösterme her çok yemin edene, adi fikirli olana.

11- Daima kusur arayana, laf götürüp getirene.

12- Hayırdan mene çalışıp durana, haddi tecavüz edene, çok günahkar olana.

13- Bunun ötesinde de kötü sözlü olup fenalıklarla tanınmış bulunana.

14- Mal ve oğullar sahibi olmuş diye.

15- Ona ayetlerimiz okunduğu zaman o öncekilerin masalları der.

16- Biz yakında onun burnuna damga vuracağız (kibirini kırıp, rezil edeceğiz).

17- Biz, vaktiyle bahçe saphiplerine bela verdiğimiz gibi, onlara da bela verdik. Hani onlar (bahçe sahipleri) sabah olurken (kimse görmeden) onu (mahsullerini) devşireceklerine yemin etmişlerdi.

18- Onlar istisna da etmiyorlardı.

19- Daha onlar uykudayken bostan üzerine Rab'bin tarafından bir dolaşan ateş geldi.

20- Artık o bostan yanarak simsiyah kesilmiş gibi bir halde sabahladı.

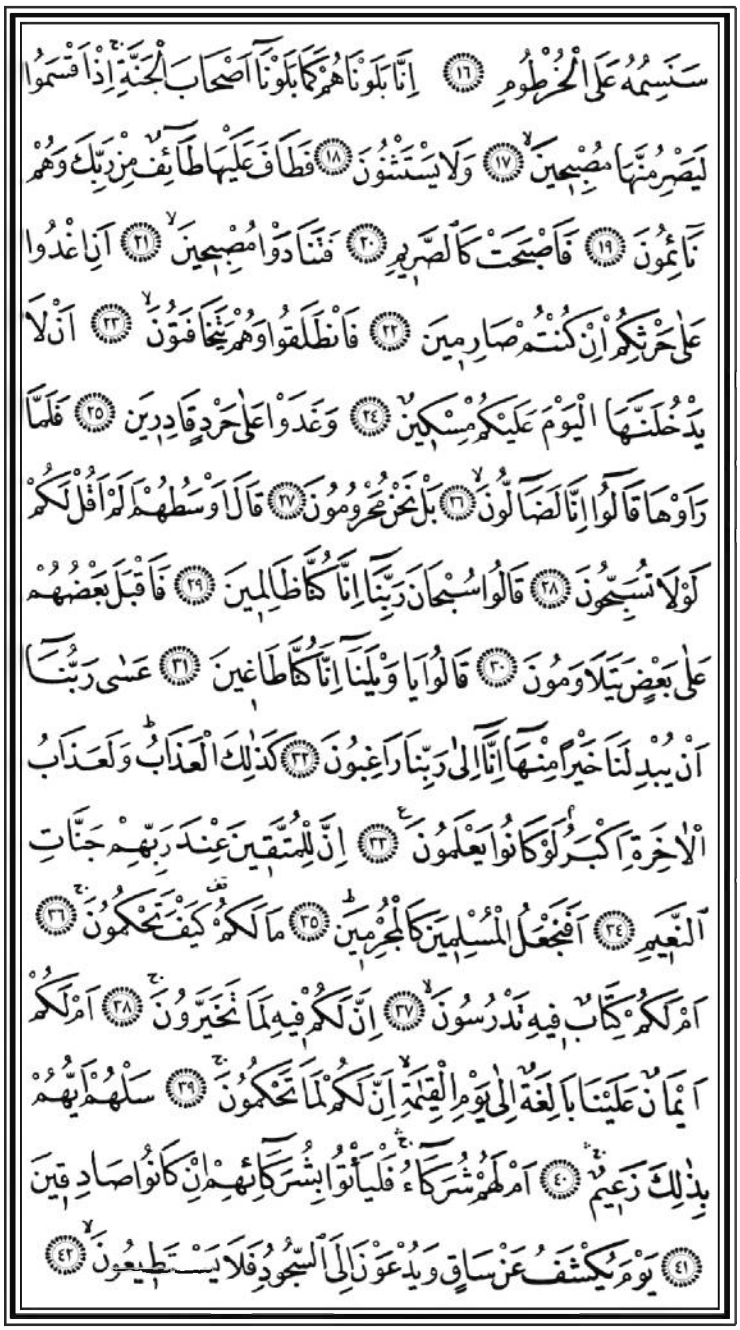

21- Derken sabahladıkları vakit birbirlerine seslendiler.

22- Eğer kesip devşirecekseniz bostanınıza sabahleyin erken varınız.

23- Artık aralarında gizlice söyleşerek gidiverdiler.

24- Sakın bugün aranızda bir yoksul o bostana girivermesin diye yola koyuldular.

25- Ve yoksulları mene kadir oldukları halde erkenden gidiverdiler.

26- Vaktaki o bostanlarını o halde gördüler, dediler ki; Şüphe yok ki bizler elbette sapık kimseleriz.

27- Hayır biz mahrum kimseleriz.

28- İçlerinden en makul olanı şöyle dedi; Ben size Rab'binizi tesbih etsenize dememiş miydim?

29- Rab'bimizi tesbih ederiz; Doğrusu biz (kendi kendimize) yazık etmişiz dediler.

30- Ardından, kabahatı birbirine yüklemeye başladılar.

31- (Nihayet) Şöyle dediler; Yazıklar olsun bize! Gerçekten biz azgın kişileriz.

32- Belki Rab'bimiz bize bunun yerine daha iyisini verir. Çünkü biz (artık) Rab'bimizi (O'nun hoşnutluğunu) arzuluyoruz.

33- İşte azap böyledir. Ahiret azabı ise elbette daha büyüktür. Keşke bilselerdi.

34- Şu da muhakkak ki, takva sahipleri için Rab'leri katında nimetleri bol cennetler vardır

35- Öyle ya, (Allah'a) teslimiyet gösterenleri, (o) günahkarlar gibi tutarmıyız hiç?

36- Size ne oluyor? Ne biçim hüküm veriyorsunuz?

37- Yoksa size ait bir kitap var da (bu batıl inanışları) onda mı okuyorsunuz?

38- Onda, beğendiniz her şey sizin için mutlaka vardır (diye mi yazılı?)

39- Yoksa (neye hükmederseniz mutlaka sizindir) diye sizin lehinize olarak tarafımızdan verilmiş, kıyamet gününe kadar geçerli, kesin sözler mi var?

40- Sor onlara; Bu iddiayı onların hangisi savunacak

41- Yoksa ortakları mı var onların? Sözlerinde doğru iseler, hadi getirsinler ortaklarını.

42- O gün incikten açılır ve secdeye davet edilirler; Fakat güç getiremezler.

43- Gözleri horluktan aşağı düşmüş bir halde kendilerini zillet bürür. Halbu ki onlar sapsağlam iken de secdeye davet ediliyorlardı. (fakat yine secde etmiyorlardı).

44- (Rasul'üm) Sen bu sözü (Kur'an'ı) yalan sayanı bana bırak (kendini üzme). Biz onları, bilmedikleri bir yönden yavaş yavaş azaba yaklaştırıyoruz.

45- Onlara mühlet veriyorum. Doğrusu benim fendim çok sağlamdır.

46- Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da bu yüzden onlar ağır bir borç altında mı kalıyorlar?

47- Yahut gaybın bilgisi onların nezdinde de, Onlar mı (istedikleri gibi) yazı-yorlar?

48- Sen Rab'binin hükmünü sabırla bekle. Balık sahibi (Yunus) gibi olma! Hani o, dertli dertli Rab'bine niyaz etmişti.

49- Şayet Rab'binden ona bir nimet yetişmemiş olsaydı o, mutlaka, kınanacak bir halde ıssız bir diyara atılacaktı.

50- Fakat ardından, Rab'bi onu seçti (vahiy verdi) ve onu salihlerden kıldı.

50- Fakat o salihlerdendi ardından, Rab'bi ona (vahiy verdi).

51- O inkar edenler zikr'i işittikleri zaman, neredeyse gözleriyle seni devireceklerdi. Hâlâ da (kin ve hasetlerinden) Hiç şüphe yok o bir delidir derler.

52- Oysa o Kur'an alemler için ancak bir öğüttür.

52- İlla O Zat'ıyla kaim olandan başkası olmayanı, bütün alemler zikreder.

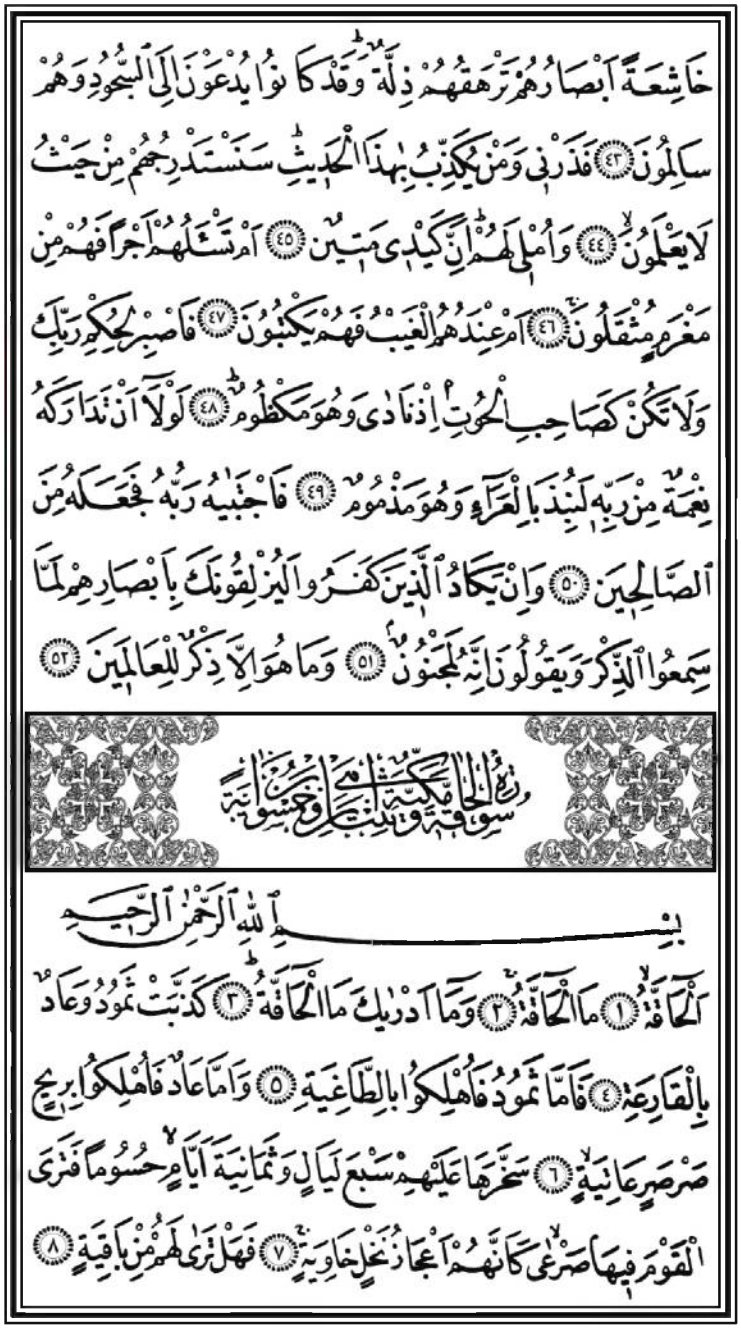

ALTMIŞDOKUZUNCU SÛRE
el- HÂKKA SURESİ

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Gerçekleşecek olan;

2- (Evet) Nedir o gerçekleşecek olan?

3- Gerçekleşecek olanın (kıyametin) ne olduğunu sen nerden bileceksin.

4- Semud ve Ad Kavim'leri, kapılarını çalacak felaketi (kıya-meti) yalan saymışlardı.

5- Semud'a gelince; Onlar pek zorlu (bir sarsıntı) ile helak edildiler.

6- Ad Kavmi ise, uğultulu, kasıp kavuran bir fırtına ile mahvedildiler.

7- Allah onu, ardarda yedi gece, sekiz gün onların üzerine musallat etti. Öyle ki, (eğer orada olsaydın) o kavmi, içi boş hurma kütükleri gibi oracıkta yere serilmiş halde görürdün.

8- Şimdi onlardan arda kalan birşey görüyor musun?

9- Firavun, ondan öncekiler ve altı üstüne getirilen beldeler halkı (Lut Kavmi) hep o günahı (şirki) işlediler.

10- Böylece Rab'lerinin Peygamber'lerine karşı geldiler, O, da onları pek şiddetli bir şekilde yakalayıverdi.

11- Şüphesiz, su bastığı vakit sizi gemide biz taşıdık.

12- Onu sizin için bir ibret ve öğüt yapalım ve belleyici kulaklar onu bellesin diye.

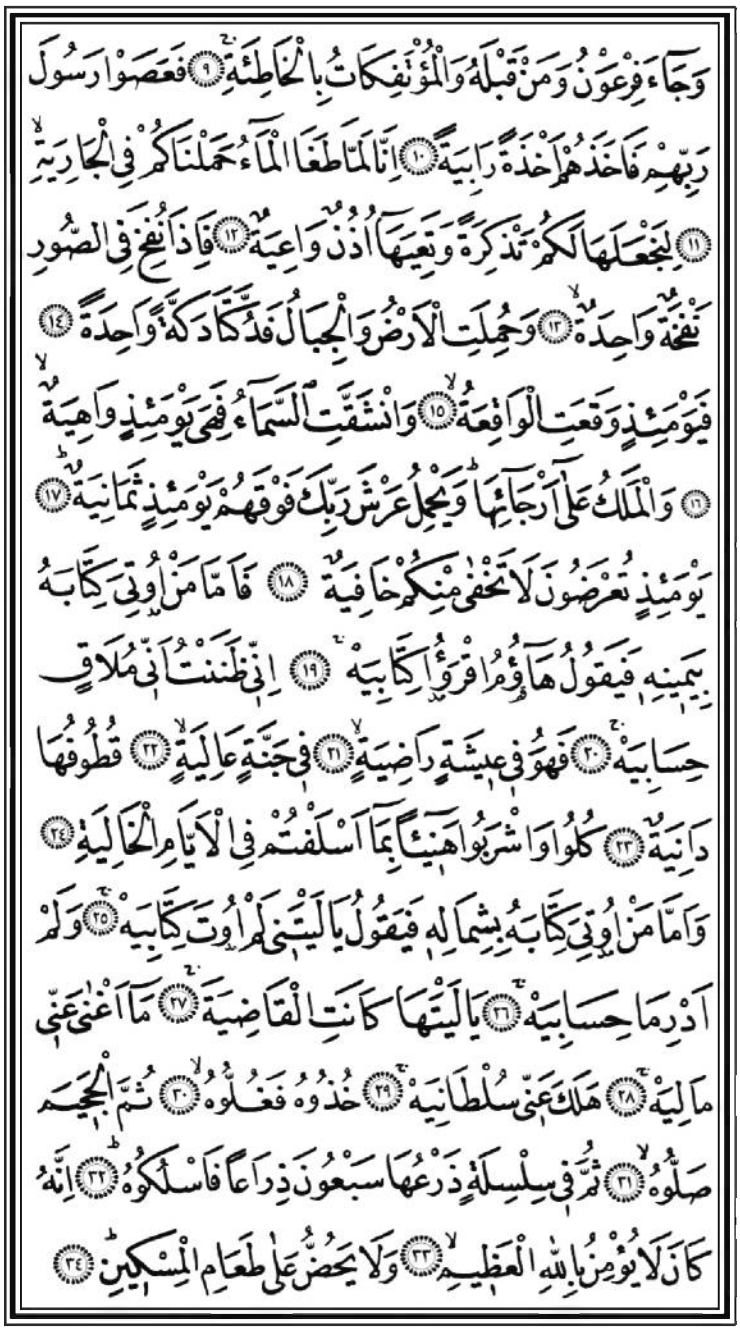

13- Artık Sur'a bir defa üflendiği;

14- Yeryüzü ve dağlar kaldırılıp birbirine tek çarpışla çarpılıp darmadağan edildiği zaman;

15- İşte o gün de kıyamet vukua gelmiş olur.

16- Gök de yarılır ve artık o gün o, çökmeye yüz tutar.

17- Melekler onun (göğün) etrafındadır. O gün Rab'binin arşını, bunların da üstünde sekiz (melek) yüklenir.

18- (Ey insanlar!) O gün (hesap için) huzura alınırsınız. Size ait hiçbir sır gizli kalmaz.

19- Kitabı sağ tarafından verilen; Alın kitabı okuyun.

20- Doğrusu ben, hesabımla karşılaşacağımı zaten biliyordum der.

21- Artık o hoşnut olduğu bir yaşayıştadır.

22- Bir yüce cennet içersindedir.

23- Toplanacak semereleri pek yakındır.

24- (Onlara denir ki;) Geçmiş günlerde işlediklerinize (iyi amellerinize) karşılık afiyetle yeyin, için.

25- Kitabı sol tarafından verilene gelince, o keşke, der, bana kitabım verilmeseydi.

26- Hesabımın da ne olduğunu bilmeseydim.

27- Keşke onunla (ölümle) her iş olup bitseydi.

28- Malım bana hiç fayda sağlamadı.

29- Saltanatımda benden (koptu) yok olup gitti.

30- Onu yakalayın da, (ellerini boynuna) bağlayın.

31- Sonra alevli ateşe atın onu!

32- Sonra da onu yetmiş arşın uzunluğunda bir zincir içinde oraya sokun.

33- Çünkü o, ulu Allah'a iman etmezdi.

34- Yoksulu doyurmaya teşvik etmezdi.

35- Bu sebeple, bugün burada onun candan bir dostu yoktur.
36- Ve yemekte yoktur kanlı irinden olan müstesna.
37- Onu ise günahkarlardan başkası yemez.
38- Gördüklerinize yemin ederim.
39- Görmedikleriniz üzerine de yemin ederim.
40- Şüphe yok ki o (Kur'an) kerim olan bir Peygamber'in tebliğ ettiği bir kelamdır.
41- Ve o bir şair sözü değildir. Ne de az iman ediyorsunuz.
42- Bir kahin sözü de değildir (o). Ne de az düşünüyorsunuz.
43- (O) Alemlerin Rab'bi tarafından indirilmiştir.
44- Eğer (Peygamber) bize atfen bazı sözler uydurmuş olsaydı.
45- Elbette onu kıskıvrak yakalardık.
46- Sonra onun can damarını koparırdık (onu yaşatmazdık).
47- Hiçbiriniz buna mani de olamazdınız.
48- Doğrusu o (Kur'an) takva sahipleri için bir öğüttür.
49- İçinizde (onu) yalan sayanlar bulunduğunu şüphesiz bilmekteyiz.
50- Muhakkak o, kafirler için bir iç yarasıdır.
51- Ve o, gerçekten kat'i bilginin ta kendisidir.
52- O halde ulu Rab'binin adını yüceltip noksanlıklardan tenzih et.

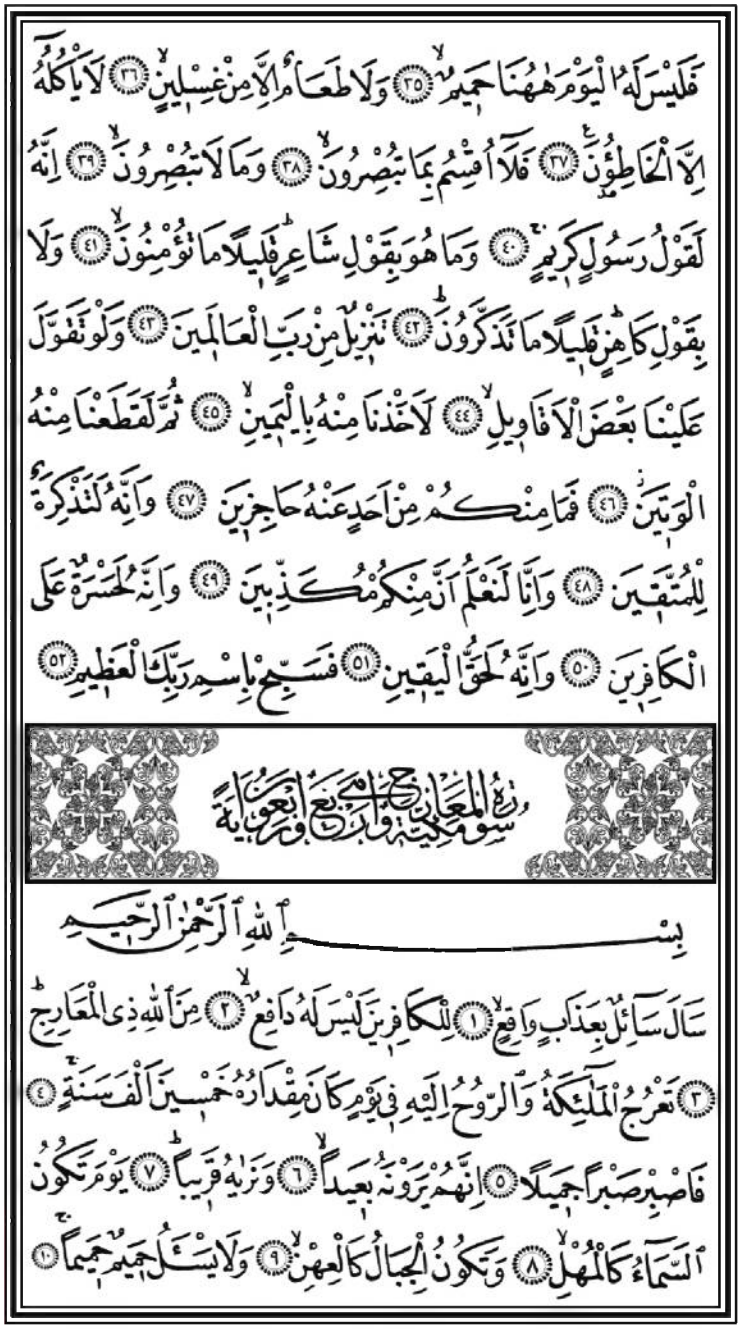

YETMİŞİNCİ SÛRE
el-MEÂRİÇ SÛRESİ

Mekke'de nazil olan bu sure kırkdört ayettir. Adını, üçüncü ayetindeki el-meariç kelimesinden almıştır. Meariç ma'rec in çoğulu olup yükselme dereceleri demektir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Bir talip vaki olacak azabı talep etti.
2- Kafirler için onu bertaraf edecek yoktur.
3- (O azap) Yüksek dereceler sahibi olan Allah tarafındandır.
4- Melekler ve Ruh (Cebrail), oraya miktarı (dünya senesiyle) elli bin yıl olan bir günde yükselip çıkar.
4- Melekler miktarı (dünya senesiyle) elli bin yıl olan bir günde Ruh'un huzuruna çıkarlar.
5- (Rasul'üm) Şimdi sen güzelce sabret.
6- Doğrusu onlar, o azabı (ihtimalden) uzak görüyorlar.
7- Biz ise onu yakın görmekteyiz.
8- O gün gök yüzü erimiş maden gibi olur.
9- Dağlar da atılmış yüne döner.
10- Dost, dostu sormaz.

11- Onlar birbirlerine gösterilirler, günahkarlar temenni eder ki, o günün azabından dolayı oğullarını feda etsin.

12- Hanımını ve kardeşlerini feda etsin.

13- Ve kendisini barındıran aşiretini feda etsin.

14- Ve yeryüzünde kimi varsa hepsini fidye olarak versin kendisini kurtarsın.

15- Fakat ne mümkün! Bilinmeli ki, o (cehennem) alevlenen bir ateştir.

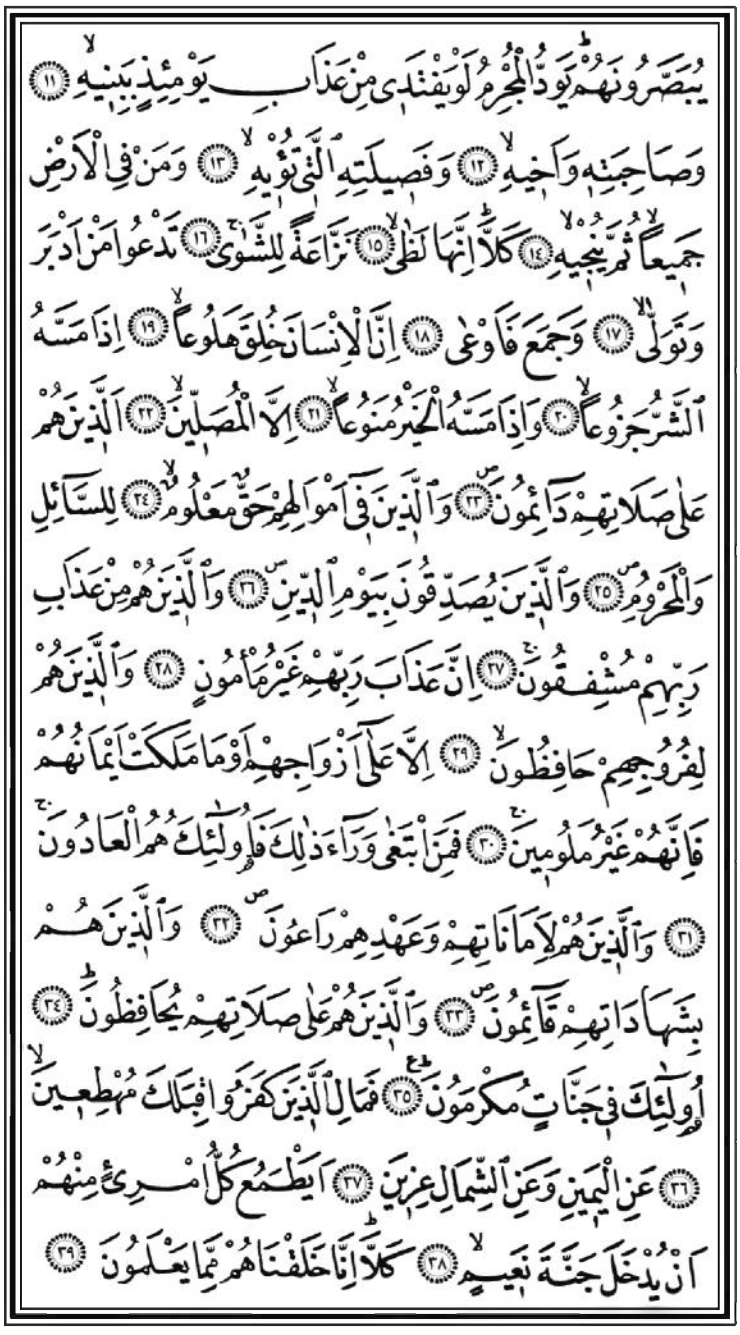

16- Derileri kavurup soyar.

17- Çağırır; Arkasına dönen yüz çevireni.

18- (Ve malı) Toplayıpta bir kap içersinde saklayanı.

19- Gerçekten insan, pek hırslı yaratılmıştır.

20- Kendisine fenalık dokunduğunda sızlanır, feryad eder.

21- Ona imkan verildiğinde ise pinti kesilir.

22- Namaz kılanlar müstesna.

23- Onlar ki namazları üzerine devamlıdırlar.

24- Ve onlar ki, mallarında bir malüm hak vardır.

25- Dilenen ve mahrum olan için.

26- Ve onlar ki ceza gününü tasdik ederler.

27- Ve onlar ki Rab'lerinin azabından korkarlar.

28- Rab'lerinin azabına (karşı) emin olunamaz.

29- Onlar ırzlarını korurlar.

30- Ancak eşlerine ve cariyelerine karşı müstesna, çünkü onlar kınanmazlar.

31- Bundan öteye (geçmek) isteyenler ise, onlar taşkınların ta kendileridir.

32- Emanetlerine ve ahitlerine riayet edenler.

33- Şahitliklerini (dosdoğru) yapanlar.

34- Namazlarını koruyanlar.

35- İşte bunlar cennetlerde ağırlanırlar.

36- O kafirlere ne oluyor ki senin cihetine koşuyorlar.

37- Dağınık fırkalar olarak sağdan ve soldan.

38- Onlardan her biri naim çennetine sokulacağını mı umuyor?

39- Hayır (hiç ummasınlar!) Şüphesiz biz onları, kendilerinin de bildikleri şeyden yarattık (fakat ibret almadılar imana gelmediler).

40- Şu halde (işin gerçeği) öyle (umdukları gibi) değil! Doğuların ve batıların Rab'bine yemin ederim ki, biz elbette Kadiriz.

41- Onların yerine daha hayırlısını getirmeye bizim gücümüz yeter. Kimse bizim önümüze geçemez.

42- Ama sen onları (şimdilik) bırak da, tehdit edildikleri günlerine kavuşuncaya dek dalsınlar, oynaya dursunlar.

43- O gün kabirlerinden süratle çıkarlar, sanki dikili birşeye koşuyorlar gibi.

44- Gözleri horluktan aşağı düşmüş ve kendilerini bir zillet kaplamıştır. İşte bu onların tehdit edilegeldikleri gündür.

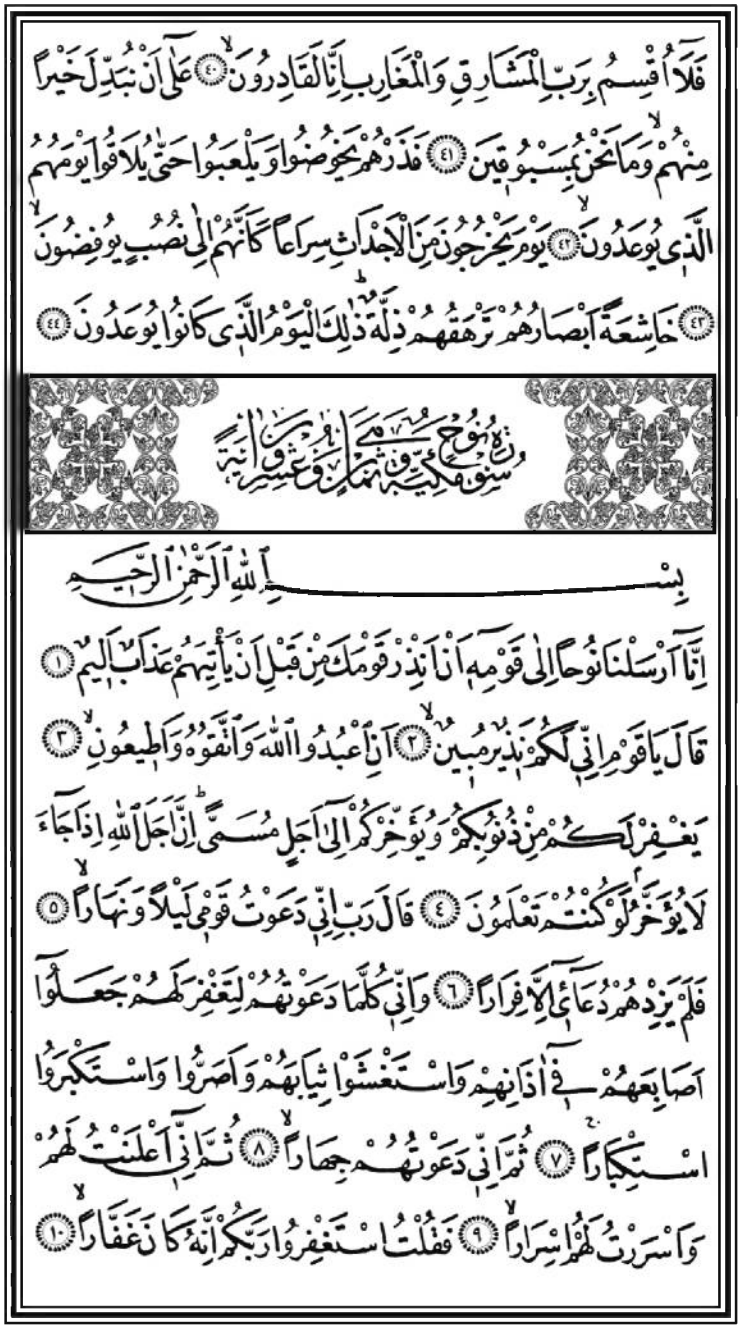

YETMİŞBİRİNCİ SÛRE
NÛH SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. yirmisekiz ayettir. Hazreti Nuh aleyhisselamın İlahi bir elçi olarak gönderilişi ve mücadeleleri anlatıldığından sure bu ismi almıştır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Kendilerine yakıcı bir azap gelmeden önce kavmini uyar, diye Nuh'u kendi kavmine gönderdik.

2- De ki; Ey kavmim! Şüphe yok ki ben sizin için apaçık korkutucuyum.

3- Şöyle ki; Allah'a kulluk edin; O'na karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.

4- Sizin için bir kısım günahlarınızı bağışlasın ve sizi belli bir vadeye kadar tehir etsin (muahaze etmeden yaşatsın) muhakkak ki Allah'ın takdir ettiği vakit gelince sonraya bırakılmaz, keşke bilseydiniz.

5- (Sonra Nuh) Rab'bim! Dedi. Doğrusu ben kavmimi gece gündüz (imana) davet ettim.

6- Fakat benim davetim, ancak kaçmalarını arttırdı.

7- Gerçekten de, (imana gelmeleri ve böylece) günahlarını bağışlaman için onları nezaman davet ettiysem, parmaklarını kulaklarına tıkadılar, (beni görmemek için) elbiselerine büründüler, ayak dirediler, kibirlendikçe kibirlendiler.

8- Sonra ben kendilerine haykırarak davette bulundum.

9- Sonra, onlarla hem açıktan açığa hemde gizli gizli konuştum.

10- Dedim ki; Rab'binizden mağfiret dileyin; Çünkü O çok bağışlayıcıdır.

11- (Mağfiret dileyin ki) Üzerinize gökten bol bol yağmur indirsin.

12- Mallarınızı ve oğullarınızı çoğaltsın, size bahçeler ihsan etsin, sizin için ırmaklar akıtsın.

13- Size ne oluyor ki, Allah'a büyüklüğü yakıştıramıyorsunuz?

14- Oysa sizi türlü merhalelerden geçirerek o yaratmıştır.

15- Görmediniz mi? Allah yedi göğü birbiriyle ahenktar olarak nasıl yaratmış.

16- Onların içinde ayı bir nur kılmış, güneşi de bir çerağ yapmıştır.

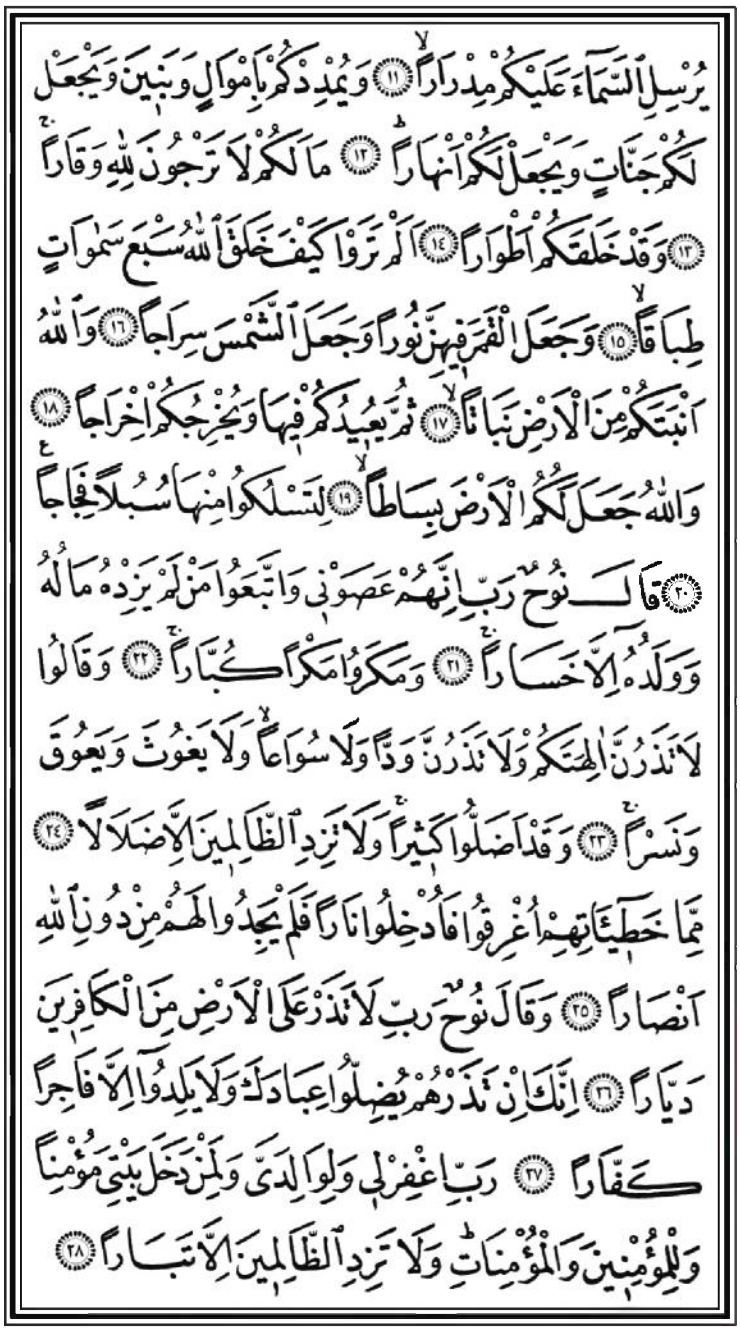

17- Allah sizi de yerden ot (bitirir) gibi bitirmiştir.

18- Sonra sizi yine oraya döndürecek ve sizi yeniden çıkaracaktır.

19- Allah sizin için yeri bir döşeme yapmıştır.

20- Ta ki ondan geniş geniş yollara gidiveresiniz.

21- (Öğütlerinin fayda vermemesi üzerine) Nuh; Rab'bim! Dedi, doğrusu bunlar bana karşı geldiler de, malı ve çocuğu kendi ziyanını artırmaktan başka işe yaramayan kimseye uydular.

22- Bunlar da, büyük hileler, büyük desiseler kurdular.

23- Ve dediler ki; Sakın ilahlarınızı bırakmayın; Hele Ved'den, Suva'dan, Yeğus'tan, Ye'uk'tan ve Nesr'den asla vaz geçmeyin.

24- (Böylece) Onlar gerçekten birçoklarını saptırdılar. (Rab'bim!) Sende bu zalimlerin ancak şaşkınlıklarını arttır.

25- Bunlar, günahları yüzünden suda boğuldular, ardından da ateşe sokuldular ve o zaman da Allah'a karşı yardımcılar da bulamadılar.

25- Bunlar, günahları yüzünden suda boğuldular, ardından da ateşe sokulacaklar ve o zaman da Allah'a karşı yardımcılar da bulamayacaklar.

26- Nuh Rab'bim! Dedi, yeryüzünde kafirlerden hiç kimseyi bırakma.

27- Çünkü sen onları bırakırsan kullarını saptırırlar; Yalnız ahlaksız, nankör (insanlar) doğururlar (yetiştirirler).

28- Rab'bim! Beni, ana, babamı, iman etmiş olarak evime girenleri, mü'min erkekleri ve mü'min kadınları bağışla, zalimlerin de ancak helakını arttır.

YETMİŞİKİNCİ SÛRE
el-CİN SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur; yirmisekiz ayettir. Cinlerin Kur'an dinleyip hidayete geldiği anlatıldığından sure bu ismi almıştır.

Hazreti Peygamber (s.a.v.) Efendimiz amcası Ebu Talip ve eşi hazreti Hatice'yi kaybettikden sonra Taif'e gitmiş, orada çirkin davranışlarla karşılaşmıştır. Bu sıralarada Kureyş müşrikleri de Müslümanlara karşı düşmanlıklarını iyice arttırmış bulunuyorlardı. İşte Taif dönüşünde nazil olarak Rasul'u Ekreme teselli veren bu sure, yalnız insanların değil cinlerin de Kur'an'a tabi olduklarını bildiriyor. İslamın muzafferiyetini müjdeliyordu.

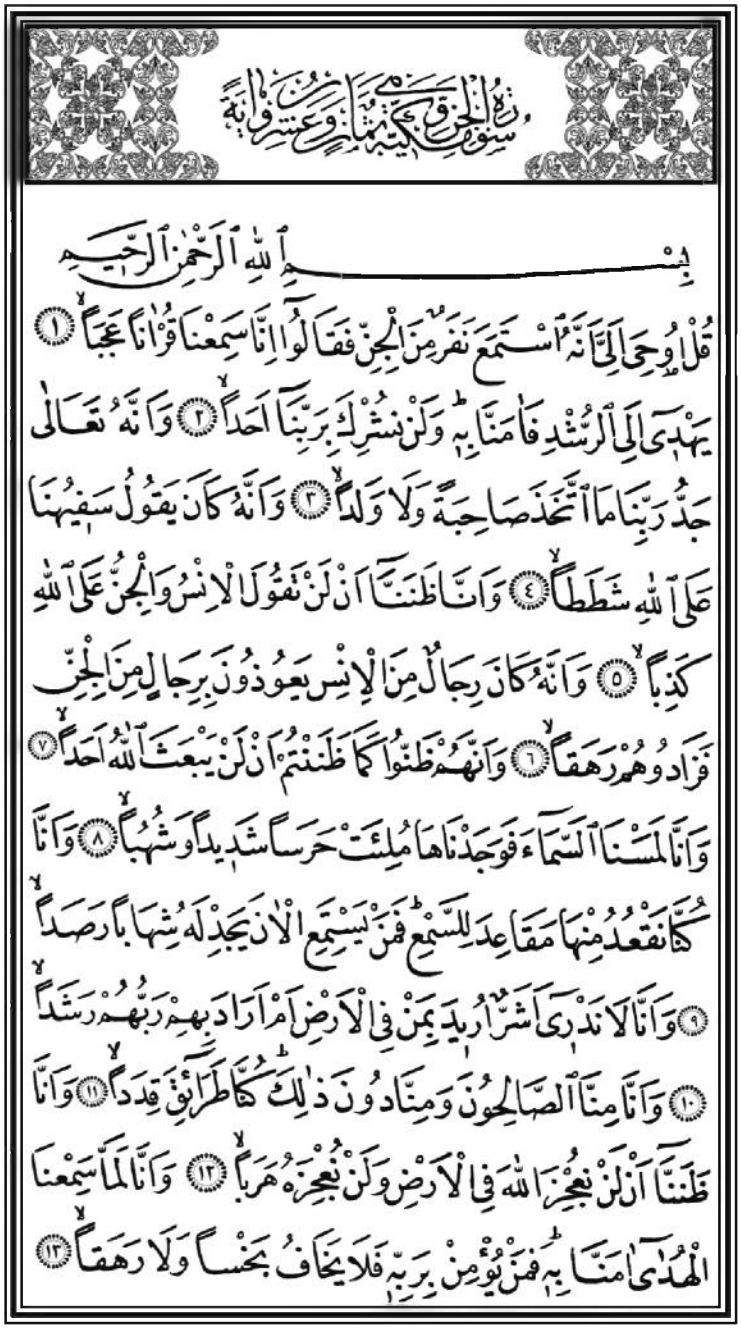

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- (Rasul'um!) De ki; Cinlerden bir topluluğun (benim okuduğum Kur'an'ı) dinleyip de şöyle söyledikleri bana vahyolunmuştur.

2- Gerçekten bizi doğru yola ileten harikulade güzel Bir Kur'an dinledik de ona iman ettik. (Artık) Kimseyi Rab'bimize asla ortak koşmayacağız.

3- Hakikat şu ki, Rab'bimizin şanı çok yücedir. O, ne eş ne de çocuk edinmiştir.

4- Doğrusu bizim beyinsiz olanımız, Allah hakkında pek aşırı yalanlar uyduruyormuş.

5- Halbuki biz, gerek insanlar gerekse cinler Allah hakkında asla yalan söylemezler, sanmıştık.

6- Şu da gerçek ki, insanlardan bazı kimseler, cinlerden bazı kimselere sığınırlardı da, onların taşkınlıklarını arttırırlardı.

7- Onlar da sizin sandığınız gibi, Allah'ın hiçkimseyi tekrar diriltmeyeceğini sanmışlardı.

8- Doğrusu biz (cinler) göğü yokladık, fakat onu sert bekçilerle, alev hüzmeleriyle doldurulmuş bulduk.

9- Halbuki, (daha önce) biz onun bazı kısımlarında (haber) dinlemek için oturacak yerler (bulup) oturuyorduk. Fakat şimdi kim dinlemek isterse, kendisini gözetleyen bir alev hüzmesi buluyor.

10- Bilmiyoruz, yeryüzündekilere kötülük mü murat edildi, yoksa Rab'leri onlara bir hayır mı diledi?

11- Gerçekten biz, kimimiz salih kişiler, kimimiz ise bunlardan aşağıda olmak üzere türlü türlü yollar tutmuştuk.

12- (Artık) Şu gerçeği şüphesiz anladık ki, biz yeryüzünde bulunsak da Allah'ı aciz bırakamayacağız, başka yere kaçmakla da elinden kurtulamayacağız.

13- Doğrusu biz, o hidayeti (Kur'an'ı) işitince ona iman ettik. Kim Rab'bine iman ederse, artık ne bir (ecrinin) eksikliğe uğratılmasından ne de haksızlık edilmesinden korkar.

14- Ve muhakkak ki bizden Müslümanlar da vardır ve bizden mütecavizler de vardır, artık kimler İslamiyete nail olmuşlar ise, işte onlar doğru yolu araştırmışlardır.

15- Hak yoldan sapanlara gelince, onlar cehenneme odun olmuşlardır.

16- Ve eğer onlar doğru yol üzere gitseler di, elbette kendilerine bol bol su içirirdik.

17- Onları bu hususta denememiz için böyle yaptık. Her kim Rab'binin zikrinden yüz çevirirse, onu da pek meşakkatli bir azaba sevkederiz.

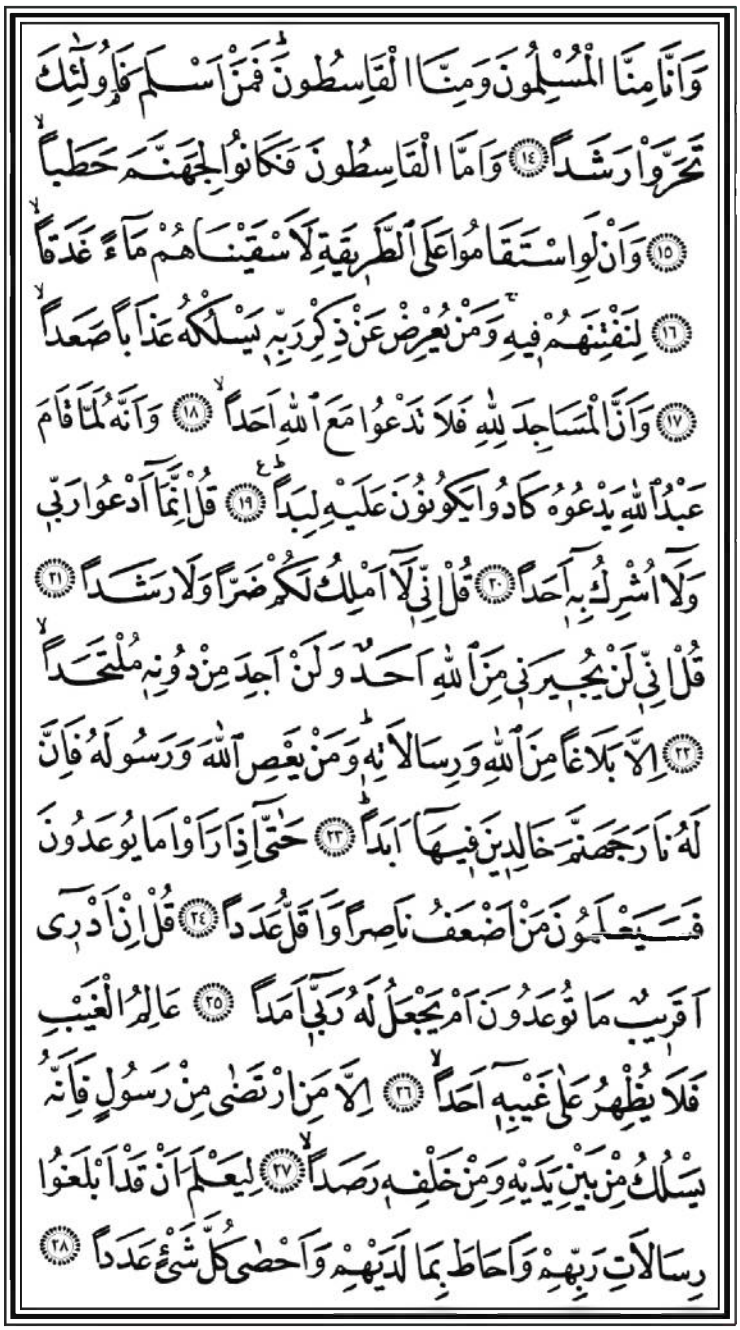

17- Onları bu hususta (kendilerininin nasıl bir insan olduklarını ıspatlamaları için) imtihana çektik. Her kim Rab'binin zikrinden yüz çevirirse, onu da pek meşakkatli bir azaba sevkederiz.

18- Mescidler şüphesiz Allah'ındır. O halde, Allah ile birlikte kimseye yalvarmayın (Ve kulluk etmeyin).

19- Allah'ın kulu, O'na yalvarmaya (namaza) kalkınca, neredeyse onun etrafında keçe gibi birbirlerine geçeceklerdi.

20- (Rasul'um!) De ki; Ben ancak Rab'bime yalvarırım ve O'na kimseyi ortak koşmam.

21- De ki; Doğrusu ben kendi başıma) size ne zarar verme ne de fayda sağlama gücüne sahibim.

22- De ki; Gerçekten (bana bir kötülük dilerse) Allah'a karşı beni kimse himaye edemez, O'ndan başka sığınacak kimse de bulamam.

23- (Benim yaptığım) ancak Allah katından olanı, O'nun gönderdiklerini tebliğdir. Artık kim Allah ve Rasul'üne karşı gelirse, bilsin ki ona (kendi gibilerle birlikte) içinde ebedi kalacakları cehennem ateşi vardır.

24- Sonunda, tehdit edilip durduklarını (azabı, kıyameti) gördükleri zaman, kim yardımcı olma bakımdan daha güçsüz ve sayıca daha az imiş, bileceklerdir.

25- De ki; Tehdit edile geldiğiniz (azap), yakın mıdır, yoksa Rab'bim onun için uzun bir sure mi koyar, ben bilmem.

26- O bütün görülmeyenleri bilir. Sırlarına kimseyi muttali kılmaz.

27- Ancak, (bildirmeyi) dilediği Peygamber bunun dışındadır. Çünkü O, bunun önünden ve ardından gözcüler salar.

27- Ancak, (bildirmeyi) dilediği peygamber bunun dışındadır. Çünkü O, bunun önünde ve ardında gözleri önündedir.

28- Ki böylece onların (Peygamber'lerin), Rab'lerinin gönderdiklerini hakkıyla tebliğ ettiklerini bilsin. (Allah) Onların üzerinde olup bitenleri çepe çevre kuşatmış ve herşeyi bir bir saymıştır (kaydetmiştir).

YETMİŞÜÇÜNCÜ SÛRE
el-MÜZZEMMİL SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. On, onbir ve yirminci ayetlerinin Medine'de nazil olduğu rivayet edilmiştir. Yirmi ayettir. Sure adını ilk ayetindeki el-Müzzemmil kelimesinden almıştır. El-Müzzemmil örtünüp bürünen demektir

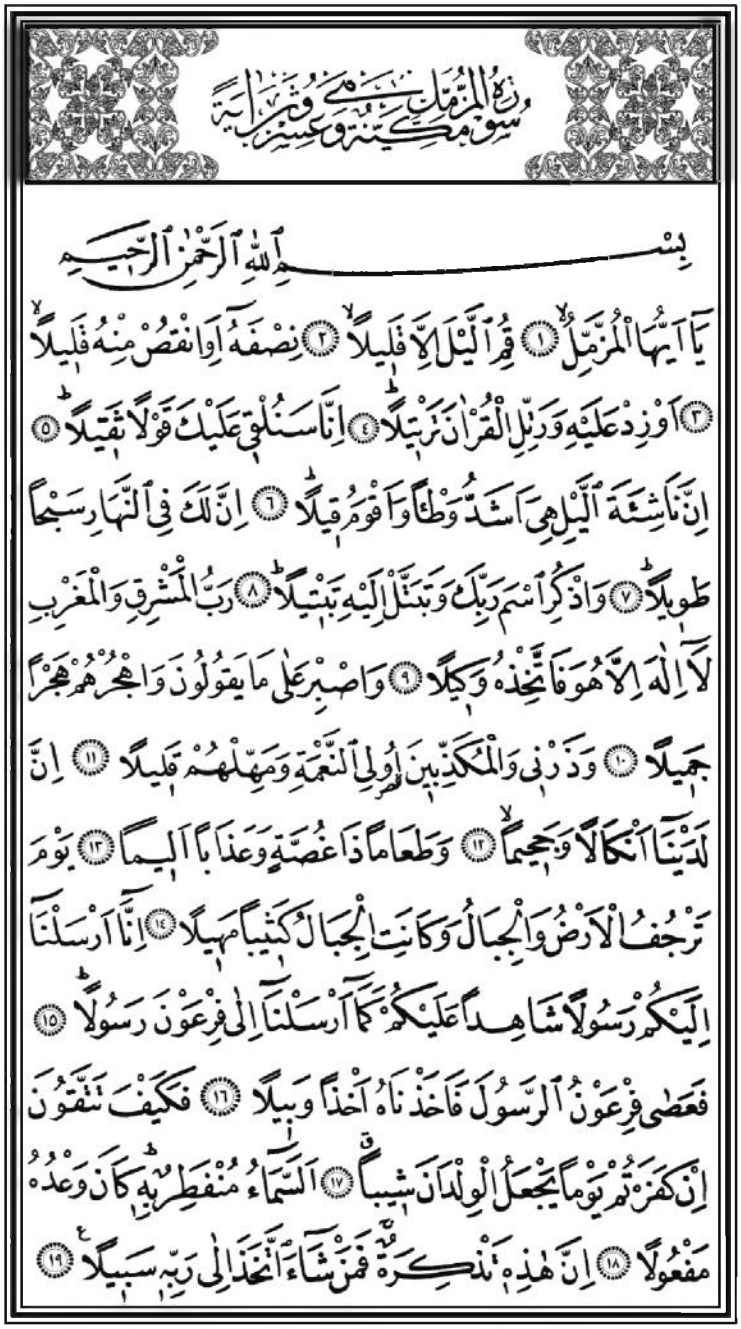

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Ey örtünüp bürünen (Rasul'um).

2- Birazı hariç geceleri kalk.

3-(Gecenin) Yarısını veya bunu biraz azalt.

4- Ya da çoğalt Kur'an'ı tane tane oku.

5- Doğrusu biz sana (taşıması) ağır bir söz vahyedeceğiz.

6- Şüphesiz gece kalkışı (kalp ve uzuvlar arasında) tam bir uyum ve sağlam bir kıraata daha elverişlidir.

7- Zira gündüz vakti, sana uzun bir meşguliyet var.

8- Rab'binin adını an. Bütün varlığınla O'na yönel.

9- O, doğunun da batının da Rab'bidir. O'ndan başka İlah yoktur. Öyleyse yalnız O'nun himayesine sığın.

10- Onların (müşriklerin) söylediklerine katlan ve onlardan güzellikle ayrıl.

11- Nimet içinde yüzen o yalancıları bana bırak ve onlara biraz mühlet ver.

12- Hiç şüphesiz bizim nezdimizde (onlar için hazırlanmış) boyunduruklar ve yakıcı bir ateş vardır.

13- Boğazdan geçmez bir yiyecek ve elem verici bir azap vardır.

14- O gün (kıyamet günü) yeryüzü ve dağlar sarsılır; Dağlar çöküntü ile akıp giden kum yığınına döner.

15- Nasıl Firavun'a bir elçi göndermiş idiysek doğrusu size de, hakkınızda şahitlik edecek bir Peygamber gönderdik.

16- Ama Firavun o Peygamber'e karşı gelmiş, bizde onu ağır ve çetin bir şekilde muaheze etmiştik.

17- Peki çocukları ak saçlı ihtiyarlara çevireni inkar ederseniz, o gün kendinizi nasıl koruyabilirsiniz?

18- Gökyüzü bile onunla yarılacaktır. Allah'ın vadi mutlaka yerine gelir.

19- İşte bu (anlatılanlar) şüphesiz bir öğüttür. Artık kim dilerse Rab'bine (varan) bir yol tutar.

20- (Rasul'üm!) Senin, gecenin üçte ikisine yakın kısmını, (bazen) yarısını, (Bazen de) üçte birini yatmadan (ibadetle) geçirdiğini ve beraberinde bulunanlardan bir topluluğunda (böyle yaptığını) Rab'bin elbette biliyor. Gece ve gündüzü (içinde olup bitenleri iyiden iyiye) ölçüp biçen ancak Allah'tır. O sizin, bunu sayamayacağını bildiğiniz için, sizi bağışladı. Artık, Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun. Allah bilmektedir ki, içinizde hastalar bulunacak, bir kısmınız Allah'ın lütfundan (rızık) aramak üzere yeryüzünde yol tepecekler, diğer bir kısmınız da Allah yolunda çarpışacaklardır. O halde Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun. Namazı kılın, zekatı verin, Allah'a gönül hoşluğuyla ödünç verin. Kendiniz için önden (dünyada iken) ne iyilik hazırlarsanız Allah katında onu bulursunuz. Hem de daha üstün ve mükafatça daha büyük olmak üzere. Allah'tan mağfiret dileyin, şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

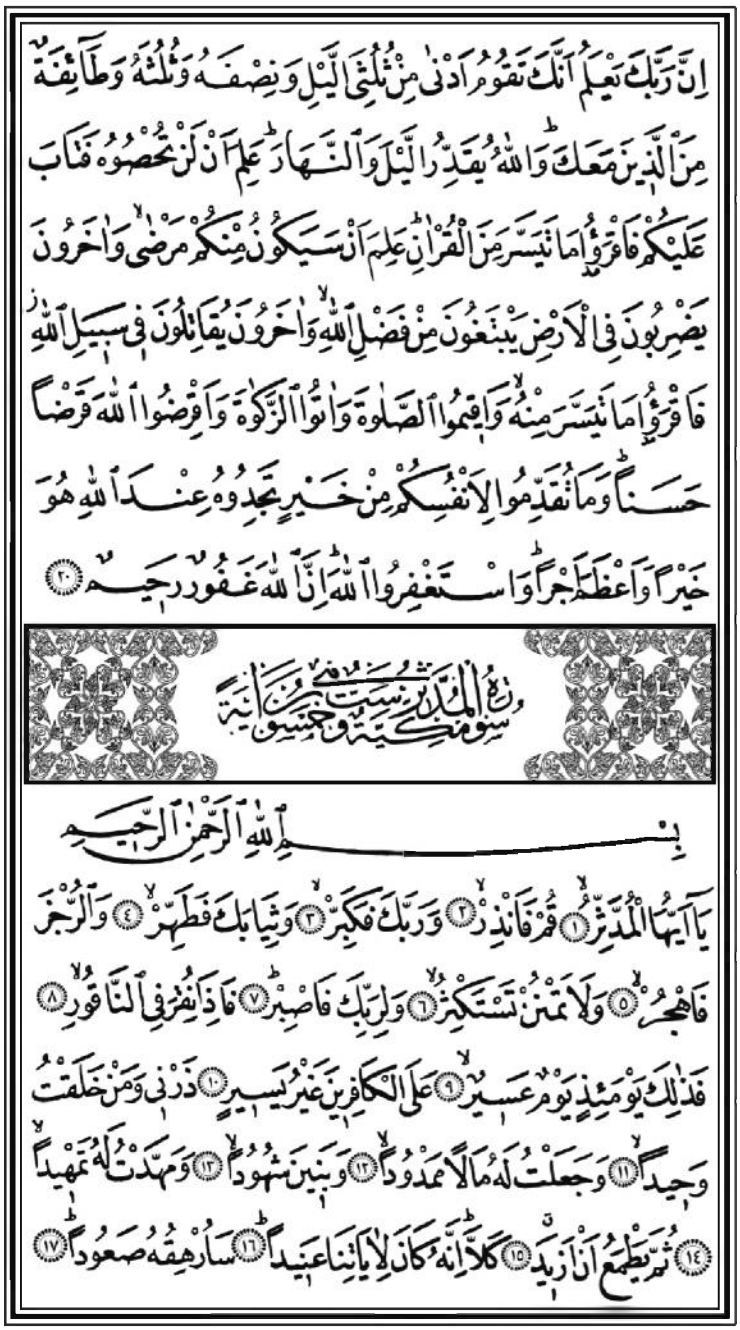
إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَيِ ٱلَّيْلِ وَنِصْفَهُۥ وَثُلُثَهُۥ وَطَآئِفَةٌ
مِّنَ ٱلَّذِينَ مَعَكَ ۚ وَٱللَّهُ يُقَدِّرُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَن لَّن تُحْصُوهُ فَتَابَ
عَلَيْكُمْ فَٱقْرَءُوا۟ مَا تَيَسَّرَ مِنَ ٱلْقُرْءَانِ ۚ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ ۙ وَءَاخَرُونَ
يَضْرِبُونَ فِى ٱلْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ ٱللَّهِ ۙ وَءَاخَرُونَ يُقَٰتِلُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۖ
فَٱقْرَءُوا۟ مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۚ وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَقْرِضُوا۟ ٱللَّهَ قَرْضًا
حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا۟ لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ ٱللَّهِ هُوَ
خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَٱسْتَغْفِرُوا۟ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

سورة المدثر مكية وهي ست وخمسون آية

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾ وَٱلرُّجْزَ
فَٱهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُن تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَٱصْبِرْ ﴿٧﴾ فَإِذَا نُقِرَ فِى ٱلنَّاقُورِ ﴿٨﴾
فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٩﴾ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿١٠﴾ ذَرْنِى وَمَنْ خَلَقْتُ
وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُۥ مَالًا مَّمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدتُّ لَهُۥ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾
ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّآ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ لِـَٔايَٰتِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾ سَأُرْهِقُهُۥ صَعُودًا ﴿١٧﴾

YETMİŞDÖRDÜNCÜ SÛRE
el-MÜDDESSİR SÛRESİ

Mekke'de nazil olmuştur. Ellialtı ayettir. Sure adını ilk ayetinde ki el-Müddessir kelimesinden almıştır. Müddessir; Örtüsüne bürünen sarınan demektir.

Hazreti Peygamber (s.a.v.) Efendimize hitap eden ilk ayet, Müzzemmil suresinden önce nazil olmuştur.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Ey bürünüp sarılan.
2- Kalk ve (insanları) uyar.
3- Sadece Rab'bini büyük tanı.
4- Elbiseni temiz tut.
5- Kötü şeyleri terk et.
6- Yaptığın iyiliği çok görerek başa kakma.
7- Rab'binin rızasına ermek için sabret.
8- O Sura üfürüldüğü zaman var ya.
9- İşte o gün zorlu bir gündür.
10- Kâfirler için (hiç de) kolay değildir.
11- Bırak bana, o tek başıma yarattığım şahsı.
12- Ve onun üzerine uzunca boylu mal verdim.
13- Ve yanında hazır oğullar verdim.
14- Ve (nimetleri önüne) serdikçe serdim.
15- Üstelik (o nimetlerimi) daha da arttırmamı umuyor.
16- Asla (ummasın)! Çünkü o, bizim ayetlerimize karşı alabildiğine inatçıdır.
17- Ben onu sarp bir yokuşa sardıracağım.

18- Zira o, düşündü taşındı, ölçtü biçti.
19- Canı çıkasıca, ne biçim ölçtü biçti.
20- Sonra, canı çıkasıca tekrar (ölçtü biçti) nasıl ölçtü biçtiyse!
21- Sonra bakıverdi,
22- Sonra kaşını çattı, suratını astı.
23- Sonra gerisine döndü ve böbürlendi.
24- Artık dedi ki, bu nakledile gelen, bir sihirden başka değildir.
25- İnsan sözünden başka birşey değildir.
26- Ben onu sekara (cehenneme) sokacağım.
27- Sen biliyormusun sekara nedir?
28- Hem (bütün bedeni helak eder hiçbir şey) bırakmaz, hem (eski hale getirip tekrar azap etmekten) vazgeçmez.o.
29- İnsan derisini kavurur.
30- Üzerinde ondokuz (muhafiz melek) vardır.
31- Biz cehennemin işlerine bakmakla ancak melekleri görevlendirmişizdir. Onların sayısını da inkarcılar için sadece bir imtihan (vesilesi) yaptık ki, böylelikle, kendilerine Kitap verilenler iyiden iyiye öğrensin, iman edenlerin imanını artırsın. Hem kendilerine Kitap verilenler hem mü'minler şüpheye düşmesinler, kalplerinde hastalık bulunanlar ve kâfirlerde Allah bu misalle ne demek istemiştir ki? Desinler. İşte Allah böylece dilediğini sapıklıkta bırakır, dilediğini doğru yola eriştirir. Rab'binin ordularını, kendisinden başkası bilmez. Bu ise insanlık için bir öğüttür.

31- Biz cehennemin işlerine bakmakla ancak melekleri görevlendirmişizdir. Onların sayısını da inkarcılar için sadece bir imtihan (vesilesi) yaptık ki, böylelikle, kendilerine Kitap verilenler iyiden iyiye öğrensin, iman edenlerin imanını artırsın. Hem kendilerine Kitap verilenler hem mü'minler şüpheye düşmesinler, kalplerinde hastalık bulunanlar ve kâfirlerde Allah bu misalle ne demek istemiştir ki? De-sinler. İşte Allah'tan dileyen böylece sapıklıkta kalır, dileyen de doğru yola erişir. Rab'binin ordularını, kendisinden başkası bilmez. Bu ise insanlık için bir öğüttür.

32- Hayır hayır (öğüt almazlar) Aya and olsun ki.
33- Dönüp gitmekte olan geceye.
34- Ağırmakta olan sabaha and olsun ki.
35- Şüphe yok ki o cehennem elbette büyük bir uyarıcıdır.
36- İnsan için bir korkutucu olarak.
37- Sizden ileri gitmek veya geri kalmak isteyen kimse için.
38- Her nefis kazandığına karşı bir rehindir.
39- Ancak sağdakiler başka.
40- Onlar cennetler içindedir.
41- Günahkarlara (uzaktan uzağa) sorarlar.
42- Sizi şu yakıcı ateşe sokan nedir? (Diye sorarlar).
43- Onlar şöyle cevap verirler; Biz namaz kılanlardan değildik.
44- Yoksulu doyurmuyorduk.
45- (Batıla) Dalanlarla birlikte dalıyorduk.
46- Ceza gününüde yalan sayıyordük.
47- Sonunda bize ölüm gelip çattı.

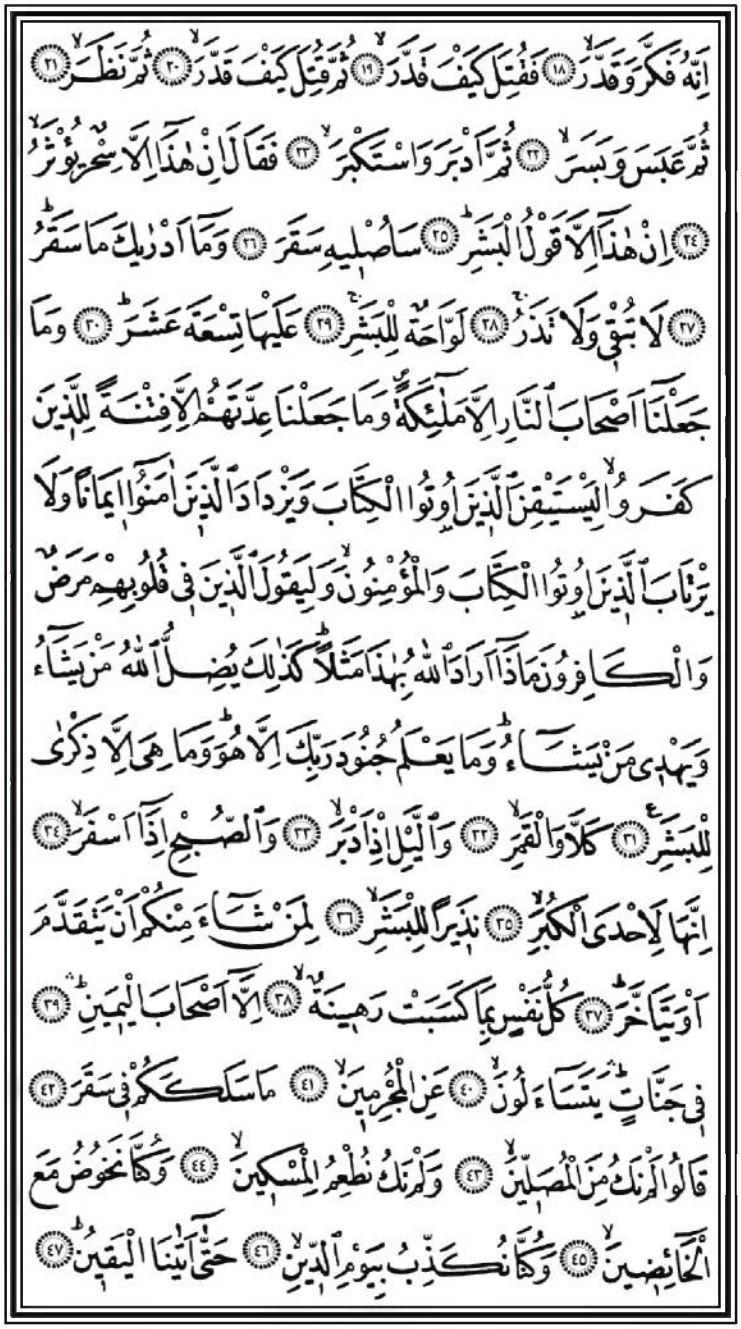

48- Artık şefaatçıların şefaatı onlara fayda vermez.
49- Onlara ne oluyor öğütten yüz çeviriyorlar?
50- Sanki onlar ürkmüş yaban eşekleridir.
51- Arslandan kaçar gibidirler.
52-Daha doğrusu onlardan her biri, kendisine (önünde) açılmış sahifeler (İlahi vahiy) verilmesini istiyor.
53- Hayır! Aslında onlar ahiretten korkmuyorlar.
54- Asla (düşündükleri gibi değil)! Bilsinler ki bu, gerçekten bir ikazdır.
55- Dileyen ondan (düşünüp) öğüt alır.
56-Bununla beraber, Allah dilemeksizin onlar öğüt almazlar. Sakınılmaya layık olan da O'dur, mağfiret sahibi de O'dur.

56-Bununla beraber, Allah'tan (hidayet) dilemeyenler öğüt almazlar. Sakınılmaya layık olan da O'dur, mağfiret sahibi de O'dur.

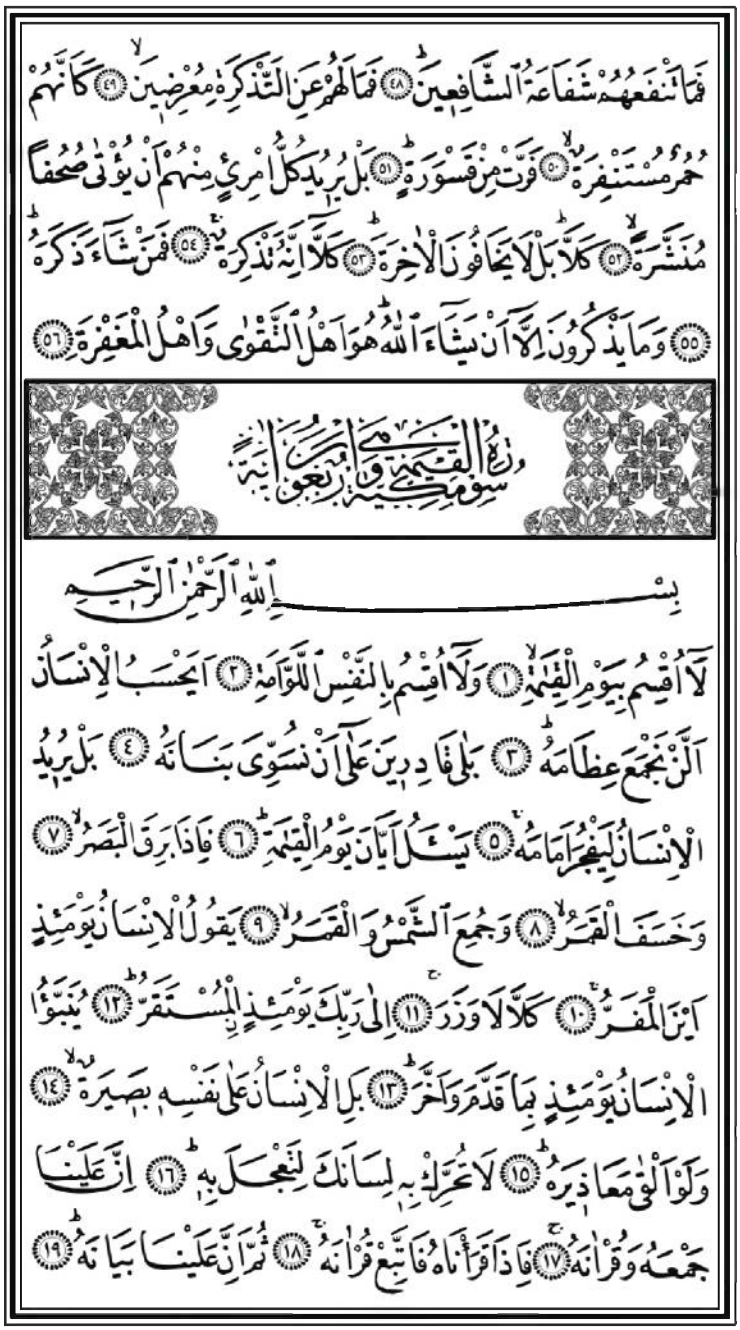
فَمَا تَنفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾ كَأَنَّهُمْ
حُمُرٌ مُّسْتَنفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَىٰ صُحُفًا
مُّنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَل لَّا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَن شَاءَ ذَكَرَهُ
﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾
سُورَةُ القِيَامَةِ وَهِيَ أَرْبَعُونَ آيَةً مَكِّيَّةٌ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيَحْسَبُ الْإِنسَانُ
أَلَّن نَّجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَن نُّسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ
الْإِنسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾
وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنسَانُ يَوْمَئِذٍ
أَيْنَ الْمَفَرُّ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُنَبَّأُ
الْإِنسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾
وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا
جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

YETMİŞBEŞİNCİ SÛRE
el-KIYÂME SÛRESİ

Mekke'de nazil olan bu sure kırk ayettir. Adını ilk ayetinde geçen (el-kıyame) kelimesinden almıştır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Kıyamet gününe yemin ederim.
2- Kendini kınayan (pişmanlık duyan) nefse yemin ederim (diriltilip hesaba çekileceksiniz).
3- İnsan, kendisinin kemiklerini biraraya toplayamayacağımızı mı sanır?
4- Evet, bizim, onun parmak uçlarını bile aynen eski haline getirmeye gücümüz yeter.
5- Fakat insan önündekini (kıyameti) yalanlamak ister.
6- Kıyamet günü ne zamanmış diye sorar.
7- Göz kamaştığı zaman.
8- Ay tutulduğu zaman.
9- Güneş ile ay biraraya getirildiği zaman,
10- O gün insan, kaçacak yer neresi diyecektir.
11- Hayır hayır! (Kaçıp) sığınacak yer yoktur.
12- O gün varıp durulacak yer, sadece Rab'binin huzurudur.
13- O gün insana, ileri götürdüğü ve geri bıraktığı ne varsa bildirilir.
14- Artık insan, kendi kendinin şahididir.
15- İsterse özürlerini sayıp döksün.
16- (Rasul'üm!) Onu (vahyi) çarçabuk almak için dilini kıpırdatma.
17- Şüphesiz onu, toplamak (senin kalbine yerleştirmek) ve onu okutmak bize aittir.
18- O halde, biz onu okuduğumuz zaman, sen onun okunuşunu takip et.
19- Sonra şüphen olmasın ki, onu açıklamak da bize aittir.

20- Hayır! Siz çarçabuk geçeni (dünya hayatı ve nimetlerini) seversiniz.
21- Ve ahireti bırakıveriyorsunuz.
22- Yüzler vardır ki, o gün ışıl ışıl parıldayacaktır.
23- Rab'lerine bakacaklardır. (O'nu göreceklerdir).
24- Yüzler vardır ki o gün buruşacaktır.
25- Kendilerinin bel kemiklerini kıran bir felakete uğratılacağını sezeceklerdir.
26- Artık gözünüzü açın! Ne zaman ki can köprücük kemiğine dayanır.
27- Tedavi edebilecek kimdir? Denir.
28-(Can çekişen) bunun gerçek bir ayrılış olduğunu anlar.
29- Ve bacak bacağa dolaşır.
30- İşte o gün sevkedilecek yer, sadece Rab'binin huzurudur.
31- İşte o, (Peygamber'in getirdiğini) doğru kabul etmemiş, namaz da kılmamıştı.
32- Aksine yalan saymış ve yüz çevirmişti.
33- Sonra da çalım sata sata yürüyerek kendi ehline (taraftarlarına) gitmişti.
34- Layıktır (o azap) sana layık!
35- Evet layıktır sana (o azap) layık!
36- İnsan kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanır?
37- O (döl yatağında) akıtılan meninin içinden bir nutfe (sperm) değil miydi?
38- Sonra bu, alaka (aşılanmış yumurta) olmuş, derken Allah onu (insan biçiminde) yaratıp şekillendirmişti.
39- Ondan da iki eşi, yani erkek ve dişiyi var etmişti.
40- Peki (Bunları yapan) Allah'ın, ölüleri tekrar diriltmeye gücü yetmez mi?

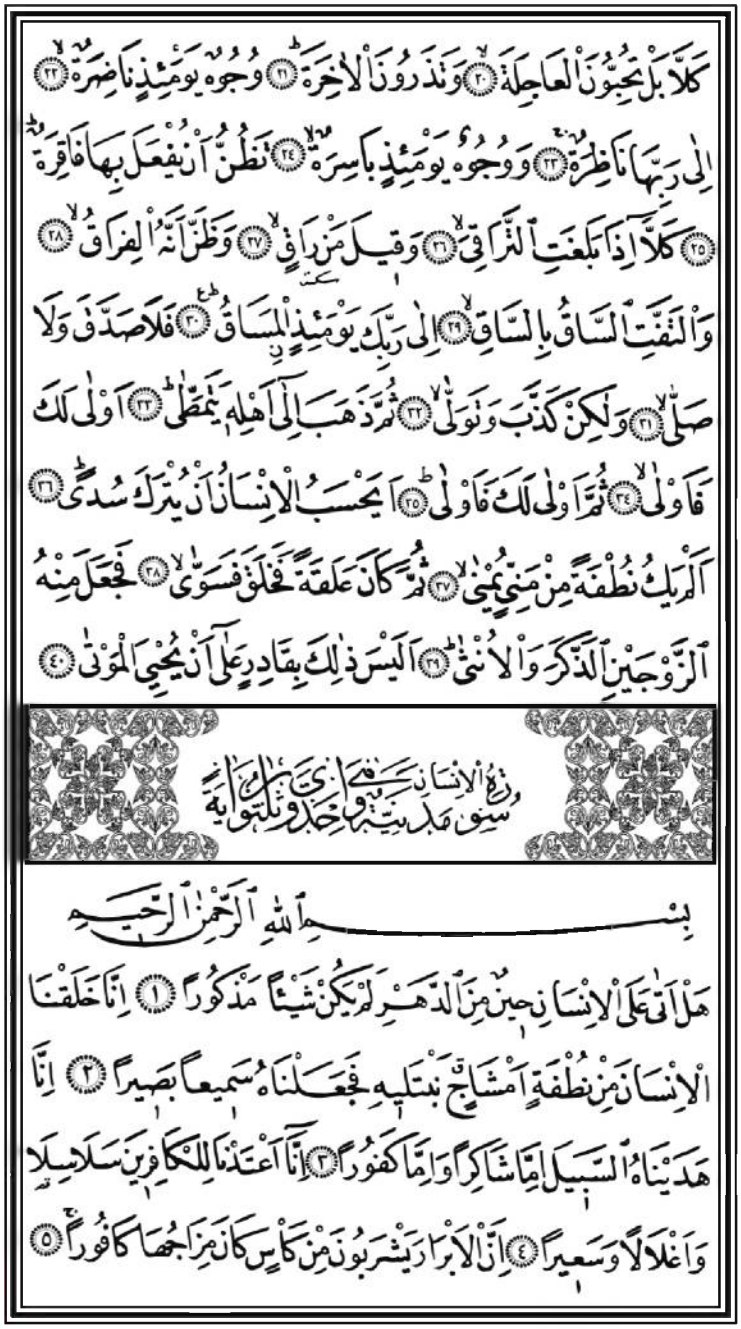

YETMİŞALTINCI SÛRE
el-İNSÂN SÛRESİ

Mekke'de veya Medine'de nazil olduğuna dair rivayeitler vardır. Otuzbir ayettir. Adını ilk ayetinde geçen el-insan kelimesinden almıştır. Hel-Etake, ed-Dehr el- Ebrar ve el-Emşac isimleriyle de anılır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- İnsanın üzerinden, henüz kendisinin anılan birşey olmadığı uzun bir süre geçmedi mi.
2- Gerçek şu ki, biz insanı katışık bir nutfeden (erkek ve kadının dölünden) yarattık. Onun imtihan edelim diye, kendisini işitir ve görür kıldık.

2- Gerçek şu ki, biz insanı katışık bir nutfeden (erkek ve kadının dölünden) yarattık. Onun (nasıl bir insan olduğunu kendisine şahit tutmak için) imtihan edilmek üzere, kendisini işitir ve görür kıldık.
3- Şüphesiz biz ona (doğru) yolu gösterdik. İster şükredici olsun ister nankör.
4- Doğrusu biz, kafirler için zincirler, demir halkalar, ve alevli bir ateş hazırladık.
5- İyiler ise, kafur katılmış bir kadehten (cennet şarabı) içerler.

6- (Bu) Allah'ın has kulları için içtikçe akıtılan bir pınardır.

7- O, kullar, şiddeti heryere yayılmış olan bir günden korkarak verdikleri sözü yerine getirirler.

8- Onlar, kendi canları çekmesine rağmen yemeği yoksula, yetime ve esire yedirirler.

9- Biz sizi Allah rızası için doyuruyoruz; Sizden ne bir karşılık ne de bir teşekkür bekliyoruz.

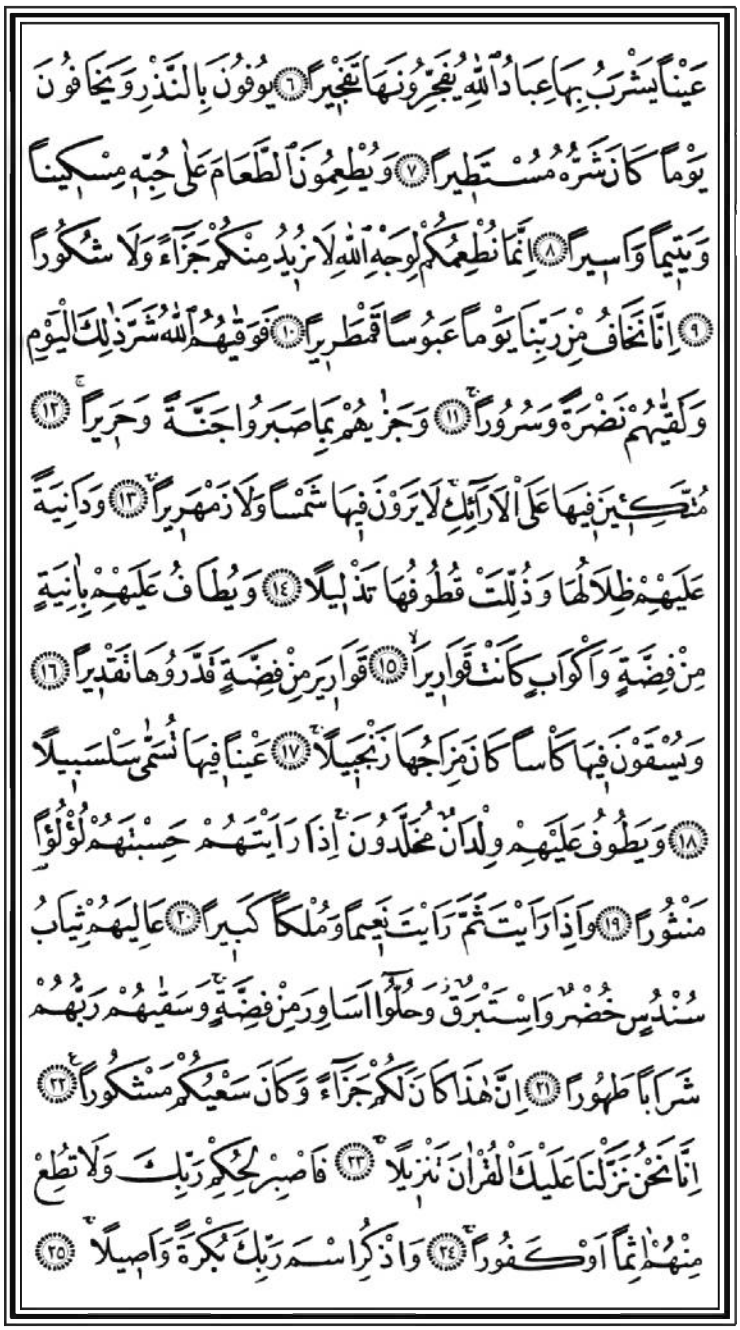

10- Biz, çetin ve belalı bir günde Rab'bimizden (O'nun azabına uğramaktan) korkarız (derler).

11- İşte bu yüzden Allah onları o günün fenalığından esirger. (Yüzlerine) Parlaklık (gönüllerine) sevinç verir.

12- Sabretmelerine karşılık onlara cenneti ve (cennetteki) ipekleri lütfeder.

13- Orada koltuklara kurulmuş olarak bulunurlar. Ne yakıcı sıcak görülür orada, ne de dondurucu soğuk.

14- (cennet ağaçlarının) Gölgeleri, üzerlerine sarkar. Kolayca koparılabilen meyveleri istifadele-rine sunulur.

15- Yanlarında gümüş kaplar ve billur kaselerle dolaşılır.

16- Gümüş beyazlığında (billur gibi) şeffaf kupalarla sakiler bunu (cennet şarabını) ölçüsünce tayin ve takdir ederler.

17- Onlara orada bir kaseden içirilir ki (bu şarabın) karışımında zencefil vardır.

18- (Bu şarap) Orada bir pınardandır ki adına selsebil denir.

19- O insanların etrafında öyle ölümsüz genç nedimeler dolaşır ki, onları gördüğünde, etrafa saçılıp dağılmış inciler sanırsın.

20- Ne yana bakarsan bak, (yığınla) nimet ve ulu bir saltanat görürsün.

21- Üzerlerinde yeşil ipekten ince ve kalın elbiseler vardır. Gümüş bilezikler takınmışlardır. Rableri onlara tertemiz bir içki içirir.

22- (Onlara şöyle denir;) Bu sizin için bir mükafattır. Sizin gayretiniz karşılığını bulmuştur.

23- (Rasul'üm) Kur'an'ı sana evet biz, evet biz indirdik.

24- Artık Rab'binin hükmüne (boyun eğip) sabret. Onlardan hiçbir günahkara, yahut hiçbir nanköre boyun eğme.

25- Sabah akşam Rab'binin ismini yadet.

26- Gecenin bir kısmında O'na secde et. Gecenin uzun bir bölümünde de O'nu tesbih et.
27- Şu insanlar, çarçabuk geçen dünyayı seviyorlar da önlerindeki çetin bir günü (ahireti) ihmal ediyorlar.
28- Onları biz yarattık. Onların yaratılışını sapasağlam yaptık. Dilediğimizde (kendilerini) yok eder yerlerine benzerlerini getiririz.
29- Şüphesiz ki bu bir öğüttür. Artık dileyen Rab'bine bir yol tutar.
30- Sizler ancak Rab'binizin dilemesi (izin vermesi) sayesinde (bir şey) dileyebilirsiniz. Şüphesiz Allah herşeyi bilendir. Hikmet sahibidir.

30- (Sizlerin üzerinde) Ancak Rab'binizin dilemesi (kaderleriniz içersinde ki dilemenize) izin verilmesidir. Şüphesiz Allah herşeyi bilendir. Hikmet sahibidir.
31- O, dilediğini rahmetine dahil eder. Zalimlere gelince, onlar için elem verici bir azap hazırlamıştır.

31- O, (sizden) dileyeni rahmetine dahil eder. Zalimlere gelince, (o hal üzere ahirete intikal ettiklerinde) onlar için elem verici bir azap hazırlamıştır.

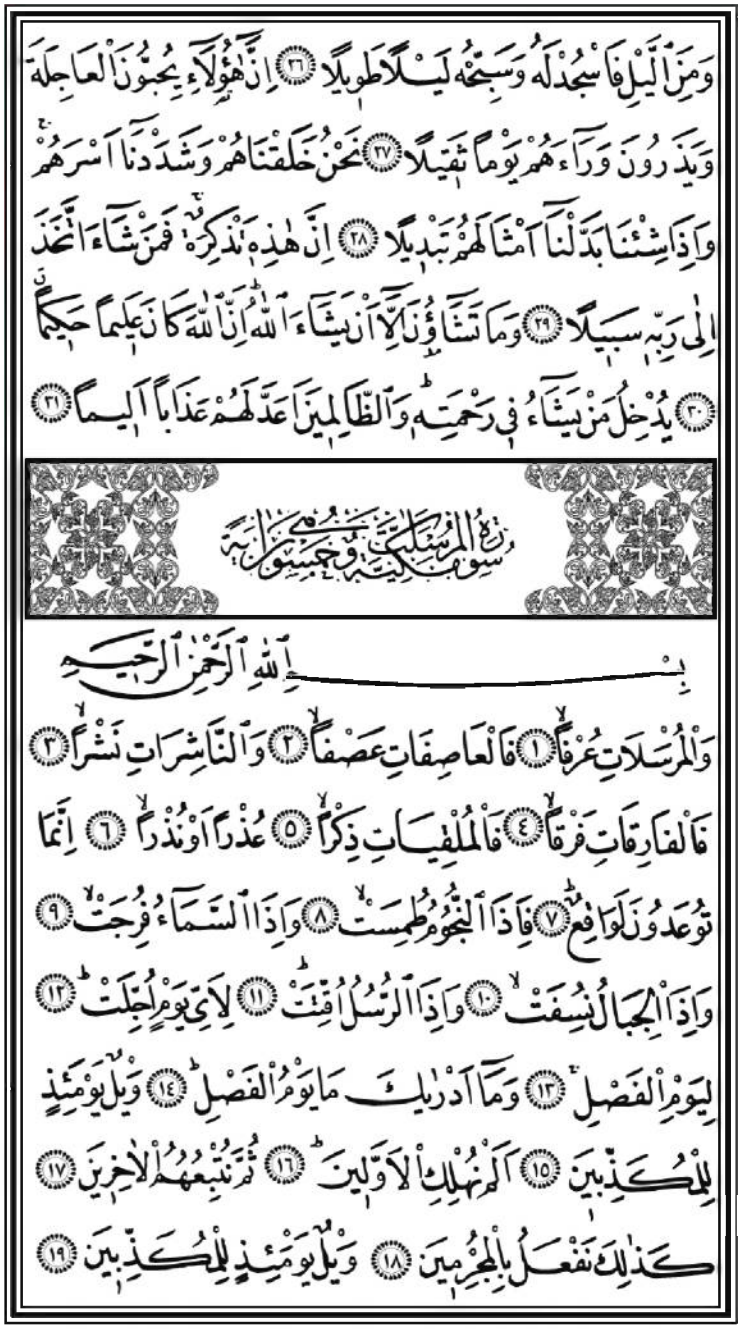

YETMİŞYEDİNCİ SÛRE
el-MÜRSELÂT SÛRESİ

Mekke de inmiştir. Elli ayettir. gönderilenler anlamına gelen el-mürselat kelimesi ile başladığı için sure bu adı almıştır. Gönderilenlerden murat; Allah'u Teâlâ'nın ayetleridir. Ayetler hakkı batıldan eğriyi doğrudan ayırandır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Yemin olsun (iyiliklere) birbiri peşinden gönderilenlere.
2- Şiddetle eserek (zararlıları) savurup atanlara.
3- (Hakikat ve hayırları) Yaydıkça yayanlara.
4- (Hak ile batılı) Birbirinden iyice ayıranlara.
5- Sonra bir öğüt bırakanlara,
6- Özür dilemek veya korkutmak için.
7- Bilin ki size vadolunan şey gerçekleşecek.
8- Artık o zaman ki yıldızların ışığı söner.
9- Ve o vakit ki gök yarılır,
10- Ve o an ki dağlar dağılır.
11- Peygamber'lerin (ümmetleri hakkında ki şahitlik) vakti tayin edildiği zaman (artık kıyamet kopmuştur.
12- (Bu alametler) Hangi vakte ertelenmiştir.
13- Ayırım gününe.
14- (Rasul'üm!) Ayırım gününün ne olduğunu sen nerden bileceksin?
15- O gün (Peygamber'i ve ahireti) yalan sayanların vay haline.
16- Biz (bunlar gibi inkarcı olan) öncekileri helak etmedik mi?
17- Sonra arkadakileri de onların ardına takacağız.
18- İşte biz suçlulara böyle yaparız.
19- O gün (hakikatleri) yalan sayanların vay haline!

20- (Ey insanlar!) Biz sizi dayanıksız bir sudan yaratmadık mı?
21- Sağlam bir yere yerleştirdik.
22- Belli bir sureye kadar.
23- Biz buna güç yetirmişizdir. Ve bizim gücümüz ne büyüktür.
24- O gün (hakikatleri) yalan sayanların vay haline.
25- Biz yeri bir toplantı yeri yapmadık mı?
26- Dirilere ve ölülere.

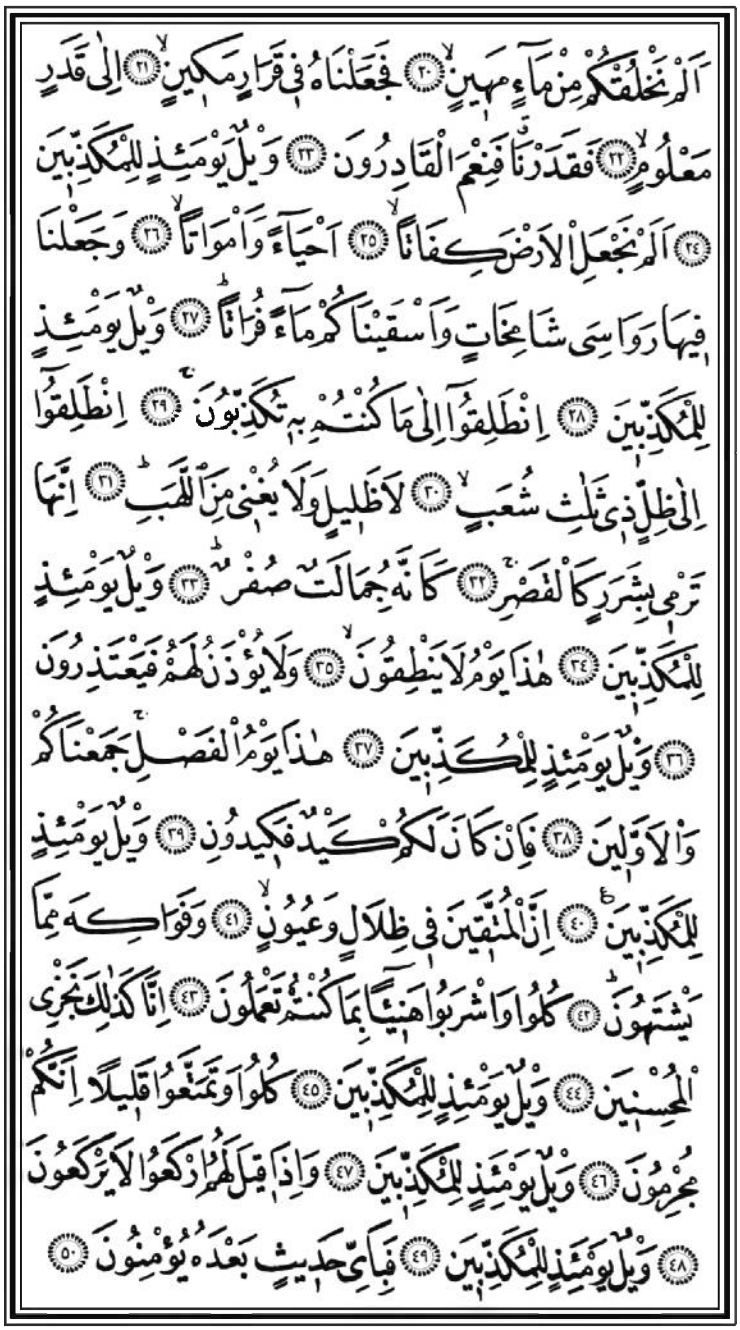

27- Yeryüzünde haşmetli dağlar yarattık, sizlere tatlı sular içirdik.
28- O gün (hakikatleri) yalan sayanların vay haline.
29- (İnkarcılara o gün şöyle denir;) Yalan saydığınız azaba doğru gidin.
30- Üç kola ayrılmış bir gölgeye gidin.
31- Ne gölgelendiricidir ne de alevden koruyabilir.
32- O saray gibi kocaman bir kıvılcım saçar.
33- Her bir kıvılcım, sanki birer sarı deve gibidir.
34- O gün (hakikatleri) yalan sayanların vay haline.
35- Bu (kâfirlerin) konuşamayacağı bir gündür.
36- Onlara izin de verilmez ki (sözde) mazeretlerini beyan etsinler.
37- O gün (hakikatleri) yalan sayanların vay haline.
38- (O zaman şöyle denir) Bu ayırım günüdür. Sizi ve sizden öncekileri bir araya getirdik.
39- (Azaptan kurtulmanız için) Bir hileniz varsa, gösterin bana hilenizi.
40- O gün (hakikatleri) yalan sayanların vay haline.
41- Şüphesiz (o gün) takva sahipleri gölgeliklerde ve pınar başlarındadırlar.
42- Canlarının çektiğinden çeşit çeşit meyveler arasındadırlar.
43- İşlediklerinizin karşılığı olarak şimdi afiyetle yeyin için (denir).
44- İşte biz iyilik yapanları böyle mükafatlandırırız.
45- O gün (hakikatleri) yalan sayanların vay haline.
46- Yeyiniz (dünyadan) biraz faydalanınız! Gerçek şu ki sizler suçlusunuz.
47- O gün (hakikatleri) yalan sayanların vay haline.
48- Onlara Allah'ın huzurunda eğilin denildiği vakit eğilmezler.
49- O gün (hakikatleri) yalan sayanların vay haline.
50- Onlar artık bundan (Kur'an'dan) sonra hangi söze inanacaklar.

YETMİŞSEKİZİNCİ SÛRE
en-NEBE' SÛRESİ

Meariç'den sonra inmiştir. İlk Mekki surelerden olup kırk ayettir. Nebe haber demekir. Kıyamet haberlerini ihtiva ettiği için bu ad verilmiştir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Birbirlerine neyi soruyorlar?
2- O pek büyük haberden.
3- Onlar onda ihtilafa düşmüşlerdir.
4- Hayır! Anlayacaklar.
5- Yine hayır! Onlar anlıyacaklar.
6- Biz yeryüzünü bir döşek,
7- Dağları da bir kazık yapmadık mı?
8- Sizi çiftler çiftler yarattık.
9- Uykunuzu bir dinlenme kıldık.
10- Geceyi bir örtü yaptık.
11- Gündüzü de çalışıp kazanma zamanı yaptık.
12- Üstünüzde yedi kat sağlam göğü bina ettik.
13- (Orada) Alev alev yanan bir kandil yarattık.
14- Sıkışan bulutlardan, şarıl şarıl akan sular indirdik.
15- Size tohumlar, bitkiler,
16- Sarmaş dolaş olmuş bahçeler yetiştirmek için.
17- Şüphesiz hüküm günü vakit olarak belirlenmiştir.
18- Sur'a üflendiği gün, bölük bölük Allah'a gelirsiniz.
19- Gökyüzü açılır ve orada pek çok kapılar oluşur.
20- Dağlar yürütülür, serap haline gelir.
21 Muhakkak ki cehennem bekletilmektedir.
22- Şüphesiz azgınların barınağı olacaktır.
23- Orada çağlar boyu kalırlar.
24- Orada bir serinlik ya da (susuzluk gideren) bir içecek tatmazlar.
25- Ancak kaynar su ve irin tadarlar.
26- (Dünyada yaptıklarına karşılık) Uygun bir ceza olarak.
27- Çünkü onlar hesap gününü (geleceğini) ummazlardı.
28- Bizim ayetlerimizi yalanladıkça yalanlamışlardı.
29- Biz ise herşeyi bir Kitap da sayıp yazmışızdır.
30- Tadın bundan sonra yalnızca azabınızı arttıracağız.
30- Bundan sonra yalnızca (suçlarınızın karşılığında) azabınızı tattıracağız.

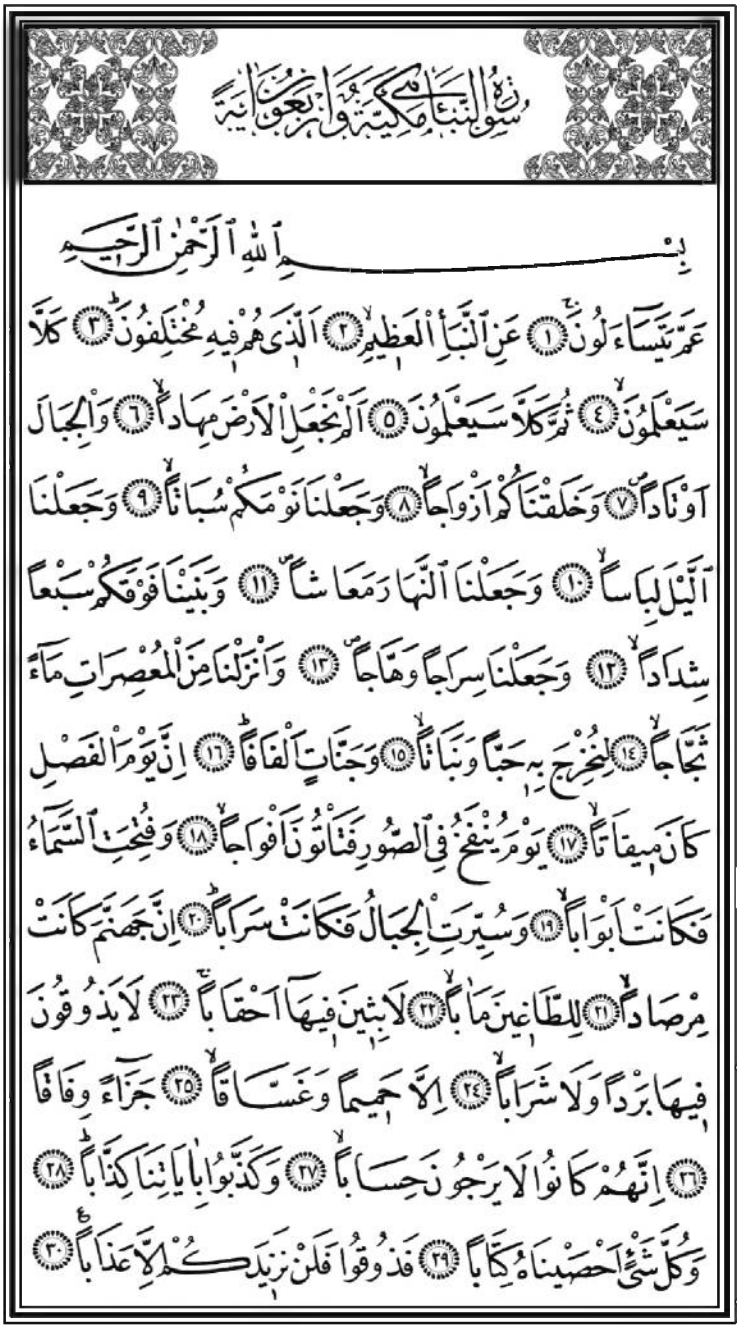

31- Şüphesiz takva sahipleri için umulanı buldukları yer vardır.
32- Bahçeler ve üzümler vardır.
33- Tomurcuk gibi kabarmış yaşıt kızlar,
34- Ve dopdolu kaseler vardır.
35- Onlar orada ne boş bir lakırdı, ne de yalan işitirler.
36- Bunlar Rab'binin yeterli bir bağışı, mükafatıdır.
37- O, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rab'bidir. O, Rahman'dır. O gün insanlar O'na karşı konuşmaya yetkili değillerdir.

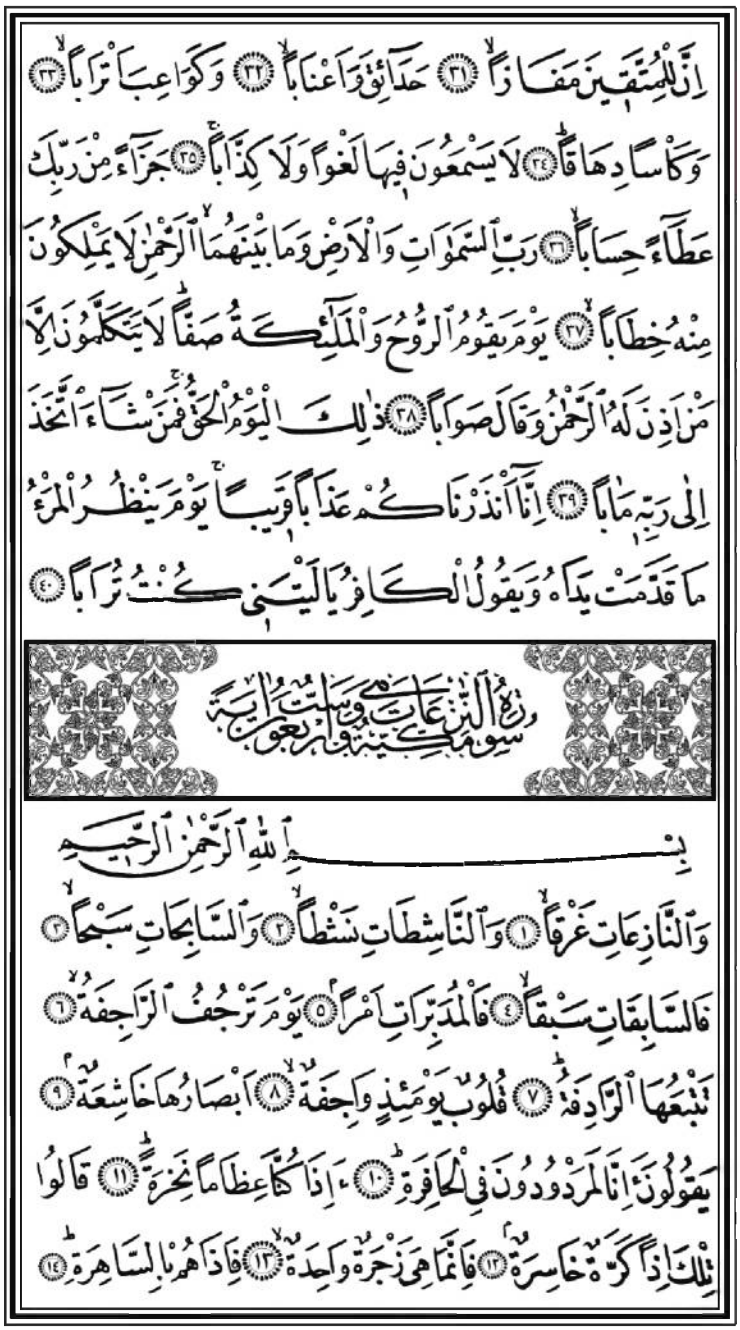

38- Ruh (Cebrail) ve melekler saf saf olup durduğu gün, Rahman'ın izin verdiklerinden başkaları konuşmazlar, konuşan da doğruyu söyler.

38- Ruh'a melekler saf saf olup durduğu gün, Rahman'ın izin verdiklerinden başkaları konuşmazlar, konuşan da doğruyu söyler.

39- İşte o, kesin olarak gelecek gündür. O halde dileyen Rab'bine bir yol tutsun.
40- Biz, yakın bir azap ile sizi uyardık. O gün kişi önceden yaptıklarına bakacak ve inkarcı kişi keşke toprak olsaydım diyecektir.

YETMİŞDOKUZUNCU SÛRE
en-NÂZİÂT SÛRESİ

Nebe suresinden sonra Mekke'de inmiştir. Kırkaltı ayettir. Adını söküp çıkaranlar yahut çekip çıkaranlar manasına gelen naziat kelimesinden alır. Ana fikir olarak kıyameti konu edinir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- (Ruhları) Şiddetle çekip çıkaranlara,
2- Ve kolaylıkla çıkarıp alanlara.
3- Ve suratle yüzenlere.
4- Ve çabukca ileri geçenlere.
5- İş düzenleyene and olsun.
6- O gün sarsılacak (olan) sarsılacaktır.
7- Onu ikinci üfleme takip ettiği gün.
8- O gün yürekler kaygıdan oynar.
9- Gözler zelilane bir vaziyettedir.
10- Öldükten sonra biz (dünyadaki) ilk halimize mi döndürüleceğiz?
11- (Hemde) Çürümüş kemikler olduktan sonra mı? derler.
12- O zaman bu, ziyanlı bir dönüş olur dediler.
13- Bu dönüş, sadece bir seslenmeye bakar.
14- Birden bire kendilerini mahşerde buluverirler.
15- (Habibim) Sana Musa'nın haberi geldi mi?

16- Kutsal vadi Tuva'da Rab'bi ona şöyle seslenmişti;
17- Firavun'a git! Çünkü o çok azdı.
18- De ki; Senin temizlenmeye meylin varmıdır?
19- Rab'bimin yolunu göstereyim de ondan korkasın.
20- Ve ona büyük bir mucize gösterdi.
21- O (ise) hemen yalanladı ve isyan etti.
22- Sonra (inkar için) olanca çabasını göstererek sırtını döndü.
23- Derhal (adamlarını) topladı ve (onlara) bağırdı.
24- Ben, sizin en yüce Rab'binizim dedi.
25- Allah onu, (herkese ibret olarak) dünya ve ahiret azabıyla cezalandırdı.
26- Elbette bunda, korkan kimseler için büyük bir ibret vardır.
27- Sizi yaratmak mı daha güç, yoksa gökyüzünü yaratmak mı, ki onu Allah bina etti.
28- Onu yükseltip düzene koydu.
29- Gecesini kararttı, gündüzünü ağırttı.
30- Ve ondan sonrada yer küreyi döşedi.
31- Yerden suyunu ve otlağını çıkardı.
32- Dağları sağlam bir şekilde yerleştirdi.
33- Kendiniz ve hayvanlarınız için bir faydalanmak üzere.
34- Herşeyi alt üst eden o büyük felaket geldiği vakit.
35- İnsanın yapıp ettiklerini hatırlayacağı gün.
36- Cehennem her görene açık bir şekilde gösterildiği gün.
36- Cehennemi görmeyecek hiçbir kimse kalmayacağı gün.
37- Artık kim taşkınlık etmiş ise.
38- Dünya hayatını ahirete tercih edene.
39- Şüphesiz ki cehennem tek barınaktır.
40- Rab'binin makamından korkan ve nefsini kötü arzulardan uzaklaştırana ise,
41- (O kimse için) Hiç şüphesiz cennet yegane barınaktır.
42- Sana kıyameti sorarlar; Gelip çatması ne zamandır? Derler.
43- Sen onu nerden bilip bildireceksin!
44- O'nun nihai ilmi yalnız Rab'bine aittir.
45- Sen ancak ondan korkanları uyarırsın.
46- Kıyamet gününü gördüklerinde (dünyada) sadece bir akşam vakti ya da kuşluk zamanı kadar kaldıklarını sanırlar.

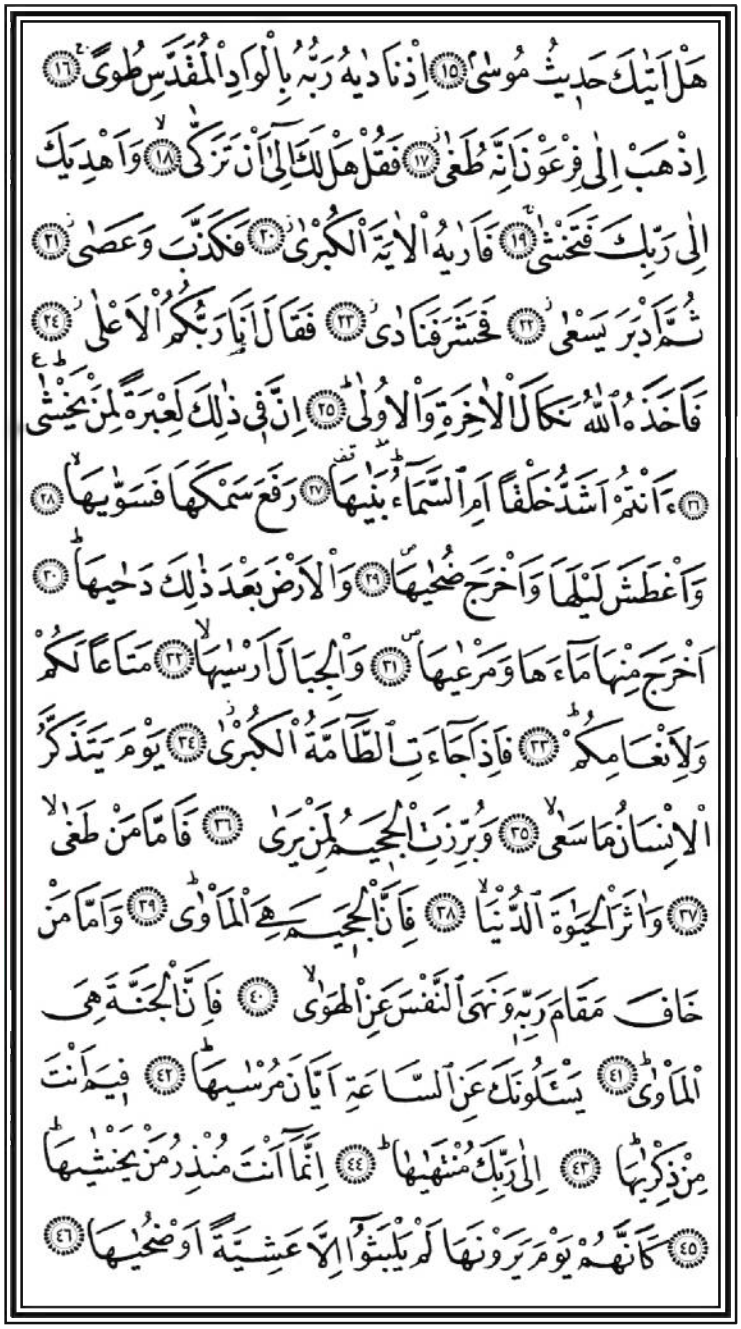

SEKSENİNÇİ SÛRE
ABESE SÛRESİ

Mekke'de inmiştir. Kırkiki ayettir. Adını, yüzünü ekşitti, yahut buruşturdu anlamına gelen ilk kelimesinden almıştır.

Surenin inişiyle ilgili olay kısaca şöyledir. Peygamber (s.a.v.) Efendimiz Kureyş'in ileri gelenlerine İslamiyeti anlatırken, ama bir müslüman olan Abdullah Bin ümmü Mektum Kureyş'in ileri gelenlerinin arasına girerek peygamber (s.a.v.) Efendimizin neler anlattıklarını kendilerine sorar. Kureyş'in ileri gelenleri de Abdullah Bin Ümmü Mektum'u küçük görüp yüzlerini buruştururlar ona cevap vermezler ve yüzlerini çevirirler. Ayet bunun üzerine inmiştir.

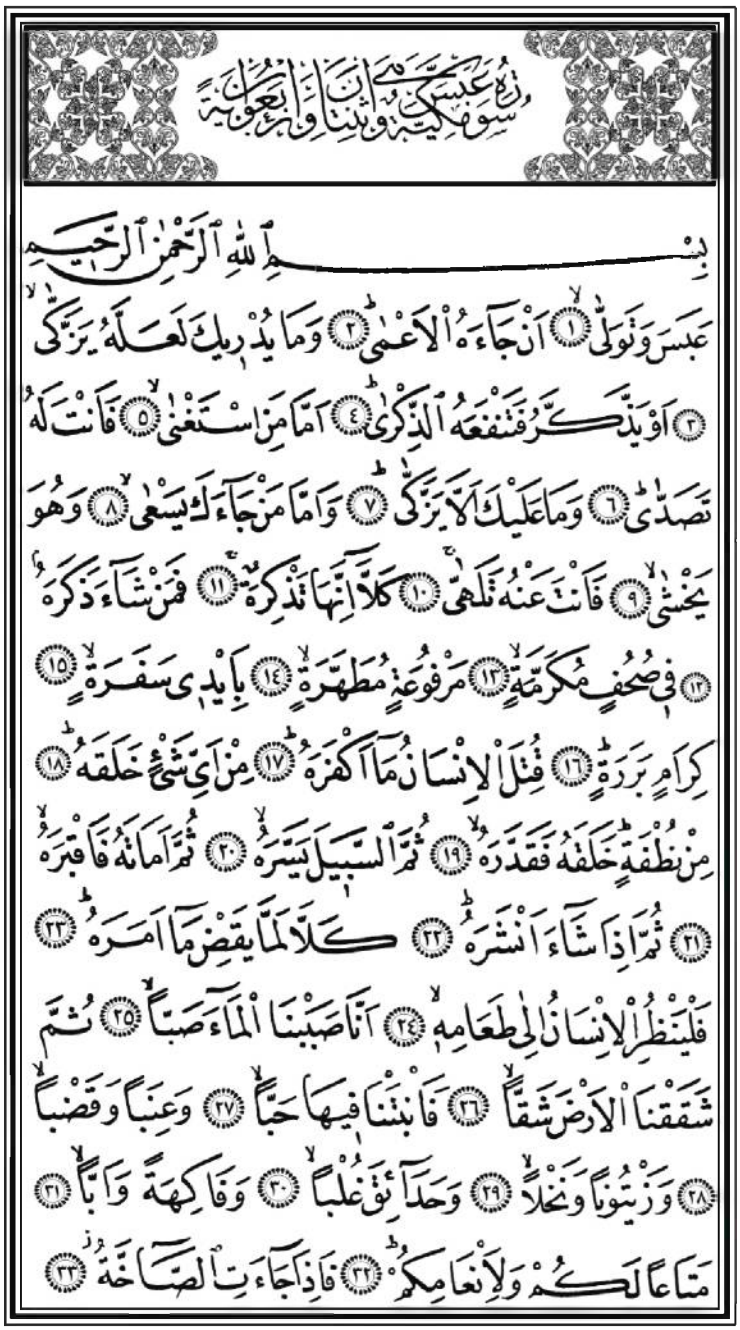

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Yüzünü ekşitti ve ardını döndü.
2- Kendisine âmânın gelmesinden dolayı.
3- Sana kim bildirdi. Belki o temizlenecekti.
4- Yahut öğüt alacak da o öğüt ona fayda verecekti.
5- Kendini (sana) muhtaç görmeyene gelince,
6- Sen ona yöneliyorsun.
7- Onun temizlenmesinden dolayı senin aleyhine ne var.
8- Fakat koşarak geldi.
9- Ve o ise korkar.
10- Sen ise onlan ilgilenmiyorsun.
11- Hayır! Şüphe yok ki o bir öğüttür.
12- Artık dileyen ondan öğüt alır.
13- Pek şerefli sahifelerde,
14- Yüksek tertemiz sahifelerde,
15- Katiplerin elleriyle,
16- Değerli ve itaatkar olanların (elleriyle yazılmıştır).
17- Kahrolası insan! Ne inkarcıdır.
17- Kahrolası (bazı) insanlar! Ne inkarcıdır.
18- Allah onu neden yarattı?
19- Bir nutfeden (sipermadan) yarattı da ona şekil verdi.
20- Sonra ona yolu kolaylaştırdı.
21- Sonra onun canını aldı ve kabre soktu.
22- Sonra dilediği vakitte onu yeniden diriltir.
23- Hayır! (İnsan) Allah'ın emrettiğini yapmadı.
23- Hayır! (İnsanlardan bazıları) Allah'ın emrettiğini yapmadı.
24- İnsan yediğine bir baksın.
25- Şöyle ki yağmurlar yağdırdık.
26- Sonra toprağı göz göz yardık.
27- Artık onda daneler bitirdik.
28- Ekinler ve üzümler,
29- Ve zeytinlikler ve hurmalıklar,
30- Ve ağaçlar birbirine girmiş büyük bahçeler,
31- Ve meyvalar ve çayırlar,
32- Sizin ve hayvanlarınızın faydalanması için.
33- Kulakları sağır eden o ses geldiğinde.

34- O gün kişi kardeşinden kaçar.
35- Annesinden ve babasından.
36- Eşinden ve çocuklarından kaçar.
37- O gün herkesin kendine yetip artacak bir derdi vardır.
38- O günde birtakım yüzler parıldar.
39- Gülücüdür ve sevinçlidir.
40- Yine o gün bir takım yüzleri keder bürümüş,
41- Hüzünden kapkara kesilmiştir.
42- İşte bunlar kafirlerdir, günahkarlardır.

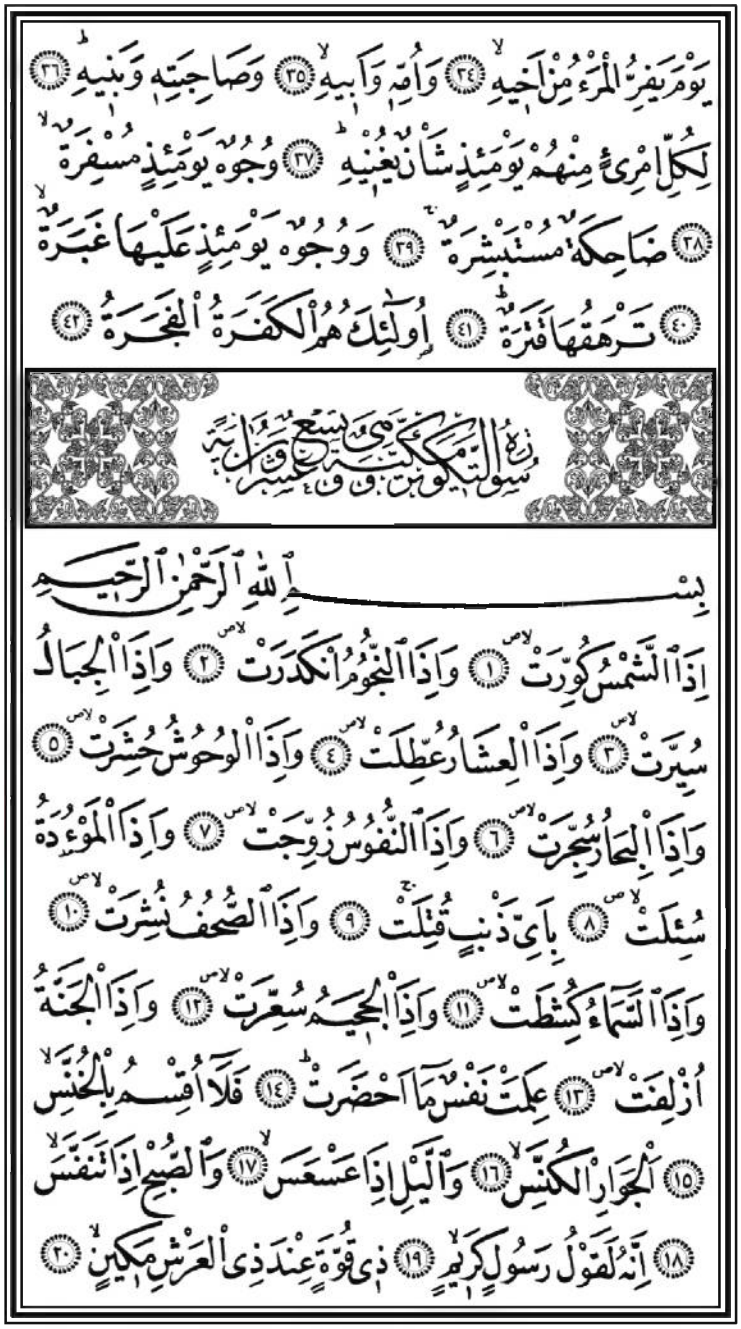

SEKSENBİRİNCİ SÛRE
et-TEKVÎR SÛRESİ

Mekke'de inmiştir, yirmidokuz ayettir. Surenin başında güneşin dürülmesinden söz edilmiş ve adını da burdan almıştır. Sürenin söz dizisinde, ihtiva ettiği konuya ilişkin anlamları yankılandıran güçlendiren ve mükemmel bir musiki, taklit edilmez bir ahenk vardır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Güneş katlanıp dürüldüğünde.
2- Yıldızlar (kararıp) döküldüğünde.
3- Dağlar (sallanıp) yürütüldüğünde.
4- Gebe develer salıverildiğinde.
5- Vahşi hayvanlar toplanıp bir araya getirildiğinde.
6- Denizler kaynatıldığında.
7- Ruhlar (bedenlerle) birleştirildiği zaman.
7- Ruhlar (bedenlerle) karşılaştırıldığı zaman.
8- Diri olarak kız çocuğunu gömene sorulduğu zaman.
9- Hangi günahından dolayı öldürüldü diye.
10- (Amellerin yazılı olduğu) defterler açıldığı zaman.
11- Gök yüzü sıyrılıp alındığında.
12- Cehennem şiddetle tutuşturulduğunda,
13-Cennet yaklaştırıldığında,
14- Kişi neler getirdiğini öğrenmiş olacaktır.
15- And olsun geri dönen yıldızlara.
16- Akıp saklanıveren (gezegenlere).
17- Kararmaya yüz tuttuğunda geceye and olsun.
18- Ağırmaya başladığında sabaha and olsun ki!
19- (Allah'ın) Katında itibarlı bir elçinin (Cebrail'in) getirdiği sözdür.
19- Şüphe yok ki bir kerim elçinin (Hz. Muhammed (s.a.v.)'in getirdiği Allah'ın) kelamdır.
20- Arşın sahibi, büyük bir kuvvet sahibidir.

21- O, orada sayılan güvenilen (bir elçi)'dir.
21- O, sayılan ve güvenilendir.
22- Arkadaşınız (Muhammed) mecnun değildir.
23- And olsun ki onu (Cebrail'i) apaçık ufukta görmüştür.
23- And olsun ki onu (Allah'ı) yüksek ufukta görmüştür.
24- O (Peygamber) gaybe ait bilgilerde şüphede değildir.
25- O lanetlenmiş şeytanın sözü de değildir.

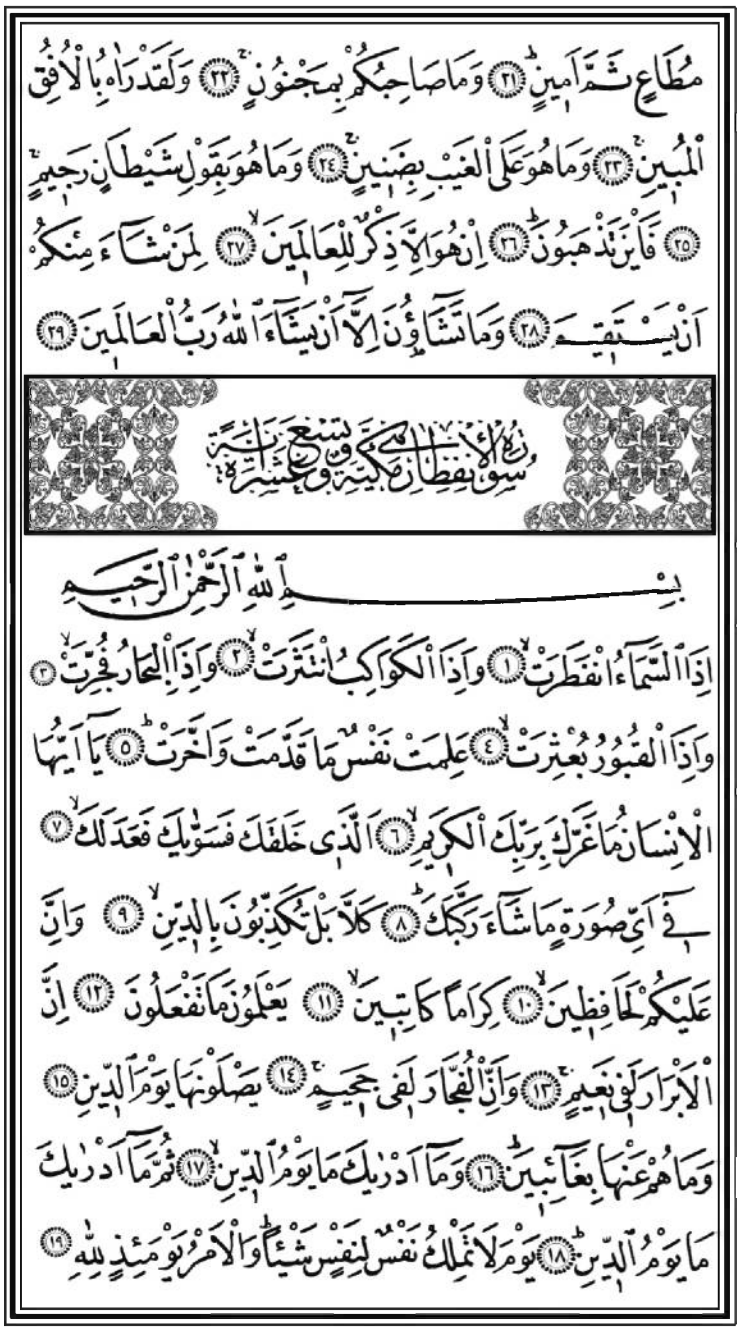

26- Artık nereye gidiyorsunuz!
27- O başka değil alemler için bir öğüttür.
28- Sizden doğru yolda gitmek isteyen için bir öğüttür.
29- Alemlerin Rab'bi olan Allah dilemeyince siz dileyemezsiniz.

SEKSENİKİNCİ SÛRE
el-İNFİTÂR SÛRESİ

Naziat suresinden sonra Mekke'de inmiştir. Ondokuz ayettir. Manası yarılmaktır. Göğün yarılmasından söz ederek başladığı için bu adı almıştır. Konusu ahiret alemidir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Gök yarıldığı vakit.
2- Yıldızların dağılıp döküldüğü vakit.
3- Denizlerin kaynayıp aktığı,
4- Mezarların alt üst olduğu,
5- Herkes neyi ileri sürmüş neyi geri bırakmış olduğunu bilir.
6- Ey İnsan! Seni o kerim Rab'bine karşı ne şey aldattı.
7- O Rab'bin ki seni yarattı sonra seni düzeltti ve mutedil bir halde kıldı.
8- Dilediği her hangi bir surete seni tebdil etti (Dişi veya erkeklik sıfatı verdi).
9- Hayır hayır siz (aranızda) yine dini yalanlıyorsunuz.
10- Ve şüphe yok ki sizin üzerinizde bekçiler vardır.
11- Çok mükerrem yazıcılar vardır.
12- Onlar yapmakta olduklarınızı bilirler.
13- İyiler muhakkak cennettedirler.
14- Kötülerde cehennemdedirler.
15- Ceza gününde oraya girerler.
16- Onlar oradan bir daha da ayrılmazlar.
17- Ceza günü nedir bilirmisin?
18- Nedir acaba o ceza günü?
19- O gün hiçbir kimse başkası için birşey yapamaz. O gün iş Allah'a kalmıştır.

SEKSENÜÇÜNCÜ SÛRE
el-MUTAFFİFİN SÛRESİ

Mekke'de inmiştir otuzaltı ayettir. Ölçü ve tartılarında hile yapanları kötülü-yerek başladığı için bu adı almıştır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Alış verişlerinde hile yapanların vay haline.

2- İnsanlardan alırken ölçüp tarttıklarında tam,

3- Onlara vermek için ölçüp tarttıklarında ise noksan yaparlar.

4- Onlar düşünmezler mi ki, büyük bir günde (hesap vermek için) diriltilecekler.

5- Öyle bir gün ki!

6- İnsanlar o günde alemlerin Rab'binin huzurunda divan durucaklardır.

7- Doğrusu günahkarların yazısı, muhakkak siccindedir.

8- Siccin nedir bilir misin?

9- (O günahkarların yazısı) Amellerinin sayılıp yazıldığı bir Kitap'tır.

10- O gün vay haline yalancıların!

11- Ki onlar, ceza gününü yalan sayarlar.

12- Onu ancak hükümleri çiğneyen ve günaha dalan kimseler yalanlar.

13- Böyle birine ayetlerimiz okununca eskilerin masalları derdi.

14- Hayır! Bilakis onların işlemekte oldukları (kötülükler) kalplerini kirletmiştir.

15- Hayır! Onlar şüphesiz o gün Rab'lerinden (O'nu görmekten) mahrum kalmışlardır.

16- Sonra onlar cehenneme girerler.

17- Sonra onlara; İşte yalanlamış olduğunuz (cehennem) budur denilir.

18- Hayır! And olsun iyilerin kitabı İlliyyun'dadır.

19- İlliyyun nedir bilir misin?

20- (O İlliyyun'daki Kitap) İçinde ameller kaydedilmiş bir kitapdır.

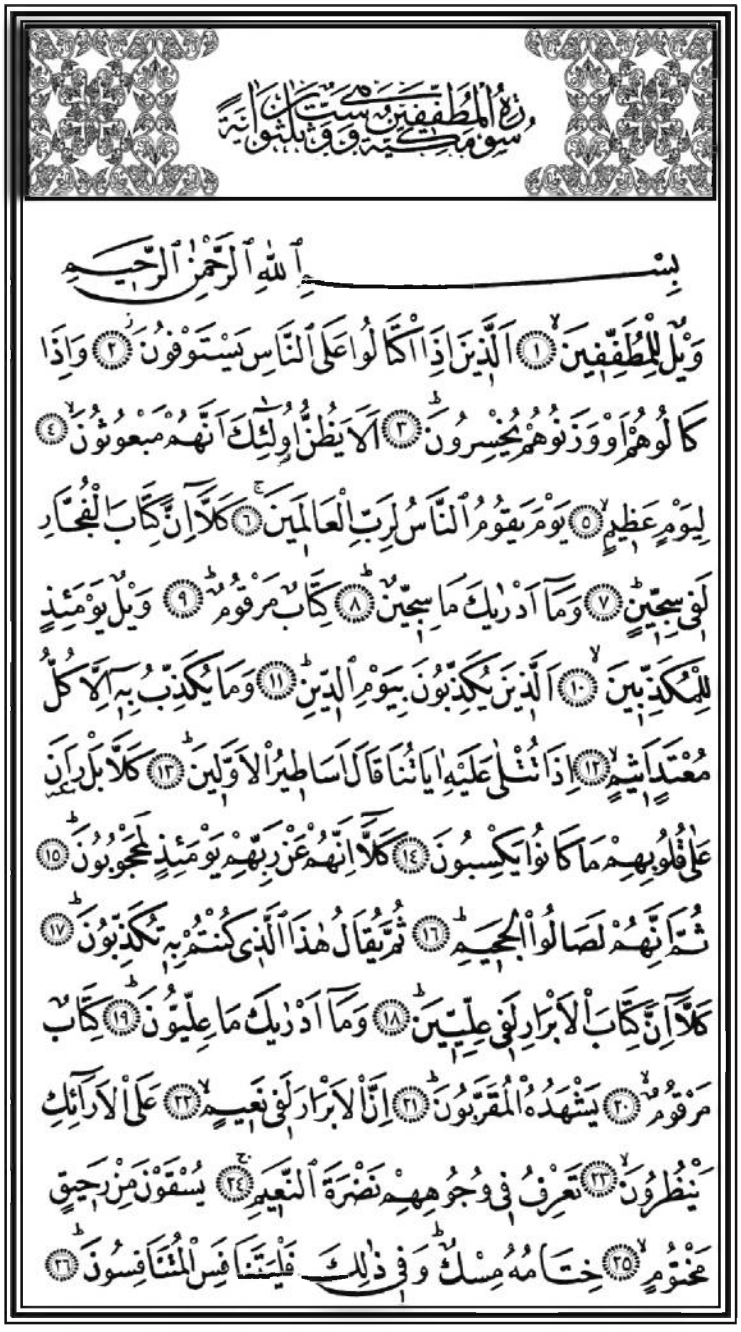

21- O Kitab'ı, Allah'a yakın olanlar görür.

22- İyiler kesinkes cennettedir.

23- Onlar orada koltuklar üzerinde etrafa bakarlar.

24- Onların yüzünde nimetlerin sevincini görürsün.

25- Kendilerine mühürlü halis halis bir içki sunulur,

26- Onun içiminin sonunda misk kokusu vardır. İşte yarışanlar ancak onda yarışsınlar.

27- Karışımı Tesnim'dendir.
28- (O Tesnim Allah'a) yakın olanların içecekleri bir kaynaktır.
29- Şüphesiz günahkarlar (dünyada) iman edenlere gülerlerdi.
30- Onlarla karşılaştıklarında kaş göz hareketiyle alay ederlerdi.
31- Ailelerine döndüklerinde (alaylarından dolayı) keyiflenerek dönerlerdi.
32- Mü'minleri gördüklerinde şüphesiz bunlar sapıtmış derlerdi.

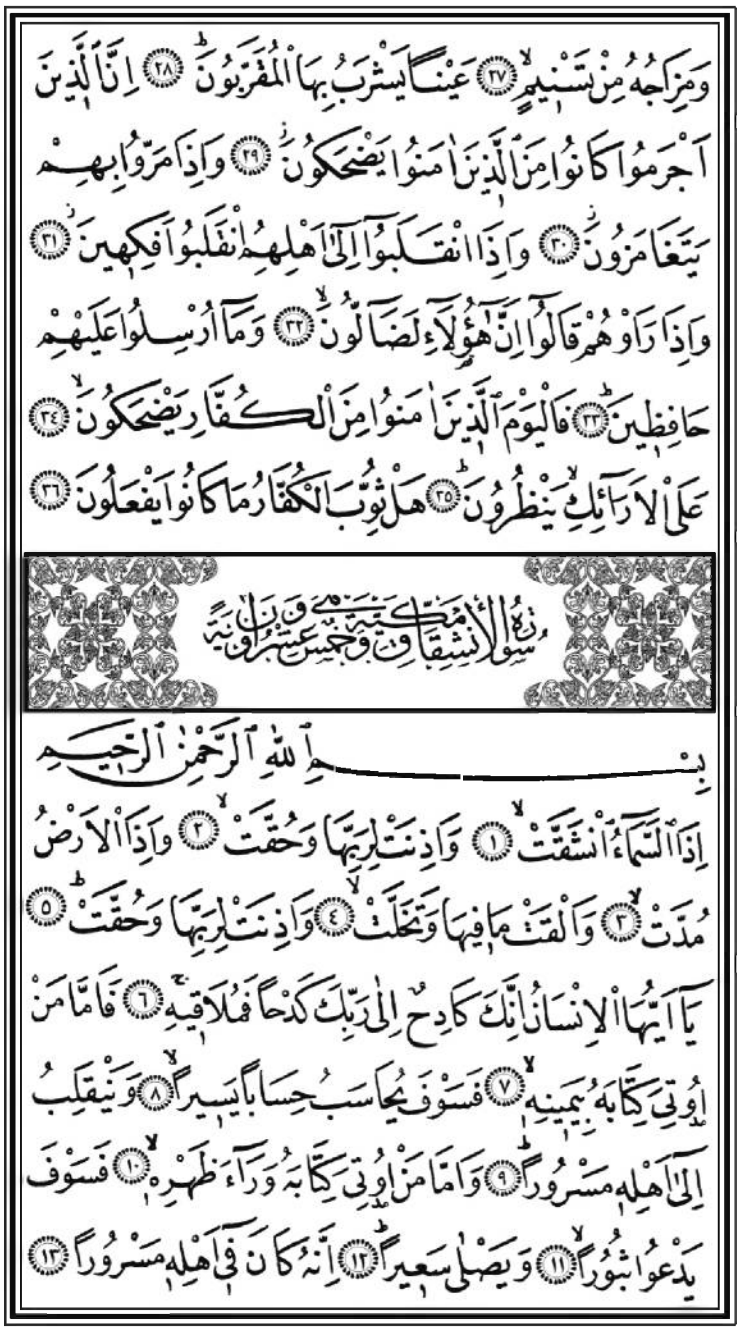

33- Halbuki onlar mü'minleri denetleyici olarak gönderilmediler.
34- İşte o gün (ahirette) de iman edenler kâfirlere gülerler.
35- Koltuklar üzerinde etrafa bakarlar.
36- Kâfirler yaptıklarının cezasını buldular mı! (Elbette buldular).

SEKSENDÖRDÜNCÜ SÛRE
el-İNŞİKÂK SÛRESİ

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Gök yarıldığı zaman.
2- Rab'bine kulak verip boyun eğecek hale getirildiği zaman.
3- Yer uzatılıp dümdüz edildiği
4- İçinde bulunanları atıp boşaldığı.
5- Rab'bini dinleyip O'na hakkıyla itaata mecbur kılındığı vakit (insan oğlu yaptıklarıyla karşılaşır).
6- Ey insan! Şüphe yok ki sen Rab'bine karşı çaba üstüne çaba göstermektesin. Sonunda O'na varacaksın.
7- Kimin kitabı sağından verilirse,
8- Kolay bir hesapla hesaba çekilecek.
9- Ve sevinçli olarak ailesine dönecektir.
10- Kiminde kitabı arkasından verilirse,
11- Derhal yok olmayı isteyecek,
12- Alevli ateşe girecek.
13- Zira o (dünyada) ailesi içinde (mal mülk sebebiyle) şımarmıştı.

14- O hiçbir zaman Rab'bine dönmeyeceğini sandı.
15- Oysa gerçekten Rab'bi onu görüyordu.
16- Artık yemin ederim şafağa.
17- Geceye ve onda basan karanlığa.
18- Dolunay olmuş aya yemin ederim ki.
19- Elbetteki halden hale geçeceksiniz.
20- Böyleyken onlar acaba neden iman etmezler?
21- Onlar kendilerine Kur'an okununca (secde) secde de etmezler.
22- Aksine kafirler yalanlıyorlar.
23- Halbuki Allah onların gizlediği şeyi çok iyi bilir.
24- (Rasul'um!) Onlara acı azabı müjdele.
25- İman edip salih amel işleyenler başkadır. Onlar için arkası kesilmeyen bir mükafat vardır.

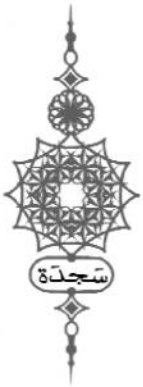

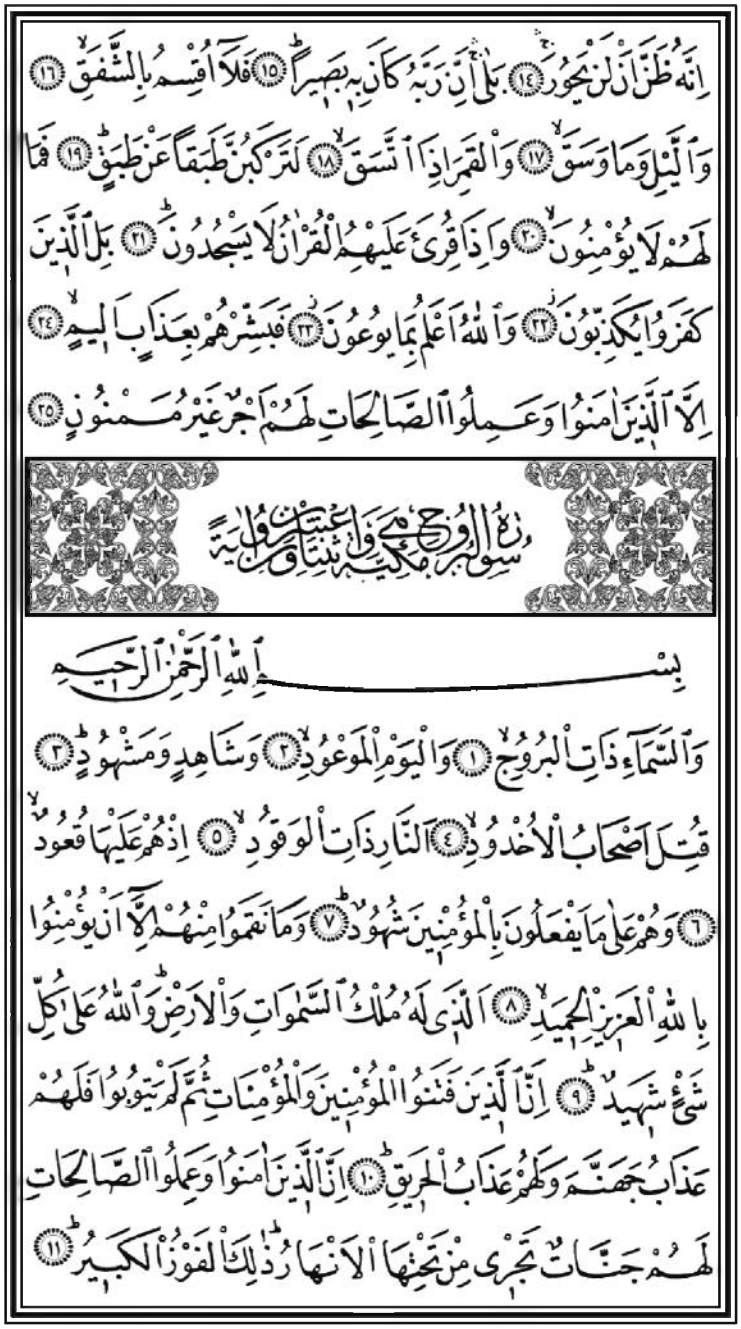
إِنَّهُۥ ظَنَّ أَن لَّن يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَىٰٓ إِنَّ رَبَّهُۥ كَانَ بِهِۦ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَآ أُقْسِمُ بِٱلشَّفَقِ ﴿١٦﴾
وَٱلَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَٱلْقَمَرِ إِذَا ٱتَّسَقَ ﴿١٨﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا
لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ ٱلْقُرْءَانُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ ٱلَّذِينَ
كَفَرُوا۟ يُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾
إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍۭ ﴿٢٥﴾

سورة البروج مكية وآياتها اثنتان وعشرون وهي مدنية

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَٱلْيَوْمِ ٱلْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴿٣﴾
قُتِلَ أَصْحَٰبُ ٱلْأُخْدُودِ ﴿٤﴾ ٱلنَّارِ ذَاتِ ٱلْوَقُودِ ﴿٥﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾
وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِٱلْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا۟ مِنْهُمْ إِلَّآ أَن يُؤْمِنُوا۟
بِٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَمِيدِ ﴿٨﴾ ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ فَتَنُوا۟ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا۟ فَلَهُمْ
عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ ٱلْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
لَهُمْ جَنَّٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ۚ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْكَبِيرُ ﴿١١﴾

SEKSENBEŞİNCİ SÛRE
el-BÜRÛC SÛRESİ

Şems suresinden sonra Mekke'de inmiştir. Yirmiiki ayettir. Büruç burç kelimesinin çoğuludur. Surede burçlar olan gök yüzüne kıyamet gününe ve o güne tanıklık edecek olanlara yine o gün müşahede edilecek olaylara yemin edildikten sonra Yemen'de geçmiş bir olaya temas edilir. Yahudi Zunuvas ve adamları Yahudiliği kabul etmeyen Necran Hıristiyanlarını hendek içinde yakılmış bir ateşe atarak yakarlar ve yanmakta olan insanları seyrederler. Bu şekilde işkenceyle yakılıp öldürülen kimseler inançları uğrunda ölmüşlerdir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM
1- Burçlara sahip gökyüzüne.
2- Geleceği bildirilmiş olan güne.
3- (O günde tanıklık eden ve edilene).
4- Hendeklerin sahipleri mel'un bulunmuştur.
5- Şiddetle tutuşturulmuş ateş sahipleri,
6- Onlarda başlarına oturmuşlar.
7- Mü'minlere yapmakta oldukları işkenceyi seyrediyorlardı.
8- Onlardan sırf göklerin ve yerin mülkü kendisine ait olan, aziz ve hamid olan Allah'a iman ettikleri için intikam aldılar.
9- O Allah ki; Göklerin ve yerin mülkü ona aittir ve Allah her şeyin üzerine şahittir.
10- Şüphesiz mü'min erkeklerle mü'min kadınlara işkence edip sonra tevbe de etmeyenlere cehennem azabı ve (orada) yanma cezası vardır.
11- İman edip salih amel işleyenlere ise, zemininden ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük kurtuluş budur.

12 Şüphesiz Rab'binin yakalaması çok şiddetlidir.
13- Bilin ki O, (kainat yokken) ilk olarak yaratan (ölümden sonra tekrar hayatı) geri getirendir.
14- O, çok bağışlayan ve çok sevendir.
15- Şerefli Arşın sahibidir.
16- Dilediği şeyleri mutlaka yapandır.
17- Sana o orduların haberi geldi mi?

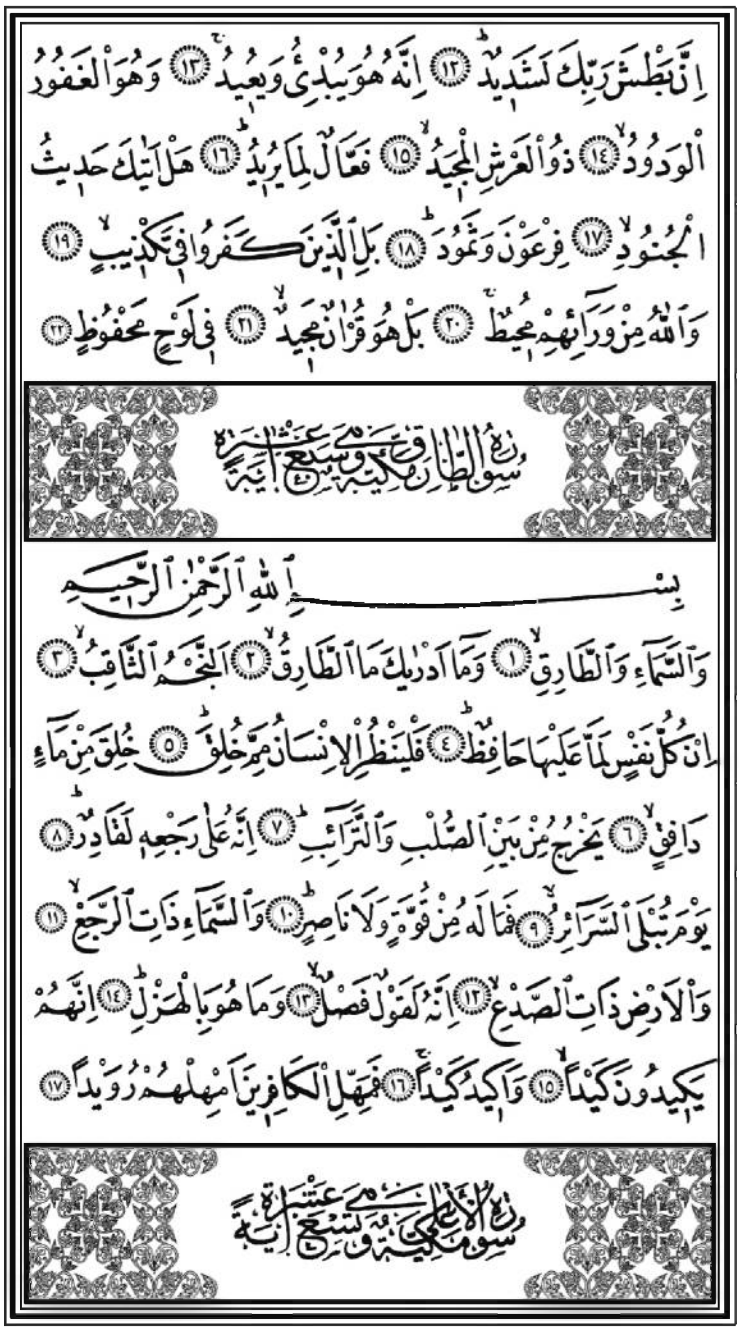

18- Firavun ile Semud'un haberi.
19- Doğrusu inkarcılar (gerçeği) yalanlayıp dururlar.
20- Allah onları arkalarından kuşatmıştır.
21- Hayır O (yalanladıkları) şeref ve kadri pek büyük olan Kur'an'dır.
22- Mahfuz olan bir levhadadır.

SEKSENALTINCI SÛRE
et-TÂRIK SÛRESİ

Beled suresinden sonra Mekke'de inmiştir. Onyedi ayettir. Adını birinci ayette geçen Tarık kelimesinden alır. Tarık geceleyin gelen, şiddetlice vuran, kapı çalan demektir. Surede geçen tarık ise gece fazla ışık saçan yıldıza denir ki, bu sabah yıldızıdır. Mecazi olarak da ünlü kişiye denir. Bir edebi sanat olarak cahiliye devri geceyi aydınlatan ve sabahı müjdeleyen sabah yıldızına benzetilmiş olabilir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Gökyüzüne ve tarıka.
2- Tarıkın ne olduğunu bildin mi?
3- (O karanlığı) Delen yıldız-dır.
4- Hiçbir nefis yoktur ki üzerinde bir koruyucu, bir denetleyici bulunmasın.
5- İnsan neden yaratıldığına bir baksın.
6- Atılan bir sudan yaratıldı.
7- (O su) Sırt ile göğüs kafesi arasından çıkar.
8- İşte Allah (başlangıçta bu şekilde yarattığı) insanı tekrar yaratmaya da kadirdir.
9- Gizli şeylerin açıklanacağı gün
10- İnsan için ne bir güç ne de bir yardımcı vardır.
11- And olsun semada dönüşenin sahibine (yağmur yağdırana).
12- (Nebatat ile) Yarılan yere yemin ederim ki,
13- Kur'an (Hak ile batılı) ayıran bir sözdür.
14- O, asla bir şaka değildir.
15- Onlar bir tuzak kurarlar.
16- Bende bir tuzak kurarım.
17- Kafirlere muhlet ver onları biraz kendi hallerinde bırak.

SEKSENYEDİNCİ SÛRE
el-A'LÂ SÛRESİ

Allah'ın yüce anlamındaki adıyla başladığı için el-A'lâ denilen bu sure ondokuz ayet olup Mekke'de inen ilk surelerdendir. Cenabı Allah bu surede kainatın esrarını, oluşunu işleyişini özlü bir anlatımla ifade etmiştir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Yüce Rab'binin adını tesbih (ve takdis) et.
2- (O Rab ki) Yaratıp da düzeltdi.
3- Takdir edip yol gösteren.
4- Yeşillikleri çıkardı.
5- Sonra onu kapkara, kuru bir ota çevirdi.
6- Şüphesiz Allah açığı ve gizleneni bilir.
7- Sana (kur'an'ı) okutacağız, artık Allah'ın dilediği hariç, sen hiç unutmayacaksın.
7- Sana (kur'an'ı) okutacağız, Allah'tan dileyen hariç, sen hiç unutmayacaksın.
8- Seni en kolaya muvaffak kılacağız.
9- O halde eğer öğüt fayda verirse öğüt ver.
10- Korkan öğütten yararlanacak.
11- Kötü kimse ise öğütten kaçınır.
12- O kimsedir ki en büyük ateşe girecektir.
13- Sonra orada ne ölür, nede yaşar.
14- Muhakkak ki o kimse temizlenip felaha ermiştir.
15- Rab'binin ismini zikredip de O'na kulluk etmiştir.
16- Fakat siz dünya hayatını tercih edersiniz.
17- Halbu ki ahiret daha hayırlıdır ve daha bakidir.
18- Şüphesiz bu (anlatılanlar) önceki Kitap'larda (bildirilmiştir).
19- İbrahim'in ve Musa'nın sahifelerinde.

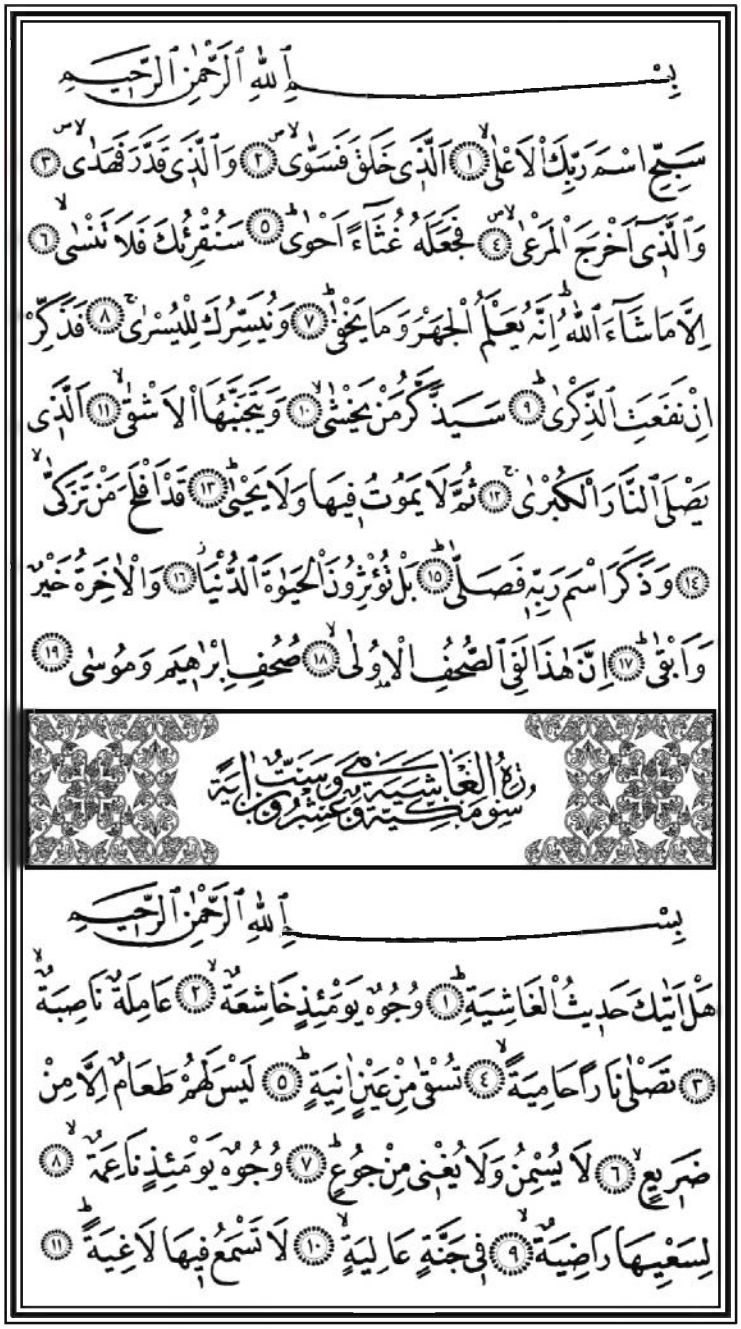
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٢﴾ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ ﴿٣﴾
وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ ﴿٥﴾ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنسَىٰ ﴿٦﴾
إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ ﴿٧﴾ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ﴿٨﴾ فَذَكِّرْ
إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ﴿٩﴾ سَيَذَّكَّرُ مَن يَخْشَىٰ ﴿١٠﴾ وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ﴿١١﴾ الَّذِي
يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَىٰ ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿١٣﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَن تَزَكَّىٰ ﴿١٤﴾
وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ﴿١٥﴾ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٧﴾
إِنَّ هَٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٨﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾

SEKSENSEKİZİNCİ SURE
el-GAŞİYE SURESİ

Adını ilk ayette geçen ve herşeyi saran, kaplayan, dehşeti herşeye ulaşan kıyamet günü anlamına gelen (el- ğaşiye) kelimesinden alır ilk gelen surelerden olup, Zariyat suresinden sonra Mekke'de inmiştir. Bu surede kıyamet ve ahirete ait haberler vardır. Ayrıca Allah'ın varlığını anlamaya yardım edecek bazı kevni deliller sergilenmiştir. Hayatın bir program içinde akıp gittiği, bu akışın sonunda Allah'a varılacağı ve O'nun katında hesap verileceği anlatılır yirmialtı ayettir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Dehşeti herşeyi kaplayan kıyametin haberi sana geldi mi?
2- O gün bir takım yüzler zelildir.
3- Durmadan çalışır (fakat boşuna) yorulur.
4- Kızgın ateşe girer.
5- Onlara kaynar su pınarından içirilir.
6- Onlar için dikenli bir ağaçtan başka bir yiyecek yoktur.
7- O ise ne besler ne de açlığı giderir.
8- O günde bir takım yüzler vardır ki mutludurlar.
9- (dünyadaki) Çabalarından dolayı hoşnut olmuşlardır.
10- Yüce bir cennettedirler.
11- Orada boş bir söz işitmezler.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾
تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ ﴿٥﴾ لَّيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِن
ضَرِيعٍ ﴿٦﴾ لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِن جُوعٍ ﴿٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾
لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَّا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ﴿١١﴾

12- Orada akan bir su kaynağı vardır.
13- Orada yüksek tahtlar vardır.
14- Hazırlanmış surahiler.
15- Dizilmiş yastıklar.
16- Ve döşenmiş nefis halılar vardır.
17- Artık develere bakmazlar mı nasıl yaratılmış?
18- Ve gök ki nasıl yükselmiş!
19- Ve dağlar ki nasıl dikilmiş!
20- Ve yer ki nasıl yayılmış!
21- Çünkü sen ancak öğüt vericisin.
22- Onların üzerinde bir zorba değilsin.
23- Ancak yüz çevirip inkar edene gelince.
24- İşte öylesini Allah en büyük azap ile cezalandırır.
25- Şüphesiz onların dönüşü sadece bizedir.
26- Sonra onların sorguya çekilmesi de sadece bize aittir.

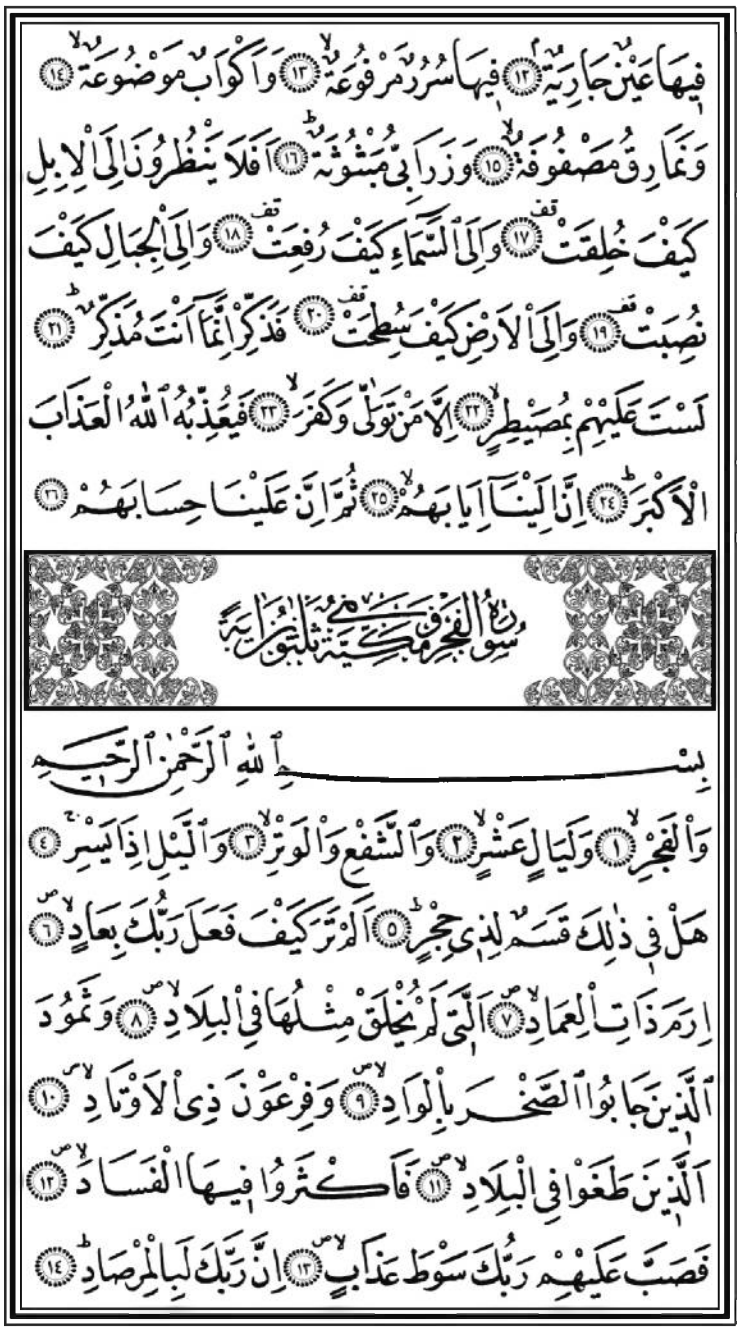
فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾
وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾ أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ
كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ
نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾
لَّسْتَ عَلَيْهِم بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾ إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ
الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُم ﴿٢٦﴾

سُورَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ ثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ﴿٤﴾
هَلْ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ﴿٥﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾
إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾ وَثَمُودَ
الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾
الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾
فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾

SEKSENDOKUZUNCU SÛRE
el-FECR SÛRESİ

Fecr tan yerinin ağırması ve şafak manasına gelir. Fecr suresi Leyl suresinden sonra Mekke'de inmiştir. Otuz ayettir. Bu surede eski kavimlere ait kıssalar hatırlatılır. İnsanoğlunun kötülüğe yönelmekte olduğu belirtilerek bunun kötü sonucu, dünya hayatından sonraki hayat ve oradaki durumlar kısaca anlatılır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM
1- And olsun fecre.
2- Ve on geceye.
3- Çifte ve teke.
4- Ve geçip gideceği zaman geceye.
5- Bunda akıl sahipleri için bir yemin yok mudur?
6- Görmedin mi Rab'bin ne yaptı Ad Kavmi'ne.
7- Direk sahibi olan İrem cemaatine.
8- (Bir belde ahalisi ki); O beldenin bir misli beldeler arasında yoktu.
9- O vadide kayaları yontan Semud Kavmi'ne.
10- Büyük binalar (ve ordular) sahibi Firavun'a,
11- Ki onlar hepsi ülkelerinde azgınlık ettiler.
12- Oralarda kötülüğü çoğalttılar.
13- Bu yüzden Rab'bın onların üzerine azap kamçısı yağdırdı.
14- Çünkü Rab'bin her an gözetlemektedir.

15- Fakat insan; Rab'bi kendisini imtihan edip de ikramda bulunduğunda ve bol nimet verdiğinde Rab'bim bana ikram etti der.

16- Onu imtihan edip rızkını daralttığında ise, Rab'bim beni önemsemedi der.

17- Hayır doğrusu siz yetime ikram etmiyorsunuz.

18- Yoksulu yedirmeye birbirinizi teşvik etmiyorsunuz.

19- Haram helal demeden mirası yiyorsunuz.

20- Malı aşırı biçimde seviyorsunuz.

21- Ama yer yüzü parça parça parçalanınca,

22- Rab'bin(in emri) geldiği ve melekler saf saf dizildiği zaman.

23- O gün cehennem getirilir, insan yaptıklarını birer birer hatırlar. Fakat bu hatırlamanın ne faydası var.

24- (İşte o zaman insan) Keşke bu hayatım için birşeyler yapıp gönderseydim der.

25- Artık o gün, Allah'ın edeceği azabı kimse edemez.

26- Onun vuracağı bağı kimse vuramaz.

27- Ey mutmain olmuş nefis.

28- Sen O'ndan hoşnut O'da senden hoşnut olarak Rab'bine dön.

29- (Seçkin) Kullarımın arasına katıl.

30- Ve cennetime gir.

فَأَمَّا الْإِنسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾
وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا
بَل لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ
التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ
دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾ وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ
يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي
قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثِقُ
وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ
رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾ وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

DOKSANINCI SÛRE
el-BELED SÛRESİ

Mekke'de Kaf suresinden sonra inmiştir. Yirmi ayettir. Adını ilk ayette geçen Mekke'yi anlatan ve şehir anlamına gelen beled kelimesinden almaktadır. Bu surede insanın yaratılışından, onun bazı davranışlarından, insana verilen üstün vasıflardan, o vasıfları iyiye kullanmayanın kötü akıbetinden, iyiye kullananların da mutlu geleceklerinden söz edilir.

سُورَةُ الْبَلَدِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ عِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنتَ حِلٌّ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ
﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَيَحْسَبُ أَن لَّن يَقْدِرَ عَلَيْهِ
أَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ﴿٦﴾ أَيَحْسَبُ أَن لَّمْ يَرَهُ أَحَدٌ ﴿٧﴾

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Yemin ederim bu beldeye.

2- Sen bu beldede ikamet etmektesin.

3- Babaya ve ondan meydana gelen çocuğa yemin ederim ki,

4- Biz insanı (yüz yüze geleceği) zorluklar içinde yarattık.

5- İnsan hiç kimsenin kendisine güç yetiremeyeceğini mi sanıyor?

6- Pek çok mal harcadım diyor.

7- Kimse onu görmedi mi sanıyor?

8- Biz ona iki göz vermedik mi?
9- Bir dil ve iki dudak vermedik mi?
10- Ona iki yolu (doğru ve eğriyi) göstermedik mi?
11- Fakat o sarp yokuşu aşamadı.
12- O sarp yokuş nedir bilir misin?
13- O bir köle azat etmektir.
14- Yahut bir kıtlık gününde yemek yedirmektir.

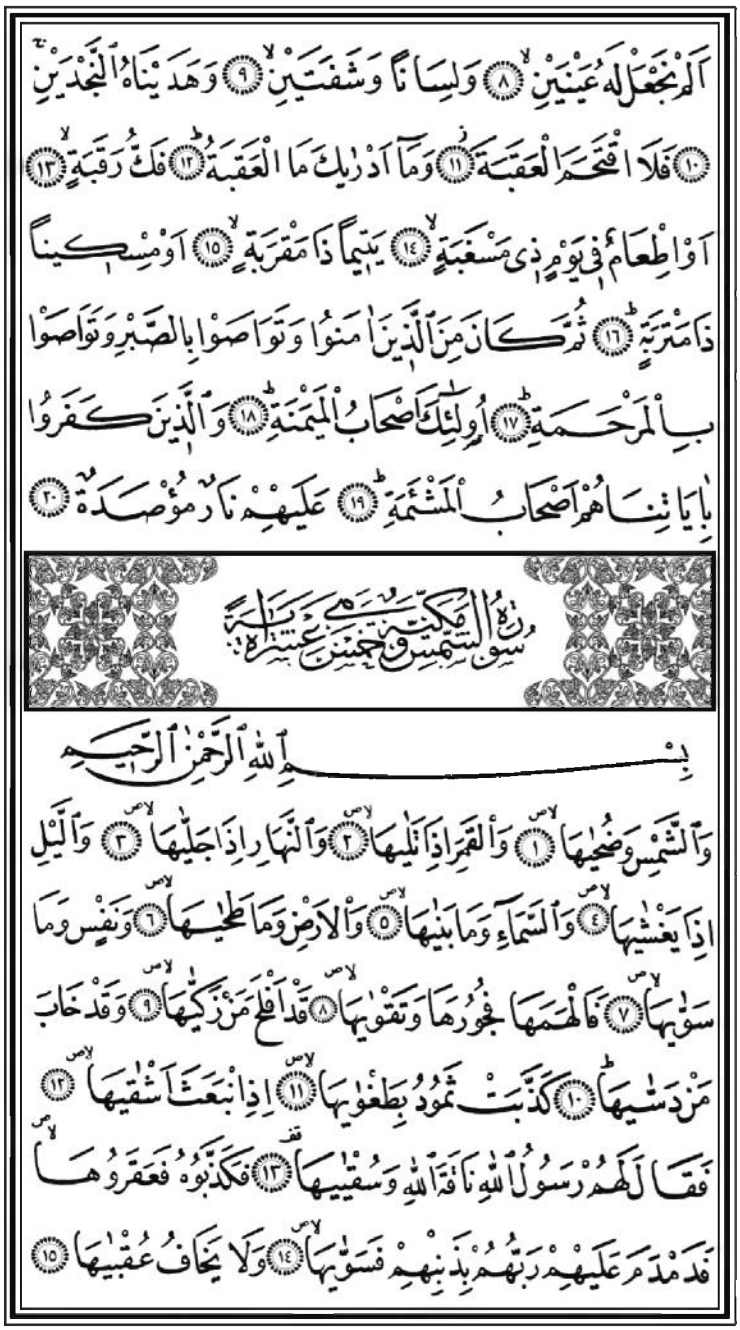

15- Yakını olan bir yetimi,
16- Veya aç açık bir yoksulu doyurmaktır.
17- Sonra iman edenlerden, birbirlerine sabrı tavsiye edenlerden ve birbirlerine acımayı öğütleyenlerden olmaktır.
18- İşte bunlar sağdakilerdir.
19- Ayetlerimizi inkar edenler ise onlar soldakilerdir.
20- Cezaları, kapıları üzerlerine sımsıkı kapatılmış bir ateştir.

DOKSANBİRİNCİ SÛRE
eş- ŞEMS SÛRESİ

Kadir suresinden sonra Mekke'de inmiştir. Onbeş ayettir. Adını surenin ilk kelimesi olan ve güneş anlamına gelen şemsten alır. Bu surede insanın yaratılışında var olan iki özellik ele alınır. İyilik ve kötülük. İnsan karekterinde iyi olmakta kötü olmakda kabiliyet olarak vardır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- And olsun güneşe ve aydınlığına.
2- Güneşi takip ettiğindeki aya
3- Onu açığa çıkarttığında gündüze,
4- Onu örttüğünde geceye.
5- Ve göğe onu bina edene.
6- Ve yere onu yayıp döşeyene
7- Ve nefse onu düzeltmiş olana.
8- Sonrada ona günahını ve takvasını ilham etmiş olana (and olsun ki).
9- Nefsini temizlemiş olan şüphe yok ki felaha ermiştir.
10- Onu kötülüklere gömende ziyan etmiştir.
11- Semud Kavmi azgınlığı yüzünden (Allah'ın elçisini) yalanladı.
12- Onların en bedbahtı (deveyi kesmek için) atıldığında,
13- Allah'ın Rasul'u onlara; Allah'ın devesine ve onun su hakkına dokunmayın! Dedi.
14- Ama onlar onu yalanladılar ve deveyi kestiler. Bunun üzerine Rab'leri günahları sebebiyle onlara büyük bir felaket gönderdi de hepsini helak etti.
15- (Allah bu şekilde azap etmenin) Akıbetinden korkacak değil ya!

DOKSANİKİNCİ SÛRE
el- LEYL SÛRESİ

El- Leyl Geceye yeminle başladığı için Leyl denilmiştir. Mekke'de inmiştir. Yirmibir ayettir. Bu surede insan oğlunun iki zıt davranışından, cömertlik ve cimrilikten bahsedilir. İmanlı olmakla cömertlik, imansızlıkla cimrilik arasındaki ilişkiye dikkat çekilir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- And olsun bürüyüp örttüğü zaman geceye.
2- Açıldığı zaman gündüze.
3- Erkeği ve dişiyi yaratana,
4- İşleriniz başka başkadır.
5- Artık kim verir ve sakınırsa,
6- En güzeli de tasdik ederse,
7- Ona en kolay için kolaylık veririz.
8- Kim cimrilik eder kendini müstağni sayar,
9- En güzeli de yalanlarsa,
10- O da en zora iletilir.
11- Düştüğü zamanda malı kendisine hiç fayda vermez.
12- Doğru yolu göstermek bize aittir.
13- Şüphesiz ahiret de dünya da bizimdir.
14- (Ey insanlar) Alev alev yanan bir ateşle sizi uyardım.
15- Ona yalanlayandan başkası girmez.
16- Öyle yalancıdır ki yalanlamıştır ve yüz çevirmiştir.
17- Ve çok muttaki olanlar da ondan uzaklaştırılacaktır.
18- Öyle muttaki ki, malını verir temizler.
19- Halbuki Onun yanında hiçbir kimsenin bir nimeti yoktur ki O, mükafatlansın.
20- Ancak pek yüce Rab'binin rızasını aramak için (infakta bulunun).
21- Ve o (buna kavuşarak) razı olacaktır.

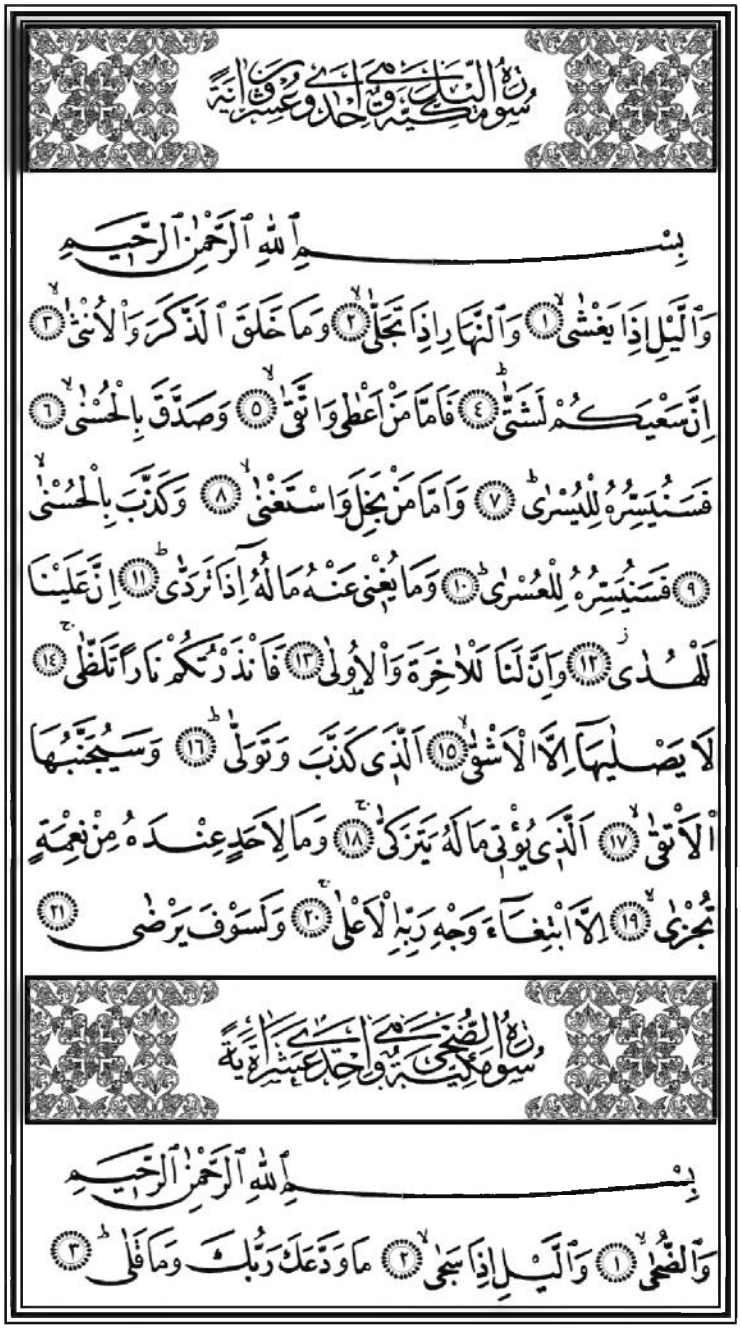
سُورَةُ اللَّيْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ إِحْدَى وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣﴾
إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ﴿٤﴾ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿٦﴾
فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَىٰ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَن بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ
﴿٩﴾ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ﴿١٠﴾ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ﴿١١﴾ إِنَّ عَلَيْنَا
لَلْهُدَىٰ ﴿١٢﴾ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ﴿١٣﴾ فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ﴿١٤﴾
لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿١٥﴾ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٦﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا
الْأَتْقَى ﴿١٧﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِندَهُ مِن نِّعْمَةٍ
تُجْزَىٰ ﴿١٩﴾ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٠﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ﴿٢١﴾

سُورَةُ الضُّحَى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ إِحْدَى عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَىٰ ﴿١﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ﴿٣﴾

DOKSANÜÇÜNCÜ SURE
ed- DUHA SURESİ

Duha, kuşluk vakti demektir. Sure adını ilk ayette geçen bu kelimeden alır. Fecr suresinden sonra Mekke'de inmiştir onbir ayettir.

Surede ahır zaman Peygamber'inin hususiyetlerinden biri yani yetim oluşu ele alınır ve kendisi teselli edilir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- And olsun kuşluk vaktine.
2- Ve sakin olduğu zaman geceye ki,
3- Rab'bin seni bırakmadı ve sana darılmadı.

4- Gerçekten senin için ahiret dünyadan daha hayırlıdır.
5- Pek yakında Rab'bin sana verecek de hoşnut olacaksın.
6- O seni yetim bulup barındırmadı mı?
7- Şaşırmış bulup da yol göstermedi mi?
8- Seni fakir bulup zengin etmedi mi?
9- Öyleyse yetimi sakın ezme.
10- El açıp isteyeni de sakın azarlama.

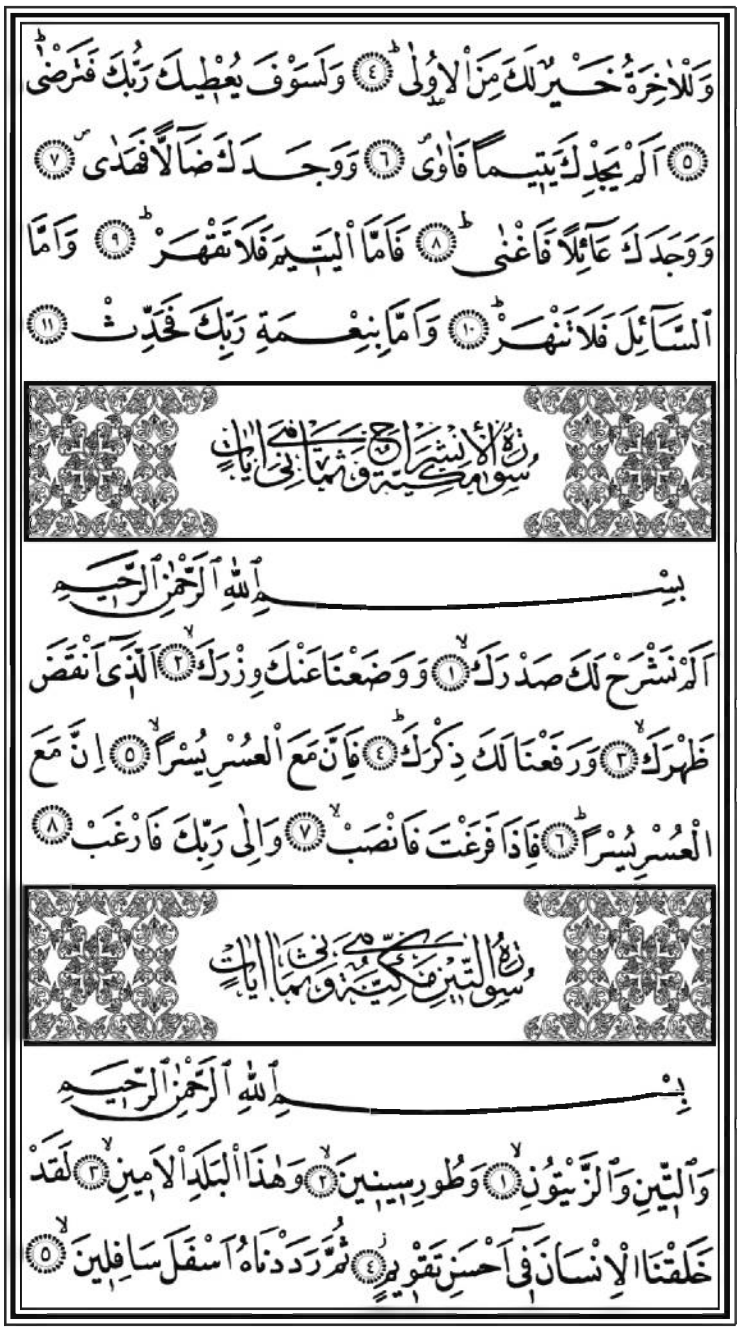
وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُوْلٰى ۝٤ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى ۝٥
اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَاٰوٰى ۝٦ وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدٰى ۝٧
وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَاَغْنٰى ۝٨ فَاَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝٩ وَاَمَّا
السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝١٠ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝١١

سورة الانشراح مكية وهي ثمان آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝١ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۝٢ الَّذِي اَنْقَضَ
ظَهْرَكَ ۝٣ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝٤ فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٥ اِنَّ مَعَ
الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٦ فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۝٧ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝٨

سورة التين مكية وهي ثمان آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ۝١ وَطُورِ سِينِينَ ۝٢ وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِينِ ۝٣ لَقَدْ
خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِي اَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝٤ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝٥

11- Ve Rab'binin nimetini, nimet ve şükranla an.

DOKSANDÖRDÜNCÜ SÛRE el-İNŞİRAH SÛRESİ

İnşirah açılmak, genişlemek sevinmek manalarına gelir. Duha suresinden sonra Mekke'de inmiştir. Sekiz ayettir. Bu surede Peygamber'imizin, çocukluğunda risalete hazırlamak üzere kalbinin açılıp arıtılmasından söz edilmektedir. Ayrıca, onun getirdiği dindeki kolaylıklara dikkat çekilerek Allah'a şükretmeye dikkat çekilmektedir. Surenin diğer adı da Serh dir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Biz senin göğsünü açıp genişletmedik mi?
2- Senin yükünü indirmedik mi?
3- Öyleki senin sırtına pek ağırlık vermişti.
4- Senin şanını ve ününü yüceltmedik mi?
5- Elbette zorluğun yanında bir kolaylık vardır.
6- Gerçekten zorlukla beraber bir kolaylık daha vardır.
7- Boş kaldın mı başka işe koyul.
8- Ve yalnız Rab'bine yönel.

DOKSANBEŞİNCİ SÛRE et-TÎN SÛRESİ

Tin dağ adı veya incir demektir. Büruç suresinden sonra Mekke'de inmiştir. Sekiz ayettir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- And olsun incire ve zeytine.
2- Ve Sina dağına.
3- Ve bu emin olan beldeye.
4- Muhakkak ki biz insanı en güzel bir biçimde yarattık.
5- Sonrada onu aşağıların en aşağısına indirdik.

6- Fakat iman edip salih amel işleyenler için eksilmeyen devamlı bir ecir vardır.
7- Artık bundan sonra seni din hususunda kim yalanlayabilir.
8- Allah hüküm verenlerin en üstünü değil midir?

DOKSANALTINCI SÛRE
el-ALAK SÛRESİ

Alak insanın yaratılış safhalarından olan aşılanmış yumurtayı ifade eder. Bu sureye ikra suresi de denir. Mekke'de inmiştir ondokuz ayettir. İlk beş ayeti, Kur'an'ın ilk inen ayetleridir.

Bu surede okumanın öğrenmenin üstünlüğü, insanın yaratılışı, kalemin özelliği, bunların insana Allah'ın ihsanı olduğu, insanın bunları düşünmesi, Rab'bine itaat etmesi gerekliği, aksi halde azaba duçar olacağı anlatılır.

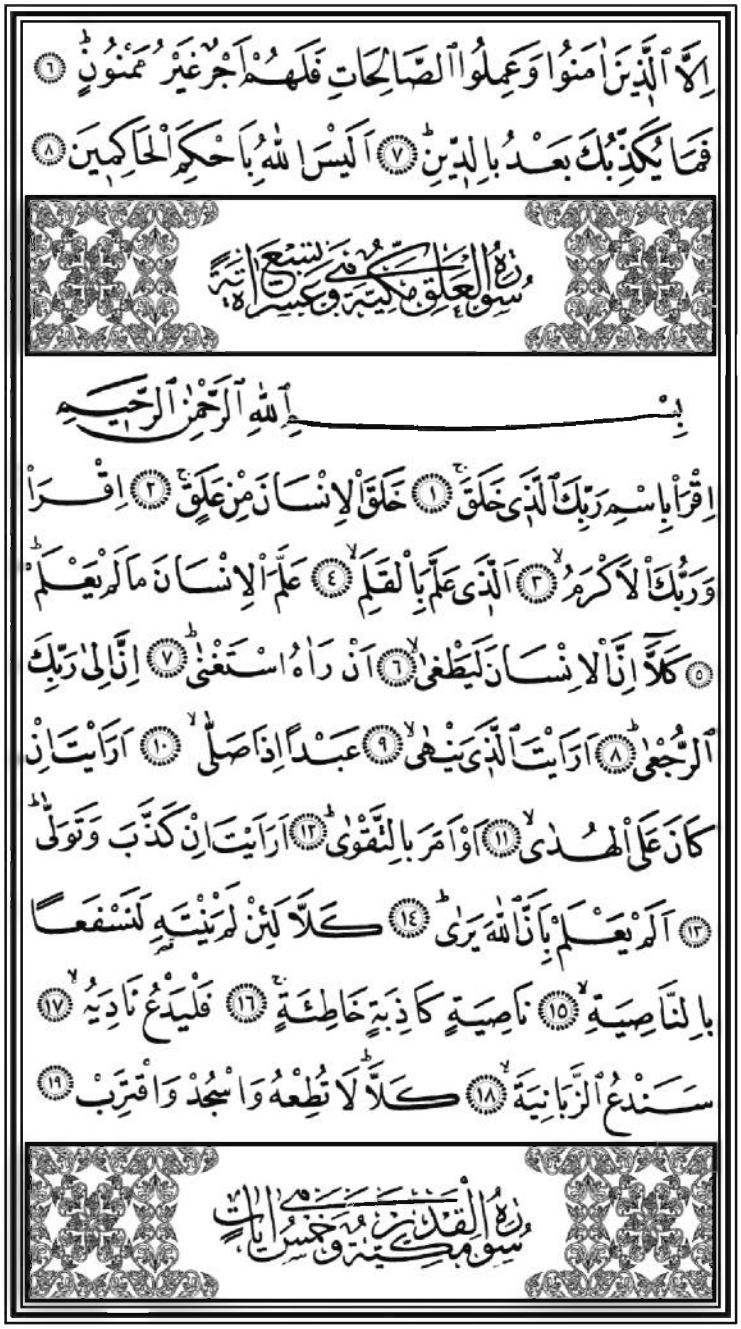

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Yaratan Rab'binin adı ile oku.
2- O insanı bir kan pıhtısından yarattı.
3- Oku! Rab'bin sonsuz kerem sahibidir.
4- Ki O kalem ile öğretmiştir.
5- İnsanın bilmediği şeyleri bildirmiştir.
6- Şüphe yok ki insan elbette azar.
7-Kendisini ihtiyaçtan kurtulmuş görünce.
8- Muhakkak ki dönüş Rab'binedir.
9- O kimseyi gördün mü ki, menediyordu.
10- Bir kulu namaz kıldığı vakit.
11- Ne dersin o (Peygamber) doğru yolda ise.
12- Yahut takvayı emrediyorsa.
13- Ne dersin o (meneden Peygamber'i) yalanlıyor ve doğru yoldan yüz çeviriyorsa!
14- (Bu adam) Allah'ın, (yaptıklarını) gördüğünü bilmez mi!
15- Hayır hayır eğer vaz geçmezse elbetteki biz onun alnını dürükleyeceğiz.
16- Yalancı günahkar olan bir alnı.
17- O hem gidip kendi meclisini çağırsın.
18- Bizde zebaniler çağıracağız.
(Secde) 19- Hayır ona uyma Allah'a secde et ve (yalnızca) O'na yaklaş.

DOKSAN YEDİNCİ SÛRE
el-KADR SÛRESİ

Kadir gecesinden söz ettiği için bu adı almıştır. Abese suresinden sonra Mekke'de inmiştir. Beş ayettir. Sürede, Kadir gecesinden, onun faziletinden, o gece de meleklerin yeryüzüne inişinden bahsedilir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Biz onu (Kur'an'ı) kadir gecesinde indirdik.

2- Kadir gecesinin ne olduğunu sen bilir misin?

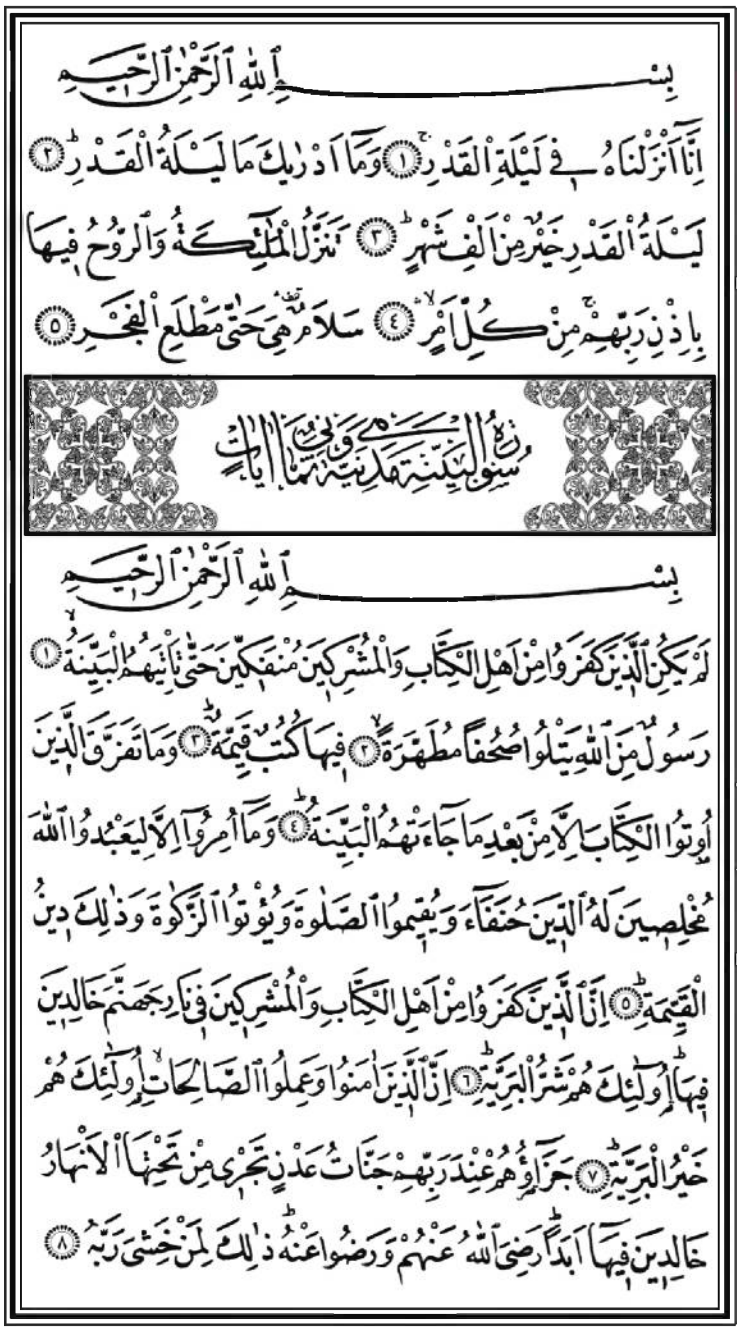

3- Kadir gecesi, bin aydan hayırlıdır.

4- O gecede, Rab'lerinin izniyle melekler ve Ruh (Cebrail) her iş için iner dururlar.

4- O gecede, Ruh ve melekler Rab'lerinin izniyle her iş için iner dururlar.

5- O gece, esenlik doludur. Ta fecrin doğuşuna kadar.

DOKSANSEKİZİNCİ SÛRE
el-BEYYİNE SÛRESİ

Açık delil manasına gelen ve birinci ayette geçen(el belyyine) kelimesi sureye ad olmuştur. Talak suresinden sonra Medine'de inmiştir. Sekiz ayettir. Bu surede kafirlerden ve müşriklerden söz edilmiş, onların bazı davranışları anlatılmış, inanan ve iyi işler yapanların kurtuluşa ereceği ifade edilmiştir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİR-RAHİM

1- Apaçık deliller kendilerine gelmelerine rağmen ehli Kitap'tan ve müşriklerden inkarcılar (küfürden) ayrılacak değillerdir.

2- (İşte apaçık delil) Allah tarafından tertemiz sahifeleri okuyan bir elçidir.

3- Onlarda en doğru hükümler vardır.

4- Kendilerine Kitap verilenler ancak o açık delil (Peygamber) kendilerine geldikten sonra ayrılığa düştüler.

5- Halbuki onlara ancak, dini yalnız O'na has kılarak ve hanifler olarak Allah'a kulluk etmeleri, namaz kılmaları ve zekat vermeleri emrolunmuştur. Sağlam din de budur.

6- Ehli Kitap ve müşriklerden olan inkarcılar, içinde ebedi kalacakları cehennem ateşindedirler. İşte halkın en şerlileri onlardır.

7- İman edip salih amel işleyenlere gelince, halkın en hayırlısıda onlardır.

8- Onların Rableri katındaki mükafatları, zeminenden ırmaklar akan, içinde devamlı olarak kalacakları Adn cennetleridir. Allah kendilerinden hoşnut olmuş, onlarda Allah'tan hoşnut olmuşlardır. Bu söylenenler hep Rab'binden korkanlar (O'na saygı gösterenler) içindir.

DOKSANDOKUZUNCU SÛRE
ez-ZİLZÂL SÛRESİ

Deprem demek olan zilzal surenin ilk ayetinde geçer. Nisa suresinden sonra Medine'de inmiştir. Sekiz ayettir. Kıyametin kopmasından, insanların yeniden dirilip hesap vermelerinden herkesin iyi yada kötü ettiğini bulacağından bahseder. Surenin bir adıda zelzeledir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Yerküre kendisine has sarsıntıyla sallandığı,

2- Ve yer ağırlıklarını dışarıya çıkardığı,

3- Ve insan ne oluyor buna dediği vakit,

4- O gün (Yeryüzü) kendi haberlerini anlatıverir.

5- Çünkü Rab'bin ona vahyetmiştir.

6- O gün insanlar amellerini görmeleri (karşılığını almaları) için darmadağınık geri dönüp gelirler.

7- Kim zerre miktar hayır yapmış ise onu görür.

8- Kimde zerre miktar şer işlemişse onu görür.

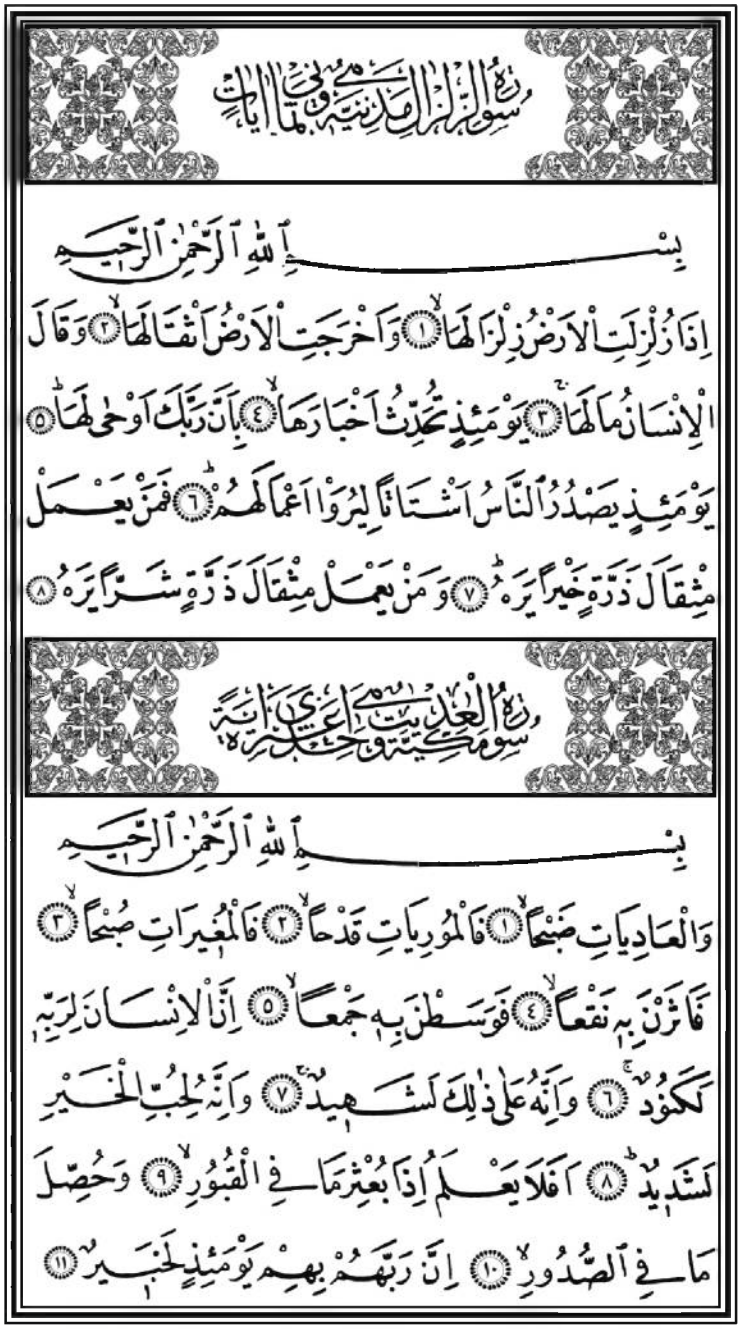

YÜZÜNCÜ SÛRE
el-ÂDİYÂT SÛRESİ

Adiyat koşan atlar demektir. Asr suresinden sonra Mekke'de inmiştir. Onbir ayettir. Bu surede insaoğlunun nankörlüğünden, kıyamet günü ortaya çıkacak acıklı durumdan söz edilir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1-And olsun o hızlı koşanlara.

2- (Nallarıyla) Kıvılcım saçanlara.

3- (Ansızın) Sabah baskını yapanlara.

4- Orada tozu dumana katanlara.

5- Derken orada bir topluluğun ta ortasına girenlere yemin ederim ki.

6- İnsanlar Rab'bine karşı pek nankördür.

6- İnsanların (bazıları) Rab'bine karşı pek nankördür.

7- Şüphesiz buna kendisi de şahittir.

8- Ve o, mal sevgisine de aşırı derecede düşkündür.

9- İnsan düşünmez mi ki, kabirlerde bulunanlar dirilip, dışarı atıldığı zaman.

10- Ve kalplerde gizlenenler ortaya konduğu zaman (hali ne olacak).

11- Şüphesiz ki Rableri o gün onlardan (yaptıklarından) tamamen haberdardır.

YÜZBİRİNCİ SURE
el-KÂRİA SURESİ

Karia, kapı çalan demektir ve kıyamet kastedilmiştir. Kureyş suresinden sonra Mekke'de inmiştir. Onbir ayettir. Bu surede, kıyametin kopuşunda meydana gelecek olan olaylardan ve insanın akıbetinden söz edilmiştir.

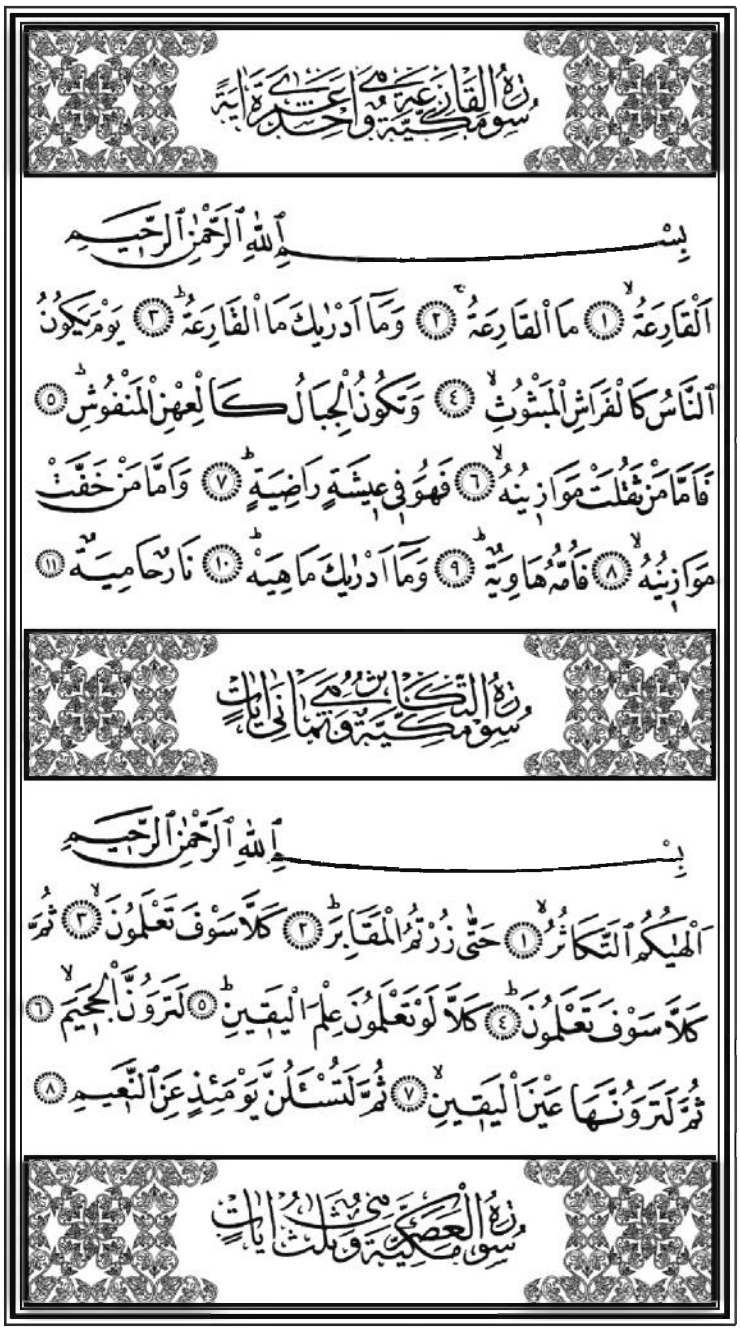

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Kapı çalan.

2- Nedir o kapı çalan?

3- O kapı çalanın ne olduğunu bilir misin?

4- İnsanlar, ateşin etrafını sarmış pervaneler gibi olacaktır.

5- Dağlarda atılmış renkli yünler gibi olacaktır.

6- O gün kimin tartılan ameli ağır gelirse!

7- İşte o, hoşnut edici bir yaşayış içinde olur.

8- Fakat kimin tartıları hafif olursa,

9- İşte onun anası (yeri yurdu) haviyedir.

10- Nedir o (haviye) bilirmisin?

11- (O) çok kızgın ateştir.

YÜZİKİNCİ SÛRE
et-TEKÂSÜR SÛRESİ

Tekasür çokluk yarışı ve çoklukla övünmek demektir. Kevser suresinden sonra Mekke'de inmiştir. Sekiz ayettir. Cahiliye Arapları, mal evlat ve akrabalarının bir gurur ve şeref sebebi sayarlar, hatta bu hususta yaşayanlarla yetinmeyip kabilelerinin üstünlüğünü geçmişleriyle de ıspat etmek için kabirlere gider, ölmüş akrabalarının çokluğuyla övünürlerdi. Surede onların bu tutumu eleştirilmekte ve gerçek üstünlüğün ahirette ortaya çıkacağı belirtilmektedir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Çokluk kuruntusu sizi o derece oyaladı ki.

2- Nihayet kabirleri ziyaret ettiniz.

3- Hayır yakında bileceksiniz.

4- Elbette yakında bileceksiniz.

5- Gerçek öyle değil! Kesin bilgiyle bilmiş olsaydınız.

6- And olsun ki o cehennemi mutlaka göreceksiniz.

7- Sonra ahirette onu çıplak gözle göreceksiniz.

8- Nihayet o gün (dünyada yararlandığınız) nimetlerden elbette ve elbette hesaba çekileceksiniz.

YÜZÜÇÜNCÜ SÛRE
el-ASR SÛRESİ

Asr, yüzyıl, ikindi vakti ve meyvenin suyunu çıkarmak gibi manalara gelir. Asra yemin ile başladığı için bu adı almıştır. İnşirah suresinden sonra Mekke'de inmiştir. 3 ayettir. Surede kurtuluşun imana, iyi işler yapmaya hakkı ve sabrı tavsiye etmeye bağlı olduğu anlatılmıştır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Asra yemin ederim ki,

2- İnsanlar gerçekten ziyan içersindedirler.

2- İnsanların (bazıları) gerçekten ziyan içersindedirler.

3- Bunlardan ancak iman edip iyi amel işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye edenler müstesnadır.

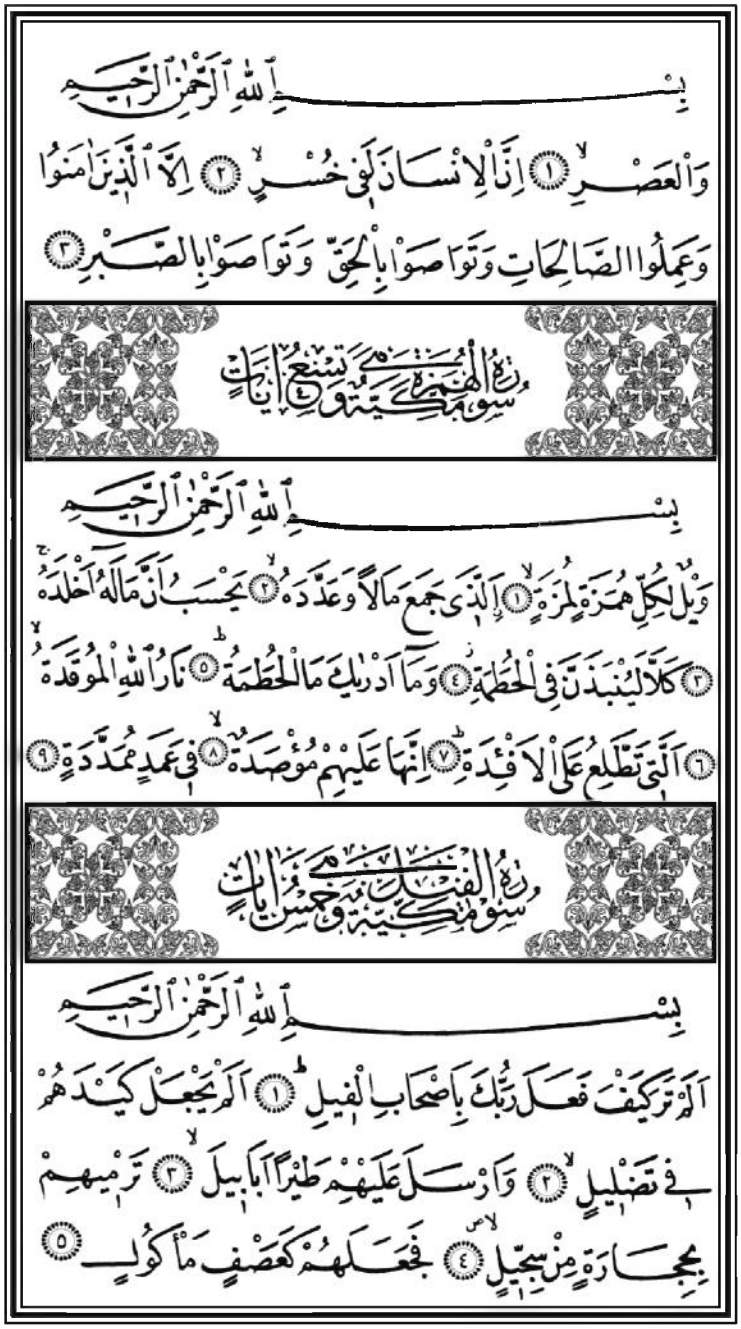

YÜZDÖRDÜNCÜ SÛRE
el-HÜMEZE SÛRESİ

Hümeze, birini arkasından çekiştirmek, onunla alay etmek, kırmak ve incitmek manalarına gelir. Kıyamet suresinden sonra Mekke'de inmiştir. dokuz ayettir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Arkadan çekiştiren, gözü ile kaşı ile eğlenen herbir kimsenin vay haline.

2- O ki mal toplamış onu sayıp durmuştur.

3- (O) Malın kendisini ebedi kılacağını zanneder.

4- Hayır! And olsun ki o hutameye atılacaktır.

5- Hutamenin ne olduğunu bilir misin?

6- Allah'ın tutuşturulmuş bir ateşidir.

7- Öyle ki kalplerin üzerine çıkan ateştir.

8- Şüphe yok ki bu onların üzerlerine kapatılmıştır.

9- Uzatılmış sütunlarda (bağlı bulunacaklardır).

YÜZBEŞİNCİ SÛRE
el- FÎL SÛRESİ

Kabeyi yıkmak isteyen Ebre-he'nin fillerle hucumunu konu edindiği için bu adı almıştır. Kafirun suresinden sonra Mekke'de inmiştir, beş ayettir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Rab'bin fil sahiplerine neler etti görmedin mi?

2- Onların kötü planlarını boşa çıkarmadı mı?

3- Onların üzerine ebabil kuşlarını gönderdi.

4- O kuşlar, onların üzerlerine pişkin tuğladan yapılmış taşlar atıyordu.

5- Böylece Allah onları yenilip çiğnenmiş ekine çevirdi.

YÜZALTINCI SÛRE
KUREYŞ SÛRESİ

Kureyş'e cahiliye devrinde verilen bazı imtiyazlardan bahsettiği için bu adı almıştır. Tin suresinden sonra Mekke'de inmiştir, dört ayettir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Kureyş'e kolaylaştırıldığı,

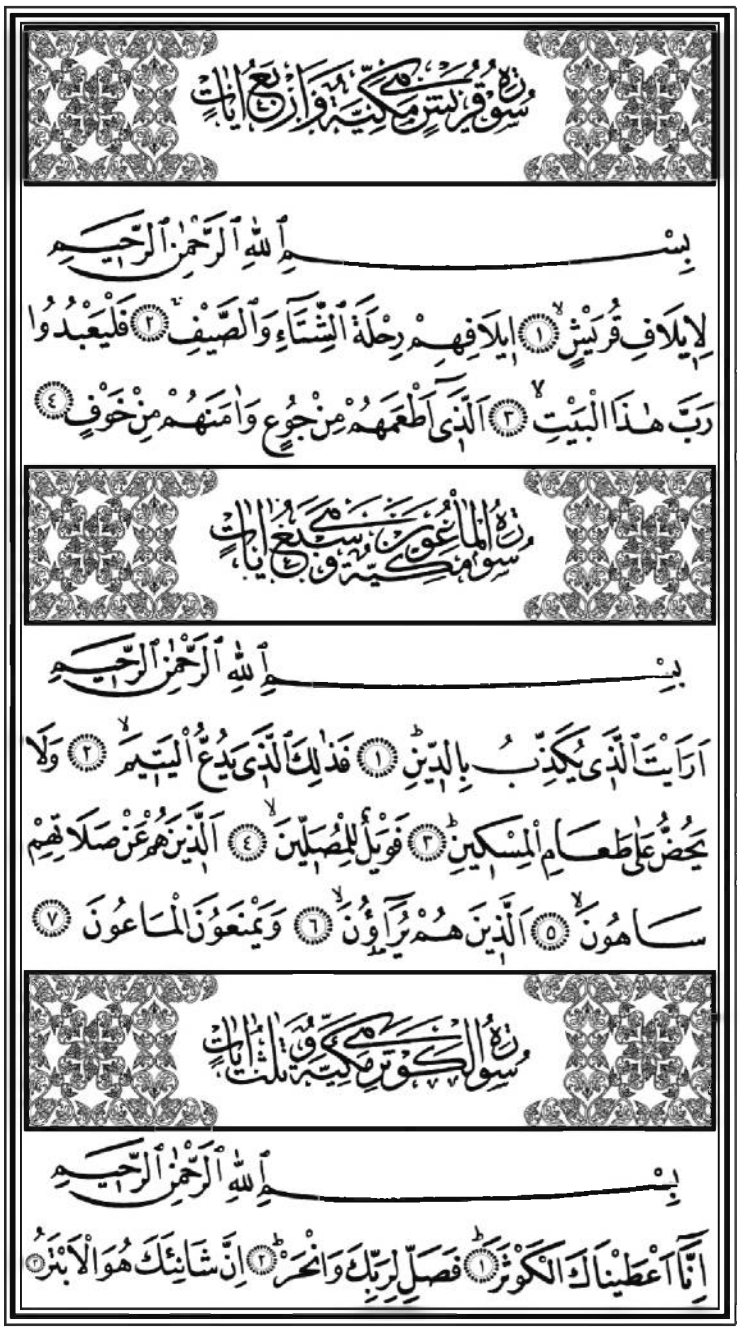

2- Evet kış ve yaz seyahatleri onlara kolaylaştırıldığı için.

3- Artık bu beytin Rab'bine ibadette bulunsunlar ki,

4- Kendilerini açlıktan doyurdu ve her çeşit korkudan emin kıldı.

YÜZYEDİNCİ SÛRE
el-MÂÛN SÛRESİ

Maun, zekat vermek yahut birşeyi geçici olarak kullanması için birine vermek şeklinde yardım demektir. Alimlerin çoğuna göre tamamı Mekke'de inmiştir. Yedi ayettir. Dini yalanlayan iyilikten uzak duran kimseler hakkında inmiştir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Dini yalanlayanı gördün mü?

2- İşte o, yetimi itip kakar,

3- Yoksulu doyurmaya teşvik etmez.

4- Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki,

5- Onlar namazlarını ciddiye almazlar.

6- Onlar gösteriş yapanlardır.

7- Hayra da mani olurlar.

YÜZSEKİZİNCİ SÛRE
el-KEVSER SÛRESİ

Kevser çok nimet demektir. Ayrıca cennette bir havuzun da adıdır. Adiyat suresinden sonra Mekke'de inen bu sure üç ayettir. Erkek çocukları yaşamadığı için, Peygamber'imize müşrikler, nesli kesik manasına ebter dediler. Surede buna cevap verilmiştir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Şüphe yok ki biz sana kevseri verdik.

2- Şimdi sen Rab'bine kulluk et ve kurban kes.

3- Asıl sonu kesik olan, şüphesiz sana hınç besleyendir.

YÜZDOKUZUNCU SÛRE
el-KÂFİRÛN SÛRESİ

Kafirlerden söz ettiği için bu adı almıştır. Maun suresinden sonra Mekke'de inmiştir. Altı ayettir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- De ki; Ey kafirler!
2- Ben sizin ibadet ettiğinize ibadet etmem.
3- Sizde benim ibadet ettiğime ibadet ediciler değilsiniz.
4- Ve ben sizin taptığınıza tapınacak değilim.
5- Sizde benim taptığıma tapınacak değilsiniz.
6- Sizin dininiz size benim dinimde banadır.

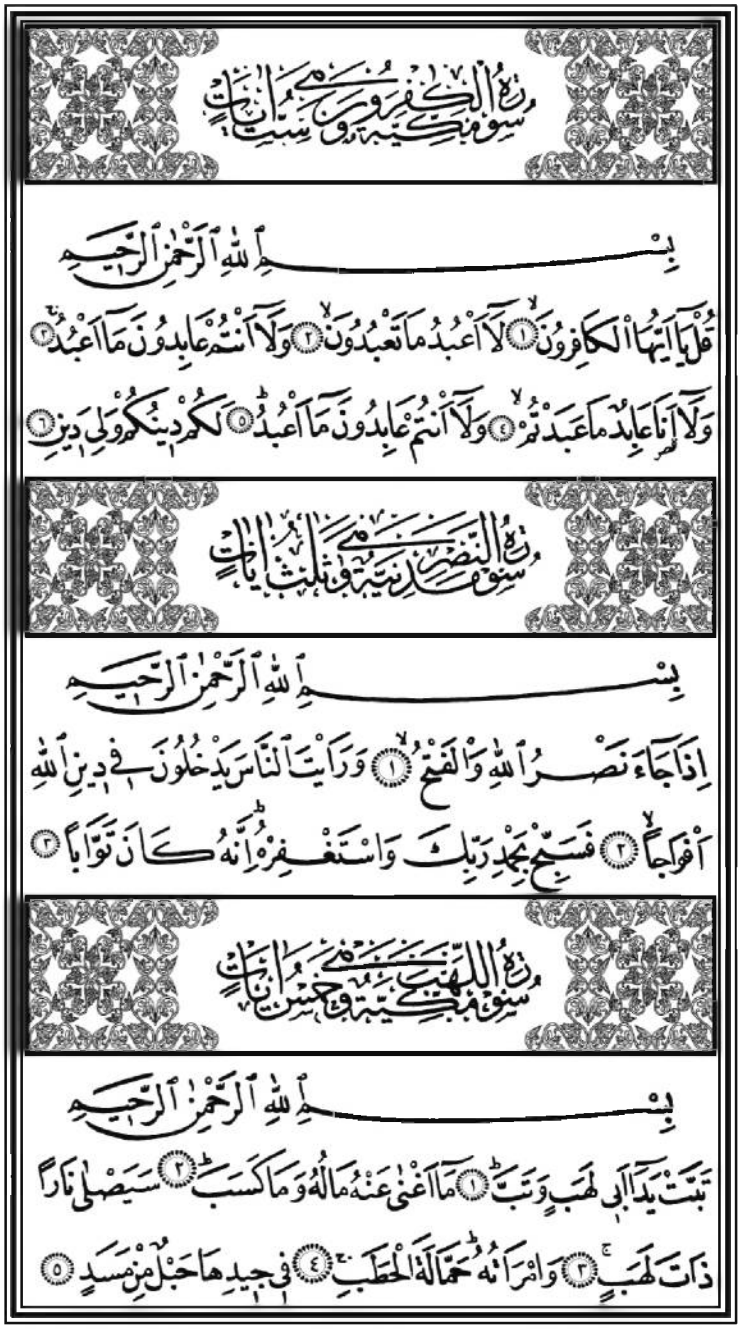

YÜZONUNCU SÛRE
en-NASR SÛRESİ

Nasr yardım demektir. Surede Allah'ın Hazreti Peygamber'e yardım ederek fetihlere kavuşturduğu ifade edildiği için bu adı almıştır. Bu sure Mekke'nin fethi sırasında inmiş olmakla beraber Medine devrinde yani hicretten sonra indiği için medeni (Medine'de inen) surelerdendir. üç ayettir. İslam zaferini haber verir. İbn Ömer'e göre bu sure indikten sonra Peygamber'imiz seksen gün yaşamıştır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Allah'ın zaferi ve yardımı geldiği zaman,
2- İnsanların bölük bölük Allah'ın dinine girmekte olduklarını gördüğün vakit,
3- Rab'bine hamdederek O'nu tesbih et ve O'ndan mağfiret dile. Çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir.

YÜZONBİRİNCİ SÛRE
TEBBET SÛRESİ

Tebbet kurusun manasına bedduadır. Ebu Leheb hakkında inmiştir. zira o eziyet etmek kasdıyla Peygamber (s.a.v.) Efendimizin yoluna gizlice diken koymuş bu işte karısı da kandisine yardım etmişti. Sure Mesed suresi diye de anılır.

(Bir rivayete göre Şuara suresinin yüzyirmidördüncü ayeti gereğince Peygamber (s.a.v.) Efendimiz yakın akrabasını çağırarak onları İslama davet etmişti. Amcası Ebu Leheb kötü sözler sarfederek, bizi bunun için mi çağırdın demişti. Bunun üzerine bu sure indi.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- Ebu Leheb'in iki eli kurusun,
2- Kurudu da, malı ve kazandıkları ona fayda vermedi.
3- O alevli bir ateşte yanacak.
4- Odun yüklenmiş karısı da,
5- Boynunda bükülmüş bir ip olduğu halde, (ateşe atılacaktır).

YÜZONİKİNCİ SÛRE
el-İHLÂS SÛRESİ

İhlas, samimi olmak, dine içtenlikle bağlanmak, esaslarını sırf Allah rızası için uygulamak anlamındadır. Mekke'de inmiştir. Dört ayettir. İslamın tevhid akidesinin en özlü ve anlamı ifadesidir.

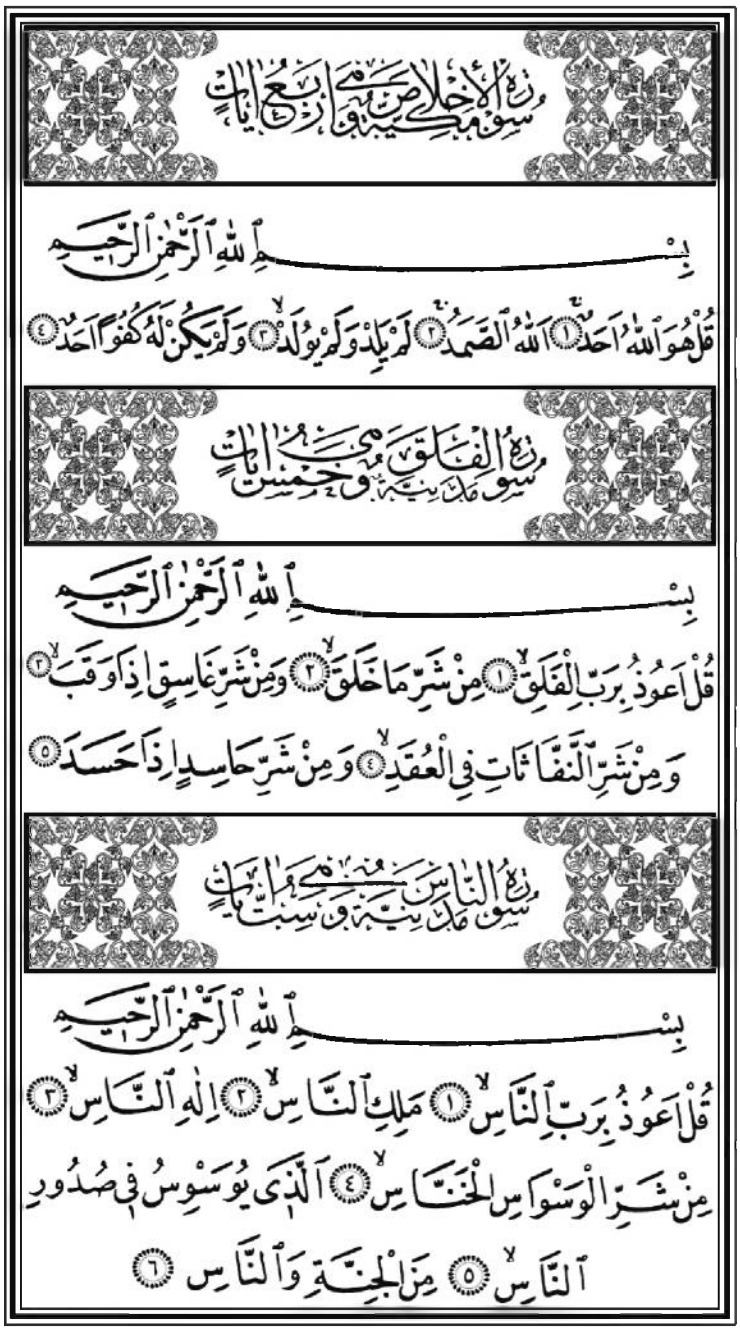

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- De ki; O Allah birdir.

2- Allah sameddir.

3- O, doğurmamış ve doğmamıştır.

4- Onun hiçbir dengi yoktur.

YÜZONÜÇÜNCÜ SÛRE
el- FELAK SÛRESİ

Felak sabah manasına geldiği gibi yarmak manasına da gelir. Bundan sonra gelen Nas suresiyle birlikte ikisine iki koruyucu anlamında muavvizeteyn denir. Bu surelerin şifa maksadıyla okunduğuna dair hadisler vardır. Mekke'de inmiştir beş ayettir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- De ki; Yaratılıp vücuda getirilen şeylerin Rab'bine sığınırım.

2- Yaratılmış olduğu şeylerin şerrinden.

3- Karanlığı çöktü zaman gecenin şerrinden.

4- Düğümlere üfürüp, büyü yapan üfürükcülerin şerrinden.

5- Ve kıskandığı vakit kıskanç kişinin şerrinden (Alemlerin Rab'ine sığınırım).

YÜZONDÖRDÜNCÜ SÛRE
en-NÂS SÛRESİ

Nas insanlar demektir. Mekke'de inmiştir altı ayettir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

1- De ki; İnsanların Rab'bine sığınırım.

2- İnsanların Melikine,

3- İnsanların İlahına sığınırım.

4- O gizlice vesvese verenin şerrinden,

5- Ki o insanların göğüslerine vesvese verir.

6- O vesvese veren gerek cinden ve gerekse insandan olsun hepsinden de Allah'a sığınırım.

قد طبع هذا المصحف الشريف استنساخا من النسخة المطبوعة
بخط حافظ عثمان الشهير بقايش زاده بعد إجراء التدقيق
والتصحيح من جانب هيئة تدقيق المصاحف في النقرة التابعة
لرئاسة الشئون الدينية بالجمهورية التركية على نفقة
آ. متين صرحان بمطبعة أرقام مطبعة جيلق
سنة: ١٤٣٣ هـ الموافقة: ٢٠١٢ م
الطبعة الثانى رقم التصديق
الختم الرسمى

Bu meâlin metni (Kur'ân-ı Kerim) Mushafları İnceleme Kurulu Başkanlığı tarafından incelenerek basıma izin verilmiş ve mühürlenmiştir.

قد تقررت الرخصة بطبع ٥,٠٠٠ نسخة من هذا المصحف الشريف

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ۞ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ۞ وَلَا عُدْوَانَ
اِلَّا عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ۞ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى رَسُوْلِنَا مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ اَجْمَعِيْنَ ۞ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ
الْعَلِيْمُ ۞ وَتُبْ عَلَيْنَا يَا مَوْلٰيْنَا اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ
الرَّحِيْمُ ۞ وَاهْدِنَا وَوَفِّقْنَا اِلَى الْحَقِّ وَاِلٰى طَرِيْقٍ مُّسْتَقِيْمٍ
۞ بِبَرَكَةِ الْقُرْاٰنِ الْعَظِيْمِ ۞ وَبِحُرْمَةِ مَنْ اَرْسَلْتَهٗ
رَحْمَةً لِّلْعَالَمِيْنَ ۞ وَاعْفُ عَنَّا يَا كَرِيْمُ ۞ وَاعْفُ
عَنَّا يَا رَحِيْمُ ۞ وَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا بِفَضْلِكَ وَكَرَمِكَ
يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِيْنَ ۞ اَللّٰهُمَّ زَيِّنَّا بِزِيْنَةِ الْقُرْاٰنِ ۞
وَاَكْرِمْنَا بِكَرَامَةِ الْقُرْاٰنِ ۞ وَشَرِّفْنَا بِشَرَافَةِ الْقُرْاٰنِ ۞
وَاَلْبِسْنَا بِخِلْعَةِ الْقُرْاٰنِ ۞ وَاَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ بِشَفَاعَةِ الْقُرْاٰنِ
۞ وَعَافِنَا مِنْ كُلِّ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْاٰخِرَةِ بِحُرْمَةِ
الْقُرْاٰنِ ۞ وَارْحَمْ جَمِيْعَ اُمَّةِ مُحَمَّدٍ يَا رَحِيْمُ يَا رَحْمٰنُ ۞

اَللّٰهُمَّ اجْعَلِ الْقُرْاٰنَ لَنَا فِي الدُّنْيَا قَرِيْنًا وَفِي الْقَبْرِ
مُوْنِسًا وَفِي الْقِيٰمَةِ شَفِيْعًا وَعَلَى الصِّرَاطِ نُوْرًا ۞ وَاِلَى الْجَنَّةِ
رَفِيْقًا ۞ وَمِنَ النَّارِ سِتْرًا وَحِجَابًا ۞ وَاِلَى الْخَيْرَاتِ
كُلِّهَا دَلِيْلًا وَاِمَامًا بِفَضْلِكَ وَجُوْدِكَ وَكَرَمِكَ يَا كَرِيْمُ
۞ اَللّٰهُمَّ اهْدِنَا بِهِدَايَةِ الْقُرْاٰنِ ۞ وَنَجِّنَا مِنَ النِّيْرَانِ
بِكَرَامَةِ الْقُرْاٰنِ ۞ وَارْفَعْ دَرَجَاتِنَا بِفَضِيْلَةِ الْقُرْاٰنِ ۞
وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا بِتِلَاوَةِ الْقُرْاٰنِ ۞ يَا ذَا الْفَضْلِ
وَالْاِحْسَانِ ۞ اَللّٰهُمَّ طَهِّرْ قُلُوْبَنَا ۞ وَاسْتُرْ عُيُوْبَنَا
۞ وَاشْفِ مَرْضَانَا ۞ وَاقْضِ دُيُوْنَنَا ۞ وَبَيِّضْ
وُجُوْهَنَا ۞ وَارْفَعْ دَرَجَاتِنَا ۞ وَارْحَمْ اٰبَآءَنَا ۞
وَاغْفِرْ اُمَّهَاتِنَا ۞ وَاَصْلِحْ دِيْنَنَا وَدُنْيَانَا ۞ وَشَتِّتْ
شَمْلَ اَعْدَآئِنَا ۞ وَاحْفَظْ اَهْلَنَا وَاَمْوَالَنَا وَبِلَادَنَا
مِنْ جَمِيْعِ الْاٰفَاتِ وَالْاَمْرَاضِ وَالْبَلَايَا ۞ وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا
وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ ۞ بِحُرْمَةِ الْقُرْاٰنِ الْعَظِيْمِ
۞ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ ثَوَابَ مَا قَرَأْنَاهُ ۞ وَنُوْرَ مَا تَلَوْنَاهُ اِلٰى رُوْحِ

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ۞ وَاِلٰى اَزْوَاجِ جَمِيعِ
اِخْوَانِهٖ مِنَ الْاَنْبِيَآءِ وَالْمُرْسَلِينَ ۞ صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهٗ عَلَيْهِمْ
اَجْمَعِينَ ۞ وَاِلٰى اَزْوَاجِ اٰلِهٖ وَاَوْلَادِهٖ وَاَزْوَاجِهٖ
وَاَصْحَابِهٖ وَاَتْبَاعِهٖ وَجَمِيعِ ذُرِّيَّاتِهٖ رِضْوَانُ اللّٰهِ تَعَالٰى
عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ ۞ وَاِلٰى اَزْوَاجِ اٰبَآئِنَا وَاُمَّهَاتِنَا
وَاِخْوَانِنَا وَاَخَوَاتِنَا وَاَوْلَادِنَا وَاَقْرِبَآئِنَا وَاَحِبَّآئِنَا
وَاَصْدِقَآئِنَا ۞ وَاَسَاتِيذِنَا ۞
وَمَشَايِخِنَا ۞ وَلِمَنْ كَانَ لَهٗ حَقٌّ عَلَيْنَا ۞ وَلِجَمِيعِ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۞ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ ۞ اَلْاَحْيَآءِ
مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ ۞ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ ۞ وَيَا مُجِيبَ
الدَّعَوَاتِ ۞ اِسْتَجِبْ دُعَآءَنَا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
۞ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ۞ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ الْفَاتِحَةَ ۞

SÛRELERİN ALFABETİK FİHRİSTİ

Sûre Adı	Sûre No.	Âyet Sayısı	Sahife No.
(A)			
Abese	80	42	584
Âdiyât	100	11	599
Ahkaf	46	35	501
Ahzâb	33	73	417
A'lâ	87	19	590
Alak	96	19	597
Âl-i İmrân	3	200	49
Ankebut	29	69	395
A'râf	7	206	150
Asr	103	3	601
(B)			
Bakara	2	286	1
Beled	90	20	593
Beyyine	98	8	598
Bürûc	85	22	589
(C)			
Câsiye	45	37	498
Cin	72	28	571
Cum'a	62	11	552
(D)			
Duhâ	93	11	595
Duhân	44	59	495
(E)			
En'âm	6	165	127
Enbiyâ	21	112	321
Enfâl	8	75	176
(F)			
Fâtiha	1	7	-
Fâtır	35	45	433
Fecr	89	30	592
Felak	113	5	604
Fetih	48	29	510
Fil	105	5	601
Furkan	25	77	358
Fussilet	41	54	476
(G)			
Gâfir (Mümin)	40	85	466
Gaşiye	88	26	591
(H)			
Hac	22	78	331
Hadîd	57	29	536
Hâkka	69	52	565
Haşr	59	24	544
Hicr	15	99	261
Hucurât	49	18	514
Hûd	11	123	220
Hümeze	104	9	601
(İ)			
İbrahim	14	52	254
İhlâs	112	4	604
İnfitâr	82	19	586
İnsan	76	31	577
İnşikak	84	25	588
İnşirâh (Şerih)	94	8	596
İsrâ	17	111	281
(K)			
Kadir	97	5	598
Kaf	50	45	517
Kâfirûn	109	6	603
Kalem	68	52	563
Kamer	54	55	527
Kâri'a	101	11	600
Kasas	28	88	384
Kehf	18	110	292
Kevser	108	3	602
Kıyamet	75	40	576
Kureyş	106	4	602
(L)			
Leyl	92	21	595
Lokman	31	34	410
(M)			
Mâide	5	120	105
Mâ'un	107	7	602
Meâric	70	44	567
Meryem	19	98	304
Muhammed	47	38	506
Mutaffifîn	83	36	587
Mücâdele	58	22	541
Müddessir	74	56	574
Mülk	67	30	561
Mü'min(Gâfir)	40	85	466
Mü'minûn	23	118	341
Mümtehine	60	13	548
Münâfikûn	63	11	553
Mürselât	77	50	579
Müzzemmil	73	20	573
(N)			
Nahl	16	128	266
Nâs	114	6	604
Nasr	110	3	603
Nâziât	79	46	582
Nebe'	78	40	581
Necm	53	62	525
Neml	27	93	376
Nisâ	4	176	76
Nuh	71	28	569
Nûr	24	64	349
(R)			
Ra'd	13	43	248
Rahmân	55	78	530
Rûm	30	60	403
(S)			
Sâd	38	88	452
Saff	61	14	550
Sâffât	37	182	445
Sebe'	34	54	427
Secde	32	30	414
(Ş)			
Şems	91	15	594
Şuarâ	26	227	366
Şûrâ	42	53	482
(T)			
Tâ-Hâ	20	135	311
Tahrîm	66	12	559
Talâk	65	12	557
Târık	86	17	590
Tebbet (Mesed)	111	5	603
Teğâbün	64	18	555
Tekâsür	102	8	600
Tekvîr	81	29	585
Tevbe	9	129	186
Tîn	95	8	596
Tûr	52	49	522
(V)			
Vâkıa	56	69	533
(Y)			
Yâsîn	36	83	439
Yunus	10	109	207
Yusuf	12	111	234
(Z)			
Zâriyât	51	60	519
Zilzâl (Zelzele)	99	8	599
Zuhruf	43	89	488
Zümer	39	75	457

Not: Yanında (*) işareti bulunan sûreler medenî (Medine'de inmiş), diğerleri mekkî (Mekke'de inmiş)dir.

KUR'AN'DAKİ SIRASINA GÖRE SÛRELERİN FİHRİSTİ

Sûre No.	Sûre Adı	Âyet Sayısı	Sahife No.	Sûre No.	Sûre Adı	Âyet Sayısı	Sahife No.
1	Fâtiha	7	-	57	Hadîd(*)	29	536
2	Bakara(*)	286	1	58	Mücâdele(*)	22	541
3	Âl-i İmrân(*)	200	49	59	Haşr(*)	24	544
4	Nisâ(*)	176	76	60	Mümtehine(*)	13	548
5	Mâide(*)	120	105	61	Saf(*)	14	550
6	En'âm	165	127	62	Cum'a	11	552
7	A'râf	206	150	63	Münâfikun	11	553
8	Enfâl(*)	75	176	64	Teğâbün(*)	18	555
9	Tevbe(*)	129	186	65	Talâk(*)	12	557
10	Yunus	109	207	66	Tahrîm(*)	12	559
11	Hûd	123	220	67	Mülk	30	561
12	Yusuf	111	234	68	Kalem	52	563
13	Ra'd(*)	43	248	69	Hâkka	52	565
14	İbrahim	52	254	70	Meâric	44	567
15	Hicr	99	261	71	Nuh	28	569
16	Nahl	128	266	72	Cin	28	571
17	İsrâ	111	281	73	Müzzemmil	20	573
18	Kehf	110	292	74	Müddessir	56	574
19	Meryem	98	304	75	Kıyamet	40	576
20	Tâ-Hâ	135	311	76	İnsan(*)	31	577
21	Enbiyâ	112	321	77	Mürselât	50	579
22	Hac(*)	78	331	78	Nebe'	40	581
23	Mü'minûn	118	341	79	Naziât	46	582
24	Nûr(*)	64	349	80	Abese	42	584
25	Furkan	77	358	81	Tekvîr	29	585
26	Şuarâ	227	366	82	İnfitâr	19	586
27	Neml	93	376	83	Mutaffifîn	36	587
28	Kasas	88	384	84	İnşikak	25	588
29	Ankebût	69	395	85	Bürûc	22	589
30	Rum	60	403	86	Târık	17	590
31	Lokman	34	410	87	A'lâ	19	590
32	Secde	30	414	88	Gâşiye	26	591
33	Ahzâb(*)	73	417	89	Fecr	30	592
34	Sebe'	54	427	90	Beled	20	593
35	Fâtır	45	433	91	Şems	15	594
36	Yâsîn	83	439	92	Leyl	21	595
37	Sâffât	182	445	93	Duhâ	11	595
38	Sâd	88	452	94	İnşirâh (Şerh)	8	596
39	Zümer	75	457	95	Tîn	8	596
40	Gâfir'(Mümin)	85	466	96	Alak	19	597
41	Fussilet	54	476	97	Kadir	5	598
42	Şûrâ	53	482	98	Beyyine(*)	8	598
43	Zuhruf	89	488	99	Zilzâl(*) (Zelzele)	8	599
44	Duhân	59	495	100	Âdiyât	11	599
45	Câsiye	37	498	101	Kâria	11	600
46	Ahkaf	35	501	102	Tekâsür	8	600
47	Muhammed(*)	38	506	103	Asr	3	601
48	Fetih(*)	29	510	104	Hümeze	9	601
49	Hucurât	18	514	105	Fil	5	601
50	Kaf	45	517	106	Kureyş	4	602
51	Zâriyât	60	519	107	Mâûn	7	602
52	Tûr	49	522	108	Kevser	3	602
53	Necm	62	525	109	Kâfirûn	6	603
54	Kamer	55	527	110	Nasr(*)	3	603
55	Rahmân(*)	78	530	111	Tebbet(Mesed)	5	603
56	Vâkıa	69	533	112	İhlâs	4	604
				113	Felak	5	604
				114	Nâs	6	604

Not: Yanında (*) işareti bulunan sûreler medenî (Medine'de inmiş), diğerleri mekkî (Mekke'de inmiş)dir.

ASR-I SAADET Meali'nin yazarı METİN SARUHAN'ın Seceresi

Sultan ALPARSLAN'ın Karsı fethinden yaklaşık 38 yıl evvel Anadolu'nun manevi futuhatını yapmak üzere Kars'a gelen İMAM CAFER-İ SIDDIK Hz. lerinin torunu olan ES- seyyid ALPERAN pirimiz EBÜ'L HASAN HARAKANİ efendimizle birlikte ve ondan sonra Anadolu'nun fethiyle beraber Anadolu'ya gelen seyyidler, Alp-Erenler Meşayihi izam Hazeratı ve dervişler, Doğu'dan ve batı'dan gelerek bu coğrafyada islamı neşretmişlerdir.

Kars'a ilk yerleşen ve aydın bir aile olan vaizzadelerden gelen A.METİN SARUHAN Kars'ın en eski yerlisi müderris büyük alim ve şair, ulemai benamdan, mütebahidir. Alim ES-seyyid HAMİT El-Kars'inin torunlarındandır. Büyük dedesi VAİZZADELER ailesinden H. İBRAHİM HALİL efendidir.
H.İBRAHİM HALİL efendi Kars kalesi (dış kale) içinde (kale içi mah.) vaizzade ismiyle maruf büyük bir külliyenin mütevellisidir.

VAİZZADELER sülalesi insanlığa ve ümmeti merhumeye hizmet etmiş, ilim yaymış, güzel ahlakı neşretmiş ve biladi islamiyenin değişik ilim mer-kezlerine alim yetiştirmişlerdir. Bu aile soyları, Hz. HÜSEYİN'E oradan ilmin kapısı olan Hz. ALİ efendimize ve oradan alemlerin efendisi Hz. RESULULLAHA (s.a.v.) efendimize ulaştığı cihetinden, halk içinde bu sülale daima "HALİFE" Mahlasıyla anılmıştır.

VAİZZADELER ailesinden Hacı İBRAHİM HALİL efendi kale içi mah. H.1056 yılında kurduğu külliyede hizmet eden A. METİN SARUHAN (vaizzade) efendinin büyük dedeleri şunlardır. Cami Hatib Es-seyyid HASAN HAMİT halife, Müezzin Es-Seyyid HÜSEYİN HAMİT mütevellisi, Es-seyyid MUHAMMED HAMİT halife isimli muhteremlerdir.

A.METİN SARUHAN (VAİZZADE) efendinin babası Es-seyyid YUSUF onunda babısı Hacı İBRAHİM HALİL ONUNDA BABASI Es-seyyid Hacı HAMİD halife onların da büyük dedeleri yukarıda sayılmıştır.

Doksan üç (1877) savaşında çarlık Rusya eline düşme felaketine uğrayan Kars'dan şehir halkının, yüzde doksanı göçmen olarak Erzurum'a ve daha içerlere gitmişlerdir. Bu sırada Es-seyyid MUHAMMED HAMİT el arif bi-vaizzade el Kars'inin akrabaları ve sülalesi de bu sıkıntılar karşısında önce bayburt'a oradan da bir kısım akrabaları Samsun ve cıvarına göç etmişlerdir.

Samsun'a gelen HALİL İBRAHİM ve onun oğlu YUSUF Bayburt'da SARUHAN lakabını yani soyadını almışlardır. HALİL İBRAHİM Samsun'un kazası Çarşamba'da vefat etmiştir. İBRAHİM HALİL'in oğlu YUSUF ise Samsun'da büyümüş ve 1948 senesi 18 Mayıs ta vefat etmiştir. Onun oğlu METİN SARUHAN'da Samsun'da büyümüş İstanbulda ikamet etmektedir.

METİN SARUHANIN oğlu ATİLA SARUHAN ve onunda öğulları da şöyledir. ABDUL METİN SARUHAN, AHMET SARUHAN ve MEHDİ SARUHANDIR

Halen Kars'da külliyenin daimi vakfında bulunan kale arkasındaki taş değirmen ve tarlalar, diğer vakıf meşrutaları 1937 den sonra şahıslara geçmiş, cami etrafındaki medreseler ve minare Ruslar tarafından yıktırılmıştır.

Seyyid hacı A. METİN SARUHAN'ın anne tarafida Hz. HASAN efendimiz tarafından gelmedir. Dedeleri eskiden Van'a bağlı olan şimdi ise Bitlis'in kazası bulunan Ahlat'a yerleşmişlerdir. Ahlat'a gelen Şeyh HÜSEYİN namıyla anılan Zatı muhterem büyük bir alim olup dini islama hizmetlerde bulunmuştur. Ahlatta şeyh HÜSEYİN mahallesi bu zatı muhteremin ismine adfedilerek verilmiştir.

Mezarı şeyh NEJMETTİN kümbetinde bulunmaktadır. Şeyh HÜSEYİN'in oğlu SÜLEYMAN ise Ahlat'tan Trabzon'a oradan da Rize'ye geçmiştir. Alim olduğu için dini islama Rizede hizmet vermiştir. HACI A. METİN SARUHAN bu zatın torunudur.

Asr-ı Saadet Kur'an'ı kerim tefsiri Vaizzadelerden ve Halife oğulları namıyla anılan A.Metin Saruhan tarafından yazılmıştır.

KUR'AN'I KERİMİN AYETLERİ NEYE GÖRE VE NASIL AÇILIR

Şeri hükümlerle hükümlenerek nefsi islah etmek

Nefsin dördüncü hali olan nefsi mutmainneye çıkarak tecelliyata vakıf olup mümin sıfatına nail olmak.

Nefsin beşinci hali olan nefsi raziyeye çıkarak, ilmel yakın durumuna gelmek. Bu makamda Allah'u Teala insanlara İlham veya keşf açıklığıyla ayeti kerimelerin manalarını göstererek kişiyi bizzat Zat'ı tarafından yetiştirir ki işte bunlara ümmüler denir. Rab'bimiz ayeti kerimesinde "Biz kime ilim vermişsek ona hikmet vermişizdir" buyurmaktadır. Yine bir ayeti kerimesinde "İnsanların çoğu ilhamı bilmezler." buyurmaktadır.

Allah'u Teala indinde kişi nefsini daha da islah ederek yükselmesi; Nefsi marziyye kutbul azam, nefsin 7. hali nefsi safiyeye çıkarak kutbul ahtap durumuna gelmesidir. İşte burda bizzat Allah'u Teala tarafından yeryüzünde vazifelendirilerek, peygamber varisi olarak, dinden batılları çıkarmak üzere vazifelendirilir. Böyle insan, sırrın sırrına vakıf olur. Zamana göre ayeti kerimelerin manalarını insanlara açıklar. Buna müştehit denir.

Bu duruma vakıf olmayan insanlar, arapçayla Allah'u Teala'nın ayeti kerimelerini her ne kadar açarlarsa da, Bunlarda Kur'an ilmi olmadığı için, arapca graımerin gelişine göre açarlar ki, bu durumda bazı ayeti kerimelerde yanlış açılmalar meydana gelir. Çünkü Allah'u Teala'nın kelamı harfler üzerinedir. Her ne kadar Allah'u Teala Kur'an daha iyi anlaşılsın diye arapca indirdiyse de, işte Allah kelamı karşısında insanların konuşma kelamları eksik ve Kur'an ayetlerinin anlamlarının tam karşılıkları olmadığından, insanlar da da batını bir ilim bulunmadığından dolayı, Kur'an'ı kerimin ayetlerini kendi akıllarına göre şumullendirerek açarlar ki bu durumda ayetler bir çok yanlışlıklarla beraber açılır ve Allah'u Teala sıfatlanır.

Zamanımızda da Kur'an-ı Kerim böyle akıllara göre açıldığından Kur'an-ı Kerim içersinde hakiki manalar saptırılmış ve üçyüzseksen dokuz ayeti kerime yanlış açılmıştır. Bu benim gördüklerim! Allah'u alem öyle tahmin ediyorum ki dahada yanlış açılmış olan ayetler mevcuttur.

İşte Kur'an-ı Kerim yukarıda vasfını tarif ettiğim böyle ilim sahibi olan kişiler tarafından açılır.

Allah'u Teala ayeti kerimesinde "Onlar ağızlarının üfürmeleriyle Allah'ın nurunu söndüreceklerini mi sandılar. Allah nurunu kıyamete kadar tamamlayacak." dediği ayeti kerimesiyle böyle alimleri yetiştirir, dine giren batılları ve hürefaları temizlettirir. Dini islamın hükmünü kıyamete kadar sürdürür.

Bu durumda Kur'an-ı Kerimin ayeti kerimelerini açacak olan insanların vasıfları şöyledir.

1- Al-i İmran suresinin 7. ayeti kerimesinde 'verrasihu' dediği ayeti kerimesine göre, Allah'u Teala'nın ilmiyle yoğrulmuş, bu makama yükselmiş ve Allah'u Teala bu gibi insanlara ilim verdikten sonra hikmetini verdiği insanlar,

2- Keşf açıklığıyla Allah'u Teala'nın müsade ettiği kadarıyla ayeti kerimelerin manalarını görenler,

3- Lahut alemini görenler,

4- Bu durumda bizzat (Elesti bi Rab'bikum)a şahit olanlar,

5- Allah'u Teala ayeti kerimesinde buyurduğu gibi, "Alimler ve melekler Allah'u

Tealanın varlığına şehadet ederler" dediği kimseler,

6- Ledünnü ilmine sahip olanlar,

7- Allah'u Teala ayeti kerimesinde "İnsanların çoğu ilhamı bilmezler" dediği ayeti kerimesinin sırrına vakıf olanlar,

Bu hasletlerin hepsi bir insanda bulunursa, Kur'an-ı Kerimin ayetlerinde ki manalarını sezer ve ona göre ayeti kerimeleri açar.

Bununla beraber

1- İnsan irade-i cüziyesinin ne olduğunu bilecek,

2- Allah'u Teala'yla (Elesti bi Rab'bikum)da ahitleştiğinin nasıl olduğunu bilecek,

3- Bu durumda insanın kendi muradının insana kader olduğunu idrak edecek,

4- Bu kaderi ise Allah'u Teala'dan başka hiçbir kuvvetin değiştiremiyeceğini bilecek,

5- "Biz dilemezsek siz diliyemezsiniz" ayeti kerimesiyle "İndimizde bir kitap var ki Levh-i mahfuzda mahfuzdur O'na sonradan ne bir ilave ne de bir eksiklik yapılır." ayeti kerimesiyle artık yazılanlarında bir daha değişmiyeceğini idrak edecek,

6- Allah'u Teala'nın bu alemleri programladığını "Kıyamete kadar gelecek tek bir canlı yok ki, biz onun ne yapacağını bilmiyelim." ayeti kerimesine göre bunların manalarının bu ayetler çerçevesi içersinde hikmetlerle inceliklerini bilecek ve buna göre ayeti kerimelerin manaları açılacaktır. Bu durumda Allah'u Teala sıfatlanmaktan çıkarak, ayeti kerimeler insanların anlıyacağı manalarda açılarak, insanlara Allah yolunda yol gösterecek.

İşte bu durumları bilenler, bu hale erenler, ayeti kerimelerin karşılıklarını verirler. Yoksa Allah insanlardan söz alacak ve bu sözü insanlar değiştirebilecek. Var mı böyle bir kuvvete sahip olabilecek bir insan, bu durumda kaderini değiştirebilecek. İşte bu gibi eksik bilgilerle donananlar, ayeti kerimeleri kendi iradeleri içersinde değerlendirerek ayeti kerimeleri yanlış açmışlar ve Allah'u Teala'yı sıfatlamışlardır.

Tarafımızdan yazılmış olan Kur'an-ı Kerim'in açıklaması bu ilimler çerçevesi içersinde yazılmış ve ayeti kerimelerin manaları insanların anlayacağı manalar çerçevesi içersinde verilmiştir. Kur'an-ı Kerim mealinde tarafımızdan bulunan üçyüz seksen dokuz ayeti kerime yanlış açılmış ve bunlar hakiki manaları ile düzeltilerek bu Kur'an-ı Kerim ve meali basılmıştır.

Yazar
Metin Saruhan

KUR'AN-I KERİM
ve
YÜCE MEALİ

Hafız: Osman Hattı
Meali Hazırlayan: A. Metin SARUHAN
Tetkik ve Tashih: Hafız: Musa TURHAN
Baskı Tarihi: 2012
Baskı, Cilt: Erkam Matbaası 0212 671 07 00

MY Kitap Yayıncılık 0212 697 79 45
www.mykitap.com.tr

ISBN Numaranız: 978-605-4591-07-7

Bu eserin tüm yayın hakları A. Metin SARUHAN'a aittir.

www.asr-isaadet.net

A.D.V BENA

DİKKAT! ÖNEMLİDİR ÖNCE BURAYI OKUYUNUZ.

Kur'an'ı Kerim'in açılışı şu gibi bilgilerin neticesinde daha düzgün ve aslına uygun olarak açılır.

1- Araf suresi 172. ayeti kerimesinde geçen ahitleşme olayının nasıl gerçekleştiğinin bilinmesi.

2- Kur'an'ı Kerim'in Türkçe karşılığında, tam manası ile karşılığı olmadığından, Kur'an'ı Kerim'in daha güzel anlaşılabilmesi için bu mealde, "umulur ki" ifadesinin yerine, "Ta ki" kelimesi kullanılmıştır.

"Ta ki" şu manada kullanılmak üzere konulmuştur. Bir topluluk veya bir kavmin içersinde İslam olupta, küfrü yaşıyanlara ve sonunda kişi aslına rucu ederek İslam olacağından, bu gibi insanlara verilen bir zaman birimi içersindeki fırsatlardır.

Bu gibi insanlar bu zaman içersinde aslına rucu ederek, verdiği ahit üzere İslama döneceklerinden ta ki kelamı kullanılmıştır.

İşte! "Ta ki" bu manayı arzetmektedir. "Umulur ki" kelimesinin karşılığında konulan bir kelamdır. "Umulur ki" Allah'u Teâlâ'yı sıfatlamaktadır. Allah'u Teâlâ ayeti kerimesinde, kıyamete kadar gelecek hiçbir canlı yok ki, biz onun ne yapmayacağını bilmiyelim, dediği ayeti kerimesine göre, "umulur ki" ters düştüğünden bunun yerine "Ta ki" kelamı kullanılmıştır.

3- Kur'an'ı Kerimin açılan Türkçe meallerinde, Kur'an'ı Kerimi açan yazarlar, İnsanlar üzerinden irade-i cüz-i yeyi kaldırmışlar bütün işleri Allah'u Teâlâ'ya bağlayarak Allah'u Teâlâ'yı sıfatlamışlardır.

Mesela Allah dilediğini cennete dilediğini cehenneme sokar dediklerinde, (Femen yağmel miskale zerretin hayran yerah) (vemen yağmel miskale zerretin şerran yerah) ayeti kerimelere ve bunun gibi daha birçok ayetlere ters düşerek, mesela (Sizin kazandıklarınız kendi iki ellerinizni karşılığıdır). (Allah hiç bir nefse zulmetmez siz kendi nefislerinize zulum edersiniz) gibi ayeti kerimelere ters düşerek Allah'ı sıfatlamışlardır.

Bunun yerine de insanların kendi arzuları ve istekleri karşılığında kelamlar kullanılmıştır. Mesela Allah dilediğini cennete dilediğini cehenneme sokar dediklerinde bunun karşılığı olarak, Allah'tan dileyen cennete dileyen cehenneme gider. Diye açılarak ayeti kerimelerin ışığı altında, ayetlerin birbirlerine ters düşmeyecek ve Allah'u Teâlâ'yı sıfatlanmayacak şekilde ayetlerin karşılığı konulmuştur.

Mesale Araf suresi 179 zuncu ayeti kerimesinde ayetin açılışında, (Biz insanların ve cinlerin bir çoğunu cehennem için yarattık) diye açılması Allah'u Teâlâ'yı sıfatlamıştır. Bunun karşılığında And olsun insanların ve cinlerin bir çoğu için cehennem yaratılmıştır denmiştir ve hakiki manasıda budur.

Bu söylediklerimizi toparlıyacak olursak;

1- Ahitleşmeden insanların haberi olmadığı.

2- "Umulur ki" kelamıyla Allah'u Teâlâ'nın gelecekten haberi olmadığının meydana çıkması ve Allah'u Teâlâ'yı sıfatlamaları.

3- İrade-i cüz-i yenin insanın elinden alınarak, Allah'u Teâlâ'ya bağlanması ki buda Allah'u Teâlâ'yı sıfatlar.

Kur'an'ı Kerimde kırmızı olarak açılan ayetler, yanlış açılan ayetlerdir. Altlarında bulunan yeşil ayetler ise, aynı ayetlerin doğru bir şekilde açılışlarıdır.